

LEXICON BIBLIOGRAPHICUM

SIVE

INDEX EDITIONUM ET INTERPRETATIONUM

SCRIPTORUM GRAECORUM

TUM SACRORUM TUM PROFANORUM.

CURA ET STUDIO

S. F. G. HOFFMANN

D. PH. ET AA. LL. M.

TOMUS TERTIUS.

L — Z.

LIPSIAE

SUMPTIBUS I. A. G. WEIGEL

MDCCCXXXVI.

AVGVSTO. BOECKHIO

CAROLO. OTTFRIDO. MVELLERO

HOC. VOLVMEN

SACRVM. ESSE. VOLVIT

AVCTOR.

LEXICON BIBLIOGRAPHICUM

SIVE

INDEX EDITIONUM ET INTERPRETATIONUM

SCRIPTORUM GRAECORUM

TUM SACRORUM TUM PROFANORUM.

CURA ET STUDIO

S. F. G. HOFFMANN

D. PH. ET AA. LL. M.

TOMUS TERTIUS.

L — Z.

LIPSIAE

SUMPTIBUS I. A. G. WEIGEL

MDCCCXXXVI.

1567, f. —— *Ib.* Francof.

1568, f. — latine, Conrado Clausero interprete. —— Cum Nicephori Historia Byzantina. (Francof. ad M.) fol. 66—127.

1616, f. —— Cum Nicephori Historia Byzantina. (Coloniae Planicianae. MDC.XVI.) p. 273—534.

Bb) *Delectus.*

1602, f. E Laonici Chalcondylae historia graeca rerum Turcicarum loci insignes, e libro II. desumpti, Germaniae descriptionem continentes. —— In *Marquardi Freheri* Scriptorum rerum Germanicarum tomo II. (Francof.) T. II.

B. gallicarum.

1577, 4. L'Histoire de la Decadence de l'Empire Grec, & establissement de ce luy des Turcs, par Chalcondile Athenien, de la traduction de Blaise de Vigenere Bourbonnois. Paris, Chesneau. —— Rep. 1612.

1612, f. — Seconde édition. Avec des figures. Paris, Guillemont. —— *V.* 1577 et 1650.

1650, f. L'Histoire de la Decadence de l'Empire Grec, & establissement de ce luy des Turcs, par Chalcondile Athenien, de la traduction de Blaise de Vigenere Bourbonnois, & illustrée par luy de curieuses recherches trouuées depuis son decez. Auec la continuation de la mesme Histoire, depuis la ruine du Peloponese iusques à l'an 1612. par Thomas Artus sieur d'Embry. Tome I. A Paris, chez Sebastien Cramoisy, Imprimeur ordinaire du Roy, & de la Reyne Regente, & Gabriel Cramoisy, ruë S. Jacques aux Cicognes. 1650. — Histoire des Turcs. Second Tome. Contenant ce qui c'est passé dans cét Empire, depuis l'an 1613. iusqu'à l'année presente 1649. Par F. E. du Mezeray. Auec l'Histoire du Serrail, par le sieur Baudier. Les Illustrations sur l'Histoire de Chalcondile, par Blaise de Vigenere. Les descriptions & figures des habits des Officiers, & autres personnes de l'Empire Turc, & les Tableaux prophetiques sur la ruine du mesme Empire. A Paris, chez Seb. & Gabr. Cramoisy. —— Etiam editiones a. 1584 et 1620 indicantur.

III. *Illustrantia Laonicum scripta.*

Jac. *Gaddius:* De locis aliquot Laonici Chalcondyla. —— In libro: De Scriptoribus non ecclesiasticis, p. 119 sq.

Jos. *de Hammer:* De fine libri tertii Chalcondylae. —— In eiusdem Commentatione de byzantinae historiae ultimis scriptoribus ex historia Osmanica elucidandis et corrigendis, inserta in Commentatt. recent. soc. Gotting. Vol. VI. p. 233—252.

LASUS.

F. Gu. Leop. Aem. *Luetke:* De Laso, vetustissimo poeta dithyrambico. —— *V.* eiusdem dissertationem de Graecorum dithyrambis etc. (Berol., typis Starckii. 1829, 8 mai.) p. 66 sqq.

Tullius LAUREAS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 726; *ed. n.* T. IV. p. 498.

1774, 8. Tullii Laureae epigrammata. —— V. *Brunckii* Analecta, T. II. p. 102 sq., eiusdemque Lectiones p. 148.

1794, 8. —— V. *Jacobsii* Anthologia, T. II. p. 90 sq, conf. eiusdem Animadversiones in epigrammata Anthologiae graecae Vol. III. T. III. s. totius operis Vol. XIII. p. 907.

Ioannes LAURENTIUS Lydus.

I. *Editiones textus.*

1) De Mensibus.

aa) *Opus integrum.*

1794, 8. Joannis Laurentii Philadelphiensis Lydi Opusculum de Mensibus, e Codd. manuscr. Bibliothecae Barberinae et Vatic. et fragmentum de terrae motibus ex Cod. Bibl. Angelicae rom. graece edidit, varietatem lectionis et argumenta adjecit Nic. Schow. Lips., Weidmann. —— 14 *Gr.* Conf. Erlang. Lit. Zeit. 1794. p. 542 sqq. Götting. Anz. 1794. II. p. 1273 sqq. Leipz. Lit. Zeit. 1794. III. p. 515 sqq. Jen. Lit. Zeit. Ergänz. Blätt. a. III. vol. I. p. 505 sqq.

1827, 8 mai. *Ἰωαννου Λαυρεντιου Φιλαδελφεως Λυδου περι μηνων.* Joannis Laurentii Philadelphini Lydi de Mensibus quae exstant Excerpta. Textum recognovit atque emendavit, e Graeco in Latinum convertit et perpetua cum sua

et Nicolai Schowii, tum C. B. Hasii et F. Creuzeri aliorumque adnotatione instruxit indicemque copiosissimum adjecit Gu. Roether. Accedit Hermetis Trismegisti περι βοτανων Χυλωσεως libellus et Vettii Valentis Antiocheni libri primi ἀνθολογιων fragmentum. Lips. et Darmst., Leske. —— XX, 364 pp. cum tab. 2 Th. 12 Gr. Textus e codice Paris. emendatus est; duo reliqua opera, unum Hermetis, Vettii alterum hic primum prodeunt. Adnotationes editoris, quae ad res spectant, multo augeri possunt. Conf. ephem. schol. 1827. II. p. 409 sqq.; ephem. litter. Halens. 1827, no. 275, p. 521. 529 sqq.

bb) *Excerpta.*

1790, 8. Specimen inediti Operis Jo. Lydi περι μηνων. —— In Bibl. der alt. Lit. u. K. P. VII. no. III. p. 21—36.

2) De Magistratibus.

1812, 8 et 4 mai. Joannis Laurentii Lydi Philadelpheni De Magistratibus Reipublicae Romanae libri tres, nunc primum in lucem editi, et versione, notis indicibusque aucti a J. Domin. Fuss. Praefatus est C. Bened. Hase. Paris., ex officina J. M. Eberharti. —— LXXXVII, 316 pp. 12 fr. Conf. ephem. litt. Lips. nov. 1812. no. 260, p. 2073 sqq. Centum exx. in ch. membr. forma maiore in 4. typis descripta sunt.

3) De Ostentis.

aa) *Opus integrum.*

1823, 8. Joannis Laurentii Lydi de Ostentis, quae supersunt, una cum fragmento libri de mensibus eiusdem Lydi, Fragmentumque Manlii Boëthii de Diis et Praesensionibus. Ex codd. regiis edidit Graecaque supplevit et latine vertit C. Bened. Hase. Paris., Treuttel. —— XXV, 406 pp. 7 Th. Textui e codice msto accurate expresso alium eumque emendatum una cum versione latina notisque criticis subiecit editor. Conf. Annal. Heidelberg. 1824, fasc. III. p. 305 sqq.; ephem. litter. Halens. 1824, no. 257. 258. 259; Beckii Repert. 1824. I. p. 107 sqq.; atque Götting. indices 1825, fasc. LXXIX. p. 785 sqq.

bb) *Excerpta.*

1618, 4. Λαυρεντιου Λυδου Ἐφημερος Βροντοσκοπια κ. τ. λ. Laurentii Lydi Diarium tonitruale et locale iuxta lunam, secundum P. Nigidium Figulum, ex scriptis Tagetis, expressum ad verbum, primum edidit Ioan. Rutgersius. —— *V.* eiusdem Varias Lectiones (LB. ex. off. Elzevir.) p. 247—260.

II. *Editiones versionum.*

1630, — 1703, f. Ptolemaei vel potius Johannis Laurentii Lydii Calendarium, latine vertit Nic. Leonicus. —— In *Petavii* Uranologio. Paris., recus. Amstel.

III. *Illustrantia Laurentium scripta.*

J. Dom. *Fussii* ad C. B. Hase epistola, in qua J. Laurentii Lydi de Magistratibus Reipublicae Romanae Opusculi textus et versio emendantur, loci difficiliores illustrantur. Leodii, typ. Collardin. 1821, 8 mai. —— 48 pp. 6 *Gr.*

A. W. *Heffter:* Zu Johannes (Laurentius) Lydus de magistratibus. —— *V.* Rheinisch. Mus. f. Jurisprud. 1828. p. 117—124.

(F. *Osann:*) Bemerkungen zu Laurentius Lydus (verglichen mit Seebodii Miscell. critt. I. 1. p. 8). —— *V.* Ephem. litt. schol. univ. 1829, no. 43. Anal. 17 et 22.

Casp. Jac. Ch. *Reuwens:* Joannes Laurentius Lydus de Magistratibus Romanis. —— *V.* eiusdem Collectanea litteraria. (LB., ap. Hazenberg. 1815, 8 mai.) cap. IV. p. 20—87.

Wilb. *Röther:* Einige Textverbesserungen aus der Ausg.: de Mensibus. —— V. *Seebodii* Krit. Bibl. 1827. fasc. IX. p. 969—973.

Schrader: Laurentius Lydus; in rechtsgeschichtlicher Hinsicht. —— *V.* eiusdem Tübing. Krit. Zeitschr. 1826. Vol. II. p. 146 sqq.

Th. *Taylor:* Chaldean oracles extracted from the treatise of Lydus „de Mensibus.“ —— *V.* Class. Journal. no. XXXIV. p. 261—264.

Georgius LECAPENUS v. GEORGIUS.

L E O Bardales.

1829, 8 mai. Λεοντος του Βαρδαλη στιχοι ἰαμβικοι εἰς την δευτεραν παρουσιαν, aliaque scripta nunc primum edidit I. Fr. Boissonade. —— In Anecdotis, Vol. I. p. 399 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Tactica.

1554, 12. LEONIS Imperatoris de bellico Apparatu Liber, è Graeco in Latinum conversus, Joan. Checo Cantabrigiensi interprete. Basileae apud Michael. Isingrinium. M.D.LIIII. —— Checus non satis fide ad codicem graecum vertit, consilioque multa mutavit. Rep. 1595.

1595, 12. — Accessit libellus de vocabulis rei militaris, ad Tacticum Augugustum. Basileae, Typis Conradi Waldkirch, aere Lazari Zetzneri. M.D.XCV.

2) Novellae.

1560, 8. — 1561, 4 min. — latine ex versione H. Agylaei. —— *V.* Ius. BB. II.

1688, — 1705, 4. — 1721, fol. min. — ex eadem versione. —— In *Godofredi* Corpore Juris. Francof. 1688; Lips. 1705; Lips. 1721 aliisque editionibus.

3) Canticum.

1603, 4. Leonis Canticum compunctionis ex meditatione extremi iudicii e cod. Bavar. latine vertit Iac. Pontanus. In libro inscr.: Simeonis Junioris, Theologi, Presbyteri & Praepositi, Monasterii sanctissimi Martyris Mamantis ad Xylocercum, de fide, et moribus tum christianis tum monasticis orationes XXXIII. etc. Ingolst. MDCIII. —— Inde rec. legitur in Bibl. PP. (Colon. 1618, f.) T. XI.; in Auctario Bibl. PP. (Paris. 1639, f.) T. I. p. 861; in Bibl. PP. (Paris. 1844, f.) T. XV. p. 861; et in Bibl. PP. (Lgd. 1677, f.) T. XXII. p. 763 sq.

4) Oracula.

1596, 8. Vaticinium Severi, & Leonis Imperatorum, in quo videtur finis Turcarum in praesenti eorum Imperatore, una cum aliis nonnullis in hac re Vaticiniis. Profetia di Severo, & Leone Imperatori, nella quale si vede il fine de Turchi nel presente loro Imperatore, Con alcune altre Profetie in questo proposito. In Brescia, appresso Pietro Maria Marchetti. 1596, Con licenza de' Superiori. —— Unumquodque oraculum eiusdem expositio sequitur. Omnia autem versa sunt latine et italice. *V.* infra D. 2).

B. germanicarum.

1778—1781, 8. Kaisers Leo des Philosophen Strategie und Taktik, aus dem in der K. K. Bibliothek befindlichen Original übersetzt von J. v. Bourscheid. Wien. *IV. Voll.* —— 6 *Th.* 16 *Gr.* Cum XXXVIII. tabulis aeri incisis. Versio ad gallicam facta est. Animadversiones adiectae non magni habendae sunt.

C. gallicarum.

1758, — 1770. — 1778, 8. Les Institutions militaires de l'empereur Léon le philosophe, traduites en françois avec des notes et des observations; suivies d'une dissertation sur le feu grégeois, par M. Joly de Maizeroy. Paris. *II. Voll.* —— 10 *fr.* Hanc notitiam ex *Querardi* libro: La France littéraire T. V. p. 175 desumpsi.

D. italicarum.

1) Tactica.

1541, 4. La Tactica di Leone Imperatore tradotta da M. Filippo Pigafetta. In Venetia. —— Hanc editionem notat Paitoni in Bibl. degli autori antichi T. II. p. 200.

1586, 4. Trattato brieve dello schierare in ordinanza gli eserciti & dell' apparecchio della guerra, di Leone, per la Gratia di Dio Imperatore. Nuovamente dalla Greca nella nostra lingua ridotto da M. Filippo Pigafetta. Con le Annotationi del medesimo ne' luoghi, che n'hanno mestieri. Con privilegio. In Venetia, appresso Francesco de' Franceschi Senese. MDLXXXVI. —— Pigafetta versionem suam ad codices plures eosque bonae notae confecit, quam ob causam ea Checi versioni latinae praeferenda est. Rep. 1602.

1602, 4. Documenti & Avvisi notabili di guerra: ne' quali s'insegna distintamente tutta l'arte militare, non solo di formare gli esserciti, & ogni apparecchiamento di Guerra, ma anco di ogni maniera di battaglia, & ogni altra cognitione spettante ad informare un perfetto soldato & Capitano, di Leone Imperatore. Ridotto dalla Greca nella nogar lingua per M. Filippo Pigafetta. Con le annotationi del medesimo ne' luoghi, che n'hanno mestieri. Con privilegio. In Venetia, appresso Gio. Antonio, & Giacomo de Franceschi. MDCII. —— In emendanda hac nova editione auctor versionis nondum adhibitos codices contulit. *V.* etiam Aelianus Tact. II. D. 1552.

1612, 4. Leone Imperadore di Constantinopoli degl' Ordini, e Governi della Guerra, tradotto di Greco in Italiano da Alessandro Andrea Napoletano. In Napoli, appresso Gio. Giacomo Carlino.

2) Oracula.

1684, 8. Predizioni figurate di Severo, & Leone Imperadori, dalle quali probabilmente si ricava il fine dè Turchi nel presente loro Imperadore Mehemet Quarto. Con l'aggiunta d'alcune riflesssioni addattate à tempi correnti. Ad Instanza del Sig. D. Gio: Battista Ghidoni. In Brescia 1684. Per Gio: Maria Rizzardi. Con Licenza de' Superiori, e Privilegio. — Versio ex editione a. 1596, supra II. A. 4) indicata, repetita est; sed: „due profezie de' Maumetani, e di Macometto," et post: „lettera a i Lettori" sequitur: „Orazione a Dio Ottimo Massimo", et in libri fine: „Parenesi a Prencipi Christiani" legitur.

3) Orationes.

1716, — 1734, 4. Traduzione d'un Discorso di Leone Imperatore in lode di S. Niccolo. — In libro inscr.: Prose Sacre di Anton Maria Salvini. Firenze MDCCXVI. per Gio: Gaetano Tartini; rep.: Venezia per Angelo Pasinelli 1734.

III. *Illustrantia Leonem scripta.*

(Con. Majolino *Bisaccioni*:) Idea e Sensi Civili sopra il perfetto Capitano, con le considerazioni sopra la Tactica di Leone Imperatore. In Venezia 1642, 4; rep. In Messina 1660, 4.

Mart. *Hankii* Disputatio de Leone sapiente eiusque scriptis. — In eiusdem Libro de Byzantinarum rerum scriptoribus graecis. (Lps., Kästner 1677, 4) p. 412 sqq.

F. *Jacobs*: De Leone philosopho, epigrammatista. — *V.* eius Animadversiones in epigrammata Anthologiae graecae, Vol. III. P. III. s. totius operis Vol. XIII. p. 907 sq.

LEONIDAS Alexandrinus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 719; *ed. n.* T. IV. p. 480.

I. *Epigrammata.*

1774, 8. Leonidae Alexandrini epigrammata edidit Rich. Fr. Ph. Brunck. — *V.* eiusdem Analecta. T. II. p. 190 sqq. Notae in Lectionibus p. 174 sqq. leguntur.

1791, 8. Leonidae Alex. epigrammata, edidit Alb. Ch. Meineke. — *V.* Leonidas Tarentinus.

1794, 8. — edidit F. Jacobs. — In eiusdem Anthologia Graeca, T. II. p. 174 sqq.

II. *Illustrantia Leonidam scripta.*

Adr. *Heringae*: Animadversiones in Leonidae epigrammata. — In eiusdem Observationibus, p. 186 sq.

F. *Jacobs*: Leonidae Alex. aliquot epigrammata emendantur. — In eiusdem Emendationibus in epigrammata Anthologiae graecae. (Lips., Dyck. 1793, 8) p. 36 sqq.

— —: De Leonida Alexandrino, epigrammatista. — *V.* eius Animadversiones in epigrammata Anthologiae graecae, Vol. III. P. III. s. totius operis Vol. XIII. p. 908 sq.

I. Iac. *Reiske*: De Leonida Alex. — *V.* eius Notitiam poetarum anthologicorum p. 229 sq.

LEONIDAS Tarentinus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 719; *ed. n.* T. IV. p. 479 sq.

I. *Epigrammata.*

1772, 8. Leonidae Tarentini epigrammata, edidit Rich. Fr. Ph. Brunck. — *V.* eiusdem Analecta. T. I. p. 220 sqq. Animadversiones leguntur in eiusdem Lectionibus p. 47 sqq.

1791, 8. Utriusque Leonidae Carmina, cum argumentis, varietate lectionis, Scholiis et Commentario edidit et indice ornavit Alb. Ch. Meineke. Lips., Weidmann. — XXI, 186 pp. 14 *Gr.* Conf. ephem. litt. univ. 1794. II. p. 580 sqq.; Allgem. deut. Bibl. CXIV. I. p. 237 sqq.; ephem. litt. Lips. 1791. II. p. 741 sq.

1794, 8. — edidit F. Jacobs. — In eiusdem Anthologia. T. I. p. 153 sqq.

II. *Editiones versionum.*

1681, 12. Anacreontice componimenti di Leonida Tarentino, tradotte. — *V.* Anacreon. II. D.

1752, f. Epigrammi di Leonida Tarentino, recati in lingua volgare. — In Varj Epigrammi. *V.* supra: Anthologia. II. D.

III. *Illustrantia Leonidam scripta.*

H. Fynes *Clinton*: On the Leonidas of Tarent. —— In eiusdem: Fastis Hellenicis. Vol. II. (Oxf. 1830, 4) p. 503.

F. Jacobs: Leonidae Tarent. aliquot epigrammata emendantur. —— In eiusdem Emendationibus in epigrammata Anthologiae graecae. (Lips., Dyck. 1793, 8) p. 11 sqq.

— —: De Leonida Tarentino eiusque epigrammatis. —— *V.* eiusdem Animadversiones in epigrammata Anthologiae graecae, Vol. III. P. III. s. totius op. Vol. XIII. p. 909 sqq.

C. Dav. *Ilgen*: Poeseos Leonidae Tarentini Specimen. Lips. CIƆIƆCCLXXXV. 8. —— 32 pp. Rep. est in eiusdem Illgenii Opusculis variis philologicis. T. I. (Erford., Hennings. 1797, 8) p. 1 sqq.

I. Glo. *Schneider*: Leonidae Epigramma illustratur. —— *V.* eiusdem Periculum criticum. (Lips. Suicquert. 1772, 8) p. 55.

LEO Magentenus.

Fabr. B. G. T. VI. p. 383 sq.; *ed. n.* T. VII. p. 717 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) In Aristotelis librum de Interpretatione.

1503, f. —— *V.* supra Ammonius Hermae. 1. Aa).

2) In Aristotelis priora Analytica.

1536, f. —— *V.* supra Ioannes Gramm. Philop. I. BB. 2).

II. *Editiones versionum.*

1) In Aristotelis librum de Interpretatione.

1544, f. — interprete I. Bapt. Rasario. —— Haec versio saepius, Paris. 1544. Venet. 1547. Lugd. 1547, cum Ammonio in lucem prodiisse dicitur in Fabricii B. Gr. l. c. p. 718. Nihil de his editionibus certius comperire potui.

1554, f. — interprete Hier. Leustrio. —— Cum Ammonio itidem Parisiis prodiisse haec versio in Fabricii B. Gr. l. c. dicitur.

2) In Aristotelis priora Analytica.

1544, f. Leonis Magentini in priorum Aristotelis Analyticorum libros commentarius, latine, interprete I. Bapt. Rasario. Venet., apud Hier. Scotum. —— Haec versio repetita esse a. 1547. Lugd., f. cum Ammonio in quinque voces, Pachymeris epitome in universam disserendi artem, et Nilo de ratiocinationibus dicitur. Multa perquirens nihil de hac repetita editione inveni.

LEONTIUS Byzantinus Chronographus.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 451 sq.; *ed. n.* T. VIII. p. 318 sqq.

I. *Editiones textus.*

1685, — 1729, f. Leontii Byzantini Chronographia, graece et latine edidit Fr. Combefisius. —— Inter: Scriptores historiae byzant. post Theophanem (Paris. 1685) p. 1 sqq. Rep. Venet., Javarin. 1729, f.

II. *Illustrantia Leontium scripta.*

Gu. *Cave*: De Leontio byzant. chronographo. —— In eiusdem: Scriptorum ecclesiasticorum historia litter. Vol. II. p. 94.

LEONTIUS Byzantinus Presbyter Hierosolymitanus.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 451 sqq. IX. p. 167 sqq. XIII. p. 810; *ed. n.* T. VIII. p. 309 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Excerpta.

1578, 8. Leontii Excerpta ex ore Theodori Abbatis de sectis Haereticorum ac Synodo Chalcedonensi, distincta in Actiones decem. Graece et Latine, interprete J. Leunclavio. —— Adiecta sunt Manuelis Comneni legationi ad Armenos. (Basil., typis Petri Pernae) p. 386 — 555.

1624, f. — graece et latine. —— In *Front. Ducaei* Auctario Bibl. PP. (Paris.) T. I. p. 493 sqq.

1644, f. — graece et latine. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. XI. p. 493 sqq.

1788, f. — graece et latine. —— In *Gallandii* Bibl. PP. (Venet.) T. XII. p. 625 sqq.

2) Homilia in Pentecosten.

1648, f. Leontii, Presbyteri Constantinopolitani, homilia in festum diem mediae pentecostes, Graece, cum versione Latina et notis Fr. Combefisii. —— In eiusdem Auctario Bibl. PP. novo. (Paris.) T. I. p. 719—742.

3) Homilia in Jacobum.

1827, f. Leontii Presbyteri Constantinop. Homilia in Jacobum adhuc inedita. Edidit Sartorius. Dorpati.

4) Sacra.

1825, 4 mai. Leontii presbyteri et Johannis monachi Sacrorum libri secundi Index, integerque eiusdem libri titulus. Graece e codd. mstis Vatic. cum indice auctorum edidit Ang. Mai. —— *V.* eiusdem Scriptorum vett. novam Collectionem. (Romae) T. I. P. III. p. 43 sqq.

II. *Editiones versionum.*

Aa) *Opera omnia.*

1677, f. Leontii libri III contra Eutychianos et Nestorianos, eiusdem libri II adversus fraudes Apollinaristarum, eiusdem solutiones argumentationum Severi et Dubitationes hypotheticae, latine interprete Fr. Turriano; Leontii de Actis liber. —— In Bibl. PP. Max. (Lgd.) T. IX. p. 600 sqq.

Bb) *Opera plura.*

1644, — 1654, — 1725, f. Leontii libri III adversus Eutychianos et Nestorianos; eiusdem libri II adversus fraudes Apollinaristarum; eiusdem Solutiones argumentorum Severi atque Dubitationes hypotheticae & definitiones contra eos, qui negant in Christo duas naturas. Latine, interprete Fr. Turriano. —— In *H. Canisii* Lectionibus Antiqq. (Paris. 1644) T. IV. p. 1 sqq.; rep. in *Iac. Basnagii* editione (Amst. 1725) Canisii Lectionum. T. I. p. 525 sqq.; et in Bibl. PP. (Paris., 1654, f.) T. IX. p. 707 sqq.

III. *Illustrantia Leontium scripta.*

Gu. *Cave:* De Leontio Byzantino Presbytero. —— In eiusdem: Scriptorum ecclesiast. Historia litter. T. I. p. 543.

Casim. *Oudini* disp. de Leontio. —— *V.* eiusdem Commentarios de Scriptoribus et Scriptis ecclesiast. T. I. p. 1462 sqq.

LEONTIUS Mechanicus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 456. VII. p. 458; *ed. n.* T. IV. p. 94 sq. VIII. p. 326.

1559, 4. — 1793, 8. — 1822, 4. Leontii Mechanici de constructione Arateae Sphaerae. —— Cum Arato. V. *ib.* I. Aa).

1589, 8. Leontius Mechanicus de constructione Arateae Sphaerae. Graece et Latine. —— Inter Astronomica Veterum.

LEONTIUS Cyprius.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 453 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 320 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Sermones.

1648, f. Leontii, Episcopi Neapolis Cypri, Sermones in Symeonem et in festum mediae pentecostes, Graece, cum versione latina et notis Fr. Combefisii. —— In eiusdem Auctario Bibl. PP. novo. (Paris.) T. I. p. 681 sqq.

2) Vita Simeonis.

1719, f. S. Symeonis Vita, auctore Leontio. Graece et Latine, e cod. Vaticano, cum commentario praevio et notis I. Pinii. —— In Actis Sanctorum. (Antverp. ap. Iacobum du Moulin.) Iul. T. I. p. 129 sqq.

3) Vita Stephani.

1723, f. S. Stephani vita acephala, auctore Leontio, ex cod. msto Petri Seguierii. Graece et Latine, interprete Pet. Boschio, cum commentario praevio I. Pinii et notis Dan. Papebrochii. —— In Actis Sanctorum. (Antverp.) Iul. T. III. p. 524 sqq.

4) Fragmentum.

1618, f. Fragmentum ex Leontii, Cyprii, *πεμπτου του κατα Ιουδαιων λογου ὑπερ της Χριστιανων ἀπολογιας.* Graece et Latine. —— In *Sev. Binii* Collectione Conciliorum. T. III. p. 556; et in *Labbei* ac *Cossartii* Collectione Conciliorum (1671, f.) T. IV. p. 236.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Sermones.

1677, f. Leontii Cypri sermones in Symeonem et in festum mediae pentecostes, Latine. —— In Bibl. PP. Max. (Lgd.) T. XII. p. 295—300.

2) Vita Simeonis.

1617, f. Simeonis vita, auctore Leontio. Latine. —— Apud Surium, d. I. Jul. p. 1 sqq.

3) Vita Vitalis.

1643, f. S. Vitalis vita, auctore Leontio, episcopo, cum notis. —— In Actis Sanctorum. (Antverp. ap. I. Meursium.) Januar. T. I. p. 702 sq.

4) Vita Ioannis.

1644, f. S. Ioannis Vita, auctore Leontio, Episcopo, interprete Anastasio Bibliothecario, ex vitis Patr. Herib. Rosweydi et Mss. cum commentario praevio et notis Io. Bollandi. —— In Actis Sanctorum. (Antverp.) Ianuar. T. II. p. 495 sqq.

1617, f. S. Ioannis Vita, auctore Simeone, Metaphraste, interprete Gentiano Herveto. —— Apud Surium, d. XXIII. Ian. p. 385; et in Actis Sactorum (Antverp.) Ianuar. T. II. p. 517 sqq.

B. italicarum.

1) Vita Ioannis.

1513, 4. La Vita del B. Giovanni Elemosinario scritta in Greco da Leontio Vescovo, e tradotta in latino da Anastasio Bibliothecario, ora nella nostra favella Italiana ridotta da Frate Nicolò da Imola. In Parma.

2) Vita Simeonis.

1669, 8. Le Savie Sciocchezze, overo Vita di San Simeone Abbate detto Salo, cioè Stolto per Christo, Scritta da Leontio Vescovo di Napoli in Cipro, e portata da Simeon Metafraste, e dal Lippomano, e dal Surio nel primo di Luglio, tradotta dal Latino nel volgar Idioma dal P. Lionardo di Anna Leccese della Compagnia di Giesu. In Lecce, per Pietro Micheli, 1669. Con licenza de' Superiori.

LEONTIUS Scholasticus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 719. VII. p. 459; *ed. n.* T. IV. p. 480. VIII. p. 327 sq.

I. *Epigrammata.*

1776, 8. Leontii Schol. epigrammata XXIII. —— In *Brunckii* Analectis. T. III. p. 103 sqq. Conf. eiusdem Lectiones p. 250 sqq.

1795, 8. Leontii Schol. epigrammata XXIV. —— In *Jacobsii* Anthologia. T. IV. p. 73 sqq. et in Paralipp. no. 81. p. 668.

II. *Illustrantia Leontium scripta.*

F. *Jacobs*: De Leontio epigrammatista. —— In eiusdem Animadversionibus in epigrammata Anthologiae Vol. III. P. III. p. 911.

LESBONAX Grammaticus.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. II. p. 872.

1739, 4. — 1822, 8 mai. Lesbonax de figuris grammaticis. Primum edidit Valckenarius. —— Cum Ammonio Alex. V. *ib.* I.

1826, f. —— In *Stephani* Thesauro Graec. edit. Londin.

LESBONAX Rhetor.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 421; *ed. n.* T. II. p. 869 sq. V. p. 717. VI. p. 344.

I. *Editiones textus.*

1513, f. *ΛΕΣΒΩΝΑΚΤΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ, ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.* προτρεπτικὸς, τȣ αὐτȣ. Graece. —— Inter *Aldi* Rhetores graecos. (Venetiis Apud Aldum *etc.* M. D. XIII.) Vol. II. p. 155 sqq.

1575, f. — Graece. —— Inter *H. Stephani* Oratorum veterum Orationes. (Excud. Henr. Steph. anno. M. D. LXXV.) p. 169 — 174.

1619, 8. — graece et latine. —— Inter Orationes politicas Dinarchi, Lycurgi, Lesbonactis, Herodis, Demadis. (Hanov., Typis Wechelianis M.DC.XIX.) p. 198—218.

1773, 8. Lesbonactis declamationes, cum notis criticis. —— Inter I. Iac. Reiskii Oratores Graecos. (Lips.) T. VIII. p. 1 — 31.

1812, 8. — Graece. —— In *Neophyti Doucae: Λογοι των Ἀττικων ῥητόρων. (Ἐν Βιεννῃ της Αὐστριας)* T. IX.

1820, 8. Lesbonactis Sophistae Declamationes II, quae supersunt, graece et latine. Recognovit, annotationes G. Canteri, H. Stephani, J. J. Reiskii, F. Jacobsii aliorumque et suas, notitiam literariam et indicem verborum adiecit J. Conr. Orellius. Lips. ap. Reclam. MDCCCXX. —— VI, 64 pp., 1 *f.* Errata 12 *Gr.* Editor textum Reiskii paullo emendatius repetiit, et declamationem primam denuo vertit, alterius autem recepit versionem Canteri. Notitia literaria est p. 61 sqq. ex Fabricii Bibl. Gr. repetita.

1823, — 1824, 8. — Graece. —— Inter *Imm. Bekkeri* Oratores Atticos. *(Oxon.*; rep. *Berol.)* T. V.

1828, 8. — graece. —— Inter *Dobsoni* Oratores Atticos. (Lond.) T. IV. p. 537—552. Secundum Reiskii et Bekkeri recensionem textus constitutus est.

II. *Editiones versionum.*

1566, f. Lesbonactis Hortatio, latine interprete Gu. Cantero. —— In calce versionis orationum Aristidis. Basil. V. *ib.* II. A. Aa). Hanc versionem elegantem fidamque Orellius (praefat. p. V.) appellat.

III. *Illustrantia Lesbonactem scripta.*

Belin *de Ballu*: Sur le rheteur Lesbonax. —— In eiusdem: Histoire critique de l'éloquence chez les Grecs (Paris, 1813, 8. *Voll. II.*) Vol. II. p. 103 sq.

Pet. Pauli *Dobson*: Notae ad Lesbonactem. —— In eiusdem Adversariis, edente Jac. Scholefield. (Cantabr. 1831, 8) P. II. p. 553.

LESCHES.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. I. p. 376.

Arn. Herm. L. *Heeren*: Ueber Lesches den epischen Dichter. —— *V.* Bibl. der alt. Lit. u. K. P. I. Ined. p. 35.

C. Gu. *Müller*: De Lesche, poeta. —— *V.* eiusdem librum: De Cyclo Graecorum epico et poetis cyclicis. (Lips., Lehnhold. 1829, 8 mai.) p. 102 sqq.

LEUCO.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 766; *ed. n.* T. II. p. 452.

A. *Meineke*: De Leucone, veteris comoediae poeta. —— *V.* eiusdem Quaestionum Scenicarum Spec. II. (Berol. 1827, 4) p. 51 sq.

LIBANIUS.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 145 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 481. 750 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera plura.*

1517, 4. *ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΜΕΛΕΤΑΙ ΛΟΓΟΙ ΤΕ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ. Graece. Infra insigne typ. cum inscriptione:* I. M. *In fine p.* 248: *ΤΕΛΟΣ.* REGISTRVM. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. V. X. Y. Z. AA. BB. CC. DD. EE. FF. GG. HH. Oēs sunt quatterni. Ioannes Macciochus Bondenus Imprimebat Ferrariae. IIII. Mense Augusti. Anno a restituta salute Millesimo Quingentesimo. Decimo Septimo. *Τελος εἰληφεν ἡ παρȣσα βιβλος ἐν Φερραριῃ τῃ πολει κρατȣντος του ἐκλαμπροτατου κυριȣ κυριȣ ἀλφουνσου ἐξενσου, Λουκος. ἐντυπουντος ἰωαννȣ ματζοχου. ἐτει ἀποθεογονιας του κυριου ἡμων Ἰησου χριϛου. α φ' ι ζ αυγουϛου Δ.* August. Alphonso Est. Duce. —— 8 *ff.* praefixa, quorum unum vacat, 248 *ff.* cum *sign.* A — HH. Hanc raram et principem editionem, quam Soterianus Capsalis curavit, scatere typorum maculis, dicit Morellus, qui Libanium postea edidit; attamen in hac editione minus nitidis typis impressa, non pauca melius quam in Morelliana legi constat.

1606 — 1627, f. *ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ.* LIBANII, SOPHISTAE, PRAELUDIA ORATORIA LXXII, DECLAMATIONES XLV, ET DISSERTATIONES MORALES. Federicus Morellvs regius interpres è Mss. maxime Reg. Bibliotheca nunc primùm edidit, idemque Latine vertit. Adiectae sunt notae & variae lectiones, cum duplici Indice locupletissimo. Ad Henricvm IV. Regem Christianissimvm. Parisiis. Ex officina Typographica Clavdii Morelli via Iacobaea, ad insigne Fontis. M.DCVI. non sine regis privilegio. — (*Tomus II.*) *ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΩΝ ΤΜΗΜΑ Β.* LIBANII SOPHISTAE OPERVM TOMVS II ORATIONES XXXVI, qvae historiae avgvstae a Constantino Magno vsqve ad Theodosium M. eiusque liberos Impp. arcana hactenus ignorata, ac Iurisprudentiae atque *ἐγκυκλοπαιδείας ἀξιώματα*, continent. *His accedunt Monodiae, Invectivae, Ecphrases, novae.* Graeca omnia nvnc primvm prodevnt partim è Bibliotheca Regia, partim è Vaticana & Palatina, aliisque. Fed.

Morellus recensuit, castigavit, Latine vertit, & notis illustravit. Opvs regivm, Lvdovico XIII. Regi Christianissimo, Clementiss. Avgvstiss. Consecratvm. Βασιλεῖ τ' ἀγαθῷ κρατερῷ τ' αἰχμητῇ. Lutetiae, Apud Clavdivm Morellvm, typographum Regium, via Iacobaea, ad insigne Fontis. M. DC. XXVI. ex Regis privilegio. *Voll. II.* —— 44 *ff.* praefixa, 948 pp., 17 *ff.*; 8 *ff.* praefixa, 735 pp., 12 *ff.* Volumen II., quod iam 2. Kal. Octobris anni reparatae salutis M. DC. XXVI. absolutum est, ut in voluminis calce indicatur, a. 1647 *Lutetiae*, *Piget* novo titulo ornatum est. Codices, quibus Morellus usus est, multis maculis inquinati erant. Versio latina, quam Morellus adjecit, parum accurata et textui graeco consentanea est. Vidua Reiskii de hac editione hoc iudicium tulit in praefatione sua T. I. p. XIX.: „Haec sylloge non modo ea, quae Capsaliis ediderat, complectitur, sed etiam plures alias orationes et declamationes, a Morello primum e codicibus erutas, omnia vero latine conuersa, et varietate lectionis, notis atque indicibus instructa. Sunt autem pleraque Morelliani operis ducta e codicibus mendosissimis et lacunarum plenis, unde textus Morellianus adeo scatet vitiis, ut non alius scriptor antiquus mendosius editus videatur. Versionem autem Morelli dudum notarunt viri docti tamquam obscuram et a sensu Libanii multis in locis abhorrentem." Bibl. sen. et acad. Lips.

1791 — 1797, 8. Libanii Sophistae Orationes et Declamationes. Ad fidem codicum Mspt. recensuit, et perpetua adnotatione illustravit J. J. Reiske. Altenb., Richter. *Voll. IV.* —— 8 *ff.* praefixa, XXXX, 696 pp.: 1 *f.*, 610 pp.; 1 *f.*, 461 pp.; LXXIV (Morelli praefatio et Notata ad Libanium), 1145 pp. 11 *Th.* 12 *Gr.* Hanc omnium adhuc plenissimam editionem, quae male impressa est, post Reiskii mortem eiusdem uxor Ernestina Christina Reiske in lucem emisit. In paranda editione sunt adhibiti sex codices msti Guelferbytani et Augustani, ex quibus non textus solum denuo constitutus est, sed etiam quinque adhuc ineditae orationes prodierunt, multaeque lacunae expletae sunt. Quare haec editio Morellianae multo praeferenda est. Tamen valde dolendum, Reiskium non novam versionem latinam, sed Morellianam parum adcuratam, adjecisse. Iam anno 1784 Tomus primus prodiit sub tit.: Libanii Sophistae orationes et declamationes, ad fidem codd. mstt. recensuit, et perpetua adnotatione illustravit I. Iac. Reiske. Altenb., sumt. et litteris G. E. Richter. 4 mai. Praefata est Ern. Ch. Reiske. Librarius autem editionem novis formis in-8. describendam curavit, quia prior in 4. admodum cara fuit. Tomi quarti quatuor priores plagulae emendatius iteratae sunt, atque in Bibl. acad. Lips. adservantur. De volumine I. conf. censuram in (*Wyttenbachii*) Bibl. crit. Vol. III. P. II. p. 76 — 102.

Bb) *Opera singula.*

1) Orationes et Declamationes.

aa) *Plures.*

1522, 4. Libanii Sophistae Graeci Declamatiunculae aliquot, eaedemque Latinae per Des. Erasmum Rot. Cum duabus orationibus Lysiae itidem uersis, incerto interprete et aliis nonnullis. In inclyta Basilea ex aedibus Jo. Frob. Mense Martio An. MDXXII. —— Praeter ea, quae in titulo nominantur, continentur in hac editione graece et latine: Isocrates ad Nicoclem Regem de Institutione Principis, Erasmo Roterodamo interprete. Isocratis Oratio gravissima ad populum Atheniensem de bello fugiendo, & pace servanda, Petro Mosellano Protegense interprete. Luciani Tyrannicida, Des. Erasmo Roterodamo interprete. Luciani Abdicatus, Des. Erasmo interprete.

1525, 8. Libanii declamationes tres, graece et latine. —— Cum Aphthonii Progymnasmatis. V. *ib.* I. Bb) 1) aa) *β*).

1540, 4. Libanii Declamationes. Graece. Parisiis, I. L. Tiletanus. —— Hanc notitiam suppeditavit mihi Catalogue de la Bibl. du Roi. B. L. T. I. p. 107.

1577, 8. Libanii Oratiunculae quaedam. Graece et Latine. Apud H. Stephanum. —— Sic editio in Catalogo bibl. Upsal. T. I. p. 502 indicatur.

1610, 8. *Λιβανίου σοφ. προς Θεοδοσιον λογοι.* Libanii Soph. Orationes ad Theodosium Imperatorem pro Antiochenis ob dejectas Imperatorum imagines, Graecè nunc primùm ex bibliotheca regia, & Latinè, interprete Fed. Morello, cum eius notis. Paris., apud Fed. Morellum. —— Has orationes edidit etiam Savilius inter Ioannis Chrysostomi opera (Eton. 1612, f.) T. VIII. p. 125 sqq.

1612, f. Libanii Soph. orationes de seditione Antiochena ad Theodosium M., et ad eundem Antiochenis reconciliatum. Graece. —— In editione operum Ioannis Chrysostomi. (Etonae) Tom. VIII. p. 125 sqq.

1631, 4. LIBANII SOPHISTAE, SEV ORATORIS ANTIOCHENI, ORATIONES QVATVOR, CONSTITVTIONVM Imperatoriarum, quales vtroque Codice, (Theodosiano & Iustinianeo) occurrunt, Super Magistratuum Officio, Suasoriae, Sub Theodosio M. ante M. CCC. fermè annos, conscriptae, Nunc primùm editae a Iacobo Gothofredo I. C. & Senatore Genev. Quibus, propter argumenti similitudinem, adiuncta & Quinta, iam antea edita. COLONIAE ALLOBROGVM (etiam Genevae), Ex Typographia Petri Chouët. M. DC. XXXI. —— 8 ff. praefixa, 126 pp. orationes, duabus columnis impressas, continentes; 1 f. titulus Notarum, 38 pp. Notae ipsae, 1 vac. f., 7 ff. Index, et 1 f. Emendanda graviora. Bibl. sen. Lips. Rep. 1641.

1641, 4. Libanii Soph. Orationes quinque. Graece, cum latina versione et notis. —— In Iac. Gothofredi Opusculis. Genevae. V. 1631 et 1733.

1647, f. Λιβανίου Ῥήτορος λόγοι. Libanii Sophistae Orationes, quae hist. Aug. a Const. M. usque ad Theodosium M. ejusque liber Imp. arcana hactenus ign. contin. Cum vita authoris. Graece Latine e bibl. Reg. part. Vatic. et Palat. et al. Fed. Morellus recensuit, castigavit, latine vertit, et notis illustravit. Lutetiae.

1705, 4. Libanii orationes IV, scil. de ulciscenda Iuliani Imperatoris nece; ad eos, qui molestum eum adpellabant; ad Antiochenos de Imperatoris ira; Parentalis in Iulianum Imperatorem. Graece cum versione Latina et Notis Gf. Olearii. —— In Fabricii Bibl. Gr. T. VII. p. 145 sqq.

1711, 8 mai. Libanii Declamationes quatuor. Graece. —— In Putuae Encyclopaedia philologica. Vol. III. (Venetiis.) p. 265 sqq.

1733, f. —— Inter Iac. Gothofredi Opera iuridica minora (Lugd. Bat.) p. 350 sqq.

1754, 4. ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΙ ΙΖ. LIBANII SOPHISTAE ORATIONES XVII. Antonius Bongiovanni nunc primum ex Mss. codicibus eruit, latine vertit, notisque illustravit. Venetiis, Ex Typographia Joan. Baptistae Albertii Hier. F. Superiorum permissu. —— 4 ff. praefixa, 275 pp. Bibl. acad. Lips.

bb) *Singulae.*

α) Sine a. et l. notitia.

—, 8. Libanii sermo ad juvenes de oratione, seu apologia Silentii, Graece, ex MSS. codd. fide emendata, Latine versa, ac notis illustrata; cum duabus Graecis Libanii ad Andronicum & Olympianum epistolis. —— Ex Maittairii (Annal. typ. T. III. p. 888) sententia haec editio, quoniam in ea se professorum & interpp. reg. decanum scribit, et paulo post anno 1630 defunctus est, non ante annum 1614 prodiit.

β) Cum a. et l. notitia.

1a) De Menelao.

1524, 4. Libanius de Menelao Helenam repetente. Graece. —— Cum Luciani aliquot scriptis.

2b) Achillis responsio.

1535, 8. Ἀντιῤῥητικὸς Λιβανίου. —— V. supra Aelius Aristides. I. Bb) bb) b) 1).

3c) De muliere loquace.

1593, — 1597, 8. Anonymi [Libanii] de mulieris loquacitate, Graece & Latine, nunc primum interprete Fed. Morello. Lutet., ap. Fed. Morellum.

4d) Parasitus.

1601, 4. Libanii Sophistae Parasitus, ob coenam occisam seipsum deferens, Graece, ex bibliotheca regia, cum Latina Fed. Morelli interpretatione. Lutet., ap. Claud. Morellum.

5e) Adversus Assessores.

1610, 8. Libanii ad Julianum Imp. Oratio adversus Assessores magistratuum, Graece nunc primum prodit è MS. codice bibliothecae Bavaricae; a Fed. Morello recensita, Latine versa, ac notis illustrata. Paris., apud Fed. Morellum. —— Codex, ex quo haec oratio prodiit, neque integer neque satis adcurate descriptus erat.

6f) Panegyricus.

1610, 8. Libanii Panegyricus Juliano Imperatori dictus, Graece nunc primum è duobus bibliothecae regiae codicibus prodiens, recensente Fed. Morello, cum ejus Latina versione & notis. Paris., ap. Fed. Morellum. —— Alter codex vetustior et peritiore manu, alter autem recentior et incultiore manu descriptus est.

1614, 8. Libanii Βασιλικὸς seu Panegyricus Constanti & Constantio imperatoribus dictus, Graece nunc primum; & Latinè, interprete Fed. Morello, cum ejus notis. Lutet., ap. Fed. Morellum. —— Editor tribus codd. mstis usus est.

7g) Naenia.

1610, 8. Libanii Naenia super Daphnaei Apollinis fulgure exusto, Graecè, ex codd. regio & Bavarico; cum Fed. Morelli versione & notis. Paris., ap. Fed. Morellum.

1610, 8. Libanii Naenia, seu lamentationes super Daphnaei Apollinis fano igne fulmineo exusto; graece & latine: Fed. Morello interprete; cum notis. Parisiis, ap. Fed. Morellum.

8h) Legatio.

1611, 8. Libanii legatio pro Antiochenis ad Julianum Imp.; Graece, à Fed. Morello recensita, Latine versa, et notis illustrata. Paris., ap. Fed. Morellum.

9i) De Pactis.

1614, 8. Libanii de Pactis, pro rectoribus & moderatoribus scholarum, Oratio, nunc primum Graecè, ex bibliotheca Vaticana; cum Fed. Morelli Latinà versione & notulis. Lutet., ap. Fed. Morellum.

10k) Ad Antiochenos.

1616, 8. Libanii pro Rhetoribus & Professoribus oratio ad Antiochenos; graece & latine. Fed. Morello interprete, cum notis. Lutet., ap. Fed. Morellum. —— *V.* infra 3) aa).

11l) Pro templis.

1634, 4. *LIBANII ANTIOCHENI* PRO TEMPLIS GENTILIVM NON EXSCINDENDIS, ad Theodosium M. Imp. oratio: Ante M.CCC. fermè annos conscripta: *Nunc primum edita* à Iacobo Gothofredo IC. notisque illustrata. *Graece et Latine.* M.DC.XXXIV. (Genevae, oliva Stephanorum). —— 6 *ff.* praefixa, 2 *ff.*, quorum primum habet titulum hunc: „*Iacobi Gothofredi* IC. Opvscvla Historica, Ivridica, Politica Noua Quinque: Qvibvs sociata insvper & Tria alia, iam antehac edita," alterum autem indicem eorum, quae volumine continentur: „NOVA. I. Pro Templis Gentilivm non exscindendis, Libanij Oratio, ad Theodosium M. ante M.CCC. annos scripta, nunc primùm edita, Notisque illustrata. II. Diatriba de Cenotaphio, deque diuersis super eius Religione Marciani & Vlpiani sententiis. III. Politicae Orationes 3. ad Illustr. Comitem Nassouicum D. Georgium Ludouicum. I. Vlpianvs: seu de Maiestate Principis Romani Legibus soluta. IV. Oratio II. Jvlianvs: seu de Arcanis Juliani Imp. artibus ad profligandam religionem Christianam. V. Oratio III. Achaica: seu de causis interitus Reipubl. Achaeorum. ANTEHAC EDITA. I. Vetvs Orbis descriptio, sub Constantio & Constante scripta, à Jacobo Gothofredo primùm edita, cum duplici versione & Notis. II. Animadversionvm Iuris Ciuilis liber, pro genuino nonnullarum Legum intellectu. III. Discvrsvs Historicvs ad *L. Quisquis, Cod. ad leg. Iul. Maiestatis.*" 63 pp. et 4 *ff.* index. Bibl. sen. Lips.

12m) Ad Theodosium.

1701, 8. Libanii oratio de ulciscenda Iuliani imper. nece ad Theodosium M. Primus graece e codice Bodleiano edidit Gf. Olearius. Lips. —— Graecis recensitis ad alterum codicem, cum versione latina et notis Olearii hanc orationem repetiit Fabricius a. 1705. *V.* sub aa).

13n) Oratio defensoria.

1775, 8. Libanii oratio defensoria cujusdam, qui filiam pro urbis suae salute occiderat; e ms. bibliothecae Monachiensis edita ab E. C. Reiskia. Lips. *Titulus verus est:* Eine Rede des Libanius. Zum erstenmale aus einer Handschrift der Churfürstl. Bibliothek zu München abgedruckt. Leipz. 1775. —— Accurate est haec oratio e codice expressa.

14o) Pro Socrate.

1785, — 1789, — 1831, 8. Libanii Declamatio Pro Socrate. Primum edidit Iac. Morellius. —— Cum Aristidis oratione adversus Leptinem p. 190—265. V. *ib.* I. Bb) bb) b) 2).

15p) Pro Olympio.

1798, 8. Libanii oratio pro Olympio. Eruit e codice msto. I. Ch. Siebenkees. —— *V.* eius Anecdota. (Norimb.) p. 75 sqq.

16q)

1829, 8 mai. *Μελέτη Λιβανίου.* Graece primum edidit I. Fr. Boissonade. —— In Anecdotis. T. I. p. 165 sqq. Agitur in hac declamatione de divite, qui omnia bona amisit.

17r) Pro templis.

1823, 8 mai. Fragmentum orationum Libanii pro templis, editarum a Godofredo, e quinque codicibus Bibl. Vatic., lacunam supplens editum ab Ang. Maio. —— Cum Frontonis Epistolis. Romae ap. Burlaeum MDCCCXXIII.

cc) *Fragmenta.*

1772, 8. Fragmentum Orationis Libanii ad Antiochenos de Ira Iuliani. Graece et Latine, interprete Ph. A. Becchet. — In Anecdotis litterariis. T. I. V. *ib.*

1774, 8. Fragmentum anecdotum Orationis Libanii de servitute. Graece et Latine, conversum a J. Cph. Amadutio. — V. ib. T. II.

2) Characteres.

1501, 18. Libanii Characteres, h. e. Notae & Formulae Epistolarum. Graece edidit Ponticus Virunius. Rhegii Lingobardiae 1501. — Huius certe rarissimi libri notitiam desumpsi ex Catalogo Bibl. Upsal. T. I. p. 501 sq.

1551, 8. Libanius de conscribendis epistolis. Paris., ap. Morellum.

1558, 8. *Λιβανιου Σοφ. ἐπιστολιμαιοι χαρακτηρες. Ανωνυμου τινος, προς Ἡρακλειδην, ἐπιστολικοι τυποι.* Libanii Soph. de conscribendis epistolis. Auctoris cuiusdam incerti, ad Heraclidem, epistolarum formulae. Graece. Paris., ap. Gu. Morelium. MDLVIII.

1597, 8. Epistolarum conscribendarum methodus, Libanio a nonnullis adscripta, (Procli esse asserunt plures codices bibliothecae regiae) graecè & latinè: interpretibus Casp. Stiblino & Christoph. Casseano; Accessere è Demetrii Phalerei de elocutione libro, ejusdem argumenti quaedam desumpta. Graece & Latine. Typis Commelinis. — Sic ed. in Catalogue des livres de la bibl. du Roi, B. L. T. I. p. 107, no. 1720 indicatur.

1614, 12. Libanii Characteres h. e. notae et formulae epistolarum, nunc primum cum latina interpretatione editae. Accedunt Demetrii Phalerii et Philostrati ejusdem argumenti. Lgd., typis Ioh. Iullieron.

1618, 12. — graece et latine. Lgd.

3) Epistolae.

aa) *Plures.*

1499, 4. *Λιβανιου ἐπιστολαι προς Βασιλειον. Graece.* — In *Aldi* collectione Epistolarum graecarum. Rep. 1606.

1576, 4. *Λιβανιου ἐπιστολων τμημα πρωτον. τμημα δευτερον. Versionis latinae pars prior pariter titulo destituta est, complectens* pp. XLIV. *Pars posterior habet hanc inscriptionem:* Epistolarum Libanii secundus Antonio Pichonio, Chartensi, interprete. Parisiis ap. Io. de Bordeaux, in monte Hilarii sub signo occasionis 1576. — Hanc epistularum Libanii collectionem, cuius prior pars, ut fertur in 32 pp. LIV epistolas, posterior autem usque ad pag. 64 XLVIIII epistolas complectitur, cum nec ipse librum videre potuerim, neque tituli inscriptione liber ornatus esset, Guilielmi Morelli cura institutam esse I. Cph. Wolfius refert in praefatione p. II. collectione epistolarum. Textus et versio latina seorsim prodierunt.

1606, f. — graece et latine. — In Collectione Epistolarum graec., quae Cuiacio vulgo adscribitur.

1616, 4. Libanii epistolae duae ad Iulianum. — Cum Libanii oratione ad Antiochenos. *V.* 1) bb) 10 k).

1677, 4. Libanii epistolae duae ad Basilium, antea ineditae. Graece et Latine. — In *Cotelerii* Monumentis Ecclesiae Graecae. (Paris.) T. II. p. 96 sq.

1678, f. Libanii Epistolae XII ad Aristaenetum, Entrechium et Acacium. Graece, e cod. msto Vaticano depromptae, edidit Pet. Lambecius. — *V.* eiusdem Commentarios de Bibl. Vindobon. Vol. VI. p. 244 sqq. Kollarius in nova Commentariorum editione Libanii epistolas omisit, sed inseruit Analectis Monumentorum omnis aevi Vindob. a se editis (Vindob. 1761 sq. *f.* Voll. II.) Vol. I. p. 1139. Rep. 1707.

1707, 8. Libanii epistolae XII iam primum editae cum interpretatione latina Bartholdi Ch. Richardi. Accedunt Lucae Holstenii et Pet. Lambecii Observationes. Francof. et Lips. MDCCVII. — Haec editio, quamquam versio latina accessit, non laudatur.

1711, 8. Libanii Sophistae Epistolarum adhuc non editarum Centuria selecta. Cum Versione & Notis I. Cph. Wolfii. Appendicis loco suppletur ex MS. lacuna quae deprehenditur in Oratione Libanii in Necem Iuliani Imp. dicta. (*Accedunt Testimonia Veterum de Libanio eiusque Epistolis et Indices.*) Lips., ap. I. F. Gleditschium et Fil. Anno M.D.CC.XI. — 16 *ff.* praefixa, 310 pp., 4 *ff.* Index.

1722, 8. Libanii epistolae XXV, primum editae. — In *I. Cph. Wolfii* Anecdotis Graecis. Vol. II. p. 331 sqq. Vol. III. p. 262 sqq.

—, 4. Libanii Epistolae ad Iamblichum, Iulianum et Themistium. Graece et Latine. — In Fabricii Bibl. Gr. T. IV. p. 284. VII. p. 397 sq. VIII. p. 37 sqq.

1738, f. *Λιβανιου Σοφ. Ἐπιστολαι.* Libanii Sophistae Epistolae [MDCV]:

quas nunc primum maximam partem e variis codd. manu exaratis, edidit, latine conuertit et notis illustrauit Io. Chph. Wolfius. Accedunt in calce eiusdem Libanii Epistolae a Francisco Zambicario, olim latine conuersae et Cracouiae primum editae, hic autem integra propemodum Centuria auctae. Amst., ap. Ianssonio-Waesbergios. MDCCXXXVIII.

1818, 8. Excerpta e codice Bibl. Reg. Havn. ad nonnullas Libanii epistolas pertinentia. Insunt Libanii epistolae IV, i. e. ad Meletium, Aristaenetum, Polychronium, et Acacium, cum glossis graecis; Variae lectiones ad epistolas; atque Libanii Epistola inedita ad Calliopium e codd. mstis Hafn. —— In Münteri Miscellaneis Hafniensibus. (Hafn., imp. Gyldendalianis) T. I. fasc. II. p. 139—152.

bb) *Singulae.*

1583, 4. Libanii epistola ad Basilium. Graece. —— In libro inscr.: Των ἑλληνικων ἐπιςολων Ἀνθολογια. Paris. ex typogr. Stephani Preuosteau.

1668, 4. Libanii epistola ad Sallustium, graece primum edidit F. Brummerus. —— *V.* eiusdem ad Legem Cinciam commentarium. (Paris.) p. 108. Rep. 1712 in eiusdem Opusculis. (Lips. 1712, 8) p. 107.

1693, f. Libanii epistola ad Ammianum Marcellinum. Graece et Latine. —— In *H. Valesii* praefatione, praemissa Ammiano Marcellino. (Lugd. Bat.) p. 556.

1801, f. Libanii epistola, antea non edita, graece. —— Extat in Allgem. litterar. Anzeiger, p. 377 sqq.

4) Progymnasmata.

aa) *Plures eorum classes.*

1541, 8. Libanii Progymnasmata, graece et latine edidit Ioach. Camerarius. —— Sub nomine Theonis cum eiusdem auctoris progymnasmatis. Basil., ap. I. Oporinum.

1612, 8. Libanii Praeludiorum Oratoriorum exempla tria, & Morales Sermones tres, Ecphrases tres. Graece. Paris., ap. Cl. Morellum.

1641, 8. Libani Soph. Antiocheni διηγηματα siue narrationes XXXIX; Ἐκφρασεις sive Descriptiones septem; aliaque septem Progymnasmata sive Praeludia oratoria. —— Inter Allatii Excerpta. (Rom.) p. 47—83, 84—115, 342—397.

bb) *Singulae classes.*

1a) Ethopoeiae.

1603, 8. Libanii Ethopoeïae quaedam, Graece nunc primum prodeunt ex bibliotheca regia, cum Latina interpretatione Fed. Morelli; viz. pictor Apollinem in tabulâ laureâ colores non admittente picturus; timidus Bellum in suis aedibus pictum videns; Menelaus Agamemnonis interitum audiens; Achilles super Patroclo. Lutet., ap. Fed. Morellum. —— Antea a. 1601 Morellus eas suis in Statii Sylvas commentariis inseruit.

2b) Ecphrases.

1574, 8. Λιβανιου ἐκφρασις μέθης. Graece et Latine. —— In: Francofordiensi Emporio s. Francof. Nundinis. Excud. H. Stephanus. M. D. LXXIV.

1601, 8. Libanii expositio Kalendarum, Graecè, à Fed. Morello cum antiquis membranis reg. collata, castigata, & Latinitate donata. Paris., ap. Fed. Morellum. —— Libellus minutissimus.

1603, 8. Libanii expressio Kalendarum, graece & latinè à Theodoro Marcilio edita; cum notis. Paris., Pet. Pautonnier. —— Item minutissimus libellus.

1609, 8. Κηπου ἐκφρασις, ἀδηλου. Graece, cum Latina versione Fed. Morelli. Lutet., ap. Fed. Morellum. —— Haec scriptio prodiit sine auctoris nomine.

1613, 8. Libanii Descriptio Iunonis amoenissima, nunc primùm Graecè è Vaticanâ bibliothecâ; Fed. Morellus Prof. et Interpres Regius Latinè vertit. Lutetiae apud Fed. Morellum. M. DC. XIII.

1613, 8. Libanii Ecphrases certaminum Herculis, Iunonis, & Polyxenae mactatae; Graece nunc primum è bibliotheca Vaticana prodeunt, cum Latina versione & notis Fed. Morelli; qui ex Ovidii Metam. lib. XII. Herculis certamen cum Periclymene adjecit. Paris., ap. Fed. Morellum. —— In hac editione Iunonis ecphraseos versio latina omissa est.

1620, 8. Libanii Kalendarum expressio. Rostoch. —— Sic in Catalogo Bibl. Upsal. I. p. 502.

1711, 8 mai. Libanii Descriptio Festi. Graece. —— In *Patusae* Encyclopaedia philologica. (Venetiis) Vol. I. p. 409 sqq.

3c) Dissertationes.

1606, 4. Libanii, Sophistae, dissertationes tres; prima de opibus & inopia;

secunda de amicis; tertia de inexplebili cupiditate. Graecè & latine; cum notis Fed. Morelli. Paris., ap. Fed. Morellum.

1711, 8 mai. Libanii Dissertatio in dictum Theophrasti, qui, interrogatus, quid amor? otiosi adfectum animi esse respondet. —— In *Patusae* Encyclopaedia philol. (Venetiis) Vol. I. p. 411 sqq.

4d) Laudationes.

1602, 8. Libanii Laudatio Agriculturae, Graecè nunc primum prodit è bibliothecâ regiâ, cum Latinâ interpretatione & notis Fed. Morelli; Item Laus Agriculturae, ex Ciceronis Catone. Lutet., apud Fed. Morellum.

1603, 8. Libanii Elogium Ulyssis, nunc primum Graecè prodit e Bibliothecâ Regià, cum interpretatione Fed. Morelli. Paris., ap. Federicum Morellum. M.DCIII.

1605, 8. Libanii laudatio Iustitiae, Graecè, è bibliothecâ reg. & Latinè, interprete Fed. Morello, cum ejus observatione. Lutet., ap. Fed. Morellum.

1612, 8. Libanii laus Palmae, Pomi, Horti, Portûs, Naumachiae, & Leonis certantis descriptiones; nunc primùm è Vaticanâ bibliothecâ Graecè prodeunt. Cum Latina Fed. Morelli versione. Lutet., ap. Fed. Morellum.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Declamationes.

1511, 4. Declamatio Libanii Oratoris Atheniensis, de uxore loquaci ex Graeco vertit Vigandus De Salza V. J. D. S. Petri Budissin. Eccles. Canonicus. *In fine:* Declamatio haec elegantissima Libanii Oratoris Athenien. De muliere loquace, expressa est novis formis Lipsi per Melchiorem Lotterum Calcographum Anno Millesimo quingentesimo undecimo.

1517, 4. Libanii Declamatio de uxore loquace. Lipsiae.

1529, 8. Libanii Declamatio rem trojanam spectans, ab Erasmo Rot. latio donata. —— Cum Dictys Cret. de bello Troiano libris VI. Basileae, An. M.D.XXIX.

2) Characteres.

1504, 4. Libanius de modo epistolandi noviter traductus ex graeco in latinum per excellentissimum virum d. Ponticum Virunium. *In fine:* Impressum Papie per Iacobum de Paucisdrapis de Burgofrancho Anno domini 1504. die 15. Martii. *Insigne typ.* —— 154 *ff.*

1534, 12. Libanii Characteres, Latine, Wolfg. Anemoecio interprete. —— Praemissi sunt *Gilb. Cognati* Farragini Epistolarum Laconicarum. Basil.

3) Epistolae.

1504, 4. Libanii greci declamatoris dissertissimi beati Iohannis Crysostomi pręceptoris epistolę (e graeco in latinum translatae per Franciscum Zambicarium, Equit. Bononiens. & Poetam laureat.): cum adiectis Iohannis Sommerfelt argumentis et emendatōe et castigatione clarissimis. *Sequitur:* Hexastichon Iohannis Speiser forhemensis in Libanii antiocheni declamatoris epl'as. *In fine f.* 154 *b:* Epistolarū Libanii gręci declamatoris finis. *Sequitur:* Exhortatio Iohannis Speiser forhemensis ad adulescentulos doctū vt Libaniū adeant. —— Sub dedicatione: Magnanio (?) ac generoso dño Mathię drebicio regni Polonię incliti vicecancellario ... Ioannes Somerfeldt, *legitur:* Cracouie decīo. kl'. aprilis. Anno dñicę incarnatiōis I 50 4. Panzer in Annal. typ. Vol. VI. p. 449 dicit „Impensa et cura Ioannis Clymes, civis Cracoviensis" (ex officina Halleriana). 154 *ff.* Bibl. acad. Lips.

B. germanicarum.

1782, 8. Rede eines mürrischen Mannes; eines Müssiggängers; eines zärtlichen Bruders: Lob des Landlebens; Vergleichung des Dorfs mit der Stadt; und einige Briefe des Libanius übersetzt von Ern. Chr. Reiske. —— In eiusdem libro inscr.: Zur Moral. (Leipz.) Vol. II.

C. gallicarum.

1593, 8. Plaidoyer sur le caquet d'une femme; apporté tout nouvellement de Grece en France. à Paris par Federic Morel. MDXCIII.

1826, 8. Discours de Flavien et de Libanius à l'empereur Théodore, en faveur de la ville d'Antioche, traduits du grec en français, et analysés par J. L. Génin; à l'usage des élèves de rhétorique. Lyon et Paris, Rusand.

D. italicarum.

1) Declamationes.

aa) *Plures.*

1570, 4. Tre Declamationi di Libanio: in persona di Menelao, che domanda

+ su Magnanio . ec Magnani

a' Trojani, che gli sia restituita Helena con le robe tolte; altramente che per vendicar l'ingiuria, moverà guerra contro loro. Sopra quel che disse Medea, volendo amazzare i figliuoli. Sopra quel che disse Andromaca, vedendo morto Hettore suo marito per mano di Achille. —— Cum Dictys historia, italice versa et inscripta sic: Ditte Candiotto et Darete Frigio della guerra Troiana, tradotti per Thom. Porcacchi. In Venetia appresso Gabriel Giolitto di Ferrarii. MDLXX.

bb) *Singulae.*

1584, 4. Declamatione di Libanio Sophista sotto la persona di Menelao a' Trojani per la restitutione d'Helena, e delle cose toltegli da Paris, coll' argomento ed artifizio oratorio permesso. —— In: Rettorica del Nores Giasone Venet.

1758, 8. Declamatione di Libanio, contro uno che per biasimarlo lo chiamava rimbambito. —— In: Opere in versi e in prosa del Signor Conte Gasparo Gozzi. (In Venezia MDCCLVIII.) T VI. p. 38—103.

2) Argumenta.

1551 sqq. —— Praemissa sunt versionibus italicis Demosthenis orationum.

E. anglicarum.

1) Orationes.

1767, 4. The Oration of Libanius in defence of the Heathen Temples against the Christians, translated into English by Nathan. Lardner. —— *V.* eius: Collection of ancient Jewish and Heathen Testimonies to the Truth of the Christian Religion. (Lond.) Vol. IV.

1784, 8. —— *V.* 2).

2) Epistolae.

1784, 8. Some pieces of the Sophist Libanius, translated from the Greek, by John Duncombe. —— *V.* eius: Select Works of the Emperor Julian, transl. from the Greek. (Lond.) Vol. I. et II. Volumine I. continentur Libanii epistolae ad Julianum datae, Volumine II. et vita Libanii, a Fabricio conscripta, et orationes anglice versae hae: Monody by Libanius on Nicomedia, destroyed by an Earthquake; a Monody by Libanius on the Daphnean Temple of Apollo, destroyed by Fire.

III. *Illustrantia Libanium scripta.*

J. Gu. *Bergeri* Dissertationes VI de Libanio. Viteb. 1696—1698. 4.

O. D. *Block*, —— *V.* supra Bb) 3) aa). 1818.

F. *Jacobs*: Animadversiones in Libanium. —— In *Seebodii* Krit. Bibl. 1821. Vol. I. p. 457 sq.

— —: In Libanii declamationem pro Socrate notae criticae. —— In Actis philologorum Monacens. T. II. p. 435—468, 471—488.

— —: Additamenta nonnulla ad Varias Lectiones in quaedam minora Libanii Sophistae scripta. —— In *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellaneis. Vol. II. P. II. p. 371 sqq. Spectant ad Varias Lectiones, quas Ruether edidit.

J. H. *Maius*: Corrections de quelques endroits des harangues de Libanius. —— In: Histoire critique de la Republ. des Lettres, T. XIII. p. 154 sq.

F. Ch. *Petersen*: Commentationum de Libanio Sophista Particula I., in qua de vita Libanii agitur; Part. II., in qua de aliquot Libanii descriptionibus operum artis agitur; Part. III., in qua de duabus Libanii descriptionibus operum artis agitur; Part. IV., in qua de tribus Libanii descriptionibus operum artis agitur. Hafn. (Schultz.) P. I. II. 1827; P. III. IV. 1828, 4. —— 27, 28, 17, 16 pp. De his eximiis scriptionibus conf. *Seebodii* Archiv 1829, no. 43, p. 170 sqq.; *Iahnii* Annal. 1830. III. p. 414 sqq.

J. Jac. *Reiskii* Libellus ad I. A. Ernestium de quibusdam e Libanio repetitis argumentis ad historiam ecclesiasticam christianam pertinentibus, inprimis de Optimo episcopo. Lips., 1759, 4. —— Reiskius in hac scriptione aliquot epistolas recudi fecit, easque bene interpretatus est. Conf. ephem. litter. Erlang. 1759, no. XXVI. p. 234 sq.

— —: Animadversiones ad Libanium. —— *V.* eius: Animadversiones ad graecos Auctores. (Lips. 1766, 8) Vol. V. p. 1 sqq. His notis, quamquam multas audacter fecit, primus omnium de Libanii scriptis bene meruit Reiskius.

Gu. *Roether*: Variae lectiones in quaedam minora Libanii Soph. Scripta. Ex cod. Palat. no. 356 excerpsit et brevi adnotatione crit. instruxit. —— V. *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellanea. Vol. I. P. IV. p. 637—650.

H. J. *Todd*: Quinque Declamationes et sextae initium; epistolae decem; argumentum orationis Demosthenicae de pace. MS. —— In: Transactions of the Royal Society of Lit. I. 1. p. 161 sq. 168.

Christf. *Wuechleri* Epistola de quibusdam locis Libanii. —— In Actis Eruditorum An. 1721, p. 206 sq.

LINUS.

Jul. Athanas. *Ambrosch*: De Lino dissertatio. Berol. typis Nauckii 1829, 4 mai. — XII, 43 pp.

J. Gf. *Hauptmann*: Prolusio de Lino. Gerae 1760, 4.

Arn. H. L. *Heeren*: De Lino. —— In eiusdem Commentatione de font. Eclogar. Ioannis Stobaei, inserta Heerenii editioni Ioannis Stob. Eclogarum P. II. T. II. p. 154.

F. *Jacobs*: Locus Lini a Ioanne Stobaeo servatus emendatur. —— In eiusdem epistola critica in Stobaei eclogas, inserta *Heerenii* editioni Ioannis Stob. Eclogarum P. II. T. II. p. 232 sq.

F. W. *Welker*: Ueber den Linus. —— F. ephem. litt. schol. 1830. II. no. 2. 3. 4. 8.

Dionysius LONGINUS.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 435 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 79 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) De Sublimitate.

(1554,) 4. *ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΛΟΓΓΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ περι ὑψους βιβλιον*. DIONYSII LONGINI RHETORIS PRAESTANTISSIMI LIBER, DE GRANDI, SIUE DE SVBLIMI orationis genere. Nunc primum à Fr. ROBORTELLO VTINENSI in lucē editus, eiusdemq; Annotationibus latinis in margine appositis, quae instar Commentariorum sunt, illustratus; nam ex ijs methodus tota libri, & ordo quaestionū, de quib. agitur, omnisq; ratio praeceptionum, & alia multa cognosci possunt. BASILEAE, PER IOANnem Oporinum. —— 71 pp. Haec editio sine a. notitia prodiit, et verisimiliter e codice msto Parisino, non Ambrosiano, ut Morus putabat (praef. p. XXV.), religiose expressa, ita ut editor manifesta tantum menda, quae ipsi viderentur, sustulerit, sed more sui temporis nihil de his mutationibus monuerit. Conf. Dän. Bibliothek, oder Sammlung von gelehrten Sachen aus Dänemark P. VI. §. 8, et Notices et Extraits, T. VII. P. II. p. 101 sqq. Ubi editor haesit, asteriscum posuit; ubi lacunam reperit, in maiore spatio vacuo plures sparsit. Omnino editio maximi aestimata et mox indicandae praeferenda est.

1555, 4. *Διονυσιου Λογγινου περι ὑψους λογου*. Dionysii Longini de svblimi genere dicendi. In quo cum alia multa praeclare sunt emendata, tum ueterum poetarum uersus, qui, confusi commixtiq; cum oratione soluta, minus intelligentem lectorem fallere poterant, notati atque distincti. *Graece.* Venetiis, apud Paulum Manutium, Aldi F. M.D.LV. —— 23 *ff.*, 1 *f.* cum insigni typ. Aldi. Manutius, qui editionem principem non noverat, codicem Bessarionis, a vermibus corrosum, expressit; sed non ea fide, qua Robortellus. „Nam omnia veterum scriptorum loca, quae Longinus, ut e codicibus et prima editione adparet, memoriter laudarat, ac ne unum quidem iisdem omnino verbis, quae in editionibus cuiusque scriptoribus hodie leguntur, ea igitur loca ad editiones ipsorum scriptorum refinxit, atque ita veram codicum Longinianorum lectionem exstirpauit. Exempla in singulis fere paginis occurrunt, et res a Pearcio [praefat. p. XVII.] luculenter demonstrata est. Sed alia etiam loca e coniectura correxisse videtur, numquam monitis lectoribus, quoniam ab aliis omnibus libris recedit, inprimis tum, cum haerere aliquis potest, aut codicum lectio corrupta est. Certe lacunas unius verbi omnes propemodum expleuit, non male ille quidem ad sensum loci, sed tamen ex ingenio.“ Sic iudicat *Morus* in praefat. p. XXV sq, quocum etiam *Weiskius* praefat. p. LV sq. consentit. Bibl. sen. Lips.

1570, 8. Dionysii Longini, Rhetoris praestantissimi, Liber de grandi, siue sublimi genere orationis. In quo cum alia multa praeclare sunt emendata, tum veterum poetarum versus, qui, confusi commixtique cum oratione soluta, minus intelligentem lectorem fallere poterant, notati atque distincti. Additus index, methodum totius libri et ordinem quaestionum, de quibus agitur, ipsamque rationem praeceptionum commonstrabit. Apud Ioannem Crispinum 1570. —— Titulo a. 1569 coniunctus est Dionysius cum Aphthonio et Hermogene, quare haec editio etiam a. 1569 indicatur. Contextum primum editor in segmentis distinxit, nullis tamen numeris aut inscriptionibus additis. Ceterum editio fere cum editione Aldina consentit. Lectiones in margine notatae sunt, sed, ut videtur, non e codice msto excerptae. Atque ex hac editione ceteras

usque ad Tollianam expressas esse, viri docti monuerunt. Satis constat usum perquam exiguum hodie praestare editionem.

1612, 12. Διονυσιου Λογγινου Ῥητορος, περι ὑψους λογου βιβλιον. Dionysii Longini Rhetoris praestantissimi liber de grandi, sive sublimi genere orationis. Graece et a Gabriele de Petra latine redditus et annotatione illustratus. Col. Allobr. apud I. Tornaesium. MDCXII. —— Duabus columnis impressa editio, cuius in margine de rebus earumque nexu breviter disseritur; in paucis locis etiam de lectione et verborum sensu. Hic versio latina primum prodiit; textus est Porti. Bibl. acad. et sen. Lips.

1636, — 1638, 8. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΛΟΓΓΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ περι ὑψους λογου βιβλιον. DIONYSII LONGINI Rhetoris Praestantissimi Liber De grandi loquentia sive Sublimi dicendi genere Latine redditus ὑποθεσεσι συνοπτικαις et ad oram notationibus aliquot illustratus. Edendum curavit et notarum insuper auctarium adjunxit G. (*Gerardus*) L. (*Langbaine*). Cum indice. Oxonii excud. G. T. Academiae Typographus impensis Guil. Webb Bibliop. *Editio altera:* Oxonii Impensis Guilielmj Webb. Will. Marshall (*titulum*) sculpsit 1638. editio Postrema. —— 20 *ff.* praefixa, 1 tab., 176 pp. et 1 *f.*; 117 pp.: Notarum auctarium; 7 *ff.*: Index rerum et verborum. Bibl. acad. Lips. Est repetitio Petrinae editionis, cui in calce adiectum est: Notarum Auctarium, bonae frugis plenum, quamquam ad emendandum aut explicandum librum ipsum paucis in locis faciat. De codice quodam, quem Langbaenius commemoratur, nihil nisi lusus est. Conf. Weiskium in praefat. p. LI sq., quod iam Morus in praefat. p. XXVIII. suspicatus est.

1644, 4. Dionysii Longini Cassii, Graeci rhetoris, de sublimi genere dicendi libellus, nunc vltimo accurata, ac triplici in Latinum expositione emissus, et luculenta praelectione illustratus cura ac diligentia Caroli Manolesii Bibliopolae. Bononiae MDXLIV. —— Ex Petrae editione expressa est haec editio, adiectis duabus aliis versionibus latinis, quae nonnullis in locis Petrae versioni non cedunt, et criticum etiam aliquem videntur habere usum. Male in: Notice sur le Manuel du libraire et de l'amateur de Livres par Brunot, quem edidit *Chardon la Rochette* a. 1810, 8. Parisiis, male a. 1544 [MDXLIV.] expressus est.

1663, 12. Dionysii LONGINI Philosophi et Rhetoris περι ΥΨΟΥΣ Libellvs, Cum Notis, Emendationibus, & Praefatione Tanaqvilli Fabri. Salmvrii, Apud Ioannem Lenerivm. M. DC. LXIII. —— 13 *ff.* praefixa, 375 pp. In praefatione huius elegantis editionis Faber quaestionem tractat: utrum idem argumentum ab Hermogene et Longino tractatum fuerit. Deinde post narrationem Suidae de Longino Latine versam et notulis illustratam adiecit aliam praefatiunculam ad Lectorem, in qua versiones Latinas adhuc editas diiudicat et editiones enumerat, quas ipse ante oculos habuerit. Textum autem ex Porti editione expressit, et primus sectionibus singulis argumenta proposuit graece conscripta. Postremum locum obtinent Notae. Bibl. sen. Lips.

1694, 4. Διονυσιου Λογγινου περι ΥΨΟΥΣ, και τἀλλα εὑρισκομενα. Dionysii Longini de Sublimitate Commentarius, Ceteraque, quae reperiri potuere. In usum Serenissimi Principis Electoralis Brandenburgici Jacobus Tollius E quinque Codicibus MSS. emendavit, & Fr. Robortelli, Fr. Porti, Gabrielis de Petra, Ger. Langbaenii, & Tanaquilli Fabri, notis integris suas subjecit, novam versionem suam Latinam, & Gallicam Boilayii, cum eiusdem, ac Dacierii, suisque notis Gallicis addidit. Trajecti ad Rhenum, Ex Officinâ Francisci Halma, Academiae Typographi, CIↃIↃCXCIV. —— 1 tab. aeri incisa, 13 *ff.* praefixa, 408 pp., 6 *ff.* index rerum et verborum. E codicibus mstis quinque (Venetiano, tribus Vaticanis, alioque Is. Vossii) et felicius etiam ex ingenio librum emendavit Tollius. De versione sua denuo scripta, ipse indicat sic: „mihi eam permisi libertatem, ut quae Graeca brevius, sed obscurius, dicta erant, Latine fusius et dilucidius quandoque interpretarer.“ Sed hoc modo non raro versionem suam reddidit ambiguam. Primus autem Tollius fragmenta Dionysii collegit. Bibl. acad. et sen. Lips.

1694, 12. Traité du Sublime ou du Merveilleux dans le discours, traduit du Grec de Longin par M. D.*** (Boileau); avec le texte grec. Paris, chez la veuve de Cl. Thiboust Pierre Esclassan.

1710, — 1718, — 1730, 8. Διονυσιου Λογγινου περι ὑψους βιβλιον. Dionysii Longini de Sublimitate Libellus, Cum Praefatione de Vita & Scriptis Longini, Notis, Indicibus, & variis Lectionibus. (Cura Ioannis Hudsoni). Oxonii, E theatro Sheldoniano. —— Textus est Tollianus, sed versio latina multo melius ad auctoris sensum constituta. Notas etiam

editor ex Tollianis excerpsit, easque bonae frugis, atque addidit varias lectiones codicis msti Cantabrig. Editio secunda a. 1718 auctior prodiit e Boivinii et Schurzfleischii commentationibus; tertia autem editio a. 1730 mera illius est repetitio.

1724, 4 mai. *Διονυσιου Λογγινου περι υψους υπομνημα.* Dionysii Longini de Sublimitate Commentarius, Quem nova versione donavit, Perpetuis Notis illustravit, plurimisque in locis, partim auctoritate optimorum Manuscriptorum, partim conjecturâ, emendavit (additis etiam omnibus ejusdem Auctoris Fragmentis) Zacharias Pearce, A. M. etc. Londini: Ex Officinâ Jacobi Tonson, & Johannis Watts. MDCCXXIV. —— 1 tab. aeri incisa, 4 *ff.*, XV, 187 pp. textus et versio latina; 28 pp. Emendationes ad Longinum; 1 *f.* variantes Lectiones omnes codicis msti Paris., de quibus in emendationibus nulla mentio est; 7 *ff.* index vocum et phrasium. In textu novo huius splendidissimae editionis constituendo auctoritatem editionis principis atque codicum mstorum, substrata Manutii editione, secutus est. Varias lectiones accurate indicavit; versio autem nova, quam adjecit, minime latina est. Bibl. acad. Lips. Rep. 1732 et 1733.

1732, 8 max. *Διονυσιου περι υψους υπομνημα.* Dionysii Longini de Sublimitate Commentarius, Quem Nova Versione donavit, Notis illustravit, & partim Manuscriptorum ope, partim conjecturâ emendavit (additis etiam omnibus ejusdem Auctoris Fragmentis) Zacharias Pearce, A. M. etc. Editio secunda, Notis & Emendationibus auctior. Lond., Ex Officinâ Jacobi Tonson, & Johannis Watts. MDCCXXXII. —— 1 tab. aeri incisa, XXXV, 301 pp., 1 *f.*: variae lectiones, 10 *ff.*: Index Vocum & Phrasium. Multa in hac nova nitidaque editione Pearce refinxit, quae singulis locis monuit. Bibl. acad. Lips. *V.* 1724 et 1743 sqq.

1733, 8 mai. *Διονυσιου Λογγινου περι υψους υπομνημα.* Dionysii Longini de Sublimitate commentarius, Quem nova versione donavit, Perpetuis Notis illustravit, & partim Manuscriptorum ope, partim conjecturâ, emendavit (additis etiam omnibus ejusdem Auctoris Fragmentis) Zacharias Pearce, A. M. etc. Editio tertia. Accessit Fr. Porti Cretensis in Longinum Commentarius integer, nunc primum editus. Amstelaed., Apud R. & J. Wetstenios & G. Smith. MDCCXXXIII. — 1 tab. aeri incisa, XLIV, 372 pp. Quamquam auctorem commentarii Manutium Toupius esse dixit, tamen Weiskius (praefat. p. XXXVIII sq.) esse Portum notavit. Ceterum haec editio omnes emendationes editionum a. 1724 et 1732 habet. Bibl. sen. Lips.

1733, 12. — graece et latine. Edinb. —— Haec ex editione Hudsoni expressa est.

1733, 8. — edidit Zach. Pearce. Amstel.

1733, 4 mai. *Διονυσιου Λογγινου περι υψους βιβλιον ελληνιστι συγγραφθεν, Εἰς Ρωμαϊκην, Ιταλικην, και Γαλλικην φωνην μεταφρασθεν, συν σχολιοις.* Dionysii Longini de sublimi libellus graece conscriptus, Latino, Italico, & Gallico Sermone redditus, Additis adnotationibus. Veronae MDCCXXXIII. Ex Typographia Johannis Alberti Tumermani. Superiorum permissu ac privilegio. —— VII *ff.* praemissa, XXX, 269 pp., 14 *ff.* indices. Est Hudsoni repetita editio, adiectis versionibus italica et gallica. Bibl. sen. et acad. Lips.

1737, — 1742, 8 mai. Dionysius Longin vom Erhabnen, Griechisch, und Teutsch, nebst dessen Leben, einer Nachricht von seinen Schriften, und einer Untersuchung, was Longin durch das Erhabne verstehe, von Carl Heinr. Heinekken. Dresden, in d. Heckelischen Buchh. —— Textus est ex altera Pearcii recensione expressus. Notae, quas Heinecke adiecit, hodie non satisfaciunt.

1743, 8. — Lond., ex off. Iacobi et Richardi Tonson et Iohannis Wats. —— *V.* 1732 et 1751 sqq.

1751, 8. — 1763, 4 et 8. — Glasguae, typis Roberti et Andreae Foulis. —— Posterior editio a. 1763 omnium Pearcii editionum nitidissima est. *V.* 1743 et 1752.

1752, — 1762, — 1773, 8. — Lond. —— *V.* 1743 et 1751 sq.

1769, 8. Dionysius Longinus de Sublimitate ex recensione Zachariae Pearcii. Animadversiones interpretum excerpsit suas et novam versionem adiecit Sam. F. Nath. Morus. Lips., sumt. hered. Weidmann. et Reichii CIƆIƆCCLXVIIII. —— 1 Tab. aeri incisa, XXXIIII, 288 pp., 17 *ff.* indices, et 1 *f.* addenda. Morus in hac magni aestimata editione librum latine vertit. Weiskius de hac versione iudicavit (praefat. p. LXV.): „Hac versione unus omnium interpretum omne munus interpretis ita explevit, ut nemo posthac Latine hunc librum vertere possit, quin deterius id faciat, nisi forte stilum auctoris putida et curiosa, ut ita dicam, diligentia velit exprimere. Nam Mori versio ad

Morellus recensuit, castigavit, Latine vertit, & notis illustravit. Opvs regfvm, Lvdovico XIII. Regi Christianissimo, Clementiss. Avgvstiss. Consecratvm. Βασιλεῖ τ' ἀγαθῷ κρατερῷ τ' αἰχμητῇ. Lutetiae, Apud Clavdivm Morellvm, typographum Regium, via Iacobaea, ad insigne Fontis. M.DC.XXVI. ex Regis privilegio. *Voll. II.* —— 44 *ff.* praefixa, 948 pp., 17 *ff.*; 8 *ff.* praefixa, 735 pp., 12 *ff.* Volumen II., quod iam 2. Kal. Octobris anni reparatae salutis M.DC.XXVI. absolutum est, ut in voluminis calce indicatur, a. 1647 *Lutetiae, Piget* novo titulo ornatum est. Codices, quibus Morellus usus est, multis maculis inquinati erant. Versio latina, quam Morellus adjecit, parum accurata et textui graeco consentanea est. Vidua Reiskii de hac editione hoc iudicium tulit in praefatione sua T. I. p. XIX.: „Haec sylloge non modo ea, quae Capsalis ediderat, complectitur, sed etiam plures alias orationes et declamationes, a Morello primum e codicibus erutas, omnia vero latine conuersa, et varietate lectionis, notis atque indicibus instructa. Sunt autem pleraque Morelliani operis ducta e codicibus mendosissimis et lacunarum plenis, unde textus Morellianus adeo scatet vitiis, ut non alius scriptor antiquus mendosius editus videatur. Versionem autem Morelli dudum notarunt viri docti tamquam obscuram et a sensu Libanii multis in locis abhorrentem.“ Bibl. sen. et acad. Lips.

1791 — 1797, 8. Libanii Sophistae Orationes et Declamationes. Ad fidem codicum Mspt. recensuit, et perpetua adnotatione illustravit J. J. Reiske. Altenb., Richter. *Voll. IV.* ——8 *ff.* praefixa, XXXX, 696 pp.: 1 *f.*, 610 pp.; 1 *f.*, 461 pp.; LXXIV (Morelli praefatio et Notata ad Libanium), 1145 pp. 11 *Th.* 12 *Gr.* Hanc omnium adhuc plenissimam editionem, quae male impressa est, post Reiskii mortem eiusdem uxor Ernestina Christina Reiske in lucem emisit. In paranda editione sunt adhibiti sex codices msti Guelferbytani et Augustani, ex quibus non textus solum denuo constitutus est, sed etiam quinque adhuc ineditae orationes prodierunt, multaeque lacunae expletae sunt. Quare haec editio Morellianae multo praeferenda est. Tamen valde dolendum, Reiskium non novam versionem latinam, sed Morellianam parum adcuratam, adjecisse. Iam anno 1784 Tomus primus prodiit sub tit.: Libanii Sophistae orationes et declamationes, ad fidem codd. mstt. recensuit, et perpetua adnotatione illustravit I. Iac. Reiske. Altenb., sumt. et litteris G. E. Richter. 4 mai. Praefata est Ern. Ch. Reiske. Librarius autem editionem novis formis in -8. describendam curavit, quia prior in 4. admodum cara fuit. Tomi quarti quatuor priores plagulae emendatius iteratae sunt, atque in Bibl. acad. Lips. adservantur. De volumine I. conf. censuram in (*Wyttenbachii*) Bibl. crit. Vol. III. P. II. p. 76 — 102.

Bb) *Opera singula.*

1) Orationes et Declamationes.

aa) *Plures.*

1522, 4. Libanii Sophistae Graeci Declamatiunculae aliquot, eaedemque Latinae per Des. Erasmum Rot. Cum duabus orationibus Lysiae itidem uersis, incerto interprete et aliis nonnullis. In inclyta Basilea ex aedibus Jo. Frob. Mense Martio An. MDXXII. —— Praeter ea, quae in titulo nominantur, continentur in hac editione graece et latine: Isocrates ad Nicoclem Regem de Institutione Principis, Erasmo Roterodamo interprete. Isocratis Oratio gravissima ad populum Atheniensem de bello fugiendo, & pace servanda, Petro Mosellano Protegense interprete. Luciani Tyrannicida, Des. Erasmo Roterodamo interprete. Luciani Abdicatus, Des. Erasmo interprete.

1525, 8. Libanii declamationes tres, graece et latine. —— Cum Aphthonii Progymnasmatis. V. *ib.* I. Bb) 1) aa) β).

1540, 4. Libanii Declamationes. Graece. Parisiis, I. L. Tiletanus. —— Hanc notitiam suppeditavit mihi Catalogue de la Bibl. du Roi. B. L. T. I. p. 107.

1577, 8. Libanii Oratiunculae quaedam. Graece et Latine. Apud H. Stephanum. —— Sic editio in Catalogo bibl. Upsal. T. I. p. 502 indicatur.

1610, 8. *Λιβανίου σοφ. πρὸς Θεοδόσιον λόγοι.* Libanii Soph. Orationes ad Theodosium Imperatorem pro Antiochenis ob dejectas Imperatorum imagines, Graecè nunc primùm ex bibliotheca regia, & Latinè, interprete Fed. Morello, cum eius notis. Paris., apud Fed. Morellum. —— Has orationes edidit etiam Savilius inter Ioannis Chrysostomi opera (Eton. 1612, f.) T. VIII. p. 125 sqq.

1612, f. Libanii Soph. orationes de seditione Antiochena ad Theodosium M., et ad eundem Antiochenis reconciliatum. Graece. —— In editione operum Ioannis Chrysostomi. (Etonae) Tom. VIII. p. 125 sqq.

1631, 4. LIBANII SOPHISTAE, SEV ORATORIS ANTIOCHENI, *ORATIONES QVATVOR*, CONSTITVTIONVM Imperatoriarum, quales vtroque Codice, (Theodosiano & Iustinianeo) occurrunt, *Super Magistratuum Officio*, *Suasoriae*, Sub Theodosio M. ante M.CCC. fermè annos, conscriptae, *Nunc primùm editae* a Iacobo Gothofredo I. C. & Senatore Geneu. *Quibus*, *propter argumenti similitudinem*, *adiuncta* & *Quinta*, iam antea edita. *COLONIAE ALLOBROGVM* (etiam *Genevae*), Ex Typographia Petri Chouët. *M. DC. XXXI.* —— 8 *ff.* praefixa, 126 pp. orationes, duabus columnis impressas, continentes; 1 *f.* titulus Notarum, 38 pp. Notae ipsae, 1 vac. *f.*, 7 *ff.* Index, et 1 *f.* Emendanda graviora. Bibl. sen. Lips. Rep. 1641.

1641, 4. Libanii Soph. Orationes quinque. Graece, cum latina versione et notis. —— In *Iac. Gothofredi* Opusculis. Genevae. *V.* 1631 et 1733.

1647, f. *Λιβανιου Ῥητορος λογοι.* Libanii Sophistae Orationes, quae hist. Aug. a Const. M. usque ad Theodosium M. ejusque liber Imp. arcana hactenus ign. contin. Cum vita authoris. Graece Latine e bibl. Reg. part. Vatic. et Palat. et al. Fed. Morellus recensuit, castigavit, latine vertit, et notis illustravit. Lutetiae.

1705, 4. Libanii orationes IV, scil. de ulciscenda Iuliani Imperatoris nece; ad eos, qui molestum eum adpellabant; ad Antiochenos de Imperatoris ira; Parentalis in Iulianum Imperatorem. Graece cum versione Latina et Notis Gf. Olearii. —— In *Fabricii* Bibl. Gr. T. VII. p. 145 sqq.

1711, 8 mai. Libanii Declamationes quatuor. *Graece.* —— In *Putzsae* Encyclopaedia philologica. Vol. III. (Venetiis.) p. 265 sqq.

1733, f. —— Inter *Iac. Gothofredi* Opera iuridica minora (Lugd. Bat.) p. 350 sqq.

1754, 4. *ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΙ ΙΖ.* LIBANII SOPHISTAE ORATIONES XVII. Antonius Bongiovanni nunc primum ex Mss. codicibus eruit, latine vertit, notisque illustravit. Venetiis, Ex Typographia Joan. Baptistae Albertii Hier. F. Superiorum permissu. —— 4 *ff.* praefixa, 275 pp. Bibl. acad. Lips.

bb) *Singulae.*

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 8. Libanii sermo ad juvenes de oratione, seu apologia Silentii, Graece, ex MSS. codd. fide emendata, Latine versa, ac notis illustrata; cum duabus Graecis Libanii ad Andronicum & Olympianum epistolis. —— Ex Maittairii (Annal. typ. T. III. p. 888) sententia haec editio, quoniam in ea se professorum & interpp. reg. decanum scribit, et paulo post anno 1630 defunctus est, non ante annum 1614 prodiit.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1a) De Menelao.

1524, 4. Libanius de Menelao Helenam repetente. Graece. —— Cum Luciani aliquot scriptis.

2b) Achillis responsio.

1535, 8. *Ἀντιῤῥητικος Λιβανιου.* —— *V.* supra Aelius Aristides. I. Bb) bb) b) 1).

3c) De muliere loquace.

1593, — 1597, 8. Anonymi [Libanii] de mulieris loquacitate, Graece & Latine, nunc primum interprete Fed. Morello. Lutet., ap. Fed. Morellum.

4d) Parasitus.

1601, 4. Libanii Sophistae Parasitus, ob coenam occisam seipsum deferens, Graece, ex bibliotheca regia, cum Latina Fed. Morelli interpretatione. Lutet., ap. Claud. Morellum.

5e) Adversus Assessores.

1610, 8. Libanii ad Julianum Imp. Oratio adversus Assessores magistratuum, Graece nunc primum prodit è MS. codice bibliothecae Bavaricae; a Fed. Morello recensita, Latine versa, ac notis illustrata. Paris., apud Fed. Morellum. —— Codex, ex quo haec oratio prodiit, neque integer neque satis adcurate descriptus erat.

6f) Panegyricus.

1610, 8. Libanii Panegyricus Juliano Imperatori dictus, Graece nunc primum è duobus bibliothecae regiae codicibus prodiens, recensente Fed. Morello, cum ejus Latina versione & notis. Paris., ap. Fed. Morellum. —— Alter codex vetustior et peritiore manu, alter autem recentior et incultiore manu descriptus est.

1614, 8. Libanii *Βασιλικός* seu Panegyricus Constanti & Constantio imperatoribus dictus, Graece nunc primum; & Latinè, interprete Fed. Morello, cum ejus notis. Lutet., ap. Fed. Morellum. —— Editor tribus codd. mstis usus est.

Neaulme) MDCCLIV. —— 175 pp. Textus est Mollianus, sed editoris conjecturae multum valent. Tantum 125 exx. exstiterunt, quorum viliora 25 flor. holl., illa autem in ch. m. impressa 50 flor. holl. vendebantur. Bibl. sen. Lips.

1776, 12. *Ποιμενικων των κατα Δαφνιν και Χλοην λογοι τετταρες.* (*Graece*) Recensuit L. Dutens. Paris., Didot. 1776. —— VIII, 157 pp. Haec nitida editio habet in 8 pp. varias lectiones editionum atque codicum mstorum. Paris., ab editore collectas. Tantum 200 exx. impressa sunt, quorum 100 amicis editor dono dedit. Conf. Neue Philol. Bibl. Vol. III. P. I. p. 31—45.

1777, 8 mai. *Λογγου Σοφιστου Ποιμενικων, των κατα Δαφνιν και Χλοην βιβλια δ'.* Longi Pastoralivm de Daphnide et Chloe Libri IV curavit, varietatem lectionis ac notas R. Colvmbanii, G. Ivngermanni, P. Mollii et svas cvm Lavrentii Gambarae expositis addidit Beni. Gli. Lavr. Boden. Lips., svmtib. I. F. Ivnii ∞ IↃCCLXXVII. —— XVI, 605 pp., et 5 *ff.* index 1 *Th.* 12 *Gr.* Et exx. in ch. scr. et ch. holland. extant. Omnia ex prioribus editionibus, et quidem sine iudicio collegit.

1778, 8. *Λογγου Ποιμενικων, Των κατα Δαφνιν και Χλοην, Βιβλοι Τετταρες.* Longi Pastoralium de Daphnide et Chloe libri qvatuor. Ex recensione et cum animadversionibus Joa. Bapt. Casp. d'Ansse de Villoison. Paris., excudebant Fr. Ambr. Didot; sumptibus Guil. de Bure natu majoris. MDCCLXXVIII. *II. Voll.* —— XCII: 135 pp. textus graecus, et 135 pp. versio latina, 312 pp. Exx. in ch. holland. extant. Villoisonius, tribus codd. mstis bibl. reg. Paris., atque editionibus Florentina et Iungermanniana, sicuti etiam versione gallica vetusta, e codice quodam facta, usus, praetereaque pluribus viris doctis adiutus, novam recensionem constituit, atque commentarium maxime aestimandum addidit. Versio latina ad Iungermannianam et Mollianam, sed maxima cum cura composita est. Conf. (*Wyttenbachii*) Bibl. crit. (1779) Vol. I. P. IV. p. 67 sqq.

1786, 4 mai. *Λογγου Ποιμενικων των κατα Δαφνιν και Χλοην βιβλοι τετταρες.* Cum (*P. Mar. Paciaudi*) Proloquio de Libris Eroticis Antiquorum. Parmae, ex Regis Typographeio (*Bodoni*). MDCCLXXXVI. —— LXXIII, 164 pp. J. Bern. de Rossi scripsit Bodonii nomine praefationem, in qua de septem scriptoribus amatoriis agitur. Textus huius splendidissimae editionis ex Villoisonii recensione expressus est. Postea eiusdem anni editio repetita est, sed multo minori splendore.

1794, 8. *Λογγου Ποιμενικων, των κατα Δαφνιν και Χλοην Βιβλια Δ.* Longi Pastoralium de Daphnide et Chloe Libri IV. Graece et Latine. Textum recognovit selectamque lectionis varietatem adjecit Ch. Gu. Mitscherlich. Biponti. —— Nitida et diligenter typis excusa editio, quae Villoisonii textum et versionem, paucis emendatis continet. In praefatione etiam aliquot emendationes proponuntur. Est volumen III. Scriptorum Eroticorum graec.

1802, 4. *Λογγου ποιμενικων τα κατα Δαφνιν και Χλοην.* (*Graece, ex rec. Ad. Coray*). Paris., Pet. Didot natu major. an XI. —— 132 pp. et 9 tabb. figg. 120 *fr.* Extant 27 exx. in fol. mai. in ch. membr., et 2 exx. in ch. pergam., quorum alterum in 4., alterum in fol. excusum est. Editor textum ex ingenio emendavit, eiusque emendationes repetiit Chardon de la Rochette in Mélanges de Critique T. II. p. 102 sqq.

1803, 12. Longi Pastoralia, graece et latine, cum proloquio M. Paciaudii de libris eroticis antiquorum. Graeca recensuit notasque criticas adiecit G. H. Schäfer. Lips., e libr. Sommeria, MDCCCIII. —— LII, 460 pp. 2 *Th.* Commentatio Paciaudii ex editione Bodon. repetita est, quam textus graecus, eumque latina versio excipit. Deinde exhibentur notae, ad quas tum auctorum emendatorum, tum verborum explicatorum indices adiecti sunt. Fundamentum textus est Villoisonii recensio, sed partim lectionem antiquam editor revocavit, partim meliorem substituit, vel librorum auctoritate, vel suas aliorumve coniecturas secutus. Ceterum est editio nitidissima.

1810, 8. *ΛΟΓΓΟΥ ΠΟΙΜΕΝΙΚΩΝ ΛΟΓΟΙ ΤΕΤΤΑΡΕΣ. F. ult. penult.: ΕΝ ΡΩΜΗΙ Παρα Λινῳ τῳ Κοντεδινῳ ᾳωι.* *F. ult.*: Cinquanta due esemplari col numero della tiratura in fronte d'ogni esemplare. —— 192 pp., 2 *ff.* Hac in editione, cuius 52 tantum exx. typis descripta sunt, textus e cod. msto Florent. primum integer prodiit. Praeterea alium codicem Vatic. editor adhibuit, ut ex notis criticis, p. 189—192 adiectis adparet. Supplementum anecdoton prodiit antea separatim sub titulo: *Λογγου ποιμενικων ἀποσπασματιον μεχρι νυν ἀνεκδοτον (cum vers. lat. Hier. Amati). Ἐν Ρωμη παρα Λινῳ τῳ Κοντεδινῳ.* 1810, 8. 7 *ff.* Solus textus iterum editus est in Annal. Heidelberg. 1810. fasc. 10, p. 97 sqq.; Intelligenz-Bl. ad ephem. litt. Jen. 1810, no. 82, p. 654 sq.,

et ephem. litt. Jenens. 1810. no. 75, p. 514. no. 79, p. 629 sqq., cum male facta versione germanica in Morgenblatt 1810. no. 224 et 225. Hoc supplementum ex eadem editione principe iterum prodiit, adiectis editoris notis, in Chardoni Mélanges de Critique T. II. p. 107 sqq., in Classical Journal no. XVI. p. 403—409; deinde sub titulo: Supplementum Longi pastoralium ex cod. Flor. nuper vulgatum, nunc diligentius editum ab H. C. Abr. Eichstadio. Progr. acad. Jenae ex offic. Schlotteri. 1811, *f*. VIII pp. Cum Eichstadii et Ch. Dan. Beckii notis in Beckii Actis seminar. philol. II. p. 187—231.

1811, 12. Longos des Sophisten Daphnis und Chloe. Griechisch und deutsch durch Fr. Passow. Leipz., Vogel. 1811. —— LXXXVI, 358 pp. 2 *Th.*, ch. membr. 2 *Th.* 12 *Gr.* Passovius de Longo bene meruit. Editio continet etiam supplementum a Couriero repertum.

1827, 16. Les Pastorales ou Daphnis et Chloé. Traduction de J. Amyot, revue, corrigée et complétée (*avec le texte grec en regard*). Paris, J. Renouard, Bossange père. —— 4 *fr.* 50 *cent.*

1829, 8. Longi Pastoralia e Codd. Mss. duobus Italicis primum Graece integra edidit P. L. Courier. Exemplar Romanum emendatius et auctius typis recudendum curavit G. R. Lud. de Sinner. Paris., excudebat Firm. Didot. —— LVII, 212 pp. Praefationem editoris sequitur illud caput ex Dunlopii libro History of fiction, in quo de Longi fabula acute agitur. Textus ex editione romana expressus est, cum Courieri scholiis textui subiectis. P. 157 exhibetur: Lettre circulaire de P. L. Courier sur les prétendues variantes du manuscrit de Florence, communiquées à M. Ciampi par M. del Furia; hanc epistolam sequitur: Animadversionum in Longi Pastoralia auctarium editoris, quod Index auctorum deinde Index rerum et verborum excipit. Gallica versione adiecta separatim etiam venditur. Conf. ephem. litt. schol. univ. 1831. II. no. 71, p. 561 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1809, 8. Longi Sophistae Pastoralia Lesbiaca, sive de Amoribus Daphnidis et Chloes poema eroto-poimenicon, e textu graeco in latinum numeris heroicis deductum, cui accedit metaphrasis, cuius verba genuinis auctoris verbis consonant, operam utrique operi navavit P. Petit-Radel. Paris., Agasse. —— XXXII, 240 pp. Hac in editione lucem viderunt altera versio versibus alexandrinis conscripta, altera autem ad verbum facta. In calce supplementum adiectum est.

B. germanicarum.

1615, 12. Lustgarten der Liebe von steter brennender Liebe zweier Liebhabenden junge Personen Daphnidis und Chloe zu Mytilenen von Longo Sophista beschrieben, aus dem Griechischen verteutscht David Wolstand. Frankf. a. M. —— De hac editione dubitatur. Ipse nihil de ea certius comperire potui.

1765, 12. Daphnis und Chloë. Aus dem Griechischen des Longus (*übers. von F. Grillo.*) Berlin, Voss. —— Haec versio hodie non satisfacit. Conf. *Klotzii* Acta litter. Vol. II. P. III. p. 414 sqq.

1809, 8. — übers. von *J. G. Krabinger;* m. Vorr. von *Ast.* Landsh., Thomann. —— 1 *Th.* 4 *Gr.*

1811, 12. —— *V.* I.

C. gallicarum.

1559, 8. Les Amours pastorales de Daphnis et de Chloé escriptes premièrement en grec par Longus et puis traduites en françois. (trad. par Jac. Amyot.) Paris pour Vincent Sertenas. —— 84 *ff.* Hanc versionem e codice msto, qui postea periit, bene factam omnibusque praeferendam esse, iudicat *Chardon de la Rochette* in Mélanges de Critique T. II. p. 58. *V.* 1712 sqq.

1626, 8. Les Amours de Daphnis & Chloé, traduites du Grec de Longus par Pierre de Marcassus. Paris, Touss. du Bray.

1712, 12. Les Amours pastorales de Daphnis et Chloé, traduites du Grec, par J. Amyot. Nouv. édition. Paris.

1718, 8. Les Amours de Daphnis & Chloé, escrites en Grec par Longus ancien auteur et traduites par Jacq. Amyot, et enrichie de figures gravées par Benoist Audran, sur les desseins faits par Philippe Duc d'Orleans, Régent de France. Edition donnée par les ordres de ce Prince. (*Imprimé par les soins de Lancelot. Paris, Quilleau*). —— Sic notitia huius editionis exhibetur in Querardi libro La France littéraire T. V. p. 351; in Catalogue des livres de la bibliotheque du Roi, B. L. T. II. p. 2. no. 14 legitur: „(*Paris, Ant. Urb. Coustelier)*". 164 pp. et 29 ta-

bulae figuratae; sed tabula XXIX priori tempore adiecta est, quare in nonnullis exx. desideratur.

1731, 8. Les Amours Pastorales de Daphnis & Chloé, traduites du Grec de Longus par Amyot (*publiée par Camille Falconet, avec des notes d'Antoine Lancelot*). Paris, Coustelier. —— VIII, 159 pp. textum, et XX pp. notas continentes.

1745, 8 et 4. Les Amours de Daphnis & Chloé, traduites du Grec de Longus par Jacques Amyot; avec des figures gravées par Benoist Audran, sur les desseins de M. le Duc d'Orleans. Edition nouvelle. (Paris, Coustelier.) —— Tabulae eaedem sunt ac in editione a. 1718.

1757, 4 min. Les Amours pastorales de Daphnis et Chloé, traduites du Grec de Longus, double traduction d'Amyot et d'un Anonyme (*Le Camus*). Paris. —— Tabulae fig. eaedem ac in editione a. 1754 (*V.* I.)

1783, 8 et 16. Les Amours de Daphnis et Chloé, Traduction nouvelle (*par Fr. Val. Mulot*). Mytilène et Paris, Moutard. —— Rep. 1795.

1785, 12. — trad. par d'Amyot. Paris, Poinçot.

1787, 4. Les Amours pastorales de Daphnis et Chloé, traduction nouvelle (*J. F. par de Bure de Saint-Fauxbin*). Paris, Lamy. *II Voll.* —— Cum 29 tabulis fig. Duodecim exx. in ch. pergam. tabulas fig. pictas habent.

1795, 8. — Nouv. édition, avec des figures dessinées par Biget, et gravées par Blanchard. Paris, de l'impr. de Patris.

1797, 12. — par I. Amyot. Paris. —— 2 *fr.* Ex editione expressa est haec editio, estque in Collectione inscr.: Bibliothéque des romans grecs, trad. en fr. Vol. VI.

1798, 12 min. Les Amours pastorales de Daphnis et Chloé, Traduction nouv., par Preire B*** (*Blanchard*), avec 4 jolies figures dessinées par Monsieur. Paris, Maradan et Desenne an V (1798).

1800, 8 et 18. — par Amyot. Paris, Didot l'aîné. —— Exx. in 18 in ch. membr. 5 *fr.*, et in ch. membr. m. 9 *fr.*

1803, 4. — trad. par Amyot. Edition ornée de neuf belles estampes d'après les dessins de Gérard et Prudhon. Paris, Didot l'aîné. —— Exx. in ch. m. apud Gallicos „raisin vélin" dicta cum figg. 60 *fr.* Tabulae fig. dictae „avant la lettre" 120 *fr.* Haec editio pertinet ad: Collection des auteurs classiques franç. et latins imprimés pour l'éducation du Dauphin.

1803, 18 et 12. — par Amyot. Paris, Renouard. —— Exx. in ch. mel. c. effigie 1 *fr.* 50 *cent.*; in 12 c. effigie et 1 tab. fig. incisa ad delineationes Prudhoni 4 *fr.*; in ch. membr. c. tab. fig. 5 *fr.* 50 *cent.*

1810, 8. Daphnis et Chloé, traduction complète (*par Amyot et M. Courier*), d'après le manuscrit de la Bibliothèque de Florence. Florence, Piatti. 1810. —— Sexaginta tantum exx. sunt typis descripta sumptu Courieri editoris, qui supplementum a se repertum p. 16—22 interposuit. Supplementum etiam in *Millini* Magasin encyclop. 1810, IV. p. 462 sqq. repetitum legitur. Conf. quae Chardon de la Rochette disserit in Mélanges de Critique T. II. p. 57 sqq.

1813, 12 et 8. Pastorales de Longus, Traduction complète, d'après le texte grec des meilleurs manuscrits. Paris, F. Didot. —— Exx. in 12 in ch. membr. 3 *fr.*, in 8 in ch. membr. 5 *fr.*

1821, 8. Les Pastorales de Longus ou Daphnis et Chloé, traduction de messire Jacques Amyot etc., corrigée, complétée, de nouveau refaite en grande partie, par Paul Louis Courier etc. Cinquième édition. A Paris 1821. —— 288 pp. Versio magni aestimatur, qua re omnia exx. aliarum quatuor editionum hoc anno factarum, intra 33 dierum spatium divendita sunt. *Gérard* La France littéraire T. V. p. 353. De versione conf. Wiener Jahrbb. 1832, Vol. LVII. p. 1 sqq.

1825, 16. Les Pastorales, traduction complète, par P. L. Courier. Nouv. édition, revue et corrigée. Paris, J. S. Mérlin. —— Cum tabula fig. 4 *fr.* Haec editio ad: Collection des romans grecs pertinet.

1827, 16. —— *V.* supra I.

D. italicarum.

1643, 4. Longo Sophista. Gli amori innocenti di Dafne e della Cloe. Favola greca, descritta in Italiano da Gi. Bat. Manzini. Bolog., Giac. Monti. —— Itali ipsi dicunt hanc versionem nihil aliud esse, nisi quam Hannibal Caro confecit, quamque Manzini in codice msto in manibus habuit. Manzini mutavit tantum locum periodorum aliquot, atque commutavit singula verba cum aliis.

1766, 8. Longo Sophista. Gli amori pastorali di Dafni e Cloe, ora per la prima volta volgarizzati (*da Gasp. Gozzi*). Venez. —— Haec est versio elegans, in qua loci lubrici omissi sunt. Rep. 1781 sq.

1781, 12. — Parigi, Tissot e Barrois. — Et in *Gozzi* Opere T. XI. *V.* 1766. et 1786.

1786, 4 mai. Longo Sofista. Gli Amori pastorali di Dafni e Cloe, trad. dalla lingua greca nella nostra Toscana da Annib. Caro (con una prefaz. di Fr. Daniele). Crisopoli (Parma), Bodoni. — Haec editio sumptibus viri illustriss. de Brême ex codice, quem Caro reliquit sua manu factum, prodiit. LVI exx. tantum in ch. ord. et alia duo in ch. membr. impressa sunt. Titulum excipiunt duo *ff.*, quibus continentur alia editoris epistola, alia vero impressoris ad illum virum data, qui exemplar dono accepit. Rep. 1786 et 1793.

1786, 8. — Gli Amori pastorali di Dafni e Cloe, volgarizzati da G. Gozzi. Londra (Firenze). — Adiecta nova praefatione ex priore editione a. 1766 haec editio expressa est.

(1793,) 12. — con prefaz. di Fr. Daniele. Crisopoli (Parma) Bodoni. — Exx. 250 tantum typis descripta sunt. *V.* 1786 et 1801.

1801, 10 et 12. — Parigi, Renouard, an IX. — 176 pp. In 18 constat 1 *fr.* 30 *cent.*, ch. membr. 2 *fr.* 50 cent.; in 12 autem 2 *fr.*, ch. membr. 4 *fr.* Cum figg., quarum duo exx. in ch. pergam. typis descripta est. *V.* 1793 et 1806.

1811, 8 et 4. — con supplemento volgarizzato da Seb. Ciampi. Fir., Molini. — Exx. in 4 in ch. membr. impressa sunt. *V.* 1811 et 1812.

1812, 8. — col supplemento Della lacuna. Roma, Cecilia.

1812, 8. — Milano. — Est Volumen VII. Operum Cari inscr.: *Opere.* Mil., tipografia de' Classici. *V.* 1811 et 1828.

1814, 8. Longo tradotto da Annib. Caro. — In: Raccolta degli Erotici Greci trad. in Italiano, Vol. II. Pisa. *V.* 1800 et 1811.

1819, 8. — trad. da Gasp. Gozzi. — In eiusdem: Opere. (Padova.) Vol. VII.

1828, 18. Amori pastorali di Dafni e Cloe di Longo Sof., trad. da Ann. Caro. Firenze, Borghi. — 213 pp.

1828, 8. Amori pastorali di Dafni e Cloe, di Longo Sof., trad. da Ann. Caro, con piu inserita un' aggiunta di un nota volgarizzamento, fatto da Seb. Ciampi, di quella parte di testo greco originale, la quale mancava in tutte le edizioni prima che fosse trovato nel Codice Laurenziano. Firenze, Galletti.

E. anglicarum.

aa) *Integer liber.*

1657, 8. Amours of Daphnis and Chloe, written in Greek by Longus, and translated into English by George Thornley. Lond.

bb) *Epitome.*

1804 (*non* 1803), 12. Daphnis and Chloe; a Pastoral Novel, now first selectly translated in to English from the Original Greek of Longus (*by Mr. Le Grice*). Lond.

III. *Illustrantia Longum scripta.*

(*Courier*) Lettre à M. Renouard, libraire, sur une tache faite, à un manuscrit de Florence. Tivoli 1810, 8. — In hac epistola Courier reiicere studuit Furiae accusationem, a se illud codicis folium atramento perfusum esse consilio.

(Fr. *del Furia*:) Della scoperta e subitanea perdita di una parte inedita del primo libro de pastorali di Longo fatta in un codice dell' Abazia Florentina, ora esistente nella publica Imper. Biblioteca Medico-Laurentiana. Firenze 1810, 8. — 24 pp. Etiam in: Opuscoli scientifici e litterarj. De atramenti effusione conf. *Courieri* Mémoires T. I. p. 342 sq. II. p. 1 sqq., *L. Wachleri* disquisitionem insertam *Raumeri* Historisches Taschenbuch (1829) p. 258 — 294; et disputationem, quam *Jakob* inseruit ephem. litt. schol. 1829. II. no. 96.

J. Thph. *Kreyssig*: Observationes ad Longi Pastoralium lib. I. Fragmentum in cod. Florentino repertum. Schneebergae, typis Fuldianis. 1813, 8. — 16 pp.

Ant. A. *Renouard*: Notice sur une nouvelle Edition de la traduction française de Longus, par Amyot, et sur la découverte d'un fragment grec de cet ouvrage. Paris de l'imprimerie de Crapelet, le 5. Juillet 1810, 8. — 16 pp.

LUCIANUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 485 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 325 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1496, f. F. 1 *a* (*sign. AI*): *ΛΟΥΚΙΑ-ΝΟΥ* || *ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ* || *ΔΙΑΛΟΓΟΙ.* ||

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΥΠΝΙΟΥ. || *ΗΤΟΙ ΒΙΟΣ ΛΟΥ* || *ΚΙΑΝΟΥ.* **F.** 16 *a* (*sign.* *α* 1): *ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.* **F.** 261 *a*: *ΤΕΛΟΣ.* || *ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΕΙΣ* || *ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΝ.* *Post epigramma*: *Εν φλωρεντια. ἐτει χιλιοςῷ τετρακοσιοςῷ ἐνενκοςῷ ἐκτῳ.* *Deinde*: *ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ.* *Explicit f.* 262 *b*: *ΤΕΛΟΣ.* —— Char. goth. 262 *ff.* et ut *Hayn* in Repert. bibliogr. Vol. III. p. 290 indicat, cum 41—43 lin. et *sign.* *A*, *B*, *α*—*ω*, *αα*—*κκ*. Nescio qua auctoritate *Ebert* in Allgem. bibliograph. Lexicon Vol. I. p. 1025 no. 12372 dicit, quamque paginam 42 lin. habere. Haec editio princeps nitida atque rarissima est. *F.* *κκ 7 b* habetur index eorum, quae in hac editione continentur. In *sign.* *γγ* et *κκ*, quarum quaeque 8 *ff.* constat saepe folia quaedam desiderantur. Quamquam haec editio multis vitiis scatet, quae fortasse fluxerunt ex eodem codice msto, ex quo editio expressa est, tamen maximi habetur, ut et codicis msti vicem praestare queat. Saepissime cum codice Goerlitziano convenit. Unum exemplar cum picturis minusculis Florentiae in bibliotheca Riccardi, alterum autem in Anglia in bibliotheca Blenhemiana adservatur. Nonnulla exx., cum Philostrato Juntino coniuncta a. 1517, habent titulum communem: *Quae hoc volumine continentur. Luciani opera. Icones Philostrati* etc. Ex qua typographia, num ex Iuntina an ex Calliergiana Venetiae prodierit, nondum diiudicatum est. Ebert ipse sibi non constat. Initio descriptionis cum *Bruneto* negat, editionem a Iunta, paullo post dicit a Iunta typis expressam esse.

1503, f. *ΤΑΔΕ ΕΝΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΩΙΔΕ ΤΩΙ ΒΙΒΛΙΩΙ. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ. Φιλοςρατου εἰκονες. Του αὐτου ἡρωϊκα. Του αὐτου βιοι σοφιςων. Φιλοςρατου νεωτερου εἰκονες. Καλλιςρατου ἐκφρασεις.* QVE (?) HOC VOLVMINE CONTINENTVR. Luciani opera. Icones Philostrati. Eiusdem Heroica. Eiusdem uitae Sophistarum. Icones Iunioris Philostrati. Descriptiones Callistrati. *Infra epigramma Luciani graece, infraque Aldi insigne typogr. In fine*: Venetiis in aedib. Aldi mense Iunio. M.DIII. Omnes sunt quaterniones, praeter ultimum qui est unernio. —— 1 *f.* praefixum, 572 pp., sed errore typographico, qui iam inde a p. 450 exorditur, 571 pp. sunt numeratae. Idem error in editione altera Aldina repetitus est. Finito textu p. 447 habentur duae paginae: *ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ.* in cuius fine legitur: Venetiis apud Aldum mense Feb. MDIII. *ζζ. ηη. θθ. ιι. κκ. λλ. μμ. νν.* Omnes sunt quaterniones, praeter ultimum ternionem. Pag. versa vacat; *f.* seq. i. e. p. 450 incipiunt: *ΕΙΚΟΝΕΣ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ*, quos reliqua opuscula sequuntur. In calce *f.* ult. tabula horum opusculorum, et *f.* verso insigne typ. Aldi habetur. Nonnulla exx. editionum Aldinarum occurrunt, in quibus judicium inquisitorium opusculum: De morte Peregrini, atque dialogum: Philopatris supprimebat, ideoque in editione prima p. 385—392, et p. 435—440 evellebat, in editione altera p. 385 sq. et 435 sq. sunt servatae. Haec Luciani editio omnibus fere Aldinis editionibus inferior est; usus est enim Aldus vilissimis codicibus mstis. Bibl. sen. et acad. Lips.

1522, f. *ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΩΝ ΕΛΕΓΧΟΣ ΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΦΕΞΗΣ ΣΕΛΙΣΙ. Φιλοςρατου εἰκονες. Του αὐτȣ ἡρωϊκα. Του αὐτȣ βιοι σοφιςων. Φιλοςρατου νεωτερȣ εἰκονες. Καλλιςρατου ἐκφρασεις.* LVCIANI DIALOGI ET ALIA MVLTA OPERA QVORVM INDEX EST IN PROXIMIS PAGINIS. Imagines Philostrati. Eiusdem Heroica. Eiusdem uitae Sophistarum. Imagines Iunioris Philostrati. Descriptiones Callistrati. *Epigramma Luciani* M.D.XXII. *Insigne Aldi typogr. In fine*: Venetiis in aedibvs Aldi, et Andreae Soceri. Mense Ivnio MDXXII. —— 4 *ff.* praefixa, contin. titulum atque indicem graecum et latinum; *f.* 5 autem alium titulum et Asulani praefationem. 571 pp. et 1 *f.* cum registro, subscriptione atque insigni typ. Asulani praefatio haec est: „FRANCISCVS ASVLANVS LECTORI. S. ... Lvciani scripta quaq; Aldvs noster ita diligēter emendata, & excusa olim dederat, ut nulla accessio ad eiusdem authoris integrā lectionem fieri posse uideretur, tamen postea tantā industriam adhibuit ad id, quod deesse mox cognouerat, quantam dignitas eloquentissimi scriptoris omnino requirebat. Exemplar igitur manu illius castigatum, cum inter alia pulcherrima monimenta, quae nobis reliquit, inuenissemus, illud librariis nostris dedimus, è quo iterū dialogos, & alia eiusdem authoris complura opera exscriberent: quibus absolutis, uisum nobis est hac epistola id testari, quod uestrae utilitatis causa uterq; nostrum effecerit: & quantum ex laboribus illius sperandum erat: nisi tam celeriter in humanis esse desiisset. Vale." Exterioris huius editionis partis ratione habita, haec editio priori inferior est, sed, ut *Lehmannus*

(Vol. I. praef. p. X) animadvertit, „quod vulgo indicatur" emendatior priori, eo restringendum est, ut ad varias lectiones quasdam, easque plerumque praestantiores et cum Juntinae serioris lectionibus conspirantes referatur, quas Aldi manus, dum viveret, exemplari suo prioris adscripserat, ipso vero mortuo, Franciscus Asulanus, alterius editor, bono consilio recepit, ut hic ipse in brevi Praefatione testatur. Ceterum posterior Aldina vitia habet, quibus prior caret, multa et foeda, maximam partem typographica, quae haud scio an diligentissimi Aldi manes graviter offenderint." Bibl. acad. Lips.

1526, 8. *Λουκιανου Σαμοσατεως ἅπαντα.* Luciani Opera. Graece. T. I. II. Haganoae per Johannem Secerium MDXXVI. *Voll. II.*

1535, 8. Luciani Samosatensis Opera, graece. Haganoae excusa per Petrum Brubachium Anno M.D.XXXV. *Μηνι μαιμακτηριωνι ἱσταμενῳ. Voll. II.*

1535, 8. Luciani Samosatei Opera. *Graece.* (*Cura Antonii Francini*) Venetiis, in officina Lucaeantonij Juntae. M.D. XXXV. *Voll. II.* —— Textus est emendatus, cuius autem fontes nondum satis sunt exploratae. Editor, editione principe usus, textui coniecturas inseruit.

1545, 8. Luciani Samosat. opera omnia. *Graece.* Palmâ Isyngrinii, Basileae. M.D.XLV. *Voll. II.* —— Praefationem praemisit I. Ribittus.

1546, 8. *Λουκιανου Σαμοσατεως.* Luciani Samosatei Pars I. II. (*Basil.* sive *Francof.*) *Voll. II.*

1550, 8. — Per Petrum de Nicolinis de Sabio expensis Melchioris Sessae, Venetiis. M.D.L. —— Sine iure Ebert de hac editione dubitationes commovit.

1555, 8. Luciani Samos. opera, quae graece extant, omnia. Omnia multo quam ante tum ex diversorum codd. collatione tum doctissimorum hominum recognitione castigatiora. Basil., ap. Iac. Parvum. *Voll. II.* —— Haec editio, exceptis aliquot lectionibus bonae notae, negligenter ex priore a. 1545 repetita est, ita ut eiusdem vitia frequenter augeat.

1563, 8. Luciani Samosatensis Opera, quae qvidem extant, omnia, Graecè & Latine in qvatuor Tomos divisa. Vnà cum Gilberti Cognati Nozereni & Ioannis Sambuci Annotationibus vtilissimis. Basileae, per Henricum Petri MDLXIII. *Voll. IV.* —— Versio latina graecis adiuncta variorum doctorum hominum est, quorum Erasmus, Th. Morus atque Iacobus Micyllus optime, Vinc. Obsopoeus autem pessime in vertendo versati sunt. Argumenta sunt Iac. Micylli; notae Sambuci nihil valent, plurimi faciunt docti eas quas Gilb. Cognatus adiecit. Rep. 1602 et 1619.

1602, 8. *ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΑΠΑΝΤΑ.* LUCIANI SAMOSATENSIS *Opera, quae quidem extant, omnia, Graece & Latine, in quatuor Tomos divisa:* una Gilberti Cognati et Ioannis Sambuci adnotationibus utilissimis: narratione item de Vita & Scriptis Authoris Iacobi Zuingeri; Adiectis suo loco Tractatuum elenchis, & rerum ac verborum Indicibus. Editio nitidissima. Basileae, per Sebastianum Henricpetri. *In fine vol. IV. f. ult.*: Basileae per Seb. Henricpetri. Anno M.DCII. mense Septembri. —— 16 *ff.* praefixa, 932 pp., 17 *ff.*; 982 pp. 21 *ff.*; 846 pp. 16 *ff.*; 584 pp. 20 *ff.* *V.* 1563 et 1619.

1615, f. *ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ Σαμοσατεως τα σωζομενα.* LUCIANI Samosatei omnia quae extant. Cum latina doctiss. virorum interpretatione J. Bourdelotius cum regiis Codd. aliisque MSS. contulit, emendavit, supplevit. Adjectae sunt eiusdem Bourdelotii, Theodori Marcilii, Gilberti Cognati notae. Cum indice locupletissimo. Lutet. Paris., apud Iulianum Bertault. —— 14 *ff.* praefixa, 1158 pp., et 5 *ff.* Luciani epigrammata, 4 *ff.* et 52 pp. Notae, 20 *ff.* Index, et 1 *f.* privilegium continentia. Elegans quidem est editio, sed quod Bourdelotius de suo opere dicit, emendasse textum collatis non modo editionibus inprimisque editione principe, sed etiam duobus codd. mstis bibl. regiae Galliae, et variis lectionibus codicis Th. Linacri et Florentini, negavit Tanaq. Faber ad Luciani Timonem c. 1.

1619, 8. *ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΠΑΝΤΑ.* Luciani Samosatensis Opera omnia in duos Tomos divisa. Iohannes Benedictus Medicinae Doctor, et in Salmuriensi Academia regia linguae Graecae Professor, ex antiquis libris, locorumque sensu emendavit: et Latinam versionem ita recognovit, ut maxima ex parte propriam fecerit. Editio purissima, cum Indice locupletissimo. Salmurii, ex typis Petri Piededii. *Voll. II.* —— Diligenter typis excusa est editio, sed editor fontes eorum quae emendavit, omisit indicare.

1619, 8. — Basil. per Henric. Petrum. *Voll. IV.* —— *V.* 1602.

1687, 8. Luciani Samosat. Opera, ex versione Ioh. Benedicti. Cum notis integris Jo. Bourdelotii, Jac. Palmerii a Grentemesnil, Tan. Fabri, Aeg. Menagii, Franc. Guieti, Jo. Georg. Graevii, Jac. Gronovii, Lamb. Barlaei, Jac. Tollii, et selectis aliorum. Accedunt inedita Scholia in Lucianum ex Bibliotheca Isaaci Vossii. Amstel. ex typogr. P. et J. Blaeu, prost. ap. Wolfgang, Janssonio-Waesbergios *etc.* *Voll. II.* —— Omnium fere vitiosissima editio, quam curavit I. Clericus, qui primus textum graecum versionemque latinam ex priore editione repetiit, sed Anonymi scholia e cod. msto Is. Vossii edidit, quae in calce voluminis I. in 4 *ff.* et 46 pp. atque voluminis II. in 55 pp. habentur.

1743, 4. *ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΠΑΝΤΑ.* Luciani Samosatensis Opera. Cum nova versione Tiber. Hemsterhusii et Jo. Matthiae Gesneri, Graecis Scholiis, ac notis omnium proximae editionis Commentatorum, additis Jo. Brodaei, Jo. Jensii, Lud. Kusteri, Lamb. Bosii, Hor. Vitringae, Joan. de la Faye, Ed. Leedes, aliisque ineditis, ac praecipue Mosis Solani et Jo. Matth. Gesneri. Cujus priorem partem summo studio curavit et illustravit Tiberius Hemsterhusius. Ceteras inde partes ordinavit, notasque suas adjecit Joannes Fredericus Reitzius. Amstelod. sumtibus Jacobi Wetstenii. *Huic editioni accedit a.* 1746: Index verborum ac phrasium Luciani, sive Lexicon Lucianeum, ad editiones omnes, maxime novissimam Wetstenianam, concinnatum a Car. Conr. Reitzio. Trajecti ad Rh., ex typogr. Hermanni Besseling, bibliopolae. M.DCCXLIII. *Voll. IV.* —— Reitzius novam recensionem ad editiones codicesque mstos constituit, sed multa intacta reliquit, conf. *Valckenaerium* in diatribe Eurip. p. 288 sq.

1776 — 1800, 8 min. Luciani Opera omnia, Graece Latine, cum notis selectis. Curavit Ioan. Pet. Schmidt. Mitav., Hinz. *Voll. VIII.* —— 11 *Th.* 8 *Gr.* Textus prioris editionis mere repetitus est; notae ex Hemsterhusianis potissimum male selectae sunt.

1789 — 1793, 8 mai. *ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ.* Luciani Samosatensis opera, Graece et Latine. Ad editionem Tiberii Hemsterhusii et Ioannis Frederici Reitzii accurate expressa, cum varietate lectionis et annotationibus. Studiis societatis Bipontinae. Biponti ex typographia societatis. *Voll. X.* —— CXVI, 492; II, 552; II, 596; II, 603; II, 604; II, 605; II, 583; II, 598; II, 605 pp.; II, 367 pp. et Indices. 18 *Th.* et exx. in ch. holl. extant. Adcurata repetitio editionis Amstelodamensis, sed loco Lexici Index adiectus est, praetereaque volumine X. p. 123 sqq. variae lectiones, e codicibus mstis Paris. depromptae a Bellino de Ballu additae sunt.

1800 — 1801, 8. *ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ἅπαντα.* Luciani Samosatensis opera omnia, maxime ex fide codicum Paris. recensita, edidit F. Schmieder. Hal. Magdeb., Gebauer. *Voll. II.* —— 6 *Th.* Haec editio praeter textum graecum Scholiasten atque varias lectiones codicum mstorum Paris., Goerlitziensis atque trium Augustanorum continet. Editoris commentarii promissi non prodierunt.

1819, 12. Luciani Samosatensis Opera. *Graece Edit. ster.* Lips., Tauchnitz. *Voll. IV.* —— 3 *Th.*, nunc 1 *Th.* 8 *Gr.*; ch. mel. 4 *Th.*

1822 — 1831, 8 mai. *ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ.* Luciani Samosatensis Opera Graece et Latine. Post Tiberium Hemsterhusium et Joh. Fredericum Reitzium denuo castigata cum varietate lectionis, scholiis graecis, adnotationibus et indicibus edidit J. Thph. Lehmann. Lips. in libr. Weidmannia, impressit Ben. Gth. Teubner. —— Adhuc *voll. IX.* prodierunt. Subsidia editoris critica sunt et variae lectiones codicum iam a prioribus editoribus vel adhibitae vel prolatae, et editiones veteres, quarum editionem principem omnium operum, utramque Aldinam, Basileensem primam et tertiam, aliasque nonnullas singulorum libellorum editiones adhibuit, in quibus Argentoratensis selectorum Dialogorum a. 1550, 1556 et Lipsiensis IV. a. 1589 fuerunt. Prae ceteris autem dolendum est, quod editio vitiis typographicis foedata sit. Multa autem in notitia litteraria, voluminі I. praemissa, desiderantur.

Bb) *Varia opuscula.*

α) Sine a. notitia.

—, 4. Luciani Icaromenippus sine Hypernephelus gr. et lat. ex interpretatione Des. Erasmi; Menippus, sive Necyomantia, gr. et lat. interprete Thoma Moro; Vitarum Auctio. Graece & Latine. Interprete Nicolao Beroaldo. Lovanii apud Theod. Martinum.

—, 4. Luciani Dialogi Deorum, quibus & duo nunc primum additi, qui luxato ordine antea fuerant impressi, Marini, Inferni. Graece. —— Prodiit Paris.

apud Gilles de Gourmont cura *Caroli Bracheti* Aurelianensis, qui epistolam etiam libro praemisit.

—, 4. *F.* 1 *a*: *ἘΝΥΠΝΙΟΝ ἩΤΟΙ ΒΙΟΣ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΡΗΤΟΡΟΣ.* *F.* 7 *a*: *Προσ τον εἰποντα προμηθευσ εἶ ἐν τοισ λογοισ.* *F.* 10 *a*: *Προς Νιγρινον ἐπιςτολη.* *F.* 24 *a*: *ΔΙΚΗ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ.* *F.* 28 *b*: *ΤΙΜΩΝ ἨΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ.* *F.* 48 *b*: *ΑΛΚΥΩΝ. Η. ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ.* *F.* 51 *a*: *ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ Η. ΚΑΥΚΑΣΟΣ ΕΡΜΗΣ.* *In fine f.* 58 *b*: *Τελοσ.* —— Cum sign. *α — π*. Rarissima editio, quae typis Egidii Gourmont Parisiis impressa esse videtur.

β) Cum a. notitia.

1515, 4. *ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.* LVCIANI SAMOSATENSIS Deorum Dialogi numero 70 una cum interpretatione (*Othmari Nachtgall*) e regione latina: nunquam antea impressi. Contenta librorum partialium. 1 Deorum Supernorum, habet Dialogos 26. 2. Deorum Marinorum, habet Dialogos 14. 3. Deorum Infernorum, habet Dialogos 30. *Ισοκρατης. Ἐαν ἧς φιλομαθης ἐση πολυμαθης.* Joannes Schottus, Argentinae studiosius elaboravit. Sed relectos iudica 1515. *Haec in fronte f.* 1 *a. F.* 1 *b epistola inscr.*: Othmarus Nachtgall Argentinus Joanni Schotto municipi suo S. — Ex Viridario S. Joannis Argentinen. *In fine*: Errata passim in graecis. —— Editio sic indicatur in *Panzeri* Ann. T. VI. p. 73. no. 385.

1520, 4. Luciani Dialogi Deorum, marini, inferni. *Graece.* Lovanii apud Theodoricum Martinum Alostensem, Anno M. D. XX. Mense Julio.

1522, 4. Luciani Charon, et Dialogi Veneris et Cupidinis, Martis et Mercurii, Graece. Lovanii apud Theodoricum Martinum Alostensem. M. D. XXII. mense Augusto.

1522, 4. Lvciani Samosatensis dialogi aliquot Graeci lepidissimi in usum studiosorū delecti, quo & in scholis praelegi, & ij, qui versi sunt, conferri commode queant. Basileae apud Valentinum Curionem, Mense Febr. An. M. D. XXII. —— 56 *ff.* Continentur hoc volumine dialogi: *περι του ενυπνιου ητοι βιος Λουκιανου, Προμηθευς, Νιγρινος, Τιμων, Μενιππος, Ικαρομενιππος, Γλυκερα και Θαις, Κρωβυλη και Κοριννα, Χελιδονιον και Δροση, Δωριον και Μιρταλη, Συμποσιον η Λαπιθαι, Μυας εγκωμιον.* Hanc editionem bibl. sen. Lips. adservat.

1522, 4. Luciani Tyrannicida; eiusdem Abdicatus, Graece et Latine Des. Erasmo interprete. —— Cum Libanii declamatiunculis aliquot. Basil. Froben. *V.* Libanius I. Bb) 1) aa).

1524, 4. Lvciani Icaromenippus, & dialogus Neptuni et Mercurii. Xenophontis Hieron. Isocrates ad Demonicum. Demosthenis Olynthiacae. Libanivs de Menelao Helenam repetente. Gregorius Theologus quomodo theologiae vacandum. Epigrammata quaedam in humanam vitam. *Graece omnia cum Francisci Vergarae praefatione.* Compluti in aedibus Michaelis Deguia. MDXXIIII. mense Junio.

1524, 4. Luciani Icaromenippus et Dialogus Neptuni et Mercurii. *Graece.* —— *V.* Demosthenes. I. Bb) AA. Aaa) bbb) cc) *β*).

1528, 4. Luciani Dialogi Deorum, Graece et Latine. Parisiis per Aegidium Gourmont MDXXVIII.

1530, 4. Luciani Dialogi aliquot: Convivium s. Lapithae, Tyrannicida, Libelli de Sacrificiis et de luctu, Fugitivis, Piscator, Delationi non temere esse credendum, De iis qui mercede conducti in divitum familiis vivunt, et Dialogus de Parasito. *Graece.* Lovanii ex offic. Rutgeri Rescii. MDXXX.

1531, 4. Luciani Mortuorum Dialogi. Graece. Lovanii ex officinâ Rutgeri Rescii, 12 Cal. Junias. M. D. XXXI. sumptibus ejusdem Rescii ac Bartholomaei Gravii.

1535, 8. Luciani Samos. Deorum Dialogi XXIV, Marini dialogi XV et mortuorum dialogi. *Graece.* Paris. ap. Ch. Wechelum.

1536, 8. Luciani Samos. dialogi V, Balneum, Bacchus, Hercules, Amores, Muscae Encomium. *Graece.* Paris., ap. Ch. Wechelum.

1536, 8. Luciani Somnium sive vita; et Hercules Gallicus. Graece. Apud Joannem Lodoicum Tiletanum, viâ ad D. Hilarium, Sub Signo D. V. Mariae. 1536. *In fine*: Parisiis excudebat Joannes Lodoicus Tiletanus, mense Novembri. M. D. XXXVI.

1537, 8. *Λουκιανου Σαμοσ. διαλογοι ἑξ.* Luciani Samos. dialogi sex. Graece. Paris., ap. Ch. Wechelum.

1538, 8. Luciani Deorum dialogi viginti quatuor. Graece. Paris. in offic. Ch. Wecheli.

1539, 8. Luciani Mortuorum Dialogi. Graece. Lovanii apud Rutgerum Rescium. MDXXXIX.

1540, 4. Luciani Somnium, Prometheus es in verbis, Nigrinus, Judicium Vocalium, Timon, Halcyon, Prometheus. Graece. Paris. ap. Ch. Wechel. M.D.XL.

1542, 8. *Λουκιανου Σαμ. Διαλογοι οὐρανιοι, ἐναλιοι και νεκροι.* Luciani Sam. dialogi coelestes, marini et inferni. Graece. Norimberg., ap. J. Petreium.

1543, 4. Luciani Deorum Dialogi XXIII. Graece. Paris., ex officina Christiani Wecheli sub scuto Basiliensi in vico Iacobaeo, & sub Pegaso in vico Bellovacensi. MDXLIII.

1543, 4. Luciani Mortuorum Dialogi XXX, Graecè. Paris. excudeb. Christianus Wechelus, sub scuto *etc.*

1543, 4. Luciani Alcyon et Prometheus. Graece. Paris., ap. Jacob. Bogardum MDXLIII.

1548, 4. Luciani Dialogi Marini. Graece. Paris., ap. Ch. Wechel. MDXLVIII.

1549, 4. Luciani Mortuorum Dialogi. Graece. Paris., ap. Ch. Wechelum.

1550, 8. Luciani Dialogi coelestes, marini et inferni; Menippus et Timon. Graece et Latine; addita sunt argumenta versibus Latinis tractata per Joannem Sambucum Tirnaviensem Pannonium; Dialogus Veneris et Cupidinis versibus Latinis redditus, à Georgio Sabino; Martis ac Veneris adulterium à Vulcano, Sole indicante, deprehensum ex Octav. Homer. Odyss. Latinis metris redditum C. Ursino Velio interprete. Argentorati apud Wolfium Cephalaeum.

1557, 8. Luciani Dialogi, Gr. et Lat. cum scholiis rhetor. Val. Erythraei *etc.* Argentin.

1558, 8. Luciani Dialogi. Graece. Argentor.

1560, 8. Luciani Dialogi coelestes, marini & inferni. Gr. et Lat. Basil.

1568, 8. LVCIANI SAMOSATENSIS dialogi selectiores, coelestes, marini, et inferni, Graecè & Latinè editi in vsum puerorum. Lipsiae Anno M.D.LXVIII. *F. ult.*: Lipsiae In Officina Ernesti Voegelini Constantiensis. Anno M.D.LXVIII. —— 1 *f.* praefixum, 290 pp. et 1 *f.* Versio latina e regione textus legitur. *V.* 1578.

1577, 8. Luciani Samosatensis Dia logi Selectiores, coelestes, marini et in ferni, Graece Latineq; editi in usum puerorum. *Infra insigne typ. et:* Avgv stae Vindelicorum in officina Typogra phica Michaelis Mangeri. M.D.LXXVII —— 8 num. *ff.* A *fol.* 9 numerantur pa ginae 340. 3 *ff.* Errata. Versio latina e regione textus impressa est; caeterum hae editio sordidissima est.

1578, 8. Luciani Samos. Dialogi se lectiores, coelestes, marini et inferni Graece et Latine. Lips. —— *V.* 156 et 1583.

1583, — 1589, 8. Luciani Dialogi se lectiores coelestes, marini et inferni Graece et Latine. Lips.

1598, 8. Luciani Dialogi selectiore coelestes, marini et inferni. Acc. de Somnio, Deorum Concilium, Judicium Vocalium. Ingolst.

1601, 8. Luciani Dialogi selectiores Edit. V. Lips.

1608, 8. Luciani Dialogorum selectorum libri duo. Theognidis Sententiae elegiacae. Graece et Latine. Ingolst.

1619, f. Luciani Encomium Muscae Actio literae Σ adversus *T*, de Parasito s. quid sit ars parasitica. Graece et Latine. —— In *Casp. Dornavii* Amphitheatro Sapientiae Socraticae ioco-seriae. T. I. p. 117 sqq. 680. T. II. p. 113.

1621, 8. Luciani Dialogi selecti. Graece et Latine ex nova versione et cum notis edidit Steph. Moquot S. J. Augustoriti Pictonum, Ant. Mesnerius. MDCXXI. *In fine:* MDCXX.

1622, 12. Luciani Dialogi selecti. Gr. et Lat. Augustae Munatianae.

1624, 12. Luciani dialogorum selectorum libri II. gr. et lat. Dillingae.

1629, 8. Luciani Dialogi mortuorum cum interpretatione Latina et grammatica singularum vocum explanatione. Parisiis.

1636, 8. Luciani Dialogi selecti, Graece, cum nova versione Latina et notis ab uno e Patribus S. J. ad usum collegiorum ejusdem societatis. Editio IV. aucta et emendata. Lugduni.

1646, 8. Luciani selecti mortuorum dialogi, Graecè, cum Latinâ interpretatione, & Grammaticâ singularum vocum explanatione. Paris., apud Sebastianum Cramoisy, regis & reginae regentis architypographum, & Gabrielem Cramoisy.

1649, 8. Luciani dialogorum selectorum; dialogi mortuorum breviores, graecè & latinè. Lugd., Cl. Prost.

1655, 8. Luciani Samos. dialogorum selectorum Libri duo. A. Guil. Dugardo recogniti, et, variis collatis exemplaribus, multo castigatius quam ante editi. Cum interpretatione Latina, multis in locis emendata, et ad calcem adiecta. Londini, A. Crook. —— Rep. 1664 sqq.

1656, 8. Luciani Dialogi Mortuorum Selecti. Graece *etc.* Paris., ex offic. Cramosiana. —— *V.* 1646.

1664, — 1677, 12. — gr. et lat. edidit Gu. Dugard. Lond. —— *V.* 1655 et 1700.

1678, 12. Nonnulli e LVCIANI Dialogis selecti, et Scholiis illustrati ab Edwardo Leedes, cui in Schola Buriensi contigerunt esse curae *το σφιν και σφων, και το μιν ηδε το νιν.* In usum eorum, qui dum Graecari student, non metuunt interim ridere. Londini, excudebat Sam. Roycroft LL. Orientalium Typographus Regius, et prostant venales apud Nevil Simmons ad insigne (Princes Armes) in Coemiterio Paulino, et Thomam Simmons Bibliopolam Buriensem. MDCLXXVIII. —— Rep. 1704.

1684, 12. Luciani Samos. dialogi selecti, gr. et lat. cum notis, opera G. Sylvani. Lond.

1700, 12. — Lond. —— *V.* 1664 et 1723.

1704, 8. — Cantabrigiae, impensis R. Clavel, S. Smith et B. Walford. —— *V.* 1678.

1708, 12. Luciani Samosatensis Colloquia selecta et Timon. Cebetis Thebani Tabula. Menandri Sententiae morales. Graece et Latine. Colloquia Luciani et Timonem notis illustravit Tiberius Hemsterhusius. Amstel. ap. Wetstenios. —— Magnam partem hic editarum animadversionum Hemsterhusius in magna editione, quam paravit cum Reitzio, omisit; sed Lehmannus integras omnes repetiit. Rep. 1732 sqq.

1710, 8. Nonnulli e LUCIANI Dialogis selecti, et in duas partes divisi; alteram prius editam, alteram nunc additam: omnes scholiis illustrati ab Edwardo Leedes, cui in schola Buriensi Graeca Lingua et minutissimae eius partes *το σφιν, και σφων, και το μιν, ηδε το νιν*, contigerunt esse curae. Accessit etiam, (quod ad hanc rem spectare visum est) quicquid scripserunt Graevius, Gronouius, Iensius, cum nuper tantum edito Scholiaste graeco. Londini, impensis R. Clavel, etc. MDCCX. —— „Auctor politissimus spicilegium instituit eorum, quae omissa sunt ab aliis, et non tantum operam dedit, ut Graeca emendatius excuderentur, versioque hinc inde emendaretur, sed etiam multis eruditam lucem ex ingenio et doctrina sua attulit.“ Nova Acta Eruditor. Supplem. T. II. Sect. V. 149. Rep. 1726.

1710 — 1711, 8 mai. Somnium s. Vita Luciani, eiusdem Dialogi selecti mortuorum et Timon; Laus Patriae, Tyrannicida, de Herodoto, Quod non facile credendum calumniae. *Graece.* —— In *I. Patusae* Encyclopaedia philol. (Venet.) T. I. et III.

1723, 18. Luciani Dialogi, gr. et lat. Londini. MDCCXXIII.

1723, 12. — Lond. —— *V.* 1700 et 1729.

1726, 8. — Lond. impensis I. & B. Sprint & G. Conyers MDCCXXVI. —— 8 *ff.* praefixa, 218 pp. 2 *ff.* 131 pp. 10 *ff.* indices. Bibl. acad. Lips. *V.* 1710 et 1730.

1729, 12. — Lond. —— *V.* 1723 et 1737.

1730, 8. — Lond. —— *V.* 1726 et 1736.

1732, 8. — illustravit Tib. Hemsterhusius. Lugd. Bat., apud R. et I. Wetstenios et G. Smith. —— *V.* 1708 et 1752.

1736, 8. — Lond. —— *V.* 1730.

1737, 12. — Lond. —— *V.* 1729.

1739, 8. Luciani dialogi mortuorum. Graece, cura I. C. Schlaegeri. Helmst.

1744, 8. The select Dialogues of LUCIAN (*Graece*); with a literal Translation in Latin and English Notes, by E. Murphy. Lond. —— 6 *sh.*

1747, 12. Selectiores Luciani Samosat. dialogi. Graece Latine, cum selectioribus Aesopi Phrygis fabulis *etc.* in usum Scoticae juventutis. Edinb. —— *V.* 1767.

1749, 8. Luciani dialogi IV, in usum scholae Westmonasteriensis, cum Plutarchi Apophthegmatibus aliisque. Lond.

1752, 12. Luciani Samos. Colloquia selecta et Timon. Cebetis Thebani Tabula. Menandri Sententiae morales. Graece et Latine. Colloquia Luciani et Timonem notis illustravit Tib. Hemsterhusius. Amst., ap. Wetstenios. —— *V.* 1732 et 1771.

1767, 12. — Edinb. —— *V.* 1747.

1770, 8. Luciani Dialogi selecti [cum Charone et Somnio], ad usum scholar. humaniorum Universitatis Pragensis. Studiis Collegii Clementini societatis Iesu.

1771, 8. — illustravit Tib. Hemsterhusius. Basil., Schweighaeuser. —— 16 *Gr.* *V.* 1752 et 1777.

1773, 8. Luciani Dialogi, gr. et lat. Glasguae ap. Foulis.

1773, 8. Selecti ex LUCIANO Dialogi quidam, vna cum eiusdem libello, quomodo historia scribenda sit. Accedunt interpretatio nouissima castigata et notae variorum. Dublini.

1773, 8. Luciani Dialogi mortuorum, Graece. Recensuit et in priores decem Dialogos notas adspersit I. Bened. Carpzovius. Helmst.

1774, 4 et 8. Luciani Opuscula selecta, Graece et Latine edidit et notis illustravit Dav. Chph. Seybold. —— In hac editione textus graecus sine accentibus typis descriptus est. Rep. 1785.

1777, 12. — illustravit Tib. Hemsterhusius. Editio tertia. Lugd. Bat., Apud S. et J. Luchtmans MDCCLXXVII. —— —— 4 *ff.* praefixa, 168 pp. textus graecus, 173 pp. versio latina, 120 pp. notae, et 8 *ff.* index ad notas. *V.* 1752.

1779, 8. Luciani Dialogi mortuorum selecti. Graece cum Indice locupletissimo, cura *I. Floderi.* Upsal.

1780, 8. Luciani Samos. opuscula, de non temere credendo calumniae, Macrobii et patriae Encomium. Graece. Lips., Sommer. —— 3 *Gr.*

1781, 8. Einige Todtengespräche Lucian's mit einem hinreichenden Register von J. Gf. Haas. Lips.

1782, 12. Dialogues (XXII) des morts de Lucien, en grec, accompagnés de notes élémentaires et grammaticales, et variantes de trois manuscrits et d'un index (*par I. B. Gail*). Paris. —— Textus huius saepe repetitae editionis ad codices mstos emendatus est. *V.* 1798.

1785, 8. Luciani opuscula selecta. Edidit Dav. Chph. Seybold. Editio secunda auctior et curatior. Goth., sumptib. C. W. Ettingeri. 1785. —— 280 pp. 3 *ff.* 1 *Th.* In notis, quas editor adiecit, varios locos ex Luciani imitationibus hodiernorum scriptorum, ut Wielandii, adiecit; aliae sunt ex Hemsterhusii notis excerptae, quae Seybold ipse adiecit, non magni momenti habentur. Ceterum in hac noua editione textus graecus accentibus signatus est. *V.* 1774.

1786, 8. Lvciani scripta selecta. In vsum lectionum curavit Frid. Aug. Wolf. Hal. impensis Orphan. MDCCLXXXVI. —— II, 115 pp. Insunt: Vita Luciani, Nigrinus, de historia conscribenda, Icarom nippus, de calumniis.

1790, 8. Lucians Götterspräche, gri chisch, mit philologischen u. kritische Anmerk. und griechisch-deutschem Wor register, herausgegeben von J. Chph. Br mer. Lips., Schwickert. —— 8 *Gr.* *V.* 181

1791, 8 min. Luciani libelli quidam a lectionum usus selecti, curante F. Au Wolfio. Vol. I. Hal., Orphan. —— VIII, 2 pp. Hac collectione continentur libelli: D Somnio s. Vita Luciani, Nigrinus, Quomod historia conscribenda sit, Icaromenippus, d Calumnia non temere credenda, Alexande de Morte Peregrini, Demonactis vita, De rum concilium, de Mercede conductis, Tr jectus, Rhetorum Praeceptor, Dialogi M retricii quatuor. Textus, qui solus edit est, ex Hemsterhusio-Reitziana edition expressus est. Vol. II. quod adnotatione continere debebat, non prodiit.

1794, 8. Luciani Samosatensis dia logi selectiores, inprimis deorum, graec Curavit et duplice indice instruxit G. H Martini. Lips., sumtu Casp. Fritsch (*sum* Hahn). —— XXVI, 313 pp. 12 *Gr.* Edi tio tumultuaria exiguique pretii est.

1797, 8. Sammlung einiger Schrifte aus Lucians Werken, zum Gebrauch fü Schulen herausgegeben und mit einen Register versehen von Ch. E. Gehrich Götting., Dieterich. —— XVI, 524 pp Continentur hac collectione: Prometheu s. Caucasus, de Sacrificiis, Vitarum au ctio, Somnium s. Vita Luciani, Charon de Luctu, Jupiter tragoedus, Demonacti vita, Philopseudes, Icaromenippus, de Ca lumnia non temere credenda, Vera histo ria I. Conf. ephem. litt. univ. 1798. IV p. 693 sq. 1800. II. p. 217, p. 227 sq.

1798, 4. — en grec avec la traduction latine et française. Paris. —— *V.* 1782 et 1811

1799, 8. Selecti ex Luciano dialog quidam, unacum ejusdem Libello, cu Titulus Quomodo Historia scribenda sit Graece et Latine, cum Notis variorum Dublin. —— 5 *sh.*, in ch. m. (12 *sh.*) tantum 150 exx. typis descripta sunt.

1801, 8. Le Songe de Lucien, la Fable des Alcyons, et le Misanthrope du même auteur, traduits en français par P. E. Lavau. Avec des remarques élémentaires, où les principes de la langue grecque sont graduellement développés par une application constante sur le texte de Lucien, que des notes critiques et historiques achèvent d'eclaircir. (*Avec le texte grec*). Paris, Nyon jeune, Didot jeune, an IX (1801). —— VIII, 237 pp. 3 *fr.* Rep. 1808.

1808, 8. —— *V.* 1801.

1809, 8. August Matthiae's Lesebuch. *etc. Alter titulus est*: Lucian's ausgewählte Gespräche. Als Lesebuch für die mittleren Classen gelehrter Schulen mit einem griechisch deutschen Wortregister etc. Leipz., Vogel. —— XII, 279 pp. 18 *Gr.* Dialogis adiecta est appendix locorum Homeri, Herodoti, aliorumque scriptorum Graecorum, ad quos Lucianus provocavit. Textus vel ex codd., vel ex ipsius editoris aliorumque conjecturis non paucis locis emendatus est. In praefatione varias lectiones codicis Augustani, iam ab Schmiedero adhibiti, proposuit editor.

1811, — 1813, 12. — en grec avec la traduction latine et française. Paris, Delalain. —— *V.* 1798 et 1821.

1813, 12. Dialogues des morts de Lucien, en grec, revus d'après les meilleures édition, par M. Jannet. Paris. —— 48 pp.

1813, 12. Dialogues des Morts de Lucien, en grec avec des notes élementaires grammaticales par *J. B. Gail.* Paris.

1813, 8. Luciani Samosatensis Dialogi mortuorum. In usum scholarum texto denuo recognito, argumentis singulorum dialogorum adnexis, adnotationibusque subjectis edidit I. Thph. Lehmann. Collecta etiam scholia codd. Voss. et Graev., et additus index verborum nominumque, tironum desideriis satisfacturus. Lips., ap. Ioh. Ambr. Barth. MDCCCXIII. —— XIV, 249 pp. 16 *Gr.* *V.* 1827.

1815, 8. Luciani Samosatensis Dialogi deorum et marini in usum scholarum selecti cum criticis contextus castigationibus singulorum dialogorum concisis argumentis, et adnotationibus grammaticis, mythologicis, et aestheticis passim adspersis edidit J. Thph. Lehmann. ap. I. Ambr. Barth. —— 4 *ff.* praefixa, 276 pp. 18 *Gr.*

1817, 8. Lucian's Göttergespräche. Neue durchaus berichtigte Ausgabe von Bremer, veranstaltet von E. F. Poppo. Leipz., Schwickert. —— Rep. 1825.

1821, 12. — Paris. —— *V.* 1811 et 1830.

1822, 12. Dialogues des morts (XXIV) de Lucien, texte grec, avec les racines, par Ed. Prieur. Paris, Delalain.

1823, 12. Choix de Dialogues des morts de Lucien. Edition collationnée sur les textes les plus pures. Procédé stéréot. de MM. le marq. de Paroy et Durouchail. Paris, Lesage.

1823, 12. Dialogues (XII) des morts de Lucien, en grec. Paris, Brunot-Labbe.

1823, 12. Selections from Lucian, with a Latin Translation, and English Notes, and a Greek and English Lexicon, by J. Walker. Glasg. —— 4 *sh.*

1824, 8. Lucians Todtengespräche, Griechisch. Mit erklär. u. krit. Anmerkungen, u. griechisch-deutschen Wortregister, herausgegeben von J. Chph. Bremer. Zweite Ausgabe, besorgt von *A. Voigtländer.* Leipz., Schwickert. —— X, 254 pp. 18 *Gr.* In hac nova editione textus multo emendatior, atque novis multisque notis illustratus est.

1824, 8. Luciani Opusculorum aliquot Selectio. In usum scholarum curavit Gu. Lange. Hal., impens. Orphan. —— XII, 328 pp. 18 *Gr.* Haec collectio loco Wolfianae XXX opusculorum prodiit. Textus est ex Reitziana editione expressus; singulisque opusculis argumenta brevia sunt praemissa.

1825, 8. Lucian's Göttergespräche, Griechisch. Mit erklär. u. krit. Anmerkungen, und Griechisch-deutschen Wortregister. Zum Gebrauch für die mittlern Klassen gelehrter Schulen herausgegeben von J. Chph. Bremer. Dritte durchaus berichtigte Ausg., besorgt von E. F. Poppo. Leipz., Schwickert. —— XXVIII, 188 pp. 12 *Gr.*

1825, 8. Luciani Samosatensis Somnium, Anacharsis, Patriae Encomium, illustravit Aug. Pauly. Tüb., Osiander. —— XXVIII, 98 pp. 12 *Gr.* Praefatione finita eduntur prolegomena, in quibus de vita, ingenio et virtutibus Luciani disseritur. Textus, nonnullis emendatis, ex editione Reitziana expressus est; inprimis interpunctionis signa melius adornata sunt. Argumenta singulis scriptis praemissa sunt. In notis textus vel emendatur, vel quod adtinet ad linguam et res, illustratur. Conf. ephem. litt. Jenens. 1825, no. 156; ephem. litt. Lips. 1826, no. 294. p. 2349 sqq. ephem. litt. schol. 1826, Sect. II. no. 10, p. 85 sqq.; *Seebodii* Krit. Bibl. 1826, no. IX. p. 914 sqq.

1826, 12. Choix de Dialogues des Morts de Lucien. Edition collationnée sur les textes les plus purs avec des sommaires et des notes nouvelles par Jos. Planche. Paris, Lasneau (Belin-Mandar). —— Saepe haec editio recusa est. In *Weberi* Repertorium An. 1826. p. 60, no. 490 editoris nomen *Blanche* male scriptum est. *V.* 1828.

1826, 8. Luciani Alexander, Demonax, Gallus, Icaromenippus, Philopseu-

des, Ad Hesiodum, Navigium. Ex conformatione Fr. Volckm. Fritzsche. Praecedunt Quaestiones Lucianeae. Lips., Hartmann. —— XXXII, 400 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Editor saepe temere textum ex coniectura mutavit; attamen editio est locuples bonae frugis, quae in notis proponitur. Quaestiones autem editor hic continuavit. Conf. censuram *Jacobi* in *Seebodii* Krit. Bibl. 1829, no. 37 et 38; Bibl. crit. nova, Vol. III. p. 412 sqq.; ephem. litt. Lips. 1829. p. 237 sqq.

1827, 8. Luciani Samosatensis Dialogi Mortuorum. In usum scholarum textu denuo recognito, argumentis singulorum dialogorum adnexis, adnotationibusque subiectis iterum edidit J. Thph. Lehmann. Collecta etiam Scholia Codd. Voss. et Graev. et additus Index verborum nominumque tironum desideriis accommodatus. Lips., ap. Barth. —— XVI, 175 pp. 18 *Gr.* In hac nova editione novissimus conatus doctorum virorum respexit editor multosque repugnare studuit, sed omnino non profecit, quod par fuerit. Conf. *Jahnii* Annal. 1827. p. 393—407, et ephem. litt. Lips. 1829. n. 253 sq.

1827, 12. Dialogues (XXIII) des Morts de Lucien, en grec et en francais. Paris, Delalain.

1828, 12. Dialogues des Morts de Lucien, revus d'après les meilleures éditions, par Jannet. Avec un Dictionnaire de tous les mots. Paris, Maire-Nyon.

1828, 12. Dialogues (XXIV) de Morts de Lucien. Texte grec, avec les racines, par Boulenger. Nouvelle édition revue, dans laquelle chaque dialogue est accompagné d'un sommaire, d'analyses et de notes philologiques par A. M. (*Mottet*). Paris, Delalain. —— 1 *fr.* 25 *cent.* *V.* 1830.

1828, 12. Dialogi mortuorum (*graece*), ad optimarum edd. fidem recensiti, et notulis illustrati. Accedit omnium vocabulorum lexicon; ad usum scholarum. Paris., Hachette. —— 1 *fr.* 25 *cent.*

1828, 12. —— *V.* 1826.

1829, 8. Luciani Dialogi Deorum cum variante scriptura quum reliqua, tum Cod. Guelf., scholiis Graecis, brevibus notis, argumentis et indice in usum scholarum edidit Fr. Volk. Fritzsche. Lips., Hartmann. —— XLVIII, 177 pp. 16 *Gr.*

1832, 12. — en grec, expliqués en français suivant la méthode des colléges, par deux traductions, l'une littéi interlinéaire, avec la constructi grec dans l'ordre naturel des idée tre conforme au génie de la langu çaise, précedée du texte pur, et a pagnée de notes explicatives, d'ap principes de MM. de Port-Roya marsais, Beauzée, et des plus gran tres. Par M. Boulenger. Deuxièn tion, revue et corrigée. Paris, D —— 5 *fr.*

Cc) *Excerpta.*

1730, — 1745, — 1764, — 17 1778, 12. Excerpta quaedam ex l Samosatensis Operibus, Graece tine, per Nic. Kent, In vsum ty Cantabrigiae 1730. — Editio alte quanto auctior et emendatior. L apud Io. Clarke et Io. Rivington nae, apud Iosephum Pote 1745. - Londini 1764; 1771; Glasguae —— 3 *sh.*

Dd) *Opera singul*

1) Vita Luciani.

1536, 8. Luciani Samosaten somnium, seu vita. Ad liberaliun plinarum studia commendanda plu conducens. Item Dialogus Eiusdem ce). Franciscus Paedareus Salisl Lectori: Vana quidem aegrotos insomnia saepe etc. M.D.XXXV *fine*: Augustae procusit Philippus dus Mense Januario, Anno 1536.

1552, 4. Luciani Somnium se Graecè & Latinè, Jacobo Micyllo prete. Paris., ap. Th. Richardum. l

1556, 4. Luciani Dialogus de S seu Vita Luciani. Graece. Paris., a dream Wechelum. M.D.LVI.

1664, 4. *Λουκιανου Σαμοσατεο* Luciani Samosatensis vita, In usu diosae Juventutis (*graece*) separatin Helmestadii, Typis Henningi . Acad. Typogr. Anno CIↃIↃLXIV 12 pp.

1749, 8. *Λουκιανους Σαμοσ. π ἐνυπνιου, ἠτοι βιος Λουκιανου.* (Cum notis criticis. —— In Eclogis gr. Scriptorib. (Turici, Orelli.) p. 1

1722, 8. — ed. Schier. Guelp

1778, 8. El Sueño de Lucian es la vida de Luciano: y la Tabla bes, en griego y español, ilustrac

notas por el Lic. D. Casimiro Florez. Canseco. Madrid, Sancha. —— *V.* Cebes l. Aa) γ).

1796, 8. Luciani Samosatensis de Somnio, seu vita Luciani, gr. et lat., ex recensione Tib. Hemsterhusii. In usum scholae curavit J. Ad. Schier, qui variantes lectiones, notas et indicem adjecit. Brunsv., Schroeder. —— Est titulus novus editionis a. 1762.

1818, 8. Luciani libellus de Somnio. In usum scholarum edidit J. Thph. Lehmann. Lips., Barth. —— 6 *Gr.*

1823, 12. Le Songe ou la Vie de Lucien. Édition collationnée sur les textes les plus purs. Paris., Lesage.

2) Deorum judicium.

1526, 8. Luciani Deorum Judicium, graece. —— Cum Musaei Fabula. Colon., ap. L. Soterem.

1531, 4. Luciani Judicium Deorum, Graece. Lovanii ex officina Rutgeri Rescii MDXXXI. XII. Cal. Iunias, sumptibus eiusdem ac Bartholomaei Gravii.

1550, 4. — Paris. apud Guil. Morelium ex adverso aedis Remensium 1550. Nonis Maiis.

1555, 4. — Paris. ap. Andream Wechelum. M.D.LV.

3) Somnium.

1530, 8. Luciani Somnium, sive Gallus, Graece. Parisiis ex officina Gerardi Morrhii Campensis, anno MDXXX. mense Decembri.

1557, 8. Luciani Somnium, Graece et Latine, per Mich. Neandrum. —— In eiusdem: Gnomologia graeco-latina. Basil., ex offic. Jac. Parei sumtibus Io. Oporini. Rep. 1577.

1577, 8. Luciani Somnium, sive Gallus dialogus, graece et latine. —— In *Mich. Neandri* Opere scholastico. Lips.

1823, 12. Le Songe ou le Coq de Lucien, dialogue, accompagné de notes commentaires et grammaticales, des variantes de quatre manuscrits, et de notes relatives à ces variantes; texte grec, par J. B. Gail. Nouvelle édition. Paris, Delalain. —— 36 pp.

1823, 12. — en grec. Edition collationnée sur les textes les plus purs. Paris, *Lesage.*

1827, 18. Luciani Somnium, seu Gallus; in usum studiosae juventutis recensuit vocesque difficiliores explanavit, J. Ph. Jannet. Paris., Maire-Nyon.

1830, 12. — Edition classique, accompagnée de notes, par M. Vendel Heyl. Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.*

1831, 12 mai. Luciani Gallus sive Somnium. Recensuit Reinh. Klotz. Lips., libr. Weidmann. —— VI, 84 pp. 1 *f.* 8 *Gr.* Addi- tamenta atque emendationes proposuit editor in Iahnii Annal. 1832. I. p. 257 sq.

4) Prometheus.

—, 4. Luciani Prometheus, graece. Lovanii. —— Prodiit s. a.

5) Nigrinus.

1521, 4. Luciani Nigrinus, Graece. Lovanii.

6) Iudicium vocalium.

1580, 4. Luciani Judicium vocalium. Graece. Paris., ap. Fed. Morel.

7) Timon.

1523, 4. Luciani Timon. Graece. Lovanii.

1548, 4. Luciani Timon. Graece. Paris., excud. Ch. Wechelus.

1652, 8. Luciani Timon s. de Divitiis et paupertate. Scholiis Plutique Aristophanis collatione illustratus a Lamb. Barlaeo. Graece Latine cum versione latina Erasmi a Benedicto Pierio. Cum indice. Lugd. Bat., ap. I. Meyer.

1655, 4. Luciani Timon, *Graece Latine.* Cum notis Tan. Fabri. Paris., ex Offic. Cramosiana. —— Textus graecus ab Is. Sarravio cum codicibus mstis Paris. collatus, sed editio vitiosissime impressa est.

1702, 8. Luciani Dialogus Timon. Graece et Latine editus a J. Jac. Schudt. Francof. ad M.

1741, 8. Luciani Timon sive Misanthropvs, cum lat. versione Erasmi Rot. et succinctis Io. Bovrdelotii et aliorum notis edidit I. Friedl. Stubelius. —— Cum Callimacho. Lips.

1776, 8. Luciani Timon. Graece cum notis. —— In *F. Andr. Strothii* Ἐκλογαι sive Chrestomathia graeca. (Quedlinb., Biesterfeld.) p. 128—171.

1796, 8. Lucians Timon, oder der Menschenfeind, ein Dialog. Mit erläuternden Anmerkungen, einem vollständigen Wortregister, und einer Abhandlung über Lucians Lebenumstände, Schriften,

Ausgaben und Uebersetzungen. Zum Gebrauch für Schulen u. Gymnasien, von J. D. Büchling. Leipz., Schwickert. —— XXXVI, 108 pp. 7 *Gr.*

1822, 12. Timon, ou le Misanthrope, dialogue de Lucien. Texte grec, accompagnée de notes et de variantes, par *J. B. Gail.* Paris, Delalain. —— 48 pp.

1823, 12. — en grec. Edition collationnée sur les textes les plus purs. Paris, Lesage.

1831, 8. Lucians Timon. Griechisch. Mit erklärenden u. kritischen Anmerkungen u. griechisch deutschem Wortregister herausgegeben von K. Jakobitz. Lips., Kollmann. —— 12 *Gr.*

8) Menippus.

1543, — 1549, 4. Luciani Menippus sive Necyomantia. Graece. Paris., ex officina Christiani Wecheli sub scuto Basiliensi in vico Jacobaeo, & sub Pegaso in vico Bellovacensi.

9) Charon.

1536, 8. Luciani Samosatensis Charon, Graece. Paris., ex offic. Christiani Wecheli. MDXXXVI.

1549, 4. Luciani Charon sive Contemplantes. Graece. Paris., excudeb. Ch. Wechelus. MDXLIX.

1811, 8. Luciani Samosatensis Charon sive Contemplantes. In usum scholarum, textu passim emendato adnotationibusque subjectis edidit J. Thph. Lehmann. Addita etiam Scholia cod. Vossiani et Paris. cum notis eruditorum virorum nec non index verborum nominumque ad propositum accommodatus. Lips., Barth. —— XVI, 142 pp. 9 *Gr.*

1828, 8. Luciani Charon. Griechisch, mit Anmerkungen, von G. Pinzger. —— *V.* eius: Elementarwerk der griechischen Sprache. Erster Cursus Breslau, Korn sen.

1831, 8. Lucians Charon. Mit erklärenden Anmerkungen zum Gebrauch für mittlere Klassen in Gymnasien. Herausgegeben von J. Ch. Elster. Helmst., Fleckeisen. —— VIII, 55 pp. 6 *Gr.* Notae additae sunt selectae atque bene adornatae. Conf. ephem. litt. schol. 1831. II. no. 91. p. 726 sq.

10) Icaromenippus.

1530, 8. Luciani Icaromenippus, Graece. Parisiis ex officina Gerardi Morrhii Campensis apud Collegium Sorbonae Anno MDXXX.

11) Toxaris.

1537, 8. Luciani Toxaris sive de Amicitia. Graece. Paris., in offic. Christiani Wecheli. MDXXXVII.

1545, 8. Luciani Toxaris s. de Amicitia, Graece. Antverp., Steelsius.

1653, 8. Luciani Toxaris, graece latine, cum notis grammaticalibus ordine alphabetico dispositis. Paris., ap. Seb et Gabriel. Cramoisy. M. DC. LIII.

1669, 8. Luciani Toxaris, sive de Amicitia. Graece et Latine. Paris.

1815, 12. Toxaris, ou de l'Amitié, texte grec, avec sommaire français et des notes par J. B. Gail. Paris, A. Delalain. —— 48 pp.

1825, 8. Luciani Toxaris, graece. Prolegomenis instruxit, annotationem et quaestiones adjecit C. G. Jacob. Hal. Sax. in libr. Hemmerdeana. —— XX, XLIII, 160, 52 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* In hac locupletissima editione textus codice Paris. et variis codicis Goerlitz. lectionibus adhibitis est emendatus. In prolegomenis, quae magna doctrinae editoris copia ornata gravissimaque sunt, agitur de amicitia, qualem esse Graeci et Romani putaverunt; in fine (p. XXXVII sqq.) de ipso dialogo Toxaris exposuit editor. Textui autem graeco adnexum est a p. 39 — 160 editoris Quaestionum Lucianearum specimen primum, quas aliae notae sequuntur, in quibus praecipue Luciani usus dicendi exponitur. Quaestiones autem sunt hae: De verbis *θηρᾶν* et *θηρεύειν* ad Tox. 1.; de articulo fugitivo in aliquot locis Lucianeis retrahendo, ad Tox. 10.; de vocula *ἀεί* in pluribus Lucianeis locis restituenda ad Tox. 12.; de munere *Ἁρμοστοῦ τῆς Ἀσίας*, ad Tox. 17.; de ubertate atque verbositate sermonis Lucianei; de ubertate et verbositate Caesaris. In calce exhibentur: Index auctorum vel vindicatorum vel illustratorum vel tentatorum; index verborum (gr. et lat.) et rerum; index syntacticus. Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1825, fasc. IV. p. 510; ephem. litt. Halens. 1825, no. 164; ephem. litt. Jen. 1826, no. 12; ephem. litt. schol. 1826. II. no. 47; *Seebodii* Krit. Bibl. 1826, fasc. IX. p. 918 sqq.

1832, 8. Luciani Toxaris. Recensuit et illustravit C. Jacobitz. Lips., Kollmann. —— VIII, 186 pp. 12 *Gr.* Conf. de hac bene adornata editione ephem. litt. Jenens. 1833. no. 92, p. 249 sqq.

12) Vitarum auctio.

1530, 8. Luciani Vitarum auctio, Graece. Paris., ex officina Gerardi Mor-

rhii Campensis apud collegium Sorbonae Parisiis. M.D.XXX.

1550, 4. — Paris., ap. Andream Wechelum. MD.LVI.

13) Tyrannus.

1530, 8. Lucianus de Navigatione seu Tyrannus. Graece. Paris., ex Officina Gerardi Morrhii Campensis Anno MDXXX.

14) Tyrannicida.

1534, 4. Luciani Tyrannicida. Lovanii ex offic. Rutgeri Rescii M.D.XXXIV.

1549, 4. — Paris., ap. Ch. Wechelum. M.D.XLIX.

1555, 4. — Paris., ap. Andr. Wechelum. M.D.LV.

15) De mercede conductis.

1557, 4. Lucianus de mercede conductis. Graece. Paris., ap. Andr. Wechelum. MDLVII.

1578, 8. Luciani declamatio de iis, qui mercede conducti in Aula seu divitum familiis vivunt. Cum *Petrei* vita aulica et privata. Francof.

1788, 12. Les gens de lettres à la solde des grands, par Lucien. Texte grec. —— In *J. B. Gailii* Collection classique grecque. (Paris) Vol. III.

1815, 12. Des Gens de lettres à la solde des grands, par Lucien, texte grec, avec des notes, par J. B. Gail. Paris, A. Delalain. —— 36 pp. 80 *cent.*

1823, 12. — en grec, collationnée sur les textes les plus purs. Paris, Lesage.

16) Tragopodagra.

1807, 8. Il Podagroso di Luciano, recato in versi italiani dall' Ab. Anton Maria Salvini, col testo a fronte. —— In: Collezione di opuscoli scientifici e letterarii. (Firenze.) Vol. I. p. 56—77. Hanc fere oblitam *Salvinii* versionem *Fr. del Furia* in lucem protraxit atque edidit.

17) Hercules gallicus.

—, 8. E Luciano Hercules Gallicus. E Thucydide. Oratio quaedam contra leges. Wittembergae. (*Graece.*) —— Haec *f.* 1 *a. F.* 1 *b Ph. Melanchthonis dedicatio graece scripta: Λαυρεντιω φρισσιω ευπραττειν.* Insigne Melch. Lotteri inn. typ.

18) De historia conscribenda.

1776, 8. *ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΠΩΣ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΝ.* LVCIANI Samosatensis quomodo historia conscribenda sit. Edidit ac notis illustravit Franciscvs Riollay A. M. In primis arduum videtur res gestas scribere. Sall. Oxonii, e typographeo Clarendoniano. Impensis J. & J. Fletscher Bibliop. Oxon. M.DCC.LXXVI. —— 6 *ff.* praef., 237 pp., 5 *ff.* variae lectiones, 5 *ff.* Index. 4 *sh.* 6 *d.*

1788, 12. La manière d'écrire l'histoire, par Lucien. Texte grec. —— In *J. B. Gailii* Collection classique grecque. (Paris) Vol. III.

1797, 8. Luciani Samosatensis quaestio, quomodo historia sit scribenda, graece. Selectis aliorum suisque annotationibus illustravit, et indicem vocabulorum ac rerum adjecit A. F. W. Rudolphus. Lips., Schwickert. —— XXII, 166 pp. 12 *Gr.* Basis est editio Reitziana, sublatis erroribus typographicis aliisque. In notis non solum de veritate lectionis et sensus agitur, sed etiam emendationes proponuntur. Conf. ephem. litt. Lips. 1797, no. 87, p. 659 sqq.; Neue allgem. deut. Bibl. Vol. XXXVI. P. I. p. 266 sqq.; ephem. litt. univ. 1800. II. 217. p. 229 sq.

1815, 12. De la Manière d'écrire l'histoire, par Lucien, texte grec, avec des notes par J. B. Gail. Paris, A. Delalain. —— 24 pp.

1828, 8. Luciani Samosat. libellus, quomodo historiam conscribi opporteat. Cum varietate lectionis selecta et annotatione perpetua edidit C. F. Hermann. Francof. ad M., Hermann. —— XXII, 383 pp. 1 *Th.* 20 *Gr.* Bene meruit editor de hoc Luciani libello, quem multis locis emendavit atque diligenter illustravit. Conf. ephem. litt. schol. 1829. II. no. 51. 52. 1830. II. no. 30. 31. 32.

19) Alexander.

1530, 8. Luciani Alexander s. Pseudomantis. Graece. Paris.

1828, 8. Luciani Alexander, graece. Prolegomenis instruxit annotationem et excursus adjecit C. G. Jacob. Colon., Bachem. —— XXXVIII, 154 pp. 1 *Th.* Textus passim emendatus est, sed in notis editor sibi non constat, sicuti etiam prolegomena non satisfaciunt, quamquam multa continent. Conf. ephem. litt. schol. 1829. II. p. 649 sqq. ephem. litt. Halens. 1830. supplem. no. 106 et 107, p. 844 sqq.

1687, 8. Luciani Samosat. Opera, ex versione Ioh. Benedicti. Cum notis integris Jo. Bourdelotii, Jac. Palmerii a Grentemesnil, Tan. Fabri, Aeg. Menagii, Franc. Guieti, Jo. Georg. Graevii, Jac. Gronovii, Lamb. Barlaei, Jac. Tollii, et selectis aliorum. Accedunt inedita Scholia in Lucianum ex Bibliotheca Isaaci Vossii. Amstel. ex typogr. P. et J. Blaeu, prost. ap. Wolfgang, Janssonio-Waesbergios *etc.* *Voll. II.* —— Omnium fere vitiosissima editio, quam curavit I. Clericus, qui primus textum graecum versionemque latinam ex priore editione repetiit, sed Anonymi scholia e cod. msto Is. Vossii edidit, quae in calce voluminis I. in 4 *ff.* et 46 pp. atque voluminis II. in 55 pp. habentur.

1743, 4. *ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΠΑΝΤΑ.* Luciani Samosatensis Opera. Cum nova versione Tiber. Hemsterhusii et Jo. Matthiae Gesneri, Graecis Scholiis, ac notis omnium proximae editionis Commentatorum, additis Jo. Brodaei, Jo. Jensii, Lud. Kusteri, Lamb. Bosii, Hor. Vitringae, Joan. de la Faye, Ed. Leedes, aliisque ineditis, ac praecipue Mosis Solani et Jo. Matth. Gesneri. Cujus priorem partem summo studio curavit et illustravit Tiberius Hemsterhusius. Ceteras inde partes ordinavit, notasque suas adjecit Joannes Fredericus Reitzius. Amstelod. sumtibus Jacobi Wetstenii. *Huic editioni accedit a.* 1746: Index verborum ac phrasium Luciani, sive Lexicon Lucianeum, ad editiones omnes, maxime novissimam Wetstenianam, concinnatum a Car. Conr. Reitzio. Trajecti ad Rh., ex typogr. Hermanni Besseling, bibliopolae. M.DCCXLIII. *Voll. IV.* —— Reitzius novam recensionem ad editiones codicesque mstos constituit, sed multa intacta reliquit, conf. *Valckenaerium* in diatribe Eurip. p. 288 sq.

1776 — 1800, 8 min. Luciani Opera omnia, Graece Latine, cum notis selectis. Curavit Ioan. Pet. Schmidt. Mitav., Hinz. *Voll. VIII.* —— 11 *Th.* 8 *Gr.* Textus prioris editionis mere repetitus est; notae ex Hemsterhusianis potissimum male selectae sunt.

1789 — 1793, 8 mai. *ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ.* Luciani Samosatensis opera, Graece et Latine. Ad editionem Tiberii Hemsterhusii et Ioannis Frederici Reitzii accurate expressa, cum varietate lectionis et annotationibus. Studiis societatis Bipontinae. Biponti ex typographia societatis. *Voll. X.* —— CXVI, 492; II, 552; II, 596; II, 603; II, 604; II, 605; II, 583; II, 598; II, 605 pp.; II, 367 pp. et Indices. 18 *Th.* et exx. in ch. holl. extant. Adcurata repetitio editionis Amstelodamensis, sed loco Lexici Index adiectus est, praetereaque volumine X. p. 123 sqq. variae lectiones, e codicibus mstis Paris. depromptae a Belino de Ballu additae sunt.

1800 — 1801, 8. *ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ἅπαντα.* Luciani Samosatensis opera omnia, maxime ex fide codicum Paris. recensita, edidit F. Schmieder. Hal. Magdeb., Gebauer. *Voll. II.* —— 6 *Th.* Haec editio praeter textum graecum Scholiasten atque varias lectiones codicum mstorum Paris., Goerlitziensis atque trium Augustanorum continet. Editoris commentarii promissi non prodierunt.

1819, 12. Luciani Samosatensis Opera. *Graece Edit. ster.* Lips., Tauchnitz. *Voll. IV.* —— 3 *Th.*, nunc 1 *Th.* 8 *Gr.*; ch. mel. 4 *Th.*

1822 — 1831, 8 mai. *ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ.* Luciani Samosatensis Opera Graece et Latine. Post Tiberium Hemsterhusium et Joh. Fredericum Reitzium denuo castigata cum varietate lectionis, scholiis graecis, adnotationibus et indicibus edidit J. Thph. Lehmann. Lips. in libr. Weidmannia, impressit Ben. Gth. Teubner. —— Adhuc *voll. IX.* prodierunt. Subsidia editoris critica sunt et variae lectiones codicum iam a prioribus editoribus vel adhibitae vel prolatae, et editiones veteres, quarum editionem principem omnium operum, utramque Aldinam, Basileensem primam et tertiam, aliasque nonnullas singulorum libellorum editiones adhibuit, in quibus Argentoratensis selectorum Dialogorum a. 1550, 1556 et Lipsiensis IV. a. 1589 fuerunt. Prae ceteris autem dolendum est, quod editio vitiis typographicis foedata sit. Multa autem in notitia litteraria, volumini I. praemissa, desiderantur.

Bb) *Varia opuscula.*

α) *Sine a. notitia.*

—, 4. Luciani Icaromenippus sine Hypernephelus gr. et lat. ex interpretatione Des. Erasmi; Menippus, sive Necyomantia, gr. et lat. interprete Thoma Moro; Vitarum Auctio. Graece & Latine. Interprete Nicolao Beroaldo. Lovanii apud Theod. Martinum.

—, 4. Luciani Dialogi Deorum, quibus & duo nunc primum additi, qui luxato ordine antea fuerant impressi, Marini, Inferni. Graece. —— Prodiit Paris.

apud Gilles de Gourmont cura *Caroli Brachati* Aurelianensis, qui epistolam etiam libro praemisit.

—, 4. *F.* 1 *a*: *'ΕΝΥΠΝΙΟΝ 'ΗΤΟΙ ΒΙΟΣ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΡΗΤΟΡΟΣ.* *F.* 7 *a*: *Προσ τον ειποντα προμηθευσ εἰ ἐν τοισ λογοισ.* *F.* 10 *a*: *Προς Νιγρινον ἐπιστολη.* *F.* 24 *a*: *ΔΙΚΗ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ.* *F.* 28 *b*: *ΤΙΜΩΝ 'Η ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ.* *F.* 48 *b*: *ΑΛΚΥΩΝ. Η ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ.* *F.* 51 *a*: *ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ Η. ΚΑΥΚΑΣΟΣ ΕΡΜΗΣ.* *In fine f.* 58 *b*: *Τελοσ.* —— Cum sign. *α*—*π*. Rarissima editio, quae typis Egidii Gourmont Parisiis impressa esse videtur.

β) *Cum a. notitia.*

1515, 4. *ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.* LVCIANI SAMOSATENSIS Deorum Dialogi numero 70 una cum interpretatione (*Othmari Nachtgall*) e regione latina: nunquam antea impressi. Contenta librorum partialium. 1 Deorum Supernorum, habet Dialogos 26. 2. Deorum Marinorum, habet Dialogos 14. 3. Deorum Infernorum, habet Dialogos 30. *Ισοκρατης. Ἐαν ης φιλομαθης ἐση πολυμαθης.* Joannes Schottus, Argentinae studiosius elaboravit. Sed relectos iudica 1515. *Haec in fronte f.* 1 *a. F.* 1 *b epistola inscr.*: Othmarus Nachtgall Argentinus Joanni Schotto municipi suo S. — Ex Viridario S. Joannis Argentinen. *In fine*: Errata passim in graecis. —— Editio sic indicatur in *Panzeri* Ann. T. VI. p. 73. no. 385.

1520, 4. Luciani Dialogi Deorum, marini, inferni. *Graece.* Lovanii apud Theodoricum Martinum Alostensem, Anno M.D.XX. Mense Julio.

1522, 4. Luciani Charon, et Dialogi Veneris et Cupidinis, Martis et Mercurii, Graece. Lovanii apud Theodoricum Martinum Alostensem. M.D.XXII. mense Augusto.

1522, 4. Lvciani Samosatensis dialogi aliquot Graeci lepidissimi in usum studiosorū delecti, quo & in scholis praelegi, & ij, qui versi sunt, conferri commode queant. Basileae apud Valentinum Curionem, Mense Febr. An. M.D.XXII. — 56 *ff.* Continentur hoc volumine dialogi: *περι του ενυπνιου ητοι βιος Λουκιανου, Προμηθευς, Νιγρινος, Τιμων, Μενιππος. Ικαρομενιππος, Γλυκερα και Θαις, Κρωβυλη και Κοριννα, Χελιδονιον και Δροση, Δωριον και Μιρταλη, Συμποσιον η Λαπιθαι, Μυας εγκωμιον.* Hanc editionem bibl. sen. Lips. adservat.

1522, 4. Luciani Tyrannicida; eiusdem Abdicatus, Graece et Latine Des. Erasmo interprete. —— Cum Libanii declamatiunculis aliquot. Basil. Froben. *V.* Libanius I. Bb) 1) aa).

1524, 4. Lvciani Icaromenippus, & dialogus Neptuni et Mercurii. Xenophontis Hieron. Isocrates ad Demonicum. Demosthenis Olynthiacae. Libanivs de Menelao Helenam repetente. Gregorius Theologus quomodo theologiae vacandum. Epigrammata quaedam in humanam vitam. *Graece omnia cum Francisci Vergarae praefatione.* Compluti in aedibus Michaelis Deguia. MDXXIIII. mense Junio.

1524, 4. Luciani Icaromenippus et Dialogus Neptuni et Mercurii. *Graece.* —— *V.* Demosthenes. I. Bb) AA. Aaa) bbb) cc) β).

1528, 4. Luciani Dialogi Deorum, Graece et Latine. Parisiis per Aegidium Gourmont MDXXVIII.

1530, 4. Luciani Dialogi aliquot: Convivium s. Lapithae, Tyrannicida, Libelli de Sacrificiis et de luctu, Fugitivis, Piscator, Delationi non temere esse credendum, De iis qui mercede conducti in divitum familiis vivunt, et Dialogus de Parasito. *Graece.* Lovanii ex offic. Rutgeri Rescii. MDXXX.

1531, 4. Luciani Mortuorum Dialogi. Graece. Lovanii ex officinâ Rutgeri Rescii, 12 Cal. Junias. M.D.XXXI. sumptibus ejusdem Rescii ac Bartholomaei Gravii.

1535, 8. Luciani Samos. Deorum Dialogi XXIV, Marini dialogi XV et mortuorum dialogi. *Graece.* Paris. ap. Ch. Wechelum.

1536, 8. Luciani Samos. dialogi V, Balneum, Bacchus, Hercules, Amores, Muscae Encomium. *Graece.* Paris., ap. Ch. Wechelum.

1536, 8. Luciani Somnium sive vita; et Hercules Gallicus. Graece. Apud Joannem Lodoicum Tiletanum, viâ ad D. Hilarium, Sub Signo D. V. Mariae. 1536. *In fine*: Parisiis excudebat Joannes Lodoicus Tiletanus, mense Novembri. M.D.XXXVI.

1537, 8. *Λουκιανου Σαμοσ. διαλογοι ἑξ.* Luciani Samos. dialogi sex. Graece. Paris., ap. Ch. Wechelum.

data. Paris., imprimebat Michael Vascosanus sibi et Iohanni Roigny. M.D.XLVI. mense Ianuario. —— Rep. 1549.

1549, f. — Lugd., Frellon. —— *V.* 1546.

Bb) *Opera plura.*

α) Sine l. et a. notitia.

—, 4. Dialogi VI, Charon. Palinurus et Charon. Scipio. Charon. et Vitarum Auctio in latinum versi per Riuucrium Aret. et Joh. Aurispam, cum epistolis Prioris ad Johannem Card. Morinensem et Laurentium Columnam. —— Sic liber in *Panzeri* Annal. typ. Vol. II. p. 523 no. 634 indicatur, adiecta notitia: „*Char. Georgii Lauer. lin.* 24 (*circa* 1470—72)" Haec repetiit *Hain* in Repertorio bibliogr. Vol. III. p. 291. no. 10269. Aliam notitiam editionis exhibet *Brunet* in Manuel T. II. p. 276 inde in *Eberti* Allgem. bibliogr. Lexicon, Vol. I. p. 1028. no. 12418, estque: „Dialogi VI, scil. Charon, Timon, Tyrannus, Philosophorum auctio, Palinurus et Alexander, lat. Rinuccio et J. Aurispa interprete. 80 *ff.*"

—, 4. Luciani Tyrannus et Philosophorum vitae. —— Char. init. vet. informi impressus liber.

β) Cum l. et a. notitia.

1494, 4. *F.* 1 *a*: Luciani de ueris narrationibus || Luciani de asino auro (?) || Luciani philosophoʀ uite || Luciani Scipio || Luciani tyranus (?) || Luciani schaphidium || Luciani palinurus || Luciani Charon || Luciani Diogenes || Luciani Terpsion || Luciani hercules || Luciani uirtus (?) Dea || Luciani in amorem || Luciani Timon. *F.* 2 *a* (*sign.* a ii, *et fig. xylogr. circumdat.*): CLARISSIMI LVCIANI || PHILOSOPHI AC ORA||TORIS DE VERIS || NARRATIONIBVS PRO|| OEMIVM. *F.* 110 *a post epigr. ad lectorem*: FINIS. *F.* 110 *b*: Impressum Venetiis per Simonē beuilaquā papiēsē || anno domini. M. cccc. xciiii. die. xxv. augusti. *Deinde registrum*, *et f.* 111 *a* — 112 *a Corrigenda.* —— Char. rot. 112 *ff.* c. *sign.* et 29—28 lin. Rep. 1497. Mediolani.

1497, 4. — *In fine*: Impressum Mediolani per Magistrum Uldericum Scinzenzeler Anno Domini MCCCCXCVII. die XII. Martii. *Infra insigne typ.* —— *V.* 1494.

1497, 4. Lvciani Palinurus, Scipio Romanus, Carmina heroica in Amorem, Asinus aureus. Bruti et Diogenis *Cynici* epistolae, omnia latine. (*Gellius Bernardinus Marmita Parmensis dedicat Clementi de Runere Episcopo et comiti Alimaten. ac Avenionis Vicelegato.*) Avenione, impensa Nicolai Lepe civis Avinionensis Idib. Octob. 1497. —— Rep. 1505.

1500, 4. LVCIANI Opera, videlicet. De veris narrationibus. De asino. Philosophorum vite. Tyrannus. Scaphidium. Palinurus. Charon. Diogenes. Terpsion. Hercules. Virtus Dea. In amorem. Timon. De calumnia. Laus Musce. *In calce*: Haec lege, plena iocis, immixtaque seria ludo || Quando relaxandi cura tibi est animi || Luciano ex greco plures fecere Latini || Collecta hinc, illinc, pressaque Bardo (?) dedit. || — *In fine operum Luciani exhibetur carmen Thome Regazole*, *alterumque carmen de morte horrendo. Deinde*: Impressum Venetiis per Johannem baptistam Sessa anno domini Mccccc. die vero XXXI. (?) iunii. I. B. S. —— Char. rom.

1502, 4. Opera Luciani Philosophi luculentissimi. Luciani de veris narrationibus. Lucianus de asino. Luciani philosophorum vitae Scipio Tyrannus Schaphidium Palinurus Charon Diogenes Terpsion Hercules uirtus Dea in amorem Timon de calumnia Laus muscae Noviter traducta: Luciani uita. Luciani pan. Luciani Gallene. *In fine*: Impressum Bononiae per Alexandrum Lippum Anno dñi. M. CCCCC. II. die uero 10. Februarii.

1505, 4. — Parisiis, Gasp. Philippe. —— *V.* supra Diogenes Sinop. II. A. *β*).

1506, f. Luciani viri q̄ disertissimi cōpluria opuscula longe festiuissima ab Erasmo Roterodamo & Thoma moro interpretibus optimis in latinorum linguam traducta hac sequentur serie. — Ex Erasmi interpretatione Toxaris siue de amicicia Luciani dialogus. Alexander qui & Pseudomantis eiusdem. Gallus siue Somnium eiusdem quoq; luciani Timon seu Misanthropus Tyrannicida seu pro tyrannicida eiusdem declamatio. Cum declamatione Erasmica eidem respondente. De iis qui mercede conducti degunt dialogus eiusdem. Et quaedam eiusdem alia. — Ex Mori traductione Tyrannicida Luciani Moro interprete. Declamatio Mori

de eodem. Cynicus Luciani a Moro versus. Menippus seu Necromantia Luciani eodem interprete. Philopseudes seu incredulus Luciani ab eodē Moro in latinā liguā traductus: Ex aedibus Ascensianis. *In fine f. antepult.*: Ex officina Ascensiana ad Idus Nouemb. MDVI. —— 1 non num. *f.*, LXI num. *ff.* c. sign. Aai—Lli; 17 non num. *ff.* c. *sign.* AAa—CCc, et 1 vac. *f.* Bibl. acad. Lips.

1512, 4. Complures Luciani Dialogi e versione Erasmi Roterodami. Lovanii in aedibus Theodorici Martini. MDXII.

1514, 4. Luciani Erasmo interprete Dialogi et alia emuncta. Quorum quaedam recentius, quaedam annis abhinc octo sunt versa: sed nuper recognita, ut indice ad finem apponenda declarabimus. Quaedam etiam a Thoma Moro latine facta, et quaedam ab eodem concinnata. Vaenundantur in aedibus Ascensianis MDXIV. —— Rep. 1517.

1514, 4. Luciani opuscula quaedam Erasmo Roterod. et Th. Moro interpretibus. Basileae MDXIV.

1514, 4. Luciani — Dialogi. — Vaenundantur in aedibus Ascensianis M.D. XIV. *In fine*: Parrhisiis ex officina Ascensiana rursus. Tertio Calen. Junias. Anno M. DXIIII. *Sequitur*: Lucianus de Astrologia, Erasmo interprete. *In fine*: Finit rursum in Aedibus Ascensianis ad Kalendas Junias Anno M. D. XIIII.

1516, f. min. Ex Erasmi interpretatione (Luciani) Toxaris sive de Amicitia dialogus. Alexander qui et Pseudomantis. Eiusdem Gallus sive Somnium. Eiusdem Timon seu Misantropus. Tyrannicida declamatio, & declamatio Erasmica. de iis qui mercede conducti degunt dialogus & quaedam alia. ex Thomae Mori interpretatione Tyrannicida Luciani. Declamatio Mori de eodem. Cynicus Luciani. Menippus seu Necromantia. Philopseudes seu incredulus. Paris., ex officina Ascensiana MDXVI. ad Id. Nov.

1516, 8. LVCIANI OPVSCVLA ERASMO ROTERODAMO INTERPRETE. Toxaris, siue de Amicitia. Alexander, qui & Pseudomantis Gallus, siue Somnium Timon, seu Misanthropus. Tyrannicida, seu pro tyrannicida. Declamatio Erasmi contra tyrannicidam. De ijs, qui mercede conducti degunt. Et quaedam eiusdem alia Eiusdem Luciani Thoma Moro Interprete, Cynicus Menippus, seu Nercomantia Philopseudes, seu incredulus. Tyrannicida Declamatio Mori de eodem. *Infra insigne Aldi typ. In calce*: VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET ANDREAE SOCERI. MENSE MAIO. M. D. XVI. —— 236 num. *ff.*, et 2 non num. *ff.*, quorum ult. in versa pagina Aldi insigne typ. habet. Fol. 235 et 236 (errore 136) duplici impressione exstant, cuius una vitiis typ. scatet. Bibl. sen. Lips.

1517, 4. Ex LVCIANO quaedam iam recens traducta. Somnium LVCIANI, in primis efficax ad studia litterarum incitamentum. Aduersus eum qui inquit *etc.* Nigrinus, boni uiri simulachrum complectitur et mundi huius (qui in malo positus est) uanitatem. Caucasus acerrimam in Jouem et ethnicorum deos accusationem continet. *In fine*: Excusum Argentorati typis solertis uiri Joannis Knoblouch. Anno a salute christiana M.D.XVII. IIII. Kal. aprilis.

1517, 4. Querela pacis undique gentium eiectae profligataeque Autore Erasmo Roterodamo. Cum quibusdam aliis quorum catalogum proxima reperies pagella. Apud inclytam Germaniae Basileam. *Pag. versa*: Index in hoc volumine contentorum: Querela pacis *etc.* (*pag.* 1 — 52, *sign. a — g*); Des. Erasmi Roterodami in genere consolatorio de Morte Declamatio (*p.* 53 — 70, *sign. h, i*); (p. 73 — 644) Luciani Samosatensis Saturnalia. Cronosolon i. e. saturnalium legum lator. Epistolae Saturnales. De luctu. Abdicatus. Icaromenippus s. hypernephelus. Toxaris s. amicitia. Alexander s. Pseudomantis. Gallus s. Somnium. Timon s. Misanthropus. Pro tyrannicida declamatio. *Erasmi* declamatio lucianicae respondens. De iis qui mercede conducti degunt. Dialogi XVIII. Hercules gallicus. Eunuchus s. Pamphilus. De Sacrificiis. Conuiuium s. Lapithae. De astrologia. Des. Erasmo interprete. *In fine*: Basileae per Joan. Frobenium MDXVII. —— *V.* 1514.

1517, 4. Opera Luciani philosophi luculentissimi: De veris narrationibus, de Asino, Philosophorum vitae, Scipio, Tyrannus, Scaphidium, Palinurus, Charon, Diogenes, Terpsion, Hercules, Virtus Dea, in Amorem, Timon, de Calumnia, Laus Muscae. *In calce*: Finiunt omnia opera praeclarissimi oratoris: necnon philosophi acutissimi Luciani accurata diligentia. Impressa Venetiis per Melchio-

rem sessam et Petrum rauanis socios: Anno domini M.D.XVII. die XX. mensis septembris.

1518, 4. L. Luciani Samosateni Dialogi qui infra scripto carmine suis nominibus explicantur. — Vitus Vuerlerus Lectori. Lucius excultos placido sermone lepores explicat etc. Pressi sunt venustioribus typis — Lipsiae in aedibus Melchioris Lottheri Anno M.D.XVIII. —— *V*. 1520.

1518, 4. Luciani dialogi duo Charon et Tyrannus, latine, P. Mosellano interprete. Lipsiae MDXVIII.

1518, 4. Luciani Samosatensis Dialogi duo, Charon et Tyrannus, in quibus mira gratia humanae conditionis miseriae depinguntur, Petro Mosellano Protegensi Interprete. *In calce:* Hagenoae ex Academia Anshelmiana Mense Octobri Anno M.D.XVIII. *Infra insigne typ.*

1519, 8. Luciani Opuscula Erasmo Roterodamo interprete. Toxaris, sive de Amicitia. Alexander, qui et Pseudomantis. Gallus, sive Somnium. Timon, seu Misanthropus. Tyrannicida, seu pro Tyrannicida. Declamatio Erasmi contra Tyrannicidam. De iis, qui mercede conducti degunt. Et quaedam eiusdem alia. Eiusdem Luciani, Thoma Moro interprete. Cynicus. Menippus, seu Necromantia. Philopseudes, seu Incredulus. Tyrannicida. Declamatio Mori de eodem. Eiusdem Thomae Mori de optimo Reip. statu, deque nova insula Utopia libellus vere aureus. (Reverendo Patri Domino Ricardo Episcopo. Wintoviensi Erasmus Roterodamus S.P.D.) *In calce:* Impressum Florentiae per haeredes Philippi Juntae. Anno. D.XIX. a Christiana salute super mille mense Julio. Leone X. Pontifice. —— 284 num. *ff.*, quorum tria posteriora falso numero signata sunt. Haec editio ex editione Aldina a. 1516, adiecta Mori Utopia, expressa est.

1519, 4. Manium Luciani omnes dialogi, Erasmo Roterodamo interprete. Pontico Virunio: Ottmaro Luscinio. Vitarum dein, seu philosophorum auctio, Luciani dialogus, Nycholao Beroaldo interprete. Querela item virtutis Carolo Aretino traductus nuper dialogus. Argentorati apud Joannem Schottum Anno MDXIX.

1520, 4. Luciani Dialogi Scipio. Scaphidium. Palinurus. Virtus et Hercules editore Vito Vuerlero. Lipsi in aedibus Lotterianis 1513. mense Decembri.

1521, f. Lvciani Samosatensis Saturnalia, Cronosolon, id est, Saturnalium legum lator, Epistola Saturnalis, De luctu, Abdicatus, Icaromenippus seu Hypernephelus, Toxaris, sive amicitia, Alexander seu Pseudomantis, Gallus seu somnium, Timon seu Misanthropus, Pro Tyrannicida Declamatio, Erasmi Declamatio Lucianicae respondens, De iis qui mercede conducti degunt, Dialogi XVIII, Hercules Gallicus, Eunuchus seu Pamphilus, De sacrificiis, Convivium seu Lapithae, De Astrologia, Des. Erasmo interprete: Aliquot item ex eodem Commentarii, Thoma Moro interprete, quos in calce huius libri numeratos reperies. Quibus si graeca scripta, quae propediem Diis propiciis adiicientur, conferat studiosus lector, facile cognoscet, arbitror, cuiusmodi res sit peregrinam linguam, ut in aliam quamuis, ita in Latinam bene ac fideliter convertere. *In fine:* Basileae apud Jo. Frob. An. M.D.XXI. Mense Augusto.

1525, 8. Luciani selecti dialogi, vera narratio et epistolae e versione Nicol. Leoniceni. Venetiis MDXXV.

1526, 8. Luciani aliquot Dialogi, interprete Desid. Erasmo Roterod. Parisiis ex officina Roberti Stephani MDXXVI. Pridie Cal. Octob.

1526, 8. Declamatio in Laudem Ebrietatis; Encomium Muscae è Luciano, interprete Christophoro Hegendorphino. —— *V.* supra Demosthenes II. A. Bb) AA. bbb) 2).

1527, 4. Luciani Samosatensis, aliquot exquisitae lucubrationes per Joannem Alexandrum Brassicanum recens latinae redditae ac uberrimis scholiis illustratae. *In calce:* Excusum Viennae Austriae, Per Joannem Singrenium. Anno a nato Jesu. MDXXVII. Mensis Julii, die decima. —— Continentur hoc delectu: Vita Demonactis, Parasitus, Scytha, Harmonides et Herodotus.

1527, 8. Luciani in calumniam oratio; Hirundo item Plutarchi, latine reddita à Ph. Melanchthone; Lysidis epistola ad Hipparchum, Casp. Churrero interprete; Luciani opusculum ad indoctum & multos libros coëmentem, ab Anastasio Qu. versum. Paris., Rob. Stephanus. MDXXVII.

1527, 8. Luciani Hermotimus seu de Sectis Dialogus, Obsopoeo interprete. Eiusdem Dialogi amatorii quatuor, Chi-

liano Mansueto interprete. Plutarchus de puerorum educatione Jo. Metzler interprete. Haganoae per Johannem Secerium MDXXVII.

1527, 8. Luciani Dialogi coelestes, marini et inferni cum Plutarcho de puerorum educatione. Haganoae per Joannem Secerium MDXXVII.

1528, 8. Luciani Samosatensis opuscula, Erasmo Roterod. & Thoma Moro interpretibus. Lugduni apud Sebastianum Gryphium MDXXVIII.

1529, 8. Elegantissima aliqvot LVCIANI opuscvla, iam recens per Vincentium Obsopaeum latinitate donata, quorum catalogum in proxima reperies pagella. Epistola nuncupatoria, ad Illustrissimum ac uere piū Principem D. Georgiū Marchionem Brandenburgensem etc. Haganoae per Ioan. Sec. An. M.D.XXIX. — Habentur in hoc delectu haec opuscula: Iupiter confutatus, Iupiter Tragoedus, Anacharsis seu de Gymnasijs, Vita Peregrini, Vita Demonactis, Patriae Encomium, Phalaris primus, Phalaris secundus, Scytha uel hospes, Herodotus uel Aetion, Zeuxis vel Antiochus, Harmonides, Hippias uel Balneum, Allocutio uel Bacchus, De Electro aut Cycnis, De Dipsadibus, Dissertatio cum Hesiodo, Halcyon siue de Transformatione, de Saltationibus, Imagines, Apologia pro imaginibus, De parasito uel quod ars sit parasitica, Hermotimus seu de Sectis, Deorum Concilium. In calce adiecta est epistola Vincentii Obsopaei ad Tilomannum Gunderod. adolescentem, et Hercules prodicus ex Xenophonte graece et latine, interprete Vinc. Obsopaeo. Bibl. sen. Lips.

1530, 8. Luciani aliquot Dialogi per Erasmum versi cum scholiis Nicolai Buscod. Parisiis apud Robertum Stephanum MDXXX. II. Calend. Decemb.

1530, 8. Luciani Gallus; Eiusdem Vitarum auctio. Judicium vocalium. Inferorum Dialogus, Charontis, Mercurii et Menippi, Martino Bolero Brettano Interprete. Argentorati apud Christianum Egenolphum. In calce: Argentorati ap. Christianum Egenolphum MDXXX.

1531, 8. Luciani Samosatensis Astrologia, Erasmo Roterodamo interprete. Josephi Struthii Posnanien. in Luciani Astrologiam Commentariorum Libri duo. Luciani Declamatio lepidissima quae Δίκη φωνηέντων, id est Judicium Vocalium inscribitur, Josepho Struthio Posnaniense Interprete. Excusum Cracoviae per Mathiam Scharffenbergium Anno MDXXXI.

1532, 8. Luciani Dialogi aliquot latine, per Erasmum versi cum Notis. Parisiis ex Officina Roberti Stephani MDXXXII. Cal. Decemb.

1533, 8. Dialogi aliquot Luciani per D. Erasmum Rot. versi cum Nicolai Boscoducens. Scholiis et aliis Luciani aliquot dialogis, eodem Erasmo interprete. Tertia Editio. Parisiis ex Officina Roberti Stephani MDXXXIII.

1534, 8. Luciani Samosatensis Dialogi aliquot Des. Erasmo Roter. & Thoma Moro interpretibus Quorum elenchum sequens pagella complectitur. *Infra scutum Frobenianum.* Basileae, In officina Frobeniana An. MDXXXIV. *In fine:* Basileae, In officina Frobeniana per Hieronymum Frobenium et Nicolaum Episcopium M.D.XXXIV. *Deinde seq. Errata et scutum Froben.*

1534, 8. Luciani Dialogi aliquot, Erasmo et Moro interpretibus. Lugduni apud Seb. Gryphium MDXXXIV.

1535, 8. Luciani Samosatensis Dialogi aliquot Des. Erasmo Rot. & Th. Moro interpretibus. Lugduni ap. Seb. Gryphium. MDXXXV.

1536, 8. Luciani aliquot Dialogi per Des. Erasmum Rot. versi cum Nicolai Boscodunensis Explanatione; tertia Editio ab Autore recognita. Paris., ex Officina Roberti Stephani MDXXXVI. IV. Cal. Jun.

1536, 8. Luciani Somnium et Hercules Gallicus. Paris., apud Joannem Lodoicum Tiletanum M.D.XXXVI.

1548, 8. Luciani Samos. Dialogi aliquot per Erasmum versi, cum Nicolai Boscoducensis explanatione; hic accesserunt aliquot alii Luciani Dialogi, eodem Erasmo interprete. Paris., ex offic. Rob. Stephani. MDXLVIII. XII. Cal. Maii.

1689, f. Luciani Dialogi Cynicus, Menippus, Philopseudes, Declamatio pro Tyrannicida, e Graecis in Latinum conuersi a Th. Moro, adjecta Declamatione, qua Luciani Tyrannicidae respondetur. — In *Th. Mori* Opp. (Francof. ad M. et Lips.) p. 257 sqq.

1703, f. Luciani opuscula, Saturnalia, Cronosolon, Epistolae Saturnales, de Luctu, Abdicatus, Icaromenippus, Toxaris, Alexander, Somnium s. Gallus,

Timon, Tyrannicida, Latine ab Erasmo Rot. versa. —— In *Erasmi* Opp. (Lugd. Bat., Pet. van der Aa) T. I. p. 185 sq.

Cc) *Opera singula.*

1) Oratio in calumniam.

α) Sine a. notitia.

—, 8. Philippi Melanchthonis de arte dicendi declamatio. Eiusdem Sermo de corrigendis studiis. Rudolphi Agricola de formandis studiis. Luciani in calumniam orationes latine redditae a Melanchthone. Luciani opusculum ad indoctum et multos libros ementem. Haganoae per Johannem Secerium.

β) Cum a. notitia.

*1518, 4. LVCIANI SOPHISTAE ORATIO IN CALVMNIAM, A PHILIPPO MELANCHTHONE LATINA FACTA. *Infra insigne Saxon. et:* D. FRIDERICO SAXONIAE PRINCIPI ELECTORI. *F.* 1 *b exhibetur epistola nuncupatoria Ph. Melanchthonis ad Frederic. Elector. Saxon., data:* Vuittenbergae Mens. Septemb. MDXVIII. *In calce f.* 7 *b:* τελοσ. Lipsiae, apud Melchiorem Lottherum. Anno a natali Christiano, Millesimo quingentesimo decimo octauo. —— 7 *ff.* et 1 vac. *f.* Bibl. sen. Lips.

1529, 8. Luciani Samosatensis Sophistae oratio super calumnia, Casparo Rhudolfo interprete. Augustae Vindelicorum ex officina Alex. Weissenborn Anno 1529.

1530, 8. Luciani Libellus de non facile credendis delationibus, interprete Rudolpho Agricola. Lovanii apud Rutger. Rescium MDXXX.

1558, —1587, 8. Luciani Oratio, Calumniae non esse temere credendum, Latine, Phil. Melanchthone interprete. —— Inter eiusdem Orationes et Praefationes. (Arg. 1558, 8. et Servestae, 1587, 8) T. II.

1595, 4. Luciani oratio, Calumniae non esse temere credendum, latine, Joh. Caselio interprete. Helmst. excud. Jac. Lucius MDXCV.

2) Encomium Demosthenis.

1533, 8. Encomium Demosthenis ex Luciano, per Ph. Melanchthonem. —— *V.* supra Isocrates. II. A. Bb) aa).

1816, 12. Luciani Demosthenis laudatio, Latine. Paris., A. Delalain. —— 24 pp.

3) Somnium s. Gallu

1530, 8. Luciani Gallus, latin ctus per Rodolphum Agricolam Fr Argentorati apud Christianum E phum mense Aprili MDXXX.

4) Fugitivi.

1520, 4. Luciani Fugitivi, Bil Pirckhaimero interprete. Hageno Academia Thomae Anshelmi Mense Anno MDXX.

5) Harmonides.

1528, 8. Scholia Christoph. E dorffini in M. T. Ciceronis de par oratoria Dialogum. Dialogus Lu Harmonides. Vita Isocratis, Luci Suida, Hegendorpino interprete. noae MDXXVIII.

6) Hermotimus.

1522, 4. Luciani Hermotimus, sectis philosophorum Dialogus a Goclenio è graeco latine versus a mae Moro inscriptus. Lovanii per doricum Martinum 1522.

7) Adversus Indoctu

1525, 8. Lucianus contra ind Latine, ex versione Joachimi Cam Wittenbergae MDXXV.

8) De praecedentia

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. *F.* 1 *a:* Guarini Ver Epistola || ( ) Vm in rebus bellicis caeteris uero || *etc.* *F.* 2 *a incipi quod finitur f.* 5 *a hac lin.:* quidem nendus est. Finis. —— Char. rom sine *sign.*, *cust.* et *ff. num.* V. 1482.

β) Cum a. et l. notitia

1482, 4. *F.* 1 *a vacat; f.* 1 *b:* sculum de presidencia (?) allexan || hanibalis (?) & scipionis traductu greco in latinum per aurispam. Finitum est hoc opusculum || die Ianuarii. Anno || Mille quadringen octo || agesimosecundo. —— Cha 4 *ff.* cum 29 lin., sine *sign. cust.* et

9) De historia consc benda.

1515, 4. Lucianus de ratione bendae historiae, ex graeco in

traductus. *Haec in fronte cum insigni typ. F.* 1*b*: Invictissimo — Maximiliano Romanorum Imperatori — Bilibaldus Pirckheymer Nurembergensis — se commendat. *In fine:* Epistola Pyrckheymeri ad Jacobum de Bannissis. — Finit Lucianus de ratione conscribendae historiae, ex Graeco in latinum traductus, Impraessus. Nurembergae per Fridericum Peypus Anno M,D,XV. Regnante Imperatore Maximiliano P. P. semper Augusto.

1574, — 1575, — 1579, 8. Lucianus de scribenda historia, Latine. —— In *I. Wolfii* Tabernaemont. Penu historica. (Apud Pet. Pernam) T. II.

1602, 8. Luciani liber de scribenda Historia, Latine. —— In *Ant. Possevini* libro de Apparatu ad Historiàm. (Venet.) p. 521 sqq.

1610, f. — latine, ex Graeco versus a Bilib. Pirckheymero. —— Inter eiusdem Opera. (Francof.) p. 52.

1815, 12. Luciani libellus, quomodo historia conscribenda sit. Paris., A. Delalain. —— 40 pp. 60 *cent.*

10) Macrobii.

1525, 8. Luciani Samosatensis libellus de longaevis, sive de iis, qui prorsus inoffensa valetudine summam senectutem pervenerunt, Jo. Alexandro Brassicano, JCto interprete. Tubingae apud Huldr. Morhardum MDXXV.

1537, 4. De Senectute i. e. Luciani Samosat. Macrobii, Vinc. Obsopaeo interprete. Accedunt D. *Erasmi Rot.* carmen de molestiis senectutis; *Henr. Stromeri*, Aurbachii, de senectute, & *Otton. Koerberi* Quaest. 138 de molestia senectutis. (*Edidit Vinc. Obsopoeus*). Norimb. ap. Joh. Petreium MDXXXVII.

11) Encomium Muscae.

1517, 4. Plutarchus de exilio, Latine, Angelo Barbaro interprete; Luciani Muscae Encomium, Latine, Nicolao Beraldo interprete; et *Scipionis Carteromachi* Pistoriensis Oratio de laudibus Graecarum litterarum. Paris., in Officina Gourmontiana Nonis Octobris MDXVII.

1526, 8. —— *V.* supra Demosthenes. II. A. Bb) AA. bbb) 2).

12) Verae narrationes.

1475, 4. *F.* 1*a*: LVCIANI. POETE ET. ORATORIS : DE. VERIS NARRATIONIBVS LIBELLI DVO : A LILIO CASTELLANO DE GRECO IN LATINVM TRADVCTI, ET INPRIMIS EIVS EPISTOLA AD MARCVM PISTORIENSEM : EPISTola. *In fine:* Complectum et impressum est pns opusculum in Civitate Neapol per Arnaldum de Bruxella die VI. Marcii. M.CCCC.LXXV. serenissimo dño Ferdinando Sicilie et cetera Rege Anno sui regni decimo octavo. —— 48 *ff.* char. rom. c. 24 lin., sine *sign. cust.* et *num. ff.* Dibdin in Bibl. Spenc. Vol. VII. no. 108 errat, cum dicit, subscriptionem esse VI. martii 1478.

1493, f. *F.* 1 *a*: Lucianus de ueris narrationibus & Diodorus siculus. *F.* xlxiii *b*: Explicit feliciter opus Diodori siculi diligenter ac accuratissime emendatum acq; Venetiis impressū ,p Philippū Pinciū Mantuanū die uigesima nouēbris anno domini a natiuitate. M.cccc.lxxxxiii. Laus deo. — FINIS. —— 8 non num. *ff.* Lucianum, xlxiii num. *ff.* Diodorum continent. Bibl. acad. Lips.

13) De mercede conductis.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. APOLOGIA LVCIANI PRO IIS QVI IN AVLIS PRINCIPVM DEGVNT PETRO MOSELLANO PROTEGENSI INTERPRETE. —— Hic liber iisdem Lottheri typis impressus est, atque oratio in Calumniam a. 1518 edita. 5 *ff.* et 1 vac. *f.* Bibl. sen. Lips.

β) Cum a. et l. notitia.

1815, 12. Luciani libellus de Mercede conductis potentium familiaribus. Paris., A. Delalain. —— 36 pp.

14) Navis.

1522, 4. Luciani Navis seu Vota. Dialogus. Bilibaldo Pirckheymer interprete. Nurembergae apud Foedericum Peypus MDXXII.

15) Charon.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. *F.* 1 *a*: Charon de greco in latinum || translatus. *Infra tab. fig. magistri cum duobus discipulis et inscriptione:* Accipe *etc.* F. 1 *b*: Paulus Niauis artium magister Uenerabili viro api-||ciocolo Iuris pontificij interpreti secretarioq; incliti ducis || Iohannis de sagana domino suo colendissimo. *F.* 2 *a* (*sign.* Aij): Dyalogus luciani q̄ inscribit Caron de greco in latinum || ,p raymunciū virū insignē de

nono translatus ad reuerēdissi-||mū patrē dñm cardinalē morieñ incipit feliciter. *Explicit liber f.* 6 *b lin.* 34: o pulchro. —— Char. goth. 6 *ff.* cum 36 lin. Fortasse liber Coloniae impressus est.

—, 4. Dyalogus major Caron, latinus per Phinicium (*Rinucium*) factus ad Ioh. Cardinalem Moriensem.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1518, 4. Luciani Charon latine, interprete Alamanno. Basileae MDXVIII.

16) Quomodo nudus per Acherontem transvehi potest.

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 4. *F.* 1 *a*: Dyalogus Lucani (?) philo||sophi. quomō solus nudus ꝑ acheronta transuehi po-||test: Una cum recommēdatōe heremi Frāncisci petrarche || Et tractatulus synonimorū Ysidori de vite presentis || regimine. non tam iocundus q̈; vtilis legentibus. *F.* 12 *a*: Et sic huius tractatuli finis habetur. —— Char. goth. 12 *ff.* cum 35 lin. Interpres libelli est Ioannes Aurispa.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1500, 4. Dialogus Luciani philosophi quomodo solus nudus per acheronta transuehi potest una cum contentione trium summorum ducum de artis imperatoriae presidencia apud inferos sub Minone iudice (*per Ioan. Aurispam e graeco in latinum translatus*). *In calce*: Impressum Liptzik per Iacobum Thanner Herbipolensem. Anno salutis nostre. 1. 5. 00.

17) Parasitus.

1505, 4. LVCIANI Opus Parasiticum, interprete Francisco Bellafino. Impressum Bononiae per Joannem Antonium Platonidem Benedictorum ciuem Bononiensem Anno Domini MDV. die XVI. Martii.

18) Piscator.

1517, 4. LUCIANI Piscator, Seu reviviscentes. Bilibaldo Pirckheymero, Caesareo Consiliario, Patricio ac Senatore, Nurenbergensi interprete. Eiusdem Epistola Apologetica. Pindarus. ἀκερσεκα λελογχε etc. *Infra insigne typ. F.* 1 *b*: Clarissimo ac Excellenti Juris Doctori Laurentio Beheym Divi Stephani Babenbergae Canonico Bilibaldus Pirckheymer. S. D. (*Contra Theologos Colonienses pro Joanne Reuchlino defensio.*) *In fine*: Impressum per Fridericum Peypus Nurenbergae sexto Nonas Octobris. Anno salutis, M. D. XVII. *Infra insigne typ.*

1518, 4. Luciani Piscator interprete Bilibaldo Pirckheymer. Addita est defensio Io. Reuchlini per Georg. Benignum scripta MDXVIII. Mense Ianuario.

19) Philopseustes.

1505, 4. Luciani Philopseutes siv Apiston E Graeco In Latinum Versus Per Constantium Clariti De Cancellariis Artium et Medicinae Doctorem In Bononiensi Gymnasio Philosophiam Graecam Profitentem. *In calce*: Benedictus Hectoris Bononiensis Bononiae impressit Anno M. D. V. Die XVI. Julii. *Infra insigne typ.*

20) Podagra.

1529, 8. Tragoedia LVCIANI cui Titulus est, Podagra a quodam graece latineque erudito, uersibus reddita. Podagrae laus Bilibaldo Pirckheymero Author Anno 1529. *In fine*: Argentorati per Henricum Sybold Mense Septembri.

1533, 8. Luciani Podagra posterior a Adriano Chilio versu latino reddita. Antwerpiae apud Hillenium 1533.

1570, 8. — Argent.

21) Jupiter tragoedus.

1534, 8. *Heldelini Casparis* Ciconia encomium. Plutarchi Sermo sympo siacon primus an ad pocula philosophari conueniat, eodem interprete. Juppiter Tragoedus. Lvciani de contempta religione dialogus. Basileae per Henricum Petrum Mense Augusto Anno M D. XXXIIII.

22) Rhetor.

1520, 4. Luciani Rhetor a Bilibaldo Pirckaimero in latinum versus. *In calce* Hagenoae in aedibus Thomae Anshelmi Mense Januario. Anno M. D. XX. *Infra insigne typ.*

23) De virtute.

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 4. Luciani Philosophi libellus de Virtute conquirente: in quo introducuntur Mercurius accitus a Virtute peten

quid ipsa velit: et illa factum exponit suum: traductus a Graeco in Latinum sermone per Carolum Aretinum. *Accedit eiusdem dialogus de funerali pompa per Rinutium traductus.* —— 6 *ff.* Char. rom. sine sign. cust. et num. *ff.*

β) Cum n. et l. notitia.

1514, f. Luciani de virtute cum Mercurio dialogus. —— Cum Plutarchi opusculis: Venundantur ab Joanne Parvo et Jodoco Badio. MDXIIII.

24) Asinus.

Sine n. notitia.

—, f. Luciani Asinus aureus, latine, interprete Poggio. *In fine*: Ex officina et ductu ludouici de hohenwanng de elchingen. —— Char. goth. Rep. in *Poggii Operibus.* (Basil. 1538, f.) p. 138 sqq.

25) Vitae philosophorum.

1498, — 1499, 4. Lucianus de vitis Philosophorum omnis generis sectarumque variarum. Lipsiae per Jacobum Thanner 1498. rep. 1499.

26) Toxaris.

1815, 12. Luciani Toxaris, Latine. Paris., A. Delalain. —— 48 pp.

B. germanicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1769 — 1772, 8. Lucians Schriften, aus dem Griechischen übers. (von *J. H. Waser*). Zürich, Orell. *IV Voll.* —— 2 *Th.* Haec versio non satisfacit, quamquam a. 1783 repetita est.

1783, 8. Lucians Schriften aus dem Griechischen übersetzt. Mannheim, Löffler. *IV Voll.* —— 3 *Th.* v. 1769.

1788 — 1789, 8. Lucians von Samosata sämmtliche Werke. Aus dem Griechischen übersetzt und mit Anmerkungen und Erläuterungen versehen von C. M. Wieland. Leipz., Weidmann. *VI Voll.* —— 8 *Th.* 4 *Gr.*, ch. holl. 11 *Th.* 4 *Gr.* Wielandium bene vertisse inter omnes constat; sed omisit eos dialogos, qui argumento offendunt, ut iudicium vocalium, Lexiphanem, Soloecistam, aliosque.

1828 — 1831, 12. Lucian's Werke, übersetzt von A. Pauly. Stuttg., Metzler. *XV Voll.* —— Quodque volumen constat 4 *Gr.*

Bb) *Plura opera.*

1545, 4. Spigel der Menschlichen blödigkeyt. Warhafftige abcontrafactur aller menschlichen ständen auff erden, vnnd das vnder allen, keyn wanckelbarer, schwecherer, vnnd sorgfeltigerer standt sey, dann aller Obergkeyt, bisz auff den Schultheysz, Drei schöner Gesprech des Tichters Lucianj, Sampt andern lustigen vnnd nutzlichen Historien. Jetzunt von newem verteutscht vnd auszgangen. Durch J. Vielfeldt. Getruckt zu Straszburgk bey M. Jacob CammerLander. Anno. M.DXLV. *In calce*: Getruckt zu Straszburgk bey M. Jacob Cammer-Lander. Anno. M.D.xlv. —— Praemissa sunt in 8 non num. *ff.* titulus, praefatio aliaque inscr.: „Vorred zum Leser, Register vnd innhalt disz Büchlins", et dissertatio: „Von blödigkeit desz Menschlichen standts in gemeyn." Versio autem in xxxij *ff.* continetur, et quidem priora xxj*ff.*: TYRANVS LVCIANI. *F.* xxj *b*: Das Todten Schifflin. *F.* xxij *a*: Ein Dialogus Lucianj, Charontis vnd Mercurij.

1725, 8. Das siebente, zehnte und siebenzehnte Todtengespräche Lucians, übers. von Gottsched. —— *V.* Vernünftige Tadlerinnen. (Leipz.) Vol I.

1745, 8. Lucians von Samosata auserlesene Schriften von moralischem, satirischem und critischem Inhalte, durch verschiedene Federn verdeutscht und mit einer Vorrede, vom Werthe und Nutzen der Uebersetzungen ans Licht gestellt, von Joh. Christoph Gottscheden. Leipz., bey Bernh. Chph. Breitkopf. —— Gottschedius dialogum vertit, qui inscribitur: „Die Abbildung einer vollkommenen Schönheit; reliquos Stübnerus, Lotterus, Bärmannus, Heydius, Kramerus, Schlegelius, Mylius, Istrich aliique verterunt.

1768, 8. Lucians vier Todtengespräche, übers. von J. E. Goldhagen. —— *V.* eiusdem Anthologie. Vol. III. p. 327 sqq.

1770, 8. Drei Göttergespräche Lucians: Amor und Jupiter; Vulkan und Jupiter; Juno und Jupiter, übers. von J. P. Sattler. —— *V.* Wochenblatt. (Nürnb.) Vol. I.

1790, 8. Zwei Todtengespräche Lucian's, übers. von D. C. Seybold. —— In eiusdem praefatione ad *Borheckii* versionem german. Arriani. Francof.

1792, 8. Einige Todtengespräche Lucians, übers. von J. W. Pastorff. —— *V.* eius: Opfer ländlicher Einsamkeit. (Berlin) fasc. I.

1794, 8. Zwei Göttergespräche Lucians, übers. —— V. Reallesebuch für Deutsche von Moralität und Geschmack. Altenb.

1796, 8. Lukians Göttergespräche, übers., mit Anmerkk. Ein Versuch von J. H. Quentel. Mühlhausen, Danner. —— IV, 106 pp. 5 Gr. Fida quidem versio est, sed multum ab ingenio Luciani abhorret.

Cc) *Singula opera.*

1) Vita Luciani.

1620, 8. Der Traum oder die gewählte Lebensart. —— In libro inscr.: Griechische Sprachübung. (Cöthen) p. 94 sq.

2)

1823, 8. Ueber Gymnastik. Ein Gespräch Lucians. Von A. Pauly. Tüb., in Comm. b. Osiander 1823. —— 60 pp. 7 Gr. Interpres in hac versione fida textum Reitzianum secutus est. In notis autem expediuntur, in quibus elegantiores homines haerent. Conf. ephem. litt. Hal. 1824. no. 94. p. 751 sq. *Seebodii* Krit. Bibl. 1825. fasc. II. p. 247 sqq.

3) Vitae philosophorum.

1745, 8. Ausruf der philosophischen Sekten, aus dem Lucian, übers. —— V. Bremer Beiträge. Vol. I. P. V. p. 171 sqq.

4) Harmonides.

1766—1770, 8. Lucians Harmonides, übers. von J. J. Eschenburg. —— In ephem. litt. inscr. Unterhaltungen. (Hamb.) Vol. IV.

5) De non facile credendis.

1515, f. Von Klaffern. Hernachvolgē zwey puechlein: das ein Lucianus: vnd das ander Poggius beschrieben haben haltend iñ ynen das man den verklaffern vnd haymlichen orenplousern: keynen Glouben geben soll. Durch herrn Dietrichen von Pleningen zu Schaubegk vnd zu Eysenhofen, Ritter vnnd Doctor in theutsch gepracht. Anno Tausend Füuff hundert vñ jm Funffzehenden. Auff den vierden Tag des monetz Septembris zu Landsshut. *In calce:* Gedruckt zu Landshut võ Johann weyssenburger, jm durch herrn Dietrichen von pleningen zu gelassen sub priuilegio imperiali: mit grossen penen verpunden das nyemants dise buchlein jn acht Jarn nachtruckē soll. Anno. tausent Funffhundert vñ jm zehenden. Auf dem xiii. tag. des M[onats] octobris. —— 22 ff. *Panzer* hanc v[ersio]nem in libro inscr. Annalen der deu[tschen] Litteratur. Vol. I. p. 395 indicat; ma[...]tem indicatur in *Hirschii* Millenar[ii] brorum. (Norimberg. 1748, 4) p. 8 [...] sub a. 1515.

1569, 8. Calumnia. Dass dem Affterreden, Schendung, Läste[rung] Angebung, vnnd verleumbdung, s[o] andere geredt vnnd ausgespeyet [...] nicht leichtlich glauben solle, ORA[TIO] Luciani Samosatensis. Auss Latein in teutsche Sprach verwa[ndelt] Durch G. Heinrich Knausten, der [...]ten Doctorn, etc. Zu ende ist hinz[uge]setzt von den Delatorn vnnd Affterr[edern] wie sie ein Fürst in seinem Lande [...] leiden solle, Auss dem Poeten Ma[...] nützliche vermanung, durch obge[nannten] Doctor, verteutscht. Cum gratia e[t pri]vilegio Imp. Zu Frankfort am Mayn [...] *In calce:* Zu Frankfort am Mayn, [...] Christian Egenolffs Erben. —— [...] Praemissa est versioni dedicatio i[n] „Hochgelarten, Edlen vnd Ehrenu[esten] Herrn Alexandern vonn Suchten, der [...]ney Doctorn", et signata: „Erffurt [...] Tage Cathedrae Petri, Anno &c. [...]zig neun.

1589, 8. Apelles eine schöne Hi[storie] wieder die Verleumder, erstl. vo[n Lu]ciano Griechisch beschrieben, na[c]hends von Mycillo Lateinisch, Como[dien]weis gemacht, jetzt in teutsche R[eime] gefasset durch Jacobum Corn[...] Franckf. a. M. 1589.

1619, 4. — übers. von Nik. G[...] —— Cum Agapeti versione germ.

1763, 8. — übers. von J. E. Go[...]gen. —— In ephem. inscr.: Der [...] Vol. I.

6) Prometheus.

1767, 8. Lucians Gespräch zwi[schen] Prometheus und Jupiter, übers. von Goldhagen. —— In eiusdem Antho[logie] Vol. II. p. 56 sqq.

7) Judicium Paridis.

1770, 8. Urtheil des Paris; aus [dem] Griechischen des Lucians übersetzt, verglichen mit der Wielandischen E[rzäh]lung des nemlichen Inhalts, von [...] Gotth. Köster. Giessen.

8) De praecedentia.

1507, — 1508, — 1530, f. Eyn zanck Hannibalis: Alexandri: vnd Scipionis welcher vnder denen der Fürtrefflichkeit Hauptmann sei gewest. —— In Iulii Caesaris belli gallici et civilis versione german. inscr.: Julius der erst Römisch Keyser *etc.* Strasburg durch fleyss Ioannis Grüninger. Anno Dñi MCCCCC. vij. *rep. ib.* durch Joannem Grüninger im Jar. MCCCCC. viii. *rep. sub tit.:* CAij Julij Cesaris des grossmechtigen ersten Römischen Keysers Historien von Gallier vñ der Römer Burgerische krieg: so er selbst beschrieben. *In fine:* Getruckt zu Meyntz durch Johannem Schöffer, im jar nach der gebart Christi vnsers Herrn Tausent, Fünffhundert, vnnd dreissigsten, im Septemb.

9) Quomodo nudus per Acherontem transvehi potest.

1536, 4. Fines bonorum et malorum. M. T. C. von der alten Philosophischen Seligkeit. Paradoxa sechs, sammt ihrer Probierung vnd Schlussreden von der Seligkeit. Das ist, worinn viel der alten Philosophen und Heyden endlich die Seligkeit hingesetzt haben, aber vergebens. Und was doch zuletzt die rechte Seeligkeit sey, ein kurtzer Bericht. Item, ein schöner Dialogus des spöttischen Luciani vom todten Schifflein, da wir all vnser Hab vn Gut müssen dahinden lassen, sol vns der Charon überführen zum Garten der Seligen. Alles lustig vnd kurzweilig zu lesen. Gedruckt zu Strassburg bey M. Jac. Cammerlaader.

10) Charon et Mercurius.

1763, 8. Lucians zehntes Todtengespräch: Charon, Merkur, und verschiedene Todte, übers. von J. E. Goldhagen. —— In ephem. inscr.: Der Greis. Vol. I. P. VIII.

11) Menippus et Mercurius.

1770, 8. Lucians achtzehntes Gespräch, Menipp und Merkur, übers. von J. P. Sattler. —— *V.* Wochenblatt. (Nürnb.) Vol. I.

12) Philopatris.

1734, 8. Lucianus (Lycinus) Abbildung einer vollkommenen Schönheit, a. dem Griech. übersetzt von J. Ch. Gottscheden. —— In Schrifften der deutschen Gesellschaft. Vol. II. p. 461 sqq. Paucis mutatis in Gottschedii supra laudata collectione.

1782, — 1791, 8. Aus dem Lucianus: Die Bilder, übers. von Ern. Christ. Reiske. —— In eiusdem collectione variorum opusculorum, edita sub titulo: Zur Moral; *rep.* Hellas Vol. II. p. 3 sqq.

13) Charon.

1763, 8. Lucians Charon übersetzt. —— In Carlsruher Beiträge zu den schönen Wissenschaften. Vol. III.

14) Hermotimus.

1713, 8. Luciani Hermotimus, oder des Lucianus Gespräch. Darinnen er behaupten will, dass, weil man bey so vielen Secten derer Weltweisen die Wahrheit nicht finden könne, man gar nicht philosophiren solle: aus dem Griech. ins Teutsche übersetzt und nebst einer Vorrede Herrn M. Gottlieb Stollens ans Licht gegeben von Joh. Heinrich Kromayrn, Portensi. Jena.

15) Verae narrationes.

1603, 4. Vier Bücher wunderbarlicher bisz daher unerhörter und ungläublicher Indianischer Reisen durch die Luft, Wasser, Land, Hölle, Paradiesz und den Himmel. Mit etzlichen wahrhaftigen iedoch bey vielen Gelehrten glaubwürdigen Lügen. Durch Gabriel Rollenhagen. Magdeb. —— Rep. 1615.

1615, 4. — Stettin. —— *V.* 1603 et 1619.

1619, 4. Vier Bücher wunderbarlicher, unerhörter und unglücklicher Indianischer Reysen durch die Luft, Wasser, Landt, Helle, Paradiss und den Himmel, beschrieben von dem grossen Alexander, Plinio Secundo, Luciano und S. Brandino mit etlichen wahrhafften, jedoch bey vielen Gelehrten glaubwürdigen Lügen, aus griechischer und lateinischer Sprach verteutscht durch Gabr. Rollenhagen. Magdeb. —— *V.* 1615 et 1687.

1687, 8. — Helmst. —— *V.* 1619 et 1717.

1717, 12. Indianische Reisen durch die Lufft, Wasser, Land, Hölle, Paradiesz und Himmel. Bisz daher unerhört und ungläublich. Ins Teutsche aus dem Griechischen und Lateinischen übersetzt von Gabriel Rollenhagen. Frankf. u. Leipz. —— *V.* 1687.

1724, 8. Gefährliche und unerhörte Reisen des Vorgängers aller Robinsone oder Lucians wahrhaffte Geschichte nebst dem Supplement des Hrn. von Fremont. Frankf.

16) Icaromenippus.

1768, 8. Icaromenippus von Lucianus, oder die Luftreise, übers. von J. J. Eschenburg. —— In Unterhaltungen. Vol. IV. Hamb.

17) De historia conscribenda.

aa) *integer liber.*

1767, 8. Lucians Abhandlung über die Geschichtschreiberkunst a. d. Griech. übersetzt von J. G. Meusel. —— In *Gatterer's* Allgem. histor. Bibl. (Halle) Vol. II. Fida versio.

bb) *Delectus.*

1763, 8. Die zweite Hälfte von Lucians Abhandlung über die Geschichtschreiberkunst, übers. von Th. Abbt. —— *V.* Litteraturbriefe (Berlin) Vol. XX.

18) Lucius.

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, f. *F.* 1 *a vacat. F.* 1 *b sqq. exhibetur index argumenti:* Item in der ersten translatze dises buches von Euriolo vnd lucrecia wirt funden ain grosser frēder handel ainer bulschafft vnd darJnne alle aigēschafft der liebe vnd was die gebürt: besunder dz darJnne allwegen entlich mer bitterkeit dann süsse, vnd mehr laides dann froeiden funden werd vnd darūb die syg zefliechen vnd zemyden. *F.* 3 *a incipit dedicatio:* DEm edeln hochgelerten vñ strengen hñ Jergen von absperg *etc. quae explicit f.* 6 *b verbis:* Geben zu stutgarten vf dem fünften tage des oberellen Anno domini. M.cccc.lxxviij. *F.* 7 *vacat. Luciani dialogi versio incipit f.* 168*b.* —— 252 *ff.*, quorum duo vacant.

—, f. Transzlatzion oder tütschungē des hochgeachten Nicolai von Wyle: den zyten Statschreiber der Stat Esselingen: etlicher bücher Enee silvii: Pogii florentini: Felicis hemerlin: doctoris. Mit sampt andern Schryfften, dern XVIII. nacheinander vnderschydenlichen mit iren figuren vnd titeln sint. —— Dedicatio huius editionis, quae sine titulo prodiit, ut ex *Panzeri* Annalen der deutschen Litt. Vol. I. p. 106 n. 95 apparet, inscripta est: „Vored an den edlen hochgelerten vnd strengen hern Jörgen von Absperg ritter vnd doctor der rechten", atque signata: „Geben zu Stutgarten vff den funfften tag des aberöllen Anno domini MCCCCLXXVIII." Hic titulus exhibitus ex editione a. 1510 desumptus est. Rep. 1510.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1506, 4. Eine hübsche history von Lucius apulejus in gestalt eins esels verwandelt vnd verkert ward, vnd lenger wann ein ganzes jar darin pleybe. Getruckt zu Straszburg auf sant Pauls Bekerung tag durch Johannem Knoblauch im iar do man zalt tusend fünf hundert vnd iiiiij.

1510, f. Transzlatzion oder Tütschungē des hochgeachten Nicolai von wyl: der zyten Statschriber der Stat Esselingen: etlicher bücher. Enee siluij: Pogij Florētini: Felicis Hemanerlin: doctoris. Mit sampt andern Schrifften: dern xviij. nacheinander vnderschydenlichen mit iren figuren vnd titeln begriffen sint. *In calce:* Flysziglich geordnet vnd getruckt Johānes Bryse: Burger zu Straszburg: Jm Thiergart vff Sant Johanse enthouptung tag. Anno dūi. M.CCCCCx. —— Quae hac collectione continentur hue spectantia, sunt *no. VII.* sic inscr.: In der sibenden translatz find man Alsz der grosz alexander die stat Athens belegert hat vnd ym begert XXIIII der eltsten vsz dem rat zegeben &c. was von dem Athenischen geantwort ward, vnd durch ire wyszheit syn zorn gestellet vnd geleschet. Vnd werden hie ingezogen dry furnem wyser menner, Eschenes, Demosthenes vnd Demas, mit einander, redende vnd ratschlagend. — *no. XIII.* inscr. sic: In der XIII. von den guldin esel Luciani: wie ein mensch vf der bulery durch zouberey verkert ward in einen Esel vnd derselb in ym behielt menschlich Vernunfft: vnd ein gantz Jar ein esel blieb. Hanc collectionem omnium accuratissimus descripsit *Freytag* in Adparatu litterario T. II. p. 1065 sqq.

1536, f. Translation. oder Deutschungen, des Hochgeachten Nicolai von Weil, den zeiten Statschreiber der Statt Esslingen, etlicher bücher Enee Siluij, Pogij Florentini, Doctoris Felicis Hemerlin, Mit sampt anderen schrifften, deren achtzehen nach einander vnderschydlichen mit jren figuren vnd titlen, iñ disem buch begriffen sind. M.D.XXXVI. *In calce:* Gedruckt vnd volendet inn der

Kayserlichen Statt Angspurg, durch Haynrich Stayner Buchtrucker, am xviij. tag Februarij (?), des M. D. XXXvj. Jars. —— 3 non num. *ff.*, 99 num. *ff.* Ut in prioribus editionibus huius collectionis figurae sunt male ligno incisae. *F.* 66 *b* incipit Luciani asinus, praemissa Weilii praefatione; versio ipsa incipit *f.* 68, explicitque *f.* 76.

1760, 8. Lucius oder der Esel Lucians, übersetzt. —— *V.* Carlsruher Beiträge. Vol. II.

19) De saltatione.

1759, 8. Lucian vom Tanzen der Alten. Aus dem Griechischen übersetzt. —— In Sammlung vermischter Schriften. (Berlin) p. 383 sqq.

20) Rhetorum schola.

1739, 8. Der Lehrer der Redner, aus d. Griech. des Lucianus übers. von G. F. Bärmann. —— *V.* Schriften der deutschen Gesellschaft, p. 533 sqq.

21) Toxaris.

aa) *integer Dialogus.*

1791, 8. Toxaris oder die Freundschaft, aus d. Griech. des Lucianus übers. von Ern. Christ. Reiske. —— In eiusdem Hellas Vol. II. p. 40 sqq.

bb) *Delectus.*

1763, 8. Ein Stück von Lucians Toxaris, übers. von J. E. Goldhagen. —— *V.* Greis. Vol. III.

22) Philopseudes.

1545, 4 min. Philopseudes Luciani. Ein gespräch Luciani, Ob man der Zawberey, vnnd Poldergaystern glauben soll, Was auch für grosse Lügen, vnd betrug darhinder vermischt werd, Fasst lustig vnd kurtzweylig zulesen, Durch Hieronymum Ziegler transferiret. *Infra fig. xyl. infraque:* Gedruckt zu Augspurg, durch Hainrich Stayner, Anno M. D. XLV. —— 22 non num. *ff.* c. *sign.* et *cust.* Titulus indicatus exhibetur. *F.* 1 *a*; *f.* 1 *b*: Summa vnd Innhalt dises Gesprächs. Lucianus disputiert in disem Gespräch, Ob doch der abgestorbnen menschen Seelen auff erden vmbgehn *etc.* *F.* 2 *a* *incipit dedicatio inscr.:* Dem Fürnemen gelerten Herren Sebastian Renbold, Saltzburgischem Secretarien, wünscht Hieronymus Ziegler seynen Gruss, et signata est: Datum Augspurg, am andern Junij. im xlv. Jar. *F.* 3 versio pro illo tempore non spernenda incipit.

1762, 8. Der Lügenfreund von Lucianus, a. d. Griech. übersetzt. Breslau, Horn. —— 4 *Gr.*

23) Timon.

1530, 4 min. GEsprech des kunstreichen Dichters Lutiani genant der Timon oder Leuthas, Neulich zu eren dem durchleuchtigē, Hochgebornen Fürsten vnnd herrn herrn Friderichen Pfalzgrauen bei Rein *etc.* Kay. May. Stathalter *etc.* Durch den Ernhafften hochgelerten Herrn Jacoben Schenck der Rechten Doctor, ausz Latein inn teutsche sprach gezogen. — Der Inhalt dis Büchlins ist zum ersten. Von — 1 Böser gesellschaft. 2 Verschwendung eygner güter. 3 Gewalt des Pfennigs. 4 Geitz vnd untrew. 5 Schmeychlern. 6 Allerhand Finantz vñ practick der welt. — Alles auffs schönest vñ kurtzweillichst herausz gestrichē vñ vffgemutzt. Zulesen vast nutz vñ lustig. — Getruckt zu Wormbs durch Hans Meiel Nach Christi geburt im M.D.XXX. Jar. —— 27 non num. *ff.* cum *sign.*, quae in loco custodum positae sunt.

1781, 8. Timon, eine prächtige Satyre auf eine mächtige Menge von Schurken, Narren und Bösewichtern *etc.* übers. von J. Altona. —— 5 *Gr.* Versio ad sensum non ad verba facta est.

1786, 8. Lucians Timon, übersetzt mit Anmerkungen von E. F. K. Rosenmüller. Leipz.

24) Laus muscae.

1619, f. Das Lob der Mucken, von dem griechischen Philosophen Lucians, vor etlich hundert Jahren beschrieben. Jtzt aber allen Muckensichtigen Phantastischen Köpfen zu Trost verteutscht. Hanau. —— In *Dornavii* Amphitheatro Sapientiae Socraticae joco-seriae p. 32 sqq.

25) Tyrannus.

1619, 4. Luciani Herrn- und Hoftafel, deutsch übersetzt von Nic. Glaser. —— In eiusdem versione Agapeti. V. *ib.* II. B.

26) Prometheus.

1783, 8. Prometheus, aus dem Griechischen Lucians, übers. von Meinecke.

—— *V.* Sammlung der besten zerstr. Uebersetzz. p. 83 sqq. Haec laudabilis versio antea prodiit in Neuste Mannigfaltigkeiten. Berlin 1770 sqq. 8.

27) Palinurus.

1512, 4. Luciani Palinurus usz kriechischer sprach durch das Latyn in tütsch transferiret, sagen von Geferlichkeit vnd trübsal in allen Stenden der Welt. *In calce*: Cöllen am ryn Anno fünfzehnhundert vnd zwölf Jar. —— Interpres est Johannes Galinarius, qui se ipsum in dedicatione appellat: der freyen Künst meyster. Sic hanc versionem indicat *Panzer* in Zusätze zu den Annalen der ält. deutsch. Litt. (Leipz. 1802, 4) p. 123.

C. gallicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1583, — 1606, f. Les Oeuvres de Lucian de Samosate, traduites de grec en françois par Philibert Brelin. Paris, Abel l'Angelier.

1613, 4. Les Oeuvres de Lucian de Samosate, Autheur Grec. De nouveau traduites en François, & illustrées d'Annotations & de Maximes Politiques en Marge. Par J. B. (*Jean Baudoin.*) 'A Paris, chez Jean Rieher. —— Haec versio merito nunc oblita jacet.

1654, 4. Lucien de la traduction de Nic. Perrot sieur d'Ablancourt; divisé en deux parties. Paris, A. Courbé. *II Voll.* —— Errant, qui editionem huius versionis principem a. 1597 prodiisse putant. Editio princeps prodiit a. 1654, ut *Gerard* in La France littéraire T. V. adnotat. Ceterum magis imitatio, quam versio est. *V.* 1659.

1659, 8. — à La Haye. *II Voll.* —— *V.* 1654 et 1660.

1660, 12. Lucien de la traduction de N. Perrot d'Ablancourt; troisième édition, revuë & corrigée. Paris, A. Courbé, *II Voll.* —— *V.* 1659.

1664, 8. Lucien de la Traduction de N. Perrot Sr. D'Ablancourt. Divisé en deux Parties. Quatrieme Edition, nouvellement revuë & corrigée. 'A Amsterdam, Chez Jean de Ravestein. *II Voll.* —— *V.* 1660 et 1707.

1683, 8. — trad. par N. Perrot d'Ablancourt. Amst. *II Voll.* —— Rep. 1688.

1688, 8. — trad. par N. Perrot d'Ablancourt. Paris. *III Voll.*

1707, 12. Oeuvres de Lucien, trad. du grec, par Nic. Perrot d'Ablancourt, avec des remarques. Nouvelle édition, reveuë. Paris, Guignard. *III Voll.* —— *V.* 1664 et 1709.

1709, 8. — Amsterdam, P. Mortier. *II Voll.* —— Cum sgg., quae magni aestimantur editionemque quaesitam reddunt. *V.* 1707 et 1712.

1712, 8. Lucien de la traduction de N. Perrot Sr. d'Ablancourt, avec des remarques sur la traduction. Nouvelle édition. à Amsterdam, Wetsten. *II Voll.* —— Figurae huius editionis iis, quas praecedens editio continet, elegantia cedunt.

1781 — 1787, 12. Oeuvres de Lucien, traduites en François par l'abbé J. B. Massieu. ,Paris, Moutard. *VI Voll.* —— Massieu admodum temere vertit, atque fide et diligenter Luciani ingenium reddere neglexit. Censuram versionis edidit Belin de Ballu in praefatione sua Vol. I p. XIV sqq.

1788 (*non* 1789), 8. Oeuvres de Lucien, traduites du grec, d'après une copie vérifiée et revue sur six manuscrits de la Bibliothèque du Roi, avec des notes historiques et littéraires, et des remarques critiques sur le texte de cet auteur. Par M. (*Belin de Ballu*), de l'Academie des inscriptions. Paris, Bastien. *VI Voll.* —— Haec versio omnium gallicarum est verissima, et quae Luciani ingenio congruit. In notis autem et codicum mstorum collatione levitatis cuiusdam et inconsiderantiae, nec non imperitiae litterarum graecarum, vestigia saepe deprehenduntur. Ad volumina quinque *Errata* addita sunt, quae nonnunquam desiderantur, sicuti in volumine III. supplementum sive additamentum p. 184 — 185, quo lacuna expletur.

Bb) *Opera plura.*

1529, 8. Trente Dialogues de Lucien, translatés par Geofroy Fory. Paris chez Jean Petit. —— Aliorum dialogorum versio sub titulo: La Mouche de Lucian, & la Manière de parler & se taire; trad. par Geof. Tory. Paris, 8, sed sine a. notitia, indicatur in Catalogue des livres de la bibliotheque du Roi. B. L. T. II. p. 177. no. 1918.

1701, 8. Dialogues des morts de Lucien, trad. Amst. *II Voll.*

1779, 8. Les dialogues des divinités de la mer, trad. par M. Le Franc de Pompignan. —— In eiusdem Mélanges de traductions. Paris. et rep. in eius: Oeuvres. *ib.* 1783, 8.

1780, 12. Dialogues des morts de Lucien, traduits en françois, avec des remarques élémentaires, à l'usage des colléges de l'Université par Gail. Paris, l'auteur; Baudoin. —— 103 pp.

1786, — 1806, 12. Extraits de Lucien (le Songe, Charon et Dialogues des Morts) et de Xenophon, trad. par Gail. Paris.

1798, 4. Mythologie dramatique (contes. les Dialogues des Dieux et des Morts, le Coq et les Contemplans) trad. du grec par J. B. Gail, accompagnée du texte grec et d'une version latine. Paris.

1801, 8. —— V. supra I. Bb).

1824, 8. L'Ane de Lucius de Patras, suivi de l'Histoire véritable de Lucien, des Amours d'Abrocame et d'Anthia (de Xénophon, d'Ephèse), avec des notes; et d'une notice sur la vie de P. L. Courier. Paris, Rapilly. —— 7 fr. Pertinet ad Collection des romanciers grecs et latins.

1827, 16. —— V. supra I. Bb).

1828, 16. La Luciade ou l'Ane de Lucius de Patras, par P. L. Courier. Histoire véritable de Lucien, trad. par Et. Béquet; Extraits des romans d'Antoine Diogène et de Jamblique. Paris, J. S. Merlin. —— Est Vol. XII. in Collection des romans grecs.

1832, 8. Dialogues des morts et des dieux, trad. pour la première fois en vers françois. Par M. Amédée Scribe. Paris, l'auteur; Dondey. Dupré. —— 312 pp. 6 fr. *Millin* gallice vertit quatuor priores dialogos inscr. dialogues des Courtisans in Mélanges de littérature étrangère.

Cc) *Opera singula.*

1) Vitae philosophorum.

1690, 12. Les Philosophes à l'encan, trad. avec des notes et un nouveau dialogue, par Bordelon. 1690.

2) Philopseudes.

1548, 4. Le Menteur, ou l'Incredule de Lucian, traduit par Louis Meigret; avecq une écritture q'adrant à la prolacion françoeze è les rézons. Paris, chez Chrestian Wechel.

3) Tyrannus.

1612, 8. Dialogue de Lucien, intitulé: de la navigation, ou le Tyran; traduit par Pelletier. Paris, Fr. Huby.

4) Iupiter.

1768, 12. Jupiter tragique dialogue de Lucien, trad. par Morellet. —— In Variétés littéraires de l'abbé Arnaud et Suard. T. II.

5) Peregrinus.

1768, 12. La mort de Peregrinus de Lucien. —— V. ib. T. III.

6) Alexander.

1683, 4. Alexandre, ou le faux prophete, dialogue de Lucien, illustré par des medailles. —— V. in *Jac. Sponi* Récherches curieuses d'antiquité. (Lyon) p. 496 sqq.

1756, 8. Alexandre de Mercure, trad. —— In Mercure de France. Paris.

7) Verae narrationes.

1797, 16. Histoire véritable de Lucien, trad. du grec par Belin du Ballu. —— In Bibliothèque des romans greçs. (Paris) Vol. XII.

8) Lucius.

1797, 16. Lucius ou l'âne de Lucien, trad. —— In Bibliothèque des romans grecs. (Paris) Vol. XII.

1818, 12. —— V. supra I. Dd) 29).

9) Hercules Gallicus.

1545, 12. La Généalogie des Dieux poétiques, composée par l'Innocent Egaré (*Gilles d'Aurigny*, dit le Pamphile); la description d'Hercule de Gaule, composée en grec par Lucien et par ledit Innocent Egaré, traduit en françois. Poitiers, à l'enseigne du Pélican. 1545.

10) De conscribenda historia.

1826, 8. Discours de Lucien sur la manière d'écrire l'histoire par C. F. Volney. —— Adpendix est ad editoris librum inscr.: Leçons d'histoire. Paris, Baudouin.

D. italicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1764, 8. Le opere di Luciano, tradotte dalla Greca nell' italiana favella da Spiridione Lusi. Londra (*Venezia*). *IV Voll.* —— *Lusi* dialogorum aliquot versionem recepit, a *Gozzio* factam. Continentur autem dialogi: „1. Il Soguo di

Luciano, versione di Gozzi. 2. Il Timone, ovvero il Misantropo, versione di Gozzi. 3. Il Convito, o i Lapiti. 4. Nigrino. 5. La vendita all' incanto delle vite de' filosofi. 6. Il Pescatore, o i riviviscenti, versione di Gozzi. 7. Il Sogno, o il Gallo, versione di Gozzi. 8. Il Cinico. 9. Il Filopseude, ovvero l'incredulo. 10. l'Eunuco, ovvero Paufilo. 11. l'Armonide. 12. Il due volte accusato, ovvero i tribunali. 13. Ermotimo, o delle Sette. 14. Giove confutato. 15. Giove tragedo. 16. Di coloro che vivono stipendiati al servigio dei Grandi. 17. Apologia dell' autore. 18. Della morte di Peregrino. 19. I fuggitivi. 20. Il maestro di rettoricà, versione di Gozzi. 21. Il Prometeo, versione di Gozzi. 22. Il Concilio degl' Iddii. 23. Il Decreto. 24. Tu sei Prometeo nelle parole. 25. Il Tragitto, o il Tiranno, versione di Gozzi. 26. Contro un ignorante compratore di molti libri, versione di Gozzi. 27. Dialoghi degli Dei. 28. Intorno ai sacrifizii. 29. Della calunnia. 30. Le immagini. 31. Difesa delle immagini. 32. Encomio di Demostene." Sic argumenta huius versionis indicat *Federici* in libro inscr.: Degli Scrittori Greci e delle italiane versioni delle loro opere notizie. (Padova 1828, 8) p. 288 sq. *Gozzii* versiones, quae iam a. 1760 in 8. prodierunt (*v.* infra Bb), sunt a. 1818 et 1820 repetitae. *V.* infra Bb).

1819, 8. Le Opere di Luciano volgarizzate da Guglielmo Manzi. Losanna (Venezia). *III Voll.* —— Haec est omnium italicarum versionum Luciani optima, ut Itali ipsi iudicant.

1820, 8 min. Opere di Luciano, tradotte in versi italiani da Ubaldo Orlandi. Pergola, per Lupi. *IV Voll.* —— Quamquam haec versio ad latinam atque ad sensum facta est, tamen laudatur ab Italis.

Bb) *Opera plura.*

1525, 8. I dilettevoli Dialogi: le vere narrationi, le facete epistole di Luciano philosopho: di Greco in volgare novamente tradotte & historiate. *In calce:* Stampato in Venetia per Nicolò d'Aristotile detto Zoppino, nell' Anno del Signore MDXXV. del mese di Settembre. —— Interpres est *Niccolo da Lonigo*, cuius nomen in aliis exx. expressum, in aliis autem omissum est. Rep. 1529.

1527, 8. Dialogi di Luciano Philosopho, nelli quali sotto piacevoli ragionamenti si tratta la vita morale, & come lhuomo si debbe governare nel suo vivere. Et oltra di questo vi sono alcune belle epistole, & ancora il libro delle vere narrationi, & altre bellissime cose, di greco in volgare tradotte. *In fine:* Stampati in Vinegia per Francesco Bindoni, & Mapheo Pasini compagni. Nel anno del Signore. M.D.XXVII. del mese di Marzo, regnante il serenissimo Principe messer Andrea Gritti.

1529, 8. I dilettevoli Dialogi *etc.* tradotte per M. Nicolò da Lonigo, & di nuovo accuratamente reviste ed emendate. *In fine:* Impresso in Vinegia per Nicolò d'Aristotile Libraro detto Zoppino nell' Anno del Signore MDXXIX. del mese di Maggio. Regnante l'inclito Principe Andrea Gritti. —— Frons ornamentum ligno incisum habet. *V.* 1525 et 1535.

1535, 8. I dilettevoli Dialogi *etc.* In Venezia per Francisco Bindoni e Maffeo Pasini. 1535. —— 1529 et 1536.

1536, 8. I dilettevoli Dialogi; le vere narrationi; le facete epistole di Luciano Philosopho di Greco in volgare tradotti per M. Nicolò da Lonigo, historiate, & di nuovo accuratamente reviste & emendate. *In calce:* Stampate in Vinegia per Francesco Bindoni, & Mapheo Pasini compagni a Santo Moyse nelle Case nove Justiniane nell' Anno del Signore 1536. del mese di Zenaro. Regnaute l'inclito Principe Andrea Gritti.

1541, 8. Dialoghi piacevoli e vere narrationi, le facete epistole di Luciano Philosopho di Greco in volgare tradotte per M. Nicolò da Lonigo, & Historiate, e di nuovo accuratamente reviste & emendate. In Venetia MDXXXXI. *In fine:* In Venetia per Giovanni de' Farri, e Fratelli da Rivoltella nell' anno del Signore MDXXXXI.

1548, 8. Due Dialoghi (il Convito, e l'Incanto delle Vite) di Luciano, nuovamente tradotti per M. Lodovico Domenichi. Con privilegio. In Fiorenza. (per Torrentino.) MDXLVIII.

1551, 8. Di Dialoghi piacevoli, le vere narrationi, le facete Epistole di Luciano Philosopho. Di Greco in volgare tradotte per M. Nicolo da Lonigo: & historiate, & di nuovo accuratamente reviste, & emendate. In Venetia, MDLI. *In calce:* In Venetia per Giovanni Padoano, Nell' anno del Signore, M.D.LI.

1567, 8. Due Dialoghi di Luciano tradotti da incognito. In Venetia per Francesco Bindoni. 1567.

1681, 12. Alcuni dialoghi di Luciano in verso di diverse specie tradotti. ——

cortese del Toreigliani. (Lucca per adoli) P. II. p. 1 sqq.

, 8. Il Prometeo, il Sogno, il di Retorica, il Tiranno, la Dea rtù, l'Icaromenippo, il Pescatore, ne, trad. da Gozzi. —— In eiusro: Il Mondo Morale Conversalla Congrega de' Pellegrini. (In Vepresso Paolo Colombani MDCCLX.) 178. P. II. p. 65. 163. P. III. p. 17. 147.

, 8. I Dialoghi delle Cortigiane ano, tradotti dal conte Luigi Lecescia per Bettoni. —— Haec verelegantiam valde laudatur.

, 8. Dialoghi dei morti di Luvolgarizzati dal greco. Milano reale. —— Haec versio, a *Pastoni* ita, est accurata atque elegans.

, 8. Opuscoli di Luciano, volti da Panajotti Palli. Livorno per —— Sunt versi dialogi XXXII.

— 1820, 8. Quattro lettere Sa, il discorso intitolato la Dea della l'Icaromenippo, ovvero il soprarad. da Gozzi. —— In eiusdem: Padova per la Minerva) Vol. III. V.

) *Singula opera.*

1) Timon.

) *Sine a. et l. notitia.*

8. Il Timone, Commedia tradotta ojardo) da un Dialogo di Lule.

) *Cum a. et l. notitia.*

, 4. Timone Commedia del MaConte Matheo Maria Boyardo. *In* Qui finisce una Comedia dicta Titraducta de uno dialogo de Luper el magnifico condam Mathe Boyardo stampator in Scandiano regrino de Pasquale e Gasparo da Scandiano Regnante el MaConte e cavaliero Misiere Zoanne lo Conte di Scandiano, de Casal, de Arceto & cętera. M.500. adi ierare.

, 8. — In Venetia per Manfrino la Monferrato 1504.

, 8. Timone comedia del magninte Matheo Maria Boyardo Conte ndiano traducta de uno dialogo de o a compiacientia de lo illustrisrencipe Signore hercule Estense e Ferrara *etc.* *In fine:* Qui finisse una comedia dicta Timone. Stampata in Venetia per Zuane Tacuino de Cereto da Trin. del. M.D.XIII. Adi. X. de Zugno.

1517, 8. Timone *etc.* *In fine:* Qui finisse una comedia dicta Timone. Stampata in Venetia per Zuane Tacuino de Cereto da Trin. del. M. D. XVII. Adi. XX. de setembrio.

2) De mercede conductis.

1542, 8. La vita de Cortigiani di Luciano Filosofo, dove si mostrano le infinite miserie che essi continuamente nelle Corti soportano. Interprete Giulio Roselli Fiorentino. M. D. XLII. Con Privilegio. *In fine:* In Vinegia, per Venturino di Roffinelli. Nell' Anno corrente il M. D. XLII.

3) Macrobii.

1572, 4. I Macrobi di Luciano tradotti da Francesco Anguilla. —— *V.* Discorso di Francesco Anguilla sopra quell' Oda di Safo *etc.* In Venetia, appr. Giord. Ziletti. p. 1—73.

4) Icaromenippus.

1741, 8. L'Icaromenippo, ovvero Ipernefelo di Luciano, tradotto da Angiol Maria Ricci. —— In: Guerra de' Ranocchi e de' Topi trad. dal Ricci. (Fir., per Albizzini) p. 1—35.

5) Encomium Demosthenis.

1807, 8. Il dialogo intorno alla morte di Demostene, tradotto dall' ab. M. Cesarotti. —— In eiusdem: Opere. (Pisa.) Vol. XXIII.

1816, 8. l'Encomio di Demostene, volgarizz. da Guglielmo Manzi. Milano, per Stella. 1816.

6) Encomium Muscae.

1818, 8. L'Encomio della mosca, recato in terza rima da Vincenzo Rota. Padova nel Seminario. —— Haec versio est elegans.

7) Gallus.

1818, 8. Il Gallo, tradotto in terza rima da Vincenzo Rota. Venezia, tip. di Alvisopoli. 1818.

8)

1807, 8. L'Ocipo, o il Celeripede di Luciano, tradotto in isciolti dall' Ab. Ant.

Maria Salvini, pubblicato dall' Ab. Fr. del Furia. —— V. Collezione di opuscoli scientifici e letterarii. (Firenze) Vol. VII. p. 94—99.

9)

1815, 8. Il Convito, o i Lapiti di Luciano, volgarizzato da Gugl. Manzi. Roma, per De Romanis. 1815.

10) Epigrammata.

1752, f. Varii Epigrammi di Luciano, tradotti dal greco in versi italiani. —— In libro: Varii Epigrammi della greca Antologia. Venez.

E. anglicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1684, 8. LUCIAN's Works, translated out of Greek by Ferrand Spence. London. *IV Voll.* —— 10 *sh.* *Dryden* de hac versione animadvertit haec: „I do not think it worth my while to rake into the filth of so scandalous a version."

1711, 8. The works of LUCIAN, translated from the Greek by several eminent Hands (*Moyle, Shear, and Blount*). With the Life of Lucian and a Discourse on his Writings and a Character of the present Translators. Written by John Dryden, Esq. London, printed for W. Innys. *IV Voll.* —— 12 *sh.*, ch. m. 1 *L.* 5 *sh.* Angli ipsi hanc versionem non adcuratam esse iudicant. Rep. 1745.

1745, 8. — Lond. *IV Voll.* —— V. 1711.

1773—1798, 8. Dialogues of Lucian, from the Greek. By Mr. (*John*) Carr. London, printed for T. Longman and W. Flexney. *Vol. I.* 1773; *Vol. II.* 1779; *Vol. III.* 1786; *Vol. IV. V.* 1798. —— Haec versio Luciani ingenium bene reddit; minus autem notae proficiunt. Conf. Monthly Review. 1799, Febr. p. 175 sqq.

1780, 4. The Works of LUCIAN, from the Greek, by Thomas Franklin, D. D. *etc.* Lond., printed for T. Cadell. *II Voll.* —— 1 *L.* 15 *sh.* Omnes dialogos, exceptis iis, qui verecundiam offendunt, ingeniosissime vertit *Franklin*, bene Luciani ingenium reddens. Conf. Monthly Review. 1781. Jan. p. 23—33. Rep. 1781.

1781, 8. — Second Edition. Lond., printed for T. Cadell, in the Strand. *IV Voll.* —— 1 *L.* 10 *sh.* V. 1780.

1820, 4. The Works of Lucian, with the Comments and Illustrations of Wieland and others, translated by Will. Tooke. Lond. *II Voll.* —— 5 *L.* 5 *sh.* Haec versio ex germanica facta est, itaque non accurata ad textum graecum; praeterea Wielandii notae non satis accurate redditae sunt. Conf. Quarteley Review 1828. Jan. p. 32—50.

Bb) *Opera plura.*

1634, 4. Certain select Dialogues of Lucian, translated into English by Francis Hickes. To which is prefixed the Life of Lucian, gathered out of his own Writings, by Th. Hickes. Oxf.

1638, — 1663, — 1664, f. Part of Lucian's Dialogues made English from the original, by Jaspar Mayne, D. D. Lond. — To which are adjoyned those other Dialogues of Lucian as they were formerly translated by Mr. Francis Hickes. Oxford. 1663. *In calce:* 1664. —— 398 pp.; 8 *ff.* 200 pp. In titulo effigies Luciani expressa est.

1710, 4. Translations from Lucian, viz. 1. Of Sacrifices. 2. Herodotus, or Aetion. 3. Lucian's Panegyrick upon Demosthenes, by Walter Moyle, Esq. London. —— Rep. 1727.

1727, 8. Translations from Lucian by Walter Moyle. —— V. eius: Works. (Lond., printed for J. Knapton) p. 79—152.

1736, 8. Venus and Cupid; Notus and Zephyrus; Alexander and Philip, Three Dialogues from the Greek of Lucian, in english verse, by the Rev. W. Saunders. —— In Gentleman's Magazine. Vol. XII. p. 540. 598. 652.

Cc) *Singula opera.*

1) Necromantia.

—, f. Necomantia. A dialog of the poet Lucyan, for his fantesye faynyd for a mery pastyme. And furst by hym compylyd in the Greke tonge. And after translated out of the Greke into Latyn, and now lately translatyd owt of Laten into English for the erudicion of them, which be disposyd to lerne the tongis. — Interlocuters, Menippus and Philonides. — Johannes Rastell me fieri fecit. —— 10 *ff.* Versio est in oratione ligata; notae in margine additae sunt latine conscriptae.

2) Toxaris.

1565, 8. Toxaris, or the frendshyp of Lucian, translated out of Greke into

...glish. With a dedication to his frende ...S. from A. O. London, printed by ...ry Sutton for Edward Sutton.

3)

1669, 8. The Question of Witchcraft ...bated: or, a Discourse against their ...ision that affirm Witches, by John ...gstaffe. To which is added Lucian's ...alogue, called Lovers of Lyes, trans...ed by another hand. London.

Dd) *Parodia.*

1675, — 1686, — 1751, 8. Burlesque ...on Burlesque; or, the Scoffer scofft, ...ing some of Lucian's Dialogues newly ...t into English Fustian, for the Conso...tion of those who had rather laugh and ...marry, than be merry and wise, by ...harles Cotton, Esq. London, printed ...r H. Brome. 1675. — The second Edi...on corrected. London 1686. — Lond., 1751.

F. hispanicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1621, 8 min. Luciano español. Dialo...s morales, utiles por sus documentos, ...aduccion castellana del Licenciado D. ...ancisco de Herrera Maldonado. Ma...id. —— Hic liber, cuius notitiam ex ...ibus Catalogue (Lond. 1826, 8) p. 127 ...prompsi, rarissime occurrit.

Bb) *Opera plura.*

1550, 8 min. LUCIANO. Dialogos, no ...enos ingeniosos que prouechosos, tra...ucidos de Griego a lengua castellana. ...on, Gripho. M.D.L. —— Hic dialo...rum delectus, quem nusquam nisi in ...ibus Catalogue (Lond. 1829, 8) P. II. 117. no. 3322) indicatum inveni, conti...t dialogos hos versos: Amicicia, Cha...s, Gallo, Menippo en los abismos, Me...ppo sobre las nubes, El amor fugitivo. ...etiam supra I. Dd) 1) 1778.

G. portugallicarum.

...e conscribenda historia.

1733, 8. Arte historica do Luciano, ...duzida do grego em portuguez por ...anoel de S. Antonio. Lisboa.

1735, 12. Arte historica do Luciano, ...duz. por Jacinto de S. Miguel. Lisboa.

1771, 8. Sobre o modo de escrever a historia por Luciano, traduz. do grego e illustrado por Custodio José de Oliveira. Lisboa 1771.

H. belgicarum.

1613, 4. Derthien Tsamensprekinghen van Luciano, vertaalt dor Andr. van Osterbeeck. —— Extat haec versio in versione belgica *Erasmi* Colloquiorum. Traj. ad Rh. Etiam Luciani operum interpretatio belgica a. 1679, 8. Amstelodami prodiisse dicitur.

1791, 8. Samenspraken der Dooden naar het Grieksch van Lucianus. In het Nederduitsch overgezet en met Aanmerkingen uitgegeeven door B. V. F. Utrecht, Yzerworst.

I. danicarum.

Opera omnia.

1775, 8. Timon oversat af Pet. Loft. Kiöbenh. 1775. —— Aliquot Luciani libellos etiam *Suhm* a. 1764 et 1765 conversos edidit, atque repetiit illos in opusculis suis (Hafn. 1790, 8) T. IV.

1790, 8. Lucian, oversat ved L. Heiberg. Kiöbenh., Schulz. —— Conf. Krit. and Antikr. 8 fasc. p. 415—423, 429—436, 441—452, et *L. Heiberg's* Svar paa Recensionen. Kiöbenh., Holm. 1791, 8. 34 pp. Krit. and Antikr. fasc. 9. p. 225—238.

K. polonicarum.

1) Timon.

1608, 4. Tymon Lucyana — przez Iana Danieckiego. w Carkow., Nic. Lob.

2) Psyche.

Sine a. et l.

(1689—1690?) 4. —— Novam editionem sub nomine *Andreae Morsztyn Lips.* 1725, 4. Andr. Zaluskius curavit.

3) Podagra.

1680, 4. —— Hanc versionem, quae s. l. notitia prodiit, carmine polonico composuit *I. Alan Bardzinski.* — *Ignatius Krasicki,* Archiepiscopus Gnesensis, plura Luciani opuscula polonice vertit. Sunt fere haec: Vitae philosophorum al., insertae eiusdem Opusculis, Epistolis aliisque scriptis (Varsaviae); deinde, ab eodem *Krasicki* versi, quindecim Mortuorum Dialogi Luciani editi sunt in eiusdem Operibus, a Dmochowskio collectis, Tomo VII.

III. *Illustrantia Lucianum scripta.*

Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων ἐκ τῶν τοῦ Λουκιανοῦ. — In *L. Bachmanni* Anecdotis. (Lips., 1828, 8) T. II. p. 317 — 348.

( ) Observation critique sur un passage du Nigrinus de Lucien. — In: Nouvelles de la Republ. des Lettres. 1702. Nov. p. 512.

( ) Animadversiones in Luciani Asinum. — In Miscellan. Observatt. Vol. I. T. II. p. 148 — 150.

( ) Animadversiones in Luciani Encomium Demosthenis. — In Miscellan. Observatt. Vol. II. T. III. p. 368 — 376.

v. H.: Empfehlung des Lucian zur Lektüre in Schulen. — In *Seebodii* Archiv. 1819. no. 56.

Belin de Ballu: Lectiones variae in textu Luciani quas e sex Codd. Mss. Bibl. reg. Paris. nunquam antea collatis, excerptis publici juris fecit. — *V.* Magazin f. Schulen. (1791) II. 1.

Tr. F. *Benedict*: Progr. de quibusdam Luciani locis observationes. Lips., litt. Ben. Gthilf. Teubneri clɔlɔcccxiv. 4. — 14 pp.

Edw. *du Bois*: A comparison between Horace and Lucian. — In eiusdem opere inscr.: The Wreath; composed of Selections from Sappho, Theocritus, Bion and Moschus. Lond. 1799, 12.

Lamb. *Bos*: Animadversiones ad Lucianum. — *V.* eius Animadvv. in Scriptores graec. (Franek. 1715, 8) p. 55 — 68.

Clemann: Commentatio historico-philologica de Luciano. Dresd. 1753, 4.

Maturin Veyss. *de la Croze*: Spec. observationum historicarum in Lucianum. — In Miscellaneis Berol. P. I. p. 27 sqq.

H. C. Abr. *Eichstadius*: Lucianus num scriptis suis adiuvare religionem christ. voluerit. Progr. acad. Jenae ex offic. C. Gu. Thd. Jochii MDCCCXX. 4. — 34 pp. Auctor libelli inveteratam, ab *Kestenero* in libello suo inscr. Agape denuo prolatam, opinionem, Lucianum adiuvare voluisse religionem christianam, refutat. Rep. est in Lehmanni editione Vol. I.

Pet. P. *Dobree*: Notae ad Lucianum. — *V.* eiusdem Adversaria, edente Iac. Scholefield. (Cantabr. 1832, 8) P. II. p. 563.

(Nicarno *Fefilio*:) Saggio sopra Luciano o sia Quadro d'antichi e di moderni Costumi. Bassano e Venezia, Remondini. 1789, 8. — 166 pp. Germanice hunc libellum vertit J. Casp. *Dreyssigius* sub tit.: Versuch über Lucian, oder Gemälde alter und neuer Sitten. Aus d. Ital. Halle. Kümmel. 1793. 8. 182 pp. 12 *Gr.*

Fr. Volkm. *Fritzsche*: Quaestiones Lucianeae. Lips. ex offic. Breitkopfio-Haerteliana. MDCCCXXVI. 8. — IV, 67 pp. Loci, quos auctor tractavit, sunt praecipue e dialogis Somnio, Nigrino, Judicio vocalium, Timone selecti.

— —: De Atticismo et Orthographia Luciani commentatio I. II. Rostoch., literis Adler. MDCCCXXVIII. 4. — XVI, 22; 16 pp. Ingeniose Lobeckii opinionem, Lucianum non esse Atticistam, refutat Fritzschius.

— —: Observationes in Luciani Lexiphanem. — In Catalogo lectt. acad. Rost. hiem. 1829. (ib. litt. Adlerianis 4.) 7 pp.

— —: Varietas lectionis in Luciani Somnium [et in Prometheum]. — In Catalogo lectt. acad. Rostoch. vernal. 1830 (ib. 4.) 8 pp.

— —: Varietas Lectionis in Luciani Nigrinum. — In Catalogo lectt. acad. Rost. hibern. 1830. (ib. 4.) 8 pp.

— —: Varietas lectionis in Luciani Judicium vocalium. — In Catalogo lectt. acad. Rost. hibern. 1831. (ib. 4.) 7 pp.

Genersich: Abhandlung über Lucians Charon oder die Weltbeschauer. — In *C. G. Rumi* Musenalmanach von u. für Ungarn, aufs Jahr 1808 p. 131 sqq.

(I. C. S. *Germar*:) Symbolae ad Luciani Samosat. de morte Peregrini libellum rectius aestimandum. Progr. Thorun. 1789, f. — 12 pp.

J. Mtth. *Gesneri* Disp. de aetate et auctore dialogi Lucianei qui Philopatris inscribitur. Lips. 1714 et 1730, 4.

C. Ben. *Hase*: Notice de trois pièces satyriques imitées de la nécyomantie de Lucien. — In Notices et Extraits. T. IX. T. II. p. 125 sqq.

L. *Heller*: Luciani locos quosdam adversus Criticorum tentamina vindicat. Progr. Erlang. 1822, f.

Tib. *Hemsterhusii* Animadversionum in Lucianum Appendix. Ex Schedis Mss. in Bibl. Lugd. Bat. servatis collegit, disposuit et edidit Jac. Geel. Lugd. Bat., ap. Luchtmanns. 1824, 4. — II, 66 pp. Rep. est in Anecdotis Hemsterhusianis. Edid. I. Geel. (Lugd. Bat., Luchtmanns. 1825, 8 mai.) p. 1 — 164.

Cph. A. *Heumanni* Epistola, qua partim illustratur, partim emendatur, Lucianeus Dialogus, Philopatris inscriptus. — In eiusdem: Poecile. T. I. p. 247 sqq.

C. G. *Jacob*: Observationes in aliquot ..a libelli Lucianei de mercede condu- ..is. —— In *Seebodii* Krit. Bibl. 1821. ..c. I. p. 105—107. III. p. 281—284.

— —: Lucianea. —— *V.* ib. 1822. ..c. II. p. 195—198. XI. p. 1105—1113.

— —: De recta nominum propriorum ..i libris Lucianeis scriptura. —— In eius ..itione Luciani Alexandri p. 115—136.

— —: Charakteristik Lucians von Sa- ..sata. Hamb., F. Perthes. 1832, 8. —— ..XII, 194 pp. 1 *Th.* 4 *Gr.* Conf. ephem. ..tt. schol. 1832. II. no. 100. 101. 102.

F. *Jacobs*: Emendationes in Lucianum. — In Bibl. d. alt. Lit. u. K. P. I.

— —: In Lucianum. —— In *Ric. Por- ..ni* Adversariis. (Lips., Weigel. 1814, ..mai.) p. 281—305.

I. *Jensii* Lectiones Lucianeae. Accedit ..d J. G. Graevium super aliquot Dio- ..ri Siculi locis epistola. Hagae Com., ..L Vitwerf. 1699, 8.

John *Jortin*: Oracles at Hieropolis men- ..tioned by Lucian De Dea Syria, and ..ne remarks on that book. —— In eius- ..em: Remarks on Ecclesiastical History. [Lond. 1751, 8) Vol. I. p. 149 sqq.

— —: Critical Remarks on Lucian. — In eiusdem: Tracts, philological, cri- ..ical and miscellaneous. (Lond. 1790, 8) ..Vol. II. p. 116 sq.

J. Thph. *Krebsii* Prolusio de malitioso ..Luciani consilio religionem christ. scurrili ..loquacitate vanam et ridiculam reddendi. ..Lips. 1769, 4. —— Rep. in eiusdem Opu- ..sculis acad. (Lips. 1778, 8.) p. 308 sqq.

Gu. *Langii* animadversiones in quos- ..dam Luciani Libellos, una cum disserta- ..tione de Fabulis Romanensibus ut vocan- ..tur historicis. Hal., Ruff. 1795, 8. —— ..3 pp. 4 *Gr.*

A. G. *Lange*: Locus Luciani emenda- ..tus. —— In Actis soc. philol. Lips. Vol. II. .. 174—177.

Gust. Ferd. *Lossii* Commentatio de ..add. Pariss. Luciani dialogorum mor- ..tuorum. —— In Actis semin. philol. Lips. ..II. p. 245—254.

F. *Menz*: De Luciano. Lips. cIɔIɔcccxxxiv. ..—— 16 pp.

Walter *Moyle*: A Dissertation upon the ..Age of Philopatris, a Dialogue, com- ..monly attributed to Lucian. —— In eius- ..dem: Works. (Lond., printed for J. Darby. ..1726, 8) Vol. I. p. 283—364.

I. H. *Mucke*: De rebus Christianorum, ..testimonia ex Luciano. Lips. 1788, 4.

N. *Nonnen*: Diss. de Luciano seu quis- quis sit auctor dialogi Philopatris. Bre- mae 1743, 4.

Jac. *Palmerii* a Grentemesnil Exerci- tationes ad Lucianum. —— *V.* eius Exer- citationes in optimos fere autores graecos. (Lugd. Bat., ap. Gaasbeekios. 1668, 4) p. 534—581.

C. Ferd. *Ranke*: Pollux et Lucianus. Commentatio. Progr. schol. Quedlinb. typis Bassianis MDCCCXXXI. 4 mai. —— 37 pp. Parte prima p. 2 sqq. auctor libelli agit: de Pollucis vita, ingenio et scriptis qui inter veteres exposuerint; Parte se- cunda p. 14 sqq.: de Luciani vita, ingenio, et scriptis nondum a quoquam sufficienter expositum esse.

I. F. et C. Corn. *Reitzii* Apologia ad- versus criminationes Anonymi in Miscel- lan. Lips. Traj. ad Rh. 1752, 8.

F. S. *Schmidt*: L. Ogmius Luciani ex Celticismo illustratus. —— In Archaeolo- gia: or Miscellaneous Tracts relating to Antiquity. II edition. (Lond. 1779, 4) Vol. I. p. 262—279.

Ch.-Gf. *Schütz*ii Progr. obiter locus difficilior apud Lucianum de conscri- benda historia c. 54 explicatur. Jenae, 1792, f. —— Conf. *Paulus* B. II. 2. p. 178 sqq.

J. *Seager*: Loci quidam Luciani emen- dati atque explanati. —— In Classical Journal no. XI. p. 125—134. XVII. p. 158 —161. XXII. p. 199—201. XXV. p. 71— 74. XXVII. p. 77—80. XXIX. p. 151— 155. XXXII. p. 232—236. XXXIV. p. 326 —330. XXXV. p. 48—52. XXXVI. p. 317 —320. XXXVII. p. 24—31.

K. L. *Struve*: Kritische u. grammati- sche Bemerkungen über Lucians Hermo- timus. Königsb., Degen. 1814, 8. —— 30 pp. Conf. ephem. litt. Jenens. 1816. supplem. no. 43. p. 343 sq.

— —: Lectiones Lucianeae. P. I. —— In *Friedemanni* Miscellaneis. Vol. II. P. II. p. 193 sqq.

E. Ae. *Struvius*: De Luciani aetate et vita, Specc. II. Gorlic. 1829 et 1830, 4.

J. Ch. *Tiemann*: Versuch über Lu- cian's Philosophie u. Sprache. Zerbst, Füchsel. 1804, 8. —— 128 pp. 8 *Gr.* Haec scriptio non satisfacit.

J. Ph. *Treuneri* Theologia Athei seu, qui ita iniuste audit, Luciani. Jenae, 1697, 4.

Ch. Gu. Fr. *Walch*: Rerum christiana- rum apud Lucianum de morte Peregrini explicatio. —— In Novis Commentariis Soc. Gotting. T. VIII. P. II. p. 3 sqq.

Gf. *Wetzlar*: De aetate, vita scriptisque Luciani Samosatensis. Commentatio hist.-philologica. Marburgi typis Elwertii acad. MDCCCXXXIV, 8. —— 56 pp. 1 *f.*

Wiedasch: —— *V.* infra Philostratus. III.

F. T. *Withofii* Observationes ad locum quendam Luciani de morte Peregrini. Partt. II. Ling. 1762 et 1763, 4.

H. A. *Zeibich*: Proluss. II. de Luciano Christi redemtoris teste. Gerae 1762, 4.

LYCOPHRON.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 416 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 750 sqq.

I. *Editiones textus.*

1513, 8. Licophronis (?) Alexandra, obscurum poema. *Graece.* —— Cum Pindaro. Venetijs in aedib. Aldi *etc.* M.XIII.

1546, f. *ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ*, *το σκοτεινον ποιημα και πολυμαθεςατου εἰς αὐτο τουτο Ἰσακιου του Τζετζου ἐξηγημα.* LYCOPHRONIS Chalcidensis Alexandra, siue Cassandra: poema quidem obscurum etiam doctis appellatum, sed ita eruditissimis Isacii Tzetzis Grammatici Commentarijs (quae & doctissimo cuiq; uehementer desiderata sunt hactenus, & simul nunc primùm in lucem eduntur) illustratum atq; explicatum, ut tam historiarum & fabularum, quàm aliarum quoque reconditarum scituq; dignarum rerum studiosi, horum editione magno se thesauro ditatos, agnoscere meritò possint. Adiectvs qvoqve est Ioannis Tzetzae Variarum historiarvm liber, versibvs politicis ab eodem Graecè conscriptus, & Pavli Lacisii Veronensis opera ad uerbum Latine conuersus, nec unquam antea editus. Cum gratia & priuilegio Imp. ad quinquennium. BASILEAE. *Sub singulari tit.*: *ΙΩΑΝΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ ΒΙΒΛΙΟΝ ιστορικον, το δια στιχων πολιτικων, Αλφα καλουμενον, ὡς ςιχων το ποσον μυριας μια και δυσχιλιοι ἑπτακοσιοι πεντηκονταεννεα.* IOANNES TZETZAE VARIARUM historiarvm liber versibvs politicis ab eodem Graecè conscriptus, & PAVLI LACISII Veronensis opera ad uerbum Latinè conuersus, nunćq; primùm in lucem editus. Accessit qvoqve, Nicolai Gerbelii praefatio, in qua de Operis huius praestantia, ac utriusq; Tzetzis, Isaacij & Ioannis, uita, lectu quaedam dignissima reperies. Cum gratia & priuilegio Imp. ad quinquennium. BASILEAE. *In fine Tzetzae f. ult.*: BASILEAE, EX OFFICINA IOANNIS OPORINI, ANNO Salutis Humanae M.D.XLVI. Mense Martio. —— 8 *ff.* praefixa, 180 pp.; 4 *ff.* praefixa, 268 pp. et 1 *f.* Hanc editionem curavit Arlenius, qui Lycophronis textum ad exemplar Ant. Antimachi emendavit, et Tzetzae commentarium e cod. msto Bononiensi, sed vitiosum et lacunosum primum edidit. Praeterea adiectae sunt Nic. Gerbelii emendationes ad Tzetzem. Bibl. sen. Lips.

1547, 8. Lycophronis Cassandra. Graece. Parisiis, apud Jacobum Bogardum. M. D. XLVII.

1566, 4. *ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ Ἀλεξανδρα.* LYCOPHRONIS CHALCIDENSIS ALEXANDRAE, SIVE Cassandrae uersiones duae: una ad uerbum, a Gvlielmo Cantero: altera carmine expressa, per Iosephum Scaligervm, Ivlii F. Annotationes in priorem versionem, Gvlielmi Canteri: quibus loca difficiliora partim è Scholijs Graecis, partim ex alijs Scriptoribus explicantur. Hvc accessit, epitome Cassandrae Graecolatina, carmine Anacreontio: Eodem autore. Item, Rerum & uerborum in his praecipue memorabilium Index. Basileae, per Ioannem Oporinum, & Petrum Pernam. *In calce f. ult.*: Basileae excvdebat Ioannes Oporinus, Anno Salutis humanae M.D.LXVI, Mense Maio. —— 7 *ff.* praefixa, et 1 vac. *f.*, 236 pp. 3 *ff.* et 1 vac. *f.* Canteri notae breves bene sunt adornatae, sed maximam partem ex Tzetzae commentariis fluxerunt. Bibl. sen. Lips.

1584, 4. Lycophronis Alexandra sive Cassandra, Graece. Lutet., apud Fed. Morellum. MDLXXXIV. — Lycophronis Alexandra sive Cassandra, Latino carmine per Jos. Scaligerum translata. Lutet., apud Fed. Morellum. MDLXXXIV. —— 55 pp. et 22 *ff.*

1590, 4. Lycophronis Cassandra, iambico carmine ac stilo vetere translata per Iosephum Scaligerum. Eadem Graeca cum versione soluta Gu. Canteri separatim edita. Ex officina Sanct-Andreana MDXC.

1592, 4. Lycophronis Alexandra, Graece. Oxon., apud Barnesium. 1592. —— Accurate impressa est editio.

1596, 8. *ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ του Χαλκιδεως Ἀλεξανδρα.* LYCOPHRONIS Chal-

[…]nis Alexandra, siue Cassandra, Cum […]ione Latina Gulielmi Canteri. Eius[…] Canteri in eandem Annotationes, […]bus loca difficiliora partim e Scholiis […]ecis, partim ex aliis scriptoribus ex[…]cantur. Apud Hieronymum Commeli[…], Anno clↃIↃxcvi. —— 8 *ff.* praefixa, […] pp. Bibl. sen. et acad. Lips.

[1]597, 8. — Graece, Ioannes Meursius […]ensuit et libro commentario illustravit. […]cedit Ios. Scaligeri versio emendatior. […]gd. Bat., I. Balduinus. MDXCVII. —— […]mmentarius locupletissimus, sed admo[…] prolixus est, atque maximam partem […] archaeologicas illustrans. *V.* 1599.

[1]599, 8. Lycophronis Chalcidensis Ale[…]ndra. Poëma obscurum Ioannes Mevr[…] Recensuit, & Libro Commentario il[…]stravit. Altera editio aucta & innovata. […]cessit Iosephi Scaligeri Ivll Caes. F. […]rsio centum locis emendatior. Lugd. […]atav., Ex officinâ Ludovici Elzevirii. […]nno clↃ. IↃ. IC. —— 8 *ff.* praefixa, 350 […], 9 *ff.* in quorum ult.: Lugduni Batav […]cudebat Ioannes Balduini VIII. Kal. Ma[…]. Anno clↃ. IↃ. XCIX. Bibl. sen. Lips. […] 1597.

1601, 4. *ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΧΑΛ[…]ΔΕΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ. Εἰς αὐτο τȣτο […]ΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ* ἐξηγημα. […]COPHRONIS CHALCIDENSIS ALE[…]NDRA. Cum eruditissimis Isacii Tze[…]s commentariis ex fide manuscripti […]endatioribus factis. Adiuncta est in[…]rpretatio versuum Latina, ad verbum, […] Gvlielmvm Cantervm. Additae sunt […]eiusdem G. Canteri Annotationes, nec […]a Epitome Cassandrae Graecolatina, […]rmine Anacreontio. Excvdebat Pavlvs […]ephanvs. Anno M. DCI. —— 8 *ff.* prae[…], 211 et 59 pp. Ioannis Tzetzae com[…]ntarius e codd. mstis emendatus est. […]bl. sen. et acad. Lips.

1614, f. — graece cum versione lat. […]. Canteri. —— In Corpore Poetar. […]ec. Genev.

1697, f. *ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΧΑΛ[…]ΔΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ. ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΥ[…]Ο ΤΟΥΤΟ ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕ[…]ΖΟΥ ΕΞΗΓΗΜΑ.* LYCOPHRONIS […]alcidensis Alexandra, cum Graecis […]saaci Tzetzis Commentariis. Acce[…]unt Versiones, Variantes Lectiones, […]endationes, Annotationes, et Indices […]cessarii. Cura et opera Iohannis Pot[…]ri, A. M. et Collegii Lincolniensis So[…]i. Oxonii, e theatro Sheldoniano, An. […]m. MDCXCVII. —— Lycophronis textus, cui addita est Canteri versio, ad editiones veteres et codicem Bodleianum denuo constitutus est. Isaacis Tzetzae commentarii multo emendatiores auctioresque editi sunt. In calce exhibetur *Ios. Scaligeri* versio latina iambicis versibus bene composita. Multum valent Canteri et Meursii annotationes. Conf Philosophical Transactions Vol. XIX. p. 522 sqq. Rep. 1702.

1702, f. — Editio secunda, priori auctior. Oxon., E Theatro Sheldoniano, impensis Ioannis Oweni. MDCCII. —— In hac nova emendatioreque editione textus Isaacis Tzetzae denuo ad codd. mstos emendatus est, atque Potteri annotationes una cum indicibus auctae sunt. Haec editio priore a. 1697 rarius occurrit. Bibl. acad. Lips.

1741, f. — cum notis Meursii. —— *V.* eiusdem Opera, edente I. Lamio. (Florent, regiis typis) T. V. p. 877 — 1048. *V.* 1599.

1788, 8 mai. *ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ του Χαλκιδεως Ἀλεξανδρα.* LYCOPHRONIS Chalcidensis Alexandra, sive Cassandra, Cvm versione et commentario Gvlielmi Canteri, Paraphrasin, Notas, Indicem graecum, e scholiis auctum, adiecit, ac praefatus est Henr. Godof. Reichardus. Lips. apud Sigf. Lebr. Crusivm. MDCCLXXXVIII. —— LVIII pp., 3 *ff.* 231 pp., 20 *ff.* index. In calce adiectum est: Nachahmung von Lycophrons Cassandra, zu mehrerer Empfehlung des griechischen Originals, 8 *ff.*; 1 *f.* Errata. 1 *Th.* 12 *Gr.*, ch. scr. 2 *Th.* Textus ad codices Viteberg. et Mosq. emendatus exhibetur.

1803, 4 mai. *ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ, το σκοτεινον ποίημα, καὶ εἰς αὐτὸ τουτο Ἰσαακιου, μαλλον δε ΙΩΑΝΝΟΥ του ΤΖΕΤΖΟΥ ἐξηγησις.* LYCOPHRONIS CHALCIDENSIS CASSANDRA, obscurum poema, ope XVI codd. Mss. sanioribus subinde lectionibus restitutum, fideliori interpretatione exornatum, et accurata paraphrasi explicatum: cum ISAACI, vel potius IOHANNIS TZETZAE commentario, ex postrema Oxoniensi editione ad fidem XIII exemplarium bis mille ferme in locis emendato, notabiliter aucto, latine reddito et illustrato. Accedunt fragmenta vndique collecta; variantes Lectiones, Emendationes et Indices necessarii. Studio et impensis Leopoldi Sebastiani. Romae MDCCCIII. apud Anton. Fulgarium. —— XL, 416, 210 pp. et II tabb. aen. Ex codicum mstorum collationibus textui editor eas tantum variantes lectiones subiecit, quae sibi ipsi magni momenti videbantur, et in fine textus

p. 361—371 praeterea adnexa sunt: „Selecta ex discrepantium lectionum silva, cum manifesta librariorum sphalmata, tum voces ab orationis contextu et poetae mente omnino alienas continentia." Multa in Lycophronis textu intacta reliquit editor, quamquam nonnullos locos bene emendavit. Plura praestitit in Tzetzae commentario, quos etiam latine vertit. Magni habendi sunt indices locupletissimi. Ceterum, quod in hac editione est bonae frugis, recepit Müllerus in Tzletzae editione.

1830, 8. Lycophronis Alexandra. Ad fidem codd. Mss. recensuit, Paraphrasin ineditam, Scholia minora inedita et Indices locupletissimos addidit L. Bachmannus. Lips., sumptib. J. C. Hinrichs. —— XLVI, 626 pp. 4 *Th.* 12 *Gr.*, ch. mel. 5 *Th.* 8 *Gr.*; nunc 3 *Th.* Est volumen I., sed volumen II. promissum adhuc restat. Editor textum ad codd. mstos maxima cura bene constituit, superavitque omnes priores editores. Conf. ephem. schol. univ. 1831. II. no. 51. 52, p. 397 sqq. Textui subiectae sunt notae criticae, atque Scholia minora inedita; adnexa est Sebastiani paraphrasis; deinde: Varietas Lectionis a Ioanne Pottero et Leopoldo Sebastiano collecta cum annotatione editoris; quam Scaligeri metrica versio excipit, adiectis editionum Canteri et Meursii variis lectt.; in calce sunt indices locupletissimi.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1558, 8. Lycophronis Alexandra, primum e Graeco in Latinum ad verbum translata et castigata per Ben. Bertrandum, cum Isaacis Tzetzae commentariis Latio donatis ab eodem Bertrando. Basil., Oporin.

1584, 4. — iambico carmine translata per Ios. Scaligerum. Paris., ap. Fed. Morellum. —— Rep. 1615.

1615, 8. —— Inter *Ios. Scaligeri* Poemata omnia. Lugd. Bat., Plantin.

1706, 8. *Ol. Celsii* latina paraphrasis Alexandrae. Upsal.

B. germanicarum.

1783, 8. Der Anfang von Lycophrons Cassandra übersetzt von v. Murr. —— In eiusdem Journal zur Kunstgesch. u. Litt. Vol. XI. p. 343.

1827, 4. Probe einer Uebersetzung und Bearbeitung von Lykophrons Kassandra [v. 1—130], von Winckler. —— In ephem. litt. schol. univ. II. no. 10. 12. p. 73 sqq. 89 sqq.

1828, 4. Lykophrons Cassandra v. 1—51 metr. übersetzt und m. Anmerkk. begleitet. Progr. schol. Altona. —— Versio est fida et elegans.

C. italicarum.

1812, 8. La Cassandra, poema di Licofrone, tradotto in versi italiani ed illustrato con note da Onofrio Gargiulli. Napoli, stamperia reale. —— Interpres versionem in cantus VI divisit.

D. anglicarum.

1806, 4. Lycophron's Cassandra, translated from the original greek and illustrated with notes by Viscount Royston. Cambridge. —— Interpretis impensis pauca tantum exx. typis descripta sunt. Versio inscr.: Cassandra translated from the original Greek of Lycophron and illustrated with Notes by Lord Viscount Royston, repetita est in Classical Journal no. XXV. p. 1—32. XXVII. p. 1—55.

III. *Illustrantia Lycophronem scripta.*

Scholia ad Lycophronem e cod. msto Paris. —— In *L. Bachmanni* Anecdotis. Vol. II. p. 197 sqq.

Thph. S. *Forbiger:* Commentatio de Lycophronis Alexandra v. 31—37. Progr. schol. Lips., litt. Staritzii 1827, 8 mai. —— 28 pp.

J. *Hayter:* An Essay on the Alexandra of Lycophron. —— In Classical Journal no. IX. p. 113—120. Hayter proposuit textum graecum, versionem anglicam v. 1435—1450 adiectis notis.

H. *Meen:* Remarks on the Cassandra of Lycophron, a Monody. Lond. 1800, 8. —— 3 *sh.* Hae annotationes primum prodierunt in European Magazine.

Ch. Gf. *Müller:* Notitia et Recensio codd. Mss. qui in bibl. episcopatus Numburg.-Cizensis asservantur. Part. III. Lips. ex offic. Breitkopf-Haertelia CIↃIↃCCCVIIII. —— 24 pp. Auctor libelli breviter descripsit usque ad pag. 9 codicem Lycophronis et Tzetzae; usque ad p. 12 edidit varietatem lectionum in Lycophronis Alexandra ad edit. Sebast., usque ad p. 23 varietatem lectionum in commentarium Tzetzae ad edit. Sebast.

B. G. *Niebuhr:* Ueber das Zeitalter Lycophrons des Dunkeln. —— In Rhein.

1827. fasc. I. II. p. 108 — 117. eiusdem Niebuhrii Kleine histor. ol. Schriften p. 438—450. Pars huius disquisitionis anglice versa .: Is Lycophron the Tragic Poet, of the Cassandra? extat in Classi- rnal no. LXXI. p. 28—32.

L. Gu. *Völker:* De Lycophronis dra verss. 13 sqq. Progr. schol. , Schroeder. 1820, 4. —— 27 pp. at novae atque accuratae versionis, notis exegeticis.

LYCURGUS.

Gr. T. I. p. 915 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 812 sqq.

Editiones textus.

1) Oratio.

, f. Lycurgi oratio. Graece. —— Oratores graec. (Venet.) Tom. II. —151.

, 8. Oratio LYCVRGI contra iten, desertorem patrię dulcissime cijs patriae debitis disserens. Cum tione Phi. Melanth. Vitebergae edita ina Iohannis Lufft. M.D.XLV. *In* 39 *a:* Vitebergae Typis excude- annes Lufft. Anno M.D.XLV. —— raefixa, 39 non num. *ff.*

, —1554, 8. Lycurgi Oratio con- ocratem, desertorem patriae *etc.* e. Eadem conversa in latinum ser- a Phil. Melanchthone. Item Ho- entra cum interpretatione latina. af. ad M. excud. Pet. Brubachius Dom. MDLIV. Mense Sept.

, 8. Lycurgi oratio contra Leo- . Graece. Witebergae.

, f. — graece. —— Inter *H. Ste-* Oratores veteres graec. Paris.

, —1590, 8. Lycurgi oratio con- ocratem desertorem patriae, dul- e de officijs patriae debitis disse- Graece et Latine. (Cum praefa- Matth. Dresseri.) Witteb., ap. Zach. ann.

, 8. Lycurgi oratio, graece et —— Inter Orationes politicas. (Ha- rpis Wechelianis) p. 91—197 sqq.

, 8. Lycurgi oratio contra Leo- . Graece et Latine, recensuit J. . —— Cum Demosthenis ora- contra Midiam. V. *ib.* I. Bb) AA.) 4 d).

, 8. Lycurgi Oratoris Attici, quae stat, contra Leocratem Oratio. Ad editionem I. Taylori iterum recensuit, huius atque aliorum selectas, cum suis Observationibus subjecit, nonnullas commentationes, Lycurgi de vita et scriptis, praeceptis morum, rhetorica eloquutione, attica dialecto, stilique potissimum cum N. T. comparatione, itemque dispositionem orationis, nec minus sex indices adjunxit, ac praefatus est I. Gf. Hauptmann. Lips., sumt. haered. Lanckis. —— 8 *ff.* praefixa, 294 pp., 129 *ff.* Indices. 16 *Gr.*

1771, 8. Lycurgi oratio contra Leocratem c. praefatione et notis Taylori et Reiskii. —— Inter eiusdem *Reiskii* Oratores Graecos. T. IV. p. 105 sqq.

1789, 8. Lycurg's Rede wider Leocrates. Griechisch, recensirt u. mit Anmerkk. zum Gebrauch der Schulen herausgeg. von J. H. A. Schulze. Braunschw., Schulbuchh. —— 190 pp. 12 *Gr.*

1803, 8. Lycurgi oratio in Leocratem. Curavit Birg. Thorlacius. Havn., Schubothe. —— 6 *Gr.*

1812, 8. *Λυκούργου λόγος. Graece.* —— In *Neophytae Douca Λογοι των Ἀττικων ῥητορων. (Ἐν Βιεννῃ τῆς Αὐστριας.)* Vol. IX.

1821, 8. Lycurgi, oratoris Attici, quae exstant, graece. Textum Leocrateae recognovit, I. Taylori Prolegomena et animadversiones integras, I. G. Hauptmanni, I. I. Reiskii, J. H. A. Schutzii selectas, S. F. N. Mori ineditas suasque adiecit, orationum deperditarum fragmenta collegit Alb. Gerh. Becker. Magdeb. imp. Heinrichshofen. —— IX, 228 pp. 18 *Gr.* Editor omnes editiones adhibuit; sed Taylori notae non integrae sunt exhibitae. In colligendis fragmentis diligenter versatus est, nihilominus Rutilium Lupum inspicere neglexit. Indices locupletes sunt. Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1821. fasc. X. p. 853 sqq.

1821, 8 mai. Lycurgi oratio in Leocratem ad fidem codicum mss. adiecta annotatione critica recensuit Frid. Osann. Jenae, Croeker. —— XXIV, 176 pp. 20 *Gr.* Textui praemissa est: Lycurgi vita e Pseudo-Plutarchi vitis decem oratorum descripta (ed. Hutt. Tom. XII. p. 250 sqq.); deinde: Decretum Atheniense (ed. Hutten. T. XII. p. 277 sqq.), adiectis aliquot notis; haec excipit ὑποϑεσις orationis. Praefationi ipsi subiecta est Varietas lectionum Heinrichiana. In recensendo textu considerate editor egit. Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1822. fasc. III. p. 236 sqq.

1821, 8. Lycurgi oratio in Leocratem. Emendavit C. F. H(*einrich*). Bonnae ad Rh., ap. C. vom Bruck, Lugd. B. ap. S. et J. Luchtmans. —— 68 pp. 12 *Gr.* Distinctiones capitum omissae, sed in quavis pagina 30 versus positi sunt. Ceterum interpunctionum signa melius editor posuit, lectiones emendavit, glossemata signis inclusit, lacunas supplevit, adiectis asteriscis. Pag. 61 sqq. exhibetur annotatio lectionis Reiskianae. Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1821. fasc. X. p. 862 sqq.

1822, — 1823. Lycurgi oratio contra Leocraten, ex recensione Imm. Bekkeri. *Graece.* —— Inter eiusdem Oratores Atticos. (Oxon., rep. Berol., Reimer) Vol. III.

1824, 8 mai. Des Lykurgos Rede wider Leokrates. Einleitung, Urschrift, Uebersetzung und Anmerkungen, grösstentheils kritischen Inhalts. Von Gust. Pinzger. Leipz., Gleditsch. —— 300 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.* Editor usus est omnibus editionibus. In introductione agit de Lycurgi vita, eius ingenio et reliquis orationibus, deinde de oratione contra Leocratem. Pag. 68—167 textus orationis cum versione germanica editoris; p. 171—268 eiusdem notae et criticae et exegeticae; p. 271—290 varietas lectionum; p. 291 Corrigenda; p. 292 sq. collatio paginarum huius editionis cum Reiskiana; p. 294 sqq. indices exhibentur. Conf. ephem. litt. Halens. 1826. no. 277. 278 et 279.; ephem. litt. Jenens. 1827. no. 77. 78.; ephem. litt. Lips. 1827. no. 40. 41.

1824, 8 mai. Lycurgi Oratio in Leocratem. Ad optim. libror. fidem recensuit et adnotationem criticam adiecit G. Pinzger. Editio scholarum usibus accommodata. Lips., Gleditsch. —— VIII, 74 pp. 8 *Gr.*

1826, 8. *Λυκουργου λογος κατα Λεοκρατους, ἐκδοντος και διορθωντος* ***A. K****(oray)*, *και Γαλλιστι μεθερμηνευσαντος* ***E. Th.*** *(Thurot)*. Paris., Didot.

1828, 8. Lycurgi oratio, cum aliarum orationum fragmentis, et notis interpretum. —— Inter *Gu. Steph. Dobsoni* Oratores Atticos. (Lond., excud. J. F. Dove) Vol. IV. p. 357 sqq. Textus ex recognitione *Beckeri* a. 1821 edita, expressus est, cui praemissa sunt Taylori praefatio, Lycurgi vita ex Plutarcho cum notis variorum interpretum, *Alb. Gerh. Beckeri* summarium orationis Lycurgi; orationi ipsi additae sunt Osanni et Pinzgeri notae; in fine sequuntur fragmenta Lycurgi, quae Beckerus collegit, deinde variae lectiones secundum Pinzgerum, atque indices Reiskiani.

1828, 8 mai. Lycurgi oratio in Leocratem. Recognovit et illustravit Gu. Armin. Blume. Sundiae, Löffler. —— XXVIII, 192 pp. 1 *Th.* 6 *Gr.* Editio laudanda, in qua textus ex recensione Bekkeri, paucis mutatis, expressus est. Conf. ephem. litt. Halens. 1829. no. 52. p. 403 sq.; ephem. litt. Jenens. 1830. supplem. no. 9. 10. 11. Lips. 1831. no. 275. 276; Bibl. crit. nova. Vol. V. p. 456—499.

1828, 8 mai. Lycurgi oratio in Leocratem. Ex recognitione Gu. Armin. Blume. Sund., Löffler. —— I, 52 pp. 6 *Gr.*

2) Fragmenta.

1834, 8. Lycurgi deperditarum orationum fragmenta. Collegit, disposuit, illustravit F. Gust. Kiesslingius. Praecedit vita Lycurgi, quae Plutarcho tribuitur. Hal. Sax., libr. Orphan. cıɔıɔcccxxxıv. —— XVI, 128 pp.

II. *Editiones versionum.*

A. germanicarum.

1811, 8. Lykurgs Rede gegen Leokrates, verteutscht von F. A. Simon. Hamb., Müller. —— 62 pp. 4 *Gr.* Germanice versa oratio Lycurgi extat in Georgii Lauterbachii Regentenbuch aus alten u. neuen Historien Lib. II. cap. 20.

B. gallicarum.

1783, 8. Discours de Lycurge, d'Andocide, d'Isée, de Dinarque, avec un fragment sous le nom de Démade, traduits en français par Mr. l'Abbé Auger, à Paris, chez de Bure. —— 578 pp. *V.* 1792.

1792, 8. Les Orateurs Atheniens ou les Harangues de Lycurge, d'Andocide, d'Isée, de Dinarque et de Demade, traduites en français par M. l'Abbé Auger. Edition enrichie de la vie abrégée des ces cinq Orateurs, de la Geographie de la Grece, et d'une table des matieres les plus interessantes traitées dans cet ouvrage. —— *V.* 1783.

1826, 8. —— *V.* supra I. 1.

1826, 8. Harangue de Lycurge contre Léocrate. Paris, Didot. —— 8 *fr.*

III. *Illustrantia Lycurgum scripta.*

Alb. Gerh. *Becker:* Ist wohl die alte Leseart *δίκαιου — τὴν ἄρχην* bei Lycurg

c. Leocr. 1 durchaus verwerflich? — — In *Seebodii* Krit. Bibl. 1825. fasc. III. p. 372 — 376.

Pet. P. *Dobree*: Notae ad Lycurgum. — *V.* eiusdem Adversaria, edente Iac. Scholefield. (Cantabr. 1831, 8 mai.) P. I. p. 316 sqq.

F. Gust. *Kiessling*: De Lycurgi oratione κατ' Ἀριστογείτονος. — *V.* eiusdem Quaestionum Atticarum Spec. (Cizae, ex offic. Webeliana. 1832, 4) p. 4 sqq.

D. A. F. *Nissen*: De Lycurgi oratoris vita et rebus gestis dissertatio. Kil., ex offic. Mohr. 1833, 8 mai. — XII, 100 pp. 2 *ß.* 12 *Gr.*

F. *Osann*: Vergleichung der Aldine des Redner Lykurgus, nach der Reiskeschen Ausg. — In *Seebodii* Krit. Bibl. 1822. Vol. II. p. 684 sq.

A. *Voigtländer*: Brevis de locis nonnullis Lycurgi in Leocratem orationis disputatio. Schneeberg., lit. Fuldianis. 1825, 8. — 16 pp. Conf. *Iahnii* Annal. 1827. II. 2.

Ant. *Westermann*: Nachweisungen der Fragmente aus den verlornen Reden des Lycurgus. — *V.* eiusdem Geschichte der griech. Beredsamk. (Leipz., Barth. 1833, 8) p. 296 sq.

LYSIAS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 818 sq.; *ed. n.* T. II. p. 760 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1513, f. Lysiae orationes. *Graece.* — Inter *Aldi* Oratores graec. (Venet.) Tom. I. p. 86 — 197.

1575, f. — Graece. — Inter *H. Stephani* Oratores veteres graec. Paris.

1615, 8. Lysiae Atheniensis vnius Decem graeciae oratorvm Orationes XXXIV (*graece et latine*) nunc primùm de Graecis Latine redditae et Politicis Notis illustratae a Jodoco Vander-Heidio Brabanto. Hanov., typis Wechel. ap. haeredes I. Aubrii. M. DC. XV. — 52 *ff.* praefixa, 1 *f.* Tabula, 504 pp. et 1 *f.* corrigenda. Textus e coniectura temere mutatus est; quamquam locos sibi suspectos asterisco notavit editor Andr. Schottus. Vander-Heiden praemisit dissertationem de Lysia.

1683, 8. Lysiae Oratoris Graecae disertissimi Orationes Quae hodie e tretantis supersunt XXXXIV Cum civilium, tum forensium causarum, Jureconsultis ac Rhetoribus utilissimae, quippe quibus & doctrinae egregiae, & multa prudentiae capita, ac juris morumq; praecepta egregia comprehenduntur. Antehac a Jodoco Vanderheidio, Graecè et Latinè simul editae, nunc vero in gratiam ac commodum Studiosae Juventutis recusae (*cura I. Burch. Maji*). Marburgi Cattorum, impensis L. Bourgeat *etc.* J. H. Stockenii. A. C. M. DCLXXXIII. — 7 *ff.* praefixa, 555 pp., 8 *ff.* Textus graecus atque versio latina e priore editione repetiti sunt.

1739, 4 mai. *ΛΥΣΙΟΥ ΤΑ ΠΕΡΙΓΕΝΟΜΕΝΑ.* LYSIAE Orationes et Fragmenta, Graece et Latine. Ad fidem Codicum MStorum recensuit, Notis criticis, interpretatiooe nova, ceteroque apparatu necessario, donavit Ioannes Taylor, A. M. Colleg. *etc.* Accedunt Cl. Jer. Marklandi Coniecturae. Lond., ex officina Gulielmi Bowyer, in aedibus olim Carmeliticis. MDCCXXXIX. — In hac editione nova textus recensio eaque bona una cum Taylori versione latina exhibetur. Tantum 400 exx., quorum 300 in ch. vil., 75 in ch. m., et 23 in ch. m. mel., typis descripta esse dicuntur.

1740, 8. Lysiae, Atheniensis, Orationes, graece et latine, ex interpretatione, & cum brevibus notis Ioannis Taylori, in usum studiosae iuuentutis. Cantabrigiae, typis academicis, impensis G. Thurlbourn. M.DCC.XL. — 3 *ff.* praefixa, 564, 235 pp., 37 *ff.* Notae prioris editionis in compendium redactae sunt; sed accesserunt variantes lectiones codicis Veneti. Praeterea versio latina priore emendatior est. In notis autem eae, quae Taylori et Marklandi sunt, non satis distinguuntur.

1772, 8 mai. Lysiae orationes, cum fragmentis, notis Taylori, Marklandi et suis edidit I. Iac. Reiskii. — Inter Oratores graec. (Lips.) Vol. V. VI. Vol. V. (XIX, 924 pp.) continet Orationes Lysiae; Vol. VI. (943 pp.) p. 1 sqq. fragmenta Lysiae, p. 43 sqq. tabula paginarum, p. 53 sqq. annotationes Taylori ad Lysiam, p. 57 sqq. Taylori praefatio, p. 98 sqq. Marklandi praefatio, p. 100 sqq. Lysiae vita a Tayloro conscripta, p. 159 sqq. Vita Lysiae a Dionysio Halic. conscripta, p. 204 sqq. Lysiae vitae a Plutarcho, Photio, Suida, Eudocia conscriptae, p. 213 sqq. Testimonia veterum de Lysia, p. 219 sqq. Taylori Lectiones Lysiacae, p. 335 sqq. ad Lys. Taylorianum accessiones Reich. praef., p. 344 sqq. praefatio ad Hier. Wolfii latinam interpretationem operum Aeschinis edita.

p. 351 sqq. Lysiae orationes, latine ex Reiskii interpretatione, p. 656 sqq. Lectiones variae ad Dionysium Halic., p. 727 sqq. Reiskii praefatio ad suos in Lysiam indices, p. 735 sqq. index graecitatis Lysianae, p. 914 sqq. Taylori index regiminum, p. 930 sqq. indices reliqui. Reiskius textum orationum et ad fidem codicum Vindob. et Venet. et ad coniecturas recensuit.

1783, 4 et 8. Lysiae opera omnia, graece et latine, cum versione nova, triplici indice, variis lectionibus et notis, edidit A. Auger. Paris., Didot. *II Voll.* —— 100 exx. in 4 ch. m. 72 *fr.*, in 8, 16 *fr.* Auger usus est quidem codicibus mstis Paris., sed codices adhibiti, quorum variae lectiones in calce cuiusque voluminis exhibentur, admodum recentes sunt, atque editor eos non satis diligenter contulit. Versio latina Augeri saepe Reiskianam superat; in indicibus autem multa desiderantur. Conf. ephem. litt. Lips. 1785. no. 50.

1785, 8. Lysiae quae extant, ad codicem Vindobonensem expressa, cura F. C. Alter. Vindob., Trattner. —— Haec editio accurate e codice msto Vindob. facta est, adiectis in calce vitiis codicis et graecitatis Lysiae specimine.

1818, 12. Lysiae orationes ad opt. librorum fidem editae. *Edit. ster.* Lips., Tauchnitz. —— 12 *Gr. nunc* 6 *Gr.*

1822, — 1823, 8. Lysiae orationes, ex recensione Imm. Bekkeri. —— Inter eiusdem Oratores atticos. (Oxon., *rep.* Berol., Reimer) Vol. I. Bekker recensionem novam ad codd. mstos instituit.

1822, 12 mai. Lysiae orationes. (*Curante Gf. H. Schaefero*). Lips., Weigel. —— 12 *Gr.*, nunc 6 *Gr.* Textus Reiskii repetitus est.

1828, 8. Lysiae orationes cum fragmentis, Taylori, Marklandi et Reiskii notis, praemissis Dobreei adversariis ad Lysiam, edidit Gu. Steph. Dobson. —— Inter Oratores Atticos. (Lond. excudit Dove). Vol. II. Dobreei adversaria, in quibus emendationes textus annotationesque de auctoritate orationum proponuntur, p. I—XXIX. exhibentur. Reliqua sunt eadem, quae in Reiskii editione, additis tamen nonnullis animadversionibus *Augeri.*

1829, 8. Lysiae Orationes, quae supersunt, omnes et deperditarum fragmenta. Edidit et brevi annotatione critica instruxit C. Foertsch. Praecedit Commentatio critica de locis nonnullis Lysiae et Demosthenis. Lips., Lehnhold. —— X, 65, 326 pp. 2 *Th.* De hac bene adornata editione conf. ephem. litt. Lips. 1831. no. 130. 131.

1831, 8 mai. *ΛΥΣΙΟΥ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.* Lysiae orationes, quae supersunt, omnes, cum deperditarum fragmentis in ordinem chronologicum redactas edidit et annotatione critica instruxit I. Franz. Graece scripta de laude Lysiae et Dionysii Halicarn. de Lysia iudicium. Monachii, Hallberger. —— 2 *Th.*

Bb) *Delectus orationum.*

1522, 4. Lysiae orationes duae; altera de Heratosthenis adulteri nece defensio, Graece et Latine, altera oratio funebris pro iis Atheniensibus, qui, Corinthiis adversus Lacedaemonios auxilium ferentes, praelio interiere, Graece et Latine. —— Cum Libanii Declamatiunculis aliquot. V. *ib.* I. Bb) 1) aa). Nescio quid sit, quod *Schweiger* in suo libro: Handbuch der class. Bibliogr. T. I. p. 202 de hac editione dubitationem moverit.

1554, 8. Lysiae orationes duae, una pro Eratosthenis caede, altera funebris; jam primum integrae graece & latine editae: Fr. Fabricio, Marcodurano, interprete. Colon., Jac. Soter.

1826, 8. Lysiae et Aeschinis orationes selectae commentariis in usum scholarum instructae a I. H. Bremi. Goth. et Erford., Hennings. —— XVI, 472 pp. 2 *Th.* Orationes Lysiae sunt XVII: de caede Eratosthenis, pro Simone de vulnere, pro Callia de sacrilegio, Areopagitica de sacra olea, in Eratosthenem de caede, in Agoratum, in Alcibiadem ob detrectatam militiam, in Theomnestem oratio prior, de maledicentia, pro Mantitheo, in Philonem de *δοκιμασιᾳ*, Apologia de affectata tyrannide, de pecuniis publicis, pro bonis Aristophanis, in Dardanarios, in Pancleonem, pro Invalido, in Nicomachum. Praemissum est Dionysii Halic. de Lysia iudicium. Textus, substrato Bekkeriano considerate emendatus est. Conf. ephem. litt. schol. univ. 1828. II. p. 121 sqq.

Cc) *Singulae orationes.*

1593, 8. Eratosthenes, hoc est, Brevis et luculenta defensio LYSIAE pro caede Eratosthenis, praelectionibus illustrata Andreae Dunaei in Academia Cantabrigiensi Graecae linguae professoris: in quibus fuse explicantur multa quae tum ad eius linguae cognitionem, tum ad

alias res attinent. Excudebat Iohannes Legatus, inclytae Academiae Cantabrigiensis Typographus. Anno Dom. 1593. — 24 ff., 248 pp. Taylor et Reiske has praelectiones neglexerunt.

1696, 8. Orationes duae funebres; altera Platonis, dicta Menexenus, altera Lysiae, cum versione Philelphi et brevibus notis Mich. Busted, in puerorum usum. Cantabrigiae.

1746, — 1753, 8. *ΘΟΥΚΙΔΙΔΟΥ, ΠΛΑΤΩΝΟΣ και ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ.* (*Edidit Ed. Bentham, cum vers. lat. et notis anglice conscriptis.*) Oxon., e theatro Sheldoniano.

1767, 8. *ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΘΟΥΚΙΔΙΔΟΥ, ΠΛΑΤΩΝΟΣ, ΛΥΣΙΟΥ, ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΙ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ. Εν Οξονια ετει αψξη.*

1827, 8. *Λυσίου Ἐρωτικός.* Lysiae Amatorius, Graece. Lectionis varietate et commentario instruxit E. Haenisch. Praemissa est commentatio de auctore orationis utrum Lysiae sit an Platonis. Lips., Teubner. —— X, 68 pp. 8 *Gr.* Notae bene sunt adornatae atque ingeniose excogitatae. Conf. Annal. Heidelb. 1828. p. 254 sqq.

1828, 8. Lobrede des Lysias auf die bei der Vertheidigung der Korinther gefallenen Krieger. *Edit. ster.* Zweibrück., Ritter. —— 26 pp.

II. *Editiones versionum.*

A. germanicarum.

Aa) *Plures orationes.*

1768, 8. Die drei und zwanzigste Rede des Lysias, und die Rede, in welcher Lysias beweist, dass Philo nicht würdig sei, in den Rath aufgenommen zu werden, übers. von Goldhagen. —— *V.* eius: Anthologie. Vol. III. p. 218 sqq. 361 sqq.

1810, 8. Lysias Reden gegen Eratosthenes und Agoratos wegen ihrer Theilnahme an den Verbrechen der dreyssig Tyrannen, und Lysias Vertheidigungsrede über die Aufhebung der Demokratie, begleitet mit Einleitung und kritischen Anmerkungen von F. Jacobs. —— In *Wielandii* Neues attisches Mus. Vol. III. P. II. p. 1 — 102, 103 — 120.

Bb) *Singulae orationes.*

1768, 8. Lysias Trauer - Lobrede, übers. G. F. Seiler. —— *V.* Demosthenes. II. B. Bb) Bbb) 1a).

1796, 8. Der Epitafios des Lysias, der Olympiakos des Lysias (übers. von F. Schlegel). —— In *Wielandii* Attisches Mus. Vol. I. p. 231 sqq. 274 sqq. Versio harum duarum orationum repetita est in eiusdem Schlegelii: Sämmtliche Werke. (1822, 8) Vol. IV. p. 166 sqq. 213 sqq. Schlegel Lysiae vindicat priorem orationem. In introductione agit de mortuorum honoribus.

B. gallicarum.

Aa) *Orationes omnes.*

1783, 8. Oeuvres complètes de Lysias, traduites en françois par Athan. Auger. Paris, Debure. —— 5 *fr.*

Bb) *Singulae orationes.*

1576, 8. Apologie de Lysias sur le meurtre d'Eratosthène surpris en adultère; ou est traitée toute la matière des adultères: traduite en françois par Jacques des Comtes de Vintemille; & commentée par Philib. Bugnyon. Lyon, Benoist Rigaud.

1825, 8. Eloges funèbres des Athéniens, morts pour la patrie, par Péricles, Platon et Lysias, traduction nouvelle, précédée d'un Essai sur le discours funèbre, par F. Roget. Paris et Genève.

C. italicarum.

1781, 8. L'orazione o aringa di Lisia per l'uccisione di Eratostene, tradotta in italiano dall' Ab. Melchior Cesarotti. —— In eiusdem: Corso di letteratura greca. (Padova) Vol. II. Rep. in eiusdem: Opere. (Pisa) Vol. XX.

D. anglicarum.

1778, 4. The Orations of Lysias and Isocrates, translated from the Greek: With some Account of their Lives; and a Discourse on the History, Manners, and Character of the Greeks, from the Conclusion of the Peloponnesian War, to the Battle of Chaeronea. By John Gillies, LL. D. London, for J. Murray and J. Bill. —— 2 *L.* 2 *sh.* Laudata versio. Conf. Monthly Review. 1778, Apr. p. 271 sqq.

III. *Illustrantia Lysiam scripta.*

() Emendatio I. *Meursii* in Oratione Lysiae κατὰ Παγκλέωνος, reiecta et refutata. —— In Miscellaneis Observatt. Vol. VII. T. III. p. 317.

Athan. *Auger*: Memoire sur des restitutions faites au texte d'un discours de Lysias et d'un passage d'Isée. —— In Mem. de l'Acad. des Inscr. T. XLVI. Mém. p. 385 sqq.

I. H. *Boecleri* Dissertatio politica ad Lysiae Orationes XV. et XXX. δοκιμασίαν ἀττικὴν exhibentes. —— In *Boecleri* Dissertationibus acad. (Argent. 1701, 4) T. II. p. 942 sqq

I. Fr. *Boissonade*: —— *V.* Aeschines Rhetor. III.

Pet. P. *Dobree*: Notae ad Lysiam et praelectio in Pseudo-Lysiae orationem funebrem. —— *V.* eius: Adversaria, edente Jac. *Scholefield*. (Cantabr. 1831, 8) p. 192—262, p. 1—19

Ad. *Emperius*: Observationes in Lysiam scripsit. Brunsvigae. MDCCCXXXIII. typis orphan. ducalis. 4. —— 48 pp.

C. *Foertsch*: Commentatio crit. de locis nonnullis Lysiae et Demosthenis. Lips., Teubner. 1827, 8 mai. —— 65 pp. Haec laudanda scriptio repetita legitur in Foertschii editione orationum Lysiae. Conf. ephem. litt. schol. univ. 1828. II. p. 877 sqq. et *Jahnii* Annal. 1828. I. p. 444 sqq.

I. *Franz*: Diss. inaug. de Lysia oratore attico graece scripta (: Φρασικλέους του ἐκ Βαυαρίας ἐπίδειξις περι Λυσίου του ῥήτορος). Norimb., Riegel. 1828, 4. —— 8 *Gr.*

—— —— : Dissertatio de locis quibusdam Lysiae arte critica persanandis. Monach., ap. F. G. Franckh. 1830, 4. —— 23 pp.

K. *Hänisch*: Diss. de oratione, quae sub nomine Lysiae in Platonis Phaedro legitur, utrum Lysiae an Platonis esse videtur. Progr. schol. Ratisb., impr. G. Kupferus typogr. Vratisl. MDCCCXXV. 4. —— 39 pp. In hac dissertatione, quae in eiusdem Haenischii editione Lysiae Amatorii repetita est, orationem esse Lysiae non Platonis iniuria contenditur.

F. *Jacobs*: Kritische u. grammatische Bemerkungen zu Lysias. —— V. *Wielandii* Neues Attisches Mus. Vol. III. P. II. p. 121—166.

L. *Lebeau*: Observationum in Lysiae orationem funebrem Specimen. Heidelb., impr. A. Oswald. MDCCCXXX. 8 mai. —— 31 pp. et 2 *ff.* Errata

J. Jac. *Reiskius*: Animadvv. ad graecos auctores. Vol. II. quo Lysias et Plutarchi opera miscell. pertractantur. Lips. 1759, 8.

Paulli *Schaffshausii* Diss. epistolica de insignibus I. Taylorii in Lysiam oratorem meritis. Hamb. 1741, 4. —— Rep. est in *Hallbaueri* Exercitationibus sec. lat. Jenens. Vol. II.

J. *Seager*: Observationes ad Lysiam. —— In Classical Journal no. LXVI. p. 219 sq.

Leonh. *Spengel*: De Lysia. —— *V.* eius Συναγωγὴ τεχνῶν. (Stuttg., Cotta. 1828, 8) p. 122 sqq.

LYSIPPUS.

L. *Meineke*: De Lysippo, poeta comico. —— *V.* eius Quaestionum Scenicar. Spec. II. (Berol. 1827, 4) p. 50 sq.

LYSIPPUS Epirota.

J. F. *Ebert*: De Lysippo Epirota. —— *V.* eiusdem Dissertationes Siculas. T. I. (Regiom. 1825, 8) p. 107—111.

MACARIUS Aegyptius.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 492; *ed. n.* T. VIII. p. 361 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera.*

1714, 8. S. Macarii, Aegyptii, opera, scilicet, opuscula nonnulla, apophtegmata et homiliae L. Graece & Latine, ex recensione I. G. Pritii. Lips., Chph. Fleischerus. —— Titulus a. 1698 et 1699 hic renovatus est. Pritius curavit, ut textus graecus emendatior exhiberetur, emendavitque versionem latinam.

1788, f. Macarii Opera. —— In *Gallandii* Bibl. PP. T. VII. p. 3 sqq.

Bb) *Opera plura.*

1684, 4. Macarii opuscula septem ascetica et Apophthegmata. Graece e

Latine edidit Pet. Possinus. —— In eiusdem Thesauro ascetico Tolosae ap. Gu. Bosch. 1684, 4.

1699, 8. Sancti Patris MACARII Aegyptii Opuscvla nonnulla et Apophthegmata. Io. Georgius Pritius collegit, recudit, Latinam versionem studiose emendauit, indicibusque adiectis edidit. Lipsiae, In Bibliopolio Grossiano. Litteris Chph. Fleischeri. Anno cIↄIↄcIC. —— 15 ff. praefixa, 285 pp. et 9 ff. indices. Huic editioni etiam praefixus est titulus: „Του αγιου πατρος ΜΑΚΑΡΙΟΥ απαντα. Sancti patris MACARII Aegyptii Opera.“ Praeterea in fronte libri est effigies Macarii. Bibl. sen. Lips.

Cc) *Singula opera.*

1) Homiliae.

1559, 8 *Του οσιου πατρος ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΤΟΥ αἰγυπτιυ ὁμιλιαι ν.* B. MACARII AEGYptij Homiliae quinquaginta. EX BIBLIOTHECA REGIA. PARISIIS, M. D. LIX. Apud Guil. Morelium, in Graecis typographum Regium. EX PRIVILEGIO REGIS. *In calce p.* 567: EXCVDEBAT GVIL. MORELLVS IN GRAECIS TYPOGRAPHVS REGIVS. M. D. LIX. —— 2 ff. praefixa, 567 pp. — Has homilias neque ab Macario scriptas neque coram populo habitas, itaque supposititias esse, multis rationibus, quas affert, adductus iudicat Casim. Oudinus in Commentariis de Scriptoribus et Scriptis eccles. T. I. p. 475 sqq., atque Marco Ascetae sive Exercitatori a. 420 degenti addicit.' Bibl. sen. Lips.

1594, — 1621, 8. Sancti Patris MACARII Eremitae Aegyptii, Homiliae Spirituales qvinqvaginta. De integritate, qvae decet Christianos. Cunctis, quibus animae salus reuera curae est, tum propter insignem pietatis doctrinam, tum propter similium frequentiam, maxime vtiles ac necessariae. E Graeco in Latinvm sermonem conuersae, & coniunctim nunc primum in Germania editae. a *M.* Zacbario Palthenio Fridebergensi. Francofvrti, Apud Wecheli Viduam, impensis Nicolai Bassaei. —— 14 ff. praefixa, 502 pp., 12 ff. index. Bibl. sen. Lips.

1622, f. Macarii Aegyptii Homiliae L, graece cum interpretatione latina I. Pici. —— Cum Gregorii Thaumaturgi operibus. *V.* ib. l. As).

1698, 8. *Του αγιου πατρος ΜΑΚΑΡΙΟΥ του Αἰγυπτιου ομιλιαι.* Sancti Patris MACARII Aegyptii homiliae. Io. Georgius Pritius Textum Graecum accurate reuidit, & in sectiones dispescuit, Latinamque versionem quamplurimis in locis emendatiorem magisque perspicuam reddidit, adnotatis vbique, ad quae prouocatur, scripturae sacrae dictis. Lipsiae, Sumtibus Viduae & Haeredum Ioannis Grossii. Literis Chph. Fleischeri, Anno MDCXCVIII. —— Cum effigie Macarii, et 7 ff. praefixa, 566 pp. 11 ff. Ad interpretationem germanicam editor textum graecum primus in sectiones distinxit. Bibl. sen. Lips.

2) Apophthegmata.

1677, 4. Macarii Apophthegmata, edidit I. Bapt. Cotelerius. —— In Monumentis ecclesiae graecae. (Paris.) T. I. p. 524.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Homiliae.

1559, 8. B. Macarii Aegyptii homiliae quinquaginta, Latine, I. Pico interprete. Paris., ap. Guil. Morelium MDLIX.

1562, 8. S. Patris Macarii Aegyptii Homiliae quinquaginta: Interprete Io. Pico, in senatu Parisiensi classium inquisitoriarum praeside. Paris., ap. Guil. Morelium, in Graecis typographum regium.

1677, f. Macarii homiliae, I. Pico interprete. —— In Bibl. Max. PP. (Lugd.) T. IV. p. 100 — 160.

B. germanicarum.

1696, — 1702, 8. Ein Denckmahl des alten Christenthums, bestehend in des Heil. Macarii und anderer hocherleuchteten Männer aus der alten Kirche höchst erbaulichen und auserlesenen Schriften, ausgefertigt von Gf. Arnold. Die andere, verbesserte und vermehrte Edition. Goslar, bey J. Chph. König. —— Editio prima a. 1696 Lipsiae prodiit.

1819 — 1820, 8. Schriften des heil. Makarius des Grossen aus Egypten nach der von J. G. Pritius im J. 1698 in Leipzig gedruckten griechisch- und lateinischen Ausgabe übersetzt, u. mit einer Vorrede begleitet von Nik. Casseder. Bamberg, Kunz. *II Voll.* —— 2 *Th.* 8 *Gr.* Versae sunt homiliae quinquaginta.

C. anglicarum.

1) Homiliae.

Aa) *Omnes.*

1721, 8. Primitive Morality; or, the Spiritual Homelies of St. Macarius the Aegyptian, full of very profitable Instructions concerning that Perfection which is expected from Christians, and which it is their Duty to endeavour after. Done out of Greek into English, with several considerable Emendations, and some Enlargements from a Bodleian Manuscript, never before printed. London, printed for W. Taylor, in Pater-Noster-Row, W. et J. Innys, at the West-End of St. Paul's Church; and J. Osborn, in Lombard-Street. MDXXI. —— Locupletissimam introductionem praemisit versioni bene compositae interpres. Rep. 1724.

1749, 8. —— In *Wesley's* Christian Library. (Bristol) Vol. I.

Bb) *Singulae.*

—, 4. The forty-fifth Homily of St. Macarius, done out of Greek. —— Sic haec versio in Catalogo libr. Mus. Brit. Vol. II. s. v. *Macarius.*

1712, 12. A Homily of Macarius, translated into English by H. W. Ludolf. —— In Reliquiis Ludolfianis. The pious Remains of Mr. Hen. Will. Ludolf. (Lond. printed and sold, by J. Downing) no. VI.

2) Opuscula ascetica.

1816, 12. Institutes of christian perfection by Macarius, translated from the greek by Granville Penn. Lond. —— 5 *sh.* Haec versio laudatur.

D. hollandicarum.

1733, 4. Gedenkteken des ouden Christendoms. Haarlem.

III. *Illustrantia Macarium scripta.*

Magni *Crusii* diss. notitia et *θεολογουμενα* Macarii Magni ex fragmentis hactenus deperditi operis apologetici pro Christiana religione deprompta. Götting. 1737, 4.

(I. Sal. *Semleri*) Specimen examinis critici operum Macarii. Hal. 1745, 4.

— —; Spec. animadversionun quot opera graeca Macarii. H litt. I. Ch. Hendelii. 1746, 4.

MACARIUS Alexandrin

1696, 4. *Λογος περι εξοδου ψ χαιων και αμαρτωλων πως χωριζ του σωματος και πως εισιν,* Se exitu animae iustorum et pecc quomodo separantur a corpore e statu manent, sub Macarii mine mine editus est ex codice MS. Bil linae Lips., cum variantibus lec codicis Vindob. ex versione lat. I lii. —— In *Iac. Tollii* Insignibus rii Ital. (Traj. ad Rh.) p. 192—1

1740, f. — graece e cod. mst cum versione latina A. Wartoni. · *Gu. Cave* Historia litterar. Scrip cles. (Oxon.) Vol. I. p. 258—260.

1788, f. — graece et latine. · *Gallandii* Bibl. Gr. PP. Vol. VII.

MACEDONIUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 720; *ed. n.* p. 481.

1776, 8. Macedonii epigrammat graece. —— In *Brunckii* Ana Graecis. Vol. III. p. 111—122.

1795, 8. Macedonii epigrammat graece. —— In *F. Jacobsii* Ant Graeca. Vol. IV. p. 81—92 et Vo p. 641. conf. *ib.* p. 913.

MACHON.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 767; *ed. n.* p. 452 sq.

I. *Fragmenta.*

(1560,) 8. *Τα εκ των Μαχων κωμικου γνωμικα σωζομενα.* Gra Latine. —— In libro inscr.: Vetusti rum et sapientiss. Comicorum qu ginta, quorum opera integra non Sententiae, gr. et lat. collectae p Hertelium. (Basileae) p. 748—769.

1626, 4. Fragmenta ex Machor moediis. Gr. et Lat. —— In *Hug.* Excerptis ex Tragoediis et Comoediis cis. (Paris., Apud Nic. Buon. M.DC. p. 848—857.

1805, 8 mai. Machonis fragmenta dam, gr. et lat. —— In *Rob. W* collectione inscr.: Comicorum Grae fragmenta. (Cantabr. typis acad. ex R. Watts. MDCCCV.) p. 29—31. 7

II. *Editiones versionum.*

1799, 8. Bruchstücke (Athen. XIII. p. 579 sq.) des Komikers Machon, meisch ins deutsche übersetzt von F. Jacobs. —— *V.* Attisches Mus. Vol. III. P. I. p. 4 sq. et conf. *ib.* p. 28. Rep. in eius Vermischte Schriften Vol. IV. p. 54 sqq.

II. *Illustrantia Machonem scripta.*

C. G. A. *Erfurdt*: Machonis aliquot fragmenta emendantur. —— *V.* eius Observationes crit. in Athenaei Deipnos., inserae Königsberger Archiv. (Königsb. 1812) fasc. I. p. 429. 460. 464. 467 sq.

Raph. *Fiorillo*: Machonis fragmentum (Athen. VIII. p. 337 C) emendatur. —— *V.* eius Observationes crit. (Gotting., Dieterich 1803, 8) p. 106 sqq.

A. *Meineke*: Emendationes aliquot in fragmenta Machonis. —— In eiusdem Curis criticis, (Berol., Maurer. 1814, 8) p. 25. 30 sq. 34 65 sqq. 68.

MALCHUS Philadelphensis.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 236; *ed. n.* T. VII. p. 540.

I. *Editiones textus.*

1603, 8. Malchi fragmenta. Graece. —— Inter Eclogas legationum. *V.* Dexippus Herennius. I.

1648, — 1729, f. — 1829, 8 mai. — gr. et lat. —— *V.* Dexippus Herennius I.

II. *Editiones versionum.*

1609, 8. Malchi fragmenta de legationibus, latine, interprete C. Cantoclaro. —— Inter Excerpta de legationibus. *V.* Dexippus Herenn. II.

MALALAS v. IOANNES Malalas.

MANASSES v. CONSTANTINUS Manasses.

MANETHON.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 494 sqq. XIV. 214; *ed. n.* T. IV. p. 128 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Apotelesmatica.

Aa) *Opus integrum.*

1698, 4. *ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ Ἀποτελεσματικῶν βιβλία ἕξ.* MANETHONIS Apotelesmaticorum Libri VI, nunc primum ex Bibliotheca Medicea editi, cura Iac. Gronovii, qui etiam Latine vertit ac Notas adiecit. Lugd. Bat. ap. Fred. Haaring. MDCXCVIII.

1832, 8 mai. *Μανεθῶνος Ἀποτελεσματικῶν βιβλία ἕξ.* Manethonis Apotelesmaticorum libri sex. Recognovit, commentationem de Manethone eiusque carmine brevesque annotationes criticas adjecit C. A. Maur. Axtius et Fr. A. Rigler. Additus est index verborum locupletissimus. Colon. ad Rh., Bachem. —— 1 *Th.* 20 *Gr.*

Bb) *Delectus.*

1828, 4 mai. Manethonis librum apotelesmaticorum secundum. Ad indicendam novam quam ipse et C. A. M. Axtius curabunt totius operis editionem proponit ac publicis gymnasii Cliviensis examinibus praefatus est Fr. A. Rigler. Colon., Bachem. —— 8 *Gr.*

2) Aegyptiaca.

1629, f. Manethonis operis Aegyptiacorum fragmenta, collegit Ios. Iust. Scaliger. —— *V.* eius: Opus de emendatione temporum. Col. Allobr. *etiam* Genevae. Hoc opus prodiit antea Paris. 1583, f.; Francof. 1593, f.; Paris. 1598, f.

II. *Illustrantia Manethonem scripta.*

Banier et *Boivin* Sur la chronologie de Manethon. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. Hist. T. III. p. 27 sqq.

Baumgarten: Disp. s. Examen variarum opinionum de regno posterorum Abrahami in Aegypto. Hal. Sax. 1744, 4.

Dreyer: Ueber die Hycksos, oder das Hirtenvólk des Manetho. —— *V.* Neues deutsches Magazin (1802, 8. m. Ian.) p. 78 sqq.

John *Jackson*: On the Dynasties of Manetho. —— *V.* eius: Chronological Antiquities. (Lond., 1752, 4) Vol. II. p. 250 — 256.

Bern. L. *Königsmann*: Prolusio hist.-critica: narratio Manethoniana de regibus pastoribus iterum Aegypto excidentibus a Flavii Josephi (contra Apionem c. 26 sqq.) argumentis vindicata. Slesvici, 1799, 4. —— V. *Ch. Dan. Beckii* Commentationes soc. philol. Lips. I. P. I. p. 53. 55 sqq. T. II. P. II. p. 324.

Larcher: Sur la Chronologie de Manethon. —— In eiusdem versione gall. Herodoti (1786) Vol. IV. p. 151 sqq. 172 sqq.

J. Adam. *Strobeli* Disquisitio hist., an Manethonis pastores invasores Aegypti fuerint Israelitae, defend. praes. *I. Davide Koehlero.* Altdorf., 1730, 4. —— Hac in scriptione primum iudicia argumentaque VV. DD. in utramque partem disputantium adducuntur, deinde p. 9 sqq. eorum sententiae enumerantur, qui Manethonis pastores fuisse Israelitas iudicant, eaeque novis argumentis adiutae exponuntur. Dissertationi autem locus Iosephi contra Apion. I. p. 1039 ed. Genev. subiectus est.

Th. *Tyrwhitti* Disputatio, Manethoni falso tributum esse poema Apotelesmaticorum, id potius posteriore tempore imperii romani conscriptum esse. —— *V.* in eius praefatione ad Orphei de lapidibus poema. (Lond. 1781, 8) p. XII sqq.

Viegleri Disquisitio de libris apotelesmaticis, Manethonis nomine vulgo addictis. —— In *Rupertii* et *Schlichtehorsti* Neues Magazin f. Schullehrer. (Götting. 1793, 8) T. II. P. I. p. 99 sqq. Auctor disquisitionis contendit Apotelesmaticorum libros neque Manethonis, qui Aegyptiacorum auctor est, neque unius eiusdemque auctoris esse, neque Apotelesmata ad Ptolemaei Philadelphi tempora pertinere, sed auctores post tempora Augusti vixisse.

MANUEL Bryennius.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 265 sq.; *ed. n.* T. III. p. 648.

1699, f. Manuelis Bryennii Harmonica, ex codd. MSS. nunc primum edita, Graece et Latine. —— In *I. Wallisii* Operibus mathemat. (Oxon.) T. III. p. 357—508.

MANUEL Chrysoloras v. CHRYSOLORAS.

MANUEL Comnenus.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. VII. p. 729 sq.

1781, 8. Donarium graec. a Manuale Comneno, Imp. S. Michaeli archangelo dicatum, nunc pr. latine redditum in publicam lucem profert I. C. Amadutius. —— In Anecdotis litterariis. (Rom.) Vol. III.

MANUEL Moschopulus v. MOSCHOPOLUS.

MANUEL Philes v. PHILES.

MARCELLINUS.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. II. p. 721 sq.

G. H. *Grauert:* Ad Marcellini vitam Thucydidis observationes criticae. —— *V.* Rheinisches Museum. (Bonn, Weber, 1827, 8) fasc. III. p. 169—193. Thucydidis vita a Marcellino conscripta primum in Aldina Thucydidis editione, deinde in omnibus fere, postremum cum notis criticis in ea, quam Poppo curavit.

MARCELLUS.

I. *Fragmenta.*

1794, 8 mai. MARCELLIANA. Accedit EUNOMII Ἔκθεσις πίστεως emendatior. Edidit et animadversionibus instruxit Ch. H. G. Rettberg. Gotting., 1794. sumptib. Vandenhoek et Ruprecht. —— XII, 170 pp. et 1 *f.* index. Rettberg hoc libro Marcelli episcopi Ancyrae fragmenta collecta proposuit, quae Eusebius in libro adversus Marcellum, Epiphanius in excerptis Acacianis T. I. p. 834 sqq. servaverunt. Eunomii liber p. 116 sqq. legitur.

II. *Illustrantia Marcellum scripta.*

C. H. *Vogel:* Diss. de Marcello. Goetting., 1757, 4. —— *Vogel* testimonia de Marcello ab Eusebio inde usque ad Gennadium colligere studuit.

MARCELLUS Sidetes.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 14 sqq. XIII. p. 315; *ed. n.* T. I. p. 15 sq.

I. *Editiones textus.*

1591, 8. Marcelli Sidetae Medici, de remediis ex piscibus. Fragmentum poëmatis de re medica, è bibliotheca Reg. Medicaea erutum; Graecè cum metrica Latinâ Fed. Morelli versione. Lutet. apud Fed. Morellum. MDXCI. —— A. 1593 et 1598 haec editio coniuncta est c. *Michaelis Plochiri* poemate.

1718, 4. — graece et latine ex Morelli versione. —— In *Fabricii* B. Gr. T. I. p. 14 sqq. XIII. p. 315 sqq.

1775, 8. — graece emendatius edidit cum notis brevibus *I. Glo. Schneider.* —— Cum Plutarchi libro de liberis educandis. (Argent.) p. 95 — 108.

II. *Illustrantia Marcellum scripta.*

C. A. *Boettiger:* Die ältesten Spuren der Wolfswuth in der griechischen Mythologie. —— *V. Sprengelii* Beiträge zur Geschichte der Medicin P. II. p. 1—72. *Boettiger* in hac dissertatione Marcelli fragmento, oratione soluta servato, usus est.

Birgeri *Thorlacii* disputatio: Marcellus Sidetes, seculi post Christum natum 2di medicus, idemque poeta. Progr. acad. Hafn. 1819, 4. —— Rep. inter eiusdem Prolusiones et Opuscula academica. Vol. IV. (Havn. ex off. Schultziana 1821, 8) Vol. IV. p. 49—64. Duo tantum Marcelli poematis fragmenta reliqua sunt, unum in soluta oratione, ab Aetio Amideno et Paulo Aegineta servatum, quod Thorlacius p. 54 sq. graece edidit, alterum e codice msto Mediceo metris conscriptum editum est. Praeterea Thorlacius eidem Marcello binas inscriptiones Triopeas, quae Herodi Attico plerumque tribauntur, vindicavit p. 59 sqq.

MARCIANUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 36 sqq. 46; *ed. n.* T. IV. p. 613 sqq.

I. *Editiones textus.*

1600, 8. Marciani poema geographicum. Graece. —— In *Dav. Hoeschelii* Geographicis. Aug. Vind.

1606, 8. *ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ Ἡρακλεωτου περιηγησις.* MARCIANI Heracleotae poëma de situ orbis, Fed. Morellus Graeca recensuit, & Latine eodem genere versuum expressit, cum notis & indice duplici. Lutet., apud Fed. Morellum.

1662, 8. Marciani Heracleotae orbis descriptio cum interpretatione latina ad verbum et notis Era. Vindingii. Havn., Godianus. M. DC. LXII.

1698, 8. Marciani Periplus. —— Inter *J. Hudsoni* Geographos veteres. (Oxon., e th. Sheldon) Vol. I. 2 *ff.*, 89 pp.

1806, 8 mai. *Μαρκιανου Ἡρακλεωτου περιπλους.* Graece cum notis. —— In *Συλλογη των ἐν ἐπιτομῃ τοις παλαι γεωγραφηθεντων.* (*Ἐν Βιεννῃ της Αυςριας.*) Vol. I. p. 375—454.

II. *Illustrantia Marcianum scripta.*

G. G. *Bredow:* De Marciano. —— *V.* eius Epistolas Parisienses. Lips., Weidmann. 1812, 8.

H. *Dodwelli* Dissertatio de aetate et scriptis Marciani Heracleotae. —— In *J. Hudsoni* Geographis graecis Vol. I. p. 143 sqq.

MARCUS Aurelius Antoninus v. Marcus Aurelius ANTONINUS.

MARCUS Diadochus.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 349.

1694, 4. Marci Diadochi Sermo contra Arianos, graece et latine edidit I. Rud. Wetstenius. —— Cum Origenis libello de oratione. Basil.

MARCUS Ephesius.

1560, f. Marci Ephesii liturgia, graece, edita studio Claudii de Sainctes. —— Cum Liturgiis SS. Iacobi, Basilii et Chrysostomi. Paris., Gu. Morel. MDLX.

MARCUS Eremita.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 349. IX. p. 445. XIII. p. 753.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1563, 8. *Των ἁγιων πατερων, ΜΑΡΚΟΥ Ἐρημιτου και ἀσκητου, ΝΙΚΟΛΑΟΥ και ἩΣΥΧΙΟΥ Πρεσβυτερου, τα εὑρισκομενα συγγραμματα.* Graece ex Bibliotheca regia. Paris., ap. Gu. Morellum.

1654, f. — gr. et lat. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. XI.

1788, f. — graece et latine. —— In *Gallandii* Bibl. PP. (Venet.) T. VIII. p. 3 sqq.

Bb) *Opera singula.*

1) Sermones.

1748, 4. S. Marci Monachi, qui saec. V. floruit, Sermones de Jejunio et de Melchisedech, qui deperditi putabantur. Graece Latine nunc primum, a Balth. Mar. Remondini in lucem prodit. Romae.

2) De lege spirituali.

1531, 8. S. Marci Heremitae de Lege spirituali Capitula, graece, cum latina Vincentii Obsopoei Versione. Praecedit Obsopoei ad Georgium Voglerum March. Brandenb. Cancellarium Epistola, Onoltzbachii ex Schola sua XIIII. Calend. Sept.

M.D.XXX. data. Haganoae in officina Ioannis Secerii Anno M.D.XXXI. Mense Martio.

1550, — 1555, f. S. Marci Eremitae Capitula de lege spirituali, Graece et Latine, Vinc. Obsopoeo interprete. —— In Micropresbytico veterum Patrum. (Basil., 1550.) p. 263 sqq. (Basil., 1555) T. I.

1617, 8. S. Marci Eremitae Exercitatoris Sententiae siue duo libelli de lege spirituali, Graece et Latine, iterum editi studio Ioan. a Fuchte. Helmaestad., typis Iac. Lucii. MDCXVII.

II. *Editiones versionum*

latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1557, 8. Praeclara Nili & Marci abbatum Opera, è Graeco in Latinum conversa, Petro Francisco Zino interprete. Venet.

1563, 8. S. MARCI Eremitae, NICOLAI, & HESYCHII Presbyteri, Opuscula quaedam theologica, quae in Bibliotheca regia reperta sunt, Graece scripta, nunc primùm Latinè reddita cum aliis quibusdam, studio & labore Ioannis Pici. Lutet., Audoenus Parvus. MDLXIII.

1574, 8. S. Marci Dialogus de S. Baptismate. Consultatio cum Anima sua. De Jejunio, e Graeco in Latinum conversa a Pet. Fr. Zino. Venet.

1677, f. S. Marci, Eremitae, Opuscula theologica, Latine. —— In Bibl. max. PP. (Lugd.) T. V. p. 1084—1122.

Bb) *Opera singula.*

De lege spirituali.

1555, 12. Cato Christianus, per F. Staphyl. Nissae Silesiorum MDLV. —— Hoc titulo, ut in Catalogo bibliothecae Upsal. librorum T. II. p. 546 adnotatur, Marci liber indicatus latine versus prodiit.

III. *Illustrantia Marcum scripta.*

S. Marci Vita, e Ms. Diuionensi, cum commentario praevio et notis. —— In Actis SS. Antverp. m. Mart. T. III. p. 778—781, graece *ib.* in append. p. 40 sqq.

MARINUS.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 463; *ed. n.* T. IX. p. 370.

I. *Editiones textus.*

1559, 8. *Μαρινου Νεαπολιτου Προκλος ἡ περι εὐδαιμονιας.* Graece et Latine. —— Cum Marco Antonino. Tiguri. V. *ib.* I. 1).

1618, f. —— Cum Procli libris in Platonis theologiam. Hamburgi.

1626, 12. — graece et latine. —— Cum Marco Antonino. Lugd. Bat. V. *ib.* I. 1).

1700, 4. Procli Philosophi Platonici Vita, Scriptore Marino Neapolitano, quam alterâ parte De Virtutibus Procli Theoreticis ac Theurgicis auctiorem, & nunc demum integram primus edidit, Versionem, breves notas, atque elenchum Scriptorum Procli adjecit Joh. Albertus, Fabricius, *etc.* Praemissa sunt Prolegomena de Marino, de aetate, gente, Magistris & successoribus Procli, tum de septem generibus sive gradibus Virtutum, quas in Praeceptore suo celebrat Marinus. Hamburgi, apud Godofredum Liebezeit. Excudit Conr. Neumannus, Senatus Gymnasii & Scholae Typographus. Anno Christiano 1700. —— 2 *ff.* titulus et dedicatio, 13 *ff.* prolegomena, 111 pp. Fabricius saepissime sine iure textum mutavit; inprimis particulas eiecit temere, quas Marinus ad imitandam orationis antiquae vim cumulat. Conf. Acta Eruditor a. 1700, p. 426 sqq.

1703, 8 mai. PROCLI Philosophi Platonici Vita, scriptore MARINO Neapolitano: quam alterâ parte De Virtutibus Procli Theoreticis ac Theurgicis, auctiorem, & nunc demum integram, primus edidit: Versionem, breves Notas, atque Elenchum Scriptorum PROCLI Adjecit Joh. Albertus Fabricius, *etc.* Praemissa sunt prolegomena (*etc. ut in anteced. editione*). Londini, Excudit T. Hodgkin, pro T. Leigh & D. Midwinter, ad Insigne Rosae Coronae in Coemeterio D. Pauli. MDCCIII. —— 2 *ff.* praefixa, xxviii, 94 pp., et 1 *f.* epigramma graec. in Proclum vitaeque eius scriptorem Marinum. Bibl. acad. Lips.

1814, 8. *Μαρινου Προκλος.* Marini Vita Procli. *Graece et Latine.* Ad fidem librorum mstorum denuo recensuit adnotationesque et indices addidit I. Fr. Boissonade. Lips., Weigel. —— L, 158 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.*, ch. membr. 3 *Th.* Editor

›dicibus mstis Paris. unoque Vatamen omnes recentes sunt, atonibus vet. usus est; praeterea ctiones codicis Guelferbyt., de*f. H. Schaefero* collati, codicis quem *Fr. de Furia* contulit, atis Turin. accepit. His subsidiis loissonade textum priore multo rem reddidit. Recepit etiam Faolegomena et versionem latinam. diectis non solum rationes emenexplicantur, sed etiam Marini di exponitur. Praeterea ea de caumaximi aestimandae sunt, quod continent, ut p. 69 duo carmina stis Paris., quae Philostrati nomen habent, p. 76 Procoasis oratio, p. 85 quinque epionis cuiusdam, p. 130 scriptis mica, cuius auctor ignoratur, p. Scholia quaedam ad Synesium, ratum et Dionem Chrysostonf. Classical Journal. no. XXII. 337; ephem. litt. Jenens. 1815. . 81 sqq.

itiones versionum.

\. latinarum.

8. De vita Procli a Marino latine, cum Scholiis. Tiguri. IL

'. anglicarum.

\. The Life of Proclus by Manslated from the Greek, by Th. — In eiusdem versione anglica (Lond.) Vol. I.

MATRON.

'. Gr. ed. Harles. T. I. p. 550.

, *Fragmenta.*

3. Matronis parodiarum fragdit *H. Stephanus.* — In disde Parodiis ad calcem Certami'i et Hesiodi.

3. Matronis fragmenta paroiraece. — In *Brunckii* Anaaecis. Vol. II. p. 245 sqq.

ıstrantia Matronis scripta.

loser: Ueber Matron den Pa— In *Daubii* et *Creuzeri* StuVI. p. 293 sqq. Conf. *Osanni* p. 73.

MATTHAEUS Blastares.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 493 sq. XI. p. 177 sq. XII. p. 366 sqq.

1) De officiis.

1648, — 1729, f. *Ματθαιου περι τῶν ὀφφικιων του Παλατιου της Κωνςαντινουπολεως*, edidit Pet. Iac. Goar. — Cum Codino. *V.* ib. I. 1).

2) Syntagma.

aa) *Opus integrum.*

1672, f. *Ματθαιου συνταγμα κατα ςοιχειον.* Graece et Latine. — V. *Gu. Beveregii* Synodicon. Oxon.

bb) *Delectus.*

1596, f. *Ματθαιου ζητηματα και ὑποθεσεις γαμικαι.* — In *I. Leunclavii* Iure graeco-romano. Francof.

MATTHAEUS Camariota.

Fabr. B. Gr. ed. Harl. T. VI. p. 118 sqq.

1) Orationes.

1721, 8. *Ματθαιου του Καμαριωτου λογοι δυο προς Πληθωνα, περι ειμαρμενης.* Matthaei Camariotae Orationes II in Plethonem de fato. Ex Bibliotheca publica Lugduno-Batava nunc primum edidit, & latine reddidit Herm. Sam. Reimarus. Praefationem, in qua de Camariota traditur notitia, praemisit Vir Celeb. Jo. Alb. Fabricius. Lugduni Batavorum, Apud Conradum Wishoff. 1721. — 9 *ff.* praefixa, 231 pp.

2) Synopsis.

1595, 4. Synopsis Rhetoricae MATTHAEI Camariotae. A Davide Hoeschelio edita. Augustae Vindelicorum ad insigne pinus. Cum priuilegio Caes. perpetuo. Anno MDVC. — 1 *f.* praefixum, 20 pp. et 1 *f.* Bibl. acad. Lips.

3) Lamentatio.

1584, f. Matthaei Cam. Lamentatio de Constantinopoli urbe capta. — In *Martini Crusii* Turco-Graecia. (Basil.) p. 76—79.

MATTHAEUS Cantacuzenus.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 474; *ed. n.* T. VII. p. 793.

1624, f. In Canticum Canticorum Salomonis Expositio religiosissimi regis

MATTHAEI CANTACUZENI, interprete Vincentio Riccardo, cum notis eiusdem, in queis complures difficiliores Cantici Canticorum sententiae, e veterum scriptorum monumentis, explicantur, prisci ritus notantur, et inedita eduntur, praesertim Eusebii Caesariensis in Canticum Canticorum expositio. Romae, Steph. Paulini.

MAURICIUS Imperator.

1664, 8. Mauricii artis militaris libri dvodecim, graece et latine edidit I. Schefferus. —— Cum Arriani Tacticis. V. *ib.* I. Cc) 4).

Ioannes MAUROPUS v. IOANNES Mauropus.

MAXIMUS Confessor.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 728 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1675, f. S. MAXIMI Confessoris graecorum theologi eximiique philosophi, operum Tomus primus, secundus. Ex probatissimis quaeque mss. codicibus, Regiis, Card. Mazarini, Seguierianis, Vaticanis, Barberinis, Magni Ducis Florentinis, Venetis, &c. eruta, nova Versione subacta, Notisque illustrata. Opera & studio R. P. Francisci Combefis *etc.* Ex almi Galliae Cleri iussu et ordine. Paris., Apud Andream Cramoisy, viâ Fibulariâ, sub Abrahami Sacrificio. MDCLXXV. Cum Privilegio Regis Christianissimi, & Superiorum permissu.. —— 10 *ff.* praefixa, 751 pp.; 2 *ff.* praefixa, 755 pp. Bibl. sen. Lips.

Bb) *Opera singula.*

1) De caritate.

1531, 8. S. Maximi Centuriae quatuor de Charitate, Graece, cum Latina Vincentii Obsopoei versione et Psalmis 146. 34. 103. 20. 57. 125. 25 paraphrastice Carmine elegiaco per eundem Obsopoeum tractatis. Hagenoae per Johannem Secerium. M. D. XXXI.

1546, f. —— In *Conr. Gesneri* Sententiis s. Capitibus Theolog. Tiguri.

1550, f. —— In Micropresbytico veterum Patrum. (Basil.) p. 49—105.

1555, f. —— In Orthodoxographis PP. Tiguri.

1581, — 1609, f. —— Cum Ioannis Stobaei Sermonibus.

1616, 8. S. MAXIMI Confessoris & martyris sententiarum centuriae quatuor de caritate Nunc iterum seorsim editae graecè & latinè, Cum aliquot diuersis exemplaribus excusis, & cum primis quodam Manuscripto diligenter collatae, & à multis mendis repurgatae studio Ioannis à Fuchte. Helmaestadii, Typis heredum Iacobi Lucij, Anno clɔIɔcXVI. —— 16 *ff.* praefixa, 246 pp., 2 *ff.* Bibl. sen. Lips.

2) Mystagogia.

1599, 8. Sancti MAXIMI Martyris Mystagogia. Ex codicibus manuscriptis Reip. Augustanae & Maximi Marguaij Graecè nunc primùm edita, cum interpretatione Latina. Eiusdem S. Maximi Definitiones, integritati restitutae. Opera Davidis Hoeschelii Augustani. Avgvstae, Ex officina typographica Ioan. Praetorij. Anno 1599. —— 8 *ff.* praefixa, 76 pp. Versio latina habet singularem titulum: „SANCTI MAXIMI Mystagogia. Qvorvm nam sint signa, quae in S. Ecclesia, in diuina Synaxi seu communione peraguntur." 81 pp., 2 *ff.* notae Dav. Hoeschelii, et 1 *f.*: Avgvstae, Ex officina typographica Joan. Praetorij. Anno M.D.CXIX. (?) Bibl. acad. Lips.

1644, f. — gr. et lat. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. XII.

3) Scholia in Gregorium Nazianz.

1681, f. Ambigua S. MAXIMI seu Scholia eius in difficiles locos S. Gregorii Nazianzeni, Graece et Latine; accesserunt Ioannis Scoti Erigenae diuisione naturae seu de rerum naturis libris quinque, edente Th. Gale. Oxonii.

4) De Christo.

1606, f. Disputatio S. Maximi cum Pyrrho de duabus Christi voluntatibus. Graece et Latine, ex versione Fr. Turriani. —— In *Pagii Baronis* Annalibus eccles. Adpend. T. VIII.

1618, f. — gr. et lat. —— In *Binii* Collectione Conciliorum. T. V. p. 1784 sqq.

1648, f. S. Maximi capita X de duabus Christi naturis, Graece cum vers. lat.

Fr. Combefisii. —— In eiusdem novo Bibl. PP. (Paris.) T. II. 450.

f. Disputatio S. Maximi cum gr. et lat. —— In *Pagii Baronis* ecclesiasticis, edente J. Dom. acae.) T. XI. p. 631—655, 435. —482. 497—507. 519.

5) Computus.

— 1703, f. S. Maximi Computus ecclesiasticus, P. I. II. graece et la- — In *Dionysii Petavii* Uranologio.

Capita theologica.

8. *Μαξιμου του ὁμολογητου και ς κεφαλαιων θεολογικων τε και κων ἑκατονταδες πεντε.* B. MAmonachi Capitum Theologicorum quinque. Graece, et Latine , Joanne Pico classium inquisitoin senatu, praeside interprete. ap. Guil. Morelium.

Scholia in Dionysium Areop.

8. *Του αγιου ΜΑΞΙΜΟΥ ΣΧΟ- ς τα του μακαριου Διονυσιου τε ιτου εὑρισκομενα. Μιχαηλ του ν ἐγκωμιον εἰς τον αυτον ἀρεοπα-* S. MAXIMI SCHOLIA IN EOS NYSII libros qui extant. Michaeli laudatio eiusdem. *Βασιλει τ' κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* PARISIIS, XII. Apud Guil. Morelium, in typographum Regium. *In fine* : EXCVDEBAT GVIL. MO- S, TYPOGRAPHVS REGIVS, IIS, M.D.LXII. MENSE FE- IIO. —— 14 *ff.* praefixa, 400 pp. itio, textum graecum continens, nipressa est. *V.* supra Dionysius ita. I. Aa). Bibl. sen. Lips.

8) Definitiones.

, 8. *ΜΑΞΙΜΟΥ Μοναχου Ὁροι ν.* Graece. —— Cum Gregorii eni Sententiis p. 40 sqq. V. *ib.* I. bb) 4 d).

, 8. —— *V.* 2).

ditiones versionum.

a) *Opera omnia.*

, f. S. Maximi Opera, latine. Bibl. PP. (Colon.) T. VII.

f. —— In Bibl. PP. (Lugd.) T. XII.

Bb) *Opera singula.*

1) Quaestiones.

1530, 8. Beati MAXIMI Confessoris, antiquissimi sane, et, ut apparet, eruditissimi Theologi, de Incarnatione Verbi, tum caeteris ad pietatem conducentibus quaestionibus, Dialogus, interprete Bilibaldo Pirckheymero. Norimbergae excudebat Joannes Petreius MDXXX.

2) Mystagogia.

1558, 8. Maximi Monachi liber mystagogia ecclesiastica, latine ex interpretatione Gentiani Herveti. —— Cum Nicolai Cabasilae libro de divino altaris sacrificio. Venet., Alex. Bruciolus.

3) Contra Monothelitas et Acephalos.

1605, 8. S. Maximi, Confessoris, opuscula XIII. contra Monothelitas & Acephalos, Latine, nunc primum edita, ex interpretatione Fr. Turriani. Ingolstadii, ex typographia Ederiana. MDCV.

4) De caritate.

1589, f. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. V. p. 1013 sqq.

III. *Illustrantia Maximum scripta.*

1670, 8. S. Maximi, Confessoris, vita & acta, aliaque prolegomena ad ejus operum editionem, studio & cum notis Francisci Combefisii edita. Paris., e typogr. Cramosiana. MDCLXX.

Cf. *Henschenii* de S. Maximo Sylloge. —— In Actis SS. Antverp. m. Maio. T. II. p. 7 sqq.

Casim. *Oudini* Diss. de Scriptis S. Maximi, Monachi et Martyris. —— *V.* eiusdem Commentarios de Scriptoribus eccles. Tom. I. p. 1635 sqq.

MAXIMUS Philosophus Ephesius.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 414 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 322 sqq.

I. *Poema.*

1729, 4. *Μαξιμου περι καταρχων.* Maximi, Philosophi, Carmen de Electionum auspiciis, Graece, cum Io. Rentorfii versione Latina. —— In *Fabricii* Bibl. Gr. T. VIII. p. 414—448.

1804, 4. — graece et latine. —— *Ib.* ed. Harlesio, T. IX. p. 322 sqq., ubi tamen admodum negligenter typis exscriptum est carmen.

1820, 8. *Μαξιμου φιλοσοφου περι καταρχων.* Recensuit, et cum notis criticis ed. Ed. Gerhard. Lips., Vogel. —— 7 *Gr.* Multa etiam in hac nova editione desiderantur.

II. *Illustrantia Maximum scripta.*

Gratiani de S. Bavone (i. e. *Alberti*): In Maximi Philosophi locum animadversio. —— In Miscellaneis Observationibus. Vol. VIII. T. II. p. 287—289.

MAXIMUS Planudes v. PLANUDES.

MAXIMUS Sophista Byzantinus.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 570; *ed. n.* T. XI. p. 38.

1554, 8. *Μαξιμου περι αλυτων ἀντιθεσεων.* Graece et Latine. —— Cum Dionysii Halic. opusculis aliquot. Lutet. V. *ib.* I. Bb) 4) Bbb).

1724, 4. Maximi, Sophistae, de Obiectionibus insolubilibus ab Oratore declinandis et eludendis, Graece cum Latina versione I. Alb. Fabricii. —— In eiusdem Bibl. gr. T. IX. p. 570 sqq.

1808, 4. —— *Ib.* edente *Harlesio*, T. XI. p. 38 sqq.

MAXIMUS Tyrius.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 32 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 515 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Dissertationes omnes.*

1557, 8. *ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΥΡΙΟΥ φιλοσοφου Πλατωνικου λογοι μα'.* MAXIMI TYRII PHilosophi Platonici Sermones siue Disputationes XLI. Graecè nunc primùm editae. EX OFFICINA HENRIci Stephani Parisiensis typographi AN. M.D.LVII. —— 4 *ff.* praefixa, 363 pp. Stephanus textum e duobus mstis edidit. Bibl. acad. Lips.

1607, 8. V. C. MAXIMI TYRII, Philosophi Platonici, Dissertationes XLI. Graece. Cum Interpretatione, Notis, & Emendationibus Danielis Heinsii. Accessit Alcinoi in Doctrinam Platonis Introductio ab eodem emendata: & alia eiusdem generis. Lvgdvni Batavorvm, Apud Ioannem Patium, Acad. Typogr. CIↃ. IↃ. C. VII. *Versionis titulus*: MAXIMI TYRII Philosophi Platonici, Dissertationes XLI. Interprete Daniele Heinsio. Lvgdvni Batavorvm, Apud Ioannem Patium, Acad. Typogr. CIↃ. IↃ. C. VII. *Notarum titulus*: Danielis Heinsii Notae et Emendationes ad Maximvm Philosophum. Lugduni Batavorum, Ex Officina Ioannis Paetzij. Academiae Typographi, An. cIↄ. Iↄ. c. vII. —— 12 *ff.* praefixa, 408 pp.; 6 *ff.* praefixa, 411 pp. et 2 *ff.*; 80 *ff.* Parte prima, praefatione praemissa, p. 245 sqq. exhibentur: *ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΩΝ τινων συγγραμματων ἀποσπασματα*, et quidem p. 247 sqq. *ἐκ των ΙΠΠΟΔΑΜΟΥ Θουριου του Πυθαγορειου, ἐν τῳ περι εὐδαιμονιας*, p. 211 sqq. *ἐκ των ΕΥΡΥΦΑΜΟΥ του Πυθαγορειου, ἐν τῳ περι βιου*, p. 253 sqq. *ἐκ των ΊΠΠΑΡΧΟΥ του Πυθαγορειϑ, ἐν τῳ περι εὐθυμιας*, p. 256 sqq. *εκ των ἈΡΧΥΤΟΥ του Πυθαγορειου ἐν τῳ Περι τω ἀγαθω ἀνδρος και εὐδαιμονος*, p. 261 sqq. *ΘΕΑΓΟΥΣ του Πυθαγορειου, ἐν τῳ περι ἀρετων*, p. 263 sqq. *εκ των ΜΕΤΩΠΟΥ του Πυθαγορειου ἐν τῳ περι ἀρετας*, p. 265 *ἐκ των ΚΛΕΙΝΙΟΥ του Πυθαγορειου*, p. 266 sqq. *εκ των ΘΕΑΓΟΥΣ του Πυθαγορειου ἐν τῳ περι ἀρετων*, p. 271 *εκ των ΑΡΧΥΤΟΥ του Πυθαγορειου ἐν τῳ περι τας ἠθικας παιδειας*, p. 272 *ἐκ των του αὐτου ἈΡΧΥΤΟΥ, ἐν τῳ περι του ἀγαθου ἀνδρος και εὐδαιμονος*, p. 272 sqq. *εκ των ΚΡΙΤΩΝΟΣ του Πυθαγορειου ἐν τῳ περι φρονασιος και εὐτυχιας*, p. 274 *ἐκ των ἈΡΧΥΤΟΥ του Πυθαγορειου ἐν τῳ περι τω αγαθω ἀνδρος και εὐδαιμονος*, p. 275 *εκ των του αὐτου ἐν τῳ περι των μαθηματων*, p. 275 sq. *ἐν των ΠΩΛΟΥ του Πυθαγορειϑ, ἐν τῳ περι δικαιοσυνας*, p. 277 sqq. *ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΤΙΝΟΣ διαλεξεις Δωρικη διαλεκτῳ, Περι τϑ ἀγαθου και τϑ κακου, Περι τϑ καλϑ και τϑ αισχρϑ, Περι τϑ δικαιϑ και τϑ ἀδικϑ, Περι τϑ ψευδϑς και της ἀληθειας, Περι της σοφιας και της ἀρετης, εἰ διδακτον.* Pag. 289 sqq. *ΛΥΣΙΔΟΣ Πυθαγορειου ἐπιϛολη προς Ιππαρχον*, p. 291 sqq. *ΘΕΑΝΟΣ ἐπιϛολαι*, p. 297 sq. *ΜΕΛΙΣΣΗΣ επιστολη*, p. 298 sq. *ΜΥΙΑΣ ἐπιστολη*, p. 299 sqq. *Ἐκ τῶν ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ προτρεπτικων ὑπομνηματων, περι του κατα νουν βιϑ, τοις τϑ Μαξιμϑ ἐν τῳ, τις ὁ θεος κατα Πλατωνα, ομολογουντα.* p. 528 sqq. praemissa praefatione exhibentur: *ΑΛΚΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ εις τα του Πλατωνος δογματα εισαγωγη*, p. 387 sqq.: *Τα ἀρεσκοντα τῳ Πλατωνι εκ του Διογενους του Λαερτιου*, p. 401 sqq.: *Οροι Σπευσιππου.* P. 301 sqq.

repetitae leguntur H. Stephani praefatio et in Maximi Tyrii dissertationes castigationes. Parte secunda p. 291 sqq.: Ex quorundam PYTHAGOREORUM libris fragmenta, in quibus de philosophia morali agitur. Gulielmo Cantero interprete, et quidem p. 291 sqq. Ex HIPPODAMO Thurio Pyth. in libro de felicitate, p. 295 sqq. ex EURYPHAMO Pyth. in libro De vita, p. 298 sqq. ex HIPPARCHO Pyth. in libro De animi tranquillitate, p. 301 sqq. ex ARCHYTA Pyth. in libro De bono viro & beato, p. 307 sqq. ex THEAGE Pyth. in libro De virtutibus, p. 309 sqq. ex METOPO Pyth. in libro De virtute, p. 311 sq. ex CLINIA Pyth., p. 312 sqq. ex THEAGE Pyth. in libro De virtutibus, p. 317 sq. ex ARCHYTA Pyth. in libro De morum doctrina, p. 318 sq. ex eodem ARCHYTA in libro De bono viro & beato, p. 319 sqq. CRITONIS Pyth. in libro De prudentia & felicitate, p. 321 ex ARCHYTA Pyth. in libro De bono viro & beato, p. 322 ex eodem in libro De disciplinis, p. 322 sq. ex POLO Pyth. in libro De justitia, p. 324 sqq. habentur: Alcinoi Philosophi introductionis in Platonicam philosophiam Latina interpretatio, Cum Graecis codicibus collata, atque ad eosdem penitus interpolata, p. 385 sqq. autem: L. Apvleii de Deo Socratis liber: Qvi Maximi Dissertat. de eodem respondet, et in 2 *ff.* in calce legitur: „Cosmi Pacii Archiep. Florent. praefatio in Sermones Maximi Tyrii philosophi Platonici, in qua nonnulla de autore disserit, ad Julium II. Pont. Max.“ Bibl. sen. et acad. Lips.

1614, 8. MAXIMI TYRII Dissertationes philosophicae, Cum Interpretatione & Notis Danielis Heinsii hac secunda editione emendatioribus. Accessit Alcinoi in Platonem Introductio. Lvgdvni Bat., Apud Ioannem Patium Iuratum & Ordinarium Academiae Typographum. An. clɔ. Iɔ. c. xiv. *Titulus singularis notarum*: Danielis Heinsii notae et Emendationes ad Maximum Philosophum. Lvgdvni Bat. Excudit Ioannes Patius Academiae Typographus An. clɔ. Iɔ. c. xiv. — 10 *ff.* praefixa, 534 pp.; 157 pp. et 17 *ff.* In hac nova et retractata editione Pythagoreorum fragmenta et Apuleii liber desiderantur. Bibl. sen. et acad. Lips.

1631, *etiam* 1630, 8. MAXIMI TYRII, Philosophi Platonici, Scriptoris amoenissimi, dissertationes. Ex nova interpretatione recens ad Graecum contextum aptata, & collocata e regione: additis numeris, & erroribus anteriorum editionum quam diligenter detersis. Lvgdvni, Sumptibus Clavdii Larjot, Typographi Regij. M. DC. XXXI. Cum Permissu Superiorum. —— 4 *ff.* praefixa, 406 pp. et 1 *f.* Textus et versio latina ex editione Heinsii repetitae sunt, sed ita, ut Stephani Heinsiique castigationes, quae editori viderentur, in textu receptae sint. Bibl. acad. Lips.

1677, 12. *ΤΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΥΡΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.* MAXIMI TYRII Dissertationes. *Graece et Latine.* Oxoniae, E Theatro Sheldoniano, Anno Dom. 1677. —— 6 *ff.* praefixa, 514 pp Demophili sententiae, graece et latine p. 501 sqq. Textus nonnunquam e coniectura mutatus est. Ceterum editio typis accurate expressa est. Bibl. acad. Lips.

1694, 8. — cum notis Heinsii. Lugd. Bat. —— Nescio an haec editio extet. Indicatur in Bibl. Hulsiana T. III. P. I. p. 195. no. 3431.

1703, 8 mai. *ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΥΡΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.* MAXIMI TYRII Dissertationes. Ex Interpretatione Danielis Heinsii. Recensuit & Notulis illustravit Joannes Davisius, *etc.* Cantabrigiae, Ex Officina Joann. Hayes, Celeberrimae Academiae Typographi. MDCCIII. Impensis Alex. Bosvile Bibl. Londin. *etc.* —— 8 *ff.* praefixa, 435 pp. et 5 *ff.* indices. Davisius textum ex recensione Heinsii, paucis mutatis, repeti curavit, et ex Heinsii notis delectum adiecit. Sed haec editio prioribus praestat. Bibl. acad. Lips.

1740, 4. *ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΥΡΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.* MAXIMI TYRII DISSERTATIONES, Ex recensione Ioannis Davisii, *etc.* Editio altera, Ad duos Codices Mss. locis quamplurimis emendata, Notisque locupletioribus aucta. Cui accesserunt Viri eruditissimi, Ier. Marklandi, *etc.* annotationes. *Infra emblema.* Londini, Excudit Gulielmus Bowjer, Sumptibus Societatis ad literas promovendas institutae, Anno MDCCXL. —— 17 pp., 2 *ff.*, 727 pp., et 4 *ff.* indices. Haec splendida editio, quam *I. Ward* curavit, textum ad codicem Paris. et Oxon. a Davisio emendatum continet; praeterea ordo dissertationum, ad codicis msti Paris. auctoritatem, mutatus est. Etiam notae Davisii auctae sunt. Marklandus in notis suis primum contendebat, a Maximo Tyrio ipso geminam recensionem factam esse, quam sententiam gravibus argumentis Bornemannus in libellis suis infra III. indicatis impugnat. Bibl. acad. et sen. Lips.

1774 — 1775, 8. MAXIMI TYRII DISSERTATIONES Ex recensione Io-

annis Davisii etc. Editio altera ad duos codd. mss. emendata notisque locupletioribus aucta cui accesserunt Ier. Marklandi etc. annotationes recudi curavit et annotatiunculas de suo addidit I. Iac. Reiske. Lips., impensis Gth. Thph. Georgi. CIƆIƆCCLXXIV. CIƆIƆCCLXXV. Partt. II. —— XXXII, 503; II, 306 pp. et 14 ff. indices et Errata typ. 3 Th. 12 Gr.

1810, 8. Μαξιμου Τυριου λογοι, ἐκδοθεις ὑπο Νεοφυτου Δουκα. Ἐν Βιεννῃ της Αὐςριας.

Bb) *Dissertationes plures.*

1701, 8. Maximi Tyrii dissertationes de hominibus μεμψιμοιροις, et unde malum, cum versione et notis edidit I. Upton. —— V. eius Ποικιλη ἱςορια s. novus historiarum fabellarumque delectus. Lond.

Cc) *Dissertationes singulae.*

1760, 8. Μαξιμου Τ. λογος τισι χωριστεον τον κολακα του φιλου, graece et latine, ex recensione I. Davisii, cum castigationibus, emendationibus et notis H. Stephani, Dan. Heinsii, Io. Davisii et Ier. Marklandi. Curavit notasque suas adjecit et praefatus est I. Ad. Schier. Athenis ad Elmum, C. F. Weygand. M.DCCLXX. —— 56 pp. Versio latina est Caselii, ab editore emendata.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Dissertationes omnes.*

1517, f. MAXIMI TYRII PHILOSOPHI PLATONICI SERMONES E GRAECA IN LATINAM LINGVAM VERSI COSMO INTERPRETE. CVM GRATIA ET PRIVILEGIO. *Titulus ornamento ligno inciso circumdatus est. In calce f.* CXV b: REGISTRVM HVIVS OPERIS. a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. Omnes sunt terni preter t quod est quaternio: ... Impręssum Romę apud Iacobum Mazochium Romanę Achademię Bibliopo. Anno. M.D.XVII. Die. XV. Mensis Octobris. Triumphante diuo Leone. X. Pontifice maximo. *Infra insigne typ. Sequuntur uno f.*: ERRORES IMPRESSORIS. *F.* 1 *b*: PETRVS PACCIVS: VIRIS LITTERATIS SALVT. *F.* II *a*: COSMI PACCII ARCHIEPISCOPI FLORENTINI PRAEFATIO IN SERMONES MAXIMI TYRII PHILOSOPHI PLATONICI E GRAECA IN LATINAM LINGVAM A SE VERSOS AD IVLIVM. II. PONT. MAX. ✝. *F.* IIII *a*: CAPITA SERMONVM MAXIMI TYRII PHILOSOPHI PLATONICI. *F.* 5 *a*: SERMO PRIMVS: MAXIMI TYRII PHILOSOPHI PLATONICI SERMONES. QVID SIT DEVS SECVNDVM PLATONEM SERMO PRIMVS. —— Bibl. acad. Lips.

1519, f. MAXIMI TYRII PHILOSOPHI PLATONICI SERMONES E GRAECA (?) IN LATINAM LINGVAM VERSI COSMO PACCIO INTERPRETE. APVD INCLYTAM BASILEAM. *Titulus ornamento ligno inciso circumdatus est. Pag.* 170: MAXIMI TYRII PHILOSOPHI PLATONICI SERMONVM COSMO PACCIO INTERPRETE, FINIS. *F. ult. pag. ult.*: IOANNES FROBENIVS STVDIOSIS, GAVDERE. *Infra librarii notitia, signata*: Basileae ex aedibus nostris. Sexto Calend. Februarias. An. M.D.XIX. —— Initio cuiusque libri litterae ligno incisae habentur.

1554, 12. — ex castigatione G. Alberti Picti. Paris.

1557, 8. MAXIMI TYRII PHIlosophi Platonici Sermones siue Disputationes XLI. EX COSMI PACCII ARCHIepiscopi Florentini interpretatione, Ab Henrico Stephano quamplurimis in locis emendata. EX OFFICINA HENRICI Stephani Parisiensis typographi. AN. M. D. LVII. —— 8 ff. praefixa, contin. Cosmi Paccii et Petri Paccii et H. Stephani praefationes, cum Argumentis, 320 pp.

Bb) *Dissertationes plures.*

1614, 8. — 1619, 12. — 1628, 8. Maximi Tyrii Disputationes tres, vitam activam contemplativa, et contemplativam activa meliorem esse; et qui morbi graviores, animi an corporis? latine per I. Rainoldum. —— Cum Plutarchi libello de Morbis animi et corporis. Oxon. 1614; *rep.* Lond., 1619; et in *I. Rainoldi* Orationibus duodecim. Oxon. 1628.

Cc) *Dissertationes singulae.*

1590, 4. MAXIMI TYRII COMMENTATIO. Quemadmodum discernendus sit adulator ab amico. Interprete Ioan. Caselio. HELMAESTADII Excudebat

cobus Lucius, Anno *M. D. XC.* — 4 *fl.* melius praemisit praefationem. Bibl. sen. ipa.

B. germanicarum.

1764, 8. Maximus Tyrius philosophische Reden übersetzt von C. T. Damm. erlin, Sander. — 1 *Th.* Versio admodum dura est.

C. gallicarum.

Aa) *Dissertationes omnes.*

1607, 12. Maxime Tyr, traduit par d. Morel. à Paris. — De hac versione bitatur.

1617, 4. Traitez de Maxime de Tyr. ui sont quarante et un discours profondement doctes et grandement eloquens: nouveau mis en François (*par Guillet*). Rouen, J. Osmont.

1764, 12. Discours philosophiques de axime de Tyr, trad. du grec par J. enr. Sam. Formey. Leyde, Luchtmans.

1803, 8. Dissertations de Maxime de yr, traduites, historiques et philosophiques, par J. Jac. Combes-Dounous. ris, Bossange. *II Voll.* — 10 *fr.*, membr. 20 *fr.* Versio non laudatur.

b) *Dissertationes singulae.*

1595, 8. Playdoyer pour les laboureurs contre les gens d'armes, traduit du rec de Tyr, Maxime. à Paris, chez d. Morel.

1596, 8. Playdoyer pour les gens d'armes contre les laboureurs, traduit du rec de Tyrius Maxim. par Fed. Morel, par luy dedié au Prevost des marhans & Eschevins de Paris. à Paris, chez d. Morel.

D. italicarum.

1569, 4. Dialoghi di Massimo Tirio Italiano e Spagnuolo. In Venezia, per logniuo Zaltieri. — Haec versio non bitanda est.

1642, 4. Discorso di Massimo Tirio losofo Platonico, tradotti dal Signor ero de Bardi Conte di Vernio, Academico Fiorentino. Con licenza de' Superiori, & Privilegio. In Venetia, MDCXLII. presso i Giunti. — In fine multa errata typ. indicata sunt. Versio ad latinam Cosmi Pacci facta est.

E. anglicarum.

Aa) *Dissertationes omnes.*

1804, 8. The Dissertations of Maximus Tyrius, translated from the Greek by Thomas Taylor. Lond. *II Voll.* — 12 *sh.*

Bb) *Dissertationes singulae.*

1650, 8. Of the Diseases of the Mind and of the Body, and which of them is most pernicious. The question stated and decided by Maximus Tyrius, a Platonic Philosopher; written originally in the Greek, and put into Latin by J. Rainolds, translated from Latin into English by H. Vaughan. — In eiusdem: Olor Iscanus. A Collection of some select Poems. Lond.

1737, — 1753, 8. The 30th Dissertation of Maximus Tyrius, concerning this Question, „Whether we ought to pray to God or no?" Translated from the Greek. Remarks on the foregoing dissertation of Maximus Tyrius. By G. Benson. — *V.* eius: Collection of various Tracts. The 2d edition. (Lond., printed for Rich. Ford. 1777) p. 37—64. The 4th edition. (Lond., printed and sold by Waugh. 1753) p. 95—126.

III. *Illustrantia Maximum scripta.*

F. A. *Bornemanni* De gemina Xenophontis Cyropaediae et Maximi Tyrii recensione dissertationes criticae. P. I. II. III. Schneebergae, 1814. 1815. 1816, 8. — Auctor libellorum Fischeri opinionem de gemina Xenophontis libri editione, quam ipse edidisse dicitur, refutare studuit, quod postea etiam Poppo fecit in suis Prolegomenis cap. II. *V.* supra I. Aa) 1740.

I. Casp. *Orelli*: Ueber einige Stellen des Maximus von Tyros. — *V.* eius Philologische Briefe, in adpendice ad Isocratis orationem περι ἀντιδοσεως. epist. III. V. *ib.* I. Bb) 1) bb) 13 n). 1814.

C. F. *Stäudlin*: Ueber die Ansicht des Maximus Tyrius von der Moral. — *V.* eius Geschichte der Moralphilosophie. (Hannov., Helwing. 1822, 8) p. 225 sqq.

MAXIMUS.

1814, 8 mai. Maximi, qui sub finem saeculi secundi floruit, fragmentum, Graece, cum notis. Praemissa est dissertatio

de Maximo. —— *V.* Reliquias Sacras, ed. Mart. Ios. Routh. (Oxon., ap. I. Cooke.) Vol. I. p. 420 sqq.

MELAMPUS.

1545, 4. *Μελαμποδος περι παλμων μαντικη.* Graece. —— Cum Claudii Aeliani historiis variis. V. *ib.* I) Bb) 1) aa).

1587, 4. —— In Aristotelis editione Sylburgii. V. *ib.* I. Aa)

1780, 8. —— Inter Scriptores physiognomiae veteres, edid. Franzius. Altenb.

MELANIPPIDES.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 129 sq.

F. Gu. Leop. Aem. *Luecke*: De Melanippide Melio, poeta dithyrambico. —— *V.* eius dissertationem de Graecorum Dithyrambis et poetis dithyrambicis. (Berol., typis Starckii 1829, 8) p. 70 sqq.

MELEAGER.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 682; *ed. n.* T. IV. p. 416.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Reliquiae.*

1772, 8. Meleagri Reliquiae, graece. —— In *Brunckii* Analectis. T. I. p. 1 sqq.

1789, 8. *Μελεαγρου τα σωζομενα* edita e recensione Brunckii cum commentario, edidit Alb. Ch. Meinecke. Lips., Schwickert. —— 159 pp. 12 *Gr.* In Bibl. d. alt. Lit. u. K. P. VI. p. 77—94 ob multas malas notas vituperabatur haec editio.

1789, 8. *Μελεαγρου τα σωζομενα.* Meleagri Reliquiae, lectionis varietatem et commentarium perpetuum adiecit I. Casp. Manso. Jenae, Croeker. —— 162 pp. 10 *Gr.* Manso aliter ac Brunckius ordinem poematum instruxit. Laudabatur editio in ephem. litt. Hal. 1790. I. no. 190; Allgem. d. Bibl. 1797. P. II. p. 536 sqq.

1811, 8. Meleagri Gadareni Epigrammata, tanquam specimen novae recens. Anthologiae graecae, cum observationibus criticis edidit F. Graefe. Lips., Vogel. —— XXIV, 176 pp. 1 *Th.* 4 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 8 *Gr.*, ch. membr. 1 *Th.* 16 *Gr.* Editor non solum loca plura vel emendavit vel tentavit, sed illustravit etiam vocabula et formas dicendi rariores, adhibitis serioribus poetis, ut Nonno, et sententias, comparatis elegiacis Romanorum poetis, atque de authentia, consilio, sensu et natura nonnullorum carminum breviter admonuit. Sub textu indicavit varias lectiones, sed sine accentuum notatione.

Bb) *Elegiae.*

1759, 4. *Μελεαγρου Γαδαρηνου εἰς το ἐαρ εἰδύλλιον.* Meleagri Gadareni in Ver idyllion, Ioa. Bapt. Zenobettius primus edidit et illustravit. Romae. —— 32 pp. Haec editio emblematibus ornata et in ch. mel. litteris majusculis impressa est.

1787, 8. Meleagri Idyllium in Ver, cum notis exegeticis, edidit J. H. Just. Köppen. —— *V.* eius Griechische Blumenlese, T. III. p. 206 sqq.

1788, 8 mai. Meleagri Idyllium in Ver, seorsim edidit Alb. Ch. Meineke. Gotting., Vandenhoeck. —— 30 pp. 2 *Gr.*

1792, 8 mai. Meleagri Idyllium in Ver, cum tribus aliis Meleagri carminibus, edidit Gli. Casp. Harlesius. —— In eiusdem Anthologia graeca poetica. (Bayreuth.) p. 255 sq.

II. *Editiones versionum.*

A. germanicarum.

1781, 8. Auf den Frühling, aus dem Griechischen des Meleager, in der Anthologie, von F. Gedike. —— *V.* Leipziger Musenalmanach. p. 241.

1782, 8. Meleagros, übersetzt von Ch. von Stollberg. —— In Gedichte aus d. Griech. p. 301 sqq.

1788, 8. Der Frühling von Meleager, übers. von G. W. Ch. Starke. —— In eiusdem: Gedichte. Bernburg.

1788, 12. Die schon bekannte Lehre, aus Meleager, übers. von einem Ungenannten. —— In *Briegeri* Griech. Blumenlese. Grottkau.

1790, 8. Der Frühling von Meleager, übers. von K. G. Sonntag. —— *V.* collectionem: Zur Unterhaltung. fasc. I. (Riga) p. 66.

1793, 8. Auf den Frühling, übers. von K. Ph. Conz. —— *V.* eius Analekten. (Leipz.) p. 54 sq.

1794, 8. Frühlingslied, frey aus dem Griechischen des Meleager übers. von G. W. Ch. Starke. —— In *Fuldae* Blumenlese. (Leipz.) p. 138.

1797, 8. Meleagers aus Gadara Frühlingslied von G. J. F. Nöldeke. —— *V.* Neuer deut. Merkur. P. V.

B. italicarum.

8. L'Idillio sulla primavera, tra-
ı terza rima dal Luigi Lamberti.
eiusdem: Prose et Poesie. Milano
'estri.

C. anglicarum.

, 8. A description of the Spring,
ed from the Greek of Meleager
glish verse, by Gilb. Wakefield.
. eius: Translations from the Au-
London.

'. portugallicarum.

, 4. A primavero. Idyllio tradu-
greco em portuguez por J. B(ar-
A. S. Lisboa. —— 7 pp.

L. suethicarum.

, 8. Amatoria quaedam Melea-
mata suethice reddita; Thucy-
lib. I. 2—23 suethice versa notis-
toricis illustrata ab Jos. Otto Häi-
sal. —— Est progr. acad.

'llustrantia Meleagrum scripta.

ır quelques passages. —— V. Jour-
Savans 1828, p. 185 sqq.
cobs: Emendationes in Pindarum
ramma (XXXIV) Meleagri. ——
. d. alt. K. u. L. P. II.
'assovii quaestio de vestigiis Co-
n Meleagri et Philippi in Antholo-
nstantini Cephalae. Vratislav.
. —— 10 pp. In Indice lection. in
ratislav. Auctor libelli ordinem ad
alphabeti ingeniose indagavit. Conf.
litt. schol. 1827. II. p. 379—381.

MELISSA.

, 4. *Μηλισσης ἐπιστολη προς Κλα-*
Graece. —— In *Aldi* collectione
olarum graec. Venet.
, 4. —— Cum Iamblichi Vita
rae. V. *ib.* I. Bb) 1).
, f. — gr. et lat. —— In colle-
Epistolarum graecanicarum. Au-
ıbr.
, 8. — graece. —— Cum Maxi-
io. Lugd. Bat. *V.* ib. I. Aa).
, 8. — gr. et lat. —— Inter Py-
reorum fragmenta. (Cantabr., Ex
Hayes. 1670) p. 93 sq. in *Th. Ga-*
ralis mythologicis. *ib.* 1671.

1688, 8 mai. — gr. et lat. —— In *Ga-*
lii Opusculis mythologicis. (Amst., ap. H.
Wetstenium) p. 748 sqq.

1815, 8. —— In *I. Conr. Orelli* collectione Epistolarum graec. Lips.

MELISSUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 659 sq.

1813, 8 mai. Melissi philosophi Samii fragmenta collegit et illustravit Ch. A. Brandis. —— Cum Xenophanis et Parmenidis fragmentis. (Altonae, Hammerich.) p. 183 sqq.

MELITO.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 134 sq.; *ed. n.* T. VII. p. 149 sq.

I. *Fragmenta.*

1814, 8 mai. Melitonis, Sardensis Episcopi, qui medio saeculo II. floruit, fragmenta. Graece, cum notis, praemissa Hieronymi notitia. —— *V.* Reliquias Sacras, ed. Mart. Ios. Routh. (Oxon., ap. I. Cooke.) Vol. I. p. 105 sqq. Etiam in Gallandii Bibl. PP. T. I. p. 677 sq., sed apud Woogium auctiora extant, quibus alia in Nicephori Catena in Octat. Tom. I. p. 283 addi possunt.

II. *Illustrantia Melitonem scripta.*

C. Ch. *Woog*: Dissertationes II de Melitone, Sardium in Asia Episcopo. Lips. 1744. 1751, 4. —— *Woog* in his scriptionibus etiam fragmenta, quae supersunt, collegit.

MEMNON.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 475 sq.; *ed. n.* T. III. p. 500 sqq.

I. *Fragmenta.*

1557, — 1594, 8. Memnonis fragmenta historica. —— Cum Ctesiae fragmentis. *V.* ib. I.

1597, 16. Memnonis Historicorum fragmenta, gr. et lat. ex versione Rich. Brettum. —— Cum Agatharchide. Oxon. *V.* ib. I.

1601, — 1653, f. — 1824, 4. —— In Photii Bibliotheca.

1816, 8. Memnonis Historiarum Heracleae Ponti Excerpta servata a Photio. Graece. Cum versione latina Laur. Rhodomanni. Accedunt scriptorum He-

racleotarum Nymphidis, Promathidae et Domitii Callistrati Fragmenta, Veterum historicorum loca de rebus Heracleae Ponti et Chionis Heracleotae quae feruntur epistolae, cum versione latina Io. Caselii, edidit I. Casp. Orelli. Lips., Weidmann. —— 1 *Th.* 18 *Gr.*, ch. scr. 2 *Th.*, ch. membr. 2 *Th.* 8 *Gr.*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1591, 4. E MEMNONIS historia, de republica Heracliensium Eclogae, seu Excerptae et abbreviatae Narrationes, in latinum sermonem translatae a Laur. Rhodomano. Helmst.

B. italicarum.

1826, 8. I frammenti o gli estratti delle storie di Memnone, tratte dalla Biblioteca di Fozio, e volgarizzate da Spiridione Blandi. —— In Vol. I. collectionis inscr.: Storici minori, quae est in collectione historicorum scriptorum inscr.: Collana greca. Milano per Sonzogno. *A. Mustoxidi* subiecit adpendicem adnotationum.

III. *Illustrantia Memnonem scripta.*

Nic. *Gedoyn*: Histoire d'Heraclée par Memnon suivant l'extrait que Photius nous en a laissé. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XIV. Mém. p. 279 sqq.

MENAECHMUS.

Nic. Thd. *Reimer*: De Menaechmo, mathematico. —— In eiusdem: Historia Problematis de Cubi Duplicatione *etc.* (Gotting., Dieterich. 1798, 8) p. 56—71.

MENANDER Comicus.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 768; *ed. n.* T. II. p. 454.

I. *Fragmenta.*

1553, 8 min. *ΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.* Ex comoediijs Menandri quae supersunt. PARISIIS, M. DLIII. Apud Guil. Morelium. *In fine textus graeci*: PARISIIS COLLIGEBAT Guil. Morelius. M. D. LIII. *In fine versionis*: PARISIIS EXCVDEBAT GVILIELMVS MORELIVS M. D. LIIII. —— 147 pp. Sunt autem ea tantum folia numeris signata, quae versionem latinam continent; folia autem, quae textum graecum habent et illis respondent, numeris vacant. Itaque duplex numerus est. Menandri reliquiae habentur p. 1—53; deinde Damoxeni sententiae p. 54—56; Epicratis sententiae p. 56—58; Eubuli sententiae p. 58—61; Euphronis sententiae p. 61—63; Hipparchi sententia p. 63; e Dipili scriptis sententiae p. 64—71; ex Apollodoro sententiae p. 71—74; Philemonis sententiae p. 74—83; Posidippi sententiae p. 83—85; Epicharmi sententiae p. 85 sq.; Philippidis sententiae p. 87 sq.; Sotadis sententiae p. 88—91; Theopompi sententia p. 90 sq.; Antiphanis p. 91—106; Pherecratis sententiae sententiae p. 106—109; Anaxandridae sententiae p. 109—112; Eupolidis sententiae p. 112—114; Cratetis sententiae p. 114; Nicostrati sententiae p. 115; Bathonis sententiae p. 115; Axionici sententiae p. 116; Clearchi sententiae p 116 sq.; Critonis, Crobyli, Demetrii sententiae p. 117; Dionysii sententiae p. 117 sq.; Eriphi sententia p. 118; Ephippi sententiae p. 118 sq.; Hermippi sententia p. 119; Mnesimachi sententiae p. 119—121; Platonis sententiae p. 122 sq.; Phrynichi sententiae p. 123; Stratonis p. 123—125; Theogneti sententiae p. 125; Theophyli sententiae p. 125 sq.; Timoclis sententiae p. 126—128; Xenarchi sententiae p. 128 sq.; Alexidis sententiae p. 129—145; Amphidis sententiae p. 145—147; Diodori Sinopensis sententiae p. 147. Hanc collectionem, quae raro occurrit, Bibl. sen. Lips. adservat.

(1560,) 8. Ex Comoediis Menandri, Comici, novae Comoediae, Sententiae, quae supersunt, secundum Graecas litteras in certos locos digestae. Graece et latine, praemissa Menandri vita, latine scripta. —— In *Jac. Hertelii* collectione inscr.: VETUSTISSIMORUM et sapientiss. Comicorum quinquaginta, quorum opera integra non extant, sententiae. (Basileae, *s. a.*) p. 1—169.

1569, 12. Menandri fragmenta, graece et latine, cum praefatione et subiectis prolegomenis H. Stephani, et Gregorii Gyraldi dissertatione de Menandro. —— V. *H. Stephani* Comicorum Graecorum Sententias. (Excudeb. H. Steph.) p. 87—189, et additamenta quaedam p. 459 sqq. *Schweiger* in libro suo Handb. d. class. Bibliogr. T. I. p. 206 errat, indicans p. 1—53; nescit etiam Menandri fragmenta in *Hertelii* collectione a me supra indicata extare.

1613, 8. Menandri et Philistionis sententiae comparatae, Graecè, ex bibliotheca regia; cum notis, cura Nic. Rigaltii. Lutet., excudebat Robert Stephanus M. DC. XIII.

1618, 8. Menandri et Philistionis [Philemonis] CYΓKPICIC, cum versione Latina, et notis Iani Rutgersii et Dan. Heinsii. —— In *Rutgersii* Variis Lectionibus Lib. IV. cap. XII. p. 355 sq.

1626, 4. Menandri fragmenta, graece et latine. —— Inter *Hugonis Grotii* Excerpta ex tragoediis et comoediis graecis. (Paris., Apud Nic. Buon. M. DC. XXVI.) p. 708—763.

1653 sqq. 8. Menandri sententiae. —— Inter Poetas Minores Graecos, ed. a Radulpho Winterton. Cantabr. et Lond.

1709, 8. MENANDRI et PHILEMONIS Reliquiae, quotquot reperire potuerunt; Graece et Latine, cum Notis Hug. Grotii et Ioh. Clerici, qui etiam nouam omnium versionem adornauit, Indicesque adiecit. Amstel., ap. Thom. Lombrait. —— Haec editio multa odiosa scripta excitavit.

1732, — 1752, — 1771, — 1777, 8. —— Cum Luciani Colloquiis. *V.* ib. I. Bb) β).

1784, — 1817, 8. Menandri gnomae. —— Inter *Brunckii* Poetas graecos gnomicos. Argent., rep. Lips. *Brunckius* gnomas valde interpolando et mutando perturbavit.

1805, 8 mai. Menandri fragmenta aliquot, vel graece vel anglice, edidit Rob. Walpole. —— *V.* eiusdem Comicorum Graecorum Fragmenta quaedam. (Cantabr., typis acad. excud. R. Watts.) p. 32—42. p. 74 sqq. Non eadem fragmenta anglice versa sunt, quae graece exhibentur.

1812, 8. Menandri gnomae monostichae, et tribus codd. mstis cum eorundem variis lectionibus primum edidit J. Glo. Schneider. —— Cum Aesopi fabulis. Vratisl. *V.* ib. I. Aa) β).

1815, 16. —— Inter Poetas graecos gnomicos. (Lips., Tauchnitz) p. 146 sqq.

1817, 12 mai. —— *Ib.* Lips., Weigel.

1823, 32. Menandri gnomae, graece. —— Inter *I. Fr. Boissonadii* Poetas gnomicos graecos. (Paris., ap. Lefevre) p. 187-193.

1823, 8 mai. Menandri et Philemonis Reliquiae. Edidit A. Meineke. Accedunt R. Bentleii in Menandrum et Philemonem Emendationes integrae. Berol., sumpt. Mylii. —— L, 626 pp. 4 *Th.* 8 *Gr.* Huic omnium priorum longe praestantissimae collectioni praemissa sunt primum editoris praefatio, in qua multa tractantur, deinde p. XXI sqq. dissertatio de Menandri et Philemonis vita et scriptis, p. XLVIII sqq. testimonia veterum de Philemone. Deinde sequuntur p. 1 sqq. Menandri fragmenta, quae secundum litterarum alphabeti ordinem adornata sunt; p. 355 sqq. Philemonis fragmenta; p. 432 sqq. Philemonis iunioris fragmenta; p. 435 sqq. exhibentur: Rich. Bentleii Emendationes in Menandrum et Philemonem, quibus in margine adiecti sunt paginarum numeri editionis Traject.; p. 562 sqq. Corrigenda et Addenda; p. 585 sqq. Indices tres. Conf. Bibl. crit. novam Vol. I. p. 64—85.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1614, 8. Menandri et Philistionis [*Philemonis*] (quorum fragmenta Graeca recens è bibliotheca regia edita sunt) sententiae comparatae, Latinis senariis à Nic. Morello Federici F. Interprete reg. expressae. Lutet., apud Fed. Morellum. M. D. CXIV.

B. germanicarum.

1747, 8. Weise Sprüche Menandri, welche aus Joannis Stobaei Blumenlese, oder Cornu Copiae zusammengelesen sind. Leipz. —— Huic versioni adiectae sunt notae criticae et exegeticae.

C. gallicarum.

1825, 8. Fragmens de Ménandre et de Philémon, suivis d'un choix de fragmens de divers autres poétes comiques grecs, et de nouveaux fragmens d'Euripide, traduits par M. Raoul-Rochette. Paris, imprimerie de Trouvé. —— Est vol. XVI. collectionis inscr.: Théâtre des Grecs, dirigée par Raoul Rochette. Interpres ad *Meinekii* collectionem fragmentorum, sed habet no. CCCCXLIII fragmentum versum (ex Athenae ed. Schweigh. T. I. p. 276 sq.), quod apud Meinekium desideratur. Iam a. 1784 sqq. in versione gallica Aristophanis verterat Poinsinet de Sivry aliquot fragmenta. Conf. censuram in Journal des Savans a. 1825. m. Sept. p. 542—561.

D. anglicarum.

1761, 8. The fragments of Menander, translated into English verse, by Fr. Fawkes. —— *V.* eius Original Poems and Translations. Lond.

III. *Illustrantia Menandrum scripta.*

Ch. Dan. *Beckii* Progr. in memoriam serenissimi principis Ludov. Aug. Caroli Friderici Aemilii ducis Ascanio-Cothenensis d. XVI. Decembr. a. MDCCCXVIII. defuncti. Lips., Cnobloch. 4. —— 24 pp. Hac in scriptione nonnulla de Menandro leguntur.

(Rich. *Bentleii*) Emendationes in Menandri et Philemonis Reliquias, ex editione Ioh. Clerici, ubi multa Hug. Grotii et aliorum, plurima vero Clerici, errata castigantur. Auctore Phileleuthero Lipsiensi. Traj. ad Rh., ap. Guil. vander Water. 1710, 8 mai. — Accedit Epistola critica Richardi Bentleii de Ioanne Malala Antiocheno, scripta a. MDCXCI. Editio altera emendatior. Cantabr., typis Academicis. 1713, 8.

Lamb. *Bos*: Animadversiones in Menandri Fragmenta. —— *V.* eius Animadversiones in Scriptores Graec. (Franek., 1715, 8) p. 12—19.

J. Chph. *Gottsched*: Schreiben des griechischen Poeten Menander's an seine geliebte Glycera, aus Alciphron's Buch II. Br. 3. übersetzt. —— In Schriften der Deutschen Gesellschaft in Leipzig. T. II. p. 684 sqq.

(Jac. *Gronovii*) Infamia Emendationum in Menandri Reliquias nuper editarum, Auctore Phileleuthero Lipsiensi. Accedit Responsio *M. Lucilii Profuturi* ad Epistolam *C. Veratii Philellenis*, quae extat in Bibliotheca Selecta (*choisie*) parte IX. Lugd. Bat., ap. Ioh. Arnold Langerack. 1710, 16.

I. Gf. *Hauptmann*: De Menandro atque illius comoediis. Gerae, 1743, 4.

A. H. L. *Heeren*: De Menandro. —— *V.* eius Commentationem de fontibus Eclogarum Ioannis Stob., in eiusdem editione P. II. T. II. p. 154 sqq.

Hurd: Why the plays of Terence (till received and he fell short of Menander in the elegance of his expression. —— *V.* eius Commentary and Notes on Horace's Art of Poetry. Ed. IV. (Lond. 1766, 8) Vol. I. p. 218—224.

F. *Jacobs*: Emendationes in varios Menandri locos, ab Atheneo servatos. —— *V.* eius Lectiones Stobenses. (Jenae, Frommann. 1827, 8) p. 67 sq. 101 sq. al. *V.* etiam eius epistolam crit. in *Heereni* editione Joannis Stob. P. II. T. II. p. 229. 230. al.

— —: Menandri loca aliquot et ab Athenaeo et ab Joanne Stobaeo servata vel tentantur vel emendantur. —— *V.* eius Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jenae, Frommann. 1809, 8) p. 20. 24. 33 al.

John *Jortin*: Critical Remarks on Menander. —— *V.* eius Tracts, philological, critical, and miscellaneous. (Lond. 1790, 8) Vol. II. p. 117—128.

J. Ch. *Leuschner*: Progr. super dicto Menandreo *φθειρουσι ἠθη χρησθ' ὁμιλιαι κακαι*, ad 1. Corinth. XV. 33. Hirschberg, 1750, 4. —— Conf. Vollständige Nachrichten von kleinen acad. Schriften P. VIII. p. 695 sqq.

A. *Meineke*: Quaestionum Menandrearum Spec. I. Berol., Maurer. 1818, 8 mai. —— 8 *Gr.*

— —: Menandri loca quaedam vel tentantur vel emendantur. —— In eiusdem curis criticis in Comicorum fragmenta ab Athenaeo servata. (Berol., Maurer 1814, 8) p. 13 sq. 16. 22. 63. 68 sq.

— —: De Menandro. —— *V.* eius Quaestionum scenicarum Spec. II. p. 75.

(*d'Orville*:) Epistola Vibio praemissa: Emendationes in Menandrum et Philemonem: & Diatribe de Alea leviter perstringitur. —— In eiusdem Vanno critica. (Amstel., 1737, 8) p. 218—318.

(Corn. *de Pauw*) *Philargyrii Cantabrigiensis* Emendationes in Menandri et Philemonis reliquias, ex editione Ioh. Clerici, ubi quaedam Grotii, et aliorum, plurima vero Phileleutheri Lipsiensis, errata castigantur. Cum Praefatione Ioh. Clerici. Amstel., ap. H. Schelte. 1711, 8 mai.

F. J. G. *La Porte du Theil*: Sur le recueil des Maximes de Ménandre, rangées selon l'ordre alphabétique, qui se trouve dans un manuscrit grec du Vatican. —— In Notices et Extraits des Manuscrits de la Bibl. impériale T. VIII. (Paris 1810, 4) p. 245.

Guill. *de Rochefort*: Mémoire I. II. sur Menandre et sur l'art qui regnoit dans ses comedies. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XLVI. Mém. p. 183 sqq. 205 sqq.

J. F. *Zedel*: Observationes in Menandri fragmenta. I. II. —— In Magazin für Schulen II. 2. p. 358 sqq. in Rupertii et Schlichthorstii Neues Magazin für Schullehrer T. I. P. I. p. 173 sqq.

MENANDER Protector.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 236 sq.; *ed. n.* T. VII. p. 540 sq.

I. *Fragmenta.*

1603, 4. — 1648, — 1729, f. — 1829, 8. Menandri, Protectoris, Fragmenta, Graece et Latine, cum notis. —— Cum Dexippo Herea. *V.* ib. I.

II. *Illustrantia Menandrum scripta.*

Mart. *Hanckius:* De Menandro Protectore. —— *V.* eius librum de rerum Byzantinarum Part. I. cap. VIII. p. 184 sqq.

MENANDER Rhetor.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. VI. p. 105.

I. *Editiones textus.*

1508, f. *Μενανδρου ῥητορος γενεθλιων διαιρεσις των ἐπιδειχτιχων.* Menandri Rhetoris diuisio causarum in genere demonstrativo. *Graece.* —— Inter *Aldi* Rhetores graecos. (Venetiis in Aedib. Aldi mense Nouembris M. D. VIII.) P. I. p. 594 —640. Hoc opusculum hic valde vitiose typis expressum est. *V.* supra Alexander Rhetor.

1785, 8. MENANDRI Rhetoris commentarius de Encomiis ex recensione et cum animadversionibvs A. H. L. Heeren. Praefixa est commentatio de Menandri Rhetoris vita et scriptis simulque universe de Graecorum rhetorica. Gotting., litt. I. Ch. Dieterich. MDCCLXXXV. —— 113 pp. 4 *Gr.*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1558, 8. Menander de genere demonstrativo, latine, interprete Natale de Comitibus. Venet.

B. italicarum.

—, 4. L'Aureo metodo del famosissimo Menandro Retore, qual insegna far orazioni a' Principi, e Imperadori sopra loro creazioni novamente tradotto dal Greco in lingua Italiana per l'Eccellente D. M. Andrea Londano Gentiluomo Napoletano. —— Praemissa est versioni epistola, signata: „Padova a' 13. di Giugno 1553."

III. *Illustrantia Menandrum scripta.*

F. *Jacobs:* Animadversiones et emendationes ad Menandri libellum de Encomiis. —— In ephem. litt. schol. univ. 1828. II. no. 80. 81. p. 649 sqq.

MENELAUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 92 sq.; *ed. n.* T. IV. p. 23 sq.

1644, 4. Menelai Sphaericorum libri III, latine. —— In Universae geometriae mistaeque mathematicae Synopsi. (Paris.) p. 205 sqq.

1707, 8. —— Cum Theodosio. Oxon.

1758, 8 mai. Menelai Sphaericorum libri III. Quos olim, collatis Mss. hebraeis et arabicis, typis exprimendos curavit Ed. Hallejus. Praefationem addidit G. Costard. Oxon., sumt. acad. —— 112 pp. 3 *sh.*

MESOMEDES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 585 sq.; *ed. n.* T. II. p. 130 sq.

I. *Fragmenta.*

17.., 4. Mesomedis hymnus in Nemesin. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. V. p. 185; et in ed. Amstel. in 8. T. VII. p. 289 sq.

1773, 8. Mesomedis tria poematia. —— In *Brunckii* Analectis T. II. p. 292 sq.

1794, 8. Mesomedis tria poematia. —— In *F. Jacobsii* Anthologia T. III. p. 6 sq.

1786, 8 mai. Mesomedis hymnus, graece. —— In *F. Snedorfii* commentatione De Hymnis veterum graecorum. (Hafn.) p. 70 sqq.

II. *Editiones versionum.*

germanicarum.

1782, 8. Mesomaedos Hümnus an die Göttin Nemesis, von Christian Graf zu Stolberg. —— *V.* eius Gedichte a. d. Griech. p. 313. Non satis fida est versio.

1786, 8. Mesomedes Hymnus an die Nemesis, übersetzt von Herder. —— In eius Zerstreute Blätter Vol. II. p. 215 sq.

1787, 8. Mesomedes Hymne auf Nemesis, von J. F. Degen. —— *V.* eius versionem germanicam Anacreontis p. 205. *V.* ib. I. AA. Aa).

METAGENES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 775; *ed. n.* T. II. p. 470.

A. *Meineke*: De Metagene, poeta comico. —— *V.* eius Quaestionum scenicar. spec. II. (Berol. 1827, 4) p. 52—54.

METHODIUS Confessor s. Homologeta.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 259 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 273 sq.

I. *Editiones textus.*

1) Encomium.

1634, f. Methodii Homologetae Encomium S. Dionysii Areopagitae, graece et latine. —— In editione operum Dionysii Areop. (Antv.) T. II. p. 242. Seorsim editum est hoc Encomium, graece, Florent. 1516, 8; deinde Paris. 1562, 8.

2) Tractatuli duo.

1616, f. Methodii, Episcopi forte Constantinopolitani, Tractatuli duo, ad eos, qui dicunt, quid profuit nobis filius Dei crucifixus? et ad eos, quos pudet crucis Christi. Graece et Latine. —— In *Iac. Gretseri* Opere de Cruce. (Ingolst.) p. 1667—1672. Gretserus haec duo fragmenta ex bibliotheca Augustana deprompsit; tertium fragmentum de Christo passibili ex eadem bibliotheca, graece et latine evulgavit Leo Allatius in Diatribe de Methodiorum scriptis p. 348.

3) Constitutio.

1647, f. Methodii Constitutio de iis, qui diverso modo, et diversa aetate, post abnegationem coactam, vel voluntariam, ad fidem Christianam revertuntur. Gr. et Lat. edidit Iac. Goar. —— Inter Euchologia Graecorum. (Paris.) p. 876 sqq.

4) Poetica.

1671, f. Methodii tres versus jambicos ad Theodorum et Theophanem Graptos fratres, e Codice Vindob. edidit Lambecius. —— In suis Commentariis de Bibl Vindob. Lib. V. p. 115. Extant etiam in Constantini Manassis Chronic. Compendio. ed. Paris. p. 100, et in Cedreni sub Theophilo Historia p. 522, et in Zonara T. III. p. 121.

II. *Editiones versionum.*

1677, f. Methodii tractatuli duo ad eos, qui dicunt, quid profuit nobis filius Dei crucifixus? et ad eos, quos pudet crucis Christi, latine. —— In Bibl. PP. max. T. XIV. p. 224 sqq.

III. *Illustrantia Methodium scripta.*

Vita, auctore coaevo, Graece et Latine, interprete Leone Allatio, cum commentario praevio, notis et analectis Gf. Henschenii. —— In Actis SS. Antverp. m. Iun. T. II. p. 960—973.

METHODIUS Eubulus s. Patarensis.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 234 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 260 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1644, f. Methodii Patarensis Opera edidit Fr. Combefisius. —— Cum Amphilochio. V. *ib.* I. Aa).

Bb) *Opera singula.*

1) Revelationes.

1669, f. D. Methodii, Patarensis Episcopi et Martyris, Revelationes, Graece et Latine, per paraphrasin translatae. —— *V.* Monumenta Patrum orthodoxographa. (Basil.) Vol. I. T. I. p. 93—115.

2) Convivium.

1656, 8. S. Methodii, Episcopi et Martyris, Convivium decem Virginum. Leo Allatius hactenus non editum primus Graece vulgavit, Latine vertit, notas et diatriben de Methodiorum Scriptis adiecit. Romae, typis S. Congr. de propag. fide. MDCLVI.

1657, f. S. Methodii Conuiuium Virginum, Graece et Latine. Nunc primum editum et Latinitate donatum a Petro Possino. Paris., e typographia Regia. MDCLVII.

1672, f. — graece cum Leonis Allatii versione Latina et notis Fr. Combefisii. —— V. *Fr. Combefisii* Auctarium noviss. Bibliothecae PP. Graec. (Paris.) P. I. p. 64—162.

3) Homiliae.

aa) *Plures.*

1598, 8. Homiliae IV SS. Patrum Episcoporum, scilicet, Methodii Martyris, S. Athanasii, Alex. Amphilochii, & S. Ioannis Chrysostomi; nunc primum editae, Graece & Latine, ex interpretatione Petri Pantini. Antverpiae, Ioach. Trognaesius. MDXCVIII.

bb) *Singulae.*

1619, 4. S. Methodii Sermo de Libero Arbitrio. Graece. —— V. *Meursii* Varia Divina. Lugd. Bat., Js. Elzevir. Rep. 1741.

1741, f. —— In *Meursii* Operibus. (Florent.) T. VIII.

1612, f. Methodii homilia in ramos palmarum, Graece. —— Inter Ioannis Chrysostomi Homilias, ed. H. Savilius. (Eton.) T. V. p. 882 sq.

Cc) *Fragmenta.*

1714, 8. A Fragment attributed to Methodius, concerning the State of the Dead, from MSS. of Grabe, with the original Greek, done into English with Notes, by Dav. Humphreys. —— In eiusdem versione anglica: Apologeticks of the learned Athenian Philosopher Athenagoras. Lond.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1677, f. Methodii, Tyrii Episcopi, cognomento Eubuli Opera, quae supersunt, Latine ex interpretatione Fr. Combefisii et Petri Possini. Adiecta sunt quasi eiusdem Methodii revelationes de rebus, quae ab initio mundi contigerunt, et deinceps contingere debent. —— In Bibl. Max. PP. (Lugd.) T. III. p. 673—735.

Bb) *Opera singula.*

1) Revelationes.

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 4. *F.* 1 *a tit.*: Titulus in libellum sancti Me- || thodij martyr] ꝛ episcopi Par || tinēsis ecclesie prouincie greco || rum cōtinens in se reuelatōnes || diuinas a sanct] angelis factas || de pncipio mūdi ꝛ eradicatōne || variorū regnorum atq; vltimi || regis romanorū gestis ꝛ futuro || triūpho in Turcos atq; delibe || ratōne xp̄ianoꝝ ac oppressione || Sarracenorū: de restauratione || ecclesie ꝛ vniuersali pace cū au- || tenticis concordantijs prophe || tiarum deq; consumatione se- || culi hic annotaī. *F.* 1 *b*: Incipit prefatio in opusculū diuinarū reuelationū || sancti Methodij martyris ꝛ episcopi Partinensis || *etc.* (h)Omo cum in honore esset *etc.* *F.* 2 *b*: Incipit libellus diuinaꝝ reuelationū || sancti Methodij ep̄i Partinēsis greco || rū prouincie Martyr] incliti etc. *F.* 16 *b*: Et tīn de libello sancti Methodij martyris || ꝛ episcopi Partinensis prouincie Greco- || rum qui ꝑpter fidem catholicā mancipatus || fuit carceribus angelo sibi reuelante hunc || conscripsit libellūȝ quē beatus Hieronymꝰ || in opusculis (?) suis īter viros illustros (?) et anti- || quissimos hystoriographos multū comē- || dat. ꝛ dꝰ hoc reperies etiaȝ in Lira suꝑ pre- || fatione Danielis. *F.* 17 *a* (*sign.* e): Incipit Tractatus suꝑ Methodium || qui in se continebit quinq; capitula quo || rum p̄mus est de possessione terre sancte. *F.* 38 *a finitis quatuor versibus legitur*: Tractatus continens in se quinq; capitula de fine quinti || flagelli eccl'ie suꝑ textū diuinarū reuelationuȝ beati Me- || thodij martyris cum prefatione ac concordantijs auten || ticis notabilibusq; diuersis textui conformiter applica- || tis. Hic cōpletur laboriosa cura et ingenio Wolffgangi || Aytinger clerici ac incole Augusteñ. vindelicoꝝ Artium || magistri necnon Iuris vtriusqȝ promotū. *etc.* —— 38 *ff.*, quorum priora 16 *ff.* goth. char. maj. adiectis marginalibus, reliqua *ff.* goth. char. min. typis descripta est. Cum *sign.* et 33 et 42 lin.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1496, 4. *F.* 1 *a*: Titulus in libelluȝ sancti || Methodij martyris ꝛ epi || scopi Partinēsis ecclesie || prouincie grecoꝝ continēs in se reuelatio || nes diuinas a sanctis angelis factas de || principio mundi ꝛ eradicatione variorū || regnoꝝ atqȝ vltimi regis romanoruȝ ge- || stis ꝛ futuro triumpho in turcos atqȝ de- || liberatione xp̄ianoꝝ ac oppressione sarra || cenoꝝ. de restauratione ecclesie ꝛ vniuer- || sali pace cū autenticis concordantijs pro || phetiarū deqȝ cōsumatione seculi hic an- || notaī. *F.* 1 *b*: Incipit prefatio in opusculum diuinarum reuelatio || nū sancti Methodij

martyris ꝛ episcopi Partinen || *etc.* (H)Omo cum in honore esset *etc.* *F.* 2*b*: Incipit libellus diuina₄ reuelationum || sancti Methodii epi Partinensis greco₄ || prouincie Martyris incliti *etc.* *F.* 18*b*: Et tm̄ de libello sancti Methodij mar- || tyris ꝛ epi Partinēsis prouincie Grecorū || qui propter fidem catholicā mancipatus || fuit carceribus angelo sibi reuelante hunc || cōscripsit libellū quē beatus Hieronym9 || ī opusculis suis inter viros illustros(?) ꝛ an || tiquissimos hystoriographos multū cō- || mendat. et de hoc reperies etia₃ in lira su.p || prefatione Danielis. *F.* 19*a* (*sign.* d): Incipit Tractatus super Methodiū || qui iu se continebit quinq₃ capitula. || quorum primu₃ est de possessione ter || re sancte. *F.* 43*b* *finitis quatuor versibus legitur*: Tractat9 continēs in se quinq₃ capitula de fine quin || ti flagelli ecclesie super textū diuinarū reuelationū bea || ti Methodij martyris *etc.* Impressum per sagacem virū Iohannem || Froschauer conciuem vrbis prefate. Anno salutis no || stre. M. cccc. xcvj. kalendas Septembris. —— 43*ff.*, quorum priora 18 goth. char. maj. adiectis marginalibus, reliqua autem goth. char. min. impressa sunt. Cum *sign.*, et 30 et 38 lin.

1498, 4. — Impressum Parisii a Guidone Mercatore. M. CCCC. XCVIII. XX. Septemb. Pour Denis Roce. *Cum emblemate*: A l'aventure.

1498, 4. *F.* 1*a*: Methodius primū olym- || piade: et postea Tyri ciuitatum episcopus. sub diocleci || ano Imperatore In Calcide ciuitate (que negropontu₃ || appellatur vt diuus scribit hieronimus martyrio) corona || tur: qui cū eruditissimus esset vir: multa edidit documē- || ta et presertim de mundi creatione eidem in carcere re- || uelata. passus fuit quarta decima Kalendas octobris. *Deinde*: De reuelatione facta Ab angelo || beato methodio in carcere detēto. *Infra fig. ligno incisa.* *F.* 2*b* *item fig. lig. inc. c. subscr.*: De preuaricatione angelice na- || ture: ꝛ illius e celo deiectione. *F.* 3*a* (*sign.* a iij): Incipit p̄fatio in opusculum diuinarū releuationū || sancti Methodij martyris ꝛ episcopi Partinensis || *etc.* ()Omo cum in honore esset *etc.* *F.* 29*a* *infra fig. lig. inc.*: Incipit tractatus super Methodium qui in se con || tinebit quinq₃ capitula quorum primu₃ est de pos || sessione terre sancte. *F.* 68*a*: Finit Basilee per Michahelem Furter || opera et vigilantia Sebastiani. Brant || Anno. 1.✝.9.8.(?) Nonis Ianuarijs. —— 68*ff.* char. goth. et cum *sign.*, figg. lig. incisis, 37 lin. et marginalibus.

1504, 4. Methodivs primum olympiade et postea Tyri ciuitatum epus. sub diocleciano Imperatore. In calcide ciuitate (quae nigropontum appellatur vt diuus scribit hieronimus martyrio) coronatur: qui cum eruditissimus esset vir multa edidit documenta et presertim de mundi creatione eidem in carcere reuelatione. passus fuit quartadecima Kalendas octobris. De reuelatione facta Ab angelo beato Methodio in carcere detento. *Infra fig. xyl.* *F.* 29*a*: Incipit tractatus super Methodium qui in se continebat quinque capitula quorum primum est de possessione terre sancte. *In fine*: Tractatus continens in se quinque capitula — hic completur laboriosa cura et ingenio Wolffgangi Aytinger clerici ac incole Augustinen. vindelicorum magistri: nec non Juris vtriusque promoti — pro quo fideliter orate. — Finit basilee per Michaelem Furter opera et vigilantia Sebastiani Brant Anno. M. CCCCC. IIII. die. XII. Martii. —— Cum figg. ligno incisis.

1515, 4. Methodius olimpi lycie primum, et postea Tyri civitatum episcopus: nitido compositoque sermone multa egregia edidit documenta: et presertim de mundi creatione: que in carcere ei existenti ab angelo fuerunt revelata: in Calcide civitate que Nigropontum appellatur. XIIII. Kal. octobris novissime persecutionis tempore: Sive ut alii affirmant Sub Decio et Valeriano tyrannis martyrio coronatur. Anno domini 2 c. LV. *Infra fig.* *F.* 29*a*: Incipit tractatus super Methodium qui in se continebit quinque capitula quorum primum est de possessione terre sancte. *In fine*: Tractatus continens in se quinque capitula — hic completur laboriosa cura et ingenio Wolffgangi Aytinger clerici ac incole Augusten. vindelicorum magistri — pro quo feliciter (?) orate. Omnipotens genitor qui verbo cuncta creasti &c. Finit Basileae per Michaelem Furter opera et vigilantia Sebastiani Brant. Anno. M.D.XV. —— Cum figg. ligno incisis.

1516, 4. Methodii Revelationes cum libro de creatione mundi. Basileae apud Michaelem Furter. —— Editio dubitanda.

2) Epistola.

—, 4. *In S. Bonaventurae libro inscr.* 1a: Incipit libellus qui appellatur re || imē cōsciētie vel paruū bonum. || editus fratre bonauēture cardi.|| nalis(?), *et finitur f.* 19 *b*, *exhibetur f.* 20 *a*: Incipit epistola sācti Methodij epī || para- de regnis gētiū et nouissimis || tēpo- certa demonstratio christiana. *F.* b: Explicit epl'a sācti Methodij epī || rarēſ de regnis gētium ⁊ nouissimis || poribꝫ certa demōstracō xpiana. *Seuntur alia.* —— Liber fortasse *Coloniae* r *Ulricum Zell* impressus est.

B. germanicarum.

1497, 4. *F.* 1 *a*: Ain biechlin sancti etho || dij. martlers. vnd bischoffs zu sti- || nentz. jn kriechen land: in dem grif- || fen sind. götlich offenbarungen. || den hailigen engel geschehen. dē || anfang der weltd. vnnd ausstung || menger reichtumb: vnd des ten kü||nigs der römer geschicht: vnd iffe || überwindūg. wider die Türcken: d || von der erlösung der cristen. vnnd - || dertruckung der sarracenen: Von r || ernūwerung vnnd gemainen frid r || cristenlichen kirchen: Vnnd von r || volbringung des ends der weldt: || mit würdigen glauplichen, gründhē || ainhelligkaiten der wyssagungen.) 1b: Hie vahet an die vor red in dz chlin || der götlichen offenbarungē ꝛc. ie ob || stat in dem tytel des bůchlins.) ndt || Methodij märtlers vū bischofs zu r || tinentz in kriechen lannd. || Do. der mech wz in eren. *etc.* *F.* 21 *b*: Hye det sich das büch- || lin sandt Methodij rt- || lers vnd bischoffs zu Par- || titz des kriechen lands || etc. — Geckt zu Memmingen || Anno 1497. —— *f.* cum 33 lin. et *sign.* margine dextra positis. Char. goth. et cum marginalibus.

I. *Illusrtantia Methodium scripta.*

Gu. *Cave*: De Methodio. —— in eius Scriptorum eccles. Hist. Litter. Vol. I. 150 sqq.

Gf. *Henschenii* de S. Methodio, Episcopo Patar., sylloge historica. —— *V.* in Sanctor. Antverp. m. Iun. T. IV. 5 sq.

Nath. *Lardner*: On the Methodius. —— In eiusdem Credibility of the Gospel History. P. II. Vol. V. chap. LVII. p. 227—273.

Casim. *Oudin*: De Methodio. —— In eiusdem Commentariis de scriptoribus ecclesiast. Vol. I. p. 299 sqq.

I. Andr. *Sixtus*: Commentatio de Methodio, Tyri quondam Episcopo. Altorf. 1787, 4.

Georgius METOCHITA v. GEORGIUS Metochita.

Theodorus METOCHITA v. THEODORUS Metochita.

METON.

H. Fynes *Clinton*: On the Meton. —— *V.* eius Fastos Hellenicos. (Oxon. 1824, 4) p. 304—308.

H. *Dodwell*: De Metone. —— *V.* eius Diss. I. II. de veteribus Graecorum Romanorumque Cyclis.

J. Gu. *Ianus*: De Metonis cyclo. —— *V.* eius Historiam Cycli Dionysiani cum argumentis Paschalibus *etc.* (Vitteb. 1718, 4) p. 6 sqq.

L. *Ideler*: Ueber den Cyclus des Meton. —— *V.* Abhandl. der Acad. d. Wissensch. in Berlin. (Berl., 1818.) histor. Cl. p. 230 sqq.

METOPUS.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. I. p. 852.

1607, 8. Metopi fragmenta ex libro de Virtute, de Actionibus et Habitibus in Genere, tanquam de Materia et Forma, graece et latine. —— Cum Maximo Tyrio Dissertationibus. *V.* ib. I. Aa). Etiam in Thesauro philosophiae Moralis s. cum Epicteti Enchiridio al. Lugd. 1589, 12. *V.* Epictetus I. Bb) 1).

1671, — 1688, 8. — gr. et lat. —— Inter Pythagoreorum fragmenta, in Th. Galii Opusculis mythol. Cantabr., rep. Amst.

METRODORUS Grammaticus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 721; *ed. n.* T. IV. p. 482.

1774, 8. Metrodori problemata XLIV arithmetica. Graece. —— In *Brunckii* Analectis T. II. p. 477 sqq.

1795, 8. —— In *F. Jacobsii* Anthologia T. III. p. 181 sqq. Conf. eius Animadversionum T. III. P. III. p. 917 sq.

MICHAEL Andreopulus.

1) Fabulae.

1781, 8. Syntipae, Poetae Persae, fabulae LXII, gr. et lat., ex duobus codd. Mosquens. primum edidit et animadversiones adjecit Ch. F. Matthaei; accesserunt Scholia inedita Porphyrii aliorumque ad Iliadem Homeri Ω et notitia variorum codd. ross. Lips., Breitkopf. —— 12 *Gr.*

2) Narratio.

1828, 8. *ΣΥΝΤΙΠΑΣ.* De Syntipa et Cyri filio Andreopuli narratio e codd. Pariss. edita a J. Fr. Boissonade. Paris., Debure. —— VIII, 217 pp. Magni momenti est hic liber ad augendam lexicographiam et grammaticas leges linguae graecae. Editor multa in hac re enucleavit. Conf. Götting. gel. Anz. 1830. p. 1700 sqq. et Aurel. Heidelb. 1829. p. 195 sqq.

MICHAEL Apostolius v. Michael APOSTOLIUS.

MICHAEL Attaliata.

Fabr. B. Gr. T. XII. p. 469 sq.

1596, f. *Μιχαὴλ ποίημα νομικὸν ἤτοι πραγματικόν.* —— In *I. Leunclavii* Iure graeco-romano. (Francof., ap. haered. Wechel.) T. II. p. 1 sqq. Conf. *Pohlium* ad Suaresii notitiam Basilicor. (Lips. 1804, 8) p. 21 sq.

MICHAEL Cerularius.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 226 sq.; *ed. n.* T. XI. p. 195 sqq.

1) Iuridica scripta.

1596, f. Michaelis Cerularii Decisio synodica de Nuptiis in septimo gradu. Fragmenta aliquot de matrimonio prohibito. —— In *I. Leunclavii* Iure Graeco-Romano. (Francof.) p. 206, 263.

2) De Pittacio.

1646, 4. Michaelis Cerularii, Patriarchae Constantinopolitani, Edictum de proiecto pittacio in sacra mensa a Legatis Romanis, Graece et Latine. —— In *Leonis Allatii* Dissertatione II. de libris et rebus eccles. Graec. (Paris.) p. 161—178.

3) Epistolae.

1677, 4. Michaelis Cerul. epistolae II ad Petrum Antiochenum, Graece, cum versione Latina et notis I. Bapt. Cotelerii. —— *V.* eius Monumenta eccles. graec. T. II. p. 135—145, p. 162—168.

MICHAEL Choniates s. Acominatus.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 402; *ed. n.* T. VII. p. 737 sq.

I. *Editiones textus.*

Homilia.

1662, f. Michaelis Choniat. homilia in ramos palmarum, gr. et lat. —— In *Fr. Combefisii* Bibl. concionatoria. (Paris.) T. III.

II. *Editiones versionum.*

Oratio.

1566, f. Michaelis Chron. Oratio in funere fratris Nicetae Choniatae, latine interprete Pet. Morello. —— Inter Nicetae Chon. Opera hist. Lutet.

1568, f. —— *Ib.* Francof. ad Moen.

1677, f. —— In Bibl. PP. max. (Lugd.) T. XXV. p. 180 sqq.

III. *Illustrantia Michaelem scripta.*

Bandini Epistola de Michaele Acominato eiusque scriptis. Florent. 1767, 8.

Mart. *Hanke*: de Michaelis Chon. vita et scriptis. —— *V.* eius librum De Byzantinarum rerum Scriptoribus, p. 539 sqq.

MICHAEL Ephesius.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 110; *ed. n.* T. III. p. 203.

I. *Editiones textus.*

1) De Partibus animantium.

1548, f. *Μιχαὴλ Ἐφεσίου σχόλια εἰς τέσσαρα τοῦ Ἀριστοτέλου περὶ ζώων μορίων.* Graece. —— Cum Porphyrio de non necandis anim. Florent., Junta.

2) In Parva Arist Naturalia.

1527, f. Michaelis Ephesii Annotationes in librum de Memoria et Reminiscentia, de Somno et Vigilia, de Somniis, de Divinatione per Somnium, de Motu Animalium, de Longitudine et Brevitate vitae; de Juventute, Senectute,

Vita ac Morte, de Respiratione, de Gressu Animalium. Graece. —— Cum Simplicio in Aristotelis libros de anima. Venet., Aldus.

3) In Arist. Ethicam Nic.

1536, f. Michaelis Ephesii commentarius in Aristotelis Ethicum Nicomacheum. Graece. —— V. supra Aristoteles. I. FF. Ccc) 1) β).

II. *Editiones versionum.*

1) De Partibus animalium.

1559, 8. MICHAELIS Ephesii Scholia, id est, brevis sed ervdita atqve vtilis interpretatio in IIII. libros Aristotelis De partibus animalium. Dominico Montheavro Veronensi interprete. Nunc primum in lucem edita. BASILEAE per Petrvm Pernam M.D.LIX. —— 325 pp. et 6 *ff.* index. V. ib. II. DD. Bbb) 2). Bibl. sen. Lips.

2) De coloribus.

1575, 8. Michaelis Eph. explicatio Aristotelis libri de coloribus, latine, interprete Emmanuele Margunio. —— Cum eodem libro Aristotelis. Patav. V. ib. II. DD. Bbb) 3).

3) In Arist. Parva Naturalia.

1544, — 1549, — 1559, — 1573, f. — latine per Conr. Gesnerum. —— Cum Alexandri Aphrodis. commentario in Aristotelis librum de Sensibus. Venet.

1552, 4. Scholia MICHAELIS EPHESII in Aristo. Opvscvla aliqvot non ante, é graeco in latinvm conversa Evangelista Lvngvs Asvlanvs vertebat. *nempe*; de Memoria, & Reminiscentia De Somno, & Vigilia De Insomniis De Diuinatione per somnum De Longitudine, & breuitate uitae De Morte & uita, Iuuentute, & Senectute. De Respiratione De Motu Animalium. De Incessu Animalium. *Infra insigne typ. inscr.*: In Tenebris fvlget. S O S. *Infra*: Ne quis hunc alius librum imprimat, aut alibi suae ditionis locorum impressum uendat, & Pont. Max. & Illustrissimi Veneti decreto praecautum est. Venetiis Apud Hieronymum Scotum. M.D.LII. *In fine f.* 64 *a*: Venetiis. Apud Hieronymum Scotum. M.D.LII. *F.* 64 *b*: *Insigne typ.* —— 2 non num. *ff.* praefixa, 64 num. *ff.* De adiecto commentario interpres ipse dicit in praefatione: „Nec questiones expectes, sed simplicem expositionem legas. Nec enim scrupulosas insectatur perscrutationes; sed apertam tantum affert, & nudam sententiam. Hic quantum valeat, non insistam explicans." Bibl. sen. Lips.

MICHAEL Glycas.

Fabr. B. Gr. T. VI p. 156 sq. X. p. 228; *ed. n.* T. X. p. 412 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Historia.

aa) *Opus integrum.*

1660, f. Του Κυριου ΜΙΧΑΗΛ ΓΛΥΚΑ Σικελιωτου βιβλος χρονικη. MICHAELIS GLYCAE, Sicvli, Annales, a mundi exordio usque ad obitum Alexii Comneni Imper., Quatuor in Partes tributi. Philippus Labbe, *etc.* Graecum textum ex pluribus MSS. Codicibus primus in lucem edidit: Joannes Lewnclavii Amelburni interpretationem recensuit, atq; emendavit: Indicem ex MS. Fontisebraldensi praemisit, Latineque reddidit: Annotationes subiecit, in quibus, praeter variantes Lectiones & Supplementa, Interpretis, atque aliorum plurimos errores correxit, tum praesertim Ioannes Meursii, qui partem Libri III. Annalium Glycae Theodoro Metochitae falso attribuit, & Historiam Romanam inscripsit, quae hic integra repraesentatur, cum Notis atque Indicibus necessariis. Paris. E Typographia Regia M.DC.LX. —— Rep. 1729.

1729, f. — Venet., ex typogr. Barthol. Jauarina MDCCXXIX. —— Hae duae editiones ad Byzantinorum historicorum, illa ad Paris., haec ad Venetam collectionem, pertinent.

bb) *Delectus.*

1618, 8. Theodori Metochitae Historiae Romanae, a Iulio Caesare ad Constantinum Magnum, Liber singularis, Joh. Meursius primus vulgavit, in linguam Latinam transtulit, Notasque addidit. Lugd. Bat., ex offic. Iusti Colsteri MDCXVIII. —— Hic liber est Michaelis Glycae Analium pars, et quidem libri III., quem Meursius sub Theodori Metochitae nomine edidit. Rep. legitur in *Meursii* Operibus edente Lamio. (Florent. 1746, f.) T. VII. p. 737 sqq.

2) Epistolae.

1671, f. Michaelis Glycae epistola theologica, Graece. —— In *Pet. Lambecii* Commentariis de Bibl. Vindobon. Lib. IV. p. 152—157.

1736 sq., 8. Michaelis Glycae Epistolae X, graece et latine, I. Lamio interprete, ex codice msto Riccardiano. —— In *Lamii* Deliciis Eruditorum. (Florent.) T. I. et V.

1776, 8 mai. *Μιχαηλ γραμματικου του Γλυκα ἐπιστολη λϑ. οα, οβ.* Graece edidit Ch. F. Matthaei. —— Cum Isocratis Epistolis. *V.* ib. I. Bb) 2).

1785, 8. Michaelis Glycae epistolae quatuor cum notis edidit Fr. Fontanini. —— In Novis Eruditorum Deliciis. (Veronae) T. I. 206 pp. Duae priores harum epistolarum, iam antea editae, lucem viderunt; altera a *Lamio* edita est in Meursii Operibus T. VIII. p. 261, alteram autem evulgavit *Domin. Beccuccio* in Orthodoxis dogmatibus, quae S. S. Apostoli exposuerunt. Florent. 1768.

II. *Editiones versionum*

1) Historia.

1572, 8. Michaelis Glycae, Siculi, Annales Byzantinae Ecclesiae, latine editi per J. Leunclavium. Basil., Episcopius. MDLXXII.

2) Disputationes.

1604, 4. Michaelis Glycae disputationes II, latine, interprete Iac. Pontano. —— Cum Philippi Solitarii Dioptra. Ingolst.

1677, f. — latine, interprete c. notis Iac. Gretseri. —— In Bibl. PP. max. (Lugd.) T. XXII. p. 618 sqq.

III. *Illustrantia Michaelem scripta.*

Gu. *Cave*: De Michaelis Glycae vita et scriptis. —— In eiusdem Historia litter. Scriptorum ecclesiast. Vol. II. p. 206 sq.

I. *Lamii* Diss. de Michaele Glyca eiusque scriptis. —— Praemissa est Michaelis Glycae epistolis, ab Lamio editis.

Casim. *Oudin*: Diss. de aetate et scriptis Michaelis Glycae. —— *V.* eius Commentarios de Scriptorum ecclesiast. T. III. p. 2521—2540.

MIMNERMUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 442; *ed. n.* p. 733 sqq.

I. *Fragmenta.*

1566, f. Mimnermi Fragmenta, (—— Inter *H. Stephani* Poetas Grae roici Carminis principes. P. II. p. 4

1568, 8. — graece, cum scholi vii Ursini. —— Accesserunt Carmin illustrium Feminarum (Antverp.) sqq. 347 sqq.

1569, — 1600, 12. — graece et —— Inter Carmina bucolica, geo gnomica Veterum. Genev., ap. I. num, 1569; *et* ap. hered. E. Vignoi

1579, 12. —— Cum Theocri *Stephani*, p. 44 sqq.

1635 sqq., 8. — graece et latin Inter *Rad. Wintertoni* Poetas graec. (1635) p. 506 sqq.

1768, 8. Fragmenta Mimnermi data. —— In *Thph. Ch. Harlesii* stomathia graeca poet. (Coburgi) p.

1772, 8. Mimnermi fragmente In *Brunckii* Analectis T. I. p. 60 s

1778, 12. — 1817, 8. —— In *B* collectione Poetarum gnomicorum p. 68 sqq.

1814, — 1823, 8. Mimnermi C Graece cum notis. —— In *Gaisfordi* ctione Poet. min. Graec. (Oxon. 1814, (Lips. 1823) Vol. III. p. 217 sqq. ub Fabricii Notitia litteraria praemiss

1815, 16. —— Inter (*Brunckii*) graec. gnom. Ed alter. (Lips., Tau p. 60 sqq.

1817, 12 mai. —— *Ib.* Lips., W

1823, 32. —— Inter Poetas gnom., edente Boissonade. (Paris., vre) p. 85—90.

1826, 8. Mimnermi Colophoni minum, quae supersunt, fragmenta, mentatio praemissa, disposuit, et vit atque in salutem Graecorum p tria pugnantium edidit Nic. Bach. dit Epimetrum ad Solonem poetam. Vogel. 1826. —— VIII, 64 pp. Praemissa commentatio multum Conf. ephem. litt. schol. 1827. II. p. 94 sqq. ephem. litt. Jenens. 18 100. p. 316 sq.

II. *Editiones version* germanicarum.

1782, 8. Die Elegie an die übersetzt von Graf Ch. zu Sto —— *V.* eius Gedichte a. d. Griech.

1786, 8. Das Alter und das Lebensalter von Mimnermus, übers. von *Herder*. —— In Zerstreute Blatter. Collect. II. p. 196. 198.

1790, 8. Flüchtigkeit des Lebens, und Flucht der Jugend, aus dem Griech. des Mimnermus übers. von G. V. C. Starke. —— In eiusdem libello: Einige Gedanken über die Uebersetzz. griech. u. röm. Dichter. (Halle) p. 32 sqq.

1800, 8. Mimnermos. (Bruchstück über den Werth der Liebe) von F. K. L. v. Seckendorf. —— *V.* eius Blüthen griech. Dichter p. 185.

1809, 8. Mimnermos, Solons Wunsch, Kleanthes Hymne auf den höchsten Gott, Archilochus Fragm. *etc.* übersetzt von G. C. Braun. Wetzlar.

III. *Illustrantia Mimnermum scripta.*

Nic. *Bach*: Epimetrum ad Mimnermum. —— In eiusdem editione Critiae carminum p. 124 sqq. et Philetae etc. reliq. p. 263 sqq.

Joachimi *Camerarii* Expositio versuum Solonis et aliorum quorundam veterum [Mimnermi, Tyrtaei, Callini] Latina, et Commentatio de his. Lipsiae. *s. a.* (1551) 8. —— Pag. 148 initio commentationis de Solone exhibetur Solonis elegia, a Melanchthone conversa. Rep. est liber *ib.* 1579, 8. 188 pp.

Ph. Ch. C. *Schönemann*: Commentationis de vita et carminibus Mimnermi Spec. I. Gotting. 1823, 4. —— VIII, 19 pp.

MINUCIANUS s. NICAGORAS.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 460 sq.; *ed. n.* T. VI. p. 107 sqq.

1508, f. Minuciani libellus de sedibus argumentorum. Graece. —— Inter *Aldi* Rhetores graecos. (Venet.) p. 731 sqq.

(1690,) 8. *ΜΙΝΟΥΚΙΑΝΟΥ περι ἐπιχειρηματων.* Graece cum versione latina et castigationibus Laurentii Normanni. —— In eiusdem editione Alexandri Numenii. *V.* supra Alexander Num. I.

MNASALCAS Sicyonius.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 721; *ed. n.* T. IV. p. 483.

1772, 8. Mnasalcae epigrammata XVIII, graece. —— In *Brunckii* Analectis graec. Vol. I. p. 190 sqq.

1794, 8. —— In *F. Jacobsii* Anthologia graec. Vol. I. p. 123 sqq. Conf. eiusdem Animadversiones in Anthologiam Vol. III. P. III. p. 918 sq., ubi etiam diiudicatur, quod *Reiskius* in Notitia poetarum Anthol. p. 245 sq. et *Schneiderus* in Analectis crit. p. 6 sqq. de Mnasalcae aetate disseruerunt. *F. Jacobs* tractat etiam epigrammata Mnasalcae in Emendationibus in Epigrammata Anthologiae graec. p. 7 sqq.

MNESIMACHUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 775; *ed. n.* T. II. p. 470.

I. *Fragmenta.*

1553, 8 min. Mnesimachi Fragmenta, graece et latine. —— Cum Menandro Comico. *V.* ib.

(1566,) 8. — graece et latine. —— Inter Vetustissimorum et sapientiss. Comicorum Sententias (Basileae) p. 564 sqq.

1626, 4. — graece et latine. —— Inter *Hug. Grotii* Excerpta ex Tragoediis et Comoediis (Paris.) p. 660 sqq.

1805, 8. Mnesimachi sententiae, gr. et lat. —— Cum Comicorum graec. fragmentis ed. Rob. Walpole. (Cantabr.) p. 27 et 72.

II. *Illustrantia Mnesimachum scripta.*

A. *Meineke*: De Mnesimacho, poeta mediae comoediae. —— *V.* eius Spec. III. Quaestionum scenicarum. (Berol., 1830, 4) p. 57 sq.

MOERIS Atticista.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 420 sq.; *ed. n.* T. VI. p. 171 sqq.

I. *Editiones textus.*

1712, 8. *ΜΟΙΡΙΔΟΣ ΑΤΤΙΚΙΣΤΟΥ ΛΕΞΕΙΣ ΑΤΤΙΚΩΝ και ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ. Ex ΘΕΑΤΡΟΥ ἐν ΟΞΟΝΙΑ. Εν τῳ ἐτει αψιβ.* —— 4 *ff.* praefixa, 50 pp. et 5 *ff.* indices et Addenda. Male vocum ordinem, in illum secundum alphabeti litteras mutavit, aliaque temere depravavit editor I. Hudson.

1756, 8. MOERIDIS ATTICISTAE *ΛΕΞΕΙΣ ΑΤΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ* e recensione et cvm notis Ioh. Hvdsoni. Accedit TIMAEI SOPHISTAE *ΛΕΞΙΚΟΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΠΛΑΤΩΝΙ ΛΕΞΕΩΝ* e recensione Davidis Rvhnqve-

nii. Curavit notasqve svas adiecit et praefatvs est Ioh. Frider. Fischervs. Lips., in officina Vidvae B. Gasp. Fritschii A. C. N. CIƆIƆCCLVI. —— 16 *ff.* praefixa, contin. praefationes editoris, et Hudsonis et Dav. Ruhnkenii, 195 pp., et 6 *ff.* indices et corrigenda.

1759, 8 mai. *ΜΟΙΡΙΔΟΣ ΑΤΤΙΚΙΣΤΟΥ ΛΕΞΕΙΣ ΑΤΤΙΚΩΝ και ΕΛΛΗΝΩΝ κατα ϛοιχειον.* MOERIDIS ATTICISTAE LEXICON ATTICUM Cum Jo. Hudsoni, Steph. Bergleri, Claud. Sallierii, aliorumque notis. Secundum ordinem MSStorum restituit, emendavit, animadversionibus illustravit Joannes Piersonus. Accedit *ΑΙΛΙΟΥ ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ* AELII HERODIANI PHILETAERUS e MS. nunc primum editus: Item ejusdem Fragmentum e MSS. emendatius atque auctius. Lugd. Bat., Apud Pet. van der Eyk et Corn. de Pecker. MDCCLIX. —— 2 *ff.* praefixa, LXVI pp. et 1 *f.*, 480 pp., 22 *ff.* indices, atque addenda et emendanda. Aelii Herodiani libellus et fragmentum exhibentur p. 429 sqq. Rep. 1830. duplici editione.

1830—1831, 8 mai. — Cum annotationibus suis et plerisque Jo. Fried. Fischeri denuo edidit G. Aen. Koch. Lips., Lauffer. *II Partt.* —— L, 222; CVII, 494 pp. 3 *Th.* Ex Tengstroemii observationibus excerpta editor dedit p. LXIV sqq. Aelii Herodiani libellus et fragmentum leguntur p. 389 sqq.

1831—1832, 8 mai. — Editio nova, auctior, cui addita sunt Piersoni Verisimilia. Lips., Hartmann. *II Voll.* —— 2 *Th.* 16 *Gr.* Editor est C. Jacobitz.

II. *Illustrantia Moeridin scripta.*

Jul. C. *Schlaegeri* Conspectus editionis Moeridis Atticistae de vocibus atticis, adjecta conjecturarum in eundem libellum particula. Hamb. 1734, 4.

I. F. *Schleusneri* Observationes in varios Scriptores [Moeridin, Timaeum, Thomam Magistrum]. —— In *Seebodii* et *Friedemanni* Miscellaneis crit. Vol. I. P. III. p. 535 sqq.

Ios. Iac. *Tengstroem*: Observationes in Moerin Atticistam offert. *Partt. II.* Aboae, 1824, 4.

MOSCHION.

1566, 4. *ΜΟΣΧΙΩΝΟΣ περι γυναικειων παθων.* MOSCHIONIS, Medici Graeci, de morbis muliebribus liber vnus, Graece. Cum scholijs & emendationibus Graecis Conradi Gesneri, nunc primum editus studio Casp. Vuolphii. Ex bibl. August. Basil., Guarin.

1586, —1597, 4. —— In *Casp. Wolfii* Gynaeciorum Commentariis, (Basil.) Vol. I. p. 1 sqq. In his prioribus editionibus deest Moschionis praefatio, sed addita sunt 11 supposititia capita.

1793, 8. *ΜΟΣΧΙΩΝΟΣ περι των γυναικειων παθων.* MOSCHIONIS de mulierum passionibus liber, Quem ad mentem Manuscripti graeci in Bibliotheca Caesareo Regiâ Vindobonensi asservati, tum propriis correctionibus emendavit, additaque versione latinâ edidit F. O. Dewez. Viennae, Apud Rud. Gräffer et Soc. 1793. —— 14 *ff.* praefixa, 240 pp. 15 *Gr.* Versio latina editoris est.

Manuel MOSCHOPULUS Byzantinus.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 295. IV. p. 534 sq. VII. p. 37 sq.

I. *Editiones textus.*

1) Scholia in Iliadem.

1719, 8 mai. MAN. MOSCHOPULI Byzantini Scholia ad Homeri Iliados librum I. & II. Adhuc inedita cum notis et animadversionibus Joannis Scherpezeelii. Accedit commentarius Joachimi Camerarii. Trajecti ad Rh., Ex Officina Jacobi à Poolsum CIƆIƆCCXIX. —— 10 *ff.* praefixa, 215 pp., 18 *ff.* index. Deinde exhibetur: Commentarius explicationis Primi libri Iliados Homeri Joachimi Camerarii Pabergensis. Ejusdem libri Iliados conversio in Latinos versus, eodem Auctore. 252 pp. et 6 *ff.* index. Bibl. acad. Lips.

2) Scholia in Hesiodum.

1537, —1603, 4. —— Cum Hesiodo. V. *ib.* I. Aa) β).

3) Opuscula grammatica.

aa) *Plura.*

1822, 8 mai. Manuelis Moschopuli Cretensis Opuscula grammatica, in quibus et de usitata Graecis ex omni aevo diphthongorum pronuntiatione doctrina insignis. E codice nuper in Bohemia reperto nunc primum edidit graece, praefationem cum diatribe litteraria de Moschopulis et animadversiones suas adjecit

Fr. Nicol. Titze. Lips., ap. Cnobloch, Pragae ap. Krauss. 1822. —— XXVI, 86 pp. 15 *Gr.* Hic liber continet p. 1—43 librum I. opusculi: *Περι νεας γραμματικης* sive *Ἐπιτομὴ νεας γρ.*, qui tamen auctoris nomine caret; p. 43 sqq. tractatus de metris; p. 49 sqq. fragmentum de septem aetatibus hominis et de decem categoriis et *περι ποδων*; p. 51 sqq. de verbis, quae diphthongis incipiunt; p. 56: *περι μορφης* et *περι αἰωνος*; p. 57 versus Pselli metro politico; p. 58 voces animalium, et *παθη των λεξεων*, ut editor fragmentum inscripsit; p. 59 de iis qui artes et scientias invenerunt, de novem Musis, et de nominibus decem oratorum; ex codicis msti volumine II. p. 60 sqq. *περι των του λογου σχηματων*, quam inscriptionem libro praeposuit; p. 72 sqq. *περι τροπων της γραμματικης* vel potius *περι τροπων ποιητικων*; p. 80 sqq. *περι τροπων ποιητικων* vel potius *περι ἑτερων τροπων ποιητικων*. Textus codicis msti quidem typis expressus est, sed emendate ita ut lectiones codicis sub textu adnotatae sint. Nonnulla vitia in calce libri corrector C. Beier emendavit. In pp. 16 de variis Moschopulis editor disquisitionem instituit, in qua Moschopulum Cretensem, quem plerique versus finem saeculi XIV., et alium juniorem medio saeculo XV. vixisse dicunt, regnante Michaele Palaeologo argumentis satis certis probavit. Hic est Grammaticus et junioris patruus; junior autem, *ἀνεψιος* appellatus Theologus fuit, contra quem Georgius Metochita (*V.* supra *ib.* I. 4.) saeculo XIII. doctrinam ecclesiasticam Graecorum defendit. Ceterum, omnia hic sub Manuelis Moschopuli nomine in lucem prolata opuscula ei attribui posse, negatur in Götting. gel. Anzeig. 1823. no. 81. p. 801—807.

bb) *Singula opera.*

1a) *περι σχεδων.*

1545, 4. *ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΛΟΓΙωτατου Μανυηλου τε Μοσχοπουλου Περι σχεδων.* Manuelis Moschopuli de ratione examinandae orationis libellus. (*Graece.*) EX BIBL. REGIA. *Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* LVTETIAE, Ex officina Roberti Stephani typographi Regii. M.D.XLV. CVM PRIVILEGIO REGIS. —— 216 pp., 20 *ff.* *Ἐλεγχος των ἑρμηνευθεντων Μοσχοπουλῳ ἐν τουτῳ τῳ περι σχεδων βιβλιῳ*; 4 *ff.* Variae lectiones codicis vetusti; 1 *f.* Errata; et 1 *f.* in quo legitur: EXCVDEBAT ROB. STEPHANVS TYPOGRAPHVS REGIVS LVTETIAE PARISIORVM ANN. M.D.XLV. PRIDIE CAL. IAN. Editio elegans quidem est, sed non accurate typis descripta. Bibl. sen. Lips.

1773, 8. — graece. Viennae, sumpt. Const. Alex. Philippidis.

2b) Erotemata.

1540, 4. Manuelis Moschopuli Erotemata seu Grammaticae artis Graecae methodus; Eiusdem Artis Theodori Gazae Libri II. Graece. Basil., ex offic. Ioh. Walderi. —— Antea cum Demetrii Chalcondylae Erotematis s. l. et a. *fol. min.* (84 *ff.* sign. *α—ι*, Mediolani circiter a. 1493) prodiit.

3c) Prosodia.

(1493,) f. min. Moschopuli prosodia, graece. —— Cum Demetrii Chalcondylae Erotematis (Mediolani).

4d) De constructione.

1525, 8. Emmanuelis Moschopuli de cōstructione nominum, & verborum. Eiusdem de accentibus. *Graece.* —— Cum Theodori Gazae Grammatices libris IIII. Venet., in aedibus Aldi et Andreae Soceri mense Iunio. M.D.XXV.

1526, 8. —— Item cum Theodoro Gaza al. Florent. ap. haered. Ph. Juntae. M.D.XXV.

1546, 8. — Basil. —— Cum Demetrii Chalcondylae Erotematis.

5e) De vocum passionibus.

1811, 8. *Μοσχοπουλου περι των παθων λεξεων* edidit Fr. J. Bast. —— In *Gf. H. Schaeferi* editione Gregorii Corinthii p. 675—681.

6f) Excerpta.

1829, 8 mai. Excerpta ex opusculis grammaticis Moschopuli. —— V. *L. Bachmanni* Anecdota graeca. Vol. II.

II. *Illustrantia Moschopulum scripta.*

S. N. J. *Bloch*: Ueber eine Stelle des Moschopulus, die Aussprache der griechischen Diphthongen betreffend. —— In *Jahnii* Annal. 1829. II. 1. p. 101 sqq.

MOSCHUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 441 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 800 sqq.

I. *Editiones textus.*

1565 sqq. —— *V.* supra Bion Smyrnaeus. I. Aa).

1566, f. Moschi Idyllia, graece. — Inter *H. Stephani* Poetas graec. heroici carminis Principes.

1568, 8. Moschi Idyllia, graece cum Latina Metaphrasi ligata Laur. Gambarae et notis Fulvii Ursini. — Inter Carmina novem illust. Feminar. Antverp.

1569, — 1570, — 1600, — 1620. — graece c. vers. lat. soluta et scholiis. — Inter Veterum Auctorum Bucolica, Georgica et Gnom.

1584, 12. — Cum Callimacho. *V.* ib. I. Aa) β).

1606, f. — graece et latine. — In *Iac. Lectii* Corpore Poëtarum graecor. Aurel. Allobr.

1635 sqq. 8. — Inter *Wintertoni* Poetas graec. minor. Cantabr.

1659, 4. — graece cum latina metaphrasi poet., auctore Dav. Whitfordo. — Cum Musaeo. *V.* ib. I.

1772, 8. — In *Brunckii* Analectis graec. T. I. p. 383 sqq.

1776, 8. Moschi Idyllium, quod inscribitur epitaphium Bionis. — *V.* Sylloge sententiarum locorumque ex scriptoribus aliquot graecis instr. a C. F. Specht. Herbipoli, impr. Stahel.

1816, — 1823, 8. *Μοσχου του Συρακουσιου ειδυλλια.* Graece cum notis. — Inter *Gaisfordii* Poetas graec. min. (Oxon. 1816) Vol. II. (Lips. 1823) Vol IV. p. 249 sqq. et p. 291 sq. adiectae sunt Notae Thomae Briggs.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1555, 4. MOSCHII, BIONIS, THEOCRITI, ELEGANTISSImorum poetarum idyllia aliquot, *AB HENRICO STEPHANO* Latina facta. Eiusdem carmina non diuersi ab illis argumenti. *Infra Aldi insigne typ.* AL || DVS. *infra*: VENETIIS, M.D.LV. *In pag. ult. repetitur Aldi insigne typ.* AL || DVS. — 28 non num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

B. germanicarum.

Aa) *Omnia carmina.*

1767 sqq. — *V.* supra Bion Smyrn. B. Aa).

Bb) *Singula carmina.*

1710, 8. Der flüchtige Cupido, oder *Ερως δραπετης* Aus des Mr. Longuepierre Idylles de Moschus p. 115. Madrigal von Philander von der Linde. — *V.* eius: Verliebte Gedichte. (Leipz.) p. 45.

1753, 4. Die geraubte Europa von Moschus. (Uebers. von *J. J. Bodmer*). Zürich. — Bodmer primus Moschi versionem suscepit.

1769, 8. Bions Grablied, übersetzt v. J. G. S. Schwabe. — *V.* Theocritus. II. B. Aa).

1778, 8. Amors Bild, nach Moschus erster Idylle, übers. von T. — *V.* Taschenbuch für Dichter. Sect. IX. p. 31.

1778, 8. Die Ruhe des Landlebens, nach Moschus, von Brumleu. — V. ib. Sect. VIII. p. 92.

1782, 8. Moschos Klaggesang bei Bions Tode, von Ch. Gr. zu Stollberg. — *V.* eius Gedichte aus d. Griech. übers. p. 197 — 204. Non fida quidem, sed elegans et facilis versio est.

1786, 8. De velopene Amor, eine platdeutsche metrische Uebersetzung von E. T. F. Brückner. — V. *Gökingkii* et *Vossii* Musenalmanach. p. 73 sq.

1787, 8. Der entflohene Amor. — V. *Grecourtii* Auserlesene Werke, frei übers. (Paris.) Vol. II. p. 30.

1788, 8. Moschus achtes Idyll. — In *Briegeri* Griech. Blumenlese. Grottkau.

1790, 8. Moschus drittes Idyll. Klaggesang auf Bion. Ein Idyll aus dem Moschus: Steckbrief der Venus, als ihr Amor entlaufen war von F. R. Ricklefs. — In *Wiedeburgii* Humanistisches Magazin. P. III. no. 1. 3.

1790, 8. Der entflohene Amor, von K. G. Sonntag. — *V.* eius collectionem: Zur Unterhaltung aus der alten Litteratur. (Riga) fasc. I. p. 29.

1791, 8. Der entflohene Amor, nach Moschus übersetzt in Jamben. — In Oberdeutsche Litt. Zeit. no. 103.

1792, 8. Moschus zweyte Idylle. — V. *J. C. Jahnii* Rhetorisch-pract. Anthologie. (Hildburgh.) Vol. I. p. 359 sqq. Est *Küttneri* versio, ex eiusdem editione prima repetita.

1795, 8. Europa, und die Gegend am Meer von Moschus, übers. v. J. H. Voss. — *V.* eius Musenalmanach. Königsb.

1800, 8. Grablied auf Bion; Europa; Dafnis und ein Mädchen; Wechselwünsche und Eros Gewalt von F. K. L. v. Seckendorf. — In eiusdem Blüthen griech. Dichter. p. 56 — 93.

1800, 12. Der entlaufene Eros, und des Eros Macht nach Moschus übers. von J. H. Voss. — V. *J. G. Jacobii* Ueberflüssiges Taschenbuch. (Hamb.) p. 65 sqq.

1800, 8. Der pflügende Eros, von J. H. Voss. —— *V.* eius Musen-Almanach. (Neustrelitz) p. 238.

1806, 8. Ausgewählte Bukolien des Moschos, metrisch übersetzt, und mit Anmerkungen begleitet von F. L. C. v. Falkenstein. —— *V.* eius Arethusa oder die bukolischen Dichter des Alterthums. Vol. I. p. 221 sqq.

C. gallicarum.

1686 sqq. —— *V.* supra Bion. I. Aa). Anacreon et Theocritus. II. C.

D. italicarum.

Aa) *Omnia carmina.*

1816, 8. Tutti gl' Idillj di Mosco, tradotti dal Co. Giacomo Leopardi. —— In: Spettatore, Parte Italiana. Vol. VI. VII. Quinque priora carmina huius laudandae versionis metro italis ulitato, quod dicunt *„in isciolti"*, reliqua autem *„in anacreontiche"* versa sunt. Interpres etiam animadversiones atque commentationem de Moscho adiecit. *V.* etiam supra Bion. II. D.

Bb) *Plura carmina.*

1718 sqq. 12 et 8. Quattro Idilli di Mosco, volgarizzati dal Ab. Salvini. —— In eiusdem versione Theocriti.

(1758,) 8. Sei Idillj e due Epigrammi di Mosco tradotti dal Regolotti. —— *V.* eius versionem Theocriti.

1764, 8. L'Amor fuggitivo e L'Europa, in versi sciolti tradotti da Girolamo Pompei, col testo greco ed alcune annotazioni. —— *V.* interpretis: Canzoni pastorali. Verona, per Carratoni.

1765, 8. L'Amor Fuggitivo e l'Europa, in isciolti tradotti da Gius. Torelli. —— *V.* eius versionem Pseudoli comoediae Plauti. Firenze (Verona) per Carattoni.

Cc) *Singula carmina.*

1519, — 1522, — 1524, 8. Amore fuggitivo di Mosco, poeta greco tradotto in lingua latina per M. Aguolo Poliziano, e di latina in toscana per Girolamo Benivent. —— In eiusdem: Opere. Firenze 1519; Venez., Zoppino 1522 et 1524.

1615, 8. L'Amor fuggitivo, fatto volgare da Luigi Alamanni, in versi rimati a due a due. —— In libro Vincenzii Cartari inser.: Imagini degli Dei. Padova.

1670, 8. L'Amor fuggitivo, parafrasto da Fr. Ant. Cappone. —— In eiusdem: Liriche parafrasi di Anacreonte. (Venez.) p. 265.

1696, 12. L'Amor fugg., trad. in canzone da C. Maria Maggi. —— *V.* eius: Rime varie. Bologna, per Longhi.

1736, 8. L'Idillio sopra Pane ed Eco, trad. dall' Ab. Giamb. Parisotti. —— In eiusdem Osservazioni sopra alcuni autori greci, insert. collectioni Raccolta degli opuscoli scient. (Venez., Calogerra) T. IX.

1790, 8. L'Idillio secondo, tradotto da Dionysio Strocchi. Roma.

1795, 8. L'Amor fugg., in anacreontica, trad. dal Co. Gius. Pagani Cesa. —— In Parnaso de' poeti classici. (Venez. per Zatta) T. XIV.

1795, 8. L'Idillio secondo, trad. in anacreontica da Fr. Saverio de' Rogati. —— Ib. T. XIV.

1802, 8. — trad. in isciolti, o imitato dal Agnolo Firenzuola. —— *V.* eius Opere. (Milano) T. IV.

1803, 12. Un epigramma di Mosco, trad. in un sonetto dall' Ab. Gius. Parini. —— In eiusdem Opere. (Venez., per Storti) T. III.

1810, 8. L'Idillio Amor fugittivo, in terza rima tradotto da Benedetto Varchi. Venezia per Curti.

1817, 8. L'Idillio per la morte di Bione volgarizzato. —— In: Scelta di poesie tratte in volgare dal greco. Torino per Pomba.

1818, 8. L'Idillio primo, o Amor fuggitivo, tradotto dall' Ab. Luigi Chiarini. —— *V.* eius: Poesie liriche. Pisa.

1824, 8. L'Idillio primo, o Amor fuggitivo, in sciolti tradotto da Co. Ginnantonio Roverella. —— In: Giornale Arcadico. T. XXIV.

1824, 8. L'Idillio settimo, tradotto in un sonetto dal Dottor Vinc. Valorani. —— *V.* ib T. XXIV.

1824, 8. L'Idillio quinto, volgarizz. in isciolti. —— In ephem. ital. inscr.: Poligrafo. an. IV. no. V.

E. anglicarum.

Aa) *Omnia carmina.*

1723, 8. The Idylliums of Moschus and Bion, translated from the Greek, by Mr. Cooke. Lond. —— *V.* etiam Anacreon, Bion et Theocritus. II. E.

Bb) *Singula carmina.*

1740, 8. Cupid turned Plowman, from the Greek of Moschus, by Matthew Prior. —— *V.* eius Miscellaneous Works. (London) p. 88. *V.* etiam supra Anacreon II. E. Aa).

1752, 8. Idyllium VI. of Moschus; capricious Love; his Idyllium V: the Choice; his Idyllium I, translated into English verse. —— *V.* Universal Magazine of Knowledge and Pleasure. Vol. XXIX. p. 43, 214; Vol. XXX. p. 43.

1776, 4. Some Idylliums of Moschus, transl. into English, by Will. Cooke. —— In eius Poetical Essays on several occasions. Lond.

1786, 8. Fourth Idyllium of Moschus. —— In The Town and Country Magazine, for Octobre, p. 551.

1789, 12. The Epitaph of Bion from Moschus, translated into English by Jos. Sterling. —— *V.* eius Poems. Lond.

F. ungaricarum.

1787, 8. —— *V.* supra Bion Smyrn. II. F.

G. rossicarum.

1804, 8. Moschi Idyllium primum rossice interpretatus est P. Kutusow. —— *V.* ephem. litt. Freund der Aufklärung 1804. IV. 32.

III. *Illustrantia Moschum scripta.*

Thph. Chph. *Harles:* Progr. in Moschi Idyll. II. de raptu Europae. Erlang. 1774, f.

S. *Wyngarden:* Duo loca Bionis et Moschi tentavit. —— *V.* eiusdem Observationes crit. in Actis liter. Soc. Rheno-Traject. T. I. p. 190 sq.

MUSAEUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 101; *ed. n.* T. I. p. 119 sqq.

I. *Editiones textus.*

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. F. 1*a*: *Μουσαιου ποιηματιον τα καθ' Ηρω και Λεανδρον.* Musaei opusculum de Herone & Leandro, quod & in latinam linguam ad verbum tralatum est. *F.* 1*b* *correctiones, et Musaei Epitaphium graece et latine.* *F.* 2*a* (*sign.* aj) *Aldi Manutii praefatio graece scripta*: *Ἀλδος ὁ Ῥωμαιος τοις σπουδαιοις εὐπραττειν.* *F.* 2*b*: *ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΡΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.* *Deinde sequuntur epigrammata duo, quorum versio lat. continetur F.* 3*a* (*sign.* b). *F.* 3*b* *fig. ligno incisa, deinde:* MVSAEI DE HERONE ET || LEANDRO. *F.* 4*a* (*sign. aiii*) *praefixa fig. ligno incisa incipit textus graecus: ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΤ' ῾ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.* *F.* 11*b et f.* 12*a figg. duas.* *F.* 21*b finitur textus graecus: ΤΕΛΟΣ. ΕΓΡΑΦΗ ᾿ΕΝ ᾿ΕΝΕΤΙΑΙΣ ΔΑΠΑΝΗι ΚΑΙ ΔΕΞΙΟΤΗΤΙ ᾿ΑΛΔΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ ΚΑΙ ῾ΡΩΜΑΙΟΥ. ΘΕΩι ΔΟΞΑ.* *F.* 22*a finitur versio latina:* FINIS. —— 22 *ff.* cum 22 *ff.* Textus graecus implet fasciculum 10 *ff.* cum *sign.* a — aiiiij, versio latina, quam *Marcus Musurus* fecit, eodem modo implet 12 *ff.*, quorum primum habet titulum, graece et latine, secundum *f.* signatum est *bij* vel potius *b* et in nonnullis exx. etiam *c*, reliqua usque ad *bvj*. Ceterum in fasciculo foliorum versionis latinae, ut iam adnotatum est, *f.* 2 signatum est *b*; deinde *f.* tertium *c*, quintum *v*, omissa littera *b*. Editio a. 1494 typis descripta est. Rep. 1517.

—, 4. GNOMAE ex diversis poetis secundum ordinem alphabeti, graece. Accedit MUSAEI poematium de Herone et Leandro, graece cura I. Lascaris. (circ. a. 1494. Florentiae, Laur. Fr. de Alopa). —— Litteris quadratis descripta est editio, ut ceteri quatuor libri, qui ex officina Laurentii Francisci de Alopa prodierunt, quique sunt Anthologia Graeca, Appollonius Rhodius, Euripidis quatuor tragoediae et Callimachi hymni. 18 *ff.* cum 29 *lin.* Haec editio ex meliore codice, quam Aldina expressa est, itaque huic pluribus in locis praecellit, et omnibus aliis, nisi quae optimas lectiones ex ea transtulerint.

—, 4. Musaeus de Leandri et Herus amoribus. Graece. (Paris.,) Aeg. Gourmont. —— 18 *ff.* Rarissima est editio, quae circ. a. 1507 prodiit in lucem.

β) Cum a. et l. notitia.

1517, 8. *F.* 1*a*: *Μουσαιου ποιηματιον τα καθ' Ηρω και Λεανδρον. Ορφεως ἀργοναυτικα. Του αὐτου ὑμνοι· Ορφευς περι λιθων.* Musaei opusculum de Herone & Leandro. Orphei argonautica. Eiusdem Hymni. Orpheus de lapidibus. *Infra Aldi insigne typ. iuxta*: AL||DVS. *F.* 80*a*:

ΤΕΛΟΣ. VENETIIS IN AEDIBVS ALDI ET ANDREAE SOCERI MENSE NOVEMBRI M.D.XVII. *a b c d e f g h i k* *Omnes quaterniones.* *F.* 80 *b* *Ald.* *insigne typ.*, *iuxta:* AL || DVS. —— 80 num. *ff.* Paucis mutatis Musaei textus ex priore Aldina expressus est. Orphei carmen de lapidibus ex editione Iuntina repetitum est. Praeter opuscula in titulo laudata, *f.* 63 et exhibentur: *ΠΡΟΚΛΟΥ ΛΙΚΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ Υμνοι.* Ceterum Musaeus solus graece et latine, reliqua carmina graece tantum leguntur. Bibl. sen. Lips.

1517, 4. MVSAEI antiquissimi Poetae de Leandri & Herus amoribus, graece. Coloniae apud Eucharium Ceruicornum MDXVII. mensis Julii XVII.

1518, 8. Musaeus poeta vetustissimus de Ero et Leandro, Graece et Latine. Apud inclytam Germaniae Basileam, apud Jo. Frobenium, mense Januario, M.D.XVIII.

1518, — 1524, — 1530, — 1534, — 1538, — 1541, — 1544, — 1549, — 1565, — 1567, — 1574 (*dupl.*), — 1584, — 1606. —— *V.* supra Aesopus. I. Aa) *β*).

1519, 8. *Μουσαιου Ποιηματιον, το και᾽ Ἡρω και Λεανδρον etc.* Musaei opusculum de Herone et Leandro (*graece et latine*). Orphei Argonautica. Eiusdem Hymni. Orpheus de Lapidibus. Sententiae ex variis Poetis. Homeri Batrachomyomachia. (*Graece*) *In fine*: Florentiae per heredes Philippi Juntae Anno Domini M.D.XIX. —— 128 *ff.* textus, et 8 *ff.* index. Ea opuscula, quae Aldina secunda continet, hic ex ea editione repetita sunt; sed epistola graeca Antonii Varchiensis praemittitur.

1526, 8. MVSAEI de insano Herus & Leandri amore Poemation. Idem latine paraphraste Guil. de Mara. LVCIANI Dearum Judicium, graece. Coloniae apud Joannem Soterem MDXXVI. —— In hac editione Aldi textus, paucis ad editionem Florentinam a. 1494 mutatis, legitur.

1538, 8. Musaei opusculum de Herone et Leandro. Sententiae monostichi ex variis poetis. *Graece.* Paris., in offic. Christiani Wecheli. M.D.XXXVIII. —— 24 *ff.*

1540, 8. Hesiodi Opera et Dies, et Theogonia, et Clypeus. Theognidis Sententiae. Sibyllae Carmina de Christo. Musaeus. Orpheus. Phocylides. *Graece.* Florent., per Benedictum Juntam. M.D.XXXX. —— 148 *ff.* Haec editio nihil novi continet.

1543, 8. —— Cum Hesiodo al. *V.* supra I. Aa) *α*).

1548, 8. Musaei opusculum de Herone & Leandro, & Sententiae *μονοστιχοι.* Graece. Paris., ex officina Christiani Wecheli. MDXLVIII.

1555, 8. Musaei poëmatium de Herone & Leandro, Graece. Paris., apud Andream Wechelum. M.D.LV.

1566, f. — graece, recensuit H. Stephanus. —— Inter eiusdem Poetas graec. principes heroici carminis. Paris. Editor non satis adcurate editionem Florentiae per Alopam expressam adhibuit.

1569, — 1600, 12. — graece et latine. —— Inter Veterum Auctorum Georgica, Bucolica et Gnomica. Genev.

1575, 8. —— Cum Dionysio Periegete. *V.* ib. I. *β*). Textus mutatus quidem exhibetur, sed non emendatus. Versio latina est oratione ligata conscripta.

1595, 4. Musaei de Ero et Leandro poema lepidissimum (*graece*), Latino carmine ita, ut versus versui et verbum verbo paene respondeat, redditum ab Eilhardo Lubino. Rostochij, Myliander. M.D.XCV. —— 16 *ff.*

1606, f. — graece et latine. —— In *Iac. Lectii* Corpore Poetarum graec. Genev. Lectius presso pede H. Stephanum secutus est.

1608, 8. Musaeus de Herone et Leandro, graece et latine; a Casp. Barthio interpretatus et inlustratus. Ambergae, Schönfeld. —— 69 pp. et 4 *ff.* Versio Barthii metrice composita est.

1617, 8. —— Cum Colutho. *V.* ib. I. *β*).

1627, 4. MVSAEI Vetussimi, venustissimiq; Poetae Graeci Erotopaegnion Hervs et Leandri. Cum versione Latinâ prorsâ ... vorsâ: cui accesserunt alia eiusdem argumenti poëmatia: quae singula collegit, & Commentario libro illustrauit Daniel Parevs Philippi filius, Davidis nepos. Francofvrti, Impensis Gvlielmi Fitzeri. *M.DC.XXVII.* —— 6 *ff.* praefixa, quorum ult. vacat, 240 pp., et 4 *ff.* index. Pag. 17—36 legitur: index graecorvm dictionvm, quae in Musaei habentvr carmine, omnium. Praeter carminis imitationes (*Barthii* Leandridos libros III; Ovidii epp. Leandri et Heronis) additae sunt *de Marae* et *Barthii* versiones latinae, atque *Marotii* versio gallica. Bibl. acad. et sen. Lips.

1628, 8. — graece et latine. —— Cum Hesiodo al. Paris. *V.* ib. I. Aa) β).

1639 sqq. 8. —— In *Wintertoni* collectione Poetarum graec. min. Cantabr.

1645, 8. Musaei carmen Hero et Leander, cum notis Pet. Voetii. Ultraj., a Zyl. —— Textus ex editione a. 1575 repetitus est. Editio rarissime occurrit.

1655, 4. MVSAEI, MOSCHI et BIONIS quae extant omnia, quibus accessere quaedam selectiora THEOCRITI Eidyllia. Graece et Latine. Avtore Davide Whitfordo. Londini, typis Thomae Roycroftii, impensis Autoris. MDCLV. —— Cum duabus tabulis figg. ab Faithorne aeri incis. 5 *sh.* 6 *d.* Rep. 1659.

1659, 4. MUSAEI, MOSCHI & BIONIS, QUAE EXTANT OMNIA: Quibus accessere quaedam selectiora THEOCRITI Eidyllia. Impressa majore Charactere, Sculpturâ adornata, Latinóque Carmine reddita, Graecis è regione appositis. Autore DAVIDE WHITFORDO. *LONDINI*, Typis Thomae Roycroftij, Impensis Jo. Martin, Jac. Allestrye, & Tho. Dicas, ad insigne Campanae in Coemiterio D. Pauli, MDCLIX. —— 4 *ff.* praefixa, 143 pp. Cum iteratis duabus tabulis. Whitfordii metrica versio magni aestimatur. Errat autem *Ebert* in Allgem. Bibliogr. Lex. no. 14558, quamquam asteriscus adpositus est, dicens „mit Capitälchen gedruckt", quae verba *Schweiger* in suo libro Handb. d. class. Bibliogr. Vol. I. p. 209 sic mutata „Mit s. g. Capitälchen gedruckt" male repetiit. Ipse librum accurate inspiciens, miratus, nihil vidi, nisi typos usitatos. Bibl. acad. Lips.

1678, 8. *ΜΟΥΣΑΙΟΥ τα καθ᾽ Ηρω και Λεανδρον.* MUSAEI de Herone et Leandro Carmen. Cum notis Jacobi Rondellii. (*Graece et Latine.*) Paris., Apud Ludovicum Billaine. CIↃ.IↃC.LXXVIII. —— 16, 44 pp. P. 32 sqq. exhibentur Rondelli notae, quibus insertae sunt variae lectiones codicis msti Paris., de quo Rondellus in epilogo p. 43 sq. sic disserit: „Audieram extare in Bibliotheca Regia Musaei codicem MS. Curavi ut ab amplissimo viro D. Carcavio cum editis illum conferendi copia impetraretur. Quod ille, qua est benignitate, non aegre concessit. Collatio facta à viro in Graecis literis multum versato, qui non modo varias lectiones, sed & nonnulla interlinearia glossemata obscuriorum vocum meo rogatu exscripsit. Verum ut codex non est admodum antiquus, ita glossemata nil habent reconditae eruditionis, & quod editione videretur dignum. Variarum lectionum major fides, quarum nonnullae sat momentosae sunt. Ex illis si commodi nonnihil percipiant viri eruditi, per me, cui istuc beneficii debeant, norint. Ipsi porro majora ad illustrationem elegantis opellae moliantur." Editor in praefatione in Musaeum p. 5 sq.: „Nihil tutius esse arbitramur, quam praestantium doctrina virorum adhaerere sententiae, ac eorum quibus sponte submittit fasces eruditus orbis, vestigia consectari. Idcirco quamvis non infimi subsellii viris Musaeus noster antiquissimus visus est, nihilominus eruditorum choro assentiendum est, qui istuc non crediderunt, qua in re, ni fallor, convenit nobis esse pedaneis senatoribus. Stupendum mehercle fuerit, si Musaeus Homero antiquior, nec Eleusiniorum, nec Thebanorum, nec Ephesiorum cuiquam, ut scriptionis de Herone & Leandro author commemoretur; mirum omnino, si dum populi certatim Musaei natalia sibi vindicant, tanto se posse rati cive clarescere, eorum neminem hoc opus in partes suas advocaverit, Quod cum minime factum sit, an id invidorum factione contigisse dicas? an fastidio seculi? an genii, quem victurus liber habere debet, defectu? Ast quinam illo aevo invidi? Istuc temporis vel duo, vel nemo poëticen attigerat. Quodnam seculi fastidium? Nemo tunc digitis callebat & aure. De genio verò, an non ad nostra usque tempora Leandri & Herouis amores pervenere? Igitur verisimilius est, Musaeum Poetam esse neotericum, ac circa tempora Palladae Agathiae & aliorum Sophistarum, qui labente Imperio vixerunt, floruisse; quo nimirum aevo studium unicum, acumina, alliterationes, calamistrata dictio, & nugae canorae; quemadmodum odium, gravitas, vehementia, audacia, & sublimitas veterum Poëtarum, arma virosque canentium, quos adumbrare vix posse datur." Bibl. sen. Lips.

1721, 8. *ΜΟΥΣΑΙΟΥ τȣ γραμματικȣ τα καθ᾽ ΗΡΩ και ΛΕΑΝΔΡΟΝ.* MVSAEI Grammatici de HERO et LEANDRO Poema recensuit, notis C. Barthii, Io. Weitzii, P. Voetii, C. A. Hevmanni, C. Schoettgenii, I. M. Gesneri, St. Bergleri, I. A. Groeblii, et suis, indicibusque, instruxit, ac de Mvsaeo dissertationem praemisit Io. Henri. Kromayervs, accedunt argumenti eiusdem binae PVBL. OVID. NASONIS epistolae ab eodem recensitae ac apertissime et planissime explicatae, nec non indice itidem adauctae. Halae Magdebvrgicae

Sumtu Novi Bibliopolii cIↃCCXXI. —— 8 ff. praefixa, 343 pp. Magni aestimata et critica editio, cuius textus est H. Stephani, sed aliquando mutatus; Versio latina est Voetii.

1725, 8. *ΜΟΥΣΑΙΟΥ τȣ γραμματικȣ τα καθ' Ἡρω και Λεανδρον.* MUSAEI Grammatici de Hero et Leandro poema (*&c. ut in edition.* a. 1721) Lipsiae Apvd Iavr. Georg. Weidmannvm MDCCXXV. — 4 ff. praefixa, 343 pp. Nemo ante me hanc editionem, ex Weigelii Adparatu no. 1413, adnotavit.

1725, 8. Musaei, Grammatici, de Hero et Leandro Carmen. *Graece et latine.* Illustris historia antiqua civilis seculo IV. et V., ancipitibus veteris Romae et imperii Romani fatis, Arcadio et Honorio Caesaribus, occidentali et orientali imperio diviso, Stilichone belli duce vivo et defuncto. Helmst. —— Titulo subfixae sunt figg. ligno incisae. Carmen Musaei allegoriam interitus imperii Romani et Byzantini esse, mortuo Stilicone, editor Hermannus von der Hardt censet. Carpzovius in sua praefatione de hac sententia sic disserit: „Is (Hermannus von der Hardt) igitur, hoc Musaei Carmine, non tam negabat fata Heronis et Leandri vera conscribi, a quo neque Harduinus dissiderat; quam potissimum fingebat, argutam allusionem artisque documentum symbolicae contineri auctoris cuiusdam, qui cladem imperii Romani ac Byzantini, defuncto Stilichone, repraesentaverit. Quem ingenii abortum ut eniteretur, seductus erat tum, quum in librum divinum, Iobi historiam, operosas argutias parturiret. Ab auctore enim etiam illius libri negaverat veram historiam descriptam fuisse; reddiderat, Israelitarum fata in exilio Assyriaco, more Tragoedorum, symbolis adumbrari. Et ut perspicuum faceret, artem eiusmodi fingendi fuisse olim non raro factitatam, resque ut exulum Israelitarum exactius cognoscerentur e libro Iobi; tum carmina quaedam Claudiani, poëtae ingeniosissimi, tum hoc ipsum Musaei Erotopaegnion, tanquam exemplar artificii veterum symbolici, in medium proiiciebat." Lep. 1728.

1728, f. Pars secunda in Symbola Iobi: Claudiani et Musaei Symbola illustria in historia Byzantina ac Romana, Arcadio et Honorio Caesaribus, — saeculo IIII. et V. —— Pars prima inscr. est: Tomus primus in Jobum; historiam populi Israëlis in Assyriaco exilio; Tragoediam sacram *etc.* Helmst. Hunc autem suppressit supprema juris vis. Editor hic commentarium multo auctiorem edidit. *V.* 1725 et 1731. Hae tres editiones ad editionem Kromayerianam expressae sunt. Carpzovius in praefatione sua ad hanc editionem notavit haec: „Editioni libro Jobi suffixae amplissima subiicitur sermocinatio in Musaeum, ut quem confinxerat Editor aenigmata et allegoriam composuisse. Ea commentatio (candidissime enim hoc perorabo.) Philologis atque Criticis usitatis nullius, Exegetis vero, id est, Onirocriticis, peringens et quantivis pretii thesaurus est. Describitur in Capita quinque. *Primum*, super rebus in Hellesponto; *quod sequitur*, de conditione exponit Graeciae, Phocidis, ac Boeotiae finium. Disserit *aliud* Caput de Ovidii epistolis, quas Leander ad Heronem, atque haec ad illum, dederunt. *Quartum*, de hoc ipso Musaei opusculo, tanquam carmine admirabili, pertractat. Molitur capite extremo Auctor euincere, hoc poëma in honorem Stilichonis cantatum esse de Imperii Romani fatis, sub Arcadio et Honorio. Et in hoc praecipue penso versus singuli contorquentur ad opiniunculam praeiudicatam, subinde ita ingeniose, ut mireris in re tam vana consensionem talem; nonnunquam tamen in hunc modum, ut vel Cato quidem tetricus et ἀγέλαστος non potuerit non ex animo subridere."

1731, 8. Musaeus in historiam Imperii Romani Saeculo IIII. et V. *Graece.* Gothae. —— *V.* 1728.

1737, 8. *ΜΟΥΣΑΙΟΥ τȣ γραμματικου τα καθ' Ἡρω και Λεανδρον.* MVSAEI grammatici de Herone et Leandro carmen. Cum scholiis graecis nunc primum e codice ms. bibliothecae Bodlejanae editis. Ex recensione Matthiae Röver, qui variantes lectiones et notas adjecit. Lugd. Bat., Apud Theodorum Haak, 1737. —— Cum fig. in fronte libri, 22 ff. praefixa, 101 pp. 13 ff. index, et addenda adjectis erratis. Textus ex Kromayeri editione, paucis mutatis, exscriptus est; sed sub textu notantur variae lectiones septem codd. mstorum, et septemdecim editionum. Praeterea adiectae sunt latinae versiones metricae Andreae Papii, Septimii Florentis Christiani, et Davidis Whitfordii.

1742, 8. *ΜΟΥΣΑΙΟΥ τȣ γραμματικου τα καθ' Ἡρω και Λεανδρον.* MUSAEI grammatici de Herone et Leandro carmen; cum conjecturis ineditis Petri Francii, ex recensione Johannis Schraderi, qui variantes lectiones, notas, et animadversionum librum adiecit. Leovardiae Excudit Tobias van Dessel,

cIↃIↃCCXLII. —— 6 *ff.* praefixa, 374 pp., 14 *ff.* indices, et 1 *f.* errata. Schrader duos codices mstos adhibuit. *V.* 1825.

1749, 4. — graece edidit F. Bened. Carpzov. Helmst. —— Carpzovius secutus est Roeveri recensionem.

1750, 4. *Μυσαιυ τα καθ' Ἡρω και Λεανδρυ (!)*. Avvenimenti tra Erone e Leandro Poema Greco di Museo recato in versi Italiani sciolti da G. B. C. (*Gio. Battista Caracciolo*). In Firenze nella Stamperia Ducale. 1750. —— Interpres versionem, compositam „in versi sciolti", ut Itali dicunt, tam multis versibus fide reddidit, quam textus graecus habet; sed versio non satis elegans est.

1765, 8. *ΜΟΥΣΑΙΟΥ του γραμματικου τα καθ' Ἡρω και Λεανδρον.* Mvsaei Grammatici de Herone et Leandro carmen ab Ant. Mar. Salvinio italicis versibvs, nvnc primvm editis, redditvm. Accedunt Praeter Latinam Interpretationem, Variantes Codicum Lectiones, Selectae Adnotationes & Index Graecus Verborum. Recensvit, et illustravit Ang. Mar. Bandinius I. V. D. Florentiae, typis Caesareis. cIↃ. IↃcc. LXV. —— 108 pp. Haec editio nihil novi habet.

1775, 8 mai. MVSAEI grammatici de Herone et Leandro carmen graecum Ad optimas Editiones, et cum Lectionibus Variantibus, selectisque Emendationibus, ac Metaphrasi Dau. Whitfordi, accurate recensum. Magdeburgi sumtib. I. Ch. Zapffii cIↃIↃCCLXXV. —— 11 *ff.* praefixa, praefationem editoris F. Bened. Carpzovii contin., XLII pp. textus, qui ad veteres editiones mutatus est, quarum etiam varias lectiones adscripsit. Conf. Novam bibl. crit. (Lips. 1777) p. 297 sqq.

1781, 8. Le Avventure di Ero e di Leandro, tradotte in versi sciolti da Girolamo Pompei col testo greco a fronte. —— In libro: Volgarizzamenti dal latino e dal greco. Verona, per Moroni.

1784, 12. Les Amours de Léandre et de Héro, poëme de Musée le grammairien, en grec et en français (*par M. de la Porte du Theil*). Paris, Didot. —— Cum fig. in titulo. 2 *fr.*, ch. mel. 3 *fr.* Textus graecus est ex Roeveri editione expressus; versio autem ut nimis libera vituperatur.

1787, 8. Gli amorosi avvenimenti tra Ero e Leandro, trad. da Fr. Mazzarella-Farao, col testo greco e la versione latina a fronte. Napoli. —— In praefatione praemissa auctor versionis contendit, Musaeum Grammaticum fuisse Neapolitanum, qui vixit tempore Theodosii Imperatoris. Extant etiam exx. in ch. m.

1789, 8. *Μουσαιου τα καθ' Ἡρω και Λεανδρον.* Musaeus Gedicht von Hero und Leander mit e. griech. deutschen Wortregister herausgegeben von H. L. Teucher. Leipz., Walthersche Buchh. —— 111 pp.

1793, 8. Musaei de Herone et Leandro carmen. Recognovit et adnotationibus instruxit C. F. Heinrich. Hannoverae, Apud Ch. Ritscher. MDCCXCIII. —— XLVIII, 174 pp., 3 *ff.* index, et 1 *f.* Emendanda. 12 *Gr.* Magni aestimandum est editoris prooemium in Musaei de Herone et Leandro carmen, editioni praemissum. Textum etiam editor emendavit ad codicis fidem, qui ex vetustiore fonte, quam omnes reliqui profluxit, quamquam recentissimis temporibus, cum dudum impressa Musaei exemplaria circumferrentur. Ex hoc codice editor eas tantum lectiones variantes enotavit, quas aliquanti momenti esse censebat. Notae et criticae et exegeticae magni aestimandae sunt. Conf. ephem. litt. univ. 1793. IV. p. 379 sqq. ephem. litt. Lips. 1793. IV. p. 645 sqq.

1793, 4. Le Avventure di Ero e di Leandro, tradotte in versi italiani col testo greco da G. Pompei. Parma, Bodoni. —— Tantum 100 exx. sunt impressa.

1795, 8. Musaei Carmen de Hero et Leandro, noviter emendavit et notas adjecit L. H. Teucherus. Lips., Pott. —— 48 pp.

1796, 4. Les Amours de Léandre et de Héro, poëme de Musée le Grammairien; traduit en français avec le Texte grec, la Version latine, & des Notes critiques, et un Index, par J. B. Gail. Paris, Gail. L'an IV. (1796). —— VIII, 68 pp. Cum figg. 3 *fr.*, ch. membr. 8 *fr.*, ch. membr. m. 10 *fr.* Conf. ephem. litt. Lips. 1796. III. p. 575 sq.; ephem. litt. univ. 1797. p. 277 sqq.

1801, 8. *ΜΟΥΣΑΙΟΥ τα καθ' Ἡρω και Λεανδρον.* MUSAEI carmen de Herone et Leandro, noviter emendavit et notas adjecit L. H. Teucherus. Halae, Ruff. —— 5 *Gr.*

1810, 8 min. MUSAEOS. Urschrift, Uebersetzung, Einleitung und kritische Anmerkungen von Fr. Passow. Leipz., b. Gerh. Fleischer d. J. 1810. —— 4 *ff.*, 216 pp. 1 *Th.* Editor praemisit introductionem, in qua de Musaeo eiusque scri-

ptis agit. In textus recensione fundamentum sibi sumpsit Heinrichii editionem. P. 166 sqq. lectiones variantes codicis msti Gothan. ad Musaei et Coluthi carmina proposuit. Deinde exhibentur notae criticae. Versio germanica oratione metro ligata composita omnes reliquas superat. Conf. ephem. litt. Jenens. 1810. no. 268. p. 337 sqq.

1811, 4. — trad. in isciolti dal Conte Luigi Lecchi col testo greco a fronte. Brescia per Bettoni. —— Versio est pura et viris coloribus tincta. Editio autem, dedicata Marziae Martinengo, ornata est allegoricis figuris aeri incisis, quas *Luigi Basiletti* delineavit.

1814, 8. Musaei Grammatici de Herone et Leandro Carmen. Recensuit et illustravit E. Ant. Moebius. Halae, e libr. Hemmerdeana. MDCCCXIV. —— XII, 107 pp. 12 *Gr.* Editor in textu a Passovio discedit. Animadversiones p. 17 sqq. adiectae sunt criticae; has excepit p. 27 sqq. locupletissimus index graecitatis; et p. 99 sqq. index nominum. Ceterum editio est usui iuvenum destinata. Conf. ephem. litt. Halens. 1815. no. 162, p. 518 sqq. et ephem. litt. Jenens. 1816. supplem. no. 34.

1824, 8 mai. Musaei de Herone et Leandro Carmen, Graece et Suethice. Venia ampliss. facult. philos. Aboëns. P. P. Mag. Axelius Gabriel Sjöström, Facult. Philos. Adjunctus E. O., et Uno von Troil, Liber Baro, Aboënsis. Partic. prior.; *idem* Sjöström et Gustavus Aminoff, Comes, Nylandus. Partic. posterior. Aboae, typis Frenckellianis. —— 40 pp. P. 38 sqq. Adnotationes subiiciuntur, quae ex commentariis Heinrichii, Passovii et Moebii excerptae sunt.

1825, 8 mai. — Editionem novam auctiorem curavit Gf. H. Schaefer. Lips., Hartmann. —— LVI, 342 pp. 2 *Th.*, ch. scr. 3 *Th.* *V.* 1742.

1828, 8. Amori di Ero e Leandro: Poemetto di Museo, volgarizzato dal Conte Caston Rezzonico della Torre, col testo greco. Como, Ostinelli. —— Editor huius accurate typis expressae editionis est Mocchetti. *V.* Bibl. ital. Tom. L. p. 109 sq.

1832, 12. Ero e Leandro, carme di Museo il Grammatico, traduzione col testo a riscontro. Firenze, co' tipi Calanziani. —— 38 pp. Haec est prima versio italica, quae „*in terza rima*", ut Itali dicunt, composita est.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1538, 8. Musaei Opusculum de Amoribus Herûs & Leandri, Gulielmo de Marà paraphraste, eruditis Ioannis Vatelli Coenilicnsis commentariis enarratum. Paris., in officina Christiani Wecheli.

1624, 8. — latine versum a Casp. Barthio. —— In eiusdem Pornoboscodidascalo. Francof.

1694, 4. Lusus amatorius: sive Poema de Herone et Leandro, e Graeca in Latinam linguam translatum: cui aliae (tres scilicet) accedunt Nugae Poeticae. Auctore C. B(*lake*) e Coll. D. Jo. Bapt. Soc. Londini 1694. —— 3 *sh.* 6 *d.*

B. germanicarum.

1633, 4. MVSAEVS Lieb- und Lob-Gedichte von Hero und Leandern aus dem Griechischen in hochteutsche Reimen übersetzet, sampt nothwendiger Erklärung durch Christ. Alectorandrum. Leipz. 1633. —— Haec versio, in versibus simili exitu composita, non placet.

16.., 8. Verdeutschte Liebesgeschichte von Leander aus dem Musaeo, durch Gf. Wilhelm Sacer. —— Sacer a. 1699 mortuus est.

1770, 8. Hero und Leander (*übers. von C. Ehreg. Mangelsdorf*). Leipz. 1770, 8.

1771, 8. Hero und Leander aus dem Griechischen (*von J. G. Schlosser*). Frankf. a. M. —— Auctor ipse versionem suam appellat rigidam.

1771, 12. Musaeus Hero und Leander (*übers. von Grillo*). Halberst.

1773, — 1784, 8. Hero und Leander. Ein Gedicht aus dem Griechischen des Musaeus. Von Karl August Kütner. Mietau 1773; Altenb. 1784. —— Haec versio magno applausu excipiebatur.

1782, 8. Musaeos Leander und Hero, ein Gedicht, metr. übers. von Ch. Gr. von Stollberg. —— In eiusdem Gedichte aus d. Griech. (Hamb.) p. 254—274.

1784, 8. Hero und Leander, aus dem Griechischen des Musaeus in deutschen Hexametern. Basel, Thurneysen. —— 38 pp.

1784, 8. Hero und Leander. Ein Gedicht des Musaeus aus dem Griech. (*metr.*) übersetzt von L. S. G. Sprengel. —— In libro inscr.: Olla Potrida P. I. p. 138—155.

1785, 8. Musaeos Leander und Haero, ein Gedicht (*übers. von J. G. K. Schlüter*). —— In Sammlung aller Uebersetzungen der Griechen u. Römer. (Frankf. u. Leipz.) p. 443 — 461. Interpres huius versionis omnes priores superavit.

1785, — 1788, 8. Musaeus Hero und Leander, von J. v. Alxinger. —— *V.* Deutsches Museum, m. Octbr. p. 289—303, et rep. in interpretis Sämmtliche Gedichte. Klagenf. 1788.

1795, 8. Hero und Leander, aus dem Griech. des Musaeos übersetzt von Fürchteg. Ch. Fulda. —— *V.* interpretis Neue Blumenlese deutscher und verdeutschter Gedichte. (Leipz.) p. 105—122, et seorsim eodem a. prodiit ibidem sumptibus Sommeri, 48 pp. 4 *Gr.* Haec versio omnibus prioribus praeferenda est. Conf. Neue allgem. deut. Bibl. Adpend. p. 1—28. Collectio inscr. Neue Blumenlese a. 1797 novo titulo ornata est.

1799, 8. Der nächtliche Schwimmer; oder Hero und Leander. Eine Reliquie für Liebende; von Musaeus. Ronneburg u. Leipz., Schumann u. Barth. —— 100 pp. 8 *Gr.*

1808, 8. Hero und Leander, übers. von van Alpen, mit Zugaben. Cölln, Rommerskirchen. —— 16 *Gr.*

1809, 12. Hero und Leander, nach Musaeus von A. L. Danquard. Heidelb., Mohr. —— 5 *Gr.*

1810, 8. —— *V.* supra I.

C. gallicarum.

1541, 4. Musaeus, ancien Poete Grec, des amours de Leandre & Hero, traduict en rithme françoise par Clement Marot. Paris, Jehan André 1541. —— Rep. 1627.

1627, 4. —— *V.* supra I. in Parei editione. *V.* 1541 et 1781.

1681, 12. — trad. en prose. Paris, Cellier.

1731, 4. —— In Clementis Maroti Oeuvres. (A la Haye) T. III. p. 116 sqq. *V.* 1627.

1774, 8 mai. et 4. Héro et Léandre, poëme de Musée, traduit en françois par M. M. C. (*M. Moutonnet Clairfons*). Paris. —— Pertinet ad editionem versionis Anacreontis. Rep. 1775.

1775, 12. — Paris. —— *V.* 1774 et 1780 sqq.

1780, 12. — 1782, 4. — 1782, 8. —— Cum Anacreontis versione.

1784, 12. — 1796, 4. —— *V.* supra I.

1805, 12. — traduction libre par C. L. Mollevaut. Paris. —— Rep. 1816.

1816, 8. —— *V.* Oeuvres de Mollevaut. (Paris, Bertrand) Vol. I.

D. italicarum.

1555, — 1560, 12. Le Avventure di Ero et Leandro, tradotte da Bernardo Tasso. —— In interpretis: Rime. Venez. Non versio quidem, sed imitatio est. Rep. 1749.

1590, 4. La Favola di Museo de gli amori di Leandro, & di Ero, Tradotta dal Greco (*in versi sciolti*) da Bernardino Baldi, da Urbino. —— In interpretis: Versi e Prose. (In Venetia, appresso Franceseo de' Franceschi Senese. 1590). Aliam versionem, quam composuit *Girolamo Pallantieri*, commemorat *Fortun. Federici* in libro suo: Degli scrittori Greci (Padova. 1828, 8 mai.) p. 9 ad auctoritatem anonymi in *Quadrio* T. VI. fasc. 273, quae ante a. 1594 prodiit.

1607, 4. Erotopegnio, da Pomponio Montenari. Vicenza per Amadio. —— Versio libera est, facta „*in ottave*", ut Itali dicunt, et in tres cantus-divisa.

1709, 4. Gli amori di Leandro, e d'Ero da Museo. Consecrati alla Maestà del Rè di Danimarca di Norvegia ec. Dati alla Luce per il mezzo e la diligenza del Cavagliere Millerau, di Saumur, Interprete del Re Cristianissimo, e professore delle lingue Francese, Latina, Italiana, Tedesca, ed Inglese, sopra la richiesta, ch'egli ne ha fatta all' Autore per render la dett' Opera publica, à causa del suo merito. In Venetia, M. DCCIX. appresso il Milocco. Con Licenza de' Superiori. —— Auctor huius male factae versionis verus est *Pietro Gabrielli*. Versio absoluta est 32 ottave rime, ut Itali dicunt.

1749, 12. — trad. da Bernardo Tasso. —— *V.* eius: Rime, riprodotte per cura del Serassi. (Bergamo, Lancellotti) T. II. Auctior hic est versio iterum edita. *V.* 1555.

1753, 8. — trad. in versi sciolti da Cidalmo Orio P. A. (i. e. *Francesco Castelano*). —— In fine eius versionis Anacreontis. *V.* ib. II. D.

1757, 8. — trad. in ottava rima da Marcaurelio Soranzo. —— In eiusdem versione: Epistole Eroidi di Ovidio. Venezia pel Pasinello.

1765, — 1781, — 1786, 8. —— *V.* supra I.

1790, 8. — trad. da Girolamo Pompei. —— In eiusdem: Opere, Vol. II. V. 1781 et 1793.

1792, 8. — trad. in versi sciolti dall' Arciprete Duso. Vicenza per Vendramini 1792. —— Versio fida et elegans appellatur.

1793, 4. —— *V.* supra I. V. 1790 et 1801.

1794, 8. — trad. in versi sciolti dall' Ab. Andrea Rubbi. —— *V.* Parnaso de' poeti classici. (Venezia per Zatta) Tom. X

1794, f., 4, et 8. Ero e Leandro, poema del March. Niccolò Viviani, patrizio fiorentino. Parma per Bodoni. —— Non versio est, sed imitatio carminis Musaei, facta in „ottava rima", quod dicitur. Rep. 1801.

1795, 4. — trad. in ottave dal Conte Galeazzo Maldura, e pubblic. in occasione delle nozze Rio e Lazzara. Nell' aprile del 1795 per le stampe del Seminario di Padova.

1797, 12. — trad. in ottave da Paolo Luigi Raby. —— In: Poemetti Italiani. (Torino) Vol. XII.

1801, 12. — Parigi, Renouard. —— *V.* 1793 et 1794.

1802, 8. Ero e Leandro, poemetto di Temira Parraside. Parma per Bodoni. —— Imitatio est, quam feminae Fortunata Fantastici composuit.

1810, 8. — trad. in isciolti da Alessandro Mortara. Bologna per Bettoni. —— Versio accurate textui graeco accommodata est. Nonnulla etiam de Musaeo Grammatico praemissa sunt.

1811, 8. —— *V.* supra I.

1816, 8. — trad. in isciolti da R(*acchetti*). —— In: Spettatore Italiano Tom. VIII. fasc. 617 sqq. Haec versio deinde iterum edita est in: Poligrafo dal Cav. Lamberti.

1817, 8. — trad. da due volgarizzatori (*E. R.*) —— In: Scelta di poesie tratte in volgare dal greco. Torino per Pomba.

1828, — 1832. —— *V.* supra I.

E. anglicarum.

1598, 4. Hero and Leander. By Christopher Marloe (etiam *Marlowe*). London printed by Adam Islip, for Edward Blunt 1598. —— In hac editione singulae partes versionis non distinctae sunt, et versio ipsa non totum poema continet, sed eam tantum partem, quae inscribitur „the Sestiad." Rep. 1600.

1598, 4. The sesond Part of the Loves of Hero and Leander by Hen. Petove. 1598. —— Est supplementum versionis Marlovii.

1600, 8 sive 4. — London, printed for John Flashet 1600. —— De huius libri forma bibliographi Anglorum recentes nihil statuunt, ut ex notitia patet, quam *W. Th. Lowndes* in: The Bibliographer's Manual P. XI. (Lond. 1830, 8) p. 1215 dedit. *V.* 1600.

1606, 4. Hero and Leander, begunne by Christopher Marloe and finished by George Chapman. London. —— 96 pp. Pretium libri est 9 *L.* 9 *sh.* — 15 *L.* Rep. 1609.

1609, 4. — London. —— Pretium est 4 *sh.* 6 *d.* — 17 *sh.* V. 1606 et 1629.

1629, 4. — London. —— 17 *sh.* V. 1609 et 1637.

1637, 4. — London. —— 80 pp. Liber constat 3 *L.* 13 *sh.* 6 *d.* et 4 *L.* 4 *sh.*

1645, 4. The Loves of Hero and Leander, a Greek Poem written originally by Musaeus, translated into English Verse, with Annotations upon the Original, by Sir Rob. Stapylton Knight. Oxford. —— Rep. 1647.

1647, 8. — London. —— *V.* 1645.

1682, 4. Two Essays: The former, OVID de arte amandi, or the Art of Love: the first Book. The latter, Hero and Leander of MUSAEUS from the Greek by Thomas Hoy. London.

1685, 8. —— In *Behnii* Miscellany. London.

1716, 8. Hero and Leander, a Poem (of Musaeus), translated from the Greek, by Lawrence Eusden. —— In *Drydenii* Miscellany Poems. (Lond.) Vol. VI. p. 266 sqq. Rep. 1750.

1721, 8. — by Lewis Theobald. —— In: The Grove. Lond.

1728, 12. The Loves of Hero and Leander, from the Greek of Musaeus, translated into English by Stirling. London. —— Rep. 1734.

1734, 8. —— In James Stirlingii Poetical Works. Dublin. *V.* 1728.

1736, 8. —— In Miscellany of new Poems on several occasions, by R. Luck. Lond.

1747, 8. The loves of Hero and Leander; a poetical translation from the Greek of Musaeus. By G. Bally. Lond., Owen. —— Rep. 1747.

1747, 8. — by G. Bally. Cambridge. —— *V.* 1747.

1750, 8. Hero and Leander, translated by the Rev. Lawrence Eusden. Glasgow. —— *V.* 1716.

1753, 4. The Loves of Hero and Leander: a poetical Translation from the Greek of Musaeus, by J. Slade. London. —— 2 *sh.* 6 *d.*

1760, 12. — transl. by Francis Fawkes. —— *V.* eius versionem Anacreontis. *V.* ib. II. E. As).

1774, 4. Hero and Leander; a Poem from the Greek of Musaeus (*by E. B. Greene*). London, Ridley. —— 2 *sh.*

...., 8. — by Russell. —— In *Fenton's* Oxford and Cambridge Miscellany.

1795, 8. — transl. by James Graeme. —— In *Anderson's* British Poets. (Lond.) Vol. XI. Etiam in *Graemii* Works.

1797, 4. —— *V.* supra I.

1802, 8. —— In *Morritti* Miscellaneous Translations. Lond.

1822, 8. Hero and Leander, a Tale. Translated from the Greek of the ancient Poet Musaeus. With other Poems. By Francis Adam, Surgeon. London. —— 50 pp.

F. suecicarum.

1772, 8. Inträdes Tal uti Kongl. Vetenskaps Academien, af Abbé Michelessi, innehållande anmärkningar öfver Svenska Språket jemte dess öfversättning af Musaei Skaldedikt och Ovidii Bref om Leander och Hero. Stockholm, hos H. Fougt. 1772. —— Est prima versio suecica, soluta oratione ab Italico Abbate Michelessi composita. Deinde *Regnér* poema vertit ligata oratione in opere suo: Försök till metriske öfversättningar från forntidens Skalder; quod iterum edidit retractatum in prima parte collectionis inscr.: Gustaf Regnérs Vitterhets-nöjen.

1824, 8. —— *V.* supra I.

III. *Illustrantia Musaeum scripta.*

Steph. *Bergleri* Notae in Musaeum. Hal. 1721, 8.

J. Ben. *Carpzovii* Observationes in Musaeum. —— *V.* eius Observationes in Palaephatum, p. 107 sqq.

Castone Conte della Torre di Rezzonico: Dissertazione intorno al poemetto di Museo. —— *V.* eius: Opere, pu cate dal Mocchetti. (Como, per Ostii 1815, 8) Vol. II.

F. *Gräfe*: —— *V.* supra Coluthus

C. F. *Heinrich*: Spec. animadve num in Musaei Carmen de Hero Leandro. Gotting., 1792, 8. —— 24 Haec laudanda scriptio rep. legitu Neues Magazin für Schullehrer, I. 365—381.

C. F. *Hindenburgii* Spec. Animad sionum philologico-criticarum in saeum. Lips. 1763, 4. —— *Hindenbu* primum impugnat sententiam Scali qui auctorem huius carminis Musaeu lum antiquissimum poetam, et non s ris temporis grammaticum habet; d plures locos obscuros poematis acut lustrat.

J. H. *Kromeyer*: De Musaeo gram tico. Jenae, 1718, 4.

Nic. *Mahudel*: Reflexions critique l'histoire d'Héro et Leandre. —— Mém. de l'Acad. des Inscr. T. VII. p. 74 sqq.; ed. oct. T. IV. Hist. p. 115 et in *Gottschedii* Versione german. T p. 382 sqq.

L. *de la Nauze*: Remarques sur stoire d'Hero et de Leandre. —— Mém. de l'Acad. des Inscr. T. VII. p. 240; ed. oct. T. X. Mém. p. 378 sq

I. *Schraderi* Spec. Animadversionu Musaeum. Lips. 1763, 4.

J. *Weitz*: Notae in Musaeum, una indice conscriptae. Ambergae ex offi typograph. Schoenfeld. 1613, 12. Hae notae more Barthii, multa mala cis bonis mixta, sunt compositae.

MUSONIUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 566.

I. *Textus fragmentoru*

1) Epistola.

1499, f. Musonii Epistola, Gra —— In *Aldi* collectione Epistola graecarum. Vol. II.

1606, f. — gr. et lat. —— In C ctione Epistolarum graec. Aurel. lobr.

2) Fragmenta philosophi

1809, 8. Musonii Anecdota. *Μουσω ἐκ του, εἰ παραπλησιως παιδευτεον θυγατερας τοις ὑιοις. Μουσωνιου ἐκ*

ὅτι καὶ γυναιξὶ φιλοσοφητέον. *Μουσωνίου ἐκ τοῦ, ὅτι οὐ δεῖ πολλαῖς ἀποδείξεσι πρὸς ἓν πρᾶγμα χρῆσθαι. Λυκίου ἐκ τῶν Μουσωνίου. πότερον ἰσχυρότερον, ἔθος ἢ λόγος.* —— In (*Wyttenbachii*) *Philomathias* Lib. I. p. 156—163, 163—167; Lib. II. p. 1—24. Ecloga, quam ex cod. Florent. primus edidit Wyttenbachius in Philomathia lib. II., nunc legitur etiam in Appendice Stobaei Gaisfordiani p. 15 sqq.

1822, 8 mai. C. Musonii Rufi Philosophi Stoici, Reliquiae et Apophthegmata edidit J. Venhuizen Peerlkamp. Harlemi, ap. viduam Adr. Loosjes. —— XXIV, 822 pp. 4 *Th.* In hoc libello Niewlandii dissertatio, adhibitis etiam eiusdem manuscriptis relictis, repetita legitur. Conf. Annal. Heidelberg. 1824, p. 856—879.

II. *Versiones fragmentorum.*

germanicae.

1811, 8. Vier bisher ungedruckte Fragmente des stoischen Philosophen Musonius. Zum erstenmal aus d. Griech. übersetzt, mit einer Einleitung über sein Leben und seine Philosophie von G. H. Moser. Mit einer Nachschrift von F. Creuzer. —— V. *Daubii* et *Creuzeri* Studien. Tom. VI. p. 74—132.

III. *Illustrantia Musonium scripta.*

Leveque *de Burigny*: Mémoire sur le philosophe Cajus Musonius Rufus. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXXI. p. 131 sqq. Haec dissertatio germanice versa legitur in *Hissmanni* Magazin für Philosophie Vol. IV. p. 287 sqq.

Arn. Herm. L. *Heeren*: De Musonio Rufo. —— *V.* eius Commentationem de fontibus eclogarum Stobaei, adiectam eiusdem editioni Ioannis Stobaei P. II. Tom. II. p. 205 sq.

F. *Jacobs*: Musonii loca aliquot illustrantur et emendantur. —— *V.* eius Lectiones Stobenses. (Jenae 1827, 8) p. 21 sq. 23. 38 sq. al. *V.* etiam eiusdem Chrestomathiam ex philosophis contextam, cui titulus est: *Socrates* cap. XII. p. 304. 310 sqq. 315.

Pet. *Niewland*: Dissertatio philosophico-critica de Musonio Rufo, Philosopho Stoico, quam praeside Dan. Wyttenbachio, ad publ. disceptationem proponit. Amstelaedami. 1783, 4. —— 50 pp. Peerlkamp.

MYRO s. MOERO.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 586 sq.; *ed. n.* T. II. p. 131 sq.

Fragmenta.

1568, 8. Myronis fragmenta, graece. —— V. *Fulvii Ursini* Carmina Novem illustrium feminarum. (Antverp. ex offic. Chph. Plantini) p. 41 sqq.

1735, 4 mai. Myronis fragmenta, et quae veteres de illa prodiderunt, collegit atque interpretatus est J. Ch. Wolf. —— *V.* eius: Poetriarum octo fragmenta et elogia. (Hamb., ap. Abr. Vandenhoeck) p. 26—37.

1772, 8. Myronis epigrammata duo, graece. —— In *Brunckii* Analectis. T. I. p. 202.

1787, 8. Drei Gedichte der Myro, metr. übers. und erläutert von Wahl. —— *V.* eius Magazin für alte, besonders morgenländische und bibl. Litt. (Cassel) P. I. no. 1.

1794, 8. Myronis epigrammata duo, graece. —— In *Jacobsii* Anthologia T. I. p. 135. Et v. eius Animadversiones in epigrammata Anthologiae Vol. XIII. p. 920.

1802, 8. Myronis fragmenta, graece et notis illustrata. —— In *A. Schneideri* *Μουσῶν Ἀνθη*. (Giessae) p. 207 sqq. *V.* etiam *C. A. Boettigeri* Amalthea Vol. I. p. 23.

1826, 8. Myrus, graecae poetriae, Epigrammata et Mnemosyne. Progr. II. Upsal. —— Myrus epigrammata duo germanice versa *F. Grillo* addidit versioni suae Bionis et Moschi a. 1767 editae.

MYRINUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 721; *ed. n.* T. IV. p. 483.

1773, 8. Myrini epigrammata quatuor, graece. —— In *Brunckii* Analectis T. II p. 107.

1794, 8. —— In *F. Jacobsii* Anthologia graeca. T. II. p. 93 sq. *V.* eius Animadversiones in epigrammata Anthologiae Vol. XIII. p. 919 sq., ubi Reiskii coniectura de nomine refutatur; is enim in Notitia epigrammat. p. 247 sq. non *Μυρῖνος*, sed *Μυρῆνας* nomen esse existimabat.

MYRTILUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 776; *ed. n.* T. II. p. 471.

A. *Meineke:* De Myrtilo, comico poeta. —— *V.* eius Spec. I. Quaestionum scenicarum. (Berol. 1826, 4) p. 32 sq.

MYRTIS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 587 sq.; *ed. n.* T. II. p. 133.

J. Ch. *Wolf:* De Myrti Anthedonia, poeta femina. —— *V.* eius Poetriarum octo graec. fragmenta p 38 sq. Conf. ib. *Cf. Olearii* dissert. de poetriis gr. §. L.

NAUMACHIUS.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. I. p. 727.

1547, 8. Naumachii Fragmentum de institutione puellae, graece et latine. —— —— In libro inscr.: Familiarium colloquiorum Formulae. Antverp., in aedibus Joannis Steelsii, typis Joan. Graphei. M. D. XLVII.

1564, 8. — graece et latine. —— Inter Vetustissimorum Poetarum Opera sententiosa. Antverp.

1566, f. — graece. —— Inter Poetas graecos principes heroici carminis, ab H. Stephano editos. Paris.

1576, — 1583, 8. —— Cum Theognide aliisque edid. Iac. Hertel.

1579, 8. —— Cum Theocrito. Paris.

1606, f. —— In *Jacobi Lectii* Corpore Poetarum T. II.

1778, 8. *Ναυμαχίου γαμικὰ παραγγέλματα*, collegit ex Ioannis Stob. florilegiis et disposuit Rich. Fr. Ph. Brunck. —— *V.* eius Poetas Gnomicos. (Argent.) p. 122 sqq. Rep. 1817.

1815, 12. —— *V.* ib. (Lips., Tauchnitz) p. 98 sqq.

1817, 8. —— *V.* ib. (Lips., Weigel.) p. 72 sqq.

1817, 8. —— *V.* ib. Lips., Ger. Fleischer.

1814, — 1823, 8. — edidit Th. Gaisford. —— *V.* eius Poetas min. graecos. (Oxon.) T. I.; rep. (Lips. 1823) T. III. p. 261—264.

1823, 32. —— Inter *J. Fr. Boissonadii* Poetas graecos gnom. (Paris., Lefevre) p. 145—150.

NEARCHUS.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. III. p. 46. V. p. 100.

I. *Editiones textus.*

1698, 8. Nearchi paraplus ex Arriani Indicis. Graece et latine, Bonav. Vulcanio interprete, cum praefixa dissertatione H. Dodwelli de Nearchi Paraplo et brevibus notis J. Hudsoni. —— Inter *I. Hudsoni* Geographos minores graec. (Oxon.) T. I.

1798, 8. —— *V.* Arrianus. I. Cc) 3).

1806, 8 mai. *Νεάρχου περίπλους ἐκ τοῦ Ἀρριανοῦ.* Graece cum notis. —— In: *Συλλογὴ τῶν ἐν ἐπιτομῇ τοῖς παλαι γεωγραφηθέντων.* (*Ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας*) Vol I. p. 335—373.

1809, 4. The Voyage of Nearchus and the Periplus of the Erythrean Sea, translated from the Greek (with the text greek) by William Vincent. Oxford.

II. *Editiones versionum.*

A. germanicarum.

1764, 8 mai. —— *V.* Arrianus. II. B. Bb) 3).

B. gallicarum.

1790, 4. — 1800, 8. —— *V.* Arrianus. II. C. 2).

C. italicarum.

1558 sqq. —— *V.* Arrianus. II. D. Bb) 2).

D. anglicarum.

1797, 4 mai. —— *V.* Arrianus. II. E. 3).

NEMESIUS Emesenus.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 549 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 448 sqq.

I. *Editiones textus.*

1565, 8. *ΝΕΜΕΣΙΟΥ ἐπισκόπου καὶ φιλοσόφου περὶ φύσεως ἀνθρώπου, βιβλίον ἕν.* NEMESII episcopi et philosophi de natura hominis, Lib. unus, Nunc primum & in lucem editus, & Latine conuersus à Nicasio Ellebodio Casletano.

Antuerpiae, Ex officina Christophori Plantini, M.D.LXV. —— 181 pp., 5 *ff.*, 142 pp. Haec editio textus princeps novam quidem Ellebodii, eamque meliorem et Georgii Vallae longe superantem versionem continet, sed textus vel operarum vel correctoris incuria e duobus codicibus valde corruptis, quos editor adhibuit, adeo vitiose typis expressus est, ut periodi sint omissae, nonnulla loca bis excusa, nonnullaque transposita. Ceterum variantes lectiones, certe notabiliores, margini editionis adiectae sunt. *Matthaei* in praefatione sua p. 8 de hac editione adnotat haec: „Huius editionis exempla vidi duplicis generis, quae hoc solo inter se differunt, quod pagina 181 exempla, ut videtur, prius expressa, post finem orationis graecae solum paginarum *custodem*, ut vocant, habent, nimirum hunc M 3. In exemplis autem aliquantulum post expressis, omisso isto custode, continuo post vocabulum *Τέλος* notati sunt errores typothetae, quos in hac editione tacite correxi.“ Duae posteriores editiones ex hac editione expressae sunt. Bibl. acad. et sen. Lips.

1624, f. — graece et latine. —— In *Front. Ducaei* Bibl. PP. (Paris.) T. II. p. 466 sqq.

1654, f. — graece et latine. —— In *Morellii* Bibl. PP. (Paris.) T. XII. p. 708 sqq.

1671, 8. *ΝΕΜΕΣΙΟΥ Φιλοσοφου και Επισκοπου περι φυσεως ανθρωπου Βιβλιον ἕν.* NEMESII Philosophi & Episcopi de natura hominis Liber unus, denuo recognitus, & Manuscriptorum Codicum collatione in integrum restitutus, Annotationibusque insuper illustratus. Oxonii, E Theatro Sheldoniano, Anno Dom. MDCLXXI. —— 8 *ff.* praefixa, 345 pp., 2 *ff.*, 50 pp.: Annotationes. In textu edendo adhibiti sunt duo codices msti; sed pauca tantum editor, qui *Ioannes Fell* fortasse fuit, discedens ab Ellebodii editione emendavit. Ellebodii versio latina adiecta est. Extant exx. etiam in ch. crassa. *Matthaei* in praefatione sua p. 8 sq. de hac editione indicat: „Qui contulerit hanc editionem a pag. 82 et Ellebodii a p. 50, is inveniet, paginas utriusque editionis ab hoc loco ad finem convenire etiam in numero vocabulorum. Variantes lectiones editionis Antverpiensis prorsus neglexit, quod non debebat fieri. Ipse duos Codices Oxonienses adhibuit, quos tamen octies solum, quasi obiter laudavit. Versionem Latinam Ellebodii pluribus in locis ac plerumque temere mutavit, nec ea de re lectores admonuit. Praeterea in fine animadversiones nonnullas adjecit, in quibus fere notavit auctores a Nemesio laudatos. Singularia omnia hujus editionis suis locis indicavi in notis.“ Bibl. acad. Lips.

1788, f. — graece et latine. —— In *Gallandii* Bibl. PP. (Venet.) Vol. VII. p. 351 sqq.

1802, 8. Nemesius Emesenus de natura hominis graece et latine. Post editionem Antverpiensem et Oxoniensem, adhibitis tribus codd. Augustanis, duobus Dresdensibus, totidemque Monacensibus, nec non duabus vetustis versionibus latinis, Cononis et Vallae, denuo multo, quam antea, emendatius edidit et animadversiones adjecit Ch. F. Matthaei. Hal. Magd., apud J. Jac. Gebauer. MDCCCII. —— 410, 128 pp. 3 *Th.* Finita editoris praefatione exhibentur praefationes editionis Antverpiensis et Oxoniensis, quarum prior graece scripta est, deinde Notitia litteraria ex Fabricii Bibl. graeca Vol. VII. p. 549 sqq. Textui graeco subiectae sunt variae lectiones notaeque criticae. P. 369 sqq. leguntur: Supplementa variarum lectionum ad p 15 sqq. edit. Antverp.; p. 371 sqq.: Annotationes editoris Oxoniensis in Nemesium; postremum locum habent: Addenda in editione Halensi. Pag. 1—120 legitur versio latina; p. 121 sqq. indices; p. 125 sqq. collatio numerorum paginarum in editionibus Antverp. et Oxon. Matthaei autem in suum usum convertere neglexit varias lectiones codicis msti, quas d'Orvillius in sua editione Charitonis protulit. Praeterea codices Paris., nondum adhibiti, editori futuro multa praeberent.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1512, f. — latine, interprete Ioanne Conone. —— In eiusdem versione Gregorii Nysseni operum. Argent. *V.* ib. II. A. Bb). Alia versio, quam Rich. Burgundio Pisanus conscripsit, lucem non vidit, ut Matthaei suspicatus est.

1538, 4. NEMESII Philosophi clarissimi de natura hominis liber utilissimus. Georgio Valla Placentino interprete. Lugduni apud Seb. Gryphium, 1533. —— 188 pp. et 2 *ff.* De hac versione iudicium Ellebodii, quod in praefatione sua protulit, hoc est: „*ὁ μέντοι πρώην τὸ βιβλίον εἰς τὴν Ῥωμαίων διάλεκτον μετενεγκεῖν ἐγχειρήσας, Γεώργιος ὁ Βάλλης, οὐ μᾶλλον ἡρμήνευσεν ἢ συνέχεε καὶ κατῄσχυνε τὸν φιλόσοφον, καθ' ἑκάστην σχεδὸν περίοδον τῆς τοῦ Νεμεσίου διανοίας ἀποπίπτων, κἀν τοῖς κατη-*

μαξευμένοις τοιτοισὶ τῶν λέξεων σχήμασιν ὑπ᾽ ἀμαθείας γελοίως ἀπαλλάττων.“ Ceterum hanc Vallae versionem Gaudentius Merula publicavit.

1677, f. — latine. —— In Bibl. PP. Max. (Lugd.) T. VIII. p. 618—649.

B. germanicarum.

Aa) *Opus integrum.*

1819, 8. Nemesius von der Natur des Menschen, aus dem Griech., mit Berichtigungen von Osterhammer. Salzburg, Duyle. —— 4 *Gr.* Adiecit interpres commentarium.

Bb) *Delectus.*

1791, 8. Von der Freiheit; aus dem Griechischen des Nemesius, übers. von G. G. Fülleborn. —— *V.* eius Beiträge zur Geschichte der Philosophie. (Züllichau) P. I. p. 84—90.

III. *Illustrantia Nemesium scripta.*

Seybold: Notae in Nemesium. —— *V.* in Allgem. Litterar. Anzeiger. 1801. no. 6. p. 54 sq.

NEOPHRON.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 684 sq.; *ed. n.* T. II. p. 312.

1825, 8. Neophronis, tragici poetae graeci, fragmenta collegit M. Runkel. —— In *Seebodii* Archiv fasc. IV. p. 682—685.

NESTOR Larandensis.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 721; *ed. n.* T. IV. p. 483 sq.

1773, 8. Nestoris Larandensis epigrammata IV, graece. —— In *Brunckii* Analectis. T. II. p. 344. T. III. p. 146.

1794, 8. —— In *F. Jacobsii* Anthologia. T. III. p. 54. Conf. *ib.* T. XIII. p. 921. *V.* etiam *Schneideri* Periculum crit. p. 11 sq. et *Merrickium* ad Tryphiodorum p. XXX sq.

NESTORIUS episcopus CPolitanus.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 233 sqq.; *ed. n.* T. X. p. 529 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera, quae supersunt.*

1673, f. Nestoris archiepiscopi Constantinopolitani Opera omnia integra atque fragmenta, quae supersunt, latine vertit Marius Mercator, Graeca etiam, quae supersunt, praesertim in Cyrilli operibus collegit, atque omnia commentariis et commentationibus instructa edidit J. Garnerius. —— *V.* eius Opera, edente J. Garnerio. (Paris., Apud Seb. Mabre-Cramoisy. M. DC. LXXIII.) P. I. II.

Bb) *Plura opera.*

1591, 8. *Επιςολη Νεστοριου προς Κυριλλον τον ἀλεξανδρειας διαλαμπωνος πρεσβυτερυ και μοναζοντος. Επιστολη Νεστοριου προς τον παπαν Κυριλλον. Αναφορα Νεστοριου και των συν αὐτῳ ἐπισκοπων προς τον βασιλεα, περι των πεπραγμενων τῃ ἁγιᾳ συνοδῳ, γραφεισα προ τυ παραγενεσθαι ἐν ἐφεσῳ τον ἀντιοχειας ἐπισκοπον.* Graece. —— *V.* Acta oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typographeio Hieronymi Commelini, CIↃIↃXCI.) p. 11. 75 sqq. 145 sq.

1618, f. Nestorii Opuscula quaedam. —— In *Sev. Binii* collectione Conciliorum T. I. P. I. Ephes.

1644, f. —— In Collectione Conciliorum. (Paris.) T. V. VI.

1671, f. —— In *Labbei* et *Cossartii* Collectione Conciliorum. T. III.

1715, f. —— In *Harduini* collectione Conciliorum. T. I.

1760, f. —— In *J. Dm. Mansi* collectione Conciliorum. T. IV. V. VI. (p. 899). IX. (p. 271).

II. *Editiones versionum.*

1721, f. Nestorii arch. Constantinop. epistolae tres ad Constantinum, quae latine tantum extant, praemisso prooemio et cum notis. —— Inter Epistolas Pontificum Roman. editas cura Pet. Constanti. (Paris.) T. I. p. 1075 sqq. p. 1147.

III. *Illustrantia Nestorium scripta.*

· Georgii *Calixti* dissertatio de haeresi Nestoriana, eiusque opposito Concilio Ephesino. Helmst. 1640, 4. —— Rep. in eiusdem De persona Christi, Domini et Servatoris nostri programmatum et dissertationum fasciculo. (Helmst. 1663, 8) p. 23 sqq.

Abr. *Calovii* Exercitatio de Nestorianismo antiquo et novo. Defendet respondente *Sim. F. Wolfharto.* Witteb. 1681, 4. —— Wolfhartus a. 1683 defensionem exercitationis edidit adversus I. Simonem.

La Croze: De loco, excerpto ex expositione fidei, inter Opera Iustini Martyris p. 177 sqq. edita. —— *V.* Thesaurus epist. Lacrozianum T. III. p. 178 sqq.

Gu. *Cave*: De Nestorio eiusque scriptis. —— *V.* eius Historiam eccles. scriptorum eccles. T. I. p. 412 sqq.

L. *Doucin*: Histoire du Nestorianisme en VI livres, avec des remarques sur les Auteurs anciens et modernes qui en ont traité. à Roterdam 1698, 4; à Utrecht 1716, 4. *Postea accesserunt*: Addition à l'Histoire du Nestorianisme. Paris. *s. a.* *Deinde*: Specimen observationum ad Nestorianam historiam. Paris. 1698, 12.

J. Sim. *Franci* De Nestorio disputationes III. Witteb. 1670, 4.

Wolfg. *Franzii* Oratio de initiis et progressu certaminum Nestorianorum et Eutychianorum. Witeb. 1605, 4.

C. Glo. *Hofmann*: Disputatio: Controversiam Nestorianam olim agitatam haud fuisse logomachiam, def. praeside H. Klausingio. Lips. 1725, 4. —— Conf. *Lacrozii* epistolam ad Jablonskium in museo Bremensi Vol. I. P. I. p. 78 sqq.

——: Defensio dissertationis de controversia Nestoriana. Lips. 1730, 4.

Paul. E. *Jablonski* Exercitatio hist.-theolog. de Nestorianismo, et illa inprimis Nestorianorum phrasi, qua humanam Christi naturam templum divinitatis solebant appellare. Berol. 1724, 8.

——: Diss. de Nestorii meritis. Francof. 1738, 8.

J. F. *Koenigii* Historia Nestorianismi. Gryphiswald. 1653, 4; Stralsund. 1655, 4.

Ch. *Kortholti* diss. de Nestorianismo, praeside Casp. Mauritio habita. Rostochii 1662, 4.

I. Ch. *Letschii* historia Nestorianismi. Witeb. 1688, 8.

Pagius: Nestorii controversia. —— *V.* Pagii Crit. Baron. A. 428. XI—XXII. T. II. (1727) p. 207 sqq.

F. *Petri* Nestorianismus Calvinianorum. Francof. 1612, 4.

(Dav. *de Rodon*:) Disputatio de supposito, in quo plurima hactenus inaudita de Nestorio, tanquam orthodoxo et de Cyrillo Alexandrino aliisque episcopis Ephesi in synodum coactis tanquam haereticis demonstrantur, ut soli scripturae sacrae infallibilitas adseratur. Francof. 1645, 8. —— Auctoris sententiam refutare studuit Petavius in Dogmat. theolog. ed. Paris. T. IV. p. 498 sqq. conf. p. 34 sqq.

Just. Wesselus *Rumpaeus*: Diss. de Deo bimestri contra Nestorium eiusque asseclas. Gryphiswald. 1704, 4.

Casp. *Sagittarius*: De Nestorio. —— *V.* eiusdem Introductionem in historiam ecclesiast. T. I. p. 1086 sqq.

Ch. A. *Saligeri* Historia Nestorianismi. —— Subiuncta est eiusdem libro: Eutychianismus ante Eutychem. (Guelferbyti 1723, 4) p. 284 sqq.

J. Adami *Scherzeri* Parallelismus Calvino-Nestorianus. Lips. 1679, 4.

Schmidt: Progr. de vera Nestorii de unione naturarum in Christo sententia. Jenae 1793, 4.

I. Matth. *Schroeckh*: Ueber Nestorius. —— *V.* eius Christliche Kirchengeschichte T. XVIII. p. 176—312.

I. *Schroeder*: De Nestorianismo et Eutychianismo. Witeb. 1594; Francof. 1603; Giess. 1612, 8.

I. Sal. *Semler*: De Nestorianismo. —— *V.* eiusdem Selecta Capita historiae eccles. Vol. I. p. 229 sqq. et v. *Baumgartenii* Disquisitionem, praefixam tomo Semleri tertio p. 327 sqq.

I. *Simonis* diss. de haeresi Nestoriana, respondente Bartholdo Holzfus. Francof. ad Viad. 1683, 4.

Ch. W. Fr. *Walch*: Ueber die Streitigkeiten des Nestorius. —— *V.* eius Entwurf einer vollständigen Historie der Ketzereien (Leipz. 1770, 8) p. 289—936.

NICAENETUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 721; *ed. n.* T. IV. p. 484.

I. *Fragmenta.*

1772, 8. Nicaeneti Epigrammata sex, graece. —— In *Brunckii* Analectis. T. I. p. 416 sq.

1794, 8. —— In *F. Jacobsii* Anthologia. T. I. p. 205 sqq.

II. *Illustrantia Nicaenetum scripta.*

F. *Jacobs*: De Nicaeneto. —— *V.* eius Animadversiones ad Anthologiam. Vol. XIII. p. 921 sq.

J. Jac. *Reiske*: De Nicaeneto. —— *V.* eius Notitiam Epigrammatistarum p. 248 sq.

J. Glo. *Schneider*: De Nicaeneto. —— *V.* eius Periculum crit. p. 116 sqq.

NICANDER.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 618 sqq. XIII. p. 345; *ed. n.* T. IV. p. 344 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Utrumque carmen.*

1499, f. —— Cum Dioscoride. V. *ib* I. Aa).

1522 — 1523, 4. *Νικανδρου Θηριακα.* || *Του αὐτου Ἀλεξιφαρμακα.* || *Ἑρμηνεια τȣ ἀνωνυμου συγγραφεως εἰς Θηριακα.* || *Σχολια διαφορων συγγραφεων εἰς Ἀλεξιφαρμακα.* || *Ἐξηγησις σταθμων, μετρων, σημειων, και χαρακτηρων.* || Nicandri Theriaca. || Eiusdem Alexipharmaca. || Interpretatio innominati authoris in Theriaca. || Commentarii diuersorum authorū in Alexipharmaca. Expositio ponderū, mensurarum, signorum, & characterum. *Infra Aldi insigne typ. verbo hoc:* AL || DVS. *F.* 25 *b* (*errore* 19): Venetiis in aedibus Aldi & Andreae Asulani Soc- || eri mense Nouembri M. D. XXII. || a. b. c. d. Omnes quaterniones || pretaer (?) ultimum unernionem. *F.* 26 *vacat. F.* 27 *a incipiunt: ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΤΕ, ΚΑΙ* || *ΧΡΗΣΙΜΑ ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥ ΝΙ-* || *ΚΑΝΔΡΟΥ ΘΗΡΙΑΚΑ. In fine operis: ΤΕΛΟΣ.* || a b c d e f g h i k l m. Omnes quaternio- || nes praeter d unernionem, & m quinternionem. || VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET ANDREAE ASVLANI SOCE- || RI MENSE APRILI. M. D. XXIII. —— Seriores a. 1530 et 1557 editiones multis in locis ab hac editione discesserunt et verba poetae variis modis vitiarunt. Bibl. sen. Lips.

1530, 4. *ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΘΗΡΙΑΚΑ.* || *Του αὐτου ἀλεξιφαρμακα.* || *Ἑρμηνεια του ἀνωνυμου συγγραφεως εἰς Θηριακα.* || *Σχολια διαφορων συγγραφεων εἰς ἀλεξιφαρμακα.* || NICANDRI THERIACA. || Ejusdem Alexipharmaca. || Interpretatio innominati autoris in Theriaca. || Cōmentarii diversa autor in Alexipharmaca. || COLONIAE OPERA IOAN. SOTERIS, ANNO MDXXX. —— 2 *ff.* praefixa, et 103 pp. Bibl. sen. Lips.

1557, 4. *ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΘΗΡΙΑΚΑ.* NICANDRI THERIACA, Interprete Io. Gorraeo Parisiensi. Ad illustrissimvm principem Carolum Cardinalem Lotharingum. *Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* PARISIIS, M D. LVII. APVD GVIL. MORELIUM, IN GRAECIS TYPOGRAPHUM REGIUM. PRIVILEGIO REGIO. — *ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΑΛΕΞΙΦΑΡΜΑΚΑ.* NICANDRI ALEXIPHARMACA, Io. Gorraeo Parisiensi medico interprete. EIVSDEM INTERPRETIS IN ALEXIPHARmaca *Praefatio, omnem de venenis disputationem summatim complectens, & Annotationes.* AD REVERENDISS. DOCTISSIMVMQVE CARdinalem *Io. Bellaium, Episcopum Parisiensem. Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* PARISIIS, M.D.LVII. *Apud Guil. Morelium, in Graecis typographum Regium. Privilegio Regio. ΣΧΟΛΙΑ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΤΙΝΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ, Παλαια τε και χρησιμα εἰς τα τȣ Νικανδρου Θηριακα. ΣΧΟΛΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓγραφεων εἰς Ἀλεξιφαρμακα.* IN NICANDRI THERIACA SCHOLIA *auctoris incerti, & vetusta & utilia.* IN EIVSDEM ALEXIPHARMACA Diuersorum auctorum Scholia. *Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* PARISIIS M.D.LVII. Apud Guil. Morelium, in Graecis Typographum Regium. *Privilegio Regis. In fine exhibetur: ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΣΤΑΘΜΩΝ και μετρων ἀκριβεστατη. In cuius fine:* PARISIIS M. D. LVII. EXCVDEBAT GVIL. MORELIVS, IN GRAECIS TYPOGRAPHVS REGIVS. —— 4 *ff.* praefixa, 106, 107 — 223 pp. 80 pp. Splendida editio. Bibl. sen. Lips.

1566, f. Nicandri Theriaca et Alexipharmaca. Graece. —— Inter *H. Stephani* Poetas Graecos principes heroici carminis. (Anno M. D. LXVI.) P. II. p. 318 — 359. Stephanus commotus auctoritate Scholiorum, quae tamen excudi non fecit, ingenioque suo fretus, textum emendavit.

1606, f. Nicandri carmina, graece et latine. —— Inter Poetas Graecos veteres carminis heroici, editos ab Iac. Lectio. (Aurel. Allobr., sumptib. Caldorianae soc.) T. I. p. 637 sqq. Lectius recepit Stephani textum, addiditque Theriacis versionem latinam poeticam Iac. Grevini, et Alexipharmacis I. Gorraei versionem, et non Loniceri prosaicam, ut Fabricius prodidit, qui omnino de versionum auctoribus non satis sibi constat.

1622, f. Ioannis Gorraei, medici Parisiensis, Opera. Definitionum medicarum libri XXIIII, a Ioanne Gorraeo filio locupletati, et accessione magna adaucti. Nicandri Theriaca et Alexipharmaca. Item Hippocrates. Ex interpretatione et cum notis I. Gorraei. Paris. —— Nicander ex editione a. 1557 repetitus est. Ex Hippocratis operibus exhibentur: de genitura, de natura pueri, iusiurandum, de arte, de antiqua medicina, de medico.

1764, 8 maj. *ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΘΗΡΙΑΚΑ ΚΑΙ ΑΛΕΞΙΦΑΡΜΑΚΑ*: NICANDRI THERIACA ET ALEXIPHARMACA: Ioannes Gorrhaeus Latinis versibus reddidit: Italicis vero, qui nunc primum in lucem prodeunt, Ant. Mar. Saluinius. Accedunt variantes codicum lectiones selectae adnotationes et Graeca EUTECNI Sophistae Metaphrasis ex codicibus Mediceae et Vindobon. Bibl. descripta ac nondum edita, curante Ang. Maria Bandinio. Florentiae ex Officina Moückiana. ɔb. Iɔ. cc. LXIIII. —— 376 pp. In textu emendando editor nihil fere profecit, quamquam multa ipsi Eutecnii metaphrasis primum publicata praebuerit, quae e duobus codd. mstis accurate edita est sic, ut nonnullis locis accentus desiderentur. *Schneider* in praefat. sua Alexipharmacis praemissa p. XI. de Bandinii editione haec dicit: „Postrema carminum Nicandreorum editio Florentiae 1764 prodiit curante Ang. Mar. Bandinio, habetque praeter Gorraei versionem latinam et notas adjunctam italicam Ant. Mar. Salvinii interpretationem, et graecam Eutecnii Sophistae paraphrasin ex Codice Mediceo et Vindobonensi descriptam, cum lectionibus variantibus Codicum duorum, Medicei, alterius Riccardiani. Uterque liber chartaceus utrumque Nicandri carmen complectitur, Scholia etiam Riccardianus, quem nominavit Lamii Biblioth. Riccard. p. 294 falso sola Theriaca inesse tradens. Laurentianum Codicem seu Mediceum descripsit idem Bandini in Catalogo Bibl. Laur. T. III. p. 430 ubi alterum etiam Mediceum codicem notavit, Scholia etiam continentem, cujus varietatem excerpere omisit Bandini. Eutecnii metaphrasis transcripta est ex Codice Laurentiano VIII Plutei 84. ejusque lacunas interpolavit Editor infra marginem ex comparatione Codicis Vindobonensis, quam una Dioscoridem seculo quinto scriptum continere refert Montfaucon Palaeogr. III. p. 202. Verum lacunae illae Codicis Laurentiani, quas dixit Bandinius, in ipso quidem libro non fuisse videntur; sed literarum ductus difficiles impediisse tum puto Bandinium, quominus omnia loca legere atque exscribere posset. An potius alienis oculis usus inde exscripsit paraphraseos supplementa, quas postea publicavit in Catalogo Bibl. Laur. T. III. p. 330?"

Aa) *Carmina singula.*

1) Alexipharmaca.

1549, 8. NICANDRI Colophonii, poëtae et medici antiquissimi clarissimique, Alexipharmaca, Jo. Gorraeo Parisiensi medico interprete. Ejusdem interpretis in Alexipharmaca praefatio, omnem de venenis disputationem summatim complectens, et annotationes. Ad reverendiss. doctissimumque Cardinalem Jo. Bellaium Episcopum Parisiensem. Parisiis, apud Vascosanum, viâ Jacobaeâ ad insigne Fontis. M.D.XLIX. Cum privilegio Regis. —— 70 num. *ff.* et 1 *f.* tabula venenorum.

1792, 8. *ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΑΛΕΞΙΦΑΡΜΑΚΑ*. NICANDRI ALEXIPHARMACA, seu de Venenis in potu cibove homini datis eorumque remediis carmen. Cum scholiis graecis et EUTECNII Sophistae paraphrasi graeca. Ex libris scriptis emendavit animadversionibusque et paraphrasi latina illustravit Jo. Gottlob Schneider. Hal., imp. Orphan. MDCCXCII. —— XX, 346 pp. 1 *Th.* 4 *Gr.* Eutecnii paraphrasis in notis distracta emendatius legitur.

2) Theriaca.

1552, 8. NICANDRI Colophonii, poëtae et medici antiquissimi clarissimique, Theriaca. Petro Jacobo Steve, medico, interprete et enarratore. Ad magnificum dominum. Bernardum Cimonem, patritium (?) Valentinum. Valentiae. Per Ioannem Mey Flandrum. 1552. —— 4 *ff.* praefixa, 93 num. *ff.*, et 1 *f.* contin. typographi insigne. Textus ex editione a. 1530 expressus est.

1816, 8 mai. *ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ ΘΗΡΙΑΚΑ*. NICANDRI COLOPHONII THERIACA id est de Bestiarvm venenis eorvmqve remediis carmen cvm scholiis graecis avctioribvs EUTECNII Metaphrasi graeca editoris latina et carminvm perditorvm fragmentis ad librorvm scriptorvm fidem recensvit emendavit et brevi annotatione illvstravit Io. Gottlob Schneider. Lips., imp. Gerh. Fleischeri jvn. MDCCCXVI. —— XIV pp. praefatio, p. XV sqq.: *Βίος Πινδάρου*, p. XIX—XXII: Annotationes ad Vitam Pindari, 454 pp., et 1 *f.* addenda fragmentis. 3 *Th.* In hac editione Eutecnii metaphrasis continua exhibetur. Ex relictis scriptis Steph. Bernardi editus Index graecitatis in Nicandri Theriaca, Alexipharmaca et fragmenta. Adparatus et doctrina editoris magna fuit, sed non omnia perfecit, quae necesse erant.

1816, 8. Nicandri Theriaca, cum emendationibus Rich. Bentleii hactenus

ineditis. —— V. Museum crit. Cantabr. T. I. p. 370—388, 445—460.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1531, 4. NICANDRI VETERIS POETAE ET MEDICI THERIACA ET ALEXIPHARMACA CVM SCHOLIIS, Interprete Ioanne Lonicero. Cum gratia & priuilegio Imperiali ad sexennium. COLONIAE OPERA IOHAN. SOTERIS, ANNO MDXXXI. *In fine p.* 109: Apud Agrippinam Romani Imperii Coloniam, impensa Iohannis Soteris, nono Calendas Apriles: Anno à Christo nato MDXXXI. ∵ —— 4 *ff.* praefixa. *F.* 109 *b* in aliquot exx.: *Errorum restitutio* desideratur. Plerumque haec versio cum editione textus a. 1530 coniungitur.

1532 (*non* 1552), 8. Nicandri carmina Alexipharmaca et Theriaca, carmine latino reddidit Euricius Cordus, medicus Marpurgensis ac poeta. Francof., ap. Ch. Egenolphum. —— Cordus non infeliciter quidem, sed paulo licentius atque mutato, ubi commodum videbatur, ordine vertit. Rep. 1550 sqq.

1550, — 1564, 8. —— Inter *Eurici Cordi* Opera poetica. (Francoforti.) *V.* 1614 sqq.

1571, 4. *Jacobi Grevini* Claromontani Bellovaci Parisiensis Medici, et philosophi praestantissimi de venenis libri duo. Gallice primum ab eo scripti, et a multis hactenus Latini desiderati, & nunc tandem opera & labore Hieremiae Martij Augustanae Reipublicae Medici, in Latinum sermonem, summa fide & diligentia, in rei medicae studiosorum vtilitatem atque commodum conuersi. Quibus adiunctus est praeterea eiusdem auctoris de Antimonio tractatus, eodem interprete, vnà cum rerum memorabilium, praecipuè ad operis calcem, Indice. Antverpiae Ex officina Christophori Plantini CIↃ.IↃ.LXXI. Cum gratia & priuilegio ad decennium. —— 10 *ff.* praefixa, 332 pp., 4 *ff.* Index rerum et verborum. Accedunt Nicandri Theriaca et Alexipharmaca in latinum sermonem redacta per Eur. Cordum, p. 276—332. Bibl. acad. Lips.

1614, 8. —— Inter *Eurici Cordi* Poemata ab H. Meibomio collecta. Helmst.

1616, 8. —— Inter *Eur. Cordi* Opera. Helmaestadii, typis heredum Iac. Lucii, sumptibus Samuelis Bremi, bibliopolae.

B. gallicarum.

1568, 4. Deux Livres de venins par Jacques Grévin, emsemble les oeuvres de Nicandre, trad. en vers françois par le même. Anvers, chez Christophe Plantin.

III. *Illustrantia Nicandrum scripta.*

Marsilii *Cagnati* Notae ad Nicandrum. —— In eiusdem Variarum observationum libris IV. Rom. 1587, 8.

Curt *Sprengel*: Ueber Nicander. —— *V.* eius Geschichte der Arzneikunde (Halle 1821, 8) Vol. I. p. 638 sqq.

de la Porte *du Theil*: Sur le poëme de Nicandre, intitulée Thériaca, et sur les éditions de Nicandre, —— *V.* Notices et Extraits des Manuscrits de la Bibliothèque impériale. (Paris, MDCCCX.) T. VIII. p. 221 sqq. Multa menda, in Fabricii Bibliotheca ed. Harles. commissa, hic emendantur; inprimis editiones veteres accurate enumerantur, nonnullaque scholia vetera e codice msto vetusto eduntur.

J. C. *Zeunii* Animadversiones ad Nicandri carmen utrumque. Wittemberg. 1776, 4.

NICARCHUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 721 sq.; *ed. n.* T. IV. p. 484 sq.

1772, 8. Nicarchi epigrammata XXXVIII, graece. —— In *Brunckii* Analectis. T. II. p. 349 sqq.

1794, 8. —— In *F. Jacobsii* Anthologia. T. III. p. 58 sqq. *V.* eius etiam Animadversiones Vol. XIII. p. 922 sq.

NICEPHORUS Basilaca.

1) Fabulae.

1641, 8. *Νικηφόρου τοῦ Βασιλακῆ μῦθοι, διηγήματα, καὶ ἠθοποιΐαι.* Graece. —— V. *Leonis Allatii* Excerpta Graecorum Sophistarum. (Rom.) p. 125 sqq.

1711, 8 mai. — Graece. —— In *Petusae* Encyclopaedia philologica. Vol. I. p. 382 sqq.

2) Progymnasmata.

1832, 8. *Νικηφόρου Προγυμνάσματα.* Graece. —— *V.* eius collectionem Rhetorum (Stuttg.) Vol. I. p. 421 sqq.

NICEPHORUS Blemmida.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 341 sqq. X. p. 382 sq.; ed. n. T. VII. p. 669 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1784, 8 mai. *ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΚΑΙ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΤΟΥ ΒΛΕΜΜΙΔΟΥ ΕΠΙΤΟΜΗ ΛΟΓΙΚΗΣ ἐγγραφεῖσα ΙΩΑΝΝΗ ΔΟΥΚΙΤΕ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙ ΤΩ ΒΑΤΑΤΖΗ Περιπȣ το ασλβ ἔτος το Σωτηριον. Κατα δε το αχε ἐν Αὐγȣςῃ τῶν Βινδελικων τυπωθεισα. Ἤδη δε Τυποις Δευτερον ἐκδοθεισα, μετα της ἐπιτομȣ αὐτȣ ΦΥΣΙΚΗΣ. Ἐφεξης δε, ὁ, τε περι ΨΥΧΗΣ ἐκτεθειται Λογος. Μεθ' οὗς ὁ περι της αὐτης Ὑποθεσεως της ΨΥΧΗΣ, ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ τε τȣ Μηδειας, και ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ τȣ Σχολαριȣ. και Τελευταιον, ὁ, τε περι ΠΙΣΤΕΩΣ και ἈΡΕΤΗΣ και ἈΣΚΗΣΕΩΣ τȣ αὐτȣ ΒΛΕΜΜΙΔΟΥ, Προηγȣμένης τȣτων της καθολικωτερας αὐτȣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ. Ἐκ δέδοται δε Φιλοτιμῳ παντα Δαπανῃ, τȣ Χριςιανικωτατȣ ἐν Πραγματευταις ΚΥΡΙΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΤΟΥ ΤΟΥ ΧΑΤΖΗ ΝΙΚΟΥ. Ἐν Λειψιᾳ της Σαξονιας. Ἐν τῃ Τυπογραφιᾳ τȣ Βρεϊτκοπφ. Ἐτει αψπδ.* —— 3 *ff.* praefixa, 184 pp., et 7 *ff.* *Πιναξ ἀλφαβητον*; 2 *ff.*, 184 pp., et 8 *ff.* *πιναξ αλφαβητον*, et 1 *f.* *ἡ των σφαλματων ἐπιδιορθωσις*; 48 pp. *Νικηφορου τȣ Βλεμμιδȣ λογος περι ψυχης*; p. 49—76: *Θεοφανȣς τȣ Μηδειας λογος περι ψυχης*; p. 77—102: *Γενναδιȣ τȣ Σχολαριȣ λογος περι ψυχης*; p. 103—106: *Νικηφορȣ τȣ Βλεμμιδȣ ἐπιςολη Καθολικωτερα*; p. 107—120: *Νικηφορȣ τȣ Βλεμμιδȣ λογος περι πιςεως*; p. 121—140: *Τȣ αὐτȣ περι ἀρετης και ἀσκησεως.* Omnia graece tantum exhibentur.

Bb) *Opera singula.*

1) Geographica.

1818, 4. Nicephori Blemmidae Duo Opuscula Geographica. E codice Ms. Paris. nunc primum edidit, Varias Observationes et Figuras Geographicas adiecit F. A. Gu. Spohn. Accedit Index in Casp. Barthii libros CLXV—CLXXX Adversariorum ineditos. Lips., Weidmann. —— 16 *Gr.* Primum haec opuscula, ut scriptio acad. prodierunt eodem a. sub tit.: Nicephori Blemmi. duo Compendia geographica. Nunc primum edidit F. A. Gu. Spohn. Accedunt figurae geogr. Lips., ex offic. Teubneri. 46 pp. et 1 tab. geogr. Pag. 21 sqq. notae habentur.

1819, 4. *Νικηφορου γεωγραφια συνοπτικη και ἱστορια περι της γης εν συνοψει.* Cum notulis Holstenii adhuc ineditis, edidit Gu. Manzi. —— Cum Dicaearcho. Rom. *V.* ib. I.

1828, 8 mai. — ed. Gf. Bernhardy. —— Cum Dionysio Periegete. p. 405—426. *V.* ib. I. *β*) Haec opuscula ideo Dionysii periegesi adiecta sunt, quia nihil aliud nisi metaphrasis Dionysii sunt.

2) Libri de spiritu sancto.

1646, f. Nicephori Blemmidae Libri duo, Graece, cum versione Latina. —— In *Raynaldii* Annalibus Eccles. (Rom.) T. XIII.

1652, 4. Nicephori Blemmidae Orationes II, Graece, cum versione Latina Leon. Allatii; prior de processione Spiritus S., posterior de nonnullis dogmaticis quaestionibus. —— In *Leon. Allatii* Graecia orthodoxa. (Rom.) T. I. p. 1—60.

3) Logica.

1605, 8. Nicephori Blemmidae Epitome Logica, ante annos circiter CCCLXX in gratiam Johannis Ducae Graecorum Imperatoris conscripta, e qvatvor manuscr. Codicibus Bibliothecae Augustanae inter se collatis summa fide jamprimum Graece edita: Cum tabulis synopticis plus qvam octoginta, & rerum verborumqve indice ad finem adjecto: opera & studio Joh. Wegelini Augustani. Excudebat Augustae Vindelicorum David Francus MDCV. —— 283 pp. Hoc compendium Logicae XL capita continet.

4) Physica.

1605, 8. Nicephori Blemmidae Epitome Physica, Triginta & unius gravissimorum capitum, cum fragmento insuper exegeseos in Psalmum octavum: quibus non tantum Physica, sed etiam Geographica, Astronomica, Optica, Astrologica & Theologica multo pertractantur: quam ante annos CCCLXX ab Autore conscriptam, jam primum e manuscriptis codicibus Bibliothecae Augustanae edidit Johannes Wegelinus Augustanus: Praemissa commentatione Physicae, & adjuncto sub finem libri Indice. Augustae Vindelicorum excudit David Francus Anno Salutis MDCV. —— 16 *ff.* praefixa, 280 pp. 12 *ff.* Hoc opusculum XXXI capita continet, quorum XXX. inscriptum est *περι οἰκησεων*, quod postea ut ineditum publicavit *Siebenkees.* Septem-

decim capita cum Ioannis Damasceni operibus iam Iacobus Billius a. 1577 sqq. edidit. *V.* ib. I. Aa).

5) Epistola.

1648, 4. Nicephori Blemmidae epistola encyclica de pellice imperatoris Michaelis Palaeologi *etc.*, graece et latine edidit Leo Allatius. —— *V.* eiusdem: De ecclesiae occid. et orient. perpet. consensione libros III. (Colon. Agripp.) p. 717. Extat etiam in *Oderici Raynaldi* Annal. Eccles. T. XIV. ad a. 1255. no. 76.

6) De Regis officio.

1827, 4. Του σοφωτατου Νικηφορου Βλεμμιδου λογος. Sapientissimi Nicephori Blemmidae Oratio Qualem oporteat esse Regem. Romae, MDCCCXXVII. —— 24 pp. Etiam in *Ang. Maii* Scriptorum veterum Nova Collectione. (Romae 1827) T. II. p. 609 sqq. 655 sqq.

II. *Editiones versionum latinarum.*

1) Logica.

1498, f. *F.* 1 *a titulus rubro et char. goth. impressus:* Georgio Ualla Placentino Jnterprete. *Reliqua etiam char. goth. nigro impressa:* Hoc in volumine hec. continentur || Nicephori logica || Georgij valle libellus de argumentis || Euclidis quartus decimus elementorum || Hypsiclis interpretatio eiusdē libri euclidis || Nicephorus de astrolabo || Proclus de astrolabo || Aristarchi samij de magnitudinibus || ꝛ distantijs solis ꝛ lune || Timeus de mundo || Cleonidis musica || Eusebij pamphili de quibusdam || theologicis ambiguitatibus || Cleomedes de mundo || Athenagore philosophi de resurrectione || Aristotelis de celo || Aristotelis magna ethica || Aristotelis ars poetica || Rhazes de pestilētia || Galenus de inequali distemperantia || Galenus de bono corporis habitu || Galenus de cōfirmatione corporis hūani || Galenus de presagitura || Galenus de presagio || Galeni introductorium || Galenus de succidaneis || Alexander aphrodiseus de causis febrium || Pselus (?) de victu humano. *F.* 1 *b:* Georgius Valla Placentinus Maguifico eq.ti Iurato Hieronymo || Georgio Veneto Patricio senatori eximio salutem. D. aeternam. *F.* 2 *a* (*sign.* a ii): Georgius Valla Placentinus. Illustri Guidoni Duci || Vrbini Duranthisq; Comiti Salutem dicit aeternam. *F.* 3 *a* (*sign.* a 3): NICEPHORI INSIGNIS PHILOSOPHI DE ARTE DISSEREN || DI LIBER: GEORGIO VALLA PLACENTINO INTERPRETE. *F.* 72 *b:* Finis de resurrectione opusculi Athenagorae Atheniensis philosophi. *F.* 73 *a* (*sign.* n) *sequitur Aristoteles de coelo epistola praemissa. F.* 94 *b:* Aristoteles de coelo faeciliter (?) Explicit. *F.* 95 *a* (*sign.* r) *epistola Georgii Vallae. F.* 95 *b incipit Aristotelis ars poetica. F.* 103 *b:* Poetica Aristotelis foeliciter explicit. *F.* 104 *vacat. F.* 105 *a* (*sign.* t) *Georgii Vallae epistola exhibetur. F.* 105 *b incipiunt Aristotelis magna ethica. F.* 128 *b:* Psellus de Victus ratione faeliciter (?) explicit. *F.* 129 *a* (*sign.* z) *exhibetur Galeni liber de optima corporis nostri confirmatione, qui explicit f.* 135 *b:* Glenus (?) de Praesagitura faeliciter explicit. *F.* 136 *a* (*sign.* & ii) *Georgii Vallae epistola, quam sequitur Galeni praesagium. F.* 149 *b:* Alexander aphrodiseus medicus carissi- || mus (?) de febribus faeliciter (?). *F.* 150 *a Georgii Vallae epistola. Sequitur eodem f. b Rhazes de pestilentia. F.* 156 *b:* Rhazes de Pestilentia cum omnibus operibus quae || in hoc uolumine continentur (?) faeliciter (?) explicit. Impressum Venetiis per Simonē Papiensem di||ctum Beuilaquam. 1498. Die ultimo Septembris || Cum gratia ꝛ Priuilegio. *Insigne typ. inscr.:* SIMON: BIVILAQVA. *Infra registrum:* Registrum operis || Omnes sunt terni praeter || a quod est quaternus || m. q. r. A. sunt duerni. —— Char. rom. 156 *ff.* cum 44—46 lin., et figuris mathem. Bibl. acad. Lips.

1607, 8. NICEPHORI Blemmidae Epitome logica. Ex graeco idiomate in Latinum versa, ac brevi analysi singulorum capitum in membra, membrorumque argumentis notationibus item aliorum autorum in marginem conjectis, passim aucta & illustrata, & jam primùm edita Cum tabulis synopticis & indice: à Iohanne Vvegelino Augustano. Avgvstae Vindelicorvm excvdebat Dauid Francus. M. DCVII. —— 4 *ff.* praefixa, 399 pp., et 8 *ff.* Index. Bibl. acad. Lips.

2) Physica.

1606, 8. NICEPHORI Blemmidae Epitome physica. Latinè versa, & brevi analysi singulorum Capitum in certa

membra, membrorumque argumentis, allegationibus item marginalibus & notis alicubi aucta & illustrata, & iam primùm sic edita À Iohanne VVegelino Augustano. Avgvstae Vindelicorvm, apvd Davidem Francvm. Anno reparatae Salutis humanae MDCVI. —— 8 *ff.* praefixa, 404 pp., et 10 *ff.* index. Bibl. acad. Lips.

NICEPHORUS Bryennius.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 343 sq.; *ed. n.* T. VII. p. 674.

1661, f. *ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Καισαρος του Βρυεννιου ὑλη ἱστοριας.* NICEPHORI Caesaris Bryennii Commentarii de rebus Byzantinis. Prodeunt nunc primum opera et studio Pet. Possini e Soc. Jesu. Paris., e typogr. Regia. —— Ad Nicephorum edidit Carolus du Fresne notas, quae subiectae sunt Ioanni Cinnamo ib. edito a. 1670 Rep. 1729.

1729, f. — Venet. ex typ. Bartbol. Javarina. —— Huic editioni additae sunt Caroli du Fresne notae.

NICEPHORUS Callistus.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 130 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 437 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Historia ecclesiastica.

1630, f. *ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Καλλιστου του Ξανθοπουλου ἐκκλησιαστικης ἱστοριας βιβλια ιη'.* NICEPHORI Callisti Filii Xanthopuli ecclesiasticae historiae libri XVIII. In duos Tomos distincti, ac Graecè nunc primùm editi. Adiecta est Latina interpretatio Ioannis Langi, a R. P. Frontone Ducaeo cum Graecis collata & recognita. Lutet. Paris., Sumptibus Sebastiani & Gabrielis Cramoisy. M.DC.XXX. *Tomi II.* —— 6 *ff.* praefixa, 809 pp., 1 var. *f.*, et 20 *ff.* index; 2 *ff.* praefixa, 888 pp., et 16 *ff.* index. Editus est textus e codice, qui olim in Bibl. Budensi Matthiae Corvini adservabatur. Conf. *Lambecii* Commentarios de Bibl. Vindobon. lib. I. p. 108 sq. 152 sqq. lib. VIII. p. 55. 117 sqq. 129 sq. 237 sq. 347 sqq. 382 sq. 390, ubi loca aliquot emendantur. Bibl. acad. Lips.

2) Synopsis Scripturae sacrae.

aa) *Opus integrum.*

1536, 8 *ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ποιημα του Ξανθοπουλου γραφης πασης συνοψις ἠκριβωμενη.* Graece. —— Cum Cyri Theodori Prodromi Epigrammatibus. (Basil.) sign. ξ sqq.

bb) *Delectus.*

1a) Catalogus Imperatorum.

1536, 8. Nicephori Callisti Catalogus Imperatorum CPolitanorum, versibus iambicis, Graece e duplici codice regio. Edidit I. Langus. —— Cum Cyri Theodori Prodromi Epigrammatis. (Basil.) *sign.* τ. Pars est Synopsis.

1648, — 1729, f. —— In *Ph. Labbei* Protreptico Historiae Byzantinae. ed. Paris. p. 34.

2b) Catalogus Patriarcharum.

1536, 8. Nicephori Callisti Catalogus Patriarcharum CPolitanorum, versibus iambicis, graece. Edidit I. Langus. —— Cum Cyri Theodori Prodromi Epigrammatis. (Basil.) *sign.* τ. Pars est synopsis.

1648, — 1729, f. —— In *Ph. Labbei* Protreptico Historiae Byzantinae, ed. Paris. p 35 sq.

3) De Episcopis et Patriarchis.

1711, — 1729, f. Nicephori Call. nova enarratio de Episcopis Byzantii et de Patriarchis CPolitanis, soluta oratione composita. E codice msto. Paris. graece c. versione latina. Edidit Bandurius. —— In Imperio Orientali. (Paris.) p. 191 sq.; (Venet.) T. I. p. 164 sqq. ubi v. etiam eiusdem Bandurii commentat. p. 613 sqq.

4) Menologium.

1714, 8. Nicephori Callisti CPolitani Menologium breue Ecclesiasticum. Graece et Latine edidit I. Alb. Fabricius. —— Cum *Gilb. Gaulmini* Libris tribus de Vita et Morte Mosis a Philone. (Hamb.) p. 554 sqq.

5) Sermo.

1762, f. Nicephori Callisti Sermo in laudem Mariae Magdalenae, e codice msto Mediceo edidit Ang. Mar. Bandini. —— In Catalogo codicum graec. p. 446 — 455 Rep. inter: Monumenta graeca ecclesiae vet. (Florent. 1762, 8) Vol. III. no. 5.

6) De templo et miraculis S. Mariae.

1802, 8. *Νικηφορου Καλλ. περι συστασεως του σεβασμιου οἰκου της ἐν Κων-*

ςαντινοπολει ζωοδοχου πηγης, και των ἐν αὐτῳ ὑπερφυως τελεσθεντων θαυματων, και ὁ βιος Κλημεντος, ἀρχιεπισκοπου Βουλγαρων, συγγραφεις παρα του Θεοφυλακτου. (E cod. msto edidit Ἀμβροσ. Παμπερευ;). Ἐν Βιεννῃ της Αὐςριας.

7) Excidium Hierosolymitanum.

1620, 8. Nicephori Xantopuli excidium Hierosolymitanum, versibus iambicis CLVIII cum latina metaphrasi iambica Fed. Morelli. —— In eius: Expositione thematum Dominicarum et memorabilium, quae Hierosolymis sunt, adiecta in calce eiusdem editionis Poetarum graec. Christianorum. Paris.

8) Precatio.

1536, 8. Νικηφορου Καλλιςου τυ Ξανθοπυλυ εὐχη ἐξομολογησεως προς τον ποιητην και πλαςην ἡμων Θεον περιεχυσα παντα τα ἀνθρωπινα παθη, και ἐκφαυλιζυσα. Graece. —— In calce Cyri Theodori Prodromi epigrammatum. (Basil.) sign. χ.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Historia ecclesiastica.

1535, f. Nicephori ecclesiastica historia, incerto interprete. —— Inter Autores historiae ecclesiasticae, p. 590—615. *V.* Eusebius Pamph. II. A. Cc) 4) γ).

1553, f. — latine, ex Io. Langi versione. Basil.

1560, f. — latine, ex Io. Langi versione et cum eiusdem scholiis. Antwerp.

1561 (*al.* 1560), f. — latine, interprete I. Lango, ex altera eius recognitione. Basil.

1562, f. — ex I. Langi versione. Paris.

1566, 8. — latine ex I. Langi versione. Paris. *Voll. II.*

1573, f. — ex I. Langi latina versione. Paris.

1588, f. Nicephori Callisti Xanthopuli, Scriptoris vere catholici, ecclesiasticae historiae libri decem et octo. Sacratiss. Rom. Regis Ferdinandi Liberalitate, opera verò ac studio doctiss. viri Joannis Langi, Consiliarij Regij, è Graeco in Latinum sermonem translati, nuncq; denuo castigatiores, & Scholiis ad marginem permultis superadditis, auctiores in lucem editi. Qvorvm eximia vtilitas, prae caeteris ecclesiasticorum scriptorum historijs hactenus editis, cùm in Ioan. Langi ad S. R. Maiest. tum ipsius Nicephori, lucubrationis huius suae initio statim adiecta Praefatione, satis luculenter exponitur. *Accessit locuples rerum & verborum in his memorabilium Index.* Adiecimus quoque ad Nicephorum, Magni Aurelii Cassiodori Tripartitam, quam vocant, Historiam, luculenter à mendis propè infinitis cum suo indice repurgatam. M.D.LXXXVIII. Francof. Impensis Sigismundi Feyerabendij. *Adiectum est singulari titulo*: Historiae Ecclesiasticae quam tripartitam vocant libri XII. nunc adhibitis aliquot vetustissimis Exemplaribus, à mendis prope infinitis repurgati, ac pristino suo nitori non oscitanter restituti. Cuilibet etiam historiae annum à Christonato margini adiecimus. Deuteron. XXXII. Memento dierum, cogita generationes singulas: interroga patrem tuum, & annunciabit tibi Maiores tuos, & dicent tibi. Francoforti ad Moenum, Impensis Sigismundi Feyrabendij. MDLXXXVIII. —— 8 *ff.* praefixa, 1172 pp., 1 *f.*, et 24 *ff.* index; 192 pp. et 5 *ff.* index. Bibl. acad. Lips.

1597, f. Nicephori Ecclesiastica historia interprete Ioan. Lango. 1597. —— Hanc notitiam desumpsi ex Collectione in unum corpus omnium librorum, qui in nundinis Francofurt. ab a. 1564 usque ad nundinas Autumnales a. 1592 venales exstiterunt. (Francf. ex off. Typogr. Nic. Bassei M.D.XCII. 4) p. 404.

B. gallicarum.

1567, — 1586, f. L'Histoire ecclésiastique de Nicéphore, fils de Calliste, depuis la naissance de J. C. jusqu'à l'an DCXXV, traduite en françois par deux docteurs en théologie (*Denis Hangart* et *Jean Gillot*). Paris, Abel l'Angelier. MDLXXXVI. —— Huius editionis notitiam suppeditavit mihi *Barbier* in Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes (Paris 1806, 8) T. I. p. 367. no. 2988. In Fabricii Bibl. Gr. ed. Harles. T. VII. p. 438 alia atque prius *ib.* publicata editio a. 1567, fol. indicatur, de qua nihil comperi.

C. neograecarum.

1607, — 1637, — 1648, 4. Νικηφορου Καλλ. Συναξαρια ἠτοι βιοι ἁγιων ἐκ της ἑλληνικης γλωττας μεταφρασθεντα

παρα Μαξιμῳ ταπεινῳ Ἐπισκοπῳ Κυθηρων εἰς κοινην ὠφελειαν. Ἐν Ενετηθη παρα Αντ. Πινελλι.

III. *Illustrantia Nicephorum scripta.*

Gu. *Cave*: De Nicephoro Callisto. — *V.* eius Scriptorum eccles. Historiam liter. (Oxon. 1743, f.) Vol. II. Adpend. p. 33.

Casim. *Oudin*: De Nicephoro Callisto. — *V.* eius Commentarios de Scriptoribus et scriptis eccles. T. III. p. 710 sqq.

NICEPHORUS Chumnus.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 344 sq.; *ed. n.* T. VII. p. 675 sq.

1) De anima.

1814, 8. *Νικηφορου Χουμνου του και Ναθαναηλ του μοναχου ἀντιθετικος προς Πλωτινον.* Graece edidit F. Creuzer. — Cum Plotini libro de Pulchritudine, p. 336—457.

2) Consolationes.

1829, 8 mai. *Νικηφορου του Χουμνου προς την ἑαυτου θυγατερα βασιλισσαν ἐπι τῳ παθει της χηρειας. Νικηφορου του Χουμνου προς τον αὐτοκρατορα ἐπι τῃ τελευτῃ του δεσποτου του και υἱου αὐτου.* Graece edidit I. Fr. Boissonade. — *V.* eius Anecdota graeca. (Paris.) Vol. I. p. 293 sqq. 306 sqq.

3) Laudatio.

1830, 8 mai. *Νικηφορου του Χουμνου ἐγκωμιον εἰς τον αὐτοκρατορα Ἀνδρονικον τον Παλαιολογον. V.* ib. Vol. II. p. 1 sqq.

4)

1830, 8 mai. *Νικηφορου του Χουμνου Θεσσαλονικευσι συμβουλευτικος περι δικαιοσυνης.* — *V.* ib. Vol. II. p. 137 sqq.

5)

1831, 8 mai. *Νικηφορου του Χουμνου περι λογων κρισεως και ἐργασιας. Του αυτου προς τους δυσχεραινοντας ἐπι τοις ἐλεγχοις των ἀσαφως και κακοτεχνως ῥητορευοντων. Του αυτου περι του ἀερος. Του αὐτου ἀντιθετικος προς τους παλαι σοφους περι του αυτου. Του αυτου ἐπιστολαι δυο.* — *V.* ib. Vol. III. p. 356 sqq.

NICEPHORUS Gregoras.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 300 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 632 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Historia.

1561, f. Nicephori Gregorae Romanae, hoc est byzantinae historiae libri XI, quibus res a graecis imperatoribus per annos CXLV a Theodoro Lascari priore, usque ad Andronici Palaeologi posterioris obitum gestae, describuntur, et Nicetae Choniatae *παραλειπομενα* supplentur: nunc demum — Hier. Wolfii labore, graece latineque editi cum indice copioso. His adiunximus Laonici Chalcondylae turcicam historiam Conrado Clausero, Tigurino, interprete; sed recognitam ab eodem, graece et latine. Basil. per Ioannem Oporinum M. D. LXII. — Lacunas huius editionis supplevit ex aliis codicibus Dionysius Petavius. Quae supplementa subiunxit Nicephori patriarchae Breviario historico p. 240, cuius in fine edidit etiam fragmentum de vita et exitu Constantini Copronymi, graece et latine.

1615, f. Historiae Byzantinae scriptores tres graeco-latini, uno tomo simul nunc editi. I. Nicephori Gregorae Romanae, hoc est, Byzantinae historiae libri XI, quibus res a graecis imperatorib. per annos CXLV, a Theodoro Lascari priore, usque ad Andronici Palaeologi posterioris obitum gestae, describuntur, & Nicetae Acominati Choniatae *παραλειπομενα* supplentur. II. Laonici Chalcocondylae historia de origine ac rebus gestis Imperatorum Turcicorum, ab Ogusiorum primordio usque ad Mechemetis primi annum XIII in qua graecorum, imperiique totius inchoatio atque interitus, ab Andronico iuniore usque ad Constantinum ultimum eiusque filios breviter, sed exacto ac miro ordine exponitur, e tribus bibliothecae Palatinae manuscriptis codicibus nunc primum Graece edita & emendata. III. Georgii Logothetae Acropolitae Chronicon Constantinopolitanum, complectens captae a Latinis Constantinopoleos, & annorum circiter sexaginta historiam, a Balduino Flandro Augusto ad Balduinum ultimum, eius nepotem, Byzantii Imperatorem. Accesserunt indices necessarii. Colon. Allo-

brog. apud Pet. de la Rouiere. M.DC.XV. —— Nicephori Gregorae opus ex editione principe repetitum est.

1616, f. Nicephori Gregorae Romanae, hoc est Byzantinae historiae (*graece et latine*), quibus res à Graecis Impp. per annos CXLV. gestae describuntur, & Nicetae Acominati Choniatae Paralipomena supplentur, Per Hieronymum Vvolfium translatae. Arcesserunt (?) Laonici Chalcocondylae Hist. Turcicae & Tabulae Argumenti non uulgaris (*latine*). Coloniae Plancianae MDCXVI. —— 8 *ff.* praefixa, quorum duo ultima effigies Sanctorum continent, 533 pp., 16 *ff.* indices, et 1 *f.* insigne typ., et 18 num. signatae tabulae. Hanckius dicit in Libro de Byzantinarum rerum scriptoribus et scriptis p. 566 hanc editionem nihil aliud esse nisi editionem principem, mutatis primo et ultimo foliis. Bibl. acad. Lips.

1702, f. Nicephori Gregorae Byzantina Historia, Graece et Latine. *Tomus primus.* Libri XI, ab Hieron. Wolfio iam pridem Latini facti, et in lucem editi: iidem nunc auctiores, et castigatiores quam antea. *Tomus secundus.* Libri XIII, nunc primum e Codd. MSS. eruti, et typis mandati. Ex his Libros fere XI Latine vertit Ioh. Boivin. Idem codices contulit, notas et alias Appendices addidit. Paris., ex Typographia Regia. *Voll. II.* —— Boivin textum et versionem Wolfii emendavit, praeterea libros XIII nondum editos primus in lucem emisit, reliqui autem XIV, qui volumen III. implere debebant, non prodierunt, ut volumen IV., quod scripta Nicephorum illustrantia continere debebat. Rep. 1729.

1729, f. — Venet., ex typogr. Barthol. Javarina.

1829 — 1830, 8 mai. Nicephori Gregorae Byzantina historia, graece et latine, cum annotationibus Hier. Wolfii, Car. Ducangii, Io. Boivini et Cl. Capperonnerii. Cura L. Schopeni. Bonnae, impensis Ed. Weberi. MDCCCXXIX. MDCCCXXX. *Voll. II.* —— c, 1385 pp. 6 *Th.* 16 *Gr.*; ch. scr. 8 *Th.* 18 *Gr.*; ch. membr. 10 *Th.* 16 *Gr.* Praemissis praefationibus priorum editorum exhibetur Nicephori historia, quatenus in editione Boivini extat, sed correctior aliquot partibus et emendatior, ut editor ipse in praefatione profitetur.

2) Scholia.

1633, f. *Νικηφορου του Γρηγορα ερμηνεια εις τον Συνεσιου περι ἐνυπνιων λογον.* Nicephori S. Patriarchae Constant. Explicatio in Librum Synesii de Insomniis. Graece et Latine. —— Cum Synesio. (Lutet. Paris.) p. 351 sqq.

3) Oratio.

1618, 8. — 1746, f. Nicephori Gregorae oratio in obitum Theodori Metochitae. Graece et Latine. —— Cum Theodori Metochitae historiae rom. libro. *V.* Michael Glycas.

4) Vita Codrati.

1668, f. Nicephori Gregorae Vita S. Codrati, & sociorum martyrum, ex codice MS. Bavarico, interprete Reinoldo Dehnio. —— In Actis SS. Antverp. Mart. T. II. p. 8—12.

5) Paschalium.

1630, — 1703, f. Nicephori Paschalion correctum. —— V. *Petavii* Uranologio. p. 383, et a. 1703 (Antverp.) editis Operibus adiectum T. III. p. 206. Hoc opusculum subiungitur Isaaci Argyri libro.

6) Fragmentum grammaticum.

1769, f. Nicephori Gregorae Fragmentum de vario Dictionum significatu pro varia temporum ratione. —— In *Iriartii* Catalogo codicum Matrit. T. I. p. 381.

7) Epistolae.

1805, 8. Nicephori Gregorae epistola ad Praefectum mensae seu Russiae principem. Ex MS. bibliothecae electoralis monacensis edidit ac annotationibus et versione latina illustrauit Fr. Xav. Berger. —— In *Aretini* Beyträge zur Geschichte u. Literatur. (München) Vol. IV. p. 609 sqq.

1817, 8. *Νικηφορου Γρηγορα ἐπιστολαι* VI, Graece edidit Andr. Mustoxydos. —— *V.* eius *Συλλογη Ἑλληνικων ἀνεκδοτων.* fasc. *E.*

1831, 8 mai. *Νικηφορου του Γρηγορα ἐπιςολαι.* Graece. —— In *Boissonadii* Anecdotis Vol. III. p. 187 sqq.

8) Interpretatio Odysseae.

1531, 8. [*Νικηφορου*] *Ἐπιτομος διηγησις εἰς τας καθ' Ὁμηρον πλανας του Ὀδυσσεως μετα τινος θεωριας ἠθικωτερας φιλοπονηθεισα.* Graece edidit Obsopaeus Hagenoae, MDXXXI.

1678, 8. — graece et latine cum notis Io. Columbi. Aboae M. DCLXXVIII. — Rep. 1745.

1745, 8. — Lugd. Bat. —— V. 1678. Hoc opusculum tribuit Valckenarius in diss. de scholiis in Homerum p. 143, auctoritate codicis msti commotus, Nicephoro Gregorae.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Historia byzantina.

1567, f. CORPVS VNIVERSAE HISTORIAE, praesertim Bizantinae. IOANNIS ZONARAE Annales, aucti additionibus GEORGII CEDRENI NICETI ACOMINATI CHONIATAE lib. XVIIII. NICEPHORI GREGORAE lib. XI. LAONICI CHALCONDYLAE lib. X. historiae Turcicae. *In fine additus est Index rerum. Lutetiae apud Gulielm. Chaudiere, via Jacobaea, sub insigni Temporis* 1567. *Cum priuilegio regiae Maiestatis.* — *Adiecta est singulari titulo:* NICETAE ACOMINATI CHONIATAE, *Magni Logothetae secretorum Inspectoris & Judicis veli, Praefecti sacri cubiculi:* LXXXVI. Annorum historia, videlicet ab anno restitutae salutis circiter MCXVII. in quo Zonaras desinit, vsque ad annum MCCIII. Libris XVIIII. descripta, quorum hic ordo est: I Liber de rebus gestis Ioannis Comneni, Alexii filii, quem vulgo Caloioannem. VII Libri de rebus gestis Manuelis Comneni, filii Ioannis. I Liber de Alexio Porphyrogenito, Manuelis Comneni filio. II Libri de rebus gestis Andronici Comneni. III Libri de imperio Isaaci Angeli Comneni. III Libri de imperio Alexii Angeli Comneni, post fratrem Isaacium caecatum & eiectum. I Liber de Isaacio, & filio eius Alexio, post recuperatum, Germanorum & Venetorum ope, Imperium: in quo etiam de Alexio Duca, cognomento Murzuflo, seu supercilioso, & confusione status publici, & Constantinopolitano excidio agitur. I Liber de initiis imperii Balduini & Herrici fratrum, Flandriae Comitum. Opus Lectu iucundum & vtile, primum liberalitate magnifici & generosi viri D. Antonii Fuggeri &c. Caesareae Maiestati a consiliis, &c. Latine Hieronymo Wolfio Oetingensi interprete editum, cum indice copioso rerum: Nunc autem denuo cum graeco diligentissime collatum, ac proinde pluribus in locis, quam antea correctum & emendatum. *Lutetiae apud Gulielmum Chaudiere, via Jacobaea, sub insigni Temporis M. D. LXVI. Cum priuilegio regiae Maiestatis.* — *Deinde adiectae sunt singulari titulo:* NICEPHORI GREGORAE, Romanae, hoc est Byzantinae historiae libri XI. quibus res a graecis Imperatoribus per annos CXLV. a Theodoro Lascari priore, vsque ad Andronici Palaeologi posterioris obitum gestae, describuntur, & Nicetae Acominati Choniatae παραλειπόμενα supplentur: Primum quidem liberalitate Magnifici & generosi Viri D. Antonii Fuggeri &c. & Hieronymi Wolfii labore, graece latineque editi, cum indice copioso nunc autem latine tantum, sed adhibita prius cum graeco diligenti collatione, qua certe non pauca fuerunt emendata. His adiunximus LAONICI CHALCONDYLAE Turcicam historiam, Conrado Clausero Tigurino interprete: sed recognitam ab eodem & ad D. Philippi Gundeli exemplar emendatum. Ita quatuor his scriptoribus, ZONARA, CHONIATE, GREGORA, CHALCONDYLA coniunctis, integrum Byzantinae historiae corpus, a Constantino Magno ad Constantinum postremum, & Constantinopolim a Turcis occupatam & possessam, habituri sunt studiosi, lingua latina expositum: vt etiam rudibus graecarum literarum, maiore commoditate quam sumptu consuleretur. Lutetiae apud Guil. Chaudiere, via Jacobaea sub insigni Temporis. MDLXVII. Cum priuilegio reg. Maiest. —— 34 non num. ff. praefixa, 172 num. ff.; 77 num. ff., et 7 non num. ff. index; 120 num. ff., et 18 non num. ff. index. Titulus primae partis est toti quidem collectioni communis, sed in ea Ioannis Zonarae tantum Annales exhibentur. In hac prima parte post epistolam dedicatoriam, Lutetiae Paris. 1566. id. Nouembr. scriptam, leguntur duo G. Genebrardi, Theologi Parisiensis, epigrammata, alterum latinum, *ad studiosos historiae*, alterum graecum *de Zonara & ceteris historiae byzantinae scriptoribus*. Versio Zonarae ipsa Hier. Wolfii est, cuius & hic reperitur dedicatio ad Ant. Fuggerum, Kirchbergae & Weissenhorni dominum, Caesareae Maiestati a consiliis, qui praemio praeposito Hier. Wolfium excitauerat, ut hunc susciperet laborem, & Ioannis Zonarae Annales, ex codice msto Vindobon. aliisque

quatuor codicibus, cum versione et notis Basileae a. 1557, f. in lucem emitteret. Nicetae etiam versio Antonio Fuggero dicata est epistola, quae praefixa est. P. Morellus typographus Parisiensis auxit editionem suam Michaelis Choniatae Monodia, in funere Nicetae fratris a Petro Morello, e graeco sermone in latinum versa. Praeterea idem Morellus nonnullos libros e Nicetae Choniatae Thesauro Orthodoxiae, suadente Ioanne a S. Andrea, transtulerat, quibus hanc orationem fratris funebrem et epistolam ad Ioannem a S. Andrea praefixit. Nonnulla in Hier. Wolfii versione castigavit Leo Allatius in praefatione libri sui inscr.: Excerpta varia graecorum Sophistarum ac Rhetorum a. 1641, 8. Romae edita. In calce epistolae dedicatoriae, quae tertiae parti huius collectionis praemissa est, carmen hexametrum satis longum Hier. Wolfii et inscriptum: Epilogus Byzantinae historiae legitur. Deinde Nicephoro adiecta est Adnotatio locorum quorundam, e Georgii Pachymeris historia excerpta, quae e codice msto Augustano, alicubi carie confecto et aliquot foliis passim exsectis mutilo, desumpta est. Deinde sequitur, Laonico Chalcondylae praefixa, Io. Oporini epistola dedicatoria ad Marcum et Io. Fuggerum, Antonii iam mortui filios, in qua conqueritur, quod istius scriptoris graecum codicem non invenire potuerit, ideoque coactus fuerit, historiam eius, ab ipso illius interprete Conr. Clausero alioque viro docto emendatam, partim cum J. C. Philippi Gundelii versione collatam, et cum notis et temporum notatione illustratam adnectere. Utrique historiae locupletissimus index adiectus est. Adcurata huius collectionis notitia in Freytagii Adparatu litterario Tom. I. p. 318 sqq. exhibetur.

1568, f. CORPVS HISTORIAE BYZANTINAE in qvo non solvm res a graecis imperatoribvs a tempore Constantini Magni, ad Constantinvm postremvm, et Constantinopolim a Tvrcis occvpatam, sed & ab exordio mundi in varijs orbis partibus hinc inde gestae, continua serie, eruditè ac luculenter exponuntur à quatuor Scriptoribus Graecis, paucos ante annos latinitate donatis, exquisito studio confectum, quorum: I IOANNES ZONARAS, Historia ab exordio mundi deducta Imperatorum Constantinopol. res gestas à Constantino Magno vsque ad obitum Alexij Comneni tribus Tomis describit. II Nicetas Acominatus Choniates, LXXXVI. annorum historiam, videlicet ab anno restitutae salutis circiter M. C. XVII. in quo Zonaras desinit, vsque ad annum M. CCIII. Libris XIX. tractat. III Nicephorus Gregoras Nicetae Paralipomena supplens, res per annos CXLV. à Theodoro Lascari priore, vsque ad Andronici Palaeologi obitum, ab Imperatoribus Graecis gestas libris XI. persequitur. IIII Laonicus Chalcondyles ab Andronici Iunioris imperio, in quo Gregoras historiam suam finijt, exorsus, Graecorum imperij inclinationem, casum, atque interitum, cum commemoratione originis atque progressus tyrannidis Turcicae libris X. exactè miróque ordine exponit. OPVS HOC TEMPORE NON MINVS LECTV NECESSARIVM, *quàm iucundum, dum quibus de causis florentissimum Graecorum imperium conciderit, ostendit, animos eorum, qui ad Reipublicae gubernacula sedent, vtilissimo exemplo ab intestinis aemulationibus atque dissidijs ad mutuae coniunctionis & amicitiae studium reuocat.* FRANCOFVRTI AD MOENVM, ANNO. M.D.LXVIII. Nicetas *singulari titulo habetur hoc:* NICETAE ACOMINATI CHONIATAE, magni Logothetae, Secretorvm, Inspectoris et Ivdicis Veli, Praefecti sacri cvbicvli: LXXXVI annorum historia, videlicet ab anno restitutae salutis circiter MCXVII. in quo Zonaras desinit, vsq; ad annum MCCIII. Libris XIX. descripta, quorum hic ordo est: I *Liber de rebus gestis Ioannis Comneni, Alexij filij, quem vulgo Caloioannem vocant.* VII *Libri de rebus gestis Manuelis Comneni, filij Ioannis.* I *Liber de Alexio Porphyrogenito, Manuelis Comneni filio.* II *Libri de rebus gestis Andronici Comneni.* III *Libri de Imperio Isaacij Angeli Comneni.* III *Libri de Imperio Alexij Angeli Comneni, post fratrem Isaacium caecatum & eiectum.* I *Liber de Isaacio, & filio eius Alexio, post recuperatum, Germanorum & Venetorum ope, Imperium: in quo etiam de Alexio Duca cognomento Murzuflo, seu superciliosо, & confusione status publici, & Constantinopolitano excidio agitur.* I *Liber de initijs Imperij Balduini & Herrici fratrum, Flandriae Comitum.* Opvs lectv ivcvndvm et vtile, primvm liberalitate magnifici & Generosi viri D. Antonij Fuggeri, &c. Caesareae Maiestati à consilijs, &c. Latinè Hieronymo Vvolfio Oetingensi interprete editum, cum Indice copioso rerum: Nunc autem denuò cum graeco diligentissime collatum, ac proinde pluri-

bus in locis quam antea correctum & emendatum. Francofvrti ad Moenvm, anno, M.D.LXVIII. *In fine*: Excvsvm Francofvrti ad Moenvm per Petrvm Fabricium, impensis Hieronymi Feierabendi. Anno M.D.LXVIII. Nicephorus *singulari titulo adiectum est hoc*: NICEPHORI GREGORAE Romanae, hoc est Byzantinae historiae libri XI. qvibvs res a graecis imperatoribvs per annos CXLV. a Theodoro Lascari priore, vsqve ad Andronici Palaeologi posterioris obitum gestae, describuntur, & Nicetae Acominati, Choniatae παραλειπομενα supplentur. Primvm qvidem liberalitate Magnifici et Generosi Viri D. Antonij Fuggerij, &c. & Hieronymi Vuolffij labore, Graecè Latinéq; editi, cum Indice copioso: nunc autem Latinè tantúm, sed adhibita prius cum Graeco diligenti collatione, qua certè non pauca fuerunt emendata. His adivnximvs Laonici Chalcocondylae Tvrcicam historiam, Conrado Clausero Tigurino interprete: sed recognitam ab eodem, & ad D. Philippi Gundeli exemplar emendatam. Ita quatuor his scriptoribus, Zonara, Choniate, Gregora, Chalcocondyla coniunctis, integrum Byzantinae historiae corpus à Constantino magno ad Constantinum postremum, & Constantinopolin à Turcis occupatam & possessam, habituri sunt studiosi, lingua Latina expositum: vt etiam rudibus Graecarum literarum, maiore commoditate quàm sumptu consuleretur. Francofvrti ad Moenvm, Anno M.D.LXVIII. —— 6 *ff.* praefixa, 181 pp., et 12 *ff.* index rerum ac verborum; 77 num. *ff.*, et 6 non num. *ff.* index; 127 num. *ff.*, et 4 *ff.* index. Bibl. acad. Lips.

1574, f. CORPVS HISTORIAE BYZANTINAE, in quo non solum res à Graecis imperatoribus à tempore Constantini Magni, ad Constantinum postremum, & Constantinopolim à Turcis occupatam, sed & ab exordio mundi in varijs orbis partibus hinc inde gestae, continua serie, eruditè ac luculenter exponuntur à quatuor Scriptoribus Graecis, paucos ante annos latinitate donatis, exquisito studio confectum: quorum 1 *IOANNES ZONARAS*, *Historia ab exordio mundi deducta Imperatorum Constantinopol. res gestas à Constantino Magno vsq; ad obitum Alexij Comneni tribus Tomis describit.* 2 *Nicetas Acominatus Choniates*, *LXXXVI. annorum historiam, videlicet ab anno restitutae salutis circiter M.C.XVII. in quo Zonaras desinit, vsq; ad annum M.CCIII. Libris XIX. tractat.* 3 *Nicephorus Gregoras Nicetae Paralipomena supplens, res per annos CXLV. à Theodoro Lascari priore, vsq; ad Andronici Palaeologi obitum, ab Imperatoribus Graecis gestas libris XI. persequitur.* 4 *Laonicus Chalcondyles ab Andronici Iunioris imperio, in quo Gregoras historiam suam finijt, exorsus, Graecorum imperij inclinationem, casum, atq; interitum, cum commemoratione originis atq; progressus tyrannidis Turcicae libris X. exacte miroq; ordine exponit.* Opvs hoc tempore non minvs lectv necessarivm, quàm iucundum: dum, quibus de causis florentissimum Graecorum imperium conciderit, ostendit, animos eorum qui ad Reipublicę gubernacula sedent, vtilissimo exemplo ab intestinis aemulationibus atq; dissidijs ad mutuae coniunctionis & amicitiae studium reuocat. Francofvrti ad Moenvm, Anno M.D.LXXIIII. —— Huius editionis, quam nunquam alibi adnotatam inveni, primam tantum, Ioannis Zonarae Annales (6 *ff.* praefixa, 181 pp.) continentem partem, in Bibl. sen. Lips. adservatam vidi.

1587, f. HISTORIA RERVM in Oriente gestarvm ab exordio mvndi et orbe condito ad nostra haec vsqve tempora. In qva rato ordine et svccincta miraqve breuitate non tantum de origine primum auctuq; & summa felicitate ac mox inclinatione, casu, & tristi interitu nobilissimarum monarchiarum Assyriorum, Medorum, et Persarum, Graecorum & Macedonum, verum etiam florentissimi Romani imperij ab urbe condita successus explicantur: deque Constantinopolitana, siue Byzantina Romanae diu aemula potentia, tandemque miserabili captiuitate luculenter disseritur. Una cum narratione compendiosa de rebus Turcicis & Persicis; deque Othomanici imperij initio & progressu in eam magnitudinem, quae hodie omnibus gentibus, longe lateque metuenda est. Opvs, praeterqvam qvod crebris et oportvnis digressionibus in eo totius ferme orbis terrarum, regionum ac gentium, origines, situs, mores describuntur, nostro hoc inprimis saeculo, fatalibus mutationibus regnorum cum maxime obnoxio, non tantum vtile, verum etiam necessarium; praesertim rerumpublicarum moderatoribus, vt exem-

plo extinctorum ob domestica mala imperiorum longè olim celeberrimorum admoniti, compositis internis externisque discidijs & discordijs, tranquillitati & optimae rerum paci consulere atque operam dare meminerint. Nomina avctorvm hvivs operis et eorvm qvos secvtvs est F. Mod. in auctario suo quod continet commemorationem rerum gestarum toto orbe ab excidio Constantinopolitano ferè ad hunc annum M.D.LXXXVII. post praefationem reperies. Cvm indicibvs ad calcem longe locvpletissimis. Francof. ad Moenum impens. Sigism. Feyerabendij. M.D.LXXXVII. *In calce operis:* Impressvm Francofvrti ad Moenvm, apvd Petrvm Fabricium, Impensis Sigismundi Feyerabendij. M.D.LXXXVII. —— 4 *ff.* praefixa; num. *f.* 1—133 *a*: Ioannis Zonarae Annales; *f.* 133 *b* — 186 *a*: Nicetae Choniatae Annales; *f.* 186 *b* — *f.* 228 *a*: Nicephori Gregorae Historiae rom. libri XI; *f.* 228 *b* — *f.* 272 *a*: Laonici Chalcocondylae de rebvs Tvrcicis libri X; *f.* 272 *b* — 297 *b*: Appendix ad historiam orientalem; *f.* 298 sqq.: *Hier. Wolfii* praefationes; *f.* 302 sqq.: Ex orthodoxiae thesauro beati Nicetae Choniatae, praemissa Morelli praefatione habentur: Michaelis Choniatae Monodia, in funere Nicetae fratris; *F.* 306: Praefatio Hier. Wolfii in Nicephori Gregorae Annales; *f.* 307: Epilogus (metrice conscr.) byzantinae historiae, per Hier. Wolfium; *f.* 308 sqq.: Annotatio locorum quorundam et Georgii Pachymeris historia; *f.* 313 *b* et *f.* 314 *a*: Oporini praefatio; *f.* 314 *b* sqq.: Octoginta quinque Regulae, seu Canones Apostolorum: cum vetustis Ioannis Monachi Zonarae in eosdem Commentariis, Latine modo versis, praemissa praefatione I. Quintini Haedui; *f.* 326—340: Index. Bibl. sen. Lips.

2) De Astrolabio.

1498, f. Nicephorus de Astrolabio, latine. —— Cum Nicephori Chon. Logicis. *V.* antea. II. A.

1557, 8. Nicephori Astrolabus, latine ex interpretatione Georgii Vallae. Paris.

B. italicarum.

1570 (1569?), 4. Historie di Constantinopoli, descritte da Niceforo Gregora, che segue l'historia di Niceta Aconiate, cominciando dall' Imperio di Theodoro Lascari Primo, sin' alla fine dell' Imperio di Andronico il giovane, che fu l'anno seimila settecento quarantanove: nelle quali si contengono i fatti de gl' Imperatori Greci, & si ha piena cognitione delle cose di Constantinopoli. Tradotte da M. Lodovico Dolce; & riscontrate co' testi Greci, & migliorate da M. Agostino Ferentilli. E questa è la terza parte dell' historie de gl' Imperatori Greci. Con Privilegio. In Vinetia appresso Gabriel Giolito de' Ferraris, MDLXVIIII. (?) —— Editio Nicephori adiecta Nicetae eadem est atque haec, quae nunc indicata est. Prodiit etiam sub eodem titulo.

1571, 4. —— *V.* infra Nicetas Acominatus II. B.

III. *Illustrantia Nicephorum scripta.*

Jac. *Brucker:* De Nicephoro Gregora. —— In eiusdem Historia crit. Philosophiae. T. III. p. 548 sqq.

Mart. *Hancke:* De Nicephoro Gregora, eiusque scriptis. —— *V.* eius Librum de Byzantinarum rerum Scriptoribus et scriptis p. 579 sqq.

Casim. *Oudin:* De Nicephoro Gregora. —— In eiusdem Commentariis de Scriptoribus Eccles. T. III. p. 768.

H. *Wharton* et Rob. *Gerius:* De Nicephoro Gregora, philosopho, historico et theologo. —— *V.* eorum Supplementa ad Caue Historiam litter. scriptorum eccles. Vol. II. p. 45 sqq.

NICEPHORUS Patriarcha Constantinopoleos.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 295 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 603 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Breviarium historicum.

1616, 8. Nicephori Breviarium historicum, de rebus gestis ab obitu Mauricii ad Constantinum usque Copronymum. Nunc primum vulgatum, ac latine redditum opera Dionysii Petavii, cum eiusdem notis chronologicis. Accesserunt & alia insuper Fragmenta Theophanis, Nicephori Gregorae, Pachymerii, & aliorum nondum in hanc diem edita. Paris., Seb. Chappelet. MDCXVI. —— Nicephori Breviario finito et Petavii finitis notis habentur p. 206 sqq.: Nicephori, Patriarchae CPol., fragmentum de Constantini Copronymi vita et exitu,

ex Theophanis Chronographia depromptum, graece et latine; p. 240—257: Nicephori Gregorae fragmenta, quae in prioribus eiusdem Nicephori editionibus desiderantur; p. 258—285: Gregorii cognomento *Figuli*, Taurominitani in Sicilia episcopi, homilia in indictionis siue anni principium; p. 286—309: *Βασιλικος* i. e. Epitome temporum ab Adamo ad Alexium Comnenum ex Eusebii Pamphili libro, aliisque; p. 310 sqq.: Indiculus Metropolitanarum sedium, CPolitano patriarchae subiectarum; p. 315 sqq.: Georgii Pachymerii fragmenta graece; 408 sqq. *Ιπποκρατους περι των φαρμακων καθαιροντων*, graece.

1648, f. *Του εν αγιοις πατρος ημων ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ πατριαρχου Κονσταντινουπολεως ιστορια συντομος ἀπο της Μαυρικιου βασιλειας*. Sancti Nicephori Patriarchae Constantinopolitani Breviarium historicum, de rebus gestis ab obitu Mauricii ad Constantinum usque Copronymum. Interprete Dionysio Petavio è Societate Iesu, cum eiusdem Notis. Paris., e typogr. Regia. M. DC. XLVIII. —— 4 *ff.* praefixa, 88 pp., 3 *ff.* index. Rep. 1729.

1729, f. — Venet., ex typogr. Barthol. Jauarina.

2) Chronographia brevis.

1652, f. Nicephori Constantinop. Chronographia brevis. Graece et latine cum Iac. Goari notis. —— Cum Georgio Syncello. (Paris.) p. 393 sqq. Rep. 1729. In bibl. acad. Lips. exemplar huius editionis adservatur, in cuius margine variae lectiones codicis msti Paris. adscriptae sunt. Neque textus neque annotationes Goari satisfaciunt.

1658, f. Nicephori Chronographia, Graece, edidit Ios. Scaliger. —— *V.* eius Thesaurum Temporum. (Amst.) p. 301 sqq. In hac editione textus valde lacunosus atque vitiis inquinatus habetur.

1729, f. —— Cum Georgio Syncello. Venet. e typogr. Barthol. Jauarina. *V.* 1652.

1829, 8 mai. — e recensione, graece et cum notis Iac. Goari edidit Gu. Dindorfius. —— Cum Georgio Syncello. Bonnae. Codex mstus, quem Gu. Dindorfius in hac editione paranda adhibuit, est ille codex Paris., cuius variae lectiones exemplari Goari, adservato in bibl. acad. Lips., sunt adscriptae. *Credner* p. 6 autem eum parvi pretii habet, dicens: „adhibitus quidem est a Dindorfio codex unus Parisinus, sed parvi pretii, imo fortasse non diversus ab eo, quo Scaliger usus est; lacunae enim graviores in utroque easdem. Ad hoc accedunt Goari in annotationibus errores, in hac novissima atque emendata editione repetiti. Quid, quod editor ne versionem quidem latinam textui graeco hic illic, ne dicam emendato, mutato tamen, accommodaverit? Cui tandem Valentiniani prorsus corrupta genealogia repetita est, una cum Goari annotatione: *Ut hic Graece, ita Latine corruptam exhibet Anastasius Reguis etc.;* quam Lambecius jam quidem emendationem proposuerit [*v.* eius Commentarios de Bibl. Caes. Vindob. II. p. 580 sqq.]? Cur mutila in fine libri stichometria, quam integriorem Montfaucon [Bibl. Coislin. p. 203 sqq.] jam pridem divulgaverit? Sed haec hactenus. Textum enim Nicephori graecum, typis adhuc impressum, vix ullius esse pretii ex his, quae paucis disputavimus, certo constat."

1832, 4. Nicephori chronographia brevis. Graece cum versione latina et notis criticis, edidit C. A. Credner. Progr. acad. P. I. Giessae, typis G. F. Heyeri MDCCCXXXII. —— 27 pp. in praefatione de editionibus auctor scriptionis iudicat, inprimis respiciens codicem mstum Palatinum. Pag. 9 sqq. textus et versio latina subiectis notis exhibetur.

3) Contra Iconomachos.

1648, f. Nicephori CPolit. fragmenta duo, quibus Asterii Amaseni dicta vindicantur, graece et latine edidit Fr. Combefisius. —— *V.* eius Auctarium novum Bibl. PP. (Paris.) T. I. p. 267—280.

4) De sex Synodis.

1648, f. Nicephori CPolit. archiep. fragmentum de sex Synodis, Graece, cum versione Latina et notis Fr. Combefisii. —— *V.* eius Auctarium novum Bibl. PP. (Paris.) T. II. p. 603—610.

5) Canones.

1583, 8. *Νικηφορου διαταξεις ἐκκλησιαστικαι*, graece et latine. —— V. *Enimundi Bonefidii* Ius Orientale lib. II. (Paris.) p. 18 sqq. 105 sqq.

1596, f. — graece et latine. —— In *Marq. Freheri* Iure graec. (Francof.) p. 195 sq.

1644, f. —— In collectione Conciliorum. (Paris.) T. XX.

1671, f. —— In *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum. T. VII.

1686, 4. Nicephori CPolit. arch. Canones ecclesiastici, graece cum versione

Latina et notis J. Bapt. Cotelerii. —— *V.* eius Monumenta ecclesiae Graec. (Paris.) T. III. p. 445 sqq.

1715, f. —— In *Harduini* collectione Conciliorum. T. IV.

1760, f. —— In *Mansi* collectione Conciliorum. T. VIII.

6) Epistola.

1686, 4. Nicephori CPolit. archiep. epistola canonica responsoria ad XVII capita, ab Hilario et Eustratio proposita. Graece cum versione latina et notis I. Bapt. Coteleriі. —— *V.* eius Monumenta ecclesiae Graec. (Paris.) T. III. p. 453—463.

7) Canon.

1609, 4. Nicephori CPolit. archiep. Canon scripturarum, graece, cum Anastasii Bibliothecarii Latina interpretatione. —— Inter *Pet. Pithoei* Opera. (Paris.) p. 13—21. Rep. 1660 sq.

1660, f. —— *V.* Critica sacra. (Lond.) T. VIII. p. 6—10.

1696, f. —— *V.* Critica sacra. (Francof.) T. VI. p. 6 sqq.

8) Disputatio.

1664, 4. Nicephori CPolit. archiep. Disputatio cum Leone Armeno Imp. de venerandis imaginibus, ex vita Nicephori a Theodoro Grapto scripta, Graece cum versione latina et notis Fr. Combefisii. —— *V.* eius Origines Constantinopolit. (Paris.) p. 159—190.

9) Confessio fidei.

1591, f. Nicephori Constantinop. ad Leonem Romanum episcopum epistola, contin. confessionem fidei. Graece. —— *V.* Acta Oecumenicae tertiae Synodi Ephesi habitae. (E Typographeio Hier. Commelini cIↃIↃXCI.) p. 303 sqq.

1618, f. — graece cum versione latina Theod. Peltani. —— *V.* Canones Conciliorum. (Paris.) p. 760.

1644, f. —— *V.* collectionem Conciliorum. (Paris.) T. VI.

1671, f. — graece, emend. ex codice msto. Seguieriano, cum versione latina. —— In *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum. T. VII. p. 1205.

1715, f. —— In *Harduini* collectione Conciliorum. T. IV. p. 978.

1760, f. —— In *Mansi* collectione Conciliorum. T. VII.

II. *Editiones versionun*

A. latinarum.

1) Chronographia brevis.

1561, f. Chronologia secundum Grae corum rationem temporibus expositi autore Nicephoro archiepiscopo Con stantinopolis: Conversa in sermonem La tinum de Graeco, & explicata à Ioach mo Camerario Pabepergensi, nuncq; pr mum edita. Addita est Narratio eiusde Camerarii de Synodo Nicaena, nunc de nuò edita. Accessit & noua enumerati Oecumenicarum Synodorum, indicat temporibus & praecipuis negotijs illarum *Infra insigne typ.* Cum gratia & priuile gio peculiari ad annos sex. BASILEAE PER IOANNEM Oporinum. *In fine* BASILEAE, EX OFFICINA IOANn Oporini, Anno salutis humanae M.D.LX Mense Januario. —— 223 pp., et 21 *f.* index. Bibl. acad. et sen. Lips. Rep 1573.

1555, — ex versione Anastasii Biblio thecarii, cum commentario Ant. Con tii. —— *V.* eius Lectiones subseciva Lugd. Bat. Saepe rep. *V.* 1574 sqq.

1573, 4. CHRONOLOGIA secundum Graecorum rationem temporibus exposi tis, autore Nicephoro archiepiscop Constantinopolis: Conversa in sermonem latinum de Graeco, & explicata à Joa chimo Camerario. Addita est Narrati eiusdem Camerarii de Synodo Nicaena Accessit et nova enumeratio Oecumeni carum Synodorum, indicatis temporibu & praecipuis negotijs illarum. Omni nunc iterum diligenter recognita, & ac curate edita Lipsiae, procurante Ernest Voegelino, Cum privilegio ad annos V *Sequitur singulari titulo:* Historia Sy nodi Nicenae, Coactae opera Pi Studii et Religiosae diligentiae Constan tini Constantij F. Imperatoris Rom. ant annos circiter M.CCXIX. Collecta summa fide de narrationibus autorum Ecclesia sticae Historiae, & accuratè scripta à Ioachimo Camerario Pabepergensi. Eius dem Ioachimi Camerarii De Chronicis seu certorum temporum indicijs Libellus Item de Sancto Spiritu, ex Disputatione quae ascribitur Basilio Caesareae Epi scopo. De Synodis Oecumenicis, & ha rum temporibus atque praecipuis nego tijs. *In fine:* Lipsiae imprimebat Iohan nes Steinman Typis Voegelianis. Anno

M.D.LXXIII. —— 280; 107 pp., et 38 index. Bibl. acad. et sen. Lips. *V.* 1561.

1574, 4. — ex Anastasii versione edidit Ant. Contius. Paris. —— *V.* 1555 et 1646.

1616, 4. —— In *Contii* operibus. Paris. *V.* 1555.

1649, f. Anastasii Bibliothecarii Historia ecclesiastica, sive Chronographia tripertita (ex Syncello, Nicephoro et Theophane excerpta, è graeco in latinum versa) cum Car. Annibalis Fabroti notis. Paris., E Typographia regia. MDCXLIX. —— Rep. 1729.

1677, f. —— In Bibl. PP. max. (Lugd.) T. XIV. p. 72 sqq.

1725, f. —— In *Ant. Contii* Operibus. (Neapoli) p. 326 sqq.

1729, f. — Venet., e typogr. Jauarina. —— *V.* 1649.

2) Contra Iconomachos.

1602, 4. Ex Nicephori, CPolit. archiep., Antirrheticis tribus adversus Mamonam et Iconomachos opuscula quatuor, Latine ex Fr. Turriani versione edidit H. Canisius. —— *V.* eius Thesaurum monumentorum eccles. et histor. s. Lectiones antiquas. (Ingolst.) T. IV. Saepe rep.

1618, f. — ex Turriani versione. —— In Bibl. PP. (Colon.) T. IX.

1624, — 1654, f. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. IV.

1677, f. —— In Bibl. PP. max. (Lugd.) T. XIV. p. 89 sqq.

1725, f. —— V. *H. Canisii* Thesaurum monumentorum eccles. et hist. s. Lectiones antiquas, editas cum notis Iac. Basnagii. (Amst.) Vol. II. P. II.

3) De sex Synodis.

1677, f. Nicephori Constantinop. fragmentum de sex Synodis, latine e versione Combefisii. —— In Bibl. PP. max. (Lugd.) T. XIV. p. 97.

4) Canones.

1579, f. Nicephori Constantinop. archiep. Canones ecclesiastici XVII, latine. —— In Bibl. PP. (Paris.) In Adpendice.

1654, f. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. VI.

5) Confessio fidei.

1592, f. Nicephori, Constant. archiep., Confessio fidei ad Leonem III. Papam, latine, ex veteri versione. —— In *Baronii* Annalibus ad a. Ch. 811. no. 20—43. (Rom.) T. V.

B. gallicarum.

Breviarium historicum.

1618, 8. — trad. par Monteroll. Paris.

1634, 8. — trad. par Moret avec des remarques historiques. Paris.

III. *Illustrantia Nicephorum scripta.*

Vita Nicephori Constantinop., graece et latine, auctore Ignatio, Diacono, eius discipulo; cum commentario praevio et notis. Ex Mstis. —— In Actis Sanctorum Antverp. Martii T. II. p. 293 sqq. et p. 704.

Theophanis, Presbyteri, Oratio in exilium S. Nicephori, et de translatione eius Reliquiarum. —— In *Surii* Vitis Sanctorum d. XIII. Mart. p. 171, et cum notis in Actis Sanctorum Antverp. Martii. T. II. p. 318.

Anselmi *Banduri* Conspectus Operum S. Nicephori, patriarchae Constantinopolitani, quae propediem duobus tomis edenda sunt, et quorum pauca hactenus edita fuerunt, cum interpretatione latina, notis ac octo dissertationibus criticis, dogmaticis et historicis. Paris. M.DCC.V. 12. —— Repeti iussit hunc conspectum Fabricius in Bibl. Gr. Vol. VI. p. 624 sqq. et in editione Harlesii Vol. VII. p. 610—632.

Gu. *Cave*: De Nicephori vita et scriptis. —— *V.* eius Scriptorum ecclesiasticorum Historiam liter. (Oxon. 1743, f.) Vol. II. p. 4 sqq.

Mart. *Hankii* dissertatio de Nicephori Constant. vita et scriptis historicis. —— *V.* eius De Byzantinarum rerum scriptoribus graecis librum. (Lips. 1677, 4) p. 223 sqq.

Nathan. *Lardner*: Ueber die Stichometrie des Nicephorus. —— *V.* eius: Glaubwürdigkeit der evangelischen Geschichte, a. d. Engl. übers. von Dav. Bruhn. Vol. XI. p. 235 sqq.

Casim. *Oudini* commentatio de Nicephoro eiusque scriptis. —— *V.* eius Commentarios de Scriptoribus eccles. Tom. II. p. 2 sqq.

NICEPHORUS Phocas.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 346 sq.; *ed. n.* T. VII. p. 677 sq.

1596, f. Nicephori Phocae Novellae quaedam Constitutiones, graece et latine,

—— V. *J. Leunclavii* Jus graeco-romanum, ed. Marq. Frehero. (Francof.) T. I. p. 113—117. T. II. p. 168—171.

NICETAS Acominatus Choniates.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 401 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 737 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Historia.

1557, f. NICETAE ACOMINATI Choniatae, Magni Logothetae Secretorum, Inspectoris & Iudicis Veli, Praefecti sacri cubiculi: LXXXVI annorum historia, uidelicet ab anno restitutae Salutis circiter MCXVII, in quo Zonaras desinit, usque ad annum MCCIII, Libris XIX descripta, quorum hic ordo est: I Liber de rebus gestis Ioannis Comneni, Alexij filij, quem uulgó Caloioannem uocant. VII Libri de rebus gestis Manuelis Comneni, filij Ioannis. I Liber de Alexio Porphyrogenito, Manuelis Comneni filio. II Libri de rebus gestis Andronici Comneni. III Libri de Imperio Isaacij Angeli Comneni. III Libri de Imperio Alexij Angeli Comneni, post fratrem Isaacium cęcatum & eiectum. I Liber de Isaacio, & filio eius Alexio, post recuperatum, Germanorum & Venetorum ope, Imperium. in quo etiam de Alexio Duca cognomento Murzuflo, seu supercilioso, & confusione status publici, & Constantinopolitano excidio agitur. I Liber de initijs Imperij Balduini & Herrici fratrum, Flandriae Comitum. *Opus lectu iucundn & utile, nunc primùm liber alitate* (?) *Magnifici & Generosi uiri D. Antonii Fuggeri, &c. Caesareae Maiestati à consilijs, &c. Graecè Latinéq; editum, cum Indice copioso Latino rerum, & Graeco uerborum, & phrasium aliquot: unà cum uarijs lectionibus, ex trium codicum laboriosa inter sese collatione.* Hieronymo Wolfio Oetingensi interprete. Cum Caes. Maiest. gratia & priuilegio ad decennium, & Christianiss. Gallorum regis Henrici ad annos sex. *BASILEAE, apud Ioannem Oporinum, Idibus Augusti, Anno* 1557. In fine libri et indicis legitur: *BASILEAE, EX OFFICINA IOANNIS Oporini, Anno salutis humanae M.D.LVII. Mense Augusto.* —— 4 *ff.* praefixa, 317 pp., et 10 *ff.*: Variae lectiones et annotationes in Nicetae Choniatae historiam, per Hieronymum Vuolfium; 12 *ff.*: Rervm et verborvm in Nicetae Choniatae annalibvs praecipue memorabilium Index. Editor Vuolfius, ut ipse in praefatione profitetur, contulit duos codices cum eo, quem Ant. Fuggerus Constantinopoli ab Alexandro Chartophylace sibi comparavit, atque operam dedit, ut ex ea collatione hoc opus quam integerrimum prodiret. Bibl. sen. Lips.

1593, 4. Nicetae Acominati Choniatae, magni Logothetae Secretorum, Inspectoris et Iudicis veli, Praefecti sacri Cubiculi, Historia Imperii Graec ab An. 1117, in quo Zonaras desinit, usque ad An. 1203, Libris XIX descripta Graece et Latine, Hieron. Wolfio interprete. Accesserunt huic editioni Breuiaria, singulis libris praefixa, perpetuae ad marginem Notae morales et politicae Gnomologia et Chronologia historica, curante S. G. S. (i. *e.* Sim. Goulartio, Siluanectensi). Geneuae, ap. heredes Eust Vignon. MDXCIII. —— In Historia rerum in Oriente gestarum a. 1587, fol Francof. edita, latina tantum versio, et non textus graecus exhibetur, ut libro non inspecto male indicat Schweigerus in Handbuch d. class. Bibliogr. P. I. p. 213.

1647, f. *ΝΙΚΗΤΟΥ ΑΚΩΜΙΝΑΤΟΥ ΧΩΝΙΑΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.* NICETAE ACOMINATI CHONIATAE, Magni Logothetae Secretorvm, inspectoris et ivdicis Veli, Praefecti sacri Cubiculi: Historia. Hieronymo Wolfio Oetingensi interprete. Editio Glossario Graeco-barbaro auctior, & ope MSS. Reg. emendatior, Cura & studio Caroli Annibali Fabrotti IC. Parisiis, e typographia Regia. M.DC.XLVII. *In libri calce:* Parisiis, in typographia regia, curante Sebastiano Cramoisy, Regis ac Reginae Regentis Architypographo. M.DC.XLVII —— 19 *ff.* praefixa, 464 pp., 16 *ff.* rerum et verborum in annalibus Nicetae Choniatae praecipue memorabilium index. Bibl sen. et acad. Lips. Rep. 1729.

1729, f. — Venet., ex typogr. Barthol. Jauarina. M.DCC.XXIX. —— *v.* 1647. Propediem nova Nicetae editio ex recensione Imm. Bekkeri prodibit.

2) De statuis antiquis destructis.

1726, 4. Nicetae Acominati Choniatae Fragmentum historiae de urbis Constantinopolis direptione et de statuis ac monumentis, post captam per Latinos CPolin eversis et igne conflatis, inserendum sub extrema capitis III. Lib. de Bal-

duino, Flandro. E codice msto Bodleiano graece et latine ex sua versione et cum suis notis edidit I. Chph. Wolfius. —— In Fabricii Bibl. Gr. Vol. VI. p. 405—418.

1711, f. Nicetae Acominati Choniatae libri II, de statuis per Francos Constantinopoli destructis, graece et latine edidit Ans. Banduri. —— V. eius Imperium Orientale. (Paris.) Vol. I. P. I. II. III. p. 107—117 sqq. Haec narratio post historiam conscripta esse videtur. Rep. 1729.

1729, f. —— V. *Ans. Banduri* Imperium Orientale. (Venet.) p. 93 sqq. V. 1711.

1829, 8. Des Niketas Nachrichten vom Patriarchen Thomas und die Beschreibung der von den Franken bei der Einnahme von Constantinopel zerstörten Denkmäler, aus dem Bodleianischen Codex mit deutscher Uebersetzung, krit. u. erlänt. Bemerkungen herausgegeben von F. Wilken. —— V. eius Geschichte der Kreuzzüge. (Leipz.) Vol. V. p. 12—42. Narrationem de Thoma Patriarcha e codice msto Vatic. Heyne etiam edidit in Commentationibus Soc. Gotting. Vol. XII. Class. hist. et philol. p. 307.

1830, 8 mai. Nicetae Acominati Choniatae narratio de statuis antiquis, quas Franci post captam anno 1204 Constantinopolin destruxerunt. E codice Bodleiano emendatius edita a F. Wilken. Lips., Vogel. —— 6 *Gr.*

3) Thesaurus orthodoxae fidei.

1595, 8. Fragmentum ex Thesauro orthodoxae Fidei lib. XX. Nicetae Choniatae. Graece et latine. —— V. *F. Sylburgii* Saracenica. (Heidelb.) p. 74—91. Sed Sylburgius Nicetae nomen omisit. Alia fragmenta, et quidem totius operis inscriptionem, initium finemque prooemii, atque initium libri III. et finem libri ultimi evulgavit e cod. msto Laurent. Medic. Bandini in Catalogo codicum mstorum Laurent.-Medic. Vol. I. p. 430 sqq. Adiecit etiam p. 432 sqq. indicem SS. patrum aliorumque auctorum, quorum in Nicetae Thesauro referuntur loca et sententiae. Argumenta singulorum librorum Thesauri leguntur etiam in *Bandini* Monumentis graecae eccles. vett. Flor. 1762, 8. T. III. no. 3.

1624, f. — graece et latine. —— In Front. Ducaei Auctario. (Paris.) T. II.

1654, f. — graece et latine. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. XII. p. 527.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Historia.

1567, — 1568, — 1574, — 1587, f. —— V. supra Nicephorus Gregoras II. A. 1). V. ib. etiam I. 1).

2) Thesaurus orthodoxae fidei.

aa) *Aliquot libri.*

1561, — 1579, D. Nicetae Acominatis Choniatae libri quinque priores, latine interprete Pet. Morello. Paris.

1589, 8. Nicetae, Choniatae, magni Logothetae *etc.* Thesauri orthodoxae fidei Libri V priores, Latine, Petro Morello interprete, ex Bibliotheca Ioan. a S. Andrea. Lutet. apud Gul. Chaudiere. MDLXXXIX.

1592, 8. D. Nicetae, Acominatis Choniatae, libri V Thesauri orthodoxae fidei, Latine, ex interpretatione & cum notis Petri Morelli. Editio auctior. Genevae, haered. Eustathii Vignon. MDXCII.

1610, 8. THESAVRVS fidei catholicae, in quo confvtantvr Antearrianae & Eunomianae haereses. Avthore D. Niceta Choniatae, Praefecto sacri cubiculi. Ex Bibliotheca C. V. D. Ioann: à S. Andrea. Parisiis, Apud Robertum Foüet, via Iacobaea, ad insigne Occasionis. M.DCX. Cvm privilegio regis. —— 6 non num. *ff.* praefixa, 375 num. *ff.*, 11 *ff.* index. Ceterum haec editio eosdem tantum libros Thesauri complectitur, quos editiones priores. Bibl. sen. Lips.

1618, f. — latine. —— In Bibl. PP. (Colon.) T. XII.

1677, f. — latine. —— In Bibl. PP. (Lugd.) T. XXV. p. 54 sqq.

bb) *Fragmentum.*

1575, f. Fragmentum ex libro XX., desumptum ex Thesauro orthodoxae fidei Nicetae, de ordine, observando ab iis, qui a Saracenica superstitione ad Christianam fidem transeunt, Latine. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. V.

1589, f. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. VI.

1677, f. —— In Bibl. PP. (Lugd.) T. XXV.

B. italicarum.

1562, 4. Historia degli Imperatori Greci, descritta da Niceta Acominato da Chone Gran Secretario dell' Imperio, & Giudice di Velo in XIX. Libri: Li quali seguono, dove lascia il Zonara, dal M.CXVII. finoal M.CCIII. nel qual tempo si vede la declinatione del Imperio. A questi sono aggionti gli Annali de gli Imperatori di Constantinopoli Con l'Historia delle parti dell' Oriente scritta da Haitone parente del Re d'Armenia tradotti in lingua Italiana da M. Joseppe Horologgi. Con Privilegio. In Venetia, appresso Vincenzo Valgrisi. M.D.LXII.

1562, 4. Della Historia di Niceta Coniate delle cose dell' Imperio di Costantinopoli Libri VII. ne' quali si contengono i fatti de gl' Imperatori Greci, cominciando da Alessio Comneno dove lascia il Zonara, fin' all' anno MCCCCLVII. nel qual fu presa quella Città da Mahomet Secondo. Con le postille a suoi luoghi dinotanti le cose di maggiore importanza. Et con molte altre cose utili & necessarie a Lettori. Con Privilegio. In Venetia. *In fine*: In Venetia, appresso Francesco Sansovino. MDLXII. —— In hac editione postilla tantum adiecta est. *V.* 1562 sq.

1562, 4. La Historia de gli Imperatori Greci, di Niceta Acominato da Chone Gran Secretario & Giudice di Velo. Et d'altri Scrittori. Nella quale si contengono le cose di Costantinopoli, cominciando dove lascia il Zonara fino all' anno MCCCCLIII. che fu presa la predetta Città da gli Ottomani. Con aggiunta di nuovo del passaggio di Terra Santa d'Aithone Armeno. Et con la Tavola delle cose notabili, che si contengono in quest' opera. Con Privilegio. In Venetia. *In fine*: In Venetia, appresso Francesco Sansovino. MDLXII. —— Haec est eadem editio, ac praecedens, quam librarius auxit tabula rerum et historia Haitonis Armeni adiecto indice, omnibus singulari numerorum paginarum ordine signatis.

1568, 4. Historia de gl' Imperatori Greci, descritta da Niceta Coniate, gran Secretario, & Giudice di Belo, il quale comincia dall' Imperio di Giovanni Conneno, dove lascia il Zonara, & segue fino alla presa di Constantinopoli, che fu l'anno M.CCCC.LIII. alla quale s'è aggiunta l'historia di Niceforo Gregora, che seguendo il Niceta per l'istesso ordine de gl' Imperatori Greci: dall' Imperio di Theodoro Lascaro primo, viene fino alla morte di Andronico Paleologo il giovane. Amendue tradotte da M. Lodovico Dolce, & riscontrate co' testi Greci, & migliorate da M. Agostino Ferentilli. E questa è la seconda Parte dell' historie de gl' Imperatori Greci. Con privilegio. In Venetia appresso Gabriel Giolito de' Ferrarii. MDLXVIIII. — Secondo & terzo libro dell' Historie di Niceta Coniate, gran Secretario, & Giudice di Belo, ne' quali seguendosi l'ordine, dall' Imperio d'Alessio Conneno Porfirogenito, si viene fino all' Imperio di Baldovino, & di Henrico Conti di Fiandra. Nuovamente tradotti ec.

1571, 4. L'Historia degl' Imperatori Greci, descritta da Niceta Acominato dall' Imperio di Giovanni Conneno dove lascia il Zonara, sino alla presa di Constantinopoli del 1443. Con la giunta dell' historia di Niceforo Gregora dopo Niceta, dall' Imperio di Teodoro Lascari I sino alla morte di Andronico Palaeologo il giovane, tradotte da Lodovico Dolce e riscontrate e migliorate co' testi Greci da Agostino Ferentillo. In Vinegia presso i Gioliti 1571. *Voll. II.*

III. *Illustrantia Nicetam scripta.*

() Difesa dello Eccellentissimo Signor Andrea Londano Jureconsulto e Cavaliere di S. Stefano in favore di Niceta historico Coniato contra Girolamo Volfio Etingense. In Venetia, appresso Domenico e Gio. Battista Guerra fratelli. 1582, 4 —— In hoc libello multa Nicetae loca graece, cum versione latina et italica conferuntur.

Mart. *Hankius*: De Niceta Acominat Choniate eiusque scriptis. —— *V.* eius Librum de Scriptorib. Rerum Byzantin p 522—539.

Gu. *Cave*: De Niceta Acominato. —— *V.* eius Scriptorum ecclesiast. Historia litter. (Oxon. 1743, f.) T. II. p. 280 sqq

Pet. *Morelli* Epistola de Vita Nicetae Choniatae. —— Praemissa est Nicetae Thesauro orthodoxae fidei. Lutet. 1589. 8

Casim. *Oudini* dissertatio de Niceta Choniate eiusque scriptis. —— *V.* eius Commentarios de scriptoribus et scriptis eccles. Vol. II. p. 1709 sqq.

NICETAS Eugenianus.

Fabr. B. Gr. ed. Harl. T. VII. p. 749.

Aa) *Opus integrum.*

1819, 8. Nicetae Eugeniani narrationem amatoriam et Constantini Manassis fragmenta edidit, vertit, atque notis instruxit J. F. Boissonade. Lugd. B., Luchtmans. *Voll. II.* —— XVIII, 403; 400 pp. Editor duobus codd. mstis, altero Parisiensi, altero Veneto, usus est; sed valde inter se discrepant. Nullum autem presso pede secutus est editor, nunc textum ex illo, nunc ex hoc expressit, inseruitque versus alterius codicis, quae in altero non leguntur; qua de re non satis sibi constat. Volumine primo, praemissa praefatione, textus graecus cum editoris versione latina exhibetur; volumine autem secundo notae, quae vel linguae leges vel res explicant, vel criticae sunt. Leges vero metricas non elucidavit editor. Praeterea volumine II. p. 6—12 Nicetae epistola graece scripta excusa est, ex qua satis apparet, Nicetam huius fabulae auctorem esse. Conf. *Struvii* censuram in Seebodii Krit. Bibl. 1823. II. p. 633—653.

Bb) *Excerpta.*

1807, 4. Excerpta ex Nicetae narratione amatoria. Graece, edidit Levesque. —— *V.* Notices et Extraits des Manuscrits. T. VII.

NICETAS Heracleensis s. Serrariensis.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 432. VII. p. 539 sq.; ed. n. T. VII. p. 750 sqq. VIII. p. 431.

I. *Editiones textus.*

1) Catena in Matthaeum.

1647, f. Symbolarum in Matthaeum tomus alter sive Catena Patrum Graecorum XXX. in Matthaeum; collectore Niceta, Episcopo Serrarum, interprete Balthas. Corderio. Prodit nunc primum ex Bibliotheca electorali Bavar. Ducis. Tolosae, Io. Boude. MDCXLVII.

2) Catena in Iob.

1637, f. Catena Graecorum Patrum in Beatum Iob collectore Niceta Heracleae Metropolita ex dvobvs MSS. Bibliothecae Codicibus, Graecè nunc primùm in lucem edita, & Latinè versa, opera et studio Patricii Ivnii Bibliothecarii Regii. Accessit ad calcem Textus Jobi στιχηρως, iuxta veram & germanam Septuaginta Seniorum interpretationem, Ex venerando Bibliothecae Regiae MS. codice, & totius orbis antiquissimo, ac praestantissimo. Londini, Ex Typographio Regio MDCXXXVII. — Textus Iobi στιχηρως Iuxta veram & germanam Septuaginta Seniorum interpretationem ex venerando Bibliothecae Regiae MS. codice, & totius orbis antiquissimo, ac praestantissimo. Londini, Ex Typographio Regio MDCXXXVII. —— 12 *ff.* praefixa, 616 pp., et 6 *ff.* index; 2 *ff.* praefixa, 46 pp. Bibl. sen. et acad. Lips.

3) Catena in Pauli ep. I. ad Cor.

1738, 8 mai. *Εξηγησις του Μακαριτου Μετροπολιτου Ηρακλειας Νικητα Εἰς την πρωτην Ἐπιςολην του ἁγιου Παυλου Ἀποστολου προς Κορινθιους.* B. Metropolitae Heracleae Nicetae In Epistolam I. Sancti Pauli Apostoli ad Corinthios Enarratio. Graece et Latine edidit J. Lami. —— *V.* eius Delicias Eruditorum. (Florent. MDCCXXXVIII. Ex Typographio Pet. Caiet. Viviani) Vol. IV. p. 1 sqq.

4) Scholia in Gregorium Naz.

1563, 4. *Νικητα του μετροπολιτου Ηρακλειας Ἑρμηνεια εις τα τετραςιχα τȣ μεγαλȣ πατρος Γρηγοριȣ τȣ Ναζιανζηνȣ. Τȣ αὐτȣ ἑρμηνεια εἰς τα μονοςιχα. Τȣ αυτȣ εἰς τα ἐπιγραμματα τα εἰς το μεγα βασιλειον παραφρασις. ΙΩΑΝΝΟΥ τȣ ΓΕΩΜΕΤΡΟΥ ἐπιγραμματα.* Venetiis Franc. Zanetus. MDLXIII.

5) Responsiones.

1596, f. Nicetae Serrariensis Responsiones ad Interrogationes cuiusdam episcopi Constantini. Graece et Latine. —— In *Io. Leunclavii* Iure Graeco-Romano. (Francof.) T. I. p. 310.

6) Refutatio.

1652, 4. Nicetae Serrar. Refutatio Epistolae ab Armeniae principe missae ac defensio synodi Chalcedonensis. Graece et Latine. —— In *Leonis Allatii* Graecia orthodox. (Rom.) T. I. p. 663. Falso Nicetae hoc opus tribuitur.

7) Epitheta.

1817, 8. Nicetae Serrariensis Deorum Dearumque Epitheta ex cod. Palat. eruta

et collata cum codicibus Dresden. ac Monacens., subiectis singulis epithetis annotationibus. Edidit F. Creuzer. —— *V.* eius Meletemata P. I. p. 14—41.

II. *Editiones versionum.*

1) Catena in Iob.

1586, 4. Catena Graecorum Patrum in Jobum, collectore Niceta Serrar. Latine, interprete Paulo Comitolo. Lugd. —— Rep. 1587.

1587, 4. — Venet.

2) Commentarii.

1569, — 1583, f. Nicetae Serronii commentarii in Gregorii Nazianzeni orationes, latine, interprete Iac. Billio. —— *V.* Gregorius Nazianzenus. II. A. Aa).

1575, 8. —— *V.* ib. 1. Bb). In hac editione prodierunt sub nomine Cyri Dadybrensis.

1587, 8. —— *V.* supra Gregorius Nazianz. I. Cc) 1) aa).

1610, 4. —— *V.* ib. I. Bb).

1611, f. —— *V.* ib. I. A

1612, f. —— *V.* ib. II. A. aa).

1630, — 1690, — 1753, f. —— *V.* ib. I. Aa).

III. *Illustrantia Nicetam scripta.*

Gu. *Cave*: De Niceta Serrariensi archiepiscopo. —— *V.* eius Scriptorum eccles. historiam ecclesiast. (Oxon. 1743, f.) T. II. p. 153 sq.

J. *Lamius*: De Niceta. —— *V.* eius Delicias Eruditorum. Vol. IV.

Casim. *Oudin*: De Niceta. —— *V.* eius Commentarios de Scriptoribus et Scriptis ecclesiast. T. II. p. 714 sqq.

NICETAS Medicus.

Fabr. B. Gr. T. XII. p. 778. XIII. p. 346; *ed. n.* T. VII. p. 746.

1754, f. Argumenta collectionis chirurgicae, ab Niceta institutae. Graece edidit A. Cocchi. —— *V.* eius Libros Graecorum Chirurgicorum. (Florent.) p. 1 sqq.

NICETAS Pectoratus.

Facr. B. Gr. T. VI. p. 433; *ed. n.* T. VII. p. 753.

I. *Editiones textus.*

1664, 4. Nicetae Pectorati Carmen iambicum in Simeonem iuniorem. Graece et Latine. —— V. *Leonis Allatii* Diatriben de Simeonibus. (Par.) p. 168.

II. *Editiones versionum.*

1725, f. Nicetae Pectorati Libellus, contra Latinos editus, et ab Apocrisiariis apostolicae sedis Constantinopoli repertus. Latine. —— In *H. Canisii* Lectionibus antiquis, ed. Basnagio. (Amst.) T. III. p. 308.

NICIAS Milesius.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 722; *ed. n.* T. IV. p. 485.

1772, 8. Niciae Milesii epigrammata. Graece. —— In *Brunckii* Analectis Vol. I. p. 248 sqq.

1794, 8. —— In *F. Jacobsii* Anthologia graeca. Vol. I. p. 181 sqq. *V.* etiam Vol. XIII. p. 923.

NICOCHARES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 776; *ed. n.* T. II. p. 471.

A. *Meineke*: De Nicochare, poeta comico. —— *V.* eius Quaestionum Scenicarum Spec. II. (Berol. 1827, 4 mai.) p. 58 sq.

NICOLAUS Damascenus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 306 sqq. IX. p. 440; *ed. n.* T. III. p. 500 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Fragmenta, quae supersunt.*

1804 — 1811, 8 mai. Nicolai Damasceni historiarum Excerpta et Fragmenta quae supersunt, Graece. Nunc primum separatim edidit, versionem latinam duplicem, alteram Henrici Valesii hinc inde emendatiorem, alteram Hugonis Grotii in locos plerosque Henrici Valesii notas integras aliorumque virorum doctorum undique collectas et suas nec non testimonia veterum ac recentiorum de Nicolai vita scriptorumque notitia adiecit I.

Conr. Orellius. Accedit Sevini dissertatio de Nicolao Damasceno gallice scripta. Lips., sumtib. libr. Weidmannianae cIↄIↄcccIV. — *Postea accessit:* Supplementum editionis Lipsiensis Nicolai Damasceni continens annotationes et emendationes Diamantis Coray, Friderici Creuzeri, Ioannis Schweighaeuseri, Henrici Bremii, Iacobi Ochsneri et aliorum, quibus suas adscripsit I. Conr. Orellius. Accedunt Theodori Metochitae capita II de politia Cyrenaeorum et Carthaginiensium. Lips., sumtib. libr. Weidmannianae cIↄIↄcccXI. —— VIII, 292; XIV, 106 pp. 2 *Th.* 3 *Gr.*, ch. angl. 3 *Th.* 5 *Gr.*, ch. scr. 3 *Th.* 16 *Gr.* Quae usque ad diem, quo haec editio prodiit, extabat ad Nicolaum vel emendandum vel explicandum, Orelli diligentissime collegit. Conf. Goetting. gel. Anz. 1804. II. no. 135. p. 1341 sqq., Neue allgem. deut. Bibl. Vol. XCIII. P. I. p. 236 sqq.; ephem. litt. Lips. 1805. no. 14.

1805, 8. — graece et cum notis edidit Ad. Coray. —— Cum Cl. Aeliani Variis Historiis. Paris. *V.* ib. I. Bb) 1) aa).

1819, 12. — graece. —— Cum Cl. Aeliani Variis Historiis. (Lips., Tauchnitz) p. 249—319.

Bb) *Fragmenta plura.*

1593, 4. Ex Nicolai Damasceni universali historia seu de moribus gentium libris excerpta Ioannis Stobaei Collectanea, quae Nic. Cragius latina fecit et seorsim edidit. (*Genevae,*) Ex officina Sanctandreana MDXCIII. —— Haec editio est pars *Nicolai Cragii* libri de Rep. Lacedaemoniorum, *ib.* a. 1593 editi. Rep. 1696.

1696, f. —— In *Iac. Gronovii* Thesauro Antiquitatum graec. T. VI. p. 3843 sqq.

1634, 4. Nicolai Damasceni fragmenta edidit H. Valesius. —— Cum Polybii al. fragmentis. (Paris.) p. 414—527. *V.* supra s. v. Constantinus Porphyrogenneta. I. Bb) 7).

1727, 4. Imperatoris Caesaris Augusti temporum Notatio, Genus et Scriptorum fragmenta. Praemisso Nicolai Damasceni libro de institutione Augusti cum versione Hugonis Grotii et Henrici Valesii notis. Curante Io. Alb. Fabricio. Hamb.

II. *Editiones versionum italicarum.*

Aa) *Fragmenta, quae supersunt.*

1826, 8. Frammenti della storia di Nicolao Damasceno, tratti della edizione dell' Orellio, tradotti da Spiridione Blandi. —— In *Storici minori*, in collectione: Collana. (Milano, Sonzogno.) Vol. I.

Bb) *Fragmentum.*

1790, 8. La Instituzione di Cesare, tradotta dall' Michelangelo Lupoli. Napoli 1790.

III. *Illustrantia Nicolaum scripta.*

Iac. *Brucker*: De Nicolao Damasceno. —— *V.* eius Historiam crit. philosophiae. T. I. P. II. p. 469—473.

H. Fynes *Clinton*: On the Nicolaus Damascenus. —— *V.* eius Fastos Hellenicos; the civil and literary chronology of Grece and Rome, from the CXXIVth olympiad to the death of Augustus (Oxford 1830, 4) p. 550 sq.

Fr. *Sevin*: Recherches sur l'histoire de la vie et des ouvrages de Nicolas de Damas. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. Hist. T. VI. p. 486 sqq.; ed. in-8. Amstel. T. IX. p. 135 sqq.

NICOLAUS Methonensis.

1825, 8 mai. Nicolai Methonensis (Methones episcopi) Refutatio institutionis theologicae Procli Platonici. Primum edidit annotationemque subiecit J. Th. Voemel. Francof. ad Moen., In offic. Broenner. MDCCCXXV. —— XVIII, 267 pp. 3 *Th.*, ch. membr. 4 *Th.* Est Pars quarta: Initiorum philosophiae ac theologiae ex Platonicis fontibus ductorum. Adhibiti sunt tres codices msti Leidens. atque unus in bibl. Monacens. adservatus. Excusus est textus ex uno codicum Leidens.; subiectae sunt variae lectiones et emendationes, et explicationes obscuriorum locorum. Pag. 220 sqq.: Epimetrum alterum variae lectionis et annotationis ad Initia philosophiae ac theologiae ex Platonicis fontibus ducta adiecit F. Creuzer; pag. 223 sqq.: Variae Lectiones codicis Leidensis Olympiodori in Platonis Alcibiadem I. cum editis contulit et annotationes hinc inde adiecit Iac. Geel;

pag. 233 sqq.: Variae lectiones in Procli theol. e cod. A. Leid., ex quo Nicolaus editus est; pag. 252 sqq. Variae lectiones in Procli theol. ex cod. B.; pag. 255 sqq.: Index vocabulorum in Lexicis vulgaribus desideratorum; pag. 258 sqq.: Index rerum et verborum, adiectis additamentis aliquot; pag. 265 sqq. Index scriptorum.

1825—1826, 4. Nicolai Methonensis Anecdoti Pars prior, et posterior. Progrr. Edidit I. Thd. Voemel. Francof. ad Moen. typis Broenner. 1825. 1826. —— Textui, qui ex iisdem codicibus mstis ac disputatio prior editus est, variae lectiones, emendationes aliaeque notae subiectae sunt.

NICOLAUS Myrepsus.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 292. XII. p. 4 sqq. 346 sq.

1541, 4. Nicolai Alexandrini Liber de compositione medicamentorum secundum loca, Latine, Nicolao Rhegino interprete, cum annotationibus Io. Agricolae Ammonii. Ingolst., in offic. Alex. Weissenhorn Anno MDXLI. —— Haec versio ab illa, quam Fuchsius fecit, valde differt, ita ut varia opuscula versa esse videantur. Qua re Nicolaus Myrepsus et Nicolaus Alexandrinus diversi auctores habentur, sed sine iure. At Ammonii versionem ad veterem Nicolai Rhegini Calabris factam esse testatur. Haec versio Venetiis a. 1543 et 1560 repetita est.

1549, f. Nicolai Myrepsi Alexandrini Medicamentorum opus, in Sectiones qvadraginta octo digestum, hactenus in Germania non visum, omnibus tum Medicis, tum Seplasiariis mirum in modum utile, a Leonharto Fuchsio medico, & Scholae Tubingensis professore publico, e graeco in latinum recens conversum, luculentissimisque Annotationibus illustratum. Accessit non solum rerum & verborum; sed & medicaminum singulis morbis destinatorum locupletissimus Index. Basileae per Io. Oporinum MDXLIX. mense Martio. —— Textus graecus nondum impressus est. Haec versio priori praestat, et ab H. Stephano repetita est. Adnotationes saepe ad textum graecum accommodatae sunt.

1567, f. Nicolai Myrepsi de Compositione Medicamentorum opus, Leonharto Fuchsio interprete. —— Inter: Medicae artis Principes, ab H. Stephano editos. Excud. H. Stephanus. Anno MDLXVII.

1625, 8. — in sect. 48 digestum, a Leonh. Fuchsio e graeco in latinum conversum annotationibus illustratum. cof. MDCXXV.

1658, 8. — interprete Leonh.] sio cum praefatione I. Hartmanni. rimb. —— Haec editio optima habet

NICOLAUS Smyrnaeus.

1614, 8. Nicolai Smyrnaei Ari dae Ἔκφρασις numerorum notationi gestum digitorum. Graeca nunc pr prodeunt. Item venerabilis *Bedae* digitatione et Manuali Loquela libe Morellus recensuit, attica latine ve illustravit. Lutet., Morellus. —— 7 pp. Rarissimus liber est.

1673, f. — graece et latine. — *Pet. Possini* Catena graecorum patr Marcum. (Rom.) p. 449 sqq.

1800, 8. — edidit I. Glo. Schn —— In Eclogis physicis. (Jenae et p. 477—480.

NICOMACHUS Gerasenu

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 2 sqq.; *ed. n.* p. 629 sqq.

I. *Editiones textu*

1) Arithmetica.

aa) *Opus integrum.*

1538, 4. *ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ ΓΕΡΑ* ἀριθμητικῆς βιβλία δύο. NICOM GERAsini arithmeticae libri duo. *primùm typis excusi, in lucem ed* PARISIIS. In officina Christiani cheli. M.D.XXXVIII. —— 77 pp. T graece tantum exhibetur. Bibl. ac sen. Lips. Iamblichi commentarium pra Iamblichus Chalcid. I. Bb) 2

1817, 8. —— *V.* supra Iamblic I. Cc) 4). Textus ex editione pr expressus est.

bb) *Delectus.*

1828, 4. Specimen arithmeticae comacheae e duobus codd. Mss. (*N et Guelferbyt.*) edidit C. F. Aug. N Lips., impr. Staritz. MDCCCXXVIII 24 pp. In hoc programmate Nobbe priora capita additis scholiis et vari ctionibus publicavit. Conf. *Seebodii* Archiv 1830. p. 330 sqq.

2) Harmonices manual

1616, 4. Νικομαχου Γερασηνου, θαγορικου, ἁρμονικης ἐγχειριδιον, δυο. Graece cum notis. —— In *I.*

tii collectione Auctorum vett. musicae (Lugd. Bat.) p. 61—92, p. 160 sqq. Separatim hunc libellum Meursius non edidit, ut Schweiger putat.

1652, 4. Νικομάχου Γερασηνοῦ Πυθαγορικοῦ Ἁρμονικῆς ἐγχειρίδιον. Nicomachi Geraseni Pythagorici Harmonices Manuale. Marc. Meibomius primus vertit, ac Notis explicavit. —— Inter Antiquae Musicae Auctores septem, ab Marco Meibomio editos. (Amst., Apud L. Elzevirium. cIɔIɔcLII.) 60 pp. Paginae separatim numeratae sunt. Meibomius textum multo emendatiorem reddidit. Rep. 1745.

1745, f. — graece et latine, cum notis. —— In *I. Meursii* Operibus edente Lamio. (Florent.) T. VI. p. 423 sqq. Lamius repeti iussit Meibomii textum et versionem.

II. *Illustrantia Nicomachum scripta.*

Joach. *Camerarii* Explicatio. —— *V.* supra Iamblichus Chalcid. I. Bb) 2).

Ch. Gf. *Müller:* Notitia et recensio codd. Mss. Numburg.-Cizens. *etc.* P. IX. Lips., Vogel. MDCCCXVIII. 8 mai. —— 22 pp. Haec scriptio continet p. 1 sqq. descriptionem codicis msti, qui Νικομάχου εἰσαγωγὴν ἀριθμητικὴν, Commentarium Ioannis Philoponi in Nicomachi Arithmeticam institutionem, divisum in libros II, praeeunte Nicomacho, complectitur. Deinde eiusdem libri Nicomachei textus, quem codex habet, cum Astii editione confertur.

NICOMEDES.

Nic. Thd. *Reimer:* De Nicomede, mathematico. —— *V.* eius Historiam problematis de cubi duplicatione. (Gotting. 1798, 8) p. 160—174.

NICOPHON.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 777; *ed. n.* T. II. p. 472.

A. *Meineke:* De Nicophonte poeta comico. —— *V.* eius Quaestionum scenicarum Spec. II. (Berol. 1827, 4 mai.) p. 59 sq.

NICOSTRATUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 777; *ed. n.* T. II. p. 472 sq.

A. *Meineke:* De Nicostrato, poeta comico. —— *V.* eius Quaestionum scenicarum Spec. I. (Berol. 1826, 4 mai.) p. 11 sq.

F. *Jacobs:* Nonnulla Nicostrati fragmenta tentantur et emendantur. —— In eiusdem Additamentis animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jenae 1809, 8) p. 55. 256. 329. 332 al.

NILUS Asceta.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 4 sqq.; *ed. n.* T. X. p. 3 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Plura opera.*

1639, 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νείλου ἀνέκδοτα τινα. S. P. N. Nili Opera quaedam nondum edita, ex Bibliotheca Caroli de Montchal, Archiep. Tolosani, Graece et Latine. Petrus Possinus, Soc. Jesu, recensuit et latine vertit. Parisiis, Seb. Cramoisy. —— Insunt Narrationes de caede Monachorum et oratio in Albianum, quae in editione Romana desiderantur. Possinus adiecit etiam notas.

1658, 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νείλου ἀνέκδοτα τινα. S. Pat. N. Nili Opera quaedam nondum edita. Ex bibl. Car. de Montchal. Rec. et lat. vert. Pet. Possinus. Gr. Lat. Paris. 1658. —— Sic haec editio in Weigelii Adparatu liter. (Lips. 1821, 4) no. 3004 indicatur; sed nusquam alibi eius notitiam inveni. Et quod maxime dolui, exemplar apud Weigelium adservatum iam divenditum fuit.

1673, f. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ΝΕΙΛΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ λόγοι. Sancti Patris nostri NILI ABBATIS Tractatus, seu Opuscula ex codicibus manuscriptis Vaticanis, Cassinensibus, Barberinis, & Altaempsianis eruta Iosephus Maria Suaresius Episcopus olim Vasionensis Graecè primùm edidit, Latinè vertit, ac Notis illustrauit & Serenissimo principi Rainaldo Estensi D. D. C. Romae, typis Barberinis M. DC. LXXIII. Excudebat Michael Hercules. *Superiorum permissu.* —— 5 *ff.* praefixa, 705 pp. et 14 *ff.* Pag. 1—590 textus graecus cum versione latina variorum tractatuum Nili, p. 591—640: Index Operum; p. 641—705: Liber chronologicus de Vita Nili leguntur. Deinde 5 *ff.* Corrigenda, et 9 *ff.* index omnium rerum notabilium, quae continentur in Opusculis S. P. N. Nili, implent. Insunt autem: Tractatus de Monastica exercitatione, seu liber Asceticus, a pag. 1—85; Perioteria seu Tractatus ad Agathium Monasticam vitam agentem de virtutibus excolendis et vitiis fugiendis, a pag. 85—

233; Tractatus ad Magnam Diaconissam Ancyrae de voluntaria paupertate seu de nihil possidendo, a pag. 233—321; Tractatus Moralis multifarius, in quo sunt Admonitiones, a pag. 321—327; Epicteti Enchiridion seu Manuale a S. Nilo concisum et interpolatum, a pag. 327—355; Narratio de Pachon, a pag. 355—358 (haec scriptio fortasse est *Euagrii*); Eiusdem Sermo s. Dogmatica epistola de Sanctissima Trinitate, a pag. 358—377; Eiusdem de Monachorum praestantia in urbibus aut in solitudinibus, a pag. 377—408; Tractatus ad Eulogium monachum, a pag. 408—451; Tractatus ad eundem, de vitiis, quae sunt opposita virtutibus, a pag. 451—456; Tractatus de octo spiritibus malitiae, a pag. 456—475; de oratione, a pag. 475—512; de diversis malignis cogitationibus, a pag. 512 – 543; Eiusdem Nili capita XXXIII; Spirituales sententiae per Alphabetum dispositae, a pag. 548—552; Aliae sententiae, pag. 552 sq.; Eiusdem Institutio ad Monachos, a pag. 553—557; Sententiae abducentes hominem a corruptilibus, a pag. 557—575; Sermo in effatum Evangelii, a pag. 575 — 590. In praefatione leguntur haec: „Te autem (ingenue Lector) praemonendum existimavi ne tibi esset offendiculo ex Euagrii Operibus hic legere Nilo adscripta quaedam, nempe centum γνώμας plus minus, & κεφαλαῖα γνώςικα, & narrationem de Pachom, ac Epistolam Dogmaticam. Quamuis enim Euagrij forent illa pura puta, nihilominus à Nilo emendata fuerunt, non minus quàm Enchiridion Epicteti, & licet in sexto Concilio Oecumenico Act. 18. p. 82. Editionis Crabbianae referatur in Synodo Quinta sub Iustiniano Imperatore Constantinopoli habita contra impugnatores Dei, Origenem, Dydymum, Euagrium, sententiam damnationis prolatam, item in Epistola Leonis Papae ad Constantinum Aug. p. 84. & Act. 17. pag. 72 antea.“ Bibl. sen. Lips. Haec editio etiam sub falso a. 1678 (MDCLXXVIII.) citatur, inprimis cum S. Nili opera omnia gr. et lat. 1668 et 1678 indicentur.

Bb) *Singula opera.*

1) Epistolae.

1657, 4. S. Nili epistolae, in quibus controversiarum hodie flagrantium luculenta extant praejudicia. Nunc primum editae ex bibliotheca Medicaea, Graecè & Latinè, ex interpretatione & cum notis Petri Possini, S. J. Paris., è typographia regia. MDCLVII.

1668, f. *Του εν αγιοις πατρος ημων ΝΕΙΛΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΗΤΟΥ Μαθητου Ιωαννου του Χρυσοστομου Επιστολων βιβλια. Δ.* S. P. N. NILI ASCETAE Discipvli S. Ioannis Chrysostomi Epistolarvm libri IV. Interprete Leone Allatio. — *Additae sunt Variae Lectiones in eiusdem S NILI Narrationem de caede Monachorum ex varijs Codd. MM. SS.* DIATRIBA quoque eiusdem Allatii de Nilis, & eorum scriptis. Ad serenissimum Principem Raynaldvm Estensem. ROMAE, Typis BARBERINIS. M.DCLXVIII. EXCVDEBAT FABIVS DE FALCO. Svperiorvm Permissv. —— 4 *ff.* praefixa, 494 pp., 12 *ff* indices, 8 *ff.*: in epistolas S. Nili Monachi Ex varijs Codicibus Variae Lectiones 5 *ff.* variae lectiones Ex margine Codici editi Barberini sub num. 47. in Narrationem S. Nili de caede Monachorum, quibus adiectae sunt aliae in orationem in Albianum; 63 pp. Leonis Allatii de Nilis et eorum scriptis diatriba; 10 *ff.* index Bibl. sen. Lips.

2) Expositio Cantici Canticorum.

1624, f. Nili Expositio paraphrastica Cantici Canticorum. Graece e codd. mss. Paris. primus edidit Fronto Ducaeus, cum versione latina Pet. Fr. Zini. —— In Auctario novo Bibl. PP. (Paris.) T. II.

1654, f. —— In Bibl. PP. (Paris. T. XIII.

3) Capita paranetica.

1540, 8. Nili Capita Paraenetica Graece. In Transylvania Corona 1540 —— Haec editio in Catalogo bibl. Upsal T. II. p. 629 citatur.

1559, 4. *Νειλȣ ἐπισκοπȣ και μαρτυρος κεφαλαια ἠ παραινεσεις.* Nili episcopi et martyris capita, seu praeceptiones de vita pie, christiane ac honeste exigenda, graecolatine: a Michaele Neandro, Sorauiense, conuersae et expositae Basileae per Io. Oporinum. *In fine*: Basileae ... M. D. LIX. mense Augusto.—— Notae adiectae sunt grammaticae atque exegeticae. Rep. 1577.

1569, f. — graece et cum versione latina Mich. Neandri. —— Inter Orthodoxographos. (Basil.) Vol. I. p. 169 sqq.

1577, 8. — graece et cum versione Mich. Neandri latina. —— *V.* eius Opus aureum. P. II. (Lips.) p. 1 sqq. In hac editione index omissus est. *V.* 1559.

1604, 4. Nili Capita paraenetica, graece et latine Paulus Minerva, Barensis Dominicanus, cum scholiis siue commentariis edidit. Neapoli ap. Constantin. Vitalem MDCIV.

1608, 8. S. Nili, Episcopi, Admonitiones; Agapeti, Diaconi, Expositio capitum paraeneticorum: & Aristotelis libellus de virtutibus & vitiis, Graecè & Latinè, ex versione & cum commentariis Stephani Schoning. Franeckerae, excud. Aegid. Radaeus.

1614, 8. Nili, Episcopi et Martyris, aurea paraenetica, Graecè, cum versione Latina Nicolai Glaseri. Hamburgi, excud. Paulus Langius MDCXIV. —— Haec editio pertinet ad eiusdem Langii Apocrypha, Paraenetica, Philologica p. 1 sqq.

1624, f. — graece et latine. —— In *Frontonis Ducaei* Auctario Bibl. PP. (Paris.) T. II. p. 1168 sqq.

1644, — 1654, f. — graece et latine. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. XIII.

1679, 8. — graece et cum Schoningii versione edidit Ch. Weissius. Gorlicii MDCLXXIX.

1820, 8. Nili Paraenetica e codd. Darmstad. et Bernensi edidit Fr. X. Werfer. —— In Actis philologorum Monacens. T. III. P. I. p. 63—118.

4) Praeceptiones sententiosae.

1590, 8. *ΝΕΙΛΟΥ επισκοπου και μαρτυρος κεφαλαια, ἡ παραινεσις.* NILI episcopi et martyris Capita seu Praeceptiones sententiosae. Lvgdvni Batavorum, Ex officina Plantiniana, Apud Franciscum Raphelengium. clɔ.Iɔ.xc. —— 23 pp. Ut ipse vidi, in hac editione textus graecus isque solus legitur; ideo in Fabricii Bibl. Gr. ed. Harles. T. X. p. 8 male dicitur, praeceptiones in hac editione latine contineri. Bibl. acad. Lips.

5) De octo vitiosis cogitationibns.

1672, f. Nili de octo vitiosis cogitationibus liber, e cod. Paris. primus graece, et cum versione latina edidit Fr. Combefisius. —— *V.* eius Auctarium noviss. Bibl. PP. (Paris.) T. I. p. 303 sqq. In Suaresii editione opusculorum a. 1673 editorum legitur p. 456—474.

1680, 4. — graece recensuit e codice Mediceo, et cum versione latina antiqua eaque praeclara edidit Emericus Bigotius. —— Cum Palladii libro de vita Ioannis Chrysostomi. (Paris. 1680, 4) p. 356—382.

1686, 4. Nili de octo vitiosis cogitationibus alius liber, e duobus codd. mstis Paris. graece primus et cum versione latina Iac. Billii et notis edidit I. Bapt. Cotelerius. —— *V.* eius Monumenta ecclesiae graecae. (Paris.) T. III. p. 185—219.

6) Epicteti enchiridion.

1659, 8. — edidit cum notis Mericus Casaubonus. —— Cum Epicteti Enchiridio. *V.* ib. I. Bb) 1).

1670, 8. — edidit Abr. Berkel. —— *V.* ib. I. Bb) 1).

1683, 8. — e cod. Mediceo edidit Iac. Gronov. —— *V.* ib. I. Bb) 1).

1800, 8. — recensuit et illustravit I. Schweighaeusser. —— In eiusdem editione Epicteti Operum. *V.* ib. I. Aa). Conf. etiam eius praefationem ad editionem Enchiridii Epicteti a. 1798 editi p. LXI sqq. XCVIII sqq. CII sqq.

7) Martyrium.

1788, f. Nili martyrium S. Theodori. —— In *Gallandii* Bibl. PP. T. IV. p. 114 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera.*

1) Expositio Cantici Canticorum.

1574, 4. — latine ex versione Pet. Fr. Zini. Venet.

1677, f. Nili Tractatus et Opuscula, Latine. —— In Bibl. max. PP. (Lugd.) T. VII. p. 1147—1227. XXVII. p. 182—324.

2) Narrationes.

1643, f. S. Nili Narrationes septem de caede monachorum in monte Sina et captivitate Theoduli, latine et cum notis I. Bollandii. —— *V.* Acta Sanctorum (Antverp.) m. Ianuar. T. I. p. 954—966.

3) Capita paraenetica.

1561, 4. — latinis versibus reddidit Anton. Meierus, Vleteranus Flander. Cameraci.

1610, f. — latine. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. IV.

1677, f. —— In Bibl. PP. (Lugd.) T. I. p. 1147 sqq.

4) Praeceptiones sententiosae.

1516, 4. Beatissimi Patris NILI, Episcopi et martyris Theologi antiquiss. Sententiae morales e graeco in latinum versae. His paucis redolet quicquid cecinere prophetae Et lex, et quicquid sacra sophia docet. *Fridericus Peypus Nurembergae impressit. Infra insigne typ. F.* 1 b: Bilibaldus Pirckheymer sorori suae Clarae apud divam Claram Nurembergae moniali S. D. *Signata est haec epistola:* Ex aedibus nostris quarto Calendas Januarii Anno salutis nostrae MDXVI. *In fine:* Sola Virtus Corruptionis Expers. —— Sic hanc editionem descripsit Panzer in Annal. typ. T. IX. p. 547. no. 125.

1516, 4. B. Nili episcopi et Martyris Sententiae morales e graeco in latinum versae, Bilibaldo Pirckheimero interprete. Argentinae ex aedibus Schurerianis Anno MDXVI.

1516, 4. Nili Episcopi et Martiris Sententiae morales. Lipsiae ex officina Melchioris Lottheri Anno MCCCCCXVI.

1518, 4. Nili Sententiae morales, Bilibaldo Pirckheymero interprete. Basileae apud Pamphilum G. (*Gengenbacensem.*) Mense Januario MDXVIII.

1519, 8. Nili Episcopi Sententiae morales e graeco in latinum versae, Bilibaldo Pircheimero Interprete MDXIX. Impressum Argentine.

1543, 8. Sententiae Nili, Episcopi et Martyris, carmine expressae per Micaelum Toxiten, Rhoeticum. *In fine:* Argentorati apud Cratonem Mylium M. D. XLIII. mense Augusto.

1578, 8. Nili capita s. praeceptiones sententiosae (CLVIII), Francisco Turriano interprete et Zinianae interpretationis correctore, collatis tribus pervetustis exemplaribus et scholiis adpositis. Florentiae apud Bartholomaeum Sermaretellium MDLXXVIII.

5) Gnomae.

1555, f. Gnomae Nili selectiores, latine. —— In Orthodoxographia Theologiae S. S. (Basil., per H. Petri MDLV.) p. 414—416.

1565, 8. Gnomae beati Patris Nili, Episcopi et Martyris, paraphrasticis versibus redditae ab Lud. Helmboldo. Erphordiae.

6) De octo vitiosis cogitationibus.

1577, f. Nili liber alter de octo vitiosis cogitationibus, latine, interprete Billio. —— Cum Ioannis Dam. operibus. Paris. *V.* ib. I. Aa).

1589, — 1654, f. — latine. — Bibl. PP. (Paris.) T. V.

1677, f. —— In Bibl. PP. (Lugd.)

7) De oratione.

1570, 8. Nili capita CL de oratione ad Deum, Latine, Fr. Turriano interprete. —— Cum S. Diodochi capitibus de perfectione spirituali. (Flor.) p. 110—132.

B. germanicarum

1) Epistolae.

1700, 8. Des Nilus Schreiben an ... masium und an Didymum, nebst ... kurtzen Sendbriefen an verschiedene ... sonen, verteutscht durch Gf. A... —— V. *Arnoldi* Sendschreiben der ... (Franckf. u. Leipz.) p. 422—508.

2)

1702, 8. Des Nilus Buch von ... bung der wahren Gottseligkeit, un... pita paraenetica, verdeutcht durch Arnold. —— *V.* eius versionem Macarii. (Gosslar) p. 393—521.

3) Sententiae morales.

1506, 8. Des Erzbischoffs Nilus ... sprüche, ins Teutsche übersetzt ... Wilibald Pirckheymer. —— *V.* The... virtutis et honoris oder Tugend-Büc... (Nürnb.) p. 11 sqq. E codice graeco versio facta est.

C. gallicarum.

1649, 8. Les Narrations ou Di... de S. Nil, contenant la persecution ... martyre des Hermites du Mont Sina, la captivité et la delivrance de The... son fils, mis en François. Paris, Gaillard. MDCXLIX. —— *V.* etia... pra s. v. Clemens Alexandrinus. II...

D. italicarum.

1570, 12. Moralissime Sentenzi... B. Nilo Ab. e Martire, trad. per I... Alchaino. —— In eiusdem versione

I Soliloquj di S. Isidoro Arcivescovo d'Ispoli. [Venezia per gli eredi di Marchio Sessa 1570.

III. *Illustrantia Nilum scripta.*

Leo *Allatius*: De Nilo, ep. Constantinop. —— *V.* eius Diatriben de Nilis, adiectam editioni Nili epistolarum, a. 1657 et 1668 publicatae, deinde Fabricii Bibl. Gr. Vol. V. et ed. Harles. Vol. X.

Gu. *Cave*: De Nilo. —— *V.* eius Historiam litter. Scriptor. eccles. (Oxon. 1740, f.) T. I. p. 428 sq.

Casim. *Oudin*: De Nilo. —— *V.* eius Commentarios de scriptoribus et scriptis eccles. T. I. p. 1254 sqq.

J. R. *Sinner*: De codice msto Bernens. Nili carmina continente. —— *V.* eius Catalogum codicum msst. Bernensium. (Bernae 1760, 8) p. 120 sqq.

NILUS Doxapatrius.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 53 sq.; *ed. n.* T. X. p. 19 sq.

1685, 4.] *Νειλου δοξαπατριου ταξις των Πατριαρχικων θρονων.* Nili doxapatrii notitia Patriarchatum, graece et latine. —— V. *Stephani le Moyne* Varia Sacra T. I. p. 211—267.

1697, f. —— In *Emm. Schelstratii* Antiquitate ecclesiae illustrata, Adpend. Tom. II. Romae.

NILUS Rhodius.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 62. IX. p. 122. XI. p. 179 sqq.; *ed. n.* T. X. p. 30. VI. p. 301 sqq.

1) Enarratio synodorum.

1615, 4. Nili, metropolitae Rhodii, Enarratio synodorum siue synoptica narratio de synodis oecumenicis novem. —— In *Iustelli* patris Nomocanonis Photiani calce. Paris.

1661, f. —— In *Iustelli* filii Bibl. iuris canonici. (Paris.) T. II. p. 1155.

1715, f. —— In *Harduini* collectione Conciliorum. T. V. p. 1479.

2) Grammatica.

1831, 4. De Nilo, grammatico adhuc ignoto, eiusque grammatica aliisque grammaticis scriptis. Accedunt excerpta quaedam, graece e cod. msto Vratislaviensi. —— In *Progr. acad.* inscr. Index lectionum in univ. litter. Vratislav. per hiemem a. MDCCCXXXI. a die XXIV Octobr. instituendarum. Typis universitatis. 6 pp.

NILUS Thessalonicensis.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 59 sqq.; *ed. n.* T. X. p. 20 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Duo opuscula.*

—, 4. *ΝΕΙΛΟΥ ἀρχιεπισκοπου Θεσσαλονικης βιβλια δυο. Το πρωτον περι των αἰτιων της ἐκκλησιαστικης δυστασεως. Το δευτερον περι της ἀρχης του παπα.* —— Cum Meletii Epistolis de potestate Papae, et Georgii Coressii dialogo, Nilo et Barlaame al. Hic liber Londini *s. a. et l.* prodiit.

Bb) *Opuscula singula.*

1) De primatu papae.

1555, 8. *ΝΕΙΛΟΥ του των Θεσσαλονικων αρχιεπισκοπȣ περι της τȣ Παπα αρχης.* NILI Thessalonicensis libellus de primatv romani pontificis. A Mathia Flacio Illyrico in Latinum Sermonem conuersus, cum praefatione eiusdem. FRANCOFVRTI EXcudebat Dauid Zephelius Anno. 1555. —— 7 *ff.* praefixa, 20 *ff.* textus graecus, 19 *ff.* versio latina, et 1 vac. *f.* Bibl. sen. Lips. Alia editio et huic antecedens a. 1544 Basileae non extat.

1595, 8. Nili de primatu Papae et Purgatorio, graece et latine edidit Bonav. Vulcanius. Lugd. Bat., apud Raphelengium MDXCV.

1608, 8. NILI, archiepiscopi Thessalonicensis, de primatu Papae Romani libri duo. Item BARLAAMI, monachi. Cum interprete utriusque latino. Claudii Salmasii opera & studio. Cum eiusdem in utrumque notis. Hanouiae, typis Wechelianis, apud Claud. Marnium et heredes Io. Aubrii. CIƆIƆCIIX. *Praefatione finita alius titulus legitur*: NILI, archiep. Thessal., libri duo. I. de causis dissensionum in ecclesia. II. de Papae primatu. Quibus accesserunt alia quaedam: Initium disceptationis cuiusdam Graeci et quorundam Caldenariorum ex veteri Roma. Loca nonnulla, ad idem argumentum pertinentia, Excerpta e variis eiusdem Nili scriptis. De purgatorio igne lib. I. Omnia graece et latine, Bonaventura Vulcanio interprete. Adhaec, Excerpta ex actis generalis octauae syn-

odi, quae, Ferrariae incepta anno MCCCCXXXVIII. peracta fuit Florentiae, tempore Eugenii P. P. IV. —— Salmasius usus est duobus codicibus mstis, altero Palatino, altero autem Ludovici Servini, cuius nomini etiam inscripsit editionem. Repetita esse haec editio Heidelbergae a. 1612 dicitur. Hanc autem editionem ipse neque vidi, neque alibi de ea comperi. Rep. 1608 et 1645.

1608, 8. — edidit Cl. Salmasius. Hanov. 1608.

1645, 4. Claudii Salmasii librorum de primatu Papae. Cum apparatu. Accedunt de eodem primatu Nili et Barlaami tractatus. Graece et Latine. Lugd. Bat., Elzevir.

2) Epistola.

1789, 8. —— Cum Demetrio Cydonio. *V.* ib. I. 5).

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1668, f. Nili de primatu Papae libri II, Latine, ex interpretatione Bonavent. Vulcanii. —— In *Melch. Goldasti* Monarchia S. R. Imperii (Francof.) T. I. p. 30—39.

B. anglicarum.

1560, 8. A Treatise containing A Declaration of the Popes usurped Primacie: written in Greeke abaue seuen hundred yeres since by Nilus Archbishop of Thessalonica. Translated by Thomas Gressop student in Oxford. London, printed by Henry Sutton for Ralph Newberg 1560.

III. *Illustrantia Nilum scripta.*

Casim. *Oudin*: De Nili aetate et scriptis. —— *V.* eius Commentarios de scriptoribus et scriptis eccles. T. III. p. 917 sqq.

NONNUS Panopolitanus.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 682 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 601 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Dionysiaca.

aa) *Integra.*

1569, 8 mai. *Νοννου Πανοπολιτου Διονυσιακα.* Nonni Panopolitae Dionysiaca, Nvnc primvm in lvcem edita, ex Bibliotheca Ioannis Sambuci Pannonij. Cvm lectionibus, & coniecturis Gerarti Falkenburgij Nouiomagi, & Jndice copioso Antverpiae, Ex officina Christophori Plantini. cIↄIↄLXIX. —— 12 *ff.* praefixa, 89[illegible] pp., 1 *f.* emendationes, et 9 *ff.* index rerum et verborum. Pag. 863 sqq. Gerarti Falkenburgii in Nonni Dionysiaca lectiones et coniecturae exhibentur. Bibl. acad. Lips.

1605, 8 mai. *ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ.* Nonni Panopolitae Dionysiaca, Nunc denuo in lucem edita, & Latine reddita per Eilhardum Lubinum Poeseos in Academia Rostochina professorem. Ex Bibliotheca Ioannis Sambuci Pannonij. Cum lectionibus & Coniecturis Gerarti Falkenburgii Nouiomagi, & Indice copioso. HANOVIAE Typis Wechelianis, apud Claudium Marnium & haeredes Iohannis Aubrij. M.DCV —— 12 *ff.* praefixa, 1360 pp., 22 *ff.* index, 1 *f.* cum insigni typ., 1 vac. *f.*, et 4 *ff.* errata. Falkenburgii lectiones in Nonni Dionysiaca, praemissa praefatione p. 1308—1360 exhibentur. Bibl. sen. Lips.

1606, f. — graece cum versione lat. Eilh. Lubini et notis. —— In *Iac. Lecti* Corpore poetarum. Genev.

1610, 8. *ΝΟΝΝΟΥ Πανοπολιτανοι Διονυσιακα.* NONNI Panopolitae Dionysiaca. Petri Cunaei Animadversionum Liber. Danielis Heinsii Dissertatio de Nonni Dionysiacis & ejusdē Paraphrasi Iosephi Scaligeri Coniectanea. Cum vulgata versione, & Gerarti Falkenburg lectionibus. Hanoviae, Typis Wechelianis, apud Claudium Marnium & haeredes Ioannis Aubrii. CIↃ.IↃ.CX. —— 8 *ff.* praefixa, 1360 pp., 22 *ff.* index, 1 *f.* cum insigni typ., 1 vac. *f.*, 4 *ff.* errata, 17[illegible] pp.: Petri Cunaei Animadversiones in Nonni Dionysiaca, p. 175—202: Danielis Heinsii dissertatio, p. 203—216: Iosephi Scaligeri Coniectanea; accedunt Falkenburg quaedam lectiones, ex secundis ejus curis Bibl. sen. et acad. Lips.

1819—1826, 8 mai. *Νοννου του Πανοπολιτου Διονυσιακων βιβλια μη.* Nonni Panopolitae Dionysiacorum libri XLVIII suis et aliorum coniecturis emendavit et illustravit F. Graefe. Vol. I. libros I—XXIV complectens. Lips., sumtib. F. Ch. Gu. Vogelii 1819; Vol. II. libros XXV—XLVIII complectens. Lips., sumtib. F. Ch. Gu. Vogelii 1826. —— 3 *ff.* praefixa 520 pp.; 2 *ff.* praefixa, XVI, 574 pp. 7 Th.

ch. scr. 8 *Th.* 12 *Gr.*, ch. membr. 10 *Th.* 12 *Gr.* Textus bene est emendatus; notae sunt criticae. Conf. Annal. Heidelb. 1827. p. 695—720.

bb) *Libri sex.*

1809, 8 mai. NONNI Dionysiacorum Libri sex, ab octavo ad decimum tertium, res Bacchicas ante expeditionem Indicam complectentes. Emendavit omnium Nonni librorum argumenta et notas mythologicas adjecit G. H. Moser. Praefatus est F. Creuzer. Heidelb., ex libr. Mohrii et Zimmeri acad. MDCCCIX. —— VIII, 281 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Editor in commentatione poemati praemissa p. 1 sqq. de Nonni vita et scripta adnotat haec: „Quas vero nunc habemus Nonni editiones, mire sunt librariorum negligentia depravatae, ut Herculeum opus aggredi videatur, qui hoc Augiae stabulum purgare susceperit. Sed exstant complura adjumenta, praesertim codices manuscripti in Vindobonae, Monachii, Venetiarum, Romae et Parisiorum bibliothecis reconditi; qui si quando collati fuerint, non dubium est, quin novus prodeat et castigatus Nonnus, quem legere ac relegere literarum cultores haud sint aspernaturi. Quae mihi praesto fuere adjumenta ad emendandam editionis Falkenburgianae (quae Hanoviae 1605, 8. prodiit) lectionem, operarum negligentia misere laceratam, sunt paucissima. Habui Falkenburgii lectiones et conjecturas, praeterea P. Cunaei animadversiones in Nonni Dionysiaca cum Jos. Scaligeri conjectaneis (Lugd. Bat. 1610)." Dolendum autem est, ab editore *Villoisonii* et *Wakefieldii* animadversiones neglectas esse. In commentario philologico, quem editor adiecit, multa iam nota tractantur; praeterea multa emendanda futuro editori reliquit. Conf. ephem. litt. Jenens. 1810. no. 149. p. 587 sqq.

cc) *Delectus.*

1813, f. *Νοννου του Πανοπολιτου τα ϰατα ὑμνον ϰαι Νιϰαν.* Des Nonnos Hymnos und Nikaea. Petersburg gedruckt bey Pluchart und Comp. MDCCCXIII. — VIII, 49 pp. 4 *Th.* 12 *Gr.* Versio huius carminis delecti ex Dionysiacis lib. XV. v. 170 sqq. est metrica. Liber splendidissime impressus est. A pag. 1 — 25 exhibentur textus et versio, e regione posita; usque ad pag. 40 textus graecus emendatur atque explicatur, deinde a pag. 41—49 versio illustratur. Conf. ephem. litt. Jenens. 1815. no. 88. p. 217 sqq. *V.* infra III. s. v. *Bahle.*

2) Metaphrasis evangelii Ioannei.

aa) *Integra.*

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 4. Nonni Panopolitae Paraphrasis Evangelii secundum Ioannem. *Graece.* —— 51 non num. *ff.*, cum *cust.* et *sign.*, quorum primum *f.* habet *sign.* aaa, et ultimum vacat. Nonnulli bibliographi putant, hanc editionem a. 1508 prodiisse, sed ex notitia librarii Gregorii Naz. carminibus in *f.* ult. adiecta patet, iam ante annum 1504 et quidem a. 1501 publicatam esse. Impressit Nonni metaphrasin, sed non Ioannis evangelium, quod in Gregorii Naz. carminum editione promisit. *V.* ib. I. Cc) 3) aa). Quae ad Nonni editionem spectant, ex notitia Gregorio adiecta huc transcribo; dicitur enim: „In medio quaternionum tralationis totius operis habetur historia evangelii secundum Ioannem graece & latine. ... Reliquum eiusdē historiae, quod deest: prosecuturi sumus in Nonni poetae Panopolitani latina tralatione: Qui historiam euāgelii secundum Ioannem carmine heroico perexcellenti παραφραςιϰῶς scripsit. ... Sunt uero carminum tria millia ac septem & quadraginta: quae circiter ab hinc triennium imprimenda quidem curauimus, sed quia, propter summas occupationes nostras, non unq̄, ea potuimus in latinum traducere: adhuc premuntur." Hic liber destitutus est titulo et praefatione, qua de re rarissime occurrit et non satis est notus doctis viris. Sylburgius autem recte annum 1501 esse et librum ex Aldi Manutii officina prodiisse monuit in praefatione sua.

—, 4. Nonni, Panopolitae Episcopi, metaphrasis evangelii Secundum Ioannem, Graecis versibus conscripta. *Romae. vetus editio, circa annum* 1526. —— Sic haec editio in Catalogue des livres de la bibl. du Roi. Theol. p. 335. 127* indicatur.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1527, 8. NONNI tralatio Sancti Evangelii secundum Joannem. *Graece. Praecedit* Epistola Phil. Melanchthonis ad Fridericum apud S. Egidium Norimbergae Abbatem. Haganoae per Joannem Secerium mense Augusto. *In fine*: MDXXVII. mense Septembri.

1541, 8. —— Cum *Homerocentris.* V. supra Eudocia Athenais. I. 2).

1541, 8. — graece et latine ex versione Christophori Hegendorfii. Paris.,

apud Iac. Bogardum MDXLI. —— Versio Hegendorfini parum adcurata appellatur.

1556, 8. *Νοννου μεταβολη του κατα Ἰωαννην ἁγιου εὐαγγελιου. Graece.* Paris., ap. Martinum Iuvenem. MDLVI. —— 168 pp. Sylburgius monuit in praefatione sua, hanc editionem aliquot in locis correctiorem, in nonnullis tamen etiam corruptiorem esse.

1561, 4. Nonni, Panopolitani, Poëtae antiquissimi, Conuersio evangelii secundum Ioannem, Graece & Latine, ex interpretatione Ioannis Bordati. Paris., ex officina Caroli Perieri. —— 6 *ff.* praefixa, 196 pp. et 2 *ff.* Praeter varias lectiones in calce adiectas inseruit Bordatus editioni LXXX novos versus, de quibus autem Sylburgius in praefatione sua haec dicit: „in qua editione idem ille Bordatus se ad octoginta versus operi manco ex manuscripto codice Iacobi Salomonis restituisse prodit. Si tamen accuratius summa computetur, pro lxxx tantum lxviii versus a Bordato adiecti comperientur. Nam, ut Nansius notavit, sexto capiti uno eodemque in loco XXXVIII versus ab eo sunt additi: septimo unus, ultimus scilicet: duodecimo, decem: decimotertio, unus: decimo quarto, sex: decimoquinto, quattuor: decimosexto, unus: decimoseptimo, quattuor: decimooctavo, tres: reliquis nihil plane additum." Rep. 1566.

1566, 8. — graece. Colon., Maternus Colinus. —— Ut Scaliger admonuit, omissa versione latina haec editio ex Bordati editione expressa est, sed ita negligenter, ut etiam errata typographica, quae Bordatus in sua editione notaverat, suis locis non emendata sint. *V.* 1561.

1570, 8. — Colon., apud Maternum Cholinum. —— Haec editio litteratoribus usque ad Fr. Passovium, qui primus notitiam ejus prodidit, incognita, ex illa a. 1556 edita expressa est, omissis itaque a Bordato postea textui adiectis versibus, praeter quatuor decimoseptimo et tres decimo octavo adiectos. Indicatur etiam in Catal. bibl. Upsal. I. p. 631.

1571, 8. — cum versione prosaica Erhardi Heideneccii (s. Hedenecci). Basil., apud Petrum Pernam. —— In textu exhibendo Perna secutus est maxima ex parte Bordati editionem, omissis autem versibus XXXVIII sexti capitis, et duobus capitis septimi i. e. sexagesimo tertio et ultimo. Rep. 1577.

1577, 8. *ΝΟΝΝΟΥ Πανοπολιτου Μεταβολη etc.* NONNI Panopolitani Translatio vel paraphrasis S. Euangelii secundum Ioannem, carmine heroico conscripta. Cum versione latina e regione a verbum expressa, in gratiam Studiosc rum, qui sacram lectionem cum graeca linguae cognitione coniungere cupiun Erhardo Hedeneccio D. et Medio, inte prete. Basileae ex officina chalcogr. Pe tri Pernae MDLXXVII. —— In libri fi *f.* 126—144 Gregorii Nazianzeni se tentiosa tetrasticha, disticha et monost cha; eiusdem carm.: lamentatio suorum l borum et ad Christum pro ipsius vitae s lutione precatio. *V.* 1571.

1578, 12. — graece cum emendatio versione Erhardi Hedenecci, edidit H Stephanus. —— Cum Homeri Centonibu *V.* Eudocia Athenais. I. 2).

1588, 8. — graece. Colon., Matern Colinus. —— Haec editio est repetitio ed tionis a. 1570, et non a. 1556, ut vulg putatur.

1588. 8. — cum versione Erh. Heide necci. Basil., ap. Petrum Pernam. — *V.* 1571 sq.

1589, 8. NONNI Panopolitani Graec Paraphrasis Sancti Euangelii secundu Ioannem: Antehac *valde & corrupta* (*mutila; nunc primùm emendatissima* (*perfecta atque integra, Operà* Francisc Nansii. Cum Interpretatione La tina. *Additae ejusdem* Notae: *In qui bus multa non vulgaria tractantur, & va rij auctorum loci corriguntur aut illustran tur.* Vide paginam proxime sequenten Lugduni Batav., Ex officina Plantinian Apud Franciscum Raphelengium. clↄ.I LXXXIX. *Singulari titulo accedunt*: Fran cisci Nansi in Nonni Paraphrasin Euan gelii Iohannis jam primùm suo nitori re stitutam, & CCCLXIX versibus auctan Notae. Ubi multa non vulgaria tracta tur, ac varij auctorum loci corriguntu aut illustrantur, & à quorumdam *παρα διορθωσει* vindicantur. Cum triplici In dice. Lugduni Batav., Ex officina Plan tiniana, Apud Franciscum Raphelengiun clↄ. Iↄ. LXXXIX. —— 16 *ff.* praefixa, 2 pp.; 16 *ff.* contin. carmen latine conscr ptum, Nansii praefatio, indices atqu Emendanda atque addenda in Notis, X pp.: Emendanda & addenda in Nonno, ei interpretatione, & Euangelio Joannis, it rum VIII pp.: Emendanda et corrigend 244 pp.: Notae, p. 244—252: epimetru ad lectores, p. 252—254: excerptum e Falkenburgii epistola, p. 255: Alia qua dam corrigenda in Nonno, praecipueq in Graeco Euangelistae contextu. Nansi aliquot priores editiones diligenter adh

buit, inprimis autem Bordati editionem, quod ipse in praefatione fatetur his verbis: „Bordati editioni (plurimis itidem in locis depravatae & a me correctae) tandem addidi versus CCCLXIX, videlicet paucula illis prioribus noviter subsecivo tempore adtextis aliis minimum ducentis.“ De his versibus in praefatione ad lectorem dicit: „Versibus vero non solum hoc utrimque signo [ ] circumseptis, sed praeterea etiam minori charactere impressis, exposui ea quae apud ipsum Euangelistam non legit Nonnus in suo quod sequutus est exemplari, & quae eadem in quibusdam nostris libris tam Graecis quam Latinis atque apud interpretem Syrum non leguntur: quemadmodum diligenter ubique monui in Notis.“ Deinde adiungit haec: „Conjecturales autem meas emendationes aliquoties quidem in ipso contextu posui, sed non nisi (ut spero) certas, & è parva vel minima potiùs immutatione natas. At nihil prorsus in toto opere correxi aut mutavi, quod bona fide in Notis non indicaverim, neque enim eos imitari volui qui in auctoribus multa mutant & (si Dijs placet) emendant, de quibus lectorem ne verbulo quidem admonent, nullasque vel minimas Notulas adjiciunt quibus suarum mutationum & correctionum causam adferant: quasi illis haberi prorsus fides debeat, cum malam saepe eam adhibuerint scriptoribus, quos a se (& plerumque quidam è libris manu exaratis) correctos edere jactitant. Scilicet illud *αὐτὸς ἔφα* sibi deberi & adaptatum iri a lectoribus opinantur. Porro interpretationem Latinam adjeci ex versione Bordati & Hedeneccij, quam locis plurimis obiter emendavi. Neque enim eos imitari volui, qui pro sua & nova alienam ac veterem conversionem edunt; & quum ab ea nonnihil recedunt ut plagium dissimulent, pejorem aliquando substituunt, nec vel maxima foedissimaque errata possunt corrigere. ... Iam quod plerumque verborum ordinem non servavi, & quasdam dictiones Graecas pluribus Latinis synonymis aut quasi synonymis interdum exposui; in eo quoque perspicuitati studere visum est. Meas vero additiones pro meo arbitrio sum interpretatus.“ In notis autem praeter editionum variantem scripturam, suae correctionis atque interpolationis rationem reddidit Nansius. Bibl. acad. Lips.

1596, 8. *NONNOY Πανοπολιτου μεταβολη του κατα Ιωαννην ἁγιου εὐαγγελιου, δια ςιχων ἡρωϊκων.* NONNI Panopolitani metaphrasis Evangelii secvndvm Ioannem, versibus heroicis: Cum ms. cod. Pal. collata; Breuibus Notis illustrata: Verborum Indice aucta: Rectius aliquot in locis versa: Opera Frid. Sylburgii veter. Ex Hier. Commelini typographio, A. Ch. MDXCVI. —— 4 *ff.* praefixa, 263 pp., 5 *ff.*: Sylburgii notae, 15 *ff.* index, et 2 vac. *ff.* In praefatione ad Lectorem de sua editione Sylburgius sic disserit: „Nobis vero in hac editione propositum fuit non e Nansii laboribus quidquam decerpere, quod absque ipsius offensione & typographi detrimento vix fieri potuisset; sed novissimam Heideneccii editionem, ut a Perna & Stephano expressa est, quanta diligentia & fide fieri potuit, repraesentare. Quam ne plane asymbolon emitteremus, cum Palatinae bibliothecae libro ante CCCC annos exarato diligenter contulimus, & quae vel codex ille, vel nostrae alienaeve coniecturae nobis in transcursu suggerebant, paucis annotauimus. Deinde verba & phrases notatu digniores in alphabeticum Indicem seu Lexicon redegimus. Ad insititios versus quod attinet, plerique illorum quos Bordatus e ms. se inseruisse ait, Nonni stilum haud referunt, nec a Palatino ms. optimae notae codice agnoscuntur. Ut coniectare liceat, exemplar quod in sua metaphrasi secutus est Nonnus, a nostri temporis editionibus aliquantum variasse; vix enim suspicari quis audeat Nonnum pro libito addendi, detrahendi, mutandique licentiam silli usurpare voluisse.“ Bibl. acad. et sen. Lips. Rep. 1613.

1599, 8. NONNI Panopolitani Graeca paraphrasis Sancti Euangelii secundum Ioannem: Cum Interpretatione Latinâ, & ipso D. Ioannis Euangelio Graeco. Franciscus Nansius emendauit, poliuit, & compluribus versibus auxit. Ex Officina Plautiniana, Apud Christophorum Raphelengium, Academiae Lugduno-Bat. Typographum. cIↄ. Iↄ. IC. —— 8 *ff.* praefixa, 295 pp. De editione Harlesius in Fabricii Bibl. Gr. T. VIII. p. 610 sine iure dubitat. Bibl. sen. et acad. Lips.

1604, 8. — graece et latine versa ab Erh. Hedeneccio. Lips. —— Haec editio in Pinelli Catalogo T. II. p. 288. no. 4305, in Catalogo bibl. Upsal. T. II. p. 631 al. citatur.

1613, 8. *NONNOY Πανοπολιτου μεταβολη του κατα Ἰωαννην ἁγιου εὐαγγελιου δια ςιχων ἡρωϊκων.* NONNI Panopolitani metaphrasis euangelii secundum Ioannem versibus heroicis: cum ms. codice Pal. collata; breuibus Notis illustrata: verborum indice aucta: rectius aliquot in locis versa. Opera Frid. Sylburgi

Veter. Lipsiae, ex Valentini am Ende typographio Anno M.DC.XIII. —— *V.* 1596 et 1618, 8.

1614, 8. — gr. et lat. Ingolst.

1616, 8 mai. — cum indice graeco. Goslar. —— Textus est Sylburgii.

1618, 8. — Opera F. Sylburgii. Lips. —— *V.* 1613 et 1629.

1620, 12. *ΝΟΝΝΟΥ Πανοπολιτου Μεταβολη etc.* NONNI Panopolitani poetae conversio graeca euangelii secundum Ioannem, in latinum sermonem ad verbum translata. In usum scholasticae iuuentutis. Lugd. apud Iac. Roussin. MDCXX. —— Textus graecus et versio latina in hac editione legitur.

1623, 8. NONNI, Panopolitani, Paraphrasis S. Evangelii secundum Ioannem, Graece & Latine; accedunt notae P. N. A. (*Nicolai Abrami*). Paris., sumptibus Seb. Cramoisy. MDCXXIII.

1624, f. — graece et latine ad verbum translata. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. VIII. p. 302—386.

1626, 12. — graece et latine. Lugd.

1627, 8 mai. *Νοννου Πανοπολιτου μεταβολη του κατα Ιωαννην ἁγιου εὐαγγελιου.* Nonni Panopolitae interpretatio, cum textu Evangelistae graeco, et cum Nonni metaphrasis versione latina, indice graeco, atque Danielis Heinsii ad Nonni in Johannem Metaphrasin Exercitationes, adiectis indicibus, altero graeco altero latino. —— In: *Danielis Heinsii* Aristarcho sacro, sive ad Nonni in Iohannem Metaphrasin Exercitationibus. Quarum priori parte Interpres examinatur, posteriori Interpretatio ejus cum Sacro Scriptore confertur: in utraque S. Evangelistae plurimi illustrantur loci. Accedit Nonni & S. Euangelistae contextus: tres item Indices: vnus Sylburgij in Nonnum Graecus; duo recentes in Aristarchum; alter Graecus, alter Latinus. Lvgdvni Bat., Ex Officinâ Bonaventurae & Abrahami Elzevir. Academ. Typograph. clↄlↄcxxvi. 7 *ff.* praefixa; et 49 *ff.*: prolegomena ad Aristarchum, siue de verae Criticae apud veteres, ortu, progressu, usuque, cum in caeteris disciplinis, tum, in Theologiae praesertim, dissertatio; 2 *ff.*, quorum ult. errata continet; 225 pp.; 4 *ff.* notae F. Sylburgii ad Nonni paraphrasin; 15 *ff.* index ad Nonni paraphrasin; 551 pp. Heinsii Exercitationes; 2 *ff.*: variae lectiones; 22 *ff.* indices. Bibl. acad. et sen. Lips. Aristarchus Sacer, omissa autem Nonni paraphrasi, denuo prodiit cum: *Danielis Heinsii* sacrarum exercitationum ad Novum Testamentum libris XX. Lugd. Bat., ex officina Elseuiriorum cIↄIↄcxxxix. fol. Aliae editiones fictae sunt.

1629, 8. *ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ Μεταβολη του κατα Ιωαννην ἁγιου ευαγγελιου, δια ςιχων ἡρωϊκων.* NONNI PANOPOLITANI Metaphrasis Evangelii secundum Joannem, versibus heroicis: *Cum ms. cod. Palat. collata; Breuibus Notis illustrata: Verborum Indice aucta: Rectius aliquot in locis versa:* Opera Frid. Silburgii Veter. Lipsiae, Impensis Bartholomaei Vogt. Typis Friderici Lanckisch. Anno M.DC.XXIX. *In fine f. ult.:* Lipsiae. *Infra insigne typ. et:* Excudebat Fridericus Lanckisch. Anno M. DC.XXIX. —— 8 *ff.* praefixa, 263 pp., 7 *ff.*: Sylburgii notae, 40 *ff.* index verborum. Editio in ch. vilissima impressa est. Bibl. acad. Lips.

1644, f. — graece et latine. —— In Bibl. PP. (Paris.) Tom. XIV.

bb) *Delectus.*

1828, 4. Specimen novae editionis Evangelii Ioannei a Nonno versibus adstrict. *Alius titulus est: Νοννου του Πανοπολιτου Μεταβολη του κατα Ιωαννην Ευαγγελιου.* Capita quinque priora novae editionis Specimen recensuit Fr. Passow. Vratislaviae MDCCCXXVIII. —— VIII, 35 pp. Est programma academicum.

3) Narrationes.

1817, 8. Nonni Narrationes XX, maximam partem mythologicae, ad Gregorii Nazianzeni Orationem in laudem Basilii Magni, e duobus codd. Monacens. nunc primum editae, et annotatione subiecta illustratae. —— V. *F. Creuzeri* Meletemata. P. I. p. 59—97.

4) Collectio historiarum.

1610, 4. *Νοννου Συναγωγη και ἐξηγησις ἱστοριων.* Collectio et expositio historiarum fabularumque in Gregorii Nazianzeni Orationes duas adversus Iulianum. Graece e cod. msto. Vindob. edidit Rich. Montagu. —— Cum Gregorii Nazianz. iisdem orationibus. *V.* supr. Gregorius Nazianz. I. Bb).

II. *Editiones versionum*

A. latinarum.

1) Metaphrasis.

1528, 8. NONNI poetae Panopolitani, In Euangelium Sancti Iohannis Pa

raphrasis Graeca, à Christophoro Hegendorphino Latina facta. — Cui addita est Contio Elegantissima Diui Chrysostomi, de Magistratibus, ab eodem Hegendorphino Latinitate donata. *In fine* f. 120 a: Hagenoae Ex officina Iohan. Secerij. Anno M.D.XXVIII. —— 120 non num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1540, 4. — Hal. Suev.

1542, 8. — Paris., apud Iacobum Bogardum.

1575, f. — latine ex interpretatione prosaica Erhardii Hedeneccii. —— In Bibl. PP. (Colon.) T. VI. P. I.

1596, 8. Nonni metaphrasis, latine ex metaphrasi metrica Ulrici Bollingeri, et ex recensione Pauli Melissi, Schedii. Spirae.

2) Collectio históriarum.

1569, f. Nonni Commentarius s. collectio et expositio historiarum in Gregorii Naz. orationes duas adversus Iulianum. —— In Gregorii Naz. operibus. *V.* ib. II. A. Aa).

1609, — 1630, — 1690, f. —— In Gregorii Naz. Operibus. *V.* ib. I. Aa).

B. germanicarum.

1753, 4. Die geraubte Europa von Nonnus (*übersetzt von Bodmer. Zürich*).

1813, f. —— *V.* supra I. 1) bb).

C. gallicarum.

1625, 8. Les Dionysiaques ou les Voyages, les Amours et les Conquestes de Bacchus aux Indes, traduites du Grec de Nonnus Panopolitain (*par Boitet*). à Paris, Robert Fouet. MDCXXV.

III. *Illustrantia Nonnum scripta.*

( ) Emendationes in Nonni Dionysiacorum libros. —— In *Casp. d'Anse Villoisoni* Epistolis Vinariensibus. (Turici 1782, 4) p. 11—24.

L. F. Otto *Baumgarten-Crusius*: Spicilegium observationum in Ioanneum evangelium e Nonni metaphrasi. *Progr. acad.* Jenae, prostat in libr. Braniana MDCCCXXIV. 4 mai. —— 40 pp. Bene meruit de Nonno auctor.

I. G. *Buhle*: Des Nonnos Hymnos und Nikaea. Eine Beilage zu des Hrn. Prof. Gräfe Uebersetzung dieses Gedichts. Mitau, Steffenhagen 1813, 8. —— 16 pp. Repetitio est sequens scriptio.

— —: Des Nonnos Hymnos u. Nikaea. Eine Beilage zu des Prof. Gräfe Uebersetzung dieses Gedichts. Zum Besten der Invalidenkasse neu aufgelegt u. mit krit. Anmerkungen versehen von F. Gräfe. Petersb., bei d. kaiserl. Akad. der Wiss. 1813, 8. —— 49 pp. Buhle magna acerbitate in sua scriptione Gräfium impugnavit, qui in suis notis illi decenter respondebat.

Petri *Cunaei* Animadversionum liber in Nonni dionysiaca. In quo quid sit de hujus autoris virtutibus & vitiis habendum, ostenditur. *Danielis Heinsii* dissertatio De Nonni Dionysiacis, & ejusdem Paraphrasi. Iosephi Scaligeri Coniectanea. Ad editionem Plantini & Wecheli Lvgdvni Batavorvm, Ex officina Ludovici Elzeviri. cIↄ.Iↄ.cx. —— 8 *ff.* praefixa, 216 pp. Bibl acad. et sen. Lips.

G. H. *Moseri* Additamenta ad suam sex Nonni librorum editionem. *Progr. schol.* Ulmae 1814, 4. —— 16 pp.

Fr. *Nansii* ad Nonni Paraphrasin Evangelii Iohannis graece et latine editam curae secundae. In quibus quaedam a nemine hactenus observata notantur in alios etiam auctores. Ad ampliss. prudentissimumque Senatum Dordracenum. Lugduni Bat., ex offic. Plantiniana, apud Franciscum Raphelengium. cIↄ.Iↄ.xcııı. 8. 7 *ff.* praefixa, 56 pp., et 4 *ff.* epigrammata editoris graeca.

v. Ouwaroff: Nonnos von Panopolis, der Dichter. Ein Beitrag zur Geschichte der Griechischen Poesie (*mit einer Zueignung an Göthe und der Uebersetzung der ausgewählten Stellen nebst Anmerkungen von F. Gräfe*). Petersb. (Leipz., Cnobloch.) 1817, 4 mai. —— VIII, 102 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Conf. de hac eximia scriptione, in qua Nonni indoles poetica accurate ingenioseque examinatur, *Seebodii* Krit. Bibl. 1819. Vol. I. p. 231 sqq.

Nic. *Schow*: Commentatio de indole carminis Nonni ejusdemque argumento. Hafn. 1807, 8.

Casp. *Ursini* Nonnus redivivus. Hamb. 1667, 8. —— Defendit Nonnum ab Heinsii vehementi impugnatione.

Gilb. *Wakefield*: Nonnulla Nonni loca emendat. —— *V.* eius Sylvam criticam. (Lond. 1793, 8 mai.) P. IV. p. 48 sq. 66. 97. al.

Ionath. A. *Weichert*: De Nonno Panopolitano. Commentatio philologica. Viteberg., lit. Ch. H. Graessleri Acad. Typogr. cIↄIↄCCCX. 4 mai. —— 2 *ff.*, 32 pp. Haec est omnium fere scriptionum gravissima, quae adhuc prodierunt. Sobrie omnes doctorum virorum sententias de Nonno examinavit, suumque iudicium de eius indole poetica iusto animo protulit auctor.

NONNUS Theophanes.

Fabr. B. Gr. T. XII. p. 685 sqq.

1568, 8. NONI Medici clarissimi de omnivm particularium morborum curatione, *sic ut Febres quoque & Tumores praeter naturam complectatur*, LIBER, *nunc primum in lucem editus*, & *summa diligentia conuersus* per Hieremiam Martivm Medicvm Physicvm Avgvstanvm. Hieronymus VVolphius Oetingensis ad Lectorem. *Infra epigramma lat.* ARGENTORATI Excudebat Iosias Rihelius. M.D.LXVIII. Cvm Gratia et privilegio Caesareo ad annos octo. —— 12 *ff.* praefixa, 322 pp., et 10 *ff.* rerum et verborum index. Bibl. acad. Lips.

1794, 8 mai. THEOPHANIS NONNI EPITOME de cvratione morborvm, graece et latine. Ope codicvm manvscriptorvm recensvit notasqve adiecit Io. Steph. Bernard. Gothae apud C. W. Ettinger. Amstelodami apud J. St. von Esveldt Holtrop et soc. 1794. *Voll. II.* —— Cum tab. aenea, XXXX, 463 pp.; 1 *f.*, 428 pp. 4 *Th.* 12 *Gr.* Inprimis praefatio huius editionis magni momenti est; in ea enim editor de auctore libri eiusque indole agit.

NOSSIS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 588; *ed. n.* T. II. p. 133.

I. *Epigrammata.*

1734, 4 mai. Nossidis, poetriae, epigrammata graece et notis illustrata edidit I. Ch. Wolf. —— Inter: Octo poetriarum graec. fragmenta. (Hamb.) p. 82—91. Epigrammata tria Nossidis exhibuit etiam *Bentley* in Dissertatione anglica de Epistolis Phalaridis p. 355 sq. et in Lennepii versione lat. p. 198 sq.

1772, 8. — graece cum notis criticis. —— In *Brunckii* Analectis graec. T. I. p. 194—196. T. III. p. 36 sq.

1794, 8. — graece cum notis. —— In *F. Jacobsii* Anthologia graeca. Vol. I. p. 127 sqq. et Animadversiones T. I. P. I.

II. *Illustrantia Nossidem scripta.*

F. *Jacobs*: De Nosside. —— *V.* eius Animadversiones Vol. III. P. III. p. 925 sq.

I. Iac. *Reiskius*: De Nosside, quod nomen duae poetriae habebant. —— *V.* eius Notitiam Poetarum anthol. p. 250 sq.

NYMPHIS.

1816, 8 mai. Nymphidis fragmenta historiae Alexandri et Epigonum edidit I. Conr. Orelli. —— Cum Memnone. Lips.

NYMPHODORUS.

1825, 8. De Nymphodoro Syracusano eiusque Reliquiae collectae ab I. F. Ebert. —— *V.* eius Dissertationes Siculas. T. I. (Regiom., Unzer) diss. III. et IV. et in eiusdem Eberti Commentationibus de Siciliae geographia, historia *etc.* Vol. I. P. I. Regiom. 1830, 8.

OCELLUS Lucanus.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 510 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 855 sqq.

I. *Editiones textus.*

1539, 4. OCELLI Lucani de Universi natura, brevis & absoluta qualitatum elementarium enarratio, Graece. Paris., per Conradum Neobarium regium typographum. MDXXXIX. —— Haec est editio princeps omniumque rarissima, quam editor etiam novissimus non vidit.

1554, 12. 'ΟΚΕΛΛΟΣ (!) *Λευκανος φιλοσοφος περι της του παντος φυσεως.* Ocellus Lucanus Philosophus de uniuersi orbis natura. Ioanne Boscio Lonaeo interprete atque commentatore. Louanii apud Petrum a Colonia. An. 1554. Cum Caes. Maj. Priuil. —— *Rudolph* (ut nomen editor ipse in fronte suae editionis scripsit, et non *Rudolphi*, ut alii littera-

tores scribere soliti sunt) in praefatione sua p. XIV sq. dicit haec: In libro, quem Viszariae tractavi, praeter textum graecum in tria capita distinctum (conjuncto nempe capite secundo et tertio) plane nihil reperi, nullum praefationis, nullum versionis et commentarii vestigium. Textus, in quo Jota, quod subscribi solet, si recte nihil, nusquam apparet, unde sumtus sit, certo dici non potest. Magna tamen cum Christiani versione consensio facit, ut eum e Parisina editione fluxisse putem, et magna operarum, in singulis literis aberrantium, negligentia docet, sine diligentiori cura critici esse repetitum. Cum Christiani versione tamen haec editio coniuncta egregium est textus constituendi subsidium. Nam, ut omittam lectiones multas singulares in singulis fere paginis conspicuas, unus locus c. II. §. 3. pag. 21 docet, quam antiquus sit fons, unde manarit. Itaque hujus editionis lectionem passim reliquis omnibus auctoritatibus, haud adeo diversis, praeferendam putavi."

1559, 4. Ocelli Lucani libellus de natura universi, graece et cum versione latina notisque Ludovici Nogarolae, Comitis Veronensis; Addita epistola ad Adamum Fumanum, Canonicum Veronensem, de viris illustribus, genere Italis, qui graece scripserunt. Venetiis. — Textus graecus e codice msto Vatic. quodam et editione Lovan. constitutus est; versio latina autem ad textum vitiis obscuratum adeo accurate, a Christiani versione atque Ocelli mente admodum recedens, composita est, ut ne sanus quidem sensus insit. Animadversiones multa utilia continent et a Commelino, Vizzanio et Galeo repetitae sunt.

1596 (*non* 1595), 8. *ΩΚΕΛΛΟΣ ὁ Λευκανος Περι τη; τυ παντος φυσεως.* OCELLVS Lvcanvs philosophvs de vniversi natvra, interprete Lvdovico Nogarola Com. Veronensi. *Eiusdem* Nogarolae *Annotationes in* Ocellvm, & *Epistola de viris illustribus Italis qui Graecè scripserunt.* Editio tertia, collatione exemplarium melior facta. In bibliopolio Hieronymi Commelini. ꝏ DXCVI. — 50 pp., praemissis p. 3—5 testimoniis de Ocello Lucano, textus graecus et versio latina, 1 *f.*: ad Ocellum Lucanum lectiones variae, 1 *f.* epistola Commelini ad Is. Casaubonum scripta; deinde exhibentur p. 1—27: ad Ocellum Lucanum Nagarolae(!) annotationes, p. 28—48: Nogarolae epistola ad Adamum Fumanum Canonicum Veronensem. Commelinus editiones Venetam et Lovaniensem tantum adhibuisse videtur, ut e variis lectionibus apparet; in textu autem non multum profecit. „Rudolph in sua praefatione p. XIX iudicat sic: Huius editionis per se in aestimandis lectionibus auctoritas est fere nulla. Tantum valet, quantum ea, quacum consentit; si quando discrepat ab utraque: dubium est, unde sit lectio profecta, num ex ingenio, an e libro ignoto, an denique ab operis; nam hae quoque interdum aberrarunt. Attentione tamen vel propterea digna est, quod ex ea, tanquam e fonte, recentiorum editionum, excepta Vizzaniana, textus est derivatus." Bibl. sen. Lips.

1646, 4. *ΩΚΕΛΛΟΣ ο ΛΕΥΚΑΝΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ Περι της του παντος φυσεως.* OCELLVS LVCANVS PHILOSOPHVS De Vniuersi Natura. *Textum è Graeco in Latinum transtulit, collatisque multis exemplaribus etiam M. SS. emendauit*, Paraphrasi, & Commentario illustrauit *CAROLVS EMMANVEL VIZZANIVS BONONIENSIS. PARS PHYSICA.* Ad Eminentiss. & Reuerendiss. Principem FRANCISCVM BARBERINVM S. R. E. Card. Vicecancellarium. Bononiae ex Typographia Ferroniana. Superiorum permissu. Anno Humanae Redemptionis 1646. — *PARS POLITICA* cui accesserunt V. C. Ludovici Nogarolae in eundem notae, eiusdem Ocelli de Legibus fragmentum, vnaque locupletissimus Index. Ad Eminentiss. *etc.* — 4 *ff.* praefixa, 8 *ff.*: C. Emm. Vizzani in Ocellum prolegomena, 348 pp., 7 *ff.* indices, et 1 *f.* errata. Editor usus est editionibus Nogarolae et Commelini, ac praeterea codicibus mstis Vaticanae Bibl. duobus, altero antiquiore, altero a V. C. Aloysio Lollino Episcopo, sanctiss. Urbano VIII. Pontif. Opt. Max. testamento legato, et praeterea altero e Museo V. C. Thomae Bartholini Dani. Sed variae lectiones non satis diligenter exhibentur, et editio ipsa typothetarum erroribus valde foedata est. Versio et paraphrasis parvi pretii sunt; commentarius autem magni habendus est, quamquam multa inutilia continet. Contulit enim editor cum Ocello maxime Aristotelem, et Pythagoreorum fragmenta aliosque philosophos adhibuit. Bibl. sen. Lips. Rep. 1661.

1661, 4. *ΩΚΕΛΛΟΣ ΛΕΥΚΑΝΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ Περι της τυ Παντος Φυσεως.* OCELLVS LVCANVS PHILOSOPHVS DE VNIVERSI NATVRA. Textum è Graeco in Latinum transtulit, collatisque multis exemplaribus etiam M.

SS. emendavit, Paraphrasi, & Commentario illustravit, CAROLVS EMMANVEL VIZZANIVS BONONIENSIS. PARS PHYSICA. Ad Eminentiss. & Reverendiss. Principem FRANCISCVM BARBERINVM, S. R. E. Card. Vicecancellarium. AMSTELAEDAMI, Apud IOANNEM BLAEV. MDCLXI. — PARS POLITICA cui accesserunt V. C. Ludovici Nogarolae in eundem notae, eiusdem Ocelli de Legibus fragmentum unaque locupletissimus Index. Ad Eminentiss. *etc.* —— 5 *ff.* praefixa, 7 *ff.*: C. Emm. Vizzani in Ocellum prolegomena, 319 pp., et 6 *ff.* indices. Haec editio ex priore repetita, sed non satis accurate facta est. Bibl. sen. Lips.

1670 (*non* 1671), 8. *'ΩΚΕΛΛΟΣ 'Ο ΛΕΥΚΑΝΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ Περι της τυ παντος φυσεως.* OCELLUS LUCANUS PHILOSOPHUS De Universi Naturâ, interprete Ludovico Nogarola Com. Veronensi. Ejusdem *Nogarolae* Annotationes in *Ocellum*, & Epistola de viris illustribus Italis qui Graecè scripserunt. Editio nova, Collatione exemplarium melior, emendatior & auctior facta. Cantabrigiae: Ex Officina *J. Hayes*, Celeberrimae Academiae Typographi, Impensis *Joann. Creed*, Bibliopolae *Cantab.* 1670. —— Inter: Opuscula mythologica, ethica et physica, edita a Th. Gale. Cantabrigiae, Ex Officina *J. Hayes etc.* 1671. 1 *f.* titulus, 51 pp. Nogarolae notae textui subiectae sunt, eiusdem epistola habetur p. 40 sqq. Testimonia autem veterum de Ocello Lucano, textui praemissa, sunt quae Nogarola et Vizzanius congesserunt, itaque multo auctiora hic extant, quam in editione a. 1596. Versio latina est Vizzanii; textus autem recognitus et ad Nogarolae sive Commelinianam et ad Vizzanii editionem exhibetur. Pag. 38 sq. fragmentum Ocelli ex Stobaeo Ecl. phys. I. 16. graece cum versione Vizzanii legitur.

1688, 8 mai. *'ΩΚΕΛΛΟΣ 'Ο ΛΕΥΚΑΝΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ Περι της του παντος φυσεως.* OCELLUS LUCANUS PHILOSOPHUS De Universi Naturâ. *Graece et Latine.* —— Inter: Opuscula mythologica, physica et ethica, a Th. Gale edita. (Amstelod. Apud H. Wetstenium. clɔlɔcLXXXVIII.) p. 499—538. Hanc tantum editionem opusculorum a Galeo editorum adhibuit Rudolph. *V.* 1670.

1762, 8. Ocellus Lucanus en Grec et en Français, avec des dissertations sur les principales questions de la Metaphysique, de la Physique, & de la Morale des anciens; qui peuvent servir de suit à la Philosophie du Bon sens, par M. le Marquis d'Argens. à Berlin 1762. Chez Haude et Spener *etc.* —— 2 *ff.* praefixa XXIV pp.: discours preliminaire, 307 pp. Editor non satis doctus textum, raro a Galeo recedens, negligenter usus Vizzani editione edidit; atque commentarium fere e Vizzanii animadversionibus excerpsit, nihil novi magni momenti adferens. Omnino hic continet longe repetitas facilesque disputationes has; p. 3—9: De notione naturae incorporeae disp. ad Patres maxim conformata; p. 28 — 43: de generatione elementorum; p. 77—83: de generatione elementorum; p. 89—96: de mundo et Deo coaeternis; p. 96—131: de angelis et poenarum infernalium aeternitate; p. 134 sqq. refutatio argumentorum Lucretii pro mundi origine; p. 142—161: de usu rei venereae; p. 161—172: defensio matrimonii; p. 180—193: de homine omnium animalium pessimo; p. 193—209: de morum honestate res publicas conservante, de luxu et superstitione easdem perdentibus; p. 209—212: de matrimoniis ad opes dirigendis querelae; p. 212—215: de rixis coniugum reipublicae noxiis; p. 216—225: qui debeant inire matrimonium, et num Eunuchis liceat; p. 225 sqq. de pretio bonae educationis; p. 229—262: Ethica Epicuri laudatur, et la Mettrie e grege philosophorum tollitur; p. 267 sqq. de matrimonio cum propinquis interdicto; p. 270—282; de notionibus innatis; p. 282—287: de Cynicorum licentia; p. 287 sqq.: de monstris, Centauris, Satyris. Versio gallica non satisfacit, interpres enim linguae graecae prorsus imperitus fuit. Conf. Klotzii Acta litteraria Vol. II. P. I. p. 39 sqq.

1763, 8. Betrachtungen des Ocellus von Lukanien über die Welt. Aus dem Griechischen in das Französische übersetzt und mit verschiedenen Abhandlungen über die wichtigsten Punkte der Hauptwissenschaft der Naturlehre und der Sittenlehre der Alten, die man als den zweyten Theil der Weltweisheit der gesunden Vernunft ansehen kann, begleitet von dem Herrn Marquis d'Argens. Aus dem Französischen in das Deutsche übersetzt. Breslau, Verlegts S. Gli. Horn 1763. —— 50, et 462 pp. 16 *Gr.*

176., 4. Traduction du livre d'Ocellus Lucanus sur les principes et les causes de l'Univers, accompagnée du texte grec, variantes et des remarques, par Ch. Batteux. —— In Mémoires de l'Acad des Inscr. T. XXIX. Mém. p. 229 sqq.

;8, 12. Ocellus Lucanus de la na- de l'univers, avec la Traduction oise et des Remarques, par M. Batteux. à Paris, chez Saillant, MDCCLXVIII. *Voll. III.* —— Bat- textum refinxit, et versionem emen- Conf. *Walchii* Bibl. philol. Vol. I. p. 100 sqq. 204 sqq.

4, 8. *Οκελλος ὁ Λευκανος περι τȣ* ς, oder des Ocellus von Lukanien htung über die Welt, nebst einer ung der schwersten griechischen r und einem griechisch deutschen gister von H. W. Rottermund. ., Schwickert. 1794. —— 54 pp. 4 *Gr.*

1, 8. *Οκελλος ο Λευκανος περι της αντος φυσεως.* Ocellvs Lvcanvs de natvra. Graece. Ad fidem libro- anuscriptorum et editorum recen- ommentario perpetuo auxit et vin- studuit A. F. Gu. Rudolph (*non* phi). Lips., sumtu E. Beni. Schwi- CIƆIƆCCCI. —— XLIV, 476 pp. 12 *Gr.* Textus ad collationem codi- ticani emendatus est. Conf. Neue he Bibl. Vol. LXXI. P. II. (1802) sqq. Specimen editionis prodiit Vi- . 1794, 4.

Editiones versionum.

A. latinarum.

2, 12. Ocellus Lucanus de uni- natura, Latine Gu. Christiano Au- interprete. —— Cum Aristotele mdo. *V.* ib. II. CC. Ccc) 1) bb).

B. germanicarum.

9, 8. Ocellus von Lukanien, über Ursprung der Welt. Uebersetzt und ert von Bardili. Ocellus von Luka- über die Gesetze. Ein Fragment lem Stobaeus. Geist des Ocellus. In *Füllebornii* Beyträgen zur Ge- ite der Philosophie P. X. p. 1—77. ephem. litter. Jenens. 1799. no. 5. . litt. Erlang. 1800. no. 55.

1, 8. Ocellus von Lukanien über Welt, übersetzt von J. G. Schulthess. In Bibliothek der griech. Philosophen. h.) Vol. III.

C. gallicarum.

5, 8. Ocellus Lucanus sur l'uni- et Timée de Locres, trad. par ens. Paris, Bastieu an III.

III. *Illustrantia Ocellum scripta.*

Ch. *Bardili*: Ueber Ocellus Lucanus. —— *V.* eius Epochen der vorzüglichsten philos. Begriffe. (Halle. 1788, 8) P. I. p. 131 sq.

Vt. *Giliberti*: Ricerche sulla Patria di Ocello Lucano. Napoli, 1790, 8.

Meiners: De Ocello Lucano. —— *V.* eius Doctrinam de vero deo P. II. p. 312 sqq. et Geschichte des Ursprungs der Wiss. in Griechenland u. Rom. T. I. p. 584 sqq.

Tiedemann: De Ocello Lucano. —— *V.* eius Primos Graeciae philosophos p. 198. 209. 494 sqq.

OECUMENIUS.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 783 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 692 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1532, f. *ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΠΑΛΑΙΑΙ ΚΑΙ ΛΙΑΝ ΩΦΕΛΙΜΟΙ βραχυλογιαν τε και σαφηνειαν τȣ λογου ἐχουσαι θαυμαςην, ἐκ διαφορων των ἁγιων πατερων ὑπομνηματων ὑπο Οἰκουμενιου και Ἀρεθα συλλεχθεισαι εἰς τας της νεας διαθηκης πραγματειας ταςδε. — Του μεν Οἰκουμενιου Εἰς τας Πραξεις των Αποςολων. Εἰς τας ἑπτα Καθολικας λεγομενας ἐπιςολας. Εἰς τας Παυλου πασας. — Του δε Αρεθα Εἰς την Ιωαννου Αποκαλυψιν.* EXPOSITIONES ANTIQVAE AC VALDE VTIles *breuitatem una cum perspicuitate habentes mirabilem, ex diuersis sanctorum patrum commentariis ab Oecumenio & Aretha collectae in hosce noui testamenti tractatus. — Oecumenii quidem In Acta Apostolorum. In septem epistolas quae Catholicae dicuntur. In Pauli omnes. — Arethae uero In Ioannis Apocalypsin.* VERONAE. MDXXXII: *Non sine priuilegio, mulctaq; pecuniaria, & excommunicationis poena pro ut in multis nostris priuilegiis continetur.* In fine pag. 1014: *Registrum.* 1 *α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω Αα αα ββ γγ δδ εε ζζ ηη θθ ιι κκ λλ μμ νν ξξ οο ππ ρρ ςς ττ υυ φφ χχ ψψ ωω ΑΒ.* *Omnes quinterniones, praeter* 1 *qui est sexternio, & μ qui est quaternio. Εν Οὐηρωνῃ, παρα Στεφανῳ και τοις ἀδελφοις Σαβιοις, ἐτει ἀπὸ τῆς τȣ κυριου ἡμων ἐνσαρκου παρουσιας χιλιοςῳ πεντακοσιοςῳ δευτερῳ. Μηνος Φευρουαριου. Veronae, apud Stephanum &*

fratres Sabios, MDXXXII: *Mense Febr. Non sine priuilegio mulctaé; pecuniaria & excom. poena, prout in multis nostris priuilegiis continetur.* —— 12 *ff.* praefixa, 1014 pp. Haec editio princeps e codice msto antiquo, collatis aliis exemplaribus prodiit. Bibl. sen. Lips.

1631, f. Oecvmenii Opervm et Arethae in Apocalypsin, Tomi dvo graec. lat. *Alius atque verus titulus est: ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΟΥ Υπομνηματα εις τας της νεας διαθηκης πραγματειας τασδε.* OECVMENII Commentaria in hosce Novi Testamenti tractatvs. In Acta Apostolorum. | In omnes Pauli Epistolas. | In Epistolas Catholicas omnes. *Accesservnt Arethae Caesareae Cappadociae Episcopi Explanationes in Apocalypsin.* Opus nunc primùm Graecè & Latine editum, Theologis omnibus, Doctoribus, Concionatoribus, caeterisque Sacrae Scripturae alumnis perutile & necessarium. Interprete Ioann. Hentenio, Emendatore & Praelectore huius Editionis Fed. Morello Regiorum in Academia Parisiensi Professorum Decano. Lvtetiae Parisiorvm, Sumptibus Clavdii Sonnii, viâ Iacobaeâ, sub Scuto Basileensi, & Naui aurea in Circino aureo. M.DC.XXXI. *Cvm privilegio regis.* — *ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΟΥ Υπομνηματων εις την νεαν διαθηκην, τμημα δευτερον.* OECVMENII Commentariorvm in Novvm Testamentvm, pars altera. *Accesservnt Arethae Caesareae Cappadociae Episcopi Explanationes in Apocalypsin* Lvtetiae Parisiorvm, Sumptibus Claudij Sonnij, viâ Iacobaeâ, sub Scuto Basiliensi, & Naui aurea in Circino aureo. M.DC.XXXI. *Cvm privilegio regis.* —— 18 *ff.* praefixa, 769 pp.; 4 *ff.* praefixa, 860 pp., et 6 *ff.* indices. Volumine II. autem p. 636 sqq. Arethae commentarius legitur. In epistola ad Lectorem, volumini primo praemissa, de editione disseritur haec: „Rursum in huius operis exordio praemonendus mihi es, candide Lector, eundem quem in priori tomo ordinem nos servasse adnotandorum numerorum capitum, tam iuxta Graecos quem hic autor observavit, quam iuxta Latinos quem nos quippiam citantes aut aliud notantes semper sequimur, quum nullam facimus Graecorum capitum mentionem. Itaque initio statim cuiusque faciei positus numerus, Latinorum est: qui vero maiusculis literis supra ipsos paginae versus adscribitur, Graecorum. Rursum ubi bibliorum locus quispiam fuerit in contextu citatus aut ad ipsum quoquo modo allusum, nec tamen in opposito margine additus est Latinus capitis numerus, ad eundem qui paulo ante citatus est locum recurrito, noluimus enim frustra idem eiusdem voluminis caput iterato ponere. Quinetiam quum variorum eiusdem voluminis capitum consequentiae dicta citantur, posito semel duntaxat voluminis nomine, numeros capitum simul adiunximus eo quo illa citantur ordine. Praeterea eandem hic mihi dari veniam precor quam in Euthymio postulaui, quod voces quasdam non vitaverim a quibus abhorrent nonnulli nostro hoc politiori seculo; nempe Saluator Saluare Compassio Dispensatio ac similes, ne si exactiores substitueremus, quae sacrarum scripturarum studiosis non adeo tritae essent, Lectorem quoquo modo remorari videremur. Ad haec quum Graecum exemplar singulorum argumenta capitum initio cuiusque libri aut epistolae recenseret, maluimus singula singulis capitibus praefigere, ne ad dinoscendum capitis argumentum, necesse tibi foret subinde ad libri initium recurrere. Quapropter etiam nonnunquam coacti sumus partes textus aliter quam in Graeco essent exemplari diuidere: quum ibi continuato textu, in margine duntaxat noui capitis numerus annotaretur. Nonnunquam etiam ne textus adeo mutilus aut minutatim concisus videretur, plures coniunximus periodos, quae in Graeco exemplari diuisae erant, potissimum in epistola ad Romanos & in Apocalypsi, qui libri in hoc à caeteris maxime dissidebant. ubi tamen diuisas huiuscemodi sententias coniunximus, ad singularum enarrationem rursum eas aut ex integro aut in parte repetimus. Nonnunquam vero hanc fecimus unionem eo quod permixtim partes huiusmodi variarum periodorum non suo ordine explicabantur: quod adeo frequens erat, ut huic malo non ubique remedium praestiterimus: ideoque hic te admonemus, ut si quando sententiae alicuius explicationem requiras, etiam praecedentis clausulae enarrationem perlegas. Saepius enim ubi quispiam citatur auctor et praesertim Photius, non eam duntaxat literae partem quae proposita est declarat, sed ea etiam quae subsequuntur. Ne id quoque temerè à nobis factum existimes, quod nonnunquam Pauli, Lucae, aut Ioannis literam novo satis modo verterimus: id enim facere coacti sumus, ut scholiorum respectum haberemus: alioqui si reliquos sequuti fuissemus interpretes, scholia in huiusmodi locis nulli seruissent proposito. Huius quoque te admonitum velim, quoties locus quispiam in his ex veteri citatur instrumento, hunc

ıxta versionem septuaginta referri, ut-ste qui Graece scripserunt, hi autem col-llectores Graeci tantum erant: qui etiam m raro sensum magis citant quam verba: st, quod mihi magis videtur, ex memo-a citant, quae, utpote labilis, etiam do-issimos nonnunquam fallere solet. De-ique, id etiam animadverte, quantum no-ris temporibus hi seruiant commentarij, i plurimis in locis indicant breuibus ae Pauli verba varijs obsistant haeresi-s illasque confodiant." Bibl. sen. Lips.

Bb) *Opera singula.*

l) Exposito in epistolas catholicas.

1610, 4. *ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΟΥ Ἐξηγη-σ Εἰς τας ἑπτα καθολικας λεγομενας -ςολας.* OECVMENII EXPOSITIO septem illas, quae Catholicae dicun-r, Epistolas. *Cum interpretatione La-* Iohannis Hentenii, & *annota-as ac indicis collectione* Bartholo-aei Coppen, Rostochiensis. l amplissimum S. P. Q. Rostochien-. FRANCOFVRTI, Impensis An-eae Marnij. *Anno MDCX.* —— 4 *ff.* aefixa, 374 pp., et 1 vac. *f.*, 3 *ff.* in-x, et 1 *f.* Errata, ad Veronensem edi-nem enotata et emendata; deinde 8 pp.: cumenii *Γνωμολογια*; Sententiarum ma-s insignium sylloge. Bibl. sen. Lips.

In Apocalypsin Ioannis.

1715, f. Ex iis quae beatus Oecume-s Episcopus Triceae in Apocalypsin annis Theologi edidit, Synopsis non a compendiosa, ubi sufficienter omnia unciantur, quantum licet in Synopsi. m versione latina Bernardi de Mont-ucon. —— In Bibliotheca Coisliniana. 'aris.) p. 277—279.

L. *Editiones versionum.*

Aa) *Opera omnia.*

1545, f. Enarrationes vetustissimo-m Theologorum, Latine, ex interpre-tione Johannis Hentenii; Accedunt se-cta quaedam fragmenta ex D. Epipha-io Cyprensi, Theodoreto Cyrensi, Epi-copis, aliisque Theologis; praeterea Re-igii, Altisiodorensis Episcopi, enarra-o in XI posteriores Prophetas. Omnia unc primum edita. Antverpiae, Johan. teelsius 1545. —— Rep. 1545.

1545, f. — Paris. —— *V.* 1545 Antv.

1545,—1556, 8. Explanatio veterum SS. Patrum Graecorum, seu Catena in Acta Apostolorum & Epistolas catholicas, ab Oecumenio, ex diversis commenta-riis collecta, Latine, ex interpretatione Ioannis Bernardi Feliciani. Venetiis, Jord. Zilletti.

Bb) *Opera singula.*

1553, 8. Oecumenius in epistolas Pauli, latine, ex versione Maximi Florentini, monachi Cassinensis. Basil. *Voll. II.* —— Haec scholiorum collectio minus recte Oe-cumenii nomen prae se fert, ut indicatur in Allgem. litterar. Anzeiger (Lips. 1801) no. 103. m. Iul.

OLYMPIODORUS Alexandrinus.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 351 sqq.; *ed. n.* T. X. p. 627 sqq.

I. *Editiones textus.*

1551, f. *ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΥ Φιλοσο-φου ἀλεξανδρεως εἰς τα μετεωρα του Ἀρι-στοτελους ὑπομνηματα. Ιωαννου γραμ-ματικου του φιλοπονου σχολια εἰς το α' των μετεωρων του Ἀριστοτελους.* OLYM-PIODORI philosophi Alexandrini in Me-teora Aristotelis commentarii. Ioannis grammatici philoponi scholia in primvm meteorvm Aristotelis. *Infra insigne Aldi typ.*. AL||DVS. *Infra:* Cum Summi Ma-ximiq; Pontificis Iulii III Illustrissimiq; Senatus Veneti Priuilegio. VENETIIS. M.D LI. *In fine f.* 108 *a*: SERIES CHAR-TARVM. A B C D E F G H I K L M N O P Q R S. Omnes sunt Terni prae-ter M Quaternionem, & S. Duernionem. Venetiis apud Aldi filios, expensis no-bilis uiri Federici de Turrisanis eorum avunculi. M. DLI. *In pagina versa in-signe Aldi typ. habetur.* —— 108 num. *ff.* Renouard in Annales des Aldes T. I. p. 360. 6 editionem sub eodem titulo, adie-ctis autem his verbis: „*Graece et latine, I. Bapt. Camotio interprete*", et duobus tomis constantem, altero (108 *ff.*) textum graecum, altero (4 *ff.* praefixa, 139 *ff.*, et 1 cum insigni typ.) versionem latinam continente indicat. In bibl. acad. Lips. textus graecus tantum adservatur. Eodem modo editio graecum tantum textum con-tinens in Catalogo bibl. Bunav. Tom. I. Vol. I. p. 122 indicatur.

OLYMPIODORUS Alexandrinus diaconus.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 351 sqq.; ed. n. T. X. p. 627 sqq.

I. *Editiones textus.*

1624, f. Olympiodori Scholia in Ecclesiastem, graece cum versione latina Zenobii Acciaioli. —— In *Front. Ducaei* Auctario Bibl. PP. (Paris.) T. II. p. 602 sqq.

1644, — 1654, f. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. XIII.

II. *Editiones versionum.*

1) In Ecclesiasten.

1512, 4. Contenta in hoc opusculo Vetus editio ecclesiastae. OLYMPIODORUS in Ecclesiastem, inserta nova tralatione interprete Zenobio Acciaiolo, Florentino. ARISTEAS de LXXII legis hebraicae interpretatione, interprete Matthia Palmerio Vincentino. Parisiis in officina Henrici Stephani e regione scholarum Decretorum. *In fine Olympiodori:* Ex officina Henrici Stephani XVI. Martii MDXII. *In fine Aristeae:* XXVI. Martii MDXII.

1536, 8. Olympiodori doctissima in Ecclesiasten Scholia, Latine, Zenobio Acciaiolo interprete; D. Gregorii Neocaesariensis in eundem metaphrasis, Io. Oecolampadio interprete; Aristeae de LXXII legis Hebraicae interpretatione libellus, Matth. Palmerio interprete. Basileae, apud Ioann. Bebelium. Anno MDXXXVI.

1550, f. — latine Zenobio Acciaiolo interprete. —— In Micropresbytico veterum PP. (Basil.) p. 136—186.

1551, 8. — Basileae.

1569, f. —— Inter Monumenta Patrum orthodoxographa. (Basil.) Vol. II. p. 953—1010.

1575, f. —— In Bibl. PP. (Paris.) Vol. VI. p. 407 sqq.

1618, f. —— In Bibl. PP. (Colon. Agripp.) Vol. II. p. 395 sqq.

1677, f. —— In Bibl. PP. max. (Lugd.) Vol. XVIII. p. 490—519.

2) In Iobum.

1586, 4. Catena absolutissima in Job, è XXIV Graeciae doctorum explanationibus ab Olympiodoro Diacono contexta, a Paulo Comitiolo è Graeco in Latinum conversa; opera et studio Laurentii cum — Deo edita. Lugd., ap. Ioan. Stratium MDLXXXVI.

1587, 4. — Latine, cum variis accessionibus. Venet.

III. *Illustrantia Olympiodorum scripta.*

Gu. *Cave:* De Olympiodoro, diacono Alexandrino. —— *V.* eius Historiam litterariam scriptorum eccles. Vol. I. p. 491. Cave aetatem Olympiodori saec. V. exeunti, vel potius ineunti VI. adscribit.

Casim. *Oudini* dissertatio de Olympiodoro. —— *V.* eius Commentarios de Scriptoribus et scriptis eccles. Vol. II. p. 513 sqq. Oudinus Olympiodori aetatem admodum serius a. 990 adsignat, et confundit eum cum duobus aliis Olympiodoris philosophis.

OLYMPIODORUS Platonicus.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 354 sq.; ed. n. T. X. p. 631 sq.

I. *Editiones textus.*

1) Vita Platonis.

1692, 4 mai. Olympiodori Platonici vita Platonis, graece et cum versione latina et notis Iacobi Windeti. —— Subiecta est Notis virorum doctorum in Diogenem Laertium. (Amst.) T. II. p. 582—588.

1771, 8. —— Cum Platonis tribus dialogis ed. Etwall. Lond. *V.* ib. I. Bb).

1783, 8. —— Cum Dialogis aliquot Platonis ed. I. F. Fischer. (Lips.) p. 75—82. *V.* ib. I. Bb).

2) In Phaedonem.

1752, — 1765, — 1772, 8. Graeca quaedam in Phaedonem Platonis Scholia, e MS. Olympiodori, Philosophi Platonici, commentario, in Bibl. Bodleiana adservato, hinc inde descripta, Nath. Forster primus edidit. —— *V.* eius editionem Platonis dialogorum aliquot. Oxon.

1783, 8. —— Cum Platonis Dialogis aliquot ed. I. F. Fischer. (Lips.) p. 503 sqq.

1817, 8. Ὀλυμπιοδώρου σχόλια εἰς Φαίδωνα. —— *V.* Συλλογὴ Ἑλληνικῶν ἀνεκδότων. Venet. *V.* Anecdota. Hic scholia a Fischero edita multo auctius exstant.

3) In Gorgiam.

8. Olympiodori Scholia in Pla-rgiam. —— Cum Platonis dia-thydemo et Gorgia ed. M. I. Routh. p. 561 sqq.

4) In Philebum.

— 1826, 8. Olympiodori Scho-hilebum Platonis, nunc primum — in *Stallbaumii* editione Plato-lebi. Lips.

i) In Alcibiadem.

8. Olympiodori in Platonis Al-i I. commentarius, edidit F. Creu-- *V.* eius: Initia philosophiae ac ie ex Platonicis fontibus ducta. Vol. II. Conf. Observations on s edition of the Commentary of lorus on the first Alcibiades of n Classical Journal no. LIII. p.

ustrantia Olympio-dorum scripta.

Cousin: Notice sur le manuscrit la bibliothèque royale de Pa-2016, contenant le commentaire iodore sur l'Alcibiade I. de Pla-- *V.* Journal des Savans 1826. 166.

: Sur le commentaire d'Olym-sur le Gorgias de Platon. —— 332. p. 398 sqq. 449 sqq. 521 sqq. 670 sqq.

MPIODORUS Thebanus.

Gr. T. VI. p. 237 sqq. IX. p. 355; r. VII. p. 541 sqq. X. p. 632 sq.

Editiones textus.

f. Excerpta Olympiodori Hi-br. XXII. de rebus sub Theodo-ire gestis, graece cum versione notis F. Sylburgii. —— In eius-ectione Scriptorum historiae rom. , apud Andr. Wecheli heredes) p. 853 sqq.

— 1611, — 1653, — 1825, 4. Photii Bibl. cod. II. sive LXXX.

f. *Εκλογαι των Ολυμπιοδωρου λογων ΚΒ'.* Excerpta Olympio-toriae libr. XXII. Ex Bibl. Pho-antinop. Patriarchae. Graece et Latine, interprete Andrea Schotto. —— In Eclogis Historicorum de rebus byzantinis. (Paris.) P. II. p. 1—16.

1729, f. — graece et latine, interprete Andr. Schotto, cum notis Ph. Labbei. —— *V.* Eclogas historicorum de rebus byzant. a Ph. Labbeo editas. (Venet. ex typ. Barth. Jauarina.) p. 1 sqq.

1829, 8 mai. —— Cum Dexippo, Eunapio aliorumque fragmentis, ed. B. G. Niebuhrio. Bonnae. *V.* supra Dexippus Herennius. I.

II. *Illustrantia Olympiodorum scripta.*

Pet. *Lambecius:* De Olympiodoro Thebano, philosopho Alexandrino, eiusque commentario secundum operationem Zosimi in ea, quae ab Hermete Trismegisto et aliis philosophis de Chrysopoeia fuerunt dicta. —— *V.* eius Commentarios de bibl. Vindobon. ed. Kollario Vol. VI. p. 380 sqq.

J. Dan. *Ritter:* Loca quaedam ex Olympiodori fragmentis historicis emendantur. —— *V.* eius Observationes historicas, prolus. acad. (Witteb. 1742, 8) p. 28 sqq.

ONOSANDER.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 766 sq.; *ed. n.* T. IV. p. 336 sqq.

I. *Editiones textus.*

1599, 4. *Ὀνοσανδρου Στρατηγικος.* ONOSANDRI STRATEGICVS. Siue *De Imperatoris Institutione.* Accessit *ΟΥΡΒΙΚΙΟΥ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑ.* Nicolaus Rigaltius P. *NVNC PRIMVM E VETVSTIS codd. Graecis publicauit, Latinâ interpretatione & NOTIS illustrauit.* LVTETIAE PARISIORVM. Apud Abrahamum Saugranium, & Gulielmum des Rues, viâ Bellouacensi. cIↃIↃXCIX. *Cum Priuilegio Regis Christianiss.* — NICOLAI RIGALTII AD ONOSANDRI STRATEGICVM Notae. LVTETIAE PARISIORVM. Apud Abrahamum Saugranium, & Gulielmum des Rues, viâ Bellouacensi. cIↃIↃXCIX. *Cum Priuilegio Regis Christianiss.* In fine: Excudebat Steph. Preuosteau. M. D. XCIIX. *Mense Decembri.* —— 19 et 160 pp., 1 vac. *f.*; 4 *ff.* praefixa, 96 pp. Haec editio princeps Henrico IIII. Regi Christianiss. dedicata est; p. 9 sqq. praefatio ad lectorem legitur, p. 15

sqq. exhibetur: Elenchus capitum Strategici, graece et latine, notitia editoris adiecta in calce elenchi: „Inepta horum capitum dispositio, nec ab Onosandri stilo, nihil tamen mutare volui: titulos tantum aliquot addidi, qui diuersis tractationibus convenire videbantur.“ Pag. 1—118 exhibetur Onosandri Strategicus, graece et cum versione latina e regione textus posita; pag. 119—130: *ΟΥΡΒΙΚΙΟΥ Επιτηδευμα.* VRBICII Inventvm. Nicolaus Rigaltius P. nvnc primvm graece et latine in lvcem dedit; pag. 131—147: Variae lectiones tribvs Onosandri Manvss. Codicibus collatis excerptae; p. 147—154: Varietas lectionum, praemissa notitia haec: „... inaudivi aliud quoq: Onosandri manuscriptũ exemplar esse penes Federicum Morellum Graecarum litterarum. ... Selegi ex eo variantes lectiones, quas optimas eximiasq; iudicaui, in Notas reieci, ceteras hic quasi per saturam subieci“ et in fine varietatis lectionum notitia legitur: „Nempe haec huius libri fata; variè olim ab antiquarijs vexatus, nouissimè quoque ab Typographicis operis pessimè habitus; plaerumque transcribentis vitio, dum ille nimis anxià & curiosà diligentià veterum Membranarum etiam quasi nęuos depingere cupit. Ego correctori operā nauare nec uolui, nec potui, aliis ac melioribus districtus curis. Relegi tamen, quaeque se mihi castiganda obtulerunt raptim selegi. In ea & eiusmodi alia si forte incidas (incides autem non semel) uti mecū, Lector, emendes rogo. Pag. 155 haec emendanda leguntur. Pag. 156 sqq. Index in Onosandrum et Urbicium legitur. In praefatione Rigaltius dicit haec: „Mihi vero doctissimorum virorum beneficio codices duos è Bibliothecà Mediceà promere licuit; vnum in vetustis membranis, alterum recentioris cuiusdam notae: tertium paullo post habui etiam adhuc recentiorem, quem, aut persimilem, penes Camerarium fuisse, facile crederes. Hos tres inter sese conferre coepi, et membranas demum emendatiores iudicaui: proinde ad illarum fidem excudi placuit, ac varias aliorum librorum lectiones sepositas sub uno conspectu exhiberi.“ Notae dedicatae sunt Ludovico Serviho, Iureconsulto. Notis ipsis autem Rigaltius inseruit fragmenta aliorum scriptorum, ad rem bellicam spectantia, ut pag. 10 sq. inscriptio lapidaria, p. 58 sq.: ex Mauritii Strateg. VII. c. 15. p. 69—73: locum ex Diade, referente Athenaeo Mechanico, olim iam ab Hadriano Turnebo in Aduersariis cap. XXXI. XXXII editum, ab Rigaltio autem ad fidem duorum codd. e bibl. Medicea transcriptum; p. 76 sq.: locus ex Athenaei Mech. libro *περι μηχανηματων*, p. 80 sq. duo loca ex Bitonis libro *περι πολεμικων ὀργανων*; et p. 84 sqq. alius locus Bitonis e fragmentis mstis. Bibl. acad. et sen. Lips.

1600, 4. *Ονοσανδρου Στρατηγικος.* ONOSANDRI STRATEGICVS. *Siue De Jmperatoris Institutione* (Reliqua ut in praeced. editione). Accedit seorsim in eundem Onosandrum IANI GRVTERI vberior Commentarius. *Jtem* M. AEMILII PORTI, Fr. PORTI CRETENSIS F. *Breues*, & *αὐτοσχεδιαςικαι observationes, dum typis opus mandaretur, obseruatae.* Ex officina Commeliniana. clɔlɔc. — NICOLAI RIGALTII *AD* ONOSANDRI STRATEGICVM Notae. Ex Officina Commeliniana. *Anno MDC.* —— 6 *ff.* praefixa, 95 pp.; 4 *ff.* praefixa, 67 pp., et 4 *ff.* index. *Gruteri* Notas v. infra III. Repetitio praecedentis versionis est, adiectis Proti notis, in quibus ex coniectura loca aliquot emendantur. Bibl. acad. Lips.

1604, 4. — Item Iani Gruteri Discursus varii. In bibliopolio Commeliano MDCIV. —— Praecedentis editionis novus tantum titulus est.

(1610,) 4. ONOSANDRI Strategicus, Graece et Latine, Notis siue Dissertationibus, Ioh. a Chokier illustratus. Additae in extremo operis variantes Lectiones, ex Codd. diuersorum MSS. depromtae. —— Haec editio sine a. et l. notitia prodiit; sed praefatio et dedicatio signatae sunt: „Romae pridie Non. Septembris, Anno M. DC. X.“ Ceterum haec editio pertinet ad *J. a Chokier* Thesaurum Politicorum Aphorismorum. Romae. MDCXI. Rep. 1615.

(1613,) 4. ONOSANDRI Strategicus, siue de imperatoris institutione: notis, *siue* dissertationibus Ioannis a Chokier Patricii Leodiensis I. V. Doctoris, illustratus. Additae in extremo operis variantes Lectiones ex Codd. diuersorum M. SS. depromptae. —— Pars est *Ioannis a Chokier* Thesauri Politicorum Aphorismorum. Moguntiae MDCXIII. Rep. 1615.

(1615,) 4. —— In Thesauro Politicorum Aphorismorum auctore Ioanne a Chokier. Editio iuxta Romanam tertia. Moguntiae, Sumptibus Ioannis Theobaldi Schönvvetteri. M. DC. XV. Bibl. acad. Lips. *V.* 1613 et 1619.

(1619,) 4. —— In Thesauro Politicorum Aphorismorum Auctore Ioanne a Chokier. Editio IV. Moguntiae. M. DCXIX. Editor I. a Chokier Rigaltii versionem latinam, nonnullis locis mutatis, atque ab eo collectas varias lectiones, ad ea, quibus ipse illustravit auctorem, reddidit.

(1762,) f. *ΟΝΟΣΑΝΔΡΟΥ ΣΤΡΑ-ΉΓΙΚΟΣ.* ONOSANDRI STRATE-ICVS sive de Imperatoris institutione ber ad codicvm manvss. fidem expres-s et ex antiqvorvm Tacticorvm potissi-vm collatione notis perpetvis criticis sendatvs, nec non Figuris aeri incisis istratus. Accedvnt dvo indices, vnvs rvm, alter verborvm et locvtionvm aecarvm vna cvm versione gallica Li-gri Baronis de Zur-Lavben ad calcem ri adiecta. Cvra et stvdio M. Nicolai hwebelii *etc.* Norimbergae Svmptibvs abrielis Nicolai Raspe. — Le General Armée, par Onosander. Ouvrage tra-it du Grec par M. le Baron de Zur-uben, *etc.* A Paris, Chez Vincent, primeur-Libraire, rue S. Severin, à nge. MDCCLVII. Avec Approbation, Privilège du Roi. —— Praemissa tab. ri incisa, 9 *ff.* praefixa, 158 pp ; 57 pp. Ad xtum emendandum Schwebelius usus est galtii quatuor codicibus mstis et duobus iis Bavaricis, atque Ios. Scaligeri et Is. usii notis ineditis, quas ab Oudendor-o accepit. Praeterea editor auctorem agna sua doctrina illustravit. Conf. *Klo-ii* Acta litter. Vol. I. P. I. p. 22—28. ova Acta Eruditorum a. 1763. m. Maio 201—211. et a. 1768. m. Iul. p. 313—319.

1822, 8 mai. *Παρεργων Ἑλληνικης Βι-λιοθηκης Ὀνοσανδρου Στρατηγικος. ὈΝΟ-ΣΑΝΔΡΟΥ Στρατηγικος και Τυρταιου το πρωτον Ἐλεγειον, μετα της Γαλλικης ἑκα-ρου μεταφρασεως. Δαπανη των ἀνα-ως δυςπραγησαντων Χιων.* Paris, Eber-rt. —— 20, 199 pp. In prolegomenis Onosandro eiusque operis editionibus, Tyrtaeo eiusque elegiis disseritur. Ono-ndri libro adiecta est tabula lapidi in-ripta; deinde exhibetur Tyrtaei elegia ima, cum gallica versione simili ver-um exitu. Pag. 155 sqq. sub inscriptione: ημειωσεις, variae lectiones, et editoris endationes continentur. Iudici verbo-m in calce libri elegia Tyrtaei neo-raece versa subnexa est.

I. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1494, 4. Onosander ad Q. Verāium e optimo Imperatore eiusq; officio .p icolaum Sagundinū e graeco in latinum aductus. *In fine:* Onosandri De optimo nperatore: eiusque officio: per Nico-aum Sagundinum in Latinum Traducti. Finis. —— Pertinet ad Vegetii editio-nem: Rome per Venerabilem uirum Magi-strum Eucharium Silber: alias Franck. Anno. M.CCCC.XCIIII., die tertio nouem-bris. Haec versio, e codice msto bonae no-tae facta, non satisfacit. Rep. 1541 sqq.

1504, 8. ONOSANDRI viri Claris-simi ad Q. Verannium de optimo impe-ratore eiusque officio Opusculum plane diuinum. *Venditur parrhisiis e regione collegii Italici In aedibus Ascensianis.* — *In fine:* Onosandri de optimo imperatore eiusque officio per Nicolaum Sagundinum e graeco in latinum traducti. *Finis ad X. calendas Januarias Anni M. D. IIII.*

1541, — 1558, — 1570, 8. — latine, interprete Nicolao Saguntino. Basil.

1595, 8. ONOSANDRI Graeci au-toris, *De* RE MILITARI, COMMENTA-RIVS *in Latinum sermonem conversus, à* Ioachimo Camerario Pabepergensi, & nunc primum à filiis editus. *Cum prooe-mio ad D.* LASSARVM SVVENDIVM, & *epistola ipsius lectu dignissima:* Praeterea Francisci Petrarchae, de officio & virtu-tib. Imper. NORIBERGAE. 1595. *In fine f. ult.: NORIBERGAE,* IN OFFICINA GERLACHIANA, PER PAVLVM KAVF-MANNVM. ANNO clɔ. Iɔ. xcv. —— 20 *ff.* praefixa, 150 pp., et 1 *f.* Camerarius usus est codice graeco, male ac mendose ex-arato, nonnullis etiam in locis mutilo, ut ipse in epistola ad Swendium, versioni praemissa, fatetur. Itaque etiam versio mutila, quamvis elegans est.

1619, 4. ONOSANDRI *Στρατηγικος* siue de Imperatoris institutione liber, Nic. Rigaltio interprete. Item BASILII, Im-peratoris, Exhortationes LXVI ad Leo-nem filium; itidem latine tantum subiun-ctis, et *Ferrandi*, diaconi Carthaginien-sis, VII praeceptis, duci religioso obser-uandis. Helmst., apud heredes Lucii MDCXIX.

B. germanicarum.

1532, f. Onexander von den Kriegsz-handlungen vnd Räthen der hocherfarn guten hauptleut, sampt jren zugeordne-ten. *In fine:* Gedruckt zu Meyntz bei Juo Schöffer im jar nach der geburt Christi vnsers Herrn. M.D.xxxij. Am sechtzehensten tag des Mertzen. —— Per-tinet ad Frontini versionem *ib.* editam. In hac versione Zur-Lauben deprehendit caput de Atheniensibus, Lacedaemoniis et Macedonibus, populis pugnandi peritissi-mis quod neque in editionibus graecis,

neque in ulla alia Onosandri versione extat. *v.* Histoire de l'Acad. des Inscr. Vol. XXXVI. a. 1774. *p.* 164 sq.

1777, 4. Onosanders Unterricht eines Feldherrn. Uebersetzt und mit Anmerkungen erläutert von Alb. H. Baumgaertner. —— Haec versio iuncta fuit versioni Claudii Aeliani sub titulo: Vollständige Sammlung aller Kriegsschriftsteller der Griechen. *V.* 1786.

1786, 4. — übers. u. m. Anmerk. erl. von Alb. H. Baumgaertner. Mannheim, Schwan. —— 1 *Th.* Haec est eadem ac antecedentis editionis versio. Seorsim tantum venditur.

C. gallicarum.

1546, f. L'Art de la guerre, composé par Nic. Machiavelli; l'Etat aussi e charge d'un Lieutenant-Général d'Armée, par Onosandre, ancien philosophe Platonique. Le tout traduit en vulgaire François par Jehan Charrier, natif d'Apt en Provence *etc.* Paris. MDXLVI.

1605, 4. L'Art militaire d'Onosender (?), mis en langue francoise et illustré d'annotations par Blaise de Vigenère. Paris, Abel Langellier. MDCV.

1757, f. Le Général d'Armée par Onosander. Ouvrage traduit du Grec par le Baron de Zur-Lauben. Paris etc. —— Sub eodem titulo hanc versionem cum textu graeco edidit Schwebel. *V.* supra I. (1762).

1757, 4. — trad. par Ch. Guischard ou Quintus Icilius. —— In eiusdem Mémoires militaires sur les Grecs et les Romains. (La Haye. 1757) T. II. p. 49—106. Hoc opus prodiit etiam *Lyon* 1760, 4. sive 8. III. voll.

D. italicarum.

1546, 4. Onosandro Platonico dell' Ottimo Capitano Generale, & del suo Ufficio. Tradotto di Greco in lingua volgare italiana per M. Fabio Cotta nobil Romano. Con Gratia & Privilegio. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari MDXLVI. —— Rep. 1548.

1548, 8. Onosandro *etc.* Con Privilegio. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari MDXLVIII. —— Haec est secunda editio.

E. anglicarum.

1563, 8. Onosandro Platonico of the generall captaine, and of his office; translated out of Greke into Italian, bio Cotta, a Romayne, and ou lian into English, by Peter Why Imprinted at London by Willian 1563.

F. hispanicaru

1567, 4. De re militari prim lumen. Onosandro Platonico de dades y partes que ha de tener celente capitan general, y di su cargo. Traduzido de Griego e llano por Diego Gracian. Segun men. Cesar renovado, que so seruaciones militares, ardides de guerra, que uso Cesar. quarto y quinto volumen. D militar y instruction de los h cosas de guerra de (Gu. du Be gnor de) Langeay. Traduz. de en Castellano por el mesmo. B Cl. Bornat. MDLXVII. *In fine.* —— 12 *ff.* praefixa, 203 num. *ff.*

III. *Illustrantia On drum scripta.*

Iani *Gruteri* Varii Discursus; S lixi Commentarii ad aliquot i loca TACITI atque ONOSAND 1604. P. II. 1605. In bibliopol meliniano. 4. —— 182; 194 pp. mentarii ad editionem textus a. tinent. Gruterus res tantum illu

Beatus Fidelis Ant. *de Zurlaul* une traduction allemande d'On imprimée à Mayence a. 1532, fo Mem. de l'Acad. des Inscr. T. Hist. p. 159 sqq.

OPPIANUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 625 sqq. T. IV. p. 590 sqq.

I. *Editiones text*

Aa) *Opera omni*

1517, 8. *ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΑΛΙΕ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΝΤΕ. ΤΟΥ ΑΥΤ ΝΗΓΕΤΙΚΩΝ· ΒΙΒΛΙΑ ΤΕ* *Oppiani de piscibus libri* V. *E uenatione libri* IIII. *Oppiani de Laurentio Lippio interprete libri Aldi insigne typ.* AL||DVS. *In f* NETIIS IN AEDIBVS ALDI DREAE SOCERI MENSE DE

M. D. XVII. *a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x. Omnes sunt quaterniones.* —— Duo priora non num. *ff.* titulum et utramque Asulani praefationem continent; Oppiani *f.* 3 habetur, textus autem *f.* 3—166 exhibetur; deinde sunt adiecta duo *ff.*, quorum prius registrum et subscriptionem, posterius insigne Aldi typ. (AL||DVS) habet. Multum de sua editione iactat Asulanus in praefatione verbis his: „In horum autem voluminum editione operam dedimus ut talem castigationis nostrae, & multorum doctorum perspiceres diligentiam, qualem mos, et consuetudo nostra postulabat, & deprauatio superioris editionis, quae alibi est facta, merebatur.“ Ex his postremis apparet, Asulanum aegre tulisse, prius Oppiani librum editum esse ab Marco Musuro. Attamen Asulanus fere omnibus iis locis, ubi a Juntinae scriptura discessit, magis depravavit quam correxit textum. Bibl. acad. Lips.

1555, 4. Oppiani Anazarbei de piscatu libri V. de venatione libri IIII. *Graece.* Parisiis M. D. LV. Apud Adrianum Turnebum, typographum regium. —— 2 *ff.* praefixa, 207 pp., et 4 *ff.* Turnebus textum recensuit et ad fidem codicis msti, et ex coniectura. Praeterea excerpsit varias lectiones editionum et Juntinae et Aldinae, reliquae sunt coniecturae.

1597, 8. OPPIANI Poëtae Cilicis De venatione Lib. IIII. De piscatv Lib. V. *Cum Interpretatione Latina, Commentariis, & Indice rerum in vtroque opere memorabilium locupletissimo,* Confectis studio & opera CONRADI RITTERSHVSII *Brunsvvicensis* I. V. D. Qui & recensuit hos libros denuò, & Adr. Turnebi editionem Parisiensem cum trib. Mss. Palatinis contulit: inde & var. Lect. & Scholia Graeca excerpsit. LVGDVNI BATAVORVM, EX OFFICINA PLANTINIANA, Apud Franciscum Raphelengium. cIↃ.IↃ. XCVII. —— 44 *ff.* praefixa, 376 pp., 16 *ff.* index.; 4 *ff.* praefixa, 344 pp., 164 pp., et 2 *ff.* Rittershusius textum e Turnebi editione ad tres codices mstos Palatinos recensuit, et praemisit praeter dedicationem prooemium de Oppiani vita aliaque prolegomena; deinde commentarium et scholia vetera graeca indicesque adiecit. Versio latina et prosaica; sed nimis adfectata habetur, quamvis elegans sit. E codice Salmantico et Vaticano supplet Andreas Schottus versus aliquot in Rittershusii aliisque editionibus praetermissos. Schneiderus in praefatione suae editionis a. 1776, p. X sq. iudicat de Rittershusii editione sic: „Sumserat sibi Turnebianam editionem repetendam, quam et in operis inscriptione profitetur se cum tribus codicibus manuscriptis contulisse. Verum utriusque editionis comparatione instituta reperi, Rittershusium in Cynegeticis saepissime deserto Turnebiano exemplo vitia Aldinae revocasse, plura Brodaei et Bodini commenta importune ipsi poëtae carmini intulisse, Turnebianam varietatem aut alieno loco posuisse, aut plane neglexisse, maximam denique emendationum partem, quae Turnebum autorem habent, omnino omisisse. Deinde quidnam ei homini fuisse dicas consilii, cum mendosas lectiones, quas scilicet intellexisse videri volebat, loco suo relinqueret, variarum lectionum farragine in margine rejecta, de quarum pretio vix bis terve pronunciare ausus est? Magna etiam ejus fuit in vetustis editionibus comparandis negligentia, quas cum aliquoties in commentariis suis laudasset, nihil tamen inde in marginem varietatis retulit, praeter eas lectiones, quas Turnebus ex Aldina et Juntina excerptas annotaverat; in qua re tamen eo modo versatus est, ut nescias, ex codice aliquo an editione vetustiori varietas, quam annotat, petita sit.“ Bibl. sen. Lips.

1606, f. — graece et latine, cum notis. —— In *Iac. Lectii* Corpore Poetarum graec. heroic. (Genev.) p. 87 sqq.

1776, 8 mai. OPPIANI, Poetae Cilicis, de Venatione Libri IV, et de Piscatione Libri V, cum paraphrasi Graeca librorum de Aucupio. Graece et Latine. Curavit Ioh. Gottlob Schneider. Argent., sumptibus Amandi Koenig, bibliopolae. MDCCLXXVI. —— XXX, 438 pp. 2 *Th.* 8 *Gr.* 6 exx. in ch. holland., 3 autem in ch. holland. m. in 4 extant. Paraphrasis graeca est Eutecnii. Versio latina poematis de Venatione ex Turnebi editione repetita est; versionem poematis de Piscatione confecit Schneider; Eutecnium vertit Gesnerus. Editor textum ad quatuor codicum mstorum Paris. editionumque veterum fidem emendavit. Notae eiusdem p. 345—438 leguntur.

1813, 8 mai. *Οππιανου Κυνηγετικα και Αλιευτικα.* Oppiani Cynegetica et Halieutica. Ad fidem librorum scriptorum emendavit I. Glo. Schneider. Accedunt versiones latinae metrica et prosaica plurima Anecdota et index graecitatis. Lips., ap. I. A. Gl. Weigel. MDCCCXIII. —— XVI, 98 contin.: Poema de venatione carmine latino redditum a Dav. Peifero a. M. D. LV., nunc primum editum. 250 pp. 2 *Th.*, ch. mel: 2 *Th.* 16 *Gr.*, ch.

membr. 4 *Th.* Textus graecus exhibetur usque ad p. 183; p. 184 — 250: annotationes breves, maxima ex parte varias lectiones continentes, leguntur. Conf. ephem. litt. Jenens. 1815. no. 116. 117. 118. 119.

Bb) *Poemata singula.*

1) Halieutica.

1515, 8min. *ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΝΤΕ.* OPPIANI DE NATVRA SEV VENATIONE PISCIVM LIBRI QVINQVE. *In fine f. 70b: a b c d e f g h i. Quaterniones omnes. Impressum Florentiae in Aedibus Philippi Iuntae Florentini. Anno ab incarnatione. D. XV. supra mille mense Iulio Leone Decimo Pontifice.* —— 72 *ff.*, quorum antepenultimum vacat, ultimumque insigne Iuntae typ. habet. De editione ipsa disputat Bernardus Iunta in epistola praemissa et Marco Musuro data sic: „Ut autem libentius hoc legant opusculum, postquam isthic apud te [" Musurum "] tribus exemplaribus nostrum, tua ope castigatius redditum fuit, totidem hic quoq; apud nos uetustissimis codicibus diligentissime examinatum esse non ignorent.“ Schneiderus hanc omnium veterum editionum optimam et emendatissimam habet. Bibl. sen. Lips.

2) Cynegetica.

1549, 4. *ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ.* OPPIANI DE VENATIONE LIBRI IIII. PARISIIS *Apud Vascosanum, uia Iacobaea ad insigne Fontis.* M.D.XLIX. —— 38 num. *ff.* Haec editio omni et praefationis et annotationum dote caret. De editore huius editionis dubitatur; in sua enim priore editione praefat. p. VIII suspicatus est Schneiderus, editorem esse Hadrianum Turnebum, quia is in suae editionis a. 1555 calce dicit haec: „Septem abhinc annis leviter emendaveram Oppianum de Venatione, partim animi coniectura, partim libri veteris ope. Eas emendationes quidam usurpavit, et sibi donavit, quas tamen non putabam tanti, ut in furtivis rebus esse deberent. Eas a nobis vindicatas et recuperatas esse nemo conqueri debebit. Non me latet adhuc multos esse locos maculosos, quos aliis emendandos relinquo, quasdam etiam lectionis varietates, quorundamque errorum emendationes praescribere visum est.“ Postea autem Schneiderus sententiam suam mutavit, dicens in animadversionibus infra allegandis p. 33: „mihi apparuit eundem Io. Bodinum auctorem esse editionis Vascosanae, cuius tota forma plane congruit cum ipsa Bodini interpretatione et commentariis, quos aliquot annis post idem Vascosanus curavit. Est vero haec Vascosana editio, procurata a Bodino, mera repetitio Aldinae, ne una quidem litterula nisi forte per operarum typographicarum errorem immutata. Verum in commentariis Bodinus multa editionis Aldinae vitia post Brodaeum emendavit, ita ut, quemadmodum iam supra monui, fere nihil relictum fuerit, in quo Hadr Turnebus ingenium suum exercere atque ostentare posset. Hinc vero indicari atque emendari debent ea, quae disputata sunt a me in Praefatione de auctore Vascosanae editionis, et controversia, quae fuisse olim dicitur inter Hadr. Turnebum et Io. Bodinum, quorum ille multorum locorum emendationes sibi a Bodino subreptas esse conquerebatur. Brodaeum multis locis nominavit Io. Bodinus.“

1786, 8 mai. OPPIANI POEMA DE VENATIONE. *Alius titulus est*: OPPIANI POEMATA de Venatione et Piscatione cum interpretatione latina et scholiis, accessit Eutechnii paraphrasis *ἰξευτικων* et Marcelli Sidetae fragmentum de piscibus Tomus I. Cynegetica ad quatuor Mss. Codd. fidem recensuit et suis auxit animadversionibus Jac. Nic. Belin de Ballu. Argentorati Sumptibus Bibliopolii acad. 1786. *Cum Approb. & Privil. Reg. In fine*: Argentorati excudebat Joh. Henr. Heitz, Univ. Typogr.—— xliv, 366 pp., et 1 *f.*: addenda et emendanda. In prolegomenis agit editor de auctore poematum contra Schneideri opinionem, qui Oppiano poema de venatione abiudicat; deinde de scriptoribus venatoriis et veteribus et recentibus; ad calcem autem prolegomenorum vita Oppiani ex autore anonymo graece scripta, variis lectionibus subiectis, et *Κωνσταντινου του Μανασση γενος Οππιανου δια ϛιχων πολιτικων εμμετρων* ex codice regio Paris. exhibetur. Textui graeco (p. 1 — 186) et versio Turnebi latina et notae criticae subiectae sunt; deinde p. 187 — 366: Animadversiones in Oppiani libros *Κυνηγετικων* leguntur. Reliqua, quae in titulo commemorantur, in hoc volumine non continentur, quod ideo dico, quia nonnulli viri docti haec editioni inesse putarunt. Contra Belinum de Ballu disputavit Schneiderus in novissimae editionis praefatione p. VII sqq., suam sententiam argumentis exquisitis defendens. Hanc editionem censurae subiecit Schneiderus in Commentariorum Lips. de rebus in scient. nat. et medic. gestis

Tom. XXVIII. p. 464—484. Editor, quamquam usus est quatuor codicum matorum variis lectionibus, non satis profecit.

I. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Utrumque carmen.*

1555 (*non* 1554), 4. OPPIANI ANAZARBEI de Piscatu Libri V, Laurentio Lippio interprete; de Venatione Libri IIII, latine, Adr. Turnebo interprete. Paris., apud Guil. Morelium. M.D.LV. —— 3 *ff.* praefixa, 202 pp.

Bb) *Singula carmina.*

1) Halieutica.

1478, 4. *F.* 1*a:* Uita Oppiani Laurentii Lippii Collēsis ad ma || gnificȝ Uirum Laurentium Medicem. *F.* 1*b*: Proemium Laurentii Lippii Collensis super in || terpretatione Oppiani ad magnificum uirūȝ Lau || rentium Medicem. *Deinde exhibetur carmen hexametris compositum, sed excipiunt f.* 2*b argumenta duo, in horum calce*: Interpretatio Oppiani Laurentii Lippii || Collensis Ad Magnificum Uirum Lau || rentium Medicem. *F.* 3*a sign.* a 3) *incipit versio ipsa*: (d)Ispersas ponti gentes aciesq; natantum || *etc. F.* 58*a sign.* h 2): Finis quinti libri et ultimi Oppiani || traducti a Laurentio Lippio Collensi. *F.* 58*b*: Distica (?) Laurentii Lippi Collensis ad mag || nificum Uirum Laurentium Medicem. *F.* 64*a*: Philippus potens ad Lectorem || Laurentius Lippius Collensis Uir utraque lin || gua apprime eruditus hoc diuinū Oppiani opus || transtulit Gallus cognomine Bonus impressit: || ut esset studiosis litterarum utriusque industria || quantulacunque accessio: Quapropter quod Op || pianum o lector latinum legis utrisque gratias || agas Impressum in Colle Oppido Municipio || Florētino anno ab hūaitate(?) Christi. Mcccclxxviii. || die. xii. Septembris. *Registrum.* —— 64 *ff.* cum 32 lin. Char. goth.

1534, 4. OPPIANI poetae Alieuticon, sive de piscibus Libri V, e graeco traducti ad Antonium imperatorem. Post Oppianum sequuntur disticha vltra centum de rebus variis oppido quam elegantissima autore Laurentio Lippio Collensi, interprete librorum V Oppiani. C. PLINII SEC. Naturalis historiae libri II, in quorum priori quidem tractat de naturis piscium, in altero vero de medicinis, ex aquatilibus sive piscibus. PAVLI item JOVII de piscibus liber unus, qui est velut commentarius in priorem Plinii librum de piscibus quemadmodum prior Plinii liber in Oppianum. Hos non contemnendos autores Joh. Caesarius recognovit, castigavit, simulque et scholiis passim explanavit. Argentorati excudebat Iacobus Cammerlandus Moguntinus, M.D.XXXIIII. Mense Februario. —— 4 *ff.* praefixa, 152 num. *ff.*

1508, 4. Oppiani de Piscibus Libri V, e graeco traducti per Laurentium Lippium Collensem. Eiusdem Lippii Disticha et Oppiani vita. Venetiis per Bernardinum Venetum MDVIII.

2) Cynegetica.

1555, 4. OPPIANI DE VENATIONE libri IIII. Ioan. Bodino Andegauensi interprete. Ad D. Gabrielem Boverivm Andivm episcopvm. His accessit Commentarius uarius, & multiplex, eiusdem interpretis. Lvtetiae Apud Michaelem Vascosanum, uia Iacobaea sub insigni Fontis. M.D.LV. Cvm privilegio. —— 4 *ff.* praefixa, 42 num. *ff.*, insertis 2 *ff.* continentibus Ioannis Bodini praefationem ad commentarium, *f.* 43—110.

1600, f. Oppiani de venatione libri IV, latine, ita conversi ab Adr. Turnebo, ut singula verba singulis respondeant. —— In *Turnebi* Opp. (Argent.) T. II. p. 150 sqq.

1604, 8. Oppiani libri de Venatione IV, latino carmine redditi a Michaele Piccarto. Ambergae, Schönfeld. MDCIV.

B. germanicarum.

1755, 8. Die Jagd, ein Lehrgedicht aus dem Griechischen des Oppianus in deutsche Verse übersetzt (*von S. H. Lieberkühn*). Leipz. —— 4 *Gr.* Haec versio versibus similis exitus composita est.

C. gallicarum.

1) Halieutica.

1817, 8. Les Halieutiques, traduites du poëme grec d'Oppien par J. M. Limes. Paris, Lebègue. —— 6 *fr.*, ch. membr. 12 *fr.*

2) Cynegetica.

1575, 4. Les Quatre Livres de la Venerie d'Oppian, poëte grec d'Anazarbe, par Florent Chretien. à Paris, de l'imprimerie de Rob. Etienne, par Mamest Patisson. M. D. LXXV. —— Haec versio fide quidem fortasse ad editionem Aldinam facta est, sed non ea elegantia, quae animum delectat.

1690, 12. Traités de la Chasse, composés par Arrian et Oppian; traduits en François (*par Samuel Dé-Fermat*). Paris, D. Hortemels. MDCXC. —— Fere barbara est versio.

1787, 8. La Chasse, poëme d'Oppien, traduit en françois, par M. Belin de Ballu, *etc.*; Avec des remarques: suivi d'un Extrait de la grande Histoire des Animaux d'Eldémiri, par M. ** (*Silvestre de Sacy*). A Strasbourg, à la librairie académique. Avec approbation et privilège du Roi. 1787. —— XVI, 224 pp. 5 *fr.* Annotationes adiectae sunt ex eiusdem interpretis notis latinis (*V.* supra I. Bb) 2) excerptae.

D. italicarum.

1728, 8. Oppiano della Pesca, e della Caccia tradotto dal Greco, e illustrato con varie Annotazioni da Anton Maria Salvini al Serenissimo Principe di Savoja Tenente Generale Cesareo. In Firenze. MDCCXXVIII. Nella Stamperia di Sua Altezza Reale. Appresso il Tartini, e'l Franchi. Con Licenza de' Superiori.

E. anglicarum.

1) Halieutica.

1722, 8. OPPIAN's Halieuticks of the Nature of Fishes and Fishing of the Ancients, in five Books. Translated from the Greek (*in english verse*); with an Account of Oppian's Life and Writings, and a Catalogue of his Fishes. Oxford, printed at the theatre. 1722. —— 6 *sh.* Auctores huius versionis fuerunt *Draper* et *Jones.*

2) Cynegetica.

aa) *Poema integrum.*

1736, 8. Oppians Cynegetics in English Verse. York, by Gent. —— 6 *sh.*

bb) *Delectus.*

1736, 8. The first Book of Oppian's Cynegeticks; or Poem of Hunting; translated into English Verse: With a Dissertation, and Oppian's Life prefix'd. Dedicated to Sir Robert Walpole. By John Mawer, A. M. London, printed for T. Osborne. —— 1 *sh.* 6 *d.*

III. *Illustrantia Oppianum scripta.*

Παραφρασις εἰς τα Κυνηγητικα του Ὀππιανου. —— In *Συλλογη Ἑλληνικων ἀνεκδοτων.* Fasc. Ξ. no. 3. *V.* supra Anecdota 1816.

Ioannis Brodaei Tvronensis Annotationes in Oppiani Cynegeticon libros IIII. Quinti Calabri Paralipomenon Homeri lib. XIIII. Coluthi Thebani de Helenae raptu lib. unum. *Quae nunc primùm in lucem eduntur, cum locuplete rerum & uerborum in his memorabilium Indice. BASILEAE, PER Ioannem Heruagium.* In fine indicis: BASILEAE, PER IOANnem *Heruagium, Anno* 1552. 8. —— 8 *ff.* contin. titulum et Nicolai Gerbelii in Annotationes I. Brodaei, p. 1—152: In Oppiani Cynegetica Annotationes; p. 153—424: In Quintum Calabrum Annotationes; p. 425—440: In Coluthum Annotationes; 16 *ff.*: Rervm et verborvm in his Io. Brodaei Annotationibus memorabilium index. In adnotationibus ad Oppianum Brodaeus feliciter correxit fere omnia, saltem praecipua Aldinae editionis vitia, ita ut nihil omnino ab Hadr. Turnebo mutatum sit, quod non antea Brodaeus et editor Parisiensis excogitaverit.

() Observationes in Oppianum. —— In Miscellaneis Observationibus. Vol. II. T. II. p. 195—208. T. III. p. 358—367. Vol. III. T. I. p. 54—66. Vol. IV. T. I. p. 1—19. T. II. p. 201—219. T. III. p. 364—377.

() Glossae in Oppiani *Ἁλιευτικων* libros I. II. III. V. Ordini suo restitutae ex codice vetusto. —— In Miscellaneis Observationibus Vol. IX. T. I. p. 100—142.

G. *d'Arnaudii* Animadversiones in Oppianum. —— *V.* eius Lectiones graec. (Hag. Com. 1730, 8) p. 176—235.

Eutecnii paraphrasis. —— *V.* supra Eutecnius I.

Paul. Iac. *Foertsch*: De Oppiano poeta. Cilice nonnulla. disserit et Davidis. Peiferi. epistolam ad. Rvdolphvm. II. Imp. Oppiani. venaticis. latino. carmine ab. illo. redditis praemissam in. lucem. profert. Lips. ex. officina. Stopffelia. (1749,) 4. —— XV pp.

L. *Heiberg*: Sylloge vocum graecarum ex Oppiani Cynegeticis et Quinti Smyrnaei Paralipomenis, quae in Lexico Schneideriano frustra quaeruntur. Progr. schol. Odense. 1816, 8. —— 16 pp.

(Fr. *Passowii*) Variae lectiones in Oppiani Halieutica e codice Pragensi enotatae. —— Praemissae sunt Indici Lectionum in Univ. Litt. Vratislav. per aestat. a. 1824 habend. 4. VIII pp. Repetitae sunt in *Seebodii* Archiv. 1824.

Dan. *Peuceri* Progr. Oppianus sacr. literas illustrans. Isenaci. 1745, f.

Amad. *Peyron*: Annotationes ad Oppianum secundum editionem Schneideri. —— *V.* eius Notitiam librorum manu typisve descriptorum. (Lips., Weigel. 1820, 4 mai) p. 87 sqq.

Pierson: Oppiani loci aliquot tractantur. —— In eiusdem Verisimilibus (Lugd. Bat. 1752, 8.) p. 39. 166 sqq. 192 sq. *V.* supra s. v. Moeris. I. 1831 sq.

Jani *Rutgersii* Glossarium graecum nunc penitus restitutum, origini suae vindicatum atque annotationibus illustratum a F. Strunzio. Vitembergae, Zimmermann MDCCXIX. 8. —— Hoc glossarium primus omnium e vetusto codice edidit Ianus Rutgersius in Variarum lectionum libro VI. cap. 5. p. 552, ubi etiam 71. 72. 304. 306. 454 sq. non infeliciter tractavit Oppianum. Glossas quidem secundum elementa digessit, sed non animadvertit, illas pendere e versibus cuiusdam poetae, atque in fine adiecit. Primus F. Strunzius viderat, illud glossarium ea tantum verba explicare, quae ex Oppiani Halieuticis deprompta sint. Deinde pluribus argumentis allatis eandem sententiam firmavit Iac. Dorville, qui glossarium, animadversionibus illustratum iterum edi iussit in Miscellaneorum crit. Vol. IX. supra iam laudato loco. Sed Schneiderus non eodem modo magni habet illud glossarium, quomodo alii viri docti fecerunt.

J. Glo. *Schneideri* Auctarium Animadversionum ad Libros quatuor de Venatione, qui vulgari errore Oppiano inscribuntur. —— *V.* eius Analecta critica fascic. I. (Traj. ad Viad. 1777, 8) p. 31—50.

ORATORES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 883 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 745 sqq.

I. *Editiones textus.*

1513, f. *ΛΟΓΟΙ ΤΟΥΤΩΝΙ ΤΩΝ ΡΗΤΟΡΩΝ. Αἰσχίνου. Λυσίου. Ἀλκιδάμαντος. Ἀντισθένους. Δημάδου. Ἀνδοκίδου. Ἰσαίου. Δεινάρχου. Ἀντιφῶντος. Λυκούργου. Γοργίου. Λεσβώνακτος. Ἡρώδου. Ἐπὶ αἰσχίνου βίος. Λυσίου βίος.* ORATIONES HORVM RHETORVM. Aeschinis. Lysiae. Alcidamantis. Antisthenis. Demadis. Andocidis. Isaei. Dinarchi. Antiphontis. Lycurgi. Gorgiae. Lesbonactis. Herodis. Item Aeschinis uita. Lysiae uita. *Infra Aldi insigne typ.* ALDVS || M. R. — *ΛΟΓΟΙ ΤΟΥΤΩΝΙ ΤΩΝ ΡΗΤΟΡΩΝ. Ἀνδοκίδου. Ἰσαίου. Δεινάρχου. Ἀντιφῶντος. Λυκούργου. Γοργίου. Λεσβώνακτος. Ἡρώδου.* ORATIONES INFRASCRIPTORVM RHETORVM. *Andocidis. Isaei. Dinarchi. Antiphontis. Lycurgi. Gorgiae. Lesbonactis. Herodis.* Infra Aldi insigne typ. ALDVS || M. R. *In fine p.* 162: Venetiis Apud Aldum, & Andream Socerum mense Aprili. M. D. XIII. a b c d e f g h i k l m n. aaa bbb ccc ddd eee fff ggg hhh iii kkk. Omnes sunt quaterniones, praeter n duernionem, & a, & kkk quinterniones. — *ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΓΟΙ. ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ, ΚΑΤΑ ΣΟΦΙΣΤΩΝ. ΓΟΡΓΙΟΥ, ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ. ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΡΩΜΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.* ISOCRATIS ORATIONES. ALCIDAMANTIS CONTRA DICENDI MAGISTROS. GORGIAE, DE LAVDIBVS HELENAE. ARISTIDIS DE LAVDIBVS ATHENARVM. EIVSDEM DE LAVDIBVS VRBIS ROMAE. *Infra Aldi insigne typ.* ALDVS || MA. RO. *In fine Isocratis pag.* 197: *ΤΕΛΟΣ.* aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm nn Omnes quaterniones, preter (?) nn qui duernio. VENETIIS APVD ALDVM, ET ANDREAM SOCERVM MENSE APRIL. M. D. XIII. *Deinde 1 vac. f. et a pag.* 98—167 *reliqua, in quorum fine p.* 167: *ΤΕΛΟΣ.* aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm nn AA BB CC DD EE. Quaterniones. praeter nn & EE Duerniones. VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET ANDREAE SOCERI. IIII NONARVM MAII. M. DXIII. *Deinde fol. ult., in cuius pag. versa Aldi insigne typ.* ALDVS || M. R. —— 2 *ff.*, a pag. 3 (*sign.* a ii) usque ad pag. 197 textus graecus exhibetur, excepto uno vacuo *f.* intra p. 14 et 15, cum sola inscriptione: „*Τουτι το φυλλον, ὁταν συνδεθῃ ἡ βιβλος ἀποκοπτεον, ἡνα μη γενηται σοι ἐμποδων ἀναγινωσκοντι. οὐδεν γαρ λειπει.*" Hoc folium, conglutinato libro, abscidendum, ne sit tibi inter legendum, impedimento. nibil enim deest." In calce etiam vac. *f.* extat. *Pars II.* continet unum *f.*, et a pag. 3 (*sign.* aaa ii) us-

que ad pag. 162 textus graecus exhibetur. *Pars III* unum *f.* habet praemissum, deinde a pag. 3—167 textus graecus continetur, et in calce 1 *f.* est. *Parte I.* habetur excepto titulo Aldi Manutii epistola a *f.* 1*b* — 2*fb* inscr.: ALDVS MANVTIVS FRANCISCO FASEOLO IVRISCONSVLTO AC SENATVS VENETI A SECRETIS MAGNO. S. P. D. Eam excipit: *Πιναξ* A pag. 3—85: *Αισχυνου ῥητορος βιος και λογοι*; a pag. 86—177: *Λυσιου λογοι*; pag. 177—180: *Ἀλκιδαμας*; pag. 180—182: *Αντισθενης*; p. 182—184: *Δημαδης*; pag. 185—197: *Λυσιου βιος, του Αλικαρνασεως*. *Parte II.* continetur *f.* 1*b*: index orationum; pag. 3—32: *Ανδοκιδης*; p. 32: *γενος Ἰσαιου*; p. 33—80: *Ισαιος*; p. 81—99: *Δειναρχος*; p. 99: *γενος ἀντιφωντος*; p. 99—132: *Αντιφων*; p. 132—151: *Λυκουργος*; p. 151—155: *Γοργιου υπερ Παλαμηδους απολογια*; p. 155—159: *Λεσβοναξ*; p. 160—162: *Ἡρωδης*. *Parte III.* habetur *f.* 1 epistola inscr.: ALDVS MA. RO. IOANNI BAPTISTAE EGNATIO VENETO. S. et index orationum; p. 3—16 leguntur: *Βιος Ἰσοκρατους κατα πλουταρχον. Του αὐτȣ βιος κατα φιλοξρατον. Διονυσιȣ ἁλικαρνασεως* (?) *περι ἀρχαιων ῥητορων*; pag. 17—197: *Ισοκρατους λογοι*; a pag. 98 (*sign.* AA) — 101: *Ἀλκιδαμαντος κατα σοφιστων*; p. 101—104: *Γοργιου ἑλενης ἐγκωμιον*; p. 104—167: *Ἀριστειδου παναθηναϊκος. Του αυτȣ ῥωμης ἐγκωμιον*. Bibl. acad. Lips. Bibl. regia Berolin. habet Wyttenbachii exemplar.

1575, f. *ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΡΗΤΟΡΩΝ ΛΟΓΟΙ. ΑΙΣΧΙΝΟΥ, ΛΥΣΙΟΥ, ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ, ἸΣΑΙΟΥ, ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ, ἈΝΤΙΦΩΝΤΟΣ, ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ, ἩΡΩΔΟΥ, και ἀλλων τινων.* ORATORVM VETERVM ORATIONES, AESCHINIS, LYSIAE, ANDOCIDIS, ISAEI, DINARCHI, ANTIPHONTIS, LYCVRGI, HERODI, & aliorum. In harum editione quid ab Henr. Stephano praestitum sit, ex eius praefatione lector intelliget. *Cum interpretatione Lat. quarundam.* EXCVD. HENR. STEPH. ANNO M.D.LXXV. —— 6 *ff.* praefixa, 213, 191 pp. contin. textum graecum; 178 pp. versionem latinam continentes. Pag. 1—90 Aeschines, p. 91—198 Lysias, p. 200—213 Lysiae vita; p. 1—24 Andocides, p. 53—89 Isaeus, p. 90—111 Dinarchus, p. 111—147 Antiphon, p. 147—169 Lycurgus, p. 169—174 Lesbonax, p. 174—178 Herodes Atticus, p. 178—181 Demades, p. 181—183 Antisthenes, p. 184—187 Alcidamas, p. 187—191 Gorgias. Versio latina est: P. 1—99 Aeschines, p. 100—156 Demosthenis oratio pro Ctesiphonte, p. 157—178 Lysias. Bibl. acad. et sen. Lips.

1619, 8. ORATORVM GRAECIAE PRAESTANTISSIMORVM Antiphontis, Andocidis & Isaei ORATIONES XXX. Cum Ciuilium, tum Criminalium causarum Iureconsultis ac Rhetoribus vtilissimae: Interprete Alphonso Miniato Bononiensi. *Nunc primum Graece & Latine editae.* HANOVIAE, Typis Wechelianis, impensis Danielis ac Dauidis Aubriorum, & Clementis Schleichii. *M.DC.XIX.* — ORATIONES POLITICAE Dinarchi, Lycvrgi, Lesbonactis, Herodis, Demadis: *Graecè ac Latinè nunc primum simul editae.* HANOVIAE, Typis Wechelianis, impensis Danielis ac Dauidis Aubriorum, & Clementis Schleichii. *M.DC.XIX.* —— 599 pp.; 8 *ff.* praefixa, 254 pp. Parte I., praemissa Antiphontis vita, graece et latine p. 5—12, p. 13—163 Antiphontis orationes graece et latine, p. 164—313 Andocidis orationes, graece et latine, p. 314 sq. vita Isaei ex Plutarcho et p. 317—359 Dionysii Halic. de Isaeo iudicium graece et latine, p. 360—590 Isaei orationes leguntur. Pag. 591—599 variae lectiones exhibentur. Parte II. extant p. 1—90 Dinarchi orationes graece et latine; p. 91—197, praemissa Lycurgi vita ex Plutarcho gr. et lat., Lycurgi oratio graece et latine; p. 198—218 Lesbonactis oratio graece et latine; p. 219—234 Herodis oratio graece et latine; p. 234—243 Demadis oratio graece et latine, p. 243—254, variae lectiones. Bibl. acad. Lips.

1748 — 1754, 4. —— *V.* infra 1774.

1770 — 1775, 8. Oratorum Graecorum, quorum princeps est Demosthenes, quae supersunt monumenta ingenii, e bonis libris a se emendata, materia critica, commentariis integris Hier. Wolfii, I. Taylori, Jer. Marklandi, aliorum et suis indicibus denique instructa edidit I. Iac. Reiske. Lips., Sommer. —— Hic est titulus tomi primi (CVIII, 808 pp.) Demosthenis partem priorem tenens. Tomus II. (1770; 809—1492, 260 pp.) est: Demosthenis partem posteriorem tenens; deinde continentur p. 9—116 Scholia vetusta in Demosthenem e cod. Bavar., p. 117—191 alia scholia e cod. August., deinde p. 191—196 alia ex Aldin. Lessing., p. 197—240 tabula paginarum, p. 241—260 Ind. lectionum et coniecturarum. Tomo III. (1771; XL, 820 pp.) continetur Aeschinis Tom. I., et quidem p. 1—16 *Βολφιου προοιμιον*, p. 17—20 *Ὑποθεσεις*

εἰς τον κατα Τιμαρχου, p. 21—26 Taylori praefatio, p. 27—702 Aeschinis orationes, p. 703 sq. Notae Cl. Salmasii ad Aeschinem, p. 705—708 Supplementa annotationum I. Marklandi ad Aeschinem, p. 709—712 Accessio ad notas Reiskii, p. 713—717 praefatio ad Scholia in Aeschinem, p. 719—769 Scholia ad Aeschinem, p. 770—776 praefatio ad librum variarum lectt., p. 777—820 variae lectiones. Tomus IV. est Aeschinis Tom. II. (1771; 835—1284, 274, 159 pp.) continens p. 835—944 varias lectiones, p. 945—1236 indices ad Aeschinem, p. 1237—1244 tabulam paginarum, p. 1245—1284 Matthaei de Aeschinis oratione commentationem, p. 1—102 Dinarchi Orationes III cum annotationibus Hier. Wolfii et J. Jac. Reiskii, p. 105—242 Lycurgi oratio cum annotationibus Taylori et Reiskii, praemissis et (p. 105—128) praefatione Taylori, et (p. 135—242) notis, p. 243—274 Hauptmanni dissertatio de Demade, p. 1—133 Andocidis orationes IV cum annotationibus Reiskii, p. 134—159 epilogus, continens Zosimi Ascalonitae et Anonymi vitas Demosthenis. Tomus V. est Lysiae Tom. I. (1772; XIX, 924 pp.) continens Lysiae orationes. Tomus VI. est Lysiae Tom. II. (1772; 943 pp.) continens p. 1—42 fragmenta Lysiae, p. 43—52 tabulam paginarum, p. 53—56 Annotationes Taylori ad Lysiam, p. 57—98 Taylori praefationem, p. 98—100 Marklandi praefationem, p. 100—158 Lysiae vitam a Tayloro conscriptam, p. 159—204 *Λυσιου βιον* Dionysii Halicarnassei, p. 204—212 Lysiae vitas Plutarchi, Photii, Suidae, Eudociae, p. 213—218 Testimonia veterum de Lysia, p. 219—334 Taylori Lectiones Lysiacas, p. 335—343 ad Lysiam Taylorianum accessiones, Reiskii praefationem, p. 344—350 Praefationem ad Hier. Wolfii latinam interpretationem operum Aeschinis, p. 351—657 Lysiae orationum interpretationem latinam, p. 658—722 Varias lectiones, p. 723—726 Lectionem var. ad Dionysium Halic, p. 727—734 Reiskii praefationem ad suos in Lysiam indices, p. 735—914 Indicem graecitatis, p. 914—929 Taylor. ind. regiminum, p. 930—943 indices reliquos. Tomus VII. (1773; 951 pp.) continens p. 1—299 Isaei orationes X cum annotationibus Reiskii et Taylori, p. 300—370 Dionysii Halic. Isaei vitam, cum annotationibus Sylburgii, Hudsoni, Reiskii, p. 371—520 latinam Reiskii interpretationem reliquiarum Isaei, p. 521—600 Indices ad Isaeum, p. 601—793 Antiphontis Reliquias cum annotat. Reiskii, p. 795—830 van Spaan (revera *Ruhnkenii*) dissertationem de Antiphonte, p. 832—846 Specimen annotationum I. Gf. Hauptmanni inmistis brevibus quibusdam Th. S. Bayeri et J. Mth. Gesneri, p. 846 Excerpta e literis a Bayero ad Gesnerum datis super Antiphontis editione a Bayero inchoata, p. 848 Annotationes Taylori ad Antiphontem, p. 849—869 Reiskii curas posteriores ad Antiphontem, p. 870—951 Indicem Graecitatis Antiphontis. Tomus VIII. (1773; 971 pp.) continens p. 1—121 Lesbonactis, Herodis Attici, Antisthenis, Alcidamantis, Gorgiae Leontini Exercitationes, p. 122—189 Dav. Ruhnkenii historiam criticam oratorum Graecorum, p. 190—194 Reiskii Accessiones ad suas annotationes ad supra dictos Sophistas, p. 195—198 Excerptum e prolegomenis Schol. graec. ad Aphthonium, p. 199—304 Reiskii interpretationem latinam reliquiarum Antiphontis, p. 305—406 eiusdem interpretationem latinam Reliquiarum Andocidis, p. 407—454 Dionysii Halic. iudicium de Dinarcho cum Sylburgii et Reiskii annotationibus, p. 455—462 Reiskii curas posteriores ad Dinarchi Lysiae et Andocidis Reliquias, p. 463—544 Eiusdem indicem graecitatis Andocideae, p. 545—611 J. Gf. Hauptmanni prolusiones de Andocide, p. 612—648 Reiskii Indicem graecitatis Dinarcheae, p. 649—690 eiusdem indicem graecitatis Lycurgeae, p. 691—695 I. Taylori ad Dinarchum et Andocidem annotationes, p. 696—771 eiusdem prolegomena ad Demosthenem, p. 772—876 Hier. Wolfii de vita sua expositionem, p. 877—882 Reiskii praefationem ad Gregorii Corinthi expositionem libri Hermogenis *περι μεθοδου δεινοτητος*, p. 877—882 Gregorii librum nunc primum e ms. ed. cum Reiskii annotationibus. Tomus IX. (1774; 848 pp.) Apparatus critici ad Demosthenem Vol. I. continens Hier. Wolfii et Io. Taylori annotationes. Tomus X. (1774; 851—1198, 1—546 pp.) Apparatus critici ad Demosthenem Vol. II. tenens Hier. Wolfii et partim Taylori quoque annotationes ad orationes eas, quae Volumen II. edit. Lips. implent, tum proprias quoque I. Iac. Reiskii annotationes ad Demosthenem ab eoque collectas varias lectiones. Tomus XI. (1775; p. 547—1782) Apparatus critici ad Demosthenem Vol. III. tenens I. Iac. Reiskii reliquas ad Demosthenem annotationes ab eoque collectas varias lectiones. Tomus XII. (1775; 922 pp.) Index operum Demosthenis. Confecit I. Iac. Reiske.

(1774 *titulus novus editionis a.* 1748—1757,) 4 mai. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, ΑΙΣΧΙΝΟΥ, ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΑΔΟΥ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.* GRAECE ET LATINE. Tomvs tertivs. Edidit Ioannes Taylor, LL. D. Ecclesiae de Lawford

in agro Essexiensi Rector: Archidiaconus Buckinghamiensis: et Dioeceseos Lincolniensis Cancellarivs. Cantabrigiae typis academicis. *In calce:* EXCVDEBAT CANTABRIGIAE IOSEPHVS BENTHAM ACADEMIAE TYPOGRAPHVS, MENSE IANVARIO MDCCXLVIII. — Tomvs secvndvs (*prodiit sub eodem titulo; in fine:*) EXCVDEBAT CANTABRIGIAE IOSEPHVS BENTHAM ACADEMIAE TYPOGRAPHVS MENSE MAIO MDCCLVII. —— Vol. III. complectitur vi pp., 3 *ff.*, 662 pp., et 1 *f.* corrigenda; *Vol. II.* 13 *ff.* praefixa, 765 pp. Volumini II. praemissum est p. 1 sqq. *Ιερωνυμου Βολφιου προοιμιον;* p. 9—82 *Αισχινου κατα Τιμαρχου λογος*, graece, et textui subiecta versio latina, p. 83—108 Notae, p. 109—236 *Δημοσθενους ὁ περι της παραβρεσβειας λογος*, p. 237—306 *Αισχινου ὁ περι της παραπρεσβειας λογος*, p. 307—360 Notae, p. 361—464 *Αισχινου ὁ κατα Κτησιφωντος λογος*, p. 465—592 *Δημοσθενους ὁ περι τȣ Στεφανου λογος*, p. 593—724 Notae, p. 725—748 *Αισχινου Ἐπιϛολαι*, p. 749—761 Notae. Volumine III. continentur p. 1 sqq. *Ιερωνυμου Βολφιου προοιμιον.* p. 3—62 *Δημοσθενους λογοι προς Λεπτινην*, p. 63—82 Notae, p. 83—166 *προς Μειδειου*, p. 167—204 Notae, p. 205—238 *κατα Ἀνδροτιωνος*, p. 239—250 Notae, p. 251—336 *κατα Ἀριστοκρατους*, p. 337—360 Notae, p. 361—442 *κατα Τιμοκρατους*, p. 443—462 Notae, p. 463—498 *κατα Αριστογειτονος Α*, p. 499—508 *κατα Αριστογειτονος Β*, p. 509—526 Notae, p. 527—552 *κατα Θεοκρινου*, p. 553—560 Notae, p. 561—610 *κατα Νεαιρας*, p. 611—624 Notae, p. 625—650 *προς Ευβουλιδην*, p. 651—659 Notae. Huic editioni nunquam absolutae a. 1774 novus titulus praefixus est.

1812—1813, 8. *ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΑΤΤΙΚΩΝ ΡΗΤΟΡΩΝ ἐν οἷς προσετεθησαν και ἡ ερμηνεια του Οὐλπιανου εἰς Δημοσθενην, και Ἁρποκρατιωνος το Λεξικον. Ἐπεξεργασθεντες δε και ἐκδοθεντες ὑπο ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΔΟΥΚΑ εἰς τομους δεκα. — ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ. Τομος πρωτος. Ἐν Βιεννη της Αὐστριας. Ἐκ της τυπογραφιας Ιωαν. Βαρθ. Σβεκιου πρωην Βενδωτου.* 1812. — *Τομος δευτερος. — Τομος τριτος. — Τομος τεταρτος. — Τομος πεμπτος. ΟΥΛΠΙΑΝΟΣ. — Τομος ἑκτος. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΕΞΙΚΟΝ. Ἐκ της τυπογραφιας Ἀντωνιου Χαϊκουλ.* 1813. — *Τομος ἑβδομος. ΑΙΣΧΙΝΗΣ. — Τομος ὀγδοος. ΛΥΣΙΑΣ. — Τομος ἐννατος. ΙΣΑΙΟΣ. ΑΝΤΙΦΩΝ. ΛΕΣΒΩΝΑΞ. ΗΡΩΔΗΣ. ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ. ΑΛΚΙΔΑΜΑΣ. ΓΟΡΓΙΑΣ. — Τομος δεκατος ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ. ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ. ΑΝΔΟΚΙΔΗΣ. ΔΗΜΑΔΗΣ ΚΑΙ ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝ.* —— *ιβ'*, 378; 399; 394; 368 pp. et 1 *f.* *παροραματα:* 495; 398; 367; 368; 22, 10 360; 15, 400 pp. Non merus Reiskii textus repetitus, sed ex coniectura et ad veteres editiones hic illic emendatus est. Singulis oratoribus praemissae sunt vitae graece conscriptae, quae Reiskius iam edidit. Conf. de hac non satis nota editione, quod G. Pinzger disseruit in Seebodii Neue Krit. Bibliothek. 1825. Vol. II. p. 947—954.

1822—1823, 8. ORATORES ATTICI. Ex recensione Immanuelis Bekkeri. Tomus I. Antiphon, Andocides et Lysias. Ex recensione Immanuelis Bekkeri. Oxon. e typogr. Clarendon. MDCCCXXII. — Tomus II. Isocrates. Ex recensione Imm. Bekkeri. Oxon. e typogr. Clarendon. MDCCCXXII. — Tomus III. Isaeus, Dinarchus, Lycurgus, Aeschines, et Demades. Ex rec. Imm. Bekkeri. Oxon., e typogr. Clarendon. MDCCCXXII. — Tomus IV. Demosthenes. *Hic tomus sub singulari titulo hoc:* Demosthenes. Ex rec. Imm. Bekkeri. Pars prima, secunda, tertia, quarta. *Adiecti sunt: Σοφιστων τινων Μελεται.* Lesbonax. Herodes. Antisthenes. Alcidamas. Gorgias. Ex recensione Imm. Bekkeri. Oxonii, e typ. Clarendon. MDCCCXXIII. —— 498; 618; 600; VIII, 1614; II, 74 pp. Praefationes breves, et textui, e codicibus mstis emendato, variae lectiones codicum subiectae sunt. Rep. 1823 sq.

1823—1824, 8. Oratores Attici, ex recensione Immanuelis Bekkeri. Berol., Reimer. — Tomus I. Antiphon, Andocides, Lysias. ib. MDCCCXXIII. — Tomus II. Isocrates. — Tomus III. Isaeus, Dinarchus, Lycurgus, Aeschines, Demades. — Tomus IV. Demosthenis Pars prior. *ib.* MDCCCXXIV. — Tomus V. Demosthenis Pars altera. Lesbonax, Herodes, Antisthenes, Alcidamas, Gorgias. *ib.* MDCCCXXIV. —— 410; 504; 490 pp. et 1 *f.* corrigenda; 622; 690 pp., et p. 691—694: Index orationum et codicum, p. 695—698: Addenda et Corrigenda.

1828, 8 mai. ORATORES ATTICI et quos sic vocant SOPHISTAE. Opera et studio Gulielmi Stephani Dobson, A. M. Regiae societ. literarum Socii. Londini Excudit I. F. Dove (apud quem etiam veneunt). A. S. MDCCCXXVIII. *Voll. XVI.* —— LXIV, 392; XXXII, 778; XVI, 884; XXIV, 692; CCCLXI, 329;

522; 580; 573; 540; 588; 371; XIV, LVI, 446, 102; 367; 516; 510; 511—835, 133 pp. Tomo I. inest: Antiphon et Andocides, et quidem p. I—VI praefatio, p. VII—XLVIIII: Ruhnkenii historia critica Oratorum graecorum, p. LIII—LXII: *Petri Pauli Dobree* Adversaria ad Antiphontem et Andocidem, quae brevia sed egregie excogitata, ex relictis eiusdem Dobree schedis edita, sunt. Deinde exhibetur *van Spaan* (Ruhnkenii) dissertatio de Antiphonte, Antiphontis orationes, textui subiectis Reiskii et Hauptmanni animadversionibus, adiectaque varietate lectionum Reiskiana, aliaque varietate lectionum ad Antiphontem, qua lectiones codicum Crippsiani et Burneiani continentur; Index graecitatis Antiphonteae. — Andocidi praemissae sunt Ott. Sluiteri Lectiones Andocideae (p. 181—225); Andocidis orationes, textui subiectis Reiskii et Sluiteri notis; Addenda ex Taylori Schedis et Sluiteri Lectionibus; variae lectiones ad Andocidem; Indices graecitatis, ab Reiskio confecti; denique, *Jer. Marklandi* notulae ad Antiphontem et Andocidem, quas idem exemplari Oratorum ab H. Stephano editorum adscripserat. — Tomus II. Lysias. Primo loco exhibentur Dobreei Adversaria ad Lysiam a. 1820 confecta, quibus animadversiones de auctoritate orationum et emendationes textus continentur. Reliqua sunt, quae in Reiskii Tomo V. et VI exhibentur, nonnullis adiectis ex Augeri notis. Praestant editiones Foertschii et Franzii. — Tomus III. Isocrates. Praemissa est praefatio (p. I—VI), quam excipiunt *Dobreei* Adversaria (p. VII—XVI). Sequuntur deinde Isocratis vitae, altera ab Hier. Wolfio composita, altera ex H. Stephani diatriba desumpta (p. 1—81); Orationum epistolarumque textus, cum Langii, Bergmanni, Mori et Koraei notis. Omnino est Langi editio simul cum eiusdem indicibus repetita. Deinde exhibentur Scholia graeca ad Isocratem (p. 785—788), Varietas lectionis (791—841) ex Augeri editione, adiecta varietate lectionum ex Imm. Bekkeri et Koraei editionibus. Multa desiderantur. —— Tomus IV. Isaei, Dinarchi, Lycurgi, Demadis et Sophistarum, quae extant, omnia. Initio voluminis exhibentur *Dobreei* Adversaria ad Isaeum, Dinarchum, Lycurgum, Sophistarum Reliquias, Lesbonactem, Herodem Atticum, Alcidamantem, Gorgiam, confecta a. 1824, quae egregias interpretationes et emendationes horum scriptorum continent. Deinde (p. 1—29) Isaei vitae ex Plutarcho et Dionysio Halic. cum notis variorum; textus orationum XI adiectis notis superiorum interpretum; varietas lectionum (p. 209—228); et indices Reiskiani. Dinarchi vitae ex Plutarcho et Dionysio Halic., Dinarchi orationes, ex editione Reiskiana desumptae; variae lectiones (p. 333—337), et indices Reiskiani. Lycurgus, praemissa praefatione Io. Taylori (p. 357—373), Lycurgi vita ex Plutarcho cum notis editorum superiorum (p. 374—378); *A. Gu. Beckeri* Summarium Orationis Lysianae (p. 379—387), et oratio Lycurgi (p. 388—476) ex eiusdem Beckeri editione a. 1821 desumpta, adiectis Osanni et Pinzgeri notis; etiam Lycurgi fragmenta, ex Beckeri collectione desumpta; variae lectiones ex Pinzgeri editione, et indices Reiskiani. Demades (p. 513—534), praemissa Hauptmanni dissertatione, deinde textus ex editione Reiskii, cui subnexa est (p. 531) varietas lectionum et index graecitatis. Sophistarum primus exhibetur Lesbonax (p. 537—552), ad editionem Reiskianam et Bekkerianam, altero loco Herodes (p. 553—641) cum Fiorillonis dissertationibus, deinde Antisthenes, Alcidamas, Gorgias (p. 642—681), ex Reiskii editione, adiecta lectionis varietate Imm. Bekkeri. — Tomus V. est Demosthenis Tomus I.: Praefationes et Demosthenis Philippicae et Suasoriae. Praefationes sunt superiorum editorum, ex Reiskii editione, deinde Demosthenis vitae, ut apud Hier. Wolfium et Reiskium extant, ex Libanio, Plutarcho, Luciano, Dionysio et Zosimo. Orationes philippicae et suasoriae exhibentur p. 1—329; priores sunt ex recensione Imm. Bekkeri expressae, cum Rudigeri introductione et notis ex eiusdem editione prima a. 1818. — Tomo VI. continetur Demosthenes; Tomus II. Demosthenis publicae (? orationes). Oratio de corona ex recensione Bekkeri, oratio autem de falsa legatione ex Taylori recensione expressa est. Orationis contra Leptinem est F. A. Wolfii editio, et cum Taylori et cum Marklandi notis, repetita est. — Tomo VII. continetur Demosthenes; Tomus III. Demosthenis publicae (!) et Exceptiones. Oratio Midiana ex editione Spaldingii a. 1794 exhibetur; reliquae orationes iudiciales cum Taylori, Augeri aliorumque notis editae sunt. Orationes privatae sunt usque ad eam contra Nausimachum et Xenopeithem expressae. — Tomus VIII. est Demosthenis Tomus IV. Orationes privatae, Epitaphios, Eroticus, Exordia, et Epistolae, ex Reiskii editione, cum Hier. Wolfii, Taylori, Augeri notis, notulisque Heraldi aliorumque. — Tomus IX. est Demosthenis Tomus V. Animadversiones in Demosthenem. Continentur autem

p. 1—300 I. Iac. Reiskii annotationes ad Demosthenem; p. 303—358 Hier. Wolfii in I. Olynthiacam annotationes, latine et graece; p. 361—419 Andr. Dounaei praelectiones in Philippicam de Pace, ex Beckii editione expressae; p. 423—438 Weiskii et Schaeferi annotationes ad orationem de Halonneso, quales in Schaeferi adparatu extant; p. 441—473 H. Amersfoordtii et Gf. H. Schaeferi annotationes ad orationem de Symmoriis; p. 477—540 Th. Stanleii (sive, ut in praefatione contenditur, Iacobi Duporti) annotationes in Demosthenis orationes περὶ συμμοριῶν et de Rhodiorum libertate, primum hic editae. — Tomus X. est Demosthenis Tomus VI. Scholia et variae lectiones ad Demosthenem. Praemissa est (p. 1—4) Hier. Wolfii praefatio in Ulpiani Demosthenicos commentarios, quam excipiunt (p. 5—276) Ulpiani Scholia, textui subiecta varietate lectionis et Hier. Wolfii annotatione; deinde (p. 278—344) alia Scholia, quae adhuc in lucem prodierunt; *Mountenei* (p. 341—352) ad Scholia in Olynth. III. et Philipp. I. notae; (p. 354—586) Variantes lectiones in Demosthenem, quibus praemissa est notitia codicum atque editionum Demosthenis. Haec varietas ad editionem Parisinam facta est; reliquias pagg. Addenda et Corrigenda ad Tomum I—VIII Demosthenis occupant. — Tomus XI. Demosthenis Tomus VII. habet Dobreei Adversaria, indices ad Demosthenem. Dolendum autem est, Dobreei animadversiones (p. 1—28) tantum usque ad orationem de falsa legatione p. 435 edit. Reisk. extendi, cuius rei causam Dobson in praefatione Tom. I. p. VI. ipse indicat his verbis: „Placuit, nescio quo casu, inter exscribendum, Senatui Academico, omnes schedas supradictas (quae in pluteis Bibliothecae Publ. Cantabrigiensis asservantur,) sive integras, sive incusorum librorum marginibus scriptas, Syndicatui sex mensium ad inspectionem assignare: unde avi, fateor, adversa in omne id tempus omnis earum usus mihi eripiebatur. —— Dimidia minora Demosthenis desiderantur.“ Deinde exhibentur Indices Reiskii, et quidem (p. 3—293) Index graecitatis, (p. 294—326) index historicus, (p. 327—334) index geographicus, adiectis reliquis ex Volumine XII. editionis Reiskianae, sed auctis et emendatis ab Dobsonio. — Tomus XII. Aeschinis, quae exstant omnia. Praemissa sunt (p. I—XIV) Dobreei Adversaria ad Aeschinem; haec excipiunt (p. I—LVI) Reiskii praefatio, Matthaei libellus, Hier. Wolfii introductio, vitaque Aeschinis ex Plutarcho, Anonymo, et Apollonio; Deinde (p. 1—322) Aeschinis orationes et epistolae, ex recensione Taylori et Bekkeri, subiectis Hier. Wolfii, Taylori et Marklandi notis; Reiskii annotationes (p. 325—368); Scholia (p. 371—398) secundum Reiskium et Bekkerum; (p. 401—446) Variantes lectiones item secundum ad Reiskium et Bekkerum, (p. 446) Scholia ad epistolam Aeschinis, e cod. Y exscripta; Indices in Aeschinem (p. 1—102), ex Taylori editione expressi. In Aeschine edendo Bremii editio neglecta est. — Tomus XIII. Antiphontis, Andocidis, et Lysiae interpretatio Latina, quae quidem priorum est Reiskiana, nonnullarum autem orationum Lysiae ea, quam Taylor et Auger composuit. — Tomus XIV. Isocratis, Isaei, Dinarchi, Lycurgi, Demadis, et Sophistarum interpretatio latina. Isocratis versio est Hier. Wolfii, Isaei Reiskiana, Lycurgi Tayloriana, reliquorum autem Canteriana. — Tomus XV. est Demosthenis interpretatio latina, cui praemissa est Analysis Philippicarum orationum, ab Augero confecta, deinde Tourreilii Summarium. Orationi de corona praefixum est Wunderlichii Summarium. — Tomus XVI. Demosthenis et Aeschinis interpretatio latina. Aeschinis versio est ea, quam Hier. Wolfius composuit. Huius collectionis notitiam accuratam primus omnium prodidit *Alb. Gerh. Becker* in libro suo: Litteratur des Demosthenes; zweite Abtheilung (Quedlinb. u. Leipz. 1834, 8) p. 227—232.

II. *Illustrantia Oratores scripta.*

INDICES GRAECITATIS, quos in singulos Oratores Atticos confecit J. J. Reiskius, passim emendati et in unum corpus redacti opera T. Mitchell, A. M. Coll. Sidneiensis apud Cantabrigienses nuper socii. Tom. I. Tom. II. Oxonii, e typographeo Clarendoniano. MDCCCXXVIII. —— iv, 867; 2 *ff.* praefixa, 336 pp. Tomo I. continentur voces oratorum, Antiphontis, Aeschinis, Andocidis, Dinarchi, Demadis, Isaei, Lysiae, Lycurgi, secundum alphabeti literarum ordinem in unum corpus redactae. Tomus II. est Index graecitatis Isocrateae.

Belin de Ballu: Histoire critique de l'éloquence chez les Grecs, contenant la vie des orateurs, rhéteurs, sophistes, et principaux grammairiens Grecs qui ont fleuri depuis l'origine de l'art jusques au troisième siècle apres J.—C., avec des remarques historiques et critiques. A Pa-

ris. 1813, 8. *II Voll.* —— Hoc opus, quamquam eiusmodi primum, non satisfacit.

(L. G. Feudrix *de Bréquigny*:) Vies des anciens Orateurs grecs. *Alter titulus est*: Vies des anciens Orateurs grecs, avec des reflexions sur leur Eloquence, des Notices de leurs Ecrits, & des Traductions de quelques-uns de leurs Discours. ISOCRATE. *Tome premier.* A Paris, quai des Augustins, Près le Pont S. Michel. Chez Nyon Fils et Robustel. M. DCC. LI. *Avec Approbation*, & Privilege du Roi. — (*Reliqua ut tom. I.*) DION CHRYSOSTOME. *Tome second.* A Paris *etc.* MDCCLII. *etc.* *II Voll.* 12. —— 2 *ff.* praefixa, XXV pp., et 1 *f.*, 367 pp., et 1 *f.*; 4 *ff.*, quorum ult. vacat, xxvij pp., 1 *f.*, 407 pp.

Petri Pauli *Dobree* Adversaria. Edente Iac. Scholefield. Cantabrigiae, Deightons. P. I. MDCCCXXXI. P. II. MDCCCXXXII. 8 mai. —— 13 *sh.* 6 *d.* Parte I. continentur Notae ad Herodotum p. 23 sqq., ad Thucydidem p. 43 sqq., ad Xenophontem p. 125 sqq., ad Diodorum Siculum p. 139—141, ad Platonem p. 151 sqq., ad Aristotelis Artem Poeticam p. 158 sqq. ad Rhetoricam artem p. 159 sqq., ad Theophrasti Characteres p. 161 sqq., ad Plutarchi Moralia p. 162 sqq. Vitas Parallelas p. 164 sqq., ad Antiphontem p. 167 sqq., ad Andocidem p. 176 sqq., ad Lysiam p. 192—262, ad has pertinet p. 1—19: Praelectio in Pseudo-Lysiae orationem funebrem, ad Isocratem p. 263—285, ad Isaeum p. 286—311, ad Dinarchum p. 312 sqq., ad Lycurgum p. 316 sqq., ad Aeschinem p. 322 sqq. — P. II. Notae ad Demosthenem p. 347—552, ad Lesbonactem p. 553 sq., ad Herodem p. 554, ad Alcidamantem p. 555, ad Gorgiam p. 555 sq., in fabulas Aesopicas p. 559, ad Phalaridem p. 559 sq., ad Dionysium Halic. p. 561 sq, ad Pausaniam p. 562 sq., ad Lucianum p. 563 sq., ad Longinum p. 565 sq., ad Achillem Tatium p. 566 sq., ad Aristidem p. 567, ad Themistium p. 567, ad N. T. p. 568—574, ad Pollucem p. 578, ad Moeridem p. 579, ad Hesychium p. 580 sqq., ad Timaeum p. 583 sqq. ad Harpocrationem p. 584 sqq., ad Photium p. 589—612, ad Suidam p. 612—616, ad Bekkeri Anecdota p. 619 sq.

F. Gtb. *Freytag*, I. C.: Oratorvm et Rhetorvm graecorvm, qvibvs Statvae honoris cavssa positae fvervnt Decas edita. Lips. Sumtibus haered. Lanckisianorvm CIƆIƆCCLII. 8. —— 4 *ff.* praefixa, 79 pp.

Reinh. *Klotz*: Quaestiones criticae. Liber primus. Lips., sumptum fecit E. B. Schwickert. 1831, 8 mai. —— VI, 110 pp. In his quaestionibus, praeter alios scriptores graecos, inprimis Oratores tractantur. Conf. ephem. schol. univ. 1833. II. no. 81 et 82.

J. *Pedioneus*: De claris Oratoribus libri II. Ingolst. 1546, 4.

Dav. *Ruhnkenii* Historia critica Oratorum Graecorum. —— Praemissa est eiusdem editioni Rutili Lupi. (Lugd. Bat. 1768, 8) p. XXXV—C; accur. ed. mult. access. locupletavit C. H. Frotscher (Lips. 1831, 8) p. 3—65. Praeterea legitur in Reiskii collectione Oratorum T. VIII., in Ruhnkenii Opusculis. Lugd. Bat. 1807, 8; ed. Bergmann. (*ib.* 1823, 8) T. I. p. 310—392; inter Ruhnkenii Orationes *etc.* et F. T. Friedemann. (Brunsvic. 1828, 8. *Voll. II.*) Vol. I. p. 285—373.

Ant. *Westermann*: Geschichte der griechischen Beredtsamkeit von unbestimmter Zeit bis zur Trennung des byzantinischen Reichs vom Occident. Nach den Quellen bearbeitet. Leipz. 1833. Verlag von J. Ambr. Barth. 8. —— XVI, 352 pp. 2 *Th.* Hoc opere omnia eiusmodi superiora superavit Westermannus.

ORBICIUS.

1524, f. Orbicius de nominibus ordinum militarium. Graece. —— In *Aldi* Dictionario graeco. Venetiis in aedibvs Aldi, et Andreae Asvlani soceri. mense Decembri. M. D. XXIIII.

1826, f. *Ορβικιου περι των περι το στρατευμα ταξεων.* —— In *H. Stephani* Thesauro graeco. T. IX. p. 945.

ORIBASIUS.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 451 sqq. XII. 639 sqq. XIII. p. 353 sq.

I. *Editiones textus.*

1782, 4. Oribasii Medicinalivm Collectorvm liber primus e codice Mosq. nunc primum gr. et lat. edidit Ch. Gf. Gruner. Progr. acad. Jenae litteris Mavkii. MDCCLXXXII. —— 16 pp. Eiusdem codicis notitiam dedit item Gruner in Baldingeri Magazin für Aerzte P. II. p. 183 sqq.

1782, 4. Oribasii Medicinalivm Collectorvm liber II. et Fragmentvm alivd e codice Mosquensi nunc primum graece et latine edidit Ch. Gf. Gruner. Jenae litteris Mavkii. MDCCLXXXII. —— 18 pp.

1543, 4. Oribasii Collectorum libri V. capita sex priora, graece et latine, curante Augustino Riccio, cum Galeni, Rufi, Dioclis et Athenaei fragmentis de aqua. Romae MDXLIII.

1556, 8. Oribasii Collectaneorum artis medicae liber, quo totius corporis humani sectio explicatur, ex Galeni commentariis. Graece. Paris., apud Guil. Morelium. MDLVI. —— Sunt autem haec excerpta liber XXIV. et XXV., deinde a. 1735 repetita.

1735, 4. Oribasii Anatomica ex libris Galeni, cum versione latina Joannis Baptistae Rasarii: Curante Gulielmo Dundass; cujus notae accedunt. Lugduni Batav. Apud Joh. Arn. Langerach. MDCCXXXV. —— 4 ff. praefixa, 287 pp., et 4 ff. addenda, 8 ff. indices et emendanda. In hac nova atque emendata editione omissum est Sorani atque Lycii fragmentum de genitalibus feminarum, atque Rufi epitome nominum anatomicorum.

1808, 4. XXI veterum et clarorum Medicorum Graecorum varia opuscula. Primo nunc impensis Anastasii, Nicolai, Zoës et Michaëlis, fratrum Zosimadarum, nobilissimorum Ioanninorum, de litteris graecis intra et extra patriam suam optime meritorum ex ORIBASII codice Mosquensi graece edidit, interpretationem latinam Io. Baptistae Rasarii, item suas animadversiones et Indicem vocabulorum adjecit Ch. F. de Matthaei. Cum tabula Aenea. Mosquae. 1808. Litteris Caesareae Universitatis. —— 16 ff. praefixa, 416 pp. Hac editione continentur libri I—XV, e codice msto Mosq. editi, quo olim Rasarius usus est. Omissi autem sunt omnes loci Galeni, Dioscoridis et Rufi. In calce p. 360—362 leguntur: Scholia, quae in eodem codice Mosquensi Oribasii inde a folio 152 pag. 2. ad folium 232 pag. 2 ad scripta Dioscoridis et Galeni leguntur. Pag. 363 sqq. Index ad Rufum et Oribasium exhibetur. Maximi pretii editio habetur.

1754, f. Oribasii libri duo (XLVI. et XLVII.) de fractis et luxatis, atque duo perbrevia specimina librorum XLVIII. et XLIX., graece et latine ex versione Cocchii. —— V. *Ant. Cocchii* Libri Graecorum Chirurgicorum. (Florent.) p. 54 sqq.

1831, 8. Ὀρυβασιου ιατρικων συναγωγων βιβλιοι μϛ, με, μη, μϛ, ν Graece edidit Ang. Mai. —— *V.* eius: Classicorum auctorum e Vaticanis codicibus toron Tomum IV. (Romae typis Vatic M. DCCC. XXXI.) p. 1—201.

II. *Editiones versionu*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1557, 8. ORIBASII Sardiani Me longe excellentissimi opera, qvae ex omnia, tribus tomis digesta, Ioanne B tista Rasario interprete. Primvs h Synopseos ad Eustathium filium lil nouem, quibus tota Medicina in c pendium redacta, continetur. Item c libellos de machinamentis & laqueis, figuris exquisitè illustratos. Cum in & rerum & uerborum tam huius q sequentis tomi locupletissimo. BA LEAE, apud Michaëlem Isingrini Anno Domini M.D.LVII. — Tomvs ORIBASII Sardiani, Collectorvm, Imp. Ivlian. Caes. Avg. Lib. XVII. qvi magno septvaginta librorvm volumine nostram aetatem soli peruenerunt, Ioa Baptista Rasario, medico Nouariensi terprete. BASILEAE, apud Michaë Isingrinium, Anno Domini M. D. LVII ORIBASII Sardiani ad Evnapivm to tertivs, continens Euporista, facult simplicium, morborum & locorum a ctorū curationes, Joan. Bap. Rasario, dico Nouariensi interprete, ad M. A nivm Amvlium virum clarissimum. C indice & rerum & uerborum locuple simo. His etiam obseruationes inter tis in primum tomū adiecimus. BA LEAE, apud Michaëlem Isingrini Anno M. D. LVII. —— 336, 104 pp. 63 ff. index et 1 f. cum insigni Isingr typ.; 931 pp.; 256 pp., 7 ff.: observa nes Ioan. Baptistae Rasarii, in nouem basij libros ad Eustathium, et 17 ff. dex rerum et verborum. Libris de ma namentis et laqueis insertae sunt fig ligno non male incisae. Bibl. sen. Li

1567, f. Oribasii Opera, tribus mis digesta, Latine, I. Bapt. Rasario terprete. —— V. *H. Stephani* Medicae tis principes. (Paris.) T. I. p. 769 sqq.

Bb) *Opera singula.*

1) Collectanea.

α) Sine a. notitia.

—, 8. ORIBASII Sardiani Colle rum Medicinalium, libri XVII, qvi

magno septvaginta librorum volumine ad nostram aetatem soli peruenerunt Ioanne Baptista Rasario, medico, Nouariensi, interprete. Venetiis, Apud Paulum Manutium, Aldi F. —— 4 *ff.* praefixa, 750 pp. (*errore* 252), et in fine 1 *f.* errata. Haec versio ante a. 1554 prodiit. Rep. 1555.

β) Cum a. notitia.

1555, 8. ORIBASII SARDIANI Collectorum Medicinalium, Libri XVII, qvi ex magno septvaginta librorum volumine ad nostram aetatem soli peruenerunt Ioanne Baptista Rasario, medico, Nouariensi, interprete. *Infra Aldi insigne typ.* AL||DVS. *Infra:* PARISIIS. Apud Bernardinum Turrisanum, via Iacobaea, sub officina Aldina. 1555. —— 332 num. *ff.* Bibl. sen. Lips.

2) Synopsis.

1554, 8. ORIBASII Sardiani Synopseos ad Evstathivm filivm libri novem: qvibvs tota medicina in compendivm redacta continetvr: Ioanne Baptista Rasario Novariensi medico interprete. Venetiis, apvd Pavlvm Manvtivm Aldi filivm. M.D.LIIII. —— 216 *ff.* Liber est rarus. Rep. eodem anno.

1554, 12. ORIBASII Sardiani Syvopseos ad Eustathium filium libri novem, Latine, Joanne Baptistâ Rasario Novariensi medico interprete. Lutet., in officinâ Audoëni Parvi; excudebat suis typis Mauricius Menier XII. Octavo Cal. Aug. M.DLIV.

3) Euporista.

1529, f. CAELII AVRELIANI, Siccensis tardarvm passionvm Libri V. D. ORIBASII SARDI Jvliani Caesaris Archiatri Euphoriston lib: III. Medicinae Compen: lib: I. Curationum lib: I. Trochiscorũ confect: lib. I. EXCVDEBAT HENRICVS PETRVS BASILEAE MENSE AVGVSTO ANNO M.D.XXIX. *Cum gratia & priuilegio Caesareo.* —— 10 *ff.* praefixa, 345 pp.

1558, 8. Oribasii ad Eunapium libri IV, quibus facile parabilia medicamenta, facultates simplicium, morborum et locorum affectorum curationes continentur, I. Bapt. Rasario interprete. Venet., ex officina Erasmiana Vincentii Valgrisii MDLVIII. —— Adiectae sunt Rasarii emendationes ad Synopsin, iam in tomo III. operum omnium editae.

4) De Simplicibus.

1533, f. Physica S. Hildegardis, Elementorum, Fluminum aliquot Germaniae, Metallorum, Leguminum, Fructuum et Herbarum, Piscium denique, Volatilium et Animantium, Terrae naturae et operationes IIII libris tradens. Oribasii de Simplicibus Libri quinque; Theodori Physici diaeta; Aescvlapii liber unus de morborum, infirmitatum passionumque corporis humani causis, descriptionibus et cura. Argentorati apud Ioannem Schottum MDXXXIII.—— Praemissa est Ioannis Schotti librarii ad Lectorem Epistola XIX. Ianuar. MDXXXIII.

1544, f. ORIBASII de Simplicium, quae Medicis praecipue in usu sunt, uirtutibus Lib. Quinque. —— In: Experimentario Medicinae. Argent. Apud Ioannem Schottum. Anno Christi M.D.XLIIII. Bibl. acad. Lips.

5) De victus ratione.

1528, f. D. Oribasii Sardiani fragmentum, de uictus ratione, quolibet anni tempore utili, antea nunquam aeditum. —— Cum Sorani Isagoge al. (Basileae, in aedibvs Andreae Cratandri, mense Avgvsto, anno M.D.XXVIII.) *fol.* 10 *a* — 11 *a*. Bibl. sen. Lips.

6) Commentaria in Hipp. aphorismos.

1533, 8. ORIBASII Medici clarissimi Commentaria in Aphorismos Hippocratis, hactenus non visa, Ioannis Guinteri Andernaci, Doctoris Medici industria, velut e profundissimis tenebris eruta & nunc edita. Parisiis ex officina Simonis Colinaei MDXXXIII.

1533, 8. D. Oribasii Commentaria in Aphorismos Hippocratis, editore Io. Guintherio Andern. Venetiis per Joann. Anton. de Nicolinis de Sabio MDXXXIII.

1535, 8. ORIBASII Medici Clarissimi Commentaria in Aphorismos Hippocratis hactenus non visa, Ioannis Guinterii Andernaci Doctoris Medici industria, velut e profundissimis tenebris eruta, et nunc primum in Medicinae studiosorum utilitatem aedita. *Infra insigne typ.* Basileae Ex officina And. Cratandri 1535.

1658, 12. — Patav., typis Matthaei Cadorini.

III. *Illustrantia Oribasium scripta.*

Just. F. C. *Hecker:* Oribasius der Leibartzt. —— *V.* eius Litterarische Annalen der gesammten Heilkunde. (Berlin, Enslin. 1825, 8) Vol. I. fasc. I. p. 1—28.

ORIGENES.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 342 sqq. V. p. 213 sqq. IX. p. 382; *ed. n.* T. VII. p. 201 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1733—1759, f. *ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ τα ευρισκομενα παντα.* ORIGENIS Opera omnia quae graece vel latine tantum exstant et ejus nomine circumferuntur, Ex Variis Editionibus, & Codicibus manu exaratis, Gallicanis, Italicis, Germanicis & Anglicis collecta, recensita, latinè versa, atque annotationibus illustrata, cum copiosis indicibus, vita Auctoris, & multis dissertationibus. Opera & studio Domni (?) Caroli Delarue *etc.* Paris. Typis Jacobi Vincent, via Sancti Severini, ad insigne Angeli MDCCXXXIII. Tom. III. *ib.* MDCCXL. Tom. IV. *ib.* MDCCLIX. —— Antequam haec editio absoluta in lucem prodiit, diem obiit editor Carolus Delarue: itaque absolvit opus fratris filius Carolus Vincentius Delarue.

1785 sqq., 8. Origenis Adamantii Opera omnia ad editionem Paris. Caroli de la Rue recensita (cura *Oberthür*). Wurzburgi. *Voll. XV.*

1831, 8. *Ωριγενους τα εὑρισκομενα παντα.* Origenis opera omnia quae graece vel latine tantum exstant et ejus nomine circumferuntur. Ex variis editionibus et codicibus manu exaratis, *etc.* Denuo recensuit, emendavit, castigavit C. H. E. Lommatzsch. *Etiam sub titulo:* Origenis in evangelium Ioannis commentariorum P. I. II. Ex nova editionum Coloniensis et Parisiensis recognitione cum praefatione Augusti Neandri, integro utriusque Ruaei commentario, selectis Huetii aliorumque virorum observationibus edidit, Prolegomena, Animadversiones, Excursus, Indices et Glossarium adjecit C. H. E. Lommatzsch. Berolin., Haude et Spener. MDCCCXXXI. MDCCCXXXII. —— 3 *Th.* 6 *Gr.*

Bb) *Plura opera.*

1658, 4. *ΩΡΙΓΕΝΗΣ ΚΑΤΑ ΚΕΛΣΟΥ ΕΝ ΤΟΜΟΙΣ Η. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ.* ORIGENIS contra Celsum libri octo. Eiusdem Philocalia. Gulielmus Spencerus Cantabrigiensis, Collegii Trinitatis Socius, utriusque operis versionem recensuit, et annotationes adiecit. Cum indice rerum et verborum locupletissimo. Cantabrigiae, excudebat Ioan. Field, celeberrimae Academiae Typographus. Impensis Gulielmi Morden, Bibliopolae. MDCLVIII. —— 9 *sh.* Haec editio nitore posteriori a. 1677 praestat.

1674, 4. *ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΙΩΝΙΣΤΩΝ, ἡ πεϱι της εἰς Θεον ὀϱθης πιϛεως. ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΈΙΣ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ. ἈΝΤΙΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ἈΦΡΙΚΑΝΟΥ πεϱι της κατα Σωσανναν ἱϛοϱιας ἐπιϛολὴν.* ORIGENIS DIALOGVS CONTRA MARCIONITAS, sive De rectà in Deum fide: EXHORTATIO AD MARTYRIVM: RESPONSVM AD AFRICANI EPISTOLAM de historiâ Susannae. *Graecè nunc primum è MSS. Codicibus prodeunt: Versiones partim corriguntur, partim novae adjiciuntur.* Additis Notis, Indicibus, Lectionibus variantibus et Coniecturis: *Operâ & studio* M. Joh. Rodolfii Wetstenii, Oratoriae in Academiâ Basiliensi Professoris. BASILEAE, Exprimebat JACOBUS BERTECHIUS, Anno Christi cIↄ. IↄC. LXXIV. —— 4 *ff.* praefixa, 247 pp., 231 pp. Notae, 11 *ff.* indices, 1 *f.* variantes lectiones, 5 *ff.* praeterita addenda et corrigenda, 1 *f.* carmen latinum Nicolai Gürtleri. Bibl. sen. Lips.

1677, 4. *ΩΡΙΓΕΝΗΣ κατα Κελσου εν τομοις η. τȣ αυτȣ Φιλοκαλια,* ORIGENIS contra Celsvm Libri Octo: Ejusdem Philocalia. Gulielmus Spencerus, Cantabrigiensis, Collegii Trinitatis Socius, utriusq; operis versionem recognovit, & Annotationes adjecit. Accedunt item notae Davidis Hoeschelii in octo Libros Origenis, unà cum notis Io. Tarini in Philocaliam. Cum Indice Rerum & Verborum Locupletissimo. Cantabrigiae, Excudebat Joan. Hayes, celeberrimae Academiae Typographus. Impensis Guil. Morden Bibliopolae. M. DC. LXXVII. *Philocaliae titulus singularis est: ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ.* ORIGENIS PHILOCALIA, De Obscuris Sacrae Scripturae locis, A SS. PP. Basilio Magno et Gregorio Theologo, Ex variis Origenis

Commentariis excerptae. Primum Graece edita Parisiis MDCXVIII. ex Bibliotheca Regia. Operâ & studio Jo. Tarini Andegavi, qui & Latina fecit, & notis illustravit; Jam vero recens excusa Cantabrigiae, A Joan. Hayes, celeberrimae Academiae Typographo. Impensis Guil. Morden Bibliopolae. M. DC. LXXVI. —— 5 *ff.* praefixa, 428 pp. et 1 *f.*; 3 *ff.* praefixa, 110 pp., 1 *f.*, et 98 pp. annotationes, 14 *ff.* notae Hoeschelii et variae lectiones, 5 *ff.* index. Bibl. acad. Lips.

1713, f. Origenis Anecdota quaedam opuscula, graece et latine. —— *V.* infra Cc) 5).

Cc) *Singula opera.*

1) Contra Celsum.

1605, 4. ORIGENIS Contra Celsvm Libri VIII. Et Gregorij Neocaesar. Thaumaturgi Panegyricus in Origenem. A Davide Hoeschelio, Ex Bibliothecis Elect. Palat. Boica & Ang. Graecè & Latinè nunc primum editi. Accessere notae & indices. Avgvstae Vindelicorvm ad insigne pinus. Cum priuilegio Caesareo. Anno MDCV. *In calce:* Avgvstae Vindelicorvm imprimebat Dauid Franck. Anno MDCV. —— 4 *ff.* praefixa, 441 pp., 25 pp., 511 pp., 9 *ff.* Versionem latinam Sigismundus Gelenius confecit. *V.* etiam supra Bb). Bibl. acad. et sen. Lips.

2) De oratione.

1685, 18. *ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ περι ευχης ΣΥΝΤΑΓΜΑ, μεχρι τυδε τυ χρονυ ἀνεκδοτον. Ἐν τη ΟΞΟΝΙΑ Εξετυπωθη ἐν θεατρῳ τυ ΣΚΗΛΔΩΝΟΥ ἑτει της θεογονιας ͵αχπε'.* —— 6 *ff.* praefixa, 137 pp., 3 *ff.*, 168 pp. versio latina. 3 *sh.* Bibl. sen. Lips. Hoc opus in hac editione primum e codice msto Cantabrig. prodiit.

1694, 4. *Ωριγενους περι ευχης Συνταγμα.* Origenis de oratione libellus. Ex Codice MS. Collegii Trinitatis Cantabrigiensis. *Alter titulus est: ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ περι ευχης συνταγμα.* ORIGENIS De oratione libellus. Cujus Textus Graecus de novo cum Codice MS. Cantabrigiensi collatus, Versio Latina passim correctior prodit, Notis suo loco insertis. Accedit B. MARCI DIADOCHI Sermo contra Arianos. Antehac *ἀνεκδοτος*, nunc primum è Codice MS. Basiliensi Graeco erutus, Versione & Notis illustratus, a Joh. Rodolfo Wetstenio, Patre. Cum Indicibus necessariis. Basileae, Impressit Iacobus Bertschius. A. S. MDCXCIV. Prostat Amstelodami, Apud Henricum Wetstenium, Bibliopolam. —— 5 *ff.* praefixa, 173 pp., 4 *ff.* indices. Bibl. acad. Lips.

1728, 4. *ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ ΠΕΡΙ ΕΥΧΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ.* ORIGENIS de Oratione liber, ex nova collatione cum Codice MSS. Holmiensi, in Bibliotheca Collegii S. Trinitatis Cantabrigiae reposito, recognitus et emendatus. Una cum Anonymi Scholiis in Orationem Dominicam. Quibus subjunctae sunt eruditi cujusdam viri notae partim criticae, partim locorum difficilium exegeticae, ab Editore Gvilielmo Reading, A. M. Cleri Londin. in Collegio Sionensi Bibliothecario. Londini, typis J. Tonson et J. Watts, sumptibus Editoris. MDCCXXVIII. —— 5 *sh.* Editio est elegans, cuius specimen prodiit hoc: „*ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ ΠΕΡΙ ΕΥΧΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ.* ORIGENIS de Oratione liber, cuius textus graecus cum antiquo Codice MSS. Holmiensi in Bibliotheca Coll. St. Trinit. Cantabrig. denuo summa fide collatus est, Versio et latina castigatior multo, quam antea adjicitur, cum notis eruditi cuiusdam (anonymi) editore Gulielmo Reading. Londini, typis I. Tonson et I. Watts, sumptibus editoris. MDCCXXVII. 4. 8 pp.“

3) Philocalia.

1618 (*non* 1619), 4. ORIGENIS Philocalia, de obscvris S. Scriptvrae locis, a SS. PP. Basilio Magno, & Gregorio Theologo, ex varijs Origenis Commentarijs excerpta. *Quid insuper in hoc opere contineatur, sequens pag. indicabit.* Omnia nunc primùm Graecè edita, ex Bibliotheca Regia, operâ & studio Io. Tarini Andegaui, qui & Latina fecit & notis illustrauit. PARISIIS, Sumptibus PETRI DE FORGE, via Iacobaea, sub signis Columnarum. M. DC. XVIII. *CVM PRIVILEGIO REGIS.* —— 12 *ff.* praefixa, 736 pp., et 11 *ff.* index rerum. Origenis Philocalia exhibetur p. 1—453; praeterea insunt: Zachariae Scholastici Christiani, postea Episcopi Mitylenes, de mvndi opificio contra philosophos, dispvtatio p. 455—558; Anastasii Presbyteri in Sina monte, de hominis creatione a deo, ad Imaginem & similitudinem suam p. 559—608; et: De anima celebres Opiniones, Io. Tarino interprete p. 609—680. Omnia graece cum latina versione edita sunt. Notae ad haec opuscula leguntur p. 681 sqq. Bibl. acad. Lips. *V.* 1624.

1624, 4. (*Titulus idem ac superioris edit.*) Lvtetiae Parisiorvm, Apud Sebastianvm Cramoisy, viâ Iacobaeâ, sub Ciconiis. M.DC.XXIV. Cvm privilegio regis. —— Hic est titulus prioris editionis a. 1618 novus.

4) Commentaria.

aa) *Omnia.*

1668, f. Ὠριγενους των εἰς τας θειας γραφας ἐξηγητικων ἁπαντα τα ἑλληνιστι ευρισκομενα. ORIGENIS in S. Scripturas Commentaria quaecunque Graece reperiri potuerunt. Petrus Daniel Huetius Graeca ex antiquis Codd. Mss. primus maxima ex parte in lucem edidit; quae jam extabant, varias eorum editiones inter se contulit, Latinas interpretationes partim a se, partim ab aliis elaboratas Graecis adiunxit, universa notis et observationibus illustravit. Idem praefixit Origeniana, tripartitum opus, quo Origenis narratur vita, doctrina excutitur, scripta recensentur. Rothomagi, sumt. Io. Berthelini MDCLXVIII. *Voll. II.* —— *V.* 1679.

1679, f. — Lutet. Paris. *Voll. II.* —— Est novus titulus prioris editionis. *V.* 1668 et 1685.

1685, f. (*Idem titulus ac prioris editionis*). Coloniae, Apud Christianum Gensch. Anno MDCLXXXV. *Voll. II.* —— 15 *ff.* praefixa, 278 pp., 1 *f.* index, 500 pp.; 1 *f.*, 430 pp., 16 *ff.* index, 144 pp., 11 *ff.* Bibl. acad. Lips.

bb) *Singula.*

1629, 4. Origenis Commentarius in I. Regum cap. 28, de Engastrimytho, Graece et Latine, Leone Allatio interprete. —— Cum S. Eustathii Commentario in Hexaëmeron. (Lugd.) p. 328—344. Rep. 1660.

1660, f. — graece et latine, Leone Allatio interprete. —— In Criticis sacris Angliis. (Lond., exc. Iab. Flesher.) T. VIII. p. 407—418.

5) Contra Marcionitas.

1674, 4. Origenis Dialogus contra Marcionitas, siue de recta in Deum fide. —— *V.* supra Bb).

6) Philosophumena.

1701, f. Origenis Philosophoumenωn fragmentum, quod ex Bibl. Medicea descripsit ac notis illustrauit Iac. Gronovius. —— *V.* eius Thesaurum Antiqnitatum graec. (Lugd. Bat., apud Petrum Vander Ao. MDCCI) p. 248—291.

1706, 8. Compendium historiae philosophicae antiqvae, Sive Philosophvmena, quae sub ORIGENIS nomine circumferuntur, edita primum *ex Codice Bibliothecae Mediceae* a Jac. Gronovio, V. Cl. *in Thesauro Antiquitatum Graec. Tom.* X. jam vero recognita, & notis uberioribus illustrata passimque correcta, a M. Jo. Christophoro Wolfio, Praemissa est praefatio, qua ostenditur, libri Scriptorem incertum esse, adeoque nec *Huetii*, nec *Galei*, nec *Gronovii*, de eo sententias aut conjecturas firmis rerum argumentis niti. *Accedunt ad calcem Cl. Gronovii notae integrae.* Hamburgi, Impensis Christiani Liebezeit. Imprimebatur Literis Reumannianis, 1706. *Adiungendae sunt notae hae:* Compendium historiae philosoph. antiqvae, h. e. Pseudo Origenis Philosophvmena, ex ipso MS. Mediceo, denuo collato, & alio Taurinensi repetita vice emendata, & novis notis illustrata. Accedit dissertatio, qva contra Virum Doctum ostenditur, *Didymum Alexandrinum* hujus scripti auctorem non esse. Auctore Jo. Christophoro Wolfio, Prof. Publ. & h. a. Gymnasii Rectore. Hamburgi, Apud Christianum Liebezeit. —— 24 *ff.* praefixa, 222 pp.; 1 *f.* praefixum, p. 1—5 praefatio, p. 6—51 notae et emendationes, p. 52—78 dissertatio de auctore philosophumenon. Bibl. sen. Lips.

7) Scholia.

1781, f. Origenis Scholia, quae in mstis Catenis reperta sunt, in Pentateuchum, Iosuam, librum Iudicum, Samuelis, Regum Proverbia et Ecclesiasten Salomonis, Psalmos, Matthaeum et Lucam. —— In Veterum patrum ecclesiasticorumque scriptorum Analectis novis. (Venet.) p. 3—109.

8) Hexapla.

1713, f. HEXAPLORUM ORIGENIS QUAE SUPERSUNT, multis partibus auctiora, quam a Flaminio Nobilio & Joanne Drusio edita fuerint. *Ex Manuscriptis & ex Libris editis eruit & Notis illustravit* D. Bernardus de Montfaucon, *Monachus Benedictinus e Congregatione S. Mauri.* Accedunt Opuscula quaedam Origenis Anecdota, & ad calcem

Lexicon Hebraïcum ex Veterum Interpretationibus concinnatum, itemque Lexicon Graecum & alia, quae praemissus initio laterculus indicabit. PARISIIS, Apud — Ludovicum Guerin, sub signo S. Thomae Aquinatis; Viduam Joannis Boudot, sub signo Solis aurei; et Carolum Robustel, sub signo Arboris Palmae. — Via Jacobaea. M. DCC. XIII. *CUM PRIVILEGIO REGIS.* — HEXAPLORUM ORIGENIS QUAE SUPERSUNT, multis partibus auctiora, quàm a Flaminio Nobilio & Joanne Drusio edita fuerint. *Ex Manuscriptis & ex Libris editis eruit & Notis illustravit* D. Bernardus de Montfaucon, *Monachus Benedictinus e Congregatione S. Mauri.* Tomus secundus. Complectens Proverbia, Ecclesiasten, Canticum Canticorum, Prophetas Majores & Minores, Itemque Notas aliquot posteriores Praeviam Disquisitionem ad duo Lexica. Lexicon Hebraïcum ad Hexapla. Lexicon Graecum ad Hexapla. Addenda quaedam ad Lexicon Hebraïcum. PARISIIS, Apud — Ludovicum Guerin, sub signo S. Thomae Aquinatis; Viduam Joannis Boudot, sub signo Solis aurei; et Carolum Robustel, sub signo Arboris Palmae. — Viâ Jacobaea. M. DCC. XIII. *CUM PRIVILEGIO REGIS. Tomi II.* —— Praefixa est effigies Caesaris d'Estrées, cui etiam Opus dedicatum est epistola editoris ad eundem Caesarem data in 5 *ff.*, 2 *ff.* index, 102 pp. Praeliminaria, 1 *f.* monitum et errata, 708 pp.; 2 *ff.* praefixa, 636 pp., et 1 *f.* addenda. In Praeliminariis, Tomo I. praemissis, exhibentur Anecdota nonnulla, quae ad veteres Scripturae interpretationes pertinent; et quidem p. 78 — 81: Origenis anecdotum, graece e codice reg. Paris. cum versione latina; p. 81 — 85: Ὑπόμνημα Ὠριγένους εἰς τοὺς Ψαλμούς, graece e cod. msto Vatic. cum versione latina; p. 85 — 86: Fragmentum ex Origene, e codice reg. Paris. catena in Psalmos graece, cum versione latina descriptum; p. 86 — 90: S. Epiphanii, de Septuaginta Interpretibus, & de iis qui prave interpretati sunt, graece et cum versione latina. Conf. Masch Bibl. sacram P. II. Vol. II. p. 230 sqq. Bertholdtii Einleitung ins Alte Test. Vol. II. p. 543 sqq. Bibl. sen. et acad. Lips.

1769 — 1770, 8. Hexaplorum Origenis quae supersunt. Auctiora et emendatiora edidit notisque illustravit C. F. Bahrdt. Lips. et Lubecae, Donatius. *Voll. II.* —— 4 *Th.*

9) Epistolae.

1602, 4. Africani [1] & Origenis [1] epistolae ἀμοιβαῖαι, de historia Susannae, è Bibliotheca V. Cl. Andreae Schotti Antverpiani, cum fragmento de Susanna, Ioan. Chrysostomi, ex August. Cod. *Graece.* —— Cum Adriani Isagoge. (*V.* supra s. h. v.) p. 84 — 87.

10) Homiliae.

1623, f. Origenis Homiliae VIII in Ieremiam Prophetam, graece et latine per Caryophilum. —— In *Michaelis Ghislerij* Commentariis in Jeremiam Prophetam. Lugd., Laur. Durand.

11) Scholia in orationem dom.

1601, 8. ORIGENIS sive alterius Doctoris graeci Συγχρόνου, Scholia in orationem Dominicam, & cantica B. Virginis, Zachariae & Simeonis; nunc primum edita, Graecè & Latine, ex interpretatione & cum notis Federici Morelli. Lutetiae, apud Fed. Morellum. MDCL —— Hoc opusculum typis iterum descriptum est in editione principe libelli de oratione, *v.* supra 2).

12) Interpretatio etc.

1699, f. Hebraicorum nominum S. Scripturae & mensurarum interpretatio Origenis. Cum Hieronymi et nova sua versione, e codicibus regiis & Colbertinis primus Graece vulgavit, & notas adiecit J. Martinaeus. —— In editione Hieronymi Operum. (Paris.) T. II.

13) Lexicon.

1735, f. Origenis Lexicon graecum nominum hebraicorum, primum ex cod. regio editum, nunc ex Vaticano multo accuratius, latine redditum, et cum Hieronymiana interpretatione comparatum, cum notis Martianei & Vallarsii. —— In editione Hieronymi Operum. (Veron.) Tom. III. p. 605.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1512, f. ORIGENIS Adamantii Operum Tomi duo priores cum Tabulis &

indice generali proxime sequentibus. *In calce Tomi I.:* In aedibus Ascensianis ad nonas Maias MDXII. — Tertius et Quartus Tomi Operum Origenis Adamantii quorum Tertius complectitur post apologiam explicanda. Venundantur cum reliquis Joanni Parvo: Jodoco Badio: et Conrado Resch. *In fine post commendationem Origenis per Badium Ascensium ad Guilhelmum Parvum:* E Calcographia nostra in Academia Parrhisiorum decimo quarto Kalen. Novembris MDXII. *Voll. IV.*

1519, f. Operum Origenis Adamantii Tomi quatuor. In aedibus Joannis Parvi et Jodoci Badii Ascensii MDXIX.

1522, f. ORIGENIS ADAMANTII Operum Tomi Duo Priores cum Tabulis & Indice generali proxime sequentibus. Venundantur cum reliquis Joanni Paruo: Jodoco Badio: et Conrado Retsch. *In fine Tom. IV. f.* CLXXV.: In aedibus Ascensianis Ad Idus Iul. M. D. XXII. —— 32 non num. *ff.*, CXC *ff.*; CLVII *ff.*; 6 non num. *ff.* praefixa, CCXXIIII *ff.*; 2 non num. *ff.* praefixa, CLXXV *ff.* Bibl. acad. Lips.

1536, f. ORIGENIS Adamantii eximii Scripturarum interpretis Opera, quae quidem extant omnia, per Desiderivm Erasmvm Roterodamvm partim uersa, partim uigilanter recognita, cum praefatione de Vita, Phrasi, Docendi ratione, et Operibus illius, adiectis epistola Beati Rhenani nuncupatoria, quae pleraque de uita obituque ipsius Erasmi cognitu digna continet: et indice copiosissimo. *Infra insigne Froben.* Apud inclytam Basileam ex officina Frobeniana Anno M. D. XXXVI. Mense Septembri. *In fine:* Primi tomi finis. *Infra insigne Froben.* ORIGENIS Adamantini Operum Pars secunda. *Infra insigne Froben.* Basileae in officina Frobeniana Anno M. D. XXXVI. *In fine:* Basileae in officina Frobeniana, per Hieronymum & Nicolaum Episcopium, Anno Christi M. D. XXXVI. Mense Septembri. *Infra insigne Froben.* —— Rep. 1545.

1536, f. Origenis operum Tomi quatuor. Accedit Fragmentum Commentariorum ejus in Matthaeum, Latine per Erasmum Roterodamum. Lugduni apud Nicolaum Parvum MDXXXVI.

1545, f. — Basil. —— *V.* 1536 et 1571.

1571, f. Origenis, Adamantii, opera quae quidem extant omnia, Latine, ex editione Desiderii Erasmi, nunc ulteriore cura, sincera fide ab innumeris mendis repurgata, studio & labore Jacobi Grinaei; cum vita auctoris. Basil., Eusebius Episcopius MDLXXI. *Voll. II.*

1574, f. Origenis, Adamantii, opera quae quidem proferri potuerunt omnia, Latine; studio doctiss. virorum olim translata & recognita, atque locupletata, nunc postremo studio & labore Gilberti Genebrardi, partim cum Graeca veritate collata, partim libris recens versis, & è Regia Bibliotheca deprompti aucta. Paris., Guil. Chaudiere. *Voll. II.* —— Rep. 1604.

1604, f. — Paris. *Voll. II.* —— *V.* 1574.

1619, f. ORIGENIS Adamantii magni illivs et vetvsti scriptvrarvm interpretis et secvndi Ecclesiae post Apostolos Magistri, Opera qvae qvidem proferri potvervnt omnia. Doctissimorvm virorvm studio iam olim translata, & recognita: atque multiplici indice copiose locupletata. Nunc postremo a Gilberto Genebrardo Theologo Parisiensi *etc.* partim cum Graeca veritate collata, partim libris recens versis & e regia Bibliotheca depromptis aucta, Quorum nomenclaturam sequens elenchus indicabit. Caetera eiusdem praefatio & collectanea illustrabunt. Ad Carolum regem Christianissimum. Parisiis M. DC. XIX. Cvm privilegio regio. *Voll. II.* —— Praefixa est Origenis effigies, et 53 *ff.* praefixa, 567 pp.; 559 pp. Bibl. sen. Lips.

Bb) *Plura opera.*

1516, f. ORIGENIS Opera quae non habentur in aliis libris hucusque impressis, videl. super Matthaeum, Lucam, super Psalm. XXXVI. Homiliae V. etc. Venetiis per Lazarum de Soardis MDXVI.

Cc) *Singula opera.*

1) Contra Celsum.

1481, f. *F.* 1 *a vacat.* *F.* 1 *b:* Theodorus Gazinus Constantinopolita. Xpoforo ꝓfona: S. P. D. *F.* 2 *a:* Ioanni Mocenico illustrissimo uenetoꝝ pncipi: uniuersoq; || senatui īclito cōsultissimoq;: Christoforus ꝓfona romanus. (*Alia cxx.:* SIXTO. IIII. PONT. MAX. C. P. PRIOR. S. BALBINE.) *F.* 3 *a:* ORIGENIS PROAEMIVM (?) CONTRA CELSVM ET || IN FIDEI CHRISTIANAE DEFENSIONEM LIBER. I. *F.* 261 *b:* Ori-

genis contra Celsum finis: quem Christophorus persona || Romanus: prior sanctae Balbinae de urbe: latine graeceq; peri || tissimus: cū fide e graeco traduxit & emendauit. Magister uero || Georgius Herolt de Bamberga Romae impressit. Anno in||carnationis domini Millesimoquadringētesimooctogesimo || primo: mense Ianuarii: regnante Sixto quarto pontifice maxi || mo: anno eius decimo. *F. 262a: registrum.* —— 262 *ff.* cum Char. rom. et 33 lin., sine *sign. cust.* et pagg. num. Alia exx. loco epistolae ad I. Mocenicum epistolam dedicatoriam ad Sixtum IV. habent, eiusmodi exemplar in bibl. sen. Lips. adservatur.

1514, f. ORIGENES contra Celsum, interprete Christophoro Persona Romano. Venetiis per Lazarum de Soardis MDXIIII. Mense Augusto.

1650, 8. Origenis contra Celsum libri VIII, Latine. —— In *Fr. Rous* Mella Patrum. (Lond. 1650, 8) p. 759—830.

2) De principiis.

1514, f. ORIGENIS Periarchon seu de principiis; cum Apologia Origenis per Ruffinum. Venetiis per Lazarum de Soardis. MDXIIII. die XVIII. Martii.

3) Commentarii.

aa) *integri.*

1a) In Pauli epistolam ad Romanos.

1506, f. Explanatio ORIGENIS Adamantini presbyteri in Epistolam Pauli ad Romanos Diuo Hieronymo interprete. *In fine:* Venetiis per Simonem de Luere XXVI. Januarii MDVI.

1512, f. ORIGENIS Explanatio in Epistolam Pauli ad Romanos latine D. Hieronymo interprete. Venetiis per Bernardinum Benalium MDXII. die XVI. Septembris.

2b) In evangelium Iohannis.

1551, 4. Origenis Commentarium in Evangelium Iohannis, Latine per Ambros. Ferrarium. Venet.

bb) *Fragmentum.*

1527, 8. Fragmentum commentariorum Origenis in Euangelium secundum Matthaeum Erasmo Roterodamo interprete. *Infra Insigne Froben.* Opus antehac non excusum. Epistola nuncupatoria ad Nicol. Diesbach Eccles. Basil. Decan. *data est* Basileae pridie Nonas Julias. M. D. XXVII.

1703, f. — latine, Des. Erasmo interprete. —— Inter *Erasmi* Rot. Opera. (Lugd. B.) T. VIII. p. 439—484.

4) Homiliae.

aa) *In plures libros Bibliorum.*

1475, f. *Homiliae de diversis evangelii lectionibus, cum Origenis presbyteri homiliis. Praecedit epistola Gregorii ad Secundinum. In fine Origenis:* Expliciunt omelie beati gregorii pape et origenis psbiteri. Sub anno dn̄i Millesimo quadringentesimo septuagesimo quinto in die sabbato post conceptionis gloriosae virginis marie. Deo gracias.

1503, f. QVAE HOC IN LIBRO CONTINENTVR. Origenis in Genesim Homiliae. 16. Eiusdem in Exodum Homiliae. 13. Eiusdem in Leuiticum Homiliae. 16. Eiusdem in Numeros Homiliae. 28. Eiusdem in Iesum Naue Homiliae. 26. Eiusdem in Librum Iudicum Homiliae. 8. (*Latine*) Diuo Hieronymo interprete. — Ven. in aedib. Aldi Ro. mense feb. M.D.III. —— 12 non num. *ff.* praefixa, 182 num. *ff.* In tituli versa pag. exhibetur epistola Aldi Aegidio Viterbiensi data.

1512, f. Origenis Homiliae in Genesin, Exodum, Levit. Numer. Ios. Iudic. latine D. Hieronymo interprete. Venetiis per Bernardinum Benalium MDXII. die ultimo Madii.

1513, f. Origenis Homiliae in Job. Cantic. Esai. Ierem. Ezech. Matth. Luc. Johan. Hieronymo et Hilario interpretibus. Venetiis per Lazarum de Soardis MDXIII. Die IX. Maii cum privilegio Pont. Max. et Venet. Senat.

bb) *In singulos libros Bibliorum.*

1650, 8. Origenis homiliae super Genesin, Latine. —— In *Fr. Rous* Mella Patrum. (Lond.) p. 407 sqq.

1699, f. Origenis homiliae VI in Canticum Canticorum, latine. —— In *Hieronymi* Operibus. (Paris.) T. II. p. 807—826. T. V. p. 603—678.

cc) *Singulae.*

—, 16. Omelia Origenis. Impressu in alma Civitate Lond. ad Rogatum Magistri in Willelmi Menimam Socii Collegii Ricardi Whityngton. In Abchirche Lane.

—— 10 ff. Impressit hunc librum *W. Faques*, estque sine *sign. cust.* et num. *ff.* *V.* Beloei Anecdotes. v. 247—249.

5) De recta fide.

1556, 4. Origenis, Adamantii, Alexandrini Presbyteri, dialogus de recta in Deum fide adversus Megethium, Marcum, Droserium, Valentem & Marinum, Haereticos, latine; & ejusdem Dialogus de resurrectione, Latine; ex interpretatione Joannis Pici. Paris., Audoenus Parvus. MDLVI.

B. germanicarum.

Contra Celsum.

1745, 4. Origenes Vorstehers der Christlichen Schule zu Alexandrien und Aeltestens Acht Bücher von der Wahrheit der Christlichen Religion wider den Weltweisen Celsus. Johann Lorenz Mosheim hat sie aus dem Griechischen übersetzet und durch Anmerkungen aufgeklärt. Hamburg, bey Johann Carl Bohn. 1745. —— Praefixa tabula aeri incisa, et 1 *f.* titulus, 62 pp., 1 *f.*, 923 pp.

C. gallicarum.

Contra Celsum.

1700, 4. Traité contre Celse, ou Defense de la Religion Chretienne contre les Accusations des patens d'Origenes, traduit du Grec par Elie Bouhereau. Amst., chez H. Desbordes MDCC.

D. italicarum.

1586, 8. Omelia d'Origine, volgarizzata nel miglior tempo della Favella. Dal R. M. Jacopo Passavanti Fiorentino. —— In: Specchio di Penitenza. In Venetia appresso Pietro Marinelli. MDLXXXVI.

1608, 8. —— *Ib.* In Venetia, M.DC.VIII. Appresso Gio. Battista Bonfadino.

(1681,) 12. —— *Ib.* In Firenze pel Vangelisti. Con licenza de' Superiori. Hanc editionem Accademia della Crusca adlegat.

1723, 8. —— *Ib.* In Firenze. MDCCXXIII. Con licenza de' Superiori.

1725, 4. —— *Ib.* In Firenze. MDCCXXV. Nella Stamperia di S. A. R. per li Tartini, e Franchi.

E. anglicarum.

1565, 16. An Homilie of Marye Magdalene, declaring her feruent Loue and Zele towards Christ: written by that famous clerke Origene. An Homilie of Abraham, how he offered up his Sonne Isaac, written by Origene, newly translated. London, by Reg. Wolfe, 1565. —— In calce libri legitur etiam: „A prayer for married persone, and, A prayer generally for all persons."

III. *Illustrantia Origenem scripta.*

() Dissertation sur deux passages d'Origene au sujet des mesures de l'Arche de Noe. —— *V.* Mémoires de Trevoux. An. 1740. m. Decbr. p. 2353—2363.

() A Letter of Resolution concerning Origen and the chief of his Opinions, by C. L. Esquire. London 1661, 4. —— Rep. in libro inscr.: The Phenix, or, a Revival of scarce and valuable Pieces. (Lond. 1707, 8) Vol. I. p. 1—85.

() The future State: or, a Discourse attempting some display of the Souls Happiness, (according to the opinion of Origene) in regard to that eternally progressive knowledge, or eternal increase of knowledge and the consequences of it, which is amongst the Blessed in Heaven. By a Country-Gentleman, a Worshipper of God in the way of the Church of England. London, printed for J. Greenwood, at the Crown in the Poultry. 1683, 8.

() De Hexaplis Origenis disseritur. —— In Disquisitionibus criticis de variis per diversa loca et tempora Bibliorum editionibus. (Lond. 1684, 4) cap. XVIII. p. 143—156.

Bauer: Ueber des Origenes Hexapla. —— *V.* eiusdem Einleitung in die Schriften des A. T. p. 151 sqq.

Steph. *Binetti* de Salute Origenis, et an plerumque illustriora ingenia sint perversiora. Paris. 1629, 8; rep. *ib.* 1631, 12.

Sam. *Bochart* et Pierre Dan. *Huet*: Lettres sur le Sentiment d'Origene, sur l'invocation des Anges et sur l'Eucharistie. —— In Dissertations sur diverses matieres, recueillies par Tilladet. (à la Haye. 1714, 8) T. I. p. 1—194.

I. Fr. *Buddei* Exercitatio de Allegoriis Origenis. Witteb. 1689, 4.

Gu. *Cave*: De Origenis vita et scriptis. —— *V.* eius Scriptorum ecclesiast. Historiam literariam. (Oxon. 1740, f.) T. I. p. 112 sqq.

Jean Le Clerc: Vie d'Origene. —— In eiusdem Bibliotheque universelle. T. VI. p. 31—55. Eadem germanice versa est in *Clerici* Lebensbeschreibungen einiger Kirchen-Vaeter. (Halle 1721, 8) p. 109 sqq.

Joannis *Croii* Specimen conjecturarum et observationum in quaedam loca Origenis, Irenaei, Tertulliani & Epiphanii, a quo varia Scripturae Sacrae & Auctorum Graecorum & Latinorum loca exponuntur, emendantur & illustrantur. 1632, 8.

J. *Cunningham*: Dissertation of the books of Origen against Celsus. London 1812, 8. —— 2 *sh.* 6 *d.*

Dettmer: Commentatio historico-critica de Theologia Origenis. Sectiones. V. Francof. ad Viadr. 1785 sqq. 4.

J. Ch. *Doederlein*: Ad editionem Montfauc. Hexaplorum Origenis Animadversiones criticas atque supplementa conscripsit. —— In *Eichhornii* Repertorium für bibl. u. morgenländ. Litteratur. P. I. p. 217—256. P. IV. p. 257 sqq. VI. p. 195 sqq. VIII. p. 85 sqq. IX. p. 157 sqq. X. p 58 sqq. XIII. p. 177 sqq. XIV. p. 183 sqq. XV. p. 38 sqq.

L. *Doucin*: Histoire de mouvemens arrivez dans l'Eglise au sujet d'Origene et de sa doctrine. à Paris, 1700, 12.

Eliae *Ehingeri* Origenes labilis seu de Naevis Origenis dissertatio. —— Accessit Jac. Bruckeri Vitae Eliae Ehingeri. (Aug. Vind. 1724, 8.) p. 151 sqq.

Desid. *Erasmi* Roter. de Vita, Phrasi, docendi ratione et Operibus Origenis Epitome. —— In *Erasmi* Epistolis. (Lond. 1642, f.) p. 1619 sqq.

J. A. *Ernesti*: Disputatio de Origene interpretationis librorum S. S. grammaticae auctore. Lips. 1756, 4. —— Rep. in eiusdem Opusculis philol. et crit. p. 288 sqq.

Paganini *Gaudentii* Opus de Dogmatum Origenis cum Philosophia Platonis Comparatione; Salebrae Tertullianae; de Vita Christianorum ante tempora Constantini. Florentiae, typis Amator. Massae, 1639, 4; Pisis, 1641, 4.

Pet. *Halloixii* Origenes defensus, siue Origenis Vita, Virtutes et Documenta, Libris IV. Leodii, 1648, f.

Humfred. *Hodius*: De Origenis Hexaplis. —— In eiusdem: De Bibliorum textibus originalibus, versionibus graecis et latina vulgata, libris IV. (Oxon., e theatro Sheldoniano. 1705, f.) p. 599 sqq.

I. H. *Horbii* Historia Origeniana. Francof. 1670, 4.

Pet. Dan. *Huetii* Origeniana, seu de Vita, Doctrina et Scriptis Origenis Libri III. —— Praemissa sunt Origenis Commentariis in Sacras Scripturas ab Huetio editis. (Rothom. 1668, f.) p. 1—278.

John *Jortin*: The Character and Sentiments of Origen. —— In eiusdem Remarks on Ecclesiastical History. (London, 1752, 8) Vol. II. p. 234—246.

J. A. *Karsten*: de Origene, oratore sacro. Groning. 1824, 8.

Nath. *Lardner*: The History and Character of Origen. —— In eiusdem: Credibility of the Gospel History. P. II. Vol. III. (London, 1750, 8) p. 180—410.

I. *Meisneri* de Origene et Origenianis Exercitatio historico-theologica. Witteb. 1665, 4; edit. II. *ib.* 1712, 4.

Merlin: Examen d'un Raisonnement, que Mr. Bayle attribue à Origenes dans son Dictionnaire. —— In Mémoires de Trevoux. m. Mai. 1736. p. 1077—1095.

J. Lor. *Mosheim*: De Origene, Allegoriarum patrono. —— *V.* eius Commentarios de rebus Christianorum ante Constantinum M. p. 603 sqq. 630 sqq.

de la Motte (P. Th. du Fossé) Histoire de Tertullien et d'Origenes. à Lyon, 1691, 8.

Matth. Jac. *Norup*: De lapsu Origenis. Hafn. 1709, 4.

J. Casp. *Orelli*: Origenis loci aliquot selecti. Accedit index lectionum publicarum atque privatarum. Turici, Schulthess. 1825, 8 mai. —— 4 *Gr.*

Casim. *Oudini* Dissertatio de Vita, Operibus, doctrina et morte Origenis Adamantii. —— *V.* eius Commentarium de Scriptor. ecclesiast. T. I. p. 231—266.

H. *Owen*: Critical disquisitions containing some remarks I. on Masius edition of the book of Joshua and II. on Origen's celebrated Hexapla. London, printed by J. Nichols. 1784, 8. —— 15 *sh.* 6 *d.*

J. *Pici*, Mirandulani, de Salute Origenis disputatio. —— *V.* eius Opera. (Basil., 1601, f.) p. 131—148.

Humphry *Prideaux*: Remarks on Origen's edition of the versions of the Scriptures. —— *V.* eius Old and New Testament connected in the History of the Jews and neighbouring nations. The fourth edition. (Lond., 1719, f.) P. II. p. 41—45.

Rosenmüller: Ueber des Origenes Hexapla. —— *V.* eius Handbuch. Vol. II. p. 459 sqq.

I. Gf. *Scharfenberg*: Animadversionum, quibus fragmenta versionum graecarum

V. T. a Montefalconio collecta, illustrantur, emendantur, Spec. I. Lips. 1776; Spec. II. Lips., 1781, 8.

I. Andr. *Schmidius*: Disputatio de lapsu Origenis, def. I. Mattb. Hasio. Helmst. 1704, 4.

Pet. *Tamburini*: Ragionamenti sul primo libro di Origene contro Celso. Pavia, Galeazzi. 1786. 8.

J. G. *Walchii* Vindiciae Origenis in doctrina de divinitate Christi. Jenae, 1727, 4.

Joach. Sam. *Weichmanni* De Schola Origenis sacra ex Gregorio Thaumaturgo informata Commentatio historico-theologica. Vitemb., MDCCXLIV. 4.

Petri *Zornii* Dissertatio de Eunuchismo Origenis Adamantii, praeside J. H. Maio. Gissae, 1708, 4.

ORIGENES philosophus.

Fabr. B. Gr. ed. Harl. T. III. p. 180. V. p. 702.

Dav. *Ruhnken*: De Origene, Ammonii discipulo et Longini magistro. —— *V.* eius dissertationem de vita et scriptis Longini p. 10 sqq.

ORION Thebanus.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. VI. p. 347.

I. *Editiones textus.*

1820, 4 mai. ORIONIS Thebani Etymologicon ex Museo Frid. Aug. Wolfii primum edidit, annotationes Pet. Henr. Larcheri, eiusdem Wolfii nonnullas et suas indicesque locupletissimos adiecit Frid. Guil. Sturzius. Accedunt P. H. Larcheri Observationes criticae in Etymologicum Magnum et Amad. Peyroni Commentatio in Theodosii Alexandrini Tractatum de prosodia. Lipsiae ap. Weigel. MDCCCXX. Litteris Dürrii. —— VIII, 256 pp. 3 *Th.* Continentur hac editione Larcheri, Wolfii et Sturzii annotationes, textui subiectae; deinde p. 174 sqq. G. H. C. Koesii Excerpta e cod. Reg. MMDCX. (ex Orione), subiectis variis lectionibus codicis msti Paris., et Excerpta e cod. Reg. Par. MMDCXXX., adiectis Koesii et Sturzii notis; p. 193 sqq. Larcheri Remarques critiques sur l'Etymologicum Magnum, desumptae ex Mémoires de Litterature Tom. XLVII; pag. 237 sqq.: In Theodosii Alexandrini Tractatum de prosodia commentatio Amadei Peyron, exhibita d. 23. Mart. 1817. Auctor commentationis contulit duos codices Taurinens., adhibuitque varias lectiones codicis Florent., atque apographum codicis Barocc.; praeterea, his subsidiis adiutus, demonstravit auctor, tractatum de prosodia neque fragmentum ex Theodosii Epitome Herodiani, neque idem esse ac Theodosii Erotemata de prosodia; deinde multos locos grammaticae Dionysii Thracis emendavit, atque varias lectiones ad Grammaticum anonymum Leidensem, e codice msto Florent. depromptas, aliaque inedita protulit in lucem. In calce libri exhibentur editoris indices tres.

II. *Illustrantia Orionem scripta.*

Fr. *Passowii* Notitia de Anthologio Orionis Thebani. —— In Indice lectionum in univ. litterarum Vratislav. per aestat. a. MDCCCXXXI. instituendarum. Typis universitatis. 4. 2 pp.

F. *Ritschl*: De Oro et Orione. Specimen historiae criticae grammaticorum Graecorum. Progr. acad. Vratislav. 1834, 8 mai. —— 84 pp.

ORPHEUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 110 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 140 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Poemata omnia.*

1517, 8. Orphei Argonautica. Eiusdem Hymni. Orpheus de lapidibus. *Graece.* —— Cum Musaeo. *V.* ib. I. *β*).

1519, 8. —— Cum Musaeo. *V.* ib. I. *β*).

1519, 8. — *graece.* —— Cum Hesiodo al. *V.* ib. I. Aa) *β*).

1540, 8. — *graece.* —— Cum Hesiodo et Musaeo. *V.* s. v. Musaeus. I. *β*).

1543, 8. — *graece.* —— Cum Hesiodo al. *V.* ib. I. Aa) *β*). Hae omnes editiones ex editione principe Aldina fluxerunt.

1566, f. — graece cum H. Stephani castigationibus. —— Inter Poetas Graecos principes heroici carminis ab H. Stephano editos. Paris.

1606, f. — graece cum latina versione Renati Perdrierii, et Notis marginalibus. —— In *Iac. Lectii* Corpore Poetarum graecor. Genev.

1689, 12 mai. *ΟΡΦΕΩΣ Αργοναυτικα Υμνοι και Περι λιθων.* ORPHEI Argonautica Hymni et De lapidibus. (*Graece et latine*) Curante Andrea Christiano

Eschenbachio, Norimbergense. Cum ejusdem ad Argonautica Notis & Emendationibus. Accedunt Henrici Stephani in omnia & Josephi Scaligeri in Hymnos Notae. Trajecti ad Rh., Apud Guilielmum vander Water. CIↃIↃLXXXIX. —— 8, 329 pp. Textus ad recensionem H Stephani recensionem expressus est. Conf. Acta Erudilor. 1690. p 98 sqq.

1764, 8. *ΟΡΦΕΩΣ ΑΠΑΝΤΑ.* Orphei Argonautica, Hymni, Libellvs de Lapidibvs et Fragmenta cvm notis H. Stephani et Andr. Christ. Eschenbachii textum ad codd. Mss. et editiones veteres recensvit notas svas et indicem graecvm adiecit J. Matthias Gesnervs, curante Ge. Christo. Hambergero. Lips. sumtibus Caspari Fritsch. MDCCLXIV. —— XXVIII, 484 pp., 56 *ff.* indices. Haec recensio ad codd. mstos et editiones veteres instituta, et Eschenbachii et Gesneri notae non satisfaciunt. Adiectae sunt Gesneri praelectiones duae de Phoenicum extra columnas Herculis navigationibus. Exx. XXV sunt in ch. scr. typis descripta. Conf. *Klotzii* Acta litter. Vol. II. P. III. p. 288—296.

1805, 8 mai. ORPHICA, cvm notis H. Stephani A. Chr. Eschenbachii I. M. Gesneri Th. Tyrwhitti, recensvit Gf. Hermannvs. Lips., svmtibvs Caspari Fritsch. CIↃIↃCCCV. —— LXIV, 952 pp. 4 *Th.* Sex exx. sunt in ch. membr. descripta. De hac editione, quae loco Gesnerianae, illius divenditis exemplaribus, prodiit, sed textum emendatiorem continet. Conf. I. H. Vossii Kritische Blätter. (Stuttg., Metzler. 1828, 8) Vol. I.

1818, 12 mai. Orphica. (*Edidit Gf. H. Schaefer*) Nova editio accurata in usum praelectionum acad. et scholarum. Lips., Weigel. —— 115 pp. 3 *Gr.*

1824, 12. Orphica, Procli Hymni, Musaeus, Callimachus. *Edit. ster.* Lips., Tauchnitz. —— 5 *Gr.*. ch. scr. 11 *Gr.*

Bb) *Plura poemata.*

1500, 4. *F.* 1 *a* (*sign.* a i) *infra ornam. xylogr. rubro impr.*: *ΟΡΦΕΩC. ΑΡΓΟΝΑΥ-* || *ΤΙΚΑ.* || (*Ω flor.*) *ΝΑΞ ΠΥΘΩΝΟC etc. F.* 51 *a:* Anno ab incarnatione. M. ccccc. Die. xix. Septem- || bris. Impressum Florentię impensa Philippi Iũ||tę bibliopolę. Si quos errores in hoc opere || lector ĩuenies. qui properãtes oculos || nostros subterfugerit eos pro || iudicio tuo emẽdabis. || uix fieri pōt ut nō || tales iteruenião. —— 51 *ff.* cum 28 lin. et *sign.*

Hamberger in praefatione sua ad editionem Gesner. p. VIII.: „Quis curaverit hanc editionem, quae Argonautica et Hymnos habet, non constat; liber ipse omni praefatione destituitur, unde forte aliquid liceret discere, quod huc faceret. Caeterum hanc primam editionem esse, et frustra iactatam a viris doctis editionem a Constantino Lascari curatam, probatum dedit b. Gesnerus in schedula.“ disserit.

Cc) *Singula poemata.*

1) Argonautica.

1523, 4. ORPHEI Poetarvm vetvstissimi Argonauticω̃n opus Graecũ, cũ interpretatione Latina incerti autoris, recens addita, & diligẽtius quàm hactenus emẽdata. APVD INCLYTAM GERMANIAE BASILEAM, ANNO DOMINI M. D. XXIII. *In fine:* BASILEAE, IN AEDIBVS ANDREAE CRATANDRI, MENSE IVNIO. ANNO DOMINI M. D. XXIII. —— 56 *ff.* Graece et latine poema exhibetur. Bibl. sen. Lips.

1803, 8. *ΟΡΦΕΩΣ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.* Orphei quae vulgo dicuntur Argonautica. Ex libris libris scriptis et coniecturis virorum doctorum suisque aucta et emendata interpretatus est Joh. Glo. Schneider, Saxo. Imprimebat Jenae sumtibus suis Fried. Frommann. 1803. —— XLII, 270 pp. Hac editione optime meritus est Schneiderus de carminibus, quae sub Orphei nomine circumferuntur. Conf. J. H. Vossii censuram huius editionis ex ephem. litter. Jeneus. a. 1805. no. 138 sqq. repetitam in eiusdem Kritische Blätter. (Stuttg., Metzler. 1828, 8) Vol. I. p. 255 sqq.

2) De lapidibus.

1781, 8 mai. *ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ.* DE LAPIDIBUS, poema Orpheo a quibusdam adscriptum, graece et latine, ex editione Jo. Matthiae Gesneri. Recensuit notasque adjecit Thomas Thyrwhitt. Simul prodit Auctarium dissertationis de Babrio. Londini, typis J. Nichols; Apud Bibliopolas, Payne, White, ab Elmsley. M. DCC. LXXXI. —— xviii, 125 pp.; auctarium a p. 49—55. Uberrima editio, ex qua Thyrrwhitti ingenium optime cognosci potest. Conf. (*Wyttenbachii*) Bibliothecam crit. Vol. II. P. III. p. 85—94.

3) Prognostica.

1586, 4. *Προγνωστικα περι σεισμων.* Prognostica de terrae motibus, interprete

J. Ant. Baifio. Lutet., ap. Fed. Morellum. MDLXXXVI.

1691, 4. Orphei de terrae motibus Catalecton secundum Msc. bibliothecae Laurentiano Mediceae edidit C. C. F. (*Schoder*). MDCXCI.

1722, 4. Ὀρφεως περι σεισμων. —— Inter *Mich. Maittaire* Miscellanea graecorum aliquot scriptorum carmina. Londini.

1776, 8. Ὀρφεως περι σεισμων. *Graece.* —— In *Brunckii* Analectis. T. III. p. 1 sqq.

1795, 8. —— In *F. Jacobsii* Anthologia. T. III. p. 222 sqq.

4) Hymni.

1602, 8. Orphei hymni. Graece. Colon. Agripp. MDCII.

1610, 4. Orphei Initia, siue Hymni Sacri ad Musaeum, versibus antiquis Latine expressi a Ios. Iusto Scaligero, et cum notis eiusdem. —— Inter Ios. Iusti Scaligeri Opuscula. (Paris.) p. 155 sqq. Rep. 1615.

1615, 4. ORPHEI & ARIPHRONIS hymni in Aesculapium, & Sanitatem; ex Jos. Scaligeri et Fed. Morelli interpretatione. Paris., ap. I. Libert.

1615, 12. Orphei hymni, graece ex H. Stephani editione cum Ios. Iust. Scaligeri metaphrasi emendatiori eiusque notis. Lugd. Bat. ex offic. Plantiniana MDCXV.

1635 sqq., 8. Tria carmina de Deo, Orpheo tributa. —— Inter *Wintertoni* Poetas minores. Cantabr.

1722, 4. Orphei hymni in Solem, Musas, Venerem, Hygieam et Aesculapium, graece et latine, interprete Ios. Iust. Scaligero, cum notis. —— Inter *Maittairii* Miscellan. graec. aliquot scriptor. Carmina. Londini.

1747, 8. Orphei Hymni. —— Cum Hesiodi Operibus. *V.* ib. I. Aa) *β*).

1793, 8. Tres hymnos, quos non facile Orphicos habebimus, edidit et emendavit Gilb. Wakefield. —— In eiusdem: Silva Critica. (Lond., typis E. Hodson *etc.* M. DCC. XCIII.) P. IV. p. 248 sqq.

1822, 4. Die Hymnen des Orpheus, griechisch und deutsch. In dem Versmass des Urtextes, zum erstenmal ganz übersetzt von Dav. K. Ph. Dietsch. Erlang., Palm. 1822. —— XII, 203 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Editor plerumque textum Hermannianum secutus est ita, ut in nonnullis locis alias lectiones inseruerit, quae in Beckii Repertorio 1824. Vol. IV. p. 46 sqq. indicantur. Versio fida atque facilis est.

1832, 8. Orphei Hymnus in T notis illustratus, rhythmis auctu libus, Germanicis atque Suecai Gotthardo Kosegarten. —— *V.* e sertationes acad. edidit Thph. Ch. nike. (Lundiae, Struck) no. XX.

5) Fragmenta.

1566, f. Orphei Fragmenta, —— Inter Poetas Graecos, ab H. S editos p. 184.

1568, 8. Orphei Fragmenta, —— Cum Carminibus IX illustri minarum, ab Fulvio Ursino editi verp.) p. 270 sq.

1569, — 1574, — 1600, 12. fragmenta aliquot, graece et lati Inter: Vetustissimorum Authoru gica, Bucolica, & Gnomica poëm supersunt. Genev., Vignon.

1573, 8. Ὀρφεως ἐπη. Orph mina, ex scriptoribus veteribus *Graece.* —— In libro inscr.: Po losophica. Anno M. D. LXXIII. e H. Stephanus. p. 78 — 102. Rep.

1578, 8. —— In *H. Stephani* P losophica. (Lips.) p. 78 sqq.

1588, 4. Orphei Carmina the Graecè, ex Justino Martyre & C Alexandrino collecta. Paris., è T phiâ Stephani Prevosteau. MDLX

1829, 8 mai. Carminum Orp Reliquiae, collecta ab Ch. A. L —— In eiusdem libro inscr.: Agla sive de Theologiae Mysticae Gr causis libri tres. (Regiom. sumtib. Borntraeger.) Vol. I. et II.

II. *Editiones versio*

A. latinarum.

Aa) *Opera omni*

1555, 8. ORPHEI poëtae simi opera, jam primùm ad verbu lata, & diligentiùs quàm antea locis emendata, per Renatum rium Parisiensem. Basil., ex offici Oporini MDLV. Mense Februa 178 pp., et 7 *ff.*

Bb) *Singula ope*

1) Argonautica.

aa) *Integra.*

1519, f. Orphei Argonautica epico, latine facta a Leodrisio C

dlecta sunt C. Valerii Flacci commentariis, Pio Bononiensi auctore. *In* Excussore Hier. Platonico Bonon. X. sedente MDXIX. Cal. Maiis.

3, 8. Orphei Argonautica innominato interprete. —— Cum C. Valerii Argonavticis. *In fine*: VENETIIS IN AEDIBUS ALDI ET ANDREAE ASVLANI SOCERI MENSE MAIO M. D. XXIII.

8, 16. —— Cum C. Valerii Flacci Argonauticis. Lugd., Seb. Gryph.

4, 4. —— Cum C. Valerii Flacci Argonauticis. Lugd. B., Luchtmans.

bb) *Epitome.*

0, 8. Orphei Thracis, Argonauticon carmine epico, a Leodrisio Cribello Mediolanensi composita. —— In libro: Hodoeporicorum siue Itinerum fere orbis Lib. VII, Basileae ad Perneam Lecythum. M. D. XXC. no. III. Hic versio in compendium redacta le... Rep. 1592.

12, 8. —— In Itenerario totius orbis Opere peregrinationum variarum, c. Nic. Reusneri. (Basileae per Conr. Waldkirch. ciↄ.iↄXCII.) p. 21—34.

2) Hymni.

14, 4. Orphei Hymni sacri, seu ... itamenta Apollinis, Latonae, Solis; ... antiquis latinis expressa a Jos. Scaligero. Paris., apud J. Libert.

3) De lapidibus.

76, 4. Orpheus antiquissimus et ... poeta, philosophus Trismegi... de Lapidibus, nunc demum Latio donatus, M. Hannardo Gamerio, ... laureato interprete. Accesserunt ... em Hannardi scholia, quae et rei ...cae studiosis utilia iucundaque fu... sunt, et quae quibusdam locis ob...oribus plurimum lucis adferent. Ac... t praeterea argumentum in Orphei ...um (*Demetrii Moschi*) Renato Perio interprete. Leodii ex officina Gual. Morberii. 1576. —— Non multum versio valet.

B. germanicarum.

1) Argonautica.

aa) *Integra.*

773, 8 min. Die Argonauten. Ein ...licht aus dem Griechischen des Orpheus (*übers. in Prosa*). Von K. A. Küttner. Mitau, Hinz. —— 100 pp. Rep. est haec versio cum eiusdem versione Musaei a. 1784. 6 *Gr.*

1784, 8. Die Argonauten des Orpheus, von C. Chph. Tobler. Basel, Schweighaeuser, —— 58 pp. 3 *Gr.* Haec versio metrica est.

1806, 8. Orpheus der Argonaut, übersetzt von J. H. Voss. —— Cum eiusdem versione Hesiodi. *V.* ib. II. B. Aa).

bb) *Delectus.*

1787, 8. Die Beschreibung der Makrobier Orph. Argon. 1104—1117, übersetzt von G. A. C. Scheffler. —— In *Wiedeburgii* Humanistisches Magazin. p. 257. Haec versio est soluta oratione composita.

1793, 8. Zwei Stücke aus des Orpheus Argonautenfahrt, übers. von F. Eck. —— *V.* eius: Blumen des Abend- und Morgenlandes. Halle.

2) Hymni.

aa) *Plures.*

1784—1785, 8. Die Hymnen des Orpheus (*übers. von Tobler*). —— In Schweizerisches Museum. P. IX. p. 844—854. P. XII. p. 1132—1138; a. 1785. P. I. p. 68—76. Versio satis fida videtur.

1820, 8. Dreissig Orphische Hymnen, übersetzt von D. K. Ph. Dietsch. Nürnb., Zeh. 1820. —— 8 *Gr.* Versio fida atque satis elegans est.

bb) *Singuli.*

1772, 8. Die siebente Hymne des Orpheus, übers. von Conr. Glo. Anton. —— *V.* eius Treue Uebersetzungen. Leipz.

1772, 8. Hymne des Orpheus an die Juno, von Ch. Dav. Hohl übersetzt. —— In eiusdem Kurzer Unterricht. (Chemnitz.) p. 506 sq. Soluta oratione versio facta est.

1786, 8. Hymne an die Nemesis, übers. von J. G. Herder. —— *V.* eius dissertationem inscr. Nemesis. (Gotha) p. 260.

1788, 8. Hymne an die Gesundheit, übers. von H. H. Cludius. —— *V.* eius Dissertationem. Von den Scholien der Griechen, inserta Bibliothek der alt. Lit. u. K. P. III. p. 49.

3) De lapidibus.

1785, 8. Fragmente aus dem Gedichte von den Kräften der Steine, aus dem Griechischen übers. von G. C. Tobler. —— *V.* Schweizerisches Museum. P. XII. p. 1078—1082.

C. italicarum.

1563, 12. Versi d'Orfeo d'Iddio, trad. da Girolamo Garimberti. —— In libro: Concetti da Girolamo Garimberti raccolti et tradotti. Vinegia pel Giolito.

1670, 12. —— In libro: Liriche parafrasi di Fr. Ant. Cappone. Venezia per Conzatti.

1747, 8. —— Cum Hesiodo. *V.* supra I. Cc) 2).

1773, 12. — ital. trad. dal Ab. Zanolini. —— Cum Hesiodi versione. Padova. MDCCLXXIII.

1790, 8. Inno a Venere, tradotte da Dionigi Strocchi. —— In eiusdem: Versioni. Firenze. Rep. 1794.

1794, 8. —— In: Parnaso de' poeti classici. (Venezia per Zatta) Vol. X. *V.* 1790.

D. anglicarum.

1755, 4. Six Hymns of Orpheus, translated from the Greek into English, by William Dodd, B. A. late of Clarehall. —— Cum eiusdem versione anglica Callimachi. *V.* ib. D. Aa).

1787, 8. The Mystical Imitations: or, Hymns of Orpheus, translated from the Original Greek: with a preliminary Dissertation on the Life and Theology of Orpheus; by Thomas Taylor. London, printed for the Author, and sold by T. Payne and Son, at the Mews-gate; L. Davis, Holborn; B. White and Son, Fleet-street; and G. Nichol, Strand. 1787. —— —— 3 *sh.* Haec versio magni aestimatur. Conf. Critical Review 1787. m. Iun. p. 401 sqq. Rep. 1792.

1792, 8. — Lond. —— 3 *sh.* *V.* 1787 et 1824.

1824, 8. — Lond. —— 10 *sh.* 6 *d.* Ex hac editione: Introductio repetita legitur in Classical Journal, no. LVIII. p. 322—331. LIX. p. 81—92. *V.* 1792.

III. *Illustrantia Orpheum scripta.*

( ) An Essay on the Oestrum or Enthusiasm of Orpheus. —— In European Magazine for December 1790. p. 409—413.

Ch. Dan. *Beck*: Notitia de Orpheo, Orphicisque et de scriptis, in quibus Orphica tractantur. —— *V.* eius Accessionum ad Fabricii Bibliothecam Graecam Spec. I. (Lips. 1827, 4) p. 1—12. Acta sem. Lips. Vol. I. p. 303—335.

Georgii Henrici *Bode*: Commentati
de Orpheo Poetarum Graecorum anti
quissimo. In certamine litterario civiu
academiae Georgicae Augustae die IV
Iunii MDCCCXXIII. praemio a Rege M
Britanniae Aug. constituto ab ordine phi
losophorum ornata. Gotting., typis Die
terichianis MDCCCXXIV. —— 185 p
1. *Th.* 12 *Gr.* Conf. de hac maximi preti
scriptione ephem. litt. Halens. 1825. no
103. et ephem. schol. litt. univ. 1827. I
no. 5.

Bouterweck: De Orphicis decretis phy
sicis. —— *V.* eius Commentationem d
primis philosophorum graec. decretis phy
sicis, in Commentationibus recens. so
Gotting. 1811. Vol. II.

Iac. *Brucker*: De Orpheo. —— *V.* eiu
Historiam crit. philosophiae. (Lips.) T. I
p. 373 sqq. T. VI. p. 202 sqq.

I. *Corylander*: Dissertatio de Orphe
Graecorum philosopho. Londini Gotho
1754, 4.

Laur. *Crussus*: Orpheos omnes recen
suit, deque iis disseruit. —— *V.* eiu
Istoria de' Poeti Greci et di que ch'e
Greca lingua han poetato. p. 350 sqq.

Andr. Ch. *Eschenbach*: Epigenes d
Poesi Orphica, in priscas Orphicorum
carminum memorias liber commentarius
Norimb., Endter. 1702, 4.

J. F. *Facii* epistola critica in aliquo
Orphei et Apollonii Rhodii Argonautico
rum loca. Erlang., 1772, 4. —— 2 *Gr.*

Foucher: Sur Orpheus. —— In Mém
de l'Acad. des Inscr. T. XXXV. p. 75 sqq

Cl. Fr. *Fraguier*: Mémoire sur la vi
orphique. —— In Mém. de l'Acad. de
Inscr. Tom. V. Mém. p. 117 sqq.; *ed. oct*
Tom. VII. Mém. p. 180 sqq. Et ab Hiss
manno germanice versa est haec disquisi
tio in Griechische Alterthümer. Vol. I
p. 126 sqq.

J. Ch. Gu. *Gerlach*: De hymnis Or
phicis commentatio. Gotting. 1797, 8.

Chph. *Hanovius*: De Orpheo. —— I
eiusdem Disquisitione metaphysic. (Gedan
1750, 4) p. 335—352.

Gf. *Hauptmanni* Prolusiones III, d
Orpheo. Gerae 1757, 4.

Gf. *Hermanni*: Commentatio de aetat
scriptoris Argonauticorum. —— In eius
dem editione Orphicorum, p. 675—826
Refutavit Mannerti (Geographie der Grie
chen u. Römer T. IV sqq.) aliorumque sen
tentias auctor scriptionis.

— —: De argumentis pro antiquitat
Orphei Argonauticorum maxime a Kö

nigsmanno allatis dissertatio. Lips. 1811, 4. —— Rep. in eiusdem Opusculis T. II. p. 1—17.

Imm. Gli. *Huschke*: Commentatio de Orphei Argonauticis. Rostochii apud C. Chph. Stillerum. MDCCCVI, 4. ——56 pp.

J. *Jackson*: Of Linus and Orpheus, and their Times. —— V. eius Chronological Antiquities. (Lond. 1752, 4) Vol. III. p. 135 - 142.

F. *Jacobs*: Bemerkungen über die Argonautica des Orpheus. —— In *F. A. Ukerti* Geographie der Griechen u. Römer Vol. I. P. II. p. 351—357.

J. *Jortin*: Orphic Verses, and fragments of Greek poets, etc. which are cited by the Fathers, examined and corrected. —— V. eius Remarks on Ecclesiastical History. (Lond. 1751, 8) Vol. I. p. 300—328.

Kirchbach: De theologia Orphei. Witteb. 1685, 4.

Bern. L. *Königsmanni* Prolusio crit. de aetate carminis epici, quod sub Orphei nomine circumfertur. Slesvici 1810, 4.

C. Gthold *Lenz*: De fragmentis Orphicis ad Astronomiam et Agri culturam spectantibus commentatio. Goetting., typis H. M. Grape, typogr. acad. 1789, 8; Hanov., 1790, 8. —— 40 pp. 2 *Gr.*

C. A. *Lobeckii* de Tritopatribus dissertationes III. Regiomont., typis academicis Hartungianis MDCCCXXI. 4. —— 8, 8, 16 pp. Rep. in Miscellaneis crit. ed. Friedemanno et Seebodio. Vol. I. P. II. IV. p. 520—525. 525—530. 616—630.

— —: De Orphei aetate dissertationes IV. Regiom., Typis Academicis Hartungianis. MDCCCXXVI. 4. —— 24, 10, 10, 26 pp.

— —: De Orphei Theogonia et sermone sacro. Regiom., typis academicis Hartungianis MDCCCXXVII.

— —: Aglaophamus sive de Theologiae Mysticae Graecorum Causis libri tres. Scripsit Ch. A. Lobeck. Idemque Poetarum Orphicorum Dispersas Reliquias collegit. Regiom. Pruss. sumtibus fratrum Borntraeger. MDCCCXXIX. 8. *Voll. II.* — X. 1392 pp. 10 *Th.* Conf. ephem. litt. schol. univ. 1830. II. 69. 70. 150. 151.

Lücke: De Orpheo et Mysteriis Aegyptiorum. Hafn. 1786, 8.

Meiners: De Orpheo. —— V. eius Historiam de vero deo. (Lemgov.) p. 188 sqq.

J. *Oglive*: Some account of Orpheus and his writings. —— V. eius Essay on the Lyric Poets of the Ancients, prefixed to his Poems on several Subjects. Lond. 1762, 4.

Amad. *Peyron*: Variae lectiones et additamenta e cod. Mediol. ad Orphei hymnos, conjecturae in Argonautica, et nova fragmenta Orphei e scholiis Procli in Plat. Crat. —— V. eius Notitiam librorum manu typisve descriptorum. (Lips. 1820, 4) p. 68 sqq.

W. *Röther*: Sechs von Joh. Lydus aufbewahrte Orphische Fragmente. —— In Archiv für Philol. u. Paedag. 1825. P. IV. p. 685—686.

Dav. *Ruhnken*: De Orpheo, ex epistola critica II. —— Inter eius Opuscula varii argumenti. Edit. altera. (Lugd. Bat. 1823, 8) p. 610 sqq.

— —: Censura poematis Orphici de lapidibus editi a Tyrwhitto. —— Inter eiusdem Orationes, dissertationes et epistolas ed. Traug. F. Friedemann. (Brunsvigae, Lucius. 1828, 8) Vol. II. p. 471—478.

Delisle *de Sales*: Histoire d'Homère et d Orphée. Paris, 1808, 8.

F. Sam. *de Schmidt*: De Orphei et Amphionis nominibus Aegyptiis. —— V. eius Opuscula. (Carlsruhae, Macklott. 1765, 8) p. 105—122.

J. Glo. *Schneider*: De dubia carminum Orphicorum auctoritate et vetustate. —— V. eius: Analecta critica in Scriptores veteres graecos et latinos. (Traj. ad Viad. 1777, 8) p. 51—84.

— —: Bemerkungen über das spätere Alter des Pseudo-Orpheus aus historischen Gründen. —— In Neue philolog. Bibliothek. Vol. IV. P. II. p. 297—301.

Pandulfus Collenutius (i. e. J. Sam. *Schoder*:) Super Argonauticis Orphei et paribus libellis novo munere ab And. Ch. Eschenbach editis lamberatoris gallicani taxationes expendit. *Sine l. notitia.* (Norimb.,) 1690, 8 min. —— Defensio est contra iniquam censuram editionis Eschenbachii in Clerici Bibliotheque universelle T. XV. p. 98 sqq.

J. *Schrader*: Menda in Orphicis ab Gesnero relicta adnotantur et emendantur. —— V. eius Librum Emendationum. (Leovard., 1776, 4.) praefat. p. IV.

— —: De Orphicorum versibus luxatis et dubiis. —— V. eius Observationum librum (Franeck. 1761, 4) p. 15. 16. 75 sqq.

Fr. *Sevin*: Conjectures sur quelques auteurs: correction d'un passage d'hymne d'Orphée adressé aux graces. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. III. Hist.

p. 133 sqq.; ed. oct. T. II. Hist. p. 210 sqq., germanice versa ab Gottschedio T. II. p. 163 sqq.

Val. *Slothouwer*: Animadversiones criticae in Orpheum. —— In Actis litter. soc. Rheno-Trajectinae. T. III. p. 149—162.

F. *Snedorf*: De Orphei hymnis. —— *V.* eius Dissertationem de hymnis veterum graecorum. (Hafn. et Lips., ap. C. G. Proftium. 1786, 8) p. 48—60.

Fr. *Spitzner*: De indice Argonautarum. Ad oratt. scholast. in Lyceo Witteb. d. 1. Nov. 1819. audiendas invitat. scripsit. Viteb., impr. Rübener. 1819, 8. —— 16 pp. Argonautae sunt ad scriptores septem hos, Apollonium Rhod., Eudociam, Hyginum, Ioannem Tzetzem, Orpheum, Valerium Flaccum, et Apollodorum adornati, adiectis magni momenti notis.

T. *Taylor*: Orphic Fragments, hitl inedited. —— In Classical Journal, XXXIII. p. 158—163.

Diet. *Tiedemann*: Leben und Sy des Orpheus. —— *V.* eius librum: (ebenlands erste Philosophen. (Leipz. 17ℇ p. 2 sqq.

F. A. *Ukert*: Ueber die Argonau fahrt. —— *V.* eius librum, Geographie Griechen u. Römer. Vol. I. P. II. p. 332

Steph. *Weston*: Nonnulla in Or emendantur. —— *V.* eius librum: l mesianax s. Coniecturae in Athenaeu que aliquot Poetarum Graecorum loca. (I dini 1784, 8) p. 113—118.

G. *Zoëga*: Ueber den uranfänglic Gott der Orphiker. —— In eiusdem handlungen herausgeg. mit Zusätzen F. G. Welcker (1817) p. 211—264.

PAEANIUS.

1590, f. Paeanii Metaphrasis Eutropii. Graece, primum edidit F. Sylburgius. —— Inter historiae Romanae Scriptores minores. (Francofurti.) Vol. III. p. 62 sqq.

1678, — 1698, 8. — recensuit Chph. Cellarius. —— Cum Eutropii Breviario. Cizae; deinde Jenae. *V.* 1716.

1703, 8. — recensuit Th. Hearne. —— Cum Eutropii Breviario. Oxon.

1716, — 1726, 8. —— Cum Eutropio. Jenae. *V.* 1678 et 1740.

1729, 8. — recensuit Sigeb. Havercampus. —— Cum Eutropio. Lugd. Bat.

1736, 8. — Leoburg.

1740, — 1755, 8. —— Cum Eutropio. Jenae. *V.* 1716.

1762, 8. — recensuit et c. notis variorum edidit H. Verheyk. —— Cum Eutropio. Lugd. B.

1763, 8. — Brunsv.

1780, 8. Paeanii Metaphrasis in Eutropii historiam Romanam, in usum scholarum edidit indicemque verborum adjecit J. F. Sal. Kaltwasser. Gothae, apud Ettingerum. —— 16 *Gr.*

1807, 8. *Εὐτροπιου ἐπιτομη της ῥωμαικης ἱστοριας, μεταφρασθεισα παρα Παιανιου, κἀντευθεν αὖθις εἰς την νυν συνηθως ὁμιλουμενην παρα Νεοφυτου Δουκα. Ἐν Βιεννῃ* 1807, 8. *II Voll.*

PALAEPHATUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 136 sqq.; *ed. n.* 1 p. 182 sqq.

I. *Editiones textus.*

α) Sine a. notitia.

—, 8. Palaephati poeticarum fabı rum explicationes, graece et latine. - Cum Phurnuto. Basil.

β) Cum a. notitia.

1505, f. min. *Παλαιφατου περι* ɑ *στων ιστοριων.* Graece. —— Cum ı sopo. *V.* ib. I. Aa) β).

1543, 8. Palaephati de fabulis l graece et latine interprete Philippo P sianino, Bononiensi. —— Cum Ph nuto. Basil.

1649, 12. *ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ περι ἀ στων.* PALAEPHATI de incredibilil Cornelius Tollius in latinum sermo vertit et notis illustravit. Amst., a Ludou. Elzevir. cIↄIↄcXLIX. —— Rep. 1

1656, 8. — Lond. —— *V.* 1649.

1663, 8. *Παλαιφατου περι ἀπιστ* Palaephati de incredibilibus. Graece l tine edidit notasque et geminum indic adiecit Mart. Brunnerus. Upsal.

1670, 8. *Παλαιφατου περι ἀπιστ ἱστοριων.* Palaephati de Incredibilibus storiis. *Graece et Latine.* Cantabr., Officina J. Hayes, Celeberrimae Aca

niae Typographi, Impensis Joann. Creed, Bibliopolae Cantab. 1670. —— Inter *Th. Galii* Opuscula mythologica, ethica et physica. Cantabr. 1671. p. 1—74. Rep. 1688.

1685, — 1687, 8. Palaephatus de Incredibilibus, cum interpretatione latina Corn. Tollii et Annotationibus Mart. Bruneri, Novis Animadversionibus, nec non doctrinis moralibus, primum in Germania Graece et Latine edidit digessitque Paulus Pater. Francof., ap. I. Meyerum.

1688, 8 mai. — graece et latine. —— Inter *Th. Galii* Opuscula mythologica etc. (Amstel., Apud H. Westenium) p. 1—66.

1735, — 1751, 8. Palaephatus de Incredibilibus historiis, nec non de inventione purpurae, ac primo ferri inventore. Graece, edidit Sig. F. Dresigius. Lips., Langenheim. —— Editor textum ex coniectura audacter mutavit.

1761, 8. — Graece e recensione Sig. Frid. Dresigii, cum eiusdem notulis et suis animadversionibus edidit I. F. Fischer. Lips.

1772, 8 mai. Palaephati libellus de incredibilibus, graece. Tertium edidit, iterum recensuit, animadversiones indicemque verborum copiosissimum adiecit Io. F. Fischerus. Lipsiae, Langenheim 1772. —— Collatis editionibus veteribus lectionem constituit, et praefationes superiorum editorum recudi curavit, atque indicem adiecit.

1777, 8. Palaephati de Incredibilibus, graece, quartum edidit, tertium recensuit, indicemque verborum graecorum adiecit I. F. Fischer. Lips., Langenheim.

1786, 8. Palaephati de incredibilibus, graece; quintum edidit, denuo recensuit, indicemque verborum graecorum adiecit J. F. Fischer. Lips., Langenheim.

1788, 8. *Παλαιφατου περι των απιςων*. Palaephatus von den unglaublichen Begebenheiten. Mit einem griechisch-deutschen Wortregister vermehrt von J. Dav. Büchling. Halle, Hendel 1788. —— Textus ex Fischeri recensione expressus est.

1789, 8 mai. Palaephati de Incredibilibus, graece, sextum edidit, ad fidem Codd. mosquensis aliorumque et libri Aldini, denuo recensuit, emendavit, explicavit, indicemque verborum graecorum copiosissimum adjecit I. F. Fischer. Accessere Prolusiones IV in Palaephati fabulas una cum orationibus duabus. Lips., Fritsch. —— 1 *Th.* 12 *Gr.*

1797, 8. *Παλαιφατου περι απιστων*. Palaephatus von unglaublichen Begebenheiten mit erklärenden Anmerkungen und einem vollständigen Wortregister. Für Schulen bearbeitet von J. Dav. Büchling. Zweyte verbesserte und vermehrte Auflage. Halle, bey J. Ch. Hendel. —— X, 125 pp. 8 *Gr.*

1809, 8. — bearbeitet von J. Dav. Büchling. Halle, Hendel. —— 10 *Gr.*

1816, 8. Palaephatus von unglaublichen Begebenheiten, griechisch mit erklärenden Wörterbuch von J. H. Matth. Ernesti. Leipz., G. Fleischer. —— 16 *Gr.*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1511, 4. Palaephati fragmenta de Incredibilibus historiis ex graeco translata. Pisauri per Hieronymum Soncinum MDXI.

1514, 4. *F.* 1 *a*: Libellus PALAEPHATI graeci Authoris quo aliquot veteres fabulae, unde tractae sint, narrantur, studiosis hominibus apprime utilis. *F.* 1 *b*: Palaephati graeci Authoris Opusculum, de falsis historiis. Angelo Cospo interprete. *In fine:* Joannis Camertis Ordinis divi Francisci, in Palaephatum, per Angelum Cospum in latinum versum, Epigramma — Joachimi Vadiani — in Idiotam Vatum detractorem: Epigramma. *Deinde:* Impressum Viennae Pannoniae opera Hieronymi Vietoris et Joannis Singrenii Calcographorum. Impensis vero Leonardi et Lucae Alantsee fratrum bibliopolarum, Civium Viennensium pridie Idus Septembris. Anno M.D.XIIII. Regnante Maximiliano P. F. Aug. *Infra insigne typ. Alantt.*

1515, 4. Palaephati Scriptoris Graeci Opusculum De non Credendis Fabulosis narrationibus, Interprete Philippo Phasiano Bononiensi. *Haec f.* 1 *a. F.* 1 *b:* Phil. Phasiani ad Ricardum Noruuicens. Episc. epistola nuncupatoria. *In fine:* Impressum Bononiae Per Benedictum hectoris Bononiensis (?) Anno à Natali Christi M. D. XV. Leone Decimo Reipublicae Christianae habenas moderante.

1517, 4. Palaephati scriptoris Graeci Opusculum de non credendis fabulosis narrationibus, Interprete Philippo Phasiano Bononiensi. Cum Gratia et privilegio Imperiali ad sexennium. *Praecedit:* Nicolai Gerbelii epistola dedicatoria Tho-

mae Truchses Canonico Spirensi inscripta. *In fine*: Argentorati ex Aedibus Matthiae Schurerii Mense Januario Anno M. D. XVII.

1528, 8. — latine, interprete Iod. Volareo. Antverp.

1535, f. Palaephati de fabulosis narrationibus liber I. —— Cum C. Iulio Hygino aliisque Basileae apud Joannem Hervagium Anno M. D XXXV. mense Martio. Editor fuit Iacobus Micyllus. Rep. 1549.

1536, 8. Palaephati de non credendis fabulis, latine, interprete Philippo Phasianino. —— Cum Fulgentii Mythologiis. Excudebat Heur. Petrus. Basileae MDXXXVI.

1538, 8. PALAEPHATI de non credendis historiis libellus; PHORNUTI (?) de natura Deorum libellus; LUCANI de astrologia oratio. Omnia latine reddita a Jodoco Velareo. Accessit Epitaphium Isabellae, Danorum Reginae, Cornelio Sceppero autore. Antverpiae, Gregor. Bontius MDXXXVIII.

1542, 8. PALAEPHATI DE NON CREDENDIS FABVlosis narrationibus libellus, non minus utilis quàm iucundus, à Philippo Phasiano Bonon. latinitate donatus. PARISIIS Ex officina Christiani Wecheli, sub scuto Basiliensi, in uico Iacobaeo: & sub Pegaso in uico Bellouacensi. M. D. XLII. —— 46 pp., et 1 *f.* cum insigni Wecheliano typ.

1543, 8. Palaephatus de fabulis supra fidem confictis, Philippo Phasianino interprete. —— Cum Fulgentii Mythologiis. Basil., H. Petrus. MDXLIII.

1549, — 1570, f. —— Cum C. Iulio Hygino aliisque. Basil. MDXLIX.

1775, 8. Palaephati libellus de Incredibilibus a Iodoco Volareo, Cornelio Tollio et Phil. Phasianino e Graeco in latinum conuersus (*Edidit I. F. Fischer*). Lips., Schwickert. —— 8 *Gr.*

1799 — 1800, 4. Interpretatio latina libelli Palaephati de Incredibilibus, auctore Angelo Cospio. (*Edidit I. F. Fischer*). Partt. II. *Progr. schol.* Lips. —— Pars II. post mortem Fischeri lucem adspexit.

B. germanicarum.

1671, 12. Palaephatus Anmerkungen von unglaubwürdigen Geschichten aus dem Griechischen ins Deutsche übersetzt von Anania Engelschall, aus Meissen. Oels.

1774, 8. Palaephatus von unglau[bli]chen Begebenheiten. Aus dem Grie[chi]schen übersetzt, und mit Anmerku[ngen] erläutert, von J. H. F. Meineke. 'Qu[ed]linb., Ernst. —— 4 *Gr.* Haec versio [uti]lis quidem, sed non satis fida est.

1791, 8. Paläphatus von unglaubli[chen] Begebenheiten, aus dem Griechis[chen] übersetzt und mit mythologischen [An]merkungen begleitet von J. Dav. Bü[ch]ling. Halle, Hendel. 1791. —— 96 [pp.] 6 *Gr.* Versio laudanda est.

1795, 8. Paläphatus von unglau[bli]chen Begebenheiten, aus dem Grie[chi]schen mit mythologischen Anmerkun[gen]. Halle, Gebauer. —— VI, 110 pp. 8 [Gr.]

1821, 8. Palaephatos von unglau[bli]chen Begebenheiten. Aus dem Grie[chi]schen übersetzt und mit Anmerkun[gen] begleitet von J. Dav. Büchling. Zw[eite] Auflage, durchaus umgearbeitet von F. W. Grosse. Mit zwei Anhängen, [ent]haltend eine Probe mit vollständiger [Er]läuterung von Xenophons Anabasis [und] Cyropaedie. Halle, Hendel. 1821. — IV, 181, 83 pp. 20 *Gr.*

C. gallicarum.

1558, 4. Narrations fabuleuses de [Pa]laephate, traduites par Guil. Guer[oult] où sont ajoutées aucunes oeuvres po[éti]ques du traducteur. Lyon, Rob. Gr[an]jon. 1558.

1771, 8. Traité de Palaephate, t[ou]chant les histoires incroyables, tra[duit] du Grec, avec une preface et des n[otes] du Traducteur, par Mr. Charles G[uill.] Polier. à Lausanne, chez S. Pierre H[eu]bach. 1771.

D. italicarum.

1545, 8. Palefato Opra bellissi[ma] quale narra le historie, & veri success[i di] tutte le favole, che anticamente si s[ono] fatte, & dimostra la verita di ciasc[una] fintion de Poeti. Di Greca Latina, & [di] Latina nuovamente tradotta in Itali[a]. In Vinegia. M. D. XLV. Con Gratia, [&] Privilegio. *In fine*: Stampata in Vi[ne]gia, per Bartolomeo detto l'Imperato[re] & Francesco Venetiano. Ne l'anno [del] nostro S. M. D. XLV. —— Haec ver[sio] cuius auctor incognitus est, rarissim[e in] Italia ipsa occurrit.

E. belgicarum.

', 12. Ongelooflyke historick ver-
oor N. B. A. Amsteldam.

llustrantia Palaephatum scripta.

Bruchstück aus einer Herculani-
Handschrift, den Palaephatus be-
l, welchem wir das kleine Werk
glaublichen Dingen schuldig sind.
Olla Potrida. a. 1780. P. I p. 49.
ned. *Carpzovii* Observationum in
atum periculum. Accesserunt aliae
versiones in nonnulla Musaei et
lis Tatii loca. Lips., ap. hered.
ian. MDCCXLIII.

. *Fischeri* Prolusiones IV, qui-
ellus Palaephati de Incredibilibus
tur, explicatur, vindicatur. Lips.
LXXI. 8. —— Hae prolusiones in editione maiori repetitae sunt.

. A. *Heumanni* Hebdomas Palae-
a. —— *V.* eius Parerga critica.
MDCCXII. 8) p. 106—112.

nuel PALAEOLOGUS.

B. Gr. T. X. p. 509 sqq.; *ed. n.* T. XI. p. 617 sqq.

, 4. Notice d'un Ouvrage de
eur Manuel Paléologue, intitulé:
ns avec un professeur Mahomé-
· C. B. Hase. Texte et traduction
lu livre I. de cet ouvrage; texte
ction latine du livre II. —— In
et Extraits des Manuscrits T. VIII.
sqq.

ALLADAS grammaticus.

B. Gr. T. II. p. 722; *ed. n.* T. IV. p. 485 sq.

8. Palladae Epigrammata, graece
tis. —— In *Brunckii* Analectis
T. II. p. 406 sqq. T. III. p. 332,
ectionibus p. 310, et notae *ib.*
qq.

, 8. —— In *F. Jacobsii* Antho-
graeca. T. III. p. 114—145, et in
menis Vol. XIII. no 67. 112. 113.
. 132. 206, et conf. *ib.* de Pallada
q. Ab *Iriarto* in Catalogo codi-
trit. T. I. p. 104 sqq. plura citan-
adae carmina; Iriarte edidit etiam
17 sq. Palladae epigramma in au-
titque latine.

PALLADIUS Helenopolitanus episcopus.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 1 sqq.; *ed. n.* T. X. p. 98 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) De Bragmanibus.

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 8. *Περι των της Ἰνδιας ἐθνων και των Βραγμανων.* Graece primus edidit et versionem latinam adiunxit Ioach. Camerarius. —— In: Libello Gnomologico. p. 110—149, latina versio p. 253—294.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1665, 4. *ΠΑΛΛΑΔΙΟΥ περι των της Ἰνδιας ἐθνων και των Βραγμανων.* PALLADIUS de Gentibus Indiae et Bragmanibus. S. AMROSIUS de Moribus Brachmanorum. Anonymus de Bragmanibus. Quorum priorem et postremum nunc primum in lucem protulit ex Bibliotheca Regia Edoardus Bissaeus, Eques Auratus, et titulo Clarencii Rex Armorum. Londini, excudebat T. Roycroft, Regiae Maiestatis in Linguis Orientalibus, Typographus. Anno Domini MDCLXV. —— *V.* 1668.

1668, 4. — Lond., Rob. Scott. —— Hic est prioris editionis titulus novus. Aliquot exx. in fol. min. extant.

2) Historia Lausiaca.

aa) *Integra.*

1616, 4. PALLADII, Episcopi Helenopoleos, Historia Lausiaca. Ioan. Meursivs primvs Graece nunc vulgavit et notas adiecit. Lugd. Bat. ex offic. Ludov. Elzevirii MDCXVI. —— Rep. 1741.

1624, f. Palladii Historia Lausiaca locupletior capitibus CLI ex Mss. regiis, cum notis edidit Fronto Ducaeus. —— *V.* eius Auctarium Bibliothecae PP. (Paris.) T. II. p. 893—1053.

1644, — 1645, f. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. XIII. p. 893—1055.

1741, f. — graece et latine. —— Inter *Meursii* Opera. (Florent.) T. VIII. *V.* 1616.

bb) *Supplementa.*

1686, 4. Palladii Historiae Lausiacae nonnulla capita, et ab Herveto et ab Ducaeo praeterita, ex duobus codicibus Colbertinis cum versione latina edidit J. Bapt.

Cotelerius. —— V. eius Monumenta ecclesiae graecae. (Paris.) T. III. p. 117—120, p. 158—170.

3) Vita Ioannis Chrysostomi.

1680, 4. PALLADII, Episcopi Helenopolitani, dialogus de vita S. Ioannis Chrysostomi. Accedunt homilia S. Ioannis Chrysostomi in laudem *Diodori* Tarsensis Episcopi; acta *Tarachi Probi* et *Andronici*; passio *Bonifatii* Romani; Euagrius de octo cogitationibus; Nilus de octo vitiis: Omnia nunc primum Graeco-Latina edita, cura & studio Emerici Bigotii. Luteciae Parisiorum, Edmund. Martinus. MDCLXXX. —— Epistola S. Joannis Chrysostomi ad Caesarium Monachum, graece et latine edita, quae addita erat, statim suppressa est, conf. *Burmanni* Syllogen Epistolarum V. 329. Exemplar autem integrae editionis cum variis lectionibus ab Emerico Bigotio collectis adservatur in Bibliotheca regia Paris. *V.* 1738.

1738, 4. — Paris., apud Rollin fil. MDCCXXXVIII. —— Tantum novus est titulus prioris editionis.

1738, f. — graece cum Bigotii latina versione et variis lectionibus ex codice msto Mediceo. —— Inter Ioannis Chrysostomi Opera. T. XIII.

1788, f. Palladii, episcopi Helenopol. dialogus de vita et conversatione B. Ioannis Chrysostomi. Graece et Latine. —— In *Gallandii* Bibl. PP. T. VIII. p. 259 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Historia Lausiaca.

1504, f. Heraclidis Eremitae liber qui dicitur Paradisus ad Lausum, seu Palladii Galatae Historia Lausiaca, sive de vitis Patrum; epistola Clementis; Recognitiones Petri Apostoli; Complementum epistolae Clementis; & epistola Anacleti, Latine. Ex Editione Iacobi Fabri Stapulensis. Parisiis, ap. Ioan. Parvum. MDIV. —— Rep. 1554.

1547, f. — latine incerto interprete. —— In *Theodori Loher a Stratis* Prototypo veteris ecclesiae. Colon. MDXLVII. Et in Adpendice ad Vitas patrum Rosweydi, p. 749.

1554, 4. —— In *Aloysii Lipomanni* Vitis Sanctorum. (Venet.) T. III. Extat etiam in *Rosweydi* Adpendice ad Vitas Patrum p. 705. *V.* 1504.

1555, 4. PALLADII divi Evagrii discipuli Lausiaca historia ad Lausum Praepositum, & Theodoreti Episcopi Cyri religiosa Sanctorum patrum Historia, Gentiano Herveto Aurelio interprete. Paris., apud Martinum Iuvenem. —— In praefatione dicitur haec: „Palladius, antea Latine versus, sub Heraclidis nomine in lucem exiit, sed non integer, cum in eo plus quam triginta patrum vita desideretur. Eum denuo a capite verti, et Theodoreti θεοφιλῆ id est religiosam historiam, cujus ipse saepius meminit in Ecclesiastica historia.“

1570, 4. PALLADII, D. EVAGRII Discipuli, Lausiaca quae dicitur Historia, et THEODORETI, Episcopi Cypri, ΘΕΟΦΙΛΗΣ, id est, religiosa Historia, quorum vterque continet Instituta, Res gestas et Miracula priorum virorum sui temporis. Latine, Gentiano Herveto interprete. Accessit S. PLATONIS, patris Spiritualis vita per THEODORVM STVDITEM.. Omnia F. T. B. D. Th. [Fr. Tho. Barrensis Doctor. Theol.] annotationibus illustrata. Paris., ap. Gul. Chaudiere. MDLXX. —— Rep. 1583.

1583, f. — latine, ex Herveti versione cum scholiis Laurentii Barrensis. —— *V.* eius Historiam christianam Veterum Patrum. (Paris.) p. 55 sqq.

1589, — 1610, f. — latine ex Gentiani Herveti versione. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. VII.

1615, — 1617, — 1628, f. — latine, veteri incerto interprete. —— Inter *Heriberti Rosweydi* Vitas Patrum. Antv., apud Plantin. MDCXV.; Lugd. MDCXVII.; atque Antverp. MDCXXVIII. p. 984 sqq. ubi etiam Gentiani Herveti interpretatio legitur p. 688—792. —— Vita *S. Ioannis Eremitae* ex Palladii Historia Lausiaca, cum commentario praevio et notis legitur in Actis Sanctorum Antverp. m. Mart. T. III. p. 692—699. Item vita *S. Macarii Aegyptii* ex Palladii historia Lausiaca *ib.* m. Ianuar. T. I. p. 1005—1012 legitur.

2) Vita Ioannis Chrysostomi.

1532, 8. Palladii Dialogus de vita Ioannis Chrysostomi Latine per Ambrosium Camaldulensem. Venetiis per Bernardinum Vitalium MDXXXII.

1553, 4. — latine ex Ambrosii Camaldulensis versione. —— Inter *Aloysii Lipomanni* Vitas Sanctorum. T. II. Praeterea haec vita in latinis Ioannis Chrysostomi editionibus legitur.

gallicarum.

oria Lausiaca.

Les vies des monaches par :raduites par Arnauld d'An- n Les Vies des SS. Peres des Arn. d'Andilly. (Bruxelles) p.

ustrantia Palla- um scripta.

: De Palladii vita atque scri- *V.* eius Historiam litterariam cclesiast. T. I. p. 376 sqq.

bricius: Dissertatio de Brach- ilosophis Indorum. —— *V.* scula hist. crit. liter. (Hamb. 327 sqq.

: De codicibus mstis histo- cam complectentibus, ex qui- graecus suppleri potest. —— mentarios de bibl. Vindobon. . lib. VIII. p. 312 sq. 397.

e vita Chrysostomi. —— *V.* . p. 631 sqq. 636 sq.

dner: The history of Palla- *V.* eius: Credibility of the ry. P. II. Vol. XI. (Lond., 59—61.

Martini: Dissertatio de vita lladii Helenopolitani Orige- lagianismi iniuste adcusati. 5, 4.

echli Dissertatio de Brachma- rum Indorum philosophis. , 8.

udinus: De Palladii vita et - *V.* eius Commentarios de eccles. T. I. p. 908 sqq.

ADIUS Iatrosophista.

T. IX. p. 11 sq.; *ed. n.* T. X. p. 112 sq.

opsis de febribus.

'ALLADII de Febribus Con- s. Interprete Chartier, Pari- Christianissimi Consiliario, Professore ordinario, necnon c. Parisien. Doctore. Ex Bi- gia. Parisiis, apud Iacobum ypographum, seu Typo ac ; In Palatio Norico, propè 'ortam. MDCXLVI.

1745, 8. PALLADII de Febribus Concisa Synopsis, Graece et Latine cum notis Jo. Steph. Bernard. Accedunt Glossae Chemicae et Excerpta ex Poetis Chemicis. Ex Codice MS. Biblioth. D. Marci. Lugd. Bat., Apud Philippium Bonk, & Trajecti ad Rh., Apud Nicolaum Muntendam. 1745. —— 8 *ff.* praefixa, 164 pp., et 5 *ff.* index, et 1 *f.* Addenda et Corrigenda. Haec editio textum inprimis ex Galeno emendatum habet. Glossae et Excerpta non ad Palladium pertinent.

2) De fracturis Hippocratis.

1595, — 1621, — 1624, — 1645, f. Palladii Scholia graeca in librum Hippocratis περὶ ἀγμῶν. —— In editione Hippocratis Operum, ab Foesio curata. *V.* ib. I. Aa).

1679, f. —— In *Charterii* editione Hippocratis, Vol. XII. p. 270 sqq.

II. *Editiones versionum* latinarum.

1581, 4. Palladii Scholia in sextum Epidemiorum Hippocratis, latine, ex versione Iunii Pauli Crassi. —— Inter Medicos antiquos Graecos, Iunio P. Crasso interprete. Basil., ap. Pet. Pernam.

PAMPHILUS Caesarensis.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 277; *ed. n.* T. VI. p. 301 sqq.

I. *Editiones textus.*

1698, 4. S. PAMPHILI [*sub nomine* EVTHALII hic *extat*] Expositio capitum Actuum Apostolorum, Graece, cum Versione Latina et notis Laurent. Alexand. Zacagnii. —— *V.* eius Collectanea Monumenta Ecclesiae graec. et lat. (Rom.) p. 428—441.

1715, f. — graece cum versione latina Bernardi de Montfaucon. —— In eiusdem Bibliotheca Coisliniana. (Paris.) p. 78—82.

1718, f. — graece et latine, ex editione Bernardi de Montfaucon collata cum Zacagnii editione, adiunctis aliis quibusdam libri Actorum in capita divisionibus. —— *V.* Hippolyti Opera. Vol. II. (Hamb.) p. 205—217.

1788, f. — graece et latine. —— In *Gallandii* Bibl. PP. T. IV.

V. eius Historiam problematis de cubi duplicatione. (Gotting., Dieterich. 1798, 8) p. 186—198.

F. T. *Schubert*: Annotationes ad theorema XVI. lib. V. Pappi Alexandrini: (Theorema: Circuli portionum, quae aequalem circumferentiam habent, maxima est semicirculus. —— In Novis Actis Academiae Petropolit. T. III. Hist. p. 177 sqq. Mem. p. 100 sqq.

Rob. *Simson*: Pappi Alexandrini Propositiones duae, quibus plura ex Euclidis Porismatis complexus est, restitutae. —— *V.* The Philosophical Transactions. a. 1723. p. 330 sqq.

Matth. *Stewart*: Pappi Alexandrini Collectionum mathemat. libri IV. propositio quarta generalior facta, cui propositiones aliquot eodem spectantes adjiciuntur. —— In Essays and Observations, physical and literary. Read before a society in Edinburgh, and published by them. Vol. I. Art. III. p. 141 sqq.

PARMENIDES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 798 sq.; *ed. n.* T. II. p. 621 sqq.

I. *Fragmenta.*

1573, 8. *Παρμενίδου ἔπη.* Parmenidis Carmina. Graece ex variis scriptoribus veteribus collecta. —— In *Ποίησις φιλόσοφος.* Poesis Philosophica. Anno M.D.LXXIII, excudebat Henr. Stephanus. p. 41 sqq.

1795, 8. *Παρμενίδου λείψανα.* Fragmente des Parmenides neu gesammelt, übersetzt und erläutert von G. G. Fülleborn. Züllichau, Frommann. 1795. —— 6 *Gr.* Haec collectio est in *Fülleborníi* Beyträgen zur Geschichte der Philosophie P. VI.

1810, 8. —— *V.* supra Empedocles. I. Bb) 1). Haec fragmenta ab iis, quae antea nota fuerunt, diversa sunt.

1813, 8. Parmenidis fragmenta. —— In *Ch. A. Brandisii* Commentationibus Eleaticis. P. I. (Hafn.) p. 85 sqq.

1823, 8 mai. Empedoclis et Parmenidis Reliquiae. —— In *Gaisfordii* collectione Poetarum graecorum minorum. (Lips., Kühn.) Vol. III. p. 284 sqq. Conf. ephem. litt. Jenens. 1828. no. 290. p. 647 sq.

II. *Illustrantia Parmenidem scripta.*

J. Jac. *Brucker*: De Parmenide. —— *V.* eius Historiam crit. philosophicam Vol. I. p. 1157 sqq.

Nic. Hier. *Gundling*: Gedanken des Parmenides Philosophie. —— *V.* G lingiana P. XV. p. 371—413.

Meiners: De Parmenidis placitis. *V.* eius Historiam doctrinae de deo. p sqq., eiusdemque Historiam doctrin apud Graecos p. 605 sqq.

Plessing: Ueber Parmenides. — eius Versuche. P. I. Vol. II. p. 7 sqq.

Diet. *Tiedemann*: Ueber des Parn des Philosophie. —— In eiusdem I Geist der spekul. Philosophie. p. 163

PARTHENIUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 675 sqq.; *ed* T. IV. p. 305 sqq.

I. *Editiones textu*

1531, 8. PARTHENII NICAEN de amatoriis affectionibus Liber Cornario Zuiccauiensi interprete. *insigne Frobenianum typ. Infra*: In cina Frobeniana Anno MDXXXI. gratia et priuilegio Caesareo. *In* Basileae, in officina Frobeniana, Hieronymum Frobenium, & Nico Episcopium, Anno MDXXXI. mens bruario. —— 76 pp. et 21 non num.

1601, — 1606, 8. — graece. —— Achille Tatio. *V.* ib. I. AA.

1675, 8. *ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ ΝΙΚΑ περὶ ἐρωτικῶν Παθημάτων.* Partheni caensis de amatoriis affectionibus Iano Cornario interprete, cum notis mae Gale. —— *V.* eius Historiae po scriptores antiquos. (Paris.) p. 341–

1794, — 1803, 8. — edidit L. H. cher. —— Cum Conone. *V.* ib.

1798, 8. Parthenii Nicaeensis N tionum amatoriarum libellus, emen studio Luc. Legrand in lucem editu rante Ch. Glo. Heyne. Gotting., I rich. —— VIII, 88 pp. 6 *Gr.* *V.* Conon.

1824, 12. Parthenii Erotica. cesserunt Diogenis Antonii et I blichi Excerpta. Lips. sumt. et Teubneri 1824. *Alius titulus est*: Pa nii Nicaeensis Amatoriae Narratione fidem codicis Palatini recensuit F. P cesserunt *etc.* —— IV, 84 pp. 8 *Gr* scr. 14 *Gr.* Passovius usus est ad dandum Parthenium Cornarii editio variis lectionibus codicis, ex quo lib Cornarius edidit, quasque Bastius ex eius collatione collegit. Adiecit etiam

sovius notas criticas p. 49—75. Deinde ceteri scriptores in titulo indicati exhibentur, adiectis notis criticis p. 75—84.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1618, 8. —— Cum Eustathio. *V.* à. II. A.

B. gallicarum.

1555, 8. Les Affections d'amour de Parthenius, joinctes les narrations 'amour de Plutarche; mises en 'rançois par. *Jeh. Fournier* de Montauan. Paris, Mace Bonhomme. —— Sic aec versio indicatur in Catalogue des lires de la bibl. du Roi. B. L. T. II. p. 1. a. 8.

1555, 8. Les Affections de divers Amans, ites et rassemblées par PARTHENIUS Nicée, ancien auteur grec, et nouellement mises en François (*par Jehan rnier*). Paris, Robinot. —— Sic haec litio indicatur in *Barbierii* Dictionnaire s ouvrages anonymes et Pseudonymes. 'aris 1806, 8) T. I. p. 10. no. 79. Maittaire, ii eandem editionem indicat in Annalis typographicis T. V. P. II. p. 121, apllat interpretem „*J. Fornier*" et edinis locum „*à Paris par Gilles Robinot.*"

(1743,) 12. Les Affections de divers mans, faites et rassemblées par Parenius de Nicée. (*Paris, Coustelier*). —— ec editio versionem priorem continet, ue sine anni notitia prodiit.

1797, 12. Les Affections d'amour de arthénius, ancien auteur grec, joins les narrations d'amour de Plutarie, nouvellement mises en françois par Fournier. Nouvelle édition [avec un émoire où l'on établit la différence des ux éditions faites en la même année à ris et à Lyon, de cette traduction, en 55, par l'abbé de Saint-Léger]. Pa, Guillaume. —— Est collectionis: Biiothèque des Romans grecs Volumen I.

1822, 16. — traduites par Ricard, prédée d'un essai sur les romans grecs par illemain. Paris, Merlin. —— 4 *fr.* Etiam ec versio est volumen I. collectionis: llection des Romans grecs.

C. ungaricarum.

1577, 4. Parthenii Nicaeensis a' feslett erelemröl, f. Fabrisies Istv. Spakmári. olosvár.

III. *Illustrantia Parthenium scripta.*

F. J. *Bast*: Remarques sur Parthenius. —— *V.* eius Lettre critique. (Paris, Henrichs. 1805, 8) p. 168—209. In versione huius Epistolae criticae latina (*v.* supra Antoninus Liberalis. II.) eaedem observationes, quae maxima ex parte sunt variae lectiones unius codicis msti, qui superest, p. 204 sqq. leguntur.

F. *Jacobs*: Notae ad Parthenium. —— In *Seebodii* Krit. Bibliothek. 1822. Vol. I. p. 189.

J. L. *Le Beau*: Recherches sur les Auteurs, dont Parthenius de Nicée a tiré ses narrations. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXXIV. Hist. p. 63 sqq.

PAULUS Aegineta.

Fabr. B. Gr. T. XII. p. 575.

I. *Editiones textus.*

1528, f. PAVLI Aeginetae medici optimi, libri septem. *Graece. In fine*: Venetiis in aedibvs Aldi et Andreae Asvlani soceri, mense Avgvsto. M.D.XXVIII. —— 4 *ff.* praefixa, quorum primum vacat, alterum praefationem Francisci Asulani, dicatam: *Stephano Doctori Regis Britanniae ad summum Pontificem Legato*, atque reliqua duo titulum privilegiumque Pontificis Maximi Clementis VII. continent; deinde 138 (*Ebert* in Bibliograph. Lex. no. 123) *ff.*, et in calce alterum, habens subscriptionem, alterumque insigne Aldi typ. Huic principi editioni nihil aliud pretii adiudicant, nisi raritatem. *Morelli* in sua Bibliotheca codicum bibl. St. Marc. Vol. I. cod. CCXCII. haec dicit: „Pauli Aeginetae Compendium artis medicae multò emendatius in codice hoc exstat, quam in editione Basileensi an. 1538, quae Aldina an. 1528 praestantior est." Eodem modo hanc editionem, tanquam imperfectam, spernit Ioannes Guinterus Andernacus in praefatione suae versioni addita.

1534, f. Pauli Aeginetae libri septem, graece. Venetiis, apud Aldum. MDXXXIV. —— Haec editio nunquam prodiit; Litterati viri errore decipi sunt passi, alter alterum presso pede sequendo. Viderunt enim exemplar quoddam Aldinae editionis, coniunctum cum Aetii Amideni editione Iuntina a. 1534. Hunc errorem castigavit *Renouard* in Annales des Aldes (Paris. 1825, 8) T. I. p. 270.

1538, f. PAULI AEGINETAE, Medici optimi, Libri septem. *Graece.* In

principio singulorum librorum omnia indicantur, quae in eo continentur libro. Omnia hac collatione vetustissimorum exemplarium magna fide ac diligentia emendata & restituta, nec non aliqvot locis aucta: ut hic liber plane nunc primo e tenebris erutus, in lucem prodiisse dici possit. BASILEAE, per Andream Cratandrum, Mense Augusto MDXXXVIII. —— Hanc editionem principe praestantiorem Hieronymus Gemusaeus curavit, qui praefationem bonae notae et in calce aliquot observationes addidit. In Bibl. Dresdensi adservatur exemplar quoddam, cui F. Lindenbrogius in margine varias lectiones sive emendationes adscripsit.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1489, 8. Pauli Aeginetae Opera latine. Lugd. —— De hac editione dubitatur.

1532, f. PAVLI AEGINETAE Medici insignis opus diuinum, quo uir ille uastissimum totius orbis oceanum, laconica breuitate, sensibus argutis merisque aphorismis in epitomen redegit. Albano Torino Vitodurensi interprete. *Cum gratia et priuilegio Caesareo.* BASILEAE AN. M.D.XXXII. *In fine:* BASILEAE PER ANDR. CRATANDRUM ET IOANNEM BEBELIUM MENSE MARTIO ANNO M.D.XXXII. —— In hac versione, quae ad tres codices mstos facta est, liber VI de chirurgia desideratur. Separatim prodiit a. 1533. *V.* infra Bb) 3).

1532, f. PAULI AEGINETAE Opus de re medica nunc primum integrum Latinitate donatum per Joannem Guinterium Andernacum Doctorem Medicum. Parisiis apud Simonem Colinaeum. MDXXXII. —— Rep. 1534.

1534, f. PAVLI AEGINETAE Opus de Re Medica nunc primum integrum Latinitate donatum per Joannem Guinterium Andernacum, doctorem Medicum. Coloniae Opera et impensa Ioannis Soteris Anno MDXXXIV. Mense Augusto. —— Repetitio est editionis a. 1532.

1538, 4. — latine, interprete Albano Torino. Basil., per Balthasarum Lasium. —— Haec iterata et ab auctore emendata editio aucta libro VI. est.

1542, f. — latine, interprete Guinterio Andernaco. Argent. per Wuendelinum Ribelium MDXLII. —— Auctor ve[rsionis] ipse eam emendavit commentarioq[ue] illustravit. Rep. 1542 sqq.

1542, 8. — Venet., apud Andr. A[r]rivabenum. MDXLII. —— Versio e[st] Guinteriana.

1546, 8. Pauli Aeginetae medicina[e] totius enchiridion etc. latine emendati[us] edidit Albanus Torinus. Basil., ex offi[cina] I. Oporini. MDXLVI. —— Rep. 1551.

1551, 8. — Basil., sumptibus J. Opo[ri]rini MDLI. —— *V.* 1546.

1551, 8. — latine ex versione Gui[n]terii. Lugd., apud Gu. Rovillium MDL[I.]

1553, 8. PAVLI Aeginetae medi[ci] Opera. A Ioanne Guinterio Anderna[co] Medico exercitatissimo summique iudi[cii] conuersa, & illustrata commentariis. A[d]iectae sunt annotationes Iacobi Govpy[li] medici Parisiensis, in aliquot singuloru[m] librorum capita. Ioanne Baptista Cam[o]tio Philosopho nouissimè corrigente, cu[m] quibusdam scolijs in margine positis. V[e]netiis, Aldus MDLIII. *In fine:* Vene[]tiis Apud Federicum Turrisanum. Ann[o] M.D.LIII. *Infra insigne typ. Aldi.* — 8 *ff.* praefixa, 383 *ff.*, et 26 *ff.* inde[x.] Temere nonnulli in hac editione esse te[x]tum graecum putabant. Occurrunt ex[x.] quae in titulo a. MDLIV. habent; nul[la] etiam annum MDLVIII.

1556, f. Pauli Aeginetae totius r[ei] medicae libri VII, ad profectionem p[a]rati et brevi summa omnem artem co[m]plectentes, per Ianum Cornarium, m[e]dicum, physicum, latina lingua conscrip[ti.] Iani Cornarii Dolabellarum in Paulu[m] Aeginetam medicum libri VII. Basil., ap[ud] I. Hervagium. —— Cornarius non infel[i]citer textum emendavit.

1567, f. — latine, Iano Cornario i[n]terprete, et cum eiusdem Dolabellis, s[.] castigationibus. —— Inter *H. Stepha[ni]* Medicae Artis Principes. Tom. I. p. 346 sq[q.]

1567, 8. — latine ex versione Gui[n]teri Andernaci, cum eiusdem et Iani Co[r]narii, Iac. Goupyli et Iac. Dalecham[pii] scholiis. Lugd., ap. Gu. Rovilliu[m] MDLXVII. —— Rep. 1589.

1589, 8. — edente Io. Molinaeo. Lug[d.] —— *V.* 1567.

Bb) *Singuli libri.*

1) Liber primus.

1510, 4. PAULI AEGINETAE Pra[e]cepta salubria Guilielmo Copo Basilien[si]

interprete. *In fine*: Parisiis ex officina libraria Henrici Stephani Anno Christi Salvatoris MDX. quarta Aprilis. *Infra insigne typ.* —— Ex epistola dedicatoria huic editione praemissa, quam Copus ad Germanum de Canay Cadurcensem Episcopum dedit, huc transscribere duxi haec: „Medicinam non infimam Philosophiae partem, foelici illo saeculo, quum florerent bonae literae, summopere cultam, nescio quo pacto, humanarum litterarum studiosi negligunt *etc.* Nisi si id est, quòd adeò barbarorum feciblus obliterata est, ut nemo cultioris litteraturae studiosus vel minimo, ut inquiunt, digito eam attingere dignetur. Quà de re paucos hodie videas magni nominis viros, qui ad ultimam usque senectam perveniant. Sanè nostro aevo Picus Mirandula rerum naturae miraculum, atque Angelus Politianus, qui unus à Gothorum injurià Linguam Latinam vindicare potuisset, ideo per aetatis vigorem immaturà morte nobis sublati sunt, quòd non justam medicinae in suis lucubrationibus rationem habuerunt *etc.* Hujus nominis Pythagoras, Empedocles, Democritus, Diocles Caristius, Praxagoras, Chrysippus, Plato, Dionysius Heracleotes, Xenocrates Platonicus, Carneades, Cleanthes, Xenophanes Colophonius, summi Philosophi in ultimà senectute mortem obierunt. Aristoteles verò ipse, quum alioquin naturali stomachi infirmitati crebrisque morbidi corporis offensionibus obnoxius esset, ob animi tamen magnitudinem, quam ex medicinae scientià conceperat, contra opinionem hominum, ad sexagesimum usque pervenit annum. Id verò nostro aevo ob hanc maximè causam contingere solet nemini, quòd summorum Medicorum monumenta, Hippocratis inquam, Galeni, Rufi, Oribasii, Pauli, Alexandri, pulveribus obsita jaceant negliguntúrque: ac barbarissimi quique vel temporum injurià vel circulatorum avaritià inducti, illorum loco habentur in precio. Ergo quum magna jam antiquorum optimorúmque Voluminum, tum Oratorum & Poëtarum, tum Philosophorum, copia Aldi Manutii viri undecunque doctissimi industrià nobis restituta sit, laborandum esse duxi, ut Medicinae quoque Auctores ad pristinae dignitatis lucem resurgant. Igitur Graecarum litterarum prima rudimenta, quae jampridem in Germanià sub Mithridate & Conrado Celte degustaveram, sub utriusque Linguae doctissimis praeceptoribus Ioanne Lascari atque Erasmo Roterodamo in Parisiorum Academià excolere tentavi. Sed ob eorum praecipitem in Italiam abitum operam fere lusissem, nisi mox Hieronymum Aleandrum, Graecae & Latinae & Hebraicae, adde etiam Chaldaïcae, doctissimum, perpetuum annum Poëtas & Oratores (absque enim horum diligenti lectione nullus facilè Graecas litteras discere posse speret) Graecè legentem audivissem. Cujus praeceptis formatus, ut studiorum meorum frugem aliquam reponerem, Theodorum Gazam atque Nicolaum Leonicenum, quamquam longo admodum intervallo, imitari, ac veteres eosque eruditissimos Graecos Medicos pro virili restituere nisus sum. Atque inprimis Paulum Aeginetam, quem universam medicinam, a Galeno, & Oribasio, per innumeros fere libros traditam, in septem libros compendiose redegit. Horum primum, qui bonam valetudinem tueri docet, ... a reliquis sex libris separare, ac latio sermone donare constitui.“ *etc.* Ex Parisiorum Lutetià decimoquarto Kalendas Aprilis anno 1510. Insigne in calce libri exhibitum et diversitatem utriusque editionis Stephanianae describit Maittaire l. c. p. 208 sic: „Ad huius Libri calcem figura imprimitur lignea, exhibens nubes, unde decidunt PLVVIA, NIX, GRANDO, subiectà arbore, ex quà tres emergunt rami; quorum in primo apparet FOLIVM, in secundo FLOS, in tertio FRVCTVS. Hanc Editionem biennio post recudit Henricus Stephanus. Emissio utraque per omnia omnino eadem videtur, nisi quod in paginis quibusdam (e. g. in 7. & 8) non idem constet linearum numerus; Majusculae litterae non eodem semper sint modo formatae aut decoratae (e. g. in Praefat. Cap. 2. 3. 5. &c.); Titulus Praefationis & Capitis primi rubro in emissione primà, atro colore in secundà exhibeatur; figura arboris ad secundae calcem non addatur; denique errata typographica, quorum recognitionem fini illa adjecit, in huius textu emendata sint.“

1510, 4. Pavli Aeginetae Praecepta salubria. Argentorati 1510. —— De hac editione iure dubitatur.

1511, 4. PAVLI AEGINETAE PRAECEPTA SALVBRIA GVILELMO COPO BASILEIENSI INTERPRETE. *In fine f.* 39*b*: FINIS. Argentorat. ex Aedibus Mathiae Schurerij. xij. Maij. ANN. M. D. XI. CONRADO DVNTZENHEMIO. II. DICTATORE ARGENTORAT. REGNANTE IMP. CAES. MAXIMILIANO P. F. A V G. —— 40 *ff.*, quorum ult. vacat. Superioris editionis repetitio est una cum epistola dedicatoria. Bibl. acad. Lips.

1512, 4. Pauli Aeginetae Precepta salubria Guilielmo Copo Basiliensi inter-

prete. Paris., ex Officinâ Henrici Stephani. MDXII. Decima sexta Aprilis.

1525, 8. PAULI AEGINETAE salubria de tuenda valetudine praecepta, Guil. Copo interprete. *Item* Encomium artis medicae D. Erasmo Rot. autore. Norembergae per Johan. Petreium mense Februario MDXXV.

1527, 4. Pauli Aeginetae praecepta salubria, latine, Guil. Copo interprete. Accedit Des. Erasmi Rot. Encomion artis medicae. Parisiis ex officina libraria Simonis Colinaei anno Christi Salvatoris M. D. XXVII. mense Iulio.

1531, 8. PAVLI AEGINETAE Pharmaca simplicia, Othone Brunfelsio interprete. *Idem* De ratione Victus Gulielmo Copo Basiliensi interprete. *In fine:* Argentorati excudebat Georgius Vlricher Andlanus Anno M. D. XXXI. Mense Sept. —— Rep. 1532.

1532, 8. — Paris., apud Ch. Wechelum MDXXXII. —— *V.* 1531.

1541, 4. — latine ex Gu. Copi versione. Basil.

2) Liber secundus.

aa) *Integer.*

1546, 8. Pauli Aeginetae de Febribus et iis quae febribus superveniunt liber unus, I. Guinthero interprete, nunc recens recognitus ac repurgatus per Rembertum Dodonaeum. Colon., ex officina Melchioris Novesiani. M. D. XLVI.

bb) *Delectus.*

1528, 8. Paulus Aegineta de diebus criticis Thoma Linacro Anglo interprete. —— Cum Galeno de naturalibus facultatibus. *V.* ib. II. Dd) 8).

1529, 8. Paulus Aegineta de Crisi et diebus decretoriis, eorumque signis, seu Libri II. de Re medica cap. VII — XI., Latine, Thoma Linacro interprete. —— Ad calcem *Ant. Thylesii* Libelli de Coloribus. Lutetiae, ap. Ch. Wechelum MDXXIX.

1529, — 1563, 8. —— *V.* Ioannes Actuarius. II. Bb) 1).

3) Liber sextus.

1533, f. PAULI AEGINETAE Medici Praestantissimi De Chirurgia liber, inter ceteros eiusdem autoris medicae artis ordine sextus a Joanne Bernardo Feliciano Veneto nunc primum latinitate donatus. *Infra insigne typ.* Basileae M.D.XXXIII. *In calce insigne typ. Bebelii.*

4) Liber septimus.

1531, — 1532, 8. —— *V.* supra 1).

1541, 8. P. Aeginetae de Facultatibus Alimentorum tractatus, Albano Torino interprete. Lugd., apud Sebast. Gryphium MDXLI.

B. gallicarum.

1539, 12. Livre de la Chirurgie d'Aeginete, traduit par Pierre Tolet. Lyon. —— Hic liber legitur etiam cum notis *Simonis Pietre* in: *Chirurgie françoise par Jacq. Dalechamp.*

III. *Illustrantia Paulum scripta.*

Sebastiani *Austrii* s. Rubeaquensis de secunda valetudine in Pauli Aeginetae librum explanatio. Argentor., apud I Schottum. MDXXXVIII. 4.

Hi. *Eggeling:* Disputatio, qua quanta ex lectione Pauli Aeginetae utilitas speranda sit, declarat. Francof. ad Viadr MDXLI. 8.

Hi. *Gemusaei* Annotationes in libros Pauli Aeginetae omnes. Basil., ap. Cratandrum MDLIII. f.

Alb. *Haller:* De Paulo Aegineta. —— *V.* eius Bibliothecam chirurgicam Vol. I p. 108 sqq., eiusdemque Bibliothecam botanicam Vol. I. p. 161 et p. 637 sq.

C. Glo. *Kühn:* Progr. de additamenti quibusdam, quae in codice msto Paul Aeginetae a Scaligero reperta fuerunt num ad huius medici secundam editionem ab auctore ipso factam, concludi possit Lips., impr. Staritz. MDCCCXXVIII. 4 —— 16 pp. Additamenta commemorata auctor scriptionis Paulo Aeginetae abiudicat. Exemplar, in cuius margine addita menta illa Scaliger adscripsit, in Bibl. regia Hafniensi adservatur.

Chph. *Orosc*ii (Cph. de Horozco) Annotationes in interpretes Pauli Aeginetae. Venet. in officina Luc. Ant. Juntae MDXXXVI. f. —— Haec adnotata inprimis ad Alb. Torini et Guinterii Andernac versiones spectant.

Rud. Augustin *Vogel:* De Pauli Aeginetae meritis in medicinam inprimisque chirurgiam Prolusio I. et II. Gotting 1768, 4.

PAULUS Alexandrinus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 503 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 139 sqq.

1586, 8. PAULI, Alexandrini, Introductio in doctrinam de viribus et effectis astrorum, Graece, cum versione Andr. Schatonis. Witeb.

1588, 4. Παυλȣ Ἀλεξανδρεως εἰσαγωγη εἰς την ἀποτελεσματικην sive Rudimenta in doctrinam de praedictis natalitiis. Ex H. Ranzovii bibliotheca primum graece et latine edita et nunc denuo correcta. Accedit eiusdem H. Ranzovii horoscopographia. Wittenb., Lehmann.

PAULUS Silentiarius.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 722 sq. VI. p. 278 sq.; *ed. n.* T. IV. p. 487 sqq. VII. p. 581 sq.

I. *Editiones textus.*

1) In thermas pythias.

1503, 8. Pauli Silentiari poema in Thermas Pythicas, graece nunc primum editum. —— In *Aldi* Anthologia. *V.* ib. I. Aa).

1519, 8. —— In Anthologia. Florent., Junta. In hac editione versuum ordo perturbatus est, cum typographus eos non eo ordine legerit, quo in duabus columnis impressos Aldus ediderat. Hunc errorem recepit deinde Badius a. 1531, et Stephanus et Wechelus.

1521, 8. —— In *Aldi* Anthologia. Venet.

1531, 8. —— In Anthologia.

1549, f. — 1550, 8. —— *V.* ib. s. v. Anthologia.

1566, 4 mai. — 1600, f. —— In Anthologia. Miro modo etiam in his editionibus error typographorum superiorum deprehenditur.

1591, 8. Pauli Silentiarii Iambica, edidit Bonav. Vulcanius. —— *V.* Aristoteles. I. CC. Ccc) 2) β). Vulcanius, qui ordinem versuum restituit, H. Stephano editionem suam dicavit.

1598, 8. Pauli Silentiarii Carmen in Thermas Pythias & aquarum miracula, Graece & Latine, editum ex emendatione et interpretatione Fed. Morelli. Lutet., apud Federicum Morellum MDXCVIII.

1773, 8. Paulus Silentiarius auf die Pythischen Bäder, mit einer Einleitung, griechischen Scholien und Anmerkungen von Gthold Ephr. Lessing. —— In eiusdem Merkwürdigkeiten zur Gesch. der Litteratur, fasc. I. p. 135—184. Primum Lessingius exposuit fata ridicula carminis. Pag. 150 — 155 exhibetur carmen ipsum ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ εἰς τα ἐν πυθιοις θερμα ἡμιαμβια διμετρα καταληκτικα; pag. 156—159: Scholia graeca, e codice msto Gudiano deprompta; p. 159—172 Lessingii Notae ad carmen et scholia; pag. 172 — 184 disquisitio Lessingii inscr.: Ueber den eigentlichen Verfasser des Gedichts. *V.* etiam eius Sämmtl. Schriften T. XIV. p. 183 sqq.

1774, 8. —— In *Brunckii* Analectis. T. III. no. LXXIV.

1795, 8. —— In *F. Jacobsii* Anthologia. T. IV.

1798, 4. Παυλου Σιλεντιαριου εἰς τα ἐν Πυθοις θερμα. Graece, cum notis. —— In Anthologia graeca, edita ab Hieronymo de Bosch. Vol. III. p. 487—510.

1823, — 1831, 32. Pauli Silent. carmen c. schol. edidit J. Fr. Boissonade. —— Cum Anacreonte. p. 114 sqq. *V.* ib. I. Aa).

2) Epigrammata.

aa) *Omnia.*

1774, 8. Pauli Silentiarii epigrammata LXXXIII. —— In *Brunckii* Analectis. T. III. p. 71 — 102. Antea prodierunt in Aldi aliorumque editionibus Anthologiae graecae.

1795, 8. —— In *F. Jacobsii* Anthologia. T. IV. p. 41 — 73. V. *ib.* T. XIII. p. 930 sqq., quae *Jacobsius* de Paulo Silentiario eiusque carminibus disputavit.

bb) *Plura.*

1711, f. Pauli Silentiarii epigrammata aliquot. —— In *Banduri* Imperio orientali. (Venet.) P. III. p. 117. 119. 122. 130.

1754, 8. Pauli Silentiarii plura epigrammata. —— In *Reiskii* editione Anthologiae. *V.* ib. I. Bb).

3) Descriptio magnae ecclesiae.

1670, — 1729, f. Pauli Silentiarii Descriptio Sanctae Sophiae s. Magnae Ecclesiae, quae nunc primum prodit Graece Latine, cum uberiori commentario, opera et studio Caroli du Fresne D. du Cange. —— Cum Cinnami Historia. *Paris.*, deinde *Venet.* V. *ib.* I.

1822, 8. Pauli Silentiarii Descriptio magnae ecclesiae et ambonis et Ioannis Gazaei Descriptio Tabulae Mundi. Ex Apographo Anthologiae Graecae Gothano. Recensuit F. Graefe. Lips., Vogel. —— 16 *Gr.*

II. *Editiones versionum.*

In thermas pythias.

1586, 12. Pauli Silentiarii Hemijambia dimetra catalectica in Thermas Pythias, latine facta Epico carmine a Cl. Ancanthero. Accedunt luculentissimae annotationes *etc.* Venet. —— Haec versio ad Aldi textum facta est. Ancantheri annotationibus illustrantur res, nunquam fere in iis textus critice tractatur. Ceterum versio fide, et plerumque ad verbum composita est. Post notas dissertatio de Thermis exhibetur.

III. *Illustrantia Paulum scripta.*

Mart. *Hankius*: De Paulo Silentiario. —— In eiusdem Libro de rerum Constantinopolit. Scriptoribus. P. I. cap. VI. p. 163 — 172.

Pet. Dan. *Huetii* Observationes ad Pauli carmen in thermas Pythias. —— In Huetianis. (Ultraj. 1700, 12) p. 50 — 78.

Fr. *Spitzner*: Observationes criticae maximam partem in Pauli Silentiarii descriptionem Magnae Ecclesiae. *Progr. scholast.* Erfurti 1823, ex offic. Uckermanni. 8. —— 52 pp., quarum 32 priores paginae notas ad Pauli Silentiarii carmen eiusque editionem complectuntur. Auctor scriptionis sequitur editionem novissimam, eiusque emendationes vel novis argumentis confirmat, vel earum loco alias lectiones commendat.

PAUSANIAS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 467 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 307 sqq.

I. *Editiones textus.*

1516, f. ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ. PAVSANIAS. *Infra Aldi insigne typ.* ALDVS || M. R. *Fol. ultimi pag. recta:* aα bβ cγ dδ eε fζ gη hϑ iι kκ lλ mμ nν oξ pο qπ rρ ſς. Omnes sunt quaterniones praeter ſς ternionem. VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET ANDREAE SOCERI MENSE IVLIO. M.D.XVI. *Pag. versa habetur insigne Aldi typ. idem ac in fronte.* ALDVS || M. R. —— 2 *ff.* praefixa, 282 pp., et 1 *f.* Haec editio princeps e codice msto non satis bono a Marco Musuro edita est. Impressa in ch. bella rarissime occurrit. Extant etiam in ch. mai. Bibl. sen Lips.

1583, f. *ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.* Hoc est PAVSANIAE ACCVRATA GRAECIAE DESCRIPTIO, QVA LECTOR CEV MANV PER EAM REGIONEM CIRCVMDVCITVR: A Gvilielmo Xylandro Avgvstano diligenter recognita, & ab innumeris mendis repurgata. Accesserunt Annotationes, quae a G. Xylandro paulo ante obitum inchoatae, nunc vero a Frid. Sylb. continuatae, magnaque accessione locupletatae, non exiguum ad genuinam Pausaniae lectionem momentum afferunt. Addita etiam doctissima Romvli Amasaei versio, a plurimis & ipsa mendis vindicata, breuibusque notatiunculis illustrata. Appendice quoq; aucta est haec Pavsaniae *περιηγησις*, & aliis, quae vndecima ab hinc pagina prolixius recensentur. *Cum tribus rerum & verborum* Indicibus *amplissimis.* Francofvrti Apud haeredes Andreae Wecheli, Anno MDLXXXIII. — PAVSANIAE DE VETERIS GRAECIAE REGIONIBVS COMMENTARII LVCVLENTISSIMI: *A* Romvlo Amasaeo, *viro utriusq; linguae peritissimo, annis abhinc XXXVI summa dexteritate in Latinum sermonem conuersi, nunc vero a Frid. Sylburgio denuo cum Graeco textu collati, multisq; mendis leuati, & Notis insuper illustrati.* Cum Rerum & Verborum Indicibvs locupletissimis. FRANCOFVRTI Apud heredes Andreae Wecheli, ANNO MDLXXXIII. *In fine:* FRANCOFVRTI APVD HAEREDES ANDREAE WECHELI, ANNO MDLXXXIII. —— 6 *ff.* praefixa, contin. praefationes Xylandri, Marci Musuri, argumentorum indicem librorum singulorum eorumque quae reliqua editioni insunt et Aldi Manutii praefationem; 508 pp. (p. 1 — 357 textus graecus, p. 359 — 369: *διαγραφη της απασης Ἑλλαδος, ἐκ της τε Στραβωνος ἐπιτομης*; p. 369 — 374: descriptio Graeciae ex Plinio; p. 375 — 377: Sylburgii epistola dedicatoria, p. 378 — 508 Sylburgii Notae in Pausaniam), 38 *ff.* indices. 6 *ff.* praefixa, 352 pp. Xylander hanc editionem curandam suscepit, sed diem obiit supremum, antequam eam absolvit, quod deinde Sylburgius fecit, qui omnes emendationes annotationesque ad Pausaniam a doctis viris sparsim prolatis collegit suisque locis inseruit atque ad textum emendandum adhibuit. Versio latina est Amasaei, quam Sylburgius plurimis locis emendavit, eique notas subiecit (p. 303 — 352), quibus partim mendosa aut suspecta excutiuntur, partim ob-

srura vel ambigua explanantur. In calce autem textus graeci exhibentur Sylburgii notae in Pausaniae verba, maximam partem criticae. Ceterum Sylburgius textum egregie emendavit. Bibl. sen. Lips.

1613, f. *ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ*, *Hoc est*, PAVSANIAE ACCVRATA GRAECIAE DESCRIPTIO, QVA LECTOR CEV MANV PER EAM REGIONEM CIRCVMDVcitur: *A* Gvlielmo Xylandro Avgvstano diligenter recognita, & ab innumeris mendis repurgata. Accesserunt Annotationes, quae à G. Xylandro paulo ante obitum inchoatae, nunc vero a Frid. Sylb. continuatae, magnaq; accessione locupletatae, non exiguum ad genuinam Pausaniae lectionem momentum afferunt. *Addita etiam doctissima* Romvli Amasaei *versio*, *antehac quidem seorsum excusa*, *nunc autem Graeco textui è regione accommodata*, *quaeq; & ipsa plurimis à mendis vindicata*, *breuibusque notatiunculis illustrata est.* Appendice quoque aucta est haec Pausaniae *περιηγησις*, & aliis, quae sexta abhinc pagina prolixius recensentur. *Cum tribus rerum & verborum* Indicibus *amplissimis*. HANOVIAE, Typis Wechelianis, apud haeredes Claudii Marnii. M.DC.XIII. —— 12 *ff.* praefixa, 899 pp., et 38 *ff.* indices. Versio latina e regione textus graeci exhibetur. Ceterum est haec editio repetitio superioris Francofurtensis. Bibl. acad. et sen. Lips.

1696, f. *ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ*. PAVSANIAE Descriptio Graeciae, cum Latina Romuli Amasaei interpretatione. Accesserunt Guil. Xylandri et Frid. Sylburgii Annotationes, ac nouae Notae Ioch. Kuhnii. Lips. ap. Thom. Fritsch. MDCXCVI. —— Nova textus recognitio est, in qua paranda Kuhnius exemplar Aldinae editionis cum Casauboni emendationibus adhibuit. Exx. in ch. mai. et crassa rarissime occurrunt.

1794—1796, 8. *Παυσανιου Ἑλλαδος περιηγησις*. Pausaniae Graeciae Descriptio. Graece. Recensuit, ex codd. et aliunde emendauit, explanauit Io. Frid. Facius. Lips., in bibliopol. Schaeferiano. *Voll. IV.* —— 7 *Th.*; ch. scr. 10 *Th.* Haec nova recensio ad duos codices mstos, alterum Vindobon., alterumque Mosquensem, constituta est. Notae tum criticae, tum exegeticae sunt. Conf. Kiel. gelehrte Zeit. Vol. XXII. P. I. no. 1. 2. 3. 4. a. 1796. p. 24 sqq. Volumen quartum Amasaei versionem latinam continet.

1814—1823, 8. *Παυσανιου Ἑλλαδος Περιηγησις*. Description de la Grèce de Pausanias. Traduction nouvelle avec le texte grec collationné sur les MSS. de la bibliothèque du roi, par M. *Clavier*. Paris, A. Bobée. *Voll. VI.* — *Παυσανιου Ἑλλαδος Περιηγησις*. Description de la Grèce de Pausanias. Traduction nouvelle avec le texte grec *etc.* par M. Clavier. *Supplément*. Paris. 1823. —— XV, 599 pp.; *Vol. II.* 1817. 497 pp.; *Vol. III.* 1820. VII, 429 pp.; *Vol. IV.* 1820. 585, VI pp.; *Vol. V.* 1821. 449 pp.; *Vol. VI.* 1821. p. 450—551, XXIII, 258 pp.; 240 pp. 90 *fr.*, ch. membr. 120 *fr.* Clavier vita excessit, cum duo priora volumina e prelo prodiissent; reliqua curaverunt *Coraï* et *Courier*. Multa quidem Clavier in emendando textu profecit et emendatiorem textum reddidit, sed non eo successu laboravit, quem docti viri exspectaverant. Inprimis multa intacta reliquit in accentibus et interpunctione, etiam non satis diligenter in suum usum convertit lectiones codicum; praeterea admodum temere coniecturas in textum recepit. Animadversiones, quae in Supplemento ex schedis Clavierii relictis in lucem editae sunt, non satisfaciunt. Versio autem gallica superiorem superat. Conf. Analyse du premier Vol. du Pausanias de M. Clavier par A. Letronne in Classical Journal no. XXVI. p. 316—331, et *Iahnii* Jahrbb. für Philol. u. Paedag. Vol. I. P. I. (Leipz. 1826, 8) p. 1—39.

1818, 12. Pausaniae Graeciae descriptio. Ad optimorum librorum fidem accurate edita. Editio stereotyp. Lips., ex offic. C. Tauchnitii. 1818. *Voll. III.* —— 21 *Gr.*, ch. scr. 2 *Th.* 6 *Gr.* Recensio Facii repetita est.

1818, 12. Pausaniae Graeciae Descriptio e nova Siebelisii recensione. Lips., Weigel. *Voll. III.* —— 18 *Gr.* In margine numeri paginarum editionis Kuhnianae sunt adscripti.

1822—1828, 8 mai. Pausaniae Graeciae Descriptio. Edidit, Graeca emendavit, Latinam Amasaei interpretationem castigatam adiunxit et adnotationes atque indices subiecit C. Gf. Siebelis. Lips., Weidmann. *Voll. V.* —— XLVIII, 376, 167; (1823) 592; (1825) XVI, 478, 358; (1827) XXVI, 354, 328; (1828) XX, 208 pp. 14 *Th.* 20 *Gr.*; ch. scr. 17 *Th.* 8 *Gr.*; ch. membr. 20 *Th.* 8 *Gr.* Multis subsidiis adiutus editor textum diligenter magnoque iudicio emendavit, et illustravit.

1826, 8. Pausaniae de situ Graeciae libri decem. Recognovit Imm. Bekkerus.

Berol., Reimer. *Voll. II.* —— 3 *Th.* 18 *Gr.*; ch. mel. 4 *Th.* 8 *Gr.* Textus ad codicem mstum Paris. et ex coniectura emendatus est; praeterea editori Boeckhius, Ph. Buttmannus, Schleiermacherus et Süvern observationes suppeditarunt. Variae lectiones maximi momenti indicatae sunt. Conf. Götting. gel. Anzeig. 1828. p. 2030—2036.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 4. Pausanias Historicus. Domitius Calderinus E Graeco traduxit. Atticae descriptio. *In fine*: Pausaniam historicum nobilissimum Dominicus Calderinus Veronensis e graeco transferebat. CUM GRATIA ET PRIVILEGIO. —— 48 num. *ff.* cum 31 lin. et *sign. A—M.* Fortasse hic liber ex Venetiana typographia Bernardini Veneti prodiit circiter a. 1498.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1547, 8. Pausaniae Graeciae descriptio, Latine, interprete Romulo Amasaeo. Romae. —— Rep. 1551 sqq.

1550, f. Pausaniae de tota Graecia libri X, hactenus a nemine in linguam latinam conversi, nuncque primum in lucem editi, Abr. Loeschero interprete. Accedit rerum et verborum index. Basil., ap. I. Oporinum MDL. mense Augusto. — *Singulari titulo adiecti sunt:* Nicolai Gerbelii pro declaratione picturae sive descriptionis Graeciae Sophiani libri VII. Basil., apud I. Oporinum (MDL.) —— 6 *ff.* praefixa, 438 pp., et 25 *ff.* index; 6 *ff.* praefixa, 297 pp., et 7 *ff.* index. In hac bonae notae versione paranda Loescher usus est codice msto. Paucis in margine adscriptis coniecturis nullas notas Loescher addidit.

1551, f. Pausaniae veteris Graeciae descriptio. Romulus Amasaeus vertit. L. Torrentinus Ducalis Typographus excudebat Florentiae. M. D. LI. —— 4 *ff.* praefixa, 432 pp., et 39 *ff.*, quibus continentur Index, Scriptorum, quorum Pausanias in hoc opere vel testimoniis utitur, vel saltem meminit, nomina; deinde Index Rerum insignium, ac notatu dignarum. Hanc editionem descripsit *Moreni* in Annali della Tipografia Fiorentina di Lorenzo Torrentino. (Firenze 1811, 8) p. 88 sq.

1557, 8. Pausaniae de florentiss. veteris Graeciae regionibus Commentarii, a Romulo Amasaeo conuersi. Cum indice et rerum et verborum locupletissimo. Basileae, apud Mich. Isingrinum MDLVII —— 8 *ff.* praefixa, 802 pp., et 70 *ff.* index et corrigenda. Satis elegans est haec versio, sed non eadem fide elaborata, ac Loescheriana.

1559, 12. — latine, interprete Romulo Amasaeo. Lugd.

1624, 8. Pausaniae de Veteris Graeciae regionibus Commentarii, Latine Interprete Romulo Amasaeo, nunc denuo cum Graeco textu collati, a mendis emendati, et Notis illustrati a Frid. Sylburgio. Francof., typis Wechelianis MDCXXIV.

1670, 4. — latine, Romulo Amasaeo interprete. Francof.

B. germanicarum.

aa) *Integra descriptio.*

1766, 8. Pausanias Reisebeschreibung von Griechenland, übersetzt und mit Anmerkungen erläutert von J. E. Goldhagen. Berlin u. Leipz. *Voll. II.* —— Haec versio non satis ad textum graecum accommodata est. Rep. 1798.

1798—1799, 8. Des Pausanias ausführliche Reisebeschreibung von Griechenland, aus dem Griechischen übersetzt und mit Anmerkungen erläutert von Joh. Eustachius Goldhagen. Zweyte verbesserte Ausgabe. Berlin, bey C. G. Schöne (*nunc* Reimer). *Voll. II.* —— 2 *ff.* praefixa, 390 pp.; 1 *f.*, 264 pp., 2 tabulae chronol., LXII pp. index. 4 *Th.* In hac nova editione versio ipsa non est retractata; sola lingua, inde a prima versionis promulgatione valde mutata, ad novum usum conformata est.

1826—1829, 8. Pausanias Beschreibung von Hellas. Aus dem Griechischen übersetzt und mit Anmerkungen erläutert von E. Wiedasch. München, Fleischmann. *Voll. IIII.* —— XXII, 347, 141; 233; XLII; 684 pp. 6 *Th.* 16 *Gr.* Additae sunt Tabulae geographicae. Versio cum fide et diligentia composita est, sicuti animadversiones recte sensum auctoris indicant atque illustrant. Conf. *Iahnii* Annales 1827. I. p. 24—32. III. p. 110 sqq.

1827—1829, 12. Pausanias des Periegeten Beschreibung von Griechenland, aus dem Griechischen übersetzt von C. Gf. Siebelis. Tübingen, Metzler. *Voll. I—IV.* —— 16 *Gr.* Haec versio, cui breves notae additae sunt, ob fidem laudatur; sed hactenus non absoluta est.

bb) *Delectus.*

1825, 4. Beschreibung des Tempels zu Olympia, der Bildsäule des Zeus und seines Thrones daselbst, eine Uebersetzung aus Pausanias lib. V. 10 sq. von E. Wiedasch. *Progr. schol.* Wetzlar. 1825. —— 10 pp.

C. gallicarum.

1731, 4. Pausanias; ou Voyage historique de la Grece, traduit en François avec des Remarques par l'Abbé Gedoyn. à Paris, chez Didot. *Voll. II.* —— Cum figg. Quamquam haec versio primum laudabatur in Journal des Savans T. XCIV. p. 426. et T. XCV. p. 178—197, tamen noudum satisfacit. Facilis quidem est, sed tantum ad Amasaei versionem latinam et quidem non ea fide, qua par erat, facta est.

1733, 8. Pausanias ou Voyage historique de la Grece, traduit en François avec des remarques. Par l'Abbé Gedoyn. à Amsterdam. *Voll. IV.* —— Cum figg. Haec repetita editio priore rarius occurrit.

1794, 8. Pausanias, ou Voyage pittoresque, historiqué et philosophique de la Grèce, par Gédoyn Nouvelle édition. Paris. *Voll. IV.* —— 21 *fr.*

1814—1820, 8. —— *V.* supra I.

D. italicarum.

1593, 4. Descrittione della Grecia, di Pausania. Nella quale si contiene l'origine d'essa, il sito, le Città, la Religionè antica, i costumi, & le guerre fatte da que' Popoli. Insieme co' Monti, Laghi, Fiumi, Fontane, Minere, Statue, Colossi, Tempij, & tutte le cose maravigliose che l'hanno illustrata. Tradotta dal Greco in volgare dal S. Alfonso Bonacciuoli Gentilhuomo Ferrarese. Con la Tavola copiosissima delle cose notabili, che in essa si contengono, & le postille nel margine. Al Ser.mo Sig. il S. Donno Alfonso d'Este Duca di Ferrara, &c. In Mantova, per Francesco Osanna Stampator Ducale. MDXCIII. —— Ut *Paitoni* in huius versionis notitia (Biblioteca degli autori antichi T. III. p. 102) dicit, exx. nulla habent a. 1594. Interpres linguae graecae cognitione destitutus fuit, qua re versionem non laudabili modo conficere potuit.

1792—1793, 4. Pausania: Viaggio istorico della Grecia. Roma, Desiderj. *Voll. V.*

1817—1818, 8. Descrizione della Grecia di Pausania, nuovamente dal testo greco tradotta da Antonio Nibby. Roma, presso Vinc. Poggioli. *Voll. IV.* —— 8 *Th.* 16 *Gr.* Huic versioni, quae ob fidem et facilitatem laudatur, addita est: Carta della Grecia antica secondo le osservazioni di Sir William Gell per servire alla traduzione di Pausania di A. Nibby, nitide exacta.

1826 sq., 8. La Grecia descritta da Pausania, volgarizzata con note al testo, ed illustrazioni filologiche, antiquarie e critiche di Seb. Ciampi. Milano, per Sonzogno. *Voll. IV (?).* —— Notas magna eruditione editor ornavit, adhibitis omnibus fere scriptis, quae ad antiquitatem spectant, inprimis archaeologicis. Versio cum eximia fide composita est. Conf. Anthologia italiana. T. XXIV. no. LXX. p. 86—98, et Bibl. italiana. T. XLVI. p. 169 sqq.

E. anglicarum.

aa) *Integra descriptio.*

1793, 8 mai. The Description of Greece. By Pausanias. Translated from the Greek, with Notes, in which much of the Mythology of the Greeks is unfolded from a Theory which has been for many Ages unknown; and illustrated with Maps and Views, elegantly engraved. (*By Th. Taylor*). London, printed for Edward Jeffrey, Pall-Mall. *Voll. III.* —— Haec versio facilis et fida magni aestimatur. Conf. Gentleman's Magazine. 1794. m. Octbr. p. 921—928. Rep. 1824.

1824, 8. — New edition, with Notes, Maps and Views. Lond., Priesly. *Voll. III.* —— 1 *L.* 16 *sh.*

bb) *Delectus.*

1753, 8. A translation from the fifth book of Pausanias's, Journey through Greece, of the magnificent temple of Jupiter at Olympia, and his famous ivory statue done by Phidias, by Gilb. West. —— *V.* eius Dissertation on the Olympic Games, in eiusdem versione anglica: Odes of Pindar. second edition. (Lond.) Vol. II. p. 15—22.

1758, 8. An Extract of Pausanias, of the Statues, Pictures, and Temples in Greece; which were remaining there in his Time. Shropshire. —— 6 *d.*

1780, 8. An Account of the Statues, Pictures and Temples in Greece. Trans-

lated from the Greek of Pausanias. By Uvedale Price Esq. London, printed for T. Evans. —— 4 *sh.*

III. *Illustrantia Pausaniam scripta.*

Ant. *Banier*: Remarques sur un passage des Corinthiaques de Pausanias (p. 113 ed. Kuhn.) —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. VII. Hist. p. 214 sqq.; *ed. oct.* T. IV. Hist. p. 339 sqq., et in Gottschedii versione germ. T. IV. p. 389 sqq.

E. H. *Barker*: To the Rev. Mr. Maurice, Author of the Indian Antiquities, on Pagan Trinities, including Remarks on Passages of Pausanias, on Appian, and on the 43d cap. of Tacitus's Germany. —— *V.* Classical Journ. no. VII. p. 89 sqq.

A. *Böckh*: In Pausaniae locum VI. 19, 5. Progr. acad. Berol. 1822, 4. —— Rep. legitur in *Seebodii* Neues Archiv. fasc. III. (1828) p. 99 — 102.

— —: De stilo Pausaniae. Progr. acad. Berol. 1824, 4. —— Rep. extat in *Seebodii* Neues Archiv (1828) fasc. III. p. 109 — 112.

C. A. *Böttiger*: Eine Erklärung der Stelle des Pausanias B. VIII. 10, 4. —— *V.* eius Amalthea Vol. II. p. 312 not., et conf. indicem Vol. III. p. 474.

von Brönsted: Einige Varianten und eine Ergänzung zu Pausanias B. VIII. 41, 4. 5. aus einem MS. der Bibliotheca Anglica. —— In *C. A. Böttigeri* Amalthea Vol. III. p. 64 sqq.

Ph. *Buttmann*: Ueber die Minyä der ältesten Zeit. —— *V.* Abhandll. der hist.-philol. Kl. der Berlin. Akad. der Wiss. (Berlin 1822, 4) p. 175 sq.

— —: Ueber Lerna, dessen Lage und Oertlichkeit. —— *V.* ib. p. 334 sqq.

Anne Cl. Ph. de Tubieres Comte *de Caylus*: Description de deux tableaux de Polygnote donnée par Pausanias. —— In Mem. de l'Acad. des Inscr. T. XXVII. Hist. p. 34 sqq. Germanice hanc dissertationem vertit *Meusel* in libro: Des Grafen von Caylus Abhandlungen zur Geschichte u. zur Kunst, a. d. Französ. Vol. II. p. 243 sqq

Seb. *Ciampi*: Descrizione della Cassa, adorna di bassirilievi, e detto di Cipselo dal nome del fanciullo che vi fu nascosto, tolta dai capi 17. 18. e 19. del quinto libro che tratta delle cose Eliache, tradotta et illustrata. Pisa per Capurro. 1814, 8. —— Hoc est specimen eiusdem Ciampi versionis italicae.

E. *Clavier*: Epitre à Coray. —— *V.* Millini Magasin encyclopedique T. VI. an. VII. p. 22 — 32. In hac epistola agit Clavier de nova sua Pausaniae versione gallica. Specimen huius versionis, quae postea cum texto graeco prodiit, hoc est: Description de la Grece, par Pausanias: nouvelle édition, revue et corrigée sur les manuscrits de la bibliotheque impériale. Avec une traduction française et des notes par E. Clavier. 1808, 8. Huic specimini adiuncta fuit in neograeca lingua composita Προκήρυξις (4 pp.), in qua de editionibus superioribus agit.

I. F. *Facius*: Ad Pausaniam emendandum et explicandum. Prolusiones I. (1789); II. (1790); III. (1791); IV. (1793). *Progr. schol.* Coburgi, Ahl. —— Rep. leguntur in Magazin für Schulen. Vol. I. P. I. II.; et in Neues Magazin f. Schulen Vol. I.

Nic. *Gedoyn*: De quelle maniere Pausanias a entendu un passage d'Homère au sujet de Jocaste. —— *V.* Mémoires de l'Acad. des Inscr. T. V. Hist. p. 146 sqq.; *ed. oct.* T. III. Hist. p. 215 sqq. Germanice vertit *Gottsched* T. III. p. 272 sqq.

— —: Description de deux tableaux de Polygnote, tirée de Pausanias (Phociques chap. 25. 26. Embarquement des Grecs). —— *V.* ib. T. VI. Mém. p. 445 sqq.; *ed. oct.* T. IX. Mém. p. 72 sqq.

Ch. Glo. *Heyne*: Ueber den Kasten des Kypselus, ein altes Kunstwerk zu Olympia mit erhobenen Figuren, nach dem Pausanias (B. V.) Eine Vorlesung in der Königl. deutschen Gesellschaft zu Göttingen den 24. Febr. 1770, 8. —— 70 pp. Conf. Philologische Bibliothek. Vol. I. P. I. p. 61 — 65. Rep. in eiusdem Antiquarischen Aufsätzen.

Ferdin. Soph. Ch. *Koenig*: De Pausaniae fide et auctoritate in historia, mythologia, artibusque Graecorum tradendis praestita, Commentatio. Berol., typis I. F. Starckii. MDCCCXXXII. 8. —— 2 *ſl.*, 59 pp.

Gthold Ephr. *Lessing*: Pausaniae Eliac. cap. 18, p. 442 ed. Kuhn., et Messen. p. 762 ed. Kuhn. illustrantur. —— *V.* eiusdem Observationes criticas, in ordinem redactas a J. F. Jac. Reichenbach. (Berol. 1794, 8) p. 91 sqq. 143 sq.

Melchiori: Esame del Saggio d'osservazioni sopra Pausania del A. Nibby. Roma 1822, 8.

Ant. *Nibby*: Saggio di osservazioni critiche, geografiche ed antiquarie sopra

Pausania. Roma, per De Romanis 1817, 8. — 45 pp.

Gasp. *Oderico*: Dissertazione sopra un passo di Pausania Lib. IV. 23. — In Dissertazioni dell' Acad. di Cortona. T. IX. p. 111 sqq.

Iac. *Palmerii* Exercitationes ad Pausaniam. — *V.* eius Exercitationes in optimos fere autores graecos. (Lugd. Bat., sp. Gaasbeckios. 1668, 4) p. 357—442.

Ric. *Porsoni* Annotata ad Pausaniam. — In *Th. Gaisfordi* Lectionibus Platonicis. Oxon. 1820, 8.

F. et J. *Riepenhausen*: Peintures de Polygnote à Delphes, dessinées et gravées d'après la déscription de Pausanias. Rome. fol. — 20 *ff.* 9 *Th.* Auctor huius picturae priores conatus ingeniose superavit. Conf. *Göthii* Kunst und Alterthum. Vol. VI. 2. p. 287 sqq.

Ch. H. *Schwarze*: De sacris trium antiquissimarum Musarum vel servandis vel instaurandis ad Pausan. IX. 29. Commentatio I. 1790; II. 1791, 4. — 15, 10 pp.

Fr. *Sévin*: Observations sur le texte de Pausanias. — *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XIV. Hist. p. 195 sqq. Et in *Gottschedii* versione germ. horum Memorabilium. T. VII. p. 263 sqq. T. XI. p. 130 sqq.

C. Gf. *Siebelis*: Observationes Criticae in Pausaniam. — In Commentariis soc. philol. Lips. edente Ch. Dan. Beckio. Vol. IV. P. I. (Lips. et Plav. 1804, 8) p. 1—19.

— —: Mantissa observationum criticarum in Pausaniae libros VII. — V. *A. Matthiae* Miscellanea philol. Vol. II. P. III. p. 77—83.

— —: *Progr. schol.* Praefatus est pauca ad Pausaniae locum I, 27, 5. de vocabulis ἀγαλμα, ξοανον et ἀνδριας apud Pausaniam. Budissae, ex offic. Monsii 1818, 4. — 10 pp.

— —: Quaestio de Pausaniae Periegetae patria et aetate et qualis scriptor esse videatur hic Pausanias. Progr. schol. Budiss. 1819, 4. — 14 pp.

— —: Nonnulli veterum scriptorum [inprimis Pausaniae] loci tractantur. *Progr. schol.* Budiss. 1826, 4. — 13 pp.

— —: Nachricht über einige Verbesserungen, welche im verfloss. Schuljahre das Bauzener Gymnas. erhalten hat. *Progr. schol.* Bauzen, 1827, 4. — In huius scriptionis initio impeditus Pausaniae locus II. 7. illustratur.

A. *van Staveren*: Emendationes in Pausaniam et alios. — In Miscellaneis observationibus criticis. Vol. X. T. II. (Amst. 1739, 8) p. 296—310.

L. *Völkel*: Ueber den grossen Tempel und die Statue des Jupiters zu Olympia. Eine Erläuterung der Beschreibung des Pausanias. Leipz., in d. Breitkopfischen Buchhandl. 1794, 8. — 2 *ff.* praefixa, 236 pp. 16 *Gr.*

PETRUS Patricius.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 334 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 538 sq.

1) De legationibus.

1603, 4. Petri Patricii sive Magistri Officiorum fragmenta de Legationibus. Graece. — *V.* Eclogas Legationum, s. v. Dexippus. I.

1648, — 1729, f. — graece et latine, C. Cantoclaro interprete, cum eiusdem et H. Valesii Notis. — Inter Excerpta de Legationibus in *Ph. Labbei* Protreptico de Scriptoribus Byzant. Paris.; rep. Venet. *V.* supra s. v. Dexippus. I.

1829, 8. — *V.* supra Dexippus. I.

2) Politica.

1827, 4 mai. *Πετρου περι πολιτικης επιστημης.* De Fragmentis politicis, Petri, ut videtur, Magistri officiorum. Fragmenta librorum quarti et quinti edidit Ang. Mai. — *V.* eius: Scriptorum veterum novam Collectionem e Vatic. codicibus editam. (Rom., typis Vaticanis.) Vol. II. p. 574 sqq. Pag. 578 sqq. collecta exhibentur testimonia veterum scriptorum de Paulo, in quibus aliquot Fabricii errores corriguntur.

PHAEMON v. DEMETRIUS Pepagomenus.

PHALARIS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 406 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 662 sqq.

I. *Editiones textus.*

1498, 4. Phalaridis Tyranni, Apollonii Philosophi Pythagorici, & Bruti Epistolae. *Graece. In fine:* Privilegio mulcta indicta vetatur nequis ad decem annos imprimere possit nec alicubi impressa vendere usquam locorum ditioni inclyti et felicissimi S. Veneti. *Deinde:* Ex aedibus Bartholomaei Iustinopolitani, Gabrielis Brasichellensis, Joannis Bissoli,

et Benedicti Mangii carpensium [*Venetiis*] M.IID.XIIII. Cal. Julias. —— 58 *ff.* cum *sign.* *aa* — *99*. Nonnunquam haec editio princeps eaque rarissima cum Aesopo ibidem edito coniuncta est. Statim sine titulo liber incipit *f.* 1*a* cum epistola Bartholomaei Iustinopolitani ad Petrum Contarenum, in qua editor etiam versionem latinarum harum epistolarum promittit his verbis: „has tantum [epistolas] verbum verbo latinas reddemus, disiunctisque voluminibus ita collocabimus, ut pagina paginae, & versus versui fidelissime respondeant, cui adminiculo studiorum velut infantia innitatur, & in caeteris [Apollonii & Bruti] quas intactas hoc consilio relinquimus profectus vires experiri possit." *F.* 2 Phalaridis epistolae incipiunt; *f.* 37*a* epistolae Apollonii; *f.* 49*a* epistolae Bruti.

1499, 4. Phalaridis epistolae, graece. —— In *Aldi* collectione Epistolarum. *V.* supra s. v. Epistolae.

1540, 8. Phalaridis epistolae aliquot, graece et cum versione Ioach. Camerarii latina. —— *V.* ib.

1549, 4. Epistolae Phalaridis. Graece. Paris., apud Guil. Morelium M.D.XLIX.

1558, 8. Phalaridis Epistolae doctissimae, graece ac latine. Thoma Naogeorgo interprete. Basileae per Ioannem Oporinum. MDLVIII. —— 253 pp., et 1 *f.*

1597, 8. Phalaridis Epistolae ingeniosissimae et admirabiles. In quibus optimi et sapientissimi imperatoris idea proponitur. Jam primum in Germania editae. (*Graece cura Eilhardi Lubini*). Rostochij, ap. Myliandrum. —— 143 pp. In hac editione tantum textus graecus exhibetur.

1597, 8. Phalaridis et Bruti Epistolae, praefixa epistolarum conscribendarum methodus, graece et latine. Apud Hieronymum Commelinum MDXCVII. —— Textus graecus ex editione a. 1597 repetitus est; versio autem latina est Naogeorgii.

1601, 8. — graece et latine. —— In collectione Epistolarum. V. *ib.*

1606, f. —— *V.* ib.

1614, 12. Phalaridis epistolae graecolatinae in usum scholarum soc. Iesu. Ingolstadii, ex typographeo Ederiano MDCXIV. —— 308 pp.

1695, 8. *ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.* PHALARIDIS Agrigentinorum Tyranni Epistolae. Ex Mss. recensuit, versione, annotationibus et vita insuper Auctoris donauit Carolus Boyle. Oxonii e theat Sheldoniano, excud. Io. Crooke. 169 —— In hac nova recensione codices m adhibiti quidem sunt, sed sine iudicio ingenio. Extant etiam exx. in ch. Rep. 1718.

1718, 8. (*idem titulus*). Oxonii ty Clarendonianis. —— Haec est mera re titio editionis a. 1695, quae causa fuit xarum inter editorem et Bentlejum, auctoritatem epistolarum feliciter impug vit. Conf. *F. A. Wolfii* Litterar. Anale ten. T. I. p. 8 sqq.

1777, 4. *ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛ* PHALARIDIS Epistolae. (*Graece.*) Qu Latinas fecit, et interpositis C. Boyle n tis, commentario illustravit Ioan. Dan. Lennep. Mortuo Lennepio, finem op imposuit, praefationem et adnotation quasdam praefixit L. Casp. Valckena Groningae, apud Iac. Bolt. —— Haec e tio omnium optima est, in qua epistol singulae ad temporis ordinem composit sunt. Lennepium, priusquam editio abs luta fuerit, mors eripuit; eam ad fin perduxit Valckenaerius. Collationem pri ris et novi ordinis epistolarum una e indicibus quinque *Nic. Gu. Schrader* co fecit. Textus ad codices mstos et editi nes priores denuo constitutus est. Exx. ch. m. raro occurrunt. Rep. 1823. Be leii dissertatio, quam Lennepius latine f cit, prius quam eiusdem Lennepii edit in lucem publicam prodiit. Conf. *W tenbachii* Bibl. criticam Vol. I. P. p. 63 — 76.

1823, 8 mai. Phalaridis Epistolae. L tinas fecit et interpositis Caroli Boyle N tis, commentario illustravit Ioannes D niel a Lennep. Mortuo Lennepio fine operi imposuit, praefationem et adno tiones quasdam praefixit L. C. Valck naer. Editio altera textu passim refic correctior notisque additis auctior. C ravit Gf. H. Schaefer. Lips. G. Fleisch —— XXVIII, 444 pp. 2 *Th.* 12 *Gr.* margine sunt numeri paginarum superi ris editionis a. 1777 adnotati; praeter editor multa in textu emendavit.

1832, 4. Programm der lateinisch Hauptschule im Waisenhause für d Schuljahr 1831 — 1832. Inhalt: 1. Brie von Phalaris, aus der Sammlung *φαλ ριδος ἐπιστολαι* ausgewählt und aus de Griechischen übersetzt von Fr. Stäger. Historische Nachrichten von der Schu Vom Prof. u. Rektor J. G. Diek. Hall Buchhandlung des Waisenhauses. — 6 *Gr.*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. *F. 1b incipit Epistola Io. Ant. Campani ad Franciscum Piccolomineum Cardinalem, quae in ceteris editionibus desideratur, his verbis:* Quaeris quod genus Epistolarum maxime probem: || sua cuique ratio *etc. Deinde exhibetur Aretini dedicatio, cuius prima linea char. goth. impressa est, sicuti nomina eorum, ad quos epistolae datae sunt, et initiales litterae cuiuscunque epistolae. In fine epistolarum:* Phalaridis Tyranni Agrigentini Epistole ad Illustrem principem Malatestam per Franciscum Aretinum Translate feliciter Explitiunt. —— 46 *ff.* cum 29 lin. Circa a. 1470 Romae per Udalricum Han haec editio impressa est. Sine *sign. cust.* et num. *ff.* Panzer in Annal. typ. T. II. p. 415. no. 31. de hac editione errat, confundens duas diversas; indicat enim ad Vallierii Catalogue Vol. II. p. 746. no. 4427 ea, quae editio complectitur, quae tamen ad aliam editionem pertinent.

—, 4. *F. 1 a:* FRANCISCI ARRETINI IN PHALARIDIS TIRANNI AGRIGENTINI EPISTOLAS PROEMIVM. *In calce f. a:* Epistolarum Phalaridis a Francisco Arretino e graeco in Latinum traductarum. FINIS. *F. ult. b:* EPISTOLAE PHALARIDIS E GRAECO IN LATINUM TRADUCTAE. —— Char. rom., cum *sign.* a — f. Sic haec editio in *Panzeri* Annalibus typogr. Vol. IX. p. 330. no. 952 b indicatur.

—, 4. Phalaridis Agrigentini Epistolae Francisco Aretino interprete. *Hoc opus sic incipit:* Francisci Aretini in Phalaridis tirañi agrigentini epistolas ad illustrem principem Malatestam novellum de Malatestis. —— 42 *ff.* Char. rom. sine *sign.*, *cust.* et pagg. num.

—, 4. *In fine:* Qui modo notus erat nulli penitusque latebat || Nunc Phalaris doctum protulit ecce caput. —— Haec editio, in cuius prima pag. habentur 25 lin., *Ant. Zarotti* typis circa a. 1470 impressa est. Sine *sign. cust.* et num. *ff.*

—, 4. *F. 1 a statim incipit Aretini dedicatio lin. 1 et 2:* ( ) ELLEM Malatesta No||uelle Princeps illustris: tā || *etc. F. 3 b lin. 1 incipiunt Phalaridis epistolae:* ()Olicletꝰ Messeniꝰ quē prodicionis. *et finiunt f. 48 b:* Phalaridis tyranni agrigentini epistole || ad illustrem Principem Malatestam per || Frāciscū aretinū t̄nslate felicit̄ expliciūt. *Deinde sequitur tabula, 3 ff. implens, sic incipiens:* Incipit tabula su.p Epistolas huius libri et una || queque epistola in presenti tabula cum sua ponitur rubrica || *etc. F. ult. vacat.* —— 52 *ff.* Char. rom., sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.*, et cum 27 lin.

—, 4. *F. 1 a lin. 1 incipit Aretini dedicatio:* ()ELLEM Malatesta Nouelle Prīceps īl || *etc. Haec pagina prima habet 29 lin. F. 33 b explicit liber:* Phalaridis Tyranni Agrigentini Epistole ad illustrē prīcipem Malatestam .p Franciscum Aretinum translate feliciter Expliciunt. *F. 34 a incipit:* Tabula super epistolas hujus libri, *quae finitur f. 36 a. F. 36 b* vacat. —— Sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.*, cum et 30 et 31 et 32 lin. Hanc editionem describit Dibdin in Aed. Althorp. T. II. p. 229.

—, 4 min. *F. 1 a:* Francisci Aretini in phalaridis Tirañi Agrigentini Epistolas Ad Illustrem principem Malatestam Nouellum de Malatestis. Prohemium., *quod incipit:* ()ELLEM MALATES || ta nouele Princeps *etc. In fine:* Phalaridis Tyranni Agrigentini epistole ad Illustrem Principem Malatestam per Franciscum Aretinum translate feliciter expliciunt. —— 53 *ff.* Typis Bartholomaei Guldinbeckii hic liber impressus est.

—, 4. Phalaridis Epistolae per Franciscum Aretinum translatae. —— Impressus est liber, ut videtur, typis *Gensbergii* vel *Schurenneri de Bopardia.*

—, 4. *In Fronte:* Francisci Arhetini in Phalaridis tiranni Agrigentini epistolas Proemium. *Deinde finito prooemio sequuntur epistolae ipsae, in quarum fine legitur:* Qui modo notus erat nulli: penitusque latebat || Nunc Phalaris doctum protulit ecce caput. *Deinde exhibetur Registrum lin.* 10. —— 48 *ff.* (secundum Audiffredi in Catalogo editionum rom. p. 402. Dibdin indicat 38 *ff.*) quorum primum et ultimum vacat; cum 31 lin. In hoc libro sine *sign. cust.* et num. *ff.* adhibiti videntur typi char. goth. *Stephani Planck.*

—, 4. *Aretini dedicatio incipit f. 1 a lin. 1:* ()ELLEM Malatesta Noucl- || *etc. F. 3 a infima pag. epistolae ipsae incipiunt, quae f. ult. b finiuntur:* Phalaridis Tyrāni Agrigentini Epistole ad Illustrem principē Malatestā per Franciscū Aretinum Translate feliciter Explitiunt. —— 47 (secundum Dibdin in Bibl. Spenceriana Vol. II. p. 234) et 48 *ff.* (secun-

dum Vallière in Catalogue T. II. p. 746. no. 4427), cum 27 lin., sine *sign. cust.* et num. *ff.* Vallière non recte tribuit hanc editionem *Ulrich Han.*

—, 4. *F.* 1 *a lin.* 1: FRANCISCI ARHETINI IN PHA || *etc.* *Explicit f.* 49 *b*: Qui modo notus erat nulli || *etc.* —— 49 *ff.* cum 25 lin., sine *sign. cust.* et num. *ff.* De typographo huius editionis nihil constat; alii eam ab Zaroto, alii ab Lavagna impressam esse putant. Dibdin autem in Bibl. Spenceriana Vol. II. p. 233 has opiniones veras esse negat, neque editionem ante a. 1474 in lucem prodiisse dicit.

—, 4. *F.* 1 *a*: Francisci Aretini in phalaridis tirāni agrigētini epistolas ad illustrē principē Malatestā nouellū d Malatestis. *F.* 41 *b*: Phalaridis Tirāni Agrigētini Ep̄le ad Illustrē principē Malatestā. Per Frāciscū. Aretinū translate. Feliciter absoluta (?) sunt. —— 41 *ff.* cum 30 lin., sine *sign., cust.*, et num. *ff.* Haec editio impressa esse videtur a. 1474 Romae ab I. Gensberg.

β) Sine a. notitia.

—, 4 min. ***Phalaridis Agrigentini Epistolae**, e graeco in latinum translatae a Francisco Aretino. Incipit eiusdem* Probemium ad Malatestam Nouellum. *In fine*: Epistolaꝝ Phalaridis foelix finis. *Deinde f. seq. b incipiunt Marci Bruti Epistolae, a Mithridate collectae et e graeco in latinum versae per Raimitium, sic*: Raimitii! in catalogum Mitridatis(?) de epistolis. M. bruti, ad Nicolaū quintū pontificem maximum! praefatio foeliciter incipit. *In fine Bruti epistolarum*: Catalogus ep̄laꝝ bruti finit foeliciter. *Deinde f. seq. incipiunt, Cratetis Cynici, Diogenis discipuli, Epistolae, e graeco in latinum traductae per Athanasium Constantinopolitanum, Archiensem Abbatem. In fine Cratetis epistolarum f.* 82 *b*: Finis Cynicaꝝ Cratis. *Deinde exhibetur epigramma hoc*: Erhardi Vuindsberg Epigrām̄a ad germanos librarios || egregios, michaelem, martinum, atq; udalricum; || P lura licet summae dederis alemannia laudi! || At reor hoc maius te genuisse nihil. || Q prope diuinā summa ex industria fingis || Scribendi hanc artem, multiplicans studia. || Foelices igit̄ Michael, Martineq; semper || Viuite, & Vlrice! hoc opus imprimit̄. || Erhardum uestro & nō dedignemini amore! || Cui fido semper pectore clausi eritis; —— 56; 17; 9 *ff.* cum 23 lin.

—, 4. ***Phalaridis Epistolae**, latine redditae per Franciscum Aretinum. In earum fine*: Brixiae Thoma Ferrando Auctore Kalendis Septembris. —— Morelli de hac editione disserit in Catalogo bibliothecae Pinellinianae T. II. p. 213 haec: „Liber longe rarissimus, ac rei bibliographicae scriptoribus prorsus ignotus. Ab eo typographiam Brixiensem exordium sumsisse, si quis existimet, is haud temere mea sententia faciat; character eius namque romanus et rudis est; neque numeri, signaturae, aut custodes adsunt. Ne quis vero Thomam Ferrandum Brixiensem typographum aut bibliopolam existimet, adiiciam, eius orationem in nuptiis Francisci Gonzagii Marchionis Mantuae &c. habitam et Saec. XV. sine ulla nota impressam, existere.“

—, f. ***Phalaridis Epistolae** ex versione Francisci Aretini; una cum epistola amatoria Aeneae Sylvii ad Sigismundum Austriae Ducem. In fine*: Incliti phalaridis epistole plenam facundie redolentes suavitatem Eneeque Silvii elegantissima autoris fovens incendium epistola sub illustrissimi Hannibalis Numidiae Ducis titulo confecta per Magistrum Joan. Koelhof colonie impressa finem habet optatum. — Civis Agrippinae modo me Kolhof arte Johannes. || Impressum late protulit in populos. —— 12 *ff.* Char. goth., sine *sign. cust.* et num. *ff.*

—, 4. Phalaridis Tyranni Agrigentini Epistolae per Franciscum Aretinum e Graeco in Latinum traductae. *In fine*: Qui modo notus erat nulli penitusque latebat || Nunc Phalaris doctum protulit ecce caput. || Nobili in urbe Maessana, per Henricum Alding. *Sequitur registrum quaternionum et foliorum.* —— Hic liber fortasse a. 1478 char. rom. sine *sign. cust.* et num. *ff.* impressus est.

—, 4. *F.* 1 *a vacat. F.* 1 *b incipit*: Carmelitani Brixiensis poete ad lectorem Carmen || Hunc precor atque precor, lector studiose, libellum || Perlege, qui passim gemmea verba refert. || PHALARIS hunc scripsit creteis editus oris || Si patriam queras Astipalensis erat. || Missus in exilium siculas peruenit ad oras, || Se faciens dominum qui relegatus erat. || Protinus has scripsit celebres, mihi crede, tabellas || Hostibus ac populis morigerisque simul. || Quas decus eloquii grecas facit esse latinas || Franciscus noster hic Aretinus erat. || Munificum queris, doctum, iustumque, piumque, || Invenies

unum, Phalaris ille fuit. *Deinde exhibetur epistola inscr.*: Francisci Aretini Oratoris preclarissimi in eloquentissimas Phalaridis tyranni epistolas per ipsum e Graeco in Latinum versas. *In fine*: Hoc Opusculum in Alma vniuersitate Oxonie a naturali Christiano ducentesima et nonagesima septima Olimpiade foeliciter impressum est. *Deinde f.* 88 *a*: Hoc Teodoricus (?) Rood, quem Collonia (?) misit, || Sanguine Germanus, nobile pressit opus; || Atque sibi socius Thomas fuit Anglicus Hunte. || Dii dent vt Venetos exuperare queant. || Quem Ienson Venetos docuit vir gallicus artem, || Ingenio didicit terra Brittana (?) suo. || Celatos, Veneti, nobis transmittere libros || Cedite, nos alliis (?) vendimus, O Veneti || Que fuerat uobis ars primum nota Latini, || Est eadem nobis ipsa reperta prestans- || Quamuis semotos toto canit orbe Britannos || Virgilius, placet his lingua Latina tamen. —— Haec rarissima et char. goth. impressa editio complectitur 88 *ff.* cum 23 lin., cum *sign.* a — m. Constat in Anglia 85 *L.* 1 *sh.*

—, 4. Phalaridis Epistolae, Francisco Aretino interprete. Florentiae per Antonium Francisci Venetum. —— 40 *ff.* cum *sign.* a — eiij. Haec editio circit. a. 1487 impressa est, quare et a. 1487 et a. 1488 indicatur. Ex. quoddam in ch. pergam. vendebatur pretio 5 *L.* 17 *sh.*

γ) Cum a. et l. notitia.

1471, 4. *Phalaridis Epistolae, interprete Francisco Aretino* (*de Accoltis*). *Librum incipit interpretis epistola inscr.*: Aretini Epistola ad Malatestam Nouellum. *In libri calce*: Qui modo notus erat nulli, positusque latebat, || Nunc Phalaris doctum protulit ecce caput. || Flandria quem genuit, primus namque aere Girardus || Tarvisii hoc rarum Lisa notavit opus. || M. CCCC. LXXI. Tarvisii. —— 62 *ff.* cum 24 lin. et char. rom., sed sine *sign. cust.* et num. *ff.* Haec editio est earum prima, quae signato anni numero prodierunt. *Laire* in Indice editionum roman. Tom. I. p. 249 non recte eam principem adpellat.

1471, 4. *F.* 1 *a*: (F)Rancisci Aretini in Phalaridis Tiranni Agrigentini Epistole ad ill. prin. Malatestam nouellum de Malatestis proemium cum Rubricis. *Continuo sequuntur* Rubricae, *quae f.* 3 *b terminantur. In earum fine*: FINIS. *F.* 4 *a*: Incipit Prooemium Aretini sic. ( ) ELLEM Malatesta Novelle Princeps || Illustris: tantam mihi *etc. In fine f.* 51 *b*: (P)Halaris Tyranni Agrigentini Epistole ad || Illustrem principem Malatestam per Franciscum Aretinum translate feliciter expliciunt || MCCCCLXXI. || DEO GRATIAS. —— 51 *ff.* char. rom., sine *sign. cust.* et num. *ff.* Ex *Panzeri* sententia, in Annalibus typ. T. XI. p. 308. no. 13 b prolata, haec editio similibus typis, quas adhibuit Vindelinus de Spira, excusa est.

1475, 4 min. (*non* 8). Francisci Aretini in phalaridis tirani agrigētini eplas ad illustreȝ principem Malatestam Nouellum de Malatestis PROHEMIVM. *Haec in fronte. In fine*: Phalaridis Tyranni Agrigentini Epistole ad illustrem principem Malatestam. Per Franciscum Aretinum translate. Foeliciter Absolute sunt. A. M. CCCC. LXXV. *Sequitur registrum.* —— 54 *ff.* sine *sign. cust.* et num. *ff.* Editio iisdem typis ac Aristotelis Problemata, per *Ioannem Reynardi* a. 1473 excusa, impressa est.

1475, 4 min. Francisci Aretini Prohemium ad Malatestam Principem. *In fine*: Epistola Aretini ad Franciscum Pelatum. In Sancto Ursio Vincentiae districtu Johannes de Rheno impressit Anno Domini M. CCCC. LXXV. Finis. —— 51 cum 26 lin., sed sine *sign. cust.* et num. *ff.* Priora tria *ff.* Aretini prooemium implet.

1479, f. Phalaridis Epistole, latine, interprete Francisco Aretino. Papiae. 1479.

1480, 4. Phalaridis Epistolae, latine, per Leonardum Aretinum. Florentiae MCCCCLXXX. —— De hac editione dubitatur, nescio an recte.

1481, 4. IESUS: Francisci Arethini in Phalaridis tyranni Agrigentini Epistolas Proemium. *Deinde*: Dedicatio interpretis ad Malatestam Novellum. *In fine*: Epistola eiusdem Fr. Aretini ad Franciscum Pellatum, *quae signata est*: Anno dñi MCCCCLXXXI. VI. Idus Mar. Venetiis. —— 40 *ff.* cum *sign.* a — e., et char. rom.

1484, 4. Phalaridis Epistolae ex versione Francisci Aretini. *Praecedit*: Prooemium Francisci Aretini ad Malatestam Novellum Principem. *In fine*: Anno Domini MCCCCLXXXIV. III. Kal. Maias Impressum Mediolani per Magistrum Antonium Zarotum.

1491, 4. Phalaridis epistolae, Aretino interprete. Venetiis 1491. —— ?

1496, 4. Phalaridis Epistolae, latine. Valentiae per Nicolaum Spindeler Alamannum MCCCCXCVI.

1498, 4. *F.* 1 *a:* Epistole Phalaridis per Franciscum aretinum traducte. *Infra tabula ligno incisa.* *F.* 43 *b*: Impressum Lipczk per Jacobum Thanner Herbipolenses. Anno salutis christiane. M. cccc. lxxxxviij die vero vltimo Maij. *Infra insigne typ.* —— 43 *ff.*, et 1 vac. *f.* Char. goth. impressa est haec editio.

1502, 4. *F.* 1 *a*: Epistole Phalaridis per Franciscum Aretinum traducte. *Infra tabula ligno incisa.* *F.* 1 *b*: Johannes Honorius Crispus Cubitensis Lectori felicitatem. *In fine*: Impressum Liptzk per Jacobum Thanner Anno salutis christiane 1502. Eo die quo preciosa christi passio per totum recolitur orbem. *Infra insigne typ.*

1505, 4. J. H. S. Epistole Phalaridis Noviter impresse. *In fine:* Impressum Cremonae per Franciscum Ricardum de Luere. Impensa magistri Dominici de Zavarisiis Die XXIII. Mensis Januarii Anno Domini M. D. V.

1508, 4. Epistolae Phalaridis per Franciscum Aretinum traductae. Liptzk per Jacobum Thanner. Anno 1508.

1515, 8. Epistolae Phalaridis interprete Francisco Aretino. Cremonae per Franciscum Ricardum de Luere die XXIII. Jan. Anno MDXV.

1550, 8. — ex Aretini versione, emendata et nondum epistolis versis aucta ab Th. Savio. Lugd., ap. Tornaesium.

B. germanicarum.

1768, 8. Elf Briefe des Phalaris, übersetzt von Stockhausen. —— *V.* eius collectionem inscr. Vermischte Briefe. (Helmst.) Vol. II.

1832, 4. —— *V.* supra I.

C. gallicarum.

1550, 8. Les épistres de Phalaris, Tyran des Agrigentins, mises en françoys par Cl. Gruget, Parisien. Paris, J. Longis. 1550.

1558, 16. Les épîtres de Phalaris & d'Isocrates, avec le manuel d'Epictete; le tout traduit par Claude Gruget, & suivi des sentences des Philosophes de Grece, traduites par Antoine du Moulin, Masconnois. Anvers, chez Christophore Plantin 1558.

1726, 8 min. L'utilité du pouvoir monarchique. Contenant l'histoire de Phalaris avec ses lettres sur le gouvernement et les conseils d'Isocrate ou le modèle des ministres. Par M. C. de I. M. *Voll. II.*

1727, 8. Trois lettres de Phalaris à Philippe, roi de Macedoine, et la quatrième à Alexandre. —— *V.* Journal des Savans 1727. m. iun. p. 203—216.

1797, 12. Lettres de Phalaris, traduites par Th. Beauvais. Paris.

1803, 8. Lettres de Phalaris, tyran d'Agrigente, traduction nouvelle par Benaben. Angers, an XI. —— 3 *fr.*

D. italicarum.

a) Sine a. et l. notitia.

—, 4. Le epistole de Phalari Tyranno de li Agrigentini, tradotte della latina favella di Franc. Aretino, nella italiana da Frate Joan. Andrea Ferabos, Karmelitano. *Vecchia impressione.*

β) Cum a. et l. notitia.

1471, 4. *Epistole de Phalari, traducte da Francesco Aretino di Greco in Latino, e di Latino in Volgare da Bartholomeo Phontio, Fiorentino,* 1471. —— Praemissa est libro *f.* 1: PROEMIO DI BARTOLOMEO PHONTIO A FRANCESCO BARONCINI NELLA TRADUCTIONE DE LE EPISTOLE DE PHALARIS, et in calce libri legitur: Phalaris Epistolarum Opus nobilissimum a Bartho. Fontio Florentino e Latino in vulgarem sermonem traductum feliciter finit. MCCCCLXXI. 64 *ff.*, quorum ult. vacat, cum 25 lin. et char. rotundis.

1488, 4. Proemio di Bartholomeo Phontio a Francesco Baroncini nella traductione delle Epistole di Phalari. *In fine*: Impresso in Firenze per Ser Francescho bonacorsi & per Antonio di Francesco venitiano nelanno M. CCCCLXXXVIII. Adi XVII. di maggio. —— Cum *sign.* a—g, et 27 lin.

1489, 4. — Firenze, per Franciscum di Dino di Jacopo MCCCCLXXXIX. Adi XXXI. Guingo. —— Haec editio in num. *pagg.* et *sign.* cum antecedente editione consentit.

1506, 4. *In fronte:* Proemio di Bartholomeo Phontio a Francesco Baroncini nella traductione delle Epistole di Phalari. *In fine*: Impresso in Firenze ad petitione di ser Piero Pacini da Pescia adi II. Daprile. MCCCCCVI.

1525, 8. Le Pistole di Falaride, tradotte dal Greco in Latino da Francesco Accolti, ed in volgare da Anonimo in Fiorenza. 1525.

1545, 8. Le Bellissime e sentenziose Lettere di Falari Prencipe d'Agrigento in Sicilia, di nuovo tradotte nella favella Toscana. Con Privilegio. In Vinegia, per Curtio Trojano de i Navo. M. D. XLV. *In fine*: Stampato in Venetia per Venturino Roffinello, del 1545. —— In hac editione, cuius plagulae *sign.* A et B in alia typographia descriptae sunt, atque reliquae septem priorum epistolarum versio ex versione Phontii, reliquarum ex alia versione leguntur. Pagina ultima *sign.* B fnit verbis: „*Non mi*," quae primo verbo „*Essendovi*" sequentis paginae *sign.* C non respondent. Itaque etiam tabula in calce adiecta duabus prioribus plagulis non quadrat. Cuius rei causa non liquet.

1545, 8. L'Epistole di Phalaride tiranno de gli Agrigentini, tradotte dalla lingua Greca nella volgare italiana. Con l'Indice delle lettre posto nel fine. Con Gratia & Privilegio. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari. MDXLV. —— Priores epistolae ex alia atque ea versione quam Sansovino edidit, leguntur; reliquae ex eiusdem Sansovini versione exhibentur. *V.* 1549.

1549, 8. — L'Epistole *etc.* (*ut supra*) MDXLIX. —— *V.* 1545.

1563, 8. Lettere del Gran Mahumeto Imperadore de' Turchi scritte a diversi Re, Principi, Signori, e Republiche, con le risposte loro; ridotte nella volgar lingua da M. Lodovico Dolce. Insieme con le lettere di Falaride Tiranno de gli Agrigentini. Con Privilegio. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de' Ferrari MDLXIII.

E. anglicarum.

1634, 12. The epistles of Phalaris, translated by W. D. London.

1699, 8. The Lettres of Phalaris, translated into English by J. S. London.

1703, 8. A select Collection of Lettres of the Ancients, written originally by Phalaris, Solon, Socrates, Pythagoras, Euripides, *etc.* whereby is discover'd the Morality, Gallantry, Wit, Humour, and Manner of Arguing, and the Genius of both of the Greeks and Romains. By Mr. Savage. London, printed for J. Hartley *etc.* 1703.

1732, 8. Some select Lettres of Phalaris, the famous Sicilean Tyrant, translated from the Greek into English, by Eustace Budgell Esq. —— In eiusdem: Memoirs of the Life and Character of the late Earl of Orrery. (Lond.) p. 173 sqq.

1749, 8. The epistles of Phalaris, translated from the Greek; with some select epistles from the most eminent Greek writers. By Thomas Franklin, M. A. London. 1749, 8. —— 4 *sh.* 6 *d.*

III. *Illustrantia Phalaridem scripta.*

( ) An Essay concerning critical and curious learning, in which are contained some short reflections on the controversie *etc.* by T. R. Esq. London, 1698, 8. —— Omnia haec scripta, quorum tituli hic referuntur, prodierunt in lite inter Boylium et Bentlejum de Phalaridis epistolarum auctoritate orta.

( ) A free but modest censure on the late controversial writings and debates of the Lord Bishop of Worcester and Mr. Locke, Mr. Edwards and Mr. Locke, the Honourable Charles Boyle, Esq., and Dr. Bentley, together with brief remarks on Mons. le Clerc's Ars Critica by F. B. M. A. of Cambridge. London 1698, 4.

( ) A short review of the controversy between Mr. Boyle and Dr. Bentley. London 1701, 8.

Rich. *Bentley*: A dissertation upon the Epistles of Phalaris, Themistocles, Socrates, Euripides and others, and the Fables of Aesop. —— Cum: *Will. Wotton's* Reflections upon ancient and modern learning. Lond. 1697, 8.

— —: A Dissertation upon the Epistles of Phalaris, with an Answer to the Objections of the Honourable Charles Boyle Esq. With a large Preface for it. By Richard Bentley, D. D. Chaplain in Ordinary, and Library-Keeper to His Majesty. Lond., printed for H. Mortlock, and J. Hartley. 1699, 8. —— Conf. History of the Works of the Learned for March 1699. p. 157 — 167.

— —: A Dissertation upon the Epistles of Phalaris, with an Answer to the Objections of the Hon. Charles Boyle. To which are added, Dr. Bentley's Dissertation on the Epistles of Themistocles, Socrates, Euripides and others,

and the Fables of Aesop; as originally printed, with occasionally Remarks on the whole. London, Bowyer and Nicholls. 1777, 8. —— 6 *sh.*

— —: Dissertatio de Phalaridis, Themistoclis, Socratis, Euripidis aliorumque Epistolis et de Fabulis Aesopi. Nec non Ejusdem Responsio, qua Dissertationem de Epistolis Phalaridis vindicat a censura Caroli Boyle. Omnia ex anglico in latinum sermonem convertit J. Dan. a Lennep. Groningae, ap. Jac. Bolt. 1777, 4. —— Haec versio, quae non satis facilis est, legitur etiam una cum Bentleji Epistola critica ad Millium, inter Bentleji Opuscula philologica. Lips. 1781, 8.

Ch. *Boyle*: *Bentley's* Dissertations on the Epistles of Phalaris and the Fables of Aesop examin'd by Charles Boyle, Esq. London, for Th. Bennet. 1698, 8; the third edition. London 1699, 8; the fourth edition. Lond. 1745, 8. —— Auctores veri harum dissertationum fuerunt *Fr. Atterbury* et *J. Freind.*

H. *Dodwell*: De Phalaride. —— *V.* eius De veteribus Graecorum Romanorumque cyclis dissertationes decem. (Oxon., e theatro Sheldon. 1701, 4) Sect. X.

— —: Exercitationes duae: prima, de aetate Phalaridis; secunda, de aetate Pythagorae philosophi. Londini, impensis Richardi Smith, ad insigne Angeli et Bibliorum extra Temple-Bar. MDCCIV, 8.

(W. *King*:) Ten dialogues of the dead, relating to the present controversy concerning the Epistles of Phalaris, by the author of the journey to London. London 1699, 8.

(J. *Milner*:) A View of the Dissertation upon the Epistles of Phalaris, Themistocles *etc.* lately publish'd by the Rev. Dr. Bentley. Also of the Examination of that Dissertation by the Honourable Mr. Boyle. In order to the manifesting the incertitude of Heathen Chronology. London 1698, 8.

PHANIAS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 308; *ed. n.* T. III. p. 502.

J. F. *Ebert*: De Phania Eresio, eiusque scriptis. —— *V.* eius dissertationes Siculas (Regiomont. 1825, 8.) p. 76—90, eiusque ib. a. 1830, 8. editas Commentationes de Siciliae geographia. Ebertus multo accuratiorem de huius philosophi nomine disquisitionem instituit, quam Voisinus fecit.

Casp. *Hofmann*: Phaniae Eresii apud Athenaeum locus, quem Casaubonus pro conclamato habet, tentavit. —— In eiusdem: Variarum Lectionum libros VI. (Lips. 1619, 8) cap. XIV.

A. *Voisin*: Diatribe acad. inaug. de Phania Eresio, philosopho peripatetico. Gandavi, Ex Officina Hyp. Vandekerckhove Filii. 1824, 8 mai. —— 103 pp. Praeter disputationem de philosophi vita, etiam fragmenta ab Voisino collecta exhibentur.

PHANOCLES.

Fabr. B. Gr. ed. Harl. T. II. p. 874.

I. *Editiones textus.*

1772, 8. Phanoclis Elegia, graece. —— In *Brunckii* Analectis. T. I. p. 414 sq.

1782, 8. Phanoclis Elegia de Orpheo ab Stobaeo (tit. 62) servata, graece recensuit Dav. Ruhnkenius. —— In eiusdem editione Homeri Hymni in Cererem. p. 299 sqq.

1794, 8. — cum notis. —— In *F. Jacobsii* Anthologia. Vol. I. p. 204; Animadversiones Vol. I. P. II. p. 224 sqq. Vol. III. P. III. p. 933.

1823, 8. De Phanocle eiusque Elegia, ex Epistola crit. II. —— V. *Ruhnkenii* Opuscula varii argumenti, edit. alt. (Lugd. Bat.) p. 636 sqq.

1828, 16. Fragmentum elegiae Phanocleae. —— *V.* supra Hermesianax. I.

1829, 8. — edidit Nic. Bach. —— Cum Philetae et Hermesianactis reliquiis. Hal., Gebauer.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1781, 8. Phanoclis elegiam de Orphei in Calain amore, in latinos elegos transtulit Laur. van Santen. —— Inter eiusdem: Carmina. Traj. ad Rh. Haec versio elegans est.

B. germanicarum.

1826, 8. Des Phanokles Elegie, in Hexametern übersetzt von W. E. Weber. —— *V.* eius librum: Die elegischen Dichter der Hellenen. (Frankfurt a. M.) p. 289 sqq.

III. *Illustrantia Phanoclem scripta.*

Conr. *Schneider*: Ueber Phanocles, den elegischen Dichter. —— *V.* eius dissertanem: Ueber das elegische Gedicht der Hellenen, in *Daubii* et *Creuzeri* Studien. Vol. IV. p. 64 sqq.

PHANODEMUS.

Fabr. B. Gr. ed. Harl. T. VI. p. 168.

1812, 8 mai. Phanodemi, Demonis, Clitodemi, atque Istri *ΑΤΘΙΔΩΝ* et reliquorum librorum fragmenta colligere instituit Car. Gotthold Lenzius. Ab illo praetermissa addidit, omnia digessit, et notulas adspersit *M.* Car. Gf. Siebelis. Accedit prolusio scholastica de *Ατθιδων* scriptoribus, et additamentum ad Philochori fragmenta. Lips., apud Schwickertum MDCCCXII. —— XXXVIII, 92 pp. 12 *Gr.* In praefatione, quam Siebelis p. V—XXIV. praemisit, de vita et scriptis Phanodemi, Demonis, Clitodemi atque Istri agit. Deinde p. XXV—XXXVIII. prolusio scholastica a. 1812 Budissae separatim 4 edita exhibetur, in cuius principio de verbo *Ἀτθις* eiusque origine et significatione disserit. Haec excipiunt ea, quae de scriptoribus his, ut Amelesagora sive Melesagora, Androne, Androtione, Hellanico, Istro, Melanthio, Pausania, Phanodemo, Philochoro, vel paucis vel explicatius disputantur; deinde (p. XXX sqq.) de eorum genere scribendi, eiusque virtutibus, atque eorum fide et fontibus agitur. Phanodemi fragmenta exhibentur p. 1—14; Demonis fragmenta p. 15—26; Clitodemi fragmenta p. 27—48; Istri Callimachii fragmenta p. 49—80. Addenda p. 80—92 sunt p. 80 sq. ad Phanodemi fragmenta, p. 81 sqq. ad Demonis fragmenta, p. 83 sqq. ad Clitodemi fragmenta, p. 85 sq. ad Istri fragmenta; deinde exhibetur p. 86—91 Additamentum ad Philochori fragmenta; p. 91 sq. ad Androtionem; Pag. 93—98 legitur index rerum et verborum.

PHAVORINUS Camers.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 69 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 648.

Aa) *Lexicon integrum.*

1523, f. *ΜΕΓΑ, ΚΑΙ ΠΑΝΥ ΩΦΕΛΙΜΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ ΟΠΕΡ ΓΑΡΙΝΟΣ, ΦΑΒΩΡΙΝΟΣ, ΚΑΜΗΡΣ, Ο ΝΟΥΚΑΙΡΙΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΕΚ ΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΣΥΝΕΛΕΞΑΤΟ.* MAGNVM AC PERVTILE DICTIONARIVM ⁂ QVODQVIDEM VARINVS PHAVORINVS CAMERS NVCERINVS EPISCOPVS EX MVLTIS VARIISQ₃ AVCTORIBVS IN ORDINEM ALPHABETI COLLEGIT. *Infra exhibentur epigrammata duo graece conscripto, alterum inscr.*: *Ἰωαννου τȣ λασκαρεως*, *alterum*: *Ἀγγελου τȣ πολιτιανου. Infra insigne Zachariae Calliergi cum litteris*: *ZK. Infra legitur*: Leonis ⁂ X ⁂ P ⁂ M ⁂ literis cautum est, ne quis possit hoc Varini Phauorini Episcopi Nucerini Magnum Dictionarium impressum per Zachariam Caliergi Cretensem, per decennium imprimere, aut uenundare, sub poena excōmunicationis latae sententiae, & amissionis librorum. *Haec in fronte f. non num. pag. recta. In calce f. 544 a*: *Το μεγα τȣτο και πανυ ὠφελιμον λεξικον, ὁπερ ὁ εὐλαβετατος σοφωτατος τε και λογιωτατος Βαρινος φαβωρινος καμηρς ὁ νουκαριας ἐπισκοπος, πολλω τε συν πονω και μεγειςη ἐπιμελεια ἐκ πολλων και διαφορων βιβλιων κατα ςοιχειον συνελεξατο, ἠδη συν θεω ἐν Ρωμη περας εἰληφεν. ἀναλωμασι μεν, τοις αὐτου· χαλκοτυποις δε γλυφισι, πονω τε και ἐπιδιορθωσει, Ζαχαριου καλλιεργιου τȣ κρητος. των λογιων ἀνδρων χαριν, και λογων ἑλληνικων ἐφιεμενων. Ἐτει τω ἀπο της Χριςου γηνησεως, Χιλιοςω, πεντακοσιοςω τε, και εἰκοςω τριτω Σκιριωνος, τεταρτη φθινοντος. — Ἡ των τετραδιων παντων της βιβλιου κατα ταξιν ἀκολουθια, αὐτη σοι φιλε. — Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ζ. Η. Θ. Ι. Κ. Λ. Μ. Ν. Ξ. Ο. Π. Ρ. Σ. Τ. Υ. Φ. Χ. Ψ. Ω. ΑΑ. ΒΒ. ΓΓ. ΔΔ. ΕΕ. ΖΖ. ΗΗ. ΘΘ. ΙΙ. ΚΚ. ΛΛ. ΜΜ. ΝΝ. ΞΞ. ΟΟ. ΠΠ. ΡΡ. ΣΣ. ΤΤ. ΥΥ. ΦΦ. ΧΧ. ΨΨ. ΩΩ. ΑΑΑ. ΒΒΒ. ΓΓΓ. ΔΔΔ. ΕΕΕ. ΖΖΖ. ΗΗΗ. ΘΘΘ. ΙΙΙ. ΚΚΚ. ΛΛΛ. ΜΜΜ. ΝΝΝ. ΞΞΞ. ΟΟΟ. ΠΠΠ. ΡΡΡ. ΣΣΣ. ΤΤΤ. ΥΥΥ. — Ἁπαντα εἰσι τετραδια. πλὴν τοῦ Α. Η. Ξ. πενταδιων, και του Θ. Ν. τριαδων. Infra Zachariae Calliergi insigne, quale in fronte.* —— 1 non num. *f.*, et 544 num. *ff.* Primo et quidem non numero sign. *f.* pagina versa habetur praefatio, graece scripta et inscripta: *Βαρινος καμηρς ὁ Νουκαριας, Τω μεγαλοπρεπεςατω τε, και αἰδεσιμωτατω Ιουλιω καρδιναλιω των μεδικων, Χαιρειν.* *F.* 1 *a* incipit lexicon, praemissa rubro impressa insriptione: *Ο ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΕΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙΣ, ΒΑΡΙΝΟΣ ΦΑΒΩΡΙΝΟΣ*

ΚΑΜΗΡΣ Ο ΝΟΥΚΕΡΙΑΣ, ΕΙΚΟΤΩΣ ΤΕ, ΚΑΙ ΩΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣΧΑΡΙΖΟΜΕΝΟΣ ΛΕΟΝΤΙ ΤΩ ΔΕΚΑΤΩ ΑΚΡΩ ΑΡΧΙΕΡΕΙ, ΤΟ ΜΕΓΑ ΤΟΥΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΕ, ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΠΑΣΗΣ ΦΩΝΗΣ, ΕΚ ΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΣΥΝΕΛΕΞΑΤΟ. Haec editio princeps raraque non satis ad usum facilem aptata est; versus enim sine distinctione singularum explicationum continuo impressi sunt.

1538, 8. *ΛΕΞΙΚΟΝ ΒΑΡΙΝΟΥ ΦΑΒΩΡΙΝΟΥ ΚΑΜΗΡΤΟΣ ΤΟΥ ΤΗΣ ΝΟΥΚΑΙΡΙΑΣ ἘΠΙΣΚΟΠΟΥ, ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΑΝΥ ΩΦΕΛΙΜΟΝ, ἐκ πολλων και διαφορων βιβλιων, ἁπασης της ἑλληνικης φωνης ὑπομνημα.* DICTIONARIVM VARINI PHAVORINI CAMERTIS, NVCERINI EPISCOPI, MAGNVM ILLVD AC PERVTILE MVLTIS VARIISQVE EX AVtoribus collectum, totius linguae Graecae COMMENTARIVS. *Infra epigrammata graeca ut in editionis principis fronte.* Cum gratia, & priuilegio Imperiali ad annos quinq;. BASILEAE, M. D. XXXVIII. *In fine lexici* p. 1900: *ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΟΔΕ ΜΕΓΑ ΕΤΥΠΩΘΗ ΤΗ ΡΟΒΕΡΤΟΥ τȣ Χειμερινȣ ἐπιμελειᾳ και ἀναλωμασιν, ἐν Βασιλειᾳ της Ιερομανιας, ἐτει αἰωνων Ιησου Θεȣ γεννησεως τε αὐτȣ σαρκικης χιλιοςῳ, πεντηκοςῳ τριακοςῳ τε ὀγδοῳ.* — INDICES ACCVRATISSIMI IN VARINI PHABORINI LEXICON Magnum. *Haec f.* 1 *a; f. penult. in fine: ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ, ΠΑΡΑ ΤΩ ΡΩΒΕΡΤΩ ΧΕΙΜΕΡΙΝΩ, ΕΤΕΙ ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΟΓΟΝΙΑΣ αφμα.* —— 4 *ff.* praefixa, 1900; et index 105 *ff.* complectens, quorum ultimum habet insigne typ. Haec editio, quae tamen plerumque indice destituta occurrit, huius indicis causa magni aestimatur.

1712, f. *ΒΑΡΙΝΟΣ, ΤΟ ΜΕΓΑ ΛΕΞΙΚΟΝ, Ἠ Ὁ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ἙΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ, Εἰς την των Σπȣδαιων χρησιν πανυ ὠφελιμος, ἐκ πολλων και διαφορων Βιβλιων συλλεχθεις ΠΑΡΑ ΒΑΡΙΝΟΥ ΦΑΒΩΡΙΝΟΥ ΚΑΜΗΡΤΟΣ, ΤΟΥ ΤΗΣ ΝΟΥΚΕΡΙΑΣ ἘΠΙΣΚΟΠΟΥ, Νεωςι μετα πλειςης ἀκριβειας τε και ἐπιμελειας ἐκ πολλων των ἐν τοις προτυπωθεισι σφαλματων ἐκκαθαρθεις, Και μετα τινος ἀναγκαιας προσθηκης εἰς χαριν των φιλολογων Μετατυπωθεις. ΤΩ ΔΕ ΓΑΛΗΝΟΤΑΤΩ, ΠΑΝΥΠΕΡΤΑΤΩ ΤΕ, ΚΑΙ ΘΕΟΣΕΒΕΣΤΑΤΩ ΠΡΙΓΓΙΠΙ, ΚΥΡΙΩ ΚΥΡΙΩ ἸΩΑΝΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΩ ΜΠΑΣΑΡΑΜΠΑ ΒΟΕΒΟΝΔΑ ΤΩ ΜΠΡΑΓΚΟΒΑΝΩ ΑΥΘΕΝΤΗ ΚΑΙ ἩΓΕΜΟΝΙ ΠΑΣΗΣ ΟΥΓΓΡΟΒΛΑΧΙΑΣ Εὐλαβως Ἀφιερωθεις.* VARINI PHAVORINI CAMERTIS NUCERINI EPISCOPI Magnum Dictionarium, siue Thesaurus universae Linguae Graecae, studiosorum usui valdè perutilis, ex multis variisque Authoribus collectus, Nova hac editione per Antonium Bortoli Typographum Venetum diligentissimè castigatus, & copia Dictionum auctus; *Atque Serenissimo, Celsissimo, ac Piissimo PRINCIPI Ac Domino Totius WALLACHIAE D. D.* JOANNI CONSTANTINO BASARAMBAE WOEVONDAE BRANCOVANO Dicatus, Anno M. DCCXII. *ἘΝΕΤΙΗΣΙΝ, ΑΨΙΒ. Ἐν τῃ Τυπογραφιᾳ Αντωνιȣ τȣ Βορτολι, SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO.* —— Praefixa est Phavorini effigies, et 3 *ff.*, 778 pp. In fine legitur: *Επιςασιᾳ, Γεωργιȣ Τραπεζουντιου Ι. Φ. τȣ Ὑπομενα. μετα το Ε*. In hac rara et nitidis typis excusa editione indices non tam locupletes sunt, quam in superiore editione.

Bb) *Delectus.*

1786, 8. Phavorini glossae sacrae, et dissertatiuncula de glossis sacris Phavorini, edidit J. Ch. Gli. Ernesti. —— Cum Suidae Glossis sacris.

PHAVORINUS philosophus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 59; *ed. n.* T. III. p. 173 sqq.

J. F. *Gregorii* Commentationes duae de Phavorino. Lauban. 1755, 4.

F. *Jacobs:* Loca aliquot Phavorini ab Stobaeo servata tentantur et emendantur. —— *V.* eius Lectiones Stobenses. (Jenae, Frommann. 1827, 8) p. 59. *etc.*

PHERECRATES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 778 sq.; *ed. n.* T. II. p. 473 sqq.

I. *Fragmenta.*

(1560,) 8. Ex Comoediis Pherecratis, veteris comoediae poetę, Sententiae, quę supersunt, graece et latine. —— Inter: Vetustissimorum et Sapientiss. Comicorum quinquaginta Sententias, per Iac. Hertelium collectas. (Basileae, *s. a.*) p. 340—357.

1553, 8 min. Pherecratis Sententiae, graece et latine. —— Cum Menandri Fragmentis. *V.* ib. *I.*

1626, 4. Pherecratis sententiae aliquot, graece et latine. —— Inter *Hug. Grotii* Excerpta ex Tragoediis et Comoediis graecis. (Paris., Apud Nic. Buon. M. DC. XXVI.) p. 510—515.

1829, 8 mai. Pherecratis et Eupolidis Fragmenta. Collegit et adnotationem adiecit Mart. Runkelius. Lips. Weidmann. MDCCCXXIX. —— IV, 224 pp. Pag. 182—195 exhibentur additamenta ad eiusdem Runkelii collectionem fragmentorum Cratini, quibus continentur decem ibidem desiderata fragmenta, atque alii loci emendantur vel explicantur, adhibita Lucae dissertatione de difficilioribus quibusdam Cratini fragmentis. Adiectus etiam est index.

II. *Illustrantia Pherecratem scripta.*

I. F. *Ebert:* De Pherecrate Atheniensi, comico poeta, eiusque scriptis. —— *V.* eius Dissertationes Siculas. (Regiomont. 1825, 8) T. I. p. 98 sq. et in eiusdem Commentationibus de geographia Siciliae, *ib.* 1830, 8.

C. F. *Heinrich:* Abhandlung über den Streit der alten u. neuen Musik in Griechenland und ein darauf sich beziehendes Bruchstück des Komikers Pherekrates. —— In eiusdem libro inscr.: Epimenides von Kreta. p. 163—200. Conf. *Gf. Hermanni* Opuscula Vol. I. p. 135.

A. *Meineke:* De Pherecrate, veteris comoediae poeta. —— *V.* eius Quaestionum scenicarum Spec. II. (Berol. 1827, 4 mai.) p. 31—39.

PHERECYDES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 821 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 661 sqq.

I. *Fragmenta.*

1787, 8. Pherecydis fragmenta. E variis scriptoribus collegit, emendavit, Commentationem de Pherecyde utroque, et Philosopho et Historico, praemisit, denique fragmenta Acusilai et indices adiecit F. W. Sturz. Gerae, Rothe. —— 238 pp. Haec fragmentorum Pherecydis collectio magna cum diligentia facta est, quamquam censores nonnulla aliter facta esse voluerunt. Conf. ephem. litter. Gotting. 1790. no. 2. p. 20 sqq., ephem. litter. Hall. 1790. no. 122, et Annal. litter. Helmst. 1790. m. Nov. p. 424 sqq. *V.* 1798.

1798, 8. — Editio secunda. Gerae, Haller. —— 238 pp. 18 *Gr.* Tantum novus est titulus. Rep. 1824.

1824, 8. — Editio altera aucta et emendata. Lips., sumt. Cnoblochii. —— XXVI, 245 pp. 1 *Th.* 4 *Gr.* Collectio fragmentorum, et explicationes auctae sunt. In praefatione exhibetur maxima pars Matthiae dissertationis, adiectis notis, quam editor plerumque refutat.

II. *Illustrantia Pherecydem scripta.*

Herm. *von der Hardt:* Dissertatio de Pherecyde et Herodoto, Diodoro Siculo, et Apollodoro, historicis vetustis, eorumque symbolico scribendi charactere. —— *V.* eius Aenigmata prisci orbis. (Helmst. 1723, f.) p. 487—495.

J. Ph. *Heine:* Dissertation sur Pherecyde, Philosophe de Syre. Traduit du latin. —— In Mém. de l'acad. royale des Sciences et B. L. de Berlin 1749, 4. p. 303—340. Germanice versa legitur haec versio in *Hissmanni* Magazin für die Philosophie. Vol. V.

A. *Matthiae:* De Pherecydis fragmentis. Progr. Altenb. 1814, 8. —— Rep. in *F. A. Wolfii* Litterar. Analekten. T. I. p. 321—330.

Diet. *Tiedemann:* Ueber Pherecydes, den Philosophen. —— *V.* eius librum: Griechenlands erste Philosophen. (Leipz., 1780, 8) p. 153 sqq.

I. Gf. *Wintzeri* Specimen observationum historico-litterarium, de orationis graecae et latinae solutae antiquitate, iisque, qui primi omnium eius habentur auctores, Cadmo Milesio, Pherecyde Syro, Hecataeo Milesio, Appio Claudio caeco. Jenae MDCCXL. 4.

PHILEMON Lexicographus.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. VI. p. 169. 244. 634.

I. *Editiones textus.*

1812, 4 et 8. ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΝ. Ex Bibliotheca Parisina. (*Edidit Car. Burney*). Londini: typis J. & J. B. Nichols, & S. Bentley. Veneunt apud Thomam Payne. M. D. CCC. XII. —— 2 *ff.*, 167 pp. Hoc opusculum, sine notis, et non accurate ad

codicis fidem typis expressum est. Praeterea editor ordinem verborum temere mutavit. Conf. Museum crit. Cantabr. T. I. p. 122—128.

1821, 8. Philemonis Grammatici, quae supersunt, vulgatis et emendatiora et auctiora. Edidit Frider. Osann. Accedunt Anecdota nonnulla graeca. Berolini, sumpt. Dümmleri. —— XXXXII, 345 pp. 1 *Th.* 18 *Gr.* In prolegomenis libro praefixis agit editor de variis Philemonibus, eorumque tempore, atque de auctore lexici technologici. Editor hoc lexicon, quod non integrum extat, e codice msto. Paris. descripsit, atque cum notis edidit. P. 284—301 exhibetur: Locutionum Atticarum Philemonis nomine inscriptarum Fragmentum e codice Florent. bibl. Laurent. excerptum, adiectis notis; p. 302: Prooemium ineditum ad Theodosii grammaticam e cod. msto Paris. depromptum; p. 309 sqq. Epimetrum de Philoxeno Grammatico eiusque scriptis. Pag. 321 sqq. index scriptorum in lexico technologico et in Grammaticorum fragmentis laudatorum; pag. 324 sqq. index verborum in Philemonis lexico et fragmento; p. 338 sqq. index locorum emendatorum. Conf. Parkeri animadversiones in Classical Journal no. L. p. 343—346. LI. p. 67—72.

II. *Illustrantia Philemonem scripta.*

( ) Critical Notice of Philemonis Lexicon. —— In Classical Journal no. XII. p. 37—42.

( ) In Philemonis Lexicon annotationes quaedam. —— In Museo crit. Cantabr. T. I. p. 197—200.

I. Glo. *Schneider:* Ueber Philemon. —— *V.* Philologische Bibliothek. (Götting. 1774, 8) Vol. II. p. 520 sqq.

PHILEMON poeta.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 779 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 476 sqq.

I. *Fragmenta.*

1553, 8 min. Philemonis sententiae, graece et latine. —— Cum Menandri fragmentis. *V.* ib. I.

(1560,) 8. Ex Comoediis Philemonis comici novae Comoediae, Sententiae, quae supersunt, graece et latine. —— In *Iac. Hertelii* collectione inscr.: VETUSTISSIMORUM et sapientiss. Comicorum quinquaginta sententiae. (Basileae, *s. a.*) p. 170—211.

1569, 12. Philemonis fragmenta, graece et latine, praemissa Gyraldi dissertatione de Philemone, et cum notis H. Stephani. —— *V.* eius collectionem inscr.: Comicorvm Graecorvm Sententiae. (Excudebat H. Stephanus) p. 367—417, p. 462 sq.

1613, — 1618, 8. —— Cum Menandri Sententiis. *V.* ib. I.

1626, 4. Menandri fragmenta, graece et latine. —— Inter *Hugonis Grotii* Excerpta ex tragoediis et comoediis graecis. p. 764—781.

1635 sqq., 8. Philemonis fragmenta, graece et latine. —— Inter *Wintertonii* Poetas graecos minores. (Cantabr.) in editione a. 1684, p. 472—477 leguntur.

1709, 8. —— Cum Menandri Reliquiis. *V.* ib. I.

1784, — 1817, 8. —— Inter *Brunckii* Poetas graecos gnomicos.

1805, 8 mai. Philemonis fragmenta aliquot, graece et anglice cum notis edidit Rob. Walpole. —— *V.* eiusdem: Comicorum Graecorum fragmenta quaedam. (Cantabr.) p. 43—49. Anglica versio ex ephemeridibus anglicis inscr. Observer vol. VI. p. 92, 95, 91 repetita est.

1815, 16. —— Inter Poetas graecos gnom. (Lips., Tauchnitz) p. 152 sqq.

1817, — 1826, 12 mai. —— Inter Poetas graec. gnom. (Lips., Weigel) p. 114 sqq.

1823, 32. —— Inter *J. Fr. Boissonadii* Poetas graec. gnom. (Paris., ap. Lefevre) p. 199—205.

1823, 8 mai. — edidit A. Meineke. —— Cum Menandri Reliquiis. Berol.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1614, 8. Philemonis sententiae, latine. —— Cum Menandri sententiis. *V.* ib. II. A.

B. germanicarum.

1794, 8. Sprüche aus Philemon, übersetzt von J. G. Herder. —— In eiusdem: Briefe zur Beförderung der Humanität. Dritte Samml. (Riga.) p. 158 sqq. Versae sunt XXXII sententiae.

C. gallicarum.

1825, 8. Fragmens de Philemon. —— Cum Menandri reliquiis, gallice versis. *V.* ib. II. C.

III. *Illustrantia Philemonem scripta.*

John *Jortin*: Critical Remarks on Philemon. —— *V.* eius: Tracts, philological, critical, and miscellaneous. (Lond. 1790, 8) Vol. II. p. 129—134.

Manuel PHILES.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 695 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 617 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Plura carmina.*

1768, 8. MANUELIS PHILAE CARMINA GRAECA, maximam partem e codicibus Augustanis et Oxoniensibus, nunc primum in lucem producta, aliqua etiam iterum publicata; omnia nunc in unum, excepto poemate de animalibus, collecta, emendata, latine interpretata et annotationibus illustrata. Accedunt ignoti poetae antiquioris carmen in S. Theodorum ex Augustano codice nunc primum editum: praemittitur dissertatio de Philae vita, aetate et scriptis, cura Gottlieb Wernsdorfii. Lips., ap. B. C. Breitkopf et fil. MDCCLXVIII. —— 16 *ff.* praefixa, 350 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Haec editio reliqua Manuelis Philae carmina, excepto illo de animalibus, amplectitur.

Bb) *Singula carmina.*

1) De animalibus.

1533, 8. *Του σοφωτατου Φιλη ςιχοι ιαμβικοι περι ζωων ἰδιοτητος. Εν Ενητιησιν* (apud Stephanum de Sabio) *ἐτει χιλιοςῳ πεντακοσιοςῳ τριακοσιοςῳ τριτῳ.* —— Hanc editionem e codice msto, qui postea periit, Arsenius, Monembasiae archiepiscopus, edidit.

1575, 4. *Του Σοφωτατου ΦΙΛΗ Στιχοι Ιαμβικοι περι ζωων ιδιοτητος, μετα προσθηκης Ιωαχειμου του Καμεραριαδου.* PHILE Sapientissimi versus iambici, de Animalium proprietate, Cum Auctario Ioachimi Camerarii. Exposita nunc primum eodem metro versuum latinorum a Gregorio Bersmanno annabergensi. Lipsiae cum priuilegio. *In calce*: Lipsiae imprimebat Andr. Schneider typis Voegelianis MDLXXV. —— 189 pp. et 1 *f.* Camerarius textum temere mutavit.

1596, 8. *Τȣ σοφωτατȣ ΦΙΛΗ ΣΤΙΧΟΙ ΙΑΜΒΙΚΟΙ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ, μετα προςθηκης ΙΩΑΧ. ΤΟΥ ΚΑΜΕΡΑΡΙΑΔΟΥ. Sapientissimi* PHILE VERSVS IAMBICI De Animalium proprietate, cum Auctario Ioach. Camerarii. *Exposita eodem metro versuum Latinorum a* Gregor. Bersmanno *Annaebergensi.* Ex Typographeo H. Commelini, CIƆIƆXCVI. —— 159 pp. Novam praefationem (27 pp.) praemisit huic ex antecedente editione expressae editioni Bersmannus.

1614, f. — graece et latine, cum Ioach. Camerarii auctario. —— Inter Poetas graec. veteres. (Colon. Allobr., typis Petri de la Roviere) T. II. p. 210 sqq.

1730, 4. Phile de Animalium proprietate, ex prima editione Arsenii et libro Oxoniensi restitutus a Joanne Cornelio de Pauw, cum ejusdem animadversionibus et versione latina Gregorii Bersmanni. Accedunt ex eodem libro Oxoniensi non pauca hactenus inedita. Trajecti ad Rhenum, Apud Guliel. Stouw. MDCCXXX. —— 8 *ff.* praefixa, 347 pp., et 2 *ff.*, in quorum ultimo legitur: Trajecti ad Rhenum, Typis Petri Muntendam, MDCCXXX. Quamquam Cornelius de Pauw codice msto Oxoniensi usus est, tamen nihil fere profecit in textu emendando et illustrando.

2) De Nautilo.

1733, 8 mai. Philae *περι Ναυτιλου* carmen e codice bibliothecae bodleianae, graece cum versione latina Joan. Cornel. de Pauw, praemissa anonymi *ἐξετασις* in Iambicum Philae de Nautili carmine. —— In Miscellaneis Observationibus. Vol. II. Tom. III. p. 385—388, p. 425—450.

II. *Illustrantia Philen scripta.*

() De tribus codicibus mstis poematum minorum Philae. —— *V.* Allgem litterar. Anzeiger a. 1801. p. 305—309. Conf. *Beckii* Commentarios societatis philolog. Lips. Vol. I. P. I. p. 181 sqq.

Bandini: De codicibus mstis poematum minorum Philae, et Variae lectiones ad Philae carmen de animalium proprietate. —— *V.* eius Catalogum codicum graec. bibl. Laurent. T. II. p. 119 sqq.

Camus: Notice de quatre Manuscrits Grecs contenant les vers de Manuel Philè, sur les traits propres aux animaux; et des différentes éditions du même ouvrage de Philè. —— *V.* Notices et Extraits des Mss. T. V. p. 623—640.

— —: Variantes du Poëme de Philè sur les animaux, tirées de l'édition princeps, des manuscrits de la Bibl. nationale et du Manuscrit du Pantheon, comparées avec le texte de l'édition donnée par J. Corneille de Pauw. —— *V.* ib. T. V. p. 648—677. T. VII. P. II. p. 419 sqq.

Dorvillius: Calumniae refutantur circa Epistolam, in qua de aetate msti Philae actum fuit. —— *V.* eius Vannum criticam. (Amst. 1737, 8) p. 6—15. *v.* etiam p. 621 sqq.

K. L. *Struve*: Grammatische und kritische Bemerkungen über einige Stellen griechischer Schriftsteller. P. XVI. Königsb. 1820, 8 mai. —— 36 pp. In hoc programmate scholastico metricae leges, ad quas Philes poemata sua composuit, explicantur ingeniose; vulgo enim eius versus vel ut iambi tumultuarii vel versus politici habiti sunt. Emendantur etiam loci Philae, aliorumque poematum serioris temporis.

PHILETAS poeta.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 723; *ed. n.* T. IV. p. 490 sq.

I. *Fragmenta.*

1772, 8. Philetae Coi fragmenta et epigrammata. —— In *Brunckii* Analectis. Vol. I. p. 189. Vol. II. p. 523. Vol. III. p. 234 sq.

1793, 8. Philetae Coi fragmenta, quae reperiuntur. Collegit et notis illustravit C. Ph. Kayser, Enzhemio-Palatinus. Praefixa est epistola Ch. G. Heynii ad J. G. Schlosserum. Gotting., Barmeier. (Vandenhoek.) 1793. —— 6 *Gr.*

1794, 8. —— In *F. Jacobsii* Anthologia. Vol. I p. 121—123.

1829, 8 mai. Philetae Coi, Hermesianactis Colophonii atque Phanoclis Reliquiae. Disposuit, emendavit, illustravit Nicolaus Bach. Accedunt Dan. Lennepii et Dav. Ruhnkenii Observationes integrae. Halis Sax., libr. Gebauer. MDCCCXXIX. —— XVI, 284 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Editor omnia, quae usque ad suum tempus prodierunt de poetis in titulo commemoratis, in suum usum convertit. Quae autem serius scripta ad se ipsum pervenerunt, protulit in Addendis et Corrigendis p. 271 — 278. Praemisit etiam libro dissertationem de Philetae Coi vita et scriptis, in qua omnes fabulas de poeta circumlatas, iudicia de eo veterum scriptorum examinantur atque expediuntur. Pag. 18 sqq. exhibetur index scriptorum ejus; deinde p. 20 sqq. agit: De Phileta Samio, Ephesio, medico, Sybarita. Pag. 25 sqq. exhibentur Fragmenta poematum Philetae Coi; p. 68 sqq. exhibentur fragmenta grammaticorum et criticorum scriptorum; p. 82 sqq. fragmenta ex libro inscr. *Naxiaca*, quae ad historiam pertinebant; pag. 85 sqq. comparantur paginarum numeri huius et Kayserianae editionis. Pag. 89 sqq. agitur de Hermesianacte Colophonio, eius amica Leontio, atque eius elegiis; pag. 105 sqq. de aliis Hermesianactibus agitur; pag. 111 sqq. eius fragmenta exhibentur. Pag. 187 sqq. de Phanocle eiusque poemate agitur; pag. 191 sqq. fragmentum ex eiusdem elegia de amore erga pueros, adiecta versione latina metrica, aliaque fragmenta leguntur. Pag. 207 sqq. exhibentur J. Dan. Lennepii animadversiones ad Hermesianactem; pag. 214 sqq. autem Dav. Ruhnkenii annotationes ad Hermesianactem et Phanoclem ex eiusdem epistola crit. secunda. Pag. 233 sqq. Epimetrum I. de Orphei Agriopa ad Hermes. §. 1 sqq.; pag. 237 epimetrum II. de Musaei uxore Antiopa; pag. 240 sqq. Epimetrum III. de Antimachi Lyda, ubi etiam Antimachi fragmenta aliquot exhibentur, quae in Schellenbergii et Blomfieldi collectionibus desiderantur; pag. 258 Epimetrum IV. de voce ἀλιμυρής; pag. 259 sqq. Epimetrum V. de Solonis, Mimnermi atque Critiae reliquiis, quae sunt additamenta ad editoris collectiones fragmentorum horum poetarum, leguntur. Pag. 279 sqq. exhibetur Index vocabulorum, pag. 283 sqq. Index rerum, pag. 284 index locorum ex quibus fragmenta collecta sunt.

II. *Illustrantia Philetam scripta.*

F. *Jacobs*: De Phileta Coo. —— *V.* eius Anthologiam graecam Vol. XIII. p. 934.

J. Jac. *Reiske*: De Phileta Coo vel Samio. —— In eiusdem Notitia epigrammaticorum, p. 266 sqq.

I. Glo. *Schneider*: De Phileta. —— *V.* eius Analecta critica. p. 5 sq.

PHILIPPUS Thessalonicensis.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 723; *ed. n.* T. IV. p. 491.

I. *Epigrammata.*

1772, 8. Philippi Thessalonicensis epigrammata, Graece. —— In *Brunckii* Analectis. T. II. p. 211—235.

1794, 8. —— In *F. Jacobsii* Anthologia. T. II. p. 194—219.

'Illustrantia Philippum scripta.

cobs: De Philippo Thessalonicensi attributis epigrammatis. —— *V.* thologiam Vol. XIII. p. 934 sqq.

Passow: De Philippo Thessaloni- —— *V.* supra Meleager. III.

:LICUS s. PHILISCUS.

3. Gr. T. I. p. 686; *ed. n.* T. II. p. 314.

rd. *Naeke:* De Philico sive Phileiadis poeta tragico. —— *V.* eius criticas. (Hal. Sax., impr. Schimnig. MDCCCXII. 4) p. 18 sqq. 25 nf. etiam *A. Meineckii* Spec. III. onum scenic. (Berol. 1830, 4) p. 58; *bsium* in Anthologiae Vol. XIII. ubi de eo Philisco agitur, cuius na unum, quod restat, iam Brun- Analectis Vol. I. p. 184 (conf. eius s Vol. III. p. 34), et Jacobsius in gia Vol. I. p. 101, in Paralipome- . XIII. p. 708 no. 147 eiusdem seadiiciens, edidit.

PHILISTUS.

; Gr. ed. Harles. T. I. p. 730 sqq.

I. *Fragmenta.*

, 8mai. De Philisti vita et scri- ertatio, et eiusdem Philisti histo- ragmenta collecta edidit Fr. Goel- - *V.* eius librum: De Situ et Ori- racusarum. (Lips., Weidmann) p. 12; p. 143—176.

Illustrantia Philistum scripta.

: Recherches sur la vie et les e Philistus. —— *V.* Mém. de l'Acad. r. T. XIII. p. 1 sqq.

PHILO Byzantinus.

B. Gr. T. II. p. 589 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 231 sqq.

Editiones textus.

1) Mechanica.

, f. Ἐκ τῶν ΦΙΛΩΝΟΣ Βελολογος Δ. Ε. Ex opere Philonis liber IV. et V. graece et latine. —— Inter: Veteres Mathematicos. (Paris., ex typographia Regia. M. DC. XCIII.) p. 49—104.

2) De séptem miraculis.

aa) *Integra.*

1640, 8. PHILO BYZANTINUS De Septem orbis Spectaculis. Leonis Allatii opera, *Nunc primum Graecè & Latinè prodit, cum Notis.* ROMAE, Excudebat Mascardus. MDCXL. Superiorvm Permissv. —— 4 *ff.* praefixa, 112 pp. Codex mstus, ex quo hunc librum non satis diligenter accurateque edidit Leo Allatius, fuit e Bibliotheca Barberina et nunc adservatur in Bibliotheca regia Parisina. Postrema autem parte capitis de templo Dianae Ephesiae et integro capite ultimo de Mausoleo mancum primus e codice Vaticano in lucem edidit et versione sua notisque, quae multa tamen continent superflua, illustravit. Sed Allatius non raro in vertendo a sensu scriptoris aberravit. Ceterum haec editio raro occurrit. Bibl. sen. Lips. Rep. 1699.

1661, 8. ΦΙΛΩΝΟC ΒΙΖΑΝΤΙΟΥ(?) Περι των επτα θεαματων. PHILONIS BYZANTII De Septem Mundi Miraculis. Dionysius Salvagnivs Boessivs Eqves Delphinas. *Et regis Christianissimi ad Summum Pontificem orator:* Ex M. S. Vaticano pvblici iuris fecit, & Latinitate donauit. —— 29 pp. In *Dionysii Salvagnii Boessii* Regi ab interioribus Consiliis *etc.* Miscellis. Lvgdvni, Apud Lavrentivm Anisson, M.DC.LXI. Nonnulla emendavit Boessius. Iucundum fore puto, si iudicium Orellii de hac editione ex eiusdem praefatione p. V. huc transscribo: „Ceterum licet Boessius nonnullis in locis partim e Codice suo partim ex ingenio meliora dederit Allatio, editio tamen ejus vitiis typographicis scatet adeo innumeris, ut in textu ejus Graeco pagg. 14 constante plus quam 150 sphalmata turpissima tum in singulis literis, tum in integris vocibus et lemmatibus, modo omissis plane, modo transpositis pessime, maxime autem in interpunctione deprehenderim, neque post inventionem artis typographicae editionem ullam mendis inquinatiorem, in qua vix una linea reperiri possit, quae sana sit et incorrupta, lucem vidisse fateri liceat. Laudanda tamen Boessii versio latina; elegans est et, paucissima si exceperis loca, verba auctoris optime exprimens." Bibl. sen. Lips.

1699, f. — graece et latine. —— In *Gronovii* Thesauro Antiquitatum Graecarum. T. VIII. p. 2642 sqq. Hic est liber

ex editione Allatiana repetitus, paucis emendatis vitiis typographicis.

1811, 8. PHILO BYZANTINUS de septem mundi miraculis opusculum, graece, cum notis Leonis Allatii et ejusdem ac Dionysii Salvagnii Boessii versione latina edidit notasque suas nonnullas addidit L. H. Teucherus. Lips. —— Haec editio nunquam lucem publicam vidit, quamquam Ebertus in suo Bibliogr. Lex. no. 16733 eam indicavit, et qui eum presso omnino pede male temereque secutus est, Schweigerus in Handb. der class. Bibliographie T. I. p. 230. Satis hoc certum est ex eo, quod Orellius in praefatione sua p. VI dicit, sed quod Schweigerus non vidit. Verba eiusdem sunt: „Novam Philonis editionem, ante aliquot annos in Catalogo nundinarum Lipsiensium promissam a Carolo Ludovico Teuchero lucem non visuram, Teuchero, antequam promissa exsolveret, e vivis erepto, nuntiavit mihi amicus Lipsiensis."

1816, 8 mai. Philonis Byzantini Libellus de septem Orbis Spectaculis, Graece cum versione duplici Dionysii Salvagnii Boessii et Leonis Allatii. Textum recognovit, Notas Leonis Allatii, Frid. Jac. Bastii aliorumque et suas, aliorum Scriptorum veterum de iisdem septem Spectaculis Testimonia, Fragmenta Callinici Sophistae et Adriani Tyrii atque indicem Graecitatis adiecit J. Conr. Orellius. Cum II tabulis aeneis. Lips., sumtibus Frid. Ch. Gu. Vogelii 1816. —— XX pp., ubi p. XV sqq. notitia literaria de Philone ex Fabricii Bibl. Gr. ed. Harles. editur, p. 1—21 Philonis liber, graece et latine ex versione Boessii, excepto Miraculo VI., cui Versio latina Holstenii addita est, p. 23—33 Philonis liber ex versione latina Leonis Allatii, p. 35—41: Callinici Sophistae fragmentum in Laudem Romae, descriptum ex Leonis Allatii Excerptis variis Graecorum Soph. et Rhet. pag. 256, p. 43—63: Adriani Rhetoris Declamatiunculae, ex Leonis Allatii Excerptis variis Rhetorum et Sophistarum pag. 238 sqq., p. 65—138 Annotationes, p. 139—194 Appendix ad Philonem Byzantinum continens veterum scriptorum testimonia de septem orbis Spectaculis, quae vel plane omisit, vel ex parte tantum citavit in notis suis Leo Allatius, p. 195—206 Editoris annotationes quaedam in Fragmenta Callinici Sophistae et Adriani Tyrii, p. 207—209 Fragment IV. d'Adrien de Tyr traduit par S. Chardon de la Rochette, p. 211—225: Vita Adriani Tyrii ex Philostrato de vitis Sophistarum Lib. II. Cap. X., p. 226—228 Index vocum praecipuarum, 1 *f.* Corrigenda et Addenda, deinde duae tabulae.

bb) *Delectus.*

1697, f. Philonis Byzantini caput de templo Ephesio mutilum, cum versione Lucae Holstenii. —— In *Gronovii* Thesauro Antiqq. Graec. T. VII.

II. *Illustrantia Philonem scripta.*

F. J. *Bast*: Diverses lections du manuscrit de Philon de Byzance. —— *V.* eius: Lettre critique. (Paris, à la Librairie de Henrichs An. XIII. 1805) p. 33—35, et in eiusdem versione latina. (Lips. 182., 8) p. 42—46.

J. H. *Majus*: De Philone Byzantino. —— *V.* eius Observationum sacrarum librum II. p. 14 sqq.

Alb. L. F. *Meister*: De Catapulta Polybola Commentatio, qua locus Philonis Mechanici in libro IV. de telorum constructione extans illustratur. Gotting., Bossiegel. 1768, 4. —— 8 pp. Conf. *Klotzii* Acta litter. Vol. V. p. 335—339.

Nic. Thd. *Reimer*: De Philone Byzantino eiusque studiis in problemate de cubi duplicatione collatis. —— *V.* eius Historiam problematis de cubi duplicatione. (Gotting., Dieterich. 1798, 8) p. 107—123.

PHILO Carpasius.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 119; *ed. n.* T. IV. p. 751 sq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opus integrum.*

1772, 4. PHILONIS, episcopi Carpasii, enarratio in canticum canticorum. Graece et latine edidit cum notis suis Mich. Angel. Giacomellus, Archiepiscopus Chalcedonens. Romae. —— Textum graecum evulgavit Giacomellus e duobus codicibus mstis. Conf. de hac editione Ernestii iudicium in Neueste theolog. Bibl. Vol. III. P. VI. p. 483—492.

Bb) *Fragmenta.*

1788, f. Philonis, Carpasii Episcopi, Fragm. ex eius operibus s. deperditis s. adhuc ineditis. —— In *Gallandii* Bibl. PP. T. VIII.

II. *Editiones versionum.*

1644, f. Philonis, episcopi Carpathii, Interpretatio in Canticum Canticorum, Latine, Stephano Salutato interprete. —— In *Sev. Binii* Bibl. PP. T. I.

1677, f. —— In Bibl. Max. PP. (Lugd.) T. V. p. 662—701.

III. *Illustrantia Philonem scripta.*

Gu. *Cave*: De Philone, Carpasio, episcopo, eiusque scriptis. —— In eiusdem Scriptorum ecclesiast. Historia litteraria. (Oxon. 1740, f.) Vol. I. p. 374 sq.

Casim. *Oudini* dissertatio de Philone, Carpasio episcopo. —— *V.* eius Commentarium de scriptoribus ecclesiae. T. I. p. 801.

PHILO Iudaeus.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 104 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 721 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

α) *Sine a. notitia.*

—, f. *ΦΙΛΩΝΟΣ ΙΟΥΔΑΙΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ.* PHILONIS JUDAEI Omnia qvae extant opera, Ex accuratissima Sigismundi Gelenii, & aliorum interpretatione, *Partim ab* Adriano Turnebo, *Professore Regio, è Christianissimi Regis Bibliotheca, Partim ab* Davide Hoeschelio, *ex Augustana, edita & illustrata.* Huic novissimae editioni accessere Variae lectiones & elegantissimus ejusdem Philonis, De Septenario libellus, & De Providentia Dei fragmenta, *Cum rerum Indice locupletissimo.* Accedunt noviter Notitia vitae et operum Philonis, ex viri Celeberrimi Joannis Alberti Fabricii Bibliotheca Graeca et Praefatio Christiani Schoettgeni. Francofurti, Apud Jeremiam Schrey & J. C. Conradi. —— 3 *ff.* praefixa, 1200 pp., et 35 *ff.* Bibl. sen. Lips.

β) *Cum a. notitia.*

1613, f. *ΦΙΛΩΝΟΣ Ἰουδαίου ἐξηγητικὰ συγγράμματα εἰς τὰ τοῦ Μωϋσέως κοσμοποιητικά, ἱστορικὰ καὶ νομοθετικά.* PHILONIS Iudaei Opera exegetica in libros Mosis de mundi opificio, historicos et legales, quae partim ab Andriano Turnebo, partim a Davido Hoeschelio ex Augustana bibl. edita et illustrata sunt. Accessere ejusdem Philonis sex Opuscula. Nunc graece et latine in lucem emissa ex Sigismundi Gelenii interpretatione cum rerum indice. Colon. Allobr. (Genev.), ap. Petrum de la Rouiere M.D.XIII. —— 6 *ff.* praefixa, 904 pp., et 12 *ff.* index. Foedata editio est, quae non magni aestimatur.

1640, f. *ΦΙΛΩΝΟΣ Ἰουδαίου Συγγράμματα.* PHILONIS IVDAEI Omnia qvae extant opera. Ex accuratissima Sigismundi Gelenii, & aliorum interpretatione, *Partim ab ADRIANO TVRNEBO, Professore Regio, è Christianissimi Regis Bibliotheca, partim à Davide Hoeschelio* ex Augustana *edita & illustrata.* Huic nouissimae editioni accessere Variae lectiones & elegantissimus eiusdem Philonis, de Septenario libellus, & de Providentia Dei fragmenta, *Cum rerum Indice locupletissimo.* Lutetiae Paris. MDCXL. Regis privilegio. —— 6 *ff.* praefixa, 1200 pp. textus, 16 *ff.* variae lectiones, et notationes, 4 *ff.* Rolandi Petreii notae, et 15 *ff.* index rerum et verborum. Bibl. sen. Lips.

1691, f. *ΦΙΛΩΝΟΣ Ἰουδαίου Συγγράμματα.* PHILONIS IVDAEI, Omnia qvae extant opera. Ex accuratissima Sigismundi Gelenii, & aliorum interpretatione, Partim ab Adriano Turnebo, Professore Regio, è Christianissimi Regis Bibliotheca, partim à Davide Hoeschelio ex Augustana, edita & illustrata. Huic novissimae editioni accessere Variae lectiones & elegantissimus ejusdem Philonis, De Septenario libellus, & de Providentia Dei fragmenta, Cum rerum Indice locupletissimo. Francofurti, Apud Jeremiam Schrey & Heinrici Joh. Meyeri Haeredes Anno CIƆIƆCXCI. —— 4 *ff.* praefixa, 1200 pp., et 16 *ff.* variae lectiones et notationes, et 4 *ff.* Rolandi Petreii notae, et 15 *ff.* index rerum et verborum. Bibl. sen. Lips. Haec editio novo titulo, qui tamen anni numero caret, ornatus est. *V.* supra α).

1742, f. *ΦΙΛΩΝΟΣ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑΙΟΥ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΑΠΑΝΤΑ.* PHILONIS IVDAEI OPERA quae reperiri potuerunt omnia. Textum cum MSS. contulit, quam plurima etiam e Codd. Vaticano, Mediceo, et Bodleiano, Scriptoribus item vetustis, nec non Catenis Graecis ineditis, adiecit, Interpretationem

emendavit, vniuersa Notis et Observationibus illustravit Thomas Mangey, S. T. P. Canonicus Dunelmensis. Londini, typis Gulielmi Bowyer. Prostant venales apud Gulielmum Innys, in Area Occidentalis Divi Pauli; et Carolum Bathurst, ex aduersum Sancti Dunstani in Fleetstreet. *Voll. II.* —— Sunt etiam exx. in ch. max. Haec editio, cuius fundamentum est editio a. 1640, novam recensionem continet, institutam ad tredecim codices mstos. Sed quod Mangey in fine praefationis se iactat, a Marklando se subsidia vel notas ad hanc editionem accepisse, verum non est; Marklandus enim in suo exemplari ad illum locum adnotavit haec: „Ne unam quidem paginam huius operis vidi, antequam totum publicaretur.“ Ceterum huic exemplari multas notas bonae frugis adscripsit; adservatur autem nunc in Museo Britannico. Conf. Ernesti censuram in Novis Actis Eruditorum a. 1745. m. Iul. p. 385—402. Bibl. acad. et sen. Lips.

1785—1792, 8 mai. PHILONIS JVDAEI OPERA OMNIA, Graece et Latine. Ad editionem Thomae Mangey collatis aliqvot Mss. edenda curavit Avgvstvs Fridericvs Pfeiffer. Erlangae, svmtv Wolfg. Waltheri. cIɔIccLXXXV. *Voll. V.* —— 8 *ff.* praefixa, LXIV, 391 pp.; 1 *f.*, IV, 465 pp.; 3 *ff.*, 519 pp.; 1 *f.* IV, 437 pp.; 1 *f.*, IV, 349 pp. 10 *Th.* Exx. etiam sunt in ch. scr. Haec editio satis splendida non absoluta est. Continet tantum volumen I. et 80 pp. voluminis II. editionis Mangeianae. Ceterum Pfeiffer editiones superiores contulit, atque notavit eas varias lectiones, quas Mangey omiserat; praeterea nactus est Pfeiffer tres codices mstos Monacenses, quorum lectiones notavit. De versione latina et notis in praefatione Vol. I. dicit haec: „Versionem latinam Gelenii, Hoeschelii aliorumque a Mangeio correctam retinui, ea maxime ex causa, quod saepius in notis ad eam provocat. ... Notarum Mangeii tantum eas retinui, quae vel novi quid, vel textus emendationem et correctionem continebant.“ Rarissime notas de suo addidit, ut Pfeiffer ipse profitetur.

1820, 8. — edenda curavit A. F. Pfeiffer. Editio secunda. Erlang., Heyder. *Voll. V.* —— 11 *Th.* 16 *Gr.*

1828—1830, 12 mai. Philonis Iudaei Opera omnia. Textus editus ad fidem optimarum editionum. (*Cura C. E. Richteri*). Lips., Schwickert. *Voll. VIII.* —— 6 *Th.* 8 *Gr.*; ch. scr. 8 *Th.* 4 *Gr.* Haec editio est in Bibliotheca sacra, ibidem publicata, Pars II.

Bb) *Opera plura.*

1552, f. *ΦΙΛΩΝΟΣ Ιουδαιου εις τα του Μωσεως, Κοσμοποιητικα, Ιςορικα, Νομοθετικα. Του αυτου Μονοβιβλια.* PHILONIS Iudaei in libros Mosis de Mundi opificio, Historicos, de Legibus. Eiusdem libri singulares. Ex Bibliotheca Regia. Parisiis, ex officina Adriani Turnebi typographi Regij. Regijs Typis. M. D. LII. *In fine:* Excudebatur Lutetiae Parisiorum M.D.LII. XIX. Cal. Septemb. —— 6 *ff.* praefixa, 736 pp.; et 24 *ff.* Textui subfixa est collectio variarum lectionum et errorum typographicorum, graece composita; deinde Index rerum memorabilium latine scriptus. Cum autem tempore huius editionis non omnia scripta Philonis in lucem protracta essent, etiam in hac editione nonnulla tantum exhibentur.

1587, 8. Philonis Iudaei Opuscula tria; 1) quare quorundam in sacris litteris mutata sint nomina, 2) de formatione Evae ex Adami latere, 3) Somniorum Iosephi, Pharaonis, pincernaeque ac pistoris, allegorica expositio. Graece nunc primum edita studio et opera Dauid. Hoeschelii, Eiusdemque notatiunculis alicubi illustrata, ex Bibliotheca Augustana. Francof., ap. Io. Wechelum. M.DLXXXVII. —— 4 *ff.* praefixa, 276 pp., et 1 *f.* Emendanda.

1614, 4. PHILO IVDAEVS DE SEPTENARIO. Eiusdem fragmenta II. è lib. de Providentia. *Omnia è codicib. mss. nunc primum edita.* A DAVIDE HOESCHELIO A. *AVGVSTAE VINDELICORVM ad insigne pinus.* Anno M.DCXIV. —— 2 *ff.* praefixa, 31 pp.

1800—1802, 8. Chrestomathia Philoniana, siue loci illustres ex Philone Alexandrino decerpti et cum animadversionibus editi a Io. Ch. Gu. Dahl. Hamburgi sumtu C. Em. Bohn. *Voll. II.* —— 2 *Th.* 12 *Gr.* *Volumen II.* habet etiam singularem titulum: Philonis Alexandrini libelli adversus Flaccum et de legatione ad Caium, cum animadversionibus editi a J. Ch. Gu. Dahl. *ib.* 1802.

1818, 8. Philonis Iudaei de Cophini festo et de colendis parentibus, cum brevi scripto de Iona. Editore ac interprete Angelo Maio, A. C. D. Regii Belgici Instituti Sodale. Ad Leopoldum Principem Etruriae heredem. Adiecti sunt Interpretes Virgilii veteres. Mediolani, regiis typis. MDCCCXVIII. —— XX, 36 pp. Conf. ephem. litterar. Lips. 1818. no. 276. p. 2201 sqq.

;c) *Opera singula.*

1) De nobilitate.

ı1, 8. Philo Iudaeus de nobilitate, e et latine edidit Herm. Nehemius. , Ostenius. MDLXXXI.

2) De virtutibus.

'6, 4. Philonis Iudaei liber de Virs et Legatione ad Gaium; Graece. , ex typographiâ Ioan. Libert. ;XXVI.

ı1, 8. Philonis Iudaei Liber de virs sive de legatione ad Caivm impe- :m. Lipsiae, ex officina Klavbar- CIƆIƆCCLXXXI. —— 86 pp. Haec prorsus fere est incognita.

)e virtute eiusque parte.

:6, 8 mai. *ΦΙΛΩΝΟΣ του Ιουδαιου 'Αρετης και ταυτης μοριων*. PHI- IS Iudaei de Virtute eiusque parti- Invenit et interpretatus est Ang. ı. Praeponitur dissertatio cum de- ione librorum aliquot incognitorum ıis cumque partibus nonnullis Chro- ıediti Eusebii Pamphili et aliorum ım notitia e codd. Armeniacis pe- Mediolani, Regiis typis CIƆIƆCCCXVI. I *hanc editionem pertinet*: *Πορφυριυ οφου προς Μαρκελλαν*. Porphyrii ıophi ad Marcellam. Invenit, inter- tione notisque declaravit Angelus ı. Accedit eiusdem Porphyrii poeti- ragmentum. Mediolani, Regiis ty- ƆIƆCCCXVI. —— LXXX, 28; VIII, . 3 *Th.* 12 *Gr.* Conf. ephem. litt. 1817. no. 126. p. 1006 sqq, no. 127. 9 sqq. Cum autem editor ipse postea ıt, iam ante se hoc Philonis opuscu- ıb Georgii Gemistii Plethonis nomine ı esse, retractata prima suae prae- ls plagula eadem typis recudi fecit at- lidit separatim hac inscriptione: „De ıis Iudaei et Eusebii Pamphili scri- ineditis aliorumque libris ex Arme- lingua convertendis Dissertatio cum ım operum Philonis ac praesertim ıi speciminibus, scribente Angelo A. C. D. ex notitia sibi ab Armenia- ı codicum dominiį impertita. Medio- Regiis typis MDCCCXVI.“ *Alius ti- est additus*; „Porphyrii philosophi ineditum ad Marcellam. Item Noti- Specimen ineditorum Operum Phi- Iudaei et Eusebii Pamphili.“ In- ı sex priores paginae dissertationis retractatae sunt sub hac inscriptione: „Pars I. De Philonis Iudaei scriptis multis (*loco prioris:* novem) ineditis.“ In editione antea sub Philonis nomine editi opusculi de virtute titulus est mutatus sic: „*Γεωργιυ Γεμιςιυ ἢ ὡς ἐν 'Αμβροσιανῳ βιβλῳ Φιλωνος περι ἀρετης και των ταυτης μοριων*, et in fine §. 1. textus nunc lectionem editor constituit sic: *τῶν παρ' ἡμῖν αὐτοῖς*, et adnotat lectionem codicis, quam ante in textu receperat, hanc: *ἡμῖν ἐν τοῖς*. In Porphyrii scriptorum editione pag. 61 sq. typis recusa est, ibique ad versus viginti et duo inscr.: *ἐκ τυ δεκατυ της Πορφυριυ ἐκλογιων φιλοσοφιας*, quos ineditos habebat editor, adnotavit haec: „etsi enim hoc carmen eodem cum titulo a Steucho Eugubino olim editum est; tamen et multo emendatius me edere posse videbam et tempestivum existimabam partem aliquam oraculorum Porphyrii cum libello ad Marcellam coniungere.“, deinde in fine pag. 62 adiecit post verbum *commendat* haec: „cuius ego nobilitatem ut paulo accuratius exprimam poëticam quoque meam interpretationem alteram.“ Conf. ephem. litt. Lips. 1818. no. 276. p. 2202 sqq. Conf. Journal des Savans. 1817. p. 446 sq. *V.* etiam supra s. v. Georgius Gemisthius l. 5).

4) De mundo.

1550, f. Philonis Iudaei Liber de Mundo, Graece et Latine, Guil. Budaeo interprete. —— In Micropresbytico. (Basil.) p. 389—409.

1557, f. —— Inter *Guil. Budaei* Opera. (Basil.) T. I. p. 458—470.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1554, f. PHILONIS IVDAEI, SCRIPTORIS ELOQVENTISSIMI, AC PHILOSOPHI SVMMI, LVCVBRATIONES OMNES quotquot haberi potuerunt, nunc primum latinae ex Graecis factae, per Sigismundum Gelenium, addito in fine rerum memorandarum Indice foecundissimo. *Infra insigne typ.* EPI||SCOP. *Infra: Της ἐπιμελειας δυλα παντα γινεται.* Cum Priuilegio Imp. Maiestatis Caroli V. ad quinquennium, ut uersa pagina apparet. BASILEAE M. D. LIIII. —— 4 *ff.* praefixa, 651 pp. Bibl. acad. Lips.

1558, 8. PHILONIS Judaei Lucubrationes & Commentarii, Latine, ex

versione Sigismundi Galenii. Accessit ATHENAGORAE, Atheniensis, Liber de mortuorum resurrectione, ex interpretatione Petri Nannii; & AENEAE GAZAEI Theophrastus, sive dialogus de animarum immortalitate & corporum resurrectione, Latine, ex interpretatione Ioannis Wolphii. Basileae, Episcopius. MDLVIII.

1561, f. PHILONIS Iudaei opera, seu Lucubrationes omnes quotquot haberi potuerunt, Latinae ex Graecis factae studio & labore Sigismundi Gelenii. His accesserunt ATHENAGORAS de mortuorum resurrectione, Latine, ex versione Petri Nannii, & AENEAS GAZAEVS de immortalitate animarum, ex versione Ioannis Wolphii. Basileae, Nicolaus Episcopius. M.D.LXI. —— Rep. 1561.

1561, 8. — Lugd. *Voll. II.* —— Sunt XLIII opuscula hic versa, quae in Turnebi graeca versione leguntur. *V.* antea 1561.

Bb) *Plura opera.*

1527, f. PHILONIS IVDAEI Alexandrini Libri Antiqvitatvm. Qvaestionvm et Solvtionvm in Genesin. De Essaeis. De nominibvs hebraicis. De mvndo. *Infra insigne typ.* Quod summis uigilijs assequi potuimus, optime lector, id abunde per nos est praestitum, alienam uero culpam nobis, qua es humanitate, nō imputabis. Vale, & expecta huius generis à nobis, & maiora, & emendatiora. BASILEAE PER ADAMVM PETRVM, MENSE AVGVSTO, ANNO M.D.XXVII. Cum gratia & priuilegio Caesareo. —— 4 *ff.* praefixa, 142 pp., et 1 *f.* in cuius pagina versa legitur: EXCVDEBAT BASILEAE ADAMVS PETRVS, MENSE AVGVSTO, ANNO M.D.XXVII.

1550, f. Philonis Iudaei Antiquitatum Biblicarum Liber, Quaestionum et Solutionum in Genesin Liber, Liber de Statu Essaeorum i. e. Monachorum, qui temporibus Agrippae Regis monasteria sibi fecerunt, De nominibus hebraicis N. et V. Testamenti Liber, Latine, D. Hieronymo interprete. —— In Micropresbytico. (Basil.) p. 295—388.

1553, 4. Philonis Iudaei libri quatuor, de mundi fabricatione, de decem praeceptis, de magistratu deligendo, de officio judicis. Latine jam primùm conversi, Ioanne Christophorsono Anglo interprete. Errata quoque ferè quadringenta, quae in eisdem quatuor libris nuper Parisiis Graece impressis ex collatione exemplarium manuscriptorum deprehensa sunt, notata correctaque, & in fine voluminis posita. Antverpiae excudebat Joannes Verwithagen, Typographus juratus, & à Caes. Majestate admissus. MDLIII. —— Praefixa sunt Petri Nannii et Achillis Statii carmina in Christophorsoni laudem: dein ad Trinitatis Collegium Cantabrigiense Ioan. Christophorsoni ejusdem Collegii sodalis epistola dedicatoria exhibetur, in qua leguntur haec: „Ego cum essem in Italia, peregrinos libros & monumenta veterum scriptorum, quae nondum in lucem prodierant, quaeque in bibliothecis condita erant, perscrutari coepi. Quamobrem dum in his perscrutandis tenebar occupatus, cùm alia nonnullà, tum opera Philonis, quae ad hoc tempus quasi in tenebris jacuerant, fortè fortunâ Venetiis, in bibliothecâ D. Marci, quae est libris Graecis cujusque generis instructissima, reperi. Cujus authoris describendi mihi permagno studio flagranti, Henricus Scrivingerius, juris civilis peritissimus & diligentissimus investigator antiquitatis, exemplar, quod ipse paulo ante ex eâdem bibliothecâ describendum curaverat, lubens utendum dedit. Petrus Contarenus patritius Venetus me apud Andream Franciscum summum Venetiarum cancellarium in magnâ gratiâ posuit. A quo quidem (praeerat enim id temporis bibliothecae illi, quam supra dixi) non solùm tria exemplaria Philonis, verùm etiam aliorum authorum, quos volebam, nonnulla consecutus sum. — Neque his quidem contentus eram exemplaribus; sed aliud praeterea nactus sum à Petro Francisco Zino Veronensi, amico mihi longè charissimo. — Istorum igitur virorum subsidiis adjutus, amplius quinquaginta libros Philonis mihi comparavi. — Cum jam tandem Lutetiae sit Graecè impressus, deinde non difficile factu fuerit, quàm praeclarus scriptor sit, cognoscere, hominibus praesertim Linguae Graecae peritis. Qui quidem author si tam emendatus in manus hominum venisset, quam est elegantibus characteribus impressus, multò majorem voluptatem esset allaturus. Sed sunt in exemplari impresso tam multa errata, ut verear, ne lectorum ingenia in eo evolvendo admodum torqueantur. Nam mihi hos quatuor libros solum cum exemplari manu descripto conferenti quadringenta ferè loca corrupta se obtulerunt; in quibus nonnulla verba vel desiderabantur, vel mutata erant, vel minus recte integreque posita, quae quidem omnia ca-

rabo adjicienda, quò fidem meám in eá re liberem. Neque velim quemquam existimare, hoc eo consilio à me factum esse, ut alicujus vel commoda retardem, vel famam laedam; siquidem illis, qui hoc opus ediderunt, & laus, meá quidem sententiá, ab omnibus tribuenda est, quòd tam egregium authorem è tenebris in lucem vocárint, & venia erratis danda, quòd exemplaria ipsis haud satis correcta suppeterent. — Mihi in veteribus scriptoribus tum convertendis, tum emendandis ea religio & est & semper fuit, ut nihil de meo addere voluerim, nihil confingere; sed cùm munere fungerer interpretis, sententiam authoris verè exprimere; cùm autem correctoris, exemplaria impressa cum manu descriptis diligenter conferre laborárim. — Cum mihi significatum esset, alios quatuor Philonis libros, unum de homine civili sive de Joseph, tres de vitá Moysis à Petro Francisco Zino, viro utriusque Linguae litteratè perito, disertissimè conversos esse, eúmque plura ejusdem authoris opera habere in manibus ad convertendum; hujus labores in hóc scriptore positos unà cum meis (totum quidem authorem inter nos quasi partientes, Deo nostris vigiliis opem ferente, interpretabimur) in uno volumine conjungendos curabo, ut quicquid scripti extet Philonis, Latinè tandem reddatur. Interim vero historiam ecclesiasticam Eusebii, Socratis, Theodoriti, Sozomeni & Evagrii, à me correctam & Latinè versam, ad Calend. Junii praelo committam. In quà certè Graecè impressá tot loci depravati sunt, ut singuli ferè versus singula errata contineant. Atque non verba solùm saepissime, sed haud raro integrae etiam sententiae, & interdum integrae ferè paginae desiderantur. Quae quidem omnia adjumento multorum veterum exemplarium manu descriptorum, quibuscum exemplar impressum contuli, à me non sinè maximo labore et emendata sunt, & in integrum restituta. Porrò orationes quasdam, quae nec Graecè sunt nec Latinè adhuc impressae, eidem historiae adjunxi. — In eá Latinè reddendá secutus sum Caesarem, Salustium, & interdum Livium, narrationes quoque Ciceronis, quae sunt longè elegantissimae *etc.* Valete. Lovanii. XI. Cal. Martii anno 1553." Ad libri calcem leguntur Errata majoris momenti; reliqua non indicata sunt.

1575, 8. EXEMPLA tria insignia naturae legis, & gratiae; seu PHILONIS Hebraei, vita Josephi Patriarchae; ejusdem libri III vitae Mosis: & D. GREGORII Nyssae Pontificis, forma perfecti christiani hominis. Latinè, ex interpretatione Petri Francisci Zini. Venetiis, Bologninus Zalterus MD.LXXV.

Cc) *Singula opera.*

1) Quaestiones morales.

1520, f. PHILONIS Iudaei quaestiones centum & duae, & totidem responsiones morales super Genesim, Latinè, ex editione Augustini Justiniani, Genuensis, Episcopi Nebiensis. Paris., in aedibus Ascensianis M.D.XX.

2) Vita Mosis.

1554, 8. Philonis Iudaei de vita Mosis libri tres, Latine, Adriano Turnebo interprete Cardinali Odoni Castilioneo dicati, cum quibusdam ad finem emendationibus. Paris., apud Adrianum Turnebum. MDLIV.

1600, f. —— Inter *Adr. Turnebi* Opera. (Argentor.) T. II. p. 105—138.

3) De divinis oraculis.

1554, 8. Philonis Liber de Divinis decem oraculis, quae summa sunt legum capita. Latine, Johanne Vaeuraeo interprete. Lutetiae apud Carolum Stephanum typographum regium. M.D.LIIII.

4) De nominum mutatione.

1593, 8. Philonis Iudaei liber de Nominum in Sacris Scripturis mutatione, nunc primum Latinitate donatus à Fed. Morello. Cum eiusdem notationibus & indice. Lutet., apud Fed. Morellum. M.D.XCIII. —— Huius editionis notitiae in Annalibus typ. T. III. p. 804 Maittaire adnotavit haec: „Paginae primae sive tituli dispositio in omnibus exemplaribus non est eadem; non solùm in verbis ipsis, quibus exprimitur titulus; sed etiam in symbolo Typographico; in aliis enim symbolum sive insigne praefigitur Typographis regiis commune; in aliis, icon cuiusdam. Clementi VIII. Pont. Max. haec nuncupatur editio. Ex epistolá dedicatoriá comperio: „*Philonici huius opusculi interpretationem, praefecti mercatorum & aedilium Parisiensium jussu, publicis impensis editam fuisse.*"

1598, 8. Philonis liber de nominibus mutatis in Sacra Scripturâ, Latine, interprete Fed. Morello. Paris., apud Fed. Morellum. MDXCVIII. —— Huius editionis notitia prodiit sine dubio ex errore typographico.

5) De Septenario.

1614, 8. Philonis Judaei de Septenario liber, nunc primùm Latine, Fed. Morello interprete, cum eius notis. Lutet., apud Fed. Morellum. MDCXIV. —— In praefatione fatetur Morellus interpres, hunc libellum a se, Hoeschelio efflagitante, qui cum eodem a. graece edidit primus, latinitate donatum esse. In aversa tituli pagina Philonis effigies conspicitur, quae tamen in exx. nonnullis desideratur, adiecto hoc disticho: „Ἠν ὶ Φίλων κλέως Εβραίων, ἔνδαλμα Πλάτωνος, || Ὦ, τὸ καλὸν φίλον ἦν, ὃ καλὸν δ' φίλον ἦν. || ΦΕΔ. ΜΟΡΕΛΛΟΥ.

1826, 4. Philoni Ebraizwoh Mnazwortk i Hais. Philonis Iudaei Paralipomena Armena, libri videlicet IV in Genesin, libri II in Exodum, sermo unus de Sampsone, alter de Iona, tertius de tribus angelis Abrahamo apparentibus; opera hactenus inedita, ex Armena versione antiquissima ab ipso originali textu Graeco ad verbum stricte exequuta saeculo V, nunc primum in Latinum fideliter translata per J. B. Aucher. Venetiis. —— V, 630 pp. 8 *Th.* Conf. Biblioteca italiana Tom. XLVI. p. 248—253; Götting. gel. Anz. 1828. p. 1262 sqq., ephem. litt. Lips. 1829, Supplem. no. 1. p. 1—15, Berlin. Jahrbb. 1830. II. p. 809 sqq.

6) De principe.

1596, 8. Philonis de Principe libellus. Ex nova conversione I. Iac. Beurreri, cum notis eiusdem. Friburgi Brisg., Böckler.

B. germanicarum.

1) Vita Mosis.

1778, 8. Philo vom Leben Moses, d. i. von der Gottesgelahrheit und dem prophetischen Geiste. Dresden, Walther. —— 12 *Gr.*

2) Legatio.

1783, 8. Die Gesandschaft an den Caius; aus dem Griechischen des Philo, von J. F. Eckhard. Leipz., Dyck. —— 9 *Gr.*

C. gallicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1588, 8. Les Oeuvres de Philon Juif, contenans l'interpretation de plusieurs divins & sacrés mysteres, & l'instruction d'un chacun, mises de Grec en François; par Pierre Bellier. Paris, chez Ch. Roger MDLXXXVIII.

1612, 8. Les oeuvres de Philon Juif, translatées de Grec en François, par Pierre Bellier, reveuës & augmentées de trois livres traduits sur le Grec; par Fed. Morel. Paris, chez Ch. Chappellain. MDCXII. *Voll. II.*

Bb) *Opera singula.*

1709, 12. Le Livre de Philon, de la vie contemplative, traduit sur l'Original Grec. Avec des Observations, où l'on fait voir que les Therapeutes dont il parle étoient Chrétiens. A Paris, Chez Louis Guerin, ruë S. Jacques, à S. Thomas d'Acquin, vis-à-vis la rue des Mathurins. M. DCC. IX. *Avec Approbation & Privilege.* —— 16 *ff.* praefixa, 302 pp., et 1 *f.* Fautes à corriger. 51 priores pp. complectuntur versionem, reliquae autem observationes in titulo commemoratas. Tabula sive index rerum exhibetur p. 288 sqq. Bibl. sen. Lips.

D. italicarum.

1) Vita Mosis.

1548, 8. Le Vita di Mosè (scritta da Filone) volgarizzata da Sebastiano Fausto da Longiano. Venezia per il Valgrisi 1548.

1560, 4. La Vita di Mosè, Composta da Filon Giudeo in lingua Greca, e tradotta da Giulio Ballino in volgare Italiana. Con gratia & privilegio. In Venetia, appresso Nicolò Bevilacqua. 1560. —— Interpres libellum bene vertit.

2) De perfecto Iudaeo.

1574, 4. Il ritratto del vero e perfetto gentiluomo espresso da Filone Ebreo nella Vita di Giuseppe Patriarca, e fatto Vulgare da M. Pietro Francesco Zini, Canonico di Verona. In Vinegia, presso il Giolito 1574.

1574, 12. Ritratto del vero e perfetto gentiluomo, espresso in Greco da Filone Ebreo *etc.* In Venetia presso Bolognin Zaltiero 1574. *In fine*: In Venetia presso Cristoforo Zanetti.

1575, 8. Il Ritratto del vero & perfetto Gentil' huomo, espresso da Filone Hebreo nella Vita di Giuseppe Patriarca: e fatto volgare da M. Pier Francesco Zino Canonico di Verona: La forma del

perfetto Christiano descritta da S. Gregorio Vescovo Nisseno fratello del Grande Basilio. In Venetia Appresso Francesco Rampazetto. *In fine:* In Venetia appresso Francesco Rampazetto, MDLXXV.

3) De colendis parentibus.

1819, 8. Trattato del rispetto ai genitori. Traduzione dal Greco de Philone. Milano.

5) De creatione Mundi.

1570, 4. La Creatione del mondo descritta da Filone Hebreo, & tradotta da M. Agostino Ferentilli: Aggiuntovi un discorso universale: nel quale si racconta l'historie di tutte l'Età, Imperij, Regni, & Nationi, cominciando dal principio del mondo, sine all' anno, MDLXIX. composto dal medesimo Ferentilli. Con Privilegio. In Venetia appresso Gabriel Giolito di Ferrarii. MDLXX.

1572, — 1574, 4. La Creatione del mondo *etc.* In Venetia appresso Gabriel Giolito di Ferrarii. MDLXXII. *et* MDLXXIIII.

1575, 4. La Creatione del mondo *etc.* In Venetia appresso Gabriel Giolito di Ferrarii. MDLXXV.

1578, 4. La Creatione del mondo, descritta da Mosè, dichiarata da Filone Hebreo: Tradotta da M. Agostino Ferentilli, & nuovamente ristampata. Aggiuntovi un discorso universale *etc.* composto dal medesimo Ferentilli, & di nuovo ristampato. In Vinegia, appresso lo stesso. MDLXXVIII. —— Tres huius versionis editiones posteriores habent nonnullas animadversiones marginales, quae in editione principe desiderantur; omnibus autem praemissa est dedicatio. A superioribus editionibus diversa est haec posterior editio in ea re, ut in fine disquisitionis inscr.: „Discorso *etc.* Ferentilli. Di nuovo ristampato. Nel quale *etc.* MDLXIX. Et per maggior intelligenza v'è aggiunto il calcolo de' tempi, & i nomi delle persone più illustri che vissero à quel tempo in diverse professioni. Et nel fine un discorso del medesimo Autore, intorno alla creatione del mondo, & degli huomini illustri sino all' istesso tempo MDLXIX. Nuovamente revista, & espurgata da' superiori, & con loro licenza ristampata. In Vinegia *etc.*" expositio temporis inde a creatione mundi per sex mille annos desit.

5) De virtute.

1817, 8. Trattato Della virtù e delle sue specie, sia poi di Filone, oppur di Gemisto Pletone, giusta il testo greco discoperto e publicato dal ch. Mai, venne tradotto in italiano dal Cav. Luigi Rossi. Milano, per Pova. 1817.

E. anglicarum.

1) De Iudaeo perfecto.

1563, 16. The Nobles, or of Nobilitye. The original nature, duties, ryght, and, christian Institutioin thereof, in thre Bookes. Fyrste eloquentlye writtē in Latine, by Lawrence Humfrey, D. of Diuinity, and Presidente of Magdaleine Colledge in Oxforde, late englished. Whereto, for the readers commodititye, and matters affinitye, is coupled the small treatyse of Philo, a Jewe. By the same Author out of the Greeke Latined, nowe also Englished. 1563. Imprinted at London by Thomas Marshe. —— Philonis opusculi versio legitur *sign.* Aa. i. usque ad finem *sign.* A a b.

2) Legatio.

1683, — 1693, — 1785, — 1789, — 1794, f. — 1806, — 1811, — 1815, — 1820, 8. The Embassy of Philo Judaeus to the Emperour Caius Caligula. —— Cum versione anglica Iosephi. *V.* ib. II. E. Aa) aa).

3) De Essaeis.

1719, f. Philo's account of the Essenes translated into English by Humphry Prideaux. —— *V.* eius: Old and New Testament connected in the History of the Jews and neighbouring nations. (Ed. IV. Lond.) p. 274 — 280.

F. hispanicarum.

1789, 8. Cl. Herve Estoico ó el Hombre libre; Discurso in que se prueba, que no puede haber verdadera libertad, donde no domina la virtud; escrito in Griego por Filon, traducido al Espan. lo publ. Em. Jos. Ed. Vingoy. Madrid, Ortega.

III. *Illustrantia Philonem scripta.*

( ) Lettres pour et contre sur la fameuse question, Si les Solitaires, appel-

lez Thérapeutes, dont a parlé Philon le Juif, étoient Chrétiens. A Paris. Chez Jaques Etienne, ruë S. Jaques, à la Vertu. M.DCCXII. Avec approbation et permission. —— 5 *ff.* praefixa, 381 pp., et 1 *f.* Bibl. sen. Lips.

I. *Alberti* Specimen observationum in N. T. ex Philonis libro de opificio mundi autorum. —— In Museo Bremensi Vol. I. P. I. p. 106 sqq.

I. Iac. *Brucker*: De Philone. —— *V.* eius Historiam criticam philosophiae. Vol. II. p 797 sqq. Vol. VI. p. 452 sqq.

Th. *Brunonis*: Dissertatio de Therapeutis Philonis. —— In *Pauli Colomesii* editione S. Clementis Alex. epistolarum ad Corinthios. (Lond. 1687, 8) p. 171—209.

Jac. *Bryant*: The Sentiments of Philo Judaeus concerning the λογος, or Word of God; together with large Extracts from his Writings compared with the Scriptures on many other particular and essential Doctrines of the Christian Religion. London, Cadell jun. and Davies, etc. 1797, 8. —— 290 pp. 3 *sh.* Conf. Monthly Review 1798, m. Dec. p. 439 sqq.

I. Ben. *Carpzovii* disputatio de λογῳ Philonis, non Iohannis, adversus Mangey. Helmst. 1749, 4. —— Haec scriptio est repetita in mox laudandis prolegomenis. Conf. Vollständige Nachrichten von dem Inhalte academ. Schriften P. II. (Lips. 1750, 8) p. 145—155.

— —: Sacrae Exercitationes in S. Paulli epistolam ad Hebraeos ex Philone, Alexandrino. Praefixa sunt Philoniana prolegomena, in quibus de non adeo contemnenda Philonis eruditione Hebraica, de convenientia stili Philonis cum illo D. Paulli in epistola ad Hebraeos et de aliis nonnullis varii argumenti exponitur. Helmstadii 1750, 8 mai. —— Idem vir adspersit Flores Philonianos Stricturis suis theologicis in epistolam S. Paulli ad Romanos, quae particulatim primum prodierunt Helmstadii a. 1752—1756, 4; deinde autem iunctim, emendatius et auctius *ib.* 1758, 8.

Gu. *Cave*: De Philone. —— *V.* eius Scriptorum Ecclesiasticor. Historiam litterar. (Oxon. 1740, f.) Vol. I. p. 21 sqq.

Sam. *Crellius*: De Philone. —— *V.* Thesaurum epistolicum La Crozianum. T. I. p. 97 sqq.

I. Alb. *Fabricii* Dissertatio de Platonismo Philonis. Lips. 1693, 4. —— Rep. in eius Sylloge dissertationum. (Hamburg. 1738, 4) p. 147 sqq.

A. *Gfrörer*: Kritische Geschichte des Urchristenthums. 1r Band in II Abtheil.: Philo und die alexandrinische Theosophie oder vom Einflusse der jüdisch-ägyptischen Schule auf die Lehre des N. T. Stuttg., Schweizerbart. 1831, 8. *Voll. II.* —— XLIV, 534; 406 pp. 4 *Th.* 12 *Gr.* Conf. de hac scriptione Berlin. Jahrbb. 1833. no. 90. p. 717 sqq.

I. Ch. *Gottleber*: Animadversiones historicas et philologico-criticas ad Philonis legationem *etc.* Progrr. IV. Misniae 1773 sqq., 4.

Ch. Glo. Lebr. *Grossmann*: Quaestionum Philonearum primae particulae prima, de theologiae Philonis fontibus et auctoritate, et altera de λογῳ Philonis. Lips., Fr. Fleischer. 1829, 4 mai. —— 65, 70 pp.

Hoeschelius Philonis loca emendat. —— Ad S. Ioannis Damasceni Homiliam et acrostichin Μωσης θεȣ προσωπον ἐν Θαβωρ ἰδε. (Aug. Vindel. 1588, 8) p. 95—104.

Claudii Frees *Hornemanni* Specimina III Exercitationum criticarum in Versionem LXX interpretum ex Philone. Gotting., Dieterich 1773—1779, 8 mai. —— 1 *Th.* 4 *Gr.*

— —: Observationes ad illustrationem doctrinae de canone V. T. ex Philone. Hafniae, Proft. 1775, 8. —— Conf. Supplem. ephem. litt. Erlang. 1775. no. 48. p. 753 sq.

(*Kidder*:) The Testimony of Philo the Jew concerning the Holy Trinity, and the λογος considered. —— *V.* eius: Demonstration of the Messias. (Lond., 1700, 8) P. III. Chap. V. and VI.

Adam F. *Kühn*: Progrr. II: Spicilegium Loesneri observationum ad N. T. e Philone Alexandrino. Soraviae 1783, 4; rep. auctius Lips., Hertel. 1785, 8. —— 12 *Gr.*

Chph. F. *Loesnerus*: Specimen lectionum Philonianarum. Lips. 1758, 4.

— —: Observationes ad N. T. e Philone Alexandrino. Lips., ap. Ad. F. Boehmium. 1777, 8. —— 10 *ff.* 508 pp. 12 *ff.*

J. Dav. *Michaelis*: Ueber Philo. —— *V.* eius Einleitung in die göttl. Schriften des N. B. (ed. IV. Gotting., 1788, 4) Vol. II. p. 1244 sqq.

Caesar *Morgan*: An Investigation of the Trinity of Plato and of Philo Judaeus, and of the Effects, which an Attachment to their Writings had upon the Principles and Reasonings of the Fathers of the Christian Church. Rivingtons 1795, 8. —— 3 *sh.* 6 *d.*

Moshemius: De Philone. —— V. eum ad *Cudworthi* Systema intellectuale. (Lugd. Bat., 1773, 4) T. I. p. 828 sqq.

Stephan *Nye:* An Account of the Opinions, and Books of Philo Judaeus, more especially, concerning the λογος, or Word. —— V. eius: Doctrine of the Holy Trinity. (Lond., 1701, 8) p. 58—98.

H. *Planck:* Commentatio de principiis et caussis interpretationis Philonianae allegoricae. Gotting. 1807, 4.

Priestley: Of the Platonism of Philo. —— In: The Theological Repository. (Lond. 1786, 8) Vol. IV. Art. XXXII.

H. *Scharbau:* De Philone. —— V. eius Iudaismum detectum. p. 98 sqq.

Gu. *Scheffler:* De Usu Philonis in interpretatione novi testamenti. Marburgi, ap. Ch. Garthe 1831, 8. —— 136 pp. Est Quaestionum Philonianarum Particula II.

E. H. *Stahl:* Versuch eines systematischen Entwurfs des Lehrbegriffs Philo's von Alexandrien. —— In *Eichhornii* Bibliothek der. bibl. Litteratur. Vol. IV. P. V. p. 469—890. De doctrina, disciplina, opinionibus stiloque Philonis docte pleneque agit quidem auctor disputationis, sed hodie non satisfacit.

C. H. A. *Steinhart:* Progr.: Quaestionum de dialectica Plotini ratione fasciculus primus. Specimen historiae philosophicae Alexandrinae a se conscribendae. Pfortae, 1829, 8. —— 58 pp.

Ch. Gu. *Thalemann:* de nube super arca foederis cum vindiciis. Accedit commentatio de auctoritate Philonis et Iosephi in historia rerum sacrarum. Lips., 1777, 8. —— Conf. *Ernesti* Neueste theolog. Bibliothek. Vol. I. P. V. p. 465 sqq.

I. *van der Wayen:* De λογῳ dissertatio. —— Praefixa est *Stephani Ritlangelii* Librae veritatis. (Franek., 1698, 8) p. 39 al.

Pet. *Wesseling:* Epistola ad H. Venemam de Aquilae in scriptis Philonis Iud. fragmentis et Platonis epistola XIII. Traj. ad Rh. 1748, 8 mai.

Herm. *Witsius:* De duplici Philonis verbo, contra Mangeium erudite disputat. —— In Miscellaneis sacrorum T. II. (Lugd. B. 1736, 4) p. 70 sqq.

PHILO Larisseus.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. III. p. 181 sq. T. IV. p. 750.

C. F. *Stäudlin:* Plan der Ethik nach Philo von Larissa und Eudoxus von Alexandria. —— V. eius Geschichte der Moralphilosophie. (Hannov., Helwing 1822, 8 mai.) p. 221 sqq.

Eranius PHILO.

1739, 4. — 1822, 8 mai. Eranius Philo de differentia significationis. —— Cum Ammonio Alexandrino. V. ib. I.

PHILOCHORUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 782; *ed. n.* T. II. p. 481 sq.

I. *Fragmenta.*

1811, 8 mai. PHILOCHORI Atheniensis librorum fragmenta a Carolo Gotthold Lenzio collecta digessit et animadversionibus tum eiusdem Lenzii tum suis illustrata edidit C. Gf. Siebelis. Accedunt ANDROTIONIS Ἀτθίδος reliquiae. Lips., apud Schwickertum MDCCCXI. —— XXI, 1 *f.* Corrigenda, et 128 pp. 16 *Gr.* Praemissa est epistola editoris, in qua de Philochoro, agitur, reliquae pp. 1—106 complectuntur de Philochori vita et scriptis cum recensione fragmentorum Atthidis; pag. 107 — 122 Androtionis fragmenta; pag. 123 — 128 est: index rerum et verborum.

II. *Illustrantia Philochorum scripta.*

C. Gf. *Siebelis:* Progr. Observationes in locos quosdam difficiliores continens. Androtionis fragmenta diligentius, quam factum, congessit et animadversiones addidit, et de Androtione ipso disputavit. Budissae, 1810, 4.

PHILODEMUS.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. III. p. 609.

I. *Fragmenta.*

1) De musica.

1793, f. *ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ Δ.* —— Edidit *C. Rosini* in Voluminibus Herculanens. (Neapoli) Vol. I.

1804, 8 mai. Philodemi liber IV. de musica. Graece e voluminibus Herculanensibus cum versione latina et scholiis edidit Chph. Thph. de Murr. —— V. eius: De Papyris seu Voluminibus graecis Herculanensibus commentationem, accedit Nicolai Ignarrae explicatio Lamellae ae-

neae Execrationis repertae prope Petiliam. Sabiungitur specimen scripturae graecae cursivae Saec. II. vel III. Argentorati, typis F. G. Levrault. A. XII, 1804. 1 *f.*, 59 pp. et duae tabulae aeneae continentes specimina scripturae.

1806, 4 mai. PHILODEM von der Musik. Ein Auszug aus dessen viertem Buche. Aus dem Griechischen einer Herkulanischen Papyrusrolle übersetzt von Chph. Gli. von Murr. Nebst einer Probe des Hymnenstils altgriechischer Musik. Mit zwo Kupfertafeln. Berlin 1806. Bei H. Frölich. —— 64 pp. et duae tabulae aeneae. 20 *Gr.*

2) Epigrammata.

1773, 8. Philodemi epigrammata. —— In *Brunckii* Analectis. T. II. p. 83 sqq. et in Lectionibus p. 144 sq.

1794, 8. —— In *F. Jacobsii* Anthologia. T. II. p. 70 sqq.

II. *Illustrantia Philodemum scripta.*

F. *Jacobs:* De Philodemo eiusque epigrammatis. —— *V.* eius Anthologiam Vol. XIII. sive Animadversionum Vol. III. P. III. p. 936 sq.

— —: Ueber ein dem Philodemus bisher beigelegtes Epigramm. (Zu Horat. Serm. I. 2, 121). —— In *F. A. Wolfii* Litterarische Analekten, T. I. p. 357—373. Legitur hoc epigramma in *Brunckii* Analectis T. II. p. 85. no. IX.

von Murr: Ueber ein Stück des vierten Bandes von Philodem über die Musik. Nürnb. 1805, 4.

Chardon de la Rochette: Dissertatio de duobus epigrammatis graecis Philodemi, utroque e cod. Palat., alterum etiam emendatius edidit C. Rosini in Prolegomenis ad Voluminum Herculanensium Vol. I. —— *V.* eius Mélanges de Critique et Philologie. T. I. (1812) p. 196—222.

Ch. Gf. *Schütz:* Progr. in Philodemi περι Μουσικης librum IV. nuper ab Academicis Herculanensibus editum animadversiones. Jenae 1795, fol.

PHILOLAUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 513 sq.; *ed. n.* T. I. p. 862 sq.

PHILOLAI sive dissertationis de vero Systemate Mundi, libri IV. Amstelodami, Apud Gvil. & Iohannem Blaev, cIↄIↄcxxxix. 4. —— 2 *ff.* praefixa, 150 pp. Bibl. sen. Lips.

A. *Boeckh:* De Platonico systemate coelestium globorum et de vera indole astronomiae philolaicae. Heidelb., Oswald. 1810, 4. —— 8 *Gr.*

— —: PHILOLAOS des Pythagoreers Lehren nebst den Bruchstücken seines Werkes. Berlin, in d. Voss. Buchh. 1819, 8 mai. —— 200 pp. 20 *Gr.* Conf. etiam quae disputaut H. Ritter in libro suo: Geschichte der Pythagorischen Philosophie. (Hamburg 1826, 8) p. 78. 82. 105, et *Ch. A. Brandis* in Rheinisches Museum f. Philol. Gesch. u. Philosophie 1828. fasc. 2. p. 215 sqq.

PHILONIDES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 782 sq.; *ed. n.* T. II. p. 482.

I. *Fragmenta.*

(1560,) 8. Ex comoediis Philonidis sententiae graece et latine, eiusque praemissa vita. —— In *Iacobi Hertelii* collectione: Vetustissimorum et sapientiss. comicorum. (Basileae, *s. a.*) p. 390 sqq.

II. *Illustrantia Philonidem scripta.*

A. *Meineke:* De Philonide, poeta comico. —— *V.* eius Specimen II. Quaestionum Scenicarum. (Berol. 1827, 4 mai.) p. 39 sq.

PHILOSTORGIUS.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 114 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 420 sqq.

1643, 4. PHILOSTORGII CAPPADOCIS Veteris sub Theodosio Ivniore Scriptoris, *Ecclesiasticae Historiae, A Constantino M. Ariiq; initiis ad sua usque tempora,* Libri XII, a Photio Patriarcha Constantinopolitano, peculiari (extra Bibliothecam eius hactenus editam opere, in Epitomen contracti. *Nunc primum editi* à Iacobo Gothofredo: Vna cùm *Versione, Supplementis* nonnullis, *Indiceq;* accurato, & prolixioribus Dissertationibvs. Genevae, Sumptibvs Iacobi Chouët. cIↄIↄcxliii. —— 8 *ff.* praefixa quorum ultimùm vacat, 183 pp., 84 pp. Index, 6 *ff.* restituenda in Philostorgio eiusque versione, 494 pp. Dissertationes in Philostorgium, 8 *ff.* addenda

et corrigenda in dissertationibus, 88 pp. Appendix Philostorgiana seu dissertationes duae iuridicae. In prioribus et *f.* pag. 15 et 16 typis aliter repetitum, ut etiam f. pag. 447 et 448. Bibl. sen. Lips.

1673, f. Philostorgii Excerpta historiae ecclesiasticae, cum versione sua et notis emendatius edidit H. Valesius. —— Cum Theodoriti. Historia eccles. Paris. Rep. 1720.

1720, f. —— Cum Theodoriti Historia eccles. Cantabr.

Flavius PHILOSTRATUS.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 43 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 540 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1608, f. PHILOSTRATI Lemnii Opera qvae exstant. Philostrati Ivnioris Imagines, et Callistrati Ecphrases. Item Evsebii Caesariensis episcopi Liber contra Hieroclem, qui ex Philostrati historia aequipararat Apollonium Tyaneum Saluatori nostro Iesv Christo. Graeca Latinis è regione posita; Fed. Morellvs professor et interpres regivs cvm mnss. contvlit, recensvit, et hactenus nondum Latinitate donata, vertit. Ad virum Amplissimum D. Nic. Brvlartvm, summum Galliarum Procancellarium. Parisiis. M.DC.VIII. Ex officina Typographica Clavdii Morelli, via Iacobaea, ad insigne Fontis. Non sine regis priuilegio. —— 14 *ff.* praefixa, 914 pp., et 11 *ff.* index rerum. *Iacobs* in praefatione sua p. XXV de hac editione iudicat, eam, ut reliquas etiam Morellianas, externo magis cultu, quam internis virtutibus commendari. Idem vir deinde dicit haec: „Fundus eius est textus Aldinarum, sed hic, in Imaginibus certe, typographorum erroribus passim foedatus. In praefatione brevissima editor se regiis codicibus usum esse narrat; sed parum inde fructus redundavit ad Imagines, ad quarum duos priores libros paucissimae lectiones ex codicibus commemorantur; paulo plures ad tertium, sive Iunioris Philostrati Icones, cum quibus hic illic Scholia permista brevissima. Quod dicit, Isaacum Casaubonum passim a se fuisse consultum, ubi dignus tali vindice nodus occurrisset, huius rei, cum in toto Opere perpauca, tum in Imaginibus nulla prorsus apparent vestigia. Satis autem probabile, levioris, ut tum quidem existimabatur, momenti libellum viris gravissimis, Andrea Turnebo, Andrea Schotto, Petavio, quorum annotationibus manuscriptis Morellus se usum esse ait, vix dignum fuisse visum, quem respicerent. Nullae certe in margine leonum expromuntur coniecturae, quae, illis nominibus satis dignae, non ex ipsius Morelli ingenio profluxisse videri possint. Non multum itaque nobis in hac editione praesidii.“

1709, f. PHILOSTRATORUM QVAE SVPERSVNT OMNIA. *Alter et verus titulus est: ΤΑ ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΩΝ ΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΑΠΑΝΤΑ.* PHILOSTRATORVM QVAE SVPERSVNT OMNIA. Vita Apollonii libris VIII, Vitae Sophistarvm libris II, Heroica, Imagines priores atque posteriores, et Epistolae. Accessere Apollonii Tyanensis Epistolae, Evsebii Liber adversvs Hieroclem, Callistrati Descript. statvarvm. Omnia ex mss. codd. recensvit notis perpetvis illvstravit, versionem totam fere novam fecit Gottfridvs Olearivs. Lipsiae apvd Thomam Fritsch. An. MDCCIX. *In fine:* Lipsiae, typis Christophori Fleischeri. An. MDCCIX. —— 4 *ff.* praefixa, XLVII, 987 pp. Extant etiam exx. in ch. m. et crassa et in ch. mel. *Jacobsius* iudicium tulit hoc de hac editione l. c. p. XXVI: „Miremur, quod Olearius, quem Morellianae editionis vitia minime latebant, quippe quam dicit textum habere inquinatissimum, in plurimis vocabulis depravatum, lacunis hiantem, prava distinctione perturbatum, huic tamen editioni sexcentis in locis tantum tribuit, ut pravas eius lectiones iterare, quam veriores in purioribus, qui ipsi patebant, fontibus investigare maluerit?“ Olearius in edendis Philostratis e bibliotheca Cizensi accepit exemplar editionis superioris, cui Reinesius multa adscripsit. Haec adnotata Olearius in suum usum tacite convertit, neque etiam exemplar illius editionis in bibliothecam rediit. Conf. *Ch. Gf. Mülleri* Progr. de corpore inscriptionum Gruteriano. Lips. 1793, 4. p. 1 sqq. et praefationem eius ad Reinesii Observationes in Suidam p. XX.

Bb) *Plura opera.*

α) *Sine a. notitia.*

—, 8. *ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ. Του αυτου ἡρωϊκα. Του αυτου βιοι σοφιστων. Φιλοστρατου νεωτερου εἰκονες. Καλλιστρατου ἐκφρασεις.* PHILOSTRATI IMAGINES. *Eiusdem Heroica. Eiusdem uitae Sophistarum. Philostrati Iunioris Imagines. Callistrati descriptiones. Omnia*

recenti castigatione emendata. ADDITVS EST INSVPER NVNC primum index scitu dignarum rerum copiosissimus. VENETIIS. —— 11 *ff.* praefixa, 344 pp. Accuratissimam descriptionem huius rarissimae editionis, quae in bibliotheca acad. Lips. adservatur, ex Jacobsii praefatione p. XXIII sqq., paucis emendatis, huc transscribo. Dicit enim: „Est in titulo figura felis, murem ore tenentis, quo signo Io. Baptista Sessa, typographus Venetus, libros suos solebat ornare. Post titulum sequitur duabus columnis: *ΠΙΝΑΞ των Φιλοςρατου εἰκονων.* et Graecis in eadem pagina oppositus: „(I)NDEX Imaginum Philostrati.“ Primum caput est: „*Ελλαδία.* Graecanica.“ In tertio folio: *ΠΙΝΑΞ των Φιλοςρατου του νεωτερη εἰκονων.* INDEX Imaginum Iunioris Philostrati.“ Sequuntur indices Heroicorum, Descriptionum Callistrati, Vitarum Sophistarum. In folio sexto habetur: *ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ᾿ΕΝ ΤΟΥΤΩι ΤΩι ΒΙΒΛΙΩι μνημης μαλιςα ἀξιων.*“ Recensentur hoc indice, graecis verbis concepto, nomina, quae in minoribus Philostratorum operibus reperiuntur, secundum ordinem litterarum alphabeticum. Nominibus passim immixta etiam alia, ut *ανεμωδεα καλει την σκυρον νησον ὁ σοφοκλης. το γινωσκειν πολλα πολλον ἀξιον. γραφαι τυφλωττουσιν ἄνευ προσωπου.* et sic quaedam alia. Alphabeticus hic index sex folia implet. Post eum sequitur Pag. 1: „*ΦΙΛ. Λ. ΕΙΚΟΝΕΣ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ. ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ. ΕΛΛΑΔΙΑ.*“ usque ad pag. 93. Tum: „*ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ ΕΙΚΟΝΩΝ ΠΡΩΤΟΝ. ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.*“ usque ad pag. 207. quae incipiunt: „*ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ*“ usque ad pag. 223. Ultimum locum occupant Vitae Sophistarum a pag. 223 ad pag. 344 [„praemissa praefatione inscr.: „*ΤΩι λαμπροτατῳ ὑπατῳ Αντωνιῳ Φιλοςρατος*, et vitae ipsae inscr. pag. 224: „*Φ. Λ. Αβιη φιλοςρατου βιοι σοφιςων*“], ubi finis libri: „*ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΒΙΩΝ ΣΟΦΙΣΤΩΝ ΤΕΛΟΣ.*“ Hactenus Jacobsius de editionis externis. De virtutibus editionis internis idem Jacobsius iudicat l. c. sic: „Textus videtur expressus ex Aldinis, sed castigationis, quam titulus exspectare nos iubet, non multa apparent vestigia. Statim in Prooemio p. 1. *αἰσθῆτος* legitur pro *ἐσθῆτος*. cap. 2. pag. 4. *ὀρθῶς* pro *ὀρθός*. *ἀπομιμνεῖσθαι* pro *ἀπομιμεῖσθαι*. et permulta alia huius generis vitia huic editioni propria. Hic illic tamen sese offert lectio peculiaris, cuius fontem ignoramus. Sic in Imagg. I. 2. p. 7, 12. (edit. nostrae) Aldinae et Iuntina utraque omittunt verba *κοινὸν ἔχουσι*, quae Morellus, nescio num ex hac editione, an ex libro scripto recepit. In Iuniore Philostrato, in Prooemio p. 109, 8. *ξυμβαίνη* habet, pro *ξυμβαίη* editionum veterum, et hanc quoque lectionem Morelli textus repraesentat. Ibid. c. 1. p. 111, 22. *ἀποχαίρουσαι*, ut in Juntina altera, ubi tres priores editiones mediam syllabam, lacuna relicta, omittunt. Eadem lectio, prava quidem, sed a vera non multum abhorrens, legitur in marg. Morellianae. Cap. IV. p. 116, 28 *στρυφνά* sola habet pro *στριφνά* unde fortasse haec lectio Morelli textum invasit. In proximis autem verbis *πρὸ λόγου* habet, ut vetustiores, cum quibus, ut dixi, in plurimis conspirat.“ Prodiit fortasse circiter a. 1535.

β) Cum a. notitia.

1503, — 1522, f. Icones Philostrati. Eiusdem Heroica. Eiusdem vitae Sophistarum. Icones Iunioris Philostrati. Descriptiones Callistrati. —— Cum Luciano. *V.* ib. I. Aa).

1517, f. *ΤΑΔΕ ΕΝΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΩΙΔΕ ΤΩΙ ΒΙΒΛΙΩΙ.* *Φιλοςρατου εἰκονες. Φιλοςρατου νεωτερου εἰκονες. Του αὐτου ἡρωϊκα. Καλλιςρατου ἐκφρασεις. Του αὐτου βιοι σοφιςων.* QVAE HOC VOLVMINE CONTINENTVR: Icones Philostrati. Philostrati iunioris Icones. Eiusdem Heroica. Descriptiones Callistrati. Eiusdem uitae sophistarum. *In fine f.* 53: REGISTRVM. a b c d e f g. Quaterniones omnes, praeter g ternionem. Florentiae sumptu Philippi Iuntae Florentini. Anno a natiuitate Domini XVII. Supra mille mense Octob. Leone X. Pontifice. —— 54 *ff.*, quorum ultimum habet: *Πιναξ των Φιλοστρατου εἰκονων. Πιναξ των Φιλοστρατου του νεωτερου εἰκονων. Πιναξ των Φιλοστρατου ἡρωϊκων. Πιναξ των ἐκφρασεων καλλιστρατου. Πιναξ των Φιλοστρατου βιων σοφιστων.* Folium versum est ornatum imagine xylographica, insigni typ. Iuntino, cum litteris F. G. Saepe haec editio splendida cum Luciani editione principe occurrit coniuncta uno titulo, qui tamen posteriori tempore adiectus est, cum fortasse exemplaria Luciani emtione, in tabernarias Iuntae transierint. Ceterum nihil in ea ab Aldina editione discrepat. Bibl. seu. Lips.

1535, 8. Imagines Philostrati. Ejusdem Heroica. Ejusdem Vitae Sophistarum. Imagines Sophistarum. Imagines Iunioris Philostrati. Descriptiones Callistrati. *Graece.* *In fine*: Venetiis in officina Lucae Antonii Iuntae. M. D. XXXV.

—— 368 pp. et 6 *ff.* index. Haec editio pertinet ad Lucianum ibi editum, quod ex *sign.* AAA Philostrateorum apparet, atque magni aestimatur. Ceterum eam neque Bandini in Annal. Typogr. Iunt. P. II. p. 15, neque Harlesius in Introductione T. II. P. I. p. 220 commemorarunt.

Cc) *Singula opera.*

1) Imagines.

1825, 8 mai. Philostrateorvm Imagines et Callistrati Statuae. Textum ad fidem veterum librorum recensuit et commentarium adiecit Fridericus Jacobs, observationes, archaeologici praesertim argumenti addidit Fridericus Theophilus Welcker. Lips., in libr. Dyckiana. MDCCCXXV. —— LXXII pp., 2 *ff.*, 760 pp. 4 *Th.* 18 *Gr.*, ch. scr. 5 *Th.* 16 *Gr.* Notae textum, usque ad pag. 162 excurrentem, et p. 163 — 190 Glossas excipientem, p. 191 — 728 sequuntur; deinde p. 729 sqq. index scriptorum, index verborum et index rerum exhibentur. Pag. 758 leguntur Addenda, et pag. 759 sq. Corrigenda.

2) Vita Apollonii.

1501 — 1502, f. *Φιλοςρατου εἰς τον Απολλωνιου του τυανεως βιον βιβλιὰ ὀκτω.* || *Εὐσεβιου Καισαρειασ του Παμφιλου, ἀντιῤῥητιxος προς τα Ιεροxλεουσ, Απολλωνιον τον τυανεα τῳ σωτηρι Χριςῳ παραβαλλοντος.* Philostrati de uita Apollonii Tyanei libri octo. Iidem libri latini interprete Alemano Rinuccino florentino. Eusebius contra Hieroclem q, Tyaneum Christo conferre conatus fuerit. Idem latinus interprete Zenobio Acciolo florentino ordinis praedicatorum. *Infra insigne Aldi typ.* ✿ ALDVS ✿ || ✿ MA. RO. ✿ *In fine: ΤΕΛΟΣ. ΑΠΑΝΤΑ ΕΣΤΙ ΤΕΤΡΑΔΙΑ, ΠΛΗΝ ΤΟΥ ΕΣΧΑΤΟΥ, ΟΠΕΡ ΕΣΤΙ ΠΕΝΤΑΔΙΟΝ.* a b c d e f g h. Omnes quaterniones, praeter ultimum quinternionem. *Ενετιησι παρ' ἀλδῳ μουνυχιωνος εἰxαδι φθινοντος α. φ. α.* Venetiis apud Aldum Mense Martio. M. DI. *In fine versionis latinae:* Venetiis in aedibus Aldi mense februario. M. DII. *Et f. ult. cum insigni Aldi typ.* —— 66 *ff.*, quorum ultimum vacat; versioni latinae praemissae sunt satis ampla praefatio, Apollonii vita apud Suidam graece, tabula capitum octo librorum, et Errata (1 *f.*), quae omnia 8 *ff.* implent, quae est signata a. 1504 m. Maii; 73 *ff.* et 1 *f.* In praefatione queritur Aldus his verbis: „Sperabam in libris Philostrati, me quam plurima & digna scitu, & praeclara lecturum: sed longe aliter certe evenit. Nihil enim unquam memini me legere deterius, lectuque minus dignum. Nam non modo fabulosa omnia, & anicularum narrationibus persimilia nisa sunt: sed insulsa quoque & perinepta. Sed quid facerem? desistere ab incoeptis turpe existimabam. ...“ Ceterum exx. huius splendidae editionis, quae est in ch. bella magnaque impressa, et sine versione latina et cum versione sola occurrunt. In Bibl. acad. Lips. exemplar textus graeci adservatur, in cuius margine variae lectiones adnotatae sunt.

3) Heroica.

1806, 8. *ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ἡρωϊxα.* PHILOSTRATI heroica. Ad fidem codicum manuscriptorum novem recensuit, scholia graeca adnotationesque suas addidit J. Fr. Boissonade. Paris., Delance 1806. —— 14 *fr.*, ch. membr. 24 *fr.* Haec editio continet novam recensionem, adiectis notis, quarum maxima pars critici argumenti est. Versio latina est Sancti Nigri.

4) Epistolae.

1499, 4. Philostrati Epistolae LXIII, Graece. —— In *Aldi* collectione Epistolarum graecarum. (Venet.) T. II. *V.* ib.

1583, 8. Philostrati epistolae aliquot, graece. —— In *Ἀνθολογια των ἑλληνιxων ἐπιςολων.* Paris.

1606, f. — graece et latine. —— In *Cujacii* collectione Epistolarum graec. Aurel. Allobr. sive Genevae.

1616, 4. Philostrati Lemnii Sophistae Epistolae quaedam (*XIII*), partim nunquam, partim auctiores editae. (*Graece.*) I. Mevrsivs Primus vulgavit et adiunxit de Philostratis Dissertatiunculam. Lugd. Bat., Ex Officina L. Elzevirii. Typis Gf. Basson. Anno cIↄ. Iↄc. xvi. —— 24 pp. Rep. 1741.

1710, 8 mai. Philostrati epistolae aliquot, graece. —— In *Patusae* Encyclopaedia philol. (Venet.) Vol. I.

1741, f. Philostrati Epistolae LXXIV, graece et latine cum notis I. Meursii. —— Inter eius Opera. (Florent.) T. VII. p. 805 sqq. Hic priores aliis ex codicibus mstis Florentinis auctae sunt.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Heroica.

1517, f. PHILOSTRATI Heroica, Latine, a Stephano Nigro ex Casali maiore Cremonensis agri interprete; Eiusdem STEPHANI NIGRI Dialogus in quem quicquid apud Pausaniam scitu dignum legitur, quam diligentissime congessit. Mediolani in officina Minutiana MDXVII. Pridie Kalen. Apriles.

2) Vitae Sophistarum.

1516, 4. *Pag.* 1: FLAVII PHILOstrati de Vitis Sophistarum libri duo, Antonio Bomfino (?) interprete. — CVM GRATIA ET PRIuilegio Imperiali, ad sexennium. *Haec ornamento Xylographico circumdantur. Pag.* 3: NICOLAVS GERBELIVS DD. Doctor praeclaro viro Do. Joanni Rudalphingio. S. In Christo Jesu. *Pag.* 6: GERBELIVS LECTORI. *Pag.* 7: SOPHISTARVM NOMINA, *in quo indice nomina ad litterarum ordinem alphabeticum exhibentur, indicatis foliis, quae ab sign.* Aa *indicantur. Pag.* 8: ILLVSTRISSIMO CONSVLI Antonino Philostratus. *Deinde sign.* A *fol.* I.: FLAVII PHILOSTRATI DE VITIS SOPHISTARVM LIBER PRIMVS, ANTONIO BOMFINO (?) INTERPRETE. *F.* XXIV *b*: FLAVII PHILOSTRATI DE VITIS SOPHISTARVM LIBER SECVNDVS. — HERODES. *F.* LVI: EX AEDIBVS SCHVRERIANIS Mense Martio. Anno a restituta salute M.D.XVI. *Pag.* LVI *b*: EX MVNIFICENTIA DIVI IMPERAtoris Caesaris Maximiliani semper Aug. *Infra Schurerii ligno bene incisum emblema, infraque*: SIBI ET SVIS. —— 4 *ff.* praefixa, et 56 *ff.* Editor huius versionis, qui Nic. Gerbelius fuit, eam e textu graeco emendavit.

3) Vita Apollonii.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 8. PHYLOSTRATVS DE VITA APOLLONII TYANEI SCRIPTOR LVCVLENTVS A PHILIPPO BEROALDO CASTIGATVS. *Haec f.* 1 *a*; *f.* 2 *a*: PHILIPPVS BEROALDVS BAPTISTAE DE COMITE MEDIOLANENSI DISCIPVLO SVO SALVTEM. *Haec epistola, qua argumenta librorum octo continentur, explicit f.* 4 *a. Versio ipsa incipit continuo*: PHILOSTRATI OPVS LVCVLENTVM DE VITA APOLLONII TYANEI PHILOSOPHI PYTHAGORICI. *F. ult.*: FINIS PHILOSTRATI DE VITA APOLLONII TYANEI. *Deinde*: Ad Philippum Beroaldum Praeceptorem incomparabilem Camilli Paleotti Bononiensis Epi || gramma, *quod constat quatuor distichis. (Lugd. circiter a. MDIV.)* —— 108 *ff.* cum *sign.*: a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z. A B C, quarum ultima continet 5 *ff.* cum textu, et 1 vac. *f.* Haec rara, sed negligenter impressa editio ex eadem officina, quae furtim repetiit editiones Aldinas, prodiit. Bibl. reg. Dresd.

—, 8. Philostrati Vita Apollonii Tyanei, interprete Alemano Rinucino, edente Philippo Beroaldo. —— Hanc notitiam desumpsi ex Bibliotheca Pinelli, T. II. p. 46 no. 2559, ubi etiam adnotatur, editionem esse saeculi XVI.

β) Cum a. et l. notitia.

1501, f. PHILOSTRATVS de uita Apollonii Tyanei, scriptor luculentus (*ex versione Alemanni Rinuccini*) a Philippo Beroaldo castigatus, *latine. In fine*: Impressum Bononiae ab Impressore optimo Benedicto Hectore Bononiensi Bibliopola quam emendatissimum. Anno Salutis MD. et Vno. —— Praefixa est Praefatio Beroaldi ad discipulum suum, Baptistam de Comite, Mediolanensem.

1502, f. PHILOSTRATUS De Vita Apollonii Tyanei Scriptor Luculentus *A Philippo Beroaldo castigatus.* Apollonii Tyanei meminit Hieronymus in prologo Bibliae dicens: Apollonius Tyaneus sive ille magus: ut vulgus loquitur &c. Marsilius Ficinus in libro de Magia haec de Apollonio scribit: Damis et Philostratus narrant &c. *Haec in fronte f.* 1 *a. F.* 1 *b*: Philippus Beroaldus Baptistae de Comite Mediolanensi Discipulo suo salutem. *In fine*: Cum Gratia et Privilegio. Impressum Venetiis per Bernardinum Venetum de Vitalibus Anno Dñi. M.CCCCC.II. Die Ultimo Mensis Ianuarii.

1532, 8. PHILOSTRATI Lemnii Senioris Historiae de vita Apollonii libri VIII. Alemano Rhinuccino Florentino interprete. EVSEBII Caesariensis aduersus Hieroclem, qui ex Philostrati historia Apollonium Christo aequiparare contendebat, confutatio, sive Apologia. Zeno-

bio Acciolo Florentino interprete. Omnia haec ad Graecam veritatem diligenter castigata, et restituta, adiectis — annotationibus per Gybertum Longolium. Coloniae excudebat Ioannes Gymnicus. Anno M. D. XXXII.

1555, 12. — Paris.

B. germanicarum.

1776 — 1777, 8. Die Werke der Philostrate. Aus dem Griechischen übersetzt von Dav. Chph. Seybold. Lemgo, Meyer. *Voll. IV.* —— 2 *Th.* 2 *Gr.*

1828 sqq., 12. Flavius Philostratus, des Älteren, Werke übersetzt von F. Jacobs. Stuttg., Metzler. *Voll. IV.* —— Nondum haec versio absoluta est.

C. gallicarum.

1) Vita Sophistarum.

1578, 4. Les Images ou Tableaux de platte peinture de Philostrate Lemnien, mis en François par Blaise de Vigenere; avec des argumens & annotations sur chacum d'iceux. Paris, chez Nic. Chesneau. *Voll. II.* — Suite de PHILOSTRATE par Blaise de Vigenere. Paris, L'Angelier. 1597.

1609, f. Les Images ou Tableaux de platte peinture des deux Philostrates, & les Statües de Callistrate, mis en François par Blaise de Vigenere, enrichis d'annotations, revus sur l'original, & représentés en taille-douce; avec des épigrammes sur chacun d'iceux, par Artus Thomas d'Embry. Paris, chez Ch. Cramoisy.

1615, f. Les Images ou Tableaux de platte peinture des deux Philostrates Sophistes Grecs, mis en françois par Blaise de Vigenere. Paris, chez Veuve d'Abel Langelier. 1615. —— Cum figg. Sic haec editio indicatur in Catalogue de la Vallière T. II. no. 4340.

1629, f. Les Images ou Tableaux de platte peinture des deux Philostrates Sophistes grecs et les Statues de Callistrate. Mis en Francois par Blaise de Vigenere Bourbonnois Enrichis d'Arguments et Annotations Reueus et corrigez sur L'original par un docte personnage de ce temps en la langue Grecque et representez en Taille douce en cette nouvelle edition Auec des Epigrammes sur chacun d'iceux par Artvs Thomas Sievr d'Embry. Avec Priuilege du Roy, Jaspar Isac Incidit. A Paris. En la boutique de l'Angelier, Chez Claude Cramoisy, au premier pilier de la grand' Salle du Palais 1629. —— Hic titulus, aliis figuris ornatus, est incisus, et 8 *ff.* praefixa, 921 pp., et 23 *ff.* Table des choses remarquables. In exemplari huius editionis, quod in bibliotheca acad. Lips. adservatur, posteriora tituli verba singulari folio tecta sunt inscripto sic: „A Paris, En la Boutique de l'Angelier, Chez Claude Cramoisy, rué St. Jacques au Sacrifice d'Abel et à l'Aigle d'or proche St. Benoist. 1630." Non recte igitur hanc editionem indicasse videtur *Ebert* in Allgem. bibliogr. Lexicon sub no. 16755 sic: „ * ib., Guillemot (?), 1629, f."

1637, f. Les Images, ou Tableaux de platte peinture de deux Philostrates, et les Statues de Callistrate, mis en François par Blaise de Vigenere, enrichis d'argumens et annotations, revüs et corrigez sur l'original par un docte personnage de ce tems en la langue Grecque et representez en Taille douce en cette nouvelle Edition. Avec les epigrammes sur chacun d'icieux par Artus Thomas, Sieur d'Embry. A Paris, chez Matthieu Guillemont. 1637.

2) Vita Apollonii.

1611, 4. PHILOSTRATE de la vie d'Apollonius Thyanéen, trad. du Grec en François par Blaise de Vigenere, avec des commentaires par Artus Th. Sieur d'Embry. Paris, chez Matthieu Guillemont. *Voll. II.*

1774, 12. Vie d'Apollonius de Thyane, par Philostrate, avec les Commentaires donnés en anglais par Charles Blount (*tirés de papiers de Mylord Edouard Herbert de Cherbury*); le tout traduit de l'anglais (*par M. J. de Castillon*). Berlin, Decker. *Voll. IV.*

1807, 8. — trad. en franç. par P. J. B. Legrand d'Aussi. Paris. *Voll. II.* —— 6 *L.* Cum effigie. Hanc notitiam desumpsi ex libro: Nouveau Dictionnaire portatif de Bibliographie par Fr. Ign. Fournier, seconde édition (Paris 1809, 8) p. 409.

3) Epistolae.

1620, 4. Lettres de Philostrate mises de Grec en François avec des Remarques par L. de Casseneuve. Tournon, chez J. Linocier. 1620. —— Rarissime haec versio occurrit.

D. italicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1828, 8. Le Opere dei due Filostrati volgarizzate da V. Lancetti. Milano, Molina. *Vol. I.*: La Vita di Apollonio Tianeo, scritta da Filostrato il vecchio. —— XII, 538 pp. Pertinet ad collectionem scriptorum veterum inscr.: Collana degli antichi storici volgarizz. In praefatione, huic volumini praemissa, duae quaestiones tractantur, et quidem prior: Se Apollonio fu un impostore o un sapiente, et posterior: Se la vita che ne scrisse Filostrato, è un romanzo o una storia.

Bb) *Singula opera.*

1) Imagines.

aa) *Omnes.*

1828, 8. Le Pitture dei Filostrati, e le Statue di Callistrato, volgarizzate la prima volta da F. Mercurj, con le varianti lezioni tratte da Mss. vaticani. Roma, de' Romanis. 1828. *Partt. II.* —— 8 *fr.* Huic eleganter compositae versioni praemissa est dissertatio de Philostrati scriptis. Conf. Biblioteca ital. Vol. LIII. p. 228—231, et Giornale Arcadico Vol. XXXIX. p. 357 sqq.

bb) *Delectus.*

1825, 8. Alcune imagini di Filostrato, tradotte dal greco da Maria Petrettini corcirese. —— In: Giornale sulle scienze e lettere delle Provincie Venete. (Treviso, per Andreola) No. XLVI. Hac fideli elegantique versione continentur, praeter l'Esordio, imagines sic inscriptae: Lo Scamandro, Il Como, Le Favole, Meneceo; Il Nilo, Gli Amori.

2) Vita Apollonii.

1549, 8. Filostrato Greco scrittore elegantissimo, della vita del mirabile Apollonio Tyaneo tradotto in lingua Fiorentina, per *M.* Giovambernardo Gualandi, Prete Fiorentino, & nel fine il medesimo abbreviato. In Vinegia per Comin da Trino di Monferrato, L'anno M.D.XLIX. *In fine:* In Vinegia per Comin da Trino di Monferato, l'anno M. D. XLIX. —— In fine a *f.* 219*b* usque ad *f.* 235 legitur: Proemio sopra Filostrato abbreviato dal medesimo traduttore. Praemissa est dedicatoria epistola Gualandii, interpretis.

1549, 8. Filostrato Lemnio, della vita di Apollonio Tianeo tradotto per Messer Francesco Baldelli, Con una Confutatione Overo Apologia di Eusebio Cesariese, contra Hierocle, il quale si sforzava per l'Historia di Filostrato d'assomigliare Apollonio à Christo, Tradotta per il medesimo. In Fiorenza. Appresso Lorenzo Torrentino MDXLIX. Con privilegio. *In fine:* Stampato in Firenze per Lorenzo Torrentino Impressor Ducale, a di XXV. di Settembre l'anno MDXLIX. Con privilegi di Papa Paolo III. di Carlo Quinto Imperatore, & del Signor Duca di Fiorenza. —— 723 pp. et 10 *ff.* Char. cursivis impressa est editio. Apollonii vita non solum in octo libros distincta, sed unusquisque liber etiam in capitula, quorum singulis argumenta praefixa sunt. In fine indicantur 3 non num. pp. Errata, deinde duae Tabulae in 17 non num. pp., subscriptio et privilegium. In Italia haec versio, quae ex latina Rinuccini facta est, magni aestimatur.

1549 — 1550, 8. La Vita del Gran Philosopho Apollonio Tianeo, composta da Philostrato Scrittor Greco, & tradotta nella lingua volgare da M. Lodovico Dolce. Con privilegio. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari. MDXLIX. *In fine:* MDL. —— 247 *ff.* Dolce, interpres, praemisit epistolam dedicatoriam, signatam: Vinegia il di primo di Aprile MDXLIX, qua versionem dicavit viro Benedetto Agnello Ambasciatore dell' Eccellentissimo S. Duca di Mantova. Finita versione exhibetur: Vita di Apollonio appresso Suida; deinde: Vita di S. Girolamo a Paolino Prete, appresso Suida; et: Lettera di Lodovico Dolce ad Antonium Giacomo Corso, in qua de vertendi difficultate et de eo, quod in sua hac versione praestitit, agit. Etiam haec versio ex latina facta est. —— Alcune Lettere d'amore di Filostrato, tradotte dal Conte di Castellara, leguntur Tomo X. ephemeridum inscr.: Spettatore Italiano.

E. anglicarum.

Vita Apollonii.

aa) *Integra.*

1800, 8. The Life of Apollonius of Tyana, translated by Berwick, with notes and illustrations. London 1809. —— 12 *sh.*

bb) *Delectus.*

1680, f. The Two First BOOKS of PHILOSTRATUS, Concerning the Life of Apollonius Tyaneus: Written Originally in GREEK, And now Published in

ENGLISH: Together with philological notes Upon each Chapter. By *Charles Blount*, Gent. *Infra emblemata ex Seneca et Lucano.* LONDON, Printed for Nathaniel Thompson, next Dore to the Sign of the *Cross-Keys* in *Fetter-Lane*, Anno Domini, 1680. —— 4 *ff.* praefixa, 243 pp. Haec versio in Anglia iudicio supremo suppressa fuit, quia notae doctrinam christianam impugnare videbantur. Bibl. acad. Lips.

III. *Illustrantia Philostratum scripta.*

Torkill *Baden*: Commentatio de arte ac judicio Flavii Philostrati in describendis imaginibus. Havn., 1792, 4.

G. Jos. *Bekker*: Specimen variarum lectionum et observationum in Philostrati Vitae Apollonii librum primum. Edidit et Scholiastam graecum MSS. ad septem libros priores adiecit Ge. Ios. Bekker, Walldura-Badensis, *etc.* Accedunt F. Creuzeri annotationes. Heidelb., Oswald. 1818, 8. —— 143 pp. 21 *Gr.* Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1821. Vol. II. p. 901 sqq.

Lamberti *Bos* Animadversiones ad Philostratum. —— *V.* eius Animadvv. in Scriptores Graecos. (Franek., 1745, 8) p. 30—48.

Anné Cl. Ph. de Tubieres Comte *de Caylus*: Sur le tableau de Cebes, sur l'autre de Coryce et sur les tableaux de Philostrate. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XX. Hist. p. 149 sqq.

Henrici Arentii *Hamaker* Lectiones Philostrateae. Fasciculus primus, continens observatiônes in quatuor libros priores, et excursum in librum quartum de vita Apollonii. Lugduni Batavorum, apud L. Herdingh et filium MDCCCXVI. 8 mai. —— VIII pp. dedicatio, et VIII pp. praefatio, 134 pp., et 1 *f.* errata. 1 *Th.* 8 *Gr.*

Ch. Gli. *Heyne*: Philostrati Imaginum illustratio. *Progr. I—VIII.* Gottingae, 1796—1799, f.

— —: Philostrati iunioris Imaginum illustratio. *Progrr. II.* Gottingae, 1800, f. —— Hae scriptiones rec. sunt in eiusdem Opusculis acad. Vol. V. (Gotting. 1802, 8) p. 1 sqq., ubi p. 222 sqq. additum est Epimetrum in Philostratos et Callistratum.

F. *Jacobs*: Animadversiones criticae in Philostratorum Imagines. —— *V.* supra s. v. Callistratus Sophista. II.

— —: Observationes in Philostrati vitam Apollonii. —— *V.* supra s. v. Claud. Aelianus. III.

— —: Bemerkungen zu Philostratus und Aristides. —— In *Seebodii* Krit. Bibl. 1821. p. 213 sq. 807—810.

— —: Ueber einige Stellen in Philostratus Leben des Apollonius. —— In Rhein. Museum. a. 1828. p. 18—27.

— —: Lectiones memorabiliores in Philostrati Vitis Sophistarum ex Cod. Guelpherb. 25. et Parisino, 696 exceptae. —— In *Iahnii* Archiv für Philol. u. Paedagogik, Vol. I. p. 307—320, 325—343.

C. L. *Kayser*: Notae criticae in Philostrati vitas Sophistarum. Heidelb., sumtibus Mohr. 1831, 8 mai. —— 56 pp.

J. Gu. *Lehmann*: Animadversiones de vera Sandaracha veterum et de puteo Sandaracino Philostrati. —— *V.* Acta Acad. Moguntinae. T. II. p. 273 sqq.

M. P. J. *Rehfues*: Ueber den jüngern Philostratus und seine Gemälde-Beschreibung. Tübing., Cotta. —— 6 *Gr.*

F. *Thiersch*: Werth der Schilderungen des Philostratus von wirklichen Gemälden. —— In Tübinger Kunstblatt a. 1828. p. 65 sqq.

Trithemius: De Philostrati vita Apollonii iudicium. —— In eiusdem Epistolarum libro II. p. 249—254.

F. G. *Welcker*: Ueber die Philostratischen Gemäldeschilderungen. —— *V* eius censuram collectionis Sapphonis fragmentorum, instituate ab Neue, in *Iahnii* Annal. 1828. Vol. I. p. 423 sqq.

Wiedasch: Panthia, ein Gemälde aus Philostrati sen. Imag. II. 9 zusammengestellt mit der Panthia in Xenophon's Kyropaedie, und der Panthia in Lukianos Bildern. —— In Allgem. Schulzeitung. 1828. II. no. 46. p. 369—375. no. 47. p. 377—382.

Wilsius: De miraculis Apollonii Tyanaei. —— In Meletematis Leid. p. 380 sqq.

PHILOXENUS Cytherius.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. II. p. 134.

P. J. *Burette*: Sur Philoxene. —— *V.* eius Remarques sur le dialogue de Plutarche touchant la musique, in Mémoires de l'Acad. des Inscr. T. XIII. p. 200 sqq.

F. W. L. E. *Luetke*: De Philoxeno, poeta dithyrambico. —— *V.* eius Dissertationem de Graecorum Dithyrambis et poetis dithyrambicis. (Berol. 1829, 8) p. 77 sqq.

Dan. *Wyttenbach*: Diatribe de Philoxenis. —— *V.* eius Miscellanea doctrinae lib. II. p. 64—72.

PHILOXENUS Grammaticus.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. VI. p. 376 sq.

I. *Editiones textus.*

1573, f. [Philoxeni] Glossarium. — V. *H. Stephani* Glossaria duo e situ vetustatis eruta. Paris.

1600, f. — In *Bonav. Vulcanii* Thesauro utriusque linguae. Lugd. B.

1679, f. — Cum Cyrilli Glossario, ed. C. Labbeo. Paris.

1826, f. — In *H. Stephani* Thesauro graec. (Lond.) T. IX.

II. *Illustrantia Philoxenum scripta.*

F. *Osann*: De Philoxeno grammatico eiusque scriptis. — *V.* eius editionem Philemonis Grammatici. p. 321 sqq.

PHLEGON Trallianus.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 399 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 255 sqq.

I. *Editiones textus.*

1568, 8. Phlegontis Tralliani de mirabilibus et longaevis libellus, graece et latine, interprete Guil. Xylandro. — Cum Antonino Liberali. *V.* ib. I.

1620, 4. PHLEGONTIS TRALLIANI, Quae exstant, Opuscula. IOANNES MEVRSIVS Recensuit, & Notas Addidit. LVGDVNI BATAVORVM, Apud ISAACVM ELZEVIRIVM. ANNO cIↄIↄcxx. — 4 *ff.* praefixa, 190 pp. Bibl. sen. Lips.

1701, f. Phlegontis Tralliani de rebus mirabilibus liber, Graece cum interpretatione Latina Guiljelmi Xylandri, ac recensione notisque Ioannis Meursii. Phlegontis Tralliani, graece, cum Latina interpretatione et notis Jo. Meursii. — In *Gronovii* Thesauro Antiqq. graec. T. VIII. p. 2690 sqq. T. IX. p. 1289 sqq.

1775, 8. Phlegontis Tralliani Opvscvla, graece et latine, e recensione Iohannis Mevrsii, accesserunt eiusdem et Guilielmi Xylandri animadversiones atque Iohannis Meibomii de longaevis epistola iterum edidit, animadversiones indicesque adiecit I. G. F. Franzius. Hal. Magdeb., apud I. Ch. Hendel. MDCCLXXV. — 8 *ff.* praefixa, 263 pp. 12 *Gr.* Rep. 1822.

1822, 8. Phlegontis Tralliani Opuscula, Graece et Latine. E recensione Io. Meursii, cum eiusdem et Gu. Xylandri animadversionibus edidit, annotationes et indices adiecit J. G. F. Franz. Editio secunda emendatior et F. Jac. Bastii observationibus aucta. Hal., Hendel. — XIV, 290 pp. 16 *Gr.* Bastii notae, quae sunt variae lectiones codicis msti Paris., emendationes aliaeque animadversiones, exhibentur p. 142—164, et depromptae sunt ex eiusdem Lettre critique (Paris, 1805, 8) p. 44 sqq. et epistolae criticae versione latina (Lips., Weidmann 1809, 8) p. 59—71. Ceterum haec editio valde negligenter impressa est.

II. *Illustrantia Phlegontem scripta.*

( ) Phlegon's Testimony shewn to relate to the darkness, which happened at our Saviour's passion, in a Letter to Dr. Sykes. London 1733, 8.

John *Chapman*: Phlegon, examined critically and impartially. In Answer to the late Dissertation and Defence of Dr. Sykes: To which is added a Postscript, explaining, a Passage in Tertullian. Cambridge, 1734, 8; the third edition. Lond., 1743, 8. — Etiam rep. est in eiusdem Miscellaneous Tracts relating to Antiquity. (London, printed for S. Birt, at the Bible and Ball in Ave-Mary-Lane. 1743, 8) p. 277 sqq.

— —: Phlegon Re-examined: in Answer to Dr. Sykes's Second Defence of his Dissertation concerning Phlegon. To which is added a Postscript, concerning the Chronicon Paschale. Printed at the University-Press there, for Cornelius Crownfield, at the Rising-Sun in St. Paul's Church-yard. London 1735, 8; the second edition. London 1742, 8. — Rep. in eiusdem Miscellaneous Tracts relating to Antiquity. London 1743, 8.

D. *Dawson*: An Appeal to the genuine Records *etc.* against Dr. Sykes's Dissertation upon the eclipse mentioned by Phlegon. London 1734, 8.

Arthur Ashly *Sykes*: A Dissertation upon the eclipse mentioned by Phlegon. London 1732, 8.

— —: A Defence of the Dissertation on the eclipse mentioned by Phlegon. London 1733, 8.

— —: A second Defence of the Dissertation upon the Eclipse mentioned

by Phlegon, wherein Mr. Chapman's Objections, and those of the Author of the Letter to Dr. Sykes, are particularly considered. By Arthur Ashley Sykes, D. D. London: printed for Mess. Knapton at the Crown in Ludgate-street. 1734, 8.

William *Whiston*: A Reply to Dr. Sykes's Defence of his Dissertation on the Eclipse mentioned by Phlegon. —— *V.* eius: Six Dissertations. (Lond., printed for J. Whiston at Mr. Boyle's Head in Fleet-Street. 1734, 8) p. 133—185.

Ioannes PHOCAS.

1653, 8. Ioannis Phocae compendiaria descriptio castrorum et urbium, ab urbe Antiochia usque Hierosolymam, nec non Syriae ac Phoeniciae et in Palaestina locorum sacrorum. Graece et Latine. —— *V. Leonis* Allatii *Συμμικτα.* (Colon. Agripp.) p. 1 sqq.

PHOCYLIDES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 442 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 720 sqq.

I. *Editiones textus.*

1494 — 1495, 4. In hoc libro haec Continentur. — Constantini Lascaris Erotemata cũ interpretatione latina. De lr̃is graecis ac diphthõgis et quẽadmodũ ad nos ueniãt. Abbreuiationes quibus frequentissime graeci utuntur. Oratio Dominica & duplex salutatio Beatae Virginis. Symbolum Apostolorum. Euangelium Diui Ioannis Euangelistae. Carmina Aurea Pythagorae. Phocilidis uiri sapientissimi moralia. Omnia suprascripta habent e regione interpretationẽ latinã de uerbo ad uerbũ. *Haec f. 1a (sign. a 1); f. 1b legitur Aldi praefatio, quae f. 3 explicit. F. 3b grammatica ipsa incipit*; e regione textus *graeci exhibetur versio latina. In fine f. ult. sign. S. legitur:* Finis Compendii octo orationis partium & aliorum quorundam necessariorum Constantini Lascaris Byzantii uiri doctissimi optimiq; Impressum est Venetiis sũmo studio: litteris ac impensis Aldi Manucii Romani Anno ab in Carnatione Domini nostri IESV Christi. m.cccc.lxxxxiiii Vltimo Februarii. & Deo gratias." *Deinde sequuntur* 24 *ff. cum sign.:* A, B *et* C, *quorum f.* 1 *a aliam Aldi praefationem habet inscr.*: Studiosis. *Deinde sequitur:* „Alphabetum graecum, Abbreuiationes, Oratio Dominica, &c. Symbolum apostolorum, Euangelium Sancti Ioannis, Carmina aurea Pythagorae & Phocylidis Poema admonitorium." *F. ult. b:* VALETE. VENETIIS. M.CCCC.LXXXXV. OCTAVO MARTII. — Sunt omnes quaterni usque ad s duernum II Tres item reliqui quaterni. *Adnexa esse debent praeterea duo alia ff.*, contin. Errata ad Constantini Lascaris grammaticam et Appendicem, deinde locum quendam Moschopuli. Hic liber rarissime occurrit.

1495, f. Phocylidae poema admonitorium. *Graece.* —— Cum Theocrito. Impressum Venetiis characteribus ac studio Aldi Manutii.

1501, 4. Phocylidis Poema ad bene, beateq; uiuendum. Graece cum interpretatione latina. —— In Aldi Manvtii Romani Rudimentis Grammatices Latinae Linguae. Venetiis Mense feb. M. DI.

1507, 4. *Βιβλος ἡ γνωμαγνωμικη; in hoc Volumine contenta.* ALPHABETUM Graecum. Regulae pronuntiandi Graecum. Sententiae septem sapientum. Opusculum de invidia. Aurea carmina PYTHAGORAE. PHOCYLIDAE Poema admonitorium. Carmina SIBYLLAE ERYTHRAE de iudicio Christi venturo. Differentiae vocum succincta traditio. *In fine:* Operoso huic Opusculo extremam imposuit manum Aegidius Gourmontius, integerrimus ac fidelissimus primus, duce Francisco Tissardo Ambacaeo Graecarum Litterarum Parisiis Impressor Anno Domini MCCCCCVII. Pridie Idus Augusti. —— Hic liber est primus, qui Parisiis graecis typis impressus est.

1512, 8. Phocylidis carmen admonitorium, graece. —— Cum Theognide al. Paris.

1512, 4. Phocylidis carmen admonitorium, graece et latine. —— In *Aldi Manutii* libro paulo ante laudato. Tubing. *V.* infra Theognis. I.

1512, 4. — graece et latine. —— In *Constantini Lascaris* grammatica. Venet., apud Aldum.

1515, 4. Phocylidis carmen, graece et latine. —— Cum Hesiodo al. V. *ib.* I. Bb) 1) *α*). Haec collectio a. M. D. XV. prodiit. V. *Goetzii* Merkwürdigkeiten der Dresdener Bibl. Vol. II. p. 349.

(1519,) 8. Phocylidis carmen, graece et latine. —— Cum Pythagora. *V.* ib. I. Rep. 1547.

1521, 8. Phocylidis sanctissima praecepta carmine heroico, cum duobus epi-

grammatis in eundem. —— Cum Aesopo. Basil., apud I. Frobenium MDXXI. V. ib. I. Aa) β).

1523, 8. Phocylidis poema exhortatorium. —— Cum Pythagora al. Aug. Vindel. V. ib. I.

1536, 8. PHOCYLIDIS Philosophi Poema Elegantissimum. Praecepta vitae degendae continens, graece. *Cum Interpretatione latina Martini Cromeri.* MARTINI CROMERI aliquot Epigrammata ad finem adiuncta. *Cracoviae per Hier. Viet. Anno M.D.XXXVI.*

1539, — 1545, — 1552, — 1554, — 1556, — 1561, — 1572, — 1576, — 1578, — 1583, — 1594, — 1599, — 1603, — 1622, 8. —— Cum Pythagora. V. ib. I.

1539, 8. Phocylides. Graece & Latine. Paris., apud Christianum Wechelum. MDXXXIX.

1540, 8. —— Cum Hesiodo al. V. Musaeus. I. β).

1543, 8. —— Cum Hesiodo al. V. ib. I. Aa) β).

1547, 8. —— Cum Cebetis tabula al. V. ib. I. Aa) γ).

1549, 8. —— Cum Hesiodo al. V. infra Pythagoras. I.

1549, 16. Phocylides, graece. Leidae.

1551, — 1555, 8. Phocylidis praecepta. —— Cum Theognide al. V. *ib.* I.

1553, 4. —— V. Theognis. I.

1557, 8. —— In *Constantini Lascaris* Grammatica. Venet., apud Paulum Manutium.

1561, — 1563, 8. —— Cum Theognide al. V. ib. I.

1564, 8. Vetustissimorum poetarum opera sententiosa, quae supersunt. Antwerpiae, ex officina Christophori Plantini. MDLXIV. —— Insunt Phocylidis carmen, Solonis γνωμικα, Tyrtaei, Naumachii, Mimnermi, Callimachi, Rhiani, Eratosthenis, Panyasis, Lini, Menecratis, Posidippi, Metrodori, Simonidis, variorum poetarum γνωμαι μονοςιχοι.

1566, f. — graece. —— In collectione *H. Stephani* Poetarum graec. heroici carminis.

1569, — 1584, — 1589, — 1600, — 1612, — 1620, — 1628, — 1629, — 1639, 12. —— Inter Vetustissimorum authorum Georgica, Bucolica et Gnomica poemata. V. Poetae. I. AA.

1572, — 1577, — 1582, 8. —— Cum Theognide al. V. ib. I.

1572, 8. —— Cum Pythagora. V. ib. I.

1577, 4. — graece cum versione latina et notis Mich. Neandri. —— In eiusdem: Opere aureo et scholastico. (Lipsiae, impressit Io. Steinmann) T. II. p. 32 sqq.

1584, — 1602, 4. Phocylidis poema admonitorium. Graece. Paris., e typographia Steph. Prevosteau.

1589, 8 min. —— Cum Pythagora. V. ib. I.

1591, — 1597, — 1603, — 1612, — 1651, — 1659, — 1692, — 1742, — 1748, 12. — graece et latine edidit F. Sylburgius. —— In eiusdem collectione inscr.: Epicae elegiacaeque minorum poetarum Gnomae. V. infra Theognis. I.

1598, — 1604, 8. —— Cum Theognide.

1602, 4. Phocylidis poëta admonitórium; Graece. Paris., è Typographia Stephani Prevosteau, viâ D. Joann. Lateranensis, in collegio Cameracensi. MDCII.

1606, f. — graece et latine cum notis brevibus, margini adiectis. —— In *Iac. Lectii* Corpore Poetarum Graecorum. (Aurel. Allobr.) P. I. p. 722. Textum graecum ex Stephani recensione, versionem ex editionibus Sylburgianis repetiit Lectius.

1612, — 1625, 12. —— Cum Theognide. V. ib. I.

1618, 8. — graece. —— Inter: Gymnasmata versuum graecorum. V. Poetae. I. BB.

1635, — 1652 sqq., 8. —— Inter *Wintertoni* Poetas minores graeci. V. Poetae. I. AA.

1646, — 1676, 8. —— Cum Pythagora al. V. ib. I.

1656, — 1657, — 1678, — 1702, — 1702, 8. —— Cum Isocratis orationibus III. V. ib. I. Bb) aa) β).

1674, 8. — graece et latine. —— Inter Veterum Poetarum graec. Poemata selecta ed. a I. Vorstio. (Berol.) p. 14 sqq.

1710, 8. Phocylidis carmina graeca e Sacro Codice illustrata. Quae cum Aeg. Menagii notis ac latina Interpretatione edidit *M.* H. Bönick. Lips., apud Gleditschium et filium. —— 32 pp.

1711, 8 mai. *Φωκυλίδου Παραινεσις. Graece.* —— In *I. Patusae* Encyclopaedia philologica. Vol. IV. p. 268—275.

1715, 8. Poemata Phocylidis, Pythagorae et Naumachii, cura Adami Erdmann Miri. Budissae MDCCXV.

1746, 8. —— In: Ἐπικαι γνωμαι. Venet. V. infra Poetae. I.

1751, 8. Phocylidis carmina cum selectis adnotationibus aliquot doctorum vi-

rorum, graece et latine. Nunc denuo ad editiones praestantissimas resensuit, interpretationem latinam emendavit, notasque suas adiecit *M.* J. Ad. Schier. Lips., Loewe. MDCCLI. —— In textu sequutus est Neandrum; notas ex iis Sylburgii, Neandri, Amerbachii al. excerpsit.

1766, 8. —— Cum Theognide. Florent. *V.* ib. I.

1772, 8. —— In *Brunckii* Analectis Vol. I. p. 77 sq. et Vol. II. p. 522 sqq.

1776, 8. Phocylidis Sententiae s. Poëma νουθετικόν. —— V. *C. F. Spechtii* Syllogen sententiarum locorumque ex scriptoribus aliquot graecis. Herbipoli, Stahel.

1784, — 1817, 8. —— In *Brunckii* Collectione inscr.: Ἠθικὴ ποίησις. *V.* Poetae. I. Brunckius novam carminis recensionem constituit.

1794, 8. —— In *Jacobsii* Anthologia graeca. T. I. p. 53 sqq.

1814, 4. —— In *Gaisfordi* Collectione poetarum min. graec. (Oxon.) T. I. Rep. 1823.

1815, 12. Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν. Graece. —— Inter Poetas graecos gnomicos. (Lips. Tauchnitz) p. 89 — 97.

1817, — 1826, 12 mai. Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν. Graece. —— Inter Poetas graecos gnomicos. (Lips., Weigel) p. 66 — 71.

1823, 8 mai. —— In *Gaisfordi* Collectione poetarum min. graec. (Lips.) Vol. III. p. 246 — 260, sed omissum est fragmentum, quod legitur in *Jacobsii* Anthologia T. II. p. 313. Conf. ephem. litt. Halens. 1828. no. 290. p. 645.

1823, 32. Phocylidis carmen admonitorium, graece, cum notis brevibus. —— In *Boissonadii* Collectione Poetarum graec. gnomicorum. (Paris., apud Lefevre) p. 107 — 123 *etc.*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 4. Poema Nutheticon PHOCYLIDIS greci poete christianissimi a Jacobo Locher Philomuso ad latinos Elegos traductum. In quo morum saluberrima documenta adversus septem Mortalia vicia. ceterasque vite sordes adinstar preceptorum decalogi continentur. —— 10 *ff.* cum *sign.* Char. goth. Ioannis Froschoueri.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1509, 4. Poema Nutheticon PHOCYLIDIS greci poete christianissimi a Jacobo Locher phylomuso ad latinos elegos traductum. In quo morum saluberrima documenta comperies. *Infra imago Christi crucifixi, et Epigramma Philomusi ad lectorem, distichis quatuor constans. In fine post alia Locheri, Leon. Cantzleri et Henr. Bebelii carmina, et:* Michael Greiff ciuis Reutlingensis anno M.CCCCC. nono.

1521, 8. Phocylidis sanctissima praecepta carmine heroico cum duobus epigrammatis in eundem. —— Cum Pythagora al. *V.* ib. II.

1523, 8. Phocylidis poema vere Philosophicum, cum aureis, ut vocant, carminibus, Wolfgango Anemoecio interprete. —— Cum Q. Horatii Flacci Epistolarum libris duobus. Aug. Vindel. in offic. Henr. Steyner. Bibl. sen. Lips.

B. germanicarum.

1720, 8. Des Phocylides Denksprüche übersetzt von Melch. Diet. Procopius. —— In eiusdem Auserlesene moralische Gedichte. (Frankf. u. Leipz.) p. 59 sqq.

1798, 8. Denksprüche des Phocylides von L. Hörstel. —— *V.* eius Abriss einer Religionslehre des Plato. Braunschw.

C. gallicarum.

1698, 12. Les Préceptes de Phocylide, traduits du Grec; avec des remarques & des pensées & peintures critiques à l'imitation de cet auteur (*par Jos. Fr. Duché de Vancy*). Paris, Florentin et P. Delaulne. 1698.

1699, 12. Les Preceptes de Phocylide, traduites du Grec, avec des Pensées et des Pëintures critiques de ce Siecle, et une Dissertation sur la bisarrerie des Opinions des Hommes, par Mr. ***, de l'Academie Françoise. à Bruxelles, chez Jean Leonard.

1783, — 1796, 18. —— *V.* Theognis. II. C.

1814, 8. Maximes de Phocylide et de Theognis de Megare, suivies des vers d'or de Pythagore et du manuel d'Epictète trad. par Pillot. Douai, Deregnancourt.

D. italicarum.

1766, 8. Focilide, tradotto in isciolti dall' Ab. Ant. Mar. Salvini. —— Cum Theognide. *V.* ib. I.

E. anglicarum.

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 12. The Preceptive Moral Poem of Phocylides, wrote above 530 years before Christ, translated from Greek into English, by Mr. Tapner. London.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1744, 8. The preceptive Poem of Phocylides. Translated into English with Notes. By J. Hart. London, Robinson. —— 6 *d.*

F. hispanicarum.

1635, 8. Epicteto y Phocilides, en Español con consonantes, trad. por *D.* Francisco de Quevedo. En Madrid. —— *V.* eius: Obras (Bruxell. 1671, 4) T. III.

III. *Illustrantia Phocylidem scripta.*

Amad. *Peyron* Variae lectiones ad Phocylidem. —— *V.* eius Notitiam librorum manu typisve descriptorum. (Lips., Weigel. 1820, 4) p. 83 sq.

G. *Sartorii* Analysis grammatica carminum Phocylidis et Pythagorae. Görlic., 1677, 8.

L. *Wachler:* Dissertatio inaug. philologica de Pseudo-Phocylide. Rintelii, litteris Ant. H. Boesendahl. 1788, 4. —— 2 *ff.*, 24 pp., et 1 *f.* Corrigenda et Addenda.

PHOEBAMMON.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 457; *ed. n.* T. VI. p. 104 sq.

I. *Editiones textus.*

1499, f. Phoebammonis schemata rhetorica. Graece. —— In *Aldi* Collectione Rhetorum graec. T. I. p. 588 sqq.

1690, 8. — edidit Laur. Normannus. —— Cum Aelii Aristidis scriptis. Upsal. *V.* ib. I. Bb) aa).

II. *Illustrantia Phoebammonem scripta.*

I. Iac. *Bosii* de Phoebammone, Rhetore, eiusque de Schematibus rhetoricis libello, dissertatio. Lips., 1738, 4.

PHOTIUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 485. 575. T. IX. p. 369—569. T. XI. p. 171. T. XIII. p. 783; *ed. n.* T. VII. p. 803. T. X. p. 670 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Myriobiblon.

1601, f. *ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΦΩΤΙΟΥ.* LIBRORVM QVOS LEGIT PHOTIVS PATRIARCHA EXCERPTA ET CENSVRAE. *Quatuor mss. codicibus Ex Graecia, Germania, Italia, Gallia collatis.* DAVID HOESCHELIVS AVGVSTANVS, primus edidit. Notis, in quibus multa veterum fragmenta, ante hac inedita, illustrauit. AVGVSTAE VINDELICORVM AD INSIGNE PINVS. *Cum Priuilegijs S. CAES. MAIEST. & Christianiss. Regis Galliarum.* Anno Christi cIɔ. Iɔci. *In fine p.* 985 *legitur: AVGVSTAE VINDEL.* EX OFFICINA TYPOGRAPHICA IOANNIS PRAETORII, ANNO MDCI. —— 6 *ff.* praefixa, 985 pp. In hac editione principe et satis nitida leguntur in p. 907 sqq. Photii epistolae XXXII, graece, atque alia epistola Photii in notis p. 948. Pag. 893 sqq. exhibetur: *Πιναξ της του Φωτιου βιβλιοθηκης*, graece; pag. 919 sqq. leguntur Notae Dav. Hoeschelii. Accurate editio describitur in *Baumgartenii* Nachrichten von merkwürdigen Büchern Vol. VII. p. 506 sqq. Bibl. sen. Lips.

1611, f. *Φωτιου Μυριοβιβλον.* Photii Myriobiblon sive Bibliothecam edidit et notis illustravit Dav. Hoeschelius, latine reddidit et scholiis auxit And. Schottus. (*Genev.*) Oliva Petri Stephani MDCXI. —— Haec editio omnia, quae editio princeps et Schotti versio continet, complectitur; sequenti editioni diligenti impressione praecedit. Sunt etiam exx. quae vel a. 1612 vel 1613 habent.

1653, f. Photii Myriobiblon, siue Bibliotheca Librorum, quos legit & censuit Photius, Patriarcha Constantinopolitanus. Graece edidit David Hoeschelius Augustanus, & Notis illustrauit. Latine vero reddidit & Scholiis auxit Andreas Schottus Antverpianus. Opus insigne, e qvo Theologi, Medici, Philosophi, Historici, Oratores & Philologi uberrimum fructum, & jucundissimum capere possunt. Hac ultima editione recognitum locisque aliquot suae integritati restitutum. Rothomagi, Sumtibus Joh. & Dav. Berthelin Fratr. MDCLIII. —— 16 *ff.* praefixa, 1624, 104 pp., et 12 *ff.*

index. Vir doctus, qui hanc editionem curavit, nomen suum litteris tantum *Th. M.* sub praefatione sua, in cuius loco alia exx. impressoris praefationem habent (Ebert in Allgemeines bibliograph. Lex. no. 16777), significavit, quod Chardon de la Rochette in Mélanges de Critique et Philologie Vol. I. p. 3 adnotavit. In bibliotheca urbis Caen, Dibdin vidit exemplar in ch. m. impressum, v. eius Voyage bibliographique T. II. p. 97.

1824, 4. Photii Bibliotheca ex recensione Imm. Bekkeri. Berolini, typis et sumt. Reimeri. 1824. *Voll. II.* —— 586 pp. 5 *Th.*, ch. scr. 6 *Th.* Textus graecus recensione ad quatuor codices constitutus et omissa versione latina, duabus columnis impressus est. In margine sunt paginarum numeri priorum editionum adscripti, et sub textu loca bibliorum sanctorum, variae lectiones codicum et editionum atque coniecturae editoris aliorumque virorum doctorum indicatae. De hac editione errat Jacq. Ch. Brunet in Manuel du Libraire et de l'amateur de livres, Supplément (Paris 1834, 8) T. III. p. 55.

2) Lexicon.

aa) *integrum.*

1808, 4 mai. Photii Lexicon ed. Gf. Hermann. Accedit Io. Albertii Index suppletus et auctus. Lipsiae, sumtibus Crusii MDCCCVIII. —— 518 pp. Cum Zonara quidem, sed sub singulari titulo prodiit. *V.* ib. l. E duobus apographis textus editus est.

1822, 8 mai. *ΦΩΤΙΟΥ του πατριαρχου λεξεων συναγωγη.* E codice Galeano descripsit Ricardus Porsonus. Pars prior et posterior. Sumptibus coll. Trinit. Cantabrigiae, veneunt apud Mawman Londini. MDCCCXXII. —— XX, 835 pp. 1 *L.* 10 *sh.* Hanc novam editionem ex Porsoni apographo, collatis apographo Ioannis Cleaver Banks et codice unico ipso, quem olim Gale possidebat, Peter Paul Dobree summa cura edidit, atque sub textu omnes discrepantes scripturas et varias lectiones indicavit. Porsonus, quae spuria videbantur signis [], quae autem ad textum supplendum addidit signis () inclusit. Cuiusvis columnae codicis initium sub textu indicatum est. P. 661 sqq. edita sunt fragmenta lexici rhetorici e codice Cantabr. Harpocrationis, male scripta et cum glossematis nihili momenti, adiectis paucis adnotationibus; pag. 679—723 leguntur Corrigenda et Addenda; deinde adiectus est index, olim ab Albertio confectus, et ab editore auctus accessionibus, quas ex Hermanni indice aliorumque copiis deprompsit, insertis addendis; pag. 795—833 est Index eorum vocabulorum, quae extra ordinem occurrunt; p. 834 sq. Index auctorum in fragmentum Cantabrigiense. Rep. 1823.

1823, 8 mai. Photii Lexicon e codice Galeano descripsit Ricardus Porsonus. Pars prior *A*—*O*. Pars posterior *Π*—*Ω*. Lips., sumptibus Hartmanni (*nunc* Lehnhold) MDCCCXXIII. *Voll. II.* —— XII, 750 pp. 5 *Th.*, ch. scr. 7 *Th.* In hac antecedentis editionis repetitione nonnulla nova in indice auctorum inserta sunt, atque Blomfieldi censura editionis Hermanni, ex ephem. litter. inscr. Edinburgh Review (1813) no. XLII. desumpta, p. 735—750 exhibetur.

bb) *Delectus.*

1705, 4. Photii lexici specimen edidit I. Alb. Fabricius. —— *V.* eius Bibliothecam graecam. Vol. IX. p. 566 sqq. Hic continentur inscriptio opusculi, pars prologi atque litterae *A*.

3) Nomocanon.

1615, 4. NOMOCANON PHOTII PATRIARCHAE CONSTANTINOPOLITANI *Cum commentariis* THEODORI BALSAMONIS· *Patriarchae Antiocheni* CHRISTOPHORVS IVSTELLVS EX bibliotheca PALATINA nunc primùm Graecè edidit. *Accessere eiusdem* PHOTII, NILI *Metropolitae Rhodi*, & ANONYMI *tractatus de* SYNODIS *Oecumenicis ex bibliotheca* SEDANENSI ab eodem IVSTELLO *nunc primùm Graecè editi.* LVTETIAE PARISIORVM, APVD ABRAHAMVM PACARD. Anno CIↃ.IↃ.CXV. *Cum priuilegio* REGIS *Christianissimi.* —— 8 *ff.* praefixa, contin. titulum, epistolam dedicatoriam Friderico V. Comiti Palatino ad Rhenum, Bavariae Duci, Sacri Romani imperij Electori, poema graecum inscr.: *Επη του αγιωτατου πατριαρχου Θεουπολεως ητοι μεγαλης Ἀντιοχειας, και πασης ἀνατολης κυριȣ Θεοδωρȣ βαλσαμων περι της αὐτȣ ἀμφι τον νομοκανονα ἐκθεσεως*, et (4 *ff.* ultima): *Πιναξ συν Θεῳ του παροντος βιβλιου, τουτ᾽ ἐστι των δεκα προς τοις τεσσαρσι τιτλων των παρα τȣ ἁγιωτατȣ ἐκεινȣ πατριαρχȣ κυριȣ φωτιȣ συγγραφεντων.* 183 pp. textus graecus, et una pagina versa contin. nonnullas varias lectiones et errata graviora.

1661, f. Nomocanon Photii, cum commentariis Theodori Balsamonis, ex editione Christoph. Ivstelli an. 1615 et interpretatione Latina Henr. Agylaei in

multis emendata et Graeco textui accommodata. Huic editioni praefixa sunt eiusdem Photii in suum Nomocanonem prolegomena, hactenus non edita, Graece et Latine, quibus accessere Photii, Nili et Anonymi tractatus de Synodis oecumenicis. —— In *Gu. Voellii* Bibliotheca Iuris Canon. veteris. (Paris.) T. II. p. 785 — 1165. Haec editio priori praeferenda est.

4) Epistolae.

aa) *Omnes.*

1651, f. *ΦΩΤΙΟΥ, ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ-ΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.* PHOTII, sanctissimi Patriarchae Constantinopolitani Epistolae [*CCXLVIII, Graece*]. Per reverendum virum RICHARDUM MONTACUTIUM, Norvicensem nuper episcopum, latine redditae et Notis subinde illustratae. Londini, ex officina Rogeri Danielis ad aedem hederaceam in aula Jovelliana prope coemeterium D. Pauli, MDCLI.

1705, f. *Τομος χαρας, ἐν ᾧ περιεχονται αἱ ἐπιςολαι φωτιου του ἁγιωτατου Πατριαρχου Κωνςαντινοπολεως, ἡ ἁγια και οἰκουμενικη ὀγδοη Συνοδος, σημειωσεις τινες εἰς ταυτην την ἁγιαν Συνοδον, τα ἀντιῤῥητικα κατα της ἀρχης του Παππα της Ρωμης, Νικολαου Ἰατροφιλοσοφου, λογος Μελετιου Ἀλεξανδρειας κατα της ἀρχης του Παππα, διαλογος Ἱερομνημονος μοναχου μετα τινος ἑτερου μοναχου κατα Λατινων, τυπωθεις ἐν τῃ Ἐπισκοπῃ Ρημνικου. Ἡγεμονευοντος του εὐσεβεςατου ἐκλαμπροτατου και ὑψηλοτατου αὐθεντου και ἡγεμονος πασης Ουγκροβλαχιας, κυριου, κυριου Ιωαννου Κωνςαντινου Μπασσαραμπα βοεβοδα. Δια ἐξοδου και ἐπιμελειας του μακαριωτατου και ἁγιωτατου Πατριαρχου Ἱεροσολυμων και πασης Παλαιςινης, κυριου, κυριου Δοσιθεου, παρα του θεοφιλεςατου και λογιωτατου ἐπισκοπου Ρημνικου κυριου Ἀνθιμου του ἐξ Ἰβηριας. Ἐν ἐτει αψέ, κατα μηνα Σεπτεμβριον.* —— 37, 134, 640 pp. Accuratam huius editionis descriptionem dedit *Baumgarten* in Nachrichten von merkwürdigen Büchern Vol. VII. p. 511 sqq.

bb) *Plures.*

1601, f. Photii epistolae aliquot, Graece. —— Adiectae ad calcem Photii Bibliothecae. *V.* supra 1).

1681, 4. Photii Epistolae ad Stauracium, et Tractatus brevis, quod non oporteat ad praesentes vitae molestias attendere, Graece, cum versione Latina et notis I. Bapt. Cotelerii. —— *V.* eius Monumenta Ecclesiae Graec. T. II. (Paris.) p. 104 — 108.

cc) *Singulae.*

1644, f. Photii Epistola ad Theophanem, Graece, cum versione latina Iac. Sirmondi. —— In *Fr. Scorsi* Prolegomenis, praemissis Homiliis Theophanis. Paris.

1661, f. Photii Epistola ad Michaelem, Bulgarorum Regem, sive potius pars illius de Septem Synodis, Graece et Latine. —— In *Gu. Iustelli* Bibl. Iuris Canon. T. II. p. 1141, et in Conciliis Harduini, T. V. p. 1463, et latine in Bibl. PP. max. (Lugd.) T. XIX. p. 232 — 235.

1672, f. Photii Epistola ad Episcopum Aquileiensem, nunc primum Graece data, cum versione Latina et notis Fr. Combefisii. Eiusdem Photii Orationum, quae plures non editae *Mosci* habentur, tituli et capita, Graece et Latine. —— In *Fr. Combefisii* Bibliothecae Patrum Graecolat. Auctario noviss. (Paris.) P. I. p. 527 sqq.

1681, 4. Photii Epistola ad Stauracium, Graece et Latine. —— In Cotelerii Monumentis Eccles. graec. (Paris.) T. II. p. 104.

1725, f. Photii Epistola ad Michaelem, Bulgarum Regem, una cum sex Dissertationibus Photii de divinitate et incarnatione, Graece et Latine, interprete Fr. Turriano. —— In *H. Canisii* Lectionibus antiq. ed. Iac. Basnagio. (Amstelaed.) T. II. p. 373 — 436.

5) Historia.

aa) *Integra.*

1722, 8. Photii historiae Manichaeorum libri IV, Graece, cum versione Latina et Notis Io. Chph. Wolfii. —— In eiusdem Anecdotis graec. T. I. II. *V.* supra.

bb) *Singuli libri.*

1715, f. Photii historiae Manichaeorum liber primus, Graece, cum versione Latina Bern. de Montfaucon. —— *V.* eius Bibliothecam Coislin. (Paris.) p. 349—375.

6) Quaestiones amphilochianae.

1644, f. Photii quaestio amphilochia contra Ubiquistas, e codice msto Tillii

edidit Fr. Combefisius. —— Inter Amphilochii scripta. V. ib. I. Aa). Edidit Combefisius hanc quaestionem sub Amphilochii nomine, deceptus titulo codicis, conf. Maii dissertationem, p. XXXVII sq.

1648, f. Photii quaestionem de Asteriis, graece edidit Fr. Combefisius. —— In Auctario Bibl. PP. novo. (Paris.) Vol. I.

1715, f. Photii Quaestiones, quot Asterii fuerint? cur Herculi poëtae Amaltheae cornu in manibus ponant? quot fuerint Sibyllae? cuius haeresis esset Eusebius Pamphili? Graece cum versione Latina Bern. de Montfaucon. —— V. eius Bibliothecam Coislin. p. 346—348.

1725, f. Photii quaestiones theologicae sex, quarum primam latine tantum, reliquas autem graece et latine, interprete Fr. Turriano, edidit Basnagius. —— In *Canisii* Antiquarum lectionum Sylloge, edente Basnagio. (Amst.) Tom. II. P. II. p. 420 sqq.

1741, 4. Photii quaestiones amphilochianae quadraginta sex edidit I. Chph. Wolfius. —— In eius Philologicis curis. (Basil., Christ.) Vol. V. p. 651—815.

1788, f. Photii quaestiones amphilochianae quadraginta sex, graece et latine. —— In *Gallandii* Bibl. PP. Vol. XIII. Gallandius quaestiones omnes ex Wolfii editione repetiit.

1825, 4 mai. ΦΩΤΙΟΥ Ἀμφιλόχια, ἢ πρὸς Ἀμφιλόχιον μητροπολίτην Κυζίκου λόγων ἱερῶν συλλογή, ἐν ᾗ ζητήματα τῆς θείας γραφῆς διαλύεται. Photii Amphilochia sive ad Amphilochium Cyzici metropolitam sacrorum sermonum collectio, in qua quaestiones de scriptura divina solvuntur. Graece et latine, adiectis aliquot notis edidit Ang. Mai. —— In sua Nova collectione Scriptorum vet. T. I. p. 193—361. Maius viginti quaestiones exhibuit.

1827, 4 mai. Fragmentum Quaestionis Amphilochianae CXLIV. —— Edidit idem Ang. Mai in Collectionis Volumine II. p. 682 sq.

7) Syllogismi.

1652, 4. Photii Syllogismi in Latinos, Graece et Latine, Leone Allatio interprete. —— In eiusdem Graecia orthodoxa. (Rom.) T. I. p. 154 sqq.

8) Oratio.

1648, f. Photii oratio in S. Mariae nativitatem, Graece cum versione Latina Fr. Combefisii. —— V. eius Bibliothecae PP. Auctarium novum. (Paris.) T. I. p. 1583—1604.

9) Descriptio ecclesiae.

1664, 4. Photii Descriptio ecclesiae a Basilio Macedone extructae, Graece, cum versione Latina et notis Fr. Combefisii. —— In eiusdem Originibus Constantinopol. (Paris.) p. 296—306.

10) Commentarii.

1825, 4 mai. Photii Commentariorum in Lucam Specimen. Graece et Latine. —— In *Angeli Maii* Scriptorum veterum nova Collectione, e Vaticanis codd. edita. (Romae, in Coll. urbano ap. Burliaeum. MDCCCXXV.) T. I. p. 179—192.

11) Responsa.

1825, 4 mai. Photii Canonica responsa V ad Leonem, Archiepiscopum. Graece et latine. —— In Angeli Maii Scriptor. vet. Nova collectione. T. I. p. 362—368.

12) Quaestiones synodicae.

1785, 8. Photii Quaestiones synodicae, seu Interrogationes decem cum totidem Responsionibus, edidit notisque doctis, quae maximam partem sunt historico-ecclesiasticae, illustravit Fr. Fontanini. —— In Novis Deliciis Eruditorum (Florent.), Vol. I. Usus est Fontanini codice Vaticano, cum collationibus aliorum duorum a Vignoles factis, praetereaque codice Vindobonensi, in quo uno quaestio decima servata est. Praemisit etiam Fontanini commentationem de Photio eiusque scriptis, quae maxima parte ex Hanckii disputatione duxit.

13) De consolatione.

1601, 8. Photii Patriarchae Constantinopolitani de Consolatione ad Eusebiam libellus. Graece editus cum interpretatione latina et emendationibus Cunradi Rittershusii. Accesserunt eiusdem et amicorum carmina consolatoria ad illustrem et generosum Baronem D. Hertwicum Zeydlicium, Schonfeldi Dominum etc. S. Caes. Maiest. a Consiliis, super obitu filii eius cognominis. Noribergae apud Paulum Kauffmannum. CIↃIↃCI. —— 32 pp. Epistola explicit pag. 21, quam carmina consolatoria excipiunt. Librum rarissimum videre mihi non contigit; quare

accuratam, ut videtur, notitiam ex *Baumgartenii* Nachrichten von merkwürdigen Büchern Vol. VII. p. 503 sq. desumpsi.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Myriobiblon.

1606, f. Photii Bibliotheca. Sive Lectorum a Photio librorum recensio, censura et excerpta, philologorum, Oratorum, Historicorum, Philosophorum, Medicorum, Theologorum, e graeco latine reddita, scholiisque illustrata. Opera Andreae Schotti Antwerpiani, de Societate Jesu. Aug. Vindel. Ad insigne pinus. Cum privilegio Caesaris perpetuo Anno Christi MDCVI. *In fine additamentorum*: Augustae Vindel. Excudebat Christophorus Mangus Anno M. DC. VI. —— De hac versione, quae Welseri sumptibus impressa est, Leichius in Diatribe p. IV sq. iudicat his verbis: „Opus, Hoeschelii cura emendatissime editum, Latine postea convertit Andreas Schottus ...., quae versio, licet elegantissima plerumque sit, ita tamen comparata est, ut iudicium et insignis Photii eruditio in ea desideretur. Saepe enim vim Graecorum vocabulorum interpres non percepit, et ab auctoris mente alienissima tradidit, dum ea disiunxit, quae maxime erant coniungenda, iunxit contra, quae longissime erant separanda: quod in postrema operis parte praesertim animadvertere est, forte quod fessus labore ac taedio animus ad exitum festinabat. Cum enim mos sit Photio, res memoria dignas, et elegantissimas sententias, et voces rariores, ut quaeque se legenti offerebant, in adversaria referre, nec raro sententiam suam addere; Schottus, Photii verba ab iis, quae veterum scriptorum sunt, non satis discernens, omnia permiscuit, et turbavit, in quibus emendandis ac restituendis operam suam viri docti posuerunt, ne ea res non animadversa errorem, vel animadversa difficultatem, legentibus obiiceret. Hos inter Thomas Reinesius .... multa, non intellecta Schotto, in Variis exposuit, & maculas Graeci codicis non paucas eluit. Hoc idem in parte operis alii praestantes ingenio ac doctrina viri praestiterunt, ut Philippus Labbeus in Candido, Olympiodoro, et ceteris Byzantinis historicis, Iohannes Pearsonus in Hierocle de fato et providentia, Ioh. Meursius in Helladio Besantinoo, in Procli Chrestomathiis Andr. Schottus et Pet. Nunnesius, Elias Veielius ... in Eulogio, et Gatakerus, sed hic obiter. Quae de Phaeacia insula e Cononis narrationibus descripsit Photius, ... Quirinus .... in Primordiis Corcyrae egregie illustravit."

2) Nomocanon.

1615, 4. Nomocanon PHOTII Patriarchae Constantinopolitani *Cum commentarijs Theodori Balsamonis Patriarchae Antiocheni* Interprete H. Agylaeo. *Accessere eiusdem* PHOTII, NILI *Metropolitae Rhodi*, & ANONYMI *tractatus de* SYNODIS *Oecumenicis*. LVTETIAE PARISIORVM, APVD ABRAHAMVM PACARD. Anno CIↃ.IↃ.CXV. *Cum privilegio* Regis *Christianissimi*. —— 2 ff. praefixa, quorum ultimum vacat, 287 pp. Textus graecus versioque latina plerumque coniunctim occurrunt. Bibl. acad. et seu. Lips.

B. gallicarum.

1743, 4. Extraits de Photius, traduits et accompagnez de notes par Gedoyn. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XIV. Mém. p. 179 sqq. 235 sqq. T. XVI. Hist. p. 97 sqq., et in Gottschedii versione germanica horum Memorabilium T. VIII. p. 137 sqq.

III. *Illustrantia Photium scripta.*

( ) Histoire de Photius, Patriarche schismatique de Constantinople, par le P. L. H. E. Paris, 1772, 8. —— Auctor huius libri contra Photium acerbe disputavit.

( ) Recension einer Recension des Dobreeschen Photius. Leipz., Hartmann (*nunc* Lehnhold) 1825, 8 mai. —— 16 pp. Hic censor refutat censuram, quae legitur in ephem. litt. Halens. 1825. no. 77 et 78.

Iac. *Basnagii* de Photio eiusque Scriptis observatio. —— *V.* eius editionem Lectionum antiquar. *Canisii*. T. II. P. II. p. 375—378.

G. B(urgess:) In Photii Lexicon notae. —— *V.* Classical Journal, no. LV. p. 38—46.

Gu. *Cave*: De Photio. —— *V.* eius Historiam litter. SS. ecclesiast. T. II. p. 47 sqq.

Pauli *Colomesii* de Photii scriptis dissertatio. —— Adiecta est eiusdem Paralipomenis ad Gu. Cave Chartophylacem ecclesiast. (Lips. 1687, 8) p. 29.

Fr. *Fontanius*: Dissertatio de Photio, novae Romae episcopo eiusque scriptis.

— In eiusdem: Novis Eruditorum Deliciis. (Florent. 1785, 8) p. XVII sqq.

Nic. *Gedoyn*. — *V.* supra s. v. Ctesias. III. et Memnon. III.

I. Gf. *Geisleri* de Photii Scientia medica dissertatio epistolica. Lips. 1746, 4.

Mart. *Hanckius*: De Photio. — *V.* eius Librum de Byzantinarum rerum Scriptoribus P. I. p. 269—396.

I. C. *Harenbergii* De Photii Etymologico Magno ad Nic. Barkey Diatribe epistolica. — In Bibl. Bremensi nova. T. V. Class. V. fasc. II. no. V. p. 290 sqq.

Ioh. Henrici *Leichii* Diatribe in Photii Bibliothecam, orationi qua munus professoris philosophiae extraordinar. in Academia Lipsiensi a. d. XIX. Ivnii a MDCCXLVIII. auspicabitur, praemissa. *In fine p.* LIV.: Lipsiae imprim. Vlric. Christian. Saalbachivs. 4. — 1 *f.* tit., LIV pp.

Ang. *Maii* commentatio de Photio patriarcha eiusque scriptis. — In eiusdem Nova Collectione Scriptorum veterum. Vol. I. prolegom. p. XXXVI—L.

Morelli: Variae lectiones ad lexicum Photianum. — *V.* eius Bibliothecam mstorum. T. I. p. 315 sqq.

Casim. *Oudin*: De Photio. — *V.* eius Commentarios de sacris Scriptoribus ecclesiae T. II. p. 200 sqq.

Pagius: De Photio. — *V.* eum in Crit. Baron. a. 858. T. XIII. p. 492. XIV. a. 868. VI—VIII. p. 148—152. a. 878. XI. p. 325 sq. et a. 886. V. VI. p. 422—424.

Chardon de la Rochette: Sur Photius. — *V.* Magasin encyclopédique T. III. (Paris 1797, 8) p. 364 sqq.

I. Iust. *Schier*: Adnotationes ad Photii Amphilochia. — *V.* eius Wittenbergische Anmerkungen *etc.* (Wittenb., 1738, 8) P. I.

I. F. *Schleusneri* Libellus animadversionvm ad Photii lexicon. Lips., svmptibvs F. Ch. Gvil. Vogel. MDCCCX. 4. — IV, 131 pp., et 1 *f.* 1 *Th.*, ch. scr. 1 *Th.* 8 *Gr.*

— —: Curae novissimae sive Appendix notarum et emendationum in Photii lexicon. Lips., sumptibus F. Ch. Guil. Vogel. MDCCCXII. 4. — VI, 539 pp. 3 *Th.*, ch. scr. 4 *Th.*

Nic. *Schow*: Specimen novae editionis Lexici Photiani ex apographo Reiskiano, quod in Regia bibliotheca Hauniensi adservatur, cum L. Aucheri suisque adnotationibus edidit. Hauniae, Schubothe MDCCCXVII. (1817), 8 mai. — 1 *Th.* 8 *Gr.*

Schroeckh: Ueber Photius. — *V.* eius: Christliche Kirchengeschichte. T. XX. p. 364 sqq. XXI. p. 192 sqq. XXII. p. 408 sqq. 547. T. XXIII. p. 283 sq. 322 sqq. XXIV. p. 128—176. p. 184—207.

E. B. *Swalue*: Disputatio acad. inaug. de discidio ecclesiae Christianae in Graecam et Latinam Photii auctoritate maturato. Lugd. B. (Lips., Weidmann) 1830, 4 mai. — 2 *Th.* 6 *Gr.*

Jacq. *Weguelin*: Mémoire sur le Patriarche Photius. — In Mem. de Berlin. a. 1777. p. 440 sqq.

Const. *Wolfii* dissertatio: Photius ephemeridum eruditarum inventor. Witteb. 1689, 4. — *V.* Leipz. allgem. litterar. Anzeiger a. 1800. no. 133. p. 1303 sq.

C. F. *Zepernick*: De Photio. — *V.* eius Commentarium de vita Leonis Sapientis, subiuncta eius editioni Casp. Achatii Beck de novellis Leonis, Augusti et philosophi etc. (Halae 1779, 8) p. 209 sqq.

PHRANZES v. GEORGIUS Phranzes.

PHRYNICHUS Poeta.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 783 sq.; *ed. n.* T. II. p. 483 sq.

I. *Fragmenta.*

(1560,) 8. Phrynichi comici poetae fragmenta, graece et latine. — V. *Iac. Hertelii* Vetustissimorum comicorum Sententias. (Basileae) p. 334 sqq. Rep. 1616.

1616, 8. — In *Hertelii* Bibliotheca veterum Comicorum. (Veronae) p. 334 sqq.

1626, 4. — graece et latine. — Inter *Hug. Grotii* Excerpta ex tragoediis et comoediis graecis. (Paris., Apud Nicolaum Buon) p. 496 sq.

II. *Illustrantia Phrynichum scripta.*

H. *Brentano*: Ueber die Perser des Aeschylus mit Vergleichung der Phönissen des Phrynichus Inaugural-Abhandlung. München 1832. Matth. Pössenbacher'sche Buchdruckerei. 8. — 37 pp.

C. J. *Hoffmann*: Ueber Phrynichus. — V. *Iahnii*, *Seebodii* et *Klotzii* Archiv für Philologie u. Paedagogik, An. 1833. p. 40—48.

A. *Meineke*: De Phrynicho, poeta comico. — *V.* eius Quaestionum scenicarum fasc. II. (Berol., 1827, 4mai.) p. 6—11. Notas criticas *C. G. A. Erfurdtii* v. in-

ter eius Observationes criticas maxime in Athenaei Deipnosophistas, in Königsberger Archiv für Philosophie *etc.* Vol. I. (Königsb. 1812, 8) p. 434 sq. al.

PHRYNICHUS Sophista.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 521 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 164 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Eclogae.

1517, 8. Phrynichi Eclogae nominum et verborum Atticorum. *Graece.* Romae per Zachariam Calliergum 1517. —— Rarissima editio, a perpaucis visa.

1532, 8. —— Cum Thoma Magistro. Lutet. ap. Mich. Vascosanum.

1601, 4. PHRYNICHI epitomae dictionvm atticar. libri III. sive ecloga, a Petr. Io. Nunnesio Valentino integritati restituta, Latinè conuersa, Eiusdemq; & Dauidis Hoeschelij Aug. Notis, in quis & aliorum auctorum loca partim emendantur, partim illustrantur, aucta. *AVGVSTAE VINDELICORVM, typis Michaëlis Mangeri.* Cum S. Caes. Maiest. priuilegio. *M.DCI.* —— 4 *ff.* praefixa, 93 pp., et 7 *ff.* indices; 129 pp.: Pet. Iohan. Nunnesii in Phrynichum notae; p. 130—133: quattuor epistolae Basilii M., graece nunc primum a Dav. Hoeschelio edita ex Cod. Aug. M. S. Prima epistola agit: de literarum fructu; 4 ff.: auctorum qui vel emendantur, vel illustrantur in Notis Nunnesij Index. *Cornelius de Pauw* in praefatione sua ad Phrynichum de Nunnesii editione iudicat haec: „Rarus est Phrynichi Libellus de Dictionibus Atticis cum Nunnesii et Hoeschelii Notis: Rarissimae sunt Scaligeri Notae in Phrynichum et Notas Nunnesii. Inde est, quod cum constituerim Graecos Scriptores minus obvios prelo iterum submittere, ut qui antea a paucis legebantur, mox ab omnibus legi possent; ad ea etiam non gravate accesserim. Primus, qui Phrynichum in lucem protraxit, fuit Zacharias Calliergus, usus Codice non malo, sed minus locupleti, quam postea usus fuit Nunnesius: qui sane fallitur, cum ista Calliergi pro Epitoma habuit; ac si ea, quae ex Libro suo edebat, Phrynichi Eclogas exhibere possent integras. Nam qui leviter modo et haec et illa considerat, videbit statim a Calliergo data non magis pro Epitoma habenda esse, quam data a Nunnesio: Liber Nunnesii, ut dixi, plura continuit, et in eo quaedam, quae sane opus integrius referunt; sed talia etiam in Libro Calliergi, ut quisque videt: Quare una est utriusque Editionis indoles, et Epitoma non magis haec, quam illa. Calliergus Alphabeti ordine Phrynichum edidit serie continua; quem in duos Libros divisum cum tertii initio promiscue edidit Nunnesius? Iste ordo Alphabeticus sitne a Calliergo, an a Calliergi Libro, incertum est: quanquam ubi ad ea attendo, quae ad V. Ἡρακλέα, Αὐτοτροφος, Εὔστραν, Ὁνδηποτοῦν, Φιλόλογος noto, inclinat animus, ut eum a Calliergo esse suspicer. Illud certum, Librum Nunnesii sane negligenter concinnatum esse: Nam et Libri tertii initium continet, quae duobus Libris praecedentibus jam dicta erant, et in ipsis illis duobus praecedentibus extant etiam, quae male geminantur: Vide, quae ad V. Βασίλισσαν et V. Γελάσιμον scribo. Unde non inepte colligi potest, et ea, quae Calliergus, et ea, quae Nunnesius dedit, excerpta esse ex integro opere; quae vel parcius, vel copiosius descripta sunt: Auctor, qui ipse opus suum condit, fatuus esset, si in eo ita se gereret. Quin et Liber primus ita finitur, ut ipsa confusio statim sese prodat, et non Auctorem, et Excerptorem et quidem minus accuratum, nobis demonstret. Verba Phrynichi, paucis additamentis exceptis, ubique retenta esse credo, neque incongruum proinde est, quod ad V. Ἐντέχνως noto: ipsaque additamenta accessisse eo probabilius, quo de Excerptore simus magis certi. De eo etiam non dubitandum, quin multa in Libro Calliergi rectius scripta fuerint, quam in Libro Nunnesii; idque aperte evincunt ea, quae in Notis ad loca singula monuimus: Accurate scilicet Editionem Calliergi cum Editione Nunnesii contulimus, diversitatesque omnes exacte adeo notavimus, ut in hac editione nostra illam Calliergi dederimus simul, nihilque in ea restet, quod jure desiderare possis. Id autem cum facere etiam debuisset Nunnesius, perperam ab eo neglectum est, eoque evenit, ut in locis quibusdam male caespitaverit, quae inoffenso pede facile transire potuisset, si Calliergi Editionem consuluisset.“

1739, 4. PHRYNICHI Eclogae nominum et verborum Atticorum, cum versione latina Petri Joannis Nunnesii et ejusdem ac Davidis Hoeschelii Notis: ut et notis Josephi Scaligeri in Phrynichum et Nunnesii notas. Curante Ioanne Cornelio de Pauw, qui notas quoque suas addidit. Traj. ad Rh. Apud Joannem Evelt. MDCCXXXIX. —— 42 *ff.* praefixa, 217 pp., 11 *ff.* Indices. Pag. ultima legitur: „Trajecti ad Rhenum Typis Petri Muntendam.“

1820, 8 mai. Phrynichi Eclogae nominum et verborum Atticorum cum notis P. J. Nunnesii, D. Hoeschelii, J. Scaligeri et Cornelii de Pauw partim integris partim contractis edidit, explicuit Ch. A. Lobeck. Accedunt fragmentum Herodiani et notae praefationes Nunnesii et Pauwii et Parerga de vocabulorum terminatione et compositione, de aoristis verborum authypotactorum etc. Lips. MDCCCXX. in libr. Weidmannia. —— 2 *ff.* praefixa, LXXX, 841 pp. 3 *Th.* 12 *Gr.*, ch. scr. 4 *Th.* 8 *Gr.*, ch. membr. 6 *Th.* Editor ipse de sua editione eiusque subsidiis praefatus est haec, in quibus etiam ea, quae priores editores Phrynichi praestiterunt, recensuit. Sunt autem p. LXXV.: „Eorum igitur, quae in hunc librum contuli, duplex genus est; unum e rebus ipsis, alterum assumtum. Prius illud in notis texto subjectis continetur, neque aliorsum spectat, quam ut praeceptorum a Phrynicho traditorum vis et ratio reddatur. Qua in parte superiorum interpretum copiis ita usus sum, ut J. Scaligeri notas fere integras et illibatas, Nunnesii, Hoeschelii, Pauwii, in brevius contractas exhiberem. Neque futurum arbitror, qui sibi hac contractione aliquid detractum jure queratur. Nam Scaligeri quidem nullam unam literam perire fas duco. Sed ex iis, quae homo Hispanus [Nunnesius], non indoctus sane, ut illa erant tempora, ante hos ducentos annos commentatus est, pleraque ad nostram aetatem ita vetusta sunt, ut neque fructus neque delectationis causa legi mereantur. Is enim persaepe nihil aliud nisi Pollucis, Thomae et Lexicographorum graecorum testimonia, eaque nonnunquam parum ad probationem conferentia, producit, primum ipsis, quibus scripta sunt, verbis graecis, deinde eadem in latinum conversa sermonem. Haeccine rursus apponi integra? quae unicuique promta et tractata esse debent? quae in notis ad Thomam, ad Moeridem et ceteros dialectorum scriptores in Grammaticorum libris scholasticis, in Lexicis adeo vulgaribus tum uberius tum explanatius et ad usum accommodatius exposita sunt? Imo haec philologiae sibi proludentis crepundia, quibus Minellii et Creuzeri sese exornent licet, sensim abjiciantur oportet. Hoeschelii autem notae maximam partem breves et inelaboratae exempla rerum notissima e longiquo petita afferunt. Non majore emolumento Pauwius tumultuatur, promissor vanissimus, qui quum omnibus rebus imparatus ad hanc accessisset provinciam, ea protulit, quae ab hominibus leviter doctis, quum ex tempore fabulantur, proferri solent. Sed quaecunque apud unum illorum deprehendissem non prorsus exoleta, inprimisque e conjecturali genere, de quo maxime dissentiunt hominum judicia, ea summa fide et industria asservavi; in quo ne quis judicio et delectu meo diffideret, malui in tutiorem partem peccare, quam ea omittere, quorum nec accessione pejor foret haec editio, nec decessione melior, et desiderium fortasse aliquod existere posset apud lectores negata cupientes.“ Deinde p. LXXVII sq.: „Ad textum adornandum nulla subsidia attuli praeter Phavorinum et Editiones Vasconsani et Pauwii, qui se Editionem Calliergi cum Nunnesiana accurate contulisse, omnesque earum diversitates exacte enotasse profitetur. Qui si nonnulla praetermisit, damnum fortasse a me illorum subsidiorum ope reparatum, sin minus, in tali scriptore, cuius pretium non in arte sed in substantia positum, non nimis dolendum est. Plurimum autem diligentiae interpretandis Phrynichi praeceptis impendi, quae quanti aestimanda sint, et unusquisque sibi experiri potest, et significavi breviter in ea commentatione, quae Analectis F. A. Wolfii T. II. inserta est.“ Ceterum conf. ephem. litt. Lips. 1824. no. 122 et 123, et *E. H. Barkeri* Observationes in Phrynichum Lobeckii, in Classical Journal no. LVII. p. 8—18.

2) Fragmenta.

1814, 8. *Ἐκ των Φρυνιχου του Ἀραβιου της σοφιστικης προπαρασκευης.* —— Inter *Imm. Bekkeri* Anecdota. Vol. I. p. 1—74.

II. *Illustrantia Phrynichum scripta.*

L. *Bachmann:* Variae lectiones in Phrynichum (ed. Lobeckii) et Herodianum. —— *V.* eius Anecdota Vol. II. p. 382—406.

Ch. A. *Lobeck:* Specimina observationum in Phrynichi Eclogas Partt. IV. *Progrr.* Regiom., typis acad. Hartungii. MDCCCXV. 4. —— 11, 12, 8, 11 pp.

(Iust. *Scaligeri*) Ad Phrynichum et eius interpretem Viri Illustris Notae. A Davide Hoeschelio Augustano editae. Avgvstae Vindelicorvm in Typographeio Michaëlis Mangeri. M.DCIII. 4. —— 1 *f.* praef., 11 pp. et 1 *f.* Hae notae saepissime Hoeschelii editioni adiunguntur.

PHRYNIS.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. II. p. 134 sq.

B. J. *Burette:* Recherches sur la Vie et sur les Ouvrages de Phrynis. —— *V.* Histoire de l'Acad. des Inscr. T. XIV. ed. 8. p. 422 sqq.

PHURNUTUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 398 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 554 sqq.

I. *Editiones textus.*

1505, f. min. *ΦΟΥΡΝΟΥΤΟΥ ΘΕΩΡΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΦΥΣΕΩΣ. Graece.* —— Cum *Aesopi* fabulis. Venetiis apud Aldum. *V.* ib. I. Aa) *β*).

(1543,) 8. CORNVTI SIVE PHVRNVTI DE NAtura Deorum gentilium Commentarius, è graeco in latinum conversus, per Conradum Clauserum Tigurinum. PALAEPHATI POETICArum fabularum explicationes, siue de non credendis fabulosis narrationibus, Liber utilissimus, Philippo Phasianino Bononiensi interprete. Adjecti quoq; sunt ijdem graece, in utriusq; linguae studiosorum gratiam, si cui forte conferre libeat, non paucis etiam quibus antea scatebant mendis purgati. ITEM IVLIANI AVRELII LESSIGNIENsis De cognominibus deorum gentilium Libri tres. Rerum & uerborum in hisce omnibus memorabilium locupletissimus Index. BASILEAE. —— *Haec f.* 1 *a* (*sign.* a) *legitur. F.* 1 *b:* EXCELLENTISSIMO uiro domino Christophoro Clausero, Medicae facultatis Doctori eximio, apud Tigurinos Archiatro, consanguineo suo plurimum colendo, Conradus Clauserus S. D. *Subscripta est haec epistola complectens* 3 *ff.:* Ex Thosa, 4. Ian. Anno ab incarnato Christo 1543. *Sign. b:* CORNVTI CAPITVM Index. *Pagina aversa:* PALAEPHATI CAPItum Index. *Sign. b f.* 2 *a:* Iul. Aurelii de cognominibus Deorum libri primi Capitum Index *etc. Sign. b f.* 2 *b* exhibetur index graecus ad Phurnutum; *Sign. b f.* 3 *a* index graecus ad Palaephatum. Haec omnia implent 7 *ff.* praefixa, quae aliud fol. vacuum sequitur. Textus in titulo laudatorum scriptorum in seqq. foliis legitur, et quidem p. 1—91: CORNVTI DE NATVRA DEORVM Commentarius. CONRADO CLAVSERO Tigurino interprete. DE COELO. Pag. 92 sqq.: AD AMPLISS. ANTISTITEM, ET D. D. Ricardum Norwicensem Episcopum *etc.* Epistola. Pag. 99 sqq.: DE PALAEPHATO NONnulla, eiusdem Philippi Phasianini ad Lectorem. Pag. 104 sqq.; PALAEPHATVS, DE NON CREDENDIS fabulosis narrationibus, Philippo Phasianino interprete. Pag. 164 sqq.: NOBILISSIMO ET ERUDITISsimo uiro Francisco à Burgundia Iulianus Aurelius Lessigniensis S. P. D. Pag. 171 sqq.: IULIANI AURELII LESSIGNIENS. de Cognominibus Deorum Gentilium. *Sign.* Y2: CRANEVELDIUS IN SUPREma Mechliniensi curiȩ consiliarius in librum Iul. Aurelij de Cognominibus deorum gentilium. Disticha VI.; deinde Errata. 22 *ff.* Index. Deinde singulari paginarum ordine Pag. 1 sqq.: *ΦΟΥΡΝΟΥΤΟΥ ΘΕΩΡΙΑ, ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΦΥΣΕΩΣ.* Pag. 78 sqq.: *ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ.* Pag. 126: *ΤΕΛΟΣ.*

1670, 8. *ΦΟΥΡΝΟΥΤΟΥ ΘΕΩΡΙΑ περι θεων φυσεως.* PORNUTI (?) Commentarius De Natura DeoruM. (*Graeca.*) Interprete Conr. Clausero. Cantabrigiae, Ex Officina J. Hayes, Celeberrimae Academiae Typographi, Impensis Joann. Creed, Bibliopolae Cantab. 1670. —— 1 *f.* praef., 106 pp., et 2 *ff.* index. Inter *Thomae Gale* Opuscula mythologica, ethica et physica. Cantabrigiae, Ex Officina J. Hayes *etc.* 1671 (MDCLXXI.). Rep. 1688.

1688, 8 mai. *Φουρνουτου Θεωρια περι της των θεων φυσεως.* Phurnuti de natura deorum Commentarius. Graece et Latine. —— Inter *Th. Gale* Opuscula mythologica *etc.* (Amst., Apud Henricum Wetstenium 1688) p. 137—236. *V.* 1670.

II. *Illustrantia Phurnutum scripta.*

Bouhier: Sur la vie de Cornutus. —— *V.* eius Remarques sur la dissertation critique „in vitam A. Persii Flacci," quae leguntur in *Schelhornii* Amoenitatibus litterariis. T. X. p. 1133 sqq.

I. Iac. *Breitinger:* De Cornuti vita. —— *V.* eius Exercitationem criticam in vitam A. Persii Flacci, in *Schelhornii* Amoenitatibus litter. T. X. p. 1103 sqq.

Iac. *Brucker:* De Cornuto. —— *V.* eius Historiam crit. philosophiae Vol. II. p. 537 sqq.

Th. *Creen:* De Cornuto. —— *V.* eum: Ad Casaubonum de Graecorum poesi et Romanorum satira, edid. Rambach, p. 232 sqq.

G. I. *Martini.* —— *V.* supra ANNAEUS Cornutus.

PHYLARCHUS.

Fr. *Sevin*: Recherches sur la Vie et les Ouvrages de Phylarque. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XI. p. 185 sqq. ed. 8.

PINDARUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 550 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 57 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Poemata omnia.*

1513, 8. *ΠΙΝΔΑΡΟΥ.* || *Ολυμπια.* || *Πυθια.* || *Νεμεα.* || *Ισθμια.* || *Καλλιμαχου ὕμνοι, οἱ εὑρισκόμενοι.* || *Διονυσιου περιηγησις.* || *Λυκοφρονος ἀλεξανδρα, το σκοτεινον ποιημα.* || PINDARI. || Olympia. || Pythia. || Nemea. || Isthmia. || Callimachi hymni qui inueniuntur. || Dionysius de situ orbis. || Licophronis (?) Alexandra, óbscurum poema. || *Infra Aldi insigne typ.* AL||DVS. *Haec f.* 1*a*; *f.* 1*b epistola legitur inscr.*: ALDVS MANVTIVS ROM. AN- || DREAE NAVAGERIO PA- || TRITIO VENETO. || S. P. D. || (s)Vnt jam quatuor anni *etc.*, *quae explicit f.* 2*b verbis*: et nos ut amas, ama. Vale. *F.* 3 (*sign.* * iii) *a index argumentorum*: HABENTVR IN HOC LIBRO HAEC. || Pindari Olympia, quorum cantica. XIIII. || *ἀριςον μεν ὑδωρ, ὁ δε.* ... 1. || *etc.*, *quae f.* 4 (*sign.* * iiii) *a explicit. Deinde sequitur*: *Πινδαρου λυρικου γενος.* || *Πινδαρος, το μεν γενος etc. Haec vita f.* 5*a lin.* 2 *explicit*; *lin.* 3 *alia incipit inscr.*: *Και ἀλλως ἐκ των Σουϊδα.* || *Πινδαρος θηβαιος, etc. Haec posterior explicit f.* 5*b lin.* 6; *lin.* 7 *incipit*: Laus Pindari ex Horatio. || Pindarum quisquis *etc.*, *quae f.* 6*a lin.* 11 *finitur. Deinde exhibetur*: *Γενος Καλλιμαχου ἐκ των Σουϊδα.* || *Καλλιμαχος, υἱος βαττου, etc.*, *quae excedit f.* 6*b. lin.* 20. *Continuo sequitur*: *Γενος διονυσιου ἐκ των Εὐςαθιου.* || *Ο δε διονυσιος, etc.*, *quae explicit f.* 8. *lin.* 4., *quam excipit*: *Και ἀλλως ἐκ των Σουϊδα.* || *Διονυσιος etc.*, *quaeque explicit lin.* 8. *Sequitur*: *Γενος λυκοφρονος κατα καικον.* || *Λυκοφρων, etc.*, *finiens f.* 8*b. Continuo exhibetur*: *Και ἀλλως ἐκ των Σουϊδα.* || *Λυκοφρων etc. Finis hujus paginae est*: ... *το σκοτεινον ποιημα. In fine* (*p.* 374): Venetijs in aedib. Aldi, et Andreae Asulani || Soceri, Mense Ianuario M. D. XIII. —— 8 *ff.* praefixa, *Ebert* recte 373, *Renouard* minus accurate 374 pp., *sign.* 1—24 (. i, ii, iii, iiii) et 1 vac. *f.* Signaturae sunt, ut apparet, numeri, quibus illo tempore typographi non usi sunt. In Epistola Aldi Manutii ad Andream Nauagerium, editioni praefixa, repetita legitur in *Maittairii* Annalibus typogr. T. II. p. 248 et in Classical Journal no. IX. p. 172 sq., dicit Aldus: „Sunt jam quatuor anni Nauageri cariss. cum statui duram hanc prouinciā nostram intermittere, quod uiderem totam ferè Italiā ardere crudelissimo bello. tum quia cogebar abesse Venetijs, ut agros, et pretiosa praedia nostra, quae amisimus, non nostra quidē culpa, sed horum infelicium temporum, recuperaremus. ... Verum cum nihil proficeremus .... revertimus Venetias .... mutavi sententiam, atq; ad labores redij, etc. Pag. 1—64 habentur Olympia carmina, super unaquaque pagina inscripta, *ΠΙΝΔΑΡΟΥ — ΟΛΥΜΠΙΑ*; pag. 65—143 Pythia, eodem modo inscripta: *ΠΙΝΔΑΡΟΥ — ΠΥΘΙΑ*; pag. 144—195 Nemea, inscripta: *ΠΙΝΔΑΡΟΥ — ΝΕΜΕΑ*; pag. 196—226 Isthmia, inscripta: *ΠΙΝΔΑΡΟΥ — ΙΣΘ.*, excepta pag. 225, ubi errore typogr. *ΝΕΜΕΑ* legitur. Pag. 227 sqq. legitur Callimachus, superscriptus: *ΚΑΛΛ. — ΥΜΝ.*, et explicit pag. 269. Pag. 270 epigramma in Callimachum exhibetur, inscr.: *Εἰς Καλλιμαχον*, et signatum: *Λασκαρεως.* Pag 271—316 habetur Dionysius Periegetes, inscr.: *ΔΙΟΝ. — ΠΕΡΙΗΓ.*, pag. 317—373 Lycophron, superscr.: *ΛΥΚΟΦ. — ΧΑΛΚ.*, et pag. 317 his verbis incipiens: *ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ.* Pag. 369. 371 et 373 paginae inscriptio est: *ΑΛΕΞΑΝ.* loco *ΧΑΛΚ.* paginae Numerus aversae ad dextram conspicitur. Ceterum error in carmine Olympio XIII. pag. 62, consilio fortasse commissus, memorabile dictu est: *ἀλδῶ* (?) *τε δίδοι καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν.* Haec rara editio in Bibl. regia Berolin. et Dresd. adservatur. *Heynii* iudicium de hac editione est (v. eius editionem a. 1798. Vol. I. p. 27 conf. p. 37 sq. ed. nova Vol. I. p. XXII.): „Quot et quos codices Aldus et secundum eum Calliergus expresserint, non constat. Nec iisdem eos libris per totum opus usos esse liquido cognovimus. In Olympiis Aldus codicem recentem habuisse videtur, qui ad dialectum vulgarem plurima inflexisset et mutasset. Longe meliorem librum expressit in Pythiis et in Nemeis: alium, eumque satis corruptum, in Isthmiis. Calliergus vero in Olympiis statim emendatiores libros adhibuit, plura quoque ex Scholiis, quae primus apposuit, mutuatus est." *Boeckhius* indicat hoc modo (v. eius editionem Vol. I. p. X.): „In Olympiis Aldum et, qui cum eo conseu-

tiunt, libros ad germanam poetae scripturam propius accedere, Romanam (anni 1515) mirum quantum ab ea differre animadverti; sed in Pythiis Aldina passim interpolationem redolet." Scholia graeca, quae Aldus in epistola laudata promisit, nunquam prodierunt. Exemplum Spencerianum non in ch. pergam., ut *Ebert* in Allgem. bibliogr. Lex. no. 16848 male dicit, sed in ch. membr. impressum est quod *Renouard* in Annales des Aldes (1525) T. I. p. 141 docet. Errata typographica in hac satis rara editione non raro occurrunt.

1515, 4. *ΠΙΝΔΑΡΟΥ, ΟΛΥΜΠΙΑ. ΠΥΘΙΑ. ΝΕΜΕΑ. ΙΣΘΜΙΑ Μετα ἐξηγησεως παλαιας πανυ ωφελιμου, και σχολιων ὁμοιων. Infra Zachariae Calliergi signum, inscr. aquila Z K. Infra:* Impressi Romae per Zachariam Calergi (?) Cretensem, per missu S. D. N. Leonis. X. Pont. Max. ea etiam conditione, ut nequis alius per quinquennium hos imprimere, aut uenundare Libros possit: utq; qui secus fecerit, is ab universa dei Ecclesia toto orbe terrarum expers excommunicatusq; censeatur. *In fine f.* 240 *a: Ἡ τȣ πινδαρου περιοδος αὐτηι, των ὀλυμπιονικων, πυθιονικων. νεμεονικωντε και ἰσθμιονικων, ἐν Ῥωμη τη βασιλιδι των πολεων, παρα τοις οἰκιοις τȣ μεγαλοπρεπους Αὐγουςινου του κιωου ἐντυπωθεισα, περας εἰληφεν ἠδη συν θεω. ἀναλωμασι μεν τοις αυτȣ, δια παραινεσεως τȣ λογιου ἀνδρος Κορνηλιου βενιγνου τȣ οὐϊτερβιεως. πονω δε και δεξιοτητι, Ζαχαριου καλιεργου του κρητος. Ἐτει τω ἀπο της ἐνσαρκȣ οἰκονομιας τȣ κυριȣ ἡμων Ἰησου ΧΡΙΣΤΟΥ, χιλιοςω, Φιέ. μηνος αὐγυςου, ιγ'. ΛΕόντος δεκατου μεγιςου αρχιερεως, ὁσιως οἰακονομουντος Ῥωμην. Ἡ των τετραδιων κατα ταξιν ἀκολουθια. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ζ. Η. Θ. Ι. Κ. Λ. Μ. Ν. Ξ. Ο. Π. Ρ. Ἀπαντα εἰσι τετραδια. πλην των, α. ι. ν. ξ. ὀντων τριαδιων, και τȣ. Θ. πενταδιου.* —— 240 non num. *ff.* cum *sign.* *α — ξ* et *Α — Ρ*, quorum *f.* 66 (*sign. ι* 6) et *f.* 168 (*sign. Θ* 10) vacant. In hac rara editione, Scholia graeca primum prodierunt. Calliergi in Olympiis, Nemeis, et Isthmiis codd. meliores Aldinis, in Pythiis autem deteriores adhibuit. Ceterum haec editio, quamquam vitiis typographicis non vacat, omnium reliquarum fundum esse luculentis argumentis liquet. Bibl. acad. et sen. Lips.

1526, 8. *Πινδαρου Ολυμπια, Πυθια, Νεμεα, Ισθμια.* Pindari Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia. *Graece.* Basileae per Ant. Crat. An. MDXXVI. —— 6 *ff.* praefixa, quorum ult. vacat, 312 pp. et 4 *ff.* Hanc editionem Iac. Ceporinus ad editionem Romanam et collata Aldina paravit, sed post mortem eius edidit eam *Ulr. Zwingli*, qui etiam praefationem praemisit et epilogum addidit. Ceterum est emendatissima editio. *Ebert* in Allgem. bibliograph. Lexic. no. 16850 dicit repetitam esse hanc editionem eodem a. 1526 loco a. 1556 „apud heredes And. Cratandri, 8"; equidem illam editionem non novi. Rep. 1556.

1542, 8 max. *ΠΙΝΔΑΡΟΥ. Ολυμπια. Πυθια. Νεμεα. Ισθμια. Μετα ἐπηγησεως παλαιας πανυ ὠφελιμȣ, και σχολιων ὁμοιων.* PINDARI. Olympia. Pythia. Nemea. Isthmia. FRANCOFORTI, opera & impensa Petri Brubacchij, Anno M.D.XLII. —— 370 num. *ff.*, et 7 *ff.* index et in pag. ultima: Errata, quae autem in ex. bibl. acad. Lips. desiderantur. Haec editio non splendida, neque etiam satis nitida est. E Romana editione textum expressum esse Heynius affirmat: in margine autem variantes aliquot lectiones, ex editione Aldina depromptae, leguntur; praeterea alia loca vir doctus, ceterum non notus, partim emendavit, partim depravavit. Bibl. sen. Lips. habet integrum exemplar.

1556, 8. *Πινδαρου Ὀλυμπια, Πυθια, Νεμεα, Ἰσθμια.* Pindari Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia. (*Graece*). Hae victoriae ad emendatum doctiss. Iacobi Ceporini exemplar collatae nunc exeunt Basileae per heredes Andreae Cratandri. MDLVI. m. Septembri. —— Mera est editionis a. 1526 repetitio.

1558, 4. Pindari Olympia, Pythia, Nemea et Isthmia. Graece. Paris., apud Gu. Morellium in Graecis typographum Regium. MDLVIII. —— Hanc nitidam editionem ad Brubachianum exemplar a viro valde erudito, qui fortasse Morellus ipse fuit, curatam esse constat; sed Cratandriana editio non adhibita est.

1560, 24. PINDARI *Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia.* CAETERORVM Octo Lyricorum carmina, ALCAEI, SAPPHVS, STESICHORI, IBYCI, ANACREONTIS, BACCHYLIDIS, SIMONIDIS, ALCMANIS, *Nonnulla etiam aliorum.* Omnia graece et latine. PINDARI interpretatio nova est, eaque ad verbum, caeteri partim ad verbum partim carmine sunt redditi. ANNO M. D. LX. Excudebat Henr. Stephanus, illustris uiri Huldrichi Fuggeri typographus. ... *Titulus voluminis secundi est:* CARMINVM POEtarum nouem, lyricae poeseωs principũ fragmenta.

ALCAEI, SAPPHVS, STESICHORI, IBYCI, ANACREONTIS, BACCHYLIDIS, SIMONIDIS, ALCMANIS, PINDARI. *Nonnulla etiam aliorum.* Cum Latina interpretatione, partim soluta oratione, partim carmine. ANNO M. D. LX. Excudebat Henr. Stephanus, illustris uiri Huldrichi Fuggeri typographus. —— In Pindari textu Stephanus secutus est Morellianum exemplar, adhibitis scholiis graecis et editione Cratandriana. Versio autem Stephani latina Pindari paraphrasis potius est, quam vera versio. Conf. Bibliothek der schön. Wiss. T. VI. p. 232. Rep. 1566 sqq.

1566, 24. PINDARI *Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia.* CAETERORVM Octo Lyricorum carmina, ALCAEI, SAPPHVS, STESICHORI, IBYCI, ANACREONTIS, BACCHYLIDIS, SIMONIDIS, ALCMANIS Nonnulla etiam aliorum. Editio II. Graecolatina H. Steph. recognitione quorundam interpretationis locorum, & accessione lyricorū carminum locupletata. ANNO M. D. LXVI. *Excudebat Henr. Stephanus, illustris uiri Huldrichi Fuggeri typographus. .... Singularis voluminis II. titulus est:* CARMINVM POEtarum nouem, lyricae poeseως principū fragmenta. ALCAEI, SAPPHVS, STESICHORI, IBYCI, ANACREONTIS, BACCHYLIDIS, SIMONIDIS, ALCMANIS, PINDARI. *Nonnulla etiam aliorum.* Cum Latina interpretatione, partim soluta oratione, partim carmine. Editio II. multis versibus ad calcem adiectis locupletata. ANNO M. D. LXVI. Excudebat Henr. Stephanus, illustris uiri Hulderichi Fuggeri typographus. —— 575, 568 pp., et vac. 2 *ff.* In hac nova editione saepe, sed nonnunquam temere ab alio correctore, textus emendatus est; attamen posteriori tempore neglecta esse haec editio videtur. Etiam aucta est haec editio iis, quae T. II. p. 433—468 leguntur.

1567, 16. PINDARI *etc. ut supra a.* 1560. Nonnulla etiam aliorum *etc.* Antverpiae, ex officina Christophori Plantini Anno clↄIↄLXVII. *Tomi II in I vol.* —— Haec rara et nitida et diligenter correcta editio ex Stephaniana prima expressa est. In *Eberti* Allgem. bibliograph. Lexic. no. 16856 annus 1576 legitur. Accurate editio indicatur in *Freytagii* Adparatu T. III. p. 568 sq.

1586, 24. PINDARI *Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia.* CAETERORVM OCTO Lyricorum carmina, ALCAEI, SAPPHVS, STESICHORI, IBYCI, ANACREONTIS, BACCHYLIDIS, SIMONIDIS, ALCMANIS, *Nonnulla etiam aliorum.* Editio III. Graecolatina H. Steph. recognitione quorundam interpretationis locorum, & accessione lyricorum carminum locupletata. Apud Henric. Stephanum. *M.D.LXXXVI.* — CARMINVM POETArum nouem, lyricae poeseως principum, fragmenta. ALCAEI, SAPPHVS, STESICHORI, IBYCI, ANACREONTIS, BACCHYLIDIS, SIMONIDIS, ALCMANIS, PINDARI. *Nonnulla etiam aliorum.* Cum Latina interpretatione, partim soluta oratione, partim carmine. EDITIO TERTIA. Apud Henricum Stephanum. *M. D. LXXXVI. II Partes.* —— 414 pp. et 1 vac. *f.*; 300 pp. Haec secunda repetitio ex priore editione expressa est, aucta Pindari vita ex Scholiasta, Suida et Gyraldi dialogo IX. de poetarum historia, atque aliquot Casauboni notis, quae p. 411—414 exhibentur, sed in posterioribus editionibus omissae sunt. Bibl. sen. Lips.

1590, 8. *ΠΙΝΔΑΡΟΥ Ὀλυμπια, Πυθια, Νεμεα, Ἰσθμια.* Pindari Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia. *Graece.* Lugd. Bat., ex officina Plantiniana apud Franc. Raphelengium M. DXC. —— 8 *ff.* praefixa, 246 pp. Haec editio textum principis Stephanianae editionis habet.

1598, 8. *ΠΙΝΔΑΡΟΣ.* PINDARI Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia. *Graece & Latine.* Latinam interpretationem M. Aemilivs P. Fr. Porti C. F. Linguae Graecae Professor nouissime recognovit, accurate repurgauit & passim illustrauit. *Apud Hieronymum Commelinum Elect. Palat. typographum.* Anno CIↃIↃXCIIX. — *ΛΥΡΙΚΟΙ.* Carminum poetarum novem, lyricae poeseως principum, fragmenta. ALCAEI, SAPPHUS, STESICHORI, IBYCI, ANACREONTIS, BACCHYLIDIS, SIMONIDIS, ALCMANIS, PINDARI. Nonnulla etiam aliorum. Cum latina interpretatione partim soluta oratione, partim carmine. Apud Hieronymum Commelinum *etc.* CIↃIↃXCIIX. —— 16, 176; 191 pp. Hae duae partes separatim etiam occurrunt. Alterius partis titulus interdum etiam in fronte totius operis occurrit. Lyricorum fragmenta subiiciuntur cum Henr. Stephani dissertatione in Anacreontem, et hinc p. 171—191: *M. Aemilii Porti* — breves in Euripidem [*loco* Pindarum *dicit*] et aliquot Lyricorum poetarum fragmenta, dum opus typis mandaretur, notae raptim scriptae. Hae notae sunt ieiunae.

1599, 4. *ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑ. ΠΥΘΙΑ. ΝΕΜΕΑ. ΙΣΘΜΙΑ. Μετα ἐξηγησεως παλαιας πανυ ὠφελιμου, και σχο-*

λιων ὁμοιων. PINDARI OLYMPIA. PYTHIA. NEMEA. ISTHMIA. Adiuncta est interpretatio Latina ad verbum. *Cum indicibus necessariis.* OLIVA PAVLI STEPHANI. ANNO M. D. XCIX. *In fine p* 332: EXCVDEBAT PAVLVS STEPHANVS ANNO M.D.XCIX, MENSE AVGVSTI, X. CAL. SEPT. —— 8 *ff.* praefixa, 487 pp., et 2 *ff.* index. Ad hanc editionem, quae textum editionis Brubachianae, ex Stephaniana a. 1566 emendatae, habet, Schmidius et editores Oxonienses provocant. Satis est bona editio, atque usibus perquam accommodata. Ceterum est haec tertia editio, in qua Scholia exhibentur. Bibl. sen. Lips.

1600, 24. PINDARI Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia. CAETERORVM OCTO Lyricorum carmina *etc. ut supra s. a.* 1586. EDITIO QUARTA. Apud Henricum Stephanum. MDC. *II Partes.* —— Haec editio ex editione a. 1566 expressa est. Rep. 1612.

1612, 24. PINDARI *etc. ut supra s. a.* 1600. EDITIO QVINTA. Oliva Pauli Stephani. MDCXII. —— Pars secunda titulo tantum minore ornata est. Rep. 1624.

1614, f. — graece et latine. —— In *Iac. Lectii* Corpore poetarum graec. (Genev.) T. II. p. 1 sqq.

1616, 4. *ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΠΕΡΙΟΔΟΣ* hoc est PINDARI Lyricorum Principis, plusquam sexcentis in locis emaculati, ut jam legi & intelligi possit, Ὀλυμπιονικαι, Πυθιονικαι, Νεμεονικαι, Ἰσθμιονικαι, illustrati Versione nova fideli, Rationis metricae indicatione certa, Dispositione textus genuina, Commentario sufficiente. Cum Fragmentis aliqvot diligenter collectis, Indice locuplete Victorum, Autorum, Rerum & Verborum, Discursu Duplici; uno de Dithyrambis: altero de Insula Atlantica ultra Columnas Herculis, qvae America hodie dicitur. Opera Erasmi Schmidii Delitiani, Graec. & Mathemat. Prof. Publ. Sumptibus Zachariae Schureri (Witebergae), Bibliopolae Anno MDCXVI. —— 3 *ff.* praefixa, 23 pp. contin. praefationem et Errata, 331 pp. contin. Olympia et Pythia carmina; 4 *ff.* praefixa, et 395 pp. contin. Nemea carmina; 4 *ff.* praefixa, 267 pp. contin. Isthmia carmina *etc.* Textus fundamentum est editio Cratandriana; sed Schmidius adhibuit varias lectiones codicum mstorum ex Elect. Palatina Bibliotheca Heidelbergensi, quas *Ianus Gruterus* excerpsit, deinde etiam editiones veteres, quibus *Vitus Winshemius*, *Rittershusius*, et *Ioach. Camerarius* suas adnotationes adscripserunt. His subsidiis multa Schmidius profecit, quamquam magis ad metricas leges, quam ad subsidia litteraria textum mutavit et emendavit. Ex Scholiis tantum Excerpta commentario suo inseruit. Versio autem latina, quam editor de suo adjecit, adeo vilis atque contorta est, ut ea poetam obscuriorem reddiderit.

1620, 4. *ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΠΕΡΙΟΔΟΣ.* PINDARI OLYMPIA, PYTHIA, NEMEA, ISTHMIA. *IOHANNES BENEDICTVS Medicinae Doctor, & in Salmuriensi Academia Regia linguae Graecae Professor,* AD METRI RATIONEM, VARIORVM EXEMPLARIVM FIDEM, SCHOLIASTAE ad verisimiles coniecturas directionem, totum authorem innumeris mendis repurgauit. *METAPHRASI RECOGNITA, LATINA PARAPHRASI addita, poëticis & obscuris phrasibus Graeca prosa declaratis; denique adiectis rerum & verborum breuibus & sufficientibus commentarijs, arduum eiusdem sensum explanauit.* EDITIO PVRISSIMA, CVM INDICE locupletissimo. SALMVRII, Ex typis PETRI PIEDELII. *Anno* M.DC.XX. CVM PRIVILEGIO REGIS. —— 8 *ff.* praefixa, 756 pp., 1 *f.* Errata et 27 *ff.* index. Textus ex Schmidiana editione descriptus; Versio latina emendata, deinde paraphrasis latina ab Ioanne Benedicto addita est. Commentarius inter multa iam nota et detrita multa etiam bonae frugis continet. Oratio lyrica verbis vulgaribus graecis, ex scholiis non sine iudicio excerptis, illustratur. Bibl. sen. Lips.

1623, 8. Pindari Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia. Graece. Paris., sumptibus C. Morelli, Typographi regii. MDCXXIII.

1624, 24. Editio VI. Ebroduni ex Societatis Heluet. Cald. MDCXXIV. —— V. 1612.

1697, f. *ΠΙΝΔΑΡΟΥ Ὀλυμπια Νεμεα Πυθια Ἰσθμια.* PINDARI Olympia, Nemea, Pythia, Isthmia. Vna cum latina omnium versione carmine lyrico per Nicolaum Sudorium. Quid praeterea huic accessit editioni praefatio indicabit. OXONII E THEATRO SHELDONIANO. MDCXCVII. —— Praefixa tabula effigiei, 17 *ff.* praefixa, 497 pp., 42 *ff.* index, 77 pp., et 1 *f.* Errata. Exemplaria in ch. m. rarissime occurrunt. Textus est Schmidii aeque ac versio latina; editores

autem *Rich. West* et *Rob. Welsted* temere mutarunt, qui etiam I. Benedicti paraphrasin latinam una cum argumentis ex illius editione desumptam addiderunt. Priores editiones neglexerunt; varias autem lectiones, quae non magni momenti sunt, e quinque codicibus mstis Bodleianis excerpserunt. Praeterea addiderunt vitam Pindari novam, atque aliam ac illas a Thoma Magistro et Suida compositas, quas etiam subiecerunt. Chronologiam, quae praefigitur, Olympionicarum, cum editoribus communicavit *Guilielmus Lloyd*, Episcopus litchfeldensis. Quae in ea desiderarunt viri docti legi possunt in *I. Clerici* Bibliotheque choisie T. VI. p. 257 sqq. Deinde exceperunt Fragmentum aliquod Phlegontis Tralliani *περι των Ὀλυμπιων*, atque Pindari Fragmenta, ab Erasmo Schmidio collecta. Denique confecerunt indicem, qui omnibus prioribus locupletior est, cui alium de auctoribus, a Scholiaste citatis subiecerunt. Scholia antiqua textui graeco subiecta sunt. Notae plurimae ex Erasmi Schmidii adnotationibus excerptae sunt. Conf. infra *III. Illustrantia* s. v. *Dawes*; praeterea etiam Bibliothecam librorum novorum collectam ab L. Neocoro et Henrico Sikio T. II. (Traject. ad Rh. 1698, 8.) p. 361 sqq. Acta Eruditorum a. 1698 p. 118 sqq. et Nachrichten von einer Hallischen Bibliothek T. III. p. 461 sqq.

1744, 8. *ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΤΟΥ ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΣΩΖΟΜΕΝΑ. ΟΛΥΜΠΙΑ. ΠΥΘΙΑ. ΝΕΜΕΑ. ΙΣΘΜΙΑ.* OMNIA PINDARI QVAE EXTANT. OLYMPIA. PYTHIA. NEMEA. ISTHMIA. CVM INTERPRETATIONE LATINA. TOMVS I. — TOMVS II. GLASGVAE IN AEDIBVS ACADEMICIS. Excudebat ROB. FOULIS Academiae typographus. MDCCXLIV. —— 2 *ff.* contin.: *Ex των Σουιδα*, 389 pp. textus graecus, cui versio latina subiecta est; 10 pp. Argumenta, et 1 *f.* index librorum Foulis typographi. Titulus voluminis II. habetur post paginam 108. Textus et versio latina ex editione anni 1697 diligenter accurateque expressus est. *V.* 1770.

1754 — 1758, 32. *ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΤΟΥ ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑ, ΠΥΘΙΑ, ΝΕΜΕΑ, ΙΣΘΜΙΑ.* Ex editione Oxoniensi. Glasguae: Excudebant Rob. et Andr. Foulis. *IV Voll.* —— 12 *sh.* Exemplaria aliquot in ch. pergam. sunt impressa, unumque carminum olymp.

1755, 12. PINDARI opera, graece et latine (*ad editionem Oxoniensem edidit W. Bowyer*). Lond., impr. W. Bowyer. —— 12 *sh.* Haec editio nitide et diligenter typis excussa est.

1762, 8. — graece et latine, cum notis et scholiis. Venetiis. MDCCLXII.

1762 — 1768, 8. *ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ.* I VINCITORI OLIMPICI DI PINDARO TRADOTTI IN ITALIANE CANZONI ED ILLVSTRATI CON POSTILLE DA GIANBATISTA GAVTIER. Jn Roma 1762. nella stamperia del Komarek. Con licenza de' superiori. — *ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ.* I VINCITORI PIZJ *etc.* 1765. — *ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ.* I VINCITORI NEMEI *etc.* 1768. — *ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ.* I VINCITORI ISMJ *etc.* 1768. *IV Voll.* —— Cum figg. e nummis desumptis. Versio italica, etsi poetica elegantia facta, nec satis fidelis neque ad textum graecum sed ad versionem latinam atque versionem italicam *Adimari* composita est; ceterum autem ab Italis certatim laudatur. *V.* infra II. D. Aa).

1770, 12. *ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΤΟΥ ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΣΩΖΟΜΕΝΑ. ΟΛΥΜΠΙΑ, ΠΥΘΙΑ, ΝΕΜΕΑ, ΙΣΘΜΙΑ.* PINDARI quae extant. Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia. Cum Interpretatione Latina. Tomus I. — Tomus II. Glasguae: in aedibus academicis, excudebant Rob. et Andr. Foulis. MDCCLXX. *II Voll.* —— Nitida sed non satis accurate impressa repetitio editionis a. 1744. Titulus, et XIV pp. contin. argumenta, 276 pp.; VIII pp. contin. argumenta, 162 pp. 7 *sh.*

1773, 4 min. Pindari Carmina. (*Graece*) Cum lectionis varietate curavit Ch. Glo. Heyne. Gotting., Dieterich. — Pindari Carmina ex interpretatione latina emendatiore (*per I. Benj. Koppe*), curavit Ch. Glo. Heyne. Gotting., Dieterich. — Additamenta ad lectionis varietatem in Pindari carminum editionem Gotting. MDCCLXXIII. notatam. Gotting., Dieterich MDCCXCI. —— Nova sed non satis considerate facta recognitio. Exemplaria in ch. holl. rarissime occurrunt. *V.* 1817.

1792 — 1795, 8. Pindari Carmina et Fragmenta, graece. Cum Scholiis integris emendatius edidit, varietatem lectionis, adnotationem criticam et indices adjecit Ch. Dan. Beckius. Lips., Beer. *II Voll.* —— XXXII, 507, 437 pp. In hac nova editione textus, inprimis autem scholia graeca, adhibitis prioribus editionibus, emendata extant. Sed edita sunt tantum Volumine I. Olympia carmina, adiectis scholiis notisque criticis, deinde Volu-

mine II. Pythia et Nemea carmina cum scholiis. *V.* 1811.

1796, 12. Pindari Carmina. Graece ex recensione Beckiana in usum Praelectionum acad. Upsal.

1797, 8. Pindari Carmina (*Graece*), Scholis habendis iterum expressa, curante Ch. Glo. Heyne. Gotting., Dieterich. —— VI, 312 pp. 16 *Gr.* Rep. 1813.

1797—1799, 8. Pindari Carmina (et Fragmenta. Graece.) Cum lectionis varietate et adnotationibus iterum curavit Ch. Glo. Heyne. Gotting., Dieterich. *III Voll.* — *Vol. I.* Pindari Carmina ex interpretatione latina emendatiore cum scholiis. Gotting. 1797. *Vol. II. P. I.* Interpretatio latina et Scholia in Olympia. *P. II.* Scholia in Pythia, Nemea et Isthmia. Gotting. 1798. *Vol. III. P. I.* Carminum Pindaricorum fragmenta olim a I. Glo. Schneider collecta, nunc iterum digesta et aucta. *P. II.* Indices. I. Vocum et Locutionum. II. Nominum propriorum. III. Scriptorum in scholiis memoratorum confecti a *Raph. Fiorillo.* Subiecta est *Gf. Hermanni* epistola ad Heyne. Gotting. 1799. —— LXXII, 668, 855, 414 pp. 7 *Th.* 19 *Gr.*; ch. scr. In hac nova editione textus est retractatus, adiecta sunt scholia graeca atque commentarii editoris. Editionis decus est *Hermanni* epistola, in qua is suo more de metris Pindaricis agit. Rep. 1817.

1798, 12 min. Obras poeticas de Pindaro en metro castellano con el texto griego y notas criticas por D. Francisco Patricio de Berguizas. Madrid.

1807—1809, 8. Pindari Carmina et Fragmenta, graece latine, cum Lectionis Varietate et Annotationibus Ch. Glo. Heyne. Accedunt Indices copiosissimi. Oxon., Bliss. *III Partt. compr. II Voll.* —— 1 *L.* 1 *sh.*, ch. m. 1 *L.* 10 *sh.* Haec est editionis Heynianae a. 1797 repetitio, magna cum diligentia atque splendore facta.

1808, 4 mai. *ΤΑ ΤΟΥ ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑ, ΠΥΘΙΑ, ΝΕΜΕΑ, ΙΣΘΜΙΑ.* PINDARI OLYMPIA, PYTHIA, NEMEA, ISTHMIA, LATINIS TRANSLATA CARMINIBUS ET ILLUSTRATA A IOANNE COSTA GRAECAE ET LATINAE LITTERATURAE IN SEMINARIO PATAVINO PROFESSORE EMERITO ET REGIAE ACADEMIAE SOCIO. TOMUS I. — TOMUS II. — TOMUS III. PATAVII TYPIS SEMINARII MDCCCVIII. *III Tomi compr. I Volumine.* —— 7 *Th.* 227, 235, 264 pp.

1808, 24. Pindarus, Graece. Ex editione Ch. Glo. Heyne. Oxon., Bliss. *II Voll.* —— Editio nitidissima. 4 *sh.*

1810, 12. Pindari carmina graeca. (*Curavit Gf. H. Schaefer*). Lips., sumtibus et typis Tauchnitzii. —— XII, 267 pp. 16 *Gr.* Textus ex Heyniana editione repetitus est; Thomae Magistri et Suidae commentationibus de Pindari genere notae quaedam subiectae sunt.

1811 (*non* 1809), 8. — ed. Ch. Dan. Beck. Lips., Hinrichs. *II Voll.* —— 3 *Th.* *V.* 1792. Hic est prioris editionis titulus novus.

1811, 4. Pindari Epinicia. Graece. Textum in genuina metra restituit et ex fide librorum mstorum recensuit A. Böckh. Lips., Weigel. —— 1 *Th.* Rep. 1817.

1811—1822, 4 mai. *ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.* Pindari Opera, quae supersunt. Textum in genuina metra restituit et ex fide librorum manuscriptorum doctorumque conjecturis recensuit, annotationem criticam, Scholia integra, interpretationem Latinam, Commentarium perpetuum et indices adjecit A. Boeckhius. Lips., ap. I. A. G. Weigel. *II Tomi in IV Partt.* —— 26 *Th.* 8 *Gr.*, ch. membr. 36 *Th.* Tomus I. P. I. Textus graecus; P. II. *A. Boeckhii* de metris Pindari libri III, et notae criticae. Tomus II. P. I. Scholia graeca; P. II. Interpretatio latina, Commentarii perpetui, Fragmenta, Indices. Editor valde mutavit textum, cum sermonem ad antiquum usum certis argumentis reduxerit, carmina ad novas leges metricas, a se ipso enucleatas, constituerit, atque orthographiam fere eam, qua Wolfius usus est in Homeri editione, secutus sit. Praeterea in textu emendando adhibuit varias multorum codicum et veterum editionum lectiones. Carmina *Boeckhius* editor et *Dissen* egregie illustrarunt. Indices novi sunt. *Th. Frognall Dibdin* certe hanc editionem nunquam evolvit; dicit enim in suo libro magni aestimato et inscripto: Introduction to the Knowledge of rare and valuable editions of the Greek and Latin Classics, fourth Edition, greatly enlarged and corrected (Lond. 1827, 8 mai.) p. 293 de eadem haec: „A rigid examination of all the more ancient and celebrated impressions has been instituted, and a number of MSS. of more or less importance (but generally of a superior class) have been consulted for the first time. The Greek text only, with the critical notes of the editor, has been pu-

blished — preceded by a long *dissertation of Hermann upon de metres of Pindar.*"

1814, 8. PINDARI Carmina, juxta Exemplar Heynianum; Quibus accesserunt Notae Heynianae, paraphrasis Benedictina, et Lexicon Pindaricum ex integro Dammii Opere Etymologico excerptum, et justa Serie dispositum. Digessit et edidit Henr. Huntingford. Lond., Cadell. —— 1 *L.* 10 *sh.* Rep. 1821. Lexicon Pindaricum separatim etiam venale prostat 12 *sh.*

1815, 8. Pindari Carmina, graece cum versione latina et notis edidit Ch. Glo. Heyne. Oxon., Bliss. —— 7 *sh.*

1817, 8. Pindari Carmina cum lectionis varietate et adnotationibus iterum edidit Ch. Glo. Heyne. Lips., Vogel. *III Voll.* —— 12 *Th.*, ch. scr. 15 *Th.*, ch. membr. 20 *Th.* Hanc editionem *Gf. H. Schaefer* ex *Heynii* relictis schedis auctiorem atque emendatiorem edidit. *V.* 1773.

1817, 4 mai. Pindari Epinicia. Graece edidit A. Boeckh. Lips., ap. Weigel. —— 18 *Gr.* *V.* 1811 et 1825.

1818, 8. Traduction complète des Odes de Pindare, en regard du texte Grec, avec des notes à la fin de chaque Ode, par R. Tourlet, traducteur du poème de Quintus de Smyrne, publié en 2 voll. in 8. à Paris 1799, et des Oeuvres complètes, en 4 voll., de l'Empereur Julien, précédées de sa vie, à mettre sous presse très-incessament. Paris, chez veuve Agasse. 1818. *II Tomi in IV Partt.* —— LXX, 256, 280, 230, 167 pp. Editor sive interpres in prolegomenis breviter vitam poetae describit, deinde agit de certaminibus Graecorum, inprimis de certaminibus Olympicis, de ratione Pindari vertendi, atque versiones Pindari gallicas sub iudicium vocavit. Versio ipsa soluta oratione composita est, sed ita ut multa desiderentur. Conf. Journal des Savans 1818, p. 213 sqq.

1819, 12. Pindari Carmina. *Editio ster.* Lips., Tauchnitz. —— 12 *Gr.*

1819—1820, 8. Le Odi di Pindaro, tradotte ed illustrate da Antonio Mezzanotte, col testo greco. Pisa, per Capurro. *IV Voll.* —— Versioni ad verbum factae, e cuius regione textus graecus legitur, praemissa est poetae vita, disputatio de ludis olympicis, pythiis, nemeis et isthmicis; sequitur eam alia versio, libera quidem sed vero afflatu poetico composita; deinde leguntur notae variae interpretis, aliaeque Professoris *Vermiglioli*, quibus omnes fere uniuscuiusque odae res historicae illustrantur. Notis autem ad singulas odas datis praefixus est nummus aeri incisus.

1820, 8 mai. Pindari Carmina. Recensuit, metra constituit, lectionisque varietatem adiecit Ch. Guil. Ahlwardt. Editio minor, in usum praelectionum et scholarum. Lips., Hahn. —— XIV, 216 pp. 18 *Gr.* Textum emendavit adhibitis codicibus mstis Neapolit., et suo ingenio ad metri leges constituit editor. Metra ipsa etiam adscripsit, atque textui subiecit varias lectiones. *Th. Frognall Dibdin* male scribit in suo libro: Introduction to the Knowledge of rare and valuable editions of the Greek and Latin Classics, fourth Edition, greatly enlarged and corrected (Lond. 1827, 8 mai) Vol. II. p. 293 nomen editoris ASHWARDT loco AHLWARDT.

1820, 8. *ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.* Pindarus Werke, Urschrift, Uebersetzung in den Pindarischen Versmaassen und Erläuterungen von Fried. Thiersch. *Ir Theil*: die Einleitung, die olympischen und die pythischen Siegesgesänge enthaltend. *IIr Theil*: die nemeischen und die isthmischen Siegesgesänge, die Bruchstücke und Register enthaltend. Leipz., Gerh. Fleischer. —— CLXVI, 343; 351 pp. 5 *Th.* 12 *Gr.* Textus ex *Boeckhii* editione expressus est.

1821, 8. Pindari Carmina *etc.* edidit H. Huntingford. Editio secunda. Lond., Cadell. —— 1 *L.* 10 *sh.* In hac editione in lucem publicam emissae sunt in 6 pp. praefixis notae ineditae *Bentleji* et *Casauboni*, quae in Museo Britannico adservantur; deinde addita est *Gul. Barfordi* Dissertatio in Pindari Primum Pyth. habita Cantabrigiae in Scholis Publicis A. D. MDCCL.

1823, 8 mai. Pindari Carmina. Graece; cum versione latina, var. lect. et annot. Iterum curavit Ch. Glo. Heyne. Lond. *II Voll.* —— 1 *L.* 4 *sh.*

1824, 8. Pindari Carmina, cum Lectionis varietate et Annotationibus: accedunt interpretatio latina emendatior, scholia, et fragmenta; necnon Godofredi Hermanni dissertationes pindaricae, et indices tres Ch. Glo. Heynii. Nova editio correcta et ex schedis heynianis aucta. Lond., sumptibus Whittaker typis Bliss. *III Voll.* —— 1 *L.* 4 *sh.*

1825, 32. Pindarus. Curante J. Fr. Boissonade. Paris., ap. Lefebre. —— 5 *fr.* Pertinet ad *Boissonadii* Syllogen Poetarum graec.

1825, 8 mai. Pindari carmina, quae supersunt, cum deperditorum fragmentis selectis, recensuit A. Boeckhius. Addita sunt metrorum notatio, index carminum et temporum, ac varietas lectionis Heynianae. Lips., Weigel. — 15 *Gr.*

1825, 8. Pindari Carmina, Graece, accurate edita. Lond.

1827, 8 mai. Pindari Carmina quae supersunt graece. Hal., Orphan. — IV, 242 pp. 12 *Gr.* Textus est Heynianus. Conf. ephem. litter. Lips. 1829. p. 411 sqq.

1830, 8. Pindari Carmina quae supersunt cum deperditorum fragmentis selectis ex recensione Boeckhii. Commentario perpetuo illustravit Ludolphus Dissenius. *Sect. I.* Carmina cum annotatione critica. Adiectae sunt tabulae duae geographicae delineatae a Car. Odofr. Muellero. *Sectio II.* Commentarius. Gothae et Erfordiae sumptibus Guil. Hennings. MDCCCXXX. *II Voll.* — C, 282; 634 pp. 4 *Th.* 6 *Gr.*, ch. scr. 5 *Th.* 2 *Gr.*, ch. membr. 7 *Th.* 16 *Gr.* In Bibliotheca graeca Poetarum curantibus *F. Jacobs* et *Val. Ch. Fr. Rost* est Vol. VI. Conf. de hac editione, quae juvenum usibus prae caeteris accommodata est, *Gf. Hermanni* censuram in *Iahnii* Jahrbücher a. 1831. Vol. I. p. 44—91.

Bb) *Delecta carmina.*

aa) *Plura.*

1535, 8. *ΠΙΝΔΑΡΟΥ Ὀλύμπια καὶ Πύθια. Graece.* Paris., ex officina Ch. Wecheli. MDXXXV.

1567, 8. Pindari Olympia, Pythia, Nemea. Parisiis, apud Joannem Benenatum. MDLXVII. — *Maittaire* in Appendice alphabetica ad Annales typogr. Vol. V. p. 545, ubi hic libellus indicatur, ad eius notitiam adnotat: „In exemplari, quod vidi, apparent tantum Olympia Graecè."

1586, 8. Pindari Olympia, Graece. Paris., apud Stephanum Prevosteau MDLXXXVI. — Maittaire in Indice in Annal. typogr. Vol. V. P. II. p. 146 adnotat ad huius libelli notitiam haec: „Titulus praefert etiam Pythia, Nemea, et Isthmia: editio tamen, quam consului, Olympia tantùm complectitur."

1600, 4. Ex PINDARO Ecloga (i. e. *Olymp. IV. V. Pyth. VII. VIII. Nem. I. II. Isthm. III. V.*). Graecè. Paris., è Typographiâ Steph. Prevostaei, in viâ aurigarum, è regione trium Crescentium. MDC.

1674, 8. Pindari Olympiorum Ode I., Pythiorum Ode VII., Nemeorum Ode II., Isthmiorum Ode III. Graece et Latine. — Inter Veterum Poematum Graecorum Poemata selecta, ed. a *I. Vorstio.* (Berol.) p. 158 sqq.

1772, 8. Les Odes pythiques de Pindare, traduit en françois, avec des remarques (et le text grec) par Chabanon. Paris, Lacombe. — 5 *Liv.* Praemissa est disputatio de carmine lyrico et Pindarico. Versio ad verbum est facta sed nimis Graecis adstricta Gallis videbatur.

1779, 8. Pindari Olympia. Graece. Budae. *II Voll.* — 1 *Th.* 16 *Gr.*

1786, 8. PINDARI Carmina selecta, Olymp. I. II. IV. V. IX. XI. XII. XIV. Pyth. I. VI. VII. IX. XI. Nem. I. XI. Isthm. III. VII. cum scholiis selectis suisque notis, in usum academiarum et scholarum edidit F. Gedike. Berol., typis et sumptibus I. F. Ungeri 1786. — 16 *Gr.*

1797, 4. Pindari Olympiorum Ode quinta. — Ode undecima. Edidit Cp. Dahl. Upsal. — 8, 6 pp.

1809, 4. Le Ode II. e XIII. delle Olimpiche di Pindaro tradotte dall' Ab. Ant. Bianchi, col testo greco e con annotazioni. Milano, per Mussi. MDCCCIX. — Versio fida elegansque est.

1819, 8. Duodena Pindari Carmina Graeco-latina. Textum metricis versionibus adiecit Fr. Anselm. Deuber. Bamberg. — Rep. 1820.

1820, 8. Duodena Pindari Carmina Graeco-latina. Textum metricis versionibus adiecit Fr. Anselm. Deuber. Editio altera, imitationibus adaucta. Heidelbergae ap. Mohr et Winter, MDCCCXX. — X, 134 pp. 20 *Gr.* Hac collectione continentur Pindari carmina p. 1—17 Olymp. I.; p. 18—23 — p. 24 sqq.; p. 28 sqq. Olymp. IV.; p. 31 sqq. V.; p. 40 sqq. Pyth. VI.; p. 48 sqq. VII.; p. 52 sqq. VIII.; p. 68 sqq. Nem. IX.; p. 80 sqq. Pyth. X.; p. 92 sqq. Olymp. XI.; p. 96 sqq. XII. Unicuique carmini praescripsit editor Harmoniam, metra, ad leges ab *Gf. Hermanno* et *A. Boeckhio* descriptas. E regione textus versionem latinam ad eius rationem metricam posuit. Pag. 100 sqq. exhibentur Notae criticae et metricae, quae tamen non sufficiunt. Pag. 112 sqq. leguntur Imitationes Pindaricae, et quidem I. Canticum Lipsiacum (in memoriam pugnae ad Lipsiam a. 1813, secundum Pyth. carmen 7.); II. Olympias prima assertae in libertatem Germaniae inde ab a. 1815 usque ad a. 1819; III. Canticum Waterloviense 18. Iun.

1815 (ad Pyth. carm. 7); IV. Pax altera Parisiensis 20. Nov. 1815. (ad Olymp. 9); V. Quum Monarchae Europaei Viennensi de congressu redirent (latine et graece), in Anacreonteo metro et Pindarica dialecto; VI. Epithalamion in nuptias Francisci Imp. Austr. et Carolinae Reg. Bav. Princ. (latine, in Pindarico metro); VII. Quum Glyptotheca Monachii sub auspiciis Reg. Bav. Pr. Caroli Ludovici exstructa esset (ad Nem. carmen 11); VIII. Carmen Saecalare (ad Pind. Pyth. 8).

1824, 12. Nonnullae Pindari Odae, graece et polonice edidit Joannes Wiernikowski. Wilnae 1824, apud Zawadzki, impensis auctoris.

1825, 8. *Πινδαρου επινικιων τρια.* Pindari tria Carmina; Olympiorum II. & VI. Pythiorum I. Proöemio et annotatione [*critica et philologica*] explanavit atque illustravit Simon Karsten. Traj. ad Rh., ex Offic. Joh. Altheer. MDCCCXXV. — VIII, 227 pp. et 1 *f.* 1 *Th.* 16 *Gr.* Conf. *J. Geelii* censuram libri in Bibl. crit. nova (Lugd. B. 1826. 8) Vol. II.

1827, 12. Les Olympiques de Pindare, grec-latin en regard, avec notes et sommaires français. Par H. Chappuyzi. Paris, A. Delalain. — *3 fr. 5 cent.*

1829, 12. Les Pythiques de Pindare, texte grec, avec sommaires et notes en français. Par J. Genouille. Paris, A. Delalain.

1831, 12. Les Isthmiques de Pindare, texte grec, revu d'après les meilleures éditions, avec sommaires et notes. Par M. E. G. Paris, A. Delalain.

1831, 12. Les Néméennes de Pindare, texte grec, revu d'après les meilleures éditions, avec sommaires et notes. Paris, A. Delalain.

bb) *Singula.*

1a) Olympica.

1528, — 1544, 8. Pindari hymnus I. Olymp. cum versione Menradi Moltheri. — *V.* Epigrammata graeca per I. Soterem collecta. (Colon. 1528) p. 69 sqq., et in eorum editione auctiore. (Friburg, 1544) p. 78 sqq. *V.* supra Anthologia I. Bb).

1711, 8 mai. Pindari Carmen Olymp. I. Graece. — In *Patusae* Encyclopaedia philol. (Venet.) Vol. IV. p. 413 sqq.

1787, 8. Pindari Olympiorum carmen quartum perpetua adnotatione illustravit H. L. Pfaff. Jenae. MDCCLXXXVII. — 13 pp.

1796, 8. Pindari Carmen primum in Psaumidem, sive Olympicorum quartum cum Commentarii Specimine edidit J. W. Süvern. Lemgov., Meyer. — 5 *Gr.*

1803, 4. Pindari Olympiorum Oden I. interpretandi conamen, praes. *C. Forslind*, defend. *Pet. Gust. Suedelius.* Upsal. 1803, 4.

1805, 8. Pindari Olympiorum carmen I. in Hieronem Aetnaeum, edidit Ern. Cl. Ch. Bach. Jenae, Cröker. — 6 *Gr.*

(1806,) 8. Pindari Hymnus II. Olymp. Illustravit et edendorum Pindari carminum loco proposuit C. Wilh. Theoph. Camenz. Penicii, Dienemann. — 6 *Gr.* Prodiit hic libellus sine a. notitia. *V.* Leipz. Litter. Zeit. 1806. fasc. 126. p. 2010.

1810, 8. La prima Ode delle Olimpiche, tradotta dall' Ab. Ant. Bianchi, col testo greco a fronte. Brescia per Bettoni MDCCCX. — Versio fida atque elegans habetur.

2b) Pythica.

1596, 8. *ΠΙΝΔΑΡΟΥ ἈΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ* Pindari Argonautica (*i. e. Pythiorum Oda IV.*). Cum expositione grammatica de ore Mich. Neandri excepta. *Graece et Latine.* — Cum Theocriti Idylliis. Impensis Iacobi Apelii MDXCVI.

1796, 4. Pindari Oden primam Pythiorum Pindari, versione et notis illustratam edidit Bern. Hesselgren. Upsal. — 12 pp.

3c) Nemea.

1803, 4. Nemeorum Pindari Ode I. versione et notis illustrata a *Laur. Ax. Lindgreen*, praes. *Eric. Myrberg.* Disp. acad. Upsal.

1813, 32. La prima Nemea di Pindaro, tradotta da Antonio Porto Barbaran, col testo greco. Padova MDCCCXIII. — Una Ode, nescio quae, italice versa a *Francisco Pedrioni*, cum textu graeco, legitur in libro: Saggio di traduzioni dal greco di alcuni scolari dell' Ab. *Antonio Bianchi* 1816, 4.

4d) Isthmica.

1823, 4. De quarto Pindari Epinicio Isthmio Commentatiuncula. Scripsit C. F. Barthels. Hildeshemiae, impr. Kasten. — 12 pp. Textus est ex Heynii recensione, ab autore emendata, expressus; atque ei versio germanica metrica adiecta.

Cc) *Sententiae.*

1556, 8 mai. ARISTOLOGIA PINDARICA Graeco-Latina. Hoc est, qvicqvid est in Pindaro, vate ut vetustissimo, ita qvoqve castissimo & sapientissimo, memorabile, notatu dignum, & rarum, nec alibi similiter obvium: seu Historiae notabiles seu Fabulae jucundissimae, seu Sententiae insignes & graves, plenae doctrinae & sapientiae. Ad finem accesserunt Sententiae qvaedam utiles & sapientes Novem Lyricorum, ex variis tum Patrum, tum Ethnicorum libris collectae. Omnia Graeco-Latina, cum expositione, usu & accommodatione singulorum: opera ac studio Michaelis Neandri Soraviensis. Basileae, per Ludov. Lucium MDLVI. Mense Augusto.

1596, 8. Ex PINDARI Odis excerptae Genealogiae Principum veteris Graeciae, Gnomae illustres *etc.* studio Dauidis Chytraei. Rostoch. MDXCVI.

1797, 8. Pindar's Sentenzen, eine Sammlung moralischer Gedanken aus Pindars Siegeshymnen ausgehoben, mit Bemerkungen begleitet und mit einem Wortregister versehen von U. Herm. Lauts. Leipz., Schwickert. —— VIII, 148 pp. 8 *Gr.* Conf. Neue allgem. deutsche Bibl. Vol. XXXIX. P. I. p. 177 sqq. Götting. gel. Anz. 1797. III. p. 1963 sqq.

Dd) *Fragmenta.*

1776, 4. Carminum Pindaricorum Fragmenta. Curavit J. Glo. Schneider. Argentorati. —— 14 pp. Haec collectio fragmentorum adiungitur plerumque Heynianae editioni principi; in altera autem *Heynii* editione ordine fragmentorum mutato iterum recepta est haec collectio.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Omnia carmina.*

1528, 8. Pindari opera, Latine, Ioanne Lonicero interprete. Basileae, apud Andream Cratandrum, Mense Martio An. M.D.XXVIII.

1535, 4. PINDARI *poetae vetustissimi*, Lyricorum facile principis, Olympia Pythia Nemea Isthmia per Ioannem Lonicerum Latinitate donata, adhibitis enarrationibus e graecis scholiis et doctissimis utriusque linguae autoribus desumtis; quarum suffragio poeta, a paucis hactenus intellectus, nunc planior et illustrior redditur. Basileae apud Andream Cratandrum Anno M.D.XXXV.

1543, 8. — per Ioan. Leonicerum latinitate donata *etc.* Tiguri M.D.XLIII.

1558, 8. Pindari — Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia, per Philippum Melanchthonem latinitate donata, nunc primum in lucem edita (*per Casp. Peucerum*). Basileae, per Ioan. Oporinum An. MDLVIII. —— Peucer praemisit praefationem, ex qua apparet, hanc versionem in scholis Melanchthonis ab auditore quodam calamo exceptam esse. Rep. 1563.

1560, 8. PINDARI POETAE *VETVSTISSIMI, LYRICORVM FACILE PRINCIPIS*, OLYMPIA. PYTHIA. NEMEA. ISTHMIA. *Per Ioan. Leonicerum latinitate donata: adhibitis enarrationibus, è Graecis Scholijs, & doctissimis utriusq; linguae autoribus desumptis: quarum suffragio Poeta, a paucis hactenus intellectus, nunc planior & illustrior redditur. TIGVRI. M.D.L.X.* —— 16, 779 pp., et 18 *ff.* index. Bibl. sen. Lips.

1563, 8. — per Ph. Melanchthonem latinitate donata. Viteb., J. Crato. —— *V.* 1558.

1575, — 1582, 8. Pindari Opera omnia, videlicet, Olympia, Pythia, Nemea & Isthmia, latino carmine reddita per Nic. Sudorium (*le Sueur*); et eiusdem commentarius in Nemea. Paris., Fed. Morell. —— Editionis secundae notitiam ex Catalogue des livres de la bibliotheque du Roi, Belles Lettres T. II. p. 262. no. 327* desumpsi. Rep. 1598 sq. *V.* infra Bb) 1582.

1598, — 1682, 12. — lat. carmine reddita per Nic. Sudorium. Venet. —— *V.* 1575.

Bb) *Delecta carmina.*

aa) *Plura.*

1527, 8. Pindari Olymp. Hymnus primus et secundus Latinitate donati Menrado Molthero Interprete simul et Paraphraste. Haganoae apud Henricum Gran Anno MDXXVII. Mense Semptembri.

1582, 8. Pindari Pythia Latino carmine reddita, per Nicol. Sudorium in suprema Parlamenti curiâ praesidem inquisitionum; cum singularum odarum argumentis & Poëmatiis aliquot, eodem auctore. Lutet., ex officinâ Fed. Morelli

Typographi Regii. MDLXXXII. —— Hanc notitiam desumpsi ex *Maittairii* Annal. typogr. T. III. p. 785.

1582, 8. Pindari Nemea & Isthmia Latino carmine reddita, per Nic. Sudorium, cum ejusdem comment. in Nemea. Lutet., ex offic. Fed. Morel. Typogr. Reg. MDLXXXII. —— Etiam hanc notitiam mihi suppeditavit *Maittaire* in Annal. typogr. T. III. p. 785. In fine libri Epigramma Latinum de Sudorio tetrastichon adjecit Fed. Morel F., ut Maittaire dicit.

1623, 8. Pindari Olympia, Latino carmine reddita per Nic. Sudorium. Paris., sumptibus C. Morelli, Typographi Regii MDCXXIII. —— Hanc editionem *Maittaire* in Annal. typogr. T. III. p. 882 indicat.

1824, 8. Uebersetzung der olympischen Ode Pindars (*latine et germanice*) durch F. A. Deuber. —— In: Deutsches Museum, herausgegeben von *E. Münch.* (Freiburg, Wagner) Vol. I. fasc. 1. p. 115—127.

1833, 4. Pindari odae Olympicae et aliae novem selectae ex Graeco textu qui cum metris additus est in Latinas mutatae a Francisco Anselmo Deuber. Friburgi Brisigavorum typis Wangerianis 1833. —— 31 pp. Paucis exceptis, in quibus linguae graecae indoles interpreti repugnavit, haec versio satisfacit.

bb) *Singula.*

1a) Olympica.

1790, 4. *K. Pousette* Specimen acad. sistens Odam secundam Pindari Olympiorum in latinum conversam, defendet J. Oehrström. Upsal. —— 13 pp.

2b) Pythia.

1819, 4. Pindari carminum Pythiorum quintum cum octavo recens illustratum, diss. inaug. philologica, quam — defendet Thph. Luc. F. Tafel. Tubing., excudebat L. F. Fues. MDCCCXIX. —— 37 pp. In hac scriptione academica carmen Pythicum quintum latine versum notisque illustratum; octavum autem tantum illustratum notis exhibetur.

3c) Nemea.

1831, 12. Pindari Nemea XI.; versio latina. Paris, A. Delalain.

4d) Isthmia.

1831, 12. Pindari Isthmia VIII.; versio latina. Paris, A. Delalain.

B. germanicarum.

Aa) *Carmina omnia.*

1770—1771, 8. Versuch einer prosaischen Uebersetzung der griechischen Lieder des Pindar. *Erste Abtheilung*, die Olympischen Sieges-Lieder in sich enthaltend; *Zweite Abtheilung*, die Pythischen Sieges-Lieder in sich enthaltend; *Dritte* und *vierte Abtheilung*, die Nemeischen und Isthmischen Sieges-Lieder in sich enthaltend. Berlin u. Leipz., Ringmacher. *III Partt. comprehh. I Vol.* —— 18 *Gr.* Maxima fide sed sine omni elegantia *Ch. Tob. Damm*, huius versionis autor, Pindarum interpretatus est.

1804 — 1806, 8. Pindaros Sieges-hymnen, metrisch übersetzt von Gf. Faehse. Penig, Dienemann. *II Voll.* —— 2 *Th.* 8 *Gr.*, ch. membr. 3 *Th.* *V.* 1824.

1820, 8. — übers. in den Pindarischen Versmaassen von F. Thiersch. —— *V.* supra I. Aa).

1824, 8. — metr. übersetzt von Gf. Faehse. Leipz., Leich. *II Voll.* —— Hic titulus est novus prioris editionis a. 1804 —1806.

Bb) *Delectus carminum.*

aa) *Plura.*

1759, 8. Ankündigung und Probe einer Uebersetzung der Oden des Pindars. —— *V.* Litteraturbriefe. (Berlin 1759, 8) Vol. II. p. 211 — 227. Soluta oratione versa hic habentur Olympica carmina I. IV. XI. Interpres fuit *Steinbrüchel.*

1777, 8. Ankündigung und Probe einer Uebersetzung des Pindar in Prosa, von F. Gedike. —— In ephem. inscr. Deutsches Museum m. April. Versa exhibentur Olymp. carmina XII. XIV. et Isthm. III. VII.

1777, 8. Pindars Olympische Sieges-hymnen, Verdeutscht von F. Gedike. Berlin u. Leipz., Rottmann. —— 10 *Gr.*

1779, 8. Pindars Pythische Sieges-hymnen. Mit erklärenden und kritischen Anmerkungen verdeutscht von F. Gedike. Berlin u. Leipz., Rottmann. —— 10 *Gr.*

1785, 8. Pindars zweite Nemeische Ode auf des Timodemus, des Atheneiers, Pankrazionsieg; dritte Nemeische Ode auf des Aristokleides, des Aigineten, Pankrazionsieg; vierte Nemeische Ode auf des Timosarchos, des Aigineten, Sieg im Ringkampf; fünfte Nemeische Hymne

auf den Pankrazionsieg des Pytheas, eines Aigineten, eines Sohns des Lampon; sechste Nemeische Ode auf des Alkimidas, des Aigineten, Ringersieg; siebente Nemeische Ode, auf des Sogenes, des Aegineters, Sieg im Fünfkampf, übersetzt von J. (Gf.) Gurlitt. —— *V.* ephem. liter. Deutscher Merkur, fasc. IX. p. 207 238; fasc. X. p. 3—17; fasc. VIII. p. 98 108; fasc. X. p. 18—29; fasc. XII. p. 193—211. Omnes Pindari odas soluto sed facili sermone vertit Gurlittius.

1785, 8. Pindars zweite isthmische Hymne auf des Xenokrates, des Akragantiners, Wagensieg; fünfte Isthmische Hymne; sechste Isthmische Hymne, übersetzt von J. (Gf.) Gurlitt. —— *V.* Deutschen Merkur fasc. V. VI. VII.

1786, 8. Pindars achte Nemeische Ode; neunte Nemeische Ode; eilfte Nemeische Ode, übersetzt von J. (Gf.) Gurlitt. —— *V.* Deutsches Museum, fasc. III. IV. IX.

1786, 8. Verschiedene Pindarische Hymnen, von K. Ph. Conz übersetzt. —— *V.* eius Beiträge für Philosophie, Geschmack u. Litteratur, fasc. I. Reutlingen.

1787, 8. Pindars dritte Isthmische Ode, auf des Melissos, des Thebaiers, Wagensieg; siebente Isthmische Ode auf des Strepsiades, des Thebaiers, Pankrationsieg, übersetzt von J. (Gf.) Gurlitt. —— V. *Wiedeburgii* Humanistisches Magazin, P. III. p. 280—286. IV. p. 345—360.

1788, 8. Pindars erste Isthmische Ode; vierte Isthmische Ode; achte Isthmische Ode, übersetzt von J. (Gf.) Gurlitt. —— V. *Wiedeburgii* Humanistisches Magazin, P. II. p. 39—57. p. 165—185. p. 199—219.

1808, 8. Pindars Olympische Oden, in ihrem Sylbenmaasse übersetzt und mit einer kurzen Biographie dieses Dichters, nebst Bemerkungen über die Werke desselben (*von F. H. Bothe*). Berlin, Braunes (Rücker). *II Voll.* —— 2 *Th.* 8 *Gr.*

1809, 4. Pindar's Olympische Siegsgesänge übersetzt mit Anmerkungen von J. Gurlitt. In sieben Programmen. Hamb., gedr. bei Schniebes (Hoffmann). —— Hae versiones carminum Olympicorum sunt programmata scholastica et singulatim prodierunt. *V.* infra bb) 1a). 1 *Th.* 12 *Gr.*

1815 — 1816, 8. Versuch einer gebundenen Uebersetzung einiger Pindarischen Olympischen und Pythischen Hymnen; mit Anmerkungen (*von v. Breitenbauch*). Leipz., F. Fleischer. *III Voll.* —— 18 *Gr.*

1816, 4. Pindars pythische Siegs[...] sänge übersetzt mit Anmerkungen [...] *J. Gurlitt.* Hamb., Schniebes (Camp[...] —— 1 *Th.* 16 *Gr.* Collectio est varia[...] scriptionum scholasticarum interpretis.

1818, 4. Pindars erster und zehn[...] Nemeischer Siegsgesang, übersetzt [...] Anmerkungen von J. Gurlitt. Ham[...] (Campe). —— 8 *Gr.*

1828, 8. Pindars erster und zwei[...] Olympischer Gesang, metrisch überse[...] von K. A. Händler. —— V. *Seebodii* Ne[...] Archiv, fasc. IV. p. 84—90.

1831, 8. Pindars Olympischer G[...] sänge dritte bis fünfte Ode, überse[...] von E. A. Händler. —— V. *Iahnii* et *S[...] bodii* Archiv, 1831. p. 636—640.

bb) *Singula.*

1a) Olympica.

1759, 8. Die erste olympische O[...] Auf den König Hieron, der im Pferd[...] Rennen gewann. —— Cum eius versio[...] germanica Sophoclis Electrae (Züri[...] p. 105—115. Hanc versionem, quam [...] dem anno sed alio loco (v. supra aa) e[...] dit *Steinbrüchel*, hic emendatius repeti[...]

1759, 8. Die zweite olympische O[...] des Pindar. Auf den Theron, den K[...] nig zu Agrigent, der mit dem vierspä[...] nigen Wagen gewonnen hatte. —— C[...] eius versione germanica Sophoclis O[...] dipi. (Zürich) p. 111—120.

1759, 8. Pindars vierzehnte Olym[...] sche Ode, dem Asopichus aus Orch[...] menien, dem Sohne Kleodams. —— [...] Lyrische, Elegische u. Epische Poesi[...] (Halle) p. 529 sqq. Versio prosaica o[...] tione conscripta est.

1769, 8. Pindars erste olympisc[...] Ode metrisch übersetzt von Schoenbo[...] —— *V.* Briefe über die Merkwürdigk[...] ten der Litteratur. Schleswig.

1772, 8. Die dritte olympische Si[...] geshymne, von Conr. Glo. Anton. — *V.* eius: Treue Uebersetzungen. Leipz.

1772, 12. Die elfte olympische O[...] von F. Grillo. —— *V.* Göttinger Muse[...] Almanach. p. 203.

1775, 8. Als Asopichos von Orch[...] men den Preis im Wettlauf erhielt. I[...] vierzehnte olympische Ode Pindars (v[...] *J. Nic. Götz*).

1780, .. Pindars (zweite) Olympisc[...] Ode auf Theron von Agrigent. —— [...]

1787, 8. Pindars vierzehnte olym[...] sche Ode (von *J. K. F. Manso*) üb[...]

setzt. —— *V.* eius librum: Ueber die Horen und Grazien. Jena.

1790, 8. Pindars vierte olympische Siegeshymne, zum Preise des Siegers Psaumis, von G. W. C. Starke. —— *V.* eius librum: Einige Gedanken über die Uebersetzung *etc.* (Halle) p. 37 sq.

1792, 4. Pindars zweite Olympische Ode, metrisch übersetzt von K. W. von Humboldt. Berlin. —— 12 pp.

1796, 8. Pindari Carmen primum in Psaumidem, siue Olympicorum quartum cum Commentarii specimine edidit J. W. Severn. Lemgoviae, Meyer. —— In hoc specimine commentarii auctor edidit etiam versionem germanicam metrice accurateque conscriptam.

1800, 8. Pindars erstes olümpisches Chor, von F. K. L. von Seckendorf. —— *V.* Blüthen griech. Dichter, p. 96—103.

1806, 4. Pindars erster olympischer Siegeshymnus, metrisch übersetzt von G. F. Grotefend. —— *V.* Nova Acta Acad. Soc. Lat. Jenens., Vol. I. p. 387—400.

1806, 4. Pindars Olympischer Siegsgesänge erster. Uebersetzt von J. Gurlitt. Hamb., gedr. bei Schniebes. —— 16 pp.

1807, 4. Pindars Olympischer Siegsgesänge zweiter. Uebersetzt von J. Gurlitt. Hamb., gedr. bei Schniebes. —— 20 pp.

1807, 4. Pindars Olympischer Siegsgesänge dritter, vierter und fünfter, übersetzt von J. Gurlitt. Hamb., gedr. bei Schniebes. —— 24 pp.

1808, 4. Pindars Olympischer Siegsgesänge sechster und siebenter, übersetzt von J. Gurlitt. Hamb., gedr. bei Schniebes. —— 29 pp.

1808, 4. Pindars Olympischer Siegsgesänge achter, übersetzt von J. Gurlitt. Hamb., gedr. bei Schniebes. —— 16 pp.

1809, 4. Pindars Olympischer Siegsgesänge neunter und zehnter, übersetzt von J. Gurlitt. Hamb., gedr. bei Schniebes. —— 27 pp.

1809, 4. Pindars Olympischer Siegsgesänge elfter bis vierzehnter, übersetzt von J. Gurlitt. Hamb., gedr. bei Schniebes. —— 32 pp.

1809, 8. Pindars zweite Olympie, nach dem Heyneschen Texte übersetzt von J. C. Reuss. Würzburg, Stahel. —— 8 *Gr.*

1810, 8. Pindars sechster Olympischer Siegsgesang, übersetzt und mit einer Einleitung und Anmerkk. von K. W. H. Solger. —— V. *Kannegiesseri* et *Büschingii* Pantheon, Vol. I. fasc. I.

1810, 8. Pindars dritte olympische Ode, übersetzt mit einer Einleitung und Anmerkk. von K. W. H. Solger. —— V. *Kannegiesseri* et *Büschingii* Pantheon, Vol. III. fasc. I.

1819, 8. Pindaros's erste Olympische Ode, im Sylbenmasse des Originals mit Anmerkungen übersetzt von C. W. Ahlwardt. —— In *Seebodii* Kritische Bibliothek p. 809—813.

1824, 8. Die zweite Ode Pindars, übersetzt durch F. A. Deuber. —— *V.* supra II. A. Bb).

1830, 8. Die erste olympische Ode Pindars, metrisch übersetzt. —— *V.* librum: Ernst, Frohsinn und Scherz von J. Ph. Neumann. (Wien) Sectio III. Versio facilis est.

2 b) P y t h i c a.

1770, 8. Pindars neunte pythische Hymne, übersetzt von G. F. E. Schönborn. —— *V.* Briefe über die Merkwürdigkeiten der Litteratur. (Hamb.) P. I. p. 137 sqq. Haec versio vero afflatu poetico composita est.

1771, 8. Pindars sechste pythische Ode auf den Xenokrates, übers. von C. D. Hohl. —— *V.* eius librum: Kurzer Unterricht, Vol. II. p. 503. Haec versio non satisfacit.

1778, 8. Pindars erster püthischer Chor; nebst einem Briefe an Herrn Hofrath Heyne von J. H. Voss. —— *V.* Deutsches Museum, fasc. Januar.

1788, 8. Pindars neunte Pythische Ode, übersetzt von Tobler. —— In Schweizerisches Museum, An. IV. fasc. V. p. 388 sqq.

1795, 8. Pindars vierte Pythische Ode, metrisch übersetzt von K. W. v. Humboldt. —— *V.* Neue deutsche Monatschrift, Nov. p. 173—208. Versioni omnibus fere numeris absolutae introductio est praemissa.

18.., 8. Pindars neunte Pythische Ode, übersetzt von K. W. v. Humboldt. —— V. *Schilleri* Horen, Vol. IX. P. II.

1810, 8. Pindars erste pythische Ode, übersetzt, mit Einleitung und Anmerkungen von K. W. H. Solger. —— V. *Kannegiesseri* et *Büschingii* Pantheon, Vol. I. fasc. II.

1811, 4. Pindar's pythischer Siegesgesänge fünfter, übersetzt von J. Gurlitt. Hamb.

1812, 4. Pindar's Pythischer Siegsgesänge achter, übers. von J. Gurlitt. Hamb.

1813, 4. Pindar's Pythischer Siegsgesänge neunter, übersetzt von J. Gurlitt (mit Bemerkungen von *Wagner*). Hamb.

1824, 8. Pindars vierter pythischer Siegs-Sang, verdeutscht von K. Wildenhain. —— In *Okenii* ephem.: Isis, fasc. I. p. 57 sqq. Haec versio non satisfacit.

1825, 8. Pindars sechster pythischer Siegsgesang, metrisch übersetzt von Grotefend. —— V. *Seebodii* Archiv, fasc. I. p. 76 sq.

1831, 8. Pindars erster pythischer Gesang, übersetzt von C. A. Händler. —— V. *Jahnii* et *Seebodii* Archiv, 1831. p. 151—155.

3c) Nemea.

1783, 8. Pindars dritte Nemeische Ode, übersetzt von M. —— V. *Stäudlinii* Schwäbischer Musen-Almanach, p. 204—212. Versio libera est.

1820, 4. Pindars fünfter Nemeischer Siegesgesang, übersetzt und erklärt von K. Ferd. Theod. Hepp, herausgegeben von *J. Gurlitt.* Hamburg, Meissner. —— 36 pp. Versionem, quae est oratione soluta conscripta, praecedit introductio; sequuntur autem notae criticae et philologicae, deinde p. 28 sqq. excursus tres.

4d) Isthmica.

1801, 8. Pindars achte Isthmische Siegeshymne, übersetzt von C. F. Heinrich. —— *V.* ephem. menstruas: Kronos, ein Archiv der Zeit, herausgegeben von F. Rambach, Aug. Sept. Oct. p. 287—298.

1818, 4. Pindars achter Isthmischer Siegesgesang, übersetzt mit Anmerkungen von J. Gurlitt. Hamb., gedr. bei Schniebes (Hoffmann). —— 36 pp. 8 *Gr.* Conf. *Seebodii* Kritische Bibliothek 1819, p. 613 sqq.

Cc) *Fragmenta.*

1827, 8. Metrische Uebersetzung Pindarischer Fragmente. Θρῆνοι, bei Böckh p. 619—625, von C. G. Haupt. —— V. *Seebodii* Neues Archiv, 1827, I. p. 127 sq.

C. gallicarum.

Aa) *Carmina omnia.*

1617, 8. Les Olympioniques, Pythioniques, Nemeoniques, Isthmioniques de Pindare, traduites de Grec en François par F. Marin, Champenois. Paris, Thiboust.

1626, 8. Le Pindare Thébain, traduit de Grec en François, meslé de vers & de prose; avec des figures qui représentent les principales fables des odes. Paris, Jean Locquehay.

1801, 8. Odes de Pindare, unique traduction complète, en prose poétique (par *P. L. Gin*), avec des Notes sur Pindare. Paris. *II Voll.*

1818, 8. Traduction complète des Odes de Pindar par R. Tourlet. —— *V.* Supra I. Aa).

1823, 12. Odes de Pindare, traduites en franç., avec des notes. Par A. Muzac. Paris, impr. de Rignoux. —— Haec versio prosaica oratione composita est.

Bb) *Delectus carminum.*

aa) *Plura.*

1754, 12. Les Olympiques de Pindare, traduites en françois, avec des Remarques historiques (par *de Sozzi*). Paris, Guérin et Delatour.

1746, 4. Odes olympiques et isthmiques de Pindare, traduites en François, avec des remarques, par Gu. Massieu. —— *V.* Mémoires de l'Acad. des Inscr. T. IV. Mém. p. 486 sqq. 502 sqq., ed. 8. T. VI. Mém. p. 188 sqq. 212 sqq. T. VI. Mém. p. 283 sqq. 331 sqq.; ed. 8., T. VIII. Mém. p. 446 sqq. 522 sqq.

1756, 4. Quatrième et cinquième Ode des Olympiques de Pindare, trad. par Cl. Sallier. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. X. Mém. p. 347 sqq., ed. 8. T. XIV. Mém. p. 546 sqq.

1761, 12. Huit Odes de Pindare, trad. par Cossart. —— *V.* eius: Discours sur la Poésie. Paris.

1768, 4. Premiere, seconde, troisième, quatrième, cinquième, sixième, septième, et huitième Ode pythique de Pindare, trad. par Chabanon. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. Mém. T. XXXII. p. 474 sqq. 485 sqq. 497 sqq. T. XXXV. p. 364 sqq. 386 sqq. 87 sqq. 91 sqq. 93 sqq.

1772, — 1776, 8. Essays sur Pindare; contenant une Traduction de quelques Odes avec une Analyse et des notes par J. F. Vauvilliers. Paris. —— 6 *fr.* Versio est libera.

1772, 8. Les Odes Pythiques, trad. par Chabanon. Paris. —— *V.* supra I. Bb) aa).

1824, 18. Etudes lyriques sur Pindare, ou Traduction en vers français de toutes les pythiques, avec des argumens,

des notes et plusieurs autres pièces. Par J. J. Vincent. Paris, impr. de F. Didot. — 3 fr.

1827, 12. Les Olympiques de Pindare, trad. par H. Chappuyzi. — V. supra I. Bb) aa).

bb) *Singula.*

1a) Olympica.

1702, 8. Essai d'une nouvelle traduction de Pindare, Ode premiere. — V. Mémoires de Trevoux, P. I. p. 75 sq. Carmen duodecimum Olympicum gallice vertit Batteux, v. eius librum: Cours des belles lettres T. II.

1793, 4. Analyse et Traduction de la septième olympique de Pindare pour Diagoras Rhodien, vainqueur au combat du Ceste, par *J. Fr. Vauvilliers.* — V. Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XLVI. Mém. p. 266 sqq.

17.., .. Les Graces, ode, imitée de la XIV. olympique de Pindare. — V. Mélanges de l'Acad. de Montauban, p. 352 sqq.

1805, 4. Reflexions sur Pindare, suivies de la traduction de sa premiere ode olympique par Paul Jér. Bitaubé. — V. Mém. de l'Institut National de Paris Litt. et B. A. T. IV. Mém. p. 409 sqq.

1820, — 1826, 8. Ode première Olympique de Pindare, traduite par Philarmos. Paris, impr. de Setier.

2b) Pythica.

1820, 8. Première Pythique; Ode sublime de Pindare, traduite pour la première fois en vers français par Philarmos. (*Première* et *seconde* édition.) Paris, impr. de Setier.

D. italicarum.

Aa) *Carmina omnia.*

1632, f. ODE di PINDARO Antichissimo Poeta, e Principe de' Greci Lirici cioè, Olimpie, Pithie., Nemee, & Istmie. Tradotte da Alessandro Adimari, e dichiarate dal medesimo. Con osservazioni, e confronti di alcuni luoghi imitati, ò tocchi da Orazio Flacco. Con Tavole copiosissime, e distinte, tanto delle cose notabili, quanto de' Proverbi, Aforismi, & altro, e con Argomenti, e dimostrazioni dell' Arte Rettorica contenuta in esse. Opera e per l'autorità del Greco Autore, e per lo stile, e gravità delle sentenze, non meno utile, e dilettevole a' professori di Poesia, che ad ogni altro Studioso di belle Lettere, e di antica erudizione, e moralità. All' Eminentiss. & Reverendiss. Sig. il Sig. Card. Francesco Barberini Nipote di N. S. Papa Urbano VIII. In Pisa, nella Stamperia di Francesco Tanagli. M.DC. XXXI. Con Licenza de' Superiori. *In fine:* In Pisa, Nella Stamperia di Francesco Tanagli. M.DC.XXXII. Con Licenza de' SS. Superiori, e Privilegio. — Haec versio prosaica et languida oratione composita est; quae in Italia aliquanti aestimantur, sunt notae atque imitationes, quas adiecit interpres.

1785, 8. D. Vincitori Olimpici, Pizj, Nemei, Ismj, trad. da Giambatista Gautier. — Iterum edidit *Rubbi* in: Parnaso de' poeti classici italiani. (Ven., Zatta) Vol. XV. V. supra I. Aa) 1762 — 1768.

1790, 8. Le Odi di Pindaro, tradotte in verso ital. dall' Ab. Antonio Jerocades. Napoli. — Hanc notitiam sumpsi ex libro: Degli Scrittori Greci, raccolte dall' Ab. Fortun. Federici (Padova 1828, 8) p. 82.

1795, 12. Le Odi di Pindaro, volgarizzate da varj Autori. Venezia, Zatta. — Haec notitia legitur in: Catalogo dei libri italiani che si trovano presso Gugl. Piatti, librajo a Firenze 8, p. 79 et: Catalogo de' Libri italiani che si trovano vendibili nei negozj de Romanis (Roma 1820, 8) p. 210.

1819 — 1820, 8. — V. supra I. Aa).

1824, 8. Le Odi di Pindaro, traduzione di Giuseppe Borghi. Firenze, per Caselli. — Triginta exx. in ch. membr. impressa sunt. Hanc versionem Accademia della Crusca praemio ornavit. Rep. 1825 et 1827.

1825, 24. — trad. da Gius. Borghi. Milano. *II Voll.* — V. 1824 et 1827.

1827, 32. Le Odi di Pindaro, traduzione di G. Borghi, riveduta e corretta del traduttore. Firenze, Borghi e C. *II Voll.*

Bb) *Delecta carmina.*

aa) *Plura.*

1631, 4. Parafrasi di alcune Odi di Pindaro, di Camillo Lenzoni. In Firenze, per Zanobio Pignoni. MDXXXI.

1670, 12. La Ode XII. Olimpica e la 3. Istmica, tradotte da Francesco Antonio Cappone. — Haec versio legitur

in libro interpretis: Liriche Parafrasi etc. *V.* Anacreon. II. D.

1735, 8. La prima oda Istmica et la tertia oda Nemea, tradotte in versi italiani da Joseffo Bertalozzone e Giannantonio Arizzio. —— Leguntur in libro: Prose e Poesie de Tagliazzucchi. Torino, per Mairesse.

1773, 12. Le Ode X. e XI. Olimpiche, in canzoni anacreontiche tradotte e con brevi annotazioni illustrate dall' Ab. E. Q. Visconti, precedute da alcune riflessioni sulla maniera di tradur Pindaro. —— In: Nuovo Giornale dei Letterati. (Modena) T. II.

1773, 12. La Olimpica II. e la Pitica III., intere in inscioltí; ed un Saggio delle Olimpiche I. XIII. XIV., della Nemea VI., e dell' Istmica III., in endecasillabi e settenarii, tradotte dall' Ab. Giacinto Cerutti. —— In: Nuovo Giornale dei Letterati (Modena) T. II.

1776, 8. Odi scelte di Pindaro, tradotte in versi italiani da Giuseppe Mazzari bellunese. Sassari, per Piattoli. —— Haec versio nihil valet.

1782, 8. Le Odi di Pindaro (*tutte le Olimpiche, la I. Pitia, la III. Nemea, e la I. II. III. V. VI. VII. e VIII. delle Istmiche*) tradotte dal P. Jacopo Stellini. Padova per Penada. 1782. —— Rep. leguntur inter interpretis Opera collecta: Opere, pubblicate per cura dall' Ab. Ant. Evangeli, Vol. II. Versio est fida quidem, sed etiam aliquanto languida.

1809, 4. —— *V.* supra I. Bb) aa).

1814, 8. Alcune Odi di Pindaro, tradotte da B. Bellini. —— *V.*: Corriere delle Dame. (Milano) no. 47. Deinde in: Raccolta de' poeti classici greci. Milano per Batelli e Fanfani, 4.

1817, 8. Cinque Odi, cioè tre Olimpiche, una Pitia ed una Nemea, tradotte da Giov. Rosini. —— *V.* eius: Poesie. (Pisa) Vol. I. Versio est facilis.

1818, 12. Quattro Olimpiche di Pindaro (*la II. VII. XII. XIV., e la I. Pitia*), tradotte dall' Ab. Franc. Venini. —— *V.* eius librum: Saggi della poesia lirica antica e moderna. (Milano, per Silvestri) Vol. I. Gratiosa est versio.

1821, 8. Versioni di cinque Odi di Pindaro (*cioè la II. III. IV. V. e XIII. in altrettante canzoni*), dal Conte Ant. Porto Barbaran. Venezia, della tipografia di Alvisopoli MDCCCXXI.

1823 — 1825, 8. Le Odi di Pindaro (, *cioè XIII Olimpiche e la III. Istmica*), tradotte con brevi osservazioni dal Mar Cesare Lucchesini. —— Leguntur in si gulis fasciculis ephem. ital. inscr.: Ant logia di Firenze. Hic interpres elegan atque afflatu poetico animatus vertit. P dari metra non secutus est. Autem la X e la XIV. Olimpica prodierunt editae *Rubbi* in: Parnaso de' poeti classici i liani Vol. XV. Separatim auctius prod runt 1826.

1826, 8. Le Olimpiche, la prima seconda Pizia, e la terza Istmia di Pi daro, tradotte da Cesare Lucchesi Lucca, Bertini. —— 180 pp.

1826, 8. Alcune Odi, tradotte Biamonti. —— *V.* ephem. ital. inscr.: I coglitore a. 1826. Versio est prosaica.

bb) *Singula.*

1a) Olympica.

1785, 8. Olimpica I. tradotta dall' A Anton Maria Salvini. —— Iteravit *Ru* in: Parnaso de' poeti classici italiani. (V nez., Zatta) Vol. XV. ex *Muratorii* libr Perfetta Poesia Lib. II. cap. II.

1810, 8. —— *V.* supra I. Bb) bb) 1

1828, 8. La II. Oda delle Olimpic di Pindaro, tradotta ed illustrata da Lu chesini. —— *V.* Biblioteca Italiana, T. L p. 150 sqq.

2b) Pythica.

1785, 8. L'Ode IX. delle Pitie Pindaro, in una canzone parafrasta Saverio Mattei. —— Iterum edidit *Ru* in: Parnaso de' poeti classici italiani. (V nez., Zatta) Vol. XV. Primum hanc ve sionem *Mattei* edidit in suo libro: Tr duzione dei Salmi, dissertazione prelim nare III, deinde eam recepit *Ant. Eva geli* in sua praefatione, praemissa libr Opere di Stellini. Padova, per Pena 1782, 8.

3c) Nemea.

1813, 32. —— *V.* supra I. Bb) bb) 3c

E. anglicarum.

Aa) *Carmina omnia.*

1749, 4. Odes of PINDAR, with se veral other Pieces in Prose and Vers translated from the Greek. To which i added a Dissertation on the Olympic Games. By Gilbert West. London, printe for R. Dodsley in Pallmall. 1749. —— Ben quidem Westius vertit, sed dissertatio d Olympicis ludis praecipue maximi aesti manda est. 1 *L.* 1 *sh.* Rep. 1753.

1753, 12. — (*The second Edition*). Lond., printed for R. Dodsley, at Tully's Head in Pallmall. 1753. *II Voll.* —— 8 *sh.* V. 1749 et 1766.

1766, 12. — (*The third Edition*). Lond., Printed for J. Dodsley in Pall-mall. MDCCLXVI. *III Voll.* —— Praefixa est Pindari effigies, et 2 alia *ff.* xxiii, 3 *ff.*, 246 pp.; 2 *ff.*, 278 pp.; 2 *ff.*, 276 pp. 14 *sh.*

1810, 4. The Odes of Pindar, in Celebration of Victors in the Olympic, Pythian, Nemean, and Isthmian Games, translated from the Greek by Francis Lee. Lond. —— Impressa sunt X exx. in ch. m. De hac versione severe iudicatur in ephem. inscr. Quarterly Review p. 437—457.

1810, 4. All the Odes of Pindar translated from the original Greek, by J. L. Girdlestone. Norwich. —— De hac versione in ephem. Quarterly Review l. c. iudicatur: „is [i. e. *Girdlestone*] too often aiming at force and fire, and sometimes fancies himself spirited, when he is, in fact, only abrupt.“

1827, 8. The Odes of Pindar, complete; by West, Green and Pye. Lond. —— 4 *sh.*

1827, 8. The Odes of Pindar, in English Prose, with Explanatory Notes; to which is added, West's Dissertation on the Olympic Games. By Pet. Edm. Laurent. Lond. *II Voll.* —— 1 *L.* 1 *sh.*

1831 (?), 8 min. PINDAR, a new Translation, by Wheelwright; with ANACREON, a new Translation, by Bourne. Lond., Valpy. —— Pertinet ad collectionem: The Family Classical Library, atque in ea est No. X.

1833, 12. Pindar in English verse. By H. F. Cary. Lond., Moxon. —— 214 pp. Haec versio laudatur in The Litterary Gazette 1833, Octob. no. 873.

Bb) *Delectus carminum.*

aa) *Plura.*

1656, f. The second Olympique and first Nemean Ode of Pindar paraphrased, and Pindarique Odes, written in imitation of the style and manner of the Odes of Pindar, with notes, by Abraham Cowley. —— *V.* eius: Poems. (Lond., H Mosely) Deinde etiam in eiusdem: Works, saepe repetitis, leguntur.

1748, 12. The first Olympionique of Pindar, to Hiero of Syracuse, victorious in the Horse-Race; and the second Olympionique, to Theron of Agrigentum, victorious in the Chariot-Race. By Ambrose Philips. —— Cum eiusdem: Pastorals, Epistles, Odes, and other original Poems, with Translations. London.

1767, 8. Four Odes of Pindar, translated into English Verse, by William Dodd. —— *V.* eius: Poems. Lond.

1775, 8. Six Olympic Odes of Pindar, being those omitted by W. West. Translated into English Verse, with Notes. (*By Henry James Pye*) London, White. —— 2 *sh.* Magni aestimatum supplementum Westianae editionis est. Conf. Critical Review 1775, Decbr. p. 450 sqq. Monthly Review 1775, Aug. p. 155 sqq. Rep. 1787.

1778, 4. The Pythian, Nemean, and Isthmian Odes of PINDAR, translated into English Verse; with critical and explanatory Remarks: To which are prefix'd Observations on his Life and Writings; Conjectures on the Aera wherein the Grecian Games concluded: and an Ode to the Genius of Pindar. (*By Edward Burnaby Greene.*) London: printed for James Dodsley, Pall-Mall. By T. Spilsbury, Snow-Hill. MDCCLXXVIII.

1780, 8. Select Odes of PINDAR and HORACE, translated: together with some original Poems; accompanied with Notes, critical, historical, and explanatory. By William Tasker. Exeter, printed for the Author, and sold by Dodsley. *III Voll.* —— Haec versio in Anglia ipsa magni aestimatur. *V.* Bibliothecam Britannicam, quam *Rob. Watt* edidit Edinb. 1824, 4 mai., Vol. II. p. 758i. Rep. 1790 sqq.

1787, 8. — By H. James Pye. —— *V.* eius: Poems on various Subjects. (Lond., printed for John Stockdale. MDCCLXXXVII. *II Voll.*) Vol. I. p. 191—287. In hac nova editione carminum multa interpres emendavit. Conf. Critical Review 1794, Febr. p. 213—215.

1790 — 1793, 12. — transl. by W. Tasker. Lond. *III Voll.* —— *V.* 1780.

1791, 8. A Translation of all the Pythian, Nemean and Isthmian Odes of PINDAR, except the fourth and fifth Pythian Odes, and those Odes which have been translated by the late Gilbert West. By *J. Banister.* Lond., Wilkie. —— 4 *sh.* Eleganter atque cum fide Banister Pindarum interpretatus est. Conf. Critical Review, 1792 April., p. 402—405, ubi de hac versione iudicatur: „Mr. Tasker's fidelity is superior to our present author [*i. e.* Banister]; but he is excelled by him

in elegance and harmony. The liberties: he takes are, bowewer, in general, very excuseable; deinde conf. Monthly Review 1793, Aug. p. 449—455, ubi haec leguntur: „A work, which we think Mr. Banister has executed with fidelity and elegance. — Ease and perspicuity pervade this version.“

1796, 8. A Vindication of the character of Pindar: with a translation of the eleventh Pythian, and the seventh Isthmian ode. —— *V.*: Essays, by a Society of Gentlemen, at Exeter. (Cadell and Davies) Essay III.

1822, 8. The Odes of Pindar, translated from the Greek, with Notes critical and explanatory, by Abraham Moore. Lond. —— In hoc libro versa continentur Carmina Olympica atque priora septem Pythica. Angli de versione iudicant „this translation is sometimes tame, sometimes abrupt, and sometimes rough, though, upon the whole, faithful and spirited.“

bb) *Singula.*

1a) Olympica.

1739, 12. The XIVth Olympick of Pindar, to Asopicus of Orchomenus, translated in to English Verse by John Hughes. —— *V.* eius: Poetical and prose Works, published by William Duncomb. Lond., 1739.

2b) Pythica.

1727, 8. Part of Pindar's first Pythian Ode paraphrased, by Walter Harte. —— *V.* eius: Poems on several occasions. (Lond., 1727) p. 57—64.

3c) Isthmica.

1751, 4. Translations in Verse; the eighth Isthmian Ode of Pindar. Oxf. 1751.

F. hispanicarum.

1798, 4 min. Obras de Pindaro, traducidas de el griego en verso castellano. Por Don Josef y Don Bernabe Canga Arguelles. Madrid, Sancha.

1798, 8 min. —— *V.* supra I. Aa).

G. hollandicarum.

1772, 4. De twaalfde der olympisch lierzangen (aan Ergoteles van Himera) van Pindarus nagevolgd, vertaalt door Pieter van den Bosch. —— *V.*: Werken van het Maetschappy der Nederlandsche Letterkunde te Leyden. Deel I. Bl. 123.

H. polonicarum.

1815, 8. Nonnullas Pindari odae polonice interpretatus est Siegert. —— *V.* librum, quem nos teutonice dicimus: Taschenkalender, quem Urmowski edidit Lublini. Aliquot odas etiam vertit *Jos. Dionysius Kniaznin* in suis Eroticis. *V.* etiam supra I. Bb) aa) 1814.

III. *Illustrantia Pindarum scripta.*

NOVUM LEXICON graec. etymol. et reale, cui substratae sunt Concordantiae et Elucidationes Homericae et Pindaricae. Collegit C. T. Damm. Berol., 1765; *et* 1774, 4 mai.

AEMILII PORTI Lexicon Pindaricum, in quo non solum Dorismi PINDARO peculiares, sed etiam verba phrasesque non vulgares, et in aliis Lexicis vel omissae, vel non satis fideliter explicatae, accurate declarantur, et exemplis illustrantur, additis et rebus et sententiis observatu dignis. Hanouiae, typis Wechelianis, apud Claud. Marnium et hered. Joh. Aubrii MDCVI. —— *V.* supra I. Aa) 1814.

Vita Pindari. —— In Biographia classica. (Lond. 1740, 8) Vol. I. p. 64.

Life of Pindar. —— In: A new and general Biographical Dictionary, Vol. IX. p. 335.

( ) The merchant, a naval lyrick on Trade Navigation, and Peace: design'd to give a new but just idea of the Pindaric Ode, and to shew the Scripture style of the prophets highly proper for it, by the Author of the universal passion. London, 1730, 8.

( ) On the Graces and Pindar. —— *V.* Universal Magazine of Knowledge and Pleasure for July 1775. p. 1—4.

(*K. D.*) Eine Ergänzung der Scholien zu Pindar Isthm. VIII. 12, aus einem schriftlichen Nachtrag des Pet. Victorius in der Ausgabe cura P. Calliergi 1515. —— V. *Ph. Buttmanni* et *F. A. Wolfii* Museum der Alterthumswissenschaft, Vol. I. (Berlin 1807, 8) p. 573 sqq.

Aretius: Commentarii absolutissimi in Pindari Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia. Authore Benedicto Aretio Bernensi. Excudebat Joannes le Preux (*Genevae*). MDLXXXVII. 4. —— 558 pp. Hi commentarii non nisi vulgaribus et inutilibus observationibus pleni sunt, ut Beckius in sua editione dicit.

St. *Arteaga*: Lettera sopra la filosofia di Pindaro, Orazio e Lucano. Madrid 1789, 8.

F. *Astii* Observationes et coniecturae in Pindari Carmina. —— V. *Beckii* Commentarios soc. philol. Lips. Vol. II. P. I. p. 1 sqq. Vol. III. P. II. p. 193 sqq.

Gu. *Barford*: In Pindari primum Pythium dissertatio, habita Cantabrigiae, in scholis publicis Imo Kal. Iulias A. D. MDCCL. Cantabrigiae, typis academicis excudebat J. Bentham 1751. 4 mai. —— Conf. Nova Acta Eruditorum 1754. m. Iun. P. I. p. 301 sqq.

C. F. *Bartels*. —— *V.* supra I. Bb) bb) 4 d).

Fr. *Blondel*: Comparaison de Pindare et d'Horace. Paris 1673, 12; Amst. 1686, 12. —— Rep. etiam in: Oeuvres de *René Rapin*. (à la Haye, 1725, 12) T. I. p. 433 sqq. Hic libellus prodiit etiam anglice sub titulo: Pindar and Horace, the two ancient Lyric Poets, compared by Monsieur *Blondel*, translated from French into English by *John Davies*. Lond. 1680; rep. 1696, 8. et furtim compilatus: A Critical dissertation on the Character and Writings of Pindar and Horace; in a Letter to Earl of B., by Ralph Schomberg. London 1769, 8. 2 *sh*. Deinde latine: Comparatio Pindari et Horatii e Gallico Latine reddita per Janum Berkelium, prodiit cum *Palmerii* Apologia pro Lucano. Lugd. Bat. 1704, 8; rep. inter: Dissertationes selectas criticas de Poëtis Graecis & Latinis, editas ab Jano Berkelio. (Lugd. Bat. 1707, 8) p. 239—361.

A. *Böckh*: Ueber die Versmaasse des Pindaros. Berlin, Realschulbuchh. (*Reimer*) 1809, 8. —— 1 *Th*. Rep. legitur in *Ph. Buttmanni* et *F. A. Wolfii* Museum der Alterthumswissenschaft Vol. II. P. II. p. 167—362.

— —: Specimen emendationum in Pindari carmina. Heidelb. 1810, 4.

— —: Observationes criticae in Pindari primum Olympicum carmen. Heidelb. 1811, 4.

— —: Commentationes academicae II, continentes Specimen emendationum in Pindari carmina. Lips., ap. I. A. Gtl. Weigel. MDCCCXI. —— LI pp. 12 *Gr*. Hic est idem ac duo priores libelli, qua uno titulo coniuncti sunt.

W. *Böhmer*: Bemerkungen über Pindar. Progr. schol. Stettin, 1829, 4. —— 64 pp.

P. van Limburg *Brouwer*: Essai sur la beauté morale des poésies de Pindare; par van Limburg Brouwer; traduit du Hollandais, augmenté de quelques notes, ajoutées par l'auteur. Bruxelles, Brest Van Kempen 1830, 12. —— 128 pp. Hollandice prodiit hic liber sub titulo: Over de zedelijke schoonheid der poezij van Pindarus. te Groningen gedr. en te bekomen by W. van Boekeren.

G. L. *Bridel*: Introduction à la Lecture des Odes de Pindare; Lausanne et Paris, Mouver. 1785, 12. —— Non magni habetur.

Th. *Burgess*. —— V. *Dawes*.

Andr. Jac. L. *Busse*: De Pindari octavo Olympiorum epinicio. Diss. Heidelb. typis Georgii Reichard. MDCCCXXXIV. 8. —— 32 pp.

Camenz: Pindari ingenium, brevis et modesta disputatio, quam viro Magnifico et summe venerabili *Dr.* Fr. Volkm. Reinhardo Supremo in aula Elect. Sax. Concionatori felicem ad suos reditum, recuperatamque superato gravi periculo sanitatem congratul. offert *M.* C. W. Th. Camenz. Misenae, Erbstein. —— 37 pp. 5 *Gr*. Conf. Neue Leipz. Lit. Zeit. 1804; p. 555 sq.

de Chabanon: Discours sur Pindare et sur la poesie lyrique. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXXII. Mém. p. 451 sqq.

W. *Congreve*: A Discourse on the Pindaric Ode. —— *V.* eius: Works, Vol. III. (Lond., 1753, 12) p. 337—346.

Eduardi *Corsini* Dissertationes IV agonisticae, quibus Olympiorum, Pythiorum, Nemeorum atque Isthmiorum tempus inquiritur ac demonstratur. Accedit Hieronicarum Catalogus editis longe uberior et accuratior. Florent., e typogr. imper. M. DCCXLVII. 4.; *rep.* Lips., Jahn. 1752, 8. —— Repetita editio complectitur XXIV, 230 pp. et 1 *f*. contin. additamenta.

Casp. *Dahl*: Specimen Philosophiae Pindaricae. Upsal. 1799, 4. —— 48 pp.

Rich. *Dawes*: Oxoniensium Pindari Editorum desideratae ἀκριβείας specimen. —— *V.* eius Miscellanea Critica. (Cantabr. 1745, 8) p. 33—68; in altera editione (Oxon. 1781, 8) p. 37—70, ubi *Th. Burgess* animadversiones suas adiecit in Additamentis p. 353—366.

Edm. *Dikinsoni* Periodica Exegesis, sive celeberrimorum Graeciae ludorum declaratio, opus posthumum, adiecta est Vitae eiusdem scriptae a Willi. Nic. Blomberg. Lond., 1739, 8.

Gf. *Fachse*: Observationes criticae in Scholia in Pindari Carmina. —— *V.* eius Syllogen lectionum graecarum *etc.* (Lips. MDCCCXIII. 8. in libr. Weidmannia.) p. 399—408.

Cl. Fr. *Fraguier*: Sur le caractere de Pindare. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. II. Mém. p. 34 sqq.; ed. 8. T. III. Mém. p. 42 sqq.

— —: Discussion d'un passage de Pindare cité dans Platon (de legg. IV. *κατα φυσιν τον Πινδαρον άγειν δικαιουντα το βιαιοτατον*). —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. V. Hist. p. 111 sqq., ed. 8. T. III. Hist. p. 163 sqq., et in *Gottschedii* versione germanica T. III. p. 190 sqq. XI. p. 38 sqq.

John *Gillies*: Remarks on Pindar. —— *V.* eius: History of ancient Greece, Vol. I. (Lond., 1786, 4) p. 200—205.

Goetschel: Mythologiae Pindaricae Specimen, praes. Csp. Gli. Harles def. J. Ch. F. Goetschel. Erlang. 1790, 4.

Benj. *Hederici* de imitatione Pindarica commentatio. Viteberg. 1702, 4.

Gf. *Hermann*: De dialecto Pindari observationes. Lips. ex off. Klaubarthia. clɔlɔcccix. 4. —— XXXIV pp. Rec. est inter eiusdem Opuscula (Lips., G. Fleischer 1827, 8 mai.) T. I. p. 245—268.

— —: De Sogenis Aeginetae victoria quinquertii dissertatio acad. Lips. litteris Staritii 1822, 4. —— 24 pp. Rep. inter eius Opuscula, Vol. III. p. 22—36. Illustratur inprimis locus Nem. VII., atque agitur de Quinquertio.

W. F. *Hetzel*: Erläuterung auserlesener Oden Pindars. Riga 1805, 8. —— 1 *Th.* 10 *Gr.*

(F. *Jacobs*:) Emendationes in quaedam (III) Pindari fragmenta. —— *V.* Bibliothek der alten Literatur u. Kunst. P. II. (1787, 8) p. 40—44.

John *Jortin*, Some remarks on Pindar. —— *V.* eius: Remarks on Ecclesiastical History. (Lond. 1752, 8) Vol. II. p. 355—361.

Ed. *Krüger*: Dissertatio inaug. philos. de musicis Graecorum organis circa Pindari tempora florentibus. Gotting., typis Dieterichianis MDCCCXXX. 4 mai. —— 2 *ff.*, 36 pp. Accurate auctor scriptionis rem suam agit.

I. W. *Kuithan*: Versuch eines Beweises, dass wir in Pindars Siegeshymnen Urkomoedien übrig haben, welche auf Gastmahlen gesungen wurden; und neue Grundideen über die griechische Prosodie, Abtheil. I. Dortmund u. Leipz. 1808, 8. —— 18 *Gr.*

Lloyd: Series chronologica Olympiadum, Pythiadum, Isthmiadum, Nemeadum, quibus veteres Graeci tempora sua metiebantur, cum nominibus, quotquot inveniri potuerunt, olympionicorum et aliorum victorum in ludis, quibus hosce singulos insigniverunt; ad aeras Urbis conditae, et Nabonassari, annis regum ex Ptolemaei Canone adiectis, atque etiam ad aeram Christianam vulgarem accommodata per Guilielmum Lloyd. Oxonii e theatro Sheldoniano 1700, f.

Gotth. Fridem. *Loeberi* Exercitatio critica in Pindari Olympionicarum Oden XI. Jenae 1743, 4.

Gu. *Massieu*: Reflexions critiques sur Pindare. —— *V.* Mém. de l'Acad. T. V. Hist. p. 95 sqq., ed. 8. T. III. p. 138 sqq., et in *Gottschedi* versione T. III. p. 136 sqq.

A. *Matthiae*: Observationes criticae in Pindarum. —— *V.* supra Apollonius Rhod. III.

— —: Sacra natalitia — indicit. Disputatur de nonnullis locis Pindari. Altenb. 1823. 4.

— —: De nonnullis Pindari locis, tum de Babrii fabulis. —— V. *Seebodii* Archiv für Philol. et Paedag. 1825, fasc. IV. p. 676—682.

— —: —— *V.* etiam supra Babrius III.

A. *Meineke*: Annotationes quaedam ad Pindari Isthmic. III. 53. Regiom. 1818, 8.

Jo. Aloysii *Mingarelli* Coniecturae de Pindari Odis. Bonon. 1773, 4. —— Excerpta ex his coniecturis r. in Philologische Bibliothek Vol. II. P. VIII. (Gotting. 1774,) p. 645—673.

A. *Moebius*: Observationes criticae ad Pindari Pyth. III. 190 ed. Heyn. (105 ed. Boeckh., 106 ed. Thiersch., 116 ed. Ahlw.) et Thucydidis lib. I. 9 lin. 11 ed. Haack. —— V. *Seebodii* Kritische Bibliothek 1821. p. 458 sq.

Olin: Dissertatio de digressionibus Pindari, praes. *Jon. Fryckstedt*, defend. *J. H. Olin*. Upsal. 1790, 4. —— 16 pp.

I. Corn. *de Pauw*: Notae in Pindari Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia. Traj. ad Rh., ap. Nic. Muntendam 1747, 8 mai.

C. T. *Pfretzschner*: Observationes nonnullae in Pindari carmen Olymp. VII. Plaviae, Wieprecht. 1826, 4. —— 16 pp.

Francisci *Porti* Cretensis Commentarii in Pindari Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia. Apud I. Sylvium (*Genevae*) 1583, 4. —— 163 pp.

A. F. *Ruckersfelderi* Commentatio quaedam cantica sacra ex genio Pindaricorum illustrans. —— *V.* eius Syllogen Commentationum et Observationum philologico-exegeticarum et criticarum, fasc. I. Daventriae 1762, 8. conf. *Klotzii* Acta litteraria, Vol. I. P. II. p. 117 sqq.

J. Glo. *Schneider's* Versuch über Pindar's Leben und Schriften. Strasb., Stein. 1774, 8. —— 10 *Gr.*

H. L. *Schurzfleischii* Epistola Schmidianam Pindari chronologiam asserens. Witteb. 1705, 4.

Thph. Lucas F. *Tafel*: Dilucidationum Pindaricarum Spec. I. Tubing., Laupp. 1819, 4. —— 37 pp. 9 *Gr.*

— —: Dilucidationum Pindaricarum Volumina Duo. *Alius tit. est*: Pindari Olympia et Pythia illustravit Thph. L. F. Tafel. Pars prior: Olympia. Berolini, apud Georg. Reimerum 1824, 8 mai. — Pindari Olympia et Pythia illustravit Thph. L. F. Tafel. Pars posterior: Pythia. Berolini, apud Georg. Reimerum 1827, 8 mai. —— 3 *ff*, 484 pp.; 2 *ff*, 485 usque ad 999 pp. 4 *Th.* 6 *Gr.* De parte prima conf. *Geelii* censuram in Bibl. crit. nova, Vol. II. p. 46—76, Heidelberger Jahrbb. 1827, fasc. VIII. p. 820—830; Götting. gel. Anz. fasc. X. p. 89—96.

J. Fr. *Vauvilliers*: Mémoire sur la quatrième Isthmienne de Pindare; Mémoire sur la huitième Néméenne de Pindare; Mémoire sur la quatrième Néméenne de Pindare. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XLVI. Mém. p. 223 sqq. 237 sqq. 259 sqq.

— —: Essai sur Pindare. Paris 1772, 8.

d'Ansse *de Villoison*: Notae et Emendationes in Pindarum eiusque scholiastam ineditae. —— In *Beckii* Actis Seminarii regii Lips., Vol. I. (Lips. 1811, 8) p. 232 sqq.

W. *Wachsmuth*: De Pindaro reipublicae constituendae et gerendae praeceptore disputationes II. acadd. Kil., typis Mohr, 1823 et 1824, 4. —— 17, 25 pp.

J. F. *Wagneri* Symbolae ad Pindari Argonautica interpretanda. Luneburgi 1794, 8 mai. —— 36 pp. Haec scriptio non prorsus contemnenda est.

Thph. E. *Welckeri* Observationes in Pindari carmen Olymp. I. Giessae 1806, 4. —— 22 pp. 4 *Gr.*

Fr. Xav. *Werfer*: Variae lectiones ex cod. Darmstadino in Pindari Carmina. —— *V.* Acta Philologorum Monacens. (Monachii 1822, 8) T. III. fasc. III. p. 423—424. Pertinet ad Pyth. VIII. et IX. ed. Heyn.

PITTACUS.

1824, 8. Scolion Pittaci, graece edidit G. B. —— *V.* Classical Journal, no. XLVIII. p. 376.

Maximus PLANUDES.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 533 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 619 sq. 624 sqq. 723 sq. III. p. 492 sqq. IV. p. 429 sqq. 438 sqq. 451 sqq. V. p. 641 sqq. VI. p. 348 sq. XI. p. 682 sqq.

I. *Editiones textus.*

AA. Graece scripta opera.

1) De Grammatica.

1828, 8 mai. Maximi Planudis dialogus *περι γραμματικης* ineditus, nunc primum graece editus. —— V. *Bachmanni* Anecdota graeca, Vol. II. p. 1—101. Conf. ephem. litter. Halens. 1829. Supplem. no. 79. p. 625 sqq.

2) De Syntaxi.

1828, 8 mai. Maximi Planudis Tractatus ineditus *περι Συνταξεως*, graece. —— V. *Bachmanni* Anecdota graeca, Vol. II. p. 103—166. Conf. ephem. litter. Halens. 1829. Supplem. no. 79. p. 630 sq.

3) De verbis.

1801, 8. *Μαξιμος Πλανουδη περι μεταβατικων τε και αμεταβατων ῥηματων.* —— *V.* Anonymorum opuscula, quae *Gf. Hermannus* edidit. *V.* Anonymi G.

4) De Spiritu S.

1630, — 1671, 4. Maximi Planudis capita tria de processione Spiritus S., cum Bessarionis et Georgii Metochitae responsione. Graece et latine edidit Pet. Arcudius. —— *V.* librum inscr.: Opuscula aurea theologica. Romae.

5) Oratio.

1557, 4. *Μαξιμου Πλανυδη λογος εις την Θεοσωμον ταφην και εις τον επιταφιον θρηνον.* Graece. Paris., ap. Andream Wechelum MDLVII.

6) Epigrammata.

1687, — 1729, f. Maximi Planudis epigrammata quatuor, graece edidit du Cangius. —— Cum Zonara p. 35 sq. 44.

176., f. Maximi Planudis epigrammata duo moralia. —— V. *Bandinii* Catalogum codd. mss. bibliothecae Mediceae-Laurentianae. (Flor.) T. II. p. 368 sq.

1803, 8. Maximi Planudis carmina. —— V. *Aretini* Beyträge zur Geschichte und Literatur, P. VI. p. 38. 45 sqq.

7) Epistolae.

1733, 8 mai. Maximi Planudis epistola ad Manuelem Philen, graece et latine atque reliquarum elenchum graece e codice msto Vindob. edidit Dorvillius. —— *V.* Miscellaneas Observationes. (Amst.) Vol. II. T. III. p. 446 sq.

176., f. Planudis epistola ad Philanthropenum, aliarum autem initium, edidit Bandini. —— *V.* eius Catalogum codd. mss. Bibl. Medic.-Laurent. T. II. p. 551. 320 sqq.

1803, 8. Maximi Planudis epistolarum initium atque finem, eorumque ad quos scriptae sunt nomina edidit de Hardt. —— V. *Aretini* Beiträge zur Geschichte und Litteratur, P. VI. p. 27—45. De aliquot Planudis epistolis *v.* etiam *Iriartii* Catalogum codd. graec. reg. bibl. Matrit. Vol. I. p. 114 sqq. 260. 371 sq. 387 sq. 391.

8) Vita Aesopi.

1717, 4. Narrationem Maximi Planudae de insigni Aesopi deformitate edidit F. Gth. Freytag. Lips. —— *V.* etiam Aesopi editiones I. Aa) α) et β).

9) Anthologia graeca.

1494, f. sqq. —— *V.* Anthologia I. Aa) Bb).

BB. Versiones graecae.

1) Ovidii metamorphoses.

1822, 8 mai. *ΟΒΙΔΙΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ.* PUBLII OVIDII NASONIS METAMORPHOSEON LIBRI XV, Graece versi a MAXIMO PLANUDE et nunc primum editi a Jo. Fr. Boissonade. Parisiis, colligebat Nicolaus Eligius Lemaire poeseos latinae professor. MDCCCXXII. —— XIV, 717 pp. et 1 *f.* In *Lemairii* collectione scriptorum latinorum inscr.: Bibliothèque classique latine, et: Bibliotheca classica latina est volumen XXIX., et in Ovidii huius collectionis editione Volumen quintum. De ratione editionis editor ipse in praefatione dicit haec: „Duobus autem ad Metamorphoseon recensionem codicibus regiis usus sum, in catalogo numeris 2848 et 2849 signatis, ac in mea annotatione literis A et B, causa nempe brevitatis. Prior integrum opus complectitur; alter in octavi libri versu septingentesimo decimoquarto deficit. Uterque, posterior praesertim, vitiis scatet scripturae, quae peperit plurima anceps vocalium pronuntiatio, sed quae quam potui diligentissime sustuli; quamvis non ignoro viros multo me eruditiores, et magis in hac palaestra exercitatos, criticos scilicet maximi nominis, si quando ad vulgandas primas grammaticastrorum recentiorum editiones artem suam deprimere non sunt dedignati, id habuisse diligentiae, ut vix latum unguem a codicis scriptura declinarent et antiquariorum vel foedissimas hallucinationes fidelibus typis exhiberent. Summa illa ingenia mirari ac venerari soleo; nolui tamen hac in re eorum vestigiis insistere, ne operam simul et lectores luderem. Si veterrimus codex antiquissimi alicujus in literis herois forte e tenebris erueretur, operae pretium faceret qui membranas nominis tanti et temporum tam longinquorum religione sacra cum horrore tractaret, et a venerabilissimo monimento emendatricem manum contineret, ipsam rubiginem situmque colens. Sed, quum de Planude aut alio quodam id genus scriptore proferendo agitur, nihil esse causae videtur cur ignavissimorum librariorum peccata editor repraesentet, e istis hominibus, neglecta auctoris ipsius cura, eum tribuat honorem quo sunt indigni, atque emtoribus fructu sperato defraudatis nucleum horridiorem objiciat. Textum igitur qui dicitur summa cum cura perpolivi, et mendas codicum, quas inte describendum anxia cum diligentia sepo sueram, in notis exhibere satis habui, ne tamen sine indignatiuncula, quod bonae chartae horarumque bonarum in colligendis vilissimis ramentis sordidissimoque pulvisculo dispendium fieret: sed is est hujusce aetatis mos, et ita diligentia re optima diligentissime abutimur. Verum, quae ejuscemodi annotationis, si nuda destituetur, jejunitas lectores, vel patientissimos ac etiam ferreos, posset ab usu libri deterrere, plurimos variorum scriptorum locos parilibus morbis laborantes, occasione se commodam praebente, e codicibus plerumque emendavi; nonnunquam etiam Ovidii ipsius interpretationem tetigi sed id rarius: nam post superiorum commentatorum curas tenue valde spicilegium relictum esse videtur."

2) Catonis disticha.

α) Sine a. notitia.

(1515,) 4. Catonis Romani moralia instituta. Graece. —— Cum Hesiodo. *V.* ib. I. Bb) 1) *α*).

β) Cum a. notitia.

1495, f. Catonis Romani sententiae paraeneticae distichi. —— Cum Theocriti Eclogis. — Impressum Venetiis characteribus ac studio Aldi Manucii Romani *etc.* M. CCCC. XCV. Mense februario.

1514, — 1516, 8. Catonis Romani Sententiae, quas graece vertit Maximus Monachus Planudes, graece. —— *V. Εγχειρίδιον γραμματικης εἰσαγωγης.* Erotemata Chrysolorae *etc.* Florent. impensis Philippi Juntae Florentini M. D. XIV, *rep.* ib. M. D. XVI. *V.* etiam 1540.

1517, 8. —— Cum Chrysolorae Erotematis. Venetiis in aedibvs Aldi, et Andreae soceri mense Novembri M.D.XVII.

1533, 4. —— Cum Catonis distichis. Ioannes Gymnicus excudebat Anno M. D. XXXIII.

1534, 4. —— Cum Catonis distichis. Basileae ex officina Frobeniana per Hier. Frobenium, & Nicolaum Episcopium Anno M. D. XXXIIII.

1540, 8. —— *V.* Erotemata Chrysolorae *etc.* Per Benedictum Juntam M. D. XXXX.

1545, 8. — edidit Matth. Garbicius. —— Cum Catonis Distichis. Tubing.

1568, 8. —— Cum Catonis distichis. Antwerp.

1662, — 1672, 8. —— Cum Catonis distichis, ed. Ch. Daumio. Cygneae.

1759, 8. —— Cum Catonis distichis. (Amstel.) T. II.

3) Somnium Scipionis.

1833, 8. *Σκηπιωνος ὀνειρος συγγραφεις μεν παρα Μαρκου Τουλλιου Κικερωνος του ῥητορος, εἰς την Ἑλλαδα δε γλωτταν μετενεχθεις παρα Μαξιμου του Πλανουδη.* —— *V.* librum inscr.: M. T. Ciceronis Cato major, Somnium Scipionis, Laelius et Paradoxa ex Graecis interpretationibus Th. Gazae, Max. Planudis, Dionys. Petavii et Adr. Turnebi. Accedit incerti scriptoris rhetoricorum ad Herennium III. 16—24. interpretatio Graeca. Ad fidem codd. et edd. recensuit et annotationibus instruxit Phil. C. Hess. Halis, sp. Schwetschke. 1833. XLIV, 222 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* p. 69 — 98.

4) Ad Herennium.

1806, 8. Interpretatio graeca loci auctoris ad Herennium, cum notis. —— V. *Aretini* Beyträge zur Geschichte und Litteratur. P. X. p. 339 sqq.

1810, 4. Maximi Planudis interpretatio graeca loci auctoris ad Herennium, de facultate memoriae, arte et studio perficienda, primo nunc edita (e cod. August.) ab Ch. F. Matthaei. *Progr. acad.* Mosquae. —— Editor adiecit notas criticas. Matthaei partem quandam iam a. 1801 in Allgemeinen Litterar. Anzeiger no. 68. p. 662 sq. cum notis aliquot edidit. Rep. in Seebodii Kritische Bibliothek 1823. p. 193 sq.

1817, 8 mai. *Μαρκυ Τυλλιυ Κικερωνος περι μνημης τεχνικης.* E codice msto Ambrosiano edidit Angelus Maius. —— *V.* editionem inscr. Ciceronis sex orationum partes ante nostram aetatem ineditae.' Editio altera. (Mediolani typis regiis MDCCCXVII.) p. 210 — 219. Conf. *Seebodii* Kritische Bibliothek 1823. p. 632, ubi *Bardili* ex Maii editione nonnulla adnotat. De auctore huius versionis, quae in codice msto Ambrosiano, ut videtur, melior legitur, quam in codice Augustano, non constat.

5) Carmina Boëthii.

1833, 4 mai. Carmina Anicii Manlii Torquati Severini Boëthii Graece conversa per Maximum Planudem. Primus edidit Car. F. Weber. Darmstadii typis et sumpt. Leskii 1833. —— XXI, 61 pp. 12 *Gr.* Hic liber iam a. 1832 ut progr. scholast. *ib.* editus est, sed omissis prolegomenis, quae collationem codicis msti Paris., ab *C. B. Hasio* factam, continent p. XI — XXI.

II. *Editiones versionum.*

1) Oratio.

1559, 4. Maximi Planudis Oratio in Corporis Jesu Christi Sepulcrum et in Sanctiss. Deiparae Lamentationem. Latine, per Jo. Axonium. Dilingae. MDLIX.

1622, f. Maximi Planudis Oratio in corporis Domini nostri J. Ch. monumentum, et Sanctiss. Deiparae Lamentationem, latine ex Joachimi Axonii Graviani versione. —— *V.* Supplem. Bibliothecae PP. *Colon.*

1639, f. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. I. p. 836 sqq.

1677, f. —— In Bibl. PP. max. (Lugd.) T. XXVII. p. 486—491.

2) Vita Aesopi.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. Maximi Planudis vita Aesopi latine per Rimicium. —— *V.* Aesopus. II. Aa).

β) Cum a. et l. notitia.

1501, — 1520 sqq. —— *V.* Aesopus. II. Aa).

3) Scholia.

1575, f. Maximi Planudis Scholia in Diophanti Alexandrini Arithmeticae libros, Latine. —— *V.* Diophantus. II. A.

PLATO.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 1 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 57 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1513, f. *ἈΠΑΝΤΑ ΤΑ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.* OMNIA PLATONIS OPERA. *Infra Aldi insigne typogr.* (*Ancora cum delphino*) *inscr.*: ALDVS || M. R. *In fine partis posterioris p.* 439 *leguntur haec*: *ΤΕΛΟΣ. Ἐνετιῃσιν ἐτυπωθη παρα τοις περι τον Ἀλδον, παλαιοις τισι και ἀξιοπιςοις κεχρημενον ἀντιγραφοις. χιλιοςῳ πεντακοσιοςῳ τρισκαιδεκατῳ ἀπο της θεογονιας ἐνιαυτῳ. Καθ' ὁν ἸΩΑΝΝΗΣ ΜΕΔΙΚΕΥΣ Ὁ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ Καλου πατρος καλος ὑιος, της ἀκρασ δη και παντοκρατορικης ἀρχιερατειασ ἀξιωθεις ἐν ῥωμῃ, Λεων μετωνομασθη δεκατος. ᾧ πας ὁ χριςωνυμος λεως ἀνδρεσ, γυναικες, παιδες, γεροντες βιον πολυετη και παντα συνευχονται τ᾽ἀγαθα. παντες γαρ ἐλπιζουσιν αὐτον, εἰρηνοποιον μεν, και πολεμων οἷς νυν ἁπαντα πυρπολειται κατασβεςηρα. της δ᾽ἀληθινης παιδειασ και των ἑλληνικων λογων ἀνακαινιςην και της μεν ἰταλιασ νοσουσης και ςασιαζουσης ἰατρον αὐτης δε της ἑλλαδος, παλαι καταδεδουλωμενης, ἐλευθερωτην, και ὁλως του βιου των ἀνθρωπων εὐεργετην ἐσεσθαι και διορθωτην.* 1 2 a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z aa bb cc dd ee ff gg hh ii. A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z AA BB CC DD EE. Omnes quaterniones praeter 2 & ii & EE duerniones. — VENETIIS IN AEDIB. ALDI, ET ANDREAE SOCERI MENSE SEPTEMBRI. M. D. XIII. *Pag. versa habet insigne*
Aldi typ., *ut in fronte conspicitur.* —
16 *ff.* praefixa, quorum ult. vacat.
praefatione, quae *f.* 2 et 3 implet, le
tur *f.* 3 *a*: — est Musurus Cretēsis, n
gno uir iudicio, magna doctrina, qui l
Platonis libros accurate recognouit c
antiquissimis cōfereus exēplaribus, ut
mecū, quod semper facit, multum ad
mēti afferret & graecis, & nostris h
bus. ...“ *F.* 3 *b* habetur: Index Libror
Platonis per nouem quaternitates sec
dum Thrasyllum. *F.* 4 et 5 Musuri c
men graecum in Platonem. *F.* 6: *Πι*
των πλατωνος διαλογων. Reliqua *ff.*
cupat *Πλατωνος βιος κατα Λαερτιον* d
γενη. 502 pp., 1 vac. *f.*; 439 pp. *Fisc*
in editione tertia Euthyphronis alior
que dialogorum (a. 1783) p. 15 sq. d
haec: „Comprehendit autem haec, de
quaerimus, editio, praeter genuinos P
tonis Dialogos omnes, quos Aldus, Th
sylli, imperatoris Tiberii familiaris, a
Laërtium (lib. 3, 58—60. 9, 45) aucto
tate, in classes nouem, quarum singu
quaternos Dialogos continerent, descrip
septem quoque spurios, in his Axioch
nuper separatim a nobis editum, Def
tiones item, atque tredecim Epistolas:
ipsorum Dialogorum Corpori praemissa.
Musuri Elegia Graeca in Platonem, ei
que Vita, auctore Diogene Laërtio.“ *Re*
docet de editione Aldina in praefatione
suam editionem dialogorum Euthydemi
Gorgiae p. 1 haec: „Haec editio, ex
tiquissimis exemplaribus et magna cum f
ut satis compertum habui, expressa, c
terarum fundus est praecipuus “ Haec
tuli notitia multo accuratior est, qu
ea, quam in Dibdini carissimo libro:
bliotheca Spenceriana (London 1814, 8m
Vol. II. p. 239—241 inveni. *Schneide*
etiam accuratam tituli notitiam et subs
ptionem in praefatione ad suae editio
Vol. I. p. XXXVII sq. dedit, at sempe
mutavit in *στ*, et in verborum fin
pro *σ* posuit. Adiungenda deinde du
quae *Renouard* in libro suo: Annales
l'imprimerie des Aldes (Paris 1825,
Vol. I. p. 149 docet: „On connoît de
Platon deux exemplaires sur vélin, d
un est à Glasgow, dans la Bibliothè
léguée par le docteur Hunter, sur laqu
on peut lire la notice descriptive publ
en 1813: *Capt. J. Laskey's general*
count of the Hunterian Museum. Glasg
1813, 8°. L'autre est à Londres, dan
Bibliothèque de Westminster Abbey, m
il y manque les neuf feuillets de la
de Platon.“ Plura scribere non iuvat

1534, f. *ἈΠΑΝΤΑ ΠΛΑΤΩΝ*
ΜΕΘ' ὙΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝ ΠΡΟΚΛ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΙΜΑΙΟΝ, *ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ*, *ΘΗΣΑΥΡΟΥ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΜΕΓΙΣΤΟΥ*. PLATONIS OMNIA OPERA CVM COMMENTARIIS PROCLI IN Timaeum & Politica thesauro ueteris Philosophiae maximo. *Προστιθεται δε και εἰς τα τȣ Πλατωνος ἀπαντα, γνωμων και ὀνοματων ἀξιομνημονευτων, Ἐλεγχος.* Adiectus etiam est in Platonis omnia, sententiarum & uerborum memorabilium, Index. BASILEAE APVD IOAN. VALDERVM MENSE MARTIO, ANNO M.D.XXXIIII. *II Partt.* — *Pars II. habet singularem titulum hunc:* *Εις τον του Πλατωνος Τιμαιον υπομνηματων Προκλου ΒιΒ. ε. απασης φιλοσοφιας της παλαιας θησαυρος. και εις την του αυτου Πολιτικην χαλεποτερων ζητηματων απαντων εξηγησις. εργον υπερογον.* IN PLATONIS TIMAEON Commentariorum PROCLI libri quinq;, totius ueteris Philosophiae thesaurus, ET IN EIVSDEM POLITICEN difficiliorum quaestionum omnium enarratio. Opus excellens. *In fine Procli:* *Ἐτυπωθη ἐν Βασιλειᾳ ἀναλωμασι και ἐπιμελειᾳ Ἰωαννȣ Βαλδερȣ ἐτει τῳ ἀπ᾽ της ἐνσαρκου οἰκονομιας τȣ κυριȣ ἡμων Ἰησȣ Χριςȣ, Χιλιοςῳ πεντακοσιοςῳ τριακοςῳ τεταρτῳ, θαργηλιωνος τρισκαιδεκατῃ.* —— 38 *ff.* praefixa, 690 pp, et 1 vac. *f.*, Procli commentarii, qui nonnunquam desiderantur in exemplaribus, sub eo singulari titulo, quem adnotavi, implent 455 pp. Bibl. acad. Lips. *Fischer* in editione tertia dialogorum Euthyphronis aliorumque (a. 1783) p. 16 dicit: „Ex ... Aldina editione emanauit ferme tota Basileensis, ... Praefuit editioni maxime Iohannes Oporinus, quem utriusque linguae peritissimum iuuenem Grynaeus in epistola ad Iohannem Morum ostendit a se impulsum esse, ut libros Platonis diligenter recognosceret et castigaret. Qui etsi ad eam rem nullis instructi Codicibus scriptis accessere; quae etiam caussa est, cur in numero editionum illam principum non habendam censeamus: tamen feliciter multis in locis, atque egregie, emendarunt, sustuleruntque menda et vitia Aldini exempli, sed ita, ut manus eorum sanandi nimis cupidae interdum etiam locos sanos atque integros corruperint. Quod vero magnam peccatorum partem intactam reliquerunt, hoc quidem ignosci illis eo magis potest, et debet, quum etiam alia sint, quae faciant, ut haec Valderiana editio sit Aldinae multum anteponenda. Etenim primo quidem adiectus est, praeter vitam Platonis e Laërtio, Elegiamque Musuri Graecam, Index Graecus triplex, verborum sententiarumque primus, secundus nominum propriorum personarum, locorumque, tertius prouerbiorum, quae apud Platonem leguntur. Quod quidem institutum quanquam non dubito quin leue imperitis, et vix dignum commemoratione, videatur: tamen non poterit, scio, laudari satis ab iis, qui, quanta saepe Indicum bonorum sit utilitas in interpretatione ipsorum scriptorum, usu diuturno didicerim. Sed est alia quoque, eademque aliquanto maior, Valderianae editionis dos. Accesserunt enim Procli, doctissimi philosophi, in Timaeum et Politicen Platonis copiosi, luculentique, Commentarii, quos in bibliothecis Oxoniensibus reperat Grynaeus, ...“ *Routh* autem in praefatione ad Euthydemum et Gorgiam p. 1 sq. dicit: „Proxima post Aldinam est Editio Basileensis. Prior, anno ejusdem saeculi tricesimo quarto a Joan. Valdero impressa, curata autem praecipue a Joanne Oporino, qui postea linguae Graecae in Academia Basileensi Professor doctrina simul et arte typographica inclaruit. In hac editione multa Aldini exempli menda manifestiora tolluntur; loca aliquot critices opus requirentia in melius ordinantur; alia contra ex sanis corrumpuntur. Cum vero nullum codicem adhibuisse videtur Oporinus, eo minorem auctoritatem vindicare potest ejus editio, neque inter fontes antiquae lectionis habenda est. Comitantur eam Procli Commentarii in Timaeum et Politica Platonis, quos ante reperat Simon Grynaeus in nostrae hujus Academiae [Oxon.] bibliothecis, uti ipse in epistola praemissa editioni testatur.“ *Stallbaumius* in prolegomenis praefixis dialogis Platonis selectis, Vol. I. Sect. I. p. XLVII. eodem modo iudicat: „Ducta est [Basileensis editio] ex Aldino exemplo, multis tamen locis mutatis, passim etiam corruptis.“

1556, f. *ΑΠΑΝΤΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΛΑΙΟΤΑΤΑ ΑΡΧΕΤΥΠΑ ΜΕΤΑ ΠΑΣΗΣ ΑΚΡΙβειας ἐπανορθωμενα.* PLATONIS OMNIA OPERA, EX VETVSTISSIMORVM EXEMPLARIVM collatione multo nunc quam antea emendatiora. *Προσετι και εις τα τȣ Πλατωνος ἀπαντα, γνωμων τε και ὀνοματων ἀξιομνημονευτων Ἐλεγχος.* Praeterea in Platonis omnia, sententiarum & uerborum memorabilium INDEX. Cum Caes. Maiestatis gratia & priuilegio. *BASILEAE, APVD HENRICVM PETRI.* *In fine*: BASILEAE, PER HENRICVM PETRVM, ANNO SALVTIS HVMANAE M.D.LVI. Mense Martio. —— 6 *ff.* praefixa, 690 pp., et 23 *ff.*: *εἰς τα του*

Πλατωνος ἁπαντα λεξεων τε και γνωμων ἐλεγχος. Marcus Hopperus dicit in praefatione, quam ad Basilium Amerbachium scripsit, ab Arnoldo Arlenio plures codices mstos in Italia repertos, adhibitos, atque plurima vitia emendata fuisse. Attamen haec editio non magni babetur, quia Procli commentarios non habet. Praefixum autem est: Divini Platonis Elogium, ex libro V. C. Mylaei Historiae de rerum Universitate, qui est de claris et eruditis viris, exemplum, atque M. Musuri carmini graeco in Platonis laudes, adiecta est latina Zenobii Acciaioli interpretatio. *Fischer* l. c. p. 17 sq. de hac editione adnotavit haec: „Quum ... [Arnoldus Arlenius] in ... peregrinatione sua Italica codices Platonis scriptos aliquot nactus esset: contulit eos cum Valderiano exemplo summa diligentia, locos prauos correxit, lacunas expleuit, membra luxata reposuit. Has chartas postea misit ad Marcum Hopperum, Henrici Petri, clarissimi tum apud Basileenses librarii, cuius officina multas praeclaras Graecorum Latinorumque auctorum editiones emisit, generum: qui, ut in epistola ad Basilium Amerbachium ostendit, omnia inde summa fide [*l*] in exemplum, quod operae Petrinae sequutae sunt, transtulit. erat autem Valderianum exemplum. In quo quum multa vitia, sed fere operarum, oculi Hopperiani atque manus, ut fit, praeterirent: intelligetur facile, cur haec, de qua disputamus, editio, praeter propria fere e vitiosis Basileensis primae lectionibus nata peccata pauca, magnum eorum numerum habeat cum eodem exemplo communem. Quae quidem omnia lectionum diversitas a nobis collecta lectorem poterit abunde docere.“ Fecerat Hopperus etiam spem edendorum separatim Commentariorum Graecorum in Opera Platonis, quos socer eius ab eodem Arlenio acceperat, una cum Procli, Hermiae, Damascii, Olympiodori, Theonis Smyrnaei, Commentariis. Sed huic spei ab eo, quod sciam, non fuit satisfactum.“ *Routh* l. c. p. ii sq. dicit: „Priorem Basileensem Valderianam expressit [Henrichus Petrus]; eandem fere *κατὰ πόδα* secuta, nisi quum alias lectiones e libris scriptis adsciverit. Nam praeclara dos est hujus editionis, quod insignem habeat lectionis varietatem, quae cuique conferenti se prodit. Scilicet quum Arnoldus Arlenius, vir doctissimus, quaedam ante in Italia exemplaria nactus, ex iisdem exemplum Valderianum a capite ad calcem usque corrigere haud destitisset, hoc Arlenii labore se usum esse testatur Marcus Hopperus, is qui hancce editionem procuravit. Et fideliter prorsus rem illam administratam esse ab Arlenio, inde nobis egregie confirmatur, quod saepissime Basileensis hujus Posterioris lectiones in libris Platonis scriptis, auctoribusque veteribus, qui Platonem citaverunt, deprehendantur.“ Omnes etiam posterioris temporis docti homines in eo conveniunt, hanc editionem esse insignem multis novis lectionibus, e codicibus mstis excerptis.

1578, f. *ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ* PLATONIS opera quae extant omnia. EX NOVA IOANNIS SERRANI INterpretatione, perpetuis eiusdē notis illustrata: quibus & methodus & doctrinae summa breviter & perspicuè indicatur. *EIVSDEM Annotationes in quosdam suae illius interpretationis locos.* HENR. STEPHANI de quorundam locorum interpretatione iudicium, & multorum contextus Graeci emendatio. 1578. EXCVDEBAT HENR. STEPHANVS. *III Tomi.* —— Henr. Stephanus in hac splendida editione, textum emendavit. Versio autem latina, quam Serranus composuit, quamvis elegans nominatur, tamen non ea fide, qua par fuerit, facta est. Idem Serranus adiecit etiam interpretationi suae breves aliquot notas. Praemissae sunt dedicationes tres ad Elisabetham reginam Angliae, ad Iacobum VI. regem, atque ad pagum Bernam. Plerumque recentiores quos nominamus bibliographos, hanc editionem maxima laude in coelum extollunt qua in re negligere videntur, quod Fischerus aequo animo l. c. p. 18 sqq. de hac editione disseruit, atque ex quibus hic nonnulla enotabo. Haec sunt p. 19 sqq. „... primo quidem ... maximi faciendi est, vehementerque praedicanda, opera quam vir summus in corrigendis librariorum peccatis ita collocauit, ut vix duo vel tria, vitia in Dialogis quatuor primis deprehenderim, relicta scilicet in exemplo Aldino, quod operae Stephani descripserunt: sic haud scio, an maximam laudes consequutus sit summa illa diligentia, qua cavit, ut, paucis locis exceptis, nihil poneretur in ordine verborum, quod niteretur sola ingenii coniecturaeque levitate neque bonorum librorum fide et auctoritate graui confirmaretur. nam coniecturarum quidem ingentem copiam et multitudinem, quarum nonnullae tamen apert vanae sunt, cum marginibus chartarum commisit, tum in ipsis animadversionibus protulit, praeter lectiones multas ex Eusebio maxime, aliisque antiquis scriptoribus, diligenter collectas. Neque vero minus mihi probatur prouidentia viri et industria, quod adiecto Indice rerum Latino uberrimo lectorum Platonis studia iuvar

conatus est. Ab Serrani enim Versione Latina, cuius viri, et coniecturae, et animadversiones breves, in hac editione additae sunt, parum auxilii in locis obscuris atque dubiis exspectari posse eo magis credimus, quum eam obscuriorem saepe verbis ~~Graecis~~, omninoque non ita fidelem et bonam, cognoverimus, ut Ficini versionem, emendatam postea, certe immutatam, ab Simone Grynaeo aliisque viris duobus doctis: ita, ut Stephanus ipse apposuerit multis in locis interpretationes verborum philosophi, et veriores, et clariores. Quoniam igitur bona Stephaniane editionis ostendimus, in qua etiam alia ipsorum Dialogorum descriptio reperitur, alius ordo: age, iam videamus et notemus eiusdem vitia, quae sane in tanto et tam docto viro non debent a quoquam parva, neque levia, duci. Possunt autem omnia, ac debent, ad fraudem et simulationem, tanquam ad caput, referri: quae vitia nequit dubitari quin extiterint, ut fit, e nimia ingenii viri doctrinaeque opinione, quae esset cum inepta quadam invidentia coniuncta, quae aegre ferret laudes aliorum et famam. Etenim primo pleraeque, quas attulit, coniecturae alienae sunt, neque in eius ingenio natae: multa hoc in genere sumsit e Versione Latina Ficini, librisque Eusebii editis, plurima Iano Cornario, summo viro, debet, quem tamen nusquam diserte laudauit: non pauca, quae in Euthyphrone Morelius iam, et in Phaedone Turnebus, perite emendarant, primum se correxisse simulat atque gloriatur. Deinde lectiones plurimas, quas credere lectorem voluit se in libris scriptis invenisse, et quibus propterea adscripsit has notas loco non uno diserte docet distingui debere ab istis, *praec. edit.*, *vulg. edit.*, *πρ. γρ.*, ex editione Hopperiana, quam tamen nusquam memorat, hausit, etiam e Cornarii Eclogis, non e libris scriptis. Sed ut fraus eo certius lateret, eoque deprehenderetur minus: lectiones Hopperiani exempli fere depravavit et mutilavit, ita, ut vel unam alteramve litteram mutarit, vel integra verba omiserit, vel certe alieno illa loco posuerit: cuius triplicis fraudis exempla quaedam et specimina in margine exhibere placuit: et copiis Eclogarum Cornarii ita usus est, ut non solum lectiones Codicis Hassisteniani ostenderit a se e Codice vetere, nescio quo, petitas esse, sed nec dubitarit ipsas viri coniecturas emendationesque vel laudare, vel adeo in ordinem recipere, tanquam lectiones e Codicibus antiquis depromptas. Stephanus enim quin adhibuerit in recensendis Platonis Dialogis Cornarii Eclogas, quum ipse extiterit alicubi huius furti index, dubitari nullo modo potest.“ Eodem fere modo judicat *Routh* l. c. p. iii sqq. Primum dicit p. iii sq.: „De origine ... lectionum variantium, quas ille aut in contextu recepit, aut margini adlevit, multum dubitatur. Scilicet earum pleraeque, vel in Editione Basileensi posteriore, vel in Latina Versione Ficini, deprehenduntur. Illam vero editionem adhibuisse se nullibi fatetur, imo implicite, ut loquuntur, negat; hanc versionem raro nominatim citat, etsi frequenter varias suas lectiones conjecturasque eidem debere videatur. Aut igitur codicibus Platonis scriptis usus est, qui mire cum editione Basileensi posteriore et Ficiniana versione consenserint: aut ex Auctoribus Platonem describentibus omnes has lectiones desumpsit, hique fuerunt *veteres ejus libri:* aut denique editionem illam revera in consilium advocavit; quod primus nec ita pridem suggessit ... J. F. Fischerus.... — Nulla exemplaria illorum quidem dialogorum, quos ego edendos suscepi, habuisse Stephanum, his rationibus adductus sum, ut crederem. Primo, cum pleraque omnia ab eo in contextum admissa et margini adscripta, vel in Basileensi posteriore, vel in interpretatione Ficini, vel in Scriptoribus Platonem laudantibus, reperiri possint, mirum profecto videtur, codices Stephanianos nullas proprias sibi lectiones, aut certe paucissimas, suppeditasse, quae receptione, vel saltem adnotatione, dignae viderentur. Deinde nullam nobis istorum codicum notitiam vir doctus praebuit; ... — Sin vero nullos libros scriptos habuerit Stephanus, anne illis, qui ῥήσεις ex Platone descripserunt, suas debebat lectiones? Certe aliquos huiusmodi fontes adiit; sed longe plurimae lectionum illarum (sciens dico) non apud auctores, qui Platonem laudare solent, sed in editione versioneque, quas dixi, extant. Paucas quidem illas, quarum sedes nec indicare potui, nec causam exponere ipsarum variationis, Platonis exscriptoribus assignandas puto, pariter ac illas, quas ipse apud tales auctores deprehendi. — Si igitur nec codices veteres scripti, neque auctores alii, has lectiones Stephano suppeditaverint; restat, ut adhibuerit saepissime vir doctus Ficini versionem atque editionem Basileensem posteriorem, in quibus has ipsas extare novimus. Nec profecto probabile videtur in tali opere versatum Stephanum editionem illam ignorasse aut neglexisse, quae annis plus viginti ante excusa erat, atque adeo insigni lectionis varietate commendabatur. Unum hoc objici posse video; neglexisse nimirum Stephanum verissimas aliquas lectio-

nes exempli Basileensis, quod non fecisset, si idem in consilium advocasset. Vereor autem, ne simulatio viri in causa hujusce rei fuerit; ut ne videretur exemplo illo unquam fuisse usus. Imo vero Fischerus ... eundem arguit depravationis et mutilationis lectionum Basileensium, ut fraus eo certius lateret. Vellem equidem nullas hujusmodi suspiciones in tantum virum cadere, cum ob alias causas, tum propterea quod, si codices Platonis manu scripti revera fuissent Stephano, addita esset major auctoritas quibusvis ejus variationibus ab exemplo Aldino, sive deprehendantur eae in aliis libris, sive non. Idque eo magis expeto, quia mutationis conjecturalis vestigia in textu ejus interdum occurrant. ... Pene autem oblitus sum hic addere, quod fidem suspicionibus de Stephani versutia confirmat, Stephanum ex Cornarii doctissimi interpretis adnotationibus, quae *Eclogae in Dialogos Platonis omnes* vocantur, quaeque variis codicis Msti lectionibus simul ac ipsius coniecturis ditantur, certe sumpsisse aliqua, sed ne nomen quidem Cornarii ullibi memorasse. Porro qua fide adversus Leunclavium Xenophonteum in simili plane negotio hic vir se gesserit, Leunclavius ipse multa querens narravit. Nihilominus tamen, licet his nominibus culpandus sit Hen. Stephanus, meritis tamen suis ornetur laudibus. Saepe in editione sua sententias totas vocesque singulas cum ex Latina Versione Ficini, librisque aliis, tum ex mera conjectura, feliciter emendavit. Cumque in prioribus editionibus oratio saepius mala interpunctione distingueretur, mirum, quam praeclaram operam in ea quoque re ordinanda posuerit Stephanus. Nec minima laus habenda est, quod in pulcherrimo suo exemplo corrigendo, celebris officinae, et universae etiam artis typographiae, ornamento, tam accuratam adhibuerit diligentiam, ut vix tria operarum vitia in duobus, quos edo, libris deprehenderim; etsi horum alter longissimus sit Platonis dialogorum.“ *Schweiger* certissime haec aliaque, quae de ea re doctissimi viri iudicarunt, non legit; scripsit enim in suo libro: Handbuch der class. Bibliographie P. I. p. 241: „*S. incorrect gedr.*, *aber selten*, *bes. in guten Exx.*“

1590, f. *ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.* DIVINI PLATONIS OPERA OMNIA QVAE EXSTANT. MARSILIO FICINO INTERPRETE. *Graecus contextus quam diligentissime cùm emendatioribus exemplaribus collatus est: Latina interpretatio à quam plurimis superiorum editionum mendis expurgata.* Argumentis perpetuis, & commentarijs quibusdam eiusdem Marsilij Ficini, ijsque nunc multò emendatiùs quàm antehac editis, totum opus explanatum est atque illustratum. Qüae cur in calcem operis translata sint, & quid pro hac traiectione repositum sit, ex epistola ad Lectorem patet. *Vita Platonis à Diogene Laertio copiosissimè descripta: item pereruditum Timaei Locri opusculum (quo Latina exemplaria carebant) aliáque plurima non contemnenda, huic editioni accesserunt.* Adiectus est INDEX rerum omnium locupletissimus. LVGDVNI, Apud Franciscum le Preux. M.D.XC. —— 14 *ff.* praefixa, 849 pp., 15 *ff.* index. Hanc editionem, in qua textus graecus ex praecedente accurate expressus est, Ruhnkenius in Timaei editione adhibuit. Ficini autem versio valde mutata atque interpolata est, quare haec editio et Francofurtiana, quae sequitur, nullum criticum usum habent.

1602, f. *ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.* DIVINI PLATONIS OPERA OMNIA QVAE EXSTANT. MARSILIO FICINO INTERPRETE. *Graecus contextus quàm diligentissimè cum emendatioribus exemplaribus collatus est: Latina interpretatio à quam-plurimis superiorum editionum mendis expurgata.* Argumentis perpetuis, & commentariis quibusdam eiusdem Marsilii Ficini, iisque nunc multò emendatiùs quàm antehac editis, totum opus explanatum est atque illustratum. *Adiectus est* INDEX *rerum omnium locupletissimus.* FRANCOFVRTI, Apud Claudium Marnium, & haeredes Ioannis Aubrii. M.DCII. —— 1355 pp., 14 *ff.* index.

1781 — 1786, 8. *ΠΛΑΤΩΝ.* PLATONIS Philosophi quae extant, graece, ad editionem Henrici Stephani accurate expressa cum Mars. Ficini interpretatione. Praemittitur lib. III. Laertii de vita et dogmatibus Platonis cum notitia literaria. Accedit varietas lectionis. Studio Societatis Bipont. Biponti. *XI Voll.* *Adiungendum est huic editioni:* Dialogorum Platonis Argumenta exposita et illustrata a Diet. Tiedemann. Biponti MDCCLXXXVI. —— 24 *Th.*; in ch. quae dicitur „*d'Annonay*“, impressa sunt 10 exx. Varias lectiones ex codicibus mstis nondum adhibitis excerpsit atque collegit *Mitscherlichius;* editionem autem ipsam in lucem emiserunt *Exter* atque *Embser*.

1813 — 1819, 12. PLATONIS OPE-

RA. Ex recensione Henrici Stephani, passim emendata adiectis scholiis et nott. criticis edidit Ch. Dan. Beck. Lips., Tauchnitz. *VIII Voll.* —— 5 *Th.* 8 *Gr.*, nunc 2 *Th.* 16 *Gr.*; ch. mel. 8 *Th.* Tribus prioribus voluminibus, quae sola Beckius edidit, suas notas, quae criticae sunt, adiecit; reliqua volumina ex editione Bipontina expressa sunt. Beckius etiam editionem incepit Platonis operum, cuius priores 144 pp. in vilissima charta et 8 forma min. impressae in Bibl. Paulina Lips. cura *Gf. H. Schaeferi*, qui operas typothetarum regebat, adservantur. Sunt iam typis descripta *Μινως η περι νομου*, et *Νομου διαλογων ο πρωτος*. Sub textu perpaucae notae criticae, atque infra eas versio latina habentur.

1816 — 1818, 8 mai. PLATONIS DIALOGI, GRAECE ET LATINE. Ex recensione Imm. Bekkeri. Berolini impensis Ge. Reimeri, Oxoniae apud I. Parker. *III Partt.* in *VIII Voll.* —— 24 *Th.*, nunc 12 *Th.*: ch. mel. 28 *Th.* 12 *Gr.*, nunc 14 *Th.* 6 *Gr.*; ch. scr. 33 *Th.*, nunc 16 *Th.* 12 *Gr.*; ch. membr. 60 *Th.* *Parte I. volumine I.* (XIV pp. titulus, dedicatio, atque index codicum ab editore collatorum [*v.* infra III. *Bekker*] 1 *f.* 384 pp. continentur: Phaedrus, Lysis, Protagoras, Laches, Charmides, Eutyphro; *volumine II.* (1 *f.*, 298 pp.) Parmenides, et in Appendice: Apologia, Crito, Io, Hippias minor, Hipparchus, Minos, Alcibiades Secundus; *Parte II. volumine I.* (1817, 2 *ff.*, 463 pp.) Gorgias, Theaetetus, Meno, Euthydemus; *volumine II.* (1 *f.*, 469 pp.) Cratylus, Sophista, Politicus, Convivium; *volumine III.* (1 *f.* 474 pp.) Phaedo, Philebus, et in Appendice: Theages, Amatores, Alcibiades primus, Menexenus, Hippias minor, Clitophon; *Parte III. volumine I.* (1 *f.* 516 pp.) de republica; *volumine II.* (1 *f.*, 476 pp.) Timaeus, Critias, et in Appendice: de Legibus lib. I — VI.; *volumine III.* (2 *ff.*, 578 pp.) de legibus lib. VII — XII., et in Appendice: Epinomis, Timaeus Locrus, Epistolae, Axiochus, de Justo, de Virtute, Demodocus, Sisyphus, Eryxias, Definitiones. Nostri docti homines, qui putant omnia se scire, multis laudibus extollunt librum: An introduction to the knowledge of rare and valuable editions to the Greek and Latin Classics *etc.* by *Thomas Frognall Dibdin*, fourth Edition; greatly enlarged and corrected (Lond. 1827, 8. *II Voll.*), quamquam eum nunquam viderunt. *Dibdin* in hoc caro libro Vol. II. p. 299, mirabile auditu, de *Bekkeri* editione dicit: „*The united labours of* Bekker, Wolf, *and* Heindorf, *appear in this truly critical and valuable edition. The Latin version is by Wolf. In the settlement of the Greek text, numerous MSS. have been consulted; and in some of the dialogues not fewer than twenty. The notes are critical, and in part explanatory of the alterations made in the Greek text. All the ancient Scholia, deserving of being collected, are incorporated. One entire volume is devoted to an account of the life, doctrine, and writings of Plato. The indexes are copious and satisfactory; and the type and paper are worthy of the critical importance of such a publication.*“ *Stallbaumius* recte contra in indice editionum Platonis, qui sectioni primae editionis Platonis praemissus est, de hac editione indicat: „Exhibet [editio Bekker.] orationem Graecam ad fidem plurimorum librorum recens collatorum diligentissime et sapientissime emendatum. Continet praeterea translationem Ficini, sed eam non mutatam et interpolatam, sed ex antiquissimis exemplis ductam, ut habeat usum criticum. [Attamen non mera est; usus quidem est Bekker editione principe, sed etiam posterioribus editionibus, ut videtur, ex quibus nonnulla aliter constituta videntur.] Commentaria critica [*v.* infra III. *Bekker*] praeter ingentem variarum lectionum copiam complectuntur etiam Scholia Graeca a Ruhnkenio edita, sed multum aucta et locupletata“ Varias lectiones non satis accurate indicatas esse *Schneiderus* luculentis exemplis in praefationibus ad suam editionem librorum de legibus docuit. Ceterum idem vir doctus docet in praefatione ad suae editionis Vol I. p. XXXX haec: „Ordinem dialogorum Bekkerus eum instituit, qui placuit Schleiermachero, cuius etiam de genuinis ac spuriis decreta complectitur omnia.“

1819 — 1827, 8 mai. PLATONIS quae exstant Opera. Accedunt Platonis quae feruntur scripta. Ad optimorum librorum fidem recensuit, in linguam latinam convertit, annotationibus explanavit, indices rerum et verborum accuratissimos adiecit F. Ast. Lips., Weidmann. *IX Voll.* —— 16 *Th.* 18 *Gr.*, ch. mel. 18 *Th.* 18 *Gr.* Nova subsidia ad textum emendandum Astius non adhibuit. Fundamentum textus Aldina editio est. Quae profecit, id maxime ex intima Platonici sermonis atque indolis cognitione, adhibitis iam ab aliis prolatis subsidiis litterariis praestitit. E regione textus latina versio interpretis legitur, et textui subiectae sunt variae lectiones. Tria priora volumina recensentur in ephem. litter. Lips. 1822, no. 40 sqq. Dolendum autem est, editionem vitiis typographicis scatere.

1821 — 1825, 8 mai. PLATONIS QVAE SVPERSVNT OPERA. Textum ad fidem codicum Florentt., Pariss., Vindobb., aliorumque recognovit Gf. Stallbaum. Lips., Weigel. *VIII Voll.* —— 21 *Th.*, nunc 12 *Th.*

1826, 12 mai. Platonis opera, graece edidit Gf. Stallbaum. Lips., Weigel. *VIII Voll.* —— 6 *Th.* 3 *Gr.*, nunc 2 *Th.* 16 *Gr.* Textus est ex priore eiusdem editoris editione expressus, adiectis paginarum editionis Stephanianae numeris. *Vol. I.* continet Eutyphronem, Apologiam Socratis, Critonem, Phaedonem, Theagenem, Amatorium, Theaetetum; *Vol. II.* Sophistam, Euthydemum, Protagoram, Hippiam minorem, Cratylum; *Vol. III.* Gorgiam, Philebum, Minoem; *Vol. IV.* Alcibiadem priorem atque alterum, Charmidem, Lachem, Lysidem, Hipparchum, Menexenum, Politica, Minoem; *Vol. V.* libros de republica; *Vol. VI.* De legibus et Epinomen; *Vol. VII.* Timaeum, Critiam, Parmenidem; *Vol. VIII.* Phaedrum, Hippiam maiorem, Epistolas, Axiochum.

1826, 8 mai. PLATONIS, et quae vel Platonis esse feruntur vel Platonica solent comitari, Scripta Graece Omnia, ad codices Mss. recensuit, Variasque inde lectiones diligenter enotavit Imm. Bekker. Annotationibus integris Stephani, Heindorfii, Heusdii, Wyttenbachii, Lindavii, Boekhiique, adiiciuntur modo non integrae Serrani, Cornarii, Thompsoni, Fischeri, Gottleberi, Astii, Buttmanni, et Stalbaumi, nec non ex commentariis aliorum curiose excerpta. Londini, excud. Valpy, sumptibus R. Priestly. *XI Voll.* —— 10 *L.* 10 *sh.*, ch. m. 15 *L.* 15 *sh.* Hanc editionem, in cuius commentario triginta quatuor commentarii excerpti sunt, *G. Burges* curavit. Singuli dialogi separatim etiam venduntur. Conf. Classical Journal XXXIX. p. 162 sqq.

1827 sqq., 8. Platonis Opera omnia recensuit et commentariis instruxit Gf. Stallbaum. Gothae, sumptibus Hennings. —— Cum primo institutum esset, ut selecti tantum Platonis dialogi ederentur, haec editio prodiit titulo hoc: Platonis dialogos selectos recensuit et commentariis in usum scholarum instruxit Gf. Stallbaum. Deinde autem, ut vidimus, mutatus est. Hactenus prodierunt *Vol. I. Sect. I.* (1827. LII pp. prolegomena, 146 pp. 16 *Gr.*) continens Apologiam Socratis et Critonem; *Sect. II.* (210 pp. 18 *Gr.*) contin. Phaedonem; *Sect. III.* (164 pp., p. 165 sq. Addenda et Corrigenda, p. 167 sqq. index ad vol. I. 18 *Gr.*) contin. Symposium. *Vol. II. Sect. I.* (1828. 268 p[p.] 20 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 4 *Gr.*, ch. memb[r.] 1 *Th.* 12 *Gr.*) contin. Gorgiam; *Sec[t.] II.* (195 pp. 18 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.*, c[h.] membr. 1 *Th.* 8 *Gr.*) contin. Protagoram. *Vol. III. Sect. I.* (1829) et *II.* (183[0.] (LXXVIII pp. et 1 *f.*, 405; 2 *ff.* 417 p[p.] et 1 *f.* Corrigenda et Addenda 3 *Th.* 6 *Gr[.]* ch. scr. 3 *Th.* 22 *Gr.*, ch. membr. 5 *T[h.]* 20 *Gr.*) contin. Politiae lib. I — V. VI — X. *Vol. IV. Sect. I.* contin. Phaedrum (1832. XXVI, 199 pp. 20 *Gr.*) *Sect. II.* (1833. 349 pp. 1 *Th.* 6 *Gr.*, ch. sc[r.] 1 *Th.* 12 *Gr.*, ch. membr. 2 *Th.*) conti[n.] Menexenum, Lysidem, Hippia[m] utrumque, Ionem. *Vol. V. Sect. I.* (183[4.] 361 pp. 1 *Th.* 6 *Gr.*) contin. Lachetem Charmidem, Alcibiadem utrumque; *Sect. II.* (1835. 245 pp. 21 *Gr.*) contin. Cratylum. Haec sunt volumina, quae hactenus prodierunt. Anno MDCCCXXXIV prodiit *Voluminis I. Sect. I.* editio auctior et emendatior (LIII, 169 pp. 16 *Gr.*); eodem modo eodemque anno *Sect. II.* (26[.] pp., 1 *f.* corrigenda. 18 *Gr.*). De duobus prioribus voluminibus conf. *Sommeri* censuram in *Seebodii* Krit. Bibl. 1829, no. 139. 140. 141. 142. 143. 144. ephem. litter. scholast. univ. 1830. Sect. II. no. 41. 42. 43. ephem. litter. Jenens. 1831. no. 90 p. 233 — 242. *Jahnii* Jahrbb. 1833, Vol. VII. p. 395—423. Wiener Jahrbb. Vol. LVI p. 122 sqq. Editor ipse de ratione editionis in prolegomenis ad Vol. I. Sect. I. nos docet his verbis: „orationem Platonis fere talem exhibuimus, qualem dedimus in operum Platonicorum editione Weigelii ..., hoc est ad fidem plurimorum codicum manuscriptorum examinatam et emendatam. Quum vero critica suppellex, praesertim copiis Bekkerianis accedentibus, lautior esset quam ut omnia, quae inde seligenda viderentur, copiose possent explicari, hac usi sumus ratione, ut primum nonnisi potiorem lectionis varietatem excerperemus; deinde in ea enarranda et diiudicanda brevitati quantum fieri posset studeremus. Itaque critica annotatio, quam adiecimus, fere est eiusmodi, quae demonstret maxime, quatenus nostra verborum recensio vel a communi veterum editionum, Aldinae, Basileensium, Stephanianae, lectione, vel etiam a sola Stephani scriptura, quam fere *vulgatam* diximus, recedat, quo magis legentibus pateat, quid recentioribus temporibus ope codicum manuscriptorum in Platone novatum sit atque emendatum. Qua in re versati sumus sic, ut aut vulgatam lectionem simpliciter indicaremus, ubi res ipsa et codicum consensio nullam admitteret de alte-

rius lectionis veritate dubitationem, aut verbo diceremus codices vel plurimos vel optimos atque plurimos, vel etiam paucos eosdemque optimos hanc vel illam lectionem confirmare; singulos nonnisi iis locis recenseremus, ubi res postulare videretur. ... Sed praeter veterum illorum lectiones commemoravimus etiam coniecturas virorum doctorum, quae vel probabiles vel necessariae viderentur. Nam quae falsae sunt aut supervacaneae, eas silentio praeterire optimum duximus. In diiudicanda autem variarum lectionum discrepantia non magis fuimus copiosi, sed aut breviter monuimus, si quid opus videbatur, aut ad rerum et verborum interpretationem ablegavimus. Pleraque enim, quae ad criticam rationem pertinent, cum rerum et sententiarum illustratione tam arcte coniuncta sunt, ut qui illa sine huius ope sese putant recte tractare posse, miro in errore versari censendi sint. Itaque plurimum operae in rerum et verborum interpretatione posuimus" Singulis dialogis praemissa sunt argumenta atque disquisitiones, num sint dialogi genuini, nec ne, quibus opiniones priorum editorum interpretumque non solum examinantur, sed etiam nova ratione excutiuntur dialogi ipsi, ita ut editor saepissime certis argumentis commotus a prioribus interpretibus iure discedat. Hoc adnotandum utile et necessarium duximus.

1830 — 1833, 8 mai. Platonis opera graece. Recensuit et annotatione critica instruxit C. E. Ch. Schneider. Vol. I. (1830); II. (1831); III. (1833) Civitatis libri atque indicem adnotationis. Lips., Teubner. — 1 *f*., LXXXII, 439; XXXVIII, 354; CXXVIII, 359 pp. 6 *Th*. 18 *Gr*., ch angl. 8 *Th*. 14 *Gr*., ch. holl. 13 *Th*. 12 *Gr*. Conf. ephem. litter. scholast. 1830. II. no. 128. 129. 130. 1832. no. 96. 97. 98. Editor quinque novos codices adhibuit.

Bb) *Plures dialogi.*

1531, 4. *ΠΛΑΤΩΝΟΣ Μινως, η περι νομου etc.* PLATONIS Minos, Sive de Lege. De legibus, seu de legum latione, libri 12. Appendix legum, vel philosophus. Venundantur Lovanii a Bartholomaeo Gravio sub Sole aureo. *Haec in fronte f.* 1 *a*. *F.* 1 *b epistola inscr.:* Ornatissimo viro D. Francisco Craneveldio Caes. Consiliario Rutgerus Rescius S. D. *In fine*: Lovanii ex officina Rutgeri Rescii, pridie Cal. April. An. M. D. XXXI. Sumptibus eiusdem Rescii, et Bartholomaei Gravii. —— Hanc accuratam notitiam proposuit *Panzer* in Annal. typogr. Vol. IX. p. 505, no. 95.

1538, 4. PLATONIS Alcibiades posterior, et Menexenus. *Graece*. Apud Wendelin. Rihelium, Argentorati 1538.

1541, 4. PLATONIS Gorgias aut de rhetorica, Socratis Apologia, Crito aut quid faciendum sit, Graece. Cum J. Sturmii praefatione de ratione interrogandi atque collocandi dialectica. Apud Wendelin. Rihelium Argentor. 1541.

1549, 4. Platonis Hipparchus, Amatores, et Theages. Graece. Paris., excudebat Christ. Wechelus. M. D. XLIX.

1560, 4. Platonis Dialogi. Paris., apud Guil. Morelium. M. D. LX. —— *Maittaire* in Annalibus typogr. Vol. III. p. 717, not. b de hoc delectu dicit: „Ita se habet titulus; Dialogi autem sunt (quos vidi) hi sequentes Eutyphro vel de Sanctitate, Amatores vel de Philosophiâ, Hipparchus vel de Lucri cupiditate, Graecè & Latinè; Legum secundus, Graecè."

1573, 4. Platonis Epinomis et Philosophus, Graecè. Parisiis apud Ioannem Bene-natum. M. D. LXXIII.

1673, — 1683, 8. PLATONIS de Rebus Divinis Dialogi Selecti, Graece & Latine, Socratis Apologia, Crito, Phaedo, E Libb. Legum Decimus, Alcibiades Secundus, De Religione, De Justo, De Animae Immortalitate, De Dei Existentia, De Precibus. In commodas Sectiones dispertiti; Annexo ipsarum Indice. (*Cura Io. Northii*) Cantabrigiae, Ex Officina Joann. Hayes, celeberrimae Academiae Typographi. 1673. Impensis Joann. Creed, Bibliopolae *Cantab*. — Editio II. *ib*. —— Editio prior (4 *ff*. praefatio, 4 *ff*. index, 248 pp. Bibl. acad. Lips.) multis vitiis scatet. Textus ex Henr. Stephani editione expressus est.

1736, 4. *Του Θειου Πλατωνος διαλογοι Ἑξ*. Sechs auserlesene Gespräche Platons, Griechisch und Deutsch, nebst des Herrn Dacier Vorrede und Anmerkungen, herausgegeben durch J. Sam. Müller, des Hamburgischen Iohannei Rector. Hamburg 1736. —— Dialogi selecti sunt hi: Alcibiades primus, Laches, Protagoras, Theages, Alcibiades secundus, Amatores. Singulis dialogis argumentum praemissum est. Versio ad Dacierii gallicam versionem plerumque facta ideoque non orationi graecae aptata est.

1738, 8. PLATONIS Dialogi selecti septem, Graece juxta Editionem Serrani. Dublini e typogr. acad. MDCCXXXVIII. —— Sunt exx. in 8 forma (1 *L*. 11 *sh*.),

et in ch. m. in 4 forma. Haec adnotavit *William Thom. Lowndes* in The Bibliographer's Manual, Part. XIII (Lond., Will. Pickering MDCCCXXX, 8 mai.) p. 1461, col. a.

1745, 8. *ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΙ Ε*. PLATONIS DIALOGI V, (*Ἐρασται*, *Εὐθυφρων*, *Ἀπολογια Σωκρατους*, *Κριτων*, *Φαιδων*). Recensuit, Notisque illustravit Nath. Forster, *OXONII*, E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO. Impensis JAC. FLETCHER bibliopolae MDCCXLV. —— 4 *ff.* praefixa, 403 pp., et 9 *ff.* indices. Habet haec editio textum graecum versionemque latinam; prae ceteris etiam accurate typis excusa est. 6 *sh.* 6 *d.*, ch. m. 2 exx. vendebantur pretio 1 *L.* 14 *sh.* et (a. 1823) 2 *L.* 19 *sh.* Saepe repetita est editio, *v.* 1752. De adornanda editione exhibemus verba editoris ex praefatione haec: „Graeca ad fidem celeberrimae illius Editionis PARISIENSIS A. D. 1578. (caeteris tamen, quae infra in Notarum limine enumeravimus, Exemplaribus ubique in consilium adhibitis) potissimum expressimus, ab ea nunquam, si levia quaedam in interpunctione excipias, recedentes, nisi id antiquiorum quorundam Editorum aut Codicum MSS. ab ipso Stephano laudatorum suaderet auctoritas. Conjecturas tamen adnotavi non solum Stephanias, sed & alias (ut de propriis nihil dicam) quas mecum benignissime communicavit Vir Reverendus doctissimusque ZACH. MUDGE, Ecclesiae Cathedralis Exon. Praebendarius. — Graecis Interpretatio subjicitur FICINIANA, quamplurimis tamen in locis currente praelo non leviter immutata .... — Notas insuper Variasque Lectiones non paucas (plures fortasse quam oportuit, ac de rebus nonnunquam minutioribus) apposuimus, quarum partem quidem a Stephano, Dacierio, aliisque mutuati sumus, longe vero majorem ipsi contexuimus. Quid in Annotationibus hisce tentatum sit, cuivis eas inspicienti facile patebit. Hoc tamen lectorem admonitum velim, iis Graeca quaedam inesse in PHAEDONEM Scholia, e MS. OLYMPIODORI, Philosophi Platonici, (de quo vide Fabric. Bibl. Graec. V. 9. p. 354. 355) Commentario, in Biblioth. Bodleiana adservato, hinc inde descripta; quem quidem integrum hic in lucem protulisse ab instituta libelli hujusce ratione nimis alienum esset. — Indices denique duos calci operis subjunximus, in quibus Observationes quasdam Philologicas, tam ad voces singulas, quam ad earum constructionem spectantes, congessimus, & similia passim aliunde, ac praesertim e NOVI FOEDERIS stilo, exempla apposuimus, Sacrarum nempe, etiam cum aliud agere videamur, Literarum haud prorsus immemores." Bibl. acad. Lips.

1752, 8. — Oxon., e typogr. Clarend. —— 6 *sh.*, ch. m. 18 *sh.* V. 1745 et 1765. Negligenter est haec editio typis descripta.

1760, 8. Platonis Dialogi quatuor, e rec. H. Stephani, animadversionibus crit. illustrati ab J. F. Fischero. Lips., Schwickert. —— *V.* 1770.

1765, 8. *ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΙ Ε*. PLATONIS DIALOGI V. Recensuit, Notisque illustravit NATH. FORSTER. EDITIO TERTIA. OXONII, E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO, Impensis JAC. FLETCHER Bibliopolae. MDCCLXV. —— 4 *ff.* praefixa, 400 pp., et 10 *ff.* indices. Bibl. acad. Lips. *V.* 1752 et 1772.

1770, 8 mai. — Iterum edidit, recensuit, varias lectiones animadversionesque breves adiecit J. F. Fischerus. Lips., Schwickert. —— 20 *Gr.* V. 1760 et 1783. Conf Philolog. Bibl. Vol. I. P. I. p. 65—72.

1770, 4. Platonis dialogi II, Cratylus et Theaetetus, graece e rec. Henr. Stephani. Varietate lectionis, animadversionibus crit. brevibus illustrati ab J. F. Fischero. Lips., Langenheim. —— 10 *Gr.*

1771, 8. *ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΙ Γ*. PLATONIS DIALOGI III. (n. duo Alcibiades et Hipparchus), QUIBUS PRAEFIGUNTUR OLYMPIODORI VITA PLATONIS ET ALBINI IN DIALOGOS PLATONIS INTRODUCTIO (*graece et latine*). Opera et studio Guil. Etwall. OXONII, E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO. Impensis J. & J. FLETSCHER Bibliopolarum. MDCCLXXI. —— xiv, 157 pp.; Notae et variae lectiones implent 1 *f.* et 32 pp.; indices quinque 80 *ff.* 7 *sh.*, ch. m. 1 *L.* 2 *sh.* etiam 2 *L.* 8 *sh.* Bibl. acad. Lips. In praefatione p. xii. de editionis ratione dicuntur haec: „Tribus hisce Dialogis opuscula duo praemisimus, Platoni illustrando apprime necessaria, *Vitam* scilicet *Platonis* ab Olympiodoro conscriptam, atque Albini *in Dialogos illius Introductionem*. Olympiodorum primus edidit Casaubonus ad calcem Diogenis Laertii; Albinum dedimus juxta editionem Fabricii in Biblioth. Gr. Tom. II. Vellem ad horum Dialogorum textum, quantum posset, accuratissime limandum Codices MStos suppeditasset Bibliotheca Bodleiana; unum duntaxat inveni, membranaceum, qui primum Alcibiadem complectitur, una aut altera pagina, ad calcem, excepta. Codex videtur non optimae notae, satis tamen eleganter exaratus; variantes ejus lectiones annotationibus meis suo in loco in-

sertas dedi. Quod ad Dialogorum Versionem Latinam attinet, in Alcibiade primo et secundo Marsilium Ficinum, in Hipparcho Cornarium, secuti sumus; hoc tantum habito discrimine, quod Versio Ficini currente calamo ubique fere emendata est; Cornarii, Interpretis aliquatenus recentioris, magisque ad literam vertentis, rarissime."

1772, 8. — Oxon., e typogr. Clarendon. —— *V.* 1765 et 1800.

1774, 8. PLATONIS dialogi tres, Sophista, Politicvs, Parmenides, graece e recensione Henrici Stephani. Animadversionibus criticis illustrati ab J. F. Fischero. Lips. sumptu Ioh. F. Langerhemii (Schwickert) A. C. CIƆIƆCCLXXIIII. —— XVI, 274 pp., 3 *ff.* indices. 14 *Gr.*

1776, 8. PLATONIS dialogi dvo, Philebvs et Symposivm, graece e recensione Henrici Stephani. Varietate lectionis animadversionibvsqve criticis illustrati ab J. F. Fischero. Lips., svmtv Ioh. F. Langenhemii A. C. CIƆIƆCCLXXVI. Schwickert. —— XII, 204 pp. et 4 *ff.* indices et addenda. 12 *Gr.* Pag. VII sq. in praefatione de adornanda editione dicitur: „Describi enim ab operis Stephanianum exemplum iussi, ita tamen, ut lectiones locis nonnullis alias receperim, vel librorum bonorum auctoritate, vel iussu legum Grammaticarum, et consuetudinis loquendi Platonicae admonitu: qua quidem de scripturae mutatione rationem ubique diligenter reddidi. Textis enim Graecis subiectas inuenies breues animaduersiones: in quas varietatem lectionis omnem conieci, cum ex editionibus Platonis principibus, hoc est, Aldina et utraque Basileensi, tum e libris Athenaei, Stobaei, aliorumque scriptorum veterum, a quibus locos horum Dialogorum afferri meminissem, depromtam, ita quidem, ut fere iudicium interposuerim meum de lectionis cuiusque, vel leuitate et vanitate, vel veritate et grauitate. Sed Ficini quoque Versionem Latinam adhibui, quam auctoritate parem Codici scripto esse omnes uno ore confiterentur, et ex animaduersionibus Iani Cornarii atque Henrici Stephani excerpsi ea omnia, quae facere aliquid, vel ad indaganda, vel ad tollenda locorum corruptorum vitia viderentur." Conf. *Wyttenbachii* Bibl. crit. Amstelod. Vol. I. P. I. p. 28—52.

1780, 8. Platonis dialogi IV, Meno, Crito, Alcibiades uterque. (*Graece.*) Cum animadversionibus virorum clarissimorum Gedicke, Gottleber, Schneider, priorumque editorum. Curavit (I. E.) Biester. Berol., sumtib. A. Mylii MDCCLXXX. —— VI, 173 pp. Rep. 1790. 14 *Gr. Dibdin* in: Introduction to the Greek and Latin Classics, fourth edition (Lond. 1827, 8mai.) Vol. II. p. 301 editoris nomen pervertit in BEISTER; cuius delectum continere dialogos sic inscriptos: Mario, Crito, Alcibiades: Uterque Berol. dicit. Sed haec hactenus.

1782, 8. *Fried. Wilh. Em. Dillenius* Platonische Chrestomathie, griechisch und deutsch. Mit kritischen und philologischen Anmerkungen. Ein Lesebuch für Jünglinge. Winterthur, Steiner. —— 1 *Th.* Haec collectio complectitur Eutyphronem, Theaetetum, Theagem, Lachem, Protagoram, Amatores, Menonem, Alcibiadem primum et secundum, Apologiam Socratis, Critonem, Phaedonem.

1783, 8mai. PLATONIS Evtyphro, Apologia Socratis, Crito, Phaedo, *Graece*, ad fidem codd. mss. Tvbing. Avgvst. aliorvmqve et librorvm editorvm vetervm: recensvit, emendavit, explicavit Io. Frid. Fischerus. Lips., svmtv Engelh. Beni. Svicqverti librari A. C. CIƆIƆCCLXXXIII. —— XII pp., et 1 *f.* Specimen Scripturae Cod. Tub. Diall. Plat., aeri incisum. 27 pp. praefationes priorum editionum; p. 29—39: Vita Socratis auctore Diogene Laertio e recensione Marci Meibomii, p. 41—72: Diogenis Laertii vita Platonis e recensione M. Meibomii, p. 73 sq.: Hesychii Milesii vita Platonis, p. 75—82: Olympiodori vita Platonis, p. 83: Vita Platonis e Suida; p. 85—123: *Αλκινου φιλοσοφου εἰς τα του Πλατωνος δογματα εισαγωγη* Ex altera recensione Dan. Heinsii, p. 125—131: *Αλβινου εισαγωγη εις τους Πλατωνος διαλογους*, p. 132—137: Excerpta ex Athenaei Deipnosophistarum lib. XI. Cap. XV. e recensione Is. Casauboni, p. 138—140: Excerpta e Sam. Petiti Miscellaneorum lib. III. cap. II. de ordine librorum Platonis, p. 141—175: de Platone et eius scriptis atque interpretibus dissertatio I. Alb. Fabricii Biblioth. Graecae lib. III. cap. I., p. 176—202: notitia codd. mss. Platonicorum, p. 203—210: Auctarium elenchi Fabriciani Editionum Platonis, p. 211—220: Sententiae et iudicia auctorum quorundam utriusque sermonis de Platone eiusque oratione et libris. Pag. 1—499 textus graecus, cum argumentis et notis. Pag. 501—507 Olympiodori Scholia in Phaedonem, p. 509—512 alia Scholia graeca; p. 513—518: Excerpta ex litteris L. Kusteri ad I. Alb. Fabricium, quibus loci quidam Phaedonis Platonici explicantur; p. 519—539: Defensio locorum quorundam Platonicorum ab emendandi libidine H. Stephani aliorumque auctore I. F. Fi-

schero. 18 *ff.* indices, et 1 *f.* addenda et corrigenda. De *Fischeri* meritis in Platonem adscribo *Stallbaumii* iudicium, quod legitur in eiusdem laudato Platonis editionum elencho. Est enim: „Summa cum diligentia Fischerus versatus est in lectionibus vett. editt. et codicum enotandis et diiudicandis, quamquam eius iudicium saepissime a vero aberrat. Nihilo minus vir optimus hac una editione melius de Platone et omnino de literis Graecis meritus est, quam multi eorum, qui infami conviciandi et calumniandi licentia usi de laudibus viri egregii detrahere studuerunt."

1784, 8. PLATONIS EUTHYDEMUS ET GORGIAS. RECENSUIT, VERTIT NOTASQUE SUAS ADJECIT, MARTINUS JOSEPHUS ROUTH. OXONII, E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO. MDCCLXXXIV. —— 2 *ff.*, xix pp., 300 textus graecus, cui subiecta est versio latina, p. 301—532 pp. notae et variae lectiones, p. 533—560 addenda; p. 561—567: Praefatio Scholiis Olympiodori in Gorgiam praemissa, e codice MSto nunc primum edita, graece, atque in eam notae p. 568—575 exhibentur; et 2 *ff.* index nominum propriorum atque corrigenda. De ratione adornandae editionis editor ipse in praefatione p. xiii sqq. haec disserit: „In textu exemplum Stephanianum ut plurimum secutus sum. Ubicunque autem veterem lectionem sine causa rejecerit Stephanus, postliminio eam recipiendam censui. In iis etiam locis, qui nihil sani haberent, ex Basileensi posteriore veriores aliquot lectiones Stephano ignotas, aut certe neglectas, admisi. Nunquam vero textui aut coniecturas, aut etiam lectiones librorum ullorum, exceptis Platonis editionibus, inserui; quicquid autem in libro Bodleiano, veteri Ficini Versione, Auctoribusve Platonem citantibus, textui laboranti opem ferre videbatur, ad imam paginam lectoris judicio permissum est. Multas praeterea lectiones, quas emendatiores putabam, minoris autem momenti erant, quia lectio praesens ferenda videbatur, in Notis comprobavi. Imo ibidem nonnullas, quae majoris sint ponderis, praeferendas receptis lectionibus *ἐκ δευτέρων φροντίδων* admonui. In hac tamen cautione admittendi nihil, quod non fuerat prius in editione aliqua Platonis, laudandum me neutiquam assero, praesertim ubi librorum auctoritate fruebar. Verum nimis cauto facilius ignoscendum, quam temere mutanti. In divisiones, quas Sectiones vocant, orationem Platonicam distinxi; non tam de aequalitate portionum sollicitus, quam ad argumentorum seriem et varietatem attentus." ... Quod ad Latinam Versionem attinet: illam ita conficere conabar, ut verum auctoris sensum examussim exprimerem, stricta quidem oratione, perspicua vero, et soloecorum expertem, usus." Inprimis lectiones varias editor accuratissime enotavit. *Pag.* X haec etiam docet: „Multos insuper Auctores adhibui, qui in sua scripta ῥήσεις Platonicas transtulerunt; quorum praecipui sunt Aristides rhetor, Jamblichus, Stobaeus, atque ubi ad finem perducitur Gorgias, Plutarchus in Consolatoria ad Apollonium, Eusebius et Theodoretus. Horum omnium licuit mihi libris scriptis uti, praeter Jamblichi et Plutarchi."

1784, 8 mai. PLATONIS Dialogi IV. Meno, Alcibiades primus, Phaedo, Phaedrus, graece ad editionem Henrici Stephani expressi (*Edidit Fr. C. Alter*) Viennae, typis Joannis Thomae Nobilis de Trattnern, *etc.* 1784. —— 290 pp., et 3 *ff.* errata; p. 276 sqq. leguntur variae lectiones in Phaedonem et Phaedrum e codice Vindobon. excerptae.

1790, 8 mai. PLATONIS Dialogi IV, Meno, Crito, Alcibiades uterque, cum animadversionibus virorum clarissimorum Gedike, Gottleber, Schneider priorumque editorum Curavit Biester. Editio altera emendatior auctior. Berolini sumtibus Augusti Mylii MDCCLXXXX. —— VIII, 204 pp. 14 *Gr.* Rep. 1811.

1796, 8. PLATONIS ALCIBIADES I et II e cod. ms. bibliothecae D. Marci emendati et cvm versione Ficini ac adnotationibvs clariss. interpretvm svisqve editi a Car. Nürnberger. Lips., svmptib. Breitkopfii et Haertelii. MDCCLXXXXVI. —— 2 *ff.* praefixa, 186 pp. 12 *Gr.*

1800, 8. *ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΙ Ε.* PLATONIS DIALOGI Quinque. Graece et Latine. Recensuit notisque illustravit Nath. Forster. Oxon., e typogr. Clarendoniana. MDCCC. —— VII, 437 pp. et 1 *f.* Corrigenda. *V.* 1772.

1802, 8 mai. Platonis dialogi quatuor, Lysis, Charmides, Hippias major, Phaedrus. Annotatione perpetua illustravit L. F. Heindorf. Berol., Nauck. MDCCCII. —— 371 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* V. 1805 et 1827. His dialogis *Spaldingius* praefationem praemisit. Conf. ephem. litter. Lips. nov. 1806. no. 162. p. 2579 sqq.

1805, 8 mai. Platonis dialogi duo, Gorgias et Theaetetus, emendavit et annotatione instruxit L. F. Heindorfius. Accedit Auctarium animadversionum Philippi

Buttmanni. Berol., Nauck. MDCCCV. —— 569 pp. 2 *Th.* 6 *Gr.*, ch. angl. 3 *Th.*, ch. holland. 4 *Th.* V. 1829.

1805, 8. Platonis libri quatuor, Gorgias, Apologia Socratis, Charmides, Hippias major, scholarum in usum edidit L. F. Heindorf. Praefixa est annotatio critica in Apologiam Socratis. Berol., Nauck. MDCCCV. —— 263 pp. 16 *Gr.* Sola oratio Platonis graeca, ut in prioribus editionibus eiusdem editoris legitur, excepta Apologia, exhibetur. Imprimis Gorgias immutatus est, Charmides autem et Hippias paucis locis emendati sunt; Gorgias denuo recensitus est, quam rem nova orationis forma atque annotatio critica nos docet. Rep. 1825.

1806, 8 mai. Platonis dialogi tres, Cratylus, Parmenides, Euthydemus, emendavit et annotatione instruxit L. F. Heindorfius. Berol., Nauck. MDCCCVI. —— 431 pp. 1 *Th.* 18 *Gr.*, ch. holl. 2 *Th.* 8 *Gr.* De bis *Heindorfii* editionibus conf. ephem. litt. Jenens. 1808. no. 176. 177. 178.

1806, 8. *Ἀπολογια Σωκρατους κατα Πλατωνα και Ξενοφωντα, Κριτων, και Φαιδων.* En Grec et traduit en Français par F. Thurot. Paris. 1806. —— Rep 1826.

1809, 8. PLATONIS SYMPOSIUM ET ALCIBIADES PRIMUS, recensuit (*et cum adnotationibus cum grammaticis tum maxime criticis*) F. Astius. Landish., sumtib. Jos. Thomanni MDCCCIX. —— VI pp., 1 *f.*, 336 pp. et 1 *f.* index. 1 *Th.* 14 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 22 *Gr.*

1810, 8 mai. Platonis dialogi tres, Phaedon, Sophista, Protagoras. Emendavit et annotatione instruxit L. F. Heindorfius. Berol., e libr. Hitzigii MDCCCX. —— 2 *ff.*, 664 pp. et 1 *f.* Corrigenda. 3 *Th.*, ch. holland. 4 *Th.*

1811, 8. Platonis dialogi IV Meno, Crito, Alcibiades uterque cum virorum doctorum animadversionibus. Curaverunt I. E. Biester et Ph. Buttmannus. Editio tertia emendatior auctior. Berol., sumptibus A. Mylii. MDCCCXI. —— VIII, 243 pp. 18 *Gr.* V. 1790 et 1822.

1812, 4 min. Platonis Dialogorum Delectus, Pars I. Eutyphro, Apologia Socratis, Crito. Ex recensione et cum latina interpretatione F. A. Wolfii. In usum praelectionum. Berol., Nauck. —— XII, 131 pp. Specimen est novae editionis, quam cum *Imm. Bekkero* editurus erat *F. A. Wolfius*, quae autem nunquam prodiit. *V.* 1820. Omnibus fere numeris absoluta est Wolfii interpretatio latina.

1820, 8. Platonis Dialogorum delectus. Eutyphro. Apologia Socratis. Crito. Ex recensione et cum latina interpretatione F. A. Wolfii. In usum gymnasiorum. Berolini, apud Nauck. MDCCCXX. —— 108 pp. oratio graeca, 112 pp. versio latina, quae separatim etiam venduntur. 14 *Gr.*, ch. mel. 18 *Gr.* V. 1812 et 1827.

1820, 12. Platonis Theages et Meno, graece, cum scholiis veteribus et Beckianis adnotationibus. Paris., Delalain.

1822, 8. Platonis Dialogi IV, Meno, Crito, Alcibiades uterque cum annotatione critica et exegetica. Editio quarta. Curavit Ph. Buttmann. Berol., Mylius. —— VIII, 238 pp. 18 *Gr.* Textus graecus adhibitis variis lectionibus atque emendationibus, quas Imm. Bekker protulit ex codicibus mstis, a se collatis, emendatus est; eodemque modo notae usu animadversionum priorum interpretum. Index novus est. Conf. ephem. litter. Jenens. 1824. no. 199 sqq. Rep. 1830.

1825, 8. Platonis libri quatuor *etc.* ed. L. F. Heindorf. Editio altera ope Bekkerianorum codd. emendatior. (*Cura Ph. Buttmanni*) Praefixa est annotatio critica in Apologiam Socratis. Berol., Nauck. —— XXIX, 263 pp. 16 *Gr.* Conf. ephem. litter. Halens. 1825, no. 151. p. 1041 sq.

1825, 8. Platonis dialogi quattuor, Laches, Eutyphro, Apologia Socratis, Menexenus. Adnotatione perpetua illustravit F. Gu. Engelhardt. Berol., Nauck. —— 1 *Th.* 8 *Gr.*, ch. angl. 1 *Th.* 16 *Gr.*, ch. scr. 2 *Th.* Conf. ephem. litter. Lips. 1833, no. 62. 63. p. 489 sqq. 497 sqq.

1826, 8. — graece, in usum scholarum edidit F. Gu. Engelhardt. Berol., Nauck. —— 12 *Gr.*, ch. angl. 16 *Gr.*

1826, 8. *Ἀπολογια Σωκρατους κατα Πλατωνα και Ξενοφωντα, Κριτων, και Φαιδων.* En grec et trad. en français par F. Thurot. Paris. —— XXIII, 268 pp. Adiectae sunt etiam notae, quarum pleraeque Fischeri nomen habent. Versio gallica facilis est.

1827, 8. The Cratylus, Phaedo, Parmenides, and Timaeus of Plato. By Th. Taylor. Lond., Valpy. —— 7 *sh.* 6 *d.*

1827, 8 mai. Platonis Dialogi quattuor, Lysis, Charmides, Hippias major, Phaedrus. Emendavit et annotatione instruxit L. F. Heindorfius. Editio secunda. Ad apparatum I. Bekkeri lectionem denuo emendavit Ph. Buttmannus. Berol., Nauck. —— XVI, 396 pp. et 1 *f.* Errata 1 *Th.* 12 *Gr.*, ch. mel. 2 *Th.* 8 *Gr.*, ch.

Πλατωνος απαντα λεξεων τε και γνωμων ἐλεγχος. Marcus Hopperus dicit in praefatione, quam ad Basilium Amerbachium scripsit, ab Arnoldo Arlenio plures codices mstos in Italia repertos, adhibitos, atque plurima vitia emendata fuisse. Attamen haec editio non magni habetur, quia Procli commentarios non habet. Praefixum autem est: Divini Platonis Elogium, ex libro V. C. Mylaei Historiae de rerum Universitate, qui est de claris et eruditis viris, exemplum, atque M. Musuri carmini graeco in Platonis laudes, adiecta est latina Zenobii Acciaioli interpretatio. *Fischer* l. c. p. 17 sq. de hac editione adnotavit haec: „Quum ... [Arnoldus Arlenius] in ... peregrinatione sua Italica codices Platonis scriptos aliquot nactus esset: contulit eos cum Valderiano exemplo summa diligentia, locos prauos correxit, lacunas expleuit, membra luxata reposuit. Has chartas postea misit ad Marcum Hopperum, Henrici Petri, clarissimi tum apud Basileenses librarii, cuius officina multas praeclaras Graecorum Latinorumque auctorum editiones emisit, generum: qui, ut in epistola ad Basilium Amerbachium ostendit, omnia inde summa fide [!] in exemplum, quod operae Petrinae sequutae sunt, transtulit. erat autem Valderianum exemplum. In quo quum multa vitia, sed fere operarum, oculi Hopperiani atque manus, ut fit, praeterirent: intelligetur facile, cur haec, de qua disputamus, editio, praeter propria fere e vitiosis Basileensis primae lectionibus nata peccata pauca, magnum eorum numerum habeat cum eodem exemplo communem. Quae quidem omnia lectionum diversitas a nobis collecta lectorem poterit abunde docere.“ Fecerat Hopperus etiam spem edendorum separatim Commentariorum Graecorum in Opera Platonis, quos socer eius ab eodem Arlenio acceperat, una cum Procli, Hermiae, Damascii, Olympiodori, Theonis Smyrnaei, Commentariis. Sed huic spei ab eo, quod sciam, non fuit satisfactum.“ *Routh* l. c. p. ii sq. dicit: „Priorem Basileensem Valderianam expressit [Henrichus Petrus]; eandem fere *κατὰ πόδα* secuta, nisi quum alias lectiones e libris scriptis adsciverit. Nam praeclara dos est hujus editionis, quod insignem habeat lectionis varietatem, quae cuique conferenti se prodit. Scilicet quum Arnoldus Arlenius, vir doctissimus, quaedam ante in Italia exemplaria nactus, ex iisdem exemplum Valderianum a capite ad calcem usque corrigere haud destitisset, hoc Arlenii labore se usum esse testatur Marcus Hopperus, is qui hancce editionem procuravit. Et fideliter prorsus rem illam administratam esse ab Arlenio, inde nobis egregie confirmatur, quod saepissime Basileensis hujus Posterioris lectiones in libris Platonis scriptis, auctoribusque veteribus, qui Platonem citaverunt, deprehendantur.“ Omnes etiam posterioris temporis docti homines in eo conveniunt, hanc editionem esse insignem multis novis lectionibus, e codicibus mstis excerptis.

1578, f. *ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ* PLATONIS opera quae extant omnia. EX NOVA IOANNIS SERRANI INterpretatione, perpetuis eiusdē notis illustrata: quibus & methodus & doctrinae summa breviter & perspicuè indicatur. *EIVSDEM Annotationes in quosdam suae illius interpretationis locos.* HENR. STEPHANI de quorundam locorum interpretatione iudicium, & multorum contextus Graeci emendatio. 1578. EXCVDEBAT HENR. STEPHANVS. *III Tomi.* —— Henr. Stephanus in hac splendida editione, textum emendavit. Versio autem latina, quam Serranus composuit, quamvis elegans nominatur, tamen non ea fide, qua par fuerit, facta est. Idem Serranus adiecit etiam interpretationi suae breves aliquot notas. Praemissae sunt dedicationes tres ad Elisabetham reginam Angliae, ad Iacobum VI. regem, atque ad pagum Bernam. Plerumque recentiores, quos nominamus bibliographos, hanc editionem maxima laude in coelum extollunt, qua in re negligere videntur, quod Fischerus aequo animo l. c. p. 18 sqq. de hac editione disseruit, atque ex quibus hic nonnulla enotabo. Haec sunt p. 19 sqq.: „... primo quidem ... maximi facienda est, vehementerque praedicanda, opera, quam vir summus in corrigendis librariorum peccatis ita collocauit, ut vix duo, vel tria, vitia in Dialogis quatuor primis deprehenderim, relicta scilicet in exemplo Aldino, quod operae Stephani descripserunt: sic haud scio, an maximam laudem consequutus sit summa illa diligentia, qua cavit, ut, paucis locis exceptis, nihil poneretur in ordine verborum, quod niteretur sola ingenii coniecturaeque levitate, neque bonorum librorum fide et auctoritate graui confirmaretur. nam coniecturarum quidem ingentem copiam et multitudinem, quarum nonnullae tamen aperte vanae sunt, cum marginibus chartarum commisit, tum in ipsis animadversionibus protulit, praeter lectiones multas ex Eusebio maxime, aliisque antiquis scriptoribus, diligenter collectas. Neque vero minus mihi probatur prouidentia viri et industria, quod adiecto Indice rerum Latino uberrimo lectorum Platonis studia iuvare

conatus est. Ab Serrani enim Versione Latina, cuius viri, et coniecturae, et animadversiones breves, in hac editione additae sunt, parum auxilii in locis obscuris atque dubiis exspectari posse eo magis credimus, quum eam obscuriorem saepe verbis Graecis, omninoque non ita fidelem et bonam, cognoverimus, ut Ficini versionem, emendatam postea, certe immutatam, ab Simone Grynaeo aliisque viris duobus doctis: ita, ut Stephanus ipse apposuerit multis in locis interpretationes verborum philosophi, et veriores, et clariores. Quoniam igitur bona Stephanianae editionis ostendimus, in qua etiam alia ipsorum Dialogorum descriptio reperitur, alius ordo: age, iam videamus et notemus eiusdem vitia, quae sane in tanto et tam docto viro non debent a quoquam parva, neque levia, duci. Possunt autem omnia, ac debent, ad fraudem et simulationem, tanquam ad caput, referri: quae vitia nequit dubitari quin extiterint, ut fit, e nimia ingenii viri doctrinaeque opinione, quae esset cum inepta quadam invidentia coniuncta, quae aegre ferret laudes aliorum et famam. Etenim primo pleraeque, quas attulit, coniecturae alienae sunt, neque in eius ingenio natae: multa hoc in genere sumsit e Versione Latina Ficini, librisque Eusebii editis, plurima Iano Cornario, summo viro, debet, quem tamen nusquam diserte laudauit: non pauca, quae in Euthyphrone Morelius iam, et in Phaedone Turnebus, perite emendarant, primum se correxisse simulat atque gloriatur. Deinde lectiones plurimas, quas credere lectorem voluit se in libris scriptis invenisse, et quibus propterea adscripsit has notas loco non uno diserte docet distingui debere ab istis, *praec. edit.*, *vulg. edit.*, *πρ. γρ.*, ex editione Hopperiana, quam tamen nusquam memorat, hausit, etiam e Cornarii Eclogis, non e libris scriptis. Sed ut fraus eo certius lateret, eoque deprehenderetur minus: lectiones Hopperiani exempli fere depravavit et mutilavit, ita, ut vel unam alteramve litteram mutarit, vel integra verba omiserit, vel certe alieno illa loco posuerit: cuius triplicis fraudis exempla quaedam et specimina in margine exhibere placuit: et copiis Eclogarum Cornarii ita usus est, ut non solum lectiones Codicis Hassisteniani ostenderit a se e Codice vetere, nescio quo, petitas esse, sed nec dubitarit ipsas viri coniecturas emendationesque vel laudare, vel adeo in ordinem recipere, tanquam lectiones e Codicibus antiquis depromptas. Stephanus enim quin adhibuerit in recensendis Platonis Dialogis Cornarii Eclogas, quam ipse extiterit alicubi huius furti index, dubitari nullo modo potest.“ Eodem fere modo iudicat *Routh* l. c. p. iii sqq. Primum dicit p. iii sq.: „De origine ... lectionum variantium, quas ille aut in contextu recepit, aut margini adlevit, multum dubitatur. Scilicet earum pleraeque, vel in Editione Basileensi posteriore, vel in Latina Versione Ficini, deprehenduntur. Illam vero editionem adhibuisse se nullibi fatetur, imo implicite, ut loquuntur, negat; hanc versionem raro nominatim citat, etsi frequenter varias suas lectiones conjecturasque eidem debere videatur. Aut igitur codicibus Platonis scriptis usus est, qui mire cum editione Basileensi posteriore et Ficiniana versione consenserint: aut ex Auctoribus Platonem describentibus omnes has lectiones desumpsit, hique fuerunt *veteres ejus libri:* aut denique editionem illam revera in consilium advocavit; quod primus nec ita pridem suggessit ... J. F. Fischerus.... — Nulla exemplaria illorum quidem dialogorum, quos ego edendos suscepi, habuisse Stephanum, his rationibus adductus sum, ut crederem. Primo, cum pleraque omnia ab eo in contextum admissa et margini adscripta, vel in Basileensi posteriore, vel in interpretatione Ficini, vel in Scriptoribus Platonem laudantibus, reperiri possint, mirum profecto videtur, codices Stephanianos nullas proprias sibi lectiones, aut certe paucissimas, suppeditasse, quae receptione, vel saltem adnotatione, dignae viderentur. Deinde nullam nobis istorum codicum notitiam vir doctus praebuit; ... — Sin vero nullos libros scriptos habuerit Stephanus, anne illis, qui ῥήσεις ex Platone descripserunt, suas debebat lectiones! Certe aliquos huiusmodi fontes adiit; sed longe plurimae lectionum illarum (sciens dico) non apud auctores, qui Platonem laudare solent, sed in editione versioneque, quas dixi, extant. Paucas quidem illas, quarum sedes nec indicare potui, nec causam exponere ipsarum variationis, Platonis exscriptoribus assignandas puto, pariter ac illas, quas ipse apud tales auctores deprehendi. — Si igitur nec codices veteres scripti, neque auctores alii, has lectiones Stephano suppeditaverint; restat, ut adhibuerit saepissime vir doctus Ficini versionem atque editionem Basileensem posteriorem, in quibus has ipsas extare novimus. Nec profecto probabile videtur in tali opere versatum Stephanum editionem illam ignorasse aut neglexisse, quae annis plus viginti ante excusa erat, atque adeo insigni lectionis varietate commendabatur. Unum hoc objici posse video; neglexisse nimirum Stephanum verissimas aliquas lectio-

nes exempli Basileensis, quod non fecisset, si idem in consilium advocasset. Vereor autem, ne simulatio viri in causa hujusce rei fuerit; ut ne videretur exemplo illo unquam fuisse usus. Imo vero Fischerus... eundem arguit depravationis et mutilationis lectionum Basileensium, ut fraus eo certius lateret. Vellem equidem nullas hujusmodi suspiciones in tantum virum cadere, cum ob alias causas, tum propterea quod, si codices Platonis manu scripti revera fuissent Stephano, addita esset major auctoritas quibusvis ejus variationibus ab exemplo Aldino, sive deprehendantur eae in aliis libris, sive non. Idque eo magis expeto, quia mutationis conjecturalis vestigia in textu ejus interdum occurrant. ... Pene autem oblitus sum hic addere, quod fidem suspicionibus de Stephani versutia confirmat, Stephanum ex Cornarii doctissimi interpretis adnotationibus, quae *Eclogae in Dialogos Platonis omnes* vocantur, quaeque variis codicis Msti lectionibus simul ac ipsius coniecturis ditantur, certe sumpsisse aliqua, sed ne nomen quidem Cornarii ullibi memorasse. Porro qua fide adversus Leunclavium Xenophonteum in simili plane negotio hic vir se gesserit, Leunclavius ipse multa querens narravit. Nihilominus tamen, licet his nominibus culpandus sit Hen. Stephanus, meritis tamen suis ornetur laudibus. Saepe in editione sua sententias totas vocesque singulas cum ex Latina Versione Ficini, librisque aliis, tum ex mera conjectura, feliciter emendavit. Cumque in prioribus editionibus oratio saepius mala interpunctione distingueretur, mirum, quam praeclaram operam in ea quoque re ordinanda posuerit Stephanus. Nec minima laus habenda est, quod in pulcherrimo suo exemplo corrigendo, celebris officinae, et universae etiam artis typographiae, ornamento, tam accuratam adhibuerit diligentiam, ut vix tria operarum vitia in duobus, quos edo, libris deprehenderim; etsi horum alter longissimus sit Platonis dialogorum." *Schweiger* certissime haec aliaque, quae de ea re doctissimi viri iudicarunt, non legit; scripsit enim in suo libro: Handbuch der class. Bibliographie P. I. p. 241: „*S. incorrect gedr.*, *aber selten*, *bes. in guten Exx.*"

1590, f. *ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.* DIVINI PLATONIS OPERA OMNIA QVAE EXSTANT. MARSILIO FICINO INTERPRETE. *Graecus contextus quam diligentissime cùm emendatioribus exemplaribus collatus est: Latina interpretatio à quam plurimis superiorum editionum mendis expurgata.* Argumentis perpetuis, & commentarijs quibusdam eiusdem Marsilij Ficini, ijsque nunc multò emendatiùs quàm antehac editis, totum opus explanatum est atque illustratum. Quae cur in calcem operis translata sint, & quid pro hac traiectione repositum sit, ex epistola ad Lectorem patet. *Vita Platonis à Diogene Laertio copiosissimè descripta: item pereruditum Timaei Locri opusculum (quo Latina exemplaria carebant) aliáque plurima non contemnenda, huic editioni accesserunt.* Adiectus est INDEX rerum omnium locupletissimus. LVGDVNI, Apud Franciscum le Preux. M.D.XC. —— 14 *ff.* praefixa, 849 pp., 15 *ff.* index. Hanc editionem, in qua textus graecus ex praecedente accurate expressus est, Ruhnkenius in Timaei editione adhibuit. Ficini autem versio valde mutata atque interpolata est, quare haec editio et Francofurtiana, quae sequitur, nullum criticum usum habent.

1602, f. *ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.* DIVINI PLATONIS OPERA OMNIA QVAE EXSTANT. MARSILIO FICINO INTERPRETE. *Graecus contextus quàm diligentissimè cum emendatioribus exemplaribus collatus est: Latina interpretatio à quam-plurimis superiorum editionum mendis expurgata.* Argumentis perpetuis, & commentariis quibusdam eiusdem Marsilii Ficini, iisque nunc multò emendatiùs quàm antehac editis, totum opus explanatum est atque illustratum. *Adiectus est* INDEX *rerum omnium locupletissimus.* FRANCOFVRTI, Apud Claudium Marnium, & haeredes Ioannis Aubrii. M.DCII. —— 1355 pp., 14 *ff.* index.

1781 — 1786, 8. *ΠΛΑΤΩΝ.* PLATONIS Philosophi quae extant, graece, ad editionem Henrici Stephani accurate expressa cum Mars. Ficini interpretatione. Praemittitur lib. III. Laertii de vita et dogmatibus Platonis cum notitia literaria. Accedit varietas lectionis. Studio Societatis Bipont. Biponti. *XI Voll. Adiungendum est huic editioni*: Dialogorum Platonis Argumenta exposita et illustrata a Diet. Tiedemann. Biponti MDCCLXXXVI. —— 24 *Th.*; in ch. quae dicitur „*d'Annonay*", impressa sunt 10 exx. Varias lectiones ex codicibus mstis nondum adhibitis excerpsit atque collegit *Mitscherlichius*; editionem autem ipsam in lucem emiserunt *Exter* atque *Embser*.

1813 — 1819, 12. PLATONIS OPE-

RA. Ex recensione Henrici Stephani, passim emendata adiectis scholiis et nott. criticis edidit Ch. Dan. Beck. Lips., Tauchnitz. *VIII Voll.* —— 5 *Th.* 8 *Gr.*, nunc 2 *Th.* 16 *Gr.*; ch. mel. 8 *Th.* Tribus prioribus voluminibus, quae sola Beckius edidit, suas notas, quae criticae sunt, adiecit; reliqua volumina ex editione Bipontina expressa sunt. Beckius etiam editionem incepit Platonis operum, cuius priores 144 pp. in vilissima charta et 8 forma min. impressae in Bibl. Paulina Lips. cura *Gf. H. Schaeferi*, qui operas typothetarum regebat, adservantur. Sunt iam typis descripta *Μινως η περι νομου*, et *Νομου διαλογων ο πρωτος*. Sub textu perpaucae notae criticae, atque infra eas versio latina habentur.

1816 — 1818, 8 mai. PLATONIS DIALOGI, GRAECE ET LATINE. Ex recensione Imm. Bekkeri. Berolini impensis Ge. Reimeri, Oxoniae apud I. Parker. *III Partt.* in *VIII Voll.* —— 24 *Th.*, nunc 12 *Th.*: ch. mel. 28 *Th.* 12 *Gr.*, nunc 14 *Th.* 6 *Gr.*; ch. scr. 33 *Th.*, nunc 16 *Th.* 12 *Gr.*; ch. membr. 60 *Th.* *Parte I. volumine I.* (XIV pp. titulus, dedicatio, atque index codicum ab editore collatorum [*v.* infra III. *Bekker*] 1 *f.* 384 pp. continentur: Phaedrus, Lysis, Protagoras, Laches, Charmides, Eutyphro; *volumine II.* (1*f.*, 298 pp.) Parmenides, et in Appendice: Apologia, Crito, Io, Hippias minor, Hipparchus, Minos, Alcibiades Secundus; *Parte II. volumine I.* (1817, 2 *ff.*, 463 pp.) Gorgias, Theaetetus, Meno, Euthydemus; *volumine II.* (1*f.*, 460 pp.) Cratylus, Sophista, Politicus, Convivium; *volumine III.* (1 *f.* 474 pp.) Phaedo, Philebus, et in Appendice: Theages, Amatores, Alcibiades primus, Menexenus, Hippias minor, Clitophon; *Parte III. volumine I.* (1*f.* 516 pp.) de republica; *volumine II.* (1*f.*, 476 pp.) Timaeus, Critias, et in Appendice: de Legibus lib. I — VI.; *volumine III.* (2 *ff.*, 578 pp.) de legibus lib. VII — XII., et in Appendice: Epinomis, Timaeus Locrus, Epistolae, Axiochus, de Justo, de Virtute, Demodocus, Sisyphus, Eryxias, Definitiones. Nostri docti homines, qui putant omnia se scire, multis laudibus extollunt librum: An introduction to the knowledge of rare and valuable editions to the Greek and Latin Classics *etc.* by *Thomas Frognall Dibdin*, fourth Edition; greatly enlarged and corrected (Lond. 1827, 8. *II Voll.*), quamquam eum nunquam viderunt. *Dibdin* in hoc caro libro Vol. II. p. 299, mirabile auditu, de *Bekkeri* editione dicit: „*The united labours of* Bekker, Wolf, *and* Heindorf, *appear in this truly critical and valuable edition. The Latin version is by Wolf. In the settlement of the Greek text, numerous MSS. have been consulted; and in some of the dialogues not fewer than twenty. The notes are critical, and in part explanatory of the alterations made in the Greek text. All the ancient Scholia, deserving of being collected, are incorporated. One entire volume is devoted to an account of the life, doctrine, and writings of Plato. The indexes are copious and satisfactory; and the type and paper are worthy of the critical importance of such a publication.*“ *Stallbaumius* recte contra in indice editionum Platonis, qui sectioni primae editionis Platonis praemissus est, de hac editione iudicat: „Exhibet [editio Bekker.] orationem Graecam ad fidem plurimorum librorum recens collatorum diligentissime et sapientissime emendatum. Continet praeterea translationem Ficini, sed eam non mutatam et interpolatam, sed ex antiquissimis exemplis ductam, ut habeat usum criticum. [Attamen non mera est; usus quidem est Bekker editione principe, sed etiam posterioribus editionibus, ut videtur, ex quibus nonnulla aliter constituta videntur.] Commentaria critica [*v.* infra III. *Bekker*] praeter ingentem variarum lectionum copiam complectuntur etiam Scholia Graeca a Ruhnkenio edita, sed multum aucta et locupletata “ Varias lectiones non satis accurate indicatas esse *Schneiderus* luculentis exemplis in praefationibus ad suam editionem librorum de legibus docuit. Ceterum idem vir doctus docet in praefatione ad suae editionis Vol I. p. XXXX haec: „Ordinem dialogorum Bekkerus eum instituit, qui placuit Schleiermachero, cuius etiam de genuinis ac spuriis decreta complectitur omnia.“

1819 — 1827, 8 mai. PLATONIS quae exstant Opera. Accedunt Platonis quae feruntur scripta. Ad optimorum librorum fidem recensuit, in linguam latinam convertit, annotationibus explanavit, indices rerum et verborum accuratissimos adiecit F. Ast. Lips., Weidmann. *IX Voll.* —— 16 *Th.* 18 *Gr.*, ch. mel. 18 *Th.* 18 *Gr.* Nova subsidia ad textum emendandum Astius non adhibuit. Fundamentum textus Aldina editio est. Quae profecit, id maxime ex intima Platonici sermonis atque indolis cognitione, adhibitis iam ab aliis prolatis subsidiis litterariis praestitit. E regione textus latina versio interpretis legitur, et textui subiectae sunt variae lectiones. Tria priora volumina recensentur in ephem. litter. Lips. 1822, no. 40 sqq. Dolendum autem est, editionem vitiis typographicis scatere.

herausgegeben von L. Hörstel. Gotting., Dieterich. —— 264 pp. 12 *Gr.* Conf. Oberdeut. Zeit. 1798. p. 746 sqq. ephem. litter. univ. 1798. II. 94 sqq.

1815, 8. Gorgias, dialogue de Platon, par Fr. Thurot. Paris, de l'impr. de F. Didot. —— 2 *fr.*

1825, 8. *Πλατωνος Γοργιας ἐκδιδοντος και διορθουντος Α. Κοραης.* —— Addita sunt *Ξενοφωντος Ἀπομνημονευματα.* Paris.

bb) ***Delectus.***

1587, 4. Vitvperatio Philosophiae ex Gorgia Platonis. *Neoptolemus apud Ennium. Philosophandum est paucis. Nam omnino, non placet.* Rostochij Typis Myliandrinis. ANNO M.D.LXXXVII. —— 4 non num. *ff.* Bibl. sen. Lips. Editor fortasse fuit I. Caselius.

8) Parmenides.

1728, 8. *ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ Η ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ.* PARMENIDES, SIVE DE IDEIS et Uno Rerum Omnium principio, PLATONIS dialogus. Studio IO. GUL. THOMSON. Oxoniae, e theatro Sheldoniano MDCCXXVIII. —— 2 *ff.*, XXXIII, 101 pp. et 1 *f.* errata. 3 *sh.*, ch. m. 14 *sh.*

1821, 8. Platon's Parmenides, als dialektisches Kunstwerk dargestellt von Theod. C. Schmidt. Berlin, Reimer. —— VIII, 188 pp. 22 *Gr.* Pag. 1—61 oratio Platonis graeca exhibetur, cuius fundamentum Imm. Bekkeri recensio est. Ubi autem editor ab eo discedit, quod saepe fit, eum plerumque rationes ex rebus desumptae commoverunt.

9) Menexenus.

α) *Sine a. notitia.*

—, 8. Platonis Menexenus sive Funebris Oratio. Cohortatio ad Patriam amandam atque defendendam. Cantabr. —— Hic est rarissimus liber, isque, qui primus dicitur in: Anecdotes of literature, by W. Beloe. Vol. V. (Lond. 1811, 8) p. 268 sq. graece typis descriptus Cantabrigiae circiter a. 1521.

β) *Cum a. notitia.*

1549, 8. PLATONIS, THUCYDIDIS, et DEMOSTHENIS fvnebres Orationes. *Graece. In fine:* Venetiis, apvd Aldi filios, M.D.XLIX. —— „48 feuillets non chiffrés, sans préliminaires. Petit volume fort rare." Haec Rénouard adnotat ad tituli laudati notitiam in Annales de l'imprimerie des Aldes (Paris 1825, 8) T. I. p. 350. no. 14, ex quo *Eberti* erroi apparet, qui 48 *ff.* tantum indicat.

1696, 12. Orationes duae funebres: altera PLATONIS, dicta Menexenus, altera LYSIAE, cum versione Philelphi et breuibus notis Mich. Busted. Cantabr. 1696.

1746, — 1753, 8. *ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ, και ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ.* (*Edidit Eduardus Bentham*) Cum versione latina et notis anglicis. Oxonii e theatro Sheldoniano.

1768, 8. *ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ, ΠΛΑΤΩΝΟΣ, ΛΥΣΙΟΥ, ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΙ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ.* Ἐ *Οξονιᾳ ετει α ψ ξ η.*

1782, 8. PLATONIS MENEXENVS ET PERICLIS THVCYDIDEI ORATIO FVNEBRIS. Recensuit et animadversionibus illustravit I. Ch. Gottleber Lips., svmt. E.B. Schwickert CIƆIƆCCLXXXII —— XVI, 122 pp. et 1 *f.* errata. 8 *Gr.*

1790, 8. Platos Menexenus im Grundriss, nebst Untersuchungen über den Zweck und die Zeit des Dialogs, erklärenden und kritischen Anmerkungen von J. H. Just. Koeppen. Berlin, Nicolai —— 9 *Gr.*

1809, 8. Thucydidis, Platonis, et Lysiae orationes funebres; Aeschinis in Ctesiphontem, et Demosthenis pro Corona orationes. *Ad optimas recensiones in usum scholarum expressae.* Hafniae, impensis F. Brummeri 1809. —— 300 pp. Periclis epitaphius p. 1 sqq.; Platonis Menexenus sive epitaphius p. 13 sqq.; Aeschinis in Ctesiphontem oratio p. 41 sqq.; Lysiae epitaphius p. 143 sqq.; Demosthenis oratio de corona p. 167 sqq. leguntur.

1824, 8. Platonis Menexenus. Recensuit, e Graeco in Latinum convertit et commentariis illustravit Vitus Loers. In est de F. Astii sententia, Menexenum non a Platone scriptum esse Commentatio. Coloniae ad Rh., ap. Dumont-Schauberg. —— XIV, 196 pp. 14 *Gr.* Editori Addenda ad Commentarios in Platonis Menexenum in *Seebodii* Archiv für Philol. und Paedag. a. 1825. p. 791—794. Conf. ephem. litter. Jenens. 1826. no. 130.

1827, 12. Le Ménexène de Platon ou l'Oraison funèbre, texte grec. à Paris, chez A. Delalain. —— 1 *fr.* 25 *cen*

1828, 8. Platonis Menexenus. *Graece* Edit. ster. Biponti, Ritter. —— 2 *Gr.*

10) Meno.

1827, 8. Platonis Meno. Prolegomenis et Commentariis illustravit Gf. Stallbaum. Accesserunt Scholia graeca. Lips., Hartmann (*nunc* Lehnhold). —— LX, 156 pp. 18 *Gr*. Conf. *Wexii* disputationem in *Iahnii* Jahrbb. 1828 Vol. I. p. 160—175.

11) Apologia Socratis.

aa) *integer liber*.

1529, 4. PLATONIS Apologia Socratis, graece. Lovanii, apud Rutgerum Rescium MDXXIX.

1540, 4. Platonis Apologia Socratis, graece, cum praefatione Sturmii. Argentorati per Wendelinum Ribelium MDXL.

1544, 4. Platonis Apologia Socratis, Graece. Paris., apud Iac. Bogardum. MDXLIV.

1557, 4. *Σωκρατους Ἀπολογια ἐκ του Πλατωνος*. Socratis Apologia ex Platone. Graece. Paris.

1573, 8. — graece, ex editione Esromi Rudingeri. Noribergae ex officina Luftii MDLXXIII.

1574, 8. PLATONIS pro Socrate Oratio, Graece. Coloniae.

1591, 8. Platonis pro Socrate defensio, graece et latine, addita oratione Michaëlis Boschii, atque praefatione de vita Platonis, edidit Mich. Boschius. Argent., apud Ant. Bertram. CIϽIϽXCI.

1591, 8. APOLOGIA SOCRATIS PLATONICA GRAECE, Cum interpretatione Latina nova & Explicationibus necessarijs. *Ex scholis ESROMI RVDINGERI PABEBERG. In Academiae Witebergicae doctrina publica & ordinaria, anni 1573. Nunc primum edita* ANNO MDXCI. NORIBERGAE TYPIS CHRISTOPHORI LOCHNERI ET IOHANNIS HOFMANNI. —— 8 *ff.* praef., 562 pp.

1739, 4. Socrates Schutz-Rede, welche er kurz vor und nach dem empfangenen Todes-Urteil an seine Richter gehalten, von Plato aufgezeichnet, und ins Deutsche übersetzt von Johann Samuel Müller. Hamburg, König. —— Haec versio pro illo tempore facilis atque iucunda est.

1805, 8. Platonis Apologia Socratis. Lips., Vogel. —— Rep. 1824.

1812, 8. Platonis Apologia Socratis. Ex recensione et cum latina versione F. A. Wolfii. In usum gymnasiorum. Berol., apud G. C. Nauck. MDCCCXII. —— 1 *f*., 93 pp.

1815, 8. Apologie de Socrate par Platon, texte grec, avec sommaire et notes par J. B. Gail. Paris, Delalain. —— 1 *fr*.

1824, 8. Platonis Apologia Socratis. Editio emendatissima. Accessit brevis annotatio in usum scholarum. Lips., Vogel. —— 55 pp. 5 *Gr*.

1825, 12. Apologie de Socrate par Platon, texte grec revu sur l'édition allemande de Bekker, avec sommaire et analyses en français, notes critiques, historiques *etc.* et une table analytique des matieres. Paris, Delalain. —— 1 *fr*. 25 *cent*.

1828, 8. Platonis Apologia Socratis ex recensione F. A. Wolfii. Praefatus est et varias lectiones annotationesque scholarum in usum addidit F. H. Willmann. Lemgov., Meyer. —— XXII, 60 pp. 6 *Gr*. Nullo modo editor, quod promisit in titulo, praestitit. Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1828. p. 574 sqq. ephem. litter. scholast. univ. 1829. Sect. II. p. 529 sqq. ephem. litter. Jenens. 1832. no. 134. p. 112 sqq.

1829, 12. Platon; Apologie de Socrate, texte grec et en français. Par A. Mottet. à Paris., chez A. Delalain. —— 3 *fr*. 50 *cent*.

bb) *Excerpta*.

1808 sqq., 8. Aus Platons Apologie des Sokrates, mit Bemerkungen von F. Jacobs. —— *V*. eius Elementarbuch der griech. Sprache; vierter Cursus. *Jenae*.

12) Phaedrus.

aa) *integer dialogus*.

1572, 8. Platonis Phaedrus, graece, cum praefatione Io. Posselii. Rostochii.

1581, 4. Platonis Phaedrus, Graece. Lutet., ap. Fed. Morellum. MDLXXXI.

1810, 8. Platonis Phaedrus. Recensuit, Hermiae scholiis e cod. Monac. XI. suisque commentariis illustravit F. Astius. Lips., sumtu Schwickerti. —— 398 pp. 1 *Th*. 12 *Gr*. Conf. ephem. litter. Lips. 1811. no. 24. p. 381 sqq. Additamenta editoris *v*. infra 24) aa).

1830, 12. Platonis Phaedrus. Denuo recognovit brevique annotatione instruxit F. Ast. Lips., libr. Weidmannia. —— 18 *Gr*.

bb) *Delectus*.

1827, 8. *Λυσιου Ἐρωτικος etc.* —— *V*. Lysias. I. Cc) et III. s. v. *Haenisch*.

13) Theaetetus.

aa) *integer dialogus.*

1567, 8. PLATONIS Theaetetus, vel de scientia. Pro schola Argentinensi, Graece. Argentinae MDLXVII.

bb) *Delectus.*

1577, 8. Ex Theaeteto Platonis Particula quaedam de moribus edidit Hier. Wolfius. —— In: Doctrina recte vivendi et moriendi. (Basil.) p. 11—18.

14) Philebus.

1820, 8. Platonis Philebus. Recensuit, prolegomenis et commentariis illustravit Gf. Stallbaum. Accesserunt Olympiodori Scholia in Philebum nunc primum edita. Lips., sumt. libr. Hinrichsii. MDCCCXX. —— CVIII, 300 pp. 2 *ƒƒ.* Additamenta. Nova subsidia in oratione graeca adhibere non potuit editor, praeter Heindorfii emendationes, quas suo Platonis exemplari adpinxit. 2 *Th.* Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1822. p. 225—236. ephem. litter. Jenens. 1822. no. 195. Journal des Savans 1825. p. 420 sqq. 729 sqq. 1826. p. 38 sqq. *Dibdin* in: Introduction to the Greek and Latin Classics, fourth Edition (Lond. 1827, 8 mai.) Vol. II. p. 300 nomen editoris male scribit STAULBAUMIUS. *V.* 1826.

1826 (*non* 1825), 8. Platonis Philebus. Recensuit, prolegomenis et commentariis illustravit Gf. Stallbaum. Editio nova aucta appendice critica, qua potior lectionis varietas e Codd. Mss. nuper enotata recensetur et locorum quorundam difficilium interpretatio proponitur. Lips., Hinrichs. MDCCCXXVI. —— Eadem est ac antecedens editio, sed appendice aucta, quae etiam separatim pretio 4 *Gr.* venditur. Conf. *Iahnii* Annales 1827. II. p. 147—158.

1826, 8. Platonis Philebus. In usum scholarum edidit Gf. Stallbaum. Lips., Hinrichs. —— 4 *Gr.*

15) Theages.

1551, 4. *ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΘΕΑΓΗΣ. Graece.* Paris., apud. Guil. Morelium M. D. LI.

1558, 4. Platonis Theages, sive de Sapientia, Graece. Paris., apud Guil. Morelium M. D. LVIII.

16) Protagoras.

1831, 12. Platonis Protagoras, denuo recognovit brevique annotatione instruxit F. Ast. Lips., ex libr. Weidmanniana. MDCCCXXXI. —— 144 pp. 14 *Gr.* Conf. ephem. litter. Lips. 1832. no. 132.

17) Timaeus.

aa) *integer dialogus.*

1532, 4. PLATONIS Timaeus, Graece. Parisiis apud Christianum Wechelum MDXXXII.

1542, 4. Platonis Timaeus, sive de natura, Graece. Paris., apud Ioannem Lodoicum Tiletanum MDXLII.

1551, 4. Platonis Timaeus, sive de natura, Graece. Paris., apud Guil. Morelium. MDLI.

1579, 4. Platonis Timaeus, sive de Universitate, Graece, interprete Cicerone & Chalcidio, una cum ejus docta explanatione. Paris., apud Jo. Benenatum. MDLXXIX.

1718, f. *ΠΛΑΤΩΝΟΣ Τιμαιος.* Platonis Timaeus, a Chalcidio translatus, et eiusdem Commentario illustratus, adiunctis Platonis Graecis, et Latina Ciceronis interpretatione. Emendatus ex veteribus Libris et animadversionibus illustratus a Ioh. Alb. Fabricio, Notae Joh. Meursii integrae ad calcem subiunctae sunt. —— Accessit Hippolyti operum tomo II. (Hamb.) p. 225 sqq.

1795, — 1808, 8. Platons Timaeus, nach Inhalt und Zweck mit erklärenden Anmerkungen von L. Hoerstel. Braunschw., Thomas. 1795. —— 10 *Gr.* Conf. ephem. litter. Lips. 1797. I. p. 51 sqq. Editio a. 1808 (8 *Gr.*) est tantum titulus novus.

1828, 8. Platonis Timaeus. Optimarum nunc editionum textum recognovit, adnotatione continua illustravit, indice instruxit A. F. Lindau. Lips., Vogel. —— VIII, 176 pp. oratio graeca versioque, 154 pp. commentarius implet. 1 *Th.* 14 *Gr.*

bb) *Delectus.*

1540, 4. *Ἐκ Πλατωνος Τιμαιυ τμημα το τῳ Κικερωνος περι παντος βιβλιῳ συμφωνυν.* Ex Platonis Timaeo particula, Ciceronis de universitate libro respondens. Qui duo libri inter se coniuncti, et respondentes, nunc primum opera Ioachimi Perionii, Benedictini Cormoeria-

cini, proferantur in lucem. Paris., apud Io. Lodoicum Tiletanum, ex adverso collegii Remensis. MDXL.

18) Amatores.

1549, 4. *Πλατωνος Ἐρασαι.* Graece. Paris., apud Christianum Wechelum MDXLIX.

1551, 4. — graece. Paris., apud Gu. Morelium MDLI.

1573, 4. — graece et latine. Paris., apud I. Bene-natum MDLXXIII.

1806, — (*tit. nov.*) 1818. Plato de philosophia vel dialogus, qui inscribitur Ἐρασαι s. Amatores, graece latine cum animadversionibus criticis et exegeticis atque commentatione de ingenio philosophiae Platonicae edidit J. Jos. Stutzmann. Erlang., Breuning. —— 12 *Gr.* Nihil fere valet.

19) Epinomis.

1573, 4. Platonis Epinomis et Philosophus, Graece. Paris., apud Joannem Bene-natum. M.D.LXXIII. —— Sic huius tituli notitia legitur in Maittairii Annal. typogr. Vol. V. p. 151. In Fabricii autem Bibl. gr. ed. Harlesio Vol. III. p. 141 legitur: *Epinomis s. philosophus*, etc., quem Schweiger l. c. p. 245 sequitur. Philosophus vero sunt excerpta ex V. et VI. libro de republ. *V.* etiam infra 26) aa).

20) Alcibiades primus.

1551, 4. Platonis Alcibiades primus, vel de natura hominis, Graece. Lutet., apud Mich. Vascosanum MDLI.

1816, 12. Alcibiade premier, par Platon, texte grec, avec sommaire et notes français par J. B. Gail. Paris, Delalain.

21) Alcibiades secundus.

1786, 8 min. Platons Alcibiades der Zweite, herausgegeben von J. H. Just. Koeppen. Braunschw., Waisenhausbuchh. 1786. —— XXIV, 61 pp. et 4 *ff.* Index. 5 *Gr.*

22) Laches.

1808 sqq., 8. Platons Laches, mit Bemerkungen von F. Jacobs. —— *V.* eius Elementarbuch der griech. Sprache; vierter Cursus. *Jenae.*

1828, 8. Platonis Laches, seu de fortitudine. *Graece.* Edit. ster. Biponti, Ritter. —— 3 *Gr.*

23) Minos.

1558, 4. Platonis Minos, vel de Lege, Graece & Latine, Marsilio Ficino interprete. Paris., apud Guil. Morelium. MDLVIII.

24) De republica.

aa) *integer liber.*

1544, 4. PLATO de Republica, vel de Justo; Graece, et Latine, Marsilio Ficino interprete. Paris., apud Iacobum Bogardum. MDXLIV.

1713, 8 mai. *ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ Η ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΥ, ΒΙΒΛΟΙ Ι.* PLATONIS de Republica, siue de iusto libri X. Versionem emendavit, notasque adiecit Edmundus Massey. Cantabrigiae, typis academicis, apud Tho. Wester, Cantab. et R. Wilkins, in coemeterio Div. Pauli. Londini prostant venales. MDCCXIII. *II Voll.* —— 13 *sh.* Haec nitida editio mendis typographicis scatet. Oratio graeca ex Stephani editione, variis locis emendatis, deprompta est; versio etiam Ficini aliquantum emendata exhibetur. Inprimis philosophorum loci adhibiti sunt ad Platonem illustrandum. Schneiderus hanc editionem in sua paranda non vidit, ut ipse profitetur in praefatione ad Volumen I. p. XXXVIIII. *Stallbaumius* in elencho codicum editionumque, praemisso Vol. III. Sect. I. suae editionis hoc iudicium tulit, dicens: „Editio [*Masseii*] criticis nihil utilitatis afferre potest. Nam *Massey* neque codd. manu scriptos consuluit, neque de suo quidquam addidit, quod sit mentione dignum. Ficini interpretatio raro mutata, rarius etiam emendata est. Nec annotationes reliquae eruditionis laudem merentur. Sunt enim maximam partem a Serrano, Stephano, Cornario, aliis, mutuo sumptae. Hoc unum laudandum, quod editor loca quaedam et veterum et recentiorum philosophorum cum Platonicis sententiis comparavit, quanquam id saepenumero ita factum, ut viri acumen plane desideres.“ Conf. Acta Eruditorum 1714. m. Oct. p. 453 sqq.

1804, 8. *ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑ* SIVE DE REPVBLICA LIBRI DECEM. Edidit F. Astius. Jenae, sumtib. Croeckerianis. 1804. —— IV, 400 pp. et 1 *f.* Errata. Oratio tantum graeca in hac editione exhibetur usque ad p. 380, p. 381 sqq. leguntur editoris annotationes criticae in Platonis Politiam. *Ebertus*, et qui eum presso pede secutus est, *Schweiger*, *Schoell* (in Geschichte der griech. Litterat. Vol. I.

p. 527, hanc primam editionem non norunt; recte autem eam Schneider indicavit in praefatione ad Vol. I. p. XXXVIII. Laudati viri repetitionem a. 1820 putare videntur esse editionis Lips. a. 1814: sed male. Textus huius editionis passim emendatus est. Rep. 1820.

1805, — (tit. nov.) 1818, 8. Plato de Republica, graece et latine, cum animadversionibus criticis et exegeticis multis, librorum argumentis atque commentatione de totius operis argumento, ingenio, partibus, codicibus scriptis. Edidit J. Jos. Stutzmann. Erlang., Gredy (Heyder). —— 1 Th. 12 Gr.

1814, 8. PLATONIS POLITIA SIVE DE RE PVBLICA LIBRI DECEM, recensvit atqve explanavit F. Astius. Accedunt additamenta ad Commentarium in Platonis Phaedrum. Lips., sumtibus Beni. Schwickerti. MDCCCXIV. —— 2 Th. 16 Gr. VIII, 669 pp. et 7 ff. addenda et corrigenda, 10 ff. index rerum et verborum.

1820, 8 mai. — Editio altera. Jenae, Croeker. —— 1 Th. 20 Gr. V. 1804.

bb) *Delectus.*

1551, 4. *Πλατωνος πολιτεια, ἡ περι δικαιυ λογος ά.* Graece. Paris., apud Guil. Morellum MDLI.

1551, 4. — *λογος ἑκτος.* Graece. Paris., ap. Guil. Morellum. MDLI.

1551, 4. — *λογος ζ,* Graece. Paris., ap. Guil. Morellum M. D. LI.

1587, 4. PLATONIS de republica liber primus, Graece. Lutet., apud Fed. Morelium MDLXXXVII.

1595, 8. Sortitus animarum ex Eris Pamphylii narratione de fine *πολιτειων ι.* Graece cum versione latina Ioach. Camerarii. —— V. *Wolfii* editionem Epicteti et Cebetis (Colon.) T. I. p. 68 sqq.

25) Politicus.

1548, 4. Platonis Politicus. Graece. Paris., apud Christ. Wechelum. MDXLVIII.

26) De Legibus.

aa) *integer liber.*

1531, 4. —— *V.* supra Bb).

1814, 8 mai. PLATONIS LEGES ET EPINOMIS. Ad optimorum librorum fidem emendavit et perpetua adnotatione illustravit F. Astius. Lips., in libr. Weidmannia MDCCCXIV. *II Tomi.* —— VIII, 520 pp. 2 ff. 643 pp. Singulum fol. continens corrigenda ad Tomum primum in nonnullis exemplaribus desideratur. *Tomus II.* singularem titulum hunc habet: Friderici Astii in Platonis Leges et Epinomida. Accedit index rerum ac verborum.

bb) *Delectus.*

1547, 4. Platonis de legibus seu legum latione liber primus. *Graece.* Paris, apud Iacobum Bogardum MDXLVII. —— 19 ff.

1594, 4. *ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΝΟΜΩΝ προοιμιον και λογος Δ και Ε νομων.* *Graece cum praefatione Ioan. Caselii.* Helmst., Jac. Lucius. MDXCIV. —— 16 ff.

27) Axiochus.

aa) *integer liber.*

α) Sine a. et l. notitia.

—, 8. PLA||TONIS AXIO||CHVS. —— Haec leguntur in libri fronte, nec aliud quid. Praeter Axiochum hoc libro in 31 pp., quae infima pagina signatae sunt, continentur epistola Platonis ad Archytam Tarentinum, tres epistolae Aristotelis ad Philippum, et Alexandrum, una deinde Iuliani ad Maximum philosophum, atque Iuliani decretum ad medicos. Ceterum liber correcte typis expressus est. Conf. *Georgi Veesenmeyeri* Bibliographische und biographische Analekten (Ulm, Stettin'sche Buchh. 1826, 8) p. 15—17.

β) Cum a. et l. notitia.

1542, 4. Platonis Axiochus, graece cum Versione Latina et notis edidit Ioach. Perionius. Paris., apud Ioh. Lod. Tiletanum clɔlɔxxxxıı.

1543, 8. Platonis Axiochus graece et latine, ex interpretatione et cum adnotationibus Io. Perionii. Basil., ap. I. Oporinum. clɔlɔxxxxııı. mense Martio. —— Exeditione Basil. expressum est exemplar Oporini.

1548, 4. Platonis Axiochus de contemnenda morte. *Graece.* Paris., ex offic. Christ. Wecheli MDXLVIII. —— 12 pp.

1568, 4. Platonis Axiochus, graece cum versione et scholiis Herm. Rayani. Colon., ap. hered. Birkmanni MDLXVIII.

1573, 8. Platonis Axiochus, seu de morte, graece et latine. Coloniae MDLXXIII.

1585, 8. PLATONIS AXIOCHUS, siue de morte Dialogus, Graece & Latine logica analysi per Quaestiones in vsum scholarum explicatus per Io. Iacob.

eurerum Saccingensem, Acad. Friburgensis professor. publ. Basileae per Hier. Frobenium cIↄIↄXXCV. —— 44 pp. Haec editio dedicata est Ioanni Noschio, Theologiae Baccalaureo formato, eiusdem Professori, Praesidi Collegii D. Sophiae apud Friburgum Brisgoiae, Friburgi Kalen. Aprilis Anno 1585. Hanc epistolam dedicatoriam duplex excipit carmen latinum. Notae Beurrri et quaestiones logicae, nullius fere sunt momenti. Subiunxit editor axiomata ethica, et noemata e dialogo excerpta, quibus adlatis, Dialogus ipse, latina versione, e regione orationis graecae posita incipit. V. supra Aeschines Socraticus I. bb) 3), atque infra Xenocrates. Hanc accuratam huius editionis notitiam ex Freytagii Adparatus litterarii Vol. III. p. 587 sq. desumpsi.

28) Epistolae.

1499, 4. Πλατωνος ἐπιςολαι. Graece. — V. Aldi collectionem Epistolarum graec. Vol. II. V. supra Epistolae.

1544, 4. Platonis Epistolae, Graece et Latine seorsim, Marsilio Ficino interprete. Paris., apud Iacobum Bogardum. MDXLIV.

1548, 4. Platonis Epistolae (XIII.), Graece. Paris., ex offic. Christ. Wecheli. MDXLVIII. —— 66 pp.

1586, 4. EPISTOLAE PLATONIS GRAECE ET LATINE: ERVDITISSIMIS NOTIS LOGICIS, ETHICIS, POLITICIS distinctę, & illustratę: ac Machiavellismo oppositae. OPERA ET STVDIO, IANNIS IACOBI BEVRERi Saccingensis: in Gymnasio FRIBVRGENSI Latinarum literarum Professoris. Accessit in calce Analysis Psalmi cxx, unà cum alijs quibusdam. BASILEAE, PER SEBASTIANVM HENRICPETRI. In calce libri f. ult. legitur: BASILEAE, PER SEBASTIANVM HENRICPETRI, ANNO A CHRISTO NATO cIↄIↄxxcvi. Mense Septembri. f. ult. b conspicitur Petri insigne typ. —— f. praefixa, 148 pp. et 1 f. Intra pag. 136 et 137 habetur: Tabula analysis ortomicae psalmi CXX. Bibl. sen. Lips.

1619, 4. Platonis Epistolae. Graece. Lutet., apud Claud. Morellum. MDCXIX.

1832, 4. Zwei platonische Briefe, aus Boissonade's Anecd. T. II. p. 82 u. 211 nebst dessen Bemerkungen herausgegeben von F. Osann. —— In ephem. litterar. scholast. univ. Sect. II. no. 134. p. 1151 sq.

1833, 4. Duae epistolae Platonicae ex bibliotheca regia Paris. nuper in lucem protractae. Progr. acad. Jenae ex offic. Bran. MDCCCXXXIII. —— 8 pp. Pag. 6 sq. editor pauca disputat, has epistolas esse spurias.

29) Epigrammata.

1772, 8. Platonis Epigrammata, graece. —— V. Brunckii Analecta. Vol. I. p. 169—175.

1794, 8. —— In Jacobsii Anthologia graeca. Vol. I. p. 102—108.

Dd) *Excerpta.*

1756, 8. Chrestomathia Platonica. (*Edidit Ferd. Ch. Müller.*) Graece et latine. Turici 1756. —— Nihil fere hic delectus valet, continens tantum sententias excerptas.

1782, 8. —— *Dillenii* Platonische Chrestomathie v. supra Bb).

1827, 8. ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΕΚΛΟΓΑΙ. Ex Platonis Dialogis majoribus capita selecta scholarum usui privatisque adolescentium studiis accommodavit L. J. Rückert. Lips., sumt. Hartmanni, (, *nunc* Lehnhold). —— X, 269 pp. 1 *Th.* 6 *Gr.* Ea, quae hoc delectu continentur, sunt: Ad philosophiae studium cohortatio (ex Euthydemo); Socratis ars obstetricia (ex Theaeteto); Vitae civilis ac philosophiae discrimen (ex Theaeteto); Socratis cum Polo de arte rhetorica disputatio (ex Gorgia); Callicles Socratem a philosophiae studio removere frustra conatur (ex Gorgia); Socrates malorum extremum pravitatem esse demonstrat (ex Gorgia); de Atheniensium principibus iudicium (ex Gorgia); Socrates, imminentis periculi admonitus, cur a philosophia recedere nequeat, exponit (ex Gorgia); Ultima Socratis dicta et facta (ex Phaedone); De animi immortalitate (ex Phaedone); Excerpta alia ex Phaedone; De aetate aurea indeque in praestantem statum facta mutatione (ex Politico); De optimo genere reipublicae (ex Politico); De amoris natura et virtute expositio (ex Phaedro). His singulis partibus introductiones praemisit editor. Pleraeque notae adiectae sunt criticae, paucae vero grammaticae. Conf. ephem. litter. Jenens. 1833. Additam. no. 49. 50. p. 1 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Omnes dialogi.*

α) *Sine a. notitia.*

—, f. *Platonis opera, latine interprete Marsilio Ficino. Impressum Florentiae per*

Laurentium Venetum. F. 1 *a vacat. F.* 1 *b incipit:* Prohemium Marsilii ficini florentini in libros Platonis ad Laurentium medicem Virum Magnanimum. *Finitur f.* 2 *b col.* 2. *lin.* 6. *Sequentia* 4 *ff. complectuntur* Platonis vitam. *In fronte f.* 7 *legitur:* Tabula librorum platonis a Marsilio ficino florentino traductorum. Item insunt partim argumenta, partim autem commentaria: per eundem Marsilium in libros eosdem composita. *Haec tabula occupat primam columnam, in cuius fine est:* Primi decem libri ad Cosmum medicem, ex reliquis autem novem quidem ad Petrum medicem: septem vero atque triginta, imo vero cuncti ad Laurentium medicem. In altera columna censorum nomina iudicantur. *F.* 8 *vacat. F.* 9 *a col.* 1, *lin.* 1 *incipit:* Marsilii Argumentum in Hipparchum. *Tomus II. f.* 1 *incipit:* Commentarius Marsilii Ficini florentini in convivium Platonis de amore. *F.* 28 *b lin.* 25 *legitur:* FINIS. — Impressum florentie, per Laurentium Venetum. *F.* 29 *a incipit:* Platonis Conuiuium de Amore. A marsilio ficino translatum ad Laurentium Medicem Virum Clarissimum. Persone dialogi. Apollodorus. familiares apollodori. Glaucon. Aristodemus. Socrates. Agathon. Phedrus. Pausanias. Erixymacus. Aristophanes. Diotima. Alcibiades. *F.* 333 *b:* Epistolarum Platonis finis. *Deinde legitur:* Impressum Florentie per Laurentium Venetum. *Reliqua* 14 *ff.* (*sign.* p.) *implent:* Emendationes errorum librarii iuxta numerum cartarum atque columnarum. *In fine libri exhibetur:* Naldi Nandii florentini *epigramma latinum in libri laudem.* —— Duobus tomis 460 *ff.* cum 46 lin., duabus columnis et cum *sign.* sed sine *cust.* et *pagg.* num. impressa, comprehenduntur. Huius libri prior pars a. 1483 typis descripta est Florentiae in monasterio *S. Iacopo de Ripoli;* reliquam autem partem seq. anno Laurentius Venetus impressit iisdem typis. 8 *ff.* praefixa, quorum octavum vacat, sine *sign.* 103 *ff.*, quorum ult. vacat, cum *sign.* a — Z, ꝛ, ɔ, ꝝ, et inscriptiones columnarum litteris goth. impressae. Haec Tomus prior complectitur. *Tomus posterior* comprehendit 28 *ff.* cum *sign.* a — d, et inscriptiones columnarum litteris goth. impressae; 307 *ff.* cum *sign.* diii (*proprie* e i) — ss, et inscriptiones litteris rom. impressae; 14 *ff.* cum *sign.* p. Hanc editionem principem et rarissimam quidem describunt *Fossi* in Bibl. Magliabech. T. II. p. 306 sq. T. III. praef. p. XXIII sq., *Braun* in Notitia historico-litteraria de libris in bibliotheca monasterii ad SS. Udalricum et Afram Augustae P. II. p. 21 sq., *Seemiller* in Incunabl. Typogr. fasc. IV. p. 124; non satis accurate *Ebert* in Allgem. bibliogr. Lexicon Vol. II. p. 437 sq. no. 17124. „Ficiniana jam Versio commemoranda est; quae annis plus viginti ante Platonem Graece editum in orbem vulgata est, e scriptis veteribus libris traducta. Haec igitur: ut initio dixi, fons egregius diversae lectionis habenda est; eoque facilius ac certius ea ratione adhibetur, quia ut plurimum fideliter et docte conficiatur. Magna tamen in hac re utendum esse cautione manifesto liquet, ut ne illud tanquam lectio varians adducatur, quod nihil revera est, nisi paraphrasticus concisusve vertendi modus; vel magis interpretis incuriae, errori, aut denique correctioni, quam codicum varietati, attribuendum est. Condita est haec versio a Marsilio Ficino Florentino, viro, siquis alius, in Platonis Platonicorumque scriptis versatissimo. Primum impressa est Florentiae, at paulo post Venetiis anno 1491, qua ego fruor editione. Recognitionem postea subiit Simonis Grynaei, aliorumque item virorum eruditorum. Eorum quidem curae versionem fortasse emendaverunt, et a texto Graeco impresso propius abesse jusserunt; sed ea ipsa res facit, ut priores ipsius editiones in consilium vocari debeant de vera locorum lectione, non posteriores, quas fucum interdum fecisse Stephano Iaveni." Haec disseruit *Routh* in sua editione Euthydemi et Gorgiae praefat. p. VII sq. „Codicis instar est Ficini interpretatio Latina," iudicat Schneider in prolegomenis suis Vol. I. p. XXXII. Sed hoc iudicium spectat tantummodo ad editionem Florentinam et Venetam, quamquam etiam Veneta a. 1517 in nonnullis usus est. *Cf. Bernhardy* in *Heindorfiani* dialogorum Platonis delectus censura in ephem. litter. Jenens. a. 1808. no. 176. p. 180 dicit haec: „*Ficin's* Uebersetzung wird oft citirt, aber nicht die ächte, vor der ersten griechischen Ausgabe aus Handschriften gemachte; von dieser giebt es vorzüglich drey Ausgaben: Florenz. 4. um das Jahr 1482 (nach einer von *Wolf* uns mitgetheilten Notiz); dann Venet. 1491. fol. u. Paris 1518. fol." Sed haec notitia non satis accurata est, ut ex meo versionum-latinarum elencho apparet.

β) Cum a. notitia.

1491, f. NALDVS NANDIVS FLORENTINVS, ‖ IN HVIVS OPERIS

LAVDEM. *Infra epigr. legitur hoc:* Cum deus ethereis hunc mittere uellet ab oris || Qui supero nobis a ioue dona daret. || Diuinum celsa demittit ab arce platona || Cui sacra tutele philosophia foret. || Accipit officiumq; datum Plato letus ꝛ acri || Mente subit tante iura tuende dee. || Illius ac ponit capiti redimicula mitre || Vngit ꝛ vnguentis tempus utrunq; sacris. || Membra tegit peplo, qꝫ palladis esset amictus || Sub pede purpureas spargit ubiq; rosas || At modo ne pereat, tante pietatis imago || Ne ue suum perdat philosophia decus. || Marsilius terris alter Plato redditus est, qui || Factitet hec eadem: que dedit ille prius. || ... DIUUS PLATO. *Haec in libri fronte non num. f.* 1 *a leguntur; f.* 1 *b incipit:* Prohemium Marsilij Ficini Florentini in libros || Platonis ad Laurentiū Medicē virū magnanimū., *quod f.* 2 *a col.* 2 (*sign.* *2) *explicit, ubi continuo incipit:* Platonis vita, *quae f.* 4 *b col.* 1 *finitur:* Platonis vite finis. *Deinde col.* 2 *legitur:* Ad Lectorem. Ne forte putes amice lector tantum opus editū || temere, Scito cu3 iam cōposuissem, anteq̄; edere, || me censores huic operi plures adhibuisse Deme||trium atheniensem non minus philosophia ꝛ elo||quio q̄, genere athicum. Georgiu3 Antonium Ues||puccium. Joannem Baptistam Boninsegnium, || florētinos, viros latine lingue greceq; peritissimos || Usum preterea acerrimo Angeli Politiani doctis||simi viri iudicio. Usum quoq; cōsilio Christopho||ri Landini ꝛ Bartholomei Scale, virorum claris||simorum. *Infra exhibetur:* Tabula librorū Platonis *etc. F. num.* 1 *a col.* 1 (*sign.* a) *versio ipsa incipit, et quidam Hipparchus, praemisso Marsilii Ficini in Hipparchum argumento brevi. F.* 327 *b col.* 1 *est:* Epinomis finis; *continuo incipiunt argumenta Marsilii Ficini in epistolas Platoni adscriptas. F.* 330 *a col.* 2 (*sign.* S 2): Incipiūt Epl'e Platonis. *F.* 337 *b col.* 2*:* Expliciunt Epistole Platonis. *F.* 338 *a col. a* (*sign.* T 2): MARSILII FICINI FLORENTINI PRO||HEMIVM IN PLATONICAM THEOLO||GIAM DE ANIMORVM IMMORTALI||TATE AD LAVRENTIVM MEDICEM. *In proemii fine leguntur haec:* In oībus que aut hic aut alibi a me tractant̄, tantum || assertum esse uolo quantū ab ecclesia comprobatur. *Continuo sequitur:* MARSILII FICINI FLORENTINI PLATO || NICA THEOLOGIA DE IMMORTALITA||TE ANIMORVM. *F.* 442 *b col.* 2: Explicit Theologia Platonica Marsilij Fici||ni Florentini de animo4 immortalitate, proprij || autoris correctionibus accuratissime castigata. ... Jmpressum Uenetijs per Bernardinū de Cho||ris de Cremona ꝛ Simonē de luero impēsis An||dree Toresani de Asula. 13. Augusti. 1491. *Infra legitur:* Registrum — * a b c d e f g h i k l m n o p q r s t v x y z A B C D E F G H J K L M N O P Q R S T U X Y Z AA BB CC DD EE FF GG HH Omnes sunt quaterni preter * duernus ꝛ p q E F GG HH quinterni, ut patet intuenti subscriptionem cuiusq; charte. *F.* 443 *a:* CAPITVLA. — Capitula libro4 theologie platonice de immor||talitate animo4 Marsilij Ficini *etc. Finiunt f.* 444 *a:* FINIS. —— 4 *ff.* non num. et praefixa, 444 num. *ff.*, cum 62 *lin.* et in duabus columnis impressa. Exx. quae ipse vidi in Bibl. acad. Lips. et alias, hanc subscriptionem habent. Eandem adnotavit *Götze* in libro suo: Die Merkwürdigkeiten der Königl. Bibl. zu Dresden. Vol. II. p. 54. no. 57 et *Michael Denis* in Merkwürdigkeiten der Garellischen Bibliothek p. 145 sq.; aliam autem, et sibi non constans, *Dibdin* in Bibl. Spenceriana Vol. II. p. 243. Cuius enim descriptio huius editionis p. 242 incipit: „PLATO. OPERA. Latinè. *Printed by B. de C. de Cremona, and Simon de Luero. Venice.* 1491. Folio.“; circa eius finem autem dicit p. 243: „On the recto of the following leaf, sign. a, commences the HIPPARCHUS of Plato. On the reverse of HH viij, the colophon is thus: Jmpressum Uenetijs per Simonem Richar||dum de Luero. 13. Augusti. 1491.“ Certo Dibdin erravit.

1517, f. Platonis opera, latine interprete Marsilio Ficino. *In fine:* Venetiis a Philippo Pincio Mantuano hoc opus impressum fuit Anno Mccccccxvii. die xxii. Aprilis.

1518, f. PLATONIS OPERA MARSILIO Ficino traducta: adiectis ad eius vitae & operū enarrationem Axiocho ab Rodulpho Agricola: & Alcyone ab Augustino Datho tralatis. Venundantur ab Ioanne Paruo & Iodoco Badio. *In fine,* Fo. CCCLXXIX *b*: Reliqua ab interprete addita, cum Platonis non sint, consulto prętermisimus. Haec autem impressa sunt solertiore cura in aedibus Ascensianis Anno domini. MDXVIII. Quinto kalendas Iunias. DEO GRATIAE. —— 8 *ff.* praefixa, CCCLXXXIX *ff.* Hanc editionem

ex *Stallbaumii* bibliotheca in manibus habui. Rep. 1522.

1522, f. Platonis Opera, Latine Marsilio Ficino traducta, adiectis ad eius vitae et operum enarrationem Axiocho, a Rud. Agricola, et Alcyone ab Augustino Datho, tralatis. Paris. in aedib. Ascensianis MDXXII. —— *V.* 1518.

1532, f. OMNIA DIVINI PLATONIS OPERA, IN TRALATIONE MARSILII FICINI, EMENDATIONE ET AD GRAECUM CODICEM COLLATIONE SIMONIS GRYNAEI Nunc recens summa diligentia repurgata. *Infra Frobenii insigne typogr.* FRO||BEN. BASILEAE IN OFFICINA FROBENIANA ANNO M.D.XXXII. *In fine p.* 959 *legitur:* BASILEAE APVD HIERONYMVM FROBENIVM ET NICOLAVM EPISCOPIVM ANNO M D.XXXII. MENSE AVGVSTO. —— 6 *ff.* praefixa, 959 pp. Bibl. acad. Lips.

1539, f. Omnia divini PLATONIS OPERA, tralatione Marsilii Ficini, emendatione & ad Graecum Codicem collatione Simonis Grynaei, nunc recens summa diligentia repurgata, qvibus subjunctus est index uberrimus. Basileae in officina Frobeniana.

1546, f. OMNIA DIVINI PLATONIS OPERA *TRALATIONE MARSILII FICINI*, EMENDATIONE ET AD GRAECUM CODICEM COLLAtione Simonis Grynaei, summa diligentia repurgata, quibus subiectus est Index quam copiosissimus. *Infra insigne Frobenii typ. cum inscriptione:* FRO||BEN. BASILEAE IN OFFICINA FROBENIANA AN. MDXLVI. *In libri fine p.* 952 *legitur:* BASILEAE APVD HIER. FROBENIVM ET NIC. EPISCOPIVM, AN. MDXLVI. MENSE MARTIO. —— 6 *ff.* praefixa, 952 pp., et 24 *ff.* index. Bibl. sen. Lips. *V.* 1539 et 1551.

1548, f. — Lugd., apud Beringos fratres.

1550, 12. — Lugd., apud Ioan. Tornaesium. *V Voll.* —— Nitidissima est editio.

1551, f. — Basileae, in officina Frobeniana. —— *V.* 1546 et 1561.

1556, f. OMNIA DIVINI PLATONIS OPERA TRALATIONE MARSILII FICINI EMENDATIONE, ET AD GRAECVM CODICEM COLLATIONE SIMONIS GRYNAEI, SUMMA DILIGENTIA REPURGATA. *CVM INDICE PLENISSIMO, VT* INSPICIENTI PATEBIT. *QVAE OMNIA RECENSITI HAC NOstra editione quam potuit diligentissime expolita sunt, atque elaborata.* VENETIIS. APVD IOANNEM MARIAM BONELLVM. M.D.LVI. *Pag.* 646 *legitur: VENETIIS, APVD IOANNEM MARIAM BONELLVM. M.D.LVI.* —— 26 *ff.* praefixa, 646 pp. Bibl. sen. Lips.

1557, f. — Accesserunt sex Platonis dialogi nuper a Sebastiano Conrado translati. Lugd., apud Ant. Vincentium.

1561, f. PLATONIS ATHENIENSIS PHILOSOPHI SVMMI AC PENITVS DIVINI OPERA, QVAE AD NOS, extant omnia, per IANVM CORNARIVM Medicum Physicum Latina lingua conscripta. Eiusdem IANI CORNARII Eclogae decem, breuiter & sententiarum, & genuinae verborum lectionis, locos selectos complectentes. Additis MARSILII FICINI Argumentis & Commentarijs in singulos dialogos: cum Indice rerum memorabilium elaboratissimo. *Infra insigne Frobeni typ. inscr.* FRO||BEN. BASILEAE, M.D.LXI. Cautum est priuilegio D. Ferdinandi Imp. ne quis Typographorum intra quinquennium hanc editionem imitetur. *In fine:* BASILEAE IN OFFICINA FROBENIANA, PER HIER. FROBENIVM ET NIC. EPISCOPIVM, MENSE AVGVSTO, ANNO DOMINI M.D.LXI. —— 12 *ff.* praefixa, 1048 pp., 28 *ff.* index et 1 *f.* Marsilii Ficini prooemium, et 1 *f.* cum subscriptione.

1567, — 1570, f. — Lugd. —— Hae editiones continent, ut superiores et sequentes, mutatam Ficini versionem.

1581, f. — Venet., ap. Hier. Scotum. —— *V.* 1567.

1581, f. Platonis Opera omnia, Marsilio Ficino interprete, recens edito, summo studio & diligentia à vitijs emaculata, & ad exemplar Graecum fideliter collata. His accesserunt sex Platonis Dialogi, nuper a Sebastiano Conrado translati, neq; unquam adhuc in hoc volumen recepti. Lugduni apud Nathanaelem Vincentium. MDLXXXI.

1590, f. — Omnia emendatius edita. Lugduni, apud Guilielmum Laemarium. MDXC.

1592, f. DIVINI PLATONIS OPERA OMNIA quae extant, ex Latina MARSILII FICINI versione, *NVNC MVLTO ACCVRATIVS quàm antea cum Graeco contextu collata, & quàm plurimis locis emendata.* In hac editione ad FICINI argumenta accesserunt perpetuae notae marginales cuiusque disputationis sum-

mam & scopum breuiter indicantes. *Opus tribus Tomis distinctum: cum locupletissimo rerum omnium Indice.* APVD IACOBVM STOER, M. D. XCII. *III Voll.* — 22 *ff.* praefixa, 867 pp., 8 *ff.* index; 836 pp., 9 *ff.* index; 1197 pp., 83 *ff.* index, et 1 *f.* errata. Bibl. sen. Lips.

1600, f. — Francof., apud Ch. Wechelum.

Bb) *Plures dialogi.*

α) *Sine a. notitia.*

—, 4. Marsilii argumentum in Hipparchum. (Hipparchus, dialogus de philosophia et Theages, interprete Marsilio Ficino). Daventriae, Iac. de Breda. — 16 *ff.* cum 35 lin. et *sign.* a — c. Char. goth.

β) *Cum a. notitia.*

1523, 4. Dialogi PLATONIS, Axiochus vel de morte, Eryxias, vel de deviciis. De Justo. Num virtus doceri possit. Demodocus vel de consultando. Sisyphus, sive de consulendo. Clitophon seu Admonitorius. Definitiones Platonis. *Bilibaldo Pirckheymero interprete.* Nurimbergae apud Fridericum Peypus. anno M. D. XXIII.

1543, 4. PLATONICI DIALOGI SEX, Nunc primùm è Graeco in Latinum conuersi, SEBASTIANO CORRADO INTERPRETE. LVGDVNI APVD SEB. GRYPHIVM, M. D. XLIII. — 72 pp. Dicitur in praefatione, quae ad Sylvestrum Maurocenum Ioannis F. data est: „Venetijs quum essem apud te, è Graeco in Latinum conuerti: cum ut id otium, quod tum mihi dabatur, in his potissimum scriptis consumerem, tum ut eos tibi dicarem.“ Hunc rarissimum librum in Weigelii museo in manibus habui.

1558, 4. Dialogi Duo Platonis, Alcibiades secundus et Axiochus. Interprete Joanne Sambuco Pannonio Tirnauiense. Viennae Austriae Michael Zimmerman excudebat. M. D. L. VIII. — Hic liber dedicatus est: Georgio Drascovithio Episcopo Quinqueecclesieñ, Praeposito iazovieñ & Posonieñ. — Accuratam editionis notitiam dedit *Mich. Denis* in Wiens Buchdruckergeschichte p. 554 sq.

Cc) *Singuli dialogi.*

1) Phaedon.

1536, 8. Platonis Phaedo, Latine, Marsilio Ficino interprete. Paris., apud Prigentium Calvarin MDXXXVI. — Praemissa est epistola *Jo. Ferrerii* ad *Franc. Medullam*, Parisiis XV. Cal. August. MDXXVII. data.

1554, 4. Platonis Phaedo, Latine, Marsilio Ficino interprete. Paris., Excudeb. Gulielmus Morelius. MDLIV.

1556, f. *Sebastiani Foxii* Commentarii in Platonis Timaeum. (*Cum textu latino.*) Basiliae, apud Io. Oporinum.

1815, 12. Platonis Phaedo. Paris., A. Delalain. — 60 *cent.*

2) Symposium.

1548, 8. *Iani Cornarii* liber de Conviviis; item de amoris praestantia et de Platonis et Xenophontis dissensione. Platonis et Xenophontis Symposia, latine, eodem Iano Cornario interprete. Basil., apud Io. Oporinum MDXLVIII.

3) Io.

1551, 8. Platonis Dialogus de Furore Poetico, multo quam antehac emendatius aeditus, atq; a pluribus mendis, quibus aliae aeditiones scatebant, uendicatus, cui adiuncta sunt scholia & locorum concordantiae. Opera Petri Raymundi Amadoni Publici ac Ordinarii graece linguae professoris. Additus est & tractatus de componendis Epistolis graecis, cuiusdam vetusti authoris. simulq; ex omnibus Graecorum epistolis decerptae breuiores ac jucundiores omnis generis in artis exempla. Viennae Austriae in Coenobio Praedicatorum Joannes Carbo excudebat Anno M. D. LI. — Accurate hanc editionem describit *Denis* in Wiens Buchdruckergeschichte p. 464 sqq.

1816, 12. Ion, par Platon. Version latine. Paris, impr. par A. Delalain.

4) Criton.

1815, 12. Platonis Crito. Paris., A. Delalain. — 60 *cent.*

5) Eutyphron.

1833, 12. Platonis Eutyphro. Latina interpretatio Marsilii Ficini, recognita et denuo edita, curante I. Genouille. Paris., A. Delalain. — 1 *fr.* 50 *cent.*

6) Gorgias.

—, 4. Platonis Gorgias incipit per leonardum aretinum e greco in latinum

interpretatus. *Haec in libri fronte leguntur, et in fine*: FINIS. —— 49 *ff.* cum 27 lin., sine *sign.*, *cust.* et *pagg.* num. Char. rom.

7) Meno.

1606, 8. Platonis Meno, latine. —— Adiectus est *Gu. Ad. Scribonii* Philosophiae morali. Francof.

8) Theages.

1558, 4. Platonis Theages, sive de Sapientia; Latine. Paris., apud Guil. Morelium. M.D.LVIII.

9) Amatores.

α) Sine a. notitia.

—, 4. Platonis Divini revera Philosophi, Academicaeq; sectae olim iudicio principis Dialogus adprime festiuus & elegans de philosophia, atq; eius amatoribus, quē latinitate donauit Marsilius Ficinus nu.p seorsum .p studiosis impressus. *Infra disticha quinque ad lectorem. In libri fine legitur*: Impſsum Vieñe per Hiero. Vietorem. —— Huius libri notitiam desumpsi ex *Michaelis Denis* libro: Wiens Buchdruckergeschichte, p. 321 sq. no. 337.

β) Cum a. notitia.

1563, 4. PLATONIS Dialogus de philosophia vel amatores, Jacobo Burlaeo interprete et scholiaste. Paris., apud Th. Richardum MDLXIII. —— 15 *ff.*

10) Charmides.

1553, f. Platonis Charmides, de Temperantia, Latine, interprete Angelo Politiano. —— Inter eiusdem Opera. (Basil. MDLIII.) p. 449 sqq.

11) Timaeus.

1520, f. Chalcidii luculenta Timaei Platonis traductio et eiusdem argutissima explanatio, auspiciis longe Rever. Domini Joannis Lotharingi Cardinalis per (August. Iustinianum) Nebiensem Episcopum in lucem editae, Venundatur (*Parisiis*) in officina Jodoci Badii Ascensii MDXX.

1536, 8. Platonis Timaeus, Latine, Marsilio Ficino interprete. Paris., apud Prigentium Calvarin. MD.XXXVI. —— Ad hanc tituli notitiam *Maittaire* in Annal. typogr. T. II. p. 838. d) adnotavit haec: „Ex *Francisci Zampini* recognitione, cum *Ioannis Ferrerii* Pedemontani octastico ad Lectorem Epigrammate. Zampini Epistola ad Franciscum Medullam Consiliarium regium data est *Parisiis*, 4. Nonas Augusti. 1527.

1544, 4. Platonis Timaeus, vel de Natura, Latine, Marsilio Ficino interprete. Paris., apud Jacobum Bogardum. MDXLIV.

1563, 4. Timaeus Platonis, Latine, interpretibus Cicerone & Chalcidio, unà cum ejus explanatione. Paris., apud Guil. Morelium MDLXIII. *In fine*: Absolvebat Joannes Benenatus prid. Kal. Maias MDLXIX. —— Hunc diversum annum *Maittaire* in Annal. typ. T. III. p. 729 indicat.

1617, 4. Chalcidii TIMAEVS De Platonis Translatus. ITEM Ejusdem in eundem Commentarius. IOANNIS MEVRSIVS Recensuit, denuo edidit, & Notas addidit. Lvgdvni Batav. Ex Officinâ Ivsti Colsteri. Anno clolocxvii. —— 4 *ff.* praefixa, 463 pp., 1 *f.*, 42 pp. Meursii notae, et 7 *ff.* index.

12) De republica.

1556, f. *Sebastiani Foxii* Commentatio in decem Platonis libros de republica (cum textu latina). Basil., apud Ioan. Oporinum. MDLVI.

1626, 4. Platonis de Rebuspublicis, siue de Iusto Libri X, a Ioh. Sozomeno e Graeco in Latinum, et ex Dialogo in perpetuum sermonem, redacti, additis Notis et Argumentis. Venetiis, ex typograph. Andr. Muschii. MDCXXVI.

13) Sophista.

1533, 8. Plato de Sophista, latine, interprete Petreio Tiara. Lovanii.

14) Axiochus.

1515, 4. Divini PLATONIS Libellus: cui Axiochus nomen: de contemnenda morte: Rodolpho Agricola interprete felicissimo. Nicolai Buxthudii ad Lectorem Epigramma. *In fine legitur*: Lypsi in aedibus Valentini Schumans Mense Mayo Anno. M.D.XV. Regnante Imp, Caes, Maximiliano P, F, Aug, Antiquae Germanorum Gloriae Atque Maiestatis Ro, Imperii Vindice Foelicissimo. —— Hanc accuratam libri notitiam ex *Panzeri* Annal. typ. Vol. VII. p. 190. no. 521 desumpsi. Librum dicavit Joannes Ziegler Nic. Buxthudio.

4. Platonis Axiochus de con-
la morte, Latine, Rodolpho Agri-
rprete. Basileae in officina Adae
DXVIII.
8. — latine, Io. Philonio inter-
— Accessit eiusdem *Philonii* Ti-
re de scientia bene moriendi Li-
il. per I. Oporinum. *V.* etiam in-
ocrates II.

15) De virtute.

f. Platonis seu potius incerti Au-
alogus, an virtus doceri possit?
—— Adiectus est Stobaei Sen-
i Conr. Gesnero latine redditis.
628 sq. *V.* etiam supra Aeschi-
rat.

16) De Iusto.

f. Platonis seu potius incerti
, Dialogus de Iusto, latine. ——
est Stobaei Sententiis a Conr.
latine redditis. (Tig.) p. 630 sqq.

17) Epistolae.

Sine a. et l. notitia.

Platonis Epistolae, quas Lau-
retinus ex graecis latinas fecit.
f. cum 23 lin., sine *sign.*, *cust.*
num. Hic liber circiter a. 1470
ver *Ulricum Gering*, *Matthaeum*
Michaelem Friburgerum impres-

Divini Platonis epistolae (,la-
dit P. Niavis). —— Prodierunt
10 *ff.* Char. goth.

Cum a. et l. notitia.

— 1552, 4. Platonis Epistolae,
Ramo Latinae factae, et dia-
rum Summis breuiter exposi-
is., ex typographia Matthaei
MDXLIX. — Editio Secunda.
x typographiâ Matthaei Davidii

4. Platonis epistolae, a Pet.
ne factae *etc.* —— V. *Pet. Rami*
nes in Ciceronis Orationes
. (Basil.) p. 359 sqq.

8) Definitiones.

: Platonis Definitiones, La-
. Ficino interprete, sub Speu-
ine editae. —— V. *Mars. Ficini*
sil.) T. II. p. 1962 sqq.

B. germanicarum.

Aa) *Omnes dialogi.*

1778 — 1797, 8. Werke des Plato (*aus dem Griechischen übersetzt von J. F. Kleuker*). Lemgo, Meyersche Buchh. — *Erster Band*, der eine Anzahl philosophischer Gespräche (Theaetet, Eutyphron, Hippias I. II., die Liebhaber, Theages, Philebus, Hipparch, von der Poesie, Menon) enthält. — *Zweiter Band*, welcher die Republik oder ein Gespräch über das Gerechte enthält in sechs Büchern. 1780. — *Dritter Band*, welcher den Protagoras, den Phaedrus, die Apologie des Socrates, das Gastmahl oder von der Liebe und den Kriton enthält. 1783. — *Vierter Band*, welcher den Sophisten, Staatsweisen, Lysis, Laches und Menexen enthält. 1786. — *Fünfter Band*, welcher den Minos, Euthydem, die beiden Alkibiades und den Parmenides enthält. 1792. — *Sechster Band*, welcher die sechs ersten Bücher von den Gesetzen oder über die beste Gesetzgebung und Staatskunst enthält. 1797. —— 4 *Th.* 22 *Gr.*, ch. scr. 6 *Th.* 8 *Gr.* Haec versio hodie ut iam suo tempore non satisfacit.

1803 — 1805, 8. Platos sämmtliche Werke, übersetzt von Kleuker und v. Stollberg. Wien. *IX Voll.* —— Cum *figg.* Furtim haec editio facta est.

1804 — 1810, 8. Platon's Werke, aus dem Griechischen übersetzt von F. Schleiermacher. Berlin, Realschulbuchh. *II Voll. in V Tomis distributa.* —— 10 *Th.* 16 *Gr.*, ch. scr. 13 *Th.* 16 *Gr.* V. 1817 sqq.

1817 — 1828, 8 mai. Platons Werke (aus dem Griechischen übersetzt) von F. Schleiermacher. Neue verbess. Auflage. Berlin, Reimer. *III Voll. in VI Tomos distributa.* —— 14 *Th.* 12 *Gr.*, ch. scr. 18 *Th.* 8 *Gr.*, ch. membr. 30 *Th.* *Volumen I. Tomus I.* continet: Phaedrum, Lysidem, Protagoram, Lachem; *Tomus II.* Charmidem, Eutyphronem, Parmenidem, atque *Adpendix:* Apologiam Socratis, Critonem, Ionem, Hippiam minorem, Hipparchum, Minoem, Alcibiadem II.; *Volumen II. Tomus I.* Gorgiam, Theaetetum, Menonem, Euthydemum; *Tomus II.* Kratylum, Sophistam, Politicum, Symposium; *Volumen III. Tomus I.* de republica libros. Huic versioni, quae omnes superat, additae sunt notae criticae et exegeticae. Etiam introductiones, quae singulis dialogis praemissae sunt, maximi aestimantur.

Bb) *Plures dialogi.*

1551, f. Ob die tugend geleret möge werden. Ain gespräche ains vnbekannten gelerten, ob es wol sonst dem Platoni zugelegt würdt. Ain gespräche von dem gerechten, dem Platoni mit vngrundt zugeschrieben, darinn geleret würdt, dass die gerechtigkait ain kunst sey, vnd dass die menschen nit mit willen vngerecht vnd böss seyen. Socrates, vnd sunst ain andrer vnbenenter, sind gesprechs personen. —— V. *Georgi Frölichii* versionem Stobaei germanicam p. 559—565.

1736, 4. —— *V.* supra I. Bb).

1780, 8. Vier Dialogen des Platon, Menon, Kriton und beide Alkibiades. Uebersetzt von Friedrich Gedike. Berlin, Voss. —— 16 *Gr.* Haec versio facilis et ad sensum sed non ad verba adstricta est. *V.* 1821.

1782, 8. —— *V.* supra I. Bb).

1785—1786, 8. Platon's Unterredungen über die Gesetze, aus dem Griechischen übersetzt und mit Pere *Grou's* und eigenen Anmerkungen begleitet von J. G. Schulthess. Zürich, Füſsli. *II Voll.* —— 2 *Th.* 4 *Gr.* Volumine primo continentur Minos atque sex priores libri de legibus, volumine secundo reliqui sex libri de legibus atque Epinomis.

1796—1797, 8 mai. Auserlesene Gespräche des Platon, übersetzt von F. Leop. Graf zu Stollberg. Königsb., Nicolovius. *III Voll.* —— XVI, 367; 449; 308. 4 *Th.* 16 *Gr.* Sunt dialogi selecti hi: *Vol. I.* Phaedrus; *Kistemakeri* epitome epistolae VII. Platonis; Symposium. *Vol. II.* Theages; Gorgias; Alcibiades I. et II. *Vol. III.* Apologia Socratis utraque Platonis et Xenophontis; Criton; Phaedon; et initium libri septimi de republica. Interpres in interpretandis selectis dialogis sibi non constans est. Notis vel illustrare historiam et antiquitates, vel emendare orationem graecam interpres conatus est. Conf. ephem. litt. univ. 1799. Vol. I. p. 137 sqq. Oberdeutsche Zeit. 1797. Vol. I. p. 753 sqq. Neue Bibl. d. schön. Wiss. Vol. LIX. P. I. p. 3—54. Censura ex posterioribus ephem., quae *Morgensternii* est, separatim etiam prodiit sub tit.: Ueber des Grafen F. Leop. zu Stollberg Uebersetzung auserlesener Gespräche Plato's, von K. Morgenstern. Leipz., Dyck. 1797, 8. 54 pp.

1797, 8. Blumenlese aus den Weisen des Alterthums für Freunde der Religion und Tugend, von F. L. Röper. Zweiter Band. Neustrelitz. —— Haec chrestomathia complectitur versionem delectus dialogorum, vel integrorum, vel excerptorum, et quidem Eutyphronis integri, Apologiae Socratis excerptae, Critonis et Theagis integri, deinde Protagorae et Gorgiae excerpti.

1807, 8. Ueber das Wahre, Gute und Schöne. Drei Dialogen Platons. Insbesondere für junge Theologen (*mit Einleit. und Anmerkungen*) nach einem berichtigten Texte übersetzt von F. Hülsemann. Leipz., Schwickert. *II Voll.* —— 1 *Th.* 16 *Gr.* Dialogi selecti sunt Theaetetus, Philebus, et Hippias maior.

1817, 8. Platons Phaedros und Gastmahl, übersetzt, erläutert und verbessert von F. Ast. Jenae, Croeker. —— 1 *Th.* 12 *Gr.*

1821, 8. Vier Platonische Gespräche, Menon, Kriton, der erste und zweite Alcibiades. Deutsch (*von Gedike*) mit Anmerkungen und einem Anhang über die Eilfmänner zu Athen, von Fr. Wolfg. Ullrich. Berlin, Voss. —— 1 *Th.* V. 1780.

Cc) *Singuli dialogi.*

1) Phaedon.

aa) *integer dialogus.*

1679, 8. Platos Phaedon, übersetzt von Hofmannswaldau. —— In eiusdem: Deutsche Uebersetzungen und Gedichte. Breslau.

1769, 8. Platons Phädon; aus dem Griechischen von J. Bernh. Köhler. Lübeck, Niemann. —— 10 *Gr.*

1771, 8. Plato's Phädon ins Deutsche sorgfältig übersetzt v. A. G. Ortlob. Frankf. u. Leipz., Coppenrath. —— 8 *Gr.*

1804, 8. Platons Phädon, oder über die Unsterblichkeit der Seele. Uibersetzt von L. F. Lindau. Berlin, Nauck. —— IV, 116 pp. 16 *Gr.* Facilis est haec versio, sed non accurate sensum orationis graecae reddit. Conf. ephem. litter. Halens. 1809. supplem. no. 97. p. 772.

1824, 8. Platon's Phaedon oder Gespräch über die Unsterblichkeit der Seele, übersetzt und mit philosophischen und andern Anmerkungen versehen von I. Kasp. Götz. Augsburg, Jenisch u. Stage. —— XX, 202 pp. 1 *Th.* Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1825. p. 465 sq. ephem. litter. Lips. 1827. no. 176. p. 1401 sqq.

bb) *Delectus.*

1800, 8. Ein Stück aus Platons Phaedon. —— In libro inscr.: Sophophöne oder Darstellung der Verfolgung merkwürdiger Philosophen. Gera u. Leipz.

2) Symposium.

aa) *integer dialogus.*

?, 8. Platos Gastmahl, aus dem ...ischen von G. Schulthess. Zürich, —— 5 *Gr.* In collectione: Biblio... ...er griech. Philos. est Volumen IV. ...828.

..., 8. Das Gastmahl von Platon, ...Gespräch über die Liebe. —— In ...*i* Neue Thalia. Vol. II. p. 170—228. ...386. Paucis exceptis haec versio ...s fere numeris absoluta est. In... ...orationis graecae magna facilitate...

..., 12. Platon's Gastmahl oder von ...ebe. Uebersetzt von G. Schulthess. ..., mit F. A. Wolf's Einleitung ver... ...und durch J. C. Orelli berichtigte ...e. Zürich, Orell. —— VI, 162 pp. *V.* supra I. Cc) 1).

bb) *Delectus.*

..., 8. Plato von der Liebe. Bruch... aus seinem Symposium, von K. ...nz. —— *V.* eius: Analekten. (Leipz.) ...104.

3) Criton.

..., 4. Crito, vom Gehorsam ge... ...s Vaterland, Das ist: Ein Ge..., welches Socrates mit dem Crito ...n, als dieser ihn wieder den Wil... ...Richter aus dem Gefängniss be... ...wollen, übersetzt durch I. Sam. ...i. Hamb., König.

..., 4. Plato's Krito, übersetzt von ... Heinze. Weimar. —— *V.* etiam ...eschines, Socrat. II. A. aa).

..., 8. Kriton, oder von der Pflicht ...Bürgers. Aus dem Griechischen ...to übersetzt und mit nöthigen Er... ...en erläutert von G. Chph. F. Augsb., Stage. —— 4 *Gr.* Rep.

..., 8. Der Kriton des Platon über... ...nd mit philologischen und kriti... ...Bemerkungen versehen (von *Hol*... —— In *Wielandii* Neues Attisches ...i. Vol. III. P. II. p. 121—166.

..., 8. Platons Kriton, oder von ...cht eines Bürgers. Aus dem Grie... ...n übersetzt und mit Anmerkun... ...läutert von G. C. F. Böckh. Zweite ... Augsb., Jenisch u. Stage. —— ...3 *Gr.* V. 1785.

4) Cratylus.

1772, 8. Kratylus, übersetzt von J. G. Zierlein. —— In *Schirachii* Magazin. Vol. I. P. II.

5) Eutyphron.

1786, 8. Eutyphron der H. über die Gottseligkeit, nebst einer Uebersetzung des Eutyphron aus dem Plato, von J. G. Schlosser. Basel, Serini. —— 12 *Gr.* Exhibetur etiam in *Schlosseri* Kleine Schriften. (Basel. 1787, 8) Vol. V. no. 1.

1811, 8. Platons Eutyphron, mit philologisch-kritischen Anmerkungen. —— In *Wielandii* Neues Attisches Museum. Vol. III. P. III. p. 85—148.

6) Gorgias.

1775, 8. Gorgias, ein Gespräch von der Redekunst. Aus dem Griechischen des Plato übersetzt (*von J. G. Schulthess*). Zürich, Orell. —— 8 *Gr.*

7) Parmenides.

1826, 8. Platons Parmenides, aus dem Griechischen übersetzt und mit philosophischen Anmerkungen ausgestattet von J. G. Götz. Augsb., Jenisch u. Stage. —— X, 169 pp. 1 *Th.* Saepe recedit interpres a Schleiermachero. Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1830. p. 622 sq. ephem. litter. scholast. Sect. II. 1826. p. 139 sqq. ephem. litter. Jenens. 1828. no. 89. p. 225 sqq. ephem. litt. Halens. 1826. no. 249. p. 325 sqq.

8) Menexenus.

1770, 8. Platos Menexenus, übersetzt von F. Nüscheler. —— *V.* eius versionem germ. Plutarchi Moralium. (Zürich) Vol. I.

9) Meno.

1797, 8. Ein Stück aus Platos Meno, übers. von I. Wolfg. Müller. —— *V.* eius librum: Commentar über zwei dunkele mathematische Stellen in Plato's Schriften. Nürnb.

10) Apologia Socratis.

1739, 4. Socrates Schutz-Rede, welche er kurz vor und nach dem empfangenen Todes-Urteil an seine Richter gehalten, von Plato aufgezeichnet, und ins Deutsche übersetzet von J. Sam. Müller. Hamb.

1776, 8. Platons Vertheidigung des Sokrates übersetzt von J. H. Voss. —— In Deutsches Museum. P. X. et XI. Atque in *Joerdenii* Sammlung der besten zerstreuten Uebersetzungen p. 170 sqq.

11) Phaedrus.

1792, 8. Ein Stück aus Platons Phaedrus, übersetzt von W. G. Tennemann. —— *V.* eius: System der Platonischen Philosophie. (Leipz.) p. 129 sqq.

12) Theatetus.

1797, 8. Ein Stück aus Platons Theaetetus, übersetzt von I. Wolfg. Müller. —— *V.* eius: Commentar über zwei dunkele mathematische Stellen in Plato's Schriften. Nürnb.

13) Philebus.

1827, 8. Platon's Philebos, oder von der Lust, aus dem Griechischen übersetzt und mit philosophischen und andern Anmerkungen erläutert von J. C. Götz. Augsb., Jenisch u. Stage. —— XVI, 158 pp. 1 *Th.* Versio maxima parte est paraphrastica et non satis accurata. Notae pleraeque bene adornatae sunt.

14) Protagoras.

1828, 8. Platons Protagoras, aus dem Griechischen übersetzt und mit philosophischen Anmerkungen ausgestattet von J. C. Götz. Augsb., Jenisch u. Stage. —— XII, 122 pp. 20 *Gr.*

15) Hippias maior.

1829, 8. Platons grösserer Hippias, aus dem Griechischen übersetzt und mit philosophischen Anmerkungen ausgestattet von J. C. Götz. Augsb., Jenisch u. Stage. —— XII, 92 pp. 12 *Gr.*

16) Timaeus.

1790, 8. Ueber den Ursprung der menschlichen Seele, ein Stück aus Platons Phaedon, übersetzt von W. G. Tenemann. —— V. *Bornii* et *Abichtii* Neues philosophisches Magazin. Vol. II. P. I. II. p. 1—70.

1795, 8. Platons Timaeus, nach Inhalt und Zweck, mit erklärenden Anmerkungen von L. Hörstel. Braunschweig, Thomas. —— 120 pp. 10 *Gr.* Argumentum praemissum est versioni dialogi excerpti, quae tamen saepissime perversa est.

17) Alcibiades I.

1755, 8. Plato's lehrreiches Gespräch von der menschlichen Natur, übersetzt. Glogau u. Leipz., Günther. —— 3 *Gr.* Haec versio ad *Dacieri* versionem gallicam facta est, atque nihil valet.

18) Alcibiades II.

1767, 8. Alcibiades, das zweite Gespräch dieses Namens, vom Gebet. Aus dem Plato, übersetzt von I. E. Goldhagen. —— *V.* eius: Anthologie. Vol. II. p. 99—103.

1778, 8. Platos Alkibiades. Zweite Unterredung, über das Gebet. —— In Deutsches Museum m. Mart. p. 213—228. Versio quidem facilis est, sed admodum ab oratione graeca recedit.

19) De republica.

aa) *integer liber.*

1554, f. Summa vnd Inhalt der Platonischen Lehre von der Regierung des gemeinen Nutzens, ins teutsch gebracht von Georg Lauterbecken. Isleben. 1554.

1799, 8. Platons Republik, oder Unterredung vom Gerechten. In zehn Büchern übersetzt von F. C. Wolff. Altona, Hammerich. *II Voll.* —— 2 *Th.* Haec versio fida atque facilis est. Conf. ephem. litter. univ. 1800. III. p. 161 sqq. Neue allgem. deut. Bibl Vol. LIII. P. I p. 233 sqq.

1800, 8. Platons Republik, übersetzt und erläutert von Gf. Faehse. Leipz., Tauchnitz. *II Voll.* —— 2 *Th.* 20 *Gr.* Versio quidem accurata est, sed non satis facilis, atque nonnunquam turgida.

bb) *Delectus.*

1781, 8. Ueber das Schicksal der Tugend; nach dem ersten, zweyten und sechsten Buche der Republik des Plato, von A. Hennings. —— *V.* Deutsches Museum. P. II. p 98—116.

1785, 8. Proben einer neuen Uebersetzung der Republik des Plato, von F. Grillo. —— *V.* Diarium trimestre inscr.: Für ältere Litteratur. An. III. P. VIII. p. 81—87.

1787, 8. Plato's Republik, erstes Buch. —— *V.* Deutsches Museum m. Novbr.

1791, 8. Plato über den Grund der Sterblichkeit, aus seiner Republik, von G. L. Spalding. —— *V.* Berliner Monatsschrift, m. Iul. p. 62 sqq.

1795, 8. Fragment aus Platons Republik; aus dem Griechischen, von J. C. F.

Heinzelmann. —— In *Eggeri* Deutsches Magazin. (Leipz.) m. Mart. p. 263—298.

20) Epistolae.

Omnes coniunctim editae.

1793, 8. Plato's Briefe, übersetzt von J. G. Schlosser. —— V. *Schmidii* et *Snellii* Philosophisches Journal Vol. II. P. III. Giessen. Rep. 1795.

1795, 8. Plato's Briefe nebst einer historischen Einleitung und Anmerkungen, von J. G. Schlosser. Königsb., Nicolovius. —— XXXII, 256 pp. 20 *Gr.* Passim in hac iterata editione versio emendata est. Interpres omnes epistolas genuinas esse iudicat. Conf. ephem. litter. univ. 1798. III. p. 548 sqq. Neue Bibl. der schön. Wiss. Vol. LIX. P. II. p. 248—271.

21) Epigrammata.

1782, 8. Das 29. Epigramm Platons, übersetzt von Ch. Graf zu Stollberg. —— *V.* eius: Gedichte aus dem Griech. übersetzt. p. 299.

1785, 8. Das erste Epigramm Plato's: der neue Stern, übersetzt von J. G. Herder. —— *V.* eius: Zerstreute Blätter. Collectio I. p. 19.

1793, 8. Plato's erstes Epigramm, nach dem Griechischen, von K. Ph. Konz. —— *V.* eius: Analekten p. 72.

1800, 8. Der schlummernde Eros, übersetzt von F. K. L. Freiherrn von Seckendorf. —— *V.* eius: Blüthen griech. Dichter p. 190.

1800, 8. Ein Epigramm, übersetzt von F. Jacobs. —— In *Wielandii* Attisches Museum. Vol. III. P. II. p. 185.

C. gallicarum.

Aa) *Omnes dialogi.*

1699, — 1701, 12. Les Oeuvres de Platon, traduites en François avec des Remarques et la Vie de ce Philosophe, avec l'exposition de principaux dogmes de Sa Philosophie (*par André Dacier*). à Paris, chez J. Anisson. *II Voll.* —— Est tantum delectus decem dialogorum. Rep. 1700.

1700, — 1744, 12. Les Oeuvres de Platon, traduites en François, avec des Remarques. Et la Vie de ce Philosophe, avec l'exposition des principaux dogmes de sa Philosophie. A Amsterdam, aux depens d'Estienne Roger. 1700. *II Voll.* —— *V.* 1699.

1770, 8 et 12. Les Dialogues de Platon, traduits du Grec en François (*par l'Abbé J. Grou*). Amst. *II Voll.* —— Octo selecti dialogi versi sunt.

1821 — 1832, 8. Oeuvres complètes de Platon, traduites par Victor Cousin, accompagnées de notes et dissertations. Paris, impr. de F. Didot. —— Hactenus prodierunt *IX Voll.* Quinque et viginti exx. in ch. membr. impressa sunt.

Bb) *Dialogi plures.*

1544, 16. Deux Dialogues de PLATON; l'un intitulé *Axiochus*, qui est des miseres de la vie humaine, de l'immortalité de l'Ame, et par consequent du mépris de la mort. Et l'autre *Hypparchus*, qui est de la convoitise de l'homme, touchant la lucrative, traduictz par Etienne Dolet. A Lyon, chez l'Auteur 1544. —— Rarissimus est libellus.

1600, f. La Republique de Platon, Divisée en dix livres, ou Dialogues, traduicte de Grec en François, et enrichie de commentaires par Loys le Roy. Plus, quelques autres traictez Platoniques [le Phedon, le Phedre et partie du Gorgias] de la traduction du mesme interprete, touchant l'immortalité de l'Ame, pour l'esclarcissement du X livre de la dicte Republique. Le tout reveu & conferé avec l'original Grec par Fed. Morel, Lecteur et Interprete du Roy *etc.* Avec un Sommaire des principaux points, qu'il faut entendre devant la lecture des Politiques de Platon, tiré & translatée du Grec de Proclus, par le meme Morel. à Paris de l'imprimerie de Claude Morel. 1600.

1643, 12. Apologie de Socrate et Criton, dialogue, ouvrages de Platon, trad. du Grec par L. Giry. Paris, Camusat.

1769, 12. Lex Loix [et Epinomis] de Platon, traduites du Grec en François (*par l'Abbé J. Grou*). à Amsterdam, chez Marc-Mich. Rey. —— Etiam exx. in ch. m. occurrunt.

1806, — 1826, 8. —— *V.* supra I. Bb).

Cc) *Singuli dialogi.*

1) Phaedon.

1553, 4. Le Phédon de Platon, le dixieme livre de la République et autres passages du même auteur, trad. par L. le Roy, dit Regius. Paris, Nivelle. —— *Maittaire* in Annal. typ. T. III. p. 624 ad

huius versionis notitiam brevem adnotat, in calce libri legi: „Excudebatur Lutetiae Parisiorum M.D.LII, Pridie Cal. Ianuar.“

2) Symposium.

1559, 4. La Sympose de Platon, traduite par L. le Roy. Paris, Sertenas MDLIX.

1732, 12. Le Banquet de Platon, traduit du Grec, par *J. Racine (et par Madame de Mortemart, Abesse de Fontevrault, publié par l'Abbé d'Olivet)*. Paris.

3) Criton.

1547, 8. Le Criton de Platon, traduit par Philibert (sive *Pierre*, ut *alias appellatur*) du Val Evesque de Sees. à Paris impr. par Michel Vascosan. MDXLVII.

1743, 4. Traduction du dialogue de Platon, intitulé Criton, avec des remarques. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XIV. Hist. p. 38 sqq., et in *Gottschedii* versione germ. T. VII. p. 48 sqq.

4) Hipparchus.

1818, 8. Hipparque ou l'amour du gain, traduit par Mr. de F. d'A. —— V. *Millinii* Magasin encyclop. Vol. V. p. 193 sqq.

1819, 8. — trad. avec des notes. Paris, Treuttel. —— Tantum 100 exx. typis descripta sunt.

5) Timaeus.

1551, 4. —— *V.* supra Demosthenes. II. C. Bb) bb).

6) Alcibiades primus.

1666, 12. Le premier Alcibiade de Platon, *Mis en François (avec des notes)* par Mr. (*Tanneguy*) le Févre. à Saumur, & se vend à Paris, chez Thomas Jolly, Libraire Juré, au Palais, en la Salle des Merciers, au coin de la Gallerie des Pensionniers, à la Palme, & aux Armes d'Hollande. M.DC.LXVI. *Avec privilege du Roy.* Lesnier. —— 16 *ff.* praefixa, quorum ult. vacat, 231 pp. et 1 *f.* Bibl. sen. Lips. Rep. 1766.

1766, 8. — Nouvelle édition revue et corrigée. Amsterdam, chez Marc-Mich. Rey. —— *V.* 1666. In hac nova editione prodierunt *Dav. Ruhnkenii* Remarques sur quelques passages de la nouvelle traduction de la Republique de Platon, quae iterum prodierunt inter *Ruhnkenii* Opuscula varii argumenti, edit. altera (Lugd. Bat. 1823, 8) p. 231 sqq. rep. inter eiusdem Orationes, dissertationes et epistolas, ed. *F. Trg. Friedemanno.* (Brunsv., Lucius 1828, 8) Vol. I. p. 215 sqq.

7) Theaetetus.

1751, 4. Traduction de la partie du dialogue de Platon, intitulé Théétète, qui concerne le système de Protagore. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XVI. Hist. p. 70 sqq. et in *Gottschedii* versione german. T. VIII. p. 102 sqq.

8) Hippias maior.

1685, — 1688, 12. Hippias second de Platon, trad. par Fr. de Maucroy. —— *V.* eius: Oeuvres. (Paris. 1685; Amst. 1688) p. 164 sqq.

1723, 8. — trad. —— *V.*: Traité du beau, par J. S. Crousaz; éd. seconde. Amst.

9) Lysis.

1544, 8. Lysis, dialogue de Platon, trad. par Bonav. des Periers. —— *V.* eius: Oeuvres. Lyon.

1579, 4. Lysis de Platon, l'Amitié de Ciceron, et Toxaris de Lucien, trad. par Blaisi de Vigenere. Paris.

10) De republica.

aa) *integer dialogus.*

1726, 4. La République de Platon, ou du Juste et de l'Injuste, traduite en François par de la Pillonnière. Lond.

1762, — 1765, 8. La République de Platon ou Dialogue sur la Justice, trad. en François (par J. Grou). Paris. *II Voll.* —— *V.* supra 6) *Ruhnkenii* notas. Rep. 1763.

1763, 8. — Amst., chez Marc-Mich. Rey. —— *V.* 1762.

bb) *Delectus.*

1753, 4. Traduction libre d'un morceau du X. livre des loix de Platon. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XVIII. Hist. p. 152 sqq. et in *Gottschedii* versione germ. T. IX. p. 213 sqq.

11) Theages.

1564, 4. Theages, ou de la sapience; dialogue de Platon, mis en vers françois par Pierre Trédéhan; Accessit ad Macutum Pomponium Iacobi Vintimillii Rhodii, carmen Saturnalitium, cum interpretatione gallicis versibus redditum. Lyon, Ch. Pesnot.

12) Epistolae.

1797, 12. Lettres de Platon, traduites du Grec (*par N. Pupin*, revues et publiées *par A. Jeudy Dugour*). Paris, Brosselard. An V. —— 2 *fr*.

D. italicarum.

Aa) *Omnes dialogi.*

1601—1607, 12. Di tutte l'Opere di Platone, tradotte in lingua volgare da Dardi Bembo. Parte I. Con Privilegio. — Parte II. *In fine:* In Venetia, appresso Domenico Nicolini. MDCI. — Parte III. — Parte IIII. — Parte V. *Deinde adiungendum est:* Trattato di Timeo da Locri, d'intorno all' anima del mondo & i Dialoghi detti Spurii, del giusto, della virtù; d'intorno al dar consiglio, al consultare, & alla ricchezza; Diffinitioni & Epistole XIII, nell' Opere di Platone contenuti da Dardi Bembo in lingua volgare tradotti. Con una copiosissima tavola di tutte le cose che nelle dette opere si contengono. Con Privilegio. In Venetia, appresso Gio. Battista Ciotti. MDCVII. —— Cuique Parti praefixa est tabula dialogorum. *Parte I.* continentur: l'Eutifrone, l'Apologia, il Critone, il Fedone, il Cratilo, il Theeteto; *Parte II.* il Regno, il Parmenide, il Filebo, il Convito, il Fedro; *Parte III.* l'Alcibiade primo, l'Alcibiade secondo, lo Iparco, gli Amatori, il Carmide, il Lachete, il Lisis, lo Eutidemo, il Protagora, il Gorgia, il Menone, lo Ippia maggior, lo Ippia minor, lo Jone, il Menesseno; *Parte IV.* il Clitofonte, dieci dialoghi della Republica, il Timeo, il Critia; *Parte V.* il Minos, dodici dialoghi delle leggi, l'Epinomide, dodici Epistole, e lo Assioco. In cuiusque partis fine habentur: Luochi — incontrati di nuovo col Greco dopo la stampa, & emendati, quibus praecedunt in quatuor posterioribus partibus: Errata et notitia loci anni impressionis, atque nomen impressoris. In parte prima haec omnia prorsus desiderantur. In fine Timaei versionis habetur copiosissima tabula super omnia Platonis versa opera. Rep. 1742 sq.

1742 — 1743, 4. Opere di Platone tradotte da Dardi Bembo Gentiluomo Veneziano cogli Argomenti e Note del Serano. Volume Primo. In Venezia, al Secolo delle Lettere, presso Giuseppo Bettinelli. cIↄIↄccxLII. Con Licenza de' Superiori, e Privilegio. — Opere di Platone *etc.* Volume Secondo *etc.* — Opere di Platone *etc.* Volume Terzo *etc.* cIↄIↄccxLIII. —— Haec altera editio aucta est argumentis cuiuscunque dialogi et notis Serrani. In voluminis III. fine exhibetur Tabula rerum.

Bb) *Plures dialogi.*

1548, 8. Il Liside di Platone de l'amicitia, tradotto da Francesco Colombi: & il Furore Poetico, tradotto da Nicolo Trivisani in lingua Toscana. Con gratia, e privilegio de l'Illustriss. Senato Veneto per anni X. In Vinegia. M.D.XLVIII. —— Praemissum Marsilii Ficini argumentum.

1558, 4. Due Dialoghi di Platone, l'uno intitolato l'Ipparco, overo dello studio del guadagno, l'altero Gli Amatori, overo della Filosofia. Tradotti nuovamente di lingua Greca in Italiana da Ottaviano Maggi. In Vinegia, per Giovan Griffio, MDLVIII.

1574, 8. I Dialoghi di Platone intitolati l'Eutifrone, overo della Sanità, l'Apologia di Socrate, Il Critone, ò di quel che s'ha affare, Il Fedone, e dell' immortalità dell' Anima. Il Timeo, overo della Natura. Tradotti di Lingua Greca in Italiana da M. Sebastiano Erizzo, e dal medesimo di molte utili Annotationi illustrati; con un Comento sopra il Fedone, nuovamente mandati in luce. Con Privilegio. In Vinegia, presso Giovanni Varisco, e Compagni. *In fine legitur:* In Vinegia, presso Giovanni Varisco, e Compagni. M.D.LXXIIII.

1643, f. Disciplina Civile di Platone divisa in quattro parti, & riformata da Troilo Lancetta Benacense. La I. Contiene la Republica giusta. La II. Quattro Republiche depravate. La III. le Leggi. La IV. Le sentenze criminali, e civili. Alla Sacratissima Cesarea, e Regia Maestà di Ferdinando III. Imperator de Romani, Rè di Ongaria, Boemia, Dalmatia, Croatia, e Schiavonia, Arciduca d'Austria *etc.* In Venetia, appresso li GuerigIij. MDCXLIII. Con licenza de' Superiori, e privilegio. —— Hoc libro continentur libri epitome de republica, libri de legibus, praemisso Minoe. In fine est: Tavola delle cose notabili.

1750, 8. Il Carmide ed il Critone, tradotti da Targuinia Molza. —— *V.* Opuscoli inediti di Tarquinia Molza modonese *etc.* (Bergamo per Lancelloti) fasc. XXXIX. et LXXIX.

Cc) *Dialogi singuli.*

1) Phaedon.

1823, 12. Il Fedone, ossia la morte di Socrate, tradotto dall' Ab. Antonio Bianchi Bresciano. —— *V.* Senofonte (Xenophon) trad. dal Giacomelli. (Brescia, per Bettoni) Vol. II.

2) Symposium.

1544, 8. Il Comento di Marsilio Ficino sopra il Convito di Platone. Et esso Convito. Tradotti in lingua Toscana per Hercole Barbaraso da Terni. In Venetia MDXLIIII.

1590, 4. Il Convito di Platone e Lezioni sopra la definitione d'Amore di Girolamo Sorboli da Bagnacavallo Teologo, e Medico Fisico di Brescello. In Modena, appresso Giovanni Gabaldino 1590. —— Iam *Paitoni* in Biblioteca degli Autori antichi. T. III. p. 115 sq. dubitat, num in hoc libro versio Convivii ipsius exhibeatur, nec ne.

3) Apologia Socratis.

1806, 8. L'Apologia di Socrate, tradotta da Monsignor Lodovico Flangini viniziano, con varie annotazioni ed osservazioni dell' Ab. Cesarotti. —— *V.* interpretis Corso ragionato di letteratura greca, in eiusdem: Opere (Firenze) Vol. XX. Haec versio est elegans atque fida. Rep. 1822 sq.

1822 — 1823, 12. — trad. dell' Ab. Cesarotti. —— In: Quattro libri di Senofonte dei Detti memorabili di Socrate, trad. da Michelangelo Giacomelli. Brescia per Bettoni.

4) Timaeus.

1558, 4. Il Dialogo di Platone, intitolato il Timeo, overo della natura del mondo, tradotto di lingua Greca in Italiana da M. Sebastiano Erizzo, gentil' huomo Venetiano. Et dal medesimo di molte utili annotationi illustrato, & nuovamente mandato in luce da Girolamo Ruscelli. Con Privilegio. In Venetia per Comin da Trino MDLVIII. —— *V.* etiam supra Bb) 1574.

5) Parmenides.

1743, 4. Il Parmenide di Platone, tradotto ed illustrato dall' Ab. Antonio Conti. Venezia. MDCCXLIII. —— Hanc versionem nemo bibliographorum, nisi *Harlesius* in *Fabricii* Bibl. Gr. Vol. III. p. 79 auctoritate *Windheimii* in Göttingische philosoph. Bibliothek Vol. III. P. VI. p. 523 sqq., et *Fortun. Federici* in: Degli Scrittori Greci e delle italiane versioni delle loro opere Notizie. (Padova 1828, 8 mai.) p. 138 citat. Alii *Contii* tantum notas titulo infra III. laudato indicant. Etiam *Paitoni* in Biblioteca degli autori antichi T. III. versionem non novit.

1783, 8. Il Parmenide di Platone, compendiato da Jacopo Stellini, con emendazioni gli errori della traduzione (latina) di Giovanni Serrano, ed alcune critiche osservazioni alla illustrazione del dialogo stesso, fatta dal Conti. —— *V.*: Opere del Stellini, pubblicate dal l'Evangeli. Padova per Penada. 1783.

6) Menexenus.

1584, 4. Il Menesseno di Platone, o l'orazione in laude di coloro ch'erano stati uccisi valorosamente combattendo per la conservazione della patria. —— *V.* Rettorica di Jason de Nores. Venezia, per Megietto.

7) Phaedrus.

1544 (1564), 8. IL FEDRO, OVERO IL DIALOGO DEL Bello di Platone, Tradotto in lingua Toscana per Felice Figliucci Senese. IN ROMA. NEL MDXLIIII. Con priuilegio del Sommo Pontifice per anni X. *In f. ult.*: Errori di Stampa, in *quorum fine*: A B C D E F G H I L. Tutti sono quaderni. In Roma per Francesco Priscianese, Nel MDLXIIII. —— 79 num. *ff.*, et 1 *f.* cum subscriptione. Praeter epistolam dedicatoriam (*f.* 2): alle Donne veramente nobili, & uirtuose, praemissum est italice versum (*f.* 3 usque ad *f.* 7): Argomento di Marsilio Ficino sopra il Fedro di Platone. *F.* 8 a versio ipsa dialogi incipit.

8) De republica.

aa) *integer liber.*

1554, 8. La Republica di Platone, tradotta dalla lingua Greca nella Thoscana dall' eccellente Phisico messer Pamphilo Fiorimbene. Con gli Argomenti per ciascun Libro, & con la Tavola di tutte le cose più notabili, che in quelli si contengono. Con privilegio. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari, & fratelli MDLIIII.

1780, 8. La Repubblica di Platone, ossia Dialogo sopra la giustizia, tradotto

(*ed illustrato*) dal P. Michelangelo Bonotto. Venezia per Fenzo 1780. *II Voll.* —— Haec versio aeque ac animadversiones philosophicae magni aestimantur.

bb) *Selectus.*

1714, 12. Il Discorso sopra il destino delle anime, chè si ritrova nel decimo libro della Repubblica di Platone, dalla francese versione dell Ab. Bellegarde, trasportato in italiano dall' Ab. Nicola Feletti. —— *V.*: I caratteri di Epitteto. Venezia per Albrizzi. *V.* Epictetus II. D.

9) De legibus.

1819, 8. Le Leggi di Platone, tradotti. Napoli. *III Voll.*

10) Axiochus.

1550, 8. L'Assiocho, o vero Dialogo del Dispregio della morte di Platone tradotto per lo Illustriss. S. Conte d'Aversa. Il S. Don Gio. Vincentio Belprato. —— In: Libro della Historia de Romani, di Sesto Ruffo. Fiorenzo appresso Bernardo Giunti 1550.

11) Epigrammata.

1752, f. Alcune epigrammi di Platone, tradotte. —— In: Epigrammi della Greca Antologia recati in lingua volgare da Antonio Bongiovanni e Girolamo Zanetti. Venezia, per Zatta.

E. anglicarum.

Aa) *Omnes dialogi.*

1804, 4. THE WORKS OF PLATO, viz. his fifty-five dialogues and twelve epistles, translated from the Greek; nine of the dialogues by the late Floyer Sydenham, and the remainder by Thomas Taylor: with occasional annotations on the nine dialogues translated by Sydenham and copious notes by the latter translator; in which is given the substance of nearly all the existing Greek MS. commentaries on the philosophy of Plato, and a considerable part of such as are already published. Lond., Jeffery and Evans. *V Voll.* —— CXXIII, 544; 657; 600; 614; 720 pp. 5 *sh.* 12 *sh.* 6 *d.* Conf. ephem. litter. Jenens. 1806. no. 161. 162 p. 57 sqq. Edinb. Review Vol. XIV. p. 187—211.

Bb) *Plures dialogi.*

1675, 8. Plato his Apology of Socrates and Phaedo; or, a Dialogue concerning the immortality of Man's Soul, and manner of Socrates's Death, carefully translated from the Greek, and illustrated by Reflections upon both. Lond., printed for R. Bently. 1675.

1701, — 1720, — 1749, — 1761, 8. — 1772, 12. The Works of PLATO abridg'd, with an Account of his Life, Philosophy, Morals and Politics. Together with a Translations of his choicest Dialogues, viz. of human Nature, of Prayer, of Wisdom, Holiness, what one ought to do, of Immortality of the Soul, of Valour and of Philosophy. *In two volumes.* Illustrated with Notes by M. *Dacier*, translated from the french by several Hands. Lond. — The fourth Edition corrected. Lond., printed for R. Ware, I. and P. Knapton. 1749. —— 3 *sh.*

1759 — 1780, 4. A Synopsis or General View of the Works of PLATO. (*By Floyer Sydenham.*) Lond., printed by S. Richardson; and sold by J. Nourse, in the Strand; W. Sandby, over-against St. Dunstans Church, Fleet-Street; and R. and J. Dodsley, in Pall-Mall. 1759. *Huic introductioni adiungenda sunt volumina haec:* IO, a Dialogue of PLATO, concerning Poetry. (*By Floyer Sydenham.*) Lond., Nourse *etc.* 1759, 4; the second edition, corrected and amended. Lond., printed by W. Richardson and S. Clark *etc.* 1768, 4. — The greater Hippias, a Dialogue of PLATO, concerning the Beautiful. (*By Floyer Sydenham.*) Lond. *etc.* 1759, 4; a new Edition. Lond. *etc.* 1771, 4. — The Lesser Hippias, a Dialogue of PLATO, concerning voluntary and involuntary Error. (*By Floyer Sydenham.*) Lond. *etc.* 1761, 4. — The Banquet, a Dialogue of PLATO concerning Love. *The first Part.* (*By Floyer Sydenham.*) Lond. *etc.* 1761, 4. The Banquet, a Dialogue of PLATO concerning Love. *The second Part.* (*By Floyer Sydenham.*) Lond. *etc.* 1767, 4. — The Rivals, a Dialogue concerning Philosophy. (*By Floyer Sydenham.*) Lond. *etc.* 1769, 4. — The Meno, a Dialogue concerning Philosophy. (*By Floyer Sydenham.*) Lond. *etc.* 1769, 4. — The first Alcibiades, a Dialogue concerning Human Nature. (*By Floyer Sy-*

denham.) Lond. *etc.* 1773, 4. — (Theaetetus) A Dissertation on the Doctrine of Heraclitus, so far as it is mentioned or alluded to by PLATO. (*By Floyer Sydenham.*) Lond. *etc.* 1775, 4. — The second Alcibiades, a Dialogue concerning Prayer. (*By Floyer Sydenham.*) Lond. *etc.* 1776, 4. — Philebus, a Dialogue concerning the chief Good of Man. *The first Part.* (*By Floyer Sydenham.*) Lond. *etc.* 1779, 4. Philebus, a Dialogue concerning the chief Good of Man. *The second part.* (*By Floyer Sydenham.*) Lond., *etc.* 1780, 4. —— 5 *L.* 5 *sh.* De hac versione conf. Monthly Review Appendix Vol. XX. p. 582—584; 1759, Novbr. p. 425—427; 1761, Octbr. p. 271—275; 1762, March p. 196—199. Omnes partes in IV. voluminibus coniunctae occurrunt.

1793, 8. The Cratylus, Phaedo, Parmenides, and Timaeus of PLATO. Translated from the Greek, by Thomas Taylor. With Notes on the Cratylus, and an explanatory Introduction to each Dialogue. Lond., White. 1793. —— 6 *sh.* Conf. Analytical Review, Octbr. 1793. p. 171—176. Critical Review. 1793. p. 405 sqq. Monthly Review. 1794. p. 248 sqq.

Cc) *Dialogi singuli.*

1) Phaedon.

1713, 8. PLATO'S Dialogue of the Immortality of the Souls, translated from the Greek, by L. Theobald. Lond., printed for Bernard Lintott 1713, 8.

1763, 12. Phaedon, or a Dialogue of PLATO, on the Immortality of the Soul, translated into English. Lond. 1763.

1814, 8. PHAEDO; a Dialogue on the Immortality of the Soul, newly translated from the Greek of Plato. 1814. —— 10 *sh.* 6 *d.*

2) Apologia Socratis.

1775, 12. Plato's Apology of Socrates, translated by Mr. Mills. Lond. 1775.

3) Phaedrus.

1792, 4. The Phaedrus of Plato; a Dialogue concerning Beauty and Love. Translated from the Greek. (By Thomas Taylor.) Lond., printed for Edward Jeffery, opposite Carlton House, Pall-mall; R. Faulder, New Bond-Street; J. Cook, Oxford; and T. and J. Merrill, Cambridge. 1792.

4) Menexenus.

1753, 8. Menexenus, A Dialogue of Plato. Translated into English by Gilbert West. —— *V.* eius versionem: Odes.

1759, 8. The Orations of Pericles and Plato, in Praise of Athenians slain in Battle, translated by E. Bentham, with notes. Lond. 1759.

5) De republica.

1763, 4. The Republic of PLATO. In ten Books. Translated from the Greek. By H. Spens. With a preliminary Discourse concerning the Philosophy of the Ancients, by the Translator. Glasgow, by Robert and Andrew Foulis. 1763. —— 9 *sh.*, ch. m. 2 *L.* 9 *sh.* Introductio, versioni praemissa, magni aestimatur, sicuti versio ipsa. Conf. Monthly Review 1764. May. p. 337—341.

6) Axiochus.

1592, 4. Plato's Axiochus: on the shortness and uncertainty of life. Edinburgh, 1592.

F. portugallicarum.

1786, 8. Rivaes ou Dialogo moral de Platão sobre a filosofia, traduzido do Latin com annotações por Luiz Antonio de Azevedo. Lisboa. —— 360 *rees.*

G. danicarum.

Aa) *Plures dialogi.*

1830—1831, 8. Udvalgte Dialoger af Platon, overs. af C. J. Heise. Kiöbenh. *II Voll.* —— Haec duo volumina hactenus prodierunt.

Bb) *Singuli dialogi.*

1779, 8. Phädon af Platon, oversat. Kbhvn. 1779.

H. suecicarum.

1825, 8. Clitopho, Dialogus Platonicus, suethice. Praeside E. M. Tegnér, defendet J. M. E. Palm. Lund. —— 2¼ plag.

III. *Illustrantia Platonem scripta.*

Divini Platonis Gemmae, sive illustriores Sententiae, Latine; a *Nicolao Liburnio* Veneto collectae. Paris., apud

Benedictum Prevosteau MDLIV. 12. —— Privilegium autem datum est *Martino Iuresi*, non *Nic. Liburnio*.

Gemmae siue insigniores Sententiae Platonis & Aristotelis ad excolendos mortalium mores & vitam. Magdeburgi 1584, 8.

Platonis Gnomologia, graeco-latina (per locos communes digesta a *Nic. Liburnio* Veneto). Lugd. 1555, 12; *rep.* ib. 1582, 12; *et* Colon. Allobrog., apud Io. Tornaesium 1613, 12.

Ioh. Baptistae *Bernardi*, Patricii Veneti, Seminarium totius philosophiae Platonicae, siue Index copiosus materiarum, in Platone et Platonicis occurrentium. Venet. 1582, f.; *rep.* Lugd. 1599 Tom. I. II. 1605 Tom. III. atque saepius *Genevae.*

Index Graecitatis Platonicae. Accedunt Indices Historici et Geographici. Confecit *Thom. Mitschell.* Oxon. MDCCCXXXII. 8. *II Voll.* —— 1 *L.* 5 *sh.*

Lexicon Platonicum, composuit *F. Astius.* Lips., Weidmann. MDCCCXXXV. 8. —— Hactenus prodierunt Vol. I. fasc. I. II. III. *V.* etiam infra s. v. *Grosſmann* et *Wagner.*

Scholia in Platonem, e codd. mstis. edidit J. Ch. Siebenkees. —— *V.* eius: Anecdota graeca 1798, 8.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΠΛΑΤΩΝΑ. SCHOLIA IN PLATONEM. EX CODICIBUS MSS. MULTARUM BIBLIOTHECARUM PRIMUM COLLEGIT DAVID RUHNKENIUS. *LUGDUNI BATAV.*, APUD SAM. ET JOHANN. LUCHTMANS. MDCCC. 8 mai. —— 2 *ff.* praefixa, 256 pp. Haec scholia etiam in editione Platonis operum Tauchnitiana recepta atque singulis tomis addita sunt. Aucta iterum ea edidit *Imm. Bekker* in suis commentariis criticis. Deinde prodierunt sub titulo: Scholia in Platonem, collata ad Codd. optim. ab Imm. Bekkero. Lond., Priestly. 1824, 8 mai. 7 *sh.* *V.* eius Specimen annotationis in Platonis Scholiastam 1801, atque Addenda ad Platonis Scholiastam ex adversariis Mss., inter *Ruhnkenii* Opuscula varii argumenti, edit. altera (Lugd. Bat. 1823, 8) p. 918 sqq. 1006 sqq.; *rep.* inter *Ruhnkenii* Orationes, dissertationes et epistolas, ed. *F. Traug. Friedemanno.* (Brunsvigae, Lucius 1828, 8 mai. *II Voll.*) Vol. III. p. 543 sqq. Huc etiam pertinet: Notice des Scholies grecques sur Platon; par *Chardon de la Rochette.* Paris, de l'imprimerie de Didot-Jeune. An IX — 1801, 8 mai. 70 pp. Haec censura legitur etiam in ephem. gallicis inscr.: Magasin encyclopédique, deinde in eiusdem *Chardon de la Rochette* Mélanges de Critique et Philologie Vol. III. p. 373—444. In hac scriptione de Scholiis in Platonem a Ruhnkenio editis exponitur, adiecto uberrimo indice scriptorum in his Scholiis laudatorum, et emendatis iis Scholiis quae in Fabricii Bibl. Gr. ab Harlesio edita, corrupta eguntur.

V. etiam s. v. Albinus, Alcinous, Georgius Gemistus Pletho, Olympiodorus, Proclus, Timaeus.

( ) Cathalogus Platonicus || Joannes Jocarii Antropolensis || Tetrasticum in Kathalogon Platonicum. || De veri fonte irriguo. De principio orbis || Verbo. ex arce hausto ab altiuo || lante aquila, || Que Plato diuinus vates. que achedemia vatis || Assecla crediderit Xpi. fidelis habe. *In fine legitur:* Impressum Erphordie per Wolffgangum Schencken. 4. —— 6 *ff.* Hic libellus rarissime occurrit. Initium eius est: „Incipit Cathalogus platonicus de concordia diui Moisis & diuini Platonis ex achademia, per euangelium altiuolantis aquile salubriter confirmata.“ Carmen ipsum, quod totum libellum implet, incipit: „In iericho aut urbe lunari. eliconiadum flos || Thuri Iohannes. que cano digne here mi. || Marsilius transfert. Translata aquilonipolensis || Metrificat. Domine metrificatum habeas. || *etc. Ioannes antropolensis* certo est *Ioannes austropolensis.* Miror, quod *Freytagius* in Adparatu litterario Vol. I. p. 362, hunc libellum p. 361—363 describens, initio carminis proposito, quod ego iteravi, dicere potuit: „Hac ratione poema inchoatur, quis vero Ioannes Thurius, & Marsilius fuerit, quorum fit mentio, ignorare nos fatemur.“ Marsilium Ficinum, auctorem versionis Platonis, non novit Freytagius, hoc est mirabile auditu. Ex omnibus autem patet, hoc carmine omnes viros, qui fuerunt socii Academiae Platonicae in Italia recens florentis, laudari. Recentiori tempore optime de hac academia exposuit *Carol. Sieveking*, in libello vernac. *Historia Academiae Platonicae Florentinae.* Goetting. 1812.

( ) What thynge is phylosophye and of thanswere of Plato. —— *V.*: The Ymage or Mirrour of the Worlde translated out of latyn into frensshe - and now at this tyme redely translated out of frensshe into English by my symple persone Wyllm Caxton — 1480, in thabbay of

Westmestre by london. *fol.* P. III. cap. XVI. Conf. *Herberti* Typogr. Antiq. Vol. I. p. 21—26.

( ) Platonism unveiled, or an Essay concerning the Notions and Opinions of Plato, and some Ancient and Modern Divines his Followers; in relation to the Logos, or Word in particular and the Doctrine of Trinity in general. Anno Dom. London 1700, 4. *II Partt.* —— 139 pp.

( ) An account of Plato's trinity, in a critical Dissertation on Genesis Chap. II. ver. I. wherein the Doctrine of the Trinity, and their creative Power, is expressly asserted and revealed. London 1749, 8.

( ) Remarks on the Life and Writings of Plato, With Answers to the principal Objections against him; and a general View of his Dialogues Edinburgh: printed for A. Millar, Lond., A. Kincaid and J. Bell, Edinb. MDCCLX. 8. —— 4 *sh.* Conf. Monthly Review 1760, m. Nov. p. 345—353. Germanicam versionem *v.* infra s. v. *Morgenstern.*

( ) Remarks on Plato in the Curiosities of Literature — Consisting of Anecdotes, Characters, Sketches, and Observations, Literary, Critical and Historical. The third Edition, with large Additions, and considerable improvements. London 1793, 8.

( ) Plato's curious opinion of the origin of Men and Women. —— *V.*: Bon Ton Magazine 1794. m. Ian. p. 419.

( ) Schediasma Historico-Philosophicum de convenientia Numerorum Pythagorae cum Ideis Platonis harumque ex illis origine supplemento historiae de Ideis inserviens. —— V. *Schelhornii* Amoenitates literarias (Francof. et Lips. 1727, 8) Vol. VII. p. 173—250. Vol. VIII. (1728) p. 299—317.

( ) De Republica Platonis lib. V. —— In Progr. acad. Lips. a. MDCCXXXXIIII. 4. 4 *ff.*

(*M.*) Gedanken über die Welt-Seele des Plato. —— *V.* Philologische Bibliothek, Vol. I. P. I. p. 1—14.

( ) Platonis locus in Timaeo de ortu animi humani explicatur. —— V. *Abichtii* et *Bornii* Neues philologisches Magazin. Vol. II. P. I. II. (Leipz. 1790, 8) p. 1—70.

( ) Plato, über ihn und seine Philosophie. Altona 1790, 8. —— Specimen maioris operis est anonymi anctoris.

( ) Plato und Aristoteles, oder Uebergang vom Idealismus zum Empirismus. Nürnberg 1804, 8.

( ) Eine Bemerkung zu Platon's Phaedon gegen Ende. —— V. *F. A. Wolfii* Litterar. Analekten T. I. p. 520 sq.

(*G. T. X.*) Notulae quaedam in Platonis Menexenum. —— *V.* Classical Journal. no. XXIV. p. 415—428. Nonnullae sunt recusae in *Seebodii* Kritische Bibliothek. 1820. p. 471 sq.

( ) *Progr. acad.* Quaeritur de philosophiae Platonicae cum doctrina religionis iudaica et christiana cognatione. Gotting., typis H. Dieterich 1819, 4. —— XIX pp.

( ) Explicantur, quae Plato in libro, qui inscribitur politia, de puerorum educatione et institutione praecipit. Progr. schol. Bielefeld., 1825, 4. —— 14 pp.

( ) De loco Platonis Phaedri 252 A. observationes. —— Praemissae sunt Indici lectionum in Acad. Albertina. Regiom. typis Hartungianis. MDCCCXXVI. 4. 1 p.

( ) De loco Platonis in Philebo p. 16 Steph. —— In Indice lectionum in Acad. Reg. Monaster. Guestphala per menses hiber. MDCCCXXVII—XXVIII. hab. Monasterii. 4. 13 pp. Conf. *Stallbaumium* in *Iahnii* Annal. 1829. Vol II. p. 179. 182 sq.

(*L. H.*) Ueber den Unterschied zwischen Sprach- und Sachkenntniss gezeigt aus Plato Sympos. c. 3, §. 6. und Xenoph. Anab. IV. 5, 26. —— V. *Seebodii* Neues Archiv für Philologie u. Paedag. a. 1828. fasc. I. p. 121—125.

Georgii *Acanthii* De antiqua philosophia ex Platone libri III. Basil. 1554, 8.

C. *Ackermann:* Das Christliche im Plato und in der Platonischen Philosophie, entwickelt und hervorgehoben. Hamburg, F. Perthes. 1835, 8. —— 1 *Th.* 18 *Gr.*

Scipionis *Agnelli* Disceptationes de ideis Platonis. Venet. 1615, 4.

Walter *Anderson:* Remarks on Plato and the Platonic Philosophy. —— *V.* eius: Philosophy of Ancient Grece investigated. (London, Robinsons 1791, 4) P. V.

Mich. Angelus *Andriolus:* Philosophia experimentalis praeside Platone in concilio veterum et neotericorum convocato, seu Physica reformata Platonis. Clagenfurti, typis Mathiae Kleinmayr 1708, f. —— Conf. Neuer Büchersaal der gelehrten Welt. IV. Oeffnung (Leipz. 1710, 8) p. 303 sqq. *Windheimii* ephem. inscr. Bemühungen der Weltweisen Vol. II. p.406 sqq.

Fr. *Arnaud:* Memoire sur le stile de Platon en général, et en particulier sur

l'objet, que ce philosophe s'est proposé dans son dialogue intitulé Ion. —— *V.* Mémoires de l'Acad. des Inscr. T. XXXVII. Mém. p. 1 sqq.

A. *Arnold*: Platons Werke, einzeln erklärt und in ihrem Zusammenhange dargestellt. *Erstes Heft. Etiam altero titulo hoc:* Platons Eutyphron, Vertheidigung des Sokrates, Kriton, Phaedon, Ion, Menon und Laches, dem Sinne und Zusammenhange nach entwickelt. Als Einleitung in das Studium des Platon und der Philosophie überhaupt. Berlin, Mittler. 1835, 8. —— 1 *Th.*

Olai Petri *Aschbom* Disputatio de ἀναμνήσει Platonica. Aboae 1695, 4.

F. *Ast*: De Platonis Phaedro; Accessit epistola H. C. Abr. Eichstadii. Jenae, sumt. Göpferti 1801, 8. —— 180 pp. 16 *Gr.*

— —: De Platonis Cratylo. —— V. *Ch. Dan. Beckii* Commentarios soc. philol. Lips. T. III. P. I. p. 19—28.

— —: Emendationum in Platonis Politiam Specimen. —— *V.* ib. T. III. P. I. p. 96—120.

— —: De Socratis Apologia, quae vulgo Platoni tribuitur. —— *V.* ib. T. IV. P. I.

— —: Observationes in nonnullos Platonis dialogos, per occasionem Heindorfianae eorum editionis exortae. —— V. *Ch. Dan. Beckii* Acta soc. philol. Lips. Vol. I. (Lips., Weidmann. MDCCCXI. 8) p. 249-264.

— —: Platons Leben und Schriften. Ein Versuch, im Leben wie in den Schriften das Wahre und Aechte von Erdichteten und Untergeschobenen zu scheiden, und die Zeitfolge der ächten Gespräche zu best immen. Als Einleitung in das Studium des Platon herausgegeben. Leipz., Weidmann. 1816, 8. —— 2 *Th.*, ch. scr. 2 *Th.* 12 *Gr.* Conf. *Thierschii* censuram libri in Wiener Jahrbb. 1818. Vol. III. p. 70—93.

— —: Annotationes in Platonis Opera. Tom. I. Lips., libr. Weidmannia MDCCCXXIX. 8. —— 3 *Th.*, ch. mel. 3 *Th.* 12 *Gr.*, ch. scr. 4 *Th.*, ch. membr. 6 *Th.* Habent etiam titulum: Platonis Opera. Tom. X.

E. F. *August*: Zwei Abhandlungen physikalischen und mathematischen Inhalts. [Ueber einige isochrone Schwingungen elastischer Federn, und zur Kenntniss der geometrischen Methode der Alten, mit besonderer Beziehung auf die Platonische Stelle im Meno 22 D.] *Progr. schol.* Berol. 1829, 4. —— 56 pp. Conf. *Iahnii* Annal. 1830. XII. p. 190—207.

Averrois Paraphrasis super libros de republica Platonis, nunc primum [ex arabica lingua] latinitate donata per Jacobum Mantinum. Romae, Valer. Doricus et Ludov. fratres MDXXXIX. 8; *rep.* Venet. 1552, 4. atque inter *Averrois* Opera.

Bäumlein: Beitrag zur Erklärung einiger Stellen im Platon. —— V. *Seebodii* Archiv für Philologie u. Paedagogik. 1829. no. 38. 39.

F. Ch. *Baër*: Essay historique et critique sur les Atlantides. Paris 1762, 8.

Bailly: Lettres sur l'Atlantide de Platon et sur l'ancienne histoire de l'Asie. Pour servir de suite aux lettres sur l'origine des sciences adressées à Mr. de Voltaire. Nouv. éd. avec une Carte. Paris 1805, 8. —— De his litteris conf.: Examen critique des Observations sur l'Atlantide de Platon, de *Bailly*, par l'Abbé *Crey* ***. (*Creyssent de la Moseille*, *par l'Abbé Bonnaud*, *ex-Jésuite*). Lausanne (Paris), Berton 1779, 12.

Ch. Ad. *Balsamus*: De Eutyphronis Platonici auctoritate et consilio. *Progr. schol.* Hirschb. 1825, 4. —— 10 pp. Laudabilis scriptio, in qua auctoritas libri contra Astium, auctore consentiente Stallbaumio, defenditur. Conf. *Iahnii* Annal. 1828. Vol. I. p. 440 sq.

E. H. *Barker*: Locus Platonis de Splene, ab J. Polluce parum intellectus. —— *V.* Classical Journal. no. XLVI. p. 201 sq.

J. Jak. *Bast*: Kritischer Versuch über den Text des platonischen Gastmahls nebst einer beurtheilenden Anzeige merkwürdiger Lesarten aus den drey Handschriften der k. k. Hofbibl. zu Wien. Leipz., Müller'sche Buchh. 1794, 8. —— XXVIII, 171 pp. 14 *Gr.* Conf. ephem. litter. univ. 1795. I. p. 92 sqq. Neue allgem. deut. Bibl. Vol. XXVI. P. I. p. 37 sqq.

L. F. Otto *Baumgarten-Crusius*: De Philebo Platonico diss. I. Lips. ex offic. Klaubarthia clolocccix 4 mai. —— 66 pp.

Wilh. *Bausch*: Dissertatio philos. liter. inaug. De Platonis dialogo Phaedro. Groningae, apud Viduam M. van Heijningen Bosch (*van Boekeren*) MDCCCXXXIII. 8 mai. —— 4 *ff.*, 44 pp., et 2 *ff.* theses.

Immanuelis *Bekkeri* in Platonem a se editum Commentaria critica. Accedunt Scholia. Berol., typis et impensis Ge. Reimeri. 1823, 8. *II Tomi.* —— XIV, 474 pp.: 1 *f.*, 473 pp. 4 *Th.*, ch. mel. 4 *Th.* 12 *Gr.*; ch. scr. 5 *Th.* 12 *Gr.* Quamquam iam supra [*v.* I. Aa) 1816 sqq.] *Dib-*

dini errores, in indicanda Bekkeri editione commissos castigavi, tamen alii hic adnotandi sunt, quos p. 301 sq. deprehendi. Dibdin enim, cum iam p. 299 sq. Bekkerianae editionis notitiam recte omnium Platonis operum editionibus adseruisset, iterum eam sed aliter et male indicat una cum eiusdem Commentariis p. 301 sq. s. v. DETACHED WORKS OF PLATO. sic: „BEKKER: *Dialogi*. Berol. 1816, 8vo. 2 vols. *Commentaria Critica in Platonem a se editum. Accedunt Scholia. Berol.* 1821 — 3. 8vo. Gr. and Lat. There are copies on *vellum paper*, struck off as large paper-but not in its *legitimate* form: the Leipsic printers having apparently an invincible objection to *resetting* the press.“ Certo Dibdin nunquam Bekkeri editionem, neque dialogorum, neque commentariorum criticorum vidit. Etiam *Ebertus* in Allgemeines bibliographisches Lexicon. Vol. II. p. 432. no. 17036 hanc *Bekkeri* editionem posuit s. v. 2) *Plura scripta*.

Luca *Belli*: Commento di Luca Belli Argentese sopra il Convito di Platone. In Macerata appresso Gio. Battista Carboni 1614, 4. —— Huic commentario non est versio dialogi addita.

Frig. *Bellovaci* Scholia in Platonem de legis perfectione. Paris., ap. Thom. Richard. MDLXI. 4.

Traug. F. *Benedicti* Coniecturae ad Platonis libros de republica. Progr. schol. Lips. 1805, 4. —— 15 pp. Conf. ephem. litter. Lips. 1805. p. 1579 sq.

— —: Coniecturae ad quosdam Platonis dialogos. Lips. 1806, 4. —— 16 pp.

Pauli *Benii* in Platonis Timaeum decades III. Romae 1594, 4.

— —: Theologia Platonis et Aristotelis. Patav. 1624, 4.

— —: Timaeus Platonis, sive de Universo, atque tam naturalis quam divina Platonis et Aristotelis Philosophia, copiosissimis commentariis illustrata. Romae apud Paulum Parisium 1605, 4.

Hier. *Benivieni* Hymnus in Amatorem, iuxta mentem Platonicorum, ex lingua Italica translatus. —— In *Stanleji* Historia Philosoph. latine. (Lips. 1711, 4) p. 372 sqq.

Casp. Iac. *Besenbeck*: De genio Socratis Commentatio I. *Progr. schol.* Erlang. 1802, 4. —— 16 pp. Auctor huius scriptionis contra *Tennemanni* sententiam (Geschichte der Philosophie T. II. p. 31 ed. pr.) et contra *Nachtigallum* (v. Deutsche Monatsschrift a. 1794. m. Decbr.) disputat.

Bessarionis in Platonis calumniatorem libri IV. prodierunt primum hoc modo: *F.* 1 *a*: Bessarionis Cardinalis Sabini & Patriarche Constātinopolitani || capitula libri p̄mi aduersus calūniatorē Platōis incipiūt feliciter. *F.* 14 *b explicit tabula. F.* 15 *a opus ipsum incipit:* ()Ncidit nu.p in manus nostras liber qdam: Qui Platonis || *etc. In fine legitur:* Aspicis illustris lector quicunq3 libellos || Si cupis artificum nomina nosse: lege. || Aspera ridebis cognomina teutona: forsan || Mitiget ars musis inscia uerba uirum. || Cōradus suueynheym: Arnoldus pānartzq3 magistri || Rome impresserunt talia multa simul. || Petrus cum fratre Francisco Maximus ambo || Huic operi aptatam contribuere domum. *fol.* —— Sine a. notitia, sed circiter a. 1469 (MCCCCLXIX.) rom. char. impressum prodiit hoc volumen, atque sine *sign. cust.* et *num.* pagg. 231 *ff.* cum 38 *lin.* Altera editio habet hunc titulum:

QVAE HOC IN VOLUMINE TRACTANTVR. || Bessarionis Cardinalis Niceni, & Patriarchae Constātinopolitani in calumniatorē Platonis libri quatuor: opus uarium, ac doctiss. in quo praeclarissima quaeq;, & digna lectu: quae a Platone scripta sunt ad homines tam moribus, q̄, disciplinis instruendos breuiter: clareq;, & placido stilo narrantur. — Eiusdem correctio librorum Platonis de legibus Georgio Trapezuntio interprete: ubi passim uerba graeca ipsius Platonis recitantur & emendata, & cum suis accentibus: nam in libris Romae impressis desunt. Deinde a Bessarione saepe argumento praemisso in latinum uertuntur. Postremo Trapezuntii tralatio subiungitur: quod est perq̄, utile iis: qui graecis literis istituuntur: atq; ex graecis bonis, bona latina facere uolūt. — Eiusdem de natura & arte aduersus eundem Trapezuntiū tractatus admodumq̄, acutus, ac doctus. — Index eorum omnium, quae singulis libris pertractantur. *Infra Aldi insigne typ.* ☼ALDVS☼ || ☼MA. RO☼. *In fine libri legitur:* a b c d e f g h i k l m n o p. Sunt omnes quaterniones. Venetiis in aedib. Aldi Romani, Iulio mense M. DIII. *fol.* —— 8 *ff.* praefixa non signata numeris, quorum primum habet titulum et epistolam inscr.: Aldus ro. Accursio Mainero Avenionensi Iureconsulto, ac L. Christianissimi Gallorum Regis apud Venetos Oratori Prudentiss. S. P. D. In hac epistola dicit Aldus haec: „Excusa iam parte libri tertii, allatum ad me est hoc Bessarionis opus manu scriptum: perquā dili-

geuter & emendate: ubi etiam graecum inierat totum manu ipsius Bessarionis: quo multa correximus: quae perperam Romae impressa fuerāt: accentusq; addidimus. In eo opere est argumentum libro tertio praeponēdum: quod in libris Romae impressis non haberi demiror. id ne periret: hic ego imprimendum curaui." Reliqua septem folia habent tabulam. 112 *ff.* numeris signata. Hoc rarissimum volumen in bibl. acad. Lips. adservatur, sicuti altera Aldi editio, quae prodiit sub hoc titulo:

QVAE HOC IN VOLVMINE TRACTANTVR. — Bessarionis Cardinalis Niceni, & Patriarchae Constātinopolitani in calumniatorē Platonis libri quatuor, opus uarium, ac doctiss. in quo praeclarissima quaeq;, & digna lectu, quae a Platone scripta sunt ad homines tam moribus, q̃, disciplinis instruendos, breuiter clareq;, et placido stylo narrantur. — Eiusdem correctio librorum Platonis de legibus Georgio Trapezuntio interprete, ubi passim uerba graeca ipsius Platonis recitantur & emendata, et cum suis accentibus nam in libris Romae olim impressis desunt. Deinde a Bessarione saepe argumento praemisso, in latinum uertuntur. Postremo Trapezuntii tralatio subiungitur, quod est perq̃ utile iis, qui graecis literis īstituuntur, atq; ex graecis bonis, bona latina facere uolunt. — Eiusdem de natura & arte aduersus eundem Trapezuntiū tractatus admodum q̃ acutus, ac doctus. — Eiusdem Metaphysicorum Aristotelis XIIII librorum tralatio. — Theophrasti Metaphysicorum lib. I. — Index eorum omnium, quae singulis libris pertractantur. *Infra Aldi insigne typ.* ALDVS || M. R. *Hic est primae partis titulus, altera pars inscribitur f. 1 a:* BESSARIONIS CARDINALIS NICENI, ET PATRIARCHAE CONSTANTINOPOLITANI METAPHYSICORVM ARISTOTELIS XIIII LIBRORVM TRALATIO. *Infra Aldi insigne typ., eadem forma ac in fronte partis primae. In fine partis alterae f.* 53 (*ubi autem male* 55 *legitur*): FINIS. a b c d e f g h i k l m n o p q aa bb c d e f g. Omnes sunt quaterniones praeter q, qui est duernio, & g, qui ternio. VENETIIS IN AEDIBVS ALDI ET ANDREAE SOCERI, MENSE SEPTEMBRI. M.D.XVI. *fol.* —— Pars prior complectitur 8 *ff.* praefixa non num., quorum primum et titulum et praefationem, ex prima editione repetitam, reliqua 7 autem Fabvlam habent, 116 num. *ff.*; altera pars 53 num. *ff.*

— —: Epistola ad Michaelem Apostolium (spectans ad controversiam de praestantia Platonis prae Aristotele), graece cum versione latina I. Boivinii, iunioris. —— *V.* Mémoires de l'Acad. des Inscr. Hist. T. II. ed. Hag. p. 456 sqq., germanice versa est a *Gottschedio* T. II. p. 377 sqq.

Iani *Bircherodii* Schediasma in Platonis de Universi natura, vel uti inscribitur, Timaeum de novo orbe non novo. Altdorf. 1683, 4.

J. Jer. *Bitaubé*: Socrate à l'école d'un theologien, ou reflexions sur le dialogue de Platon, intitulé Eutyphron. —— *V.* Mémoires de l'Institut National. T. I. p. 292 sqq.

Gu. Armin. *Blum*: Quaedam de Platonis liberorum educandorum disciplina. Diss. inaug. Hal. Sax., typis Grunerti. cIɔIɔcccxviii. 4. —— 18 pp. et 1 *f.*

F. *Blumenthalii* Commentatio critica de Ciceronis et Platonis aliquot locis. Stendal. 1829, 4. —— 19 pp. Est in progr. schol. inscr.: Einladungsschrift zu d. am 13. u. 14. April 1829 in d. Gymnasium zu Stendal zu veranstaltenden öffentl. Schulfeierlichkeiten *etc.* von Ch. F. Ferd. Haacke. Stendal, gedr. bei Frantzen.

Reinh. *Bobertag*: De ratione inter spiritum sanctum et mentem humanam ex Platonis philosophia intercedente. Pars I., mentem humanam ex Platonis doctrinae et sacrorum scriptorum dictis inter se comparatis describens. Vratislav., typis Acad. 1824, 8. —— V, 63 pp.

A. *Böckh*: In Platonis, qui vulgo fertur Minoem ejusdemque libros priores de legibus ad V. Ill. F. A. Wolfium commentabatur. Hal. Sax., Hemmerde et Schwetschke. MDCCCVI. 8. —— 198 pp. 21 *Gr.* Spurium esse hunc dialogum auctor probare argumentis studuit, eumque critice tractavit. Conf. ephem. litter. Jenens. 1807. no. 217. p. 521 sqq.

— —: Ueber die Bildung der Weltseele im Timaeus des Platon. —— V. *Daubii* et *Creuzeri* Studien. Vol. III. (1806, 8) p. 1—98.

— —: Von dem Uebergange der Buchstaben in einander. Ein Beitrag zur Philosophie der Sprache. —— *V.* ib. Vol. IV. p. 358—396. Haec dissertatio spectat ad dialogum Cratylum.

— —: Specimen editionis Timaei Platonis dialogi. Heidelb., Mohr et Zimmer 1807, 4. —— XXXIII pp. 8 *Gr.*

(— —:) Progr. acad. Explicatur Platonica corporis mundani fabrica conflati ex elementis geometrica ratione concinnatis. Heidelb., typis Jos. Engelmanni. MDCCCIX. 4. —— XLIII pp.

(— —:) Disputatur de Platonico systemate coelestium globorum et de vera indole astronomiae Philolaicae. Heidelb. MDCCCX. 4; commentatio altera. Heidelb., Mohr. MDCCCXI. —— XXXII pp. 8 *Gr.*

(— —:) Disputatur de simultate, quam Plato cum Xenophonte exercuisse fertur. *Progr. acad.* Berolini, formis I. F. Ungeri MDCCCXI. mai. —— 39 pp. 8 *Gr.*

(— —:) De loco Platonis Rep. II. p. 365. A. B. Berol. 1812, 4. —— Rep. in *Seebodii* Neues Archiv. a. 1828. fasc. III. p. 57—59.

(— —:) Index lectionum acad. Berolin. Quaeritur, quare Plato et Aristoteles initium philosophiae perhibuerint mirationem. Berol. 1829, 4 mai. —— 6 pp.

Iac. *Boëtius* praes. Andrea Norcopensi habita dissertatio de ipso Pulcro ex mente Platonis. Holmiae 1682, 4. —— $1\frac{1}{2}$ plag.

Iac. *Borellus*: Dissertatio de methodo Socratis docendi exemplo e dialogo Platonis, qui inscribitur Eutyphro, illustrata. Upsal. 1798, 4. —— 15 pp.

Ch. A. *Brandis*: Grundlinien der Lehre des Sokrates. —— V. *Niebuhrii* Rheinisches Museum. Ann. 1827. p. 118—150.

Christophilus Jul. *Branis*: De numero Platonis disquisitio. *Diss. acad.* Vratislav. MDCCCXXX. 8 min. —— 24 *ß*.

Barth. *Bredeli* De Numero, quem Plato Rebuspublicis fatalem statuit Lib. VIII. de Rep. dissertatio mathematica. Lips. 1668, 4.

Bremi: Platon's Kriton, ein ächter Dialog des Platon. —— *V.* Philologische Beiträge aus der Schweitz. T. I. no. 5.

H. G. *Broecker*: Politicorum, quae docuerunt Plato et Aristoteles, disquisitio et comparatio. Lips., Reclam. 1824, 8. —— 6 *Gr.*

Pet. Claus *Bröndstedt*: Scholiasta Platonis Ruhnkenianus e Codd. Mss. emendatur. —— V. *Bredovii* Epistolas Parisienses (Lips. 1812, 8 mai.) p. 125 sqq.

Gabr. *Buratellus*: Conciliatio praecipuarum controversiarum Aristotelis et Platonis. Venet. 1573, 8.

J. Andr. *Buttstedt*: De Platonicorum reminiscentia. Erlang. 1761, 4.

A. J. van Beek *Calkoen*: Commentatio de Platonis Phaedone. Traj. ad Rh., ap. J. Altheer acad. typogr. 1830, 8 mai. —— 98 pp.

Abrahami *de Cardes* Auctoritates Senecae, Boëthii, Platonis, Aristotelis et aliorum Philosophorum *etc.* Witteberge apud Clement. Bernerum 1605, 12.

Iac. *Carpentarii* Commentarius, continens Platonis cum Aristotele in universa Philosophia comparationem. Paris., apud Iacobum du Puys MDLXXIII. 4.

J. Ben. *Carpzov*. Disp. acad.: Trinitas platonica. Lips. MDCXCIII. 4.

Meric *Casaubon*: Of Credulity and Incredulity: in things divine and spiritual, wherein (among other things) a true and faithful account is given of the Platonick Philosophy, as it hath reference to Christianity: As also the business of Witches and Witchcraft, against a late Writer, fully argued and disputed. London, printed by T. N. for Sam. Lownds. 1670, 8.

L. *Castelvetro*: Annotazione sopra alcune dialoghi di Platone. —— *V.* eius: Opere critice diversi. Lugd. 1727, 4.

L. *Castilhon*: Reflexions sur Socrate, sur la philosophie de Platon et sur la véritable idée que l'on doit se former de sa république. —— *V.* Recueil II. de la soc. Typograph. de Bouillon. p. 188 sqq.

H. N. *Clausen*: Disquisitio Apologetae eccles. christ. Ante-Theodosiani Platonis ejusque philosophiae arbitri. Hafn. 1817, 8.

Andr. Ch. *Cleemann*: Dissertatio de necessitate θεου τινος λογου ex Sententia Socraticorum ad L. Platonis in Phaed. c. XVII. 50. Misenae 1746, 4.

Ios. Victor *Le Clerc*: Pensées de Platon sur la Religion, la Morale, la Politique, recueillies (en grec) et traduites (et publiées avec un commentaire). Seconde édition, augmentée d'une histoire abregée du Platonisme et des notes sur le texte. Paris, Delalain 1824, 8. —— 7 *fr.* 50 *cent.* Editio prima prodiit *ib.*, chez A. Delalain. 1819, 8. Textus graecus separatim etiam venditur. *V.* Journal des Savans a. 1819. p. 323 sqq.

Beniam. *Coberi* Exercitationum Platonicarum praeludium, seu dialogus de Philosophia explanatus, ut ab iis, qui Platonem cum Aristotele coniungere volunt, penitus cognosci possit. Spirae apud Melch. Hartmannum 1605, 8.

Ehreg. Dan. *Colberg*: Das Platonisch-Hermetische Christenthum, begreiffend die historische Erzehlung vom Ursprung und vielerley Secten der heutigen fanatischen Theologie. Leipz. 1710, 8.

J. Jac. *Combes-Dounous*: Essai historique sur Platon et Coup d'oeil sur le platonisme depuis Platon jusqu'à nos jours (pour servir d'Introduction aux Oeuvres de Platon). Paris, Gautier 1809, 12. *II* Tomi. —— 5 *fr.*

Vincent. *Contarenus*: De mutuis Archytae et Platonis epistolis apud Laertium. —— *V.* eius Librum variarum Lectionum (Traj. ad Rh. 1754, 8) p. 43 sq.

Ant. *Conti*: Illustrazione del Parmenide di Platone, con una dissertazione preliminare. Venez., 1743, 4. —— *V.* autem supra II. D. Cc) 5). Videtur hic esse idem liber, ac supra laudatus.

Bernh. *Copii* Idea sive partitio totius Philosophiae, ex Platone potissimum et Aristotele collecta. Marpurgi typis Pauli Egenolphi MDLXXXVIII. 8.

Jani *Cornarii* Eclogae in Dialogos Platonis omnes nunc primum separatim editae cura I. F. Fischeri, accesserunt praefationes Aldi Manutii, Simonis Grynaei, Marcique Hopperi editioni dialogorum Platonis Venetae et Basileensi utrique praemissae. Lips. sumtu Engelharti Benj. Svicquerti A. C. CIↃIↃCCLXXI. 8 mai. —— 10 *ß.* praefixa, 180 pp., 4 *ß.* index. 10 *Gr.* „Iani Cornarii Eclogas paulo ante memoravi [p. vi „pene ... oblitus sum hic addere, ... Stephanum ex Cornarii doctissimi interpretis adnotationibus, quae *Eclogae in Dialogos Platonis omnes* vocantur, quaeque variis codicis Msti lectionibus simul ac ipsius conjecturis ditantur, certe sumpsisse aliqua, sed ne nomen quidem Cornarii ullibi memorasse."] quae interpretationi ejus dialogorum Platonis omnium post singulas quaterniones, sive divisiones Platonis, inseruntur. Editus est liber Basileae anno 1561, et rarissimus est; sed Eclogae, sive Notae, nuper seorsim, cl. Fischero curante, excusae sunt. Eruditissimus hic medicus, cum nactus esset e bibliotheca Seb. Hassistenii exemplar Platonis operum manu scriptum, variationes ejus in eclogas suas transtulit." Haec Routh dixit in praefatione ad Euthydemum et Gorgiam p. viii.

Corsini dissertatio de natali die Platonis, eiusque aetate et itineribus. —— V. *Gorii* Symbolas litterarias. (Florent. 1751, 8) Vol. VI. p. 80 sqq., atque in *Corsini* Dissertationibus, quibus antiqua quaedam insignia monumenta (sine a. et l. notitia prodierunt. 8) p. 32 sqq.

Leonard. *Cozzandus* de Platonis vita. —— *V.* eius Librum de magisterio antiquorum. (Genev. 1684, 12.) p. 37 sqq. 124 sq. al.

Cramer: De caussis instauratae sec. XV. in Italia philosophiae Platonicae dissertatio. Viteb. 1812, 4.

Ch. *Crawford*: A Dissertation on the Phaedon of Plato: or, Dialogue of the Immortality of the Soul. With some general Observations upon the Writings of that Philosopher. To which is annexed, a Psychology; or, an abstract investigation of the Nature of the Soul: in which the Opinions of all the celebrated Metaphysicians on that Subject are discussed. The second edition. Lond., Ewans. MDCCLXXIV. 8. —— 4 *sh.* 6 *d.* Conf. Monthly Review 1775. Decbr. p. 437—443.

F. *Creuzer*: Lectiones Platonicae, e cod. Palat. no. 129. Adduntur Scholia aliquot inedita cum ex hoc, tum ex aliis. —— *V.* eius Meletemata. P. I. p. 98 sqq.

— —: Lectiones Platonicae, maximam partem ex codd. mss. (e cod. Darmstad.) enotatae. —— Ad calcem Plotini libri de Pulchritudine p. 458—537.

I. Bapt. *Crispi* liber de Platone caute legendo. Rom. 1594, f.

C. *Crusius*: De Platonis dicendi genere. Vitemb. 1763, 4.

Dacier: Platons Leben mit einer nähern Angabe seiner philosophischen Lehrsätze, von *Dacier*. Aus dem Französischen übersetzt von *J. K. Götz*. Augsburg, Jenisch u. Stage. 8. —— 176 pp. 18 *Gr.*

A. Ferd. *Daehne*: De aliquibus Platonis locis commentatio critica. Lips., Cnobloch. 1829, 4. —— 32 pp. 6 *Gr.* Conf. *Stallbaumii* censuram huius scriptionis in *Iahnii* Annal. 1829. II. p. 183 sqq.

J. F. *Dammann*: De humana sentiendi et cogitandi facultatis natura, ex mente Platonis. Sect. I. II. Helmst. 1792 et 1793, 4. —— 44, 38 pp. Conf. Neue allgem. Kil. Bibliothek. Vol. I. 1793. fasc. VIII. p. 588 sqq. et *Paulus* Bibliothek von Anzeigen kleiner Schriften. Vol. III. P. IV. p. 171 sqq.

I. L. Gu. *de Geer*: Diatribe in Politices Platonicae principia praeside def. *van Heusde*. Traj. ad Rh. 1810, 8. —— XVI, 192 pp. *V.* argumentum huius magni habitae scriptionis in *Wyttenbachii* Φιλομαθίας lib. III. p. 236—241. conf. etiam Götting. gel. Anzeig. a. 1810. p. 1637 sq.

Ferd. *Delbrück*: Platon; eine Rede, gehalten zu Bonn d. 22. April 1819 bei Eröffnung seiner Vorträge über Platons Lehre von den göttlichen und menschlichen Dingen. Bonn, Marcus. 1819, 8. —— 29 pp 4 *Gr.*

— —: Einleitung in Platons Werk vom Staate. Drey akadem. Vorträge im Auszuge. —— *V.* Jahrbuch der Preuss. Rhein-Univ. (Bonn) Vol. I. fasc. IV. (Bonn, Weber. 1821, 8) p. 315 sqq.

— —: Vertheidigung Platon's gegen einen Angriff auf seine Bürgertugend. Eine nicht gehaltene akadem. Rede, dem Hrn. Geh. Staatsrath Niebuhr zugeeignet. Bonn, Marcus. 1828, 8. —— 70 pp. 8 *Gr.* *Niebuhrii* offensionem c. in Rheinisches Museum a. 1827. fasc. I. p. 196. Conf. Annal. Berolin. a. 1830. Vol. I. p. 785 sqq. et *Seebodii* Krit. Bibl. 1829. p. 142 sqq.

Ferd. *Deycks.* —— *V.* supra s. v. Aristoteles III.

— —: Platon über die Musik. —— *V.* ephem. inscr.: Caecilia (1828), fasc. XXX. p. 69—90.

Fr. Catanei *Diacetti* Enarratio in Platonis Symposium, Libri III de Pulcro, atque libri III de amore platonico. Basil. *fol.* —— Auctor libri a. MDXXII. Florentiae obiit sua aetate LV.

C. *Dilthey*: Platonicorum librorum de legibus examen; quo, quonam iure Platoni vindicari possint, appareat. Gotting., impressit Herbst. (*Ruprecht*) 1820, 4. —— 2 *ff.*, 64 pp. 12 *Gr.* Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1823. p. 123 sqq.

Bernardinus *Donatus*, Veronensis, de Platonicae atque Aristotelicae philosophiae differentia. Venet., 1540, 8; *rep.* Paris. 1541, 8. —— Hic est Georgii Gemisti Plethonis liber in dialogi formam redactus.

C. Andr. *Duckeri* Varietas lectionis e codice Corronii in Platonis Timaeo. —— *V.* Miscellan. Observat. T. III. p. 410—418.

J. A. *Eberhard*: De consilio philosophiae Platonis. —— *V.* Neue vermischte Schriften. Halle, 1788, 8.

Arn. *Ekker*: Specimen inaug. in Protagorae apud Platonem Fabulam de Prometheo et generis humani ad humanitatem progressione. Traj. ad Rh., Altheer. 1822, 8. —— XVI, 128 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Hoc specimen in ephem. litter. Halens. 1824. no. 104 non laudatur.

C. I. F. *Elverfeldi* Disputatio exhibens convenientiam philosophiae Platonis cum philosophia nostrae aetatis. Jenae 1804, 4.

(*Enfield*:) Some Account of the Life of Plato. —— *V.*: Town and Country Magazine 1792, m. Febr. p. 82—84. m. Mart. p. 105—107. Hoc ex *Enfieldii* libro inscr.: History of Philosophy expressum est.

J. J. *Engel*: Versuch einer Methode, die Vernunftlehre aus Platonischen Dialogen zu entwickeln. Berlin 1780, 8.

Engelhardt: Anacoluthorum Platonicorum Spec. I. *Progr. schol.* Gedani 1834, 4 mai. —— 36 pp.

I. A. *Ernesti*: De Antro Platonis Prolusio schol. Lips., ex offic. Langenhemiana. clↄlↄcclviii 4. —— VIII pp. Rep. inter eiusdem Opuscula varii argumenti. (Lips. 1794, 8) p. 212—218.

I. *Eurenius*: Atlantica orientalis, sive Νῆσος Atlantis, a multis retro annis a *M.* Io. Eurenio Suecanae linguae idiomate descripta, iam autem latine versa. Berolini 1764, 8.

Pet. *van Eys*: Disputatio de Platone Mosaizante. Franeq., 1715, 8.

Gf. *Fachse*: De ideis Platonis disputatio. Lips., ex offic. Sommeria 1795, 4. —— 46 pp. 6 *Gr.*

— —: Variae lectiones e codice msto Paris. ad dialogos et epistolas, atque observationes criticae in Platonis opera (ed. Bipont.). —— *V.* eius Syllogen lectionum graecarum *etc.* (Lips. MDCCCXIII. 8. in libr. Weidmannia) p. 297—310. 353—368.

— —: Bemerkungen und Vorschläge über das erste Buch der Platonischen Republik. —— *V.* Philologische Beiträge aus der Schweiz. T. I. no. 15.

Herm. *Fergii* Dissertatio de theologia Platonis. Giess. 1664, 4.

Marsilii *Ficini* theologia Platonica complectitur hoc libro: *F.* 1 *a vacat*, *F.* 1 *b fig. xylogr.* *F.* 2 *a*: Capitula librorum theologie de ĩmortalitate animorũ Marsilij ficini || florentini diuise in libros. xviii. Primus liber adscendit usq; ad deũ. || *etc.* *F.* 6 *a*: FINIS. *F.* 6 *b*: QVEDAM ADDITA ET QVEDAM EMENDATA. *F.* 10 *vacat.* *F.* 11 *a*: MARSILII FICINI FLORENTINI PROHEMIVM IN PLA|| TONICAM THEOLOGIAM DE ANIMORVM IM||MORTALITATE AD LAVRENTIVM MEDI||CEM VIRVM MAGNANIMVM. *F.* 12 *a* (*sign.* a i): IN OMNIBVS QVE AVT HIC AVT ALIBI A ME TRA||CTANTVR, TANTVM ASSERTVM ESSE VOLO || QVANTVM AB ECCLESIA COMPROBATVR. || MARSILII FICINIFLOREN-

TINI PLATONICA THEO||LOGIA DE IMMORTALITATE ANIMORVM AD || LAVRENTIVM MEDICEM. V. MAGNANIMVM. *F.* 318*b*: FINIS. || Theologia Platonica Marsilii Ficini Florētini de aīorū īmortalitate. || In Omnibus que aut hic aut alibi a me tractantur || tantum assertum esse uolo quantum || ab ecclesia comprobatur. || Impreſſum Florentie Per Antonium Miscominum || Anno Salutis. M.CCCCLXXXII. || VII. Idus Nouembris. *F.* 319 *Registrum*, *in cuius fine legitur*: SOLI DEO LAVS : HONOR : ET GLORIA. || AMEN. —— 319 *ff.* cum 33 lin. Char. rom. cum *sign.*

— —: *Commentaria Marsilii Ficini in hoc libro prodierunt*: *F.* 1 *a vacat.* *F.* 1 *b*: Prohemium Marsilii Ficini Florentini In commentaria in Platonem Sua ad Ni|| colaum Valorem Prudentem, Optimumq; Ciuem. *Continuo*: Sequitur dispositio Commentariorum. *F.* 2 *a* (*sign.* a *ii*): Argumentum Marsilii Ficini Florentini in Parmenidem de uno rerum omnium || principio ad Nicolaum Valorem Prudentem Optimumq; Ciuem. *F.* 148 *b*: Impressum Florentię per laurentium Francici de Venetiis Anno ab incar||natione domini nostri Ih'u Xp̄i. Mcccclxxxxvi. die. ii. Decembris. *F.* 149 *a* (*sign.* .A.i): Testus Platonis in octauo de Re Pu. de mutatione Rei Publicę || per numerum fatalem. *F.* 155 *b*: FINIS. *Continuo sequitur*: Marsilius Ficinus Florentinus Paulo Orlandino in Angelo4 ede monaco||conphilosopho suo. salutem. *Haec epistola data est Florentiae* 13. *Nov.* 1496. *F.* 156 *a usque ad f.* 158 *a exhibentur Emendanda*, *in quorum fine legitur*: Superioribus cōmentariis hęc adiungenda sunt: Catalogus: Distinctiones || capitum: Summe: cōmentariola in ceteros Platonis libros || quę Florentię mox imprimentur: Nunc autē seorsum || hic imprimitur Dionysius de mystica || Theologia diuinisq; nominibus. || FINIS. —— 158 *ff.* cum 46 *lin.* Char. goth. cum *sign.*

— —: Marsilio Ficino sopra lo Amore, ò ver' Convito di Platone. In Firenze, per Neri Dortelata M.D.XLIIII. Con Privil. di N. S. & del Sen. Veneto. 8. —— Haec est repetitio commentarii, qui una cum versione italica eodem a. [*v.* supra II. D. Cc)] prodiit. Altera editio huius versi commentarii est:

— —: Marsilio Ficino sopra l'Amore, o vero Convito di Platone, traslatato da lui dalla Greca lingua nella Latina, e appresso volgarizzato nella Toscana. Con una Tavola copiosa di ciò che nell' opera si contiene. In Firenze, per Filippo Giunti 1594, 8.

(I. F. *Fischer*:) Ad audiendas oratiunculas IIII in Schola Thomana A. D. VIII. Maii hora VIIII. mat. recitandas Patronos Antistitesque scholae amplissimos graviss.que Fautores item litt. Bonarum omnes humanissime invitat Collegium Thomanum, praemissa Defensione locorum quorundam Platonicorum. Lips., ex offic. Saalbachia cIɔIɔcLxvII. 4. —— XVI pp. *V.* repetitionem huius scriptionis supra I. Cc) 1783.

Fleury: Discours sur Platon. —— *V.* eius: Traité du choix *etc.* Bruxelles 1687, 12.

Hubert, *Folieta*: De nonnullis, in quibus Plato ab Aristotele defenditur. Romae 1574, 4.

Gli. Sam. *Forbiger*: Prolusio, animadversiones ad quaedam Platonis loca continens. Lips., impr. Glück. 1824, 4. —— 17 pp. Ex prioribus octo capitibus Critonis loci aliquot tractantur.

Sebast. *Foxii* Morzilli Commentarius in Timaeum Platonis. Basil. 1554, f.

— —: —— *V.* Aristoteles. III.

Matth. *Fragillani*, Bellovaci, Commentarius in Platonis Timaeum. Paris. 1560, 4.

Cl. Fr. *Fraguier*: Sentiments de Platon sur la poesie. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. I. Hist. p. 168 sqq. ed. in 8. T. I. Hist. p. 206 sqq. et in *Gottschedii* versione germ. T. I. p. 189 sqq.

— —: Dissertation sur l'usage que Platon fait des poetes. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. II. Mém. p. 113 sqq. ed. in 8. T. III. Mém. p. 139 sqq.

— —: Examen d'un passage de Platon sur la musique (Liv. VII. des lois p. 812. D.). —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. III. Hist. p. 118 sqq. ed. in 8. T. II. Hist. p. 188 sqq. et in *Gottschedii* versione germ. T. II. p. 144 sqq. T. XI. p. 188 sqq.

— —: —— *V.* Pindarus. III.

Matth. *Fremling*: De ideis Platonicis dissertatio acad. Lund., 1795, 4. —— 1¼ plag.

Jac. F. *Fries*: Platons Zahl de Republica l. 8. p. 346 Steph. Eine Vermuthung. Heidelberg, Winter. 1823, 4. —— 28 pp. 9 *Gr.*

Frykwall: Disputatio, resp. *A. Folkero*, de vita Platonis. Lund. 1797, 4. —— 2½ plag.

Th. *Gaisfordii* Lectiones Platonicae. E membranis Bodleianis [„vetustissimis ab E. D. Clarkio ex Graecia Angliam perlatis"] eruit. Accedunt Ric. Porsoni Annotata ad Pausaniam. Oxon. e typographeo Clarendoniano MDCCCXX. 8 mai. —— IV, 184 pp. 6 *sh.* 6 *d.* Recusas lectiones v. in *Seebodii* Krit. Biblioth. 1821. p. 531 sqq. 766 sqq.

Livii *Galantis* de Christianae Theologiae cum Platonica comparatione libri XX. Bonon. 1627, f.

Th. *Gale:* Of Plato and Platonick Philosophie. —— *V.* eius: Court of the Gentiles. (Lond., printed by J. Macock for Th. Gilbert. 1676, 4) P. II. p. 235 — 336.

— —: Philosophia generalis, in duas partes disterminata. Una de ortu et progressu philosophiae, eiusque traductione e sacris fontibus: in qua fusius tractatur de philosophia Platonica. Altera 1. de minorum gentium philosophis. 2. de novem habitibus intellectualibus. 3. de philosophiae obiecto, subiecto, finibus, adiunctis, discrimine a theologia, praestantia, effectis, corruptione, recto usu, partibus, nec non philosophorum characteribus et officiis. Lond., typis J. M. pro J. Robinson *etc.* 1676, 8.

J. Jacq. *Garnier:* Sur Platon: Mém. I: Caractère de la philosophie Socratique. Mém. II. art. 1: des fables poetiques, qui se trouvent dans Platon; art. 2: des fables theologiques, qui se trouvent dans Platon; art. 3: des fables politiques, qui se trouvent dans Platon. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXXII. Mém. p. 137 sqq. 164 sqq. Germanice versae sunt hae dissertationes in *Hissmanni* Magazin für Philosophie. Vol. III.

— —: Dissertation sur le Cratyle de Platon. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXXII. Mém. p. 190 sqq.

— —: —— *V.* Homerus. III.

Paganinus *Gaudentinus:* De dogmatum Aristotelis cum Platonis Philosophia comparatione. Florent. 1639, 4.

James *Geddes:* An Essay on the composition and manner of writing of the Ancients, particularly Plato. Glasgow, printed and sold by Rob. Foulis 1748, 8.

J. G. *Geret:* Exercitatio anti-Lactantiana, qua de mendosa Eucharistiae Platonicae interpretatione agitur, praeside I. Gu. Bergero. Wittemb. 1722, 4.

Rudolphi *Goclenii* Politica Platonis. Marpurgi 1607, 4.

— —: Idea Philosophiae Platonicae. Marpurgi 1612, 4.

J. A. *Görenz:* De dialogistica arte Platonis, interpreti huius rite cognoscenda. Wittemb. 1794, 4.

Göthe: Plato als Mitgenosse einer christlichen Offenbarung. —— *V.* eius: Kunst und Alterthum. Vol. V. P. III. p. 79 — 90.

J. Chph. *Gottleberi* Argumentorum aliquot in Platonis Phaedone de animi immortalitate discussio. Spec. I—IV. Altorf. 1765 — 1767, 4.

— —: Specimina III observationum in Alcibiadem secundum. *Progr. schol.* Annaemonti 1767 — 1768, 4. —— Haec omnia specimina deinde iunctim prodierunt titulo: Animadversiones ad Platonis Phaedonem et Alcibiadem secundum; adiuncti sunt Excursus in Quaestiones Socraticas de animi immortalitate cum summa Phaedonis. Lips., Weidmann 1771, 8. 199 pp. Conf. *Klotzii* Acta litter. Vol. VI. p. 345 — 356.

— —: Specimina animadversionum ad lib. I. Platonis de legibus. —— *V.* Acta Eruditorum Lips. a. 1771. m. Nov. p. 449 — 538. a 1772. m. Iun. p 276—285.

— —: De Archelao, Macedonum rege, e Platonis Gorgia et Alcibiade II. Annaemont. 1771, 4.

— —: De Periclis moribus *etc.* Misenae 1775, 4.

— —: Animadversionum historicarum ad Platonis Menexenum Spec. II. Misenae 1779, 4.

— —: Laudationem funebrem Platonis, et Periclis Thucydidei esse contendit. Misenae, litteris Schulzianis. MDCCLXXX, 4. —— XIII pp.

W. *Gräfenhan:* Adversaria [contra censorem Dindorfii editionis symposii, de adiectivo νηχηδής]. —— V. *Seebodii* Kritische Bibliothek 1825. p. 1225 sq.

F. Ch. *Gräffe:* Die Sokratik nach ihrer ursprünglichen Beschaffenheit. —— *V.* Neues Katechetisches Magazin Vol. II. sect. II.

F. Guil. *Graser:* Specimen Adversariorum in sermones Platonis, cui praemissa est dissertatio de Horat. Serm. I. lib. I. Lips., Hartmann (*nunc* Lehnhold) 1828, 8 mai. —— 10 *Gr.* Huc pertinet altera Graseri mox laudanda scriptio, quae est:

— —: Antikritik gegen Gf. Stallbaum von F. W. Graser, betreffend des ersteren in der Leipz. Jahrbb. für Philol. und Paedag. Dritter Jahrg. [1828] zweiter

Bd. viertes Heft p. 402—412., enthaltenen Recension von der Schrift des Letzteren: Spec. adv. etc. Naumburg, Sonntagsche Buchhandl. 1829, 4. —— 20 pp. V. *Stallbaumii* notitiam huius libelli in *Iahnii* Annal. 1829. Vol. II. p. 186 sqq.

Gray: Remarks on the Jo of Plato. —— *V.*: Musei Oxoniensis litterarii Specimium fasc. II. P. I. (Lond. 1797, 8 mai.) p. 39—48.

D. Ch. *Grimm*: Sapientiae Platonicae flores legere instituit ex Eutyphrone. Progr. schol. Annaemont. 1786, 4. —— 8 pp.

— —: Dissertatio de ordine et nexu dialogorum Platonicorum, an et quali statuendo; Epimetrum Sapientiae Platonicae florilegiis II. III. interponendum. — II. Sapientiae Platonicae florilegium III. super Socratis Apologia c. I—V. Cui praemittitur Epimetri de dialogis Plat. ordine et nexu iudicando particula reliqua. — III. Sapientiae Plat. florilegium IV. super Socratis Apol. c. VI — XVII. Annaemont. 1789, 4.

— —: Sapientiae Platonicae Florilegium V. super Socratis Apol. XVIII—XX. Annaemont. 1791, 4.

— —: Sapientiae Platonicae Florilegium VI. super Socratis Apologiae c. XXI — XXVIII. Annaemont. 1793, 4. —— 10 pp.

— —: Florilegium VII. super Socratis Apologiae c. XXIX. Annaemont. 1793, 4. —— 8 pp.

J. Ant. *Grimm*: Dissertatio de epistolis Platonicis, utrum genuinae sint an suppositiciae. Berol., Starck. 1815, 4 mai. —— 19 pp.

Ch. Glo. Lebr. *Grofsmann*: Epistola ad viros doctiss. A. Matthiaeum et L. Ramsbornium. Inest commentatio de nonnullis Platonis Politiae et duobus Horatii locis. Altenb. e typogr. aul. 1827, 8. —— 16 pp.

— —: Lexici Platonici Specimen I. Progr. Altenburg., Schnuphase. 1828, 8. —— 15 pp. 2 *Gr.*

F. A. L. Ad. *Grotefend*: Commentatio, in qua doctrina Platonis ethica, cum christiana comparatur ita, ut utriusque tum consensus, tum discrimen, exponatur. Gottingae prostat ap. Ruprecht. 1821, 4. —— VIII, 76 pp. 12 *Gr.* Hic libellus maximi aestimandus praemio ornatus est.

F. Jos. *Grulich*: Ἀνὴρ τετράγωνος, qualis fuerit apud Graecos? explicare tentavit. Neostad. ad Orl. 1792, 4. —— 20 pp.

Nic. Hier. *Gundling*: De Platonis Atheismo. —— *V.* Gundlingiana. P. XLIII. p. 103 sqq. P. XLIII. XLIV. atque eius Observationes selectas (Halae 1737, 8) T. III. p. 103. et Novam Bibliothecam P. XXXI. p. 1 sqq.

Cl. *Halling*, praes. I. Schwede, dissertatio de communione Platonica. Upsal. 1694, 8. —— 1½ plag.

Mich. Gtl. *Hansch*: De Platonis Enthusiasmo diatribe. Lips. 1716, 4. —— Conf. *Heumanni* Acta philos. T. II. p. 301—310.

I. *Harduini* Atlantica Platonis insula, cod. chart. in bibl. Reg. saec. XVIII. —— *V.* Monatliche Unterredungen. m. Mart. 1690. p. 226 sqq. m. Mai. p. 426 sqq. 448 sqq.

Herm. *Harles*. —— *V.* infra Plutarchus. III.

H. C. *Hartmann*: Prolusio de proposito Symposii Platonis. Portae. MDCCXCVII. 4. —— 20 pp. Conf. ephem. litter. Lips. 1797. Vol. IV. p. 799 sq.

— —: Commentatio, exhibens chronologiam Symposii Platonis. Progr. schol. Guben. Lips., impr. Tauchnitz. MDCCXCVIII. 4.

— —: De mytho Aristophanis in symposio Platonis. Gubenae, ex offic. Brückneriana. MDCCXCIX. 4. —— De his tribus scriptionibus v. *Beckii* Commentarios soc. philol. Lips. Vol. I. p. 166—168.

— —: Disputatio critica de loco Symposii Platonis c. VII. §. 5. 6. Examini in Lyceo Gubenensi d. XXX. Octbr. cIↃIↃccc habendo praemissa ab M. Gubenae ex offic. Brückneriana. 4. —— De hac disputatione v. *Beckii* Commentarios soc. philol. Lips. Vol. I. P. I. p. 162—166.

— —: De Erote Socratico in Symposio Platonis commentatio. Guben., ex off. Brückner. MDCCCIII. 4.

— —: Prolusio de mytho Socratis in Symposio Platonis. Guben., ex off. Brückner. MDCCCIV. 4. —— 15 pp.

J. Nic. *Hartschmidtii* Disp. Plato de immortalitate animae. Argentor. 1698, 8.

L. F. *Heindorfii* Specimen coniecturarum in Platonem praes. I. A. Eberhardo. Berol., sumptibus G. C. Nauckii CIↃIↃCCXCVIII. 8 mai. —— IV, 36 pp. 6 *Gr.* Conf. ephem. litter. univ. Halens. 1798. Vol. II. no. 148. p. 349 sqq.

— —: Ad Eichstadium epistola critica in Platonis Theaetetum. —— *V.* Nova Acta Soc. lat. Ienens. edidit H. C. Abr. Eichstädt. Vol. I. (Lips., Reclam 1806, 8) p. 17—36.

C. F. *Heinrichii* Demonstratio et restitutio loci corrupti e Platonis Protagora. Kiliae, in libr. Acad. 1813 [MDCCCXIII.], 4. —— 24 pp. 10 *Gr.*

H. Ph. Conr. *Henke*: De Philosophia mythica Platonis praecipue Observationes variae. Helmstadii, Leukart. 1776, 4. —— 20 pp.

J. F. *Herbart*: De Platonici systematis fundamento Commentatio. Gotting., Roewer 1805, 8 mai. —— 63 pp. 8 *Gr.*

(C. F. *Hermann*:) Disputatio de loco Platonis.' —— In Indice lectionum acad. Marburg, per sem. hiber. a. MDCCCXXXII —XXXIII. habend. 4. Rec. est in *Iahnii* et *Seebodii* et *Klotzii* Archiv für Philologie u. Paedagogik. Vol. I. p. 622—632.

(— —:) Disputatio de eo, num Plato an Xenophon Platonis Convivium prius scripserit, atque de consilio horum libellorum. —— Praemissa est indici lectionum acad. Marburg. per sem. liber. a. MDCCCXXXIV—XXXV. Marb. ex offic. Elwertiana. 4 mai. —— XVI pp.

Heumann: De Platonis Philosophia ethica. —— *V.* eius Acta philos. T. III. p. 210—241.

Ph. Gu. *van Heusde*: Specimen criticum in Platonem. Accedit Dan. Wyttenbachii Epistola ad auctorem. Item Collationes Codicum Mss. Platonis cum a Dav. Ruhnkenio confectae, tum aliae. Lugd. Bat., typis Honkoopianis. MDCCCIII, 8. —— LX pp. 4 *ff.*, et 174 pp. Quae hoc libro continentur, exposita sunt in *Wyttenbachii* Bibliotheca crit. Vol. III. P. III. p. 64—74. conf. etiam ephem. litter. Lips. 1804. no. 107. p. 1701 sqq.

— —: Initia philosophiae Platonicae. *Volumen primum.* Traject. ad Rhen., apud Io. Altheer. MDCCCXXVII. Voluminis secundi pars I.: Philosophia veri. De veri amore. *ib.* 1831. Voluminis secundi Pars II. Philosophia veri de disciplinis. 1831. Voluminis secundi Pars III. Philosophia veri: de veri sive του ὄντος scientia. 1831, 8. —— 201: 162, 226, 236 pp. 4 *Th.* Volumine I. Auctor agit: de proposito et fine philosophiae, de distributione philosophiae Platonicae, de animo, et de philosophia pulcri sive de amore. Conf. *Jani Bakii* censuram in Bibl. crit. nova. Vol. IV. (Lugd. Bat. 1828, 8) p. 21—40; deinde *Seebodii* Kritische Bibliothek. 1828. p. 273 sqq. Götting. gelehr. Anzeig. 1827. p. 1769 sqq. Alg. K. en L. Bode. 1828. Vol. I. p. 27 sqq. 37 sqq. Annal. Heidelberg. 1830. p. 983 sqq. ephem. litter. Hallens. 1829. no. 50. p. 393 sqq.

C. G. *Hildebrand*: Commentatio de Platonis dialogo, qui Phaedon inscribitur. *Progr. schol.* Düsseldorpii, Dänzer 1826, 4. —— 16 pp. Bene rem suam auctor agit. Conf. *Iahnii* Annal. a. 1827. Vol. II. p. 437 sq.

J. F. *Hiller*: Dissertatio de campo veritatis Platonico. Vitemb. 1741, 4.

— —: Commentatio de dicendi genere Platonis. Witteb. 1763, 4.

Mich. *Hissmann*: Ueber Platos Atlantis. —— *V.* eius librum: Neue Welt- u. Menschengeschichte, aus dem Französ. Vol. I.: Alte Geschichte, Vol. I. (Münster 1781, 8) p. 173—186.

L. *Hörstel*: Abriss einer Religionslehre des Plato; Denksprüche des Phocylides; der Pythagoräer, und Kleanths Gesang auf Gott. Aus dem Griechischen, für Freunde der Religion übersetzt. Braunschweig, Schulbuchh. 1798, 8.

— —: Platonis doctrina de Deo. E dialogis eius in usum scholarum, philologorum, philosophorum et theologorum excerpta in ordinem redacta. Lips., Dyk. 1804, 8. —— 1 *Th.*

C. *Hoffmeister*: Ueber den Begriff σωφροσύνη bei Platon. *Progr. schol.* Essen, Bädeker 1827, 4. —— 33 pp.

Fr. *Hoffmann*: Die Dialektik Platons. Inaugural-Abhandl. München, gedr. bei G. Jacquet. 1832, 8. —— VIII, 46 pp.

J. Jac. *Hottinger*: Loca nonnulla e Platonis Apologia Socratis vel explicantur vel emendantur. Progr. Turici 1792, 4.

J. Ch. Traug. *Huebner*: Coniecturae de lectione nonnullorum locorum in Platonis Phaedone. Epistola. Lips., ex offic. Langenheimia CIƆIƆCCLXXIII. 4. —— XIX pp.

J. Ch. *Huettner*: De mythis Platonis. Lips. 1788, 4. —— 22 pp.

Jacobi: De Platonis Phaedone commentatio. *Progr. schol.* Rinteln. 1819, 4. —— 12 pp.

I. Gu. *Iani* dissertationes duae de Platone Iudaizante. Witteb. 1705, 4.

— —: de institutione Platonis diss. Witteb. 1706, 4.

— —: de peregrinatione Platonis diss. Witteb. 1706, 4.

— —: Diss. praes. Georgio Neumanno habita de Trinitate, Platonismi vere et falso suspecta. Witteb. 1708, 4.

Chrysostomi *Javelli* Philosophia civilis ad mentem Platonis. Venet. 1536, 4. —— Epitome in eiusdem Operibus Lugd. 1580, f. legitur.

— —: Dispositio moralis philosophiae Platonicae. Venet. 1536, 4.

Al. *Kappii* Commentatio historico-paedagogica de Platonis legibus, quas in Reipublicae libris de educatione tulit. Erlang., Heyder. 1821, 8 mai. —— 48 pp. 6 *Gr.*

— —: Commentatio historico-paedagogica de Platonis re gymnastica. *Progr. schol. Minden.* Hamm., Schulz. MDCCCXXVIII. 4. —— 28 pp. 8 *Gr.*

— —: Platon's Erziehungslehre, als Paedagogik für die Einzelnen und als Staatspaedagogik; oder dessen praktische Philosophie. Aus den Quellen dargestellt. Minden 1835, 8.—— XVIII, 474 pp.

J. F. *Kautz*: De re litteraria potissimum morali Platonis disseret, praeside *Georgio Paschio*. Kilon., literis Bartholdi Reutheri, acad. typ. MDCCVI. 4. —— 18 pp.

A. B. *Kayssler*: Fragment aus Platon's und Goethe's Paedagogik. Breslau 1821, 8. —— 40 pp.

C. A. Gtl. *Keil*: De doctoribus veteris ecclesiae culpa corruptae per Platonicas sententias theologiae liberandis commentationes XIV. Lips. 1793—1805, 4.

Th. *Kelch*: Prolusio, in qua Platonem eam potissimum Socraticae philosophiae partem, quae ad religionem pertinet, explicandam sibi sumsisse, asserit. *Progr. schol.* Elbingae, impr. Hartmann. MDCCCXVII. 4. —— XI pp.

— —: Disquisitio in Platonis de mendacio doctrinam, quae libris eius de rep. II. et III. p. 256 sq. 266 sq. ed. Bip. continetur. Elbingae 1820, 4. —— 32 pp.

C. G. *Kirchmaier*: De Atlantide ad Platonis Timaeum atque Critiam. Wittemb. 1685, 4.

Th. Elyot *Knyhte*: Of the Knowledge which maketh a wise man. Londini in AEdibus Thomae Bertheleti. M.D.XXXIII. Cum Privilegio. *Deinde sequitur*: The proheme of syr Thomas Elyot Knyhte., *in quo dicitur*: „Touchynge the title of my boke, I considered that wisedome is spoken of moche more than vsed. For wherein it resteth fewe men be sure. The commune opinion is into thre partis diuided. One sayeth it is in moche lernynge and knowledge. An other affirmeth, that they whiche do conducte the affayres of greatte princis or countrayes; be only wyse men. Nay say the thyrde, he is wysest that leste dothe meddle, and can sytte quietly at home and tourne a crabbe, and looke onely vnto his owne businesse.“ *Finitur*: „booke of Sapience: To knowe the good lorde is perfecte Justice, And to knowe thy Justyce and vertue is the very roote of Immortalitie: And therin is the knowledge that is very wysedome.“ —— Argumentum inter Aristippum et Platonem quinque dialogis tractatur. Volumen complectitur, praefixis *ff.* exceptis, 108 *ff.* Conf. *Herberti* Typogr. Antiqq. Vol. I. p. 421. Alia editio est haec:

— —: Of that knowledge, whiche maketh a wise man. A disputacion Platonike. Inprinted at London in Fletestrete, in the house of Thomas Berthelet. Cum priuilegio ad imprimendum solum. 1534. 8. —— Folia, *sign.* o, non sunt numerata. Conf. *Herberti* Typogr. Antiqq. Vol. I. p. 423.

Chph. Gth. *König*: De Apologia Socratis, num genuinum Platonis sit opus. *Progr. schol.* Misenae 1822, 4. —— Hanc scriptionem adipisci non potui.

J. H. Just. *Köppen*: Platons Menexenus im Grundriss *etc.* —— *V.* supra I. Ce) 9). Hunc librum videre hactenus mihi non contigit.

F. *Köppen*: Politik nach Platonischen Grundsätzen, mit Anwendung auf unsere Zeit. Leipz., Gerh. Fleischer. 1818, 8 mai. —— 1 *Th.* 16 *Gr.*

— —: Rechtslehre nach Platonischen Grundsätzen, mit Anwendung auf unsere Zeit. Leipz., Gerh. Fleischer. 1819, 8 mai. —— 2 *Th.*

J. Dav. *Körneri* De vocabuli μουσικη cognatorumque eiusdem generis verborum apud Platonem vi et potestate. Oels. Siles. 1827, 4. —— 8 pp.

A. Magn. *Kraftii* De notione Philosophiae in Platonis Ἐρασταῖς obvia. Lips. 1786, 8. —— 28 pp.

Is. Laur. *Krafft*, praes. I. Schwede, dissertatio. Platonis Idea. Upsal. 1691, 8. —— 3 plag.

I. Sigism. *Kripner*, respond. I. Sam. Wiesner, dissertatio de anima mundi secundum Platonem ex essentiae divinae particula et rerum elementis composita. Erlang. 1745, 4.

A. *Krönig*: Brevis explicatio eorum, quae Plato in libro, qui inscribitur Politia, de puerorum educatione et institutione praecepit. *Progr. schol.* Bielefeld., 1825, 4. —— 14 pp.

H. *Kuhnhardt*: Platons Phaedon, mit besonderer Rücksicht auf die Unsterblichkeitslehre erläutert und beurtheilt. Lübeck, Niemann. 1817, 8. —— 6 *Gr.*

Ph. *Labbeus*: —— *V.* Aristoteles. III.

F. H. *Lachmann*: De virtute docenda et discenda, secundum Platonis Menonem. Zittav. 1826, 4. —— 4 pp.

— —: Quaeritur, qua mente Plato negaverit, virtutem esse docendam. Zittav. 1830, 4.

Troilo *Lancetta*: Disciplina civile di Platone divisa in quatre parte. Venez. 1687, f.

Conr. *Lagi* Oratio de vita Platonis. —— V. *Ph. Melanthonis* Declamationes. Argent. 1541, 4. p. 263. ib. 1558, 8. T. II. p. 347 sqq.; Servestae 1587, 8. T. II. p. 347 sqq.

Ed. Reinh. *Lange*: Specimen criticum in Platonis Critonem. Lips., sumt. I. A. Barthii 1821, 8. —— 48 pp.

Latreille: Sur l'Atlantide de Platon. —— *V.* eius: Mémoires sur divers sujets *etc.* Paris 1819, 8. Auctor ostendere conatus est, Atlantidem Platonis esse Asiam.

John *Lawson*: Plato considered as a Teacher of Eloquence by Precept, and as an eloquent Writer. —— *V.* eius: Lectures concerning Oratory. (Lond. 1759, 8) p. 329—350.

Jos. Vict. *Leclerc*: —— *V.* supra *le Clerc.*

Le Cointe: La Morale de Platon. Paris, 1642, 8.

J. Jac. *Leibnizii* Dissertatio de republica Platonis. Lips. 1676, 4.

T. F. *Lentz*: Animadversionum in Platonis Phaedrum Specimen. Pars prior. —— *V.* Acta Litteraria Soc. Rheno-Trajectinae. T. II. p. 291 sqq.

Fr. de la Mothe *le Vayer*: Discours de la Lecture de Platon et de son eloquence. —— *V.* eius: Oeuvres. (Paris. 1656, f.) T. II. p. 7 sqq.

J. R. *Lichtenstedt*: Platon's Lehren auf dem Gebiete der Naturforschung und der Heilkunde. Nach den Quellen bearbeitet. Leipz., Hartmann (*nunc* Lehnhold). 1826, 8 mai. —— XVI, 180 pp. 1 *Th.* Conf. *Gerlachium* in *Iahnii* Annal. 1828. Vol. III. p. 115 sqq. *Seebodii* Kritische Bibliothek 1829. p. 465 sqq. et *Windischmannum* in Wiener Jahrbb. Vol. LIII. p. 165 sqq.

E. Gf. *Lilie*: Platonis sententia de natura animi commentatio. Gotting. typis Rosenbusch. 1790, 8. —— IV, 28 pp. Conf. Göttinger gel. Anzeigen 1790. no. 176. et Paulli Bibliothek von Anzeigen kleiner Schriften. (Jena 1791, 8) Vol. II. P. IV. p. 179 sqq.

P. *van Limburg-Brouwer*: Disputatio, qua respondetur ad quaestionem: An et quatenus Philosophi, qui ante Socratem et Platonem fuerunt, atque illi ipsi et qui ex eorum scholis postea prodierunt, in commemorandis vel et exponendis principiis moralibus Divinae existentis Naturae et Providentiae Deorum notionem subinde adhibuerint, et virtutis constanter ac sincero pectore colendae incitamenta, praesidia atque alimenta inde deduxerint? Quae a. 1823 legati Stolpiani praemium reportavit. Lugd. Bat., ap. Luchtmans. MDCCCXXIV. 4.

— —: De la différence entre le Socrate de Xenophon et celui de Platon. 1825, 8.

A. Ferd. *Lindau*: Ad F. L. Heindorfium Epistola critica. In qua disputatur de locis quibusdam Timaei Platonici, quos vel explanabat vel emendabat A. Ferd. Lindau. Berol., Unger. 1803, 8. —— 44 pp.

— —: Novum in Platonis Timaeum et Critiam coniecturarum atque emendationum specimen. Vratislav., Holäufer. 1816, 8. —— Cum tab. 12 *Gr.*

S. Gli. *Linde*: De solatiis adversus mortis horrores in Platone et Novo Testamento obviis commentatio. Lips., ex offic. Klaubarthia A. D. XXVI Maii MDCCXCII. 4. —— 32 pp.

Petri *Lindstorphii*, Smolandi, dissertatio de meo et tuo Platonico. Aboae 1689, 4.

J. F. C. *Loeffler*: Versuch über den Platonismus der Kirchenväter: oder Untersuchung über den Einfluss der platonischen Philosophie auf die Dreyeinigkeits-Lehre in den ersten Jahrhunderten. Aus dem Französischen herausgegeben, und mit Vorrede und Anmerkungen begleitet. Züllichau 1792, 8. —— Librum gallicum scripsit *Souverain.*

Val. Ern. *Loescheri* Historia enthusiasmi philosophici, praesertim Platonici. Witebergae 1697, 4.

J. Pet. *Ludewig*: Prima academia, villa Platonis, cum nova Halensium collata. Halae 1693, 4. —— Rep. in eius Opusculis (1720) T. II. p. 359 sqq. et in *Struvii* Bibl. philos. I. p. 215 sqq.

Luxdorfiana e Platone. Cum annotationibus edidit Olaus Wormius. Havniae MDCCXC. *Novo tit.*: Havniae MDCCCI. Apud J. H. Schubothe. 4 mai. —— XVI, 78 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.*

M. *Marx:* Ueber die Platonischen Mythen. —— *V.* ephem. litter. inscr.: Eleutheria oder Freiburger literar. Blätter, herausg. von Sim. Erhardt. Vol. II. fasc. II. p. 167 sqq. fasc. III. p. 273 sqq.

Gu. *Massieu:* Parallele d'Homère et de Platon. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. II. Mém. p. 1 sqq. ed. in 8. T. III. Mém. p. 1 sqq.

Hier. *Matrangae* De academia, in qua Plato docuit, syntagmata VII. Panormi, 1637, 4. —— Conf. *Meursii* Ceramicum geminum cap. 19—27.

Iac. *Mazonii* Caesenatis in universam Platonis et Aristotelis philosophiam praeludia sive de comparatione Platonis et Aristotelis libri. Venet. 1597, f.

Chph. *Meiners:* Betrachtung über das Zeitalter des Plato, über den Timaeus *etc.* —— *V.* eius: Vermischte Schriften. Vol. I.

— —: Geschichte des Plato und seiner Philosophie. —— *V.* eius: Geschichte der Wissenschaften Vol. II. p. 683 sqq.

J. F. *v. Meyer:* Platons Tod; ein Fragment. —— *V.*: Neuer deutscher Merkur a. 1795. VII. p. 237—250.

G. *Moehring:* Platonicus moriens, praes. Andr. Kunado, respondente auctore G. Moehring. Servestae 1704, 4.

C. Brandanus *Mollweide:* Explicatio loci difficilis in Platonis dialogo, qui Meno inscribitur §. 22. edit. Biester. Gotting. 1805, 4.

— —: Commentationes mathematico-philol. III, sistentes explicationem duorum locorum difficilium, alterius Virgilii, Platonis *etc.* Lips. 1813, 4.

Ant. *Montecatini* Epitome librorum de legibus, legumque in ordinem redactarum. Ferrar. 1594, f.

Caes. *Morgan:* An Investigation of the Trinity of Plato and of Philo Judaeus and of the Effects, which an Attachement to their Writings had upon the Principles and Reasonings of the Fathers of the Christian Church. Lond., Rivington. 1795, 8. —— 3 *sh.* 6 *d.*

C. *Morgenstern:* Quid Plato spectaverit in Dialogo, qui Meno inscribitur, componendo. Progr. Hal. 1794, 8. —— 22 pp. 4 *Gr.*

— —: De Platonis republica commentationes tres: I. de proposito atque argumento operis disquisitio II. Doctrinae moralis Platonicae ex eodem potissimum opere adumbratio. III. Civitatis ex mente Platonis perfectae descriptio atque examen. Hal., Hemmerde et Schwetschke. 1794, 8 mai. —— 314 pp. 18 *Gr.* Conf. ephem. litter. univ. 1795. III. p. 329 sqq. Neue allgem. deut. Bibl. Vol. XXI. P. I. p. 102 sqq. Oberdeutsche Lit. Zeit. 1794. II. p. 268 sqq. 457 sqq. *Abichtii* Philosoph. Journal III. p. 15 sqq. *Jacobsii* Anzeig. 1795. p. 686 sqq. Erfurt. Lit. Zeit. 1795. p. 329 sqq. Erlang. Lit. Zeit. 1795. p. 549 sqq. Götting. gel. Anzeig. 1794. II. p. 1113 sqq. 1795. II. p. 993 sqq.

— —: Entwurf von Platon's Leben, nebst Bemerkungen über dessen schriftstellerischen Charakter; aus dem Englischen übersetzt, mit Anmerkungen und Zusätzen über Platon, Aristoteles und Bacon versehen. Leipz., Dyck. 1797, 8. —— XVI, 221 pp. 16 *Gr.* Aliquot sectiones, quae interpreti superfluae esse videbantur, resecuit; aliis autem observationes addidit. *V.* supra initium anonymorum scriptorum.

— —: Ueber Platon's Verbannung der Dichter aus seiner Republik und seine Urtheile über die Poesie überhaupt. —— *V.* Neue Bibliothek d. schön. Wiss. u. K. Vol. LXI. P. I. p. 3—50; et separatim *Lips.* 1798, 8.

— —: De Hippia minore dialogo Platonis, et huius consilium non fuisse, docet, ut naturam pulcri explicaret; sed, ut characteres colloquentium describeret, atque refutaret Hippiam. —— In Indice praelectionum acad. Dorpat. a. 1803. fol.

— —: Symbolae criticae in Platonis Critonem a Biestero ac Buttmanno nuper tertio editum. Dorpati ex offic. acad. Mich. Gernh. Grenzii. cIɔIɔcccxii. fol. —— X pp.

— —: Symbolae criticae ad Platonis Politiam ab Astio denuo editam Partic. I. Dorpati, ex offic. J. C. Schünmanni. cIɔIɔcccxv. fol. —— XXI pp.

(— —:) Symbolae criticae in quaedam loca Platonis et Horatii. P. I. II. Dorpati ex offic. acad. J. C. Schünmanni. cIɔIɔcccxxi. fol. —— VIII, 6; XX, 6 pp. Hae dissertationes sunt praemissae Indici lectionum acad. Dorpat., deinde recusae in Diario classico angl. no. LII. p. 239—245 et in *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellaneis crit. Vol. I. P. I. p. 89—96.

G. H. *Moser:* Collatio loci cuiusdam e Phaedro Platonis cum eiusdem loci interpretatione Ciceroniana. —— *V.* eius editionem Ciceronis de republ. Exc. III. p. 537—540.

Mücke: Prolusio de meditatione mortis Platonicae. Lips. 1793, 4.

J. Wolfg. *Müller*: Commentar über zwey dunkle Stellen in Plato's Schriften, wovon die eine im Theätet, die andere im Meno vorkommt. Nürnberg, Pech. 1797, 8. —— Cum tab. math. 99 pp. 7 *Gr*. Conf. ephem. litter. univ. 1798. II. p. 397 sqq. Oberdeut. Lit. Zeit. 1797. II. p. 650 sqq. Götting. gel. Anzeig. 1797. II. p. 985 sqq.

— —: Vollständige Auflösung der Aufgabe, in einen Kreis ein Dreieck mit einem gegebenen Winkel und Inhalt zu verzeichnen. Zur Prüfung der von *Wek* versuchten Erklärung der mathematischen Stelle in Platon's Meno dargestellt. Mit einer Steindr.-taf. Nürnb., Riegel u. Wiessner. 1826, 8.

M. Ant. *Mureti* Commentarius in I. et II. librum Platonis de Republica. Ingolstad. 1602, 8. —— *V*. eius: Opera omnia, ab *Dav. Ruhnkenio* edita. (Lugd. Bat. 1789, 8) Vol. III.

M. *Musuri* carmen in Platonem, graece, edidit Ph. Munker. Amst. 1676, 4. — M. *Musuri* Carmen in Platonem. Isaaci *Casauboni* in Iosephum Scaligerum Ode. Accedunt Poemata et Exercitationes utriusque linguae. Auctore *S. Butler*. Appendicis loco subjiciuntur Hymnus Cleanthis Stoici. Clementis Alexandrini Hymni duo. Henrici *Stephani* Adhortatio ad Lectionem Novi Foederis. Conscripsit *Sam. Butler*. Cantabr., Deighton; Lond., T. Payne. 1797, 8. —— 116 pp. 3 *sh*. 6 *d*.

J. Jac. H. *Nast*: De methodo Platonis philosophiam docendi dialogica. Stuttg. 1787, 4. —— Rep. inter eiusdem: Opuscula latina. (Tübing., Laupp. 1821, 8. IV, 509 pp. 1 *Th*. 8 *Gr*.) p. 123 sqq.

— —: Analysis logica dialogi Platonis, qui inscribitur Meno. Stuttg. 1792 et 1793, 4. —— Ib. p. 215 sqq.

— —: Notationes aliquae in dialogum Platonis, qui inscribitur Crito. 1798, 4. —— Ib. p. 362 sqq.

I. H. *Neukirch*: In Platonis Politiam quaestionum philologicarum Partic. I. Lips., ex offic. Hirschfeldia. MDCCCXXXIV. 8 mai. —— X, 51 pp.

Greg. Gu. *Nitzsch*: De Platonis Phaedro commentatio varia. cap. I — III. *Progr. acad.* Kil., ex offic. Ch. F. Mohr. MDCCCXXXIII. 4 mai. —— 46 pp.

C. *Nuernbergeri* Disputatio de consilio Platonis in scribendo Eutyphrone, praeside Gli. Chpph. Harlesio. Erlang. 1787, 4.

— —: Protagoras über Sein und Nichtsein nach Plato's Theätet. Dortmund, Blothe 1798, 8. —— 7 *Gr*.

I. *Ochmann*: Charmides, Platonis quo fertur dialogus, num sit genuinus quaeritur. Commentatio, quam — ad disputandum proponit. Vratislav., ex offic. Kupferi. MDCCCXXVII. 8. —— 43 pp. Auctor dialogi auctoritatem defendit. Conf. ephem. litter. schol. univ. 1827. Sect. II. p. 815 sq. *Stallbaumii* notitiam in *Iahnii* Annal. 1829. Vol. II. p. 178 sqq. Litteratur-Blatt zu den Schlesischen Provinzialblättern 1828. p. 303 sqq.

J. G. Arn. *Oelrichs*: Commentatio de doctrina Platonis de Deo a Christianis et recentioribus Platonicis varie explicata et corrupta. Marburg. 1788, 8.

J. *Oglivie*: The Theologie of Plato, compared with the Principles of Oriental and Grecian Philosophers. Edinb., Deighton. 1793, 8. —— 4 *sh*.

Cl. Matth. *Olivier*: Sur l'île atlantique de Platon. —— *V*.: Continuation des Mémoires par P. Desmolets. (Paris 1726, 12 min.) p. 19 sqq.

Magn. Dn. *Omeisii* Dissertatio de Platonis effato: Philosophia est meditatio mortis. Altorfi. 1688, 4.

— —: Ethica Platonica, cui accessit Speculum virtutum quotidie consulendum, sive Aretologiae Christianae Compendium. Altorfi, Meyer. 1696, 8.

Ioach. *Oporini* Epistola de vinculo, quod ex Platonis sententia Deo cum materia intercedit. —— *V*. Nova litteraria Lipsiens. a. MDCCXVII. p. 109 — 116.

F. *Osann*: Ueber einige Grabschriften auf Platon. —— *V*. eius: Beiträge zur Griechischen u. Römischen Litteraturgeschichte. Erster Band. (Darmstadt, Heil. 1835, 8 mai.) p. 307 — 309.

S. *Parker*: A free and impartial censure of the Platonic Philosophy. Oxford 1666, 4; rep. *ib*. 1667, 8.

G. *Paschius*: Diatriba de usitata, veterum exemplo, ratione tradendi per dialogos. Kilon. 1700, 4.

— —: Introductio in rem literariam moralem veterum sapientiae antistitum [Socratis, Platonis *etc.*] —— (Kilon. 1706, 4) p. 471 sqq. 517 sqq.

F. *Passavel*: De Argumentis, quibus apud Platonem animorum immortalitas

defenditur. Disputatio academica. Berol., Stark. 1815, 4. —— 6 *Gr.*

L. *Philippson*: De internarum humani corporis partium cognitione Aristotelis cum Platonis sententiis comparata. —— *V.* eius librum: Ὑλη ἀνθρωπίνη. P. I. Berolini, List. 1831, 8 mai.

I. *Pici*: Sopra il Convito di Platone lib. VII. —— *V.* eius: Opere. Latine vertit eos *Olearius* in Historia philosoph. p. 357—380.

Gust. *Pinzger*: —— *V.* Aristoteles. III.

— —: Specimen novi commentarii in Platonis Euthydemum propositum. *Progr. schol.* Liegnit. impr. E. D'oench. 1832, 4. —— 16 pp. 12 *Gr.*

F. Vict. Lebr. *Plessing*: Ueber die Platonischen Ideen, in wie ferne sie sowohl immaterielle Substanzen, als auch reine Vernunftbegriffe vorstellen. —— V. *Caesaris* Denkwürdigkeiten aus der philosophischen Welt. Vol. III. Leipz. 1786, 8.

C. L. *Pörscke*: Disputatio de Platonis sententia, poetas e republ. bene constituta esse expellendos. Regiom. 1803, 4.

Ant. *Possevini* dissertatio de philosophia Platonica. —— *V.* eius Bibliothecam selectam. T. II. p. 18 sqq.

Gu. Groen *van Prinsterer*: Disputatio literaria inaug., qua continetur Platonica Prosopographia, sive expositio iudicii, quod Plato tulit de iis, qui in scriptis ipsius aut loquentes inducuntur, aut quavis de causa commemorantur. Lugd. Bat., ap. Hatzenberg. 1823, 8. —— XIV, 238 pp. 2 *Th.* 20 *Gr.* Conf. ephem. litter. Lips. 1826. no. 102. 103.

E. *Puffendorfii* Dissertatio de theologia Platonis. Lips. 1653, 4. —— Rec. inter eiusdem Opuscula. (Hal. 1699, 8) p. 70 sqq.

Abr. Gli. *Raabe*: Specimen interpretandi Platonis dialogi, qui Crito inscribitur. Lips. MDCCXCI. ex offic. Pezoldiana. Animadversionum ad Platonis Critonem *Pars II.* Vitebergae, Graessler impr. MDCCCV. *Pars III. ib.* MDCCCX. 4.

Martin. *Rakowzki de Rakow*: Ad Serenissimum Principem, & Dominum, Dominum Maximilianum, Dei gratia Regem Bohemiae *etc.* Archiducem Austriae Ducem Burgundiae *etc.* Dominum clementissimum. Libellus de Partibus Reipubl. & Causis Mutationum Regnorum, Imperiorumq; in plerisque ad imitationem Aristotelis, scriptus Carmine per M. Martinum Rakocivm. Additum est praeter ea Encomium spectabilis & magnifici Domini Palatini Regni Hungariae &c. Eiaculatio ad Magnificum Dominum Magistrum Curiae &c. Viennae Austriae excudebat Raphael Hoffhalter Anno 1560, 4. —— 23 *ff.* Auctor carmine numeros Platonicos explicare tentavit. Hoc carmen recudi curavit *Freytagius* in suo Apparato litterario Vol. II. p. 988 sqq., ubi etiam librum ipsum describit. Idem antea repetiit non satis diligenter P. Horanyis Mem. Hung. P. III. p. 138; postea etiam Schneiderus in sua Platonis operum editione Vol. III. p. LXXI sqq. Libri ipsius notitiam *v.* etiam in *Denisii* Wiens Buchdruckergeschichte p. 602 sq.

(Ren. *Rapin*:) La Comparaison de Platon et d'Aristote. Paris 1671, 8. *Deinde rep. in* Comparaisons de grands hommes de l'antiquité. Paris 16[illegible], 8. —— Etiam legitur in: Oeuvres de *R. Rapin.* Amst. 1709, 12. et à la Haye 1725, 12. Vol. I. Anglice versa est prima pars: Comparison of Plato and Aristotle, translated. Lond. 1763, 8.

Pet. Adr. *Reijnders*: Diatribe liter. in Platonis dialogum Symposium sive Placitum de Amore. Groning., apud W. van Boekeren. ciɔiɔcccxxi. 8 mai. —— 8 *ff.* praef., 117 pp. 1 *f.* 12 *Gr.*

Nic. Thdr. *Reimer*: Oraculum Apollinis Cubi duplicatio. Platonis in ipsam studia. —— *V.* eius: Historiam problematis de cubi duplicatione. (Gotting., Dieterich. 1798, 8) p. 27 sqq.

Fr. Volkm. *Reinhardi* Dissertatio ad Phaedonem VI. de morte voluntaria quid et quam clare praecipiat philosophia. Vitemb. 1778, 4.

G. F. *Rettig*: De numero Platonis. —— In Indice lectionum acad. Bernens. per sem. aest. MDCCCXXXV. 4. 23 pp.

G. F. *Richter*: De loco Platonis in Protagora, cur voluptates quaedam malae sint. Progr. Lips. 1732, 4.

H. *Richter*: De ideis Platonis libellus. Lips., Hartmann (*nunc* Lehnhold) MDCCCXXVII. 8 mai. —— 93 pp. 10 *Gr.* Huius libelli pars prior prodiit forma scriptionis acad. atque duo eius priora capita complectitur titulo: de ideis Platonis commentatio P. I.: de essentia et cognitione. Lips. impr. Staritz. MDCCCXXVII. 8. 26 pp.

A. *Riel*: Würdigung der Pestalozzischen Methode aus dem Standpunkt der wahren Pädagogik, verbunden mit Platon's Ansichten über die Erziehung. Gotha 1808, 8.

F. Ant. *Rigler:* De Platonis Theaeteto. *Progr. schol.* Nic. J. Biedermanni. Bonnae 1822, 8 mai. —— 64 pp.

— —: Platonis Politia breviter descripta. Progr. schol. editum a Nic. Biedermanno. Bonnae 1824, 4 mai. —— 12 pp.

L. Andr. *Ritter:* De praeceptoribus Platonis, respond. M. Brusewitz. Gryphiswald. 1707, 4.

Alb. Ch. *Rothe* Trinitas Platonica, e scriptis Platonis et Platonicorum eruta et cum Trinitate Scripturae S. collata, dissertatio praes. I. Benedicto habita Lips. 1693, 4.

A. F. W. *Rudolphus:* Varietas lectionis in Euthyphrone Platonis enotata e cod. Zus. Zittav. —— In Commentariis soc. philol. Lips. T. III. P. I. p. 120—137. Collatio cum editione Bipontina facta est.

— —: Observationes Platonicae. *Partt. IV. Progrr.* Zittav., literis Franckii MDCCCIV sq., 4. —— 28 pp.

Arn. *Ruge:* Libri, in quo de pulchritudine arteque praesertim poetica apud Platonem scriptum est, aliquot capita. Disp. academ. Halae, typis orphan. cIↄIↄcccxxxI. 8. —— 18 pp.

C. H. *Ruhkopf:* De arte Platonis in dialogo, qui Phaedon inscribitur, conspicua. Hildes., Tuchtfeld. 1796, 4. —— 18 pp. Conf. Gotha. Lit. Zeit. 1797. I. p. 258 sqq.

Dav. *Ruhnken:* —— *V.* initio III. de scholiis scripta.

Rumpelii Progr. in Platonis Dialogum, qui Crito inscribitur. Erfurt. 1768, 8.

Cl. *Sallier:* Sur l'auteur du dialogue l'Epinomis, attribué faussement à Platon. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. V. Hist. p. 98 sqq., ed. in 8. T. III. Hist. p. 143 sqq. et in *Gottschedii* versione germ. T. III. p. 146 sqq.

— —: Remarques sur deux passages de Platon (Alcib. II. *Ὀλιγον δε επισχοντες* etc. de Legg. lib. XII. *των παντων δ'ἑκαστοτε τελος etc.*). —— *V.* ib. T. V. Hist. p. 103 sqq., ed. in 8. T. III. Hist. p. 151 sqq., et in *Gottschedii* versione german. T. III. p. 160 sqq. T. XI p. 37 sqq.

— —: Remarques sur quelques passages de Platon (de republ. p. 330 ed. Steph., Polit. p. 272, de republ. p. 362.) —— *Ib.* T. V. Hist. p. 105 sqq., ed. in 8. T. III. Hist. p. 154 sqq., et in *Gottschedii* versione germ. T. III. p. 175 sqq. T. XI. p. 38 sqq.

— —: Argument et précis du dialogue de Platon, intitulé le Phedre. —— *Ib.* T. IX. Hist. p 49 sqq., ed. in 8. T. V. Hist. p. 76 sqq., et in *Gottschedii* versione germ. T. V. p. 186 sqq.

— —: Portrait du philosophe, tiré du Theetete de Platon. —— *Ib.* T. XIII. Mém. p. 317 sqq., ed. in-8. T. XIX. Mém. p. 500 sqq.

(Ant. Mariae *Salvinii*) in Platonem adnotata. —— *V.* Miscellaneas Observationes. (Amst.) T. II. p. 271—283.

Maximi *Sandaei* Plato Christianus. Mogunt. 1624, 4.

I. Ant. *de Saura* Votum Platonis de iusto examine doctrinarum. Caesaraugustae MDCXXXIX. 4.

H. A. *Schierenberg:* Ueber die Zeit der Abfassung des Platonischen Dialogs Eutyphron. *Progr. schol.* Lemgo, gedr. bei Meyer. 1830, 4. —— 28 pp. 3 *Gr.* Auctor libelli dialogum initio Socratis litis esse actum ostendere conatus est.

F. *Schlegel:* Ueber Diotima, in Platon's Gespräch: das Gastmahl. —— In ephem. inscr.: Berliner Monatsschrift 1795. Vol. VII. p. 30—64. Vol. VIII. p. 154—186.

J. G. *Schlosser:* Fortsetzung des Platonischen Gesprächs von der Liebe. Hannov., Hahn. 1796, 8. —— 4 *Gr.*

C. F. Gu. *Schmidii* disputatio praes. Godofredo Plouquet, super Phaedone Platonis. Tubing. 1781, 4,

Thdr. C. *Schmidt:* Plato's Parmenides *etc.* —— *V.* supra I. Cc) 8).

C. E. Ch. *Schneider:* Locus de gymnastica in civitate Platonis illustratur. *Progr. acad.* Vratislav., MDCCCXVII. 4. —— 34 pp.

(— —:) Disputatio de locis nonnullis Phaedri Platonici. Progr. acad. Vratislav. MDCCCXIX. 4. —— 25 pp.

— —: De numero Platonis disputatio. Vratislav. ex offic. univ. MDCCCXXI. 4. —— 1 *f.* 34 pp. Rec. in eiusdem editione operum Platonis. Vol. III. praef. p. II—XXXII.

— —: *Progr. acad.* Praemissae sunt variae variorum de Platonis numero opiniones. Vratislav. MDCCCXXI. 4. —— 1 *f.* 53 pp. Rec. in eiusdem editione operum Platonis. Vol. III. praef. p. XXXII—LXXI.

(— —:) De Platonis loco de legg. III. p. 697 Steph. —— In Indice lectt. acad. Vratislav. per hiem. a. MDCCCXXII. 4. typis Univ. 4 pp.

C. *Schönborn:* Ueber das Verhältniss, in welchem Platons Menexenos zu dem

TINI PLATONICA THEO||LOGIA DE IMMORTALITATE ANIMORVM AD|| LAVRENTIVM MEDICEM. V. MAGNANIMVM. *F.* 318*b*: FINIS. || Theologia Platonica Marsilii Ficini Florētini de aīorū īmortalitate. || In Omnibus que aut hic aut alibi a me tractantur || tantum assertum esse uolo quantum || ab ecclesia comprobatur. || Impreſſum Florentie Per Antonium Miscominum || Anno Salutis. M.CCCCLXXXII. || VII. Idus Nouembris. *F.* 319 *Registrum*, *in cuius fine legitur:* SOLI DEO LAVS : HONOR : ET GLORIA. || AMEN. — 319 *ff.* cum 33 lin. Char. rom. cum *sign.*

— —: *Commentaria Marsilii Ficini in hoc libro prodierunt: F.* 1 *a vacat. F.* 1 *b:* Prohemium Marsilii Ficini Florentini In commentaria in Platonem Sua ad Ni|| colaum Valorem Prudentem, Optimumq; Ciuem. *Continuo:* Sequitur dispositio Commentariorum. *F.* 2 *a* (*sign.* a *ii*): Argumentum Marsilii Ficini Florentini in Parmenidem de uno rerum omnium || principio ad Nicolaum Valorem Prudentem Optimumq; Ciuem. *F.* 148 *b:* Impressum Florentię per laurentium Francici de Venetiis Anno ab incar||natione domini nostri Ih'u Xp̄i. Mcccclxxxxvi. die. ii. Decembris. *F.* 149 *a* (*sign.* . A . i): Testus Platonis in octauo de Re Pu. de mutatione Rei Publicę || per numerum fatalem. *F.* 155 *b:* FINIS. *Continuo sequitur:* Marsilius Ficinus Florentinus Paulo Orlandino in Angelo ꝗ ede monaco||conphilosopho suo. salutem. *Haec epistola data est Florentiae* 13. *Nov.* 1496. *F.* 156 *a usque ad f.* 158 *a exhibentur Emendanda, in quorum fine legitur:* Superioribus cōmentariis hęc adiungenda sunt: Catalogus: Distinctiones || capitum: Summe: cōmentariola in ceteros Platonis libros || quę Florentię mox imprimentur: Nunc autē seorsum || hic imprimitur Dionysius de mystica || Theologia diuinisq; nominibus. || FINIS. — 158 *ff.* cum 46 *lin.* Char. goth. cum *sign.*

— —: Marsilio Ficino sopra lo Amore, ò ver' Convito di Platone. In Firenze, per Neri Dortelata M.D.XLIIII. Con Privil. di N. S. & del Sen. Veneto. 8. — Haec est repetitio commentarii, qui una cum versione italica eodem a. [*v.* supra II. D. Cc)] prodiit. Altera editio huius versi commentarii est:

— —: Marsilio Ficino sopra l'Amore, o vero Convito di Platone, traslatato da lui dalla Greca lingua nella Latina, e appresso volgarizzato nella Toscana. Con una Tavola copiosa di ciò che nell' opera si contiene. In Firenze, per Filippo Giunti 1594, 8.

(I. F. *Fischer:*) Ad audiendas oratiunculas IIII in Schola Thomana A. D. VIII. Maii hora VIIII. mat. recitandas Patronos' Antistitesque scholae amplissimos graviss.que Fautores item litt. Bonarum omnes humanissime invitat Collegium Thomanum, praemissa Defensione locorum quorundam Platonicorum. Lips., ex offic. Saalbachia cIɔIɔcc.xvii. 4. — XVI pp. *V.* repetitionem huius scriptionis supra I. Cc) 1783.

Fleury: Discours sur Platon. — *V.* eius: Traité du choix etc. Bruxelles 1687, 12.

Hubert, *Folieta:* De nonnullis, in quibus Plato ab Aristotele defenditur. Romae 1574, 4.

Gli. Sam. *Forbiger:* Prolusio, animadversiones ad quaedam Platonis loca continens. Lips., impr. Glück. 1824, 4. — 17 pp. Ex prioribus octo capitibus Critonis loci aliquot tractantur.

Sebast. *Foxii* Morzilli Commentarius in Timaeum Platonis. Basil. 1554, f.

— —: — *V.* Aristoteles. III.

Matth. *Fragillani*, Bellovaci, Commentarius in Platonis Timaeum. Paris. 1560, 4.

Cl. Fr. *Fraguier:* Sentiments de Platon sur la poesie. — *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. I. Hist. p. 168 sqq. ed. in 8. T. I. Hist. p. 206 sqq. et in *Gottschedii* versione germ. T. I. p. 189 sqq.

— —: Dissertation sur l'usage que Platon fait des poetes. — *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. II. Mém. p. 113 sqq. ed. in 8. T. III. Mém. p. 139 sqq.

— —: Examen d'un passage de Platon sur la musique (Liv. VII. des lois p. 812. D.). — *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. III. Hist. p. 118 sqq. ed. in 8. T. II. Hist. p. 188 sqq. et in *Gottschedii* versione germ. T. II. p. 144 sqq. T. XI. p. 188 sqq.

— —: — *V.* Pindarus. III.

Matth. *Fremling:* De ideis Platonicis dissertatio acad. Lund., 1795, 4. — 1¼ plag.

Jac. F. *Fries:* Platons Zahl de Republica l. 8. p. 346 Steph. Eine Vermuthung. Heidelberg, Winter. 1823, 4. — 28 pp. 9 *Gr.*

Frykwall: Disputatio, resp. *A. Folkero*, de vita Platonis. Lund. 1797, 4. — 2½ plag.

[a. MDCCCXXXV.] — invitat. Praemissae sunt: Coniecturae de rationibus quibusdam, quae inter Socratem et eius adversarios intercesserint, ex Euthydemo Platonis maxime ductae. Lips., literis Staritzii, typogr. acad. 4. —— 24 pp. reliquae pp. 25—36 continent notitiam status Scholae Thomanae Lips.

C. F. *Stäudlin:* Plato. Ueber die Aechtheit seiner Schriften. Versuch seine Ethik systematisch darzustellen. Sein höchstes Princip. Entwickelung seiner Lehre vom höchsten Gut. —— *V.* eius: Geschichte der Moralphilosophie. (Hannov., Helwing. 1822, 8) p. 114 sqq.

C. L. *Steinbrenner:* Sententiae Mosis et Platonis de ortu mundi comparatae. Prolusio I. Erlang. 1786, 4.

Jac. *Stellini:* Sopra delle dialogi del Platon, Lysis et Philebus. —— *V.* eius: Opere varie (Padova 1783) Vol. IV. p. 124—143. 193. et Vol. V.

Balth. *Stollberg:* De λογῳ et νῳ Platonico dissertatio. Witteb. 1676, 4. —— Adnexa etiam est eius libro: De Soloecismis N. T. p. 194 sqq.

Gotthard. Gu. H. *Studemund:* De summo bono Socratico commentatio. Rostoch. 1804, 4. —— 16 pp. Auctor ad suam rem spectantes locos e Xenophonte et Platone collegit.

F. Gu. Gust. *Suckow:* De Platonis Parmenide dissertationem publice defendet. Vratislav., typis Universitatis *(Max)*. MDCCCXXIII. 8. —— 35 pp. 4 *Gr.*

Floyer *Sydenham:* — *V.* supra II. C. Bb).

Th. *Taylor:* A Dissertation on the Platonic Doctrine of Ideas *etc.* —— Praefixa est eius versioni anglicae Procli. (Lond. 1788, 4) Vol. I. p. I—CXX.

— —: Important additions to the first Alcibiades and Timaeus. —— *V.* Classical Journal. no. XXI. p. 141 sqq.

— —: Emendations of the text of Plato. —— *V.* Classical Journal no. LX. p. 304—306.

J. Jac. *Tengström*, I. F. *Tiklen*, et C. H. *Ståhlberg:* Dissertatio acad. super Platonis dialogo, qui Protagoras inscribitur. Aboae 1824, 4. —— 33 pp. Haec scriptio nihil fere aliud, nisi quod Stallbaumius in praefatione ad Philebum et Schleiermacher in introductionibus suis docuit; at tempus dialogi recte constitutum est a. Olymp. LXXXVII. 1.

W. G. *Tennemann:* System der Platonischen Philosophie. Leipz. Barth. 1792—1795, 8. *IV Voll.* —— 3 *Th.* 8 *Gr.*

(— —:) Ueber den Göttlichen Verstand (νοῦς, λόγος), aus der Platonischen Philosophie. —— V. *H. Eberh. Glo. Paulli* Memorabilien, eine philosophisch-theologische Zeitschrift. (Leipz. 1791, 8) P. I. *V.* etiam eiusdem librum: Lehren und Meinungen der Sokratiker über die Unsterblichkeit (Jena 1791, 8) P. I. Sect. I. II. p. 51 sqq. 224 sqq.

Corn. Anne *den Tex:* Disputatio inaug. de vi musices ad excolendum hominem e sententia Platonis. Traj. ad Rh. 1816, 8. —— 170 pp.

Steph. *Theupoli* Academicarum contemplationum libri X, quibus Platonis dogmata ordine explicata adversus Peripateticos vindicantur. Venet. 1576, *fol.*; Basil. 1590, 8.

F. *Thiersch:* Specimen editionis Symposii Platonis. Inest et quaestio, qua Alcaei carmen vindicatur, quod vulgo Theocriti putaverunt. Dissertatio. Gotting., typis H. Dieterich. M.D.CCCIIX. 4. —— 4 *ff.* 48 pp 8 *Gr.*

Jac. *Thomasii* oratio de ideis Platonis. —— *V.* eius: Orationes. Lips. 1683, 8.

Diet. *Tiedemann:* Ueber Platos Begriff von Gott. —— *V.* Mémoires de la Soc. des Antiq. de Cassel. T. I. p. 289 sqq. *V.* etiam supra I. Aa) editionem Bipontinam. Conf. etiam eiusdem librum inscr.: Griechenlands erste Philosophen p. 476 sq. 480 sqq. et librum inscr.: Geist der spekulativen Philosophie. P. II. p 89 sqq. et in Nova bibl. philol. et crit. Gotting. Vol. I. fasc. II. p. 246 sqq.

Georgii *Trapezuntii* Comparationes philosophorum Aristotelis et Platonis. Venet. 1523, 8.

I. B. *Trautmann:* De fonte ac fine Platonis philosophiae, sive de necessitudine, qua amoris enthusiasmus cum dialectices usu Platoni coniungitur. Dissertatio inauguralis. Vratislav. MDCCCXXXV. 8. —— 75 pp.

J. *Trembley:* Observations sur un passage du dialogue de Platon, intitulé *Menon* (ἐπειδαν της ερηται αυτους *etc.*). —— *V.* Mém. de l'Acad. de Berlin. a. 1799. et 1800. Bell. Lett. p. 241 sqq.

J. G. *Trendelenburg:* Animadversiones criticae ad Platonis Menonem et Alcibiadem primum. Gedani, impr. Wedel MDCCLXXXVIII. 4. —— 24 pp.

F. A. *Trendelenburg:* Platonis de ideis et numeris doctrina ex Aristotele illustrata. Lips., sumt. Vogelii MDCCCXXVI. 8. —— 100 pp. 15 *Gr.* Conf. de hoc magni

aestimando libello Museum Rhenanum 1828. p. 542 sqq. Pars prior huius libelli prodiit eodem a. Lips. ex offic. Vogelii., 49 pp. complectens.

J. Ph. *Treuneri* Theologia Platonis et Aristotelis comparata. Jenae 1690, 4.

I. Thdr. *Vömel*: Commentatio de Platonis dialogo, qui Phaedon inscribitur. Progr. schol. Düsseldorp. 1826, 4. —— 16 pp.

I. Iac. *Wagner*: Dissertatio exhibens Lexici Platonici Specimen. Gotting. 1797, 8. —— 2 plag.

— —: Wörterbuch der platonischen Philosophie. Gotting., Dieterich. 1795, 8. —— 12 *Gr*. Conf. Neue allgem. deut. Bibl. Vol. LI. P. II. (1800) p. 343 sqq. ephem. litter. Jenens. 1799. no. 257.

I. F. *Wagner*: Observationes in Platonis Menexenum. —— In *Seebodii* Kritische Bibliothek. 1820. p. 232 sq.

I. B. *Weiganmeier*: Dissertatio de philosophia Platonis. Tubing. 1623, 4.

Joach. S. *Weikhmann*: Dissertatio de Platonica animorum immortalitate. Vitemb. 1740, 4.

I. *Weisii* Dissertatio de theologia Platonis. Giessae 1683, 4.

C. H. *Weisse*: De Platonis et Aristotelis in constituendis summis philosophiae principibus differentia. Commentatio. Lips. litteris Haackii MDCCCXXVIII. 8 mai. —— 38 pp.

C. F. *Werder*: De Platonis Parmenide dissertatio inaug. Berol., typis A. Petschii MDCCCXXXIII. 8. —— 68 pp. et 2 *ff*.

J. A. *Wernicke*: De epigrammatis, quae vulgo Platoni philosopho adscribuntur, dissertatio. Thoruni MDCCCXXIV. 8.

Greg. Gli. *Wernsdorf*: Kritischer Versuch über einige im Platon aus dem Eusebius zu ergänzende Lükken. Wittenb., gedr. bei Ch. Ph. Meltzer 1796, 8 mai. —— 3 *ff*., 31 pp.

— —: *Progr. schol.* Praemissae sunt Notae in Platonis Critonem et Alcibiadem I. Lips. typis Tauchnitzii. 1815, 4. —— 15 pp. Conf. Jenaische Lit. Zeit. 1815. Intellig. Bl. no. 30.

Wesseling: De epistola Platonis XIII. num sit genuina, nec ne. —— *V*. eius Epistolam ad Venemam. (Traj. ad Rh. 1748, 8) p. 36 sqq.

F. C. *Wex*: Commentatio de loco mathematico in Platonis Menone [p. 86 E. 87 B.]. Adiectae sunt in Platonis atque Sophoclis quaedam dicta Symbolae criticae. Hal., Anton. 1825, 8 mai. —— 78 pp. 8 *Gr*. Symbolae pertinent ad Platonis Phaedonem, et Alcibiadem utrumque. Conf. ephem. litter. schol. univ. 1827. Sect. II. no. 6. Contra *Wexii* commentationem disputat *I. Wolfg. Müller*, quod *v*. supra. *Wex* locos tres mathematicos in Menone etiam tractat in *Iahnii* Annal. 1828. Vol. I. p. 163 sqq.

Wiedeburg: Ueber die Vorwürfe, die Plato den Dichtern macht. Progr. Helmst., 1789, 4.

Wiegand: Epistolarum, quae Platonis nomine vulgo feruntur, specimen criticum. Giessae, Heyer. 1828, 8 mai. —— 28 pp. 4 *Gr*.

— —: Ueber den Zweck, welchen Platon bei der Abfassung seines Dialogs Ion vor Augen gehabt. —— *V*. ephem. litter. schol. univ. 1828. Sect. II. no. 156. p. 1289—1296. no. 157. p. 1297—1299.

L. *Wienbarg*: De primitivo idearum Platonicarum sensu denuo quaesivit. Altonae, Aue. 1829, 8. —— 36 pp. 4 *Gr*.

Gust. F. *Wiggers*: Dissertatio inaug. philos. sistens Examen argumentorum Platonis pro immortalitate animi humani. Rostoch., Stiller. 1803, 4. —— 34 pp. Conf. ephem. litter. Lips. 1804. no. 55. p. 872.

— —: Commentatio in Platonis Euthyphronem. Rostoch., Stiller. 1805, 4. —— 8 *Gr*.

J. Diet. *Winckleri* Dissertatio de philosophiae Platonico-Pythagoreae fraudibus seu placitis erroneis, a Paulo atque Petro I. Tim. I. 4. IV. 7. II. Tim. IV. 1—4. Tit. I. 13, 14. II. Pet. I. 16. improbatis ac vitari iussis. Rintel. 1744, 4.

Ch. E. *de Windheim*: Examen argumentorum Platonis pro immortalitate animae humanae dissertatio. Gotting. 1749, 8.

F. A. *Wolfii* Observationes ad Platonis dialogorum aliquot locos. —— Praemissae sunt Indicibus singulis lectionum acad. in univ. Halens., deinde *Wolfius* eas ipse inseruit Opusculis suis inscr.: *F. A. Wolf's* Vermischte Schriften u. Aufsätze. (Halle, Renger'sche Buchh. 1802, 8) p. 87—118; tum, omissa prima scriptione, in qua auctor fabulam de Thamo et Theuth ex Platone narrat, recusae sunt in libro inscr.: *F. A. Wolf's* Darstellung der Alterthums-wissenschaft, nebst einer Auswahl seiner kleinen Schriften *etc.* herausg. von *S. F. W. Hoffmann*. (Leipz., Lehnhold. 1833, 8) p. 82—91. Observationes *Wolfii* in Platonis librum de Alcibiade primo rep. sunt in Neues Magazin für Schullehrer Vol. I. P. I. p. 157—159.

— —: Zu Platon's Phaedon. Berlin, bei G. C. Nauck 1811, 4. — 43 pp. Praeter animadversiones etiam versio perpolita latina principii dialogi huic libello inest.

I. F. *Wuckerer*: Dissertationes de defectibus Platonis theologiae. Jen. 1706, 4.

Jul. F. *Wurm*: Ueber die mathematischen Stellen in Platon's Meno. — *V. Iahnii* Annal. 1829. Vol. I. p. 223—232.

Dan. *Wyttenbachii* disputatio de quaestione: quae fuerit veterum philosophorum inde a Thalete et Pythagora usque ad Senecam sententia de vita et statu animorum post mortem corporis, sect. V. — *V.* eius Bibl. crit. (Amst. 1787) Vol. III. P. I. p. 116 sqq.

J. Joach. *Zentgravii* Specimen doctrinae iuris naturalis et idea boni secundum disciplinam Platonicam. Item de armis in bello prohibitis et prodictione. Argentor. 1679, 4.

J. C. *Zeunii* Animadversiones in Platonis Phaedonem. Lips. 1773, 4.

— —: — *V.* etiam Anacreon. III.

— —: De locis quibusdam Platonis emendandis coniecturae. Vitebergae, litteris Dürrii. cIↃIↃccLXXXVII, 4. — 12 pp. Hae notae pertinent ad Cratylum, Theaetetum, Sophistam, Politicum, Menonem, Symposium, Alcibiadem secundum, et Alcibiadem primum.

J. Jac. *Zimmermann*: De atheismo Platonis et vindiciae huius dissertationis. — V. *Schelhornii* Amoenitates literariae. Vol. XI. p. 369—510. Vol. XIII. p. 48—196.

L. Ch. *Zimmermann*: Ausführliche Erklärung des Platonischen Gastmahls, Heft 1. Darmst. 1829, 4. — 15 pp. Primum auctor agit de dialogi personis, deinde priora tria capita dialogi docte explicat.

PLOTINUS.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 88 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 698 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1580, f. PLOTINI Platonicorum facile coryphaei OPERVM PHILOSOPHICORVM OMNIVM LIBRI LIV. IN SEX ENNEADES DISTRIBVTI *Ex antiquiss. Codicum fide nunc primùm Graecè editi, cum Latina* MARSILII FICINI *interpretatione & commentatione.* BASILEAE AD PERNEAM LECYTHVM MDXXC. *In fine versionis p.* 771: BASILEAE, Ex Officina Petri Pernae. Cum Gratia & Priuilegio S. Caes. Maiest. CIↃIↃLXXX. *Kalend. Iunii.* — 6 *ff.* praefixa, 9 *ff.*: PLOTINI VITA, EIVSQVE LIBRORVM SERIES, PORPHYRIO AVTHORE [*Graece*], Marsilio vero Ficino Florentino interprete, *et* 3 *ff.*: Marsilii Ficini Florentini in librum primum Enneadis primae, commentarius, *qui est orationi Plotini graecae praemissus*, *is enim pag.* 1 incipit cum versione latina: 771 pp., et 21 *ff.* index. Tam multis vitiis operarum foedata est editio, ex quatuor codicibus, ut in praefixa epistola notatur, edita, ut ubique oculos animumque lectoris turbent. Conf. etiam de hac re *Villoisonii* Anecdota graeca. Vol. II. p. 225 sq., ubi etiam p. 227 sqq. duae Plotini commentationes, iam Ennead. IV. lib. IV. cap. XXX. editae, ac si essent ineditae, publicantur. Si respicias *Creuzeri* verba in sua praefatione ad librum de pulchritudine p. CXVIII: „Sunt autem *sex foliis* recusa in hac posteriore. Sed de utriusque discrimine pluribus dicam ad Plotini Opera," duas esse diversas editiones putes. Raro autem occurrit. Bibl. sen. Lips. *V*, 1615.

1615, f. — Basil., impensis Ludovici Regis MDCXV. — Haec est eadem ac princeps editio, exceptis 6 *ff.* praemissis, quae in hac posteriore sunt recusa.

Bb) *Opera singula.*

1) De pulchritudine.

1814, 8mai. Plotini liber de pulcritudine. Ad codicum fidem emendavit, annotationem perpetuam, interjectis Danielis Wyttenbachii notis, epistolamque ad eundem ac praeparationem cum ad hunc librum tum ad reliquos cet. adjecit F. Creuzer. Accedunt Anecdota Graeca: Procli disputatio de unitate et pulcritudine, Nicephori Nathanaelis Antitheticus adversus Plotinum de anima, itemque Lectiones Platonicae, maximam partem ex codd. mss. enotatae. Heidelbergae MDCCCXIV. in officina Mohrii et Zimmerii Academica. — 3 *Th.* 8 *Gr.*, ch. membr. 5 *Th.* CXLII pp., p. 1 sqq.: Plotini liber, graece et latine: p 71 sqq.: Προκλου διαδοχου περι ενωσεως και καλλους, praemissa introductione p. 73—76; oratio graeca ipsa, subiectis notis, legitur p. 77 sqq.; p. 127 sqq.: Annotatio in Plotini librum de pulcritudine. P. 395 sqq.: Νικηφορου Χουμνου του και Ναθαναηλ του Μοναχου ἀντιθετικος προς Πλωτινον,

graece; p. 458 sqq.: Lectiones Platonicae; p. 538 sqq.: Supplementum libelli de unitate et pulcritudine, ex codice Vaticano-Palatino Procli Comment. MS. in Alcib. I.; p. 541—574: Indices, et 1 *f.*: Corrigenda.

2) De rerum principio.

1788, 8. Plotini de rerum principio Enn. III. L. VIII. c. 8—10 animadversionibus illustravit D. Ch. Grimm. Lips., Sommer. —— 32 pp.

3) De fato.

1824, 8. Plotini Enneadis III. Liber I., graece et latine, interprete Hug. Grotio. —— *V.* Alexander Aphrodisiensis I. AA. Aa).

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1492, f. *F.* 1 *vacat. F.* 2 *a* (*sign.* a ii): PROHEMIVM MARSILII FICINI FLORENTINI IN PLOTINVM || AD MAGNANIMVM LAVRENTIVM MEDICEM || PATRIAE SERVATOREM. *Incipit*: (m)AGNVS COSMVS SENATVS CONSVLTO PA||trię Pater: *etc. Explicit f.* 2 *b. F.* 3 *a* (*sign.* a iii): PLOTINI VITA || COMPOSITA A PORPHYRIO || DISCIPVLO SVO TRADVCTA VERO || A MARSILIO FICINO FLORENTINO || — PLOTINVS DELITIAS ET INANEM GLORIAM || VITAMQVE CONTEMNEBAT: || OBIIT ANGINA: || APPARVIT DRACO. *F.* 11 *a* (*sign.* b ii): EXHORTATIO MARSILII FICINI FLORENTINI AD || AVDITORES IN LECTIONEM PLOTINI || ET SIMILITER AD LEGENTES. *etc. F.* 17 *b*: PLOTINI LIBER PRIMVS QVID ANIMAL QVID HOMO || A MARSILIO FICINO FLORENTINO TRANSLATVS. *F.* 440 *a*: MAGNIFICO SVMPTV LAVRENTII || MEDICIS PATRIAE SERVATORIS || IMPRESSIT EX ARCHETYPO || ANTONIVS MISCOMINVS || FLORENTIAE || ANNO. MCCCC.LXXXXII. NONIS MAII.|| — REGISTRVM. a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. ſ. t. u. x. y. z. &. aa. bb. cc. dd. ee. ff. gg. hh. ii. || kk. ll. mm. nn. oo. pp. qq. rr. ſſ. tt. uu. || — Omnes sunt quinterni pręter. b. qui est quaternus: et. o. qui est sexternus. *Infra insigne typ. Alia* 2 *ff. sequuntur*: Emendatio in Plotinum, *duabus columnis impressa.* —— Char. rom. et splendidissime impressus est liber. De hac editione principe *Creuzer* p. CXXXVII. iudicat sic: „Est autem nitida, elegans, chartae optimae, literis majusculis. Possunt item ex hoc textu *haud operarum vitia* Basileensis emendari, — Discrepat item Florentina a Basileensi plenioribus *Argumentis*, iis scilicet, quae in margine Basil. latine adscripta sunt." Descripsit hanc editionem *Schelhornius* in Amoenitatibus literar. T. I. §. 24. p. 96 sqq. In charta pergam. impressa exx. nota sunt, unum in Bibl. Laurentiana (*v. Bandini* Catalogum codd. lat. Bibl. Laur. T. III. p. 195), alterum in Bibl. reg. Paris., alterum in Bibl. ducis de Cassano-Serra, alterum Florentiae in Bibl. Magliabechiana. Bibl. sen. et acad. Lips.

1540, f. — Apud Salingiacum Ioannes Soter excudebat, Anno M. D. XL.

1559, f. — Basil., Pet. Perna.

B. germanicarum.

1805, 8. Die dritte Enneade des Plotin, übersetzt, mit kritischen, grammatischen, histor. und philosoph. Anmerkungen begleitet von F. Creuzer. —— V. *Daubii* et *Creuzeri* Studien (Heidelb.) Vol. I. p. 30—103. *Ante* pres usus est codice msto. Augustano.

1820, 8. Die Enneaden des Plotinus übersetzt und mit fortlaufenden, den Urtext erläuternden Anmerkungen begleitet von J. G. Veit Engelhardt. Erste Abtheilung [*Enneade I.*]. Erlangen, Palm u. Enke. —— VI, 382 pp. 2 *Th.* Conf. *Seebodii* Kritische Bibliothek, 1825. p. 496 sqq.

C. anglicarum.

Aa) *Plures Enneades.*

1794, 8. Five Books of Plotinus, viz. on Felicity; on the Nature and Origin of Evil; on Providence; on Nature, Contemplation, and the One; and on the Descent of the Soul, translated from the Greek, with an Introduction by Thomas Taylor. London.

1817, 8. Select Works of Plotinus, and Extracts from the Treatise of Synesius on Providence, translated from the Greek, with an Introduction containing the Substance of Porphyry's Life of Plotinus, by Thomas Taylor. London. —— 18 *sh.*

Bb) *Singulae Enneades.*

1787, 8. Concerning the Beautiful: or, a paraphrased Translation from the

Greek of Plotinus, Ennead I. Book VI. by Thomas Taylor. London. —— 2 *sh.* Versio est magni aestimata.

III. *Illustrantia Plotinum scripta.*

Bouterweck: Ueber den neuplatonischen Philosophen Plotinus. —— *V.* eius: Neues Museum der Philosophie und Litteratur. Vol. I. fasc. I. p. 83—90.

F. *Creuzer*: Ueber Plotins Lehre und Leben. —— *V. Daubii* et *Creuzeri* Studien. Vol. I. p. 23—28.

I. H. *Feustkingius*: De tribus Hypostasibus Plotini. Witteb. 1694, 4.

Ch. Gf. *Müller*: De Codice Plotini manuscripto, qui in Bibliotheca episcopali Cizae asservatur, breviter disputat. *Progr. schol. Cizens.* Lips., ex offic. Breitkopfio-Haertelia ciↃiↃcccLxxxxviii. 8. —— 19 pp.

Steinhart. —— *V.* Philo Iud. III. Ibi enim falso appellatur.

Jul. F. *Winzeri* Adumbratio decretorum Plotini de rebus ad doctrinam morum pertinentibus Spec. I. *Progr. acad.* Viteberg., literis Ch. H. Grässleri ciↃiↃcccix. 4. —— 22 pp.

PLUTARCHUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 329 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 153 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1572, 8. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΧΑΙρωνεως τα σωζομενα συγγραμματα.* PLVTARCHI CHAEronensis quae extant opera, Ex vetustis codicibus plurima nunc primùm emendata sunt, vt ex HENR. STEPHANI Annotationibus intelliges: quibus & suam quorundam libellorum interpretationem adiunxit. AEMILII PROBI DE VITA excellentium imperatorum liber. ANNO M.D.LXXII, excudebat Henr. Stephanus. CVM PRIVILEGIO CAES. MAIESTATIS, ET CHRISTIANISS. GALLIARVM REGIS. *Vol. I—VI.* — PLVTARCHI CHAERONENSIS OPVSCVLA varia: quae magna ex parte sunt philosophica: Vulgò autem Moralia opuscula nimis angusta appellatione vocantur. *EX DIVERSORVM INterpretationibus, quarum quaedam sunt HENRICI STEPHANI, non antea editae.* INDICI SVPERIORIBVS multo locupletiori adiunctae sunt Annotationes eiusdem HENR. STEPHANI. ANNO M.D.LXXII, excudebat Henr. Stephanus. CVM PRIVILEGIO CAES. MAIESTATIS, ET CHRISTIANISS. GALLIARVM REGIS. *Vol. VII—IX. In ultimi fine legitur*: EXCVDEBAT HENR. STEPHANVS, ANNO M.D. LXXII. — PLVTARCHI CHAERONENSIS PARALLEla, seu Vitae parallelae. ID EST, VITAE ILLVSTRIVM virorum, quos binos quasi paria composuit. SEV, VITAE COMPARATAE. Interprete HERMANNO CRVSERIO, I.C. atque illustrissimi ducis Cliuensis consiliario. Indici locupletissimo adiectae sunt GVILIELMI XYLANDRI annotationes, & quaedam ipsius CRVSERII. Quibus accedunt quae HENR. STEPHANVS in Graecum contextum annotauit: simul de quorundam locorum interpretationibus agens, & alicubi diuersas inter se conferens. *Vol. X—XII.* — PLVTARCHI VITARVM COMPARATARVM appendix: complectens & ipsa Vitas excellentium quorundam imperatorum, sed duas tantùm comparatas: & has quidē, à Donato Acciaiolo, caeteras verò, ab AEmylio Probo cōscriptas. *Vol. XIII.* —— Vol. I—III, quae sunt *Tomi III* signati, continentur Moralia, atque tria volumina complectuntur 16, 778; — 1381; — 2101 pp. Vol. IV—VI. habent Vitas, atque constant 579; — 1213; — 1923 pp. Omnia graece. Versionem latinam habent Vol. VII—IX. 8, 731; 683; 695, 215 pp.; Vol. X—XII. autem 16, 506; 552; 621 pp. Vol. XIII. complectitur 467 pp., et 66 non num. *ff.*: Index rerum et nominum, et primum quidem leguntur p. 1—177: Probi vitae; p. 178—203: Agricolae vita Taciti; p. 205—466: In vitas Plutarchi parallelas annotationes; p. 467: Emendandi loci in latina vitarum Plutarchi interpretatione. Volumen ultimum in exx. occurrentibus saepe desideratur, qua re exx. non adeo magni habentur. Oratio graeca mutata quidem est ex editoris coniecturis atque ad varias lectiones ab aliis e codicibus excerptas; sed non satis considerate. Quae *Wyttenbachius* in sua praefatione p. cvii sqq. de hac editione dicit, hic repetenda non ingrata fore omnibus spero. Sunt autem haec: „Venimus ad Stephanianam Editionem, quae, ex quo prodiit, emendatissima Editionum habita est; ut ab eo inde tempore et nomen vulgatae et auctoritatem obtinuerit. Sane, multae in ea priorum Editionum corruptelae in melius mutatae sunt. Sed ut in corporum mor-

bis Medici sanationem vocant non omne levamen quo aegrotanti meliuscule fit, sed illud quo sanitas restituitur: ita Critici emendationem appellant non omnem mutationem qua locus vitiosus melior fit quam antea fuerat, sed qua ita melior fit ut Auctoris scriptura restituta videatur. Atqui hanc laudem Stephanianae editioni non item tribuere possumus. Nam quum omnis emendationis duplex sit fons, veteres libri et conjectura, ac Stephanus utroque sit usus; quid ab utroque sumtum sit raro memoratur; mutationes multae nulla idonea de caussa receptae; plurimae, nulla in Annotationibus facta mentione: libri veteres non diserte ac perspicue ad legentium notitiam significati ac designati, sed universe et obiter, si quando, *veterum librorum* nomine notati, ut totus hic in Stephaniana Editione fons dubiam et obscuram habeat auctoritatem. — Sed de Moralibus hic peculiariter dicendum. His praemittitur praefatio totius editionis: at nil dicitur de eius consilio et subsidiis librorum. Ordo *Moralium* libellorum novus est ac diversus ab Aldino ac Basileensi: alius etiam in Latinis: neuter certo judicio factus, sed e tempore natus, ut Stephanus, prouti cujusque libelli emendationem absolvisset, ita eum chalcographo excudendum daret. *Galba* et *Otho*, licet jam a Xylandro in Latina interpretatione ad Vitas relati, in Moralibus relicti sunt. Graecum ordinem, licet nullo judicio factum, nos tamen cum judicio secuti sumus. Latinae Interpretationes paucae sunt Xylandri: pleraeque priorum interpretum. — Adduntur postremo loco sparsim miscellaneae paucae animadversiones de vita, rebus, scriptis Plutarchi; et Index ille Plutarcheorum librorum, qui postea sub Lampriae nomine repetitus est in Graeco-Latinis Editionibus exemplo auctiore. — Haec satis produnt, totam hanc Editionem subiti ac tumultuarii fuisse consilii. Quum ex octoginta fere libellis non nisi quinque sint quibus Annotationes addiderit, in his ipsis factas a se mutationes plerasque silentio praeteriit, nec nisi de iis dixit quas, praeter illas, adhuc faciendas judicaret. — Equidem viam, quae una mihi relinquebatur hujus indagandae notitiae, ingressus, tractatione Editionis Stephanianae, ejusdemque cum caeteris Editionibus, variarum lectionum Collectionibus, et codicum scriptorum excerptis, comparatione, satis mihi certa ratione comperisse videor unde et quibus e fontibus manaverit haec Stephaniana scripturae Plutarcheae constitutio. Ac primo quidem illud omni dubio caret, Stephanum secutum esse ac reddidisse Aldinam Editionem, ejusque exemplum mendis quoad ejus fieri poterat purgatum chalcographo recudendum tradidisse. Nam, ut omittam, quod vel per se solum intelligenti cuique haud levem moveat suspicionem, Aldinas paginas editioni Stephanianae ad marginem appositas esse: typographica nonnulla menda, quae Stephani diligentiam in corrigendo Aldino exemplo effugerant, in Stephaniana editione relicta repetitaque sunt: veluti p. 244, A, συγκατώνησαν pro συγκατώκησαν: p. 585, F, ἡ Λύσις pro ὁ Λύσις: p. 689, E, μὲν αἰτίαν pro τὴν αἰτίαν. Haec ex multis tria sufficiunt; quippe quae, quum in Basileensi correcta sint, manifesto produnt, non hanc sed Aldinam a Stephano repetitam esse. Accedunt alia etiam argumenta. Stephanus plurimas, quas in *Moralium* contextum intulit, mutationes sumsit ex Jannotianis, Turnebianis, ac Schotti correctionibus. Atqui hae adscriptae erant exemplis Aldinis. — Ergo principem Stephanianae lectionis fontem censeo Aldinum exemplum correctionibus Jannotianis instructum: reliquos fontes, reliquos appello libros unde Stephanus correctiones sumsit suas. Igitur secundo loco ponenda videtur Schotti collectio; quippe cujus permultas lectiones in toto *Moralium* Opere a Stephano receptas deprehendi. Tertio, Exemplum Turnebianum, praesertim in *Symposiacis Quaestionibus*; quibus non alius Plutarcheus liber magis mutatus est a Stephano, susceptis plurimis et lectionibus et lacunarum supplementis, quae in uno notata Turnebiano Exemplo, et ab Amyoto versa deprehendimus. Quarto loco censenda est Interpretatio Gallica Amyoti. — Eorum, quae diximus, summa et conclusio haec est: Stephanum multos locos bene correxisse, multos perperam mutasse, utrorumque locorum ac fontium diserta significatione omittenda scripturam Plutarcheam dubiam reddidisse." Bibl. acad. et sen. Lips.

1599, f. mai. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ.* PLVTARCHI CHAERONENSIS QVAE EXSTANT OMNIA, CVM Latina interpretatione Hermanni Cruserij: Gulielmi Xylandri, *ET DOCTORVM VIRORVM NOTIS* ET LIBELLIS VARIANTIVM LECTIONVM ex Mss. Codd. diligenter collectarum, *ET* INDICIBVS ACCVRATIS. FRANCOFVRTI, Apud Andreae Wecheli heredes, Claudium Marnium, & Ioannem Aubrium: M.D.XCIX. *Voll. II.* —— 12 *ff.* praefixa, 1076 oratio graeca versioque latina, 114 pp. notae, et 15 *ff.* Index, et 1 *f.* insigne typogr.; 4 *ff.*, 1147 pp. ora-

tio graeca et versio latina, 56 et 80 pp. notae, et 17 *ff.* index. Volumini primo, quod habet Vitas, praemissus est: Lamprias de scriptis Plutarchi; alterum volumen est Moralium. Accuratissime hanc editionem describit *Wyttenbachius* in praefatione sua ad Vol I. p. CXV sqq. his verbis: „Graeco contextui Stephaniano iisdem paginis, interiore latere apposita et continuata est Latina Xylandri interpretatio, ab illo saepe dissentiens, modo in meliorem modo in deteriorem partem, certe ita facta ut Xylandreo contextui Graeco anni 1574, non Stephaniano accommodata esset. Ad calcem Graeco-Latini operis, accedunt Notae Xylandri, sed ordine librorum Aldino et Basileensi quem ipse Xylander in Latina interpretatione et Graeca Editione secutus erat: quae diversitas ordinis perquam et molesta legentibus Plutarchum et inter legendum subinde Notas Xylandri consulentibus. Sequuntur Stephani Annotationes. — Subiicitur Index variarum lectionum ex editionibus Aldina et Basileensi, item ex libris T. V. B. P. id est, Turnebi, Vulcobii, Bongarsii, Petavii." Hi libri non ad exemplum Stephanianum, sed ad hanc ipsam editionem Francofurtanam collati sunt. De hoc indice iudicat *Wyttenbachius* l. c. p. cxvii sq. hoc modo: „Variae lectiones illorum librorum perquam sunt mendosae expressae in Francofurtano hoc Indice: lectiones plurimae eaeque gravioris momenti, omissae. Utrumque intellexi comparatione librorum eorum, quorum mihi aderat copia, *Aldini*, *Basileensis*, *Turnebiani*. Multis etiam locis omissa est nota libri e quo lectio petita est. *Basileensis* liber est editio anni 1542; nam secundam Basileensem, id est, Xylandream anni 1574 ignorasse videntur Editores. De *Turnebiano* libro supra exposui: hujus lectiones ab Aldina dissentientes, quas Stephanus jam in contextum receperat, in hoc Indice omissae sunt: illae tantum quas Stephanus non receperat, memorantur, omissis tamen et harum plurimis. *Bongarsianus* habet ille quidem bonas lectiones, sed consentientes fere cum reliquis codicibus hujus Indicis; ut nulla ejus propria ac peculiaris censenda sit dos." Deinde p. cxix sq. hoc tulit iudicium: „Minime contemnendus est hic variarum lectionum Index, nec abjiciendus tamquam farrago quisquiliarum, ut facere ac dicere nonnulli solent. Sed hi fere sunt ii qui subito editionis emendationisve consilio in hunc Indicem tamquam in segetem se conjiciunt ubi pabulentur ac brevissimo tempore collectam scriptionis materiam auferant. Enimvero campus hic est horridus et incultus ubi sub herbis ac spinis lateant semina, quae cum judicio delecta et curata, haud contemnendum ferant emendationis fructum. Haec editio bis deinceps repetita est, eodem exemplo, eodem paginarum ac versuum numero, eadem typorum forma; nisi quod utraque repetitio aliquid novae accessionis habuit." Huic variarum lectionum indici, inscr.: „In Plutarchi Chaeronensis Opuscula Variae Lectiones.", subiungitur alius isque brevis index duarum paginarum ac dimidiae, cuius titulus est: „Sequuntur quaedam inter Tomi hujus posterioris excusi cum exemplari Petavii manuscripto collationem, observata, lectori non inutilia futura. Continent enim cum mendarum quarundam typographicarum correctionem, tum judicium de locis quibusdam aliter legendis." *Wyttenbachius* l. c. p. cxvi. de hoc altero indice iudicat: „At mendarum quidem typographicarm minima pars correcta est: nec judicia de locis quibusdam aliter legendis, quidquam magnopere habent exquisiti ac diligentis judicii." Bibl. sen. Lips.

1620, f. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ.* PLVTARCHI CHAERONENSIS QVAE EXSTANT OMNIA, CVM *LATINA INTERPRETATIONE HERMANNI Cruserii*: *Gulielmi Xylandri.* ACCEDIT NVNC PRIMVM LIBELLVS EIVSDEM DE Fluviorum Montiumque nominibus, cum versione Maussaci, ET *DOCTORVM VIRORVM NOTIS*, ET *LIBELLIS VARIANTIVM LECTIONVM ex Mss. Codd. diligenter collectarum*, ET *INDICIBVS ACCVRATISS.* Cum Gratia & Priuilegio S. Rom. Imper. Vicarij ad Annos XII. *FRANCOFVRTI*, In Officina Danielis Dauidis Aubriorum, & Clementis Schleichij. ANNO M.DC.XX. *II Voll.* —— 22 *ff.* praefixa, 1076 pp., 1 *f.*, 92 pp. notae, p. 93—114 variae lectiones, 15 *ff.* index, et 1 *f.* cum insigni typ.; 4 *ff.* praefixa, 1164 pp., 72 et 80 pp. notae variaeque lectiones, atque 17 *ff.* index. Haec est antecedentis editionis repetitio. Bibl. acad. Lips.

1624, f. PLVTARCHI CHAERONENSIS OMNIVM QVAE EXSTANT OPERVM TOMVS PRIMVS, CONTINENS VITAS PARALLELAS. Cum Latina Interpretatione CRVSERII, & XYLANDRI: ET Doctorum Virorum notis: ET Libellis variantivm Lectionum ex mss. Codd. diligenter collectarum: ET indicibus accuratiss. *Eiusdem Plutarchi Liber de Fluviorum Montiumque nominibus,*

antehac non editus: cum versione & *notis* MAVSSACI. ACCEDIT NVNC primum Plutarchi Vita, ex ipso, & aliis vtriusque linguae Scriptoribus, à IOAN. RVALDO collecta digestaque. *Eiusdem* RVALDI *Animaduersiones ad insignia Plutarchi* σφαλματα, *siue lapsiones II.* & *LXX.* LVTETIAE PARISIORVM, Typis Regiis, apud Societatem Graecarum Editionum. M. DC. XXIV. — TOMVS SECVNDVS, CONTINENS MORALIA. *&c. II Voll.* —— Praeter effigiem Ludovici XIII. equo insidentis et hostes in pugna sternentis, aeri incisam, quae ad dedicationem pertinet, praefixae sunt 42 pp., 1 tit. falsus, 1076 pp. oratio graeca cum versione latina, 114 pp. Notae, et 22 *ff.* index; deinde habetur, praefixo titulo falso, Plutarchi vita, 150 pp., et 4 *ff.* index: Volumen II. complectitur 4 *ff.* praefixa, 1163 pp. oratio graeca cum versione latina, 84 pp. notae, 80 pp. variae lectiones, ubi autem p. 1 — 12 numero non sunt signatae, et 24 *ff.* index. In titulo ipso conspicitur male facta Plutarchi effigies. Wyttenbachius in sua praefatione p. CXX sq. de his duabus repetitionibus docet haec: „... est ... isti cum priore repetitione commune, quod in *Moralium* volumine ille minor index mendorum typographicorum emendationumque addititiarum simpliciter denuo redditur, qui omitti debuerat, suo quibusque loco mendis corrigendis et emendationibus apponendis. Iam vero menda typographica in quavis deinceps repetitione non quidem omnia sunt relicta, nec tamen omnia sublata, immo novis etiam aucta. Ebert quidem hanc editionem nitide typis expressam appellat, sed quae exx. equidem in manibus habui, nihil eius habuerunt. Aliquot exx. habere titulum novum *Lugd. Bat.*, ap. Elzevir. MDCLIII. dicuntur; ego autem nullum eorum vidi. Editionem a. MDCXXIV. tantum titulum novum prioris editionis esse putat *Harlesius* in *Fabricii* Bibl. Graeca Vol. V. p. 207.

1774 — 1782, 8. PLUTARCHI Chaeronei quae supersunt omnia. Graece et Latine. Principibus ex editionibus castigavit, virorumque doctorum suisque annotationibus instruxit Io. Iac. Reiske. Lips. impensis Gotth. Theoph. Georgii. *XII Tomi.* —— 40 *Th.* Quinque prioribus voluminibus continentur *Vitae*, cum Bryani aliorumque notis integris; Reiskii ipsius aeque ac Palmerii Rualdique animadversiones in cuiusque vol. fine adiectae sunt; alia V volumina implent *Opera philosophica*, adiectis notis Xylandri, Stephani, Reiskiique. *I. C. G. Hesler*, quem sibi sumsit libri redemptor, confecit editionem, cum Reiskius, vix Vitas edere aggressus, his nondum absolutis, eodem a. MDCCLXXIV. d. XIV. Aug., diem obierit. Reliqua duo volumina habent indices. *Wyttenbachius* in praefatione sua ad Vol. I. p. CXXVIII. dicit: „In ista [editione] Reiskius magis bibliopolae quam suum opus fecit, neque vero fecit, sed affecit. Subsidia librorum inedita quidem non habuit.“; attamen multa in vitis emendavit.

1791 — 1805, 8. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ.* PLUTARCHI CHAERONENSIS, QUAE SUPERSUNT OMNIA. Cum adnotationibus Variorum adiectaque lectionis diversitate. Opera I. Georgii Hutten, Philos. Mag. et Scholae Anatol. Tubing. Rectoris. Tubing., impensis Joannis Georgii Cotta. *XIV Voll.* —— Sex priora volumina habent Vitas; Vol. I. (CIƆIƆCCXCI.) XI, 498 pp.; Vol. II. III. (CIƆIƆCCXCII.) VI, 503, II, 468 pp.; Vol. IV. V. (CIƆIƆCCXCIII.) 452; IV, 426 pp.; Vol. VI. (CIƆIƆCCXCIV.) VI, 431 pp. Reliqua volumina sunt etiam inscripta: Plutarchi Operum Moralium et Philosophicorum. Vol VII. (CIƆIƆCCXCVI.) XXXIV, 466 pp.; Vol. VIII. (CIƆIƆCCXCVI.) X, 438 pp; Vol. IX. (CIƆIƆCCXCVII.) VIII, 452 pp.; Vol. X. (CIƆIƆCCXCVIII.) XXXIX, 400 pp.; Vol. XI. (CIƆIƆCCXCVIII.) XIV, 432 pp.; Vol. XII. (MDCCC.) XVI, 496 pp. Vol. XIII. (MDCCCI.) VIII, 407 pp.; Vol. XIV. (MDCCCIV.) VIII, 607 pp. 19 *Th.* Quamquam haec editio non satis correcte est typis descripta, atque magna ex parte ex Reiskii editione expressa, tamen non tam vilis habenda ea est, qualis esse plures dicunt. Adhibuit enim *Huttenius* subsidia nonnulla nova. Itaque eae censurae omnino non sunt verae, in quibus haec editio prorsus vituperabatur. Conf. ephem. litter. Jenens. 1795. IV. p. 373 sqq. 1797. II. p. 665 sqq. Oberdeutsche Lit. Zeit. 1797. I. II. p. 739 sqq. ephem. litter. Gothan. 1792. I. p. 26 sqq. Allgem. deut. Bibl. Vol. CVIII. P. I. p. 278 sqq.

Bb) *Scripta similis argumenti.*

AA. Vitae.

Aaa) Omnes.

1517, f. *ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΩΝ ΒΙΟΙ ΡΩΜΑΙΩΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ μθ'.* Sapientissimi Plutarchi paralellum (?), Vitae Romanorum & Graecorum Quadraginta nouem. *In fine f. 344a*: REGISTRVM. — a b c d e f g h i k l m n o p q r ſ t u x y z

& ɔ R A B C D E F G H I K L M N O P Q R Oēs sunt q̄terni p̄ter ɔ R q, sunt q,nterniōes. Diis auspicibus, Libro qui Vitae Plutarchi inscribitur, non sine maxima diligentia multorumq3 antiquorum uoluminum continua lectione, summa manus imposita est. Florentiae in aedibus Philippi iuntae. Anno uirginei partus, humanaeq3 Salutis. M.D.XVII. Die xxvii. mensis Augusti. Leonis X. Papae nostri anno quinto. —— 344 num. *ff.* et 1 *f.* cum Iuntae insigni typogr. Ut *Renouard* fatetur in suo libro: Annales de l'imprimerie des Aldes (Paris 1825, 8) T. III. p. 377, hanc editionem non vidit, quae rarissima esse videtur. Ex codice msto Marcelli Virgilii expressa est, at non eadem diligentia, qua par erat, curata. Typographus inscripsit librum: „MARCELLO VIRGILIO REI. P. FLORENTINAE A SECRETIS PHILIPPUS IUNTA. S.", et dicit in epistola dedicatoria: „Non possum Clarissime Marcelle, nō publice tibi gratias agere cū & priuatim egerim, q, cum iam dudum aliquorum suasu qui plurimum graecis litteris incūbunt, Plutarchi Cheronei uitas in nostra officina excudere cogitauerim, essetq; mihi impedimento q, optimo exemplari carerem, tu ob egregium tuum in litteras amorem .... codicem tuum ad communem studiosorum utilitatem, castigatissimum, nobis commodasti .... sanauimus enim tuo exemplari tot uulnera ut si ipse Plutarchus reuiuiscat non aliter se scripsisse fateatur." Iunta ipse editionem pretio duorum ducatorum vendidit, v. *I. Heumanni* Documenta litter. (Altorf. 1758, 8) p. 524. Bibl. acad. Lips.

1519, f. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΈΝ ΒΙΟΙΣ ΈΛΛΗΝΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΩΝ. μθ'.* PLVTARCHI QVAE VOCANTVR PARALLELA. HOC EST, VITAE ILLVSTRIVM VIRORVM GRAECI NOMINIS AC LATINI, PROVT QVAEQVE ALTERI CONVENIRE VIDEBATVR DIGESTAE. *Infra Aldi insigne typ.*, *inscr.* ALDVS || M. R. *In fine:* ✿ aα bβ cγ dδ eε fζ gη hϑ iι kϰ lλ mμ nν oξ po qπ rρ ſσ tτ uυ xφ yχ zψ aaαα bbββ ccγγ ddδδ eeεε ffζζ ggηη hhϑϑ iiιι kkϰϰ llλλ mmμμ nnνν ooξξ ppoo qqππ rrρρ ſſσσ ttττ uuυυ. Oēs Quaterniones pter ✿ Duernionem, & uu Quinternum. VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET ANDREAE SOCERI, MENSE AVGVSTO. M.D.XIX. —— 4 *ff.* praefixa, quorum ult. vacat, 345 num. *ff.*, et 1 *f.* cum insigni Aldi typ. et subscriptione. Hoc volumen inscripsit: „FRANCISCVS ASVLANVS PETRO BEMBO LEONIS. X. PONT. MAX. A SECRETIS SALVTEM P. D." et dicit in hac dedicatoria epistola haec: „sunt autem quas uitas appellant, non certe omnes quotcunq; olim conscripsit. quin neq; omnes illius. nam & Euagoras Isocratis est, & Agesilaus Xenophontis, sed quae paulo ante Florentiae nullo ordine uelut tumultuaria opera in lucem exiuerant. equidem ut plures numero inuenire non potui: ita multum & scripturae castigatione, & ordine hoc, quem à Plutarcho etiam seruatum fuisse contenderim propter seriem temporum Romanorum: libri totius pulchritudini afferre conatus sum. sustulissem profecto Agesilaum, atque Euagoram: nisi ita iam obtinuisset consuetudo: ut quae posterius imprimantur non diminuta sed auctiora, si fieri possit, existant. Factum est itaque necessitate potius quàm consilio, ut prudens admodum in hoc munere dando uiderer. quando nullum magis te dignum tota officina, ut arbitror, reperire potuissem." Huius editionis duae diversae classes esse videntur, ut *Reiskius* ad varias lectiones ab Bryane allatas, collatis cum iis, quas ipse repererat, Vol. I. p. XXIV. contendit. Hae enim diversitates tam multae sunt, ut errore collationis prodire non potuissent. His observatis, *Renouard* in libro suo: Annales de l'imprimerie des Aldes (Paris 1825, 8) T. I. p. 207 docet haec: „Ayant examiné cinq exemplaires qui tous se sont trouvés d'une même édition, je ne puis indiquer précisément comment on peut distinguer l'une de l'autre, ainsi que je l'ai fait au Démosthène. Je me borne à faire remarquer que celle q'on peut regarder comme la première, paroît faite d'après celle de Phil. Junta, 1517, in-fol. La seconde, au contraire, contient des leçons bien différentes, et le texte en est plus épuré. C'est cette dernière qui a été la base des réimpressions ultérieures de Basle, 1533, de H. Estienne, et autres: elle est effectivement bien supérieure, à celle de Ph. Junta."

1533 (*non* 1530), f. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΕΝ ΒΙΟΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΩΝ.* PLVTARCHI QVAE VOCANTVR PARALlela: hoc est, uitae illustrium uirorum graeci nominis ac latini, prouf quaeque alteri conuenire uidebatur, accuratius quàm antehac unquam digestae. BASILEAE M.D. XXXIII. *In fine f.* 369 *b*: *Εν βασιλεια της γερμανιας παρ' ἀνδρεια τῳ κραταvδρῳ και ἰωαννη τῳ βεβελιῳ, ἐτει ἀπ' της θεογονιας ͵αφλγ'.* —— 4 *ff.* praefixa, 369 num. *ff.*, et 1 *f.*, in cuius pag. aversa est insigne typogr. Sicut ex praefatione apparet, hanc editionem videtur curasse *Simon*

Grynaeus; praefatus enim est, sed nihil quod ad Plutarchum pertineat, cuius ne nomen quidem memoratur. *Wyttenbachius* in sua praefatione ad Vol. I. p. LXXXVII. de hac vitarum editione iudicat: „Quidquid ... ipsius cognovi editionis usu, ac totum fere huc redit, ut affirmare possim corrigendae scripturae provinciam diligenter administratam esse idque ab homine haud indocto: typographica Aldinae menda, exceptis paucissimis, sublata: graviora vetera menda, quae quidem unius aut paucorum depravatione verborum constarent, nonnulla, nec multa tamen, correcta: lacunas vero expletas nullas.“ In *Eberti* Allgem. bibliograph. Lex. no. 17413 annus 1530 male legitur; hunc *Schweiger* secutus est. Bibl. acad. Lips.

1560, f. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΕΝ ΒΙΟΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΕ, ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΩΝ. PLVTARCHI CHAERONEI QVAE vocantur Parallela: hoc est, Vitae illustrium virorum Graeci nominis ac Latini, prout quaeque alteri conuenire videbatur, accuratius quàm antehac vnquam digestae & castigatae. (Infra est insigne typogr. inscr.:)* FRO||BEN. *Infra:* BASILEAE M.D.LX. *Pag.* 878 *etiam legitur:* BASILEAE EX OFFICINA FROBENIANA PER HIERONYMVM FROBENIVM ET NICOLAVM EPISCOPIVM M.D.XLII.(?) *Fol. ult. b habet insigne typ., ut in fronte est.* —— 4 *ff.* praefixa, 878 pp. Ebert indicat no. 17414 male 787 pp. Bibl. acad. Lips.

1723 — 1729, 4. PLUTARCHI VITAE PARALLELAE cum Singulis aliquot. Graece et Latine. Adduntur Variantes Lectiones ex Mss. Codd. Veteres & Novae, Doctorum Virorum Notae & Emendationes, Et Indices accuratissimi. Recensuit Augustinus Bryanus. Londini, Ex Officinâ Iacobi Tonson & Iohannis Watts. *V Voll.* —— 7 *ff.* titulus atque praefatio; 6 *ff.*: Chronologia Daceriana, Plutarchi vitis accommodata; 4 *ff.*: de Plutarcho ex Fabricii Bibl. graeca aliisque; 3 *ff.*: de Plutarcho elogia; 13 *ff*: Variae lectiones ex Codice Germanensi, 415 et 105 pp. *Tom. II.* 594 pp *Tom. III.* 590 pp. *Tom. IV.* 611 pp. *Tom. V.* 468 pp. et 30 *ff.* indices. Fundamentum huius editionis est Francofurtiana editio, ex qua variae lectiones recusae sunt, additis novis ex codice msto Bibliothecae Sanct. Germain. et quinque aliorum Bodleianorum. Post mortem Bryani edidit *Moses de Soul* volumen IV. et V. Volumen primum est inscriptum MDCCXXIX., vol. II. III. IV. a. MDCCXXIII., et vol. V. a. MDCCXXIV. Effigies eorum, quorum vitae sunt descriptae, ex nummis delineatae exhibentur. Bibl. sen. Lips.

1809 — 1815, 8. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ, οἷς προςετεθησαν σημειωσεις και των Αὐτοσχεδιων ςοχασμων περι της Ἑλληνικης παιδειας, και γλωσσης ἀκολουθια. Φιλοτιμῳ δαπανῃ των ἀδελφων Ζωσιμαδων. Ἐν Παρισιοις, ἐκ της τυπογρ.* I. M. *Ἐβεραρτου. Αωθ'* sqq. *VI Voll.* —— Cum figg. 108 *franc.* Non solum aliorum suisque coniecturis, sed etiam aliis subsidiis litterariis, atque in his metaphrasi Amyoti gallica, usus est *Adam. Coraes* in emendando et mutando textu. Septuaginta exx. in ch. m. typis descripta sunt.

1812 — 1814, 12. PLVTARCHI VITAE PARALLELAE. Ad optimorum librorum fidem edidit Gf. H. Schaefer. Lips. sumptibus et typis C. Tauchnitzii. *IX Voll.* —— 4 *Th.* 12 *Gr.*, nunc 2 *Th.* 6 *Gr.*; ch. mel. 6 *Th.* 18 *Gr.*

1820 — 1821, 8. PLVTARCHI VITAE PARALLELAE. Nova editio accvrata in vsum praelectionvm academicarvm et Scholarvm. Lips., svmtib. I. A. G. Weigelii; Lvgd. Bat. ap. S. et I. Luchtmanns. *IX Voll.* —— 4 *Th.* 12 *Gr.*, nunc 2 *Th.* 6 *Gr.* Adpicti sunt paginarum numeri editionis Francofurtianae.

1825 — 1830, 12 mai. Plutarchi vitae. Curavit Gf. H. Schaefer. Lips., Teubner. *VI Voll.* —— IV, 450; 510; 495; 426; 344; ... pp. 7 *Th.*, ch. mel. 10 *Th.* 18 *Gr.* Correcte typis descripta editio est, sed laborat iisdem vitiis, quae priores editiones habent. *Schaeferus* enim neque nova subsidia critica, neque alia optimorum litteraria adhibuit. In notis tantum nuperrimus editor Plutarchi *Sintenis* in editione Periclis excurs. I. p. 269 sq. aliter ac omnes priores huius editionis iudices, qui magno cum plausu eam acceperunt, edicit haec: „Aegre dico, sed tamen dicendum est, *Caroli* (!) *Henrici Schaeferi* opera in Plutarcho posita non tantum effectum esse, quantum a tali viro exspectari poterat aut debebat adeo, siquidem quot locis pro acumine ac doctrina sua bene rem gessit in emendando, totidem fere, ut taceam coniecturarum insignem multitudinem temere receptarum, negligente et incauto usu praesidiorum, quot a libris parata sunt non emendavit sed interpolavit Plutarchum. Accipiat quisque ut volet: scio quid dicam, dicendum autem tanto magis putavi, quo pauciores et editionis illius indolem cognitam habent accuratius et de critico-

rum fide subsidiorum cogitarunt: ne eos commemorem, quos iusta alioquin tanti viri admiratio in hac caussa occaecavit. Attigi hanc rem iam nuper quum epistolam ad Godofredum Hermannum scriberem editam duobus abhinc annis una cum vita Themistoclis, ibique cum alios patefeci Schaeferi errores in librorum manuscriptorum usu, tum luculenter, opinor, demonstravi de codicibus Bodleianis primo ac secundo, ita interpolatis, ut paene indigneris talem ac tantum virum fere ubivis sordes eorum potuisse commendare. Nunc de alia re dicendum est, coniuncta tamen cum illa, quoniam et ipsa in crisi recte instituenda plurimum habet momenti et minus perspecta est a Schaefero. Nam quam tum praetermittebam lectionum Anonymi, qui dicitur, censuram, sperans fore, ut copiis quibusdam criticis Parisiis ad me allatis certius de iis iudicare possem, eam, quamvis ne nunc quidem acceperim quae exspectabam, diutius retinere nolui, quoniam vel sic probabiliter de multis demonstrare posse mihi videor quod valere arbitror nisi de omnibus, certe de plurimis, nihil eas esse nisi coniecturas vel interpretationes magis minusve probabiles. Ac fuerunt iam olim quibus admodum suspecta esset earum lectionum fides, quorum Reiskium hic nomino solum etiam infra a nobis commemorandum, nec defuerunt nostra memoria, qui idem monerent. Ac sane tam aperta res est, ut ne eos quidem fugere debeat, qui, ut verba Wyttenbachii in simili caussa mea faciam: „subito editionis emendationisve consilio in hunc indicem tamquam in segetem se coniiciunt, ubi pabulentur ac brevissimo tempore collectam scriptionis materiam auferant.“ Schaeferus tamen quoniam festinabat non dicam ipse quaesivit de pretio ac fide earum lectionum, sed aliorum admonitiones ita neglexit, ut non dubitasse videatur, quin ex libris manu scriptis sint petitae multisque earum aut commendandis aut recipiendis interpolaverit Plutarchi verba. Quamquam pertinet haec culpa etiam ad alios quosdam Plutarchi editores, quorum magna in miscenda scripturae varietate fuit levitas. Ea enim factum est, ut non paucis in locis quae uni alicui viro docto in mentem venit coniectura uno et altero confirmari dicatur libro manu scripto.“

Bbb) Plures delecti.

1544, 8. Ex PLUTARCHI Parallelis; Agesilai et Pompei vita, Graece. Paris., apud Antonium Augerellum, sub signo D. Iacobi, viâ ad S. Iacobum. [illegible]XLIV.

1744, 8. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΚΑΙ ΚΙΚΕΡΩΝ.* PLVTARCHI Vitae Demosthenis et Ciceronis parallelae, nunc primum separatim editae. Graeca recensuit, Latine reddidit, Notis illustravit Philippus Barton, A. B. Coll. Nov. Socius. Oxon., e typographeo Clarendoniano. —— 3 *sh.* 6 *d.*, ch. m. 1 *L.* In Anglia magni habetur.

1747, 8. Vitae selectae parallelae PLUTARCHI. In usum collegii Brunsvic. iussu et impensis Ducis Brunsvic., graecis (ut ait) marginalibus nunc primum elaboratis cum praefatione editae a Guil. Ch. Iusto Chrysandro. Helmstad.

1761, 8. Plutarchi Vitarum parallelarum Delectus. Graece et Latine, cum variantibus Lectionibus et doctorum Virorum notis. Dublinii. *III Voll.* —— Aliquot exx. etiam in ch. m. sunt impressa.

1761, 12. *Πλουταρχου βιοι παραλληλοι Θεμιστοκλεους και Καμιλλου, Αλεξανδρου και Καισαρος.* Plvtarchi Vitae Parallelae Themistoclis et Camilli, Alexandri et Caesaris, in vsvm Ivventvtis indice copioso illvstratae, a Lvd. Adolpho Bavmann. Hal., Orphanoph. MDCCLXI. —— II, 265 pp. et 15 *ff.* index. Rep. 1779.

1779, 12. — Altera editio. Hal., Orphanoph. MDCCLXXIX. —— 8 *Gr.* V. 1761.

1788, 8. PLUTARCHI Vitae Parallelae Themistoclis et Camilli, Alexandri et Caesaris, ad optimas editiones expressae, selectisque variorum notis illustratae. In usum Iuvenum graecae linguae studiosorum curavit C. H. Joerdens. Berol., Vieweg. —— *V.* 1797.

1789, 8 mai. Plutarchi Theseus et Romulus, Lycurgus et Numa Pompilius. Recensuit, explicavit indicibusque necessariis instruxit E. H. Leopold. Lips., Fritsch. —— 1 *Th.* 4 *Gr.* nunc 16 *Gr.*

1794, 8. Plutarchi vitae Demosthenis et Ciceronis, cum notis Wyttenbachii. —— *V.* eius delectum inscr.: *'Εχλογαι ἱστοριχαι.* Amstel. Rep. 1808.

1795, 8 mai. PLUTARCHI Marius, Sulla, Lucullus et Sertorius. Recensuit, explicavit, chronologia rerum memorabilium indicibusque necessariis instruxit E. H. G. Leopold. Lips., Fritsch. 1795. —— XXVI, 566 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.*, nunc 18 *Gr.* *Leopold* pro suo tempore multum praestitit, plus tamen in explicandis rebus et sermone, quam in arte critica exercenda.

1795, 8. PLUTARCHI Demosthenes et Cicero. In usum iuventutis literarum graecarum studiosae. Cum adnotationibus variorum adiectaque lectionis diversitate et indicibus necessariis. Opera I. G. Hutten. Tubing., impensis I. Ge. Cottae CIↃIↃCCICV. —— VI, 264 pp. 16 Gr. V. 1820.

1797, 8. PLUTARCHI vitae parallelae Themistoclis et Camilli, Alexandri et Caesaris. Ad optimas editiones expressae selectisque variorum notis illustratae. In usum juvenum graecae linguae studiosorum curavit C. H. Joerdens. Editio nova, cui indicem locupletissimum verborum et nominum adjecit I. H. Ch. Barby. Berol., Vieweg. —— 266, 71 pp. 14 *Gr.*

1800, 8. Plutarchs Timoleon, Philopoemen, die beiden Gracchen und Brutus. Zum Schulgebrauch herausgegeben mit kurzen Anmerkungen und einem erklärenden Wörterverzeichniss, von Gabr. Gf. Bredow. Altona, bei Hammerich. 1800. —— VIII, 218 pp. et 1 *f.* Corrigenda. 20 *Gr.* Rep. 1815.

1804, 8. Plutarchi vitae parallelae Alexandri et Caesaris. Commentarium iuventuti φιλέλληνι scriptum adjecit F. Schmieder. Hal. Magdeb. sumtibus Io. Iac. Gebaueri. 1804. —— VIII, 360 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Critice haec editio multum valet.

1808, 8. Plutarchi vitae Ciceronis et Demosthenis, cum notis Wyttenbachii. —— *V.* eius delectum inscr.: Ἐκλογαι ἱστορικαι. Edit. altera. Amstelod. *V.* 1794 et 1820.

1812, 8. Plutarchi Chaeronensis Vitae Timoleontis, Gracchorum et Bruti. Animadversionibus instruxit F. Wilh. Fabrici. Lips., sumt. Schwiekert MDCCCXII. —— IV, 180 pp. 16 *Gr.* Delectum animadversionum priorum interpretum, adiectis suis notis, dedit editor, qui pseudonymus est, et *Reisigium* fuisse suspicatur. V. *Schaeferi* editionem novissimam T. I. p. 399, 7.

1813, 12. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΣ ΣΥΛΛΑ.* Vie de Sylla, suivie du parallèle de Lysandre et de Sylla, par PLUTARQUE. Texte grec, avec notes, sommaires, variantes, et index, par I. B. Gail. à Paris, impr. de Delalain. —— Rep. 1822.

1814, 12. Vie de Sylla, suivie du parallèle de Lysandre et de Sylla par Plutarque. Paris, impr. de Eberhardt.

1815, 8. — Zweite vermehrte und verbesserte Ausgabe. Altona, Hammerich. —— 236 pp. 20 *Gr.* Hanc novam editionem post Bredovii mortem curavit *Kunisch*, atque usus est collatione codicis olim Palatini, postea in Bibliothecam Vaticanam, deinde in Bibl. Parisinam translati, ad vitam Timoleontis atque Bruti. Conf. ephem. litter. Jenens. 1815. supplem. no. 69. *V.* 1800 et 1821.

1820, 8. — Editio secunda. Tubing., Cotta. —— 16 *Gr.* V. 1795.

1820, 8. Plutarchi Vitae Demosthenis et Ciceronis, cum notis Wyttenbachii. —— *V.* eius Ἐκλογαι ἱστορικαι. Amstelod. *V.* 1808 et 1827.

1821, 12. Plutarchi vitae Tiberii et Caii Gracchorum, graece in usum studiosae juventutis, curante Eduardo Leprieur. Paris, impr. de Delalain.

1821, 8 mai. — Dritte vermehrte und verbesserte Ausgabe. Altona, Hammerich. —— 238 pp. 20 *Gr.* Non omnia editor *I. G. Kunisch*, ratione habita ad artem criticam, praestitit, quamquam secundis suis curis interpretationem passim emendavit. In vita Timoleontis atque nonnullis locis Philopoemenis novas varias lectiones adhibuit interpres, sed non ea cura, qua par erat.

1822, 12. — Paris, impr. de Delalain. —— *V.* 1813.

1824, 12. Vie de Cicéron, suivie du parallèle de Cicéron et de Démosthène, par Plutarque. Edition collationnée sur les textes les plus purs. Par Jos. Planche. Paris, impr. de Cosson.

1824, 12. Vie de Sylla, suivie du parallèle de Lysandre et de Sylla, par Plutarque. Edition collationnée sur les textes les plus purs. Par Jos. Planche. Paris, impr. de Cosson.

1826, 8. Plutarchi Philopoemen, Flaminius, Pyrrhus. Textum e codd. recognovit, perpetua annotatione instruxit, dissertationes de fontibus harum vitarum praemisit J. C. F. Baehr. Lips., Hahn. —— 78, XIV, 261 pp. 1 *Th.* Editor usus est quatuor codicibus mstis, quos etiam in textu constituendo secutus est. Inprimis assidue interpretatus est textum, respiciens ad Plutarchi usum dicendi. Conf. ephem. litter. Lips. 1828. p. 2185 sqq. *Iahnii* Annal. 1826. I. p. 263 sqq. *Seebodii* Krit. Bibl. 1827. p. 992 sqq. 1828. p. 708 sqq. ephem. litter. Jenens. 1829. no. 57. p. 449 sqq. Textus, qui dicitur, etiam separatim venditur, 78 pp., 6 *Gr.*, atque animadversiones pretio 18 *Gr.*

1827, 8. Plutarchi Vitae parallelae Demosthenis et Ciceronis. Ex recensione Wyttenbachii passim emendatae in usum

scholarum separatim editae. Lips., Hartmann (*nunc* Lehnhold). —— VI, 73 pp. 7 *Gr.* Ex *Wyttenbachii* Select. princip. histor. sive Eclogis histor. solus textus emendatior editus est.

1827, 8. Plutarchi Vitae Demosthenis et Ciceronis, cum notis Wyttenbachii et Bartoni commentario. —— V. *Wyttenbachii* Ἐκλογαὶ Ἱστορικαί; Selecta principum Historicorum. Lips., Hartmann (*nunc* Lehnhold). *V.* 1820.

1829, 8. Plutarchi vitae parallelae Demosthenis et Ciceronis. Graeca recognovit et in usum scholarum edidit C. H. Frotscher. Lips., Kühn. —— XXVIII, 96 pp. 9 *Gr.* *Schaeferi* textum, paucis mutatis, recudi iussit editor. Conf. Annal. Heidelb. 1831. p. 203 sqq.

1830, 8 mai. Plutarchi Aristides et Cato maior. Ex codd. et editt. veteribus recensuit et animadversionibus criticis instruxit Car. Sintenis. Accedunt Adamantii Corais annotationes selectae. Lips., libr. Hahn. MDCCCXXX. —— XXVIII, 122 pp. 12 *Gr.* Adhibitis tribus codicibus mstis et editionibus veteribus textum denuo constituit editor. Conf. ephem. litt. schol. 1832. II. no. 123 sqq. ephem. litt. Halens. 1832. supplem. no. 66.

1831, 12. Plutarque: Vie de Cimon, suivie du Parallèle de Cimon et de Lucullus. Texte grec avec sommaires et notes en français. Par M. A. Mottet. Paris, Delalain.

1832, 12. Vie d'Alcibiade, suivie du parallèle d'Alcibiade et de Coriolan, par Plutarque. Texte grec, avec sommaires et notes en français. Par E. G. Paris, Delalain. —— 1 *fr.* 50 *cent.*

1832, 8 mai. Plutarchi vitae Aemilii Pauli et Timoleontis. Verba scriptoris ad librorum antiquorum fidem recognovit, varietatem lectionis, commentarios et tabulas chronologicas adiecit I. C. Held. Solisbaci, sumtib. I. E. de Seidel. 1832. —— XX, 564 pp. 2 *Th.* 16 *Gr.* Ad codices praecipue orationem graecam emendavit; deinde eam luculenter magnis subsidiis adiutus, illustravit. Conf. ephem. litter. scholast. univ. 1833. no. 74. 75. 76.

1833, 8 mai. Plutarchi Vitae decem Oratorum. Recognovit annotationem criticam et commentarios adiecit Antonius Westermann. Accedit de auctore et auctoritate vitarum decem oratorum commentatio. Quedlinburgi et Lipsiae sumtum fecit libr. Thd. Beckeri. MDCCCXXXIII. —— XII, 100 pp. 18 *Gr.* Omnia fere subsidia litteraria editor, quae auxilium ipsi ferre potuerunt, adhibuit; collegit enim etiam notas singulas virorum doctorum ex iis libris, qui praeterea nihil ad Plutarchum pertinens habent. Maximi non solum commentarius sed etiam praemissa commentatio aestimanda est. Hunc esse librum Plutarchi ostendere Westermannus conatus est, consentiens *Alb. Gerh. Beckero*, qui de eadem re disputat in libro suo: Andokides übersetzt u. erläutert. p. 111—132. Conf. *Bährium* in Annal. Heidelberg. 1834. fasc. VI. p. 568 sqq. et *Carolum Sintenis* in ephem. litter. Scholast. 1835. no. 4. 5.

Ccc) Singulae vitae.

1) Alcibiades.

1822, 8 mai. Plutarchi Alcibiades. Textum e Codd. Parisinis recognovit, perpetua annotatione instruxit, dissertationem de fontibus huius vitae praemisit I. Ch. Fel. Baehr. Heidelberg. et Lips., sumt. C. Groos *etc.* 1822. —— XXXII, 280 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.* Textum, quem dicimus, emendatum exhibere voluit editor, adhibitis a se collatis codicibus mstis. Paris., de quibus in praefatione libro praemissa exposuit. Attamen nullas coniecturas, nec suas nec aliorum recepit, atque fundamentum editionis fecit Schaeferianum textum. Commentarius exhibetur a textu seiunctus a pag. 53 sqq., quo omnia fere illustrantur. Conf. tamen Annal. Heidelb. 1822. fasc. XI. p. 1091 sq. *Seebodii* Kritische Bibliothek 1824. p. 416 sqq. ephem. litter. Jenens. 1824. no. 208, et *Iani Bakii* censuram in Bibl. crit. nova Vol. II. p. 76—104.

2) Agesilaus.

1812, 8 mai. Plutarchi Agesilaus et Xenophontis Encomivm Agesilai. In Scholarvm vsvm edidit, notis et indice illvstravit Detl. C. Gu. Baumgarten-Crusius. Lips. in bibliop. Gerh. Fleischeri iun. cIɔIɔcccxII. —— VIII, 188 pp. 16 *Gr.*

1820, 12. Plutarchi vita Agesilai; in usum gallicae et graecae juventutis, curante C. Nicolo Poulo. Paris., impr. A. Delalain.

1829, 12. Vie d'Agesilaus. Par Plutarque. Edition collationnée sur les textes les plus purs avec des sommaires, des argumens et des notes grammaticales, historiques, géographiques, par E. Lefranc. à Paris, Belin-Mandar et Devaux.

3) Marcellus.

1832, 12. Vie de Marcellus, par Plutarque; texte grec, avec sommaires

et notes en français. Par E. G. Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.* 50 *cent.* Sintenis in excursu I., adnexo suae editioni Periclis vitae, p. 281 dicit haec: „Omnium vitarum facile corruptissima vita Marcelli est: cuius rei complures sunt caussae, quas hic exponere longum est. Sed est ea etiam ab interpretibus peius tractata quam reliquae; habeo in eam quinque librorum mscr. scripturas ex quibus complures loci rectius poterunt constitui."

4) Cicero.

1813, 12. Vie de Cicéron, par Plutarque; texte grec, avec sommaire, notes et variantes, par I. B. Gail. à Paris, impr. d'Aug. Delalain.

1827, 12. Vie de Cicéron, par Plutarque. Texte grec, revu et corrigé par G. Duplessis. à Paris, chez Maire-Nyon.

1830, 12. Vie de Cicéron, par Plutarque. Texte grec, traduite et expliquée en français par Ricard, revue par M. Delaistre. Paris, A. Delalain. —— 4 *fr.* 50 *cent.*

1833, 12. Vie de Cicéron, par Plutarque. Texte grec avec sommaires et notes par E. G. Paris, Delalain. —— 1 *fr.* 25 *cent.*

5) Antonius.

1813, — 1824, 12. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ.* Vie d'Antoine, par Plutarque. Texte grec, avec notes, sommaire, variantes et index par J. B. Gail. Paris, impr. d'Aug. Delalain.

1824, 12. Vie d'Antoine, par Plutarque. Edition collationnée sur les textes les plus purs. Par Jos. Planche. Impr. de Cosson.

6) Demosthenes.

1813, 12. Vie de Démosthène par Plutarque; texte grec, avec sommaires, notes et variantes, par J. B. Gail. à Paris, impr. d'Aug. Delalain.

1830, 12. Plutarque. Vie de Démosthène, expliquée en français, *etc.* Traduction de D. Ricard, revue par M. Geruzez. Paris, A. Delalain. —— 4 *fr.* 50 *cent.*

7) Marius.

1815, 8. Vie de C. Marius, par Plutarque, texte grec avec notes et variantes par J. B. Gail. Paris, Delalain. —— 1 *fr.* 25 *cent.*

1616, 12. Vie de C. Marius, par Plutarque, texte grec, par M. Zalyk de Thessalonique, à l'usage des éleves. Paris, impr. d'Eberhard. —— 1 *fr.* 25 *cent.*

1825, 12. Vie de C. Marius. Par Plutarque. Texte grec. Paris, impr. d'Eberhard, chez Thomine. —— 1 *fr.*

1826, 12. Vie de C. Marius, par Plutarque, texte grec, avec analyses et notes en français, suivie d'une table des matières. Par V. H. à Paris, impr. d'Aug. Delalain. —— 1 *fr.* 80 *cent.*

1826, 12. Vie de C. Marius, par Plutarque, grec-latin, avec analyses et notes en français, suivie d'une table des matières. Par V. H. à Paris, impr. d'Aug. Delalain. —— 3 *fr.* 50 *cent.*

1829, 12. Plutarque. Vie de C. Marius, expliquée en français. Traduction de Ricard, revue par M. Genouille. Paris, A. Delalain. —— 4 *fr.* 50 *cent.*

1831, 12. Vie de C. Marius. Par Plutarque. Texte grec, revu et corrigé par un ancien professeur, avec sommaires français et notes. Paris, Maire-Nyon.

8) Pompeius.

1821, 12. Plutarchi vita Pompeii. Graece. Paris., Delalain.

1827, 12. Vie de Pompée, par Plutarque. Texte grec, avec sommaires et notes en français. Par V. H. à Paris, imp. d'Aug. Delalain. —— 1 *fr.* 80 *cent.*

1828, 12. Vie de Pompée. Par Plutarque. Edition collationnée sur les textes les plus purs, avec des sommaires, des argumens, des notes grammaticales *etc.* Par E. Lefranc. à Paris, chez Belin-Mandar et Devaux.

9) Sertorius.

1812, 12. Vita Sertorii, auctore Plutarcho. Graece. Paris., impr. Delalain. —— 1 *fr.*

1812, 12. Vie de Sertorius. Par Plutarque. Grec et Latin, avec notes et index, par J. B. Gail. Paris, Delalain. —— 2 *fr.* 25 *cent.*

1822, 12. Vita Sertorii, auctore Plutarcho, graece. Notis et indice illustravit I. B. Gail. Paris., impr. A. Delalain.

1833, 12. Vie de Sertorius, par Plutarque. Texte grec, avec sommaires et notes en français, par M. A. Mottet. à Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.* 50 *cent.*

10) Sylla.

1813, 12. Vita L. Sullae, auctore Plutarcho. Paris., impr. A. Delalain.

1830, 12. Plutarque. Vie de Sylla, expliquée en français. Traduction de Ricard, revue par M. Genouille. Paris, A. Delalain. —— 4 *fr.* 50 *cent.*

11) Pyrrhus.

1830, 12. Plutarque. Vie de Pyrrhus, texte grec et traduction de D. Ricard, avec analyses et notes en français, revue par M. Genouille. Paris, A. Delalain. —— 3 *fr.*

1830, 12. Vie de Pyrrhus, par Plutarque, texte grec, avec analyses et notes en français. Par M. Genouille. à Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.* 50 *cent.*

12) Lucullus.

1821, 12. Plutarchi vita Luculli. Graece, in usum gallicae et graecae iuventutis. Paris., impr. A. Delalain.

1830, 12. Vie de Lucullus. Par Plutarque. Edition collationnée sur les textes les plus purs, avec des sommaires, des argumens, et des notes grammaticales, historiques, géographiques. Par E. Lefranc. à Paris, Belin-Mandar et Devaux.

13) Caesar.

1820, 12. Plutarchi vita C. Iulii Caesaris, in usum gallicae et graecae juventutis, curante C. Nicolo Poulo, Smyrnaeo. Paris., impr. A. Delalain.

1825, 12. Plutarchi vita Caii Julii Caesaris. Paris., impr. d'Eberhart. —— 1 *fr.* 50 *cent*,

1831, 12. Plutarque. Vie de C. J. César, expliquée en français par M. Beleze. à Paris, A. Delalain. —— 5 *fr.*

14) Pericles.

1820, 12. Plutarchi vita Periclis; in usum gallicae et graecae juventutis, curante C. Nicolo Poulo. Paris., impr. A. Delalain.

1828, 12. Plutarque. Vie de Pericles, en grec et en français; precédée d'une dissertation sur l'art de traduire. Par H. Lecluse. à Toulouse, chez Vieusseux.

1829, 12. — Texte grec. Edition revue par H. Lecluse. à Toulouse, chez Vieusseux.

1835, 8. Plutarchi Pericles. Recensuit et commentariis suis illustravit Carolus Sintenis. Accedunt excursus. Lipsiae sumtibus Caroli Focke. MDCCCXXXV. —— VI, 330 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* In hac paranda editione, in qua oratio Plutarchi graeca, subiectis variarum lectionum notis, legitur p. 1—52, et p. 53—266 commentarii editoris exhibentur, praeter alia subsidia, editor usus est duorum codicum mstorum variis lectionibus, quas ei ipsi tradiderunt *I. C. Heldius* et *I. Ch. Baehrius*. Subiunxit deinde editor p. 267—321 quinque excursus, quorum primus est inscriptus: Anonymi, qui dicitur, lectionum fides et auctoritas examinantur; secundus autem (p. 298 sqq.): De fragmentis Cratini comici; tertius (p. 302 sqq.): Quo ostenditur Aelium Aristidem nonnulla ex Plutarcho in rem convertisse suam; quartus (p. 305 sqq.): De *εις* praepositionis usu quodam; quintus (p. 313 sqq.): De Idomenei Lampsaceni vita et scriptis. Deinde p. 322 sqq. exhibetur: Index rerum et verborum, et p. 330 in calce aliquot Corrigenda. Sintenis rem suam, ratione habita et artis criticae et explicationis rerum, bene agit.

15) Aristides.

1820, 12. Plutarchi vita Aristidis; in usum gallicae et graecae juventutis, curante C. Nicolo Poulo, Smyrnaeo. Paris., impr. A. Delalain.

1829, 12. Vie d'Aristide. Par Plutarque. Edition collationnée sur les textes les plus purs, avec des sommaires, des argumens, et des notes grammaticales, historiques, géographiques. Par E. Lefranc. à Paris, Belin-Mandar et Devaux.

16) Themistocles.

1820, 12. Plutarchi vita Themistoclis; in usum gallicae et graecae iuventutis, curante C. Nicolo Poulo, Smyrnaeo. Paris., impr. A. Delalain.

1829, 8 mai. Plutarchi Themistocles. Ex codice Parisino recensuit et integra lectionis varietate et brevi annotatione critica instruxit Carolus Sintenis, Servestanus. Lips., sumt. libr. Hahnianae. MDCCCXXIX. —— XXIV, 53 pp. 6 *Gr.* Haec editio nihil habet, nisi textum, cuius fundamentum est editio Stephaniana, emendatum ad editiones veteres (Aldinam, Juntinam, Basileensem), gallicum Amyoti versionem (in duabus editionibus), atque unum codicem Paris. a Baehrio collatum. Fragmenta poetarum, quae in hac vita leguntur, suis metris *Gf. Hermannus* restituit. Variae lectiones in margine infima, textui subiectae, indicantur.

1832, 8 min. Plutarchi Vita Themistoclis. Recensuit et commentariis suis illustravit Carolus Sintenis. Praecedit epistola ad Godofredum Hermannum, virum illustrem. Lipsiae sumptum fecerunt Weidmanni. MDCCCXXXII. —— LXXII, 220 pp. 1 *Th* 6 *Gr* In epistola editioni praemissa errores Schaeferi, quos ille in Plutarcho edendo commisit, multis exemplis collustravit editor, exponens de subsidiis criticis Plutarcheis. In textu huius novae maiorisque editionis constituendo nova non adhibere potuit editor; attamen multa textus vitia, quae in editione minore comprehenduntur, sustulit. In commentario orationem atque rem illustravit. Conf. ephem. litter. scholast. 1833. no. 22. p. 169 sqq. et *Gf. Hermannum* in *Iahnii* Nov. Annal. Vol. VII. p. 35 sqq.

17) Brutus.

1833, 8. Plutarchi vita M. Bruti. Edidit atque illustravit A. Sal. Voegelinus. Turici, sumt. Orelii, Fueslini et soc. —— XII, 118 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Inprimis res illustrare sibi proposuit editor, et sermonem Plutarchi, ubi autem non omnino felix fuit. De textu autem edendo ipse dicit praef. p. VIII. haec: „Denique criticam curam eo tenus saltem non neglexi ut ubique singularum lectionum auctoritatem accurate indicarem, id quod vel in novissima Plutarchi editione interdum desideramus, scriptorisque verba passim quidem emendare vel praesertim ab aliorum coniecturis liberare tentarem. Proprias vero critici partes suscipere audacius mihi videbatur neque acumine huic arti necessario satis praedito et a codicibus plane destituto. Quamquam si quod sentio fatendum est, donec meliores etiam Parisinis illis adhuc collatis reperiantur, vix multum inde subsidii huic scriptori allatum iri opinor. Textum igitur quem aiunt genuinum Plutarchi me exhibere minime confido; satisque contentus sum si nihil ipso indignum et quaedam prioribus rectiora protulerim.“ Conf. *Caroli Sintenis* censuram huius editionis in ephem. litter. scholast. 1834. no. 47. 48. 49.

18) Fabius.

1825, 12. Plutarchi ex vita Fabii Excerpta. Graece. à Avignon, impr. de Fr. Seguin.

19) Lycurgus.

1820, 12. Plutarchi vita Lycurgi; in usum gallicae et graecae juventutis, curante C. Nicolo Poulo, Smyrnaeo. Paris., impr. A. Delalain.

20) Alexander.

1820, 12. Plutarchi vita Alexandri; in usum gallicae et graecae juventutis, curante C. Nicolo Poulo, Smyrnaeo. Paris., impr. A. Delalain.

21) Philopoemen.

1820, 12. Plutarchi vita Philopoemenis; in usum gallicae et graecae juventutis, curante C. Nicolo Poulo, Smyrnaeo. Paris., impr. A. Delalain.

22) Timoleon.

1820, 12. Plutarchi vita Timoleontis; in usum gallicae et graecae juventutis, curante C. Nicolo Poulo. Paris., impr. A. Delalain.

1826, 12. Plutarchi vita Timoleontis. Paris., impr. Eberhart. —— 1 *fr.* 25 *cent.*

23) Theseus.

1820, 12. Plutarchi vita Thesei; in usum gallicae et graecae juventutis, curante C. Nicolo Poulo. Paris., impr. A. Delalain.

24) Phocion.

1820, 12. Plutarchi vita Phocionis; in usum gallicae et graecae juventutis, curante C. Nicolo Poulo. Paris., impr. A. Delalain.

25) Pelopidas.

1820, 12. Plutarchi vita Pelopidae; in usum gallicae et graecae juventutis, curante C. Nicolo Poulo. Paris., impr. A. Delalain.

Ddd) Excerpta.

1817, 12. Nouveaux Extraits des vies de Plutarque. Texte grec, suivies d'un Vocabulaire donnant les sens de tous les mots qui y sont contenus. Par C. A. F. Fremion. à Paris, impr. d'Eberhart. —— 1 *fr.* 50 *cent.*

1822, 12. Plutarque, ou Abrégé des vies des hommes illustres de ce célèbre écrivain, avec des leçons explicatives des leurs grandes actions. Par M. le chevalier de Propiac. Quatrième édition, revue et corrigée. à Paris, chez Gérard. *II Voll.* —— *V.* 1827.

1823, 12. Plutarchi selecta loca e vitis illustrium Romanorum. Ad usum scholarum. Nova editio, accurate ad meliorum codicum fidem emendata. Graece. Paris., A. Delalain. —— 2 *fr.*

1825, 12. Historiae selectae, ou Histoires choisies d'Elien, de Xénophon, d'Hérodote, de Plutarque *etc.* (à l'usage de la troisième: première partie); à l'usage de quatrième: première partie; à l'usage de la deuxième: première partie; (à l'usage de la rhétorique; première partie.). Paris, impr. d'Eberhart.

1826, 8. *F. Philippi's* kleiner griechischer Plutarch, ein Förderungsmittel des Privatfleisses beim Unterrichte in der griechischen Sprache für Schule und Haus. Leipz., Cnobloch. —— V, 143 pp. 9 *Gr.* Textui addita est versio germanica. Conf. *Iahnii* Annal. Vol. V. p. 311 sqq. ephem. litter. Jenens. 1829. supplem. no. 47. p. 367 sqq. Sunt autem tredecim excerpta in hoc delectu, quae *F. Jacobsius* in sua Chrestomathia inscr.: Elementarbuch, notis adiectis, exhibuit.

1827, 8. A selection of the lives of Plutarch, abriged for the use of schools. By W. Wavor. London, Longman and C. —— 5 *sh.* 6 *d.*

1827, 12. — Vme édition, revue et augmentée. à Paris, chez Gérard. *II Voll.* —— *F.* 1822.

1830, 12. Les historiens grecs, ou Choix des morceaux les plus intéressans de leurs ouvrages, liés entre eux par des analyses. Par F. Legay. Seconde édition, troisième partie.: Plutarque — Thucydide. à Paris, Hachette.

1833, 12. Nouveaux extraits des vies de Plutarque. Illustres Grecs, comparés aux illustres Romains, avec des notes philologiques et critiques. Par Fleury Lécluse. Texte grec et traduction française de Ricard, revus par l'éditeur. à Paris, A. Delalain. —— 4 *fr.* 50 *cent.*

1833, 12. Nouveaux extraits de vies de Plutarque. Texte grec, revu par l'éditeur. à Paris, A. Delalain. —— 2 *fr.*

BB. Moralia.

Aaa) Omnes libri.

1509, f. PLVTARCHI OPVSCVLA. LXXXXII. *Index Moralium omnium, et eorum, quae in ipsis tractantur, habetur hoc quaternione. Numerus autem Arithmeticus remittit lectorem ad semipaginā, ubi tractantur singula. (Hic est titulus in fronte; eodem folio proxima pagina legitur Aldi epistola ad Iacobum antiquarium Perusinum, scripta mense Martio a. MDIX. Sequitur: ΠΙΝΑΞ. Proximum est Hieronymi Alexandri Mottensis epigramma graecum in hanc editionem; ultimo loco exhibetur praefatio graece scripta Demetrii Ducae Cretensis. In fine:)* Venetiis In aedibus Aldi & Andreae Asulani Soceri. mense Martio. M. D. IX. —— 8 (non 16, ut *Renouard* dicit) non num. *ff.*, 1050 pp. et 1 *f.* cum Aldi insigni typogr. Haec est rarissima atque princeps editio Moralium. Ex praefatione *Demetrii Ducae Cretensis*, qui fortasse in hoc libro typis describendo operarum menda corrigebat, pars ultima de hac editione nos edocet; itaque eam hic repetimus. Est autem: „Δημήτριος Δούκας ὁ Κρὴς, τοῖς σπουδαίοις εὖ πράττειν. — Τοιαύτης μὲν οὖν ἠξιώθητε δωρεᾶς, Ἄλδου Χορηγοῦντος, ἡμῶν τε διορθούντων. Ὑμέτερον δ' ἂν εἴη, τὸν ἡμέτερον κάματον εὐγνωμόνως ἀποδέξασθαι, μηδ' ἐκφαυλίζειν, εἴτι που γραμμα διεσραμμένον ἢ ἄλλό τι τοιοῦτον ἡμᾶς παρέδραμεν, οὐκ ὂν ἐμποδὼν οὐδὲ τοῖς μήπω φωνῆς γευσαμένοις Ἑλληνικῆς. Πολλοὶ μὲν ἀπείρως ἔχοντες τῆς περὶ τὸ διορθοῦν φιλοπονίας, ἢ βέλτιον εἰπεῖν ταλαιπωρίας, καὶ τοῦ Γνῶθι Σαυτὸν ἀμνημονοῦντες, ὅλως τε σοφοὶ δοκεῖν ἐφιέμενοι μεγάλῃ τῇ φωνῇ λαρυγγίζουσι, „Ὀξεῖα ἀντὶ βαρείας ἐτέθη, παῖε παῖε τὸν κατάρατον, διέφθαρται γὰρ ἡ βίβλος ἣν ἐκεῖνος ἐπετέτραπτο κατασκευάσαι τοῖς φιλολόγοις ὁλοσχερῆ τε καὶ ἀνενδεᾶ." Ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τοῖς ἀντιγράφοις οἷς ἐνετύχομεν, οὕτως ὠρθογραφήσαμεν τουτουσὶ τοὺς τύπους, ὥςε καὶ τὸν μῶμον αὐτὸν ἐνταῦθα μηδὲν ἂν ἔχειν τέλεον μωμήσασθαι, ἐκτὸς τῶν μηδενὸς ἀξίων· εἴτις μὴ φιλαπεχθημόνως ἀλλ' εὐκρινεῖ γνώμῃ καὶ σαφεῖ κρίνειν ἐθέλοι. Τά γε μὴν ἀνηκέςως διεφθαρμένα, μηδὲν τολμήσαντες καινοτομεῖν ἡμεῖς, καταλείπομεν ὑμῖν τοῖς σοφοῖς δεόμενα θεραπείας τυχεῖν. Ἔῤῥωσθε." *Wyttenbachius* in praefatione ad suam editionem Vol. I. p. lxxxiii sqq. de hac editione iudicat haec: „Scriptura contextus Aldini, *Moralium* Plutarcheorum, multis quidem partibus mendosa, habet illa tamen auctoritatem codicum scriptorum. Nam et aliis in libris Auctorum edendis spectata et probata est Aldi religio: nec dubium esse potest quin Plutarcheos libros expresserit e Bessarionis codicibus, hodieque servatis in bibliotheca D. Marci

Venetiis: quod equidem facile agnoscere potui e collatione, quam habeo, illorum codicum. Praebuerunt sane singuli multis in locis novas easque bonas lectiones: universi plerumque fere Aldinam scripturam referunt, ubi inter se consentientes a Stephaniana dissentiunt. Huc accedit Demetrii Ducae testimonium, affirmantis se reddidisse codicum scripturam, eamque praesertim in locis corruptis et insanabilibus intactam exhibuisse. Quod testimonium, ut tantam certe fidem habet quantam tribuere debemus homini honesto nec ulla fraude cognito, ita confirmatur indiciis illis quae modo exposuimus. Sed menda hujus editionis, innumerabilia sane illa, duplicis sunt generis. Alterum eorum quae in ipsis codicibus exstant gravia et altius inhaerentia: quae ita, uti erant, relicta, nec per conjecturam mutata esse, adeo nil detrahit laudibus Aldinae ut ejus etiam auctoritatem et fidem magnopere augeat. Alterum genus mendorum est eorum quae a typographi, in primis correctoris, negligentia proficiscuntur: quod genus in Aldina longe frequentissimum esse ne ipse quidem dissimulare potuit Demetrius corrector, quippe futuros reprehensores occupare atque elevare studens. .... Menda typographica huius editionis utrum typothetae an correctori Demetrio tribuenda sint, non statuo: admissa certe sunt plurima, atque adeo in ipsa Demetrii praefationis et Indicis parte a nobis exhibita. ... Sint igitur, ut sane sunt, in Aldina *Moralium* Plutarcheorum editione, menda typographica plurima: sunt tamen, exceptis paucissimis, ejusmodi ut correctionem ita facilem et manifestam habeant, quae vel mediocriter Graece doctum fugiat neminem. In reliqua scriptura, quamvis multis partibus mendosa et lacunosa, quum scriptos codices retulerit, ipsa quoque Editio instar scripti codicis censenda est." Editio haec est rarissma fere omnium Plutarchearum.

1542, f. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ ΗΘΙΚΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΕΝ ΟΙΣ ΜΥΡΙΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΚΑΤΩΡΘΩΤΑΙ.* PLVTARCHI CHAERONEI MORALIA OPVSCVLA, MVLTIS MENDARVM MILIBVS EXPVRGATA. *Infra insigne Frob.* FRO||BEN. BASILEAE PER HIER. FROBENIVM ET NIC. EPISCOPIVM. M.D.XLII. *In fine:* BASILEAE EX OFFICINA FROBENIANA PER HIERONYMVM FROBENIVM ET NICOLAVM EPISCOPIVM M.D.XLII. —— 6 *ff.* praefixa, 877 pp., et 1 *f.* cum insigni typ. Frob. „*Moralibus* nulla est praemissa vel praefatio, vel admonitio," dicit *Wyttenbachius* in praefatione sua ad Vol. I. p. lxxxvii. Est autem haec editio ex Aldina ita diligenter expressa, ut paucissima tantum menda typographica Aldinae relicta sint. Praeterea neque multa sunt correcta, neque vero lacunae expletae. Etiam librorum Moralium ordo in hac editione idem est, qui in Aldina, nisi quod *Galbae* proxime subiicitur *Otho*. — Nam hae duae Vitae ab antiquis librariis fere Moralium volumini addebantur. *Πιναξ* denique, seu Index Graecus librorum Moralium idem est qui in Aldina. Bibl. sen. Lips.

1574, f. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ φιλοσοφων τε και ἱστορικων ἐξοχωτατου ΜΙΚΤΑ ΣΥΝΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΗΘΙΚΑ τοις πολλοις λεγομενα.* PLVTARCHI CHAERONENSIS Philosophorum & Historicorum principis VARIA SCRIPTA, quae MORALIA uulgo dicuntur, uere autem Bibliotheca & Penus omnis doctrinae appellari possunt. *Incredibili cura ac labore*, & *fide summa, multis mendarum millib. expurgata, Indicib. locupletiss. instructa*, à GVIL. XYLANDRO Augustano: & inclytae ac florentiss. BASILEAE honoris gratia dedicata. *Cum priuilegio Caesareae Maiestatis ad annos* X. BASILEAE PER EVSEBIVM EPISCOPIVM & Nicolai Fr. haeredes. MDLXXIIII. —— 4 *ff.* praefixa, 679 pp., et 22 *ff.* index. Praefixa est epistola *Xylandri* dedicatoria ad Civitatis Basileae Proceres Senatumque. De hac editione docet *Wyttenbachius* in sua praefatione ad Vol. I. p. CV. haec: „Annotationes huic editioni nullae sunt additae; quod satis esse duceret Xylander eas Versioni adjecisse. *Galbam* et *Othonem*, quos priores editiones *Moralibus* adjunctos habuerant, omisit: ut jam in Latina Interpretatione ex *Moralibus* ad *Vitas* eos transtulerat. Graeca Plutarchi scriptura emendatior reddita est receptis melioribus lectionibus multis, cum e codice Episcopiano, tum in primis correctionibus compluribus quae jam in Versione expressae erant: paucissimis, iisque levibus, in mutationibus cum Stephaniana editione consentit: quas utrum ab illa assumserit, an ex suo ipse apparatu exprompserit Xylander, statuere non ausim: plurimarum certe et maximarum quae in explendis lacunis versantur, cujusmodi permultae sunt Stephanianae mutationes in *Symposiacis Quaestionibus*, rationem nullam habuit."

1795—1800, 4 mai. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ ΤΑ ΗΘΙΚΑ.* PLUTARCHI CHAERONENSIS MORA-

& ɔ ʀ A B C D E F G H I K L M N O P Q R Oēs sunt q̄terni p̄ter ɔ ʀ q, sunt q,nterniōes. Diis auspicibus, Libro qui Vitae Plutarchi inscribitur, non sine maxima diligentia multorumq3 antiquorum uoluminum continua lectione, summa manus imposita est. Florentiae in aedibus Philippi iuntae. Anno uirginei partus, humanaeq3 Salutis. M.D.XVII. Die xxvii. mensis Augusti. Leonis X. Papae nostri anno quinto. —— 344 num. *ff.* et 1 *f.* cum Iuntae insigni typogr. Ut *Renouard* fatetur in suo libro: Annales de l'imprimerie des Aldes (Paris 1825, 8) T. III. p. 377, hanc editionem non vidit, quae rarissima esse videtur. Ex codice msto Marcelli Virgilii expressa est, at non eadem diligentia, qua par erat, curata. Typographus inscripsit librum: „MARCELLO VIRGILIO REI. P. FLORENTINAE A SECRETIS PHILIPPUS IUNTA. S.", et dicit in epistola dedicatoria: „Non possum Clarissime Marcelle, nō publice tibi gratias agere cū & priuatim egerim, q, cum iam dudum aliquorum suasu qui plurimum graecis litteris incūbunt, Plutarchi Cheronei uitas in nostra officina excudere cogitauerim, essetq; mihi impedimento q, optimo exemplari carerem, tu ob egregium tuum in litteras amorem .... codicem tuum ad communem studiosorum utilitatem, castigatissimum, nobis commodasti .... sanauimus enim tuo exemplari tot uulnera ut si ipse Plutarchus reuiuiscat non aliter se scripsisse fateatur." Iunta ipse editionem pretio duorum ducatorum vendidit, v. *I. Heumanni* Documenta litter. (Altorf. 1758, 8) p. 524. Bibl. acad. Lips.

1519, f. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΈΝ ΒΙΟΙΣ ἙΛΛΗΝΩΝΤΕ ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΩΝ. μϑ'.* PLVTARCHI QVAE VOCANTVR PARALLELA. HOC EST, VITAE ILLVSTRIVM VIRORVM GRAECI NOMINIS AC LATINI, PROVT QVAEQVE ALTERI CONVENIRE VIDEBATVR DIGESTAE. *Infra Aldi insigne typ., inscr.* ALDVS || M. R. *In fine:* ✿ aα bβ cγ dδ eε fζ gη hϑ iι kκ lλ mμ nν oξ pο qπ rϱ ſσ tτ uυ xφ yχ zψ aaαα bbββ ccγγ ddδδ eeεε ffζζ ggηη hhϑϑ iiιι kkκκ llλλ mmμμ nnνν ooξξ ppoo qqππ rrϱϱ ſſσσ ttττ uuυυ. Oēs Quaterniones pter ✿ Duernionem, & uu Quinternum. VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET ANDREAE SOCERI, MENSE AVGVSTO. M.D.XIX. —— 4 *ff.* praefixa, quorum ult. vacat, 345 num. *ff.*, et 1 *f.* cum insigni Aldi typ. et subscriptione. Hoc volumen inscripsit: „FRANCISCVS ASVLANVS PETRO BEMBO LEONIS. X. PONT. MAX. A SECRETIS SALVTEM P. D." et dicit in hac dedicatoria epistola haec: „sunt autem quas uitas appellant, non certe omnes quotcunq; olim conscripsit. quin neq; omnes illius. nam & Euagoras Isocratis est, & Agesilaus Xenophontis, sed quae paulo ante Florentiae nullo ordine uelut tumultuaria opera in lucem exiuerant. equidem ut plures numero inuenire non potui: ita multum & scripturae castigatione, & ordine hoc, quem à Plutarcho etiam seruatum fuisse contenderim propter seriem temporum Romanorum: libri totius pulchritudini afferre conatus sum. sustulissem profecto Agesilaum, atque Euagoram: nisi ita iam obtinuisset consuetudo: ut quae posterius imprimantur non diminuta sed auctiora, si fieri possit, existant. Factum est itaque necessitate potius quàm consilio, ut prudens admodum in hoc munere dando uiderer. quando nullum magis te dignum tota officina, ut arbitror, reperire potuissem." Huius editionis duae diversae classes esse videntur, ut *Reiskius* ad varias lectiones ab Bryane allatas, collatis cum iis, quas ipse repererat, Vol. I. p. XXIV. contendit. Hae enim diversitates tam multae sunt, ut errore collationis prodire non potuissent. His observatis, *Renouard* in libro suo: Annales de l'imprimerie des Aldes (Paris 1825, 8) T. I. p. 207 docet haec: „Ayant examiné cinq exemplaires qui tous se sont trouvés d'une même édition, je ne puis indiquer précisément comment on peut distinguer l'une de l'autre, ainsi que je l'ai fait au Démosthène. Je me borne à faire remarquer que celle q'on peut regarder comme la première, paroît faite d'après celle de Phil. Junta, 1517, in-fol. La seconde, au contraire, contient des leçons bien différentes, et le texte en est plus épuré. C'est cette dernière qui a été la base des réimpressions ultérieures de Basle, 1533, de H. Estienne, et autres: elle est effectivement bien supérieure, à celle de Ph. Junta."

1533 (non 1530), f. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΕΝ ΒΙΟΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΩΝ.* PLVTARCHI QVAE VOCANTVR PARALlela: hoc est, uitae illustrium uirorum graeci nominis ac latini, prout quaeque alteri conuenire uidebatur, accuratius quàm antehac unquam digestae. BASILEAE M.D. XXXIII. *In fine f.* 369 *b*: *Εν βασιλεια της γερμανιας παρ' ἀνδρεια τῳ κραταν δρῳ και ἰωαννη τῳ βεβελιῳ, ἔτει ἀπ' της ϑεογονιας ͵αφλγ'.* —— 4 *ff.* praefixa, 369 num. *ff.*, et 1 *f.*, in cuius pag. aversa est insigne typogr. Sicut ex praefatione apparet, hanc editionem videtur curasse *Simon*

Grynaeus; praefatus enim est, sed nihil quod ad Plutarchum pertineat, cuius ne nomen quidem memoratur. *Wyttenbachius* in sua praefatione ad Vol. I. p. LXXXVII. de hac vitarum editione iudicat: „Quidquid ... ipsius cognovi editionis usu, ac totum fere huc redit, ut affirmare possim corrigendae scripturae provinciam diligenter administratam esse idque ab homine haud indocto: typographica Aldinae menda, exceptis paucissimis, sublata: graviora vetera menda, quae quidem unius aut paucorum depravatione verborum constarent, nonnulla, nec multa tamen, correcta: lacunas vero expletas nullas.“ In *Eberti* Allgem. bibliograph. Lex. no. 17413 annus 1530 male legitur; hunc *Schweiger* secutus est. Bibl. acad. Lips.

1560, f. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΕΝ ΒΙΟΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝΤΕ, ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΩΝ.* ***PLVTARCHI CHAERONEI QVAE** vocantur **Parallela:** hoc est, **Vitae** illustrium virorum Graeci nominis ac Latini, prout quaeque alteri conuenire videbatur, accuratius quàm antehac vnquam digestae & castigatae. (**Infra est insigne typogr. inscr.:**)* FRO||BEN. ***Infra:*** BASILEAE M.D.LX. ***Pag.*** 878 ***etiam legitur:*** BASILEAE EX OFFICINA FROBENIANA PER HIERONYMVM FROBENIVM ET NICOLAVM EPISCOPIVM M.D.XLII.(?) ***Fol. ult. b habet insigne typ., ut in fronte est.*** —— 4 *ff* praefixa, 878 pp. Ebert indicat no. 17414 male 787 pp. Bibl. acad. Lips.

1723 — 1729, 4. PLUTARCHI VITAE PARALLELAE cum Singulis aliquot. Graece et Latine. Adduntur Variantes Lectiones ex Mss. Codd. Veteres & Novae, Doctorum Virorum Notae & Emendationes, Et Indices accuratissimi. Recensuit Augustinus Bryanus. Londini, Ex Officinâ Iacobi Tonson & Iohannis Watts. *V Voll.* —— 7 *ff.* titulus atque praefatio; 6 *ff.*: Chronologia Daceriana, Plutarchi vitis accommodata; 4 *ff.*: de Plutarcho ex Fabricii Bibl. graeca aliisque; 3 *ff.*: de Plutarcho elogia; 13 *ff*: Variae lectiones ex Codice Germanensi, 415 et 105 pp. *Tom. II.* 594 pp *Tom. III.* 590 pp. *Tom. IV.* 611 pp. *Tom. V.* 468 pp. et 30 *ff.* indices. Fundamentum huius editionis est Francofurtiana editio, ex qua variae lectiones recusae sunt, additis novis ex codice msto Bibliothecae Sanct. Germain. et quinque aliorum Bodleianorum. Post mortem Bryani edidit *Moses de Soul* volumen IV. et V. Volumen primum est inscriptum MDCCXXIX., vol. II. III. IV. a. MDCCXXIII., et vol. V. a. MDCCXXIV. Effigies eorum, quorum vitae sunt descriptae, ex nummis delineatae exhibentur. Bibl. sen. Lips.

1809 — 1815, 8. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ, οἷς προςετεθησαν σημειωσεις και των Αὐτοσχεδιων ςοχασμων περι της Ἑλληνικης παιδειας, και γλωσσης ἀκολουθια. Φιλοτιμῳ δαπανῃ των ἀδελφων Ζωσιμαδων. Ἐν Παρισιοις, ἐκ της τυπογρ.* I. M. *Ἐβεραρτου. Αωθ'* sqq. *VI Voll.* —— Cum figg. 108 *franc.* Non solum aliorum suisque coniecturis, sed etiam aliis subsidiis litterariis, atque in his metaphrasi Amyoti gallica, usus est *Adam. Coraes* in emendando et mutando textu. Septuaginta exx. in ch. m. typis descripta sunt.

1812 — 1814, 12. PLVTARCHI VITAE PARALLELAE. Ad optimorum librorum fidem edidit Gf. H. Schaefer. Lips. sumptibus et typis C. Tauchnitzii. *IX Voll.* —— 4 *Th.* 12 *Gr.*, nunc 2 *Th.* 6 *Gr.*; ch. mel. 6 *Th.* 18 *Gr.*

1820 — 1821, 8. PLVTARCHI VITAE PARALLELAE. Nova editio accvrata in vsum praelectionvm academicarvm et Scholarvm. Lips., svmtib. I. A. G. Weigelii; Lvgd. Bat. ap. S. et I. Luchtmanns. *IX Voll.* —— 4 *Th.* 12 *Gr.*, nunc 2 *Th.* 6 *Gr.* Adpicti sunt paginarum numeri editionis Francofurtianae.

1825 — 1830, 12 mai. Plutarchi vitae. Curavit Gf. H. Schaefer. Lips., Teubner. *VI Voll.* —— IV, 450; 510; 495; 426; 344; ... pp. 7 *Th.*, ch. mel. 10 *Th.* 18 *Gr.* Correcte typis descripta editio est, sed laborat iisdem vitiis, quae priores editiones habent. *Schaeferus* enim neque nova subsidia critica, neque alia optimorum litteraria adhibuit. In notis tantum nuperrimus editor Plutarchi *Sintenis* in editione Periclis excurs. I. p. 269 sq. aliter ac omnes priores huius editionis iudices, qui magno cum plausu eam acceperunt, edicit haec: „Aegre dico, sed tamen dicendum est, *Caroli* (!) *Henrici Schaeferi* opera in Plutarcho posita non tantum effectum esse, quantum a tali viro exspectari poterat aut debebat adeo, siquidem quot locis pro acumine ac doctrina sua bene rem gessit in emendando, totidem fere, ut taceam coniecturarum insignem multitudinem temere receptarum, negligente et incauto usu praesidiorum, quot a libris parata sunt non emendavit sed interpolavit Plutarchum. Accipiat quisque ut volet: scio quid dicam, dicendum autem tanto magis putavi, quo pauciores et editionis illius indolem cognitam habent accuratius et de critico-

1616, — 1627, — 1630, — 1659, — 1678, — 1700, — 1702, — 1704, — 1709, — 1719, — 1740, — 1745, — 1749, 8. —— *V.* Isocrates. I. Bb) 1) aa) *β*).

1619, 4. — graece, e recensione Francisci Fabricii, edit. studio I. Blocii. Magdeburg.

1658, 8. — edidit J. C. Suicer. Tiguri.

1663, 8. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΩΝ ΑΓΩΓΗΣ.* PLUTARCHI CHAERONENSIS DE LIBERORVM EDUCATIOME *Commentarius.* ACCESSIT INDEX ANALYTICUS adornatus à JO. HENRICO RAPP. *ARGENTORATI* Typis & Sumptibus Josiae Staedelii. MDCLXIII. —— 4 *ff.* praefixa, 62 pp., 66 *ff.*: index analyticus, et 2 *ff.*: Guilielmi Xylandri in Plutarchi libellum de liberis educandis Annotationes. E regione orationis graecae legitur versio latina.

1663, 8. Plutarchus de educatione cum versione et scholiis Francisci Fabricii. Antverpiae.

1678, 8. Fasciculus graecus (graece et latine) opera Wilhelmi. Heidelb. —— Rep. 1702.

1702, 8. — auctior, opera Schudt. Francof. ad Moen. —— *V.* 1678.

1702, 8. Plutarchi Chaeron. de Puerorum educatione libellus, analysi logica, grammatica, ethica, politica et historica illustratus a Pet. Westhusio. Cum indice duplici, uno particularum, altero vocabulorum. Hamburgi, Liebezeit. —— 8 *ff.* praefixa, 392 pp., et 15 *ff.* index prior, 37 *ff.* index posterior.

1705, 8. — graece et latine, ex recensione et cum notis Olai Hesychii. Lips.

1738, 8. Plutarchi Cheronensis *περι Παιδων αγωγης*, Aureus libellus, das ist: Das güldene Büchlein Plutarchi von der Kinderzucht Griechisch Vnd mit besondern Fleisse aus dem Griechischen übersetzt, auch mit nützlichen Anmerkungen aus der Philosophia, Historia, und Antiquitäten versehen, und zum Gebrauch der Schul- und Hauszucht sowohl Hoher als Niedriger, ans Licht gestellet von Joh. Casp. Keydel, Past. Catterstedt. Quedlinb., Ernst. —— Haec editio cum versione sua germanica nihil valet.

1739, 8. Plutarchi Chaeronensis *περι παιδων ἀγωγης* seu de puerorum educatione libellus analysi grammatica, interpretatione simplici ad textum graecum, & paraphrasi perspicva ad modum Joh. Minellii illustratus, studio Ch. Junckeri. Lips. Apud Maurit. Georg. Weidmannum. An. cIɔIɔccxxxix. —— 5 *ff.* praefixa, 381 pp.

1745, 8. Plutarchi libellus de Educatione Liberorum, graece, notis germanicis illustratus, et Isocratis Orationes tres. I. Ad Demonicum, II. Ad Nicoclem, III. Nicoclis, itidem Notis Germanicis illustratae a I. Christ. Clemanno. Hamb. ap. C. W. Brand. 1745.

1749 (*non* 1743), 8. *Πλουταρχου περι παιδων αγωγης.* Plutarchi de liberorum educatione commentarius cum nova interpretatione latina et adnotationibus Ch. A. Heumanni. Editionem curavit Guil. Xylandri suasque observationes addidit Iac. F. Heusingerus. Accedunt Indices locupletissimi. Lips., apud Mich. C. F. Mullerum MDCCXLVIIII. —— 11 *ff.*, 192 pp. Indices 98 *ff.* confecit I. H. Rapp., 2 *ff.* addenda et corrigenda. 12 *Gr.* Indices Rappii sunt ex editione a. 1663 exhibiti.

1757, 8. — graece et latine, ex recensione Olai Hesychii. Lips. —— 3 *Gr.*

1774, 8. Plutarchi liber de puèrorum educatione, in usum scholarum recensuit, selectas virorum doctor. suasque notas adjecit Abr. Kall. Hafn., Rothe. —— 8 *Gr.* Editor usus est editione Heusingeriana, cuius notas et indicem in brevi contraxit, atque nova quaedam addidit.

1775, 8. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ περι της των ἐλευθερων παιδων ἀγωγης.* Accedunt ejusdem Plutarchi et Marcelli Sidetae Medici fragmenta. Graece. Recensuit Joh. G. Schneider. Argentorati, Apud Joh. F. Stein 1775. Cum Venia Superiorum. —— 4 *ff.*, 120 pp. 12 *Gr.* Editor usus est codice msto Augustano, sed nihil de eo monuit. Duo autem Plutarchi fragmenta sunt ex libro quodam de anima scripto, et iam anno 1773 a Tyrwhitto Londini edita (v. infra 42). Notas criticas et exegeticas *Schneiderus* deprompsit ex Heusingeri apparatu, qui in eiusdem editione prostat, additis tantum codicis msti Augustani variis lectionibus, quae plerumque cum veterum editionum lectionibus consentiunt.

1790, 8. — Recensuit, emendavit, varias lectiones indicemque copiosissimum adjecit I. Ch. G. Bähreus. Hal., Orphanotr. —— 3 *Gr.*

1791, 8. PLVTARCHI de Educatione Liberorum Liber, Graece et Latine. Variorum Notas adiecit, suasque animadversiones immiscuit, Thomas Edwards,

LL. D. in vsum studiosae iuuentutis. Cantabrigiae 1791. —— 3 *sh.* 6 *d.* Conf. Monthly Rev. 1793. Iul. p. 257 — 264 et *Rich. Porsoni* Tracts and Miscellaneous Criticisms (Lond. 1815, 8) p. 84 — 102. ephem. litter. Jenens. univ. 1793. III. p. 622 sqq.

1793, 8. Plutarchi de Puerorum educatione libellus, emendavit explicavit Ch. Gf. Dan. Stein. Lips., Gabler. (Fischer & Fuchs.) —— 198 pp. 16 *Gr.* Textui subiecit editor varias lectiones veterum librorum; commentarium autem admodum magnum libro subiunxit. Conf. ephem. litter. Jenens. univ. 1793. III. p. 620 sqq. Neue allgem. deut. Bibl. Vol. XIV. P. I. p. 90 sqq. ephem. litter. Lips. 1793. IV. p. 629 sqq.

1815, 12. De l'education des enfans, par Plutarque. Texte grec, avec sommaire français et notes par J. B. Gail. à Paris, impr. d'A. Delalain.

1815, 12. Plutarchi de liberis educandis commentarius. Paris., A. Delalain.

1824, 8. Plutarch's von Chäronea Schrift von der Kinder-Zucht übersetzt und mit dem Ur-Text zur Seite. Herausgegeben von W. F. H. Seliger. Berlin, Oehmigke. —— 61 pp. 6 *Gr.* Textus, qui dicitur, graecus ex editione Wyttenbachiana expressus est. Versio saepe atque sine necessitate ab oratione graeca recedit. Perpaucae tantum notae in libri calce leguntur.

1833, 12. De l'éducation des enfans. Par Plutarque; texte grec, avec sommaires et notes en français, par V. H. Chappuyzi. à Paris, Maire-Nyon.

2) De audiendis poetis.

1566, 8. Plutarchi de audiendis poetis liber, atque libellus de vita Homeri, graece et latine et cum notis edidit Guil. Xylander. Basil., apud I. Oporinum. —— —— Haec est omnium fere rarissima editio, qua omnes editores caruerunt. Saepe autem Xylander in animadversionibus editioni graeco-latinae adiectis legentes ad eam ablegat.

1623, 4. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΩΣ ΔΕΙ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ.* PLVTARCHI CHAERONENSIS LIBER QUOMODO JVVENI AVDIENDA SINT POEMATA. HVGONE GROTIO interprete. —— *V.* Ioannes Stobaeus. Bb), ib. p. 1—79.

1672, 8. PLUTARCHI de audiendis poetis liber aureus, post accuratam Graeci & Latini textus emendationem, notis marginalibus, indice copioso & praefatione, *in quâ de Fato graecae linguae, aliisque memorabilibus jucunde disseritur,* illustratus a Georgio Weissio. Jenae. Excudebat Samuel Krebsius, Sumptibus Martini Mulleri. Bibliopolae Numburg. Anno MDCLXXII. —— 11 *ff.* praefixa, 128 pp. et 8 *ff.* index.

1689, 8. Tractatus PLUTARCHI De audiendis poetis, Cum Notis *M.* Christiani Guntheri, Odera Misnici, Illustris Gymnasii Portensis Conrectoris. Adjectus qvoque est Index latinus Rerum & Verborum locupletissimus. Lipsiae, Sumptibus Johannis Adami Pleneri Apud Johannem Colerum, Anno M.DC.LXXXIX. 8. —— 12 *ff.* praefixa, 421 pp., 28 *ff.* index, 1 vac. *f.*, et 2 *ff.*: Sphalmata typographica hic seorsim exhibentur correcta.

1690, 8. Tractatus PLUTARCHI de audiendis poetis, Cum notis *M.* Christiani Guntheri, Oderâ Misnici, Illustris Gymnasii Portentis Conrectoris. Adjectus qvoqve est Index latinus rerum & Verborum locupletissimus. Francofurti & Lipsiae, Sumtibus Pauli Zeisingii, Bibliopolae Helmstadiensis. Typis Johannis Cöleri, Anno MDCLXXXX. —— 12 *ff.* praefixa, 421 pp.; 29 *ff.* index.

1694, — 1753, 8. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ, Πως δει τον νεον ποιημαιων άχθειν. ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΟΣ ΝΕΟΥΣ Οπως ἀν ἐξ Ελληνικων ὠφελοιντο λογων.* Cum interpretatione *Hugonis Grotii.* Variantes Lectiones & Notas adjecit Johannes Potter, A. B. *Ex ΘΕΑΤΡΟΥ ἐν ΟΞΟΝΙΑ. Ειει θεογονιας αχξδ.* — Editio altera, in vsum iuuentutis academicae. Glasguae, in aedibus academicis excud. Andr. et Rob. Foulis, acad. typogr. 1753. —— Editio prima 1 *f.* continens tabulam aeri incisam et 3 *ff.* alia praefixa, 105 pp.; 1 *f.*, 41 pp. et 1 *f.* Bibl. sen. Lips. Rep. 1753.

1746, 8. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ πως δει τον νεον ποιηματων ακουειν.* PLVTARCHI Commentarius quomodo adolescens poetas avdire debeat. Graece et latine, ex interpretatione Xylandri recensuit emendavit animadversionibvs illvstravit I. Toh. Krebsivs. Lips. apud JOANN. WENDLERVM. 1746. —— 8 *ff.* praefixa, 200 pp., et 2 *ff.* index, et 1 *f.* corrigenda. Rep. 1778.

1753, 8 min. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ, ΠΩΣ ΔΕΙ ΤΟΝ*

ΝΕΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ. PLVTARCHI Chaeronensis libellus, quomodo iuueni audienda sint poemata, cum interpretatione Hugonis Grotii. Variantes lectiones et notas adiecit Ioh. Potter, A. B. Editio altera, in vsum iuuentutis academicae. Glasguae in aedibus academicis excud. Andr. et Rob. Foulis, acad. typogr. 1753. —— *V.* 1694.

1779, 8. — Secundis curis recensitum, emendatum, multisque animadversionibus illustratum edidit I. Toh. Krebsius. Lips., Fritsch. —— 14 *Gr.* Animadversionibus verbosis res et sermonem Plutarcheum bene illustravit; in corruptis autem locis minus bene versatus est Krebsius.

3) De audiendis philosophis.

1749, 8. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ* περι του ἀκουειν [των φιλοσοφων]. —— *V.* Eclogas ex optimis Graecis scriptoribus, ad vitam studiosae iuventutis informandam *etc.* (Turici, Orelli) p. 87—136. Additae sunt notae criticae ex codicibus mstis atque veteribus editionibus; ideoque ad criticam rationem aptae.

4) De discrimine amici et adulatoris.

1775, 8. PLVTARCHI Libellvs de discrimine amici et advlatoris graece primvm seorsim edidit, varietatem lectionis notavit, animadversiones Xylandri aliorvmqve ut et indicem vocvm graecarvm adiecit Ch. A. Kriegel. Lips. svmtv W. G. Sommeri. MDCCLXXV. —— XXIIX, 227 pp. et 1 p. Emendanda. 10 *Gr.*

1815, 12. De la manière de discerner le flatteur d'avec le véritable ami, par Plutarque. Texte grec, avec sommaire français et notes, par J. B. Gail. Paris, A. Delalain.

1815, 12. Plutarchi commentarius, quomodo possit adulator ab amico internosci. Paris., A. Delalain.

5) De utilitate ex inimicis capienda.

1531, 8. Plutarchi Libellus de utilitate ex inimicis capienda, Graece. Lovanii, ex Officinâ Rutgeri Rescii, sumptibus ejusdem ac Bartholomaei Gravii; vaenundantur apud Bartholomaeum Gravium sub Sole aureo. MDXXXI.

1619, f. — graece et latine. —— In *Casp. Dornavii* Amphitheatro Sapientiae Socraticae. T. II. p. 104 sqq.

1815, 12. Plutarchi de capienda ex inimicis utilitate libellus. Paris., A. Delalain.

1815, 12. De l'utilité, à retirer des ennemis, par Plutarque. Texte grec, avec sommaire français et notes par J. B. Gail. Paris, A. Délalain.

6) De fortuna.

1777, 8. PLVTARCHVS *ΠΕΡΙ ΛΥΣΩΠΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΥΧΗΣ* GRAECE ET LATINE. Nunc PRIMVM SEPARATIM PRODIIT CVM ANIMADVERSIONIBVS REISKII, SALMASII ET XYLANDRI. Varias lectiones duorum Codd. MSS. *MOSQVENSIVM* et suas animadversiones adiecit CHRISTIANVS FRIDERICVS MATTHAEI *ACCEDVNT PLVTARCHI FRAGMENTA QVAEDAM.* Impensis CHRISTIANI RVDIGERI Vniuersitatis Caesareae Mosquensis Bibliopolae Prostat etiam *Lipsiae* apud IO. FRID. IVNIVM et *Amstelodami* apud viduam H. MERKVS. Typis Vniuersitatis Mosquensis 1777. —— 7 *ff.* praef. 132 pp. Plutarchea fragmenta sunt deprompta ex codice msto Arsenii Violeti Mosquensi, quem etiam Matthaei descripsit. Rarus est libellus.

7) De virtute et vitio.

1532, 8. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ ΠΕΡΙ* ἀρετης και κακιας. PLVTARCHI Chęronei de virtute & vitio, libellus iam recens ęditus. M.D.XXXII. —— 8 *ff.*, quorum ultimum vacat. Praefatus est [: Nicolavs Faber Candido Lectori Salutem dicit] sic incipiens: „Amicvs qvispiam, nobis multis nominibus charus, optime Lector, libellum hunc grauissimi & doctissimi viri Plutarchi περὶ τῆς ἀρετῆς κὶ (!) κακίας, non ita pridem nobis obtulit, rogauitq; vt in studiosorum commodum, typis nostris excudendum & propagandum eum susciperemus, quo veluti παλιγγενεσια quadā, tersior & nitidior paulo, quam antea circumfertur, in publicum prodiret. Ego itaq;, qui semper nihil aeque in votis habuerim, quam communem discentium vtilitatē studiumq; quantum in nobis esset, sedulo & studiose iuuare ac promouere, precibus amicissimi nostri, & honestis &, vt spero Iuventuti φιλέλληνι frugiferis commotus, autoris eminentissimi opusculum, ob morum virtutumq; praecepta insigne nobileq;, continuo recepi, atq; à salebris prioris aeditionis, quae legentis cursum impedire possent, opera illius nonnihil repurgatum, prelo commisi.“ *etc.* Signata est. haec

praefatio: Lypsiae ex officina nostra Mense Iunio Anno M. D. XXXII. *F.* 7 habet; *Γνῶμαι Γρηγοριου Διστιχοι*, praemissa notitia: „Ne sequentes hae pagellę penitus, elegantes aliquot sententias facundissimi & grauissimi Theologi Gregorii Nazianzeni distichas .... non omnino alienae esse viderentur.“ *F.* 8 vacat. Bibl. acad. Lips.

8) Consolatio ad Apollonium.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 8. Plutarchi Oratio consolatoria ad Apollonium. *Graece.* —— *V.* Demosthenes. I. Bb) AA. Aaa) bbb) 1) bb) α).

β) Cum a. et l. notitia.

1830, 8. Plutarchi Consolatio ad Apollonium. Recognovit et commentariis illustravit Leon. Usterius. Accedit varietas lectionis et I. Casp. Orellii spicilegium criticum. Turici, formis et imp. Orelli, Fuesslini et soc. MDCCCXXX. —— VIII, 135 pp. 1 *Th.* Paucis emendatis repetiit *Usterius* textum *Wyttenbachii.* Inprimis in fragmentis poetarum emendandis versatus est, sed etiam in eo non satis praestitit. Commentarius autem maximi aestimandus locupletissimus est. *Orellii* emendationes pleraeque satisfaciunt, sed perpaucae sunt. Ceterum conf. ephem. litter. Lips. 1831. no. 83 sq. *Iahnii* Annal. nov. Vol. VI. p. 157 — 172. et Annal. Heidelberg. 1831. fasc. IV. p. 398—405. ephem. schol. litt. 1831. no. 41.

9) De tuenda valetudine.

1546, 8. Plutarchi Opusculum de tuendâ valetudine, Graece. Antverpiae, ex officina Ioannis Loei, Anno MDXLVI.

10) Septem Sapientum Convivium.

1547, 4. Plutarchi Convivium septem Sapientum, Graece. Paris., ex officinâ typographicâ Michaelis Vascosani MDXLVII.

1552, 8. Plutarchi Convivium septem Sapientum, Graece & Latine, & de Superstitione, Latine Gulielmo Plantio interprete. Lugd., apud Sebast. Gryphium MDLII.

1566, 8. *ΕΠΤΑ ΣΟΦΩΝ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ τȣ Πλουτάρχου.* LOCIS INNVMERIS EMENDATVM ET PRISTINAE INTEgritati restitutum per Gulielmum Plantium Cenomanum (?). *Infra Wecheli insigne typ.* PARISIIS, Apud Andream Wechelum. 1566. *Adiuncta est versio latina sub titulo:* PLVTARCHI CHAERONEI PHILOSOPHI, HISTORICIQVE CLARISSIMI, SEPTEM SAPIENTVM CONVIVIVM. *Interprete Guilielmo Plantio Cenomanno* (?). Ad Iacobum Huraultium magnum Franciae Acroatam. *Infra Wecheli insigne typogr.* PARISIIS, Apud Andream Wechelum. 1566. —— 35 pp. oratio graeca, 35 pp. versio latina. Tantum versioni latinae epistola laudata, quasi praefatio, praemissa est.

1649, 4. DANIELIS CLASENII Commentarivs in Plutarchi librum de septem Sapientum Convivio. Magdeburgi, Anno cIↄIↄcXLIX. typis et sumtibus Iohannis Mulleri. —— 4 *ff.* praefixa, 211 pp. et 1 *f.* addenda; 2 *ff.* catalogus, et 1 *f.* errata. Hic commentarius mirifica eruditione ornatus est, sed non omnino satisfacit atque admodum verbosus est. Convivium ipsum, graece et latine, legitur p. 1—47. Bibl. acad. Lips.

1711, 8. — graece. —— *V.* Platonis Symposium. I. Cc) 2) aa).

11) De superstitione.

1778, 8. PLVTARCHI LIBELLVS DE SVPERSTITIONE ET DEMOSTHENIS ORATIO FVNEBRIS In laudem Atheniensium, qui fortiter pro Patria pugnando caesi sunt ad Chaeroneam. Graece et Latine Cvm integris notis Reiskii, Sallieri, Taylori, Wolfii et Xylandri. Denuo recensuit, Varias lectiones trium Codd. Mss. et suas animadversiones adiecit Ch. F. [illegible]hâei. Typis Caesareae Mosquensis [illegible]ersitatis. Anno 1778. Prostat *Mosquae*, apud Christianvm Rvdigervm Vniuersitatis Caesareae Mosquensis Bibliopolam. *Lipsiae*, apud Io. Frid. Ivnivm. *Amstelodami*, apud viduam H. Merkvs. —— 12 *ff.* praefixa, 202 pp. Conf. de hac rara editione *Wyttenbachii* Bibl. crit. Vol. II. P. I. p. 124 sqq.

12) Apophthegmata.

1521, 4. Plutarchi Apophthegmata Regum et Imperatorum, ac Laconica. *Graece.* Lovanii apud Theodoricum Martinum Alostensem Anno MDXXI. Mense Aprili.

1530, 8. Plutarchi Apophthegmata, Graece. Parisiis ex Officina Gerardi Morrhii Campensis apud Collegium Sorbonae Anno MDXXX.

1568, 12. ΑΡΟΡΗΤΗEGMATA GRAECA Regum et Ducum, Philosophorum item, aliorumque quorundam ex Plutarcho et Diogene Laertio: cum Latina Interpretatione. Loci aliquot in Graeco contextu emendati fuerunt: aliorum autem quorundam emendationem, cum nostris editionibus Plutarchi et Laertii atque Stobaei accipies. Anno MDLXVII. Excudebat Henricus Stephanus, illustris viri, Huldrichi Fuggeri typographus. —— 16 *ff.* praefixa, 703 pp. Versio latina est *Raphaelis Regii*, quam Erasmianae praetulit. Deinde *Regii* atque Erasmi praefationes praefixit. Oratio graeca in paucis locis emendata exhibetur.

1606, 12. Apophthegmata philosophorum graecolatina ex PLUTARCHO selecta, una cum CEBETIS tabula. Ingolstadii.

1741, 4. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ, ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ. ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΛΑΚΩΝΙΚΑ. ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΑ. ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΛΑΚΑΙΝΩΝ.* PLUTARCHI, APOPHTHEGMATA REGUM ET IMPERATORUM. APOPHTHEGMATA LACONICA. ANTIQUA LACEDAEMONIORUM INSTITUTA. APOPHTHEGMATA LACENARVM. LONDINI, Apud GUL. DARRES, & CLAVD. DUBOSC. MDCCXLI. —— 2 *ff.* praefixa, 96, 92 pp. Deinde pag. 93 sq. legitur epimetrum *Michaelis Maittairii*, honoratissimo viro D^no^ Joanni Carteret datum; pag. 95 sq. index nominum; pag. 97 — 107: Miscel[illegible]ae Adnotationes in hos Plutarchi lib[illegible] ex variis scriptoribus collectae. [illegible] splendida.

1749, 8. Plutarchi Apophthegmata. Luciani dialogi IV. Prodici Hercules, Isocratis ad Demonicum oratio, et Cebetis tabula. In usum scholae Westmonasteriensis. Londini.

1768, 8. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ Ἀποφθέγματα βασιλέων καὶ στρατηγῶν.* ID EST, PLUTARCHI CHAERONENSIS Liber de Regum atque Imperatorum scite dictis, Quae Apophthegmata nuncupantur. Recensuit & ornavit STEPHANUS PEMBERTON, A.M. Coll. *Oriel.* Oxon. Socius. OXONII, E Typographeo Clarendoniano. MDCCLXVIII. —— xviii, 303 pp. 1 *f.*, quod saepe exx. deest, Errata continet. Versio latina textui, qui dicitur, subiuncta et plerumque fida est. Tres postremae paginae habent ex codice quodam msto Bodleiano, hic primum adhibito, varias lectiones. Editio correcte typis excusa est.

1779, 8 mai. PLUTARCHI Instituta et Excerpta Apophthegmata Laconica. Recensuit, animadversionibus illustravit, indiceque verborum Graecorum instruxit Theophil. Erdmann. Gierig. Lips., sumt. Suikerti. MDCCLXXIX. —— XIV, 52 pp. oratio graeca, p. 53 sq.: Stemmata Heraclidarum, p. 55 — 72 index; p. 73 et 74: Explicatio formarum doricarum quae leguntur in his libellis. Notis res bene illustrantur, etiam criticum usum editio praebet. 6 *Gr.*

1816, 12. Plutarchi apophthegmata regum et imperatorum. Paris., A. Delalain.

1827, 12. Apophthegmes de Plutarque, ou Paroles mémorables des rois et des généraux. Texte grec. Nouvelle édition, accompagnée de notes critiques, historiques, grammaticales, et suivie d'un vocabulaire. Par A. H. L. à Paris, chez A. Delalain. —— 1 *fr.* 80 *cent.*

13) Quaestiones romanae.

1637, 4. Plutarchi Quaestiones Romanae. Graece et Latine, cum Marci Zuerii Boxhornii commentario. —— Accesserunt *eiusdem Boxhornii* Quaestionibus Romanis. Lugd. Bat. MDCXXXVII.

1619, f. — Graece et Latine, cum Notis et animadversionibus Gu. Xylandri et Marci Zuerii Boxhornii. —— In *Graevii* Thesauro Antiquitatum Rom. T. V. p. 974 sqq.

14) Quaestiones graecae.

1795, 4. Ad Plutarchi Quaestiones graecas Commentatio I. Scripsit Ch. Gtli. Wernsdorf. *Progr. acad.* Helmstad., Fleckeisen. MDCCXCV. —— 49 pp. Auctor scriptionis p. 3 sqq. de libelli inscriptione *Αἰτίων* sive *Αἰτιῶν* docte disserit, eamque genuinam et a Plutarcho ipso profectam esse censet. Pag. 15 — 49 tres priores quaestiones graecas, graece et latine ex Reiskii editione, exhibet atque uberrimis notis illustrat Wernsdorfius.

15) De Romanorum fortuna.

1815, 12. De la fortune des Romains, par Plutarque. Texte grec, avec sommaire français et notes, par J. B. Gail. Paris, A. Delalain.

1815, 12. Plutarchi de fortuna Romanorum commentarius. Paris., A. Delalain.

1829, 12. De la fortune des Romains. Par Plutarque. Nouvelle édition, collationnée sur les textes les plus purs etc. Par E. Lefranc. à Paris, chez Belin-Maudar et Devaux.

16) De Alexandri fortuna.

1575, f. Alexandri vita, ex Plutarcho. Eiusdem Libri II de Fortuna vel Virtute Alexandri. —— Cum Arriani libro de expeditione Alexandri. *V.* ib. I. Cc) 2).

17) De Iside et Osiride.

1744, 8 mai. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΕΡΙ ΙΣΙΔΟΣ ΚΑΙ ΟΣΙΡΙΔΟΣ.* PLVTARCHI de Iside et Osiride liber: Graece et anglice. Graeca recensuit, emendavit, Commentario auxit, versionem novam anglicanam adjecit SAMVEL SQUIRE, A. M. Archidiaconus Bathoniensis. Accesserunt Xylandri, Baxteri, Bentleii, Marklandi conjecturae et emendationes. Cantabrigiae, typis academicis. *In fine:* Printed at Cambridge by J. Bentham, Printer to the University. M.DCC.XLIV. *Versionis anglicae titulus singularis est:* PLUTARCH's Treatise of Isis and Osiris translated into English. —— Editor ipse in sua praefatione de editionis ratione docet haec: „Textum libri ad vulgatam Editionem Francofurtensem dedi, nisi ubi menda egregia et manifesta novam Lectionem plane efflagitarent; collatis vero utcunque Codd. antiq. impressis prim. Ald. et utroque Basiliensi, variantibusque Lectionibus, quas ex Msto Petavii olim excerptas, ad calcem editionis suae reposuit Xylander. ●.. Novam ferme interpunctionem ubique induxi: cum enim haec legendi adminicula vett. Libris Mstis deessent prorsus, cur non mihi etiam atque primis illis Editoribus Sententiae distinguendae aequa potestas? —— Emendationes demum Xylandri, Baxteri, Bentleii et Marklandi una cum propriis Coniecturis et Adnotationibus edidi, ut nihil Tibi vel ad intelligendum Auctorem, vel ad corrigendum, si qua opus sit, auxilii deesset.“ *Bentleii* notae sunt ex libri eius ore descriptae; notas suas Marklandus ipse cum editore communicavit. His adhibitis egregiis subsidiis facta est haec editio.

18) De virtute docenda.

1531, 8 min. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ὅτι διδακτὸν ἡ ἀρετή. Graece.* Edidit Ioach. Camerarius. —— *V.* Dio Chrysostomus. I. Cc) 1).

19) De virtute morali.

α) Sine a. notitia.

—, 8 min. LIBELLVS PLVTARCHI CHERONENSIS: QVO OSTENDVNTVR FVNDAMENTA, ET EXPLIcatur totum quasi aedificium doctrinae de virtute morali, quae est Philosophia Ethica. CVM DISPVTATONIBVS QVIBVSDAM SOCRAticis de Iusticia atque Virtute. EXPRESSA LIPSIAE, CVRANTE ERN. VOEG. *Versio latina:* LIBELLVS PLVTARCHI CHERONENSIS DE VIRTVTE MORALI: QVO EXPONITVR SVMma doctrinae illius: ITEMQVE ADIVNCTORVM scriptorum Graece editorum interpretatio Latina: VNA CVM EXPLICATIONE praecipuorum locorum & rerum necessariarum enarratione. AVTORE IOACHIMO CAMERARIO PABEBERG. CVM PRIVILE. CAES. —— 1 *f.*, 90 pp. oratio graeca exhibetur; versio autem latina implet, praemissa praefatione, 8 *ff.* praefixa, 91 pp., deinde explicatio libelli p. 93—221. Libellus prodiit autumno a. MDLXX, quod didici ex Catalogo Willeriano (Francof., ex offic. Typographica Nicolai Bassei. M. D. XCII. 4.) p. 545. Illae in titulo laudatae disputationes sunt: Excerptum ex Plutarchi vita M. Catonis; Platonis dialogus de iusto seu iure; Platonis aut alius de virtute, an doctrina aliqua huiusmodi sit, dialogus; eiusdem Clitophon; Maximi Tyrii disputatio sit ne ars virtus? Ex collectis a Stobaeo de virtute morali; A quodam ignoti nominis expositae definitiones morales Aristotelis; Plutarchi liber.

β) Cum a. notitia.

1526, f. Quae hic contineantur haec sunt: PLUTARCHI de virtute morali libellus Graecus. Eiusdem libelli translatio per illustriss. Andream Matth. Aquivivium Hadrianorum Ducem. Commentarium ipsius Ducis in eiusdem libelli translationem in libros quatuor divisum. Index totius operis: qui sigillatim materias in unoquoque libro contentas ostendit. Neapoli ex officina Antonii de Frizziis Corinaldini civisque Neap. summo ingenio artificis. Anno M. D. XXVI. Iunio mense. —— Hanc editionem, quae rarissima esse videtur, ut multas alias, quas ipse primus descripsi, *Wyttenbachius* non novit.

1555, 4. Plutarchus de Virtute morum. Graece, et seorsim Latine, inter-

prete Carolo Valgulio, Brixiano. Paris., apud Guil. Morelium MDLV. *Sed in fine legitur:* Parisiis M.D.LVII. excudebat Guil. Morelius. —— Conf. *Maittairii* Annal. typogr. Vol. III. p. 661.

1570, 4. — Graece. Paris., apud Ioan. Benenatum. MDLXX.

20) De ira cohibenda.

1525, — 1526, 8. —— *V.* supra Bbb).

1531, 8. Plutarchi dialogus, de cohibenda ira. *Graece.* Lovanii ex officina Rutgeri Rescii, sumptibus eiusdem ac Bartholomaei Gravii Idib. Novemb. M.D.XXXI.

1815, 12. Comment-il faut réprimer la colère, par Plutarque. Texte grec, avec sommaire français et notes par J. B. Gail. Paris, A. Delalain.

1815, 12. Plutarchi de cohibenda ira dialogus. Paris., A. Delalain.

1832, 12. Des moyens de réprimer la colère. Par Plutarque. Texte grec, avec sommaire français et notes françaises explicatives, par C. M. E. à Paris, Maire-Nyon.

21) De animi tranquillitate.

(1531?), 8. Plutarchus de tranquillitate et securitate animi. *Graece.* Lovanii ex officina Rutgeri Rescii, Duodecimo Kalend. Decembr. —— Hanc editionem sine a. notitia esse dicit *Maittaire* in Annal. typ. Vol. II. p. 754, a).

1537, 8. Plutarchus de tranquillitate et securitate animi, Graece. Parisiis, excudebat Ioannes Lodoicus Tiletanus, viâ ad D. Hilarium sub signo D. V. Mariae MDXXXVII.

1779, 8. — graece. Lips.

22) De amore fraterno.

1816, 12. Plutarchi de amore fraterno libellus. Paris, A. Delalain.

23) De amore paterno.

1573, 4. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ περι της εἰς τα ἐκγονα φιλοςοργιας.* Graece et Latine, Gyberto Longolio interprete. Paris., ap. Ioan. Benenatum. MDLXXIII.

1815. 12. De l'amitié paternelle, par Plutarque. Texte grec, avec sommaire français et notes par J. B. Gail. Paris, A. Delalain.

24) et 25).

1549, 4. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ εἰ καλως εἰρηται τὸ Λαθε βιωσας· περι Φιλοπλουτιας ποτερον τα της Ψυχης ἢ τα σωματος παθη χειρονα.* Graece et Latine. Paris., apud Guil. Morelium MDXLIX.

26) De garrulitate.

1588, 4. Plutarchi liber de garrulitate. Graece. Basil., apud Steph. Myliandrum MDLXXXVIII.

1589, 4. — graece cum versione et scholiis Io. Caselii. Rostochii.

1815, 12. Plutarchi de garrulitate libellus. Paris., A. Delalain.

1831, 12. Plutarque: sur le trop parler. Texte grec, revu d'après les meilleures éditions, avec sommaires et notes. Par M. E. G. à Paris, chez A. Delalain. —— 1 *fr.* 50 *cent.*

27) De curiositate.

1525, — 1526, 8. —— *V.* supra Bb).

1588, 8. Plutarchi de Curiositate libellus. Graece edidit Io. Caselius. Rostoch.

1590, 8. — Graece edidit Io. Caselius. Helmstad. Lucius.

1831, 12. Plutarque de la curiosité. Texte grec, avec notes et sommaires en français. Par M. J. Mangeart. à Paris, chez A. Delalain. —— 1 *fr.*

28)

(1531,) 8. Plutarchi de invidia et odio. *Graece.* Lovanii, ex Officina Rutgeri Rescii *etc.*

29) De sera numinis vindicta.

1772, 8. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ περι των ὑπο του θειου βραδεως τιμωρουμενων.* PLVTARCHI Liber de sera nvminis vindicta. (*Graece et latine.*) Accedit fragmentvm eidem vindicatvm apud Stobaevm. Recensvit, emendavit, illustravit Daniel Wyttenbach. Lugd. Bat., apud S. et J. Lvchtmans, Academiae Typographos. 1772. —— XX, 109, 147 pp. et 1 p. corrigenda, deinde 8 *ff.* index. 1 *Th.* 4 *Gr.* *Wyttenbachius* usus est codice msto Vossiano, collectione Schotti, variis lectionibus duorum aliorum codicum, aliis variis lectionibus, quae in Aldinae editionis margine scriptae erant, deinde lectionibus discrepantibus codicis msti Harleiani, Reiskiique animadversionibus. Sed enotavit in sua editione tantum potiores lectiones. Ver-

sionem latinam non mutatam repetiit. Conf. *Klotzii* Acta litteraria. Vol. VII. p. 161—174. Bibl. philol. (Gotting. 1772, 8) Vol. I. P. VII. p. 437 sqq. Praeterea contra *Wyttenbachium* prodiit sine a. notitia: Philelleni epistola critica in Plutarchi libellum de sera numinis vindicta ex editione Dan. Wyttenbachii. 8. cuius auctor ignoratur.

30) De exilio.

1585, 4. Plutarchi libellus de exilio, Graece, plerisque in locis eruditorum virorum opera emendatus. Lutet., apud Federicum Morellum MDLXXXV.

31) Problema.

—, 8. Plutarchi Sermo convivalis primus, quam fieri potuit accuratissime emendatus. *Graece*. Wittembergae. —— 8 *ff.* Hic est titulus libri, quem Melanchthon typis Melch. Lottheri impressum, omissa anni notitia, edidit, ut ex epistola graece ab eo scripta ad Hermannum Dulichium apparet. Conf. *G. Theodori Strobelii* Neue Beyträge zur Litteratur. Vol. II. p. 227.

32) Politica scripta.

1824, 8. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ τα Πολιτικα, τουτεστι, περι του ότι μαλιστα τοις ἡγεμοσι δει τον φιλοσοφον διαλεγεσθαι· Προς ἡγεμονα ἀπαιδευτον· Eἰ πρεσβυτερῳ πολιτευτεον· Πολιτικα παραγγελματα· Περι μοναρχιας και δημοκρατιας και ὀλιγαρχιας· Ἐκδιδοντος και διορθουντος.* (*Cura et studio Ad. Corais.*) *Ἐν Παρισιαις ἐκ τυπογραφιας Ἐβεραρτου.*

33) De placitis philosophorum.

1531, 4. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΧΑΕΡΩΝΕΩΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ἀρεσκοντων τοις φιλοσοφοις, φυσικων δογματων ἐπιτομης, βιβλια πεντε.* Eiusdem operis addita est Gulielmi Budaei interpretatio Latina. BASILEAE EX OFFICINA IOAN. HERVAGII AN. M.D.XXXI. *In fine legitur:* BASILEAE IN OFFICINA IO. HERVAGII AN. XXXI. —— 166 pp. et 1 *f.*

1544, 4. PLUTARCHI de placitis philosophorum libri quinque, Graece; ad Aldinam editionem codicemque vetustissimum manuscriptum emendati; addita est Gulielmi Budaei interpretatio Latina. Paris., apud Iacobum Bogardum. MDXLIV. —— Hanc editionem in paranda sua non habuit Ch. Dan. Beckius.

1547 (*non* 1548), 8. *Πλουταρχου του χαιρωνεως περι των αρεσκοντων τοις φιλοσοφοις βιβλια πεντε.* Cum Gratia & Privilegio, ut in frontispicio huius operis videre licet. Antverpiae, ex Officina Ioannis Loëi, Anno M.D.XLVII. —— 4 *ff.* praefixa, 51 *ff.* cum oratione graeca, et 1 vac. *f.* Bibl. sen. Lips.

1750, 4. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΕΣΚΟΝΤΩΝ ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙΣ ΒΙΒΛΙΑ Ε.* PLVTARCHI DE PLACITIS PHILOSOPHORVM LIBRI V. LATINE REDDIDIT, RECENSVIT, ADNOTATIONIBVS, VARIANTIBVS LECTIONIBVS, DISSERTATIONIBVS ILLVSTRAVIT EDVARDVS CORSINVS CLER. REG. SCHOLARVM PIARVM IN PISANA ACAD. PHILOSOPHIAE PROFESSOR. FLORENTIAE. CIↃ.IↃ.CC.L. EX IMP. TYPOGRAPHEO SVPERIORVM ADPROBATIONE. —— 6 *ff.* praefixa, XXIX, 156, LXIV pp. *Beckius* in praefatione sua p. VIII. de hac editione iudicat: „Caeterum nec in textu constituendo, nec in versione interpolanda satis opera cessit Corsino." Prior Corsini dissertatio difficiliora quaedam Plutarchi loca sive obscuriora placita exponit, posterior vero nonnulla decreta a Plutarcho memorata cum recentiorum placitis confert. Aliquot exx. in ch. m. sunt impressa.

1787, 8. PLVTARCHI de Physicis Philosophorvm Decretis libri qvinqve. Emendatiores edidit et Lectionis varietatem adiecit Chr. Dan. Beckivs. Lipsiae apvd I. G. Breitkopfivm MDCCLXXXVII. —— LVIII, 290 pp. et 1 *f.* addenda ad lib. IV. cap. 4. et 5, quae sunt variae lectiones ex Eusebii P. E. XV. 60. et 61. 1 *Th.* In praefatione nonnulla de libelli auctoritate, num sit genuinus nec ne, disserit editor b. De edendi libri ratione docet ipse praef. p. XXIX sqq. haec: „Providi vero ut, quam accuratissime fieri posset, contextus verborum, quem constitueram, describeretur. Quae manserunt et vel post tertiam operarum admonitionem commissa sunt vitia paucissima illa, diligenter notavi in Var. Lect. et Emendd. [, quae p. 131—290 leguntur]. Mutavi vero vulgatam ab Henr. Stephano, et rarissime a Corsino iam emendatam huius libelli orationem ita, ut nunc manifesta corrigerem vitia, nunc meliores lectiones aliunde petitas substituerem, nunc spuria verba notis quibusdam indicarem, nunc alia, quae deerant, adderem, subinde etiam transponerem locos quosdam, usus in omni hoc labore adiumentis potissimum his. Primo enim comparavi diligentius, quam ab ullo editore factum erat, Pseudo-Galeni, Stobaei et Eusebii libros, ita ut et horum

lectiones omnes examinarem. Deinde perlegi eos et Aristotelis, et Platonis, Simplicii, Achillis Tatii et aliorum libros, quibus decreta philosophorum uberius et rectius essent tradita. Neque tamen iis praeeuntibus semper Nostri verba mutavi, cum animadvertissem multa non librariorum sed scriptoris esse vitia. Adhibui ea, quae nuper ad emendandum nostrum scriptorem ex Mosquensis Bibl. thesauris protulit ... Io. Frid. Matthaei [v. infra III.]. Neque vero neglexi apparatum variarum lectionum, ex libro Vulcobiano, Turnebiano, Petaviano, et codice Xylandri, qui qualis fuerit non constat, ductum adiectumque editioni Wechelianae et Corsiniae, neque integrum in Lipsiensi repetitum [Hic adnotavit *Beckius* haec: „Nam saepe varietatem quandam illorum librorum praeterlisse auctorem editionis Lips. vidi, cui adornandae Reiskius nullam impendere potuit operam, coeptae immortuus est, ita ut absolveretur ea ab homine, qui non plane indoctus, sed tali negotio esset ineptus. — Vulcobianus liber dicitur Aldina editio, cuius margini vel ipse Vulcobius nescio quis, vel alius quidam miseram var. lectt. farraginem adiecit (v. Reisk. praef. Opp. Plut. T. I. p. 34)]. Editiones autem reliquas ut versiones praeter Corsiniam alias huius libri nec vacuit nec libuit conferre; neque enim operae pretium me facturum esse sensi, ubi *in tali libro* examinaverim eas omnes. Reiskii vero coniecturis et Corsini observationibus ita usus sum, ut, ubi recte monuisse existimarem, emendationes ipsorum, illius inprimis, quem ingenii sagacitate et linguae peritia et artis criticae exercitatione superasse multos constat, praeferrem depravatis lectionibus. Excussi quoque aliorum plurimorum Criticorum libros, si quae correcta aut illustrata reperirem, ut nec ea praeterirem; sed operae non respondit eventus. Rarius indulsi meo ingenio omninoque ita versatus sum, ut nec nimis religiosus de eiiciendis erroribus gravibus et apertis dubitarem, nec contra temerarius mutarem, quae defendi et explicari, negligentiae etiam auctoris tribui, possent." Conf. *Buhlii* censuram in Götting. gel. Anzeig. 1787. fasc. LXXXVIII. p. 1979 sqq. atque acerbam *I. G. Schneideri* in Allgem. deut. Bibl. Vol. LXXXIII. P. I. p. 230 sqq.

34) De primo frigido.

1552, 4. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ ΠΕΡΙ ΠΡΩΤΟΥ ΨΥΧΡΟΥ.* PLUTARCHI Chaeronei De Primo Frigido. Parisiis ex officina Adriani Turnebi Typographei regii. M.D.LII. Typis regiis. —— 21 pp. „Petro Montaureo consiliario et bibliothecario regio Adr. Turnebus S. P. D." — „Tibi, quae Graece cognovisti, ut Latine recognoscas, interpretationem meam mitto dicóque. Vale."

35) Bestias ratione uti.

1522, 4. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΧΑΙΡΟΝΕΩΣ(!) ΠΕΡΙ του τα ἀλογα λογῳ χρησθαι.* PLVTARCHI CHAERONEI Gryllus. siue q; & muta animalia ratione vtantur. *In fine f.* 11 *b*: Coloniae, Apud Henricum Nouesiensem. Anno M.D.XXII. —— 11 *ff.* et 1 vac. *f.* Textus graecus, qui dicitur, solus et nitidis typis diligenter expressus est. Bibl. seu. Lips.

1619, f. Plutarchi dialogus, bruta animalia ratione uti. Graece et Latine. —— In *Dornavii* Amphitheatro Sapientiae Socraticae. (Hanoviae.) T. I. p. 359 — 364.

36) De carnium esu.

1550, 4. Plutarchi libri duo *περι της σαρκοφαγιας*. Graece. Lutetiae, apud Vascosanum M.D.L.

37) Quaestiones platonicae.

1552, 4. PLATONIS *PLVTARCHI CHERONEI* QVAESTIONES. LVDOVICVS NOGAROLA COMES VERONENSIS VERTEBAT. *VENETIIS apud Vincentium Valgrisium.* MDLII. *In fine f.* 32 *a*: VENETIIS Excud. Ioan. Gryphius. Ad instantiam D. Vincentij Valgrisij. MDLII. —— 3 non num. *ff.* praefixa, quae continent dedicatoriam epistolam inscr.: Sanctiss. et Beatiss. patri nostro Ivlio III. Pont. Max. Lvd. Nogarola Com., et 1 vac. *f.*; 32 num. *ff.* Praeter iam indicatam inscriptionem *f.* 32 *a* legitur: „Lectori. Ne quaeso mihi uitio uertas candide Lector, quod graecum Plutarchi libellum unà cum mea interpretatione typis excudi curaverim. Non. n. ambitiose hoc feci, ut opusculi mei parvitas cresceret, sed potius ut omnibus satis constaret, quibus in locis hunc graecum codicem admodum corruptum, ac depravatum correxissem. (quamuis non plene, quod volebam, sim consecutus) nam sperabam fore, ut hoc meo labore uiri Doctissimi ad supplendum id, in quo defecisse, facilius inuitarētur, atque ita mea ratione moti de studiosis iuuenibus multo melius mererent, quibus ego pro mea uirili prodesse semper studeo. Quapropter nonnulla *σχολια* Plutarcho in latinum conuerso adiungere libuit, ut cum multa in eo sint obscura & difficilia, id quod possem, lucis afferrem. Certo enim sciebam (si hoc fecissem) me duplici emolumento

(quanuis [?] utroque perexiguo) luuenes affecturum. Quicquid tamen sit, quod à me nunc prodit, oro aequi, bouiq; consulas, ac benigne faueas industriae meae." F. 32 b insigne typogr., quod in fronte, conspicitur. Orationi quaestionum singularum graecae adiuncta est versio latina, quàm sequuntur Nogarolae Scholia.

38) De fluviorum et montium nominibus.

1533, 4. *Πλουταρχου περι ποταμων και ορων.* Plvtarchvs de fluminibus & montibus. —— Cum Arriani Periplo. V. ib. I. Cc) 6).

1615, 8. *ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ Περι ποταμων και ορων επωνυμιας και των ἐν αὐτοις εὑρισκομενων.* PLVTARCHI LIBELLVS DE FLVVIORVM, ET MONTIVM NOMINIBVS, ET DE HIS QVAE IN illis inveniuntur. PHILIP. IACOB. MAVSSACVS *recensuit, Latine vertit, & notis illustrauit.* Quid reliquo opere contineatur pagina 21 indicabit. TOLOSAE, Apud DOMINICVM BOSC. M.DC.XV. *Cum Priuilegio Regis.* — *ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΨΕΛΛΟΥ και ὑπερτιμε περι λιθων δυναμεων.* SAPIENTISSIMI ET EXCELLENTISSIMI Pselli de lapidum virtutibus libellus. PHILIPPVS IACOBVS MAVSSACVS *primus vulgauit, Latine vertit, & Emendavit.* TOLOSAE, Typis Viduae I. COLOMERII Regis & Vniuersitatis Typographi, sub signo nominis IESV. M.DCXV. — *PH. IAC. MAVSSACI* Appendix Ad notas suas in Harpocrationem. Tolosae *etc.* M.DCXV. —— 13 *ff.* praefixa, quorum ultimum vacat, 333 pp. Plutarchus, p. 335—360 Psellus, p. 361 — 375 *Maussaci* Appendix, p. 376 Errata typ. Hic est editionis, quam nomino, titulus princeps. *Ebertus* in suo libro inscr.: Allgemeines bibliograph. Lexicon. no. 17461 tantum alterum titulum a. MDCXVIII notavit, nihil de principe monens. Bibl. acad. Lips.

1618, 8. PLVTARCHVS DE FLVVIORVM ET MONTIVM NOMINIBVS, ET DE HIS QVAE in illis reperiuntur. Item PSELLVS DE LAPIDVM VIRTVTIBVS. *Omnia nunc primum ex* Manuscripto *Graecè & Latine cum Castigationibus & notis, Edita* A PHILLIP. (?) IACOBO MAVSSACO, *ACCESSIT HIS Tractatus breuis & utilis de Microcosmo, seu de Proportione utriusque mundi. Auth.* IOANNE PISTORIO. MED. DOCT. Opus à multis Desideratum, atque Theologis, Medicis, Historicis, Philosophis & Poëtis tam vtile quam necessarium. *TOLOSAE*, Apud DOMINICVM BOSC. M.DC.XIIX. *Cum Priuilegio Regis.* — *Singularem titulum habet: ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΨΕΛΛΟΥ και ὑπερτιμε περι λιθων δυναμεων.* SAPIENTISSIMI ET EXCELLENTISSIMI Pselli de lapidum virtutibus libellus. PHILIPPVS IACOBVS MAVSSACVS *primus uulgauit, Latine vertit, & Emendauit.* TOLOSAE, Typis Viduae I. COLOMERII Regis & Vniuersitatis Typographi, sub signo nominis IESV. M.DCXV. — *PH. IAC. MAVSSACI* Appendix Ad notas suas in Harpocrationem. Tolosae *etc.* M.DCXV. —— 4 *ff.* praefixa. In praefatione dicitur: „Collata ... versione mea, quam hebdomadis vnius spatio, Lutetiae dum Harpocrationem sub praelo habebam, me absoluisse testari potest Ioannes Maussacus patruelis meus .... cum aliis duabus Turnebi & Natalis Comitis, pleraque ab illis omissa, quod mendis scaterent, quaedam perperam versa quod oscitanter & properanter in hoc opere versati essent inveni. Quod mihi praebuit ansam notas & emendationes scribendi, non tam ut laborem illorum suggillarem, (qui hodiernus est paedagogorum & ventosorum criticorum mos,) quam ut difficillimos quos inter legendum offenderam, locos euodarem & illustrarem aliquo modo si fieri posset, qua emendando, qua annotando, & ut quod in notis ad Harpocrationem pollicitus eram exsequerer. Melioribus autem praesidiis, & sine quibus nullus eruditorum hodie emendandos veterum libros sibi proponit, nos destitutos fuisse in exantlando hoc labore nolui te lateret; ne mireris si nobis alicubi aqua haeserit. Pauca sunt quae nos remorata sunt, ut videbis si hoc opus diligenter perpendas, ubicumque enim conjectando mens humana aliquid assequi potuit, ibi maxime ingenium nostrum exercuimus. Reliqua vero quae ad notas pertinent, & potius illustrationem locorum obscuriorum, aut confirmationem eorum quae sublestae fidei videntur, tangunt, breuiter exposuimus, allatis continuo aliunde auctoritatibus, & variis aliorum auctorum controuersiis locis, quos vel primi explicauimus, vel castigauimus. Praecipuam quaestionem de nomine vero huius scriptoris in peculiarem locum reiecimus, ubi abunde tractata est. Iudicium inscripsimus tractatum illum, quia in eo de multis iudicium nostrum damus, & maximè de hoc Plutarchi nomine. His pro mantissa additus est Vibij Sequestri libellus de flu-

minibus, ab Aldo olim primo Venetiis excusus, Lugduni deinde, & tandem Basileae opera Iosiae Simleri viri eruditissimi longe emendatior & correctior nouis typis mandatus, cuius nos editionem repraesentauimus. Psellum praeterea de lapidum virtutibus nunquam hactenus impressum tibi damus, & à nobis Latine versum, & castigationibus quibusdam nostris à mendis & confusionibus quibus erat refertus purgatum, quem beneficio Iacobi Sirmundi è Societate Iesu viri ingeniosissimi & eruditissimi habuimus. Accedit & paruula appendix ad notas quas in Harpocrationem composuimus, in qua locos qui nos torserant diutius, illustrauimus, & multis aliis male affectis tulimus medicinam, resecatis illis quae nobis vel per nimiam properantiam, aut incuriam, vel per oscitantiam exciderant. ....“ Pag. 1 — 89 Plutarchi liber, graece et latine; p. 90—96 index ad hunc librum; p. 97—126 Vibii Sequestri liber; p. 127—202: *Ph. Jac. Maussaci* iudicium de Plutarcho et scriptis eius, in quo libellus de fluminibus magno Plutarcho Constantinop. probabiliter vindicatur; p. 203—333 *Ph. Iac. Maussaci* emendationes et notae in Plutarchi libellum *περι ποταμων*.; p. 333—360. Pselli liber; p. 364—375 *Ph. Iac. Maussaci* Appendix; p. 376 Errata typ. In hac nova editione nihil novi nisi tituli est, omissa epistola dedicatoria, quam editio prior in *ff.* praefixis habet. *Pistorii* librum, in titulo appellatum, in libro ipso non inveni.

1703, 8. PLVTARCHI libellus de fluviorum et montium nominibus, et de his, quae in illis inveniuntur, Graece, cum versione latina Phil. Iac. Maussaci et notis. —— V. *I. Hudsoni* Geographos Graecos minores. (Oxon.) Vol. II. 1 *f.* 50 pp. *V.* infra III. s. v. *Dodwell.*

1806, 8 mai. *Πλουταρχου περι ποταμων και ορων ἐπωνυμιας.* Graece et cum notis. —— *V.* collectionem geogr. inscr.: *Συλλογη των ἐν ἐπιτομη τοις παλαι γεωγραφηθεντων* (Viennae Aust.) Vol. I. p. 557—605.

39) De anima.

1740, 4. Plutarchi Fragmentum de anima, ex Olympiodori Commentario in Platonis Phaedonem inedito. Graece. —— In *Fabricii* Bibl. Graeca. Vol. XII. p. 265 sqq.

40) De nobilitate.

1740, 4. Plutarchi dialogi de nobilitate Specimen. Graece. —— In *Fabricii* Bibl. Graeca. Vol. XII. p. 268.

41) Proverbia alexandrina.

1701, f. Plutarchi Alexandrina Proverbia Graeca, ex Bibliotheca Medicea, cum interpretatione Latina Iac. Gronovii, nondum antea edita. —— In praefatione tomi X. Thesauri Antiquitt. graec. *Gronovii.*

42) Fragmenta.

1773, 8. Fragmenta duo PLUTARCHI edidit Thomas Tyrwhitt. Londini, typis Gul. Bowyer. —— Haec fragmenta, quae deinde *Schneiderus* repetiit [*v.* supra Bb) BB. Ccc) *β*)], Thomas Tyrwhitt edidit ex codice msto, qui inter Harleianos in Museo Britannico no. 5612 asservatur.

43) Delectus.

1825, 12. Plutarque moraliste, ou Choix des principaux sujets de morale du premier des écrivains de l'antiquité. Par le chev. *de Propiac*, avec des développemens appliqués aux défauts et aux ridicules de la société actuelle, tirés de chacune des moralités de Plutarque, par *M.* L. M. B. à Versailles, impr. de Vitry; à Paris, chez A. Eymery.

1833, 12. Nouveaux extraits des Oeuvres morales de Plutarque, avec des notes philologiques et critiques, par Fleury Lécluse. Texte grec et traduction française de Ricard, revus par l'éditeur. à Paris, A. Delalain. —— 4 *fr.* 50 *cent.*

1833, 12. — Texte grec, à l'usage des élèves. à Paris, A. Delalain. —— 2 *fr.* Eadem excerpta sunt, ac praecedentia.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

AA. Vitae.

Aaa) Omnes.

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, f. *F.* 1 *a:* Campanus Francisco Piccolominio Cardinali Senensi meo Salutem. *Hanc excipit f.* 2 *Index, in cuius fine legitur Hexastichon Galli:* Anser Tarpeii custos Iovis || *etc.* Imprimit ille die: quantum non scribitur anno. Ingenio: haud noceas: omnia vincit homo. *F.* 308 *a lin.* 21 *explicit volumen verbis his:* fastigium evasisse. *Volumen II. f.* 1 *a lin.* 1 *incipit:* CVM PER MVLTA SINT LITTERARVM, *explicitque f.* 304 *a lin.* 26

verbis: ac sanctissimeq; reservavit. —— Char. rom., sine *sign. cust.* et pagg. *num.* Primum volumen complecti 293 *ff. Dibdin*, 294 (quorum *f.* 260 vacat) *Fossi*; Volumen autem secundum 294 *Dibdin*, et 303 (quorum *f.* 142, 223, 263 et 283 vacant) *Fossi* dicunt. *Brunetus* evolvit exemplar in bibl. reg. Paris., cuius volumen I. continet 308 *ff.*, quorum *f.* 164, 248, 284 vacant, et volumen II. 304 *ff.*, quorum *f.* 142, 186, 224, 264, 284 vacant. *Dibdin* non numeravit *ff.* vacua. De hac diversitate certe nihil edicere possum. Est exemplar unum in Bibl. Gotting. Ceterum haec editio ante XIV. Cal. Nov. 1471 (qui mensis tum erat anni primus) prodiit in lucem, *v. Philelfi* epistola Lib. XXXIV. ep. 6. conf. *Audifredii* Catal. editionum Rom. p. 130.

—, f. *F.* 1 *a liber incipit sic*: ()AMPANVS Francisco (Franciso *male scribit* Dibdin *in Bibl. Spencer. Vol. II. p.* 275) Piccolominio Cardinali Senensi meo Salutem || Collegii nuper dispersas grecorū Latinorūq3 principū vitas a Plutarcho || scriptas grece: a diuersis inde interpretibus latinas factas: vt assiduis tuis || studiis q,bus noctes ac dies īpendis hāc q3 additā materiā habeas: hone- || *etc. Explicit f.* 273 *b* (*non* 274 *ut Ebert dicit*) *lin.* 36 *verbis his*: suffragiis in tam sublime glorie fastigium euasisse. *Fol.* 274 *vacat. P. II. fol.* 275 *a incipit his verbis*: ()VM GRECE apud Plutarchum Nicie Atheniensis M || q3 crassi uitas lectitarem *etc. Fol.* 512 *a explicit lin.* 22 *verbis his*: post Caroli mortem diligentissime: ac sanctissimeq3 reseruauit. —— Hanc editionem, quae habet curiosam litteram R ex officina quadam typographica, quae esse Coloniensis suspicatur, diligenter evolvi in bibl. acad. Lips. Attamen manus scelerosi cuiusdam fol. 2 voluminis I. evellit. Pagina quaeque comprehendit 49 lin. Ceterum caret haec editio, quae ex praecedente expressa est, *sign.*, *cust.* et pagg. *num.* *F.* 1 *a lin.* 12 *sqq.* leguntur haec: „.... Exemplo⁊ & varietatis plene fūt omnes. || Vtinam ea effent gracia tranflate omnes: qua funt scripte: quanq3 magna pars feli||citate ingenii eorū qui tranftulerūt: & nitorē retinent fuum: & latinū acceperunt. || Pauce quedā rudiores nacte manus traducte funt duriuscule: sed quibꝫ gratia de || fuit interpretis: rerū dignitas nihil est imminuta.“ *etc.* Praeterea hoc transscripſo ex *Braunii* Notitia historico-litteraria de libris ... in bibl. monasterii ad SS. Vdalricum et Afram Augustae exstantibus (Aug. Vind., Veith. 1788, 4 mai.) p. 171, ex huius editionis notitia, haec: „In fronte secundi folii [Tomi primi] haec leguntur impressa: *Plutarchi Historiographi greci liber de viris clarissimis: E greco sermone in Latinum Diuersis plurimorum interpretationibus virorum illustrium translatus Incipit.* Spatio duarum linearum vacuo relicto, *Epistola Philelphi poete In vitam atque gesta Thesei viri clarissimi Incipit feliciter.* Auersa eiusdem folii pagina, linea septima finitur epistola. Ultima primi tomi historia agit de *vita & gestis Luçulli*, cui aversa folii 274 pagina, linea 36 finis imponitur.“

β) *Cum a. et l. notitia.*

1473, f. *Plutarchus* (*i. e. eius vitae parallelae*) *latine. In fine legitur*: Afpicil illuftrif lector *etc.* Conradus suueynheym: Arnoldus pannartzque magistri || Rome impresserunt talia multa simul. || M. CCCCLXXIII. —— Char. rom., sine *sign. cust.* et pagg. *num.* hic liber impressus est. V. *Audifredii* Catalogum historico-criticum romanarum editionum saeculi XV. (Rom. 1783, 4) p. 130. *Denisii* Supplem. ad Maittairii Annal. p. 30. *Panzeri* Annal. typogr. Vol. II. p. 438. no. 113.

1478, f. *F.* 1 *vacat. F.* 2 *a*: THESEI VITA PER LAPVM FLORENTINVM EX || PLVTARCO GRAECO IN LATINVM VERSA. *Versio ipsa continuo lin.* 3 *incipit* (*init. pict. aureo al.*): ()VEM ADMODVM IN ORBIS TERRAE SI||tu describendo historici solent: ut ad quae ipsi co-||gnitione aspirare non possunt: *etc. F.* 17 *vacat. F.* 18 *incipit*: LYCVRGI VIRI ILLVSTRIS VITA EX PLVTARCHO GRAE||CO IN LATINVM PER LAPVM FLORENTINVM VERSA. *Fol.* 232 *b expliciunt parallelae. F.* 233 *continet*: REGISTRVM. *Sequitur Pars II.*, *ubi f.* 219 *b legitur*: HOMERI VIRI ILLVSTRIS VITA EX PLVTARCHO GRAECO IN LATINVM PER GVARINVM VERONENSEM VERSA. *Explicit f.* 220 *b. F.* 221 *a incipit*: CAROLI MAGNI VIRI ILLVSTRIS VITA PER DONATVM ACCIOLVM EDITA. *Explicit f.* 225 *b*, *in cuius fine legitur*: Virorum illustrium uitae ex Plutarcho graeco in || latinum uersae solertiq3 cura emendatae || foeliciter expliciūt: per Nicolaum || Jenson Gallicum Venetiis || īpressae. M. cccc. lxxviii. || die. ii. Ianuarii. *F.* 226 *a*: REGISTRVM. —— Char. rom. Praefationes, quas interpretes singulis vi-

tis in prioribus editionibus praemiserunt, in hac editione omissae sunt; praeterea versiones partim aliis interpretibus tribuuntur. Signaturae sunt *Parte I.* a 1. 2. 3. 4. 5; b—6 (b7 vacat); c—5; d—5; e—5; f—5; g—5; h—5; i—5; k—5; l—5; m—5; n—4; o—5; p—5; q—5; r—5; ſ—5; t—5; u—5; x—5; y—4; z—4; &—4. *Parte II.* A i. ii. iii. 4; B.2.3.4.5: C—5; D—5; E—5; F—4; G—5; H—4; I—5; K—4; L—5; M—4; N—5; oo—4; pp—4; Q—5; R—5; S—5; T—5; V—5; X—5; Y—5; Z—4; &&—5. Quaeque signatura dupliciter numeretur necesse est. Exemplar integrum in ch. pergam. impressum adservatur in bibl. Paris. regia. Hic descripsi exemplar in bibl. acad. Lips. adservatum.

1488, f. Plutarchi Vitae cum parallelis et aliis in latinum conuersae a Guarino Veronense. Brixiae. —— Hanc notitiam ex Maittairii Annal. typ. Vol. I. p. 504 deprompsi.

1491, f. *In libri fine legitur*: Virorum illustrium vitae ex Plutarcho Graeco in latinum versae, solertique cura emendatae foeliciter expliciunt. Venetiis impressae per Iohannem Rigarium de Monteferrato Anno salutis MCCCCLXXXXI. die vero septimo decembris. *Sequitur insigne typogr. inscr. litteris*: L. A. i. e. *Lucae-Antonii Giuntae.* —— Char. rom. et cum *sign.* Impressoris nomen *Renouard* in Annales de l'imprimerie des Aldes Vol. III. p. 350 legi vult: *Rigatius.*

1496, f. Plutarchi Vitae. *Haec in fronte f.* 1 *a legitur. F.* 1 *b exhibetur*: Tabula primi et secundi libri. *F.* 2, *praefixa effigie xylogr., incipit*: Thesei Vita per Lapum Florentinum ex Plutarcho graeco in latinum versa. *F.* 145 *b*: Registrum. — *P. II. f.* 1: incipit liber secundus. *In fine f.* 144 *a*: Virorum illustrium vitae ex Plutarcho Graeco in latinum versae: solertique cura emendatae foeliciter expliciunt: Venetiis impressae per Bartolameum de Zanis de Portesio Anno nr̄i ſalvatoris 1496. die octo mensis Iunius (?). —— Char. rom., cum *sign.* et pagg. *num.* Hanc editionem possidebat *Panzer*, ut ex eiusdem Annal. typ. T. III. p. 394. no. 2075 patet, atque est in bibl. Gotting. acad.

1498, f. Plutarchi Parallela a Guarino Veronensi in latinum versa. —— Cum Polybio. *In fine*: Impressum Brixiae per Iacobum Britannicum die vigesimo quarto Octobris MCCCCXCVIII.

1499, f. Uitae Plutarchi adhibita solerti diligen||tia ac multis collatis exemplaribus || graecis ꝛ latinis ad unguem || per excellentem uirum || Pyladen Brixia||nū castigatae. *In fine f.* cccııı *a*: Virorum illustrium uitae ex Plutarcho graeco in latinum uersae: solertiqꝫ || cura emendatae feliciter expliciunt: per Iacobū Britānicum || Brixiae Imp̄rſſae. Mccccℓxxxxix. die. ix. Augusti. Registrum huius operis. aa a b c d e f g h i k l m n o p q r ſ t u x y z & A B C D E F G H I K L M N O omnes sunt quaterni. —— 4 non num. *ff.*, CCCIII num. *ff.* Bibl. acad. Lips. Tituli verba char. goth., reliqua char. rom. sunt impressa.

1502, f. Plutarchi Vitae: nuper q̄, diligentissime recognitae: q,bus tres uirorum illustriū Vitae aditae (?) fuerunt: & in fine voluminis apositae (?). *In fine P. II. fol.* CLI *b*: FINIS. Plutarçhi uitae accuratissime nuper Castigate: & diligenti studio Impressae Venetiis per Dominum Pinciū. Anno domini. M.ccccii. Die. xv. Februarii. Imperāte inclito domino Leonardo Lauredano. Venetiarum duce Serenissimo. *Infra registrum.* —— 1 *f.* praefixum, CXLV, CLI pp. Haec editio, cuius notitia in *Panzeri* Annal. typogr. desideratur, in Bibl. acad. Lips. adservatur.

1504, 4. Plutarchi parallela. —— Cum Polybio. Impressum Venetiis die octavo novembris MCCCCCIIII.

1510, 4. Parallela ex Plutarcho in latinum conversa per Guarinum Veronensem. Erphordiae ex aedibus Stribilitae MDX.

1512, f. Plutarchi Parallela Guarino Veronensi paraphraste opusculum aureum. —— Cum Polybio. Venundantur ab Ascensio et Parvo. Impressum Parisiis in aedibus Ascensianis Tertio Cal. Febr. Anno dn̄i MCCCCCXII.

1516, 4. Plutarchi Parallela, Guarino Veronensi interprete. Lipsiae per Melchiorem Lotter 1516.

1517, 8. VALERIUS MAX. Exempla quatuor et viginti nuper inventa ante Caput de Ominibus. PLUTARCHI Chaeronei Parallela, addita propter materiae similitudinem. *Praecedit* Epistola Antonii Francini ad Aloysium Alemannum Patric. Florent. scripta. Florentiae per Philippum Iuntam Anno MDXVII. —— 4 *ff.* praefixa, et 228 *ff.*

1521, f. PLUTARCHI Cheronei & AEMILII PROBI; illustrium Virorum vite

cum suo Indice diligenter recognite. *Infra insigne typ.*, *atque infra:* Pierre Gaudoul. Venundantur Parrhisiis in clauso brunello sub signo divi Cirici. *Haec in fronte f.* 1 *a.* *In fine:* Finis in Chalcographia Nicolai de Pratis Idibus Iunii. M. D. XXI. —— *F.* 1 *b* legitur Epistola dedicatoria Iodoci Badii Ascensii Hieronymo Aleandro Mottensi data, quae signata est: Idus Decemb. MDXIIII.

1526, 8. VALERIUS MAX. Exempla quatuor et viginti nuper inventa ante Caput de Ominibus. PLUTARCHI Cheronei Parallela addita, propter materiae similitudinem. *In fine:* Florentiae per heredes Philippi Iuntae Anno Domini M.D.XXVI. die XXVII. Novembris Clemente Septimo Pontifice Maximo. —— 4 *ff.* praefixa, et 228 *ff.* Editio inscripta est: Antonius Francinus Varchiensis Aloysio Alamanno Patritio Florentino S.

1520, f. PLUTARCHI Chęronei et Aemilij Probi: illustrium virorum vitę cum suo Indice diligēter recognitę. Aera merent Jodoco Badio Ascensio. *In fine:* Fo. CCCXCIII *b:* Finis in Chalcographia Ascensiana. Idibus Iulii. MDXX. Habes lector studiose quas in fronte polliciti sumus illustrium virorum vitas triplici discrimine: partim (quae plurimae sunt) e Plutarcho traductas: partim ex aliis: sed Plutarchicis addi solitas: partim ab Aemilio Probo concinnatas. Cuius eū librū qui Romanos imperatores cū Gręcis (vt in huius fine dixit) cōferēdos explicat, desideramus. —— 22 *ff.* praefixa, CCCXCIII num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1531, f. Plutarchi Vitae illustrium virorum latine per Simonem Grynaeum. Basileae MDXXXI.

1535, f. PLVTARCHI CHERONEI GRAECORVM ROMANORVMQVE ILLVSTRIVM VITAE. En denuò tibi exhibemus humanissime Lector, omniū quos summis felicissimisq; temporibus Graecia, quos Latium principes uiros tulit, eminentissimarum in rebus omnibus gerendis uirtutum speciosissimos flores, illustrissima exempla, historiae ueteris sine dubio medullam, ex graeco fonte summa uigilantia iterū iam, supra nouissimam castigationem, haud leui opera iudicioq; repurgatū exemplar, exodijs, epilogisq; omnibus qui desiderabantur, restitutis: tum autores lucis maioris gratia commode saepe accitos: ad haec huius demonstratiuae orationis locos passim sic annotatos, ut non solum percipere rectius faciliusq; tantum autorem, sed etiam in dicendo uirtutes huius imitari studiosi possint: id quod tui ipse, si rem uel a primo limine introspexeris sine ullo negocio experiri poteris: animaduertes etenim hanc postremam aeditionem priori illi quamuis elaboratissimae, modis omnibus praestare. Vale, & his bene fruere. *Infra insigne Bebelii typogr. et epigr. lat.* BASILEAE EX AEDIBVS IO. Bebelij, Anno M. D. XXXV. *In fine f.* 401 *a:* BASILEAE EX AEDIBVS IOANNIS BEBELII, MENSE AVGVSTO, ANNO M. D. XXXVI. —— 22 *ff.*, 401 num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1542, f. PLVTARCHI CHERONEI GRAECORVM ROMANORVMQVE ILLVSTRIVM VITAE. En denuò tibi exhibemus humanissime Lector, omniū quos summis felicissimisq; temporibus Graecia, *etc. ut supra* 1535 *infraque* 1554. *Infra Palma Ising.*, *insigne typogr. et epigr. lat.* *Deinde:* Cum gratia & priuilegio Caesareo. BASILEAE apud Mich. Isingrinium, Anno M. D. XLII. *In fine f.* 401 *a:* BASILEAE, EX AEDIBVS MICH. ISING. MENSE AVGVSTO, ANNO M. D. XLII. —— 3 *ff.* titulus et epistola dedicatoria: „Clarissimo viro Dn. Lvdovico Dangerant, invictissimi Galliarum Regiis Consiliario, & ad Heluetios Legato &c. heroi prudentissimo, literarum bonarum omnium Mecaenati, domino suo clementissimo, Hieronymus Gemusaeus S. P. D." 22 *ff.* index, 401 num. *ff.* Bibl. sen. Lips.

1548, f. Plutarchi Vitae, ex variorum interpretatione *etc.* Lugd. *II Voll.*

1550, — 1554, f. Plutarchi Vitae, ex diversorum interpretatione, cum praefatione Hieron. Gemusaei. Lugd.

1554, f. PLVTARCHI CHERONEI GRAECORVM ROMANORVMQVE ILLVSTRIMVM VITAE. En denuo tibi exhibemus humanissime Lector, omniū quos summis felicissimisq; temporibus Graecia, quos Latium principes viros tulit, eminentissimarū in rebus omnibus gerendis uirtutum speciosissimos flores, illustrissima exempla, historiae ueteris sine dubio medullam, ex graeco fonte summa uigilantia iterum iam, supra nouissimam castigationem, haud leui opera iudicioq; repurgatū exemplar, exordijs, epilogisq; omnibus qui desiderabantur, restitutis: tum autores lucis maioris gratia cōmodè saepe accitos: ad haec huius

demonstratiuae orationis locos sparsim sic annotatos, ut non solùm percipere rectius faciliusq; tantum autorem, sed etiam in dicendo uirtutes huius imitari studiosi possint: id quod tui ipse, si rem uel a primo limine introspexeris sine ullo negocio experiri poteris: animaduertes etenim hanc postremam aeditionem priori illi quamuis elaboratissimae, modis omnibus praestare. Vale, & his bene fruere. *Infra insigne typ. Isingr. i. e. Palma, infra idem epigramma lat., quod in praecedente editione, deinde:* Cum gratia & priuilegio Caesareo. BASILEAE apud Mich. Isingrinum, anno M.D.LIIII. *In fine f.* 392 *a legitur:* BASILEAE, EX AEDIBVS MICH. ISINGRINI. —— 3 *ff.* titulus et praefatio, 21 *ff.* index et 392 num. *ff.* In hac editione etiam Isocratis Euagoras, Guarino Veronensi interprete, legitur *f.* 375*a* usque ad *f.* 378*a.* Bibl. sen. Lips.

1558, f. Plutarchi Vitae, Latine; ex interpretatione diversorum; quibus subjungitur Caroli Magni Vita, Donato Acciaiolo authore. Lutetiae ex officinâ Typographicâ Michaëlis Vascosani. MDLVIII.

1561, f. PLVTARCHI SVMmi & philosophi & historici Opus, quod PARALLELA ET VITAS APPELLANT: in quo Vitae illustrissimorum uirorum, Graecorum ac Romanorum, utilissima doctissimaq; historia exponuntur, atq; inter se comparantur. GVILIELMO XYLANDRO AVGVSTANO interprete. Cum Annotationib. eiusdem, & Indice copioso. AD ILLVSTRISSIMVM, OPTIMVMQVE Principem FREDERICVM, Comitem Palatinum, S. R. I. Septemuirum Electorem. *HEIDELBERGAE EXCVDEBAT Academiae typographus Ludouicus Lucius, M.D.LXI. Singulari titulo et singulari pagg. num. ordine accedunt:* GVILIEMI XYLandri Augustani in Vitas Plutarchi à se conuersas ANNOTATIONES: IN QVIBVS MVLTA PLVTARCHI LOCA restituuntur, multa emendantur, multa explicantur: quaedam quoq; ex alijs autoribus eodem modo tractantur. *Accessit Rerum & uerborum in his memorabilium copiosiss. INDEX.* Cum Caes. Maiest. gratia & priuilegio ad decennium. *BASILEAE, PER IOANNEM Oporinum. Fol. ult. legitur:* BASILEAE, PER IOANNEM OPORINVM, ANNO SALVTIS HVMANAE M. D. LXI. mense Martio. —— 10 *ff.* praefixa, 962 pp., 22 *ff.* index, et 1 *f.* Errata; 195 pp., 4 *ff.* index, et 1 *f.* cum subscriptione. Xylander feliciter versionem suam fecit; ea enim congruat exemplari graeco, atque latina est. Bibl. acad. Lips. Rep. 1580

1561, 12. — latine, ex Herm. Cruserii versione, cum ejusdem et Xylandri et Stephani notis. Campis. *III Voll.* —— *V.* 1564 et 1566.

1564, f. Plutarchi Chaeronei Gravissimi et Philosophi et Historici, Vitae comparatae illustrium Virorum, Graecorum & Romanorum, ita digestae ut temporum ordo seriesque constet, Hermanno Cruserio I. C. atque illustriss. Ducis Cliuensis & Iuliacensis consiliario, Interprete elegantiss. ac fidelissimo. — Et ne quid ad perfectam antiquitatis in hoc genere cognitionem deesset, librum Aemylii Probi de Vita excellentium Imperatorum adiunximus, quem ille Romano planè, hoc est, eleganti & puro sermone conscriptum reliquit. Quanta autem sit in hujusmodi scriptionis genere utilitas, ne nos hic te humanissime Lector diutiùs teneamus, ex Interpretis praefationibus abundé cognosces. Illud nihilominus tacere nolumus, aspersa esse in toto hoc per margines opere, scholia, quibus magnam lucem innumeris locis allatam esse, negare possit nemo. Vale & fruere Lector amice. — Accesserunt his Indices Locupletissimi. BASILEAE Apud Thomam Guarinum Anno M.D.LXIIII. *In fine legitur:* BASILEAE, apud Thomam Guarinum, Anno M.D.LXIIII. Mense Augusto. —— Rep. 1573.

1566, 12. — latine ex Herm. Cruserii interpretatione, cum notis Cruserii, Xylandri et Stephani. Lugd. *III Voll.*

1580, — 1600, f. Plutarchi parallela, Guil. Xylandro interprete, cum notis eius. Accedit Aemilius Probus. Francof. ad M., apud Ge. Corvinum, impensis Sigismundi Feyerabendij. —— Cum figg. xylogr. *V.* 1561.

1592, 8. Plutarchi Vitae parallelae, Guil. Xylandro interprete. Francof. ad M., Feyerabend. *III Voll.*

1606, 8. — latine, Guil. Xylandro interprete. Francof. ad M., apud I. Saurium. *III Voll.*

Bbb) Epitome.

1501, 4. Epitome Vitarum Plutarchi per Darium, Tybertium (*non* Tiberium)

equitem Cesenatem. Ferrariae per Laurentium de Valentia MDI. —— Rep. 1541 sqq.

1541, 4. — Basil., apud I. Oporinum. —— *V.* 1501 et 1547.

1547, — 1557, 12. — Paris. —— *V.* 1541 et 1590.

1548, 8. Plutarchi Vitae. Opus in mediocrem formam contractum. Lugd. *II Voll.*

1573, — 1597, 12. — auctius editum. Apud Iacobum Stoer. —— *V.* 1590.

1590, 12. — Genev. —— *V.* 1547 et 1573.

BB. Moralia.

Aaa) Omnia.

1500, f. Plutarchi Opera, Latine versa. Francof. *II Voll.* —— Ad huius tituli notitiam adnotat *Maittaire* haec: „PM. ex Catal. Paw. p. 193. Haec editio dubia mihi videtur; non enim (uti antea ad *Anton. Capyc. Decis. Neapolitan.* 1500 notavi) Francofurti libros illo tempore impressos rescivi; neque Fabricius ullam Plutarchi editionem Francofurtanam Latinam ante 1592. in 8vo. & Graeco-Latinam ante 1599. in fol.“

1514, f. PLUTARCHI Cheronei opuscula hac serie: Politica. De virtute morum. Praecepta Connubialia. De liberis educandis. De tranquillitate animi. De fortuna Romanorum. De virtute et fortuna Alexandri. Parallela. de virtutibus mulierum; Apophthegmata *etc.* An Brutis insit ratio. De placitis philosophorum. De Musica Problemata. *Praecedunt singulis libris praefationes interpretum.* LUCIANI de virtute cum Mercurio dialogus *etc.* Venundantur ab Ioanne Parvo et Iodoco Badio. *In fine:* In aedibus Ascensianis ad VI. Kal. Martias Anni ad calculum Romanum MDXIIII. *Adiungendum est:* CENSORINUS de die natali. CEBETIS Thebani Tabula, latine, interprete Ludovico Odaxio Patavino. *In fine:* In aedibus Ascensianis ad VI. Kal. Martias. MDXIIII.

1526, f. Opuscula Plutarchi Cheronei sedulo undequaque collecta et diligenter recognita ac in unam faciem bellatule compressa. — Addita autem sunt nuper opuscula haec duo, de cohibenda iracundia et curiositate. *Infra insigne typogr.* Vaenundantur in Officina Ascensiana. *In fine:* Sub prelo Ascensiano ad Nonas Febru. M. D. XXVI. calculo Romano. —— Bibl. Cizens.

1530, f. PLVTARCHI Chaeronei philosophi historicique clarissimi Opuscula (quae quidem extant [moralia]) omnia undequaque collecta et diligentissime iam pridem recognita. Quorum catalogum mox versa pagina indicabit. Basileae in officina Andreae Cratandri mense Septembri M. D. XXX.

1541, f. PLVTARCHI CHAERONEI PHILOSOPHI ET HISTORICI CLARISS. OPERA MORALIA, QVAE IN hunc usq; diem latinè extant, uniuersa. Huius uiri singularem disciplinarum omniū scientiam, & exquisitam rerum uarietatem, solidae eruditionis studioso notiorem esse decet, quàm ut encomium eius aliquod hic expectet. Bibliothecā enim totam ecquis laudarit satis. *Librorum catalogum sequens pagina monstrabit.* Cum amplissimo rerum & uerborum Indice. *Infra insigne Isingr. typ., quod est palma. Infra: Sub Augustiss. Imperatoriae Maiest. edicto & priuilegio.* BASILEAE APVD MICH. ISINGRINIVM, ANNO M.D.XLI. *In fine f.* 260 *b Palma Ising.* —— 2 *ff.* titulus et epistola nuncupatoria inscr.: Reverendissimo praesvli et illvstrissimo principi, domino Philippo à Gundelsheim, Episcopo Basiliensi, Hieronymus Gemusaeus S. D. 19 *ff.* index, 2 *ff.* Nicolai Segundini praefatio, 260 num. *ff.* Versio singulorum librorum est diversorum interpretum. *F.* 1 *b* legitur haec tabula: „PLVTARCHI OPVSCVLA HOC uolumine contenta. ... Nicolao Sagvndino interprete. Politica, seu de ciuili institutione liber ad Traianū Imperatorem. fol. 1. — Carolo Valgvlio De uirtute morum. 16. Praecepta connubialia. 22. Musica. 25. — Incerto interprete. De differētia inter odiū & inuidiā. 32. — Alamano Ranvtino. De claris mulieribus, siue de uirtute mulierum. 33. — Guarino Veronensi. Parallela. 44. De liberis educandis. 50. — Raphaele Regio. Apophthegmata. 57. Apophthegmata Laconica. 72. — Ioanne Regio. Quod bruta animalia ratione utātur, dialogus. 86. — Petro Lucensi. Problemata. 89. — Stephano Nigro. Oratio consolatoria ad Apolloniū. 106. — Angelo Barbato. De exilio. 114. — Gvlielmo Bvdaeo. De trāquillitate & securitate animi. 119. De fortuna Romanorum. 126. De fortuna uel uirtute Alexandri, libri II. 130. De placitis decretisq; philosophorum naturalibus, libri V. 140. — Bilibaldo Pirckheymero. De his qui tardè à numine corripiuntur. 157. Quod non oporteat

foenerari. 166. — Angelo Politiano. Quo possis adulatorem ab amico dignoscere. 170. De utilitate capienda ab inimicis. 182. De tuenda bona ualetudine. 185. In principe requiri doctrinam. 192. Cum principe philosophandum. 193. Vtrum grauiores sint animi morbi q̃ꝫ corporis. 195. Num recte dictū sit; λάθε βιώσας, id est, sic uiue ut nemo te sentiat uixisse. 196. De cupiditate diuitiarum. 197. De uitiosa uerecundia. 199. De cohibenda iracundia. 204. De curiositate. 209. — Philippo Melanchthone. De nota Pythagorica, ex octauo libro conuiualiū questionū Plutarchi. 213. — Ottomaro Lvscinio. Quod docenda sit uirtus. 214. Num improbitas sufficiat ad infelicitatem. 215. Num philosophari cōueniat inter pocula, ex primo Symposiacῶn Plutarchi. 216. De fortuna. 218. De uirtute & uitio. 219. De amicitia in multos diffusa. 220. Quatenus, aut quo fructu liceat iuueni audire poëticam. 222. Quo pacto se quispiā circa uirtutē candoremq́ꝫ morū sentiat profecisse. 233. De auditoris officio. 249 (!). — Simone Grynaeo. Sit ne rationis aliqua in bestijs uis, tum utra animantiū plus huius habeant, terrestriáne, an aquatica. 238. — *Praeterea, ne operū Plutarchi seriem turbaremus, sequentia in calcem rejecimus.* Carolus Valgulius in Plutarchi Musicam. 255. Stephanus Niger de fraterna beneuolentia. 259. Bibl. sen. Lips.

1542 — 1551, 8. Plutarchi Moralia, latine ex diversorum interpretum versione. Lugd., ap. Seb. Gryphium MDXLII. *II Voll. Ad haec opuscula pertinent:* Plutarchi Moralium Opusculorum tomus tertius, Latine; continens ea, quae post superiorem nostram editionem a viris doctis è Graeco in Latinum sunt conversa. Lugd. apud Sebastianum Gryphium MD. LI.

1554 (*non* 1553), f. PLVTARCHI Chaeronei, philosophi & historici gravissimi, Ethica sive Moralia opera, quae in hunc usque diem de Graecis in Latinum conuersa extabant, uniuersa, à IANO CORNARIO nunc primùm recognita, & nouorum aliquot librorum translatione ab eodem locupletata: ita ut qui haec habuerit, eum bibliothecam habere iure dici possit. *Librorum nomenclaturam sexta pagina indicabit.* Cum amplissimo rerum & uerborum Indice. BASILEAE APVD MICH. ISINGRINIVM, ANNO M. D. LIIII. —— 42 non num. *ff.* praefixa, 270 num. *ff.* Bibl. sen. Lips.

1570, f. PLUTARCHI Chaeronensis Moralia, quae usurpantur. sunt autem omnis elegantis doctrinae Penus: Id est, varii libri: morales, historici, physici, mathematici, deniq; ad politiorem litteraturam pertinentes & humanitatem: Omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide: Guilielmo Xylandro Augustano interprete. Accesserunt his Indices locupletissimi. BASILEAE Per Thomam Guarinum M. D. LXX.

1572, 8. PLUTARCHI Chaeronensis Moralia, quae usurpantur. sunt autem omnis elegantis doctrinae Penus: Id est, varii libri: morales, historici, physici, mathematici, deniq; ad politiorem litteraturam pertinentes et humanitatem: — Omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide. — Guiliel. Xylandro Augustano interprete: cujus nunc demum etiam Annotationes locupletissimae (si rem spectes) unà eduntur. — Accesserunt his Indices locupletissimi. Cum Caesareae majest. & Christianissimi regis Galliarum privilegiis ad annos decem. BASILEAE Per Thomam Guarinum. M. D. LXXII. *In fine legitur:* BASILEAE, ex Officina Thomae Guarini, Anno Salutis Humanae M. D. LXXII. Mense Augusto. *III Voll.*

1573, f. Plutarchi Ethica sive Moralia opera latine, Hermanno Cruserio, I. C. interprete. Basil., apud Th. Guarinum.

1579, 8. — latine, Guil. Xylandro interprete. Basil. *III Voll.*

1580, f. OPERA, QVAE EXTANT, OMNIA PLVTARCHI CHAERONEI, ETHICA SIVE MORALIA COMPLECTENTIA INTERPRETE Excellentissimo ac celeberrimo I. C. Doctore, HERMANNO CRVSERIO, NVNC denuo summa fide ac diligentia recognita, multis in locis emendata, & in lucem edita. Cum Indice Rerum & Verborum locupletissimo & fidelissimo. *IMPRESSVM FRANCOFVRTI AD MOENVM, M.D.LXXX. In fine legitur: FRANCOFVRTI AD MOENVM, APVD* Georgium Coruinum, impensis Sigismundi Feyerabendij. *Anno M. D. LXXX.* —— 6 *ff.* praefixa, 742 pp. et 1 vac. *f.*, 20 *ff.* index. Bibl. acad. Lips.

1592, 8. — latine, interprete Guil. Xylandro. Francof., apud Wechel. *III Voll.*

1603, — 1619, 8. — latine, interprete Guil. Xylandro. Francof. apud I. Saurium. *III Voll.*

Bbb) Plura scripta.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. Plutarchus de politica et imperatoria institutione ad Traianum imperatorem. Plutarchus de liberis educandis. Epistola Nicolai Sagundini ad Marcum Donatum patricium Venetum. Epistola Plutarchi ad Traianum Imperatorem. *In fine*: Plutarchi de liberis educandis finis: Per Guarinum Veronensem e graeco in latinum translatum. —— Hic liber impressus est *Mediolani.*

—, 4. Opuscula PLUTARCHI nuper traducta. Erasmo Roterodamo interprete. De tuenda bona valetudine praecepta. In principe requiri doctrinam. Cum principibus maxime philosophum debere disputare. Utrum graviores sint animi morbi quam corporis. Num recte dictum sit λάϑε βιώσασ. id est Sic vive ut nemo te sentiat vixisse. De cupiditate diuitiarum. *Infra insigne typogr. Ascens.* Vaenundantur ubi complura alia, et Plutarchi et Erasmi syntagmata, in aedibus Ascensianis.

β) Cum a. et l. notitia.

1488, f. Plutarchi opuscula quaedam, Alamano Ranucino interprete. Brixiae.

1505, 4. PLUTARCHUS de fortuna Romanorum et Alexandri, et de tranquillitate animi. BASILIUS MAGNUS de vita solitaria, Budaeo interprete. Impress. Parisii pro Oliverio Senant 'commorantem (?) in vico Iacobi ad intersignium S. Barbarae, ex aedibus Ascensianis MDV.

1508, 4. Plutarchi Regum & Imperatorum Apophthegmata Raphaele Regio interprete. — Plutarchi Laconica apophthegmata Raphaele Regio interprete. — Plutarchi Dialogus: in quo animalia bruta ratione uti monstrantur: Ioanne Regio interprete. — Raphaelis Regii apologia: in qua quattuor hae quaestiones potissimum edisseruntur. — Vtrum in Pliniani prologi secunda periodo. obiicere moliar: an obiter molliam sit legendum. — Vtrum imperator: an conterraneus Plinio sit castrense uerbum. — Vtrum hoc pronomen ille in tertia prohoemii eiusdem periodo Catullum referat: an maximum (?) partem. Vtrum in periodi ipsius clausula. Vernaculis tuis & famulis: an Veraniolis suis & fabulis: Plinius scripserit. — Cum Gratia Et Priuilegio. *F.* 58 *a*: FINIS. Impressum Venetiis ope & impensa Georgii de Rusconibus: Anno ab incarnatione domini. M.DVIII. die. II. octobris Sub inclyto principe Leonardo Lauredano. Registrum operis: a b c d e f g h i k l m n o p q r ſ t u x y z & A Omnes sunt quaterni. *Foll.* 2 *seqq. habent Raphaelis Regii carmen latinum.* —— 3 *ff.* tit. et praefatio Regii, *f.* 4 vacat. 35 *ff.*, *f.* 36 vacat; 2 *ff.* Raphaelis Regii epistola ad Leonardum Lauredanum. 35 *ff.*, 8 *ff.*, 16 *ff.*, et 2 *ff.* Corrigenda. Bibl. sen. et acad. Lips.

1510, 4. Plutarchus de tranquillitate, et alia duo opuscula, latine, Guilielmo Budeo interprete. *In fine*: Impressum Romae per Iacobum Mazochium MDX.

1510, 4. Plutarchi opuscula et de Placitis Philosophorum, latine, interprete Guilielmo Budeo. *In fine*: Impressum Romae per Iacobum Mazochium MDX. —— Num hi duo delectus iidem sint, nescio.

1514, 4. Opuscula Plutarchi nuper traducta. Erasmo Rot. interprete. Basileae apud Io. Frobenium Hammelburgensem. MDXIV. *In fine:* Basileae in aedibus Ioannis Frobenii Hammelburgensis, mense Augusto, Anno domini millesimo, quingentesimo decimo quarto.

1517, 4. Opuscula Plutarchi, interprete Erasmo. Basileae apud Ioann. Frobenium M.D.XVII.

1518, 4. PLVTARchi Chaeronēsis opuscula quaedā, Des. Erasmo Roterodamo, Stephano Nigro, Angelo Barbaro, Bilibaldo Pirckheymero, & Philippo Melanchthone Brettano, interpretibus. Quorum catalogū sequentis pagellae elenchus indicabit. APVD INCLYTAM BASILEAM. *Fol. ult. habet*: BASILEAE APVD IOANNEM FROBENIVM MENSE SEPTEMBRI. ANNO M.D.XVIII. —— 194 pp. et 1 *f.* cum subscriptione. Bibl. acad. Lips.

1520, 8. Ex PLUTARCHO (Opuscula VIII) versa per Des. Erasmum Rot., recognita per eundem ex collatione graecorum voluminum. *Infra Gerh. Listrii distichon graecum. In fine legitur*: Basileae per Ioannem Frobenium Mense Septembri An. M.D.XX.

1522, 8. PLUTARCHI CHAERONEI opuscula quaedā longe utilissima Raphaele ac Ioāne Regio, Nicolao Saguntino, & Guarino Veronen. interpretibus. Quorum est uidere catalogum in sequentis pagellae elencho. Indicem in

ipsius operis calce reperies. MOGVNTIAE AN. M. D. XXII. *In fine p.* 335: MOGVNTIAE APVD IOANNEM SCHOEFFER MENSE MARTIO AN. M. D. XXII. —— Bibl. acad. Lips.

1522, 8. PLVTARCHI Chaeron. Commentarii aliquot ab Othmaro Luscinio è graeco conversi de eo, quod docenda sit virtus. an improbitas sufficiat ad pariendam homini infelicitatem. num in convivio sit philosophandi locus. Argentorati per Ioannem Knoblouch. M. D. XXII. Kal. Sept.

1522, 4. Plutarchi Opuscula: De Garrulitate. de Auaritia. De modo audiendi. Ex Luciano. Demonactis philosophi vita per Rich. Paceum uersa. Venetiis impress. per Bernardinum de Vitalibus. mense Ianuario MDXXII.

1523, 4. Plutarchus de compescenda ira, de garrulitate, curiositate, sera Numinis vindicta, vitanda usura. Bilibaldo Pirckheymero interprete. Nurembergae apud Fridericum Peypus anno MDXXIII.

1528, 8. PLVTARCHI CHAERONEI PHILOSO*phi* & *historici quaedam lucubrationes, in gratiam Magnifici uiri D. Raimundi Fuggeri, latinitate iam recens ab Ottomaro Luscinio donatae. De Fortuna. De uirtute & uicio. De amicitia in multos diffusa. Paramythecus insignis ad Appollonium super morte filij. Additus est insuper commentarius eiusdem, de fugiendis & sequendis in poetica, pro D. Fuggeri liberis.* M. D. XXVIII. —— 75 non num. *ff.* In fine *f.* 75*b*: Reiectamenta, inter legendum, obiter relicta si offenderis, Candide lector, boni consule, quum (?) non sint nisi que attentum lectorem minime remorentur, Vale. Augustae vindelicorum, ex officina Alexandri Weyssenhorn, cis aedem diuae Vrsulae, Anno reparatae salutis sesquimillesimo. 28. Mense Nouembri. Bibl. sen. Lips.

Ccc) Singula opuscula.

1) De educatione puerorum.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. Petri Pauli Vergeri Iustinopolitani de ingenuis moribus. Basilius Magnus de legendis antiquorum libris interprete Leonardo Aretino. Eiusdem tradúctio de tirannide ex Xenophonte. Plutarchus de liberis educandis (*cum praefatione Guarini Veronensis, quae omnia terminantur Calphurnii epistola*). *In fine:* Impressa Florentie per fco Dini Florentino. —— Cum *sign.*

—, 4. —— *V.* infra *Politica.*

—, 4. Plutarchus de liberis educandis e greco traductus per Guarinum Veronensem ad Angelum Cornelium civem Florentinum. *In fine legitur:* Explicit plutarcus de liberis educandis. —— 16 *ff.* cum 27 lin. Char. Arnoldus Therhoernen impressit Coloniae.

β) Cum a. et l. notitia.

1485, 4. PETRI PAVLI VERGERII ad Ubertinum Cariariensem de ingenuis moribus opus. GVARINI Veronensis in Plutarchum praefatio. PLVTARCHVS de liberis educandis latine. HIERONYMI presbyteri de officio liberorum erga parentes. LEONARDI ARETINI in Magnum Basilium praefatio. Magni BASILII de institutis iuuenum libet latine. Impressum Brixiae per Boninum de Boninis de Ragusia MCCCCLXXXV. die VI. Decembris.

1485, f. Guarini Veron. in Plutarch. praef. Plutarchus de puerorum educatione. Hieronymi admonitio de officiis liberorum erga parentes. Brixiae per Iacobum Britannicum MCCCCLXXXV. die VII. Decembr.

1493, 4. Petri Pauli Vergerii de ingenuis moribus. Xenophon de Tyrannide. latine. Guarini Veronensis in Plutarchum praefatio. *In fine:* Venetiis per Damianum de Mediolano M. cccclxxxxiii. die. xxi. Iunii.

1494, 4. Petri Pauli Vergerii de ingenuis moribus. Xenophon de Tyrannide ex interpretatione Vergerii. Guarini Veronensis in Plutarchum praefatio. Venetiis per Damianum de Mediolano 1494.

1495, 4. Petri Pauli Vergerii Iustinopolitani de ingenuis moribus ac liberalibus disciplinis Liber ad Ubertinum Carrariensem. — S. Basilii de liberalibus studiis liber. — Guarini Veron. in Plutarchum praefatio. Plutarchus de liberis educ. liber. *In fine:* Brixiae quam accuratissime emendatissimeque impressum per Venerabilem dominum presbyterum Baptistam Farfengum artis impressoriae solertissimum. Impensa Francisci Laurini ciuis Brixiae Anno a Natali Christiano MCCCC. XCV. die iiii. Aprilis. —— Char. rom.

1497, 4. Petri Pauli Vergerii de ingenuis moribus una cum commentariis

Ioannis Bonardi presbyteri Veronensis. Basilii de legendis antiquorum libris opusculum diuinum. Traductio de tyrannide ex Xenophonte. Guarini Veronensis in Plutarchum praefatio. *In fine:* Impressum Venetiis per Ioannem Tacuinum de Tridino die. xxii Septembris. M.cccc.lxxxxvii.

1514, 8. Plutarchi Cheronei de liberis educandis libellus: Latine redditus per Guarin. Ueron. Impressum apud Florianum Unglerium. Expensis Domini Ioannis Haller ciuis et consulis Cracouien. Anno a Christo nato MDXIIII. die XI. Septembris.

1525, 8. Plutarchi Chaeronei libellus de liberis educandis plane aureus, Guarino Veronensi interprete. Coloniae in aedibus Eucharii MDXXV.

1527, 8. Luciani Samosatensis Hermotinus seu de Sectis Dialogus perquam elegans ac festivus, Obsopaeo interprete. Eiusdem item Dialogi amatorii quatuor, Chiliano Mansueto interprete. Plutarchi Chaeronensis de liberorum educatione libellus, Ioanne Metzler interprete. Iam omnia haec recens versa et edita. Haganoae per Ioan. Secerium Anno M. D. XXVII. mense Iunio.

1572, 8. Plutarchi libellus de educatione liberorum, ex Graeco Sermone in Latinum conuersus, tertio recognitus et emendatus a Petro Rivandro. Gorlitiae excud. Ambr. Fritsch. MDLXXII.

1574, 4. — latine, interprete Guil. Plantio. Francof.

1583, 8. Plutarchi de liberis educandis liber plane aureus, omnique precio praestabilior, ex Graeco sermone in latinum conuersus a *M.* Petro Rivandro, in alma Academia Francofordiana Mathematum & Graecae linguae professore inferiore. 1583.

1583, 8. Plutarchi de liberorum educatione libellus in latinam linguam conuersus, & Logica analysi, nec non sententijs aliorum auctorum illustratus, a Marco Beumlero Helvetio Spirae Nemetum apud Bernard. Albinum MDLXXXIII.

1833, 12. Plutarchi de liberis educandis commentarium, latine redditum a Xylandro, emendavit V. H. C. à Paris, veuve Maire-Nyon.

2) De audiendis poetis.

1536, 8. Gentiani Herveti Plutarchi opusculum (quomodo oporteat adolescentem audire poemata) ab eodem latine factum. —— Cum eiusdem Orationibus. Aureliae, apud Franciscum Gueinardum 1536.

1536, 8. — latine, interprete Gentiano Herveto. Lugduni excud. Io. Barbous alias le Normande 1536.

3) De discrimine adulatoris et amici.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. Plutarchus de differentia veri amici et Adulatoris, interprete Guarino, Veronensi. —— *Denis* in Supplem. ad Maittairium p. 640.

—, 4. Plutarchus de Discrimine Adulatoris et Amici, ac de utilitate ab Inimico capienda, Erasmo interprete. Lovanii apud Theodoricum Martinum.

β) Cum a. et l. notitia.

1514, 4. Plutarchi libellus, quomodo adulator ab amico internosci possit, latine versus a Io. Laurentio Veneto. Romae.

1516, 4. Libellus Plutarchi de discrimine adulatoris & amici, ad Serenissimum Henricum eius nominis octauum, Angliae regē, cum aliis nonnullis [*haec sunt:* Quo pacto quis efficiat ut ex inimicis capiat utilitatem Plutarchi Chaeronensis; In Principe requiri doctrinam, Plutarchi commentarius; Cum Principibus maxime philosophum debere disputare, Plutarchi.], Erasmo interprete. —— In eiusdem libro inscr.: Institutio Principis Christiani saluberrimis referta praeceptis, per Erasmum Roterodamum, cum alijs nonnullis eodem pertinentibus, quorum catalogum in proxima reperies pagella. APVD INCLYTAM BASILEAM. *In fine adiectae Erasmi epistolae ad Nicolaum Ruterium:* Basileae apud Ioannem Frobenium Mense Aprili M. D. XVI. *deinde in fine libellorum Plutarcheorum sub signo typogr. Froben.:* BASILEAE APVD IO. FROBENIVM MENSE MAIO. AN. M. D. XVI. Bibl. sen. Lips.

1516, 8. —— *Ib.* Lovanii apud Theodoricum Martinum Alostensem 1516. Mense Augusto.

1518, 8. —— *V.* Isocrates. II. A. Bb) bb) β) 2 b).

1519, 4. —— In *Erasmi Roter.* Institutione principis christiani. *In fine:* Basileae apud Ioannem Frobenium mense Iunio. An. MDXIX.

1520, 4. —— *Ib.* Basileae MDXX.

1523, 4. —— *Ib.* Apud S. Coloniam M. D. XXIII. m. Aug.

1525, 8. —— *Ib.* Coloniae apud Eucharium Cervicornum Anno MDXXV. m. Ian.

4) Oratio ad Apollonium.

1520, 4. Plutarchi oratio consolatoria ad Apollonium, latine interprete Steph. Nigro. Basileae.

1593, 8. — latine vertit Io. Leunclavius. Basileae apud I. Oporinum.

5) Praecepta connubialia.

1497, 4. —— *V.* supra Cleomedes. II. A.

6) Convivium Sapientum.

1600, f. Plutarchi convivium Septem Sapientum, latine interprete Adr. Turnebo. —— Inter *Adriani Turnebi* Opera. (Argentor. Sumptibus Lazari Zetzneri Bibliopolae. Anno Domini M. D. C.) T. II. no. VI.

7) Apophthegmata.

β) Sine a. et l. notitia.

—, 4. Plutarchi Apophthegmata Regum atque imperatorum et Apophthegmata Laconica a Francisco Philelpho latine reddita. —— Char. lat., sine *sign.*, cust. et pagg. *num.*

—, f. *F.* 1 *b legitur tabula. F.* 40 *a explicit liber*: Dicterie plutarchi cheroneū ad traianum cesarem seu || addiciones ad valeriū maximū. Feliciter expliciunt. —— Sine *sign. cust.* et pagg. *num.* Hanc rarissimam editionem primus descripsit *Dibdin* in Bibl. Spencer. Vol. II. p. 278 sq.

β) Cum a. et l. notitia.

1471, 4. *Frons libri inscripta est:* Ad magnanimum & illustrissimum principem Philippum Mariam anglum inclitum Mediolanensium ducem Francisci Philelphi praefatio in Plutarchi cheronensis Apophtegmata (?) ad Traianum Caesarem prima pars. *F.* 1 *b incipiunt Apophthegmata, quae finiunt f.* 36 *b lin.* 25: FINIS. — *Pars II. incipit*: FRANCISCI prefatio ad nicolaum quintum summum pontificem in plutarchi cheronensis apophtegmata (?) laconica. *Praefatio explicit f.* 1 *b lin.* 20, *et continuo sequuntur*: Plutarchi apophtegmata (?) laconica. *F.* 15 *b vacat. In fine legitur:* M. CCCC. LXXI. || Impressum formis iustoque nitore coruscans || Hoc Vindelinus condidit artis opus. —— 77 *ff.* et cum 32 lin. char. rom., sine *sign. cust.* pagg. *num.* et *init.* Accuratissime hanc rarissimam principemque editionem *Braun* in Notitia historico-litteraria de libris in Bibl. monasterii ad SS. Vdalricum et Afram Augustae extantibus. P. I. p. 134 sq.

1481, 4. Francisci Philelphi Orationes et nonnulla alia opera. Plutarchi apophtegmata. eiusd. apophtegmata (?) laconica, ab eodem e graeco in latinum conversa. *Epistola Philelphi ad Ludovicum Mariam Sfortiam Bari Ducem data est* Mediolani MCCCCLXXXI.

1499, 4. Plutarchi Apophtegmata (?) e greco in latinum versa a Francisco Philelpho. Daventriae per Richardum Pafraet MCCCCXCIX.

1507, 4. Plutarchi Regum et Imperatorum Apophthegmata, Raphaele Regio interprete. Venales habentur in aedibus Nicolai Crispini e regione Collegii Coquereti sub signo divi Sebastiani MDVII.

1508, 4. Plutarchi Apophthegmata Regum et Imperatorum, Instituta Lacedaemoniorum, et Apophthegmata Laconica, a Raphaele Regio Latine reddita: Eiusdem Dialogus, Quod animalia bruta ratione utantur, a Ioanne Regio Latine redditus, & alia. Venetiis MDVIII.

1515, 4. Plutarchi apophthegmata, interprete Francisco Philelpho. —— *V.*: Orationes Francisci philelfi cum quibusdam aliis eiusdē operibus ad oratoriam Summopere conducentibus. *Infra Ioannis Petit insigne typ.*, *inscr.*: ⁘+⁘ IEHAN ⁘+⁘ PETIT ⁘ *Infra legitur:* Venundantur parrhisijs Ab Ioāne paruo in regione diui Iacobi sub leone argenteo. *In fine* Fo. CLXXX. *a*: τελοσ. Impressum est hoc opus rursū parrhisijs Ab optimo calcografo Nicolao de pratis In vico olearū (!) apd' magnū ortum cōmorāte Anno Domini. M.D.xv. k. Nouēbris. —— Bibl. sen. Lips.

1516, 4. Plutarchi Apophthegmata interprete Raphaele Regio. Lipsiae per Iacobum Thanner.

1530, f. Plutarchi Apophthegmata regum et imperatorum, Raphaele Regio interprete, cum Dialogo: an brutis quoque ratio insit. Parisiis ex Officina Ludovici Blaubomii Gandavi impensis Simonis Colinaei 1530.

8) Mulierum virtutes.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. Plutarchi de claris mulieribus, sive virtutibus mulierum, e graeco latine

versus ab Alamano Ranutino. —— Fortasse hic liber impressus *Brixiae per Bernardinum Misintam* anno 1497.

—, 4. Plutarchus de claris mulieribus (interprete Ranutio). Plutarchi parallela. —— Char. rom. 34 *ff.*

β) Cum a. et l. notitia.

1485, 4. *F.* 1 *a*: PLVTARCHI * PHILOSOPHI DE VIRTVTI||BVS MVLIERVM TRADVCTIO PER ALA|| MANVM RANVTINVM CIVEM FLORE-||NTINVM. *In fine tractatus sign.* d 10 *b legitur*: Impressum Brixiae per Boninum de Boninis de || Ragusia. M. CCCC. LXXXV. die. xxiii. Martii. *Adnexum est Opusculum* de brevibus clarorum hominum inter se contentionibus, *in cuius principio legitur*: Guarinus Veronensis de Breuibus Clarorum || hominū Inter se Contentionibus a Plutarcho Col|| lectis nuper in latinum Conuersis Iacobo lauagno || Io. S. D. —— Primus liber continet *sign.* a 7, b *et* c 8, d 10 *ff.*, alter autem *sign.* a 8, et b 6 *ff.*, ubi *f.* b 6 *b* subscriptio indicata, omissis verbis „die. xxiii. Martii", iterata est. Hunc rarissimum librum describit *Dibdin* in Bibl. Spencer. Vol. II. p. 279.

1506, 4. Aemilii Probi vitae excellentium imperatorum Tito Pomponio Attico dedicatae. Ti. Pomponii Attici vita per Cornelium Nepotem descripta. Plutarchi liber de illustrium mulierum virtutibus. Eiusdem parallela. *In fine*: Argentorati In Aedibus Schürerianis Ann. M. D. VI. XII. Kal. April.

9) Problemata.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 8. Plutarchi Chaeronei diui Traiani praeceptoris Graecorum clarissimi historici ac philosophi Problemata emendatissima Latine interprete Ioanne Petro Lucensi, sed a Calphurnio (ut *quod ex praefixa Calphurnii ad Marcum Aurelium epistola patet*) iuxta Graecum exemplar emendata, exceptis tribus vel ad summum quatuor locis, ubi Graecum exemplar mancum erat.

—, 4. *F.* 1 *a lin.* 1 *est*: Calphurnius Marco Aurelio. *F.* 2 *a liber ipse incipit. F.* 66 *b legitur epigr. inscr.*: Calphurnius Brixiensis ad Dm. Siliprandum Mantuanum. *Distichon primum est*: Quos radi optabas lima, Siliprande, libellos || Imprime: nil posset iungere docta manus. Qui leget hos aequus grates tibi lector habebit, || Atque idem optabit candida fata mihi. || etc. *Infra legitur alia notitia inscr.*: Idem ad lectorem. Habes Plutarchi Problemata quam emendatissima, exceptis tribus vel ad summum quatuor locis, ubi Graecum exemplar mancum erat. Tu cum melius habueris, tua diligentia iungito. Vale. —— 66 *ff.* cum *sign.* a — h, et 24 (*non* 23) lin., sine *cust.* et pagg. *num.* Dominicus Siliprandus impressit Venetiis a. 1477 Commentarium Antonii de Tempo in carmina italica Petrarchae. Haec editio multis vitiis typographicis inquinata est. *V.* Götzii Merkwürdigkeiten der Dresdner Bibl. Vol. III. p. 410. no. 404.

—, 4. Plutarchi Problemata. —— Sine *cust.* et pagg. *num.*, cum *sign.* et 25 lin.

β) Cum a. et l. notitia.

1488, f. PLVTARCHI CHERONEI DIVI TRAIANI PRAECEPTORIS GRAECORum || CLARISSIMI HISTORICI. AC PHILOSOPHI PROBLEMata Emendatissima. —— *V.* Alexander Aphrod. II. A. AA. Bb) 5) aa) *β*).

1501, f. —— V. *ib.*

1505, — 1518, f. —— *V.* Aristoteles. II. A. GG. 1) *δ*).

1524, 4. Plutarchi Problemata, a Io. Petro Lucensi Latine reddita. Romae per F. Minitium Calvum MDXXIV.

10) De fortuna Romanorum.

1505, 4. Plutarchus de fortuna Romanorum, Gu. Budaeo interprete. —— *V.* supra Bbb).

1557, f. Plutarchus de fortuna Romanorum, latine interprete Guil. Budaeo. —— *V.* eius Opera. (Basil.) T. I. p. 486 sqq.

11) De fortuna Alexandri.

1557, f. Plutarchi de fortuna Alexandri libri duo, latine interprete Guil. Budaeo. —— *V.* eius Opera. T. I. p. 494 sqq.

12) De daemonibus libri.

aa) coniunctim editi.

1568, 8. Plutarchi de natura et effectionibus daemonum libelli duo, quibus eruditae et rarae nec inutiles rerum memorabilium et singularium expositiones continentur. Lipsiae An. MDLXVIII. in offic. Voegel. —— Hi duo libelli sunt: de inscriptione delphica *ει*, et: de oraculorum defectu. Rep. 1576.

1576, 8. DE NATVRA ET EFFECTIONIBVS DAEMONVM LIBELLI

DVO PLVTARCHI CHERONENSIS. CVM EXPLIcationibus, & Prooemio Ioachimi Camerarii. QVIBVS ERVDITAE ET RARAE ET IVCVNDAE & non inutiles cognitu rerum mirabilium & singularium expositiones continentur. CVM PRIVILEGIO. *In fine:* LIPSIAE Imprimebat Iohannes Steinman. TYPIS VOEGELINIS. ANNO M.D.LXXVI. —— 32 *ff.* prooemium, 159 pp. Bibl. acad. Lips.

bb) *separatim editi.*

1556 (*non* 1586), 8. Plutarchi de Oraculorum defectu liber, Latine, Adriano Turnebo interprete, cum eius annotationibus. Lutet., ex officina Michaelis Vascosani. MDLVI. Calendis Augusti. —— Rep. inter eiusdem *Adriani Turnebi* Opera. (Argentorati. Sumptibus Lazari Zetzneri Bibliopolae. Anno Domini M.D.C. *fol.*) T. II. no. IX.

13) De tranquillitate animi.

1505, 4. Plutarchus de tranquillitate animi, latine Guil. Budaeo interprete. —— *V.* supra Bbb).

1557, f. — interprete Guil. Budaeo. —— *V.* eius Opera. (Basil.) T. I. p. 472 sqq.

14) De amore fraterno.

1559, 8. Plutarchus de fraterna amicitia, Latine. Paris., apud Guil. Morelium. M.DLIX.

15) et 16).

1614, — 1619, — 1628, 8. Plutarchi Chaeronensis Libri II (Latine). I. de utilitate ex hostibus capienda. II. de morbis animi et corporis. *D.* Iohanne Rainoldo interprete. Oxon. 1614; *et ad calcem eius* Orationum duodecim, cum aliis quibusdam opusculis. (Lond., impensis Guil. Stansbeii pro Henrico Fetherstone 1619) p. 529—623; *rec.* Oxon. 1628.

17) De garrulitate.

1554, 4. Plutarchus de garrulitate et de esu carnium, latine interprete Russardo. Lugduni, apud Seb. Gryphium MDLIV.

1589, 4. Plutarchi liber de garrulitate, latine interprete Io. Caselio. Rostochii.

18) De curiositate.

1595, 4. PLVTARCHI DE CVRIOSITATE Libellus *Ioan. CASELIO interprete.* Adiectis quibusdam eiusdem notis, quae ad aliquot locorum illustrationem facere videbantur. HELMAESTADII Excudebat Iacobus Lucius, Anno clↄlↄvc. —— 28 non num. *ff.* Bibl. sen. Lips.

19). De vitioso pudore.

1526, 8. Lingua per Des. Erasmum Roterodamum, diligenter ab autore recognita: Libellus elegans nec minus utilis Plutarchi Chaeronei de immodica uerecundia, recens opus, nec antea excusum. Quoniam autem argumentum cum lingua conuenit, adiunximus. *Infra insigne typogr. Froben. Infra: Cum gratia et privilegio Caesareo. In fine legitur:* Basileae apud Ioan. Frob. mense Iulio. Anno. M.D.XXVI. *Et insigne typ. Froben.* —— Hanc editionem possidebat *Panzer*, quod ex eiusdem notitia, in Annal. typogr. Vol. VI. p. 254. no. 614 prolata patet. Nihil autem de eo adnotat, quod dicit *Maittaire* in nota ad huius editionis notitiam addita in Annal. typ. T. II. p. 679 his verbis: „Cum Erasmi Epistolâ ad Christophor. à *Schiidlovietz* Palatinum & Capitaneum *Cracoviensem, Poloniae* Cancellarium [*prodiit editio*]; alterâ item ad *Franciscum Dileum*. Notandum est hunc Librum à Frobenio bis anno hôc 1526. excusum. Altera, charactere Romano, *mense Iulio;* altera, Italico, *mense Februario*, Editio prodiit."

1526, 8. Lingua per Des. Erasmum Roterod. Diligenter ab autore recognita. Libellus elegans nec minus utilis. Plutarchi Cheronaei de immodica verecundia. Recens opus nec antehac unquam excusum. Hagenoae MDXXVI.

20) De odio et invidia.

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 4. —— *V.* Cebes. II. A. *α*).

(1503,) 4. —— *V.* ib.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1497, f. —— *V.* Cebes. II. A. *β*).

1500, 4. —— *V.* ib.

1508, 4. —— *V.* Athanasius. II. A. Bb) 2) *β*).

1516, 4. — 1516, 4. — 1517, — 1518, — 1520, 4. —— Cum Catone aliisque. *V.* Epictetus. II. A. Aa) 1).

21) De primo frigido.

1600, f. Plutarchi Commentarius de primo frigido, Latine, Adr. Turnebo interprete. —— *V.* eius Opera. T. II. p. 161 sqq.

22) De sera numinis vindicta.

1513, 4. PLUTARCHI *Chaeronei Stoici ac viri clarissimi* de his qui tarde a numine corripiuntur libellus. *In fine:* Impressum Nurenbergae per Fridericum Peypus pridie Kal. Iulii. Anno a virginis partu. Millesimo quingentesimodecimotertio. —— Bilibaldus Pirckheymer hunc librum dicavit sorori suae Charitati.

1514, 4. Plutarchi de his qui tarde a numine corripiuntur Libellus. Argentorati ex aedibus Schurerianis MDXIIII. —— Est Bilibaldi Pirckheymeri versio, qui eam dicavit sorori, R. Matri. Charitati Pirckheymerin Abbatissae.

23) De fato.

1600, f. Plutarchi liber de fato, latine interpretatus est Adr. Turnebus. —— Inter eiusdem Opera T. II. p. 48 sqq. post mortem eiusdem Adr. Turnebi edidit Odo Turnebus.

24) De exilio.

1517, 4. Plutarchus de exilio, Angelo Barbato interprete. Impressum Norimbergae per Fridericum Peypus MDXVII. die XV. Iulii.

1517, 4. —— *V.* Lucianus. II. A. Cc) 11).

25) Hirundo.

1527, 4. —— *V.* Lucianus. II. Bb) β).

26) Problema.

1517, 4. Io. Oecolampadii Oratio ad Clerum. Ex Plutarcho de Nota Pythagorica, Philippo Melanchthone interprete. Epistola Lysidis ad Hipparchum a Churrerio Latinitate donata. Hagenoae apud Thomam Anshelmum MDXVII.

1519, 4. Plutarchi Problema, num in convivio philosophandi sit locus, Ottomaro Luscinio interprete. Argentorati apud Ioannem Scotum indigenam in Thomae loco. —— Epistola versioni praemissa signata est anno sesquimillesimo undevigesimo, i. e. M.DXIX.

1534, 8. —— *V.* Lucianus. II. A. Cc) 21).

27) Narrationes amatoriae.

1520, 4. —— *V.* Alexander Aphrod. II. A. AA. Bb) 5) β).

1557, 8. Plutarchi Erotica & de particula ει adud Delphos, Latine, Arnoldo Ferrono interprete. Lugd. apud Ioannem Tornaesium.

28) De vitanda usura.

1513, 4. Plutarchus de vitanda usura, ex graeco in latinum traductus. Interprete Bilibaldo Pirckheymer. Impressum Noribergae per Fridericum Peypus anno 1513. die XXVI. mens. Ianuarii.

1515, 4. Plutarchus de vitanda usura, ex graeco in latinum traductus. Impressum Nurinbergae per Fridericum Peypus pridie Kal. Iul. a. XV. —— Bilibaldus Pirckheymer, cuius versio est, dicavit eam Bernardo Adelmanno, Canonico Eystettensi.

29) De avaritia.

1522, 4. Plutarchi libellus de Avaritiâ, Latine per eximium Richardum Pacaeum invictiss. Regis Angliae oratorem elegantissimè versus. Romae, anno Dñi M.D.XXII.

30) Politica.

aa) *Omnes libelli.*

—, 4. Plutarchi Politicorum opus. Seu de Civili Institutione ad Traianum Imperatorem. Per Nicolaum Sagundinum E graeco translatum. *In fine:* Plutarchi de politica et imperatoria institutione. Cum Gratia et Privilegio. —— Hic liber impressus esse videtur *Mediolani.* Adservatur Augustae Vindel. in bibl. Scheurliana.

bb) *Singuli libelli.*

1583, 8. Plutarchi praecepta gerendae reipublicae ad Menemachum, interprete Guil. Xylandro, cum eiusdem adnotatione. —— *V.* Opuscula quaedam moralia, ad vitam tam publicam quam privatam recte instituendam utilissima. Edita studio Ioachimi Camerarii, Medici Norimbergensis. Francofurti apud haeredes Andreae Wecheli, Anno MDLXXXIII.

31) De carnium esu.

1564, 8. Plutarchus de carnium esu, latine vertit Suffridus Petri. Lovanii.

32) De procreatione animi.

1552, 4. Plutarchi dialogus de procreatione animi in Timaeo Platonis, Latine, Adriano Turnebo interprete. Paris,

ex officina Adriani Turnebi. MDLII. —— Epistola dedicatoria data est ad Petrum Gallandium, latinarum literarum regium Professorem. Rec. est inter eiusdem *Turnebi* Opera T. II. no. VIII.

33) Contra Coloten.

1555, 8. Plutarchi contra Coloten liber prior et posterior, Latine, Arnoldo Ferrono interprete. Lugd., apud Sebast. Gryphium. MDLV.

34) De Stoicis.

1555, 8. Plutarchus de repugnantiis Stoicorum, latine ex versione Eduardi Henrysonis. Lugd.

35) Pro nobilitate.

1556, 8. Plutarchus pro nobilitate, Latine, Arnoldo Ferrono interprete. Lugd., apud Sebast. Gryphium. MDLVI.

36) De placitis philosophorum.

1505, 4. Plutarchi Cheronei de Placitis Philosophorum libri A Guilielmo Budeo latini facti. *Infra insigne typ. exhibetur inscr.:* J. P. *et* ⁘ IEHAN ⁘ PETIT ⁘ Venundantur parrhisijs in vico sancti Iacobi sub leone argēteo Et in monte diui Hilarij e regione collegij italorum sub Speculo. *In fine legitur* Fo. XXVII *b:* Finis Plutarchi Cheronei de placitis philosophorum: a Guilielmo Budeo latini facti: & Ascensiana accuratione impressi. XV. Calēdas Aprilis. M.D.V. —— XXVII num. *ff.* et 1 vac. *f.*

1516, 4. PLVTARCHI CHERonei de Philosophorum Placitis libellus elegantissimus, interprete Guilielmo Budeo. *In fine* Fo. XXXV *b:* FINIS. Argentorati, Ex aedibus Schurerianis Mense Iulio. MDXVI. REGNAN. CAES. MAXIMILIANO. P. F. AVG. —— 4 non num. *ff.*, XXXV *ff.* et 1 vac. *f.* Rep. 1557.

1516, 4. Plutarchi Cheronei de philosophorum placitis libellus elegantissimus interprete Guilielmo Budeo. *In fine:* Ex aedibus Schurerianis Mense Martio Anno a restituta salute. M.D.XVI. *Infra insigne Schurerianum.* —— Haec editio adservatur in Bibl. Scheurliana Augustae Vindelicorum.

1557, f. — latine interprete Guilielmo Budeo. —— Inter eius Opera. (Basil.) T. I. p. 611 sqq.

37) De fluviorum et montium nominibus.

1556, 8. Plutarchi libellus de fluviorum & montium nominibus, & quae in iis reperiuntur; Latine, interprete Ang. Ver. Paris., apud Carolum Stephanum. MDLVI. —— Dedicatio inscripta est: „Claudio Lavallo archiepiscopo Ebredenensi Ang. Ver. S.“. *Maittaire* adnotat in Annal. typogr. T. III. p. 678 ad huius versionis notitiam haec: „Hujus interpretis nomen, quod integrum noluit adjicere, nondum novi. Maussacus solus memorat Natalis Comitis & Turnebi versiones, quae ad illius manus pervenerunt: neque alias recenset Fabricius in Bibliothecâ Graecâ.“ *Freytagius*, respiciens hanc notitiam, in Adparatu litterario T. III. p. 690, ubi docet, hanc versionem inter *Adriani Turnebi* Opera (Argentorati, Sumptibus Lazari Zetzneri Bibliopolae. Anno Domini M. D. C. *fol.*) editam esse, dicit haec: „Maussacus *solus memorat* Natalis Comitis, & Turnebi *versiones*, *quae ad illius manus peruenerunt: neque alias recenset* Fabricius *in Bibliotheca graeca.* Sed ipsam illam esse Turnebi versionem, cui *epistola* dedicatoria nomine abbreviato Ang. Ver. *ad* Claud. Lauallium praemittitur, ex eo coniicimus, quod eadem *epistola,* nomine Ang. Ver. ad Lauallium scripta, heic Turnebi versioni praefigitur, e quo colligimus, vel ipsum Turnebum sub adscito nomine, Ang. Ver. latere, vel ab alio, cui Turnebus versionem suam commiserat, illam editam esse. Niceron in *Memoires* T. XXXVIIII. p. 346: *cette traduction*, scribit, & *les precedentes se trouvent dans une edition des morales de* Plutarque *faite à* Geneve en 1572“. Sed fallitur sine dubio Niceronus. Quod nos enim sciamus anno 1572. non alia *operum moralium* latinorum Plutarchi in lucem prodiit editio, illam si exceperis, quae ab Henrico Stephano profecta est, qui tamen in illa, sicut & in graeca editione librum *de fluuiorum & montium nominibus* omisit, propter ea quod extra dubitationem positum nondum sit, num ille a Plutarcho chaeroneo sit conscriptus. Conf. Io. Alb. Fabricii Biblioth. graec. L. IIII. Cap. XI. p. 364 sqq. E reliquis vero Turnebi, quas recensuimus, versionibus, Henricus Stephanus, suae inseruit collectioni, *de primo frigido* Tom. III. p. 278 sqq. *de procreatione animae in* Timaeo Platonis ibid. p. 352 sqq. *de defectu Oraculorum* Tom. I. p. 681 sqq.“

1560, 8. PLutarchi opusculum de Montibus & fluminibus, & de ijs quae admirabilia in illis inveniuntur, Natale

de Comitibus Veneto interprete ad spectabilissimū civem Venetum Andream Frigerium, à secretis illustrissimi Senatus Veneti. —— Adiectum est eiusdem: Natalis de Comitibus Veneti de Terminis Rhetoricis Libris quinque, al. Basileae. MDLX.

38) Vita Homeri.

1537, 8. Plutarchus de Homeri Vitâ Latine, Ioanne Rhelicano Tigurino interprete; item ejusdem Rhelicani Stockhornias, poëma à promontorii istius descriptione sic appellatum. Basileae, per Balthasarem Lasium, & Thomam Platterum. MDXXXVII. mense Martio. —— Guarinus Veronensis huius vitae tantum initium, quae est eius historica pars, transtulerat.

B. germanicarum.

AA. Vitae.

Aaa) Collectiones maiores.

1534, f. Plutarchus Teutsch. Von dem Leben vnd Ritterlichen geschichten, der aller Durchleuchtigsten Griechen vnd Römern, Alexandri Magni, Julij Cesars, C. Marij, Pyrrhi, Demetrij, M. Antonij, Photionis vnd Catonis Vticensis, Ausz dem nahmhafftigsten Griechischen geschichtschreyber Plutarcho, nemlich verteutscht, vnd insonderheyt von den Zymbrischen, die C. Marius erlegt, daher die wolgebornen Freyen Herrn von Cymbern, jren vralten, hoch Adlichen vrsprung haben. Mit Königlicher Mayestät Gnad vnd Priuilegio. Gedruckt zu Augspurg durch Heinrich Steiner MDXXXIIII. —— Haec est *Hier. Boneri* versio, quae rarissime occurrit, atque deinde editioni sequenti adiuncta est.

1541, f. Plutarchus von Cheronea, der allernamhafftigst, Griechisch geschichtschreiber, von den Leben vnd Ritterlichen thaten, der allerdurchleüchtigstē männer, Griechen vnd Römer, Künig, Burgermeister, vñ Hauptleüten, als namlich, Tesei Künig zu Athen Romuli vnd Remi ꝛc. Deren sechs vnd vierzig vnderscheidenlich nach einander, mit jren leben (vnd wo es die noturfft erfordert) mit figuren anzeigt. Namlich durch den Fürnemen vnd weisen Herren HIERONYMVM BONER derzeit Stettmeister, der löblichen Reichstatt Colmar, im Elsas, ausz Latein inn das nachuolgend Teütsch, gemeinem nutz zu gut verwendt. Zu Colmar bey Barptolome Grüninger. M.D.XLI. *In fine legitur:* Gedruckt inn der löblichen Statt Colmar durch Barptolomeum Grieninger, vnd vollendet den neünundzweinzigsten tag Martij, jm jar nach Christi vnsers seligmachers geburt M.D.XLI. —— Haec editio duabus partibus constat, quarum prior complectitur CCCCLXXXIV *ff.*, altera autem 161 *ff.* Priore parte *f.* II *a* habet Ferdinandi Caesaris privilegium, *f.* II *b* et III *a* dedicationem. *F.* III *b* habet vitarum indicem, inscr.: Register vnd innhalt disz gantzen Buchs, auff das kürzest begriffen, zu finden nach zal der pletter, an wölchem plat eines jegklichen vorgemalten Durchleüchtigen Manns leben anfacht, auch ist zu merken, das das letst buch mit eim sondern Register vnd zal pletter versehen ist. Vitae sunt priore parte XXXIX; secunda parte VIII comprehensae. Illae autem sunt: Theseus, Romulus, Lycurgus, Numa, Solon, Publicola, Alcibiades, C. Marius, Themistocles, F. Camillus, Pericles, Fab. Maximus, Pelopidas, M. C. Marcellus, Hannibal, Scipio, Philopoemen, C. Q. Flaminius, Aristides, Cato maior, Timoleon, Paulus Aemilius, Agis et Cleomenes, Tiberius et Caius, Lysander, Sylla, Eumenes, Cimon, Lucullus, Nicius, M. Crassus, Agesilaus, Pompeius, M. Brutus, Demosthenes, Cicero, Artaxerxes, Aratus. Sub hoc indice legitur admonitio haec: „Freündtlicher lieber Leser, nach dem vnd disz Buch der Durchleüchtigen Männer zu nutz vnd gutem an tag bracht, dern etlich hieuor in truck kommen, vnd aber jetzo samenthafft inn disem werck begriffen, damit dann die selben vngesündert, bey einander zu finden, sind die selbigen als namlich das leben Alexandrij, Anthonij, vnd andere ꝛc. inn ein sonder ordnung gestelt, vnnd im Register zu finden verordnet, als zum fleissigsten Corrigiert vnd gebessert.“ *F.* IV alium indicem, et quidem extensiorem vitarum XXXIX. Reliqua *ff.* habent vitas. Unicuique vitae praemissus est singularis titulus, cui subiectus est tabula xylogr. Titulus novus est sequens.

1547, f. Ankunfft, Leben vnd Wesen, Glück vnd Vnglück, gut vnd böse, weise vnnd vnweise Räthe, Reden, Anschläge, Ritterliche, mannliche Thaten, merckliche wahrhaffte Historien vnd Geschichten, frommer vnd vnfrommer, hoher, fürtrefflicher Manns vnd Frawenpersonen, Nemlich, der Griechen vnd Rö-

mer (die solche in höchster Blü gestanden) Leben, fürtreffiger Tugendspiegel, vnnd Exempel, Vnder Reich vnd Stende an vnd Abgang, Alter, Historien leicht, warheyt, lern vnd Blumen. Von dem namhafftigsten Griechischen Geschichtschreiber Plutarcho beschriben. Vnd volgends ins teutsch bracht, durch den fürnemen vnd weisen Herrn Hieronymum Boner, Stettmeyster zu Colmar. —— Alia etiam editio Boneri versionis a. 1555 commemoratur; ego autem de ea nihil certius comperi.

1580, f. PLUTARCHUS, der fürtreffliche Griechisch Historjschreiber, von den herrlichsten, löblichsten, namhafftesten Historien, Leben, handlungen vnd Ritterlichen thaten, der mannlichsten Helden vnd herrlichsten Männern, so vorzeiten vnder den Römern vnd Griechen, an Weisheit, Tugenden, Ehre, fürnemlich Gegrünet haben. Ein Schatz vnd auszbundt aller anderer Historien, welches durchausz mit gewaltigen Lehren, klugen Rathschlägen, höflichen Reden, wunderbaren Sprüchen und schönen Exempeln, sampt derselben gründtlichen auszführung und Zeugnussen vieler berhümpter Manner, ganz stattlichen dargethan und erklärt wirdt. Zu Nutz und gutem gemeinem Vatterlandt Teutscher Nation, jetzt erstmals ausz Griechischer Sprach (darinn das Werck beschriben) in die Hochteutsche Zungen, mit grossem fleisz und unglaublicher mühe, transzferirt, über ein jedes Buch seine Argument und Innhalt gesetzt, und mit schönen Figuren geziert, dergleichen vormahls nie in Teutsch auszgangen, und in Druck verfertigt. Durch den hochgelehrten Herrn Guilielmum Xylandrum, von Augsburg angefangen, und nach seinem tödtlichen Abgang durch den auch wohlgelehrten Jonas Löchinger vollendet. Allen Regenten hoch und nider Standes, auch Obersten, Rittmeistern, Hauptleuthen, unnd sonst menniglich, nicht allein nützlich und ergetzlich, Sondern auch zu wissen hochnotwendig. Mit einem vollkommenen Register. Mit Römischer Keys. May. Freyheit nicht nachzutrucken. Getruckt in der Keyserlichen Reichsstatt, Franckfurt am Mayn ꝛc. Im Jar MDLXXX. *In fine*: Getruckt zu Franckfurt am Mayn durch Peter Schmid, in verlegung Sigmund Feyrabends. Im Jar MDLXXX. —— Huius versionis no[illegible] Kaltwasser in sua vitarum parallelarum versione Vol. I. praef. p. V. et loquitur, in ea ordinem vitarum alium esse ac in editionibus graecis. Praeterea omissae sunt parallelae vitae. *Boneri* fere versio est: pauca enim mutata sunt. Alia editio a. 1541 quae memoratur, numquam prodiisse videtur.

1616. f. PLUTARCHUS, der fürtrefflichst Griechisch Historjschreiber, von den herrlichsten, löblichsten, nahmhafftesten Historien, leben, Handlungen vnd Ritterlichen Thaten, der mannlichsten Helden, vnd herrlichsten Männer, so vor Zeiten vnter den Römern vnd Griechen, an Weisheit, Tugenden vnd Ehrn, fürnemlich gegrünet haben. Ein Schatz vnd Außbundt aller anderer Historien, welches durchaus mit gewaltigen Lehren, klugen Rathschlägen, höflichen Reden, wunderbaren Sprüchen, vnd schönen Exempeln, sampt derselben gründlichen Außführung vnd Zeugnissen vieler berühmter Männer, gantz stattlichen dargethan vnd erklärt wird. Zu Nutz vnd Gutem gemeinen Vatterlandt Teutscher Nation, ausz Griechischer Sprach (darinn das Werk beschrieben) in die hochteutsche Zungen, mit grossem Fleiss vnd vnglaublicher Mühe transzferirt, vber ein jedes Buch seine Argument vnd Inhalt gesetzt, dergleichen vormahls nie in Teutsch auszgangen. Durch den hochgelehrten Herrn Guilielmum Xylandrum von Augspurg angefangen, vnd nach seinem tödtlichen Abgang: durch den wolgelerten Jonas Löchinger vollendet, etc. Jtzt aufs new reuidirt, vnd an vielen Orthen, da es nicht transzferirt war, corrigirt vnd verbessert. Mit einem vollkommnen Register. Frankfurt am Mayn MDCXVI.

1745 — 1754, 8. Plutarchs Lebens-Beschreibungen der berühmtesten Griechen und Römer mit ihren Vergleichungen aus dem Griechischen übersezzet, und mit Anmerkungen versehen von M. Joh. Christoph Kind. Leipz., Breitkopf. *VIII Voll.* —— 2 *Th.* 16 *Gr.* Versio durior est; animadversiones autem non prorsus contemnendae sunt.

1776 — 1780, 8. Biographien des Plutarchs mit Anmerkungen. Von Gottlob Benedict von Schirach. Helmst. u. Leipz. (*nunc* Berlin, Rottmann.) *VIII Voll.* —— Versio admodum libera est, et non satis ingenio generis dicendi Plutarchei adaptata, quare hodie non satisfacit.

1799—1806, 8. Des Plutarchus von Chaeroneia vergleichende Lebensbeschreibungen. Aus dem Griechischen übersetzt mit Anmerkungen von Joh. Fried. Sal. Kaltwasser. Magdeburg, Keil (*nunc* Heinrichshofen). *X Voll.* —— 12 *Th.* 18 *Gr.* Kaltwasseri versio facilis et germanicae linguae indoli convenit. Qua in re hodie omnibus versionibus praestat.

1812, 8. Plutarchs Biographien der berühmtesten Griechen und Römer, bearbeitet von F. Frölich. Wien, Bauer. *IV Voll.* —— Cum figg. 3 *Th.*

1827 sqq., 12. Plutarchs vergleichende Lebensbeschreibungen, übersetzt von J. G. Klaiber. Stuttg., Metzler. —— Hactenus *VIII voll.* prodierunt. Primo volumini praemissa sunt prolegomena, in quibus de Plutarchi vita et scriptis breviter agitur. Haec versio pertinet ad collectionem inscr.: Griechische Prosaiker in neuen Uebersetzungen, herausgeg. von *Tafel*, *Osiander* und *Schwab.* Interpres magna cum fide orationem Plutarchi graecam reddidit, sed non satis facile vertisse videtur.

Bbb) Minores delectus.

1745, 8. Plutarchs von Chaeronea Lebens-Beschreibungen der berühmten Männer Theseus, Romulus, Lykurgs, Numa, Solons und P. Val. Publicola. Aus dem Griechischen übersetzt und mit Anmerkungen versehen. Leipz. —— Hoc est *Kindii* versionis volumen primum, quod sub hoc titulo prodiit.

1783, 8. Etwas zur Kenntniss der grossen Männer Roms nach Plutarch von G. A. Tittel. Karlsruhe. —— In hac collectione sunt versae vitae hae: Fabius, Cl. Marcellus, Scipiones, Flaminius, Aem. Paullus, M. Cato, C. Marius atque Sylla.

1807, 8. Plutarchs Timoleon, Philopömen, die beiden Grachen und Brutus, übersetzt von Gabr. Gf. Bredow. Altona, Hammerich. —— 18 *Gr.* Rep. 1823.

1814, 8. Plutarch's Themistokles und Kamillus, Alexander und Julius Caesar. Uebersetzt und mit Anmerkungen von Gabr. Gf. Bredow. Breslau, gedr. bey W. Gtt. Korn. —— XXIV, 432 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.*

1823, 8. — Zweite Ausg. Altona, Hammerich. —— 186 pp. 18 *Gr.* *V.* 1807.

Ccc) Singulae vitae.

1) Lycurgus.

1811, 8. Lykurg und seine Gesetzgebung. Uebersetzt aus Plutarch und mit Anmerkungen begleitet von A. Wettengel. Leipz., Cnobloch. —— XVI, 111 pp. 12 *Gr.*

2) Perikles.

1818, 8. Plutarchs Perikles, mit Anmerkungen übersetzt von J. G. Kunisch. Breslau, Max. —— 10 *Gr.*

3) Caesar.

1530, 8. Das leben C. Julij Cesaris nach beschreibung des hochberümpten Kriechischen lerers Plutarchi Cheronensis. —— Haec versio adiuncta est versioni Caesaris germanicae, *Philesii* sive *Ringmanni.*

4) Dinarchus.

1767, 8. Des Dinarchus Leben aus dem Plutarch von J. E. Goldhagen übersetzt. —— *V.* eius librum inscr.: Anthologie. Vol. II. p. 133—140.

BB. Moralia scripta.

Aaa) Omnia.

1783—1800, 8. Plutarchs moralische Abhandlungen. Aus dem Griechischen übersetzt von Joh. Fried. Sal. Kaltwasser. Frankf. a. M., Hermann. *IX Voll.* —— 9 *Th.*

1828 sqq., 12. Plutarchs Moralische Schriften, übersetzt von Joh. Ch. Felix Bähr. Stuttg., Metzler. —— Hactenus prodierunt *VIII voll.* Adcurata est haec versio.

Bbb) Delectus.

1535, f. Plutarchi von Cheronea guter Sitten einvndzwentzig Bücher. Durch D. Michael Herr, der Artzney, vnnd Freyer Künsten lyebhaber newlich verteutscht. Mit Keysserlisher Maiestät Freyheit vff fünff jar. Zu Strasszburg bey Hans Schotten. M. D. xxxv. *In fine legitur:* End des Registers über die xxj. Sitten Bücher Plutarchi. — Mit Keyss. Maiestät freyheyt vff Fünff jar. — Zu Straszburg bey Hanns Schotten. M. D. XXXV. —— 4 *ff.* praefixa, ccxcvj pp. Titulus ornamento xylographico circumdatus est. Librum Georgio, Duci Saxoniae dedicavit interpres. *F.* 3 *b* et *f.* 4 *a* index libellorum versorum exhibetur hic: „Ynnhalt des Buchs guter Sitten Plutarchi, in Einvndzwentzig nachbestimpten Büchern begriffen. — j Wie ein burgerlich Polizey anzurichten j. ij Von Fürsten, leer vnd

weisszheit zu erfordern xlv. iij Das weisse männer sollen vil gespräch mit Fürsten halten l. iiij Wie man den Zorn meysteren soll lxj. v Wie der Heüchler vor eim rechten Freünd warlich zu erkenen sey lxxvj. vj Wie nutz von dem Feind zu erlangen cxvj. vij. Von überiger, fürwitziger, vnnützer Sorg cxxvij. viij Von vnderweissungen vnd gebotten den Eestandt belangend cxl. ix Von der Kinderzucht clj. x Von den tugenden vnd Thaten der alten eerlichen Weiberen clxvij. xj Wie man sich in gutter Gesuntheit erhaltē soll ccj. xij Ob Krankheiten des gemüts schwerer seyen, dann des leibs ccxxj. xiij Vom vnderscheydt der Tugēt, vñ der laster ccxxiiij. xiiij Was vnderscheydts zwischē Neid vñ Hassz ccxxvij. xv Von überiger bégyrd der Reichthumb ccxxx. xvj Das man nit Wucheren soll ccxxxvj. xvij Von der Lyebe so in vile vszgeteylt würt ccxlij. xviij Ob recht gesprochen sey, Leb also, das es nyemants spür, ob du gelebt habest ccxlviij. xix Vom Friden vnd Rug des Gemüths cclij. xx Ob zwischen trunken von Weisszheit zureden cclxxi. xxj Vom verzugk vnd langsamer rach Gottes cclxxvj. *F.* 4*b* legitur argumentum tractatus: „wie ein Burgerlich leben anzurichten sey. dem Keyser Traiano zugeschriben.

1551, f. Tugendspiegel der Hoch vnd weltweissen vonn löblichen guten Sitten vnd Wandel. XXI Bücher mancherley weisser Lehren vnd Unterweisung aus Plutarch Durch Heinrich Eppendorf verteutscht. —— Haec collectio versionum opusculorum Plutarcheorum, quae sine l notitia (*Argentorati*) prodiit, rarissime occurrit.

1578, 8. Das philosophische Ehezuchtbüchlein, oder der Vernunfftgemäsen Naturgescheiden Ehezucht, sampt der Kinderzucht aus des berühmbsten vnnd hocherleuchten, griechischen Philosophi Plutarchi, vernunfftgemässen Ehegebotten, vnd allerley andere Anmutigen Gleichnussen, Spruchwortern, Gesangen, Reimen der fürtrefflichen Autoren vnd Scribenten *etc.* verteutscht, vnd auf gantz lustige angenehme weisſ in Gesatzen vnd Gleichnussen tractirt, durch weyl. den Ehrnvesten, Hochgelehrten Herrn Johann Fischarten genandt Mentzer, der Rechten Doctorn seligen aus Griechischen vnnd anderen Sprachen verteutscht vnd zusammengetragen. Strasburg. —— Cum figg. xylogr. Duo opuscula Plutarchi, quae *Fischartus* versa in lucem emisit, sunt haec: Des aller Kunstweisesten, vnnd bey allen Gelehrten Hochgeachten Griechischen Philosophi, oder Weissheit ergebnen Lehrers Plutarchi herrlicher Tractat von der Kinderzucht, *atque:* Des berhümtesten, Hochsinnigsten vnnd Weissheit erleuchteten Philosophi, oder Natürlicher Weissheit, Erkündigers vnd Lehrers Plutarchi Eheliche Ermahnungen vnnd Gesatz, oder vernunfft gemäse Ehegebott. Postea aliae editiones huius versionis a. 1591 et 1614 prodierunt. Rep. 1598.

1597, 8. Das Philosophisch Ehezuchtbüchlin oder Die Vernunfft gemäse Naturgescheide Ehezucht, sampt der Kinderzucht. — Ausz des Berühmbsten vnnd Hocherleuchten, Griechischen Philosophi Plutarchi, vernunfft gemäsen Ehegebotten vnnd allerley andern Anmüthigen Gleichnussen, Srüchwörtern, Gesangen, Reimen, der fürtrefflichen Autoren vnd Scribenten, von allerley Nationen zusammen gelesen, verteuscht, vnd auff ganz lustige angeneme weiss in Gesatzen vnnd Gleichnussen tractiert vnd aussgeführt, mit beygethaner Missiff vnd Ehelicher schuldigkeit erinnerung Herrn Anthoni von Gueuara. — Durch Weyland den Ehrenvesten Hochgelehrten Herrn Johann Fischarten genandt Mentzer, der Rechten Doctorn seligen auss Griechischen vnnd andern Sprachen verteutscht, vnd zusammen getragen. — Gedruckt zu Strassburg bey B. Jobins seligen Erben. 1597. —— Dedicatio redemptoris libri Tobiae Jobin, filii *B. Jobin*, signata est: „Strassburg auff Laetare des 1597 Jahrs.“ Prius opusculum versionis inscriptum est: Des Berhümtesten Hochsinnigsten, vnnd Weissheit, erleuchteten Philosophi, oder Natürlicher Weissheit. Erkündigers vnd Lehrers Plutarchi. — Eheliche Ermahnungen vnnd Gesatz; oder vernunfft gemäse Ehegebott. Den Newbeheurateten Eheleuten, Pollian vnd Eurydiche, wünschet Plutarchus vil wolfahrt zu forderst.“ alterum autem: „Dess aller Kunstweisesten, vnnd bey allen Gelehrten Hochgeachten Griechischen Philosophi, oder Weissheit ergebenen Lehrers Plutarchi, herrlicher Tractat — Von der Kinderzucht.“ Versio non est mera, sed Fischartus suo ingenii more multa in versibus inseruit. Praeterea tabulae xylogr. adiectae sunt.

1604, 12. Plutarchi politica oder bürgerliche Unterweisung. Item, wie einer verschaffe, vnd zuwegen bringe, dass er Nutzbarkeit, vnd Vortheile, von Feiandten vberkomme. Item vom

Fürwicz vnd ohnnützen Sorg. Allen dero Politic, vnd Ethic Verwandten, zu ersprieszlichen guten, vnd nutzen, ausz Lateinischen, in teutschen Text, vnd Sprach, wörtlich transferirt, vnd vbergesetzt, in vnterschiedliche Rubricirte Distinctiones, die sampt ihren Notabilibus, vnd mercklichen Lehren, ad Marginem notirt, abgetheilt, vnd in diss Handtbüchlein mit sonderm Fleiss, vnd Arbeit verfasst. Durch Iodocum Gothofredi Gesicanum V. I. Candidat. vnd dess Kayserl. freyen, vnd Adelichen Stiffts S. Annonis auf Siegberg, Lectorem. Cöln 1604.

1617, 8. Plutarchi des fürtrefflichen, aussbündigen, hochverstendigen griechischen Weltweisen vnd Geschichtschreibers vier vnterschiedliche Tractätlein. Das I. von der zuviel vnziemlichen, bäwerischen Schamhafftigkeit. Das II. Ein Schreiben an Polianum vnd Euridicen von dem Ampt der Eheleuten. Das III. Ein Trostschrifft an Apollonium von dem elenden Zustand aller Menschen in dieser Welt. Das IIII. Ein Schreiben an Nicandrum von dem Ampt eines Zuhörers. Sampt vnd Sonders wegen allerhand darinnen begriffenen schönen fürtrefflichen Lehren, sowohl hohen als niedern Standespersonen sehr nützlich, auch lustig zu lesen. Anietzo allererst in die hochteutsche Sprach gebracht vnd übersetzt durch Danielem Laelium, Veteranum Hassum I. V. D. vnd Syndicum. Neustadt an der Hardt. 1617.

1768—1775, 8. Auserlesene Schriften von Plutarch, aus dem Griechischen übersetzt von Felix Nüscheler. Zürich, Orell. *IV Voll.* —— 2 *Th.* 4 *Gr.* Pro suo tempore Nüscheler praestitit, quod par erat.

1779 — 1780, 8. Die Laster [der Schwatzhaftigkeit, Habsucht, Zornlosigkeit, und des Vorwitzes], nach Plutarch übersetzt. Augsburg. *II Voll.* —— 12 *Gr.*

Ccc) Singula opuscula.

1) De educatione.

1581, 12. Das Buchlein Plutarchi von der Kinderzucht, verteutscht. —— Cum Isocratis orationibus III. p. 9—111. *V.* ib. I. Bb) 1) aa) *β*). Bibl. sen. Lips.

1738, — 1754, 8. —— *V.* supra I. BB. Ccc) 1).

1779, 8. Plutarch von der Erziehung der Kinder; aus dem Griechischen mit Anmerkungen; und einem Entwurf eines Unterrichts für Hofmeister, von C. W. Kindleben. Lemgo, Meyer. —— 4 *Gr.* Haec versio prorsus contemnenda est.

1786, 8. Ueber die Erziehung, zum Hausgebrauch meiner Mitbürger und anderer gutgesinnten Eltern verfertigt. Aus dem Griechischen [des Plutarch] frey übersetzt. Ulm. —— Interpres indicavit nomen suum in fine praefationis, quod est Marx Ph. Ruhland. Plutarchi tractatus decurtatus est, eique suas sententias intertexuit.

1787, 8. Plutarchs Paedagogik, aus dem Griechischen mit Anmerkungen von Ioh. Ch. Fried. Baehrens. Halle, Waisenhausb. —— 8 *Gr.* Interpres in locis aliquot Kaltwasserianae versionis locis mutandis satis fecisse putabat.

1793, 8. Plutarch von Chäronea über Erziehung. Frey übersetzt vom Verfasser der Charidion (*G. Ch. Kellner*). Mannheim, Schwan. —— 46 pp. 5 *Gr.* Versio est libera.

1795, 8. Plutarchs Abhandlung über die Erziehung der Kinder. Aus dem Griechischen übersetzt und mit vielen grösstentheils die Erziehungskunst betreffenden Anmerkungen versehen von J. G. Steinert. Leipz., Sommer (*nunc* Nauck). —— 8 *Gr.* Versio est fida atque facilis.

1824, 8. —— *V.* supra I. BB. Ccc) 1).

2) De audiendis poetis.

1738, 8. Plutarchs Abhandlung: Wie man die Poeten lesen soll? aus dem Griechischen übersetzt, von J. Dan. Heyden. —— Cum eiusdem versione inscr.: Des A. Persius Flaccus Satiren. Leipz.

3) De discrimine adulatoris et amici.

1520, 4. Eyn fast guts vnd sittlichs büchlein Plutarchi von der vnterscheyde des freundts vnd schmeychlers, allen fürsten, herren, regirern dienstlich tutscht. *In fine:* Hie endet sich das büchlen Plutarchi, von dem vnderscheyde des freunds vnd schmeychlers. Getruckt im jar als man zalt nach Christi geburt. M. D. XX. —— Versio facta est per Georgium Spalatinum ex Erasmi latina libelli versione.

1750, 8. Wie man einen Freund von einem Schmeichler unterscheiden könne. Aus dem Plutarch. —— *V.* Neue Bremische Beiträge. Vol. I. p. 152—175. 258—281. 340—369.

4) De utilitate ex inimicis capienda.

(1519,) 4. Plutarchus, wie ym eyner seinen veyndt nutz Machen kan. Emser, Welh man, myth veynden ist bestrickt etc. —— Emseri dedicatio, qua librum Georgio de Widebachio dedit, signata est a. 1519.

1606, 8. Plutarchi Chaeronensis vnterweisung an Cornelium Pulchrum seinen guten Freund, durch was weg ein vernünfftig Mensch nutzbarkeit von seinen Feinden empfahen vnd erlangen möge, verteutscht durch Wilibaldum Pirckheymerum. —— *V.* eius Theatrum Virtutis et Honoris p. 114—136. Admodum libere Pirckheymer vertit.

1766, 8. Dass man auch von seinen Feinden Vortheil haben könne. Eine Abhandlung aus dem Griechischen des Plutarch. —— *V.* ephem. inscr.: Der neue Sammler. Vol. IV. p. 352 sqq.

5) Apophthegmata.

1534, f. Plutarchi von Cheronea vnnd anderer Kurtz weise vnd höfliche Sprüch. daraussz ein yeder Lesser, zu gleich lust, vñ nutz schöpffen mag, in hohen, auch sittlichen tugenden sich zu regieren, vsz vorbildung der Alten. Neulich durch Heinrich von Eppendorf vsz dem Latin in Teutsch verdollmetscht. Mit Keyss. Maiest. Freyheit vff fünff jor. Zu Straszburg bey Hans Schotten. AnnoM.D.xxxiiij. —— Hic titulus ornaménto xylogr. circumdatus est. Dedicatio inscripta est: „Dem wolgebornen Herren Georgen, Grauen zu Erpach. Churfürstenthumbs der Pfaltz Erbschencken, vnd Vnder landvogt im Elsass, entbeut Heinrich von Eppendorff seine willige dyenst." et signata: „Datum Straszburg am ein vnd dreissigsten tag Augusti M. D. XXXiiij." Est versio Erasmianae collectionis apophthegmatum. Nonnulla delecta apophthegmata, et quidem Agesilai dicta, vertit *F. L. Röper* in libro inscr.: Blumenlese aus den Weisen. Vol. II. p. 132—138.

6) De Iside et Osiride.

1748, 8. *Joh. Salom. Semlers* Erleuterung der egyptischen Alterthümer durch Uebersetzung der Schrifft Plutarchs von der Isis und dem Osiris und der Nachricht von Egypten aus Herodots zweitem Buch mit beigefügten Anmerkungen. Nebst einer Vorrede Siegm. Jacob Baumgartens. Breslau u. Leipz. —— Versio admodum dura est.

7) De animi tranquillitate.

1781, 8. Plutarch von der Gemüthsruhe, ins Teutsche übersetzt. —— *V.* Neue Miscellaneen historischen, polit., moralischen Inhalts fasc. VIII.

8) Quaestiones convivales.

1545, 4. Plutarchi Büchlein, wie sich zwey Ehe-Leute gegen einander halten sollen, aus dem Lateinischen übersetzt durch Hieronymum Ziegler. Augspurg.

9) De primo frigido.

1747, 4. Plutarchs Abhandlung vom Ursprung der Kälte. —— *V.* Hamburgisches Magazin. Vol. II. Auctor huius bene factae versionis fuit *M. Agricola*. Partim integra partim excerpta opuscula ab *I. E. Goldhagenio* versa haec: „De curiositate, quomodo quis se ipse sine invidia laudet, de ira cohibenda, et de vitioso pudore, leguntur in collectione inscr.: Der Greis. Vol. III. V. VI. VII.

C. gallicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1559—1572, f. Les Vies des Hommes illustres Grecs & Romains, comparées l'une avec l'autre par Plutarque, translatées de grec en françois par Jacques Amyot. à Paris, de l'imprimerie de Michel de Vascosan. MDLIX. *II Voll.* — Les Morales de Plutarque traduictes par Jacques Amyot. à Paris, impr. par Mich. Vascosan. MDLXXII. —— Hanc editionem vitarum principem satis accurate, ut videtur, indicat *Gu. de Bure* in: Catalogue des livres de la bibliotheque du duc de la Valliere. (à Paris. M.DCC.LXXXIII. 8) T. I. p. 360, eamque nitidissime impressam esse docet; notitiam Moralium editionis desumpsi ex *Maittairii* Annal. typ. T. III. p. 756. *Amiotus*, vir rarae doctrinae, in componenda sua versione, veteres codices adhibuit; ideoque eius versio praebet usum criticum. Sed editiones in aliquot locis inter se variant.

1565 — 1575, f. Vies de Plutarque, traduites par Jacq. Amyot. Seconde edition. à Paris, chez Vascosan. MDLXV. *II Voll.* — Les Oeuvres Morales de Plutarque, reveuës & corrigées en ceste troisieme edition en plusieurs passages par

le translateur. à Paris, impr. par Michel de Vascosan & Federic Morel imprimeurs du Roy. MDLXXV. *II Voll.* —— Huius editionis notitiam, quae magni aestimatur, deprompsi e Maittairii Annal. typ. T. III. p. 734 et p. 764.

1567 — 1574, 8. Les Vies des Hommes illustres, Grecs & Romains, comparées l'une avec l'autre par Plutarque de Cheronée, translatées premierement de grec en françois par Jacques Amyot lors Abbé de Bellozane, & depuis en ceste troisieme édition revuës par le mesme translateur maintenant abbé de S. Corneille de Compiegne. à Paris, par Vascosan. MDLXVII. *VI Voll.* — Les Oeuvres morales & meslées de Plutarque, translatées & depuis revues & corrigees en ceste seconde edition par le translateur Jacques Amyot Eveque d'Auxerre. à Paris, par Vascosan. MDLXXIV. *VII Voll.* — Decade, contenant les vies des Empereurs, Trajanus, Adrianus *etc.* extraites de plusieurs Auteurs, Grecs, Latins, & Espagnols, & mises en françois par Antoine Allegre. à Paris, par Vascosan. MDLXXIV. —— Hanc Vitarum et Moralium editionem accurate indicat *Maittaire* in Annal. typ. Vol. III. p. 740 et p. 760. Volumine VI. vitarum esse debent 150 pp., quibus exhibetur versio vitarum *Hannibalis* et *Scipionis*, facta per *Carolum l'Ecluse*.

1618 — 1619, f. Les Oeuvres de Plutarque, traduits par Jacques Amyot, revuës, corrigées, & augmentées en ceste presente édition, suivant son exemplaire. à Paris, chez Claude Morel. *IV Tomi in II Voll.* —— Moralia prodierunt a. 1618, Vitae a. 1619.

1783 — 1787, 8. Oeuvres complètes de Plutarque, *traduits en françois par Jacq. Amyot, avec des notes et des observations par Gabr. Brotier et Vauvilliers.* Paris, Cussac. *XXII Voll.* —— 90 — 110 *fr.*; ch. m. holland. 190 — 230 *fr.*; in 4. et ch. d'Annonay, quam dicimus, 130 — 180 *fr.*, et ch. membr., tantummodo 12 exx. impressa sunt, 250 — 280 *fr.*

1783 — 1803, 8. *Oeuvres de Plutarque. XXII Voll.* — Oeuvres Morales de Plutarque, traduites en françois, Par Dominique Ricard. à Paris, Chez P. Théophile Barrois, Libraire. M.DCC.LXXXIII. — An III — 1795. *XVII Voll.* — Les Vies des hommes illustres de Plutarque, Traduites du grec par Dominique Ricard, avec des Remarques à la fin de chaque vie. à Paris, Chez P. Théophile Barrois, Libraire. An VII. 1798 — An XI. 1803. *VIII Voll.* —— 100 *fr.* Bibl. acad. Lips.

1784, 8. — trad. en françois par Jacq. Amyot. Paris, J. F. Bastien. *XVIII Voll.* —— 80 *fr.*; et in 4 (120 *fr.*), quorum nonnulla exx. impressa sunt in ch. membr. (180 *fr.*).

1801 — 1806, 8. Oeuvres complètes de Plutarque. *XXV Voll. Alii tituli sunt hi:* Les Vies des hommes illustres de Plutarque, traduites du Grec par Amyot. Nouvelle édition, Revue, corrigée et augmentée, par E. Clavier. à Paris, de l'impr. de Cussac. An IX. (1801.) — An X. (1802.) — Les Vies des hommes illustres pour servir de supplément aux Vies de Plutarque, Traduites par Antoine Allegre; Avec des Notes et des Observations, par MM. Brotier et Vauvilliers. Nouvelle édition, *etc. Ibid.* An X. (1802.) — An XI. (1803.) *XII Voll.* — — Oeuvres morales de Plutarque, traduites du Grec par Amyot. Avec des Notes et des Observations, par MM. Brotier et Vauvilliers. Nouvelle édition *etc. Ibid.* An X. (1802.) *V Voll.* — Oeuvres mêlées de Plutarque, traduites du Grec par Amyot *etc. Ibid.* An XI. (1802.) — An XII. (1803.) *V Voll.* — Oeuvres mêlées de Plutarque, contenant la Vie d'Homere, l'Essai sur la poésie, le Traité de la noblesse, et plusieurs fragmens, traduits par E. Clavier. à Paris *etc.* an XIII. (1804.) — Table des matières des hommes illustres de Plutarque. Tome vingt-quatrième. à Paris *etc.*, an XIV. (1805.) — Table des matières des oeuvres Morales et mêlées de Plutarque. Tome vingt-cinquième. à Paris, *etc.* An XIV. (1805.). — Ornés de figures en taille douce et de 131 médaillons, d'après l'antique; avec une courte explication indicative des monumens et des lieux d'où on les a tirés. Paris. —— 150 *fr.*, ch. m. 212 *fr.*, ch. membr. 412 *fr.* Haec nova editio praecedenti aptata est, ita ut vol. XXIII. contineat tantum ea opuscula versa, quae seriori tempore prodierunt, quam quo *Amyot* suam versionem parabat. Quae Fragmenta sunt edita per *Tyrwhittum* atque postea per *Schneiderum*; specimen tractatus de nobilitate, editum per *I. Ch. Wolfium* et per *Wyttenbachium* vol. V. T. III. p. 915 sqq., aliaque., Vol. XXIV. et XXV. compleciuntur: Tables concordantes pour les deux éditions de 1783 et 1801. Haec tria voll. etiam separatim venduntur in 8. pretio 21 *fr.*, ch.

holl. 34 *fr.*, ch. d'Annonay in 4. pretio 69 *fr.*, ch. membr. in 4. pretio 90 *fr.* Volumen figurarum (131 médaillons) eodem modo separatim etiam venditum constat 12 *fr.* in 8. Bibl. acad. Lips. Rep. 1818 sqq.

1818 — 1821, 8. Les Vies des hommes illustres de Plutarque; traduites du grec par Amyot; avec des notes et des observations par Brotier, Vauvilliers, et Clavier. Nouvelle édition, revue et corrigée. à Paris, de l'impr. de P. Didot aîné. 1818 — 1819. *XII Voll.* — Table des matières des vies des hommes illustres de Plutarque, traduit du grec par Amyot. à Paris, de l'impr. de Didot aîné. 1819. — Oeuvres morales de Plutarque, traduites du grec par Amyot *etc. Ibid.* 1819 — 1821. *V Voll.* Oeuvres mêlées de Plutarque, traduites du grec, par Amyot *etc. Ibid.* 1820 — 1821. *V Voll.* — Oeuvres mêlées de Plutarque, contenant la Vie d'Homère, l'Essai sur la poésie, le traité de la noblesse & plusieurs fragmens; traduites par E. Clavier. Nouvelle édition, revue et corrigée. *Vol. VI.* — Table des matières des Oeuvres morales de Plutarque, traduites du grec par Amyot. *Ibid.* 1821. —— 110 *fr.*, ch. membr. 270 *fr.*

1825, 8. Oeuvres de Plutarque, traduites du grec, par D. Ricard. *Première partie:* Les Vies des hommes illustres, et ornées de portraits d'après les bustes, de médailles antiques, et de cartes. à Paris, impr. de F. Didot, et se vend chez du Boys. *XII Voll.*

Bb) *Opera similis argumenti.*

AA. Vitae.

Aaa) Omnes coniunctim editae.

1573, f. Les Vies des hommes illustres de Plutarque, Traduites du Grec par Jacques Amyot. Lausanne. —— Rep. 1604 sqq.

1582, 8. — Paris, Gabr. Buon. *II Voll.*

1593, 8. — (Geneve) Jacq. Stoer. *II Voll.* —— *V.* 1573.

1594, 8. — Le tout recueilli et disposé par S. G. S*. Paris, Guill. de Laemarie. *II Voll.*

1604, 8. — traduites par Amyot. Paris. *IV Voll.*

1613, 8. — augmentées avec les vies d'Hannibal et de Scipion, traduites par Charles de l'Ecluse. à Geneve. *IV Voll.*

1616, f. — trad. par Amyot. Paris. *II Voll.*

1617, f. — trad. par Amyot. à Geneve.

1635, f. Les Vies des hommes illustres grecs et romains, Comparees l'vne auec l'autre par Plvtarqve de Chaeronee. *Translatees par M. Jaques Amyot etc. par lui reueuës & corrigees en infinis passages. Auec les vies d'Annibal & de Scipion l'Africain, traduites de Latin en François par Charles de l'Escluse.* Enrichies en ceste derniere edition d'amples sommaires sur chacune vie; d'annotations morales en marge, qui monstrent le profit qu'on peut faire en la lecture de ces histoires: & de quatre Indices representans les auteurs, les similitudes, les apophthegmes, & matieres remarquables en tout l'oeuure. *Plus y ont esté adioustees de nouueau les vies d'Epaminondas, de Philippus de Macedoine, de Dionysius l'aisné, tyran de Sicile, d'Auguste Caesar, de Plutarque, & de Seneque, tirees des bons auteurs. Item les vies des excellens Chefs de guerre, prises du Latin d'Aemilius Probus. Le tout dispose par S. G. S.* Auec les effigies des hommes Illustres soigneusement retirees des medailles antiques: ensemble vne Chronologie tref-necessaire pour l'intelligence des temps esquels ils ont vefcu. *A Geneve.* De l'Imprimerie de Jacob Stoer. *M. DCXXXV.* —— 12 *ff.* praefixa, 802 num. *ff.*, 15 non num. indices. Bibl. sen. Lips.

1665, — 1672, 8. — trad. par l'abbé Tallemant. Paris. *VIII Voll. Adiungendum est:* Tables geographiques pour les Vies de Plutarque, composees par Lublin, sur la Traduction de *Tallemant.* Paris 1672. —— Haec versio potius ad Amyoti versionem, quam ad orationem Plutarchi graecam facta est. Rep. 1681.

1667, — 1681, 12. — Bruxelles. *IX Voll.* —— *V.* 1672.

1721 — 1734, 4. Les Vies des Hommes illustres de Plutarque, revues sur les Manuscrits et traduites en François, avec des Remarques historiques et critiques, et le supplement des comparaisons qui ont été perduës. On y a joint les Têtes, que l'on a pu trouver. Par André Dacier. à Paris, chez Clousier, Gosselin et Coustelier. *VIII Voll. Adiungendum est:* Les Vies des Hommes illustres, omises par Plutarque, trad. de l'anglois de Thomas Rowe, par Fr. Bellanger. Paris, *etc.* 1734. —— *Dacier* maiore cum

fide, sed non eadem facilitate vertit quam *Amyotus;* praeterea adiecit animadversiones historicas et criticas. Conf. Journal des Sçavans T. LXXI. p. 3 sqq. 380 sqq. 485 sqq. Rep. 1723 sqq.

1723, 8. — trad. par Andr. Dacier, avec Supplement des Vies omises. Amst. *IX Voll.* —— *V.* 1721 et 1724.

1724 — 34, 12. — trad. par Andr. Dacier, avec Supplement des Vies omises. Amst., Wetstein. *X Voll.* —— Cum figg. *V.* 1723 et 1735.

1735, 4. Les Vies des hommes illustres de Plutarque, traduites en François, avec des remarques historiques et critiques. Nouvelle édition revue, corrigée et augmentée de plusieurs notes et d'un tome neuvième. Par *M.* Dacier. Amst. *IX Voll.* —— *V.* 1724 et 1762.

1735, 12. — trad. par Dacier. à Amst. X *Voll.*

1762, 12. — trad. par Dacier. Paris. *XIV Voll.* —— 40 *fr.* V. 1735 et 1778.

1778, 12. — Paris. *XII Voll.* ——36*fr.* *V.* 1762 et 1803.

1803, 8. — Lyon. *XIV Voll.* —— *V.* 1778 et 1811.

1810 — 1812, 12. Vies des hommes illustres de Plutarque, traduites du grec par Amyot, avec les notes & les meilleurs éclaircissemens données par MM. Brotier, Dacier et Vauvilliers. à Paris, impr. de Chanson. *XI Voll.* — Choix de Vies supplémentaire. La Vie de Plutarque par Dacier, et la Vie d'Amyot, écrite par M. l'Abbé Leboeuf. à Paris *etc.* 1812. Vol. XII — XV. —— 60 *fr.*

1811 — 1812, 18. 12. Les Vies des hommes illustres de Plutarque, traduites en français, avec des remarques historiques et critiques par Dacier, et suivies des supplémens; édition revue et augmentée des Vies d'Auguste et de Titus, par A. L. Delaroche, avec les portraits dessinés d'après l'antique par Garnerey, et gravés par Delvaux. Paris, Duprat-Duverger. *XV Voll.* —— Cum 63 figg. aeri incisis per artificem Delvaux. Editio in 18. venditur pretio 37 *fr.* 50 *cent.*, in 12. 120*fr.*, in ch. m. 48*fr.*

1825 — 1826, 8. Les Vies des hommes illustres, traduites du grec de Plutarque par Jacq. Amyot. Nouvelle édition, avec un choix de notes des divers commentateurs et une notice sur Plutarque. Par *M.* Coray. à Paris, de l'impr. de Gaultier-Laguionie, chez P. Dupont. *IX Voll.* — Supplément aux Vies des hommes illustres de Plutarque, contenant les Vies de Cyrus, de Jason, de Trajan, d'Adrien, d'Antoine le pieux, de Commode, de Pertinax, de Didius Julien, de Sévère. à Paris *etc.* 1826. —— 75 *fr.*

1827, 8. Les Vies des hommes illustres, traduites du grec de Plutarque par Jacques Amyot. Portraits dessinés et gravés par Ambroise Tardieu. à Paris, impr. de Gaultier, Languionie, chez P. Dupont. IX livraisons.

1829, 8. Les Vies des hommes illustres, traduites du grec de Plutarque par Dominique Ricard, avec des notes à la fin de chaque vie. Nouvelle édition. à Paris, chez Emler frères. *VI Voll.*

1829, 18. — trad. en français par Dom. Ricard. Nouvelle édition. à Versailles, impr. d'Allois. *XVI Voll.*

1830, 12 mai. Les Vies des hommes illustres, trad. du grec de Plutarque, avec notes par Dom. Ricard. à Paris, impr. de Guiraudet. *X Voll.* —— Praeter has editiones inveni etiam hanc notitiam: Les Paradies des hommes illustres, ou Abrégé de l'histoire ancienne et moderne, à l'exception de celle des hommes illustres de Plutarque, qui se trouve en entier dans cet ouvrage, avec des remarques et des réflexions de l'auteur. Impr. de Lanoë à Paris. 1818. 8., sed nescio, quot volumina prodierint, atque num opus absolutum sit.

Bbb) Delectus vitarum.

1543, f. Vyes de huict excellens et renommez personnaiges Grecz et Romains [*de Themistocles*, *Camillus*, *Pericles*, *Fabius Maximus*, *Alcibiades*, *Caius Marcius*, *Timoleon*, *Paul Emile*], translatez en Franç. par George de Selue. à Paris, chez Vascosan. —— Rep. 1547 sq.

1547, 8. — Paris, le Preux. —— *V.* 1543 et 1548.

1548, 16. — Lyon, de Tournes. —— *V.* 1547.

1748, 8. Les Vies de Solon et de Publicola par Plutarque. Paris 1748, 8.

1811 — 1812, 12. Abrégé des Vies de Plutarque, par *M.* Acher. à Lyon, impr. de Kindelem. *IV Voll.*

1831, 12. Plutarque. Vie de Cimon, suivie du Parallèle de Cimon et de Lucullus. Traduction de Ricard. Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.* 25 *cent.*

1832, 12. Plutarque. Vie d'Alcibiade, suivie du parallèle d'Alcibiade et de Coriolan. Traduction de Ricard, revue et corrigée, avec sommaires. Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.* 80 *cent.*

1832, 12. Plutarque. Vie de Marcellus, suivie du Parallèle de Marcellus et de Pélopidas. Traduction de Ricard, revue et corrigée, avec sommaires. Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.* 80 *cent.*

Ccc) Singulae vitae.

. 1794, f. Vie de Phocion, Par Plutarque; Traduction d'Amyot. —— *V.*: Entretiens de Phocion, sur le rapport de la morale avec la Politique; traduits du Grec de Nicoclès Par Mably. Edition à laquelle on a joint la Vie de Phocion par Plutarque, traduction d'Amyot. (à Paris, de l'imprimerie de Didot le jeune. L'an troisieme) p. 213—266. Liber splendidissime impressus est.

Ddd) Excerpta.

1813, — 1817, — 1820, — 1822 (*bis*), 12. Le Plutarque de l'enfance, ou Maximes et Traits historiques extraits des Vies des Hommes illustres de Plutarque. Edition ornée de 48 portraits. à Lyon, impr. de Mme Ve Buynand. —— 3 *fr.* Editio altera a. 1822 figuris caret, quamquam in titulo indicantur.

1817, 12. Nouveaux Extraits des Vies de Plutarque, en français, suivi de notes élémentaires, sur le texte. Par C. A. F. Fremion. à Paris, impr. d'Eberhart. —— 1 *fr.* 25 *cent.*

1830, 18. Choix de Plutarque. Traduction d'Amyot, avec une Notice, par M. Laurentie. à Paris, impr. de Béthune, chez Mequignon-Havard.

BB. Moralia opuscula.

Aaa) Omnia.

1581, f. Les Oeuvres Morales de Plutarque, de la translation d'Amyot. à Paris, chez Jean Macé, au mont S. Hilaire à l'escu de Bretaigne; acheve d'imprimer le XXVII. d'Arril par Federic Morel, imprimeur du Roy.

1581—1582, f. Les Oeuvres Morales de Plutarque; en deux tomes. à Paris, de l'imprimerie de François Estienne. *II Voll.*

1597, f. Les Oeuvres morales de Plutarque. à Paris, chez Fed. Morel, imprimeur ordinaire du roy.

1604, f. Les Oeuvres morales et mêlées de Plutarque, translatez de Grec en François. Genève de l'imprimerie de J. Stoer. *II Voll.*

1613. 8. Les Oeuvres morales de Plutarque, translates de Grec en François, revue et corriges en plusieurs passages par le translateur. Comprises en deux tomes et enrichies en ceste dernier édition de préfaces générales, d'amples sommaires, d'annotations *etc.* Avec un Index. (*Par Jaques Amyot*). Pour S. Crespin (Génève de l'imprimerie de J. Stoer.).

1618, f. — trad. par Amyot. Paris.

1627, f. Les Oevvres morales et meslees de Plvtarqve. Translatees de Grec en François [*par Jacques Amyot*], reueues & corrigees en plusieurs passages par le Translateur. *Comprises en deux Tomes, & enrichies en ceste edition de Prefaces generales, de Sommaires au commencement d'vn chascun des Traitez, & d'Annotations en marge, qui monstrent l'artifice, & la suite des discours de l'autheur. Auec quatre* Indices: le premier, des Autheurs alleguez & exposez: le second des Similitudes: le troisième, des Apophthegmes: & le dernier des choses memorables mentionnees esdites oeuures. *A Geneve*, De l'Imprimerie de Jacob Stoer. M. DC. XXVII. —— 8 *ff.* praefixa, 674 num. *ff.*, 43 *ff.* indices.

1645, f. Les Oeuvres morales et melées de Plutarque, translatees de Grec en François [*par Jacq. Amyot*], reuës et corrigées en plusieurs passages *etc.* et enrichies ... de Prefaces generales, de Sommaires au commencement de chacun des Traitez, et d'Annotations en marge, qui monstrent l'artifice et la Suite des Discours de l'Autheur. à Paris. *II Voll.*

Bbb) Plura opuscula.

1571, 8. La mesnagerie de Xenophon; les regles de marriage de Plutarque; lettre de consolation de Plutarque à sa femme; traduictes du Grec par Estienne de la Boetie; Stephani Boëtiani poëmata. à Paris, par Fed. Morel.

1764, 12. Nouvelle Traduction de divers morceaux choisis des Oeuvres morales de Plutarque (*par l'Abbé Lambert*). Paris, Panchouche.

1767, 8. Essai d'une traduction nouvelle des Oeuvres Morales de Plutarque. Berlin.

1777, 12. Traduction de Differents traités de Morale de Plutarque, par ***. (*M. l'Abbé Gaudin.*) Paris, Debure fils aîné.

Ccc) Excerpta.

1813, 8. — 1818, 12. Abrégé des Morales de Plutarque. Traduction d'Amyot. à Versailles impr. de Jacob. 1813 (4 *fr.*). — Deuxième édition, revue et corrigée, et avec l'ortographe de l'Academie. à Paris, impr. de Bossange.

1794, 18. Pensées morales de Plutarque, recueillies et traduites par P. Ch. Lévesque. Paris. *II Voll.* —— 3 *fr.* Haec collectio pertinet ad collectionem inscr.: Moralistes anciens.

1653, 8. Les Morales d'Epictète, de Socrate, de Plutarque et de Sénèque, extraites et traduites en français (*par J. Desmarets de Saint-Sorlin*). Au château de Richelieu, Migon.

Ddd) Singula opuscula.

1) De educatione puerorum.

1818, 18. Le traité de Plutarque sur l'éducation des enfans. Traduit par *M.* Soullié. à Strasbourg, impr. de Levrault. —— 101 pp.

2) De discrimine adulatoris et amici.

1537, 8. Traicté de Plutarque sur la manière de discerner un flatteur d'avec un ami, trad. par Ant. du Saix. Paris.

3) De vitiosa verecundia.

1554, 8. Traicté de Plutarque de la Honte vicieuse, traduict en François par Francois le Grand procureur du Roy au baillage de Melun. à Paris, impr. par Charles Estienne. MDLIV.

4) De superstitione.

1666, 12. Plutarque. Traité de la superstition, traduite par *M.* le Fevre. Saumur.

5) De curiositate.

1831, 12. Plutarque: de la curiosité. Traduction de Ricard. Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.* 25 *cent.*

6) Apophthegmata.

1664, 4. Les apophthegmes des anciens, tirez de Plutarque, de Diogène Laerce, d'Elien, d'Athenée, de Stobée, de Macrobe, & de quelques autres, & les stratagesmes de Frontin; de la traduction de Nic. Perrot d'Ablancourt. Paris, Louis Billaine. 1664.

1794, 8. Les Apophthegmes des Lacédémoniens, extraites de Plutarque; suivies des pensées du même auteur sur la superstition, par P. Ch. Lévesque. Paris. —— 1 *fr.* 50 *cent.* Haec apophthegmatum versio pertinet ad collectionem inscr.: *Moralistes anciens.*

7) De arte musica.

1735, 4. Dialogue de Plutarque sur la Musique, traduit du grec en françois par J. P. Burette. Paris, de l'impr. royale. —— Haec versio, cuius tantum duodecim exx. separatim impressa sunt, legitur in Mémoires de l'Acad. des Inscr. T. X. Mém. p. 111 sqq. et in ed. in 8. T. XIV. p. 172 sqq.

8) Politica.

1534, 12. Politiques, ou Civiles institutions pour bien regir la chose publique, jadis composees en grec par Plutarche, et despuys translatées en Françoys par maistre Geofroy Tori, & Disputation de Phavorin, Philosophe. Impr. à Lyon par Guill. Boulle 1534.

9)

1536, 8. Plutarque traittant du gouvernement en Mariage, traduit du grec en latin, & du latin en vulgaire francois par *M.* Jehan Lode. Paris chez Denys Janot MDXXXVI.

10) De Iustitia dei.

1816, 8. Plutarque sur les delais de la justice divine dans la punition des coupables, trad. avec notes par le comte de Maistre. Paris.

11) De virtute.

1832, 12. Plutarque sur les moyens de connaître les progrès qu'on fait dans la vertu. Traduction de Ricard, revue et corrigée, avec sommaires. à Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.* 50 *cent.*

12) De brutis animalibus.

1558, 8. — trad. en françois par Adam de la Planche. Toulouse.

13) De vitanda usura.

1576, 8. — trad. par Antoine du Moulin. Lyon.

14) Amatoriae narrationes.

1797, 12. —— *V.* Parthenius. II. B.

D. italicarum.

AA. Vitae.

Aaa) Collectiones.

1482, f. *F.* 1 *vacat. F.* 2 *a:* VITE DI PLUTARCHO TRADUCTE DE LATINO IN VULGARE IN AQUILA AL MAGNIFICO LODOVICHO TORTO PER BAPTISTA ALEXANDRO JACONELLO DE RIETE. *Sequitur:* Tabula de la prima parte delle uite de Plutarcho. *Sed haec etiam in fine ligata occurrit in exx. Sequitur praefatio Jaconelli. In fine:* Finisce la prima parte delle vite de Plutarcho traducte per Baptista Alexandro Jaconello de Riete: & stampate in Aquila adi. XVI. de septembro. M. cccc. lxxxii. per maestro Adam de Rotuuil Alamano stampatore excellente: con dispesa del magnifico signore Lodovicho Torto: & delli spectabili homini ser Dominicho de Montorio: & de ser Lodovicho de Camillis de Asculo ciptadino de Aquila. Laus Deo Amen. *Sequuntur quatuor poematia, quae Itali:* Sonnetti *vocant.* Quorum primum, cuius auctor est *Baptista Alexander de Riete,* incipit: *Qui Theseo vive: & con Romol contende:* || *etc. Sequitur:* Registro delli quinterni del presente volume. —— 334 *ff.* Versae autem sunt XXVI vitae, quae in poematio memorato enumerantur ordine hoc: „Qui Theseo vive: & con Romol contende: || Et con Lycurgo Numa: & con Camillo || Themistocle: & Hanibale con quillo || Bon Scipione in cui virtu resblende: || Thimoleon equi sua vertu distende || Et Paulo Emilio explica el suo vexillo: || Lisandro seque: & Sylla doppo illo: || Qui Pyrrho contra Mario se difende: || Eumene: el bon Sertorio Nursino: || Et Cimone: & Lucullo: & Nitia anchora || Et Crasso chel mal parto el fe mischino: || Qui Agesilao col gran Pompeio dimora: || Dopo Alexandro vien Cesar divino: || Qui Phothon: col bon Caton se honora: || Ne con molta dimora || Hor cresce in herba el resto de plutarcho || Talche integro verra nel vulgar varcho." Rep. 1518.

1516, 4. Le Vite degli Uomini illustri di Plutarcho. Venezia. *II Voll.* —— De hac editione dubitatur.

1518, 4. Le Vite di Plutarcho, vulgare, novamente impresse, & historiate. *In fine:* Finisse la prima parte delle vite de Plutarcho, traducte per Baptista Alexandro Jaconello de Riete, & stampate in Venetia per Georgio de Rusconi. Nel M. D. XVIII. adi. ii. de Marzo. —— Repetitio est editionis a. 1482, omissis duobus posterioribus poematiis. Char. cursivis, duabus columnis, impressa est.

1525 (*non* 1522), 4. La Prima Parte delle vite di Plutarcho: di greco in latino: & di latino in volgare tradotte: & novamente con le sue historie ristampate. MDXXV. *In fine:* Finisse la prima parte delle vite di Plutarcho. *Deinde sequitur:* Registrum. *et hoc finito:* Stampate in Vinegia per Nicolo d'Aristotile detto Zoppino, Regnante l'inclito principe Andrea Gritti, nel anno di nostra salute. M. D. XXV. del mese di Luglio. — La Seconda & ultima parte delle vite di Plutarcho di greco in latino & di latino in volgare novamente tradotte & historiate. M.D.XXV. Item sub pena excommunicationis late sententie como nel breve appare. *In fine:* Finisse la seconda & ultima parte delle vite di Plutarcho tradotte per messer Julio Bordone la Padoa. *Sequitur:* Registro: *et postea:* Stampate in Vinegia per Nicolao di Aristotile detto Zoppino regnante l'inclyto principe Andrea Gritti nel anno di nostra salute MDXXV. dil mese di Martio. —— Haec editio rarissima char. cursivis duabusque columnis impressa est. —— Parti II. praemissum est privilegium Pontificis Leonis X., „*die V. Iunii. M. D. XXI.*" datum. Deinde exhibetur: „Tabula di seconda & ultima parte delle Vite di Plutarcho novamente di greco in latino & di latino in volgare tradotte." Haec tabula est: „Vita di Solone, di Publicola; Comparatione di Publicola & di Solone, di Alcibiade; Vita di Martio Coriolano; Vita di Pelopida; di M. Marcello; di Annibale; di Pericle; di Fabio Massimo; Comparatione di Pericle & di Fabio Massimo; Vita di Tito Quintio Flaminio; di Philopemene; d'Aristotile; di Marco Portio Catone; d'Agide; di Cleomene; di Scipione Aphricano; di Tiberio & Caio Gracchi; di Dione; di Demostene, di Ci-

cerone; di Demetrio; di Marco Antonio; di Artaxerse; di Arato; di Galba; di Ottone; d'Homero illustre Poeta " Nunc exhibetur subscriptio iam indicata. Deinde sequuntur praeter unum *f.* vacuum, duae quaterniones cum *sign. Aa* et *Bb* (16 *ff.*), continentes: Vita di Marco Bruto, et: Comparatione di Dione a Bruto. *F.* 2 huius secundae partis continet dedicationem *Nicolai Zoppini.* Rep. 1529.

1529, 8. La prima parte *etc.* Novellamente da molti errori corrette con le sue historie ristampate. M. D. XXIX. *In fine:* Stampata in Vinegia, a santo Moyse nelle case nove Justiniane, per Francesco d'Alessandro Bindoni, & Mapheo Pasini, compagni. Nelli anni del Signore. 1529. Del mese di Agosto. — La seconda parte *etc.* in volgare tradotto. Novamente *etc. In fine:* Stampata *etc.* Del mese di Novembre. —— In hac repetitione praecedentis editionis ultimum locum occupat: *Vita di Alessandro Magno.* Praeterea aversa pagina tituli partis secundae legitur alia dedicatio *Maphei Pasini* ad Hieronymum Gianettum Patritium Brixianum. Tum vitam Marci Bruti statim sequitur vita Dionis una cum Comparatione horum duorum virorum. Rep. 1537 sq.

1537—1538, 8. La Prima Parte *etc.* M.D.XXXVII. *In fine:* Stampata in Vinegia, per Bernardino di Biudoni Milanese del Isola del Lago magiore. Nel anno del nostro Signore. M. D. XXXVII. del mese di Agosto. — La Seconda Parte *etc. In fine:* Stampata *etc.* Milanese. Nelli Anni del Signore MDXXXVIII. die IIII. Ianuarii. —— Haec editio est praecedentis simillima repetitio.

1555, 4. Le Vite degli uomini illustri Greci e Romani, tradotto per Lodovico Domenichi. Venetia per Gabriel Giolito e fratelli 1555. — La Seconda Parte delle Vite di Plutarcho, nuovamente da M. Lodovico Domenichi tradotte. Con due tavole: l'una delle cose più notabili, e l'altra di diversi nomi antichi e moderni di paesi, città, mari, promontori, venti, fiumi, monti, e luoghi, che in tutta l'opera si contengono: Con la dichiaratione de i pesi e delle monete, che si usavano da gli antichi. Con privilegio della Illustriss. Signoria di Vineggia, & d'altri Principi. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari & fratelli. MDLV. —— Parti II. praemissum est: „Dichiaratione & valuta delle monete *etc.*, ut in titulo praemittitur. Unicuique vitae praecedit: Sommario. Vitarum autem ordo est: „La Vita d'Alessandro Magno; di Gajo Cesare: di Phocione; di Catone il giovane; di Dione, di Marco Bruto; Paragone di Dione a Bruto; La Vita di Demosthene; di Marco Tullio Cicerone; Paragone di Demosthene, & di Cicerone; La Vita di Demetrio; di Marco Antonio; Paragone di Demetrio, & d'Antonio. La Vita di Artaserse; di Arato; di Galba; di Othone." His finitis notitia Ludovici Domenici exhibetur: „Queste sono le Vite de gli huomini illustri di Plutarcho. Seguono appresso alcune altre pur d'huomini illustri anch' esse, ma tolte da altri auttori: perciò si sono poste da parte, perche non sono di Plutarcho; fuorche quella d'Homero, bench' ella sia d'altra professione. Ho voluto dunque anchora io tradurle, perch' elle sono elegantemente scritte, & perche ancho altre volte ci sono state messe & tradotte da' altri " ... Eccole. ... La Vita d'Homero; di Evagora [*Isocratis*]; di Pomponio Attico, scritta per Cornelio Nipote; di Platone, scritta per Guarin Veronese; di Aristotile, scritta per lo stesso; di Carlo Magno, scritta per Donato Acciaiuoli." Deinde registrum exhibetur, in cuius fine legitur: „In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari, & fratelli. MVLV. (!)" Pagina seq. vacat. Deinde sequuntur: „Le due Tavole copiosissime l'una delle cose notabili, e l'altra di diversi nomi antichi, e moderni di paesi *etc.* In Vinegia *etc.* MDLV." Rep. 1560.

1560, 4. — Venetia appresso Gabriel Giolito de Ferrari & fratelli. MDLX. *II Tomi.* —— *V.* 1555.

1564, 4. Le Vite degli huomini illustri Greci & Romani, di Plutarco Cheroneo Sommo Filosofo & Historico, tradotte nuovamente da M. Francesco Sansovino. Con le tavole copiosissime delle cose notabili, che si contengono nella prima, & seconda parte, poste nel fine. Con sommarii, & utili postille, che dichiarano i luoghi oscuri de' testi per via di discorsi. Con una tavola di Monti, di Città, di Isole, di Fiumi, di Mari, nella quale si dichiarano i nomi antichi co' moderni, come si può veder nel fin delle tavole. Et con le figure de Capitani, & Re de quali si tratta, poste in disegno, & cavate dalle medaglie antiche. Con Privilegio. In Venetia, appresso Vincenzo Valgrisi 1564. — Delle Vite de gli huomini illustri Greci, & Romani, di Plutarcho Cheroneo, tradotte da M. Fran-

cesco Sansovino, Parte Seconda. Con due tavole, l'una delle cose notabili: l'altra de' nomi delle città, de' fiumi, de' monti, & de mari; & di altre cose, che nell' opera si contengono. Con la dichiaratione di molti luoghi, che ne gli altri testi erano oscuri & corrotti, & hora si sono alla lor sana lettione restituiti. Con Privilegio. In Venetia, appresso Vincenzo Valgrisi. MDLXIII. *In fine:* In Venetia appresso Vincenzo Valgrisi 1564. —— *Sansovino* dedicavit hanc nunc rarissime occurrentem atque unicam versionem Gio. Mattheo Bembo; epistola dedicatoria, signata: „di Venetia alli 22. di Ottobre MDLXIII." De vitis, quae hac editione continentur, dicit *Paitoni* in Biblioteca degli Autori antichi T. III. p. 161: „Le Vite contenute in queste due Parti sono cinquanta due; trentuna nella *Prima*, e ventuna nella *Seconda Parte;* e sono le stesse che nelle sopracitate edizioni, senza le sei ultime aggiunte in quelle, che sono d'altri Autori."

1566, 4. Vite di Plutarco Cheroneo de gli huomini illustri Greci & Romani, nuovamente tradotte per M. Lodovico Domenichi & altri, & diligentemente confrontate co' testi greci per M. Lionardo Ghini: Con la Vita dell' Auttore, descritta da Thomaso Porcacchi, & co' Sommari a ciascuna Vita, con Tavole, & dichiarationi assai; in modo che non pare che si possa desiderare cosa alcuna alla compiuta perfettione dell' opera. E' questo, secondo l'ordine da noi posto, il Nono Anello della nostra Collana Historica de' Greci. Con Privilegi. In Vinegia, appresso Gabriel Giolito de' Ferrari, MDLXVI. — Seconda Parte *etc.* (*ut supra*) Ghini: Con due Tavole, *etc.* (*ut a.* 1555) Con Privilegi. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de' Ferrari, MDLXVI. —— *Ghini* versionem emendavit. Alia exx. habent annum MDLXVI., alia autem a. MDLXVII., alia etiam a. MDLXVIII. *V.* 1567 et 1568.

1567, 4. Vite *etc.* MDLXVII. *etc.* — Seconda Parte *etc.* MDLXVII. *etc.* —— *V.* 1566.

1568, 4. Vite *etc.* MDLXVIII. *etc.* — Seconda Parte *etc.* MDLXVIII. *etc.* —— *V.* 1566.

1570, 4. Vite di Plutarco Cheroneo Sommo Filosofo de gli huomini illustri Greci & Romani co loro paragoni. Tradotte da M. Lodovico Domenichi & ridotte alla loro vera lettura, & racconcie secondo i buoni testi latini in piu di mille luoghi da M. Francesco Sansovino. In Venetia appresso Jacopo (*in fine nomen scribitur:* Jacobo) Sansovino il giovane. MDLXX. — *Pars secunda statim incipit:* Delle Vite di Plutarco *etc.* Parte Seconda. La Vita di Gajo Mario. —— Editor Sansovino hanc versionem emendatiorem reddidit.

1582, 4. Vite di Plutarco *etc.* (*ut* 1566) per M. Lodovico Ghini. Per abbellimento e vaghezza delle quali, oltr'a Sommarij del Domenichi, in questa nostra ultima impressione, vi abbiamo inserti gli Argomenti & le annotationi del Sansovino: & l'habbiamo adornate di figure tratte dal vivo e dal naturale. Con la Vita dell' Auttore descritta da Thomaso Porcacchi. Con due Tavole copiosissime: L'una delle cose notabili: & l'altra de' nomi delle Città, Isole, Mari, Luoghi, Fiumi, Monti, & altri luoghi e paesi illustri. Parte Prima. In Venetia. Appresso Felice Valgrisio MDLXXXII. — Vite *etc.* illustri. Con la dichiaratione de i pesi, e delle monete che si usavano da gli Antichi. Parte Seconda *etc.* —— In hac editionis a. 1566 repetitione alia legitur dedicatio atque: Sommarj adiecti sunt.

1587, 4. Vite *etc.* (*ut* 1582) Parte Prima. In Venetia, appresso Felice Valgrisio. MDLXXXVII. — Vite *etc.* Parte Seconda *etc.*

1607, 4. Vite *etc.* (1582) dal naturale; Il tutto di nuovo ricorretto & riscontrato co' Testi piu autentichi. Con la Vita *etc.* Con due Tavole copiosissime, di Nuovo reviste, & quasi del tutto rifatte: L'una *etc.* illustri. Con Privilegio. Parte Prima. In Venetia, M.DCVII. appresso Bartolomeo degli Alberti. — Vite *etc.* Con la dichiaratione di Paesi (?), & delle monete *etc.* Parte Seconda. In Venetia, presso Bartholomeo de gli Alberti. 1607.

1620, 4. Vite *etc.* In Venetia presso Marco Ginammi 1620. *II Tomi.*

1744, 4. Vite di Plutarco Cheroneo degli Uomini illustri Greci, e Romani, tradotte gia per M. Lodovico Domenichi, ed ora diligentemente corrette, e confrontate col testo Greco stampato a Francfort l'anno 1599. abbellite cogli Argomenti del Sansovino, oltre li Sommarj del Domenichi, e con molte Annotazioni e Carte Geografiche, v'è pure aggiunta la Vita dell' Autore, ed un esatto Indice. Parte Prima, e questo è il nono

Anello della Collana Istorica Greca. In Verona, appresso Dionigi Ramanzini 1744.

1772 — 1773, 4. Vite di Plutarco degli huomini illustri, volgarizzate da Girol. Pompei. Verona, Morani. *V Voll.* —— Haec maximi aestimata versio diligentissime et correcte typis excusa est.

1791, 4. — volgarizzati da Girol. Pompei. Roma. *VI Voll.*

1798, 8. — trad. da Girol. Pompei, con varie note. Milano. *IX Voll.*

1799, 8. — trad. da Gir. Pompei. Verona. *X Voll.*

1811, 8. — trad. da Gir. Pompei. Livorno. *VII Voll.*

1812, 8. — volgar. da Pompei. Roma, Poggioli. *VIII Voll.*

1816 — 1818, 8. Le Vite di Plutarco degli Uomini illustri, con ritratini e col ritratto dell' Autore. Padova. *XIII Voll.*

1821 (*non* 1828), 12. Le Vite degli uomini illustri di Plutarco, tradotte da Girol. Pompei. Con 55 ritratti. Udino, Mattiuzzi. *XVII Voll.*

1822 sq. — da Gir. Pompei. Firenze, Piatti.

1824 — 1825, 8. Le Vite degli uomini illustri di Plutarco. Versione italica da Girolamo Pompei, con varie note trascelte dal commento di Dacier. Cremona, De-Micheli e Bellini; Milano, Bettoni. *VI Voll.*

1827 — 1829, 24. — da Pompei. Mil. *XIX Voll.*

1828 — 1830, 12. Plutarco. Le Vite degli uomini illustri, volgarizzate da G. Pompei, con varie note trascelte dal comento di Dacier. Con ritratti min. Livorno. *XXX Fascc. in X Voll.*

Bbb) Vitae singulae.

1570, 8. Vita d'Alessandro Magno descritta da Plutarco. —— In libro inscr.: Historia de' Successori d'Alessandro Magno. Et della disunione del suo Imperio, co'l successo delle guerre de' Satrapi fra loro. Raccolta da diversi Auttori, & in gran parte da Diodoro Siculo; per M. Mambrino Roseo da Fabriano. Opera bella & notabile molto, non più veduta nella lingua nostra. Aggiuntavi la Vita d'esso Alessandro, descritta da Plutarco. Con la sua tavola. Con privilegio. In Venetia, Appresso Francesco Ziletti. 1570.

Ccc) Epitome.

1543, 8. Le Vite di Plutarco ridotte in compendio per M. Dario Tiberto da Cesena, e tradotte alla comune utilità di ciascuno per L. Fauno in buona lingua volgare. In Venetia, per Michele Tramezzino. 1543. —— Interpres *Tramezzino*, qui hunc librum dicavit viro italice appellato: *Luigi Cornaro*, dicit in praefatione haec: „Emmi parso, perchè nella Traduzione havemo in molti luochi lasciati i nomi antichi delle Monete di farne quì una breve dichiarazione *etc.*"

1816, 8. Le Vite di Plutarco ridotte in compendio per Dario Tiberto *etc.* Firenze, Piatti. *II Voll.*

1818, 12. — ridotte in compendio per Dario Tiberto *etc.* Padova. *IV Voll.*

BB. Opera moralia.

Aaa) Omnia coniunctim edita.

1598, 4. Opuscoli Morali, di Plutarco Cheronese, Filosofo, & Historico notabilissimo. Divisi in due Parti principali. Copiosi di necessarij precetti da essere essequiti da Principi, da Popoli, da Sacerdoti, da Laici, da Padri, da Figliuoli, da Mariti, da Mogli, da Padroni, & da Servi. Tradotti in volgare del Sign. Marc' Antonio Gandino, & da altri letterati. Con due Tavole, una delli Opuscoli, & l'altra delle cose più notabili. Con Privilegio. In Venetia, appresso Fioravante Prati. MDXCVIII. Con licenza de' Superiori. — Opuscoli *etc.* Parte Seconda *etc.* —— Pagina aversa tituli partis primae leguntur interpretum nomina: „Auttori, che hanno tradotta questa Prima Parte delli Opuscoli di Plutarco. Il Signor Marc' Antonio Gandino. Il molto Reverendo Gratia Maria Gratij. Il Signor Antonio Massa. Il Signor Giovanni Tarcagnotta." *Giov. Francesco Gandino*, editor harum versionum praemisit epistolam dedicatoriam, signatam: Di Trevigi li xviij. Giugno. MDXCVIII., atque datam ad virum, appellatum: Alvise Arcivescovo Molino Vescovo di Trevigi. Deinde sequitur: „Tavola degli Opuscoli della Prima Parte." — Opuscoli tradotti dal Sign. Marc' Antonio Gandini. Dell' allevare i figliuoli. Della maniere con la quale debbono da i giovanni i poeti essere ascoltati; Dell' ascoltare: Ammaestamenti matrimoniali: Convito de' sette savij: Della superstitione: Apoftegmi d'huomini illustri: Apoftegmi di Romani: Apoftegmi di Lacedemoni: Costumi antichi di Lacedemoni: Apoftegmi delle donne Spartane: Ciò che sia di maggior giovamento, l'acqua, overo il fuoco: Questioni, o dubbij Greci: Della cagione perchè gli ora-

coli non rendano più le risposte: Della voce Ei, scritta sopra la parte del Tempio in Delfo: Sommario della opinione di filosofi intorno le cose naturali: Che gli Stoici dicono cose molto più strane, che non fanno i Poeti: Dell' universale signorìa di un solo, dello stato popolare, & dell' Imperio de i pochi: Dell' amor de i padri verso i figliuoli: De l'Iside, & Osiride: Del tardo castigo di Dio: Che la virtù si possa insegnare: Come alcuno senza essere invidiato possa lodarsi da se medesimo. — Opuscoli tradotti dal R. D Gratia Maria Gratij. Di Homero: Che non si possa vivere lietamente secondo l'opinione di Epicuro. — Opuscoli tradotti dal Signor Antonio Massa. Come si possa conoscere l'amico dall' adulatore: A quai segni possa l'huomo avvedersi, che egli ha fatto gran frutto circa le virtù, & i costumi buoni: Che all' huomo possano venire di molte utilità dal suo nemico: & quali: Con che mezzi si possa l'huomo conservare in sanità: Del saper raffrenare l'ira: Della tranquillità, & sicurità dell' animo: Di quella erubescenza, che è viziosa, e dannosa. — Opuscoli tradotti dal Sign. Giovanni Tarcagnotta. Dell' Amicitia, che s'ha con molti: Della fortuna: Della virtù, & del vitio: Oratione, nella quale consola Apollonio nella morte del figliuolo: Delle donne illustri: Problemi, ò dubitationi, che diciamo delle cose di Romani: Paralelli, cioè comparationi, & somiglianze delle cose straniere antiche con quelle de' Romani: Se gli animali brutti (così) participano di ragione: Se è ben detto vivi sì, che niuno il sappia: Se l'esser cattivo, ò ribaldo basta a far l'homo infelice: Del vitio della curiosità.“ Hanc tabulam sequitur alia: „Tavola delle cose notabili.“ Partem secundam *Giov. Francesco Gandino*, epistola signata: „Di Trevigi il dì ultimo Luglio MDXCVIII.“, eodem viro, cui partem primam dicavit. Hanc dedicationem excipit: „Tavola delli Opuscoli della Seconda Parte. — Opuscoli tradotti dal Signor Marc' Antonio Gandini Dell' amor fraterno: Del mangiar carne: Questioni Platoniche: Della gloria degl' Atheniesi: Dell' essilio: Della Musica: Compendio del paragone d'Aristofane, & Menandro: Vite di dieci Oratori: Della contrarietà degli Stoici: Quali animali siano più sagaci, i terrestri, overo gli aquatici: Della creatione dell' anima descritta nel Timeo di Platone: Questioni naturali: Questioni convivali: Erotico, overo ragionamenti, & questioni d'amore: Della cagione, perche la Pithia non renda a questi tempi le risposte in verso: Delle cose conosciute universalmente contra gli Stoici: Della deliberatione di Thebe, & del Genio di Socrate: Della malignità d'Herodoto. — Opuscoli tradotti dal R. D. Gratia Maria Gratij. Del troppo parlare: Se all' homo vecchio convenga travagliarsi d'intorno al governo publico: Del freddo principale: Consolatione alla moglie: Della faccia, che si vede nel cerchio lunare: Contra Colote. — Opuscoli tradotti dal Sig. Giovanni Tarcagnotta. Del desiderio soverchio delle ricchezze: Quali siano maggiori le infermità del corpo, ò quelle dell' animo: Della fortuna de' Romani: Della fortuna, ò virtù d'Alessandro: Che un gran dotto debba principalmente disputare, e ragionare delle sue belle cose co' Prencipi, o co' Rè: Che un Principe bisogna esser dotto: Della virtù Morale: Politica ò delle cose civili: Che non si deve torre, nè dare ad usura: Della differenza, che è tra l'odio, & l'invidia: Ragionamenti di sventurati amori.“ Hanc tabulam sequitur alia: „Tavola delle cose notabili.“ Rep. 1614 et 1625.

1614, 4. Opuscoli *etc.* In Venetia, appresso Fioravante Prati *etc.* MDCXIIII. Con licenza de' Superiori. — Opuscoli *etc.* Parte Seconda *etc.* —— In parte secunda prioris editionis a. 1598 dedicatio desideratur. Caeterum est illius, paucis mutatis, repetitio.

1625, f. Opuscoli *etc.* notabilissimo. Copiosi *etc.* Letterati. Et in questa ultima Impressione da infinitissimi errori espurgati, & diligentemente corretti. Con due Tavole *etc.* notabili. Al Molto Illustre, & Eccell. Monsig. Giovanni Ferro Priore, Maestro in Sacra Theologia, & Dottore dell' una, e l'altra Legge. Con Licenza de' Superiori, e Privilegi. In Venetia, MDCXXV. appresso Gio. Battista Combi. — Opuscoli *etc.* Letterati. In questa ultima Impressione da infinitissimi errori espurgata & corretta. Con due Tavole *etc.* Notabili. Con licenza *etc.* —— Hanc editionem dicavit *Giacomo Sarzina* viro *Ferro*, epistola data: „Di Venetia li 28 Gennaro MDCXXV.“ Ceterum priori editioni a. 1614, omissa impressionis permissione, similis est.

1790, 4. Opuscoli morali di Plutarco, tradotte in italiana favella, ed in quest' ultima impressione da infiniti errori corretti. Roma, Desideri.

1819 — 1820, 8. Opuscoli morali di Plutarco, volgarizzati da Marcello Adriani

il giovane. Firenze, Piatti. *VI Voll.* —— Haec versio e schedis mstis, quae in Bibl. Richardiana asservantur, in publicam lucem emissa est.

Bbb) Delectus opusculorum.

1543, 8. Alcuni Opusculetti de le cose morali del Divino Plutarco in questa nostra lingua nuovamente tradotti. In Venetia, Nel MDXLIII. Con privilegio del sommo Pontefice Paulo III. & dello Illustriss. Senato Veneto, per anni X. *In fine:* In Vinegia per Michel Tramezino MDXLIII. —— 7½ *Paoli.* Hac collectione sive delectu continentur opuscula haec: „I. Della tranquillità, e securata de l'animo, traduzione da Antonio Massa. II. Del desiderio soverchio delle ricchezze, traduzione di Gio: Tarcagnotta. III. Di sapere raffrenare l'ira. IV. Di quella erubescentia, ch'è vitiosa e dannosa. V. Come si possa perfettamente conoscere l'amico da l'adulatore! VI. Che à l'huomo' possano venire di molte utilita dal suo nemico; e quali; traduzioni tutte del Massa. VII. A' qual guisa si debbano bene allevare i fanciulli, traduzione d'incerto. VIII. Per quale segni possa l'huomo avedersi, ch' egli ha fatto gran frutto circa le vir.ú e i costumi buoni; tradotti dal Massa. IX. Che un gran dotto debbia precipuamente disputare e ragionare delle sue belle cose co' Prencipi. X. Quali siano maggiori, le infermità del corpo, ò quelle de l'animo, tradotti dal Tarcagnotta. XI. Per quale via, e con che mezzi si possa l'huomo conservare in sanita, tradotto dal Massa." *V.* 1559.

1548 — 1549, 8. Alcuni Opusculetti *etc.* In Venetia, Nel MDXLIX. Con Privilegio *etc.* *In fine:* In Vinegia per Michele Tramezino. MDXLIX. — Seconda Parte de le cose Morali di Plutarcho, recate pur hora in questa nostra lingua, da M. Giovànni Tarchagnota. Con la Tavola di tutto quello che si contiene nell' opera. In Venetia, Nel MDXXXXVIII. Col Privilegio del sommo Pontefice Paolo III. & de l'illustriss. Senato Veneto, per anni X. *In fine:* In Venetia per Michele Tramezino, Ne l'anno M.D.XLVIII. —— Pars prima est repetitio editionis a. 1543. Pars autem secunda hoc a. primum prodiit cum privilegio Papae et Senatus, quod datum est: 1547. die. 29. Augusti. Parte secunda continentur: I. Politicà, ò de le cose civili. II. De la virtu morale. III. Che la virtù si debba imparare. IV. De la virtu, e del vitio, e de gli effetti loro. V. De la differentia che è tra l'odio, e l'invidia. VI. Se l'essere cattivo, e ribaldo basta à fare l'huomo infelice. VII. Che non si dee torre ad usura, ne dare. VIII. De la vendetta d'Iddio, che vien tardi. IX. De l'essilio. X. Oratione, ne la quale consola Apollonio, ne la morte del figliuolo. XI. Se è si dee ne' convitti philosophare. XII. Che un Principe bisogna esser dotto. XIII. Se è bene detto, vivi si, che niuno il sappia. XIV. De l'amicitia, che s'ha con molti. XV. De l'ufficio de l'udire. XVI. Del vitio de la curiosita. XVII. Problemi, ò Dubitationi, che diciamo; delle cose de' Romani. XVIII. Paralleli, cioè Comparationi, e somiglianze de le cose straniere antiche con quelle di Romani. XIX. Precetti per Mariti e per moglie. XX. De le Donne illustri. XXI. Ragionamenti di sventurati amori di Aristodea. XXII. De la fortuna. XXIII. De la fortuna de' Romani. XXIV. De la fortuna o virtu d'Alessandro Libro primo, e secondo. XXV. Se gli animali bruti partecipano à qualche modo di ragione."

1559 — 1560, 8. Alcuni Opusculetti *etc.* in questa nostra lingua tradotti. Nuovamente ristampati, & corretti. Con la gionta di una tavola delle sentenze più notabili, che in quelli si contengono. In Venetia Appresso. P. Gironimo Giglio, e compagni. M.D.LIX. — Seconda Parte *etc.* recate in questa nostra lingua *etc.* Tarchaguota. Nuovamente ristampata & corretta. Con una gionta *etc.* che in quella si contengono. In Venetia appresso P. Gironimo Giglio, e compagni. M.D.LIX. *In fine:* M.D.LX. —— Haec editio, omissis privilegiis et dedicationibus, e praecedente repetita est. Rep. 1561 et 1567.

1560, 8. Opere Morali di Plutarcho, nuovamente tradotte, per M. Lodovico Domenichi, cioè Il convito de' sette sarj. Come altri possa lodarsi da se stesso senza biasimo. Della Garrulità, overo Cicaleria. Intitolate al molto Magnifico & Nobilissimo M. Vincentio Arnolfini, Gentil'huomo Lucchese. In Lucca per Vincenzo Busdragho MDLX. —— 4 *Paoli.*

1561, 8. — Venetia per Comin da Trino.

1567, 8. Alcuni Opusculi *etc.* In Venetia per Comin da Trino di Monferrato. MDLXVII. *II Partt.* —— *V.* 1559.

Ccc) Opuscula singula.

1) De educatione puerorum.

1599, 8. —— *V.* supra I. BB. Ccc) 1).

1706, 8. Dell' educazione de' figliuoli da Plutarcho, trad. da Ciampi. Pistoja. ——

3 Paoli. Haec editio omnibus ante me ignota fuisse videtur.

18[illegible], 8. Dell' educazione dei Figliuoli, traduz. dal greco di Seb. Ciampi. Pisa.

1822, 8. Opuscolo di Plutarco sulla educazione, tradotto dall' Ab. Alessandro [illegible]. Città di Castello, per Donati.

1824, 8. Plutarco. L'educazione de' figli, trad. da [illegible]. Roma.

18[illegible], 8. Della educazione dei figli, traduz. dal Greco di Plutarco, con alcuni discorsi del M. [illegible], e una lettera di Angelo Poliziano. Bologna, Masi.

2) De discrimine adulatoris et amici.

17[illegible], 8. Opuscolo di Plutarco, Come discernere il vero Amico dall' Adulatore, recato dalla greca nella italiana favella dall D. (Dottore) L. V. M. (*L. Valeriani Malvezzi*) con note. Roma per Petretti.

3) De animi tranquillitate.

1812, 8. Della imperturbabilità, discorso di Plutarco tradotto da Angelo Zendrini. Venetia per Pinelli. 1812.

4) De amore paterno.

1564, 8. Il Trattato di Plutarco dell' amor de' Genitori verso i figliuoli. Opera nuovamente di Greco ridotta in Volgare da M. Giulio Ballino. In Venetia, Per Gio. Andrea Valvassori. MDLXIIII. — *V. Epictetus. II. D. Rep.* 1098.

1[illegible], 8. — *V.* ib.

1824, 8. Dell' amor della prole, opuscolo di Plutarco volgarizzato (*dal Conte Cristoforo De' Rossi Marcelli d'Urbania*). Pesaro per Nobili 1824. — Versio facilis atque elegans in Italia ipsa habetur. *V.* librum inscr.: Degli Scrittori Greci e delle italiane versioni delle loro opere notizie raccolte dall' Ab. Fortun. Federici. (Padova 1828, 8 mai.) p. 250.

5) De sera numinis vindicta.

1805, 8. Del tardo gastigo della Divinità, dialogo di Plutarco, tradotto dal greco con note di Seb. Ciampi. Pistoja.

1805, 8. Dialogo di Plutarco del tardo gastigo della Divinità, tradotto dall' Ab. Sebastiano Ciampi. Firenze per Bracali. 1805.

1823, 8. Ritratti della giustizia divina nella punizione de' colpevoli. Opera di Plutarco, nuovamente tradotta con aggiunte e note dal Sig. Conte De [illegible], 1822. — 3 *Lire.*

6) Quaestiones convivales.

1551, 8. Le Piacevoli & ingegnose questioni di Plutarcho, trattate in vari & diversi conviti d'huomini di raro intelletto de la Grecia. Nuovamente tradotte in volgare per Pietro Lauro Modenese. In Vinegia per Comin da Trino di Monferrato, l'anno M.D.LI. — Paitoni in suo libro: Biblioteca degli Autori antichi T. III. p. [illegible] dicit: „Non sono queste tutte le Quistioni Convivali, che trattansi ne' *Simposiaci di Plutarco*, ma solo buona parte, dedicata dal *Lauro* a *Francesco Chimente* nobile Fiorentino. ... Libro raro."

7) Politica.

1502, 8. Plutarco della Civile Instituzione, tradotto dal Greco in Latino da Nicola Segondino, ed in Italiano da P. Q. R. In Trevigi. 1502. — Sine impressoris nomine prodiit.

1787, 8. Ragionamento intorno all' amministrazione degli affari publici, tradotto dall' Ab. Angelo Zendrini. Venezia 1787.

1796, 4. Precetti per ben dirigere uno Stato, volgarizzati dal testo greco di Plutarco da G. F. S. (Conte *Gian Francesco Scarroni* Piemontese). Parma per Bodoni.

8) Praecepta Coniugalia.

α) *Sine a. notitia.*

—, 8. Precetti conjugali di Plutarco. Parma Mussi. — 20 *bajocchi.*

β) *Cum a. notitia.*

1586, 4. Ammaestramenti matrimoniali di Plutarco Filosofo & historico eccellentissimo nuovamente tradotti in lingua Italiana da Marc' Antonio Gandino. Venegia appresso Francesco Ziletti 1586.

1807, 8. Ammonizione ai maritati, volgarizzata ed illustrata. Pisa. — Haec elegans *Sebastiani Ciampi* versio. — 2 *paoli.*

1818, 8. Degli obblighi de' conjugati, opuscolo plutarchiano, dedicato alla nobile sposa Sig. Contessa Caterina Polcastro, nata Contessa Quirini Stampalia. Padova per Crescini. 1818. — *Federici* ad huius libri titulum l. c. adnotat haec:

„Di questo elegante opuscolo piacque al dotto marito, il Conte *Girolamo Polcastro*, presentare l'amabilissima sposa nel fausto giorno nuziale."

1819, 8. Ammaestramenti matrimoniali, volgarizzati e commentati da Giuseppe Ligi urbinate. Urbino per Guerrini. —— *Federici* in supra laudato libro p. 256 ad huius libri notitiam adnotat haec: „L'autore pubblicò questa versione, fatta in buona lingua italiana, per le nozze Raffaelli e Fabbri."

9)

1731, 8. Ragionamento di Plutarco sopra l'ascoltare altrui secondo virtù, tradotto da Angiol Maria Ricci. —— *V.* librum inscr.: Tre fondamenti di vera sapienza *etc.* Firenze per Moücke.

10) Apophthegmata.

1543, 8. I Motti, & le Sententie notabili de Prencipi, Barbari, Greci, & Romani da Plutarcho raccolti. Nuovamente tradotti in buona lingua Toscana. Con gratia, & privilegio per anni X. appresso Paulo Girardo. M.D.XLIII. *In fine:* In Vinegia, per Venturino Roffinello. Ad instantia di Paulo Girardo. Ne l'anno M.D.XLIII.

1565, — 1566, — 1567, 4. Apoftemmi di Plutarco, motti arguti piacevoli, e Sentenze notabili, cosi di Principi come di Filosofi. Tradotti in lingua toscana per M. Gio. Bernardo Gualandi Fiorentino. Con due tavole; l'una de' nomi de gli autori, l'altra delle cose piu notabili. Con privilegi. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de' Ferrari. MDLXV. — MDLXVI. — MDLXVII. —— Hae tres editiones, ut *Paitoni* in suo libro: Biblioteca degli Autori antichi T. III. p. 170 adfirmat, diversae sunt.

1546, 8. Apoftemmi, cioè Motti sententiosi in brevità di parole per proposta, ò risposta ad ogni maniera di dire accommodati, scelti da diversi autori Greci, e Latini, e posti insieme, & isposti da Erasmo in otto libri, donati nuovamente à le muse Italiane. Utilissimo libro ad ogni qualità di persone per istitutione de la vita humana. Con due tavole copiosissime l'una de le persone, e l'altra de le sentenze. Con gratia, e privilegio. In Vinegia: Apresso Vincenzo Vaugris, à 'l segno d'Erasmo. M.D.XLVI. —— Huius collectionis argumentum est: „Nomi de gl' autori da cui sono estratti gl' Apoftemmi. Plutarcho ne gl' apoftemmi, ne le vite, e ne morali Diogene Laertio ne le vite de filosofi. Senofonte nei varij opusculi. Ateneo Dipnosofista. M. Tullio. Quintiliano. Plinio Zio. Plinio nipote. Tito Livio. Suetonio. Paulo Emilio. Elio Spartiano, e gl' altri seguenti. Macrobio. Herodoto. Seneca. Filostrato. Valerio Massimo. Ammiano. Eutropio."

1552, 8. Scelta degli Apoftegmi di Plutarco, tradotti per Messer Filippo Strozzi. —— *V.* eiusdem *Strozzi* versionem italicam Polybii. II. D. —— „Alcuni Oracoli, tolti da Plutarco", leguntur italice in: Quadrio. Vol. II. P. II. p. 380 sqq.

11) Terrestriane an aquatilia Animalia sint callidiora?

1545, 8. Dialogo di Plutarco circa l'avertire de gl' animali quali siano piu accorti ò li terrestri, ò li marini. Di Greco in Latino, & di Latino in Volgare. Nuovamente tradotto, & con ogni diligenza stampato. In Vinegia. M.D.XLV. Con Privilegio. *In fine:* In Venetia, per Bortolamio, detto L'Imperatore. —— Rep. 1548.

1548, 8. — In Venetia per Bortolamio. —— *V.* 1545. Num haec editio revera prodierit, non constat.

E. anglicarum.

AA. Vitae parallelae.

Aaa) Omnes coniunctim editae.

1579, f. Plutarch's Lives, from the French of Amyott, by Sir Tho. North. London, printed by Thomas Vautrollier. Licensed to him and J. Wight. —— *Herberti* Typogr. Antiq. Vol. II. p. 1701. „This was not a translation from Plutarch, nor can it be read with pleasure in the present Age. Besides, in Amiot's time, the Greek text of Plutarch was extremely corrupt." Critical Review for February 1771. p. 137. *Brüggemanni* View p. 319.

1595, f. The Lives of the noble Grecians and Romanes, compared together by that graue learned Philosopher and Historiographer Plutarke of Chaeronea. Translated out of Greeke into French by James Amiot, *etc.* and done into English by Thomas North. Printed at

London by Richard Field for Thomas Wight. 1595. —— Haec versio saepe repetita est. *V.* 1603 sqq.

1603, — 1612, f. — London.

1631, — 1657, f. The Lives of the noble Grecians and Romans, compared together by that grave learned Philosopher and Historiographer Plutarchus of Chaeronea. Translated out of Greek into French by James Amiot, Abbot *etc.* with the Lives of Hannibal and Scipio African, translated out of Latin in French by Charles d'Ecluse, and out of French into English by Sir Thomas North, Knight. Hereunto are also added the Lives of Epaminondas, of Philipp of Macedon, of Dionysius the elder, of Augustus Caesar, of Plutarch and of Seneca. With the Lives of nine other excellent Cheftains of Warre, collected out of Aemilius Probus by S. G. S. and englished by the aforesaid Translator. London, printed by George Miller and sold by Rob. Alott. —— Rep. 1676.

1676, f. — Cambrigde. —— *V.* 1631.

1683—1686, 8. PLVTARCH's Lives translated from the Greek by several Hands. To which is prefix'd the Life of Plutarch (, *written by Mr. Dryden*). London, printed for Jacob Tonson. *V Voll.* —— Haec versio prorsus non satisfacit, attamen saepe repetita est. *V.* 1688 sqq.

1688, — 1693, — 1700, — 1703, — 1710, — 1714, — 1716, 8. — London. *V Voll.* —— *V.* 1683 et 1727 sqq.

1727, 8. — London. *VIII Voll.* —— *V.* 1688 et 1749.

1749, 18. — with the heads engraved. London. *IX Voll.* —— *V.* 1727 et 1758.

1758, 8. PLVTARCH's Lives, in six volumes: translated from the Greek (, *revised by Samuel Dyer*). With notes explanatory and critical, from Dacier and others. To which is prefix'd the Life of Plutarch, written by Mr. Dryden. London printed for Jacob Tonson. *VI Voll.* —— Haec est magni aestimata editio. Rep. 1758 sqq.

1758, — 1763, — 1774, 12. — Edinburgh, printed by Hamilton. *VI Voll.*

1770, 12. — London, printed for T. Becket. *VIII Voll.* —— *V.* 1758.

1770, 8. PLVTARCH's Lives, translated from the Original Greek, with Notes critical and historical, and a new Life of Plutarch. By John Langhorne, D. D. and William Langhorne, M. A. London printed for Edward and Charles Dilly. *VI Voll.* —— Haec versio elegans atque accurata est. Rep. 1774 sqq.

1774, — 1778, 8. — London. *VI Voll.* —— *V.* 1770 et 1792.

1792, — 1801, — 1809, 8. — London. *VI Voll.* —— 1 *L.* 3 *sh.*, ch. m. 3 *L.* 8 *sh.* *V.* 1774 et 1813.

1813, 8 et 12. — New edition by Fr. Wrangham. London. *VI Voll.* —— 3 *L.* 3 *sh.* in 8; 1 *L.* 16 *sh.* in 12. *V.* 1792 et 1819.

1819, 8. — Lond. *VI Voll.* —— *V.* 1813 et 1826.

1826, 8. — by J. Langhorne and W. Langhorne. London. *VI Voll.*

1827, 8. Plutarch's Lives, with 50 portraits. Lond. Limbrid. *II Voll.*

1831—1832, 8. Plutarch's Lives, with Engravings of the illustrious Individuals whose Lives are recorded. Lond., by A. J. Valpy. *VII Voll.* —— Haec editio pertinet ad collectionem inscr.: The family classical Library. Vol. 23—29.

Bbb) Epitome.

(1568 — 1569,) 4. Some of the lives of the Successors of Alexander, written by the wise Plutarch. —— *V.* supra Diodorus Siculus. II. E. *α*).

1665, 8. The Worthies of the World: or, the Lives of the most heroic Greeks and Romans compar'd; by that learned and great Historiographer Plutarch of Cheronea. Englished and abriged according to the Directions of Photius, Patriarch of Constantinople in his Bibliotheca fol. 245 by David Lloyd. London.

1710, — 1713, — 1718, 8. Plutarch's Lives abridged by Mr. Gildon. London.

1762, 18. PLVTARCH's Lives abridged, from the original Greek; illustrated with Notes and Reflections, and embellished with Copperplates. London, Newbery. *VII Voll.*

1794, 8. PLVTARCH's Lives abridged, in which the Historical Parts are carefully preserved, and the Comparisons of the respective Lives accurately delineated. Calculated for the Instruction of Youth. By Elizabeth Helme.

1800, 12. Plutarch's Lives, abriged into one Volume, and adapted to the practical use of English Schools. By the Author of the British Nepos. London.

BB. Opuscula moralia.

Aaa) Omnia coniunctim edita.

1603, f. Plutarch's Morals translated, into English by Philemon Holland. London. —— 8 *sh.* 6 *d.* Haec valde accurata habetur.

1657, f. — London. —— 17 *sh.* 6 *d.* *V.* 1603.

1684, — 1691, — 1694, 8. PLVTARCH's Morals: translated from the Greek by several Hands. London. *V Voll.* —— 8 *sh.* Rep. 1704.

1704, 8 min. — The fourth Edition corrected and amended. London. *V Voll.* —— *V.* 1684 et 1718.

1718, 8. — The fifth Edition revis'd and corrected from the many Errors of the former Editions. London, printed for W. Taylor, at the Ship in Pater-Noster-Row. *V Voll.* —— 1 *L.* 1 *sh.*

1707, 8. Plutarch's Morals, by Way of Abstract, done from the Greek. London.

Bbb) Opuscula singula.

1) De educatione puerorum.

α) Sine a. notitia.

—, 4. *F.* 1 *a*: The Education or bringinge vp of children, translated oute of Plutarche by syr Thomas Eliot esquier. *F.* 1 *b*: The table of this boke. *F.* 2 *habet dedicationem inscriptam*: Thomas Eliot to his only entierly beloued syster Margery Puttenham., *datam*: From London the. XXVII. day of Nouēbre. *In fine*: Thus endeth this very golden boke, called the Education of childern. Imprinted at London in Fletestrete, in the house of Thomas Berthelet, nere to the Cundite, at the sygne of Lucrece. Cum Privilegio a Rege indvlto. —— Cum *sign.* F. quater. Alia editio differt ab hac descripta in orthographia, et in titulo loco „*esquier*" legitur „*Knight*".

β) Cum a. notitia.

1571, 16. A President for Parentes, teaching the vertuous Training vp of Childern, and holesome Information of Youngmen, written in Greke by Chaeroneus Plutarchus, translated and partly augmented by Ed. Grant. London, by H. Bynneman. —— 4 *L.* 3 *sh.*

2) De inimicorum utilitate.

α) Sine a. notitia.

—, 16. Howe one maye take profite of his ennemies, translated out of Plutarche. —— *V.* Cebes. II. E. *α*).

—, 8. Howe one may take profite of his enmyes, translated out of Plutarche. — Imprinted at London in Fletestrete by Thomas Berthelet printer to the Kynges most noble grace. Cum privilegio. *Hic tractatus finitur f.* 13 *a*: *Sequitur alius tractatus inscr.*: The maner to chose and cheryshe a freude., *qui incipit sic*: To fylle vp the padges, that els wold haue ben voide, I thought it shuld nother hurt nor displese, to adde here vnto a few sayenges." *Hic alter tractatus implet* 16 *ff.*, *quorum ultima pag. vacat.*

β) Cum a. notitia.

1650, — 1651, 8. Of the benefit we may get by our Ennemies, a Discourse written originally in the Greek by Plutarchus Chaeronensis, and translated into Latin by Dr. Jo. Rainolds of C. C. College; Of the Diseases of the Mind and Body, written in Greek by the said Plutarch, and put into Latin by the said Dr. Rainolds. Both treatises were translated from Latin into English by Henry Vaughan. —— *V.* eius: Olor Iscanus. A Collection of some select Poems. Lond.

3) Praecepta sanitatis tuendae.

α) Sine a. notitia.

—, 12. *F.* 1 *a*: The gouernaūce of good helthe by the moste excellent phylosopher Plutarche, the moste Eloquent Erasmus beynge interpretoure. *Infra quatuor effigies xylogr.*, *infraque*: Thou wylte repent that this came not sooner to thy hande. *F.* 1 *b conspiciuntur aliae effigies*, *infraque*: The Moone; *deinde*: The argument of the whole Boke. *qui finitur*: He is a great conqueroure whiche suppresseth his lustes. *F.* 2 *a incipit dedicatio*: To the excellent man John yonge mayster of the Roles: Erasmus of Roterodame, wyssheth healthe. *) — Imprinted by me Robert Wyer. Cum priuilegio regali ad imprimendum solum. ——

*) The late Mr. Ratcliffe had another edition, with this epistle „dated at London the Kalendas of January. Anno domini

M. v. C. XIII." *Herberti* Typogr. Antiq. Vol. I. p. 379. *Brüggemanni* View p. 318. p. 425—428.

β) *Cum a. notitia.*

1543, 16. The preceptes of the excellent clerke and graue philosopher Plutarche, for the preseruacion of good healthe. Londini. In officina Richardi Grafton. 1543. Cum privilegio ... solum. —— Dedicatio inscripta est: „To the right honorable lorde Audeley of Walden, lorde Chancellor of Englāde, by John Hales." et subscripta: „At London the firste daye of Januarye, in the yere of Christes incarnacyon, 1543."

4) Consolatio.

1784, 8. A Consolatory Epistle from Plutarch to his Wife, on the Death of their Daughter, translated into English by E. Goodwin. —— *V.* Gentleman's Magazine for June.

5) De discrimine adulatoris et amici.

1793, 8. PLVTARCH's Treatise upon the Distinction between a Friend and a Flatterer: with Remarks. By Thomas Northmore, Esq. M. A. F. S. A. London, printed for Tho. Payne. —— 6 *sh.* Haec versio accurata atque elegans ab Anglis ipsis habetur. Notae etiam magni habentur. Conf. Critical Review for July 1794. p. 322 sqq.

6) De Iside et Osiride.

1744, 8. —— *V.* supra I. Bbb) BB. 17). —— Sir *J. Cheke's* Latin translation of Plutarch: De Superstitione, translated into English by William Elstob, legitur in: *Strype's* Life of *Cheke.*

7) De Oraculorum defectu.

1753, 8. Plutarch's account of, and his odd reasons for the silence of the Heathen oracles. —— *V.* Life of Pontius Pilate, in: Concise History of the Jewish Nation *etc.* London.

Ccc) Excerpta.

—, 16. Practica Plutarche the excellent Philosopher. London by Rob. Wyer. —— Exemplar huius libri, de quo nihil certius scio, adservatur in *British Museum.*

F. hispanicarum.

AA. Vitae parallelae.

Aaa) Omnes.

1491, f. *F.* 1 *a*: Comiença el prologo del Cronista Alfonso de palençia. *In fine voluminis secundi*: Feneçen en dos volumines las vidas de Plutarco ... bueltas en romançe castellano por el cronista Alfonso de Palencia ... que fueron impressas por Paulo de Colonia et Johannes de Nurenberg et Magno et Thomas Alemanes en Seuilla: et se acabaron de imprimir a dos dias del mes de Julio de MCCCCXCI. annos. *II Voll.* —— Char. goth.

1561, f. — traduz. por Juan Castro de Salinas. Argentina.

1562, f. Las Vidas De Los Illustres y Excellentes Varones Griegos y Romanos, escritas primero en lengua Griega por el grave Philosopho y verdadero historiador Plutarcho de Cheronea, y agora nueuamente traduzidas en Castellano Por Juan Castro de Salinas. Imprimieronse en la Imperial Ciudad de Colonia, y vendense en Anuers en casa de Arnoldo Bircman, à la enseña de la Galliana gorda. M. D. LXII. —— Ipse librum non vidi; sed in *Fabricii* Bibl. Gr. dicitur, in eo tantum octo vitas exhiberi. Titulus autem integer est.

1787, 8. Vidas de los Varones illustres de Plutarco, traduzidas al frances con notas histor. y criticas por Dacier y e deste Idioma al Castellano por Fr. de Paula Toral. Sevilla, Velasquez.

1792, 4. Plutarco. Vidas de los varones ilustres griegos y romanos, traducidas por de Palencia. Madrid. *II Voll.*

Bbb) Singulae.

1693, 8. La Vida de Numa Pompilio, traduz. con notas por Ant. Cotta. Barcelona.

BB. Moralia opuscula.

Aaa) Omnia.

1542, f. Morales de Plutarco, traducidos de lengua griega en castellana por Diego Gracian de Aldrete. Complut. —— Rep. 1548 sq.

1548, f. — Alcala. —— *V.* 1542 et 1571.

1571, f. — Salamanca. —— *V.* 1548.

Bbb) Singula.

1533, 4. APOPTHEgmas del excelentesimo Philosopho, y Orador Plutarcho Cheroneo Maestro del Emperador Trajano: q̃ son los dichos notables, binos, y breues delos Emperadores, Reyes, Capitanes, Oradores, Legisladores, y Uarones Illustres: assi Griegos, com Romanos, Persas, y Lacedemonios: traduzidos de lẽgua Griega en Castellana: dirigidos ala. S. C. C. M. por Diego Gracian secretario del muy Illustre y Reuerendissimo señor don Francisco de Mendoça Obispo de Camora. Con priuilegio. *In fine f. 77 b*: Fue impressa la presente obra en la insigne vniuersidad de Alcala de Henares en casa de Miguel de Eguia acabose a treinta de Junio de Mil y Quinientos y Treinta y tres Años. —— *77 ff.* et 1 vac. *f.* Interpres in dedicatione inser.: „AL A. S. C. C. M. DEL EMPERADOR Y REY NVESTRO SENNOR. DIEGO GRACIAN.“ dicit *f. 2a* haec: „Quise traduzirlos del Griego, assi porq̃ la traducio fuesse mas uerdadera: como porque la propriedad y maneras de hablar dela lengua Griega responde mucho mejor ala Castellana que aotra ninguna. Por auentura este mi estilo de hablar de que uso eneste libro parescera a algunos duro y difficil: pero no a aquellos q̃ ouierẽ leydo el original en Griego. Porque aesta manera de escreuir breue, y cortada que tiene Plutarcho: no se puede facilmente añadir, aquella claridad: y affluecia (!) de palabras que se requiere. Assi que lo mas trabaje por ser fiel interprete: porque apartandome dela letra: no dexasse coufusa la sentencia. Aunque ẽnlos mas escuros dichos para que mejor se entendiessen puse alguna palabra demasiada. Enlo de mas no me parescio que a tan graue autor como Plutarcho se deuia añadir, ni quitar, in mudar cosa alguna por dorar las razones.“ Bibl. sen. Lips.

G. hollandicarum.

AA. Vitae parallelae.

1644, f. T' Leven der Doorluchtige Griecken En de Romeynen, tegen elck anderen vergeleken door Plutarchus van Chaeronea. — Ut de Griecsche Sprake overgeset door M. Jaques Amyot., Abt van Bellozane, ende Raedt des Conningks van Frankryck: by hem overziem ende verbetert. — Mitsgaders het leven van Hannibal, Scipio den Africaen, uyt het Latyn verfranscht by Carolus Clusius. — Voorder het Leven van Epaminondas, Philippus van Macedonien, Dionysius den ouden (Tyran van Sicilien) Augustus Cesar, Plutarchus ende Seneca: Ende noch het Leven vande negen Treffelycke Krygsobersten, beschreven door Aemylius Probus. — Met een cort begriip op elex leven: Leeringen op de Kant, Chroniick ende Leer-Registers: alles versamelt ende uytgegeven by S. G. S. — Te samen van nieus tot gemeen nut verduyscht, door A. V. Z. V. N. ende ten deele by eenen anderen beminder. — To Delft. By Adriaen Gerritsen van Beyeren, ende Felix van Sambrix, ende tot Utrecht, by David van Hoogenhuysen, in Compagnie, Anno 1644. —— Rep. 1644.

1644, f. — to Amst. —— *V.* antea 1644.

1789 — 1810, 8 mai. De Levens van doorluchtige Grieken en Romeinen onderling vergeleeken door Plutarchus; uit het oorsprongelyk Grieksch geheel op nieuw vertaald en met zeer veele Aanteekeningen opgehelderd. Amsterdam, Allart. *XIII Voll.* —— 59 *fl.* 9 *st.*

BB. Opuscula moralia.

De sera numinis vindicta.

1826, 8. Plutarchus over het Verwyl der goddelyke straffe: uit het Grieksch vertaald, met antmerkningen door C. Groen. Dordrecht, de Vos.

H. danicarum.

1800 sqq. Plutark's Levnetsbeskrivelser, oversatte af det graeske og forsynede med Anmaerkninger ved St. Tetens. Kiobenh., Brummer. —— Prodierunt *IV Voll.*, quae tamen non omnes vitas versas complectuntur.

I. islandicarum.

De puerorum educatione.

...., Plutarchi bok um sveinbarna uppfostr, utlogd ur griska mali. —— *V.* Rit hess Islenzka Laerdoms-lista felags. Bindini XII. p. 48 sqq.

K. polonicarum.

AA. Vitae parallelae.

Aaa) Omnes.

1803, 4. — e gallico sermone in polonicum vertit Ignat. Krasicki. Warsaviae. *II Voll.*

Bbb) Delectus.

1801, 8. — XVIII Vitas polonice interpretatus est Phil. Golanski. Vilnae. *IV Voll.*

BB. Moralia opuscula.

Singula.

1) De amicitia et amicis.

a) Sine a. notitia.

(1616 — 1620,) 4. — polonice vertit Andreas Maczuski. Vilnae. —— Rep. 1817.

β) Cum a. notitia.

1817, 8. — Vilnae, Zawadzki. —— *V.* antea *a*).

2) De Alexandri Fortuna vel virtute.

1604, — 1614, — 1618, — 1624, f. — 1763, 12. — interpretatus est Stanislaus Wargocki. —— Cum eiusdem versione polonica Quinti Curtii. Cracov., Stanisl. 1604 sqq.; Nieswiez, Coll. Ies. 1763, *III Voll.*

L. bohemicarum.

De puerorum educatione.

1609, 8. — bohemice, interprete Iacobo Krupsky. Prag.

M. ungaricarum.

1)

1577, 4. Plutarch a' Nemes Aszonyokról. ford. Bogáthy Fazekas. Kolosv.

2) Apophthegmata.

1785, 8. Plutarchnak Élesmondasi. ford. Lethenyei Janos. Pétsett.

3)

1795, 8. Plutarchus al Gyermekek neveléséröl. Budán.

4)

1807, 8. Plutarchból némelly Görögöknek, és Rómaiaknak Élete. ford. Tanárki Janos. Posonb. *II Voll.* (*Köt*).

N. suecicarum.

De puerorum educatione.

1738, 8. Plutarchi Rådslag om Barnatucktan Öfvers. af N(*ic*). H(*ufvedi fil.*). D(*al*). Stockh. —— Hanc notitiam deprompsi e Catalogo librorum Bibl. Upsal. T. I. p. 229 s. v. *Dal.*

O. rossicarum.

Vitae parallelae.

1810 sqq., 8. — Petersb. *XIV Voll.*

III. *Illustrantia Plutarchum scripta.*

(—) Animadversiones in Plutarchi Apophthegmata. —— *V.* Miscellaneas Observationes in Auctores class. Vol. II. T. III. p. 383 sqq.

( ) Some remarks on Plutarch's account of Pericles. —— *V.* The Craftsman, by Caleb d'Anvers, of Graysinn. (Lond. 1737, 8) Vol. IX. p. 271 — 273.

(*J.*) Eine Bemerkung zu Plutarchs Leben des Cicero, c. 17. —— V. *Wolfii* Litterar. Analekten. T. I. p. 509 sq.

(*H. S.*) On the character of Plutarch, as an historian. With Remarks on some of the Lives of the illustrious men of Greece. —— *V.* Classical Journal. No. XXXII. p. 278 — 288. XXXIII. p. 102 — 114.

(—) Schiller und Plutarch. [Eine Bemerkung zu Plutarch Alcibiades c. 17.] —— V. *Seebodii* Neues Archiv, 1826. V. p. 143 sq.

C. W. *Ahlwardt*: Ueber ein von Plutarch angeführtes Fragment eines unbekannten Dichters. —— V. *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellanea critica. Vol. I. P. II. p. 268 — 271.

J. Ch. Felix *Baehrii* Specimen observationum in Plutarchi vitam Artaxerxis. Additae sunt aliquot Coniecturae ac Vindiciae in Plutarchi Pyrrhum, atque Scholia inedita in Plutarchum e tribus codd. Mss. Palat., brevi annotatione subiecta. —— V. *Creuzeri* Meletemata. P. I. p. 1 — 98.

— —: De Apolline patricio et Minerva primigenia Atheniensium, pro facultate docendi in Academia Ruperto-Carolina scribebat. Heidelbergae, Mohr & Winter. MDCCCXX. 4. —— 33 pp. 8 *Gr.* Tractatur Plutarchi Alcibiades cap. II. ἀρχηγέτις Ἀθηνᾶ et πατρῷος Ἀπόλλων.

— —: Animadversiones criticae in Plutarchi Moralia. —— V. *Seebodii* Archiv 1828. fasc. IV. p. 90 — 93. 1829. no. 15. 40. 41.

Traug. F. *Benedict*: Progr. Interpretatio quorundam Plutarchi locorum in vita Iul. Caes. c. 1, 9. 10 et 13. Torgav. 1791, 4. —— 24 pp.

C. A. *Boettigeri* Prolusio ad locum Plutarchi in Vita Catonis mai. Budiss. 1790, 4. —— 22 pp. Rec. in Neues Magazin für Schullehrer. Vol. I. P. I. p. 34—60.

J. Fr. *Boissonade*: Poetae apud Plutarchum; Plutarchi ipsius scriptura emendatur; Theocritus tentatur, explicatur. —— V. *Wolfii* Litterarische Analekten. Vol. II. p. 90—93.

— —: Glossematis insititiis liberantur Plutarchus et Longinus. —— V. *ib.* p. 93.

— —: —— *V.* Aeschines Rhetor. III.

L. P. *de Bougainville*: Examen d'un passage de la vie d'Alexandre, ou Plutarque rapporte la mort de Statira, femme de Darius. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXV. Hist. p. 32 sqq.

Gabr. Gf. *Bredow*: In Ciceronis, Sophoclis, Plutarchi aliquot locos criticae observationes (Cic. II. Agr. 11. Soph. El. 823. Plut. Thes. 1. Timol. 13. Dion. 58). —— *V.* Nova Acta Soc. Lat. Jenens. Vol. I. (1806) p. 139—152.

Iac. *Brucker*: De Plutarcho. —— *V.* eius Historiam crit. Philosophiae. T. II. Per. II. P. I. Lib. I. cap. II. sect. III. §. XII. p. 178—183. Append. s. Vol. VI. p. 357—359.

Pierre Jean *Burette*: Observations touchant l'histoire litteraire du dialogue de Plutarque sur la musique. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. VIII. Mém. p. 44 sqq.; ed. 8. T. XI. Mém. p. 70 sqq.

— —: Remarques sur le dialogue de Plutarque touchant la musique. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. X. Mém. p. 180 sqq. XIII. p. 173 sqq. XV. p. 293 sqq. XVII. p. 31 sqq.; ed. 8. T. XIV. Mém. p. 278 sqq. T. XVIII. p. 272 sqq.

— —: Examen du traité de Plutarque sur la musique. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. VIII. Mém. p. 27 sqq.; ed. 8. T. XI. p. 43 sqq.

— —: Dissertation servant d'epilogue et de conclusion aux remarques sur le traité de Plutarque, touchant la musique, dans laquelle on compare la theorie de l'ancienne musique avec celle de la musique moderne. Parte I. II. et Supplement. —— *V.* Mém. des Inscr. T. XVII. p. 61 sqq. 83 sqq. 107 sqq.

— —: Analyse du dialogue de Plutarque sur la musique. —— *V.* Mém. des Inscr. T. VIII. p. 80 sqq. ed. 8. T. XI. Mém. p. 127 sqq.

L. *Castillon*: Essai sur la philosophie et la morale de Plutarque. —— *V.* Recueil I. de la Soc. typogr. de Bouillon. p. 133 sqq.

Decii *Celeris*, De Plutarchi Chaeronei, Philosophi gravissimi, Vita Libellus. Patavii, apud Paul. Frambottum. MDCXXVII. 8.

D. *Classeni* Commentarius. —— *V.* supra I. Bb) BB. Ccc) 10) 1649.

J. Bapt. *de la Curne de Sainte Palaye*: Remarques sur la vie de Romolus, par Plutarque. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. VII. Hist. p. 114 sqq.; ed. 8. T. IV. Hist. p. 180 sqq., et in *Gottschedii* versione germ. T. IV. p. 187 sqq.

H. *Dodwelli* Dissertatio de Plutarcho, Libri de Fluviis auctore (diverso a Chaeronensi) obiterque de Auctore Parallelorum minorum, quae etiam sub Plutarchi Chaeronensis nomine feruntur. —— In *Hudsoni* Geographis minor. graecis. Vol. II. p. 104 sqq.

Dryden: La Vie de Plutarque, traduite de l'Anglois de Dryden. —— *V.* Recueil de Pieces d'Histoire et de Literature. (Paris 1738, 12) T. II. p. 1—97.

J. F. *Eckhardi* Progr.: Vita et ratio, quam in lingua latina percipienda Plutarchus sequutus sit. Isenaci MDCCXCIII. 4. —— 12 pp.

Eichhoff: Ueber die religiös-sittliche Weltansicht des Plutarch von Chaeronea. *Progr. schol.* Elberfeld, gedr. bei Lucas. 1833, 4 mai. —— 16 pp.

H. C. Abr. *Eichstaedt*: In Plutarchea quaedam e poëtis hausta animadversiones. *Progr.* MDCCCIII. 4. —— Rec. in Novis Actis soc. lat. Jenens. (Lips. MDCCCVI.) Vol. I. p. 189—202.

Gf. *Fähse*: Observationes criticae in Plutarchi Opera, quae inscribuntur Moralia et in Hesychii Lexicon. Lips., Barth. 1820, 4. —— VI, 46 pp. 8 *Gr.*

— —: Animadversiones in Plutarchi Opera. Lips., Tauchnitz. 1825, 8. —— VI, 168 pp. 18 *Gr.* Conf. ephem. schol. litter. univ. 1826. II. no. 30. p. 257 sqq.

Al. *Falk*: Ueber den geschichtlichen Werth von Plutarch's Lebensbeschreibung Alexanders des Grossen. *Progr. schol.* Lauban. 1833, 8. —— 22 pp.

J. C. *Flügel*: Observationes criticas in Plutarchi vitam Phocionis scripsit variasque lectiones e cod. Palatino nondum collato addidit. Heidelb., sumtib. G. Reichardi MDCCCXXX. 8. —— IV, 86 pp.

coli non rendano più le risposte: Della voce Ei, scritta sopra la parte del Tempio in Delfo: Sommario della opinione di filosofi intorno le cose naturali: Che gli Stoici dicono cose molto più strane, che non fanno i Poeti: Dell' universale signorìa di un solo, dello stato popolare, & dell' Imperio de i pochi: Dell' amor de i padri verso i figliuoli: De l'Iside, & Osiride: Del tardo castigo di Dio: Che la virtù si possa insegnare: Come alcuno senza essere invidiato possa lodarsi da se medesimo. — Opuscoli tradotti dal R. D Gratia Maria Gratij. Di Homero: Che non si possa vivere lietamente secondo l'opinione di Epicuro. — Opuscoli tradotti dal Signor Antonio Massa. Come si possa conoscere l'amico dall' adulatore: A quai segni possa l'huomo avvedersi, che egli ha fatto gran frutto circa le virtù, & i costumi buoni: Che all' huomo possano venire di molte utilità dal suo nemico: & quali: Con che mezzi si possa l'huomo conservare in sanità: Del saper raffrenare l'ira: Della tranquillità, & sicurità dell' animo: Di quella erubescenza, che è viziosa, e dannosa. — Opuscoli tradotti dal Sign. Giovanni Tarcagnotta. Dell' Amicitia, che s'ha con molti: Della fortuna: Della virtù, & del vitio: Oratione, nella quale consola Apollonio nella morte del figliuolo: Delle donne illustri: Problemi, ò dubitationi, che diciamo delle cose di Romani: Paralelli, cioè comparationi, & somiglianze delle cose straniere antiche con quelle de' Romani: Se gli animali brutti (così) participano di ragione: Se è ben detto vivi sì, che niuno il sappia: Se l'esser cattivo, ò ribaldo basta a far l'homo infelice: Del vitio della curiosità." Hanc tabulam sequitur alia: „Tavola delle cose notabili." Partem secundam *Giov. Francesco Gandino*, epistola signata: „Di Trevigi il dì ultimo Luglio MDXCVIII.", eodem viro, cui partem primam dicavit. Hanc dedicationem excipit: „Tavola delli Opuscoli della Seconda Parte. — Opuscoli tradotti dal Signor Marc' Antonio Gandini Dell' amor fraterno: Del mangiar carne: Questioni Platoniche: Della gloria degl' Atheniesi: Dell' essilio: Della Musica: Compendio del paragone d'Aristofane, & Menandro: Vite di dieci Oratori: Della contrarietà degli Stoici: Quali animali siano più sagaci, i terrestri, overo gli aquatici: Della creatione dell' anima descritta nel Timeo di Platone: Questioni naturali: Questioni convivali: Erotico, overo ragionamenti, & questioni d'amore: Della cagione, perche la Pithia non renda a questi tempi le risposte in verso: Delle cose conosciute universalmente contra gli Stoici: Della deliberatione di Thebe, & del Genio di Socrate: Della malignità d'Herodoto. — Opuscoli tradotti dal R. D. Gratia Maria Gratij. Del troppo parlare: Se all' homo vecchio convenga travagliarsi d'intorno al governo publico: Del freddo principale: Consolatione alla moglie: Della faccia, che si vede nel cerchio lunare: Contra Colote. — Opuscoli tradotti dal Sig. Giovanni Tarcagnotta. Del desiderio soverchio delle ricchezze: Quali siano maggiori le infermità del corpo, ò quelle dell' animo: Della fortuna de' Romani: Della fortuna, ò virtù d'Alessandro: Che un gran dotto debba principalmente disputare, e ragionare delle sue belle cose co' Prencipi, o co' Rè: Che un Principe bisogna esser dotto: Della virtù Morale: Politica ò delle cose civili: Che non si deve torre, nè dare ad usura: Della differenza, che è tra l'odio, & l'invidia: Ragionamenti di sventurati amori." Hanc tabulam sequitur alia: „Tavola delle cose notabili." Rep. 1614 et 1625.

1614, 4. Opuscoli *etc.* In Venetia, appresso Fioravante Prati *etc.* MDCXIIII. Con licenza de' Superiori. — Opuscoli *etc.* Parte Seconda *etc.* — In parte secunda prioris editionis a. 1598 dedicatio desideratur. Caeterum est illius, paucis mutatis, repetitio.

1625, f. Opuscoli *etc.* notabilissimo. Copiosi *etc.* Letterati. Et in questa ultima Impressione da infinitissimi errori espurgati, & diligentemente corretti. Con due Tavole *etc.* notabili. Al Molto Illustre, & Eccell. Monsig. Giovanni Ferro Priore, Maestro in Sacra Theologia, & Dottore dell' una, e l'altra Legge. Con Licenza de' Superiori, e Privilegi. In Venetia, MDCXXV. appresso Gio. Battista Combi. — Opuscoli *etc.* Letterati. In questa ultima Impressione da infinitissimi errori espurgata & corretta. Con due Tàvole *etc.* Notabili. Con licenza *etc.* — Hanc editionem dicavit *Giacomo Sarzina* viro *Ferro*, epistola data: „Di Venetia li 28 Gennaro MDCXXV." Ceterum priori editioni a. 1614, omissa impressionis permissione, similis est.

1790, 4. Opuscoli morali di Plutarco, tradotte in italiana favella, ed in quest' ultima impressione da infiniti errori corretti. Roma, Desideri.

1819 — 1820, 8. Opuscoli morali di Plutarco, volgarizzati da Marcello Adriani

il giovane. Firenze, Piatti. *VI Voll.* —— Haec versio e schedis mstis, quae in Bibl. Richardiana asservantur, in publicam lucem emissa est.

Bbb) Delectus opusculorum.

1543, 8. Alcuni Opusculetti de le cose morali del Divino Plutarco in questa nostra lingua nuovamente tradotti. In Venetia, Nel MDXLIII. Con privilegio del sommo Pontefice Paulo III. & dello Illustriss. Senato Veneto, per anni X. *In fine*: In Vinegia per Michel Tramezino MDXLIII. —— 7½ *Paoli.* Hac collectione sive delectu continentur opuscula haec: „I. Della tranquillità, e securata de l'animo, traduzione da Antonio Massa. II. Del desiderio soverchio delle ricchezze, traduzione di Gio: Tarcagnotta. III. Di sapere raffrenare l'ira. IV. Di quella erubescentia, ch'è vitiosa e dannosa. V. Come si possa perfettamente conoscere l'amico da l'adulatore! VI. Che à l'huomo possano venire di molte utilita dal suo nemico; e quali; traduzioni tutte del Massa. VII. A' qual guisa si debbano bene allevare i fanciulli, traduzione d'incerto. VIII. Per quale segni possa l'huomo avedersi, ch' egli ha fatto gran frutto circa le vir.ù e i costumi buoni; tradotti dal Massa. IX. Che un gran dotto debbia precipuamente disputare e ragionare delle sue belle cose co' Prencipi. X. Quali siano maggiori, le infermità del corpo, ò quelle de l'animo, tradotti dal Tarcagnotta. XI. Per quale via, e con che mezzi si possa l'huomo conservare in sanita, tradotto dal Massa." *V.* 1559.

1548 — 1549, 8. Alcuni Opusculetti *etc.* In Venetia, Nel MDXLIX. Con Privilegio *etc.* *In fine:* In Vinegia per Michele Tramezino. MDXLIX. — Seconda Parte de le cose Morali di Plutarcho, recate pur hora in questa nostra lingua, da M. Giovànni Tarchagnota. Con la Tavola di tutto quello che si contiene nell' opera. In Venetia, Nel MDXXXXVIII. Col Privilegio del sommo Pontefice Paolo III. & de l'illustriss. Senato Veneto, per anni X. *In fine:* In Venetia per Michele Tramezino, Ne l'anno M.D.XLVIII. —— Pars prima est repetitio editionis a. 1543. Pars autem secunda hoc a. primum prodiit cum privilegio Papae et Senatus, quod datum est: 1547. die. 29. Augusti. Parte secunda continentur: I. Politicà, ò de le cose civili. II. De la virtu morale. III. Che la virtù si debba imparare. IV. De la virtu, e del vitio, e de gli effetti loro. V. De la differentia che è tra l'odio, e l'invidia. VI. Se l'essere cattivo, e ribaldo basta à fare l'huomo infelice. VII. Che non si dee torre ad usura, ne dare. VIII. De la vendetta d'Iddio, che vien tardi. IX. De l'essilio. X. Oratione, ne la quale consola Apollonio, ne la morte del figliuolo. XI. Se è si dee ne' convitti philosophare. XII. Che un Principe bisogna esser dotto. XIII. Se è bene detto, vivi si, che niuno il sappia. XIV. De l'amicitia, che s'ha con molti. XV. De l'ufficio de l'udire. XVI. Del vitio de la curiosita. XVII. Problemi, ò Dubitationi, che diciamo; delle cose de' Romani. XVIII. Paralleli, cioè Comparationi, e somiglianze de le cose straniere antiche con quelle di Romani. XIX. Precetti per Mariti e per moglie. XX. De le Donne illustri. XXI. Ragionamenti di sventurati amori di Aristodea. XXII. De la fortuna. XXIII. De la fortuna de' Romani. XXIV. De la fortuna o virtu d'Alessandro Libro primo, e secondo. XXV. Se gli animali bruti partecipano à qualche modo di ragione."

1559 — 1560, 8. Alcuni Opusculetti *etc.* in questa nostra lingua tradotti. Nuovamente ristampati, & corretti. Con la gionta di una tavola delle sentenze più notabili, che in quelli si contengono. In Venetia Appresso. P. Gironimo Giglio, e compagni. M.D.LIX. — Seconda Parte *etc.* recate in questa nostra lingua *etc.* Tarchaguota. Nuovamente ristampata & corretta. Con una gionta *etc.* che in quella si contengono. In Venetia appresso P. Gironimo Giglio, e compagni. M.D.LIX. *In fine:* M. D. LX. —— Haec editio, omissis privilegiis et dedicationibus, e praecedente repetita est. Rep. 1561 et 1567.

1560, 8. Opere Morali di Plutarcho, nuovamente tradotte, per M. Lodovico Domenichi, cioè Il convito de' sette sarj. Come altri possa lodarsi da se stesso senza biasimo. Della Garrulità, overo Cicaleria. Intitolate al molto Magnifico & Nobilissimo M. Vincentio Arnolfini, Gentil'huomo Lucchese. In Lucca per Vincenzo Busdragho MDLX. —— 4 *Paoli.*

1561, 8. — Venetia per Comin da Trino.

1567, 8. Alcuni Opusculi *etc.* In Venetia per Comin da Trino di Monferrato. MDLXVII. *II Partt.* —— *V.* 1559.

Ccc) Opuscula singula.

1) De educatione puerorum.

1599, 8. —— *V.* supra I. BB. Ccc) 1).

1706, 8. Dell' educazione de' figliuoli da Plutarcho, trad. da Ciampi. Pistoja. ——

3 *Paoli.* Haec editio omnibus ante me ignota fuisse videtur.

1806, 8. Dell' educazione dei Figliuoli, traduz. dal greco di Seb. Ciampi. Pisa.

· 1822, 8. Opuscolo di Plutarco sulla educazione, tradotto dall' Ab. Alessandro Buratti. Città di Castello, per Donati.

1824, 8. Plutarco. Educazione de' figli, trad. da Seraf. Altemps. Roma.

1828, 8. Della educazione dei figli, traduz. dal Greco di Plutarco, con alcuni discorsi dal M. Angelelli, e una lettera di Angelo Poliziano. Bologna, Masi.

2) De discrimine adulatoris et amici.

1796, 8. Opuscolo di Plutarco, Come discernere il vero Amico dall' Adulatore, recato dalla greca nella italiana favella dall D. (*Dottore*) L. V. M. (*L. Valeriani Malvezzi*) con note. Roma per Petretti.

3) De animi tranquillitate.

1812, 8. Della imperturbabilità, discorso di Plutarco tradotto da Angelo Zendrini. Venetia per Pinelli. 1812.

4) De amore paterno.

1564, 8. Il Trattato di Plutarco dell' amor de' Genitori verso i figliuoli. Opera nuovamente di Greco ridotta in Volgare da M. Giulio Ballino. In Venetia, Per Gio. Andrea Valvassori. MDLXIIII. —— *V.* Epictetus. II. D. Rep. 1698.

1689, 8. —— *V.* ib.

1824, 8. Dell' amor della prole, opuscolo di Plutarco volgarizzato (*dal Conte Cristoforo De' Rossi Marcelli d'Urbania*). Pesaro per Nobili 1824. —— Versio facilis atque elegans in Italia ipsa habetur. *V.* librum inscr.: Degli Scrittori Greci e delle italiane versioni delle loro opere notizie raccolte dall' Ab. Fortun. Federici. (Padova 1828, 8 mai.) p. 256.

5) De sera numinis vindicta.

1805, 8. Del tardo gastigo della Divinità, dialogo di Plutarco, tradotto dal greco con note di Seb. Ciampi. Pistoja.

1805, 8. Dialogo di Plutarco del tardo gastigo della Divinità, tradotto dall' Ab. Sebastiano Ciampi. Firenze per Bracali. 1805.

1823, 8. Ritardi della giustizia divina nella punizione de' colpevoli. Opera di Plutarco, nuovamente tradotta con aggiunte e note dal Sig. Conte De Maistre. Imola, 1823. —— 3 *Lire.*

6) Quaestiones convivales.

1551, 8. Le Piacevoli & ingeniose questioni di Plutarcho, trattate in varii & diversi conviti d'huomini di raro intelletto de la Grecia, Nuovamente tradotte in volgare per Pietro Lauro Modenese. In Vinegia per Comin da Trino di Monferrato, l'anno M.D.LI. —— Paitoni in suo libro: Biblioteca degli Autori antichi T. III. p. 168 dicit: „Non sono queste tutte le Quistioni Convivali, che trattansi ne' *Simposiaci di Plutarco*, ma solo buona parte, dedicata dal *Lauro* a *Francesco Chimente* nobile Fiorentino. ... Libro raro."

7) Politica.

1502, 8. Plutarco della Civile Instituzione, tradotto dal Greco in Latino da Nicola Segondino, ed in Italiano da P. Q. R. In Trevigi. 1502. —— Sine impressoris nomine prodiit.

1787, 8. Ragionamento intorno all' amministrazione degli affari publici, tradotto dall' Ab. Angelo Zendrini. Venezia 1787.

1796, 4. Precetti per ben dirigere uno Stato, volgarizzati dal testo greco di Plutarco da G. F. S. (Conte *Gian Francesco Scarroni* Piemontese). Parma per Bodoni.

8) Praecepta Coniugalia.

α) *Sine a. notitia.*

—, 8. Precetti conjugali di Plutarco. Parma Mussi. —— 20 *bajocchi.*

β) *Cum a. notitia.*

1586, 4. Ammaestramenti matrimoniali di Plutarco Filosofo & historico eccellentissimo nuovamente tradotti in lingua Italiana da Marc' Antonio Gandino. Venegia appresso Francesco Ziletti 1586.

1807, 8. Ammonizione ai maritati, volgarizzata ed illustrata. Pisa. —— Haec elegans *Sebastiani Ciampi* versio. —— 2 *paoli.*

1818, 8. Degli obblighi de' conjugati, opuscolo plutarchiano, dedicato alla nobile sposa Sig. Contessa Caterina Polcastro, nata Contessa Quirini Stampalia. Padova per Crescini. 1818. —— *Federici* ad huius libri titulum l. c. adnotat haec:

„Di questo elegante opuscolo piacque al dotto marito, il Conte *Girolamo Polcastro*, presentare l'amabilissima sposa nel fausto giorno nuziale."

1819, 8. Ammaestramenti matrimoniali, volgarizzati e commentati da Giuseppe Ligi urbinate. Urbino per Guerrini. —— *Federici* in supra laudato libro p. 256 ad huius libri notitiam adnotat haec: „L'autore pubblicò questa versione, fatta in buona lingua italiana, per le nozze Raffaelli e Fabbri."

9)

1731, 8. Ragionamento di Plutarco sopra l'ascoltare altrui secondo virtù, tradotto da Angiol Maria Ricci. —— *V.* librum inscr.: Tre fondamenti di vera sapienza *etc.* Firenze per Moücke.

10) Apophthegmata.

1543, 8. I Motti, & le Sententie notabili de Prencipi, Barbari, Greci, & Romani da Plutarcho raccolti. Nuovamente tradotti in buona lingua Toscana. Con gratia, & privilegio per anni X. appresso Paulo Girardo. M.D.XLIII. *In fine:* In Vinegia, per Venturino Roffinello. Ad instantia di Paulo Girardo. Ne l'anno M.D.XLIII.

1565, — 1566, — 1567, 4. Apoftemmi di Plutarco, motti arguti piacevoli, e Sentenze notabili, cosi di Principi come di Filosofi. Tradotti in lingua toscana per M. Gio. Bernardo Gualandi Fiorentino. Con due tavole; l'una de' nomi de gli autori, l'altra delle cose piu notabili. Con privilegi. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de' Ferrari. MDLXV. — MDLXVI. — MDLXVII. —— Hae tres editiones, ut *Paitoni* in suo libro: Biblioteca degli Autori antichi T. III. p. 170 adfirmat, diversae sunt.

1546, 8. Apoftemmi, cioè Motti sententiosi in brevità di parole per proposta, ò risposta ad ogni maniera di dire accommodati, scelti da diversi autori Greci, e Latini, e posti insieme, & isposti da Erasmo in otto libri, donati nuovamente à le muse Italiane. Utilissimo libro ad ogni qualità di persone per istitutione de la vita humana. Con due tavole copiosissime l'una de le persone, e l'altra de le sentenze. Con gratia, e privilegio. In Vinegia: Apresso Vincenzo Vaugris, à 'l segno d'Erasmo. M.D.XLVI. —— Huius collectionis argumentum est: „Nomi de gl' autori da cui sono estratti gl' Apoftemmi. Plutarcho ne gl' apoftemmi, ne le vite, e ne morali Diogene Laertio ne le vite de filosofi. Senofonte nei varij opusculi. Ateneo Dipnosofista. M. Tullio. Quintiliano. Plinio Zio. Plinio nipote. Tito Livio. Suetonio. Paulo Emilio. Elio Spartiano, e gl' altri seguenti. Macrobio. Herodoto. Seneca. Filostrato. Valerio Massimo. Ammiano. Eutropio."

1552, 8. Scelta degli Apoftegmi di Plutarco, tradotti per Messer Filippo Strozzi. —— *V.* eiusdem *Strozzi* versionem italicam Polybii. II. D. —— „Alcuni Oracoli, tolti da Plutarco", leguntur italice in: Quadrio. Vol. II. P. II. p. 380 sqq.

11) Terrestriane an aquatilia Animalia sint callidiora?

1545, 8. Dialogo di Plutarco circa l'avertire de gl' animali quali siano piu accorti ò li terrestri, ò li marini. Di Greco in Latino, & di Latino in Volgare. Nuovamente tradotto, & con ogni diligenza stampato. In Vinegia. M.D.XLV. Con Privilegio. *In fine:* In Venetia, per Bortolamio, detto L'Imperatore. —— Rep. 1548.

1548, 8. — In Venetia per Bortolamio. —— *V.* 1545. Num haec editio revera prodierit, non constat.

E. anglicarum.

AA. Vitae parallelae.

Aaa) Omnes coniunctim editae.

1579, f. Plutarch's Lives, from the French of Amyott, by Sir Tho. North. London, printed by Thomas Vautrollier. Licensed to him and J. Wight. —— *Herberti* Typogr. Antiq. Vol. II. p. 1701. „This was not a translation from Plutarch, nor can it be read with pleasure in the present Age. Besides, in Amiot's time, the Greek text of Plutarch was extremely corrupt." Critical Review for February 1771. p. 137. *Brüggemanni* View p. 319.

1595, f. The Lives of the noble Grecians and Romanes, compared together by that graue learned Philosopher and Historiographer Plutarke of Chaeronea. Translated out of Greeke into French by James Amiot, *etc.* and done into English by Thomas North. Printed at

NOSSIDIS MYRVS TELESILLAE ANYTAE. ET LYRICORVM ALCMANIS IBYCI STESICHORI ANACREONTIS ALCAEI SIMONIDIS BACCHYLIDIS. ELEGIAE TYRTAEI, ET MIMNERMI. BVCOLICA BIONIS ET MOSCHI. *Latino versu à Laurentio Gambara expressa.* CLEANTHIS, MOSCHIONIS, ALIO-rumque Fragmenta nunc primum edita. Ex bibliotheca FVLVII VRSINI ROMANI. ANTVERPIAE, Ex officina Christophori Plantini: cIↄ.Iↄ LXVIII. —— 6 *ff.* praefixa, 387 pp. Pag. 1—280 exhibentur poetarum fragmenta; p. 281—353 in eorundem poetarum fragmenta Fulvii Ursini Scholia; p. 355—387 Laurentii Gambarae Brixiani versio latina Bionis et Moschi. Bibl. sen. Lips.

1569, 12. Vetustissimorum Auctorum Georgica, Bucolica et Gnomica Poëmata, quae supersunt. *Graece, cum versione Latina et Notis.* Genevae apud Io. Crispinum.

1573, 8. *ΠΟΙΗΣΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ.* POESIS PHILOSOPHICA, *Vel saltem,* Reliquiae poesis philosophicae, EMPEDOCLIS, XENOPHANIS, TIMONIS, PARMENIDIS, CLEANTHIS, EPICHARMI. *Adiuncta sunt* ORPHEI illius carmina qui à suis appellatus fuit ὁ θεολόγος. *ITEM HERACLITI ET DEMOcriti loci quidam, & eorum epistolae.* ANNO M.D.LXXIII, excudebat Henr. Stephanus. CVM PRIVILEGIO CAES. MAIESTATIS. —— 222 pp. Praeter ea, quae in titulo indicantur, exhibentur p. 185 sq.: Hippocratis epistola ad Democritum, graece; deinde alia Hippocratis epitola p. 187—202, quia in ea non solum multa de Democrito narrentur, sed plurima etiam tanquā ex ore illius referantur. Tum p. 203 sqq.: *Εμπεδοκλεους βιος, ἐκ των Διογενους Λαερτιου, ἐν τοις φιλοσοφων βιοις*; p. 209 sq.: *Ξενοφωντος βιος; ἐκ των του αὐτου*; p. 210 sq.: *Παρμενιδου βιος*; p. 212 sqq.: *Κλεανθους βιος*; p. 213 sq.: *Ἐπιχαρμου βιος*; p. 214 sq.: *Τιμωνος βιος*; p. 216 sqq.: In Empedoclis et aliorum carmina notae Iosephi Scaligeri; p. 220 sqq. Henrici Stephani notae aliquot. Bibl. sen. Lips.

1577, 4. Opus aureum ET SCHOLASTICVM, IN QVO CONTINENTVR PYTHAGORAE CARmina aurea, Phocylidis, Theognidis & aliorum poëmata, quae sequens pagella enumerabit. EDITA OMNIA STVdio & cura Michaëlis Neandri Sorauiensis. LIPSIAE CVM PRIVILEGIO. *In fine partis III. legitur p.* 191: LIPSIAE, IMPRIMEBAT IOHANNES STEINMAN, ANNO M.D.LXXVII. *III Voll.* —— 789, 268 pp., et 8 *ff.* index in Tryphiodorum, 191 pp. Quae hac collectione continentur parte I. p. 3 sq. indicantur sic: EN LECTOR, LIBRVM DAMVS VERE AVREVM, PLANEque scholasticum: quo continentur haec: *ΤΑ ΧΡΥΣΕΑ ΚΑΛΟΥΜΕΝΑ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΕΠΗ. ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ποιημα νουθετικον. ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ μεγαρεως Σικελιωτου ποιητου γνωμαι ἐλεγιακαι. ΓΝΩΜΟΛΟΓΙΚΟΥ ἑλληνολατινου βιβλιω δυω. ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΩΝ ἑλληνικων βιβλιω δυω. ΝΕΙΛΟΥ Επισκοπου και Μαρτυρος κεφαλαια ἢ παραινεσεις. — Και παλιν. ΚΟΛΟΥΘΟΥ λυκοπολιτου Θηβαιου, ἑλενης ἁρπαγη. ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ποιητου Αἰγυπτιου, Ἰλιου ἁλωσις. ΚΟΙΝΤΟΥ Σμυρνεως Ιλιου ἁλωσεως βιβλιω δυω. ΤΟΥ αὐτου νοστων ἑλληνων βιβλιον ἐν.* — ID EST. PRIMO. PYTHAGORAE carmina aurea. PHOCYLIDAE poëma admonitorium. THEOGNIDIS Megarensis poëtae Siculi gnomologia. GNOMOLOGICI libri duo Apophthegmatvm libri duo. NILI Episcopi & Martyris praecepta de pietate & moribus. — SECVNDO. COLUTHI Lycopolitae Thebaei Helenae raptus. TRYPHIODORI poëtae Aegyptij de Troiae excidio. (*Haec omnia graece et latine, et cum commentario atque indicibus Michaelis Neandri*). COINTI Smyrnaei popularis Homeri, de Troiae excidio lib. duo. EIVSDEM reditus Graecorum liber vnus. Omnia graecolatina, conuersa simul & exposita à MICHAELE NEANDRO Sorauiensi. (*Cointi Singularis titulus est:*) *ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΟΥ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ, ΙΛΙΟΥ ΑΛΩΣΕΩΣ βιβλιω δυο. Νοστων, βιβλιον ἐν.* ID EST, COINTI SMYRNAEI, POPVLARIS HOMERI, POETAE vetustissimi & suauissimi, Ilij Excidij LIBRI DVO. Reditus Graecorum, capta Troia, LIBER VNVS. EXPOSITI OLIM IN SCHOLA Ilfeldensi, & editi nunc studio, industria & labore, LAURENTII RHODOMANNI CHERUSCI. LIPSIAE.) — *His tandem accessere*, I. Vaticinium Nerei Marini, de Troiae excidio, graecis & latinis hexametris expositum à Laurentio Rhodomanno. — II. *Μιθριδατης ποντου βασιλευς*, id est, Poëma historicum de Mithridate, Ponti Rege, graecis heroicis versibus expositum, & latine *προς λεξιν* redditum, ab eodem autore. — III. *Αριων*, id est, Historia Poëtica de ARIONE Citharaedo seu Lyrico suae aetatis celeberrimo, exposita Doricè versibus heroicis, & in linguam latinam conuersa ab eodem. — IIII. Luciani Samosateni Somnium seu Gallus, dialogus iucundissimus, graecè & latine, cum commentariolo in locos obscu-

riores & difficiliores, Michaëlis Neandri Sorauiensis. —— Singulis libris praemissi sunt tituli singulares. Bibl. sen. Lips.

1584, 16. *Τα σωζομενα Των παλαιοτατων Ποιητων ΓΕΩΡΓΙΚΑ, ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, και ΓΝΩΜΙΚΑ. Vetustissimorum Authorum Georgica, Bucolica, & Gnomica poëmata quae supersunt. Accessit huic editioni* Is. Hortiboni Theocriticarum Lectionum libellus. Caetera sequentes paginae indicant. *παρα Ε. Οὐϊγνωνὶ ͵αφ' πδ. — Singularis titulus partis II. est: ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥρακουσιου Εἰδυλλια και Ἐπιγραμματα σωζομενα. ΣΙΜΜΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ, ΜΟΣΧΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥσιου, ΒΙΩΝΟΣ ΣΜΥΡναιου. Theocriti, Simmiae, Moschi, & Bionis Eidyllia & Epigrammata quae supersunt, cum Musaei poëmatis: omnia Graecolatina & exposita. — Singularis titulus pag.* 240: *ΣΙΜΜΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ, ΩΟΝ. ΠΤΕΡΥΓΙΟΝ. ΠΕΛΕΚΥΣ. SIMMIAE RHODII,* OVVM. ALAE. SECVRIS. *Omnia Graeco-Latina, conuersa simul & enodate exposita a Claudio Auberio Triuncuriano. — Alius titulus est p.* 281: *ΕΙΔΥΛΛΙΑ ΜΟΣΧΟΥ Συρακουσιου, και ΒΙΩΝΟΣ Σμυρναιυ,* Interpretatione Latina ad verbum, & Scholijs illustrata. *Quibus accessit AVSONII* elegans Eidyllion à *FEDER. IAMOTIO* versibus Graecis expressum: *itémque MVSAEI* elegantiss. Poëma de Herone & Leandro. — *Titulus singularis p.* 333: *ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' Ηρω και Λεανδρον.* MVSAEI DE HEROne & Leandro poëma elegantissimum. — *Singularis titulus partis III. est: Γνωμογραφοι. ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΜΕγαρεως γνωμαι Ἐλεγειακαι, ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΠΟΙημα νυθετικον, ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΧΡΥσα επη, ΣΟΛΩΝΟΣ ΓΝΩμαι Ἐλεγειακαι.* Theognidis, Phocylidis, Pythagorae, Solonis, aliorumque Veterum poëmata gnomica. *Latina versione & Annotationibus illustrata.* —— 16 *ff.* praefixa, contin. titulum, oeconomiam totius operis, ab typographo expositam, iudicia de Theognide, atque annotationes in Opera Hesiodi ex doctiss. virorum scriptis collectae, 159 pp. contin. orationem graecam cum versione latina, tabulam genealogicam deorum ab Hesiodo commemoratorum, atque annotationes in dies Hesiodi ex Philipp. Melanchth. et Ioanne Frisio Tigurino. *Pars II. 4 ff.* praefixa, contin. praefationem annotationesque in Theocritum, 215 pp. oratio graeca cum versione latina, p. 216—227 explicatio Syringis et Arae, p. 227—239: Theocriti epigrammata. Pag. 241—278: Simmiae poemata cum notis; pag. 278—280: C. Auberii annotata in Theocritum. Pag. 281—327 Moschus et Bion cum notis, p. 328—331 Ausonii Idyllium de vita humana, latine, et graecis versibus expressum a Federico Iamotio. Pag. 333—357 Musaei carmen. 1 vac. *f.* Pag. 361—410 Isaaci Hortiboni Theocritearum lectionum libellus. 4 *ff.* index rerum et vocum in Theocriteis lectionibus et notae in Theocriti idyllia 3 *ff.*: *Του σοφωτατου Χαρτοφυλακος της πρωτης Ιουστινιανης και πασης Βουλγαριας κυρου, ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΕΔΙΑΣΙΜΟΥ, ἐξηγησις εἰς την τυ Θεοκριτου συριγγα.* Pag. 1—130 Theognidis, Phocylidis et Pythagorae carmina graece et latine cum notis. Deinde p. 130 sqq.: Solonis fragmenta, p. 149 sqq.: Tyrtaei reliquiae, p. 157 sqq. Simonidis fragmenta, p. 171 sqq Rhiani fragmenta, p. 173 sqq. Naumachii fragmenta, p. 177 sqq. Panyasidis fragmenta, p. 181 sqq. ex Orpheo de Deo, p. 184 sqq. Mimnermi reliquiae, p. 189 sqq. Lini fragmenta, p. 191 sqq. Callimachi nonnulla, p. 193 sqq. Eueni Parij sententiae, p. 195 sqq. Eratosthenis Cyrenaei sententiae, p. 197 sqq. Menecratis comici fragmentum, p. 197 sqq. Posidippi Cassandrij fragmenta, p. 199 sqq. Metrodori Atheniensis fragmentum, p. 199 Timoclis fragmentum, p. 200—235: *Γνωμαι μονοστιχοι κατα στοιχειον ἐκ διαφορων ποιητων.* Deinde sequuntur e Comicorum aliquot veterum fragmentis Gnomica, et quidem Philemonis p. 235 sqq., Alexidis Thurij p. 240 sqq., Amphidis Atheniensis p. 242 sq., Anaxandridis Rhodij p. 243 sq., Antiphanis Carystij p. 244 sqq., Apollodori Geloi p. 248 sq., Diphili Sinopensis p. 249 sq., Menandri Atheniensis p. 250 sqq., Diodori Sinopensis p. 258 sq., Eubuli Atheniensis p. 259 sq., Hipparchi p. 261, Nicostrati p. 261, Pherecratis Atheniensis p. 261, Philippi p. 262, Philippidis p. 262, Sotadis p. 262, Cratetis Atheniensis p. 265, Kriphi p. 265, Posidippi p. 264, Timoclis p. 266, Clearchi p. 267. et 2 *ff.* index. Ex hac accurata huius collectionis descriptione satis apparet, *Eberti* verba in Allgemeines bibliograph. Lexicon no. 8342: „enthält 4 Theile mit besondern Titeln" non satis accurata esse. Revera tantum tribus partibus haec collectio constat. Bibl. sen. Lips. Rep. 1600.

1588, 8. ARGONAVTICA. THEBAICA. TROICA. ILIAS PARVA. POEMATIA GRAECA AVCTORIS ANONYMI, SED PERERVDITI, & incredibili planeq; diuinâ & Homericâ facilitate & suauitate composita; Ac nuper admodum sublata

& prolata è bibliotheca summi & eruditi viri, vbi diu hactenus delituerant, & descripta non sine molestia & labore ex exemplari male scripto & edita in vsvm studiosae iuuentutis. *Accesserunt etiam singuli Poëmatij Argumenta & marginalia, quae & vicem Argumenti longioris & versionis latinae iuuentutis praestare possunt.* MICHAEL NEANDER. 1588. LIPSIAE. *In fine legitur f. ult.*: Lipsiae, IMPRIMEBANT HAERBDES IOHANNIS STEINMANNI. ANNO M.D.LXXXVIII. —— 139 *ff.* Bibl. acad. Lips.

1600, 16. *Τα σωζομενα Των παλαιοτατων Ποιητων ΓΕΩΡΓΙΚΑ, ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, και ΓΝΩΜΙΚΑ Vetustissimorum Authorum Georgica, Bucolica, & Gnomica poemata quae supersunt. Accessit huic editioni* Is. Hortiboni Theocriticarum Lectionum libellus. Caetera sequentes paginae indicant. Apud. haer. E. Vignon. M.DC. —— Haec editio antecedentis accuratissima repetitio, ita ut singulae paginae sibi respondeant. Bibl. sen. Lips. *V.* 1584 et 1628.

1606, f. *ΟΙ ΤΗΣ ΗΡΩΙΚΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ ΠΑΛΑΙΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ ΠΑΝΤΕΣ.* POETAE GRAECI VETERES CARMINIS HEROICI SCRIPTORES, QVI EXTANT, OMNES. Homerus. Hesiodus. Orpheus. Callimachus. Aratus. Nicander. Theocritus. Moschus. Bion. Dionysius. Coluthus. Tryphiodorus. Musaeus. Theognis. Phocylides. Pythagorę aurea carmina cum fragmentis aliorū. Apollonius Rhodius. Oppianus. Cointus Smyrnaeus. Nonni Dionysiaca. ***APPOSITA EST E REGIONE** Latina interpretatio.* Notae item & variae lectiones margini adscriptae. Cura & recensione IAC. LECTII. V. CL. *Accessit & Index rerum & verborum locupletissimus.* AVRELIAE ALLOBROGVM Excudebat Petrus de la Rouiere. ANNO cIↄIↄcvi. *In fine:* AVRELIAE ALLOBROGVM Excudebat Petrus de la Rouiere. ANNO cIↄIↄcvi. IX. Kal. April. *II Partes.* —— 3 *ff.* contin. titulus, dedicatio et praefatio; 8 *ff.* contin. Scipionis Carteromachii Pistoriensis Oratio de laudibus literarum Graecarum, M. Antonii Antimachi de literarum graecarum laudibus oratio, in Ferrariensi gymnasio publice habita, Ex Conradi Heresbachii oratione in commendationem Graecarum literarum excerpta. Pag. 1—444 Homeri carmina; p. 445—479 Hesiodi dies et opera, aspis et theogonia; p. 480—534 Orphei carmina; p. 535—556 Callimachi hymni; p. 557—605 Theocriti idyllia; p. 605—612 Moschi idyllia; p. 613—616 Bionis idyllia; p. 617—618 Simmiae poemata; p. 619—636 Arati poemata; p. 637—663 Nicandri poemata; p. 664—681 Dionysii periegesis; p. 682—687 Coluthi raptus Helenae; p. 688—698 Tryphiodori Ilij excidium; p. 698—703 Musaei carmen; p. 704—722 Theognidis gnomae; p. 722—726 Phocylidis poëma admonitorium; p. 726—727 Pythagorae aurea carmina; p. 727—730 Solonis elegiae; p. 730—732 Tyrtaei elegiae; p. 732 Rhiani fragmentum elegiacum; p. 733—734: Naumachii fragmenta; p. 734 Panyasidis fragmenta; p. 704 Antimachi fragmentum; p. 734—736 Orphei fragmenta; p. 736 Lini fragmenta; p. 736—737 Mimnermi fragmenta; p. 737—739 Procli hymni. Pag. 1—87 Apollonii Argonautica; p. 87—172 Oppiani carmina; p. 173—306 Cointi Smyrnaei carmina; p. 307—624 Nonni Dionysiaca. 23 *ff.* Index rerum. Bibl. sen. et acad. Lips.

1614, f. *ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ ΠΑΛΑΙΟΙ, ΤΡΑΓΙΚΟΙ, ΚΩΜΙΚΟΙ, ΛΥΡΙΚΟΙ, ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΙΟΙ.* POETAE GRAECI VETERES, TRAGICI, COMICI, LYRICI, EPIGRAMMATARII, Additis Fragmentis ex probatis authoribus collectis, nunc primùm Graecè & Latinè in vnum redacti corpus. COLONIAE ALLOBROGVM, Typis Petri de la Rouiere. ANNO cIↄIↄcxiv. *II Partt.* —— 6 *ff.* praefixa, 1022 et 753 pp. Hac collectione continentur, et quidem parte prima: Sophocles p. 1 sqq. Euripides p. 177 sqq. Aeschylus p. 598 sqq. Aristophanes p. 721 sqq. Ezekielis Eductio Hebraeorum p. 1017 sqq.; Parte secunda: Pindari carmina p. 1 sqq. Alcaeus p. 94 sqq. Sappho p. 96 sqq. Stesichorus p. 99. Ibycus p. 100. Anacreon p. 100 sqq. Bacchylides p. 119 sqq. Simonides p. 121 sqq. Alcman p. 130. Archilochus p. 131 sqq. Melanippides p. 133. Telestes p. 134. Pratinus p. 134. Timocreontis scolium adversus Plutum p. 135. Hybriae Cretensis Scolium p. 135. Aristotelis Scolium p. 135. Erinnae Lesbiae odae p. 135. Alpheus Mitylenaeus p. 136. Iulianus Aegyptius p. 136. Theocriti Idyllium de mortuo Adonide p. 137. Lycophron p. 138 sqq. Synesij hymni p. 162 sqq. Gregorij Nazianzeni odae p. 184 sqq. Io. Damasceni hymnus in Theogoniam p. 189 sqq. Eiusdem hymni varij p. 737 sqq. Maximi Margunij hymni p. 192 sqq. Phile de animalium proprietate p. 210 sqq. Georgius Pisidas de mundi opificio

p. 241 sqq. Ioannis Tzetzae variarum historiarum liber versibus politicis constans p. 274 sqq. Florilegium epigrammatum p. 494 sqq. Ioannis Geometrae hymni p. 746 sqq. Clementis Alexandrini in Christum Seruatorem hymnus p. 751 sq. Incerti in Paedagogum hymnus p. 753. Simeonis Metaphrastae iambici trimetri p. 753 sqq. Bibl. acad. et sen. Lips.

1624, 4. EXCERPTA EX TRAGOEDIIS ET COMOEDIIS GRAECIS TVM QVAE EXSTANT, TVM QVAE PERIERVNT. *Emendata & Latinis versibus reddita ab* HVGONE GROTIO. Cum Notis & Indice auctorum ac rerum. PARISIIS, Apud NICOLAVM BVON, in via Iacobaea, sub signis S. Claudij & Hominis Siluestris. M.DC.XXVI. *CVM PRIVILEGIO REGIS.* —— 6 *ff.* praefixa, quorum ultimum continet indicem; 1066 pp., et 19 *ff.* Poetae, quorum poemata sive integra sunt excerpta, sive quorum reliquiae hic collectae extant, sunt autem hi: Achaeus tragicus p. 440 sqq. Aeschylus tragicus p. 2 sqq. Agathon tragicus p. 436 sqq. Alcaeus tragicus p. 438. Alexis comicus p. 556 sqq. Anaxandrides comicus p. 638 sqq. Anaxilaus comicus p. 856 sqq. Anaxippus comicus p. 862. Antiphanes comicus p. 600 sqq. Antiphon tragicus p 438. Apollodorus Gelous comicus p. 798 sqq. Apollodorus Carystius comicus p. 802 sqq. Apollonides tragicus p. 438 sq. Archippus comicus p. 864. Aristarchus tragicus p. 438. Aristophanes comicus p. 526 sqq. Aristophon comicus p. 838. 1004. 1005. Astydamas tragicus p. 440 sq. Athenion comicus p. 890 sqq. Axionicus comicus p. 820 sq. Bato comicus p. 830 sqq. Callias comicus p. 864 sq. Carcinus tragicus p. 450. 1003. 1004. Chaeremon comicus p 844 sqq. Clearchus comicus p. 826 sq. Crantor comicus p. 898. Crates tragicus p. 450 sq. Crates comicus p. 548 sq. Cratinus comicus p. 488 sqq. Cratinus iunior comicus p. 906. Critias tragicus p. 452. Crobylus comicus p 823. Damoxenus comicus p. 698 sqq. Demonax comicus p. 904. Dicaeogenes tragicus p. 442. Diodorus Sinopensis comicus p. 834 sqq. Diogenes Oenomaus p. 442 sqq. Dionysius Sinopensis comicus p. 832 sqq. Dionysius Tyrannus tragicus p. 444. Diphilus comicus p. 782 sqq. Ecdorus comicus p. 904. Ephippus comicus p. 674. Epicharmus comicus p. 470; Epicrates comicus p. 666; Eriphus comicus p. 684; Eubulus comicus p. 646; Euphron comicus p. 684 sqq.; Eupolis comicus p. 498; Euripides tragicus p. 154; Hegesippus comicus p. 880; Heniochus comicus p. 672; Hermippus comicus p. 524; Hipparchus comicus p. 906; Hippothoon comicus p. 906; Ion tragicus p. 448; Iophon comicus p. 876; Laon comicus p. 894; Lycophron tragicus p. 452; Lysippus comicus p. 876; Machon comicus p. 848; Melanippides tragicus p. 454; Melanthius tragicus p. 454; Menander comicus p. 708; Metagenes comicus p. 866; Mnesimachus comicus p. 660; Mnesitheus comicus p. 902; Moschion tragicus et comicus p. 920; Nausicrates comicus p. 878; Neophron tragicus p. 454; Nicochares comicus p. 868; Nicomachus comicus p. 882; Nicophron comicus p. 868; Nicostratus comicus p. 664; Pherecrates comicus p. 510; Philemon maior comicus p. 764; Philemon iunior comicus p. 780; Philetaetus comicus p. 874; Philippides comicus p. 808; Philippus comicus p. 822; Philiscus comicus p. 896; Philonides comicus p. 554; Philoxenus comicus p. 866; Phoenicides comicus p. 824; Phrynichus comicus p. 496; Phyllidius comicus p. 898; Plato comicus p. 482; Posidippus comicus p. 812; Scelerias comicus p. 900; Serapion comicus p. 900; Simylus comicus p. 904; Sopater comicus p. 870; Sophocles tragicus p. 58 sqq.; Sophron comicus p. 880 sqq.; Sosicrates comicus p. 890 sqq.; Sosipater comicus p. 886; Sositheus tragicus p. 456; Sositheus comicus p. 900; Strato comicus p. 680 sqq.; Stratis comicus p. 878 sqq.; Teleclides comicus p. 872; Theodectes tragicus p. 444; Theognetus comicus p. 704; Theophilus comicus p. 706; Theopompus comicus p. 552; Thespis tragicus p. 449; Timocles comicus p. 688; Timotheus tragicus p. 456; Xenarchus comicus p. 696; Xenon comicus p. 896.

1624, — 1654, f. Sibyllinorvm Oraculorum, Libri octo [pag. 1 sqq.], adiectis quibusdam earundem Sibyllarum Oraculis, ex Lactantio, & alijs [p. 70 sqq.]. — Homerici centones Eudociae Augustae adscripti ex editione Veneta 1504 et H. Steph. 1578. et Parisiensi 1609 [p. 94 sqq.]. — Ezekieli Poëtae Christiani Fragmenta ex libris Eusebij Caesariens. [p. 152 sqq.]. — Apolinarii Interpretatio Graeca Psalterij Dauidis ex editione Ioannis Benenati Parisiensi an. 1580. [p. 163 sqq.]. — Nonni Panopolitani Conuersio Graeca Euangelij S. Ioannis ex editione Ingolstadiana 1614. [p. 302 sqq.]. — Georgii Pisidae Mundi Opificium ex editione Fed. Morelli Parisiensi an. 1584. [p. 387 sqq.]. — Ioannis Geometrae Hymni varij ex editione Fed. Morelli Parisiensi an. 1595. [p. 437 sqq.]. —— In collectione Christianorum Poëmatum, quae

extat in Regiâ Bibliotheca veterum patrum. Editio quarta. Tomo VIII. Parisiis .... Priores editiones prodierunt an. 1575. 1609. et 1624 Parisiis.

1628, 8. Vetustissimorum poëtarum, Hesiodi, Theocriti, Theognidis, Moschi, Musaei, Bionis, Phocylidis, & aliorum opera Georgica, Bucolica, Gnomica. Graece & Latine; omnia notis suo loco necessariis illustrata. Paris., apud Ioan. Libert. MDCXXVIII. —— Huius editionis notitiam dedit Maittaire in Annal. typogr. T. III. p. 901, adiungens ex praefatione haec: „Typographus Lectori S. — Ordinem eum praecipue tenuimus, qui in exemplari Genevensis editionis reperitur; quae quia infinitis propemodum & foedissimis scatebat mendis, in Hesiodo prototypo usi sumus Lugdunensi; in caeteris, Henr. Stephani exemplar diligentissime excussum habuimus. — Ità demum curâ praesentem editionem in publicum damus, ut, sive typorum nitorem spectes sive emendationem, nulli facile hactenus visae cedat; quanquam interdum per operarum incuriam commissa vel omissa nonnulla reperiuntur" etc. Maittairius ipse adiecit haec. „Opus dividitur in quatuor partes; quarum prior continet Hesiodum cum syllogâ annotationum, & tabulâ Deorum Genealogicâ; secunda, Theocritum cum Is. Hottiboni lectionibus, & aliorum notis; tertia, Moschum & Bionem cum scholiis, & Ausonii Idyllion à Fed. Iamotio Graecis versibus expressum, & Musaeum; quarta, Theognidem cum notis Vineti, & reliquos. Singulis his partibus novus adtexitur titulus cum anno M. DC. XXVII.", quia singulae partes hoc anno impressae sunt. Hanc Maittairii notitiam *Ebertus* male ad Genevensem editionem vertit. *V.* 1600 et 1629.

1629, 16. — Apud Matthaeum Berjon. MDCXXIX. —— *V.* 1600 et infra Theocritus. I. Aa),

1635, 8. POETAE MINORES GRAECI. Hesiodus, Theocritus, Moschus, Bion Smyrn. Simmias Rhod. Musaeus, Theognis, Phocylides, Pythagoras, Solon, Tyrtaeus, Simonides, Rhianus, Naumachius, Panyasis, Orpheus, Mimnermus, Linus, Callimachus, Evenus Par. Eratosthenes, Menecrates, Posidippus, Metrodorus. Fragmenta quaedam Philemonis, Alexidis, Amphidis, Anaxandridae, Antiphanis, Apollodori, Diphili, Menandri, Diodori Sinop. Eubuli, Hipparchi, Nicostrati, Pherecratis, Philippi, Philippidae, Sotadae, Cratetis, Eriphi, Posidippi, Timoclis, Clearchi. Et aliorum incertorum Auctorum. Quibus subiungitur, eorum potissimum quae ad Philosophiam Moralem pertinent, Index utilis. Accedunt etiam nunc primum Observationes Radolphi Wintertoni in Hesiodum. Cantabrigiae, apud Thom. et Ioan. Buck, et Roger. Daniel, almae Matris Academiae Typographos. 1635. —— Rep. 1652 sqq.

1652, 8. — Cantabr., Buck. —— Haec est maximi aestimata editio.

1661, 8. — Cantabr. —— *V.* 1652.

1671, 8. POETAE MINORES GRAECI. *Hesiodus*, *Theocritus*, *Moschus*, *Bion* Smyrn., *Simmias* Rhod., *Musaeus*, etc. Accedunt etiam Observationes RADULPHI WINTERTONI in *HESIODUM. CANTABRIGIAE*, Ex Officina *Joan. Hayes*, Celeberrimae Academiae Typographi. MDCLXXI. —— 4 *ff.* praefixa, 533 pp., 4 *ff.* index, et 41 *ff.* notae. In Bibl. sen. Lips. haec foedissima editio adservatur. *V.* 1661 et 1677.

1677, — 1684, — 1700, 8. — Cantabr. —— Editio a. 1684 veteri collectioni editionum *cum notis variorum* adiungitur. *V.* 1671 et 1712.

1712, 8. — Lond. —— *V.* 1677 et 1728.

1722, 4 mai. MISCELLANEA *Graecorum aliquot Scriptorum* CARMINA, CUM Versione Latinâ ET NOTIS. LONDINI, Typis GULIELMI BOWYER. MDCCXXII. —— xvi, 187 pp. et 2 *ff.*: An Alphabetical List of the Subscribers. Hoc volumine continentur: I. Mercurii Trismegisti, seu Orphei Prognostica de terrae motibus, cum interpretatione Iani Antonii Baifii, p. 2 sqq. II. Magorum, qui a Zoroastre prodiere, Oracula, cum versione Federici Morelli, p. 10 sqq. III. Ariphronis Sicyonii Paean, seu Canticum in Sanitatem, Federico Morello interprete, p. 16 sqq. IV. Procli Lycii Philosophi Hymni in Solem, Musas, Federico Morello et Godfrid. Oleario interpretibus, p. 18 sqq.; eiusdem Hymni duo in Venerem, Hugone Grotio interprete, p. 30 sqq. V. Aristotelis Carmen in virtutem, Hugone Grotio interprete, p. 34 sqq. VI. Homeri Hymnus in Apollinem, cum versione F. Morelli, p. 36 sqq. VII. Inscriptio Triopii Fundi ab Herode Attico consecrati, cum interpretatione Fed. Morelli et Cl. Salmasii, p. 80 sqq. VIII. Dedicatio Statuae Regillae, eodem Salmasio interprete, p. 86 sqq. IX. Cyri Theodori Prodromi Amicitia exulans, recentius dramatium, Conrado Gesnero interprete. X.

Plochiri Michaelis dramatium dramaticum de Fortuna et Musis cum interpretatione Morelli, p. 118 sqq. Quae in notis continentur et inseruntur, haec sunt. 1. Notae in Prognostica, p. 129 sqq. 2. Notae in Zoroastris Oracula, p. 132 sqq. 3. Plethonis in eadem Oracula Scholia graeca, p. 134 sq. 4. Virgilii Pollio ecloga Graece versa, Eusebio interprete, cum notis, p. 138 sqq. 5. Eadem ecloga graece versa, Daniele Halsuorto interprete, p. 143 sqq. 6. Notae in Ariphronis Paeana, cum duplici eiusdem versione Latina, p. 145 sqq. 7. Orphei Hymni duo in Hygiean & Aesculapium, interprete Iosepho Scaligero, cum notis, p. 146 sqq. 8. Homeri Hymnus in Aesculapium, cum versione Latina et notis, p. 149 sqq. 9. Notae in Procli hymnos quatuor, p. 149 sqq. 10. Orphei Hymni, in Solem, Musas, & Venerem; graece interprete Iosepho Scaligero, cum notis, p. 152 sqq. 11. Homeri hymni, in Solem, Musas Apollinemque, & Venerem, cum versione Latina & notis, p. 158 sqq. 12. Ecphrasis Graeca Ovidianae solis Regiae, Federico Morello authore, p. 161 sqq 13. Notae ad Aristotelis Carmen in Virtutem, cum notis et duplici versione, p. 161 sqq. 14. Notae ad Homeri Hymnum in Apollinem, p. 165 sqq. 15. Homeri alius Hymnus in Apollinem, cum versione latina et notis, p. 171. 16. Ios. Barnesii notae & variae lectiones ad Homeri Hymnos praecedentes, p. 171 sqq. 17. Notae in duas veteres Inscriptiones, Herodis & Regillae, ex Is. Casaubono & Cl. Salmasio magnam partem excerptae, p. 174 sqq. 18. Dissertatiuncula in Sigeam Inscriptionem, à Edmundo Chishull nuper editam et illustratam, p. 180 sqq. 19. Notae in Theodori Prodromi, & Plochiri Michaelis dramatia, p. 183 sqq. 20. Epigrammata quaedam in Fortunam, ex Anthologia selecta, graece, Federico Morello interprete, p. 186 sq. Editor huius collectionis fuit Michael Maittaire, qui nomen suum in dedicatione profitebatur. Liber splendidissime impressus est, atque raro occurrit. Bibl. acad. Lips.

1728, 8. POETAE MINORES GRAECI, selecti et emendati; scilicet, Hesiodus, Theocritus, Moschus, Bion, Musaeus, Theognis, Phocylides, Pythagoras. Omnibus fere paginis subjicitur vocum difficiliorum explicatio grammatica. In Hesiodo inseruntur Tabulae aeri incisae, instrumenta veterum agris colendis inservientia describentes, graece et latine. In usum scholarum. Londini, impensis Guil. Innys. MDCCXXVIII. —— Rep. 1739.

1739, 8. — Londini, Typis T. Wood, impensis G. Innys & R. Manby, in Area Occidentali D. Pauli, & H. C. Bathurst, ad Medii Templi Portam in Fleetstreet. MDCCXXXIX. —— 2 *ff.* praefixa, 451 pp. *V.* 1728.

1759, 8. *ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΕΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΤΩΝ ΛΥΡΙΚΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ. ΠΡΟΣΤΙΘΕΝΤΑΙ ΚΑΙ ΣΚΟΛΙΑ ΤΙΝΑ. Εν Οξονιᾳ εν θεατρω Σχελδονιανῳ ᾳψνθ'.* —— Praefatio, libro praefixa, est: „Lectori S. — Reliquias hasce satis tibi commendabit vel ipsorum venustas, vel magnorum Auctorum nomina; quorum quid supersit, fere nemo est paulo re literaria provectior, qui non cupide anquisiverit. Elegiaca ex Athenaeo, Stobaeo, aliisque quibus erant dispersa, pleraque nos collegimus. Fulvii Ursini libro rarissimo praecipue usi fuimus in Lyricis edendis; quae autem fragmenta valde corrupta, aut paucorum essent verborum, pene omnibus consulto praetermissis; eamque auximus partem Iambis Simonidis, Erinnes ode, Archilochi reliquiis, et fragmentis quibusdam Pindari. Scolia maxime hausimus ex Athenaeo, apud quem eorum nonnulla curiosae admodum materiae et perquam elegantia, dudum nullo in medium proferente, latitarunt. Locis plurimis emaculandis, illustrandis et restituendis egregiam navavit operam Casaubonus; aliquam et nos. Omisimus interpretationem Latinam tum quod nulli satis bonae offendimus, tum quod ita facilia sunt pleraque, ut ea omnino non egeant; si quid vero difficilius occurrat, id in Notis, quas diversorum bene multas addidimus, fere semper explicabitur. Sine Accentibus denique cuncta dedimus impressa, partim rei ratione adducti, partim auctoritate Academiae, quae Theocritum suum ita imprimi voluit. Vale."

1762, — 1777, 8. SELECTA ex Homeri Odyss. Hesiodo, Theocrito, Callimacho, Apollonio Rhod. Tyrtaeo, Sapphone, Erinna, Mimnermo, Solone, Simonide, Theognide, Xenophane, Ione, Pindaro, Euripide, Bacchylide, Critia, Callistrato, Bione, Moscho, Musaeo, cum vulgata versione emendata, ac variis partim Scholiastarum Graecorum, partim doctorum recentiorum notis. In usum regiae scholae Etonensis. Etonae, typis I. Pote. MDCCLXII. — Editio altera. *ib.* MDCCLXXVII.

1814 — 1820, 8. POETAE MINORES GRAECI. Praecipua lectionis varietate et indicibus locupletissimis instru-

xit Thomas Gaisford, A. M. etc. Vol. I. Oxonii e typographeo Clarendoniano. MDCCCXIV. — Vol. II. Oxonii e typographeo Clarendoniano MDCCCXVI. — Vol. III. Oxonii e typographeo Clarendoniano MDCCCXX. *Alius titulus est*: Scholia ad Hesiodum e Codd. MSS. emendavit et supplevit Thomas Gaisford etc. Oxonii etc. — Vol. IV. Oxonii e typographeo Clarendoniano MDCCCXX. *Alius titulus est*: Scholia ad Theocritum e codd. MSS. emendavit et supplevit Thomas Gaisford etc. Oxonii etc. —— ix, 671; lxiv, 420 pp.; 3 *ff*. praefixa, 550 pp. et 1 *f*. Corrigenda et Addenda; 3 *ff*. praefixa, 216 pp. 2 *L*. 7 *sh*. Exx. in ch. m. tantum quinquaginta sunt impressa. *Volumine I*. continentur: I. Hesiodi opera et dies, p. 3 sqq. Hesiodi Theogonia, p. 66 sqq. Hesiodi Scutum Herculis, p. 145 sqq. Hesiodi Fragmenta p. 171 sqq. II. Theognis, p. 209 sqq. III. Archilochi Fragmenta p. 279 sqq IV. Solonis Fragmenta, p. 327 sqq. V. Simonidis Fragmenta, p. 345 sqq. VI. Mimnermi Fragmenta, p. 419 sqq VII. Callini fragmentum, p. 426 sqq. VIII. Tyrtaei Fragmenta, p. 429 sqq. IX. Phocylidis Fragmenta, p. 443 sqq. X. Naumachius, p. 461 sqq. XI. Lini fragmenta, p. 466 sqq. XII. Panyasidis Fragmenta, p. 467 sqq. XIII. Rhiani Fragmenta, p. 473 sqq. XIV. Eueni Parii fragmenta, p. 478 sqq. XV. Pythagorae Aurea Carmina p. 482 sqq. Indices p. 486 sqq. Addenda et Corrigenda p. 669 sqq. — *Volumine II*. continentur: V pp. praefatio, p. vii — xii: Addenda ad volumen primum collatio Hesiodi, ed. Heins. cum Ms. Bibl. Reg. Paris. no. 2771. collata, p. xiii — xxxviii Supplementum Bekkeri ad Theognidem; p. xxxviii ad reliquos poetas, i. e. ad Archilochum, Solonem, Simonidem; p. xli sqq. versus Empedoclis et Parmenidis. — *Volumine III*. p. 535 sqq. Indices; p. 539 sqq. Excerpta ex annotatis Hemsterhusii; p. 547 sqq. Excerpta ex Ruhnkenianis in Hesiodum, et 1 *f*. Corrigenda et Addenda. — *Volumine IV*. Pag. 1 sqq. praemissa est: *Thomae Wartoni* Notitia Scholiorum Theocriti; p. 8: Lectori S. *I. Toup*. Pag. 10 sqq. exhibentur: *Σχολια*. Pag. 193 sqq. Indices; p. 201 sqq. Curae secundae Thomae Briggs; pag. 206 sqq. Excerpta ex annotatis Hemsterhusii; pag. 215 sq. Excerpta ex Notulis Ruhnkenii. Rep. 1823.

1823, 8. POETAE MINORES GRAECI. etc. instruxit Thomas Gaisford. Editio nova, F. V. Reizii annotationibus in Hesiodum, plurium poetarum fragmentis aliisque accessionibus aucta. Vol. I. Lipsiae, in bibliopolio Kuehniano MDCCCXXIII. Impressit Ben. Gott. Teubner. *Alius titulus*: Hesiodi Carmina, praecipua lectionis varietate et indicibus locupletissimis instruxit Thomas Gaisford etc. Lips. etc. MDCCCXXIII. — POETAE etc. Vol. II. Lips. etc. MDCCCXXIII, *Alius titulus*: Scholia ad Hesiodum e Codd. MSS. emendavit et supplevit Thomas Gaisford etc. Lipsiae etc. — POETAE etc. Vol. III. Lipsiae etc. MDCCCXXIII. *Alius titulus est*: Theognidis, Archilochi, Solonis, Simonidis, Tyrtaei, Empedoclis, Parmenidis, Sapphonis, Alcaei, Stesichori et aliorum Fragmenta. Lips. etc. MDCCCXXIII. — POETAE etc. Vol. IV. Lips. etc. MDCCCXXIII. *Alius titulus*: Theocriti, Bionis et Moschi Carmina Bucolica, ex recensione L. C. Valckenaerii. Varias Codd. MSS. lectiones adiecit Th. Gaisford etc. Lips. etc. MDCCCXXIII. — POETAE etc. Vol. V. Lips. etc. MDCCCXXIII. *Alius titulus*: Scholia ad Theocritum e codd. Mss. emendavit et supplevit Thomas Gaisford etc. Lips. etc. MDCCCXXIII. —— XIV, 290 pp.; 4 *ff*., 660 pp.; 2 *ff*. 449 pp., et 1 *f*.; XII, 307 pp.; XVI, 389 pp. *Volumine I*. continentur Hesiodi carmina; *volumine II*. Scholia ad Hesiodum; *volumine III*. I. Theognis, p. 1 sqq. II. Archilochi fragmenta, p. 85 sqq. III. Solonis fragmenta, p. 131 sqq. IV. Simonidis fragmenta, p. 147 sqq. V. Mimnermi fragmenta, p. 217 sqq. VI. Callini fragmenta, p. 224 sqq. VII. Tyrtaei fragmenta, p. 226 sqq. VIII. Phocylidis fragmenta, p. 246 sqq. IX. Naumachius, p. 261 sqq. X. Lini fragmenta, p. 265 sqq. XI Panyasidis fragmenta, p. 266 sqq. XII. Rhiani fragmenta, p. 272 sqq. XIII. Eueni Parii fragmenta, p. 277 sqq. XIV. Pythagorae Aurea Carmina, p. 281 sqq. XV. Empedoclis et Parmenidis fragmenta, p. 284 sqq. XVI. Sapphonis fragmenta, p. 289 sqq. XVII. Alcaei fragmenta, p. 315 sqq. XVIII. Stesichori fragmenta, p. 336 sqq. XXIX. Diatribe de Antimacho Colophonio, p. 349 sqq. Indices, p. 358 sqq. Pag. 228 sqq. legitur *A. Matthaei* dissertatio de Tyrtaei carminibus. *Volumine IV*. exhibentur Theocriti, Bionis et Moschi carmina. Pag. 281 sqq. leguntur Emendationes Thomae Briggs; p. 293 sqq. Excerpta ex Annotatis Hemsterhusii; p. 305 sqq. Excerpta ex notulis Ruhnkenii. *Volumine V*. habentur ad Theocritum scholia. Ad volumen quartum spectat maximi aestimanda censura in ephem. litter. Halens. 1828. no. 288. 289. 290, ubi multa addita-

menta publicata sunt. Haec collectionis repetitio locupletior facta est multis additamentis, inprimis volumini III. inserta sunt fragmenta poetarum, quae prior editio non habet; sed haec non editoris Lipsiensis studio et opera primum in lucem emissa, iam ante ab aliis publicata, et tantum ab eo collecta sunt.

Bb) *Collectiones carminum similis argumenti.*

1) Lyrica carmina.

AA. Poetarum.

1560, — 1566, — 1567, — 1586, — 1598, — 1600, — 1612, — 1624, 24 et 12. Octo Lyricorum carmina. —— *V.* supra Pindarus. I. Aa).

BB. Poetriarum.

1568, 8. —— *V.* antea Aa).

1734, 4mai. POETRIARVM OCTO *Erinnae, Myrus, Myrtidis, Corinnae, Telesillae, Praxillae, Nossidis, Anytae,* FRAGMENTA ET ELOGIA GRAECE ET LATINE CVM VIRORVM DOCTORVM NOTIS. ACCEDIT GOTTFRIDI OLEARII DISSERTATIO DE POETRIIS GRAECIS AVCTORVM VETERVM TESTIMONIIS ET SVPPLEMENTIS VARIIS AVCTA CVRA ET STVDIO IO. CHRISTIANI WOLFII *etc. Qui Notas & Indices adjecit.* HAMBVRGI Apud ABRAHAMVM VANDENHOECK. MDCCXXXIV. *Postea titulus mutatus est sic:* NOVEM ILLVSTRIVM FOEMINARVM Sapphus, Erinnae, Myrus, Myrtidis, Corinnae, Telesillae, Praxillae, Nossidis, Anytae, FRAGMENTA ET ELOGIA GRAECE ET LATINE CVM VIRORVM DOCTORVM NOTIS. ACCEDIT GOTTFRIDI OLEARII DISSERTATIO DE POETRIIS GRAECIS AVCTORVM VETERVM TESTIMONIIS ET SVPPLEMENTIS VARIIS AVCTA CVRA ET STVDIO IO. CHRISTIANI WOLFII *etc. Qui Notas & Indices adjecit.* HAMBVRGI *Apud* ABRAHAMVM VANDENHOECK MDCCXXXV. —— 4 *ff.* praefixa, 191 pp., et 3 *ff.*: Index I. auctorum veterum, Apud quos Fragmenta & Elogia Poetriarum Graecarum reperiuntur; 7 *ff.*: Index II. vocum graecarum. Habentur p. 1—25: Erinnae carmina; p. 26—37: Myrus carmina; p. 38—41: Myrtidis carmina; p. 42—61: Corinnae carmina; p. 62—75; Telesillae carmina; p. 76—81: Praxillae carmina; p. 82—91: Nossidis epigrammata; p. 92—115: Anytae epigrammata. Pag. 117 — 191: De poetriis graecis Observationes historicas & criticas, Historiae Poëtriarum generalis specimen, in Academia Lipsiensi, Praeside *Gottfrido Oleario* P. P. Publico examini exposuit Auctor & Respondens, JOANNES CHRISTIANUS BLUM ad diem XXVIII. Jan. An. MDCCIIX. Pag. 119 — 125 exponit de subsidiis litterariis; p. 126 sqq. secundum alphabeticum ordinem poetriae nominantur, et quae Olearius invenire potuit, protulit. Poetriarum nomina sunt haec: „Agacle, Albunea sive Albuna, Alexandra, Amalthea, Anagora, Anyte, Artemis (p. 131—137), Aspasia, Astyanassa, Athenais, Atthis, Auge, Barsine, Boeo, Carmenta, Cassandra, Charixena, Cleobuline (p. 142—145), Clitagora, Clito, Corinna (p. 146—149), Damophyla, Daphne (p. 149—151), Deiphobe, Demo, Demophila, Deobulina, *Dodonae columbae* (p. 151 sq.), Elephantis sive Elephantine, Elissa, Erinna (p. 153 sq.), Eudocia (p. 154—159), Eumetis, Eunice, Gongyla, Hedyla (p. 161), Herophila, Hestiaea (p. 162), Iambe, Lamia, Lampusa, Learchia, Mantus, Megalostrate, Megara, Mnesarchis, Moschina, Myias (p. 166), Myro (p. 166—168), Myrtis (p. 168 sq.), Mystis (p. 169), Nicostrata, Nossis (p. 169 sq.), Nysis, *Pelea*, Phaennis (p. 171 sq.), Phaello, Phanothea, Phemonoe (p. 173 sqq.), Philaenis (p. 176—178), Phygo, Phyto, Praxigoris, Praxilla (p. 179—181), Sabba sive Sambethe, Sappho (p. 181—185), Sarbis, *Stesichori filia Phalaris*, Taraxandra, Telesilla (p. 186 sq.), Telesina, Thalarchis, Thargelia (p. 187—189), Theano (p. 189), *Themis* (p. 189 sq.), Theosebia, *Xenoclea* (p. 191). Si huic collectioni adiungitur Sapphonis fragmentorum collectio, quae a. 1733 prodiit, tum alter titulus verus est. Bibl sen. et acad. Lips.

1802, 8. *ΜΟΥΣΩΝ ΑΝΘΗ* Sive Selecta Poetriarvm graecarvm carmina et fragmenta edidit, earvm vitas, animadversiones adiecit A. Schneider. Giesae, Tasché et Müller cIↄIↄcccII. —— XIX, 368 pp., et 1 tabula, contin. conspectum carminum, et 1 *f.* Corrigenda. Habentur p. 3—82 Sapphus fragmenta; p. 83—112 Erinnae fragmenta; p. 113—122: Cleobulinae fragmenta; p. 123—134 Corinnae fragmenta; p. 135—170 Praxillae fragmenta, p. 171—206 Nossi-

dis fragmenta; p. 207 — 234 Myro; p. 236 — 266 Anyta. In Appendice habetur p. 309 sqq. Korydica; p. 316 sqq. Hedyla; p. 327 sqq. Irena; p. 331 sqq. Theosebia. Pag. 337 sqq. habentur Indices. A. Schneider est pseudonymus. Editores fuerunt F. Graefe et I. Ott. Kreyssig. Conf. Kreyssigii Observationes ad Longi fragm. p. 15.

2) Dithyrambica.

1818. 8. Lyricorum graecorum fragmenta dithyrambica. Editionis specimen a G. Burges. —— V. Classical Journal no. XXIV. p. 807 sqq.

3) Scolia.

1798. 8. ΣΚΟΛΙΑ Hoc est CARMINA CONVIVALIA GRAECORVM metris suis restituta et animadversionibus illustrata, praemissa disquisitione de hoc genere carminis edidit Carolus David Ilgen. Jenae e libr. Croekeriana. clɔlɔccxcvııı. —— 1 Th. Praefatio, p. III — VI; disquisitio de Scoliorum poesi, p. VII — CCVIII; Scolia p. 1 — 276; p. 277 — 288 Indices. Pag. 1 — 108 XXV Scolia anonyma exhibentur. Pag. 102 sqq. reliqua scolia, quorum auctores cogniti sunt, et quidem p. 102 — 119 Hybriae Cretensis scolion; p. 120 — 129 Ariphronis Sicyonii scolion; p. 130 — 132 Biantis Scolion; p. 133 — 136 Pittaci Mitylenaei scolia duo; p. 137 — 178 Aristotelis scolion, cum versionibus germanicis, latinis et anglicis, atque notis; p. 179 — 184 Archilochi scolia duo; p. 185 sq. Praxillae Sicyoniae scolion; p. 187 sq. Alcaei Mitylenae scolion; p. 189 — 209 Archilochi scolia tria; p. 210 — 212 Kalonis scolion; p. 213 — 229 Simonidis scolia tria; p. 230 — 234 Timocreontis Rhodii scolion; p. 235 — 245 Bacchylidis scolia tria; p. 246 — 249 Cratetis scolia duo; p. 250 Seleuci scolion. Pag. 251 — 276 Addenda in notas ad Scolia addita. Sunt quinquaginta scolia ab Ilgenio cum notis edita.

4) Comici poetae.

1553. 8. —— V. supra s. v. Menander Comicus I.

1569. 8. [illegible] Vetustissimorum ET SAPIENTISS. COMICORum quinquaginta, quorum opera integra non extant, SENTENTIAE, quae supersunt, Graece & Latine collectae, & secundum literas Graecorū in certos locos dispositae. ACCESSERVNT, Vniuscuiusque Poetae vita, quanta fieri potuit diligentia conscripta: & PLATONIS fragmentum, de differentijs Comoediarum. Poetarum nomina proximè Praefationem sequuntur. PER IACOBVM HERTELIVM Curiensem. Οὐ πρὸς δ'ἀιώνιος ἔξιν ἀριυσαι καλῶς. BASILEAE. —— 1 f. titulus, et 21 ff. praefatio Hertelii, 5 ff. Ex Platonis fragmentis de differentijs Comoediarum apud Graecos, graece et latine, interprete Iacobo Hertelio; f. ult. habetùr: Comicorvm qvinqvaginta, quorum haec fragmenta ad nos peruenerunt, Elenchus. 4 ff.: Catalogus Authorum utriusq; linguae, ex quibus hoc opus collegimus. 769 pp. Sequuntur p. 770 et seq. pag.: Varia lectio & Errata. 14 ff. Index. Pag. 1 sq.: Menandri comici vita; p. 3 — 5: Testimonia doctorum uirorum de Menandro comico; p. 6 sq.: Fabularum Menandri nomina, quot inueniri potuerunt; p. 8 — 169: Ex Comoediis Menandri comici nouae Comoediae, Sententiae, quae supersunt, secundum Grecas literas in certos locos digestae. Pag. 170 sq.: Philemonis comici vita; p. 172: Testimonia doctorum virorum de Philemone Comico; p. 173: Comoediarum Philemonis, quot quidem inueniri potuerunt, nomina; p. 174 — 211: Ex Comoediis Philemonis comici nouae Comoediae, Sententiae, quae supersunt. Pag. 212: Diphili comici vita; p. 213: Comoediarum Diphili nomina, quot haberi potuerunt; p. 214 — 243: Ex Comoediis Diphili sententiae, quae supersunt, graece et latine. Pag. 244 — 257: Apollodori Geloi vita, atque ex eiusdem comoediis sententiae. Pag. 258: Philippidae comici vita; p. 259: Fabularum huius poetae tantum sex meminit Athenaeus; p. 260 — 265: Ex Philippide sententiae, quae reperiri potuerunt, graece et latine. Pag. 266: Posidippi comici vita, p. 267: Comoediarum Posidippi nomina, quae inuenta sunt; p. 268 — 273 Ex Comoediis Posidippi comici sententiae. Pag. 277 sq.: Epicharmi Comici vita; p. 278 sq.: Fabularum Epicharmi nomina, quae inuenta sunt; p. 280 — 290: Ex Comoediis Epicharmi, veteris Comoediae poetę, Sententiae, quę supersunt. Pag. 290 — 292: Eupolidis comici vita; p. 293: Fabularum Eupolidis nomina; p. 294 — 304: Ex Comoediis Eupolidis, veteris comoediae poetę, Sententiae, quę supersunt, graece et latine. Pag. 304 — 305: Cratini [illegible] eiusdem comoediarum nomina, atque ex [illegible] sententiae [illegible], graece et latine. Pag. 326 — 335: Platonis comici vita, eiusdem comoe-

diarum nomina, atque ex iis servatae sententiae, graece et latine. Pag. 328 sq.: Cratetis comici vita; p. 330—333: Ex Comoediis Cratetis, veteris Comoediae poetę, Sententiae, quę supersunt. Pag. 334: Phrynichi comici vita; p. 335: Fabularum Phrynichi omnium nomina; p. 336—339: Ex Comoediis Phrynichi Sententiae. Pag. 340: Pherecratis comici vita; p. 341: Fabularum Pherecratis nomina; p. 342—357: Ex Comoediis Pherecratis, veteris comoediae poetę, Sententiae quę supersunt. Pag. 358: Amphidis comici vita; p. 359: Fabularum Amphidis nomina, quae extant; p. 360—371: Ex Comoediis Amphidis, Sententiae quae supersunt. Pag. 372: Hermippi comici vita; p. 373: Fabularum Hermippi nomina aliquot; p. 374—377: Ex Comoediis Hermippi, sententiae. Pag. 378: Hipparchi comici vita; p. 379: Fabularum Hipparchi nomina; p. 380—383: Ex Hipparchi comoediis, Sententiae. Pag. 384 sq.: Theopompi comici vita; p. 385: Fabularum Theopompi (quarum XXIIII scripsit) quae extant nomina; p. 386—389: Ex Comoediis Theopompi Sententiae, quae supersunt. Pag. 390: Philonidis comici vita; p. 391: Comoediarum Philonidis nomina; p. 392 sq.: Ex Comoediis Philonidis Sententiae. Pag. 394: Alexidis comici vita; p. 395—397: Fabularum Alexidis nomina, quae inuenta sunt; p. 398—447: Ex Comoediis Alexidis sententiae, quę supersunt. Pag. 448: Antiphanis comici vita; p. 449—451: Fabularum Antiphanis nomina, quae adhuc extant; p. 452—519: Ex Comoediis Antiphanis Sententiae quae supersunt, & quae inuentae sunt. Pag. 520 sq.: Anaxandridae comici vita; p. 521: Fabularum Anaxandridae Nomina quae extant; p. 522—535: Ex Comoediis Anaxandridae Sententiae, quę supersunt. Pag. 536: Eubuli comici vita; p. 537: Fabularum Eubuli nomina quotquot extant; p. 538—565: Ex Comoediis Eubuli sententiae, quę supersunt. Pag. 566 sq.: Mnesimachi vita, atque eius fabularum nomina; p. 566—573: Ex Comoediis Mnesimachi, mediae comoediae poetae sententię. Pag. 574 sq.: Sotadis comici vita, eiusdemque fabularum nomina; p. 576—587: Ex Comoediis Sotadis sententiae, quę supersunt. Pag. 588: Epicratis comici vita; p. 589: Fabularum Epicratis nomina; p. 590—597: Ex Comoediis Epicratis sententiae, quae supersunt. Pag. 598: Heniochi comici vita; p. 599: Fabularum Heniochi nomina; p. 600—603: Ex Comoediis Heniochi sententiae. Pag. 604: Ephippi comici vita; p. 605: Fabularum Ephippi nomina; p. 606—613: Ex Comoediis Ephippi sententiae. Pag. 613: Straton, eiusdem fabularum nomina; p. 614—619: Ex Comoediis Stratonis sententiae. Pag. 619: Eriphus, eiusdem fabularum Eriphi nomina; p. 620—623: Ex Comoediis Eriphi sententiae. Pag. 623: Moschion, eius fabularum Moschionis nomina, quae extant. Pag. 624—629: Ex Comoediis Moschionis Sententiae, quae supersunt. Pag. 629: Euphron, eiusdem fabularum nomina; p. 630—639: Ex Comoediis Euphronis sententiae. Pag. 640: Timocles; p. 641: Fabularum Timoclis nomina. Pag. 642—655: Ex Comoediis Timoclis sententiae, quae supersunt. Pag. 656: Xenarchus; p. 657: Fabularum Xenarchi nomina; p. 658—665: Ex Comoediis Xenarchi sententiae, quae supersunt. Pag. 665: Damoxenus; p. 665: Fabularum Damoxeni nomina; p. 666—673: Ex Comoediis Damoxeni sententiae. Pag. 673: Theognetus; p. 673: Fabularum Theogneti nomina; p. 674—677: Ex Comoediis Theogneti sententiae, quae supersunt. Pag. 677: Theophilus; p. 677: Fabularum Theophili nomina; p. 678—683: Ex Comoediis Theophili sententiae; quae supersunt. Pag. 683: Axionicus; p. 683: Fabularum Axionici nomina; p. 684—689: Ex Comoediis Axionici sententiae. Pag. 689: Philippus; p. 689: Comoediarum Philippi nomina; p. 690—693: Ex Comoediis Philippi sententiae. Pag. 694: Phoenicides; p. 695: Fabularum Phoenicidis nomina; p. 696—699: Ex Comoediis Phoenicidis sententiae. Pag. 700: Clearchus; p. 701: Fabularum Clearchi nomina; p. 702—705: Ex Comoediis Clearchi sententiae. Pag. 705: Nicostratus, eiusdem fabularum nomina; p. 706—711: Ex Nicostrati Comoediis quae supersunt, sententiae. Pag. 711: Criton; p. 712—713: Ex Comoedia Critonis sententiae. Pag. 714: Crobylus: p. 715: Fabularum Crobyli nomina. Pag. 716—719: Ex Comoediis Crobyli sententiae, quae supersunt. Pag. 719: Bathon, eiusdem Fabularum nomina; p. 720—723: Ex Comoediis Bathonis sententiae, quae supersunt. Pag. 724: Demetrius; p. 724—725: Ex comoedia Demetrii sententia. Pag. 725: Dionysius, eiusdem comoediarum nomina; p. 726—728: Ex Comoediis Dionysii Sinopensis sententiae. Pag. 728: Diodorus, eiusdem fabularum nomina; p. 729—734: Ex Comoediis Diodori Sinopensis Sententiae omnes quae extare repertae sunt. Pag. 734: Aristophon, eiusdem fabularum nomina; p. 735—740: Ex Comoediis Aristophontis Comici Sententiae, quae supersunt. Pag. 740: Chaeremon, eiusdem fabularum nomina, quae extant;

p. 741 — 747: Ex Comoediis Chaeremonis Sententiae, quae supersunt. Pag. 748 sq.: Machon; p. 749: Fabularum Machonis nomina; p. 749 — 760: Ex Comoediis Machonis Comici Sententiae, quae supersunt —— Reliqua iam supra indicata sunt. Haec collectio in titulo caret anno, quo prodiit; in praefationis fine reperitur: „*Nonas Februarias: quo die ante 1560 annos Iesus Christus Saluator mundi in templo, secundum legem Mosis, à parentibus Maria virgine & Ioseph praesentatus est Hierosolymis.*" etc. Omnes sententiae exhibentur, graece et latine. Bibl. sen. Lips. *V.* 1016.

1569, 32. COMICORVM GRAECORVM SENtentiae, id est γνωμαι, *Latinis versibus ab Henr. Stephano redditae, & annotationibus illustratae.* EIVSDEM HENRICI Stephani tetrastichon de his sententiis. — Quem permixta iocis offendunt seria multis, || Quem minus idcirco comica musa iuuat, || Paucis mixta iocis hinc seria plurima carpat. || Namque (?) cothurnata hic plurima soccus habet. — ANNO M.D.LXIX. Excudebat Henr. Steph. —— 16 *ff.* praefixa, 633 pp. et 1 *f.* index capitum ad quae sententiae P. Syri referendae existimantur. *F.* 2 et 3 habetur Stephani dedicatio, inscr.: Illvstriss. Principi ac Domino, D. Christophoro, Comiti Palatino, Bauariae duci, *etc.* Haec explicit *f.* 4 *a.* *F.* 4 b incipit: „Tractatus Henr. Stephani de habendo delectu sententiarū, quae γνωμαι à Graecis dicuntur." Hic finitur *f.* 16 *b.* Pag. 1 et 2 vacant. Pag. 3 sq. notitia: de Alexide comico, ex Gregorio Gyraldo, exhibetur; pag. 4 — 10: Alexidis fragmenta, graece et latine cum notis. Pag. 12 — 16: Amphidis sententiae, graece et latine, cum notis, praemissa *Gyraldi* notitia de Amphide. Pag. 18 — 23 Anaxandridis sententiae, graece et latine, cum notis, praemissa Gyraldi notitia de Anaxandride. Pag. 25 — 48 Antiphanis sententiae graece cum versione latina et Gregorii Gyraldi notitia de Antiphane. Pag. 49 — 60 Apollodori Geloi comici sententiae, graece cum versione et Gyraldi notitia de Apollodoro. Pag. 62 — 83 Diphili fragmenta, graece et latine cum notis et notitia Gyraldi sententiis praemissa. Pag. 86: *Henrici Stephani* in gnomas seu sententias Menandri praefatio; pag. 87 sq.: De Menandro ex Gyraldo notitia; pag. 89 — 181 Menandri sententiae, graece et latine cum notis. Pag. 182 — 189 Henrici Stephani in Menandri Gnomas seu sententias, quae μονοστιχοι vocantur, prolegomena. Pag. 190 — 320: Aliae gnomae, seu sententiae, μονοστιχοι, (id est, singulae singulis versibus cōprehensae) quae magna ex parte sunt Menandri, graece et latine. Pag. 321 sqq.: De interpretatione praecedentium γνωμων, quae μονοστιχοι vocātur, dissertatio Henr. Stephani. Pag. 327 sq. dicitur: „Visum est autem & aliorum quorundam versuum Erasmicas interpretationes meis adiungere, ex singulis proverbiis ad quae singulos refert, petitas, vna cum prouerbialis dicti explicatione, si quam ille breuem & aptam addit: eademque opera quae dum illos interpretarer, observavi, hic annotare." Hae Erasmicae versiones a pag. 328 — 365 pertinent ad pag. CXC. CXCI. CXCV. CXCVIII. CCIII. CCV. CCXI. CCXII. CCXIII. CCXIIII. CCXVI. CCXVII. CCXXI. CCXXIII. CCXXV. CCXXVII. CCXXXIII. CCXXXIII. CCXXXIIII. CCXXXV. CCXXXVI. CCXL. CCXLI. CCXLIII. CCXLIIII. CCXLV. CCXLVII. CCXLVIII. CCXLVIIII. CCLII. CCLX. CCLXI. CCLXII. CCLXIII. CCLXIIII. CCLXV. CCLXVI. CCLXX. CCLXXII. CCLXIIII. Pag. 367 sq. de Philemone comico, ex Gyraldo notitia; pag. 369 — 415 Philemonis sententiae, cum versione latina et notis. Pag. 416 et 417 habent hanc solam notitiam: „Pagellae vacantes, ad excipiendos alios Philemonis locos, si quos inveniat lector qui his addendi esse videantur." Pag. 418 — 452 exhibentur: „ALIORVM QVORVNDAM COMIcorum minus celebriū loci, dicta habentes vel sententiosa vel iocosa." Haec quidem dicta sunt, ex Axionico, p. 418; ex Bathone, p. 419; ex Clearcho, p. 420; ex Cratete, p. 421 sq.; ex Crobylo, p. 423; ex Diodoro Sinopensi, p. 424; ex Dionysio (comici), p. 425; ex Ephippo, p. 426; ex Eripho, p. 427; ex Eubulo, p. 428 — 430; ex Euphrone, p. 431; ex Hermippo, p. 432; ex Hipparcho, p. 433; ex Nicostrato, p. 434; ex Pherecrate, p. 435; ex Philippo, p. 436 sq.; ex Philippide, p. 438; ex Posidippo, p. 439 sq.; ex Phoenicide, p. 441 — 446; ex Sotade, p. 447 sq.; ex Timocle, p. 449 — 451; ex Xenarcho, p. 452. Haec omnia sunt graece et latine. Pag. 453 — 464: „Catalogus Comicorum graecorum è quibus excerpti sunt praecedentes versus. ... Nonnulli etiam loci quorundam praecedentibus adiecti sunt." Nonnullae sententiae sunt additae Alexidis versibus, p. 453 — 455; Antiphanis, p. 455 sq.; Diphili, p. 458. Menandri, p. 459 — 461; Philemonis, p. 462 sq. Pag. 465 legitur: „COMICORVM LATINORVM Sententiae, & ea quibus vsi sunt prouerbia. ... EX COMOEDIIS duorum qui extant, & ex comoediarum frag-

mstis eorum qui interciderunt. PVBLII SYRI MIMI. Pag. 467—553: Ex M. Accio Plauto sententiae; pag. 553—574: Ex P. Terentio sententiae. Pag. 575 sq.: ex Afranio; p. 577—580: ex Caecilio; p. 581: ex Naevio; p. 583: ex Sexto Turpilio; p. 585—633: Publii Syri sententiae. Pag. 634; Catalogus comicorum latinorum, è quibus excerpti sunt praecedentes; et 1 *f*. Index capitum, ad quae sententiae P. Syri referendae existimantur.

1616, 8. Iac. Hertelii Bibliotheca quinquaginta vetustissimorum Comicorum, quorum integra Opera non extant. Graece et Latine, cum unius cuiusvis Poëtae vita et Platonii Fragmento de differentiis Comoediarum. Veronae MDCXVI. —— Hic est antecedentis collectionis a. 1561 titulus novus. Error autem est, quod in *Schoellii* libro: Geschichte der Griechischen Litteratur. Vol. I. p. (XXXIX) s. v. *Hertel*, 1. dicitur, ad aliam *Hertelii* et quidem gnomicam collectionem, quae primum a. 1561 prodiit (v. infra 4) spectans, verbis his: „Diese Sammlung wurde nachgedruckt zu Verona, 1616. 8. unter dem Titel: Bibliotheca L vetustissimorum comicorum."

1805, 8 mai. COMICORVM GRAECORVM FRAGMENTA quaedam. Curavit et notas addidit Robertus Walpole A. B. Trin. Coll. Cant. Cantabrigiae Typis academicis excudebat R. Watts. Veneunt apud J. Mawmann Londini et Bibliopolas Cantabrigiae. MDCCCV. —— 8 pp. praefixae; pag. 1—51 exhibentur fragmentorum textus graecus, p. 53—79 versiones latinae et anglicae; p. 81—115 Notae. Comicorum fragmenta tantum selecta hic continentur, vel oratione graeca, vel latine aut anglice versa. Sunt autem Cratini, p. 3; Eupolidis, p. 3—5; Platonis comici, p. 6 sq.; Pherecratis, p. 7; Alexidis, p. 8—11; Antiphanis, p. 12 sq.; Anaxandridis, p. 14 sq.; Aristophontis, p. 15—17; Ephippi, p. 18; Epicratis, p. 18—20; Eubuli, p. 21—23; Phoenicidis, p. 24 sq.; Philetaeri, p. 25; Timoclei, p. 26; Mnesimachi, p. 27; Xenarchi, p. 28 sq.; Machonis, p. 29—31; Theophili, p. 31; Menandri, p. 32—42; Philemonis, p. 43—49; Diphili, p. 50 sq. Versio latina est fragmentorum Cratini, p. 55; Eupolidis, p. 55 sq.; Platonis, p. 57 sq.; Antiphanis, p. 59; Anaxandridis, p. 60; Aristophontis, p. 61 (Pythagorista I. anglice, ex Observer Vol. VI. p. 32; Pythagorista II. ex Observer Vol. VI. p. 32; Pythagorista III. ex *Grotii* Exc. p. 548); Ephippi, p. 63; Epicratis, anglice p. 64 sq. (ex Observer Vol. VI. p. 38); Eubuli, p. 66 sq. (Baccho, Curvo sunt anglice versi, atque expressi ex Observer Vol. VI. p. 40 et 41; Chrysilla autem latine); Phoenicidae, p. 68 sq. anglice (ex Observer Vol. VI. p. 52); Timoclis, p. 70 sq. anglice (ex Observer Vol. VI. p. 58); Mnesimachi, p. 72. latine; Machonis, latine, p. 73; Menandri, anglice (ex Observer Vol. VI. p. 92. 95. 91); Diphili, anglice (ex Observer. Vol. VI. p. 97) p. 79 sq.

3) Bucolici poetae.

1821, 8 mai. Poetae bucolici graeci sive Theocriti, Bionis et Moschi quae supersunt cum notis variorum et suis edidit Thomas Briggs, A. M. Collegii Reg. olim socius. Cantabrigiae, typis ac sumt. acad. excud. Smith. MDCCCXXI. —— VI, 418 pp. 4 *Th*. 9 *Gr*. Orationi graecae adiecta est versio latina. Notae ex aliorum commentariis selectae, sed tantum *Gaisfordii*, *Schaeferi* et *Kiesslingii* nomina appellata sunt. Postea editor retractavit notas suas, *v*. supra *Gaisfordii* Poetas minores Vol. IV., ubi eius curae secundae leguntur. Imprimis iuventuti usui esse voluit editionem. *V*. etiam Bion, Moschus et Theocritus. I.

4) Gnomici poetae.

1507, 4. Βιβλος ἡ γνωμαγυρικη. In hoc volumine contenta: Alphabetum Graecum, regulae pronuntiandi Graecum. Sententiae Septem Sapientum. Opusculum de inuidia. Aurea carmina Pythagorae. Phocylidae poema admonitorium. Carmina Sibyllae *Erythreae* de iudicio Christi venturo. Differentiae vocum succincta tractatio. (*Curante Francisco Tissardo*) Parisiis MDVII. apud Aegidium Gormontium.

1512, 4. Sententiosa poëtarum vetustissimorum, quae supersunt, opera. Theognidis, Phocylidis, Pythagorae, Solonis, Tyrtaei, Naumachii, Callimachi, Mimnermi, Eveni, Rhiani, Eratosthenis, Panyasis, Lini, Menecratis, Posidippi, Metrodori, Simonidis. Graece, recognitore Alexandro. Apud Matthaeum Bolsecum Divi Ivonis Brittonum tutellaris numinis signum in vico scholarum Decretorum proferentem, bibliopolam Parisiensem, millesimo quin-

& prolata è bibliotheca summi & eruditi viri, vbi diu hactenus delituerant, & descripta non sine molestia & labore ex exemplari male scripto & edita in vsvm studiosae iuuentutis. *Accesserunt etiam singuli Poëmatij Argumenta & marginalia, quae & vicem Argumenti longioris & versionis latinae iuuentutis praestare possunt.* MICHAEL NEANDER. 1588. LIPSIAE. *In fine legitur f. ult.*: Lipsiae, IMPRIMEBANT HAEREDES IOHANNIS STEINMANNI. ANNO M.D.LXXXVIII. —— 139 *ff.* Bibl. acad. Lips.

1600, 16. *Τα σωζομενα Των παλαιοτατων Ποιητων ΓΕΩΡΓΙΚΑ, ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, και ΓΝΩΜΙΚΑ Vetustissimorum Authorum Georgica, Bucolica, & Gnomica poemata quae supersunt. Accessit huic editioni Is.* Hortiboni Theocriticarum Lectionum libellus. Caetera sequentes paginae indicant. Apud. haer. E. Vignon. M.DC. —— Haec editio antecedentis accuratissima repetitio, ita ut singulae paginae sibi respondeant. Bibl. sen. Lips. *V.* 1584 et 1628.

1606, f. *ΟΙ ΤΗΣ ΗΡΩΙΚΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ ΠΑΛΑΙΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ ΠΑΝΤΕΣ.* POETAE GRAECI VETERES CARMINIS HEROICI SCRIPTORES, QVI EXTANT, OMNES. Homerus. Hesiodus. Orpheus. Callimachus. Aratus. Nicander. Theocritus. Moschus. Bion. Dionysius. Coluthus. Tryphiodorus. Musaeus. Theognis. Phocylides. Pythagorę aurea carmina cum fragmentis aliorū. Apollonius Rhodius. Oppianus. Cointus Smyrnaeus. Nonni Dionysiaca. *APPOSITA EST E REGIONE Latina interpretatio.* Notae item & variae lectiones margini adscriptae. Cura & recensione IAC. LECTII. V. CL. *Accessit & Index rerum & verborum locupletissimus.* AVRELIAE ALLOBROGVM Excudebat Petrus de la Rouiere. ANNO cIɔIɔcvI. *In fine:* AVRELIAE ALLOBROGVM Excudebat Petrus de la Rouiere. ANNO cIɔIɔcvI. IX. Kal. April. *II Partes.* —— 3 *ff.* contin. titulus, dedicatio et praefatio; 6 *ff.* contin. Scipionis Carteromachii Pistoriensis Oratio de laudibus literarum Graecarum, M. Antonii Antimachi de literarum graecarum laudibus oratio, in Ferrariensi gymnasio publice habita, Ex Conradi Heresbachii oratione in commendationem Graecarum literarum excerpta. Pag. 1—444 Homeri carmina; p. 445—479 Hesiodi dies et opera, aspis et theogonia; p. 480—534 Orphei carmina; p. 535—556 Callimachi hymni; p. 557—605 Theocriti idyllia; p. 605—612 Moschi idyllia; p. 613—616 Bionis idyllia; p. 617—618 Simmiae poemata; p. 619—636 Arati poemata; p. 637—663 Nicandri poemata; p. 664—681 Dionysii periegesis; p. 682—687 Coluthi raptus Helenae; p. 688—698 Tryphiodori Ilij excidium; p. 698—703 Musaei carmen; p. 704—722 Theognidis gnomae; p. 722—726 Phocylidis poëma admonitorium; p. 726—727 Pythagorae aurea carmina; p. 727—730 Solonis elegiae; p. 730—732 Tyrtaei elegiae; p. 732 Rhiani fragmentum elegiacum; p. 733—734: Naumachii fragmenta; p. 734 Panyasidis fragmenta; p. 704 Antimachi fragmentum; p. 734—736 Orphei fragmenta; p. 736 Lini fragmenta; p. 736—737 Mimnermi fragmenta; p. 737—739 Procli hymni. Pag. 1—87 Apollonii Argonautica; p. 87—172 Oppiani carmina; p. 173—306 Cointi Smyrnaei carmina; p. 307—624 Nonni Dionysiaca. 23 *ff.* Index rerum. Bibl. sen. et acad. Lips.

1614, f. *ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ ΠΑΛΑΙΟΙ, ΤΡΑΓΙΚΟΙ, ΚΩΜΙΚΟΙ, ΛΥΡΙΚΟΙ, ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΙΟΙ.* POETAE GRAECI VETERES, TRAGICI, COMICI, LYRICI, EPIGRAMMATARII, Additis Fragmentis ex probatis authoribus collectis, nunc primùm Graecè & Latinè in vnum redacti corpus. COLONIAE ALLOBROGVM, Typis Petri de la Rouiere. ANNO cIɔIɔcxIv. *II Partt.* —— 6 *ff.* praefixa, 1022 et 753 pp. Hac collectione continentur, et quidem parte prima: Sophocles p. 1 sqq. Euripides p. 177 sqq. Aeschylus p. 598 sqq. Aristophanes p. 721 sqq. Ezekielis Eductio Hebraeorum p. 1017 sqq.; Parte secunda: Pindari carmina p. 1 sqq. Alcaeus p. 94 sqq. Sappho p. 96 sqq. Stesichorus p. 99. Ibycus p. 100. Anacreon p. 100 sqq. Bacchylides p. 119 sqq. Simonides p. 121 sqq. Alcman p. 130. Archilochus p. 131 sqq. Melanippides p. 133. Telestes p. 134. Pratinus p. 134. Timocreontis scolium adversus Plutum p. 135. Hybriae Cretensis Scolium p. 135. Aristotelis Scolium p. 135. Erinnae Lesbiae odae p. 135. Alpheus Mitylenaeus p. 136. Iulianus Aegyptius p. 136. Theocriti Idyllium de mortuo Adonide p. 137. Lycophron p. 138 sqq. Synesij hymni p. 162 sqq. Gregorij Nazianzeni odae p. 184 sqq. Io. Damasceni hymnus in Theogoniam p. 189 sqq. Eiusdem hymni varij p. 737 sqq. Maximi Margunij hymni p. 192 sqq. Phile de animalium proprietate p. 210 sqq. Georgius Pisidas de mundi opificio

p. 241 sqq. Ioannis Tzetzae variarum historiarum liber versibus politicis constans p. 274 sqq. Florilegium epigrammatum p. 494 sqq. Ioannis Geometrae hymni p. 746 sqq. Clementis Alexandrini in Christum Seruatorem hymnus p. 751 sq. Incerti in Paedagogum hymnus p. 753. Simeonis Metaphrastae iambici trimetri p. 753 sqq. Bibl. acad. et sen. Lips.

1624, 4. EXCERPTA EX TRAGOEDIIS ET COMOEDIIS GRAECIS TVM QVAE EXSTANT, TVM QVAE PERIERVNT. *Emendata & Latinis versibus reddita ab* HVGONE GROTIO. Cum Notis & Indice auctorum ac rerum. PARISIIS, Apud NICOLAVM BVON, in via Iacobaea, sub signis S. Claudij & Hominis Siluestris. M.DC.XXVI. *CVM PRIVILEGIO REGIS.* —— 6 *ff.* praefixa, quorum ultimum continet indicem; 1006 pp., et 19 *ff.* Poetae, quorum poemata sive integra sunt excerpta, sive quorum reliquiae hic collectae extant, sunt autem hi: Achaeus tragicus p. 440 sqq. Aeschylus tragicus p. 2 sqq. Agathon tragicus p. 436 sqq. Alcaeus tragicus p. 438. Alexis comicus p. 556 sqq. Anaxandrides comicus p. 638 sqq. Anaxilaus comicus p. 856 sqq. Anaxippus comicus p. 862. Antiphanes comicus p. 600 sqq. Antiphon tragicus p 438. Apollodorus Gelous comicus p. 798 sqq. Apollodorus Carystius comicus p. 802 sqq. Apollonides tragicus p. 438 sq. Archippus comicus p. 864. Aristarchus tragicus p. 438. Aristophanes comicus p. 526 sqq. Aristophon comicus p. 838. 1004. 1005. Astydamas tragicus p. 440 sq. Athenion comicus p. 890 sqq. Axionicus comicus p. 820 sq. Bato comicus p. 830 sqq. Callias comicus p. 864 sq. Carcinus tragicus p. 450. 1003. 1004. Chaeremon comicus p 844 sqq. Clearchus comicus p. 826 sq. Crantor comicus p. 898. Crates tragicus p. 450 sq. Crates comicus p. 548 sq. Cratinus comicus p. 488 sqq. Cratinus iunior comicus p. 906. Critias tragicus p. 452. Crobylus comicus p 823. Damoxenus comicus p. 698 sqq. Demonax comicus p. 904. Dicaeogenes tragicus p. 442. Diodorus Sinopensis comicus p. 834 sqq. Diogenes Oenomaus p. 442 sqq. Dionysius Sinopensis comicus p. 832 sqq. Dionysius Tyrannus tragicus p. 444. Diphilus comicus p. 782 sqq. Ecdorus comicus p. 904. Ephippus comicus p. 674. Epicharmus comicus p. 470; Epicrates comicus p. 666; Eriphus comicus p. 684; Eubulus comicus p. 646; Euphron comicus p. 684 sqq.; Eupolis comicus p. 498; Euripides tragicus p. 154; Hegesippus comicus p. 880; Heniochus comicus p. 672; Hermippus comicus p. 524; Hipparchus comicus p. 906; Hippothoon comicus p. 906; Ion tragicus p. 448; Iophon comicus p. 876; Laon comicus p. 894; Lycophron tragicus p. 452; Lysippus comicus p. 876; Machon comicus p. 848; Melanippides tragicus p. 454; Melanthius tragicus p. 454; Menander comicus p. 708; Metagenes comicus p. 866; Mnesimachus comicus p. 660; Mnesitheus comicus p. 902; Moschion tragicus et comicus p. 920; Nausicrates comicus p. 878; Neophron tragicus p. 454; Nicochares comicus p. 868; Nicomachus comicus p. 882; Nicophron comicus p. 868; Nicostratus comicus p. 664; Pherecrates comicus p. 510; Philemon maior comicus p. 764; Philemon iunior comicus p. 780; Philetaetus comicus p. 874; Philippides comicus p. 808; Philippus comicus p. 822; Philiscus comicus p. 896; Philonides comicus p. 554: Philoxenus comicus p. 866; Phoenicides comicus p. 824; Phrynichus comicus p. 496; Phyllidius comicus p. 898; Plato comicus p. 482; Posidippus comicus p. 812; Scelerias comicus p. 900; Serapion comicus p. 900; Simylus comicus p. 904; Sopater comicus p. 870; Sophocles tragicus p. 58 sqq.; Sophron comicus p. 880 sqq.; Sosicrates comicus p. 890 sqq.; Sosipater comicus p. 886; Sositheus tragicus p. 456; Sositheus comicus p. 900; Strato comicus p. 680 sqq.; Stratis comicus p. 878 sqq.; Teleclides comicus p. 872; Theodectes tragicus p. 444; Theognetus comicus p. 704; Theophilus comicus p. 706; Theopompus comicus p. 552; Thespis tragicus p. 449; Timocles comicus p. 688; Timotheus tragicus p. 456; Xenarchus comicus p. 696; Xenon comicus p. 896.

1624, — 1654, f. Sibyllinorvm Oraculorum, Libri octo [pag. 1 sqq.], adiectis quibusdam earundem Sibyllarum Oraculis, ex Lactantio, & alijs [p. 70 sqq.]. — Homerici centones Eudociae Augustae adscripti ex editione Veneta 1504 et H. Steph. 1578. et Parisiensi 1609 [p. 94 sqq.]. — Ezekieli Poëtae Christiani Fragmenta ex libris Eusebij Caesariens. [p. 152 sqq.]. — Apolinarii Interpretatio Graeca Psalterij Dauidis ex editione Ioannis Benenati Parisiensi an. 1580. [p. 163 sqq.]. — Nonni Panopolitani Conuersio Graeca Euangelij S. Ioannis ex editione Ingolstadiana 1614. [p. 302 sqq.]. — Georgii Pisidae Mundi Opificium ex editione Fed. Morelli Parisiensi an. 1584. [p. 387 sqq.]. — Ioannis Geometrae Hymni varij ex editione Fed. Morelli Parisiensi an. 1595. [p. 437 sqq.]. —— In collectione Christianorum Poëmatum, quae

extat in *Binii* Bibliotheca veterum patrum. Editio quarta. Tomus VIII. Parisiis .... Priores editiones prodierunt an. 1575; 1589; et 1609 Parisiis.

1628, 8. Vetustissimorum poëtarum, Hesiodi, Theocriti, Theognidis, Moschi, Musaei, Bionis, Phocylidis, & aliorum, opera Georgica, Bucolica, Gnomica. *Graece & Latine*; omnia notis suo loco necessariis illustrata. Paris., apud Ioan. Libert. MDCXXVIII. —— Huius editionis notitiam dedit *Maittaire* in Annal. typogr. T. III. p. 891, adiungens ex praefatione haec: „Typographus Lectori. S. — Ordinem eum praesertim tenuimus, qui in exemplari Genevensis editionis reperitur; quae quia infinitis propemodum & foedissimis scatebat mendis, in Hesiodo prototypo usi sumus Lugdunensi; in caeteris, Henr. Stephani exemplar diligentissime excusum habuimus. — Eâ demum curâ praesentem editionem in publicum damus, ut, sive typorum nitorem spectes sive emendationem, nulli facile hactenus visae cedat; quanquam interdum per operarum incuriam commissa vel omissa nonnulla reperiuntur" *etc.* *Maittairius* ipse adiecit haec: „Opus dividitur in quatuor partes; quarum prior continet Hesiodum cum syllogâ annotationum, & tabulâ Deorum Genealogicâ; secunda, Theocritum cum Is. Hottiboni lectionibus, & aliorum notis; tertia, Moschum & Bionem cum scholiis, & Ausonii Idyllion à Fed. Iamotio Graecis versibus expressum, & Musaeum; quarta, Theognidem cum notis Vineti, & reliquos. Singulis his partibus novus adtexitur titulus cum anno M.DC.XXVII.", quia singulae partes hoc anno impressae sunt. Hanc Maittairii notitiam *Ebertus* male ad Genevensem editionem vertit. *V.* 1600 et 1629.

1629, 16. — Apud Matthaeum Berjon. MDCXXIX. —— *V.* 1600 et infra Theocritus. I. Aa),

1635, 8. POETAE MINORES GRAECI. Hesiodus, Theocritus, Moschus, Bion Smyrn. Simmias Rhod. Musaeus, Theognis, Phocylides, Pythagoras, Solon, Tyrtaeus, Simonides, Rhianus, Naumachius, Panyasis, Orpheus, Mimnermus, Linus, Callimachus, Evenus Par. Eratosthenes, Menecrates, Posidippus, Metrodorus. Fragmenta quaedam Philemonis, Alexidis, Amphidis, Anaxandridae, Antiphanis, Apollodori, Diphili, Menandri, Diodori Sinop. Eubuli, Hipparchi, Nicostrati, Pherecratis, Philippi, Philippidae, Sotadae, Cratetis, Eriphi, Posidippi, Timoclis, Clearchi. Et aliorum incertorum Auctorum. Quibus subiungitur, eorum potissimum quae ad Philosophiam Moralem pertinent, Index utilis. Accedunt etiam nunc primum Observationes Radolphi Wintertoni in Hesiodum. Cantabrigiae, apud Thom. et Ioan. Buck, et Roger. Daniel, almae Matris Academiae Typographos. 1635. —— Rep. 1652 sqq.

1652, 8. — Cantabr., Buck. —— Haec est maximi aestimata editio.

1661, 8. — Cantabr. —— *V.* 1652.

1671, 8. POETAE MINORES GRAECI. *Hesiodus*, *Theocritus*, *Moschus*, *Bion* Smyrn., *Simmias* Rhod., *Musaeus*, etc. Accedunt etiam Observationes RADULPHI WINTERTONI in *HESIODUM*. *CANTABRIGIAE*, Ex Officina *Joan. Hayes*, Celeberrimae Academiae Typographi. MDCLXXI. —— 4 *ff.* praefixa, 533 pp., 4 *ff.* index, et 41 *ff.* notae. In Bibl. sen. Lips. haec foedissima editio adservatur. *V.* 1661 et 1677.

1677, — 1684, — 1700, 8. — Cantabr. —— Editio a. 1684 veteri collectioni editionum *cum notis variorum* adiungitur. *V.* 1671 et 1712.

1712, 8. — Lond. —— *V.* 1677 et 1728.

1722, 4 mai. MISCELLANEA *Graecorum aliquot Scriptorum* CARMINA, CVM Versione Latinâ ET NOTIS. LONDINI, Typis GUILIELMI BOWYER. MDCCXXII. —— xvi, 187 pp. et 2 *ff.*: An Alphabetical List of the Subscribers. Hoc volumine continentur: I. Mercurii Trismegisti, seu Orphei Prognostica de terrae motibus, cum interpretatione Iani Antonii Baifii, p. 2 sqq. II. Magorum, qui a Zoroastre prodiere, Oracula, cum versione Federici Morelli, p. 10 sqq. III. Ariphronis Sicyonii Paean, seu Canticum in Sanitatem, Federico Morello interprete, p. 16 sqq. IV. Procli Lycii Philosophi Hymni in Solem, Musas, Federico Morello et Godfrid. Oleario interpretibus, p. 18 sqq.; eiusdem Hymni duo in Venerem, Hugone Grotio interprete, p. 30 sqq. V. Aristotelis Carmen in virtutem, Hugone Grotio interprete, p. 34 sqq. VI. Homeri Hymnus in Apollinem, cum versione F. Morelli, p. 36 sqq. VII. Inscriptio Triopii Fundi ab Herode Attico consecrati, cum interpretatione Fed. Morelli et Cl. Salmasii, p. 80 sqq. VIII. Dedicatio Statuae Regillae, eodem Salmasio interprete, p. 86 sqq. IX. Cyri Theodori Prodromi Amicitia exulans, recentius dramatium, Conrado Gesnero interprete. X.

Plochiri Michaelis dramatium dramaticum de Fortuna et Musis cum interpretatione Morelli, p. 118 sqq. Quae in notis continentur et inseruntur, haec sunt. 1. Notae in Prognostica, p. 129 sqq. 2. Notae in Zoroastris Oracula, p. 132 sqq. 3. Plethonis in eadem Oracula Scholia graeca, p. 134 sq. 4. Virgilii Pollio ecloga Graece versa, Eusebio interprete, cum notis, p. 138 sqq. 5. Eadem ecloga graece versa, Daniele Halsuorto interprete, p. 143 sqq. 6. Notae in Ariphronis Paeana, cum duplici eiusdem versione Latina, p. 145 sqq. 7. Orphei Hymni duo in Hygiéan & Aesculapium, interprete Iosepho Scaligero, cum notis, p. 146 sqq. 8. Homeri Hymnus in Aesculapium, cum versione Latina et notis, p. 149 sqq. 9. Notae in Procli hymnos quatuor, p. 149 sqq. 10. Orphei Hymni, in Solem, Musas, & Venerem; graece interprete Iosepho Scaligero, cum notis, p. 152 sqq. 11. Homeri hymni, in Solem, Musas Apollinemque, & Venerem, cum versione Latina & notis, p. 158 sqq. 12. Ecphrasis Graeca Ovidianae solis Regiae, Federico Morello authore, p. 161 sqq 13. Notae ad Aristotelis Carmen in Virtutem, cum notis et duplici versione, p. 161 sqq. 14. Notae ad Homeri Hymnum in Apollinem, p. 165 sqq. 15. Homeri alius Hymnus in Apollinem, cum versione latina et notis, p. 171. 16. Ios. Barnesii notae & variae lectiones ad Homeri Hymnos praecedentes, p. 171 sqq. 17. Notae in duas veteres Inscriptiones, Herodis & Regillae, ex Is. Casaubono & Cl. Salmasio magnam partem excerptae, p. 174 sqq. 18. Dissertatiuncula in Sigeam Inscriptionem, à Edmundo Chishull nuper editam et illustratam, p. 180 sqq. 19. Notae in Theodori Prodromi, & Plochiri Michaelis dramatia, p. 183 sqq. 20. Epigrammata quaedam in Fortunam, ex Anthologia selecta, graece, Federico Morello interprete, p. 186 sq. Editor huius collectionis fuit Michael Maittaire, qui nomen suum in dedicatione profitebatur. Liber splendidissime impressus est, atque raro occurrit. Bibl. acad. Lips.

1728, 8. POETAE MINORES GRAECI, selecti et emendati; scilicet, Hesiodus, Theocritus, Moschus, Bion, Musaeus, Theognis, Phocylides, Pythagoras. Omnibus fere paginis subjicitur vocum difficiliorum explicatio grammatica. In Hesiodo inseruntur Tabulae aeri incisae, instrumenta veterum agris colendis inservientia describentes, graece et latine. In usum scholarum. Londini, impensis Guil. Innys. MDCCXXVIII. —— Rep. 1739.

1739, 8. — Londini, Typis T. Wood, impensis G. Innys & R. Manby, in Area Occidentali D. Pauli, & H. C. Bathurst, ad Medii Templi Portam in Fleetstreet. MDCCXXXIX. —— 2 ff. praefixa, 451 pp. *V.* 1728.

1759, 8. *ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΕΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΤΩΝ ΛΥΡΙΚΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ. ΠΡΟΣΤΙΘΕΝΤΑΙ ΚΑΙ ΣΚΟΛΙΑ ΤΙΝΑ. Εν Οξονιᾳ εν θεατρῳ Σγελδονιανῳ ͵αψνθʹ.* —— Praefatio, libro praefixa, est: „Lectori S. — Reliquias hasce satis tibi commendabit vel ipsorum venustas, vel magnorum Auctorum nomina; quorum quid supersit, fere nemo est paulo re literaria provectior, qui non cupide anquisiverit. Elegiaca ex Athenaeo, Stobaeo, aliisque quibus erant dispersa, pleraque nos collegimus. Fulvii Ursini libro rarissimo praecipue usi fuimus in Lyricis edendis; quae autem fragmenta valde corrupta, aut paucorum essent verborum, pene omnibus consulto praetermissis; eamque auximus partem Iambis Simonidis, Erinnes ode, Archilochi reliquiis, et fragmentis quibusdam Pindari. Scolia maxime hausimus ex Athenaeo, apud quem eorum nonnulla curiosae admodum materiae et perquam elegantia, dudum nullo in medium proferente, latitarunt. Locis plurimis emaculandis, illustrandis et restituendis egregiam navavit operam Casaubonus; aliquam et nos. Omisimus interpretationem Latinam tum quod nulli satis bonae offendimus, tum quod ita facilia sunt pleraque, ut ea omnino non egeant; si quid vero difficilius occurrat, id in Notis, quas diversorum bene multas addidimus, fere semper explicabitur. Sine Accentibus denique cuncta dedimus impressa, partim rei ratione adducti, partim auctoritate Academiae, quae Theocritum suum ita imprimi voluit. Vale."

1762, — 1777, 8. SELECTA ex Homeri Odyss. Hesiodo, Theocrito, Callimacho, Apollonio Rhod. Tyrtaeo, Sapphone, Erinna, Mimnermo, Solone, Simonide, Theognide, Xenophane, Ione, Pindaro, Euripide, Bacchylide, Critia, Callistrato, Bione, Moscho, Musaeo, cum vulgata versione emendata, ac variis partim Scholiastarum Graecorum, partim doctorum recentiorum notis. In usum regiae scholae Etonensis. Etonae, typis I. Pote. MDCCLXII. — Editio altera. *ib.* MDCCLXXVII.

1814 — 1820, 8. POETAE MINORES GRAECI. Praecipua lectionis varietate et indicibus locupletissimis instru-

xit Thomas Gaisford, A. M. etc. Vol. I. Oxonii e typographeo Clarendoniano. MDCCCXIV. — Vol. II. Oxonii e typographeo Clarendoniano MDCCCXVI. — Vol. III. Oxonii e typographeo Clarendoniano MDCCCXX. *Alius titulus est*: Scholia ad Hesiodum e Codd. MSS. emendavit et supplevit Thomas Gaisford etc. Oxonii etc. — Vol. IV. Oxonii e typographeo Clarendoniano MDCCCXX. *Alius titulus est*: Scholia ad Theocritum e codd. MSS. emendavit et supplevit Thomas Gaisford etc. Oxonii etc. —— ix, 671; lxiv, 430 pp.; 3 *ff.* praefixa, 550 pp. et 1 *f.* Corrigenda et Addenda; 3 *ff.* praefixa, 216 pp. 2 *L.* 7 *sh.* Exx. in ch. m. tantum quinquaginta sunt impressa. *Volumine I.* continentur: I. Hesiodi opera et dies, p. 3 sqq. Hesiodi Theogonia, p. 60 sqq. Hesiodi Scutum Herculis, p. 145 sqq. Hesiodi Fragmenta p. 171 sqq. II. Theognis, p. 209 sqq. III. Archilochi Fragmenta p. 279 sqq. IV. Solonis Fragmenta, p. 327 sqq. V. Simonidis Fragmenta, p. 345 sqq. VI. Mimnermi Fragmenta, p. 419 sqq. VII. Callini fragmentum, p. 426 sqq. VIII. Tyrtaei Fragmenta, p. 429 sqq. IX. Phocylidis Fragmenta, p. 443 sqq. X. Naumachius, p. 461 sqq. XI. Lini fragmenta, p. 466 sqq. XII. Panyasidis Fragmenta, p. 467 sqq. XIII. Rhiani Fragmenta, p. 473 sqq. XIV. Eueni Parii fragmenta, p. 478 sqq. XV. Pythagorae Aurea Carmina p. 482 sqq. Indices p. 486 sqq. Addenda et Corrigenda p. 669 sqq. — *Volumine II.* continentur: V pp. praefatio, p. vii — xii: Addenda ad volumen primum collatio Hesiodi, ed. Heins. cum Ms. Bibl. Reg. Paris. no. 2771. collata, p. xiii — xxxviii Supplementum Bekkeri ad Theognidem; p. xxxviii ad reliquos poetas, i. e. ad Archilochum, Solonem, Simonidem; p. xli sqq. versus Empedoclis et Parmenidis. — *Volumine III.* p. 535 sqq. Indices; p. 539 sqq. Excerpta ex annotatis Hemsterhusii; p. 547 sqq. Excerpta ex Ruhnkenianis in Hesiodum, et 1 *f.* Corrigenda et Addenda. — *Volumine IV.* Pag. 1 sqq. praemissa est: *Thomae Wartoni* Notitia Scholiorum Theocriti; p. 8: Lectori S. *I. Toup.* Pag. 10 sqq. exhibentur: Σχόλια. Pag. 193 sqq. Indices; p. 201 sqq. Curae secundae Thomae Briggs; pag. 206 sqq Excerpta ex annotatis Hemsterhusii; pag. 215 sq. Excerpta ex Notulis Ruhnkenii. Rep. 1823.

1823, 8. POETAE MINORES GRAECI. etc. instruxit Thomas Gaisford. Editio nova, F. V. Reizii annotationibus in Hesiodum, plurium poetarum fragmentis aliisque accessionibus aucta. Vol. I. Lipsiae, in bibliopolio Kuehniano MDCCCXXIII. Impressit Ben. Goth. Teubner. *Alius titulus*: Hesiodi Carmina, praecipua lectionis varietate et indicibus locupletissimis instruxit Thomas Gaisford etc. Lips. etc. MDCCCXXIII. — POETAE etc. Vol. II. Lips. etc. MDCCCXXIII, *Alius titulus*: Scholia ad Hesiodum e Codd. MSS. emendavit et supplevit Thomas Gaisford etc. Lipsiae etc. — POETAE etc. Vol. III. Lipsiae etc. MDCCCXXIII. *Alius titulus est*: Theognidis, Archilochi, Solonis, Simonidis, Tyrtaei, Empedoclis, Parmenidis, Sapphonis, Alcaei, Stesichori et aliorum Fragmenta. Lips. etc. MDCCCXXIII. — POETAE etc. Vol. IV. Lips. etc. MDCCCXXIII. *Alius titulus*: Theocriti, Bionis et Moschi Carmina Bucolica, ex recensione L. C. Valckenaerii. Varias Codd. MSS. lectiones adiecit Th. Gaisford etc. Lips. etc. MDCCCXXIII. — POETAE etc. Vol. V. Lips. etc. MDCCCXXIII. *Alius titulus*: Scholia ad Theocritum e codd. Mss. emendavit et supplevit Thomas Gaisford etc. Lips. etc. MDCCCXXIII. —— XIV, 290 pp.; 4 *ff.*, 660 pp.; 2 *ff.* 449 pp., et 1 *f.*; XII, 307 pp.; XVI, 389 pp. *Volumine I.* continentur Hesiodi carmina; *volumine II.* Scholia ad Hesiodum; *volumine III.* I. Theognis, p. 1 sqq. II. Archilochi fragmenta, p. 85 sqq. III. Solonis fragmenta, p. 131 sqq. IV. Simonidis fragmenta, p. 147 sqq. V. Mimnermi fragmenta, p. 217 sqq. VI. Callini fragmenta, p. 224 sqq. VII. Tyrtaei fragmenta, p. 226 sqq. VIII. Phocylidis fragmenta, p. 246 sqq. IX. Naumachius, p. 261 sqq. X. Lini fragmenta, p. 265 sqq. XI Panyasidis fragmenta, p. 266 sqq. XII. Rhiani fragmenta, p. 272 sqq. XIII. Eueni Parii fragmenta, p. 277 sqq. XIV. Pythagorae Aurea Carmina, p. 281 sqq. XV. Empedoclis et Parmenidis fragmenta, p. 284 sqq. XVI. Sapphonis fragmenta, p. 289 sqq. XVII. Alcaei fragmenta, p. 315 sqq. XVIII. Stesichori fragmenta, p. 336 sqq. XXIX. Diatribe de Antimacho Colophonio, p. 349 sqq. Indices, p. 358 sqq. Pag. 228 sqq. legitur *A. Matthaei* dissertatio de Tyrtaei carminibus. *Volumine IV.* exhibentur Theocriti, Bionis et Moschi carmina. Pag. 281 sqq. leguntur Emendationes Thomae Briggs; p. 293 sqq. Excerpta ex Annotatis Hemsterhusii; p. 305 sqq. Excerpta ex notulis Ruhnkenii. *Volumine V.* habentur ad Theocritum scholia. Ad volumen quartum spectat maximi aestimanda censura in ephem. litter. Halens. 1828. no. 288. 289. 290, ubi multa addita-

menta publicata sunt. Haec collectionis repetitio locupletior facta est multis additamentis, inprimis volumini III. inserta sunt fragmenta poetarum, quae prior editio non habet; sed haec non editoris Lipsiensis studio et opera primum in lucem emissa, iam ante ab aliis publicata, et tantum ab eo collecta sunt.

Bb) *Collectiones carminum similis argumenti.*

1) Lyrica carmina.

AA. Poetarum.

1560, — 1566, — 1567, — 1586, — 1598, — 1600, — 1612, — 1624, 24 et 12. Octo Lyricorum carmina. —— *V.* supra Pindarus. I. Aa).

BB. Poetriarum.

1568, 8. —— *V.* antea Aa).

1734, 4 mai. POETRIARVM OCTO *Erinnae, Myrus, Myrtidis, Corinnae, Telesillae, Praxillae, Nossidis, Anytae,* FRAGMENTA ET ELOGIA GRAECE ET LATINE CVM VIRORVM DOCTORVM NOTIS. ACCEDIT GOTTFRIDI OLEARII DISSERTATIO DE POETRIIS GRAECIS AVCTORVM VETERVM TESTIMONIIS ET SVPPLEMENTIS VARIIS AVCTA CVRA ET STVDIO IO. CHRISTIANI WOLFII *etc. Qui Notas & Indices adjecit.* HAMBVRGI Apud ABRAHAMVM VANDENHOECK. MDCCXXXIV. *Postea titulus mutatus est sic:* NOVEM ILLVSTRIVM FOEMINARVM Sapphus, Erinnae, Myrus, Myrtidis, Corinnae, Telesillae, Praxillae, Nossidis, Anytae, FRAGMENTA ET ELOGIA GRAECE ET LATINE CVM VIRORVM DOCTORVM NOTIS. ACCEDIT GOTTFRIDI OLEARII DISSERTATIO DE POETRIIS GRAECIS AVCTORVM VETERVM TESTIMONIIS ET SVPPLEMENTIS VARIIS AVCTA CVRA ET STVDIO IO. CHRISTIANI WOLFII *etc. Qui Notas & Indices adjecit.* HAMBVRGI *Apud* ABRAHAMVM VANDENHOECK MDCCXXXV. —— 4 *ff.* praefixa, 191 pp., et 3 *ff.*: Index I. auctorum veterum, Apud quos Fragmenta & Elogia Poetriarum Graecarum reperiuntur; 7 *ff.*: Index II. vocum graecarum. Habentur p. 1—25: Erinnae carmina; p. 26—37: Myrus carmina; p. 38—41: Myrtidis carmina; p. 42—61: Corinnae carmina; p. 62—75; Telesillae carmina; p. 76—81: Praxillae carmina; p. 82—91: Nossidis epigrammata; p. 92—115: Anytae epigrammata. Pag. 117 — 191: De poetriis graecis Observationes historicas & criticas, Historiae Poëtriarum generalis specimen, in Academia Lipsiensi, Praeside *Gottfrido Oleario* P. P. Publico examini exposuit Auctor & Respondens, JOANNES CHRISTIANUS BLUM ad diem XXVIII. Jan. An. MDCCIIX. Pag. 119 — 125 exponit de subsidiis litterariis; p. 126 sqq. secundum alphabeticum ordinem poetriae nominantur, et quae Olearius invenire potuit, protulit. Poetriarum nomina sunt haec: „Agacle, Albunea sive Albuna, Alexandra, Amalthea, Anagora, Anyte, Artemis (p. 131—137), Aspasia, Astyanassa, Athenais, Atthis, Auge, Barsine, Boeo, Carmenta, Cassandra, Charixena, Cleobuline (p. 142 — 145), Clitagora, Clito, Corinna (p. 146—149), Damophyla, Daphne (p. 149 — 151), Deiphobe, Demo, Demophila, Deobulina, *Dodonae columbae* (p. 151 sq.), Elephantis sive Elephantine, Elissa, Erinna (p. 153 sq.), Eudocia (p. 154 — 159), Eumetis, Eunice, Gongyla, Hedyla (p. 161), Herophila, Hestiaea (p. 162), Iambe, Lamia, Lampusa, Learchis, Mantus, Megalostrate, Megara, Mnesarchis, Moschina, Myias (p. 166), Myro (p. 166 — 168), Myrtis (p. 168 sq.), Mystis (p. 169), Nicostrata, Nossis (p. 169 sq.), Nysis, *Pelea*, Phaennis (p. 171 sq.), Phaello, Phanothea, Phemonoe (p. 173 sqq.), Philaenis (p. 176—178), Phygo, Phyto, Praxigoris, Praxilla (p. 179—181), Sabba sive Sambethe, Sappho (p. 181 — 185), Sarbis, *Stesichori filia Phalaris*, Taraxandra, Telesilla (p. 186 sq.), Telesina, Thalarchis, Thargelia (p. 187 — 189), Theano (p. 189), *Themis* (p. 189 sq.), Theosebia, *Xenoclea* (p. 191). Si huic collectioni adiungitur Sapphonis fragmentorum collectio, quae a. 1733 prodiit, tum alter titulus verus est. Bibl sen. et acad. Lips.

1802, 8. *ΜΟΥΣΩΝ ΑΝΘΗ* Sive Selecta Poetriarvm graecarvm carmina et fragmenta edidit, earvm vitas, animadversiones adiecit A. Schneider. Giesae, Tasché et Müller clɔlɔcccii. —— XIX, 368 pp., et 1 tabula, contin. conspectum carminum, et 1 *f.* Corrigenda. Habentur p. 3 — 82 Sapphus fragmenta; p. 83 — 112 Erinnae fragmenta; p. 113 — 122: Cleobulinae fragmenta; p. 123 — 134 Corinnae fragmenta; p. 135 — 170 Praxillae fragmenta, p. 171 — 206 Nossi-

dis fragmenta; p. 207.—234 Myro; p. 235 —305 Anyta. In Appendice habetur p. 309 sqq. Eurydice; p. 316 sqq. Hedyla; p. 327 sqq. Irene; p. 331 sqq. Theosebia. Pag. 337 sqq. habentur Indices. *A. Schneider* est pseydonymus. Editores fuerunt *F. Graefe* et *I. Gli. Kreyssig.* Conf. Kreyssigii Observationes ad Longi fragm. p. 15.

2) Dithyrambica.

1818, 8. Lyricorum graecorum fragmenta dithyrambica. Editionis specimen a G. Burges. —— *V.* Classical Journal no. XXIV. p. 367 sqq.

3) Scolia.

1798, 8. *ΣΚΟΛΙΑ* Hoc est CARMINA CONVIVALIA GRAECORVM metris suis restituta et animadversionibus illustrata, praemissa disquisitione de hoc genere carminis edidit Carolus David Ilgen. Jenae e libr. Croekeriana. cIɔIɔccxcvııı. —— 1 *Th.* Praefatio, p. III — VI; disquisitio de Scoliorum poesi, p. VII — CCVIII; Scolia p. 1 — 276; p. 277 — 288 Indices. Pag. 1 — 108 XXV Scolia anonyma exhibentur. Pag. 102 sqq. reliqua scolia, quorum auctores cogniti sunt, et quidem p. 102 — 119 Hybriae Cretensis scolion; p. 120 — 129 Ariphronis Sicyonii scolion; p. 130 — 132 Biantis Scolion; p. 133 — 136 Pittaci Mitylenaei scolia duo; p. 137 — 178 Aristotelis scolion, cum versionibus germanicis, latinis et anglicis, atque notis; p. 179 — 184 Archilochi scolia duo; p. 185 sq. Pseudanacreontis scolion; p. 187 sq. Alphei Mitylenae scolion; p. 189 — 209 Archilochi scolia tria; p. 210 — 212 Solonis scolion; p. 213 — 229 Simonidis scolia tria; p. 230 — 234 Timocreontis Rhodii scolion; p. 235 — 245 Bacchylidis scolia tria; p. 246 — 249 Cratetis scolia duo; p. 250 Seleuci scolion. Pag. 251 — 276 Addenda in notas ad Scolia additas. Sunt quinquaginta scolia ab *Ilgenio* cum notis editae.

4) Comici poetae.

1553, 8. —— *V.* supra s. v. Menander Comicus I.

(1560,) 8. *ΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΣΟφων κωμικων ν', Γνωμικα σωζομενα, ἑλληνιςι και ῥωμαϊςι καλως κατα ςοιχειον εἰς τοπυς τινας συντεταγμενα.* Vetustissimorum ET SAPIENTISS. COMICOrum quinquaginta, quorum opera integra non extant, SENTENTIAE, quae supersunt. Graecè & Latinè collectae, & secundū literas Graecorū in certos locos dispositae. ACCESSERVNT, *Vniuscuiusque Poetae uita, quanta fieri potuit diligentia conscripta:* & *PLATONIS fragmentum*, de differentijs *Comoediarum.* Poetarum nomina proximè Praefationem sequuntur. PER IACOBVM HERTELIVM *Curiensem.* *Οὐ προς δ' αἰωνιος ἐςιν ἀριυσαι καλως.* BASILEAE. —— 1 *f.* titulus, et 21 *ff.* praefatio Hertelii, 5 *ff.* Ex Platonis fragmentis de differentijs Comoediarum apud Graecos, graece et latine, interprete Iacobo Hertelio; *f.* ult. habetùr: Comicorvm qvinqvaginta, *quorum haec fragmenta ad nos peruenerunt, Elenchus.* 4 *ff.*: Catalogus Authorum utriusq; linguae, ex quibus hoc opus collegimus. 769 pp. Sequuntur p. 770 et seq. pag.: Varia lectio & Errata. 14 *ff.* Index. Pag. 1 sq.: Menandri comici vita; p. 3 — 5: Testimonia doctorum uirorum de Menandro comico; p. 6 sq.: Fabularum Menandri nomina, quot inueniri potuerunt; p. 8 — 169: Ex Comoediis Menandri comici nouae Comoediae, Sententiae, quae supersunt, secundum Gręcas literas in certos locos digestae. Pag. 170 sq.: Philemonis comici vita; p. 172: Testimonia doctorum virorum de Philemone Comico; p. 173: Comoediarum Philemonis, quot quidem inueniri potuerunt, nomina; p. 174 — 211: Ex Comoediis Philemonis comici nouae Comoediae, Sententiae, quae supersunt. Pag. 212: Diphili comici vita; p. 213: Comoediarum Diphili nomina, quot haberi potuerunt; p. 214 — 243: Ex Comoediis Diphili sententíae, quae supersunt, graece et latine. Pag. 244 — 257: Apollodori Geloi vita, atque ex eiusdem comoediis sententiae. Pag. 258: Philippidae comici vita; p. 259: Fabularum huius poetae tantum sex meminit Athenaeus; p. 260 — 265: Ex Philippide sententiae, quae reperiri potuerunt, graece et latine. Pag. 266: Posidippi comici vita; p. 267: Comoediarum Posidippi nomina, quae inventa sunt; p. 268 — 275: Ex Comoediis Posidippi comici sententiae. Pag. 276 sq.: Epicharmi Comici vita; p. 278 sq.: Fabularum Epicharmi nomina, quae inventa sunt; p. 280 — 289: Ex Comoediis Epicharmi, veteris Comoediae poetę, Sententiae, quę supersunt. Pag. 290 — 292: Eupolidis comici vita; p. 293: Fabularum Eupolidis nomina; p. 294 — 304: Ex Comoediis Eupolidis, veteris comoediae poetę, Sententiae, quę supersunt, graece et latine. Pag. 306 — 315: Cratini vita, eiusdem comoediarum nomina, atque ex iis sententiae servatae, graece et latine. Pag. 316 — 327: Platonis comici vita, eiusdem comoe-

diarum nomina, atque ex iis servatae sententiae, graece et latine. Pag. 328 sq.: Cratetis comici vita; p. 330—333: Ex Comoediis Cratetis, veteris Comoediae poetę, Sententiae, quę supersunt. Pag. 334: Phrynichi comici vita; p. 335: Fabularum Phrynichi omnium nomina; p. 336—339: Ex Comoediis Phrynichi Sententiae. Pag. 340: Pherecratis comici vita; p. 341: Fabularum Pherecratis nomina; p. 342—357: Ex Comoediis Pherecratis, veteris comoediae poetę, Sententiae quę supersunt. Pag. 358: Amphidis comici vita; p. 359: Fabularum Amphidis nomina, quae extant; p. 360—371: Ex Comoediis Amphidis, Sententiae quae supersunt. Pag. 372: Hermippi comici vita; p. 373: Fabularum Hermippi nomina aliquot; p. 374—377: Ex Comoediis Hermippi, sententiae. Pag. 378: Hipparchi comici vita; p. 379: Fabularum Hipparchi nomina; p. 380—383: Ex Hipparchi comoediis, Sententiae. Pag. 384 sq.: Theopompi comici vita; p. 385: Fabularum Theopompi (quarum XXIIII scripsit) quae extant nomina; p. 386—389: Ex Comoediis Theopompi Sententiae, quae supersunt. Pag. 390: Philonidis comici vita; p. 391: Comoediarum Philonidis nomina; p. 392 sq.: Ex Comoediis Philonidis Sententiae. Pag. 394: Alexidis comici vita; p. 395—397: Fabularum Alexidis nomina, quae inuenta sunt; p. 398—447: Ex Comoediis Alexidis sententiae, quę supersunt. Pag. 448: Antiphanis comici vita; p. 449—451: Fabularum Antiphanis nomina, quae adhuc extant; p. 452—519: Ex Comoediis Antiphanis Sententiae quae supersunt, & quae inuentae sunt. Pag. 520 sq.: Anaxandridae comici vita; p. 521: Fabularum Anaxandridae Nomina quae extant; p. 522—535: Ex Comoediis Anaxandridae Sententiae, quę supersunt. Pag. 536: Eubuli comici vita; p. 537: Fabularum Eubuli nomina quotquot extant; p. 538—565: Ex Comoediis Eubuli sententiae, quę supersunt. Pag. 566 sq.: Mnesimachi vita, atque eius fabularum nomina; p. 566—573: Ex Comoediis Mnesimachi, mediae comoediae poetae sententię. Pag. 574 sq.: Sotadis comici vita, eiusdemque fabularum nomina; p. 576—587: Ex Comoediis Sotadis sententiae, quę supersunt. Pag. 588: Epicratis comici vita; p. 589: Fabularum Epicratis nomina; p. 590—597: Ex Comoediis Epicratis sententiae, quae supersunt. Pag. 598: Heniochi comici vita; p. 599: Fabularum Heniochi nomina; p. 600—603: Ex Comoediis Heniochi sententiae. Pag. 604: Ephippi comici vita; p. 605: Fabularum Ephippi nomina; p. 606—613: Ex Comoediis Ephippi sententiae. Pag. 613: Straton, eiusdem fabularum nomina; p. 614—619: Ex Comoediis Stratonis sententiae. Pag. 619: Eriphus, eiusdem fabularum Eriphi nomina; p. 620—623: Ex Comoediis Eriphi sententiae. Pag. 623: Moschion, eius fabularum Moschionis nomina, quae extant. Pag. 624—629: Ex Comoediis Moschionis Sententiae, quae supersunt. Pag. 629: Euphron, eiusdem fabularum nomina; p. 630—639: Ex Comoediis Euphronis sententiae. Pag. 640: Timocles; p. 641: Fabularum Timoclis nomina. Pag. 642—655: Ex Comoediis Timoclis sententiae, quae supersunt. Pag. 656: Xenarchus; p. 657: Fabularum Xenarchi nomina; p. 658—665: Ex Comoediis Xenarchi sententiae, quae supersunt. Pag. 665: Damoxenus; p. 665: Fabularum Damoxeni nomina; p. 666—673: Ex Comoediis Damoxeni sententiae. Pag. 673: Theognetus; p. 673: Fabularum Theogneti nomina; p. 674—677: Ex Comoediis Theogneti sententiae, quae supersunt. Pag. 677: Theophilus; p. 677: Fabularum Theophili nomina; p. 678—683: Ex Comoediis Theophili sententiae; quae supersunt. Pag. 683: Axionicus; p. 683: Fabularum Axionici nomina; p. 684—689: Ex Comoediis Axionici sententiae. Pag. 689: Philippus; p. 689: Comoediarum Philippi nomina; p. 690—693: Ex Comoediis Philippi sententiae. Pag. 694: Phoenicides; p. 695: Fabularum Phoenicidis nomina; p. 696—699: Ex Comoediis Phoenicidis sententiae. Pag. 700: Clearchus; p. 701: Fabularum Clearchi nomina; p. 702—705: Ex Comoediis Clearchi sententiae. Pag. 705: Nicostratus, eiusdem fabularum nomina; p. 706—711: Ex Nicostrati Comoediis quae supersunt, sententiae. Pag. 711: Criton; p. 712—713: Ex Comoedia Critonis sententiae. Pag. 714: Crobylus: p. 715: Fabularum Crobyli nomina. Pag. 716—719: Ex Comoediis Crobyli sententiae, quae supersunt. Pag. 719: Bathon, eiusdem Fabularum nomina; p. 720—723: Ex Comoediis Bathonis sententiae, quae supersunt. Pag. 724: Demetrius; p. 724—725: Ex comoedia Demetrii sententia. Pag. 725: Dionysius, eiusdem comoediarum nomina; p. 726—728: Ex Comoediis Dionysii Sinopensis sententiae. Pag. 728: Diodorus, eiusdem fabularum nomina; p. 729—734: Ex Comoediis Diodori Sinopensis Sententiae omnes quae extare repertae sunt. Pag. 734: Aristophon, eiusdem fabularum nomina; p. 735—740: Ex Comoediis Aristophontis Comici Sententiae, quae supersunt. Pag. 740: Chaeremon, eiusdem fabularum nomina, quae extant;

p. 741—747: Ex Comoediis Chaeremonis Sententiae, quae supersunt. Pag. 748 sq.: Machon; p. 749: Fabularum Machonis nomina; p. 749—769: Ex Comoediis Machonis Comici Sententiae, quae supersunt —— Reliqua iam supra indicata sunt. Haec collectio in titulo caret anno, quo prodiit; in praefationis fine reperitur: „*Nonas Februarias: quo die ante* 1560 *annos Iesus Christus Saluator mundi in templo, secundum legem Mosis, à parentibus Maria uirgine & Ioseph praesentatus est Hierosolymis.*" *etc.* Omnes sententiae exhibentur, graece et latine. Bibl. sen. Lips. *V.* 1616.

1569, 32. COMICORVM GRAECORVM SENtentiae, id est γνωμαι, *Latinis versibus ab Henr. Stephano redditae, & annotationibus illustratae.* EIVSDEM HENRICI Stephani tetrastichon de his sententiis. — Quem permixta iocis offendunt seria multis, || Quem minus idcirco comica musa iuuat, || Paucis mixta iocis hinc seria plurima carpat. || Nanque (?) cothurnata hic plurima soccus habet. — ANNO M. D. LXIX. Excudebat Henr. Steph. —— 16 *ff.* praefixa, 633 pp. et 1 *f.* index capitum ad quae sententiae P. Syri referendae existimantur. *F.* 2 et 3 habetur Stephani dedicatio, inscr.: Illvstriss. Principi ac Domino, D. Christophoro, Comiti Palatino, Bauariae duci, *etc.* Haec explicit *f.* 4 *a. F.* 4 b incipit: „Tractatus Henr. Stephani de habendo delectu sententiarū, quae γνωμαι à Graecis dicuntur." Hic finitur *f.* 16 *b.* Pag. 1 et 2 vacant. Pag. 3 sq. notitia: de Alexide comico, ex Gregorio Gyraldo, exhibetur; pag. 4—10: Alexidis fragmenta, graece et latine cum notis. Pag. 12—16: Amphidis sententiae, graece et latine, cum notis, praemissa *Gyraldi* notitia de Amphide. Pag. 18—23 Anaxandridis sententiae, graece et latine, cum notis, praemissa Gyraldi notitia de Anaxandride. Pag. 25—48 Antiphanis sententiae graece cum versione latina et Gregorii Gyraldi notitia de Antiphane. Pag. 49 — 60 Apollodori Geloi comici sententiae, graece cum versione et Gyraldi notitia de Apollodoro. Pag. 62—83 Diphili fragmenta, graece et latine cum notis et notitia Gyraldi sententiis praemissa. Pag. 86: *Henrici Stephani* in gnomas seu sententias Menandri praefatio; pag. 87 sq.: De Menandro ex Gyraldo notitia; pag. 89—181 Menandri sententiae, graece et latine cum notis. Pag. 182—189: Henrici Stephani in Menandri Gnomas seu sententias, quae μονοςιχοι vocantur, prolegomena. Pag. 190 — 320: Aliae gnomae, seu sententiae, μονοςιχοι, (id est, singulae singulis versibus cōprehensae) quae magna ex parte sunt Menandri, graece et latine. Pag. 321 sqq.: De interpretatione praecedentium γνωμων, quae μονοςιχοι vocātur, dissertatio Henr. Stephani. Pag. 327 sq. dicitur: „Visvm est autem & aliorum quorundam versuum Erasmicas interpretationes meis adiungere, ex singulis proverbiis ad quae singulos refert, petitas, vna cum prouerbialis dicti explicatione, si quam ille breuem & aptam addit: eademque opera quae dum illos interpretarer, observavi, hic annotare." Hae Erasmicae versiones a pag. 328 — 365 pertinent ad pag. CXC. CXCI. CXCV. CXCVIII. CCIII. CCV. CCXI. CCXII. CCXIII. CCXIIII. CCXVI. CCXVII. CCXXI. CCXXIII. CCXXV. CCXXVII. CCXXXIII. CCXXXIII. CCXXXIIII. CCXXXV. CCXXXVI. CCXL. CCXLI. CCXLIII. CCXLIIII. CCXLV. CCXLVII. CCXLVIII. CCXLVIIII. CCLII. CCLX. CCLXI. CCLXII. CCLXIII. CCLXIIII. CCLXV. CCLXVI. CCLXX. CCLXXII. CCLXIIII. Pag. 367 sq. de Philemone comico, ex Gyraldo notitia; pag. 369—415 Philemonis sententiae, cum versione latina et notis. Pag. 416 et 417 habent hanc solam notitiam: „Pagellae vacantes, ad excipiendos alios Philemonis locos, si quos inveniat lector qui his addendi esse videantur." Pag. 418 — 452 exhibentur: „ALIORVM QVORVNDAM COMIcorum minus celebriū loci, dicta habentes vel sententiosa vel iocosa." Haec quidem dicta sunt, ex Axionico, p. 418; ex Bathone, p. 419; ex Clearcho, p. 420; ex Cratete, p. 421 sq.; ex Crobylo, p. 423; ex Diodoro Sinopensi, p. 424; ex Dionysio (comici), p. 425; ex Ephippo, p. 426; ex Eripho, p. 427; ex Eubulo, p. 428—430; ex Euphrone, p. 431; ex Hermippo, p. 432; ex Hipparcho, p. 433; ex Nicostrato, p. 434; ex Pherecrate, p. 435; ex Philippo, p. 436 sq.; ex Philippide, p. 438; ex Posidippo, p. 439 sq.; ex Phoenicide, p. 441—446; ex Sotade, p. 447 sq.; ex Timocle, p. 449—451; ex Xenarcho, p. 452. Haec omnia sunt graece et latine. Pag. 453—464: „Catalogus Comicorum graecorum è quibus excerpti sunt praecedentes versus. ... Nonnulli etiam loci quorundam praecedentibus adiecti sunt." Nonnullae sententiae sunt additae Alexidis versibus, p. 453 — 455; Antiphanis, p. 455 sq.; Diphili, p. 458; Menandri, p. 459—461; Philemonis, p. 462 sq. Pag. 465 legitur: „COMICORVM LATINORVM Sententiae, & ea quibus vsi sunt prouerbia. ... EX COMOEDIIS duorum qui extant, & ex comoediarum frag-

m̃tis eorum qui interciderunt. PVBLII SYRI MIMI. Pag. 467—553: Ex M. Accio Plauto sententiae; pag. 553—574: Ex P. Terentio sententiae. Pag. 575 sq.: ex Afranio; p. 577—580: ex Caecilio; p. 581: ex Naevio; p. 583: ex Sexto Turpilio; p. 585—633: Publii Syri sententiae. Pag. 634; Catalogus comicorum latinorum, è quibus excerpti sunt praecedentes; et 1 *f.* Index capitum, ad quae sententiae P. Syri referendae existimantur.

·1616, 8. Iac. Hertelii Bibliotheca quinquaginta vetustissimorum Comicorum, quorum integra Opera non extant. Graece et Latine, cum unius cuiusvis Poëtae vita et Platonii Fragmento de differentiis Comoediarum. Veronae MDCXVI. —— Hic est antecedentis collectionis a. 1561 titulus novus. Error autem est, quod in *Schoellii* libro: Geschichte der Griechischen Litteratur. Vol. I. p. (XXXIX) s. v. *Hertel*, 1. dicitur, ad aliam *Hertelii* et quidem gnomicam collectionem, quae primum a. 1561 prodiit (v. infra 4) spectans, verbis his: „Diese Sammlung wurde nachgedruckt zu Verona, 1616. 8. unter dem Titel: Bibliotheca L vetustissimorum comicorum."

1805, 8 mai. COMICORVM GRAECORVM FRAGMENTA quaedam. Curavit et notas addidit Robertus Walpole A. B. Trin. Coll. Cant. Cantabrigiae Typis academicis excudebat R. Watts. Veneunt apud J. Mawmann Londini et Bibliopolas Cantabrigiae. MDCCCV. —— 8 pp. praefixae; pag. 1—51 exhibentur fragmentorum textus graecus, p. 53—79 versiones latinae et anglicae; p. 81—115 Notae. Comicorum fragmenta tantum selecta hic continentur, vel oratione graeca, vel latine aut anglice versa. Sunt autem Cratini, p. 3; Eupolidis, p. 3—5; Platonis comici, p. 6 sq.; Pherecratis, p. 7; Alexidis, p. 8—11; Antiphanis, p. 12 sq.; Anaxandridis, p. 14 sq.; Aristophontis, p. 15—17; Ephippi, p. 18; Epicratis, p. 18—20; Eubuli, p. 21—23; Phoenicidis, p. 24 sq.; Philetaeri, p. 25; Timoclei, p. 26; Mnesimachi, p. 27; Xenarchi, p. 28 sq.; Machonis, p. 29—31; Theophili, p. 31; Menandri, p. 32—42; Philemonis, p. 43—49; Diphili, p. 50 sq. Versio latina est fragmentorum Cratini, p. 55; Eupolidis, p. 55 sq.; Platonis, p. 57 sq.; Antiphanis, p. 59; Anaxandridis, p. 60; Aristophontis, p. 61 (Pythagorista I. anglice, ex Observer Vol. VI. p. 32; Pythagorista II. ex Observer Vol. VI. p. 32; Pythagorista III. ex *Grotii* Exc. p. 548); Ephippi, p. 63; Epicratis, anglice p. 64 sq. (ex Observer Vol. VI. p. 38); Eubuli, p. 66 sq. (Baccho, Curvo sunt anglice versi, atque expressi ex Observer Vol. VI. p. 40 et 41; Chrysilla autem latine); Phoenicidae, p. 68 sq. anglice (ex Observer Vol. VI. p. 52); Timoclis, p. 70 sq. anglice (ex Observer Vol. VI. p. 58); Mnesimachi, p. 72. latine; Machonis, latine, p. 73; Menandri, anglice (ex Observer Vol. VI. p. 92. 95. 91); Diphili, anglice (ex Observer. Vol. VI. p. 97) p. 79 sq.

3) Bucolici poetae.

1821, 8 mai. Poetae bucolici graeci sive Theocriti, Bionis et Moschi quae supersunt cum notis variorum et suis edidit Thomas Briggs, A. M. Collegii Reg. olim socius. Cantabrigiae, typis ac sumt. acad. excud. Smith. MDCCCXXI. —— VI, 418 pp. 4 *Th.* 9 *Gr.* Orationi graecae adiecta est versio latina. Notae ex aliorum commentariis selectae, sed tantum *Gaisfordii*, *Schaeferi* et *Kiesslingii* nomina appellata sunt. Postea editor retractavit notas suas, *v.* supra *Gaisfordii* Poetas minores Vol. IV., ubi eius curae secundae leguntur. Imprimis iuventuti usui esse voluit editionem. *V.* etiam Bion, Moschus et Theocritus. I.

4) Gnomici poetae.

1507, 4. *Βιβλος ἡ γνωμαγυρικη.* In hoc volumine contenta: Alphabetum Graecum, regulae pronuntiandi Graecum. Sententiae Septem Sapientum. Opusculum de inuidia. Aurea carmina Pythagorae. Phocylidae poema admonitorium. Carmina Sibyllae *Erythreae* de iudicio Christi venturo. Differentiae vocum succincta tractatio. (*Curante Francisco Tissardo*) Parisiis MDVII. apud Aegidium Gormontium.

1512, 4. Sententiosa poëtarum vetustissimorum, quae supersunt, opera. Theognidis, Phocylidis, Pythagorae, Solonis, Tyrtaei, Naumachii, Callimachi, Mimnermi, Eveni, Rhiani, Eratosthenis, Panyasis, Lini, Menecratis, Posidippi, Metrodori, Simonidis. Graece, recognitore Alexandro. Apud Matthaeum Bolsecum Divi Ivonis Brittonum tutellaris numinis signum in vico scholarum Decretorum proferentem, bibliopolam Parisiensem, millesimo quin-

gentesimo duodecimo; undecimo calendas Ianuarias. MDXII.

1515, 8. —— *V.* supra Hesiodus. I. Aa) *β*) et Bb) 1) *α*).

1521, 8. Scriptores aliquot Gnomici, iis, qui graecarum litterarum candidati sunt, vtilissimi, quorum opuscula huic libro inserta. — Index autorum huius libri. Ex Aphthonii exercitamentis de fabula. Eiusdem de formicis et cicadis fabula. Ex Philostrati imaginibus de fabula. Aesopi vita cum fabulis per Maximum Planudem. Gabriae Graeci fabellae tres et quadraginta. Agapetus de officio regis ad Iustinianum Caesarem. Illustrium virorum sententiae quaedam philosophicae. Hesiodi Ascraei, poëtae vetustissimi, opera et dies. Eiusdem Theogonia et Aspis Herculis. Theognidis Megarensis sententiae elegiacae. Pythagorae carmina aurea. Phocylidis sanctissima praecepta carmine heroico, cum duobus epigrammatis in eundem. Poëtarum senarii. Basileae apud Joannem Frobenium MDXXI.

1553, 4. Sententiosa poëtarum vetustissimorum, quae supersunt, opèra: Theognidis, Phocylidis, Pythagorae, Solonis, Tyrtaei, Naumachii, Callimachi, Mimnermi, Eveni, Rhiani, Eratosthenis, Panyasidis, Lini, Menecratis, Posidippi, Metrodori, Simonidis. Graece. Paris., apud Adrianum Turnebum MDLIII. typis regiis.

(1561,) — 1569, 8. Theognidis Megarensis Sententiae elegiacae cum interpretatione et scholiis Eliae Vineti. Accesserunt et horum poëtarum opera sententiosa: Phocylidis, Pythagorae, Solonis, Tyrtaei, Naumachii, Callimachi, Mimnermi, Eveni, Rhiani, Eratosthenis, Panyasidis, Lini, Menecratis, Posidippi, Metrodori, Simonidis. Senariorum libellus. Omnia in usum scholarum collecta et ad verbum conversa per Iacobum Hertelium Curiensem. Adiecta est omnium versio latino carmine a diversis expressa. Basileae MDLXI. —— Maxime usus est Hertelius *Ioachimi Camerarii* Libro scholastico. Haec collectio gnomarum rep. est 1576, 1591, 1600, 1613, 1668, 1692.

1562, 8. Theognidis, Pythagorae, Phocylidis, Tyrtaei, Solonis et aliorum poemata, graece; item Homeri pugna ranarum. Singula reddita carmine latino a Hieronymo Osio. Witteb., Schwenck.

1564, — 1577, 8. *Τα των παλαιοτατων γνωμικα ποιηματα σωζομενα.* Vetustissimorum poëtarum opera sententiosa, quae supersunt. Phocylidis carmen, Solonis *γνωμικα*, Tyrtaei, Naumachii, Mimnermi, Callimachi, Rhiani, Eratosthenis, Panyasidis, Lini, Menecratis, Posidippi, Metrodori, Simonidis. His adiectae sunt Variorum poëtarum *γνωμαι μονοςιχοι.* Antverpiae, ex officina Christophori Plantini. MDLXIV. — MDLXXVII. —— In libri fronte ex Suida adducta sunt, quae ad vitam Gnomicorum pertinent. In altera autem editione accedunt Theognidis et Pythagorae carmina.

1565, 8. Poetarum vetustissimorum Opera sententiosa, quae supersunt. Graece. Antverpiae.

1576, 8. — Lips., apud Io. Rhambam. —— *V.* 1561 et 1591.

1579, 12. —— *V.* Theocritus. I. Aa).

1579, 8. Scriptorum veterum Graecae Comoediae illustres sententiae, prius ab Henrico Stephano, qui & singulas latine vertit, editae: nunc duplici insuper interpretatione metrica auctae, in Enchiridio collectae a Christiano Egenolpho. Francof., Sigism. Feyerabend MDLXXIX. —— „Has sententias Comicorum a Stephano collectas duplici latina Metaphrasi auxit et recudi fecit *Christianus Egenolphus*, Francof. 1579, 8.“ Haec leguntur in *Fabricii* Bibl. Gr. ed. Harles. Vol. II. p. 409. f.), sed non vera sunt. *Egenolphus* selegit tantum aliquot sententias ex Stephani (v. supra 1) Comici 1569) collectione, ut adfirmatur in Bibliothek der alten Litteratur u. Kunst, fasc. VIII. p. 99 sq.

1583, 8. Valentini Schoenbornii *ΓΝΩΜΑΙ Ποιητων.* Versus sententiosi, ex Graecorum poematis vetustis collecti, ad literarum ordinem digesti. Witebergae, apud Zacharium Lechmann. —— Rep. 1602.

1589, 8. Vetustissimorum poëtarum opera sententiosa *etc.* Tremonae.

1590, 8. *ΓΝΩΜΑΙ μονοςιχοι*, hoc est, Sententiae singulis versibus contentae, iuxta ordinem literarum, ex diuersis poetis. Pythagorae aurei carminis *καθημεριvης ὁμιλιας βιβλιον.* Lugduni apud Ioh. Tornaesium MDXC.

1590, 16. Sententiae graecae singulis versibus contentae iuxta ordinem literarum, ex diversis poetis. Item de formulis colloquiorum quotidianorum liber. Francof.

1591, 8. Epicae elegiacaeque minorum poëtarum Gnomae, graece et latine. Pythagorae, Phocylidis, Theognidis, Solonis, Naumachii, Callimachi, Eveni, Rhiani, Eratosthenis, Panyasidis, Lini, Menecratis, Posidippi, Metrodori, Simonidis, Antimachi. Addita in fine variantis scripturae notatio, correcta item multis in locis interpretatio latina. Opera Friderici Sylburgii. Francof. —— Mutato titulo haec collectio saepe repetita est. *V.* 1596, 1597, 1603, 1612, 1651, 1659, 1692, 1742.

1591, — 1600, 8. — Typis Lambergianis. —— *V.* 1561 et 1613.

1596, — 1597; 8. *ΓΝΩΜΟΓΡΑΦΟΙ.* Theognidis, Phocylidis, Pythagorae, Solonis et aliorum poemata gnomica multis in locis correcta, additaque variantis scripturae notatio. Opera Friderici Sylburgii. Apud Hieronymum Commelinum. —— *V.* 1591 et 1603.

1602, 8. — Witebergae, apud Zach. Schurerum. —— *V.* 1583.

1603, 8. — Francof., apud Joan. Rhodium. —— *V.* 1596 et 1612.

1612, 12. — Geneuae, apud Eustathium Vignon. —— *V.* 1603 et 1651.

1613, 8. — Typis Lambergianis. —— *V.* 1591.

1651, 12. *ΓΝΩΜΟΓΡΑΦΟΙ ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΜΕΓΑΡΕΩΣ ΓΝΩΜΑΙ. ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ποιημα νουθετικον ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ χρυσα ἐπη. ΣΟΛΩΝΟΣ γνωμαι.* THEOGNIDIS, PHOCYLIDIS, PYTHAGORAE, SOLONIS & aliorum POEMATA GNOMICA. *Multis in locis correcta, additoque* (?) variantis scripturae notatio. Opera Friderici Sylburgii. Ultrajecti, Ex *Officina* Joannis à Waesberge, Anno clɔlɔcLI. —— 4 *ff.* praefixa, 96 pp. oratio graeca; 4 *ff.* praefixa, 96 pp. versio latina. Bibl. sen. Lips. Rep. 1659. *V.* 1612.

1659, 12. — Ultrajecti. —— *V.* 1652 et 1692.

1668, 8. — Helmstadii. —— *V.* 1613 et 1692.

1674, — 1689, — 1691, 8. Veterum poëtarum Graecorum poëmata aut poëmatum ἀποσπάσματα selecta. Cura Io. Vorstii. Berolini. —— Rep. 1692, 1693, 1732.

1692, 12. — Ultrajecti. —— *V.* 1659 et 1742.

1692, 8. — Editio ultima, cui accesserunt horum poetarum vitae. Wratislav., typis Rudolphi Leonis. —— 462 pp. Haec editio erratis typographicis scatet. *V.* 1668.

1692, — 1693 (?), 8. — Francofurti ad Viadrum. —— *V.* 1674 et 1733.

1733, 8. — Aucta cura I. Ioach. Schroederi. Marburgi. —— *V.* 1692.

1742, 12. — Trajecti ad Rhenum. —— *V.* 1692.

1746, 8. *ἘΠΙΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.* Epicae et elegiacae sententiae minorum poetarum graecornm, Pythagorae, Phocylidis, Theognidis, Solonis et aliorum. Addita monosticha incertorum a Grotio collecta et nonnulla epigrammata moralia ex Anthologia. Graece et Latine. Venet., Occhi. MDCCXLVI.

1776, 8. Sententiosa vetustissimorum gnomicorum quorundam Poetarum Opera. Praefatus est Chr. Gottlob Heyne. Continentur in hoc volumine Pythagoreorum Aureum carmen. Varietatem lectionis notasque adiecit in usum scholarum edidit Eberhard Gottlob Glandorf. Lips., impensis Weygandi, 1776. — Sententiosa vetustissimorum gnomicorum quorundam poetarum Opera. Volumen secundum. Continentur in hoc volumine Solonis Fragmenta poetica. Denuo collegit, varietatem lectionis notas adiecit in usum scholarum edidit Franc. Arn. Fortlage. Lips., impensis Weygandi. MDCCLXXVI. —— XXXII, 194 pp., et 3 *ff.* index; 112 pp. 20 *Gr.*

1784, 8. *ΗΘΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ* sive GNOMICI POETAE GRAECI. Ad optimorum exemplarium fidem emendavit Rich. Franc. Phil. Brunck. Argentorati in bibliopolio Academico. MDCCLXXXIV. *In fine:* Argentorati typis Ioannis Henrici Heitz Academiae Typographi. Die XXIX. Martii MDCCLXXXIV. —— vj, 349 pp. 20 *Gr.* In ch. m. in 4. exemplaria raro occurrunt. *Brunckius* de sua collectione in praefatione p. V. docet haec: „Insunt huic editioni omnia, quae continet pars altera editionis Poëtarum minorum Graecorum Radulphi Wintertoni, Cantabrigiae excusae anno MDCLXXVII. praeter Orphei, vel nescio cujus id nomen mentiti, fragmenta tria, quae in Orphicorum editione Gesneriana legi satius visum est, ideoque removenda duxi. Sed horum in locum Cleanthis pulcherrimum Hymnum suffeci; insuperque Hesiodi Poëma ἠθικὸν, si quod aliud, huic collectioni addidi. Pseudo-Phocylidis carmen ex iisdem Regiis codicibus emendavi, qui Theognidem continent, quorum unus Hesiodum etiam habet. Alia quaecunque omnia Stobaei Florilegium servavit, ad scriptum co-

dicem Bibliothecae Regiae collata, longe emendatius quam antea in hoc libello exhibentur. Solonis inter veteres Sapientes praestantissimi non pauca solum fragmenta, sed quaecunque ad nostram aetatem pervenerunt et conquiri potuerunt, secundis curis limatiora in hanc collectionem intuli. In Comicorum vero sententiis, fragmenta aliquot, quorum partem tantum Wintertoni editio exhibet, integra dedi, ex auctoribus qui ea servarunt. — Latinam versionem plerisque horum carminum adjungi solitam, ut tironibus damnosam, doctoribus inutilem, consulto omisi. Ne tamen hic libellus omni utilitatis aut voluptatis fructu careret, quem capere possent qui literis graecis haud fuerunt imbuti, sententias & fragmenta ab Hugone Grotio, aliisque summis viris eleganti carmine latino reddita singulis graecis subjeci. Notas addidi breves, criticas fere & graecae lectionis constitutionem spectantes Leguntur Theognis, graece, p. 1—49; Theognidis sententiae, quae apud Stobaeum sunt ab Hugone Grotio latinis versibus redditae, p. 50 — 57; Callini elegia, p. 58, Tyrtaei elegiae tres p. 59—63; Callini elegia interprete Hugone Grotio, p. 64; Tyrtaei elegia II. et III. interprete H. Grotio p. 65—67; Mimnermi fragmenta, p. 68 — 70; Mimnermi quae apud Stobaeum sunt interprete H. Grotio p. 71 sq.; Solonis fragmenta, graece p. 73—84; Solonis quae sunt apud Stobaeum interprete H. Grotio, p. 85—90; Phocylidis fragmenta, p. 91—92; Phocylidis quae apud Stobaeum sunt, H. Grotio interprete, p. 93; Simonidis fragmenta, p. 94—100; Simonidis quae apud Stobaeum sunt H. Grotio interprete, p. 101—106; Pythagorae aurea carmina, graece, p. 107—109; Aurei Pythagorae versus qui apud Stobaeum sunt, interprete Hugone Grotio, p. 110—111; Phocylidis carmen, graece, p. 112—119; Pseudo-Phocylidis versus, qui apud Stobaeum sunt interprete Hugone Grotio, p. 120—121; Naumachii nuptialia monita, graece, p. 122—124; Naumachii nuptialia monita H. Grotio interprete, p. 125—127; *Lini* fragmenta duo, graece et latine, H. Grotio interprete, p. 128 et 129; Panyasidis fragmenta tria graece, p. 130 sq.; Rhiani fragmentum, graece, p. 131; Eueni Parii fragmenta quinque, graece, p. 132; Callimachi fragmenta tria, graece, p. 133; Eratosthenis fragmentum, graece, p. 134; Menecratis fragmenta duo, graece, p. 134; Posidippi fragmentum, p. 135; Metrodori fragmentum, graece, p. 135; Panyasidis fragmentum, latine, H. Grotio interprete, p. 136; Rhiani carmen, latine, interprete H. Grotio, p. 137; Eueni fragmenta quatuor, latine H. Grotio, p. 138; e Callimachi elegia fragmentum ab H. Grotio conversum; Eratosthenis fragmentum, latine, H. Grotio interprete, p. 139; Posidippi et Metrodori de vitae incommodis et commodis carmina interprete Raymundo Cunichio, p. 139 - 140; Cleanthis hymnus, graece, p. 141—142; latine Jacobo Duporto interprete, p. 143 sq.; Traduction de l'hymne de Cleanthe par Mr. de Bougainville, p. 145 sq.; Inno di Cleante a Giove tradotto in versi italiani da Girolamo Pompei, p. 147—149; Hesiodi opera et dies graece, p. 150—177; Sententiae ex Hesiodi operibus et diebus excerptae a Joanne Stobaeo latinis versibus redditae ab H. Grotio, p. 178—182. *Κωμικων τινων παλαιων γνωμαι*, graece, p. 183—202; et sunt quidem: Alexidis, p. 183; Amphidis, p. 184; Anaxandridis, p. 184; Antiphanis, p. 185—187; Apollodori, p. 187 sq.; Diphili, p. 188 sq.; Menandri, p. 189—194; Philemonis, p. 194—197; Diodori, p. 197; Eubuli, p. 197 sq.; Hipparchi, p. 198; Cratetis, p. 198 sq.; Nicostrati, p. 199; Pherecratis, p. 199; Philippi, p. 199 sq.; Philippidis, p. 200; Sotadis, p. 200; Eriphi, p. 201; Posidippi, p. 201; Timocratis, p. 201 sq.; Clearchi, p. 202; Versio latina, ex Alexide, p. 203; ex Amphide, p. 204; ex Anaxandride, p. 204; ex Antiphane, p. 204—206; ex Apollodoro, p. 206—207; e Diphilo, p. 207 sq.; e Menandro, p. 208—212; e Philemone, p. 212—215; e Diodoro, p. 216; ex Eubulo, p. 216; ex Hipparcho, p. 216; e Cratete, p. 217; e Nicostrato, p. 217; e Pherecrate, p. 217 sq.; e Philippo, p. 218; e Philippide, p. 218; e Sotade, p. 218; ex Eripho, p. 219; e Posidippo, p. 219; e Timocle, p. 219 sq.; e Clearcho, p. 220. *Γνωμαι μονοστιχοι εκ διαφορων ποιητων κατα κεφαλαια συντεταγμεναι*, p. 221—247; eaedem Sententiae singulis versibus contentae ex diversis poetis, latine, p. 248 — 272. Deinde exhibentur p. 273—349: In Poetarum hoc volumine contentorum Sententias variae lectiones, notae et emendationes. Conf. Bibliothek der alten Litteratur u. Kunst. fasc. I. p. 167—180. *V.* 1817.

1815, 12. Poetae graeci gnomici. *Graece.* Ad fidem optimorum librorum editi. Lips., sumtib. et typis Caroli Tauchnitzii 1815. —— II, 190 pp. 12 *Gr.*, nunc 4 *Gr.*, ch. mel. 12 *Gr.* Hanc editionem, ex *Brunckii* collectione expressam, diligentissime curavit *Gf. H. Schaefer*, eadem continet, quae Brunckianae collectio.

Leguntur tantum graece Theognis, p. 1—53; Callinus, p. 54; Tyrtaeus, p. 55—59; Mimnermus, p. 60—62; Solon, p. 63—75; Phocylidis, p. 76 sq.; Simonides, p. 78—85; Pythagoras, p. 86—88; Phocylides, p. 89—97; Naumachius, p. 98—100; Linus, p. 101; Panyasidis, p. 102 sq.; Rhianus, p. 103 sq.; Euenus, p. 105; Callimachus, p. 106; Eratosthenes, p. 107; Menecratis, p. 107; Posidippus, p. 108; Metrodorus, p. 108 sq.; Cleanthes, p. 110 sq.; Hesiodus, p. 112—139; *Κωμικων τινων παλαιων γνωμαι*, p. 140 sqq., et quidem: Alexis, p. 140 sq.; Amphis, p. 141; Anaxandrides, p. 141 sq.; Antiphanes, p. 142—144; Apollodorus, p. 144 sq.; Diphilus, p. 145 sq.; Menander, p. 146—152; Philemon, p. 152—155; Diodorus, p. 156; Eubulus, p. 156; Hipparchus, p. 156 sq.; Crates, p. 157; Nicostratus, p. 158; Pherecrates, p 158; Philippus, p. 158; Philippides, p. 158 sq.; Sotades, p. 159; Eriphus, p. 159; Posidippus. p. 160; Timocles, p. 160 sq.; Clearchus, p. 161; *Γνωμαι μονοστιχαι εκ διαφορων ποιητων κατα κεφαλαια συντεταγμεναι*, p. 162—190.

1817, 12 mai. Gnomici poetae graeci. Nova editio accurata in usum praelectionum academicarum et scholarum. Lips., sumtib. I. A. G. Weigelii, Lugd. B., ap. S. et J. Luchtmans. 1817. —— II, 144. 4 *Gr.* Etiam hanc editionem ex Brunckiana exprimi fecit Gf. H. Schaefer. Exhibentur graece Theognis, p. 1—38; Callinus, p. 39; Tyrtaeus, p. 40—43; Mimnermus, p. 44—45; Solon, p. 46—55; Phocylides, p. 56; Simonides, p. 57—62; Pythagoras, p. 63—65; Phocylides, p. 66—71; Naumachius, p. 72—74; Linus, p. 75; Panyasis, p. 76; Rhianus, p. 77; Euenus, p. 78; Callimachus, p. 79; Eratosthenes, p. 80; Menecrates, p. 80; Posidippus, p. 81; Metrodorus, p. 81; Cleanthes, p. 82 sq.; Hesiodus, p. 84—104; *Κωμικων τινων παλαιων γνωμαι*, p. 105 sqq., et quidem: Alexis, p. 105; Amphis; Anaxandrides, p. 106; Antiphanes, p. 107 sq.; Apollodorus, p. 108 sq.; Diphilus, p. 109 sq.; Menander, p. 110—114; Philemon, p. 114—117; Diodorus, p. 117 sq.; Eubulus, p. 118; Hipparchus, p. 118; Crates, p. 118 sq.; Nicostratus, p. 119; Pherecrates, p. 119; Philippus, p. 120; Sotades, p. 120; Eriphus; Posidippus, p. 121; Timocles, p. 121 sq.; Clearchus, p. 122; *Γνωμαι μονοστιχοι εκ διαφορων ποιητων κατα κεφαλαια συντεταγμεναι*, p. 123—144.

1817, 8. *ΗΘΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ* sive GNOMICI POETAE GRAECI. Ad optimorum exemplarium fidem emendavit Rich. Franc. Phil. Brunck. Editio nova correcta notisque et indicibus aucta. Lips., sumtibus Gerh. Fleischer jun. 1817. —— VIII, 368 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.* In hac nova editione (*v.* 1784), quam etiam *Schaeferus* édidit, notae textui graeco subiectae sunt. Exhibentur singuli scriptores eodem ordine quo in priore editione sic: Theognis, p. 1—78; latine, p. 79—86; Callinus, p. 87 sq.; Tyrtaeus, p. 89—94; eorundem Hugonis Grotii versio, p. 95—98; Mimnermus, p. 99—101; versio eiusdem latina, p. 102 sq.; Solonis fragmenta, p. 104—118; versio latina, p. 119—124; Phocylides, p. 125 sq.; eiusdem versio latina, p. 127; Simonides, p. 128—137; versio eius latina, p. 138—144; Pythagorae aurea carmina, p. 145—148; versio latina, p. 149—151; Phocylides, p. 152—172; versio latina, p. 173—175; *Naumachii* praecepta connubilia, p. 176—180; versio eorum latina, p. 181—183; Linus, p. 184; versio latina, p. 185; Panyasis, p. 186 sq.; Rhianus, p. 188 sq.; Euenus, p. 190 sq.; Callimachi fragmenta, p. 192 sq.; Eratosthenis fragmentum, p. 194; Menecratis fragmenta, p. 194; Posidippi fragmentum, p. 195 sq; Metrodori fragmentum, p. 196; Panyasidis interpretatio latina, p. 197; Rhiani versio latina, p. 198; Eueni versio latina, p. 199; Callimachi fragmenti versio, p. 200; Eratosthenis fragmenti versio latina, p. 200; Posidippi et Metrodori carminum interpretatio latina, p. 201 sq.; Cleanthis hymnus, p. 203 sq.; eius versio latina, p. 205 sq.; eius versio gallica, p. 207 sq.; versio eius italica, p. 209—211; Hesiodi opera et dies, p. 212—249; Sententiae ex Hesiodi operibus et diebus excerptae, latine, p. 250—254; *Κωμικων τινων παλαιων γνωμαι*, et quidem Alexidis, p. 255 sq.; Amphidis, p. 256; Anaxandridis, p. 256 sq.; Antiphanis, p. 257—259; Apollodori, p. 259 sq.; Diphili, p. 260 sq.; Menandri, p. 261—267; Philemonis, p. 267—272; Diodori, p. 272; Eubuli, p. 273; Hipparchi, p. 274; Cratetis, p. 274 sq.; Nicostrati, p. 275; Pherecratis, p. 275; Philippi, p. 275 sq.; Philippidis, p. 276; Sotadis, p. 276 sq.; Eriphi, p. 278; Posidippi, p. 278 sq.; Timoclis, p. 279 sq.; Clearchi, p. 281. Comicorum quorundam veterum sententiae, latine, p. 282—299; *Γνωμαι μονοστιχοι εκ διαφορων ποιητων κατα κεφαλαια συντεταγμεναι*, p. 300—331; Sententiae singulis versibus contentae ex diversis poetis, p. 332—356; p. 357 sqq. Indices.

1823, 32. *ΘΕΟΓΝΙΣ*, *ΤΥΡΤΑΙΟΣ*, *ΣΟΛΩΝ*, *ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ*, *ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ*, *ΦΩΚΥΛΙΔΗΣ*, κ. τ. λ. POETAE GRAE-

CI GNOMICI. Curante I. Fr. Boissonade. Paris., apud Lefevre bibliopolam MDCCCXXIII. —— XIV, 300 pp. Pertinet ad *Boissonadii* Syllogen poetarum. Editor de hac editione docet in praefatione p. X sqq. haec: „In edendis hisce poetis non mihi repetendam sumsi Brunckianam editionem; quod consilium, qui viro doctissimo et κριτικωτάτῳ placuerit, vix intelligere possum. Brunckiana, in Theognide praesertim, recensio prorsus fuit negligenda, adeo pro libitu fragmentorum lectionem mutavit. Recensionem superiorum editorum praecipue exhibui, usus insuper optima Bekkeri editione, qui Theognidem versibus CLIX e codice Mutinensi auxit *etc.* Supplementum illud, quod in Gallia primus edo, Suidae firmat testimonium referentis παρεσπαρμένας esse Theognidis μωρίας και παιδικούς ἔρωτας. —— Hesiodi Ἔργα, quae Brunckius Gnomicis inseruit, resecui; nam olim integer a me edetur Hesiodus. Resecui et Cleanthis Hymnum, serius addendum Callimacheis; ac e Soloneis nonnulla quae videbantur aliena, ut et Epigrammata paucula quibus proprius erit in Anthologia locus. Aliquot autem additis fragmentis, Simonidem feci paulo quam Brunckius auctiorem, et Panyasidem, Evenumque.“ Quae hac collectione continentur, sunt: Theognis, p. 1—72; Callinus, p. 73—76; Tyrtaeus, p. 77—84; Mimnermus, p. 85—90; Solon, p. 91—106; Phocylides, p. 107—123; Simonides, p 125—138; Pythagoras, p. 139—144; Naumachii praecepta connuptialia, p. 145—150; Linus, p. 151—154; Panyasis, p. 155—158; Rhianus, p. 159 sq.; Euenus, p. 163 sqq.; Eratosthenes, p. 167 sqq.; Alexis, p. 170 sq.; Amphis, p. 172; Antiphanes, p. 174 sqq.; Apollodorus comicus, p. 179 sq.; Diodorus Sinopeus comicus, p. 180 sq.; Diphilus, p. 181 sq.; Eriphus, p. 182; Eubulus, p. 183; Hipparchus, p. 184; Crates, p. 185 sq.; Menander, p. 187—193; Nicostratus, p. 194; Posidippus, p. 195; Sotades, p. 196; Timoleon, p. 197; Pherecrates, p. 199; Philemon, p. 199—205; Philippus Atheniensis, p. 206; Philippus comicus, p. 207; Γνωμαι μονοστιχοι, p. 208 sqq. Haec omnia exhibentur tantum graece. Κωμικων τινων παλαιων γνωμαι incipiunt, ut apparet, p. 170 sqq.; Notae *Boissonadii* p. 245 sqq.

5) Carmina cyclica.

aa) *Omnia.*

1825, 8 mai. De Cyclo Epico Poetisque Cyclicis commentatio philologica, ab illustrissimo philosophorum ordine in academia Borussica Rhenana praemio ornata, quam ad summos in philosophia honores ab eodem ordine legitime impetrandos retractavit Franciscus Wüllner. Accedunt Excerpta ex Procli Chrestomathia et fragmenta aliquot cyclicorum carminum. Monasterii, ex officina typographica Coppenrathiana. MDCCCXXV. 8. —— VI, 98 pp.

1829, 8. De Cyclo Graecorum epico et Poetis cyclicis scripsit, eorum fragmenta collegit et interpretatus est Carolus Guilielmus Müller. Cum tabula [Iliaca] lapidi inscripta. Lipsiae sumptibus Augusti Lehnholdi. MDCCCXXIX. —— XVI, 188 pp. et 1 tabula. Huius libri maximi aestimandi pars prima agit: De epici cycli natura et historia; pars secunda: De carminibus in cyclum receptis eorumque fragmentis; Excursus primus: de versibus spondaicis; Excursus secundus: De tabula Iliaca. Conf. *Iahnii* Annal. Vol. XIII. p. 240 sqq. ephem. schol. litter. 1831. no. 7. 8. Conf. ib. no. 9. p. 67 sqq. ubi legitur dissertatio inscr.: Homer und die kyklischen Dichter.

bb) *Singula.*

1a) Carmina cypria.

1828, 8. De carminibus Cypriis commentatio. Scripsit Rud. I. F. Henrichsen. Havniae MDCCCXXVIII. Typis excudebat I. H. Schultz. —— 112 pp. 14 *Gr.* Conf. de hoc libro *Ahrensii* censuram in *Iahnii* Annal. 1830. Vol. XIII. p. 183—202; aliam in Zeitschrift f. d. Alterthumswissenschaft 1834. no. 3 sqq. et *Osannum* in ephem. inscr.: Hermes. Vol. XXXI. p. 214—220. ephem. litter. Halens. 1830.

2b) Thebaidis reliquiae.

1830, 8 mai. Thebaidis Cyclicae Reliquiae. Disposuit et commentatus est Ernest. Ludovicus de Leutsch. Gottingae, sumtibus Dieterichianis MDCCCXXX. —— VI, 81 pp., et 1 p.: Addenda et Corrigenda. 12 Alia emendanda proposuit editor ipse in ephem. litter. schol. 1831, II. no. 57.

6) Tragici poetae.

aa) *Omnes.*

1825 — 1831, 8 mai. Poetae scenici Graecorum. Recensuit et annotationibus siglisque metricis in margine scriptis instruxit F. H. Bothe. Lips., Hahn. X Voll. — V. *Vol. I.*: Euripidis fabulae IX priores. 1825. Hecuba, Orestes, Medea, Phoenissae, Alcestis, Hippolytus, Androma-

che, Supplices, Iphigenia Aulide. — *Vol. II.* Euripidis fabulae X posteriores. 1826. Bacchae, Cyclops, Electra et Danae, Helena, Ion, Heraclidae, Hercules furens, Iphigenia Taurica, Rhesus, Troades. — *Vol. III.* Sophoclis fabulae. Pars I. 1827. Ajax, Electra, Oedipus Rex. — *Vol. IV.* Sophoclis fabulae. Pars II. 1828. Antigone, Oedipus Coloneus, Trachiniae, Philoctetes. — *Vol. V.* Aristophanis Comoediae. Pars I. 1828. Ranae, Plutus, Pax. — *Vol. VI.* Aristophanis Comoediae. Pars II. 1829. Acharnenses, Vespae, Aves. — *Vol. VII.* Aristophanis Comoediae. P. III. 1829. Equites, Lysistrata, Ecclesiazusae. — *Vol. VIII.* Aristophanis Comoediae. P. IV. 1830. Thesmophoriazusae, Nubes. — *Vol. IX.* Aeschyli Tragoediae. Vol. I. 1831. Prometheus vinctus, Supplices, Septem adversus Thebas, Persae. — *Vol. X.* Aeschyli Tragoediae. Vol. II. 1831. Agamemnon, Choephorae, Eumenides. —— 15 *Th.* 14 *Gr.*

1830, 4. Poetae scenici Graeci. Accedunt perditarum fabularum fragmenta. Recognovit et praefatus est Guil. Dindorfius. Lips., in libr. Weidmannia. —— 6 *Th.* Hoc unum volumen comprehendit Aeschylum; Sophoclem, Euripidem et Aristophanem, adiectis eorum fragmentis. Harum duarum collectionum titulus non quadrat. Scenici poetae fuerunt etiam ii comici, quorum fabulae tantum in fragmentis extant, et non solum tragici poetae et Aristophanes.

bb) *Delectus.*

1752, — 1779, — 1801, — 1827, 8. *ΠΕΝΤΑΛΟΓΙΑ* sive Tragoediarum Graecarum Delectus: cum Adnotatione Iohannis Burton. Oxonii, Fletcher. 1758. — Editio altera, cui observationes, Indicemque Graecum longe auctiorem et emendatiorem adjecit Thomas Burgess, A. B. et C. C. C. Oxonii, e typographeo Clarendoniano. 1779. — Oxon. 1801, Lond., Rivington. *II Voll.* —— 10 *sh.* 6 *d.* Hic Delectus complectitur Sophoclis Oedipum Tyrannum, Oedipum Coloneum atque Antigonem, Euripidis Phoenissas, atque Aeschyli Septem ad Thebas. Editio prior correctissime impressa est; occurrunt enim tantum quinque errata in accentibus.

1779*, 8 et 4. —— *V.* supra s. v. Aeschylus. I. Bb).

1787, 8. Tetralogia dramatum graecorum. —— *V.* supra s. v. Aeschylus. I. Cc) 7).

1794, 8. Tragoediarum Delectus: in Scholarum Usum. Edidit et illustravit Gilbertus Wakefield. Vol. I. Hercules Furens, Alcestis, Euripideae: et Trachiniae, Sophoclea. — Vol. II. Ion, Euripidea: Philoctetes, Sophoclea: et Eumenides, Aeschylea. Lond., Egerton. MDCCXCIV. *II Voll.* —— 14 *sh.* *Wakefieldi* commentarius magni habetur.

1818, 8. Griechisches Theater für Gymnasien, mit einigen Erläuterungen von E. P. Renninger. Riga. *II Voll.* —— Hoc delectu continentur Euripidis Iphigenia Aulica et Taurica, atque Sophoclis Oedipus Tyrannus et Antigone.

1829, 8. Pentalogia graeca. *etc.* Quinque scilicet Dramata de celeberrima Thebaide Scripta etc. Lond. —— *V.* supra s. v. Aeschylus. I. Cc) 2).

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Gnomici.

1575, 4. VETERVM GRAECORVM ET ETHICORVM POETARVM. Theognidis. Pythagorae. Phocylidis & Solonis *χλασμάτων*. Translatio latina & metrica, in qua vocabula latina graecis, quantum in versibus fieri potest, aptè respondent. Item Regulae bonorum morum. Avtore M. Antonio Mokero publico Poësios in Academia Erphordiana, & ibidem in Paedagogio Coenobij Augustiani Professore. Erphordiae Esaias Mechler excudebat. Anno M. D. LXXV. —— 44 *sign.* et *cust.* *ff.*

B. germanicarum.

1) Bucolici.

1782, 8. Gedichte aus dem Griechischen übersetzt von Ch. Graf zu Stollberg. Hamburg, Bohn. —— 1 *Th.* 4 *Gr.*

1784, 4. Arethusa oder die bukolischen Dichter des Alterthums. Erster Theil. Berlin, Unger. —— Pag. 1—55 praemissum est: Versuch über das bukolische Gedicht. Rep. 1806.

1793, 8. Analekten oder Blumen, Phantasien und Gemälde aus Griechenland, übersetzt von C. Ph. Conz. Leipz.

1800, 8. Blüthen griechischer Dichter. Uebersetzt von K. F. L. von Seckendorff. Weimar, Gaedicke. —— 20 *Gr.*

1806 — 1810, 8. ARETHUSA oder die bukolischen Dichter des Alterthums. *Erster Theil.* Berlin, bei J. F. Unger. 1806. — *Zweiter Theil.* ib. 1810. —— 1 *f*, 278 pp., 1 *f.* index idyllarum versarum, et 1 *f.* corrigenda; 1 *f.*, XXVIII, VI, 384 pp. Pag. 1 — 46 praemissum est: Versuch über das bukolische Gedicht; p. 47 — 55 Theocriti vita, p. 55 — 58 eiusdem carmina minora, germanice versa, p. 59 — 192: Theocriti idyllia, germanice; p. 193 — 219 Bionis carmina, praemissa Bionis et Moschi vita: p. 221 — 244 Moschi carmina; p. 245 — 262 Notae exhibentur, deinde p. 263 — 278: Nachträge zu dem Versuche über das bukolische Gedicht. Voluminis II. praefatio comprehendit inprimis emendationes ad volumen I. et II. Tum p. 1 — 34 leguntur: Nachträge zu dem Versuche über das bukolische Gedicht; p. 35 — 96 germanice et metrice versa sunt Virgilii eclogae X. Deinde exhibetur p. 97 sqq. Anhang über den deutschen Versbau; in hac dissertatione leguntur germanice versa aliorum poetarum graecorum carmina, et quidem Anacreontis: Odarion auf den Eros p. 165; auf den Frühling, p. 166; Eros Nachtbesuch, p. 167; auf die Rose, p. 168; der Schmauss, p. 169; an Bathyllos, p. 170; auf seine Geliebte, p. 170; auf die Weiber, p. 172; Anakreons Taube, p. 173; auf ein Mädchen, p. 174; auf den Frühling, p. 175; Sapphonis: Ode an Aphrodita, p. 177; Pindari: Olympische Hymnen II. auf Theron, p. 181 sqq.; IV. auf Psaumis, p. 200 sqq.; VI. auf Agesias, p. 204 sqq.; Pythische Hymnen III. auf Hieron, p. 221 sqq.; VI. auf Xenokrates, p. 239 sqq.; Nemeische Hymnen VI. auf Alkimidas, p. 249 sqq.; VIII. auf Deinis und Megas, p. 259 sqq.; Isthmische Hymnen III. auf Melissos, p. 270 sqq.; IV. auf denselben, p. 274 sqq.; V. auf Phylakidas, p. 288 sqq.; VI. auf denselben, p. 299 sqq.; VIII. auf Kleandros, p. 310 sqq.; Sophoclis: Chorgesang aus Antigone, p. 326 sqq.

1821, 8. Die Lyra. Eine Sammlung von Uebersetzungen aus dem klassischen Alterthume nebst Beyträgen zur Vervollkommnung der Uebersetzungskunst. Herausgegeben von F. Lindemann. Erstes Bändchen. Meisen, Gödsche. 1821. —— XXIV, 177 pp. 20 *Gr.* Hoc primum volumen, quod solum est, metro orationis graecae continet has versiones: Auf die Befreiung Athens (per Harmodium et Aristogitonem), p. 1 sqq.; Der Krieger, von Hybrias aus Kreta, p. 4 sqq.; Der Mensch, aus des Sophocles Antigone 332 sqq., p. 6 sqq.; Meleagers Idyll auf den Frühling, p. 9 sqq.; Das Frühlingsfest (ab Athenaeo servatum fragmentum), p. 11 sq.; Sapphonis odae: an die Aphrodite, atque: an die Geliebte, p. 12 sqq.; Hektors Abschied von Andromache (ex Iliade VI. 464 sqq.), p. 17 sqq.: Chor aus den Trachinierinnen des Sophokles (821 sqq.), p. 21 sqq.; Gesang der Erinnyen aus den Eumeniden des Aeschylos (364 sqq. ad textum ab F. Thierschio emendatum), p. 26 sqq.; Der Trinker von Bakchylides (Scolium), p. 33 sqq.; An die Nachtigall (ex Aristophanis Avibus 209 sqq.; anapaestico metro), p. 35 sqq.; An die Muse des Hains (ex iisdem Avibus 736 sqq.), p. 39 sqq.; An die Wolken (ex Aristophanis Nubibus 275 sqq.), p. 43 sqq.; Die Fahrt über den See der Unterwelt (ex Aristophanis Ranis 180 sqq.) p. 48 sqq.; Aus des Sophokles Antigone, freie Nachbildung, ein Bruchstück und Versuch, griechische Tragoedien in deutschen Reimversen wieder zu geben, p. 61 sqq.; Ueber Homers Margites, nebst den vorhandenen Bruchstücken und zwey neu aufgefundenen Versen (hos duos versus reperit Lindemann in codice msto Berolin., quo Grammatici latini continentur); Sophokles Elektra, p. 89 — 177.

1822, 8. Die Weisen von Hellas als Sänger oder Blumen griechischer Lyrik, Elegie und ethischer Dichtkunst. Aus Bruchstücken verlorner Werke, übersetzt und erläutert von G. Ch. Braun. Mainz, Kupferberg. —— VI, 344 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Sapientes sunt vates sive poetae, quorum reliquias Braunius interpretatus est. Sunt autem Tyrtaei, Callini, Solonis, Mimnermi, Archilochi, Stesichori, Alcmanis, Sapphonis, Alcaei, Ibyci, Simonidis, Bacchylidis, Cleanthis aliorumque hymni, Pythagorae aurea carmina, Scolia, atque Excerpta ex Tragicis et comicis poetis. Cuiusvis poetae reliquiis praemissa est brevis vita, atque adnexae sunt notae, quibus verba et sententiae illustrantur. Versiones nonnullarum reliquiarum interpres etiam ex aliorum interpretationibus selegit; suas autem metro orationis graecae composuit. *V.* 1826.

1826, 8. Die elegischen Dichter der Hellenen nach ihren Ueberresten übersetzt und erläutert von W. E. Weber. Frankf. am Main, Verlag der Hermannschen Buchh. 1826. —— XX, 786 pp. et 1 *f.* Corrigenda. 3 *Th.* Quae hic versa habentur, sunt: Callini elegia, p. 3 — 6; Asius, p. 7; Archilochi fragmenta, p. 8—12; Tyrtaeus, p. 13 — 28; Anonymi sententia,

p. 29; Mimnermus, p. 30 — 38: Solon, p. 39—62; Stesichori fragmentum, p. 63; Anacreontis carmen („Ferne mit ihm etc.“), p. 64; Xenophanes, p. 65—72; Theognis, p. 73 sqq.: Phocylides, p. 237; Aesopus, p. 238; Simonides, p. 239—244: Aeschyli sententiae duo, p. 245; Melanthios, p. 245; Anonymorum sententiae, p. 246; Ion Chius, p. 247 —250; Euenus, p. 251—253; Dionysius, p. 254—256; Euripidis: Klage der Andromache, p. 257 sq.; Socratis sententiae duae, p. 259; Critias, p. 260—265; Antimachus, p. 266; Aristotelis sententiae, p. 267; Crates, p. 268 sq.; Pancrates, p. 270; Anonymorum sententiae, p. 271: Philetas, p. 272 — 277; Hermesianax, p. 278—288; Phanocles, p. 289—292; Alexander Pleuroneus, p. 293—298; Posidippus, p. 299 sq.; Metrodorus, p. 301 sq.; Hedyle, p. 303; Callimachi sententiae selectae, p. 304—312; eiusdem elegia in Berenicis comam, p. 313 — 322; eiusdem hymnus in Palladem, p. 323—337; eiusdem reliquiae elegiarum heroicarum, p. 338—344; eiusdem reliquiae incertarum elegiarum, p. 345—349; Eratosthenis sententiae, p. 350; Menecratis sententia, p. 351; Cleon, p. 352; Agathyllus, p. 353; Butadis sententia, p. 354; Simylus, p. 355; Parthenii sententiae elegiacae, p. 356 sq.: Philo, p. 358—360; Andromachus Cretensis, p 361—378; Lucillius, p. 379—382; Luciani sententiae elegiacae, p. 383 — 389. Anonymorum sententiae, p. 390—393; Iulianus, p. 394 sq.; Agathias, p. 396—402; Paulus Silentiarius, p. 403—405; Macedonius. Deinde legitur Historia elegiae, p. 407—441; quam sequuntur Animadversiones in singulas poetarum reliquias, p. 442 —786, quibus autem brevis notitia vitae cuiusvis poetae praeit. His notis vel res, vel sententiae singulae bene illustrantur.

1826, 8. Die Weisen von Hellas *etc.* Zweite mit den Sprüchen des Phocylides vermehrte Ausgabe. Mainz, Kupferberg. —— 20 *Gr.* V. 1822.

1828, 8. Blüthen der Poesie aus Hellas und Italien, übersetzt, erläutert und mit Abhandlungen über klassische und romantische Dichtkunst und Dichter begleitet von Jan Pol und K. G. Korte. Essen, Bädecker. —— 16 *Gr.*

C. gallicarum.

1730, 4. Le théâtre des Grecs, par le Père Brumoy. à Paris. *III Voll.* —— Cum figg. Haec editio non magni habetur. Rep. 1732, 1749, 1763 et 1817.

1732, 8. — à Amsterdam. *VI Voll.* —— *V.* 1730.

1749, 12. Le theatre des Grecs, par Brumoy. à Paris. *VI Voll.* —— *V.* 1730 et 1817.

1763, 12. — à Paris. *VI Voll.* —— Haec editio magni aestimatis notis *Fleurianii* locupletata est. *V.* 1730.

1785—1789, 8. Théatre des Grecs, par le P. Brumoy. Nouvelle édition, enrichie de très belles gravures et augmentée de la traduction entière des pièces grecques dont il n'existe que des extraits dans toutes les éditions précédentes, et de comparaisons, d'observations et de remarques nouvelles, par *De Rochefort*, *du Theil* et *Prévost*. Paris. *XIII Voll.* —— 50 *fr.*, ch. mel. 76 *fr.*, ch. membr. 120 *fr.*, et ch. membr. in 4. 250 *fr.* Editor huius novae editionis, qui etiam Aristophanem convertit, est *A. Ch. Brotier*. V. Aeschylus, Aristophanes, Euripides et Sophocles.

1817, 12. Le theatre des Grecs, par le P. Brumoy. Edition nouvelle. Paris. *IV Voll.* —— Hanc novam editionem, quae nihil nisi Brumoii versionem continet, cum notis suis edidit *Raoul-Rochette*.

1820 — 1825, 8. Le Théatre des Grecs; par le P. Brumoy. Seconde édition complète, revue, corrigée et augmentée de la traduction d'un choix de fragmens des poètes grecs tragiques et comiques. Par M. Raoul-Rochette. à Paris, chez veuve Cussac. *XVI Voll.* —— Cum figg. 96 *fr.*, ch. membr. 192 *fr.*, ch. membr. m. 288 *fr.* Conf. de hac editione: Examen de la seconde édition du théâtre des Grecs du P. Brumoy, par *Andrieux*. Paris, Rignoux. 1824, 8.

D. anglicarum.

1802, 8. Miscellaneous Translations and Imitations of the minor Greek Poets, by S. B. Morrit. London.

E. ungaricarum.

1804, 8. Pindarus, Alceus, Sapho, Stesichorus, Ibycus, Anakreon, Bachilides, Simonides, Alkmán, Archilokus. f. Fábchich Jos. Györb.

III. *Illustrantia Poetas scripta.*

( ) Delle tragedie greche libri quatro. Napoli 1833, 12.

C. *Aurivillius:* De Carmine epico; disputatio acad., praeside I. Nic. Hageman. Upsal., 1753, 4.

Nic. *Bach:* Ueber den Ursprung und die Bedeutung der elegischen Poesie bei den Griechen. —— *V.* Allgem. Schulzeit. 1829. II. no. 133—136.

— —: Abhandlung über die erotische Elegie der Hellenen. —— *V.* ib. 1823. II. no. 71. 72. 73.

E. H. *Barkeri* Epistola ad Th. Gaisfordium: de Fragmentis Poetarum Minorum graec. a Th. Gaisfordio editis. —— *V.* Classical Journal. No. XXIV. p. 410 — 415. XXV. p. 169 — 177; XXVI. p. 381 — 394. XXVIII. p. 285 — 289; XXX. p. 216 — 220; XXXII. p. 217 — 224. XXXIV. p. 323—326. Tractantur inprimis Simonides no. XXVI. p. 382—389; 390. 393. no. XXVIII. p. 285 sq. no. XXX. p. 219—223. XXXIV. p. 323—326; Archilochus, no. XXVI. p. 390 sq. 393 sq. no. XXVIII. p. 289. no. XXX. p. 216—219. XXXIV. p. 223 sq. Panyasis no. XXVI. p. 381 sq. Rhianus no. XXVI. p. 389 sq. Theognis no. XXVI. p. 391 sq. XXX. p. 220. XXXII. p. 217 sq. 224. Solon no. XXVIII. p. 287 sq. Philetes no. XXX. p. 216.

F. A. *Bode:* De summa poëseos perfectione in dramate Graecorum exhibita disputatio. —— *V.* Nova Acta soc. Lat. Jenens. Vol. I. p. 169—188.

A. *Boeckh:* Graecae Tragoediae principum, AESCHYLI, SOPHOCLIS, EURIPIDIS, num ea, quae supersunt, et genuina omnia sint, et forma primitiva servata, an eorum familiis aliquid debeat ex iis tribui. Insunt alia quaedam ad crisin Tragicorum Graecorum pertinentia. Heidelb., Ex officina et libraria acad. Mohrii et Zimmeri. MDCCCVIII. 8. —— XX, 330 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.*

C. A. *Böttiger:* Ueber die Elegie der Griechen. —— *V.* eius dissertationem germ.: Die Erfindung der Flöte, in *Wielandii* Attisches Museum Vol. I. p. 285—358.

Bouchand: Antiquités poétiques, ou dissertations sur les poétes cycliques et sur la poésie rhythmique. Par le C^en^ Bouchand. Pour faire suite aux Mémoires de la ci-devant Académie des Inscriptions et Belles-Lettres. Paris, Charles Pougens, Imprimeur Libraire. An VII. 8. —— vj, 314 pp. Pag, 1 — 93 legitur: Dissertation sur les poëtes cycliques; p. 95 — 282; dissertation sur la poésie rhythmique; p. 283 — 314 tractatur argumentum: Pourquoi les Poëtes ne jouirent-ils à Rome d'aucune immunité.

I. Gli. *Buhlii* Progr. Disputantur nonnulla de fabula Satyrica Graecorum. Gottingae, Rosenbusch. MDCCLXXXVII. 4. —— 16 pp.

P. J. *Burette:* Sur les Scolies des Grecs. —— *V.* Mémoires de l'Acad. des Inscr. T. XXIII.

Is. *Casauboni* De Satyricà Graecorum poësi et Romanorum Satira libri duo. Parisiis MDCV. 8. — libri duo, edidit, praefatus est et Th. Crenii suasque notas adjecit J. Jac. Rambach; Accedunt *Spanhemii* de eodem argumento dissertationes nec non vita Casauboni. Hal., Gebauer. 1774, 8 mai. —— 1 *Th.* Italice *Casauboni* libros vertit *Ant. Maria Salvini.* Fir., Manni 1728, 4.

Herm. Heimert *Cludius:* Von den Skolien der Griechen. —— *V.* Bibliothek d. alt. Liter. u. Kunst, fasc. I. p. 54 sqq. III. p. 32 sqq.

C. Er. *Dillmann:* Cyclus epicus. Disputatio acad., praeside *Matth. Asp.* Upsal. 1732, 8.

H. C. Abr. *Eichstädt:* De Dramate Graecorum comico-satyrico, inprimis de Sosithei Lytiersa scripsit. Lips., Müller. 1793, 8. —— 153 pp. 10 *Gr.* Conf. de hac magni aestimanda scriptione, cui tamen alii obloquebantur, Götting. gel. Anz. 1794. I. p. 195 sqq. Leipz. Liter. Zeit. 1794. IV. p. 781 sqq.

— —: Progr. acad. quo indicitur nova Bucolicorum poetarum graecorum editio. Jenae, 1810, f. —— VIII pp.

F. *Ellendt:* de Tragicis Graecorum, imprimis Euripidis ex ipsorum aetate iudicandis, dissertatio. Regiom. MDCCCXXVII. 4.

Gf. *Faehse:* Sylloge lectionum graecarum glossarum scholiorum in Tragicos graecos atque Platonem, ex codicibus Mss. qui in bibliotheca imperiali Parisiis adservantur erutorum in ordinem redacta. Accedit Observationum criticarum Symbole in Scriptores aliquot classicos et graecos et romanos nonnullarum. Utramque collegit et publicavit Gf. Faehse. Lips. MDCCCXIII. in libr. Weidmannia. 8 mai. —— XXX, 479 pp. 2 *Th.*

— —: Lexicon graecum in Tragicos. Vel collectio interpretationum veterum ex scholiis et glossis Grammaticorum Lexicographorumque extractarum suisque locis insertarum. Accedunt interpretationes principum recentioris aetatis. Utrumque instituit, collegit, in ordinem rede-

git *M.* Gf. Faehse. Primislaviae, 1832. sumtibus librariae Ragoczyanae. 4. —— 3 *ff.*, 378 pp. 2 *Th.* Hactenus hoc lexicon non absolutum est; concluditur haec pars prior verbo „ἑρμηνεύς."

I. Valent. *Franck:* De origine carminis elegiaci. —— *V.* Callinus. III.

W. *Genthe:* Aesthetische Abhandlung über das Satyrspiel. —— *V.* Euripides. II. B. Ccc) 12) aa).

Gu. H. *Grauert:* De mediae Graecorum comoediae natura et forma. —— *V.* Rhein. Museum. 1828 p. 50—63.

C. Jos. *Grysar:* De Doriensium Comoedia Quaestiones. Vol. I. Colon., Schmitz. 1828, 8. —— XVI, 304 pp. 20 *Gr.* Conf. *Welckerum* in ephem. schol. litter. 1830. no. 53 sqq. *V.* Epicharmus. II.

— —: —— *V.* Demosthenes. III.

Gust. Rud. *Hanow:* Exercitationum criticarum in comicos Graecos particula. Dissertatio inaug. Halis Sax. typis expressum Schimmelpfennigii. clɔlɔcccxxx. 8. —— 34 pp. Alius titulus huius libelli deinde amplificati est: *Rudolphi Hanovii* exercitationum criticarum in comicos graecos libri tres. Liber primus. Halis Sax. Sumptibus Reinikii et soc. 1830. 8. 18 *Gr.* Capite primo, p. 1—35, agitur: De Philonide comico aliisque viris cognominibus, et collecta sunt Philonidis comici fragmenta. Capite secundo, p. 36—67: Emendatur et explicatur Pherecratis fragmentum enarraturque Chironum Cratini fragmentum. Capite tertio, p. 68—89: Definitur annus et festum, quibus Lysistrata acta est, et annus Thesmophoriazusarum. Pag. 90—162 res metricae tractantur; inprimis pag. 106—109 de Aristophanis Nubibus 658 sq., et p. 146—152 de versibus ob metricam compositionem suspectis agitur. Conf. *Frankii* locupletem censuram in *Iahnii* Annal. 1832. Vol. IV. p. 19—59. et *Ritter* in ephem. schol. litt. 1830. no. 135. 136.

C. G. *Haupt:* —— *V.* Aeschylus. III.

Benj. *Heath:* Notae sive Lectiones ad Tragicorum Graecorum veterum Aeschyli, Sophoclis, Euripidis quae supersunt dramata deperditorumque reliquias. Auctore Benjamino Heath. Oxonii e typographeo Clarendoniano MDCCLXII. 4. —— XIV, 166 pp. et 5 *ff.*; 2 *ff.*, 112 pp. et 3 *ff.*; 2 *ff.*, 191 pp., et 5 *ff.* V. Aeschylus, Euripides, Sophocles.

Arn. Herm. L. *Heeren:* —— *V.* Aeschylus. III.

— —: Expositio fragmenti tabulae Marmoreae *etc.* Romae MDCCLXXXVI. 4. —— Hanc scriptionem retractavit auctor et germanice conscripsit atque edidit in Bibliothek der alt. Litterat. u. Kunst. fasc. IV. sect. I. p. 43 sqq. et in eiusdem: Vermischte historische Schriften. T. III. p. 150 sqq.

Herder: Ueber die bukolische Poesie. —— *V.* eius: Früchte aus den sogenannten goldenen Zeiten des 18. Jahrh., in eiusdem: Sämmtliche Werke. T. XII. p. 134 sqq., et in eiusdem: Fragmente zur deutschen Litteratur, Samml. 2 et 3. p. 127 sqq.

Gf. *Hermanni* Epistola de dramate comico-satyrico. —— In *Beckii* Commentariis soc. philol. Lips. Vol. I. p. 245 sqq., deinde rec. est in *Gf. Hermanni* Opuscula T. I. p. 44 sqq.

Heyne: De carminibus cyclicis. —— Ad Virgilii Aen. lib. II. excurs. I. *V.* etiam Bibliothek der alten Litteratur u. Kunst. fasc. I. sect. II. p. 23 sqq.

A. L. G. *Jacob:* De tragoediae origine. —— *V.* eius Quaestiones Sophocleas. Vol. I.

F. *Jacobs:* Geschichte der griechischen Poesie. —— *V.*: Nachträge zu Sulzers Theorie der schönen Künste. Vol. I. P. II.

Pet. F. *Kannegiesser:* Die alte komische Bühne in Athen, dargestellt. Nebst zwey Kupfern. Breslau, bey J. F. Korn d. ält. 1817, 8. —— VII, 518 pp. Conf. de hoc libro *Gf. Hermanni* censuram in ephem. litter. Lips. 1817. no. 58. 59. 60.

Herm. *Koester:* De Cantilenis popularibus veterum Graecorum. Dissertatio inauguralis. Berolini, MDCCCXXXI. typis G. Reimeri. 8. —— 86 pp.

Gu. H. *Kolster:* De Parabasi, veteris comoediae Atticae parte antiquissima dissertatio. Altonae, in libraria Caroli Busch. MDCCCXXIX. 8. —— 64 pp.

Lefevre: Vies des poètes grecs en abrégé; le Mariage de Belfégor, traduit de l'italien (de *Machiavel*), et la vie de Thésée, traduite de Plutarque. Paris 1665. 12. — Vies des poètes grecs en abrégé, avec des remarques (par *A. Reland*). Amsterdam 1700, 12; Bàle 1766, 12.

K. *Lehrs:* Quaestionum epicarum Specimen I. .... 1826, 4. —— 38 pp.

J. F. *Leisner:* De Pleiade Tragicorum Graecorum. Cizae, 1745, 4.

Levesque: Sur les poetès cycliques. —— *V.* Mém. de l'Institut National Litterature. T. I. p. 337—343.

Nic. *Loënsis:* De poetis cyclicis. —— In eiusdem Miscellan. epiphyll. lib. V. cap. 4., in *Gruteri* Lampade, T. V.

F. Gu. Leop. Aem. *Luetcke:* De Graecorum Dithyrambis et poetis dithyrambi-

cis. Dissertatio philologica. Berolini, typis I. F. Starckii. 1829, 8mai. —— 98 pp. Primum auctor p. 1 sqq. agit: de lyricae poeseos natura; deinde *Capite I.* de carmine dithyrambico, p. 7—34; de Dithyramborum argumentis, p. 34—37; de forma Dithyramborum: a) de forma metrica, p. 38—44; b) de forma rhetorica et grammatica, p. 44—49; c) de musica Dithyramborum, p. 49—58; de certaminibus poetarum dithyrambicorum, p. 58—60; de choro dithyrambico, p. 60—62; de saltatione dithyrambica, p. 62 sq. *Caput secundum* est: De poetis dithyrambicis, p. 63—94, qui sunt: Cecides, p. 64; Lamprocles Atheniensis, p. 64 sq.; Licymnius Chius, p. 65 sq.; Lasus, Chernibi filius, Hermionensis ex Argolide provincia, p. 66—68; Simonides, p. 68; Pindarus, p. 68 sq; Diagoras Melius, p. 69; Bacchylides, p. 69 sq.; Melanippides Melius, p. 70—72; Ion Chius, p. 72 sq.; Praxilla Poetría, p. 73; Cinesias, p. 73—76; Cleomenes Rheginus poeta, p. 76; Leotrophides Atticus, p. 76 sq.; Philoxenus, qui in Sicilia vixit Dionysio maiore regnante, p. 77—82; alii *Philoxeni* (Leucadius parasitus, p. 82; *Philoxenus*, Eryxidis filius, lucro voracissimus et turpissimus, p. 82; *Philoxenus* μελοποιος, p. 82) p. 82—84; Timotheus Milesius lyricus et dithyrambicus poeta, p. 84—89; Polyidus, qui haud diversus videtur musico pictoreque Polyido, qui circa Ol. 95. vixit, p. 89—90; Anaxandrides, p. 90; Telestes Selinuntius, p. 90—93; Theodoridas Syracusanus, p. 93—94. Tantum obiter Crexus et Xenocritus Locrus appellantur.

Manso: Ueber das bukolische Gedicht. —— *V.* Nachträge zu Sulzers Theorie der schönen Künste. T. I. p. 89 sqq. Conf. über die Idyllenpoesie in *Wiedeburgii* Humanistisches Magazin 1787. p. 64 sqq.

A. *Meinekii* Quaestionum Scenicarum Specimina III. *Progrr. schol.* Berol., typis Nietakii. MDCCCXXVI. MDCCCXXVII. MDCCCXXX. 4mai. —— *Specimine I.* tractantur poetae veteris comoediae: Susarion, p. 3—8; Euetes, Euxenides et Myllus, p. 8; Chionides, p. 8 sq.; Magnes, p. 9—12; Ecphantides, p. 12—14; Tolynus, p. 14; Cratinus, p. 14—25; Crates, p. 25—29; Teleclides, p. 29 sq.; Hermippus, p. 30—32; Myrtilus, p. 32 sq.; Alcimenes, p. 33 sq.; Eupolis, p. 35—59. *Specimine secundo* tractantur poetae hi: Phrynichus, p. 6—11; Plato comicus, p. 11—31; Pherecrates, p. 31—39; Philonides, p. 39 sq.; Aristonymus, p. 40—42; Amipsias, p. 42—45; Archippus, p. 45—48; Aristomenes, p. 48 sq.; Callias, p. 49 sq.; Hegemo, p. 50; Lycis, p. 50; Lysippus, p. 50 sq.; Leuco, p. 51 sq.; Metagenes, p. 52—54; Alcaeus, p 54 sq.; Eunicus, p. 56 sq.; Cantharus, p. 57; Diocles, p. 57 sq.; Nicochares, p. 58 sq.: Nicophron, p. 59 sq.; Philyllius, p. 60—62; Polyzellus, p. 62 sq.; Sannyrio, p. 63 sq.; Strattis, p. 64—68; Theopompus, p. 68—71; Demetrius, p. 72 sq.; Arcesilaus, p 73; Apollophanes, p. 73; Autocrates, p. 74; Cephisodorus, p. 74; Euthycles, p. 74 sq.; Menander, p. 75: Xenophon, p. 75. *Specimine III.* tractantur poetae mediae comoediae: Araros, p. 8 sq.; Philippus, Aristophanis filius, p. 9 sqq.; Nicostratus, p. 11 sq.; Philetaerus, p. 13; Ephippus Atheniensis, p. 13—16; Eubulus, p. 16—23; Anaxandrides, p. 23—27; Alexis, p. 27—41; Menander, p. 40 not.; Amphis, p. 42 sq.; Anaxilas sive Anaxilaus Atheniensis, p. 44 sqq.; Aristophon, p. 46; Cratinus iunior, p. 46 sq.; Epicrates, p. 48; Ophelio, p. 48; Antidotus, p. 49; Antiphanes, p. 49—52; Archedicus, p. 52; Augeas, p. 52 sq.; Axionicus, p. 53 sq.; Callicrates, Dromo, Diodorus, p. 54; Dionysius, patria Sinopensis, p. 54—56; Eriphus, p. 56; Eubulides, Heniochus, Heraclides, p. 57; Mnesimachus, p. 57 sq; Philiscus, p. 58; Simylus, p. 58 sq.: Sophilus, p. 59 sq.; Sotades, p. 60; Strato, p. 60 sq.; Xenarchus, Timotheus, p. 61; Timocles, p. 61—63.

C. Otfr. *Müller:* Was für eine Art Drama waren „die Heloten"? —— *V.* Rhein. Museum. 1832. p. 488—490.

A. Ferd. *Naekius:* Schedae criticae. Halis Saxonum impressit C. F. Schimmelpfennig. CIƆIƆCCCXII, 4. —— IV, 32 pp. Auctor agit de Pleiade, et quidem de Sosiphane Sosiclis, Syracusano, Tragico ex Pleiade, p. 1 sqq.; de Sositheo, p. 4 sqq.; de Homero, Andromachi et Myrus Byzantiae F., p. 6; de Alexandro Aetolo, p. 6 sqq.; de Lycophrone, p. 18; de Philisco, p. 18 sqq.; de Dionysiade, p. 28. Sosiphanis fragmenta, p. 28 sqq. collecta subiunguntur. Pag. 31 sq. exhibentur emendationes aliquot in auctores graecos.

I. Andr. Mich. *Nagelius:* Dissertatio philologica de Pleiadibus poetarum graecorum. Altdorfii ex offic. Hesseliana. CIƆIƆCCLXII. 4. —— 24 pp.

de la Nauze: Sur les scolies des Grecs. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XIII.

Greg. Gu. *Nitzsch:* De Aristotele contra Wolfianos, sive de carminibus cycli Trojani recte inter se comparandis disputatio. Kilon. MDCCCXXXI. 4.

F. *Paul*: De Sillis Graecorum dissertatio. Berol. 1821, 8.

Gust. *Pinzger*: De Dramatis Graecorum satyrici origine disputatio. Vratislav., ex off. Kupferi 1822, 8. —— 31 pp. De origine tragoediae aliam sententiam ac *W. Schneider* hic profert auctor, atque agit de Thespide.

Ric. *Porsoni* Adversaria. Lond. 1812, 8; *rep.* Lips., Weigel. 1814, 8. —— Continentur hoc libro: Praelectio in Euripidem, recitata in Scholis publicis Cantabrigiae 1792. p. 3—31; Notae et emendationes in Athenaeum, p. 43—148; Notae et emendationes in Aeschylum, p. 149—161; In Sophoclem, p. 162—216; Notae et emendationes in Euripidem, p. 217—278; In Aristophanis Fragmenta notae, p. 279—282; In Comicorum graecorum fragmenta notae, p. 282—301, qui sunt Alexis, Amipsias, Anaxippus, Antiphanes, Apollodorus, Archippus, Chaeremon, Chionides, Cratinus, Diphilus, Epicharmus, Eupolis, Hermippus, Menander, Neophron, Nicolaus, Philetaerus, Pherecrates, Philemon, Philippides, Strattis, Plato comicus, Posidippus, Teleclides, Theopompus, Comicus incertus.

— —: Tracts and Miscellaneous Criticisms of Ric. Porson. Lond. 1815, 8. —— Continentur huc spectantia: Addenda ad Comicorum graecorum fragmenta, p. 189; ad praefationem in Euripidem, et Supplementum, p. 190—199; ad Hecubam, p. 199 sq.; ad Orestem, p. 200—202; ad Phoenissas, p. 202; ad Medeam, p. 203—206; ad Iliada, p. 206 sq.; ad Pseudo-Solonem, p. 207; ad Aeschylum, p. 208—215; ad Sophoclem, p. 216—222; ad Euripidem, p. 223—227; ad Comicum incertum, p. 228—231; ad Theodecten, p. 231; ad Moschiona, p. 231; ad Platonem comicum, p. 232; ad Athenaeum, p. 232—249; ad Anaxandridem, p. 249; ad Menandrum et Philemona, p. 249—255; ad Theocritum, p. 256; ad Toupii Curas posteriores in Theocritum, p. 256 sqq.; ad Alexandrum Aetolum, p. 257; ad Anthologiam, p. 257—259.

Casp. Iac. Ch. *Reuvens*: De Rhintonica comoedia sive de Phlyacographis. —— V. *eius* Collectanea literaria. (Lugd. Bat. 1815, 8 mai.) p. 69 sqq.

Ulr. Ant. *Rhode*: De Gnomicis Graecorum. —— *V.* eius librum: De Veterum poetarum sapientia gnomica. (Hafn. CIƆIƆCCC. 8) p. 252 sqq.

F. *Schlegel*: Geschichte der epischen Dichtkunst der Griechen. —— *V.* eius: Sämmtliche Werke. (Wien, Mayer. 1822, 8) Vol. III. p. 9 sqq.

— —: Bruchstücke zur Geschichte der lyrischen Dichtkunst. —— *V.* ib. p. 245 sqq.

— —: Von den Schulen der griechischen Poesie. Vom künstlerischen Werthe der alten griechischen Komoedie. Ueber die alte Elegie, und einige erotische Bruchstücke derselben, und über das bukolische Idyll. Ueber die Darstellung der weiblichen Charaktere in den griechischen Dichtern. —— *V.* ib. Vol. IV. p. 5 sqq. 25 sqq. 46 sqq. 66 sqq.

— —: Ueber das Studium der griechischen Poesie. —— *V.* ib. Vol. V. p. 7 sqq.

Schmid: De Dithyrambis dissertatio. —— *V.* eius editionem Pindari. p. 247 sqq.

Conr. *Schneider*: Ueber das elegische Gedicht der Hellenen. —— V. *Daubii* et *Creuzeri* Studien. Vol. IV. p. 1—74.

Gu. *Schneider*: De originibus comoediae graecae. Vratislav. 1817, 8.

C. A. *Schoell*: De origine graeci dramatis. P. I. Tubing. 1828, 8.

F. *Snedorf*: De Hymnis veterum Graecorum. Accedunt tres hymni Dionysio adscripti. Hafn. et Lips., ap. C. G. Proftium MDCCLXXXVI. 8 mai. —— 4 *ff.*, 72 pp.

Souchey: Discours sur l'élegie et sur les poëtes élégiaques. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. VII.

H. A. *Stolle*: De comoediae Graecae generibus commentatio. Berol., sumptib. librariae Naukianae MDCCCXXXIV. 8. —— 6 *ff.*, 81 pp.

C. J. *Strand*: De Sillis disputatio acad., praeside Pet. Ekerman. Upsal. 1746, 4.

Süvern: Ueber den historischen Charakter des Drama. —— *V.* Abhandll. der Berlin. Akad. 1828, 4.

James *Tate*: An introduction to the principal greek tragic and comic metres in Scansion, Structure, and Ictus. Lond., Baldwin and Cradock. 1831; 2d edition, with an Appendix on Syllabic quantity in Homer and Aristophanes. 1832; 4th edition. *Ib.* 1834, 8. —— 5 *sh.*

F. *Thiersch*: De gnomicis carminibus. —— *V.* Acta philolog. Monacens. Vol. III. fasc. III. p. 389 sqq.

Romanus *Timkowsky*: De Dithyrambis eorumque usu apud Graecos et Romanos commentatio. Mosquae. Typis Caesareae Universitatis. 1806, 8 mai. —— 2 *ff.* 35 pp.

Herm. *Ulrici*: Geschichte der Hellenischen Dichtkunst. Erster Theil. Epos; Zweiter Theil. Lyrik. Berlin 1835, Verlag von Duncker u. Humblot. *II Voll.* —— VIII, 534 pp. et 1 *f.* Corrigenda; IV, 624 pp. et 2 *ff.* Addenda et Corrigenda. 5 *Th.* 12 *Gr.*

J. Ger. *Vossius*: De veterum poetarum temporibus. Amstel. 1662, 4.

Welcker: Ueber die Dithyrambendichter der Griechen. —— *V.* eius: Nachträge zu der Schrift über aeschyl. Trilogie, p. 228 sqq.

Fr. Ant. *Woelke*: De Graecorum Syllis. Varsaviae, sumt. Societt. liter. latin. typis Glucksbergi. CIƆIƆCCCXX. 8. —— 24 pp. Pag. 15 sqq. de Satira Romanorum agitur, et p. 19 sqq. de tribus Syllographis, Xenophanis, Timonis, et Didymi.

POLEMO.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 368 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 2 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Orationes.

1567, 4 mai. *ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ, ʽΙΜΕΡΙΟΥ, και ἀλλων τινων μελεται.* POLEMONIS, HIMERII, & aliorum quorundam declamationes, *Nunc primùm editae.* Hic ille esse fertur Polemon inter sophistas olim celeberrimus, & dicto illo valde nobilitatus, Romam esse orbis epitomen. Excudebat Henr. Stephanus, illustris viri Huldrichi Fuggeri typographus, M.D.LXVII. —— 2 *ff.* praefixa, 91 pp. *ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ἐπιταφιοι λογοι εἰς κυναιγειρον και καλλιμαχον*, p. 1—19. *ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΤΙΝΟΣ ΠΕΡΙ δυο ἀνδρων ἀριϛευσαντων ἐν πολεμῳ, και ἀγωνιζομενων περι πρωτειων*, p. 20—22. *ΕΚ ΤΩΝ ΙΜΕΡΙΟΥ τȣ σοφιϛου μελετων ἐκλογαι. Ἐκ τȣ ὑπερ δημοσθενους, ὑπερειδου*, p. 23—24. *Ἐκ της μελετης ἡ δημοσθενην εἰσαγει συμβουλευοντα καταγειν αἰσχινην, φημης ῥυεισης ὁτι ἀλεξανδρος τȣς φυγαδας καταξει*, p. 25—28. *Ἐκ της μελετης ἧς ἡ ἐπιγραφη, Ἐπικουρος προνοιαν ȣ̓κ εἰναι λεγων ἀσεβειας φευγει γραφην*, p. 28—37. *Ἐκ της ἐπιγραφομενης μελετης. Μετα τα μηδικα ἐψηφισαντο προς τους βαρβαρους ἀθηναιοι πολεμον. πυθομενος ὁ βασιλευς ὑπεσχετο τα λελυμασμενα ἐπανορθωσασθαι εἰ τον πολεμον καταλυσειαν· βουλομενων αὐτων, θεμιϛοκλης ἀντιλεγει*, p. 37—43. *Ἐκ τȣ πολεμαρχικου*, p. 43—47. *Ἐκ τȣ ἀρεοπαγιτικου ἡ ελευθερωτικου τȣ ὑιου αὐτȣ ῥουφινου*, p. 47. *Ἐκ της μονῳδιας της εἰς τον αὐτον ὑιον ῥουφινον*, p. 48—49. *Ἐκ τȣ εἰς σεβηρον ἐπιθαλαμιου*, p. 50—52. *Ἐκ τȣ ἐπιγραφομενου διαλογου διογενης ἡ προπεμπτικος*, p. 52—55. *Ἐκ της προς τους ἑταιρους συντακτικης, ὁτι ἐξηει ἐπι κορινθον*, p. 55. *Ἐκ των ὑπολοιπων διαφορων ὀντων και διαφοροις ἐχοντων ὑποθεσις*, p. 55 sq. *Προπεμπτηριου λογου το προοιμιον*, p. 56—60. *Ἑτερου προτρεπτικου λογου το προοιμιον*, p. 60. *Ἐκ τȣ εἰς τον νεηλυν τον αἰγυπτιον*, p. 61. *Ἐκ τȣ προπεμπτικου*, p. 61. *Ἐκ τȣ ἐπι τη κατα την διατριβην ϛασει αὐτοσχεδιου*, p. 62. *Ἐκ τȣ εἰς την των Κυπριων ἐπιδημιαν*, p. 63. *Ἐκ τȣ εἰς τον ἐκ καππαδοκιας ῥηθεντος*, p. 63. *Ἐκ τȣ ὁτε την ἐπιδειξιν ἀξιουμενος ἀνεβαλετο, εἰτα εἰπεν*, p. 64. *Ἐκ τȣ εἰς μουσωνιον τον ἀνθυπατον ἑλλαδος*, p. 64 sq. *Ἐκ τȣ εἰς σεβηρον νεηλυν*, p. 65. *Ἐκ της λαλιας*, p. 65. *Ἐκ τȣ εἰς τον κομητα οὐρσεκιον*, p. 66. *Ἐκ τȣ εἰς σεβηρον ἑταιρον*, p. 66. *Ἐκ τȣ εἰς κυλακειον τον ἀνθυπατον ἑλλαδος*, p. 66. *Ἐκ τȣ εἰς νεηλυδας ἐφεσιους*, p. 67. *Ἐκ τȣ εἰς τους ἑταιρȣς πατριδος*, p. 67. *Ἐκ του εἰς πριβατον ῥωμαιον*, p. 67. *Ἐκ τȣ ὁτε ἀπο της κορινθου ἐπανηλθεν*, p. 68. *Ἐκ της εἰς ἀμπελιον προπεμπτικης*, p. 68 sq. *Ἐκ του εἰς ἀνατολιον ὑπαρχον*, p. 69 sq. *Ἐκ τȣ εἰς φοιβον τον του ἀνθυπατου παιδα*, p. 70. *Ἐκ τȣ εἰς ἀρκαδιον τον ἰατρον και κομητα*, p. 71. *Ἐκ τȣ προπεμπτικου τȣ εἰς τουσ προσελθοντας ἑταιρους*, p. 71. *Ἐκ τȣ εἰς φλαβιανον προπεμπτικου*, p. 71 sq. *ΕΚ ΤΩΝ ΦΩΤΙΟΥ*, p. 73—75. *ʽΡΗΤΟΡΙΚΩΝ ΠΡΟΓΥΜΝΑσματων παραδειγματα ἐκ διαφορων σοφιϛων συλλεγεντα*, p. 76—88, quae sunt: *Κοινος τοπος κατα ἀργους*, p. 76 sq. *Ἐγκωμιον χειμωνος*, p. 77 sq. *Ψογος θερους*, p. 78 sq. *Ἐγκωμιον θερσιτου*, p. 79—82. *Ψογος ἀμπελου*, p. 82—84. *Συγκρισις αἰαντος και ἀχιλλεως*, p. 84 sq. *Συγκρισις δημοσθενους και αἰσχινου*, p. 86—88. Pag. 89—91: HENRICI STEPHANI ANNOTAtiunculae in eos declamationum Polemonis & Himerii locos qui duplicem lectionem habent. Bibl. sen. Lips.

1586, 4. Polemonis orationes in Cynagirum et Callimachum: *Graece.* Paris., apud Stephanum Prevosteau MDLXXXVI.

1637, 8. Polemonis Sophistae Orationes quotquot exstant duae a Petro Possino Societatis Iesu [scilicet Laudationes funebres in Cynaegirum & Callimachum. Graece cum] Latina paraphrasi et notis illustratae Petri Possini. Tolosae, apud A. Colomerium Regis et Academiae typographum. MDCXXXVII. —— 126 pp.

1819, 8. Polemonis Laodicensis Sophistae Laudationes II funebres in Cynaegirum et Callimachum occisos in pugna Marathonia. Graece textum recognovit paraphrasin latinam Petri Possini eiusdemque et Henrici Stephani notas integras suasque et Io. Caspari Orellii animadversiones adiecit I. Conr. Orellius. Accedit Incerti Scriptoris Graeci certamen inter Cleonnin et Aristomenem de virtutis principatu. Lips., apud Reclam. MDCCCXIX. —— 204 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Pag. 194 sqq. exhibetur: Notitia literaria de Polemone e I. Alberti Fabricii Bibl. Gr. T. VI. p. 2 sqq. cum additamentis editoris.

2) Physiognomia.

1545, 4. *Πολέμωνος φυσιογνωμονικῶν ἐγχειρίδιον.* —— Cum Claudiano Aeliano. I. Bb) 1) aa).

1611, 4. — ed. Fr. Montecuculi. Mutin.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1552, 4. Meletii Philosophi de natura structuraque hominis opus: Polemonis Atheniensis insignis philosophi naturae signorum interpretationes: Hippocratis de hominis structura: Dioclis ad Antigonum regem de tuenda valetudine epistola: Melampi de nevis corporis tractatus. Omnia haec non prius edita. Nicolao Petrejo Corcyraeo interprete. Cum Gratia et Privilegio. Venetiis. M.D.LII. *In fine p.* 191: Venetiis ex officina Gryphii, sumptibus vero Francisci Camotii et sociorum. Anno MDLII. —— Hunc rarissimi libri titulum desumpsi ex *Lud. Bachmanni* libello scholastico inscr.: Examina solemnia Gymnasii Scholaeque Rostochiensis ,.. indicit Lud. Bachmannus. Inest Quaestio de Meletio graece inedito eiusque latino interprete Nic. Petreio. Accedit Ioann. Frid. Aug. Mahnii elementorum artis historicae particula I. Rostochii MDCCCXXXIII. typis Adlerianis. 4. Bachmanni dissertatio sola implet 44 pp., ubi p. 4 sq. haec docet: „Illa enim interpretatio quae Venetiis an. MDLII. sub Nicolai Petreji nomine prodiit, longe est omnibus, quotquot adhuc collati sunt, Meletii libris mss. plenior atque integrior, et nisi me conjectura fallit, ex illo codice facta, qui olim Venetiis in Iacobi Baroccii bibliotheca asservatus, postea cum reliquis huius instructissimae bibliothecae copiis mss. in Bodlejanam transiit. Nam quae in bibliothecis Italis, quae in Caesarea Vindobonensi, et fortasse etiam quae in Regia Parisina habentur Meletii exemplaria, omnibus fere scriptorum et poetarum testimoniis, quibus Meletius saepissime usus est, destituta sunt, ita ut potius epitomen operis quam opus ipsum continere videantur. Nemini autem, qui versionem ipsam legerit, in mentem venire potest, Petrejum haec omnia, quae in codd. desiderantur, de suo addidisse et Meletii verbis fraudulenter intexuisse. Qui enim fieri potuit, ut homo, graecae linguae vix mediocriter doctus, talem fraudem mente conciperet, et si concepisset, tam docte tamque feliciter exsequeretur? Leguntur enim apud eum poetarum fragmenta, quae longe post eum Bentleji aliorumque immensae lectionis hominum admirabilis diligentia ex intimis graecae literaturae penetrabilibus eruit; leguntur etiam, quae alias nondum neque a quoquam inventa sunt. Itaque recte fecisse mihi videor, quod illa ad Lycophronem scribens, ad solam Petreji versionem me referrem; ea enim, dum integer graecus textus desideratur, etsi codicis fidem non habeat, omnibus tamen decurtatis Meletii exemplaribus anteponenda est. Quod ut planum faciam, nunc unum alterumve locum ex apographis Vindobonensibus, quae penes me sunt, depromam, et cum latina Petreji versione comparabo.“ Oratio graeca ornata est diversitate lectionum.

B. italicarum.

1590, 8. Fisonomia di Polemone, con grandissima brevità raccolta da i Libri di Antichi Filosofi, nuovamente fatta vulgare per Paolo Pintio, & per la diligenza di M. Antonio del Moulin messa in luce. In Lione, per Giovan de Tournes. 1590. —— Hic liber dicatus est *Catharinae de Medicis*, Reginae Galliae. Ut interpres profitetur, orationem graecam accurate latine reddidit.

1612, 4. La Fisonomia di Polemone, tradotta di Greco in Latino dall' Illustrissimo Signor Conte Carlo Montecuccoli, con annotazioni del medesimo, e poscia di Latino fatta volgare dal Conte Francesco suo fratello. In Modena, per Gio. Maria Verdi. 1612.

1623, 4. —— Cum *G. B. Portae* libro inscr.: Della Fisonomia dell' Uomo. Padova. Aliae huius libri Portae editiones prodierunt: Vicenza 1615, 4; Padova, 1616. 1627, 4; Venezia 1648, 8; *ib.* 1652, 4. *etc.* omnes cum figg. *V.* 1644.

1644, 4. Fisonomia di Polemone tradotta di Greco in Latino dall' Illustris-

simo Signor Conte Carlo Montecuccoli, con Annotationi del medemo. Et poscia di Latino fatta volgare dal Co: Francesco suo fratello. —— *V.* librum inscr.: Della Fisonomia dell' huomo del Signor Giovanbattista Porta Napolitano libri sei *etc.* (In Venetia, presso Christoforo Tomasini. MDCXLIIII. Con Licenza de Superiori.) p. 399 sqq.

1652, 4. La Fisonomia di Polemone, tradotta in Italiano con la Fisonomia Naturale, e Celeste di Gio. Battista Porta. In Venezia 1652. —— Nomen impressoris non indicatum est.

1668, 4. — In Venezia, per Nicolò Pezzana. 1668.

III. *Illustrantia Polemonem scripta.*

Fr. *Passow*: Ueber Polemon's Zeitalter. —— V. *Seebodii* Archiv für Philologie und Paedagogik 1825. I. p. 7—9.

Iulius POLLUX.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 489 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 50 sqq.

I. *Editiones textus.*

1502, f. *ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.* || IVLII POLLVCIS VOCABVLARIVM. *Haec f.* 1 *a. F.* 1 *b legitur Aldi epistola inscr.*: ALDVS MA. RO. HELIAE CAPREOLO BRIXIANO || BONARVM LITERARVM STVDIOSISS. S., *et data est*: VEN. III. ID. APRIL. M. DII. *Pag. sive columna* 1 (*sign.* α ii) *incipit*: *ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑ*|| *ΣΤΙΚΟΝ. ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ. et finitur columna* 408: *ΤΕΛΟΣ. Infra in eiusdem folii calce legitur epistola graece scripta et inscripta*: *ΣΚΙΠΙΩΝ ΚΑΡΤΕΡΟΜΑΧΟΣ, ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΛΟΓΟΙΣ ΕΥΠΡΑΤΤΕΙΝ. F. seq. habet pag. a registrum et subscriptionem*: αa. βb. γc. δd. εe. ζf. ηg. θh. ιi. κk. λl. μm. νn. — *Απαντα εἰσι τετραδια.* — Omnes sunt quaterniones. — *Εν Ενετιαις παρ' Αλδῳ θαργηλιωνι Μηνι. α. φ. Β.* — Venetiis apud Aldum mense Aprili. M. DII. *F. seq. pag. a inscriptum est*: Pollucis uocabularii Index || in latinum tralatus, ut uel || graece nescientibus no||ta sint, quae a Pollu||ce tractantur. *Eiusdem fol. pag.* b *incipit*: INDEX POLLVCIS., *qui latino sermone conscriptus est, atque* 4 *ff. implet. F. seq. pag. b incipit index graecus; f. seq. pag. a inscriptum est*: *ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ, ΠΙΝΑΞ.* || IVLII POLLVCIS INDEX. *Etiam hic graecus index 4 ff. implet., et in cuius fine f. 4 b col. 2 legitur*: *ΤΕΛΟΣ.* — *Ε ν τῇ τȣ̃ Καρτερομάχου ἐπιςολῇ τῇ κατὰ || τὸ τέλος, τὸ θηραυρίσασ, διορθωθήτω εἰς τὸ θησαυρίσας. καὶ τὸ ἐπιγινομένων ἅπασιν, εἰς τὸ ἐπιγινομένων ἁπάντων.* —— *F.* 2 indicis latini *signaturam* habet: AA ii, et *f.* 2 indicis graeci *signaturam* 2. Omnia sunt: 1 *f.* praefixum, titulus et Aldi epistola, 408 colum., 1 *f.* cum subscriptione, et 8 *ff.* indices. Hanc notitiam conscripsi, cum exemplar libri in manibus haberem. *Renouardi* autem descriptio libri discedit a meis verbis; dicit enim in libro suo: Annales de l'imprimerie des Aldes (Paris, 1825, 8) T. I. p. 78 haec: 104 feuillets non chiffrés, dont le dernier ne contient que le registre et la date: plus, deux index, l'un grec, l'autre latin, de quatre feuillets chacun, non indiqués sur le registre. Point d'ancre Aldine. Le titre de ce livre est placé après les deux index, qui ont aussi chacun leur intitulé. Au verso du titre est la préface d'Alde à Elia Capreolo, de Brescia." *etc. Renouardus* erravit. Folia libri neque omnia numeris carent, ut ex mea notitia luculenter apparet, neque indices titulum libri praecedunt, etsi indicum folia in fronte libri ligata essent, quod fieri non debet, ut ex *Carteromachi* epistola in columnis 407 et 408 exhibita, atque ex notitia, quae in indicis graeci fine legitur, ad eandem Carteromachi epistolam spectante satis apparet. Indices in libri calce ligandi, et suis signaturis ornati sunt. *Aldus* in sua epistola, libro praefixa, dicit de Pollucis vocabulario haec: „.... Totū uero opus diuiditur in decem libros. nec per ordinē literarū uocabula denotantur, sed sunt praeposita capita rerū omnium summatim ante singulos libros. Quanquam ego, ut facilius omnia inueniri queant, quae libris singulis ante id ipsum uolumen pertractantur, copiosiusq;, et dilucidius et latine, et graece, imprimenda curaui arithmeticis numeris annotata, quibus ad columnulam, in qua est id, quod quaeritur, studiosus lector remittitur. Quandoquidē singulas quasq; libri totius columnulas ijsdem numeris signādas curauimus. .... Scribimus enim sub tuo nomine studiosis omnibus. Pollucem uero ipsum mi Helia in tuo nomine editum muneri tibi mittimus, quia tibi cum propter eruditionem tuam, tum propter temperatos, moderatosq; mores, quibus te praeditum esse audio, sum ami-

cissimus. Praeterea quia cum superioribus diebus Io. Taberio nostro Stephanum de Vrbibus dicarimus, quem cum Polluce à compluribus unà colligatum iri, ob eam, quae est inter ipsos, conuenientiam, certo scio, uolui uos et hoc in libro esse coniunctos, ut animo estis. Adde etiam quia quoties eum ipsum librum in bibliotheca tua uidebis, nominis nostri memineris, nam faciei non poteris, cum nos de facie non cognorimus. Quod tamen ipsum aliquando futurum, & cupimus, & speramus. Vale. VEN. III. ID. APRIL. M. DII." Oratio graeca multis mendis deturbata est. Bibl. sen. et acad. Lips.

1520, f. *ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΙΙΛΕΥΚΟΥΣ* (!) *ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.* || IVLII POLLVCIS VOCABVLARIVM. *In fol. ult. pag. a legitur*: AA. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. — *Απαντα ἐξιν τετραδια.* — Quaterniones omnes. — *Ἐν τῃ φλορεντιᾳ παρα βερναρδῳ τῳ ἰουντα ἀνθεξηριωνι Μηνι. ᾳ. Φ. Κ.* — Florentię apud Bernardum iuntam Mense Nouembri. M. D. XX. —— 1 *f.* titulus et epistola latina inscripta: ANTONIVS FRANCINVS VARCHIENSIS THOMAE LINACRO REGIS ANGLIAE MEDICO, .S. Deinde sequuntur 7 *ff.* index, qui ita est adnornatus, ut versio latina e regione orationis graecae posita sit. In cuius fine legitur Suidae notitia de Polluce. 345 columnae, et 1 *f.* cum subscriptione. Errata in columnarum numeris sunt post 28 male 30. 31. 27. 28. 33. 34, loco 29. 30. 31. 32. 33. 34; deinde post 216 leguntur male 215. 216. 217 usque ad 245. 246, qui esse debent 217. 218. 219 usque ad 247. 248; deinde post numerum 246 male leguntur iterum 246. 247. 249. 250. 251. 252 usque ad 277. 278. 279. 208 (loco 280) et reliqui usque ad 319. 320, qui esse debent 249. 250. 251. 252. 253. 254 usque ad 279. 280. 281. 282 et reliqui usque ad 321 et 322; iterum post falsum numerum 320 male leguntur 317. 318. 323. 324. 325. 326. 326. 327 usque ad 334. 335, ubi continuo sequuntur male 333. 334. 335. 336 et reliqui usque ad finem 341. 342; loco 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330 usque ad 337. 338. 339. 340. 341. 342 et reliqui usque ad finem 347 348. In fine i. e. male signata colum. 342 (*loco* 346) legitur *Carteromachi* epistola graeca ex Aldina editione desumpta. Errat *Renouard*, cum dicit in notitia librorum a Iuntis editorum, inserta suo libro: Annales de l'imprimerie des Aldes (Paris 1825, 8) T. III. p. 383. no. 35: „96 feuillets dont 8 de préliminaires. Bandini annonce 342 feuillets et 8 pages de preliminaires; il a pris pour chiffres de feuillets, ceux qui indiquent les colonnes." Etiam *Ebertus* in suo libro: Allgemeines bibliograph. Lexicon Vol. II. p. 492. no. 17662 errat, dicens: „7 Bll. Inhaltsverzeichn. 342 Coll. u. 1 Bl. Schlussschrift." Ipse hanc editionem, quae ex Aldina expressa esse videtur, accuratissime evolvi et perquisivi. Ut ex mea notitia apparet, prodiit hic liber per solum Bernardum Iuntam impressus et non per haeredes Philippi Iuntae. Itaque errat *Renouardus*, si in libro suo: Annales de l'imprimerie des Aldes, T. III. p. 397 dicit, demum anno M. D. XXXI. a Bernardo solo libros impressos esse, et si hanc Pollucis editionem pag. 383. no. 35 inter eos libros enumerat, qui per haeredes Philippi Iuntae prodierunt.

1536, 4. *ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ ΕΝ ΒΙΒΛΙΟΙΣ ΔΕΚΑ.* IVLII POLLVCIS ONOMASTICON, HOC EST, INSTRVCTISSIMVM RERVM AC SYNONYMORVM DICTIOnarium, decem libris constans, summo studio & cura emendatum, inq; studiosorum gratiam tribus nunc demum locupletissimis Indicibus auctū. CVM PRAEFATIONE SIMONIS *Grynaei ad Ludimagistros.* BASILEAE M.D.XXXVI. *In f. penult.* b: EX INCLYTA GERMANIAE BASILEA, PER BALTHASAREM LAsium, & Thomam Platterum, Mense Martio, M. D. XXXVI. —— 3 *ff.* praefixa, 5 *ff.*: Autorum a Iulio Polluce vel citatorum vel explicatorum loci; 1 *f.*: *ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ὈΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ. ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.* Columna 1. incipit: *ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.* 562 columnae, et 33 *ff.*: *Εις το Ιουλιου πολυδευκους ὀνομαστικον λεξιων τε και των ἀλλων ἀξιομνημονευτων Ἐλεγχος* (?). 5 *ff.*: Rerum qvas singvlis capitibvs complexvs est Pollvx, Index. 1 *f.* Epistola graece scripta Carteromachi et subscriptio indicata; et 1 *f.* cum insigni typographico. *Grynaeus* in sua praefatione nihil de subsidiis adhibitis commemorat. Haec Basileensis editio indice vocum locupletissimo duabus prioribus editionibus praestat.

1608, 4. *ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ ΕΝ ΒΙΒΛΙΟΙΣ ΔΕΚΑ.* IVLII POLLVCIS ONOMASTICON, DECEM libris constans: *E Mss. codd. Bibliothecarum Palatinae atque Augustanae; variis item doctorum virorum lucubrationibus quanta fieri potuit diligentia emendatum; suppletum quoq; nonnullibi, & illustratum.* Adiecta interpretatio Latina Rodolphi Gvaltheri, locis quamplurimis

melior facta: indices item noui prioribus locupletiores; & Notae, *Studio atque operâ* Wolfgangi Seberi *Sulani*. MDCVIII. FRANCOFVRTI, Apud Claudium Marnium, & heredes Iohan. Aubrii. *Cum Privilegio Regis Galliae ad sexennium.* —— 8 *ff.* praefixa, p. 1—504 oratio graeca cum versione latina; p. 505—516: Scriptorum a Iulio Polluce in hisce decem libris laudatorum index; p. 517—530: Titulorum, rerumque insigniorum index; 61 *ff.* (non 61 pp. ut *Ebertus* dicit): Dictionvm et phrasivm index; et 1 *f.* cum titulo: Ad Ivlii Pollvcis Onomasticon notae, a Wolfgango Sebero Svlano hinc inde collectae, et in pag., aversa legitur notitia editoris de suis notis subsidiisque criticis; 184 columnae (non paginae, ut *Ebertus* dicit) complectentes notas, et 3 *ff.* indices ad notas. De suis subsidiis criticis, quae sunt partim codices msti, partim virorum doctorum notae editor ipse in praefatione exposuit. Haec est prima Pollucis recensio; recte enim Grynaeus in praefatione animadvertit haec: „tribus interea diuersarum editionum exemplaribus adeo sibi inuicem similibus, ut (si pauca quaedam eaq; levia errata typographica excipiam) vno cognito, cetera quoque nosses." Bibl. sen. Lips.

1706, f. *ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ ΕΝ ΒΙΒΛΙΟΙC ΔΕΚΑ.* JULII POLLVCIS ONOMASTICVM Graece & Latine. *Hunc titulum sequuntur duae tabulae aeri incisae, quas sequitur titulus verus: ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ ΕΝ ΒΙΒΛΙΟΙC ΔΕΚΑ.* JULII POLLUCIS ONOMASTICUM Graece & Latine. Post egregiam illam Wolfgangi Seberi editionem *demum immane quantum* emendatum, & illustratum, suppletum, *ut docebunt* Praefationes. Praeter W. Seberi notas olim editas; accedit Commentarius doctissimus Gothofredi Iungermanni, nunc tandem e tenebris vindicatus. Itemque alius Joachimi Kühnii, Subsidio Codicis MS. Antwerpiensis; variantium lectionum Isaaci Vossii; Annotationum Cl. Salmasii & H. Valesii, &c. concinnatus. *Omnia contulerunt ac in ordinem redegerunt,* Varias praeterea Lectiones easque insignes *Codicis Falckenburgiani,* tum & suas Notas adjecerunt, editionemque curaverunt, *Septem quidem prioribus libris* Ioh. Henricus Lederlinus, *etc. Et post eum reliquis* Tiberius Hemsterhusius, *etc. Cum Indicibus novis, iisque locupletissimis.* Amstelaedami, Ex Officina Wetsteniana. CIƆIƆCCVI. *II Voll.* —— 4 *ff.*, 48, 1388 pp., 8 *ff.*, 178 pp., 5 *ff.* Addenda. Haec est quidem hactenus omnium praestantissima editio Onomastici, sed Bentleius in duabus litteris, ad *Hemsterhusium* datis et cum altera editione Elogii Tiberi Hemsterhusii (Lugd. Bat. 1789, 8) atque saepius editis, docuit multa emendanda in fragmentis poeticis relicta esse. Inprimis exx. in ch. m. magni habentur. Indices confecit *Stephanus Bergler.*

1824, 8. IULII POLLUCIS ONOMASTICON, cum annotationibus interpretum. Curavit Guilielmus Dindorfius. Cum tabula aenea. Lips., in bibliop. Kühniano. 1824. *V Voll.* —— 24 *Th.* Omnia priorum interpretum haec editio complectitur, atque praeterea additae sunt p. 1930 sqq. *Richardi Bentleii* Epistolae duae ad Hemsterhusium, et p. 1952 sqq. *Heringae, Porsoni* notae atque editoris coniecturae. *Vol. I.* (104, 288 pp.) continet textus lib. I—V.; *Vol. II.* (262 pp.) lib. VI—X.; *Vol. III.* (523 pp.) Indices; *Vol. IV.* (1042 pp.) Annotationes ad lib. I—V.; *Vol. V. P. I.* Annotationes ad lib. VI—VIII.; *P. II.* (1966 pp.) Annotationes ad lib. IX—X. Cum tabula aenea.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1541, 4. Pollucis Onomasticon nunc primum latinitate donatum. Rodolpho Gualthero interprete. Una cum indice. Basileae, Rob. Winter. MDXLI. *Adiungendae sunt:* Rodolphi Gualtheri in Pollucis Dictionarium annotationes una cum indice auctorum. Basil., Rob. Winter. MDXLII.

B. germanicarum.

1796, 4. Des Julius Pollux Onomastikons IV. Buch, XIX. Kapitel, übersetzt von A. Rode. —— Cum eiusdem versione germanica *Vitruvii.* Vol. I. p. 275—284.

C. anglicarum.

1775, 8. An account of the form of the ancient Greek theatre and masks, translated from the Greek of Julius Pollux. —— *V.* versionem anglicam Aristotelis artis poet. II. E. Bb) AA. bb) 2 b).

III. *Illustrantia Pollucem scripta.*

( ) Zu Pollux. Onom. IV. 106. —— V. *Wolfii* et *Buttmanni* Museum der Alterthumswissensch. Vol. II. P. II. p. 363 sqq.

Rich. *Bentleii* Observationes criticae in Pollucem. —— *V.* Classical Journal. no. XXIII. p. 157—161. XXIV. p. 438—450.

C. A. *Böttiger:* Verbesserung der Stelle Polluc. Onom. VI. 14. —— *V.* eius Amalthea. Vol. III. p. 178 sq.

G. E. *Groddeck:* de Scena et de Thymele in theatro Graecorum commentationes. —— *V.* eius editiones Sophoclis Philoctetae et Trachiniarum. Vilnae 1806 et 1808.

— —: In Pollucis Onom. IV. cap. XIX. §. 123 de Theatri Graeci partibus, imprimis de Parasceniis et Hyposceniis.—— V. *Wolfii* et *Buttmanni* Litterarische Analekten. Vol. II. p. 99—136.

— —: De Aulaeo et Proedria Graecorum, ad Pollucis Onomasticon IV. cap. XIX. §. 121. 122. commentatio. —— In Indice praelectionum in Univ. litt. Vilnensi a. MDCCCXXI. hab., et recusa est in *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellaneis criticis. Vol. I. P. II. p. 293—304.

Fr. *van Hemsterhusius:* Animadversiones in Pollucem. —— *V.* Anecdota Hemsterhusiana, edidit Iac. Geel. (Lugd. Bat., Luchtmans. 1825, 8) p. 164—220.

Adr. *Heringae* Observationes criticae ad Pollucem. —— *V.* eius Observationum crit. librum cap. III. p. 23 sqq.

Io. *Kühnii* Animadversiones in Pollucem. Argent., Zetzner. 1675, 12.

G. *Schöler:* De personis Graecorum scenicis in Pollucis Onomasticon IV. cap. XIX. §. 33. Gedani 1821, 8.

H. *Valesii* Emendationes in Polluce. —— *V.* eius Emendationum librum I. cap. XII sqq. p. 18 sqq.

Iulius POLLUX historicus.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. VI. p. 144.

Editiones textus.

1779, f. Anonymi Scriptoris Historia Sacra ab orbe condito ad Valentinianum et Valentem imperatores e veteri codice graeco [Mediolan.] descripta, Ioannes Baptista Bianconi, Gymnasii Bonon. Professor, latine vertit, et nonnulla adnotavit. Bononiae. —— Codex mstus, ex quo haec editio prodiit, ab initio mutilus fuit, quo factum est, ut Bianconi auctorem libri nesciret. Haec editio collectioni scriptorum historiae Byzantinae adiungitur.

1792, 8. *Ἰȣλιȣ Πολυδευκȣς Ἱςορια φυσικη.* Iulii Pollucis historia physica, seu chronicon ab origine mundi, usque ad Valentis tempora. Nunc primum graece et latine editum cum lectionibus variis et notis ab Ignatio Hardt, Presbytero et bibliothecae Elect. Monacensi Adiuncto. Monachii et Lipsiae, Lindauer. MDCCXCII. —— 1 *Th.* 20 *Gr.* *Ignatio Hardt* antecedens editio ignota fuit. Codex Monacensis apographum codicis Bibliothecae reg. Hispan. atque ab initio integer est. Editor contulit etiam Chronicon Theodosii Melitini ineditum, et Cedrenum, Cyrillum, Malelam aliosque, atque varias lectiones ex illis enotavit atque textui subiecit. Ceterum oratio graeca sine signis accentuum impressa est.

POLYAENUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 482 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 321 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opus integrum.*

1589, 12. *ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ Στρατηγηματων βιβλια ὀκτω.* POLYAENI Strategematum Libri octo. Is. Casaubonus graece nunc primum edidit; emendavit & notis illustravit. Accessit Iusti Vulteji Latina versio. Cum indicibus necessarijs. Lugd., ap. Ioannem Tornaesium. CIƆIƆLXXXIX. —— 8 *ff.* praefixa, 754 pp., et 15 *ff.* index. Casaubonus hanc editionem paucis tantum diebus e codice unico et corrupto paravit, quare notae eius non adeo magni habendae sunt; attamen textus Casauboni et variae eius lectiones multis in locis Maasvicii recensioni praeferendae habentur. Versionem latinam addidit librarius Tornaesius, qui autem eam temere mutavit.

1690, —1691, 8. POLYAENI STRATEGEMATVM LIBRI OCTO. Lugd. Batav. ex Officina Iordani Lugtmans (?) & Ioann. du Vivié. CIƆIƆCXC. *Hic titulus legitur in tabula praefixa, et aeri incisa; alius est: ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ Στρατηγηματων βιβλιοι ὀκτω.* POLYAENI Strategematum libri octo. *Justo Vultejo interprete.* Pancratius Maasvicius recensuit, Isaaci Casauboni, nec non suas, notas adjecit. Lugd. Bat., Apud Jordanum Luchtmans, & Johannem du Vivié. 1690. *Alius titulus:* Lugd. B. *etc.* 1691. —— 12 *ff.* praefixa, 832 pp., et 21 *ff.* indices. Maasvi-

cius adhibuit duorum codicum mstorum varias lectiones, quas cum eo communicavit Iac. Gronovius. Explevit etiam auxilio codicum suorum multas lacunas, quibus ante hic auctor deformatus fuit, multas corruptelas praeterea sanavit; sed versionem latinam immutatam ex priore editione repetiit, et in fine praefationis suae dicit haec: „Ne quid autem ex priori editione desideraretur, quaecumque in ea continebantur, fideliter hic expressa reperies.“ Qua causa haec editio adiungitur vetustiori collectioni editionum *cum notis variorum*. Bibl. sen. Lips.

1756, 8. *ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ (!) ΒΙΒΛΙΟΙ ΟΚΤΩ.* POLYAENI STRATEGEMATUM LIBRI OCTO Recensuit, Justi Vulteii versionem latinam emendavit et indicem graecum adjecit Samuel Mursinna. Berolini, 1756. Sumtibus A. Haude et I. C. Speneri etc. Typis Georgii Ludovici Winteri. —— 6 *ff.* praefixa, 550 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.* nunc 20 *Gr.* Editor de sua editione ipse in praefatione docet haec: „Secutus sum hanc Maasvicii editionem, quia meliorem non habemus, cum Ioh. Georgius Graevius qui novam adornandam susceperat, morte fuit impeditus, quo minus propositum suum exsequeretur. A textu graeco, qualis est in illa, ne latum quidem recessi unguem, nisi quod mendas nonnullas, quae irrepserant, correxerim. Ex variantibus lectionibus retinui eas, quae momenti quid ad sensum habent et conjecturae probabili ansam possunt dare, nam omnes adscribere prolixum nimis fuisset. Latinam Vulteji versionem, ubi opus fuit, emendavi, partim alias voces probioris Latinitatis substituendo, partim ea, quae nimis a textu graeco dissentiebant, plane mutando, partim tollendo superflua. Lubens tamen confiteor, multa attentionem meam effugere potuisse et superesse adhuc, quae ulteriorem limam exspectent. Qui norunt, quam facilis in his rebus sit lapsus, veniam mihi dabunt, si quae viderint, in quibus offenderim. Notae ideo desunt, ne moles libri nimis augeretur et quia iis facile carebit, qui bono Lexico instructus est et diligentiam in legendo adhibet. In indicem graecum, quem adjeci, eae tantum voces sunt collatae, quae vel raro occurrunt, vel ob singularem significationem sunt notandae.“

1809, 8. *ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ ΒΙΒΛΟΙ ΟΚΤΩ. Φιλοτιμῳ δαπανῃ των ΑΔΕΛΦΩΝ ΖΩΣΙΜΑΔΩΝ, παιδειας ἑνεκα των την Ἑλλαδα φωνην διδασκομενων Ἑλληνων. ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ, ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Ι. Μ. ΕΒΕΡΑΡΤΟΥ. ΑΩΘ.* —— 2 *ff.* praefixa, ι' pp. prolegomena, et 453 pp. Fundamentum textus huius novae editionis est Maasviciana editio. *Coraes* autem e coniectura multa et mutavit atque interpolavit et emendavit atque restituenda reliquit; nova enim subsidia critica adhibere non potuit. Omnes locos, ubi a Maasvicio discessit, indicavit accurate p. 301 — 396, additis aliquot brevibus animadversionibus, deinde sequitur index strategematum et *Πιναξ ἑλληνικων λεξεων*. Novam eamque criticam editionem molitur *F. Haase*, quod ex *Iahnii* Annalibus Novis Vol. XIV. p. 105 sqq. didici.

Bb) *Delectus.*

1701, 8. Ex Polyaeno capita triginta et quatuor edidit Iac. Uptonus. —— *V.* eius Chrestomathiam inscr.: *ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ* sive Nouus historiarum fabellarumque delectus cum notis et versione. Londini 1701.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

(1549,) 8. Polyaeni Strategematum libri octo, nunquam antea in lucem editi, ac nuper adeo e graeco sermone in latinum conversi, Justo Vultejo interprete. Basileae, apud Ioannem Oporinum. —— Iustus Vultejus hanc versionem fecit ex codice msto tam magna anxietate, ut verba fere singula redderet, quare haec versio magnum criticum usum praebet.

1601, 12. — Francofurti e collegio Palthenio. —— *V.* 1616.

1601, 4. POLYAENI STRATAGEMATUM (?) LIBRI OCTO. *INTERPRETE IVSTO VVLTEIO VVETTERANO.* IN GRATIAM STUDIOSORUM HISTORIARUM ET REI MILITARIS ITErum publicati, & multo accuratiores redditi, ut D. CHRISTOPHORI VULTEII I. C. Epistola ad fratrem aversâ paginâ docebit. LUBECAE CIVITATE IMPER. LIBERA *Typis Laurentii Alberti Bibliopolae.* ANNO CHRISTI M. D. CI. —— 4 *ff.* praefixa, 192 pp. Bibl. sen. Lips. Alia exemplaria huius editionis Lubecensis alium titulum habere dicit *F. Haase* l. c. p. 106, eumque a *Blumio* enotatum esse in suo Observationum crit. libello p. 25. Sed *Haase* non recte vidit. *Blume* eundem titulum, quem ipse, exhibet et hic legitur. Hac in editione versio Vulteji, erroribus typographorum pluribus correctis, integra exhibetur. In *Draudii* Bibliotheca Classica (Francof., ap. I. Saurium. M. DC. XI. 4) p. 906 inveni editionem notatam: „. . . interprete Iusto Vultejo. Apud Kopffium 1601, 4.“

1616, 4. THESAURUS Bellicus ex latissimo historiarum campo, labore Herculeo, a Polyaeno erutus. Nunc primum a Iusto Vultejo latinitate donatus. Rostochii, Hallervord. —— Hic est titulus alius editionis Francofurtensis a. 1601.

B. germanicarum.

Aa) *Opus integrum.*

1750, 8. Polyaeni und Sexti Iul. Frontini Kriegsränke der berühmtesten Feldherren und einiger Heldinnen, jene aus dem Griechischen, und diese aus dem Lateinischen übersetzt und mit Anmerkungen versehen von *M.* Joh. Christoph Kind. Leipz., bey C. L. Jacobi.

1793 — 1794, 8. Polyäns Kriegslisten in acht Büchern, aus dem Griechischen übersetzt und mit den nöthigsten Anmerkungen begleitet (*von D. Casp. Seybold*). Frankf. a. M., Hermann. *II Voll.* —— 1 *Th.* Haec versio priori praestat, atque hic primum edita sunt Strategemata navalia e codice msto Vindob., quae editori Polyaeni futuro criticum usum praebent.

1834, 16. Polyän's Kriegslisten. Uebersetzt von Wilh. Herm. Blume. Stuttg., Metzler. *Vol. I.* —— 3 *Gr.* Haec versio pertinet ad collectionem versionum scriptorum prosaicorum Stuttgart., atque continet tres priores libros.

Bb) *Excerpta.*

1821, 8. Uebersetzung aus Polyän und Vegetius. —— *V.* Zeitschrift für die Kriegsgeschichte der Vorzeit, von F. W. Benicken. (Erfurt, Keyser) Vol. I. fasc. I.

C. gallicarum.

1739, — 1743, — 1770, 12 min. Les Ruses de Guerre de Polyen, traduites du Grec en François, aves des notes, par D. G. A. L. B. D. L. C. D. S. M. (*D. G. A. Lobineau, Bénédictin de la Congrégation de St. Maur*), avec les Stratagèmes de Frontin (*traduits par Perrot d'Ablancourt*). Paris, Ganeau. 1739. *II Voll.* — Paris 1743. *III Voll.* — Nouvelle édition. Paris, veuve David. 1770. *III Voll.* —— Hanc versionem edidit *P. Desmolets.* Pleraeque notarum additarum sunt criticae.

D. italicarum.

1551, — 1552, 8. Stratagemi dell' Arte della guerra di Polieno Macedonico, dalla Greca nella volgar lingua Italiana, tradotti da M. Nicolo Mutoni. All' Illustrissimo & Valorosissimo Signore, il S.or Giovan Jacopo de' Medici Marchese di Marignano. Con Gratia & Privilegio del Sommo Pontefice, & dell' Illustrissimo Senato Veneto. In Vinegia al segno d'Erasmo. MDLI. —— In calce libri habetur: La Tavola de' nomi principali che si contengono nell' opera, secundum literarum ordinem alphabeticum. Dedicatio data est: „Di Vinegia à XV. d'Ottob. MDLI.“ Alia huius editionis exx. habent annum MDLII. Caeterum haec versio facta est ad latinam *Antonii Antimachi*, cuius versionis Polyaeni praefatio iam a. 1540 prodiit cum Georgii Gemisti Plethonis historia. V. *ib.* II. A. 1).

1552, 8. Gli Stratagemi di Polieno; di grandissimo utile a i Capitani nelle diverse occasioni della guerra, tradotti fedelmente dalla lingua Greca nella Thoscana per M. Lelio Carrani. Con privilegio. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari e fratelli MDLII. —— Interpres dicavit suam versionem archiepiscopo *Antonio Altoviti*, epistola, quae est signata: „A' XXII. di Settembre MDLI.“ In libri calce exhibetur: „Tavola de nomi de Facitori de Stratagemi in tutta l'opera contenuto per ordine d'alfabeto.“

E. anglicarum.

1793, 4. POLYAENUS'S Stratagemes of War; translated from the Original Greek. By R. Shepherd, F. R. S. London, Nichol. —— 10 *sh.*

III. *Illustrantia Polyaenum scripta.*

( ) Remarks on a Passage [Stratag. IV. 3, 32] of Polyaenus. —— *V.* Classical Journal. no. LX. p. 370 — 374.

Gu. Arn. *Blume*: In Polyaenum Observationes criticae. *Progr. schol.* Sundiae, sumt. Trinii. MDCCCXXIV. 8. —— 54 pp. 6 *Gr.* Conf. ephem. litter. scholast. univ. 1826. II. no. 30. p. 263 sqq.

G. F. *Kronbiegel*: Disputatio acad. Disserit de Dictionis Polyaeneae virtutibus et vitiis. Lips., Langheim. MDCCLXX. 4. —— 31 pp. De hac scriptione, in qua praeter argumentum in titulo indicatum diiudicantur codices msti Polyaeni, quibus hactenus usi sunt editores, conf. *Klotzii* Acta litter. Vol. VI. P. III. p. 376 — 380.

POLYBIUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 751 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 313 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnia quae supersunt.*

1609, f. *ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΤΟΥ ΛΥΚΟΡΤΑ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ τὰ σωζομενα.* POLYBII LYCORTAE F. MEGALOPOLITANI Historiarum libri qui supersunt. ISAACUS CASAUBONUS ex antiquis libris emendavit, Latine vertit, et *Commentariis* illustrauit. — *ΑΙΝΕΙΟΥ Τακτικου τε και Πολιορκητικου ὑπομνημα, περι τυ, Πως χρη πολιορκουμενον αντεχειν.* AENEAE, vetustissimi Tactici Commentarius De toleranda obsidione. IS. CASAUBONUS PRIMUS VVLGAVIT, latinam interpretationem ac *Notas* adiecit. Ad Henricum IIII. Franc. et Navarr. Regem Christianissimum. *Infra insigne typ. infraque*: Cum gratia & privilegio Sacrae Caesar. Maiest. ad sexennium. Typis Wechelianis apud Claudium Marnium et Haeredes Iohannis Aubrij. MDCIX. —— Epistola dedicatoria ad Henricum IV. implet 22½ *ff.*; Praefatio autem, in qua agitur: De prioribus Polybii interpretibus et nova hac versione, 9½ pp. F. ult. praefixum pag. *b* habet: Corrigenda in Versione. Pag. 1 sqq. legitur oratio graeca cum versione latina; pag. 981 — 1038 habentur Fragmenta Polybii historiae. Pag. 1039 ornata est singulari titulo hoc: „Historiae universae Polybii Synopsis Chronologica, in Tempora quatuor tributa. Pag. 1041—1044 legitur praefatio ad Synopsin; pag. 1045 — 1079: Historiae Polyb. Synopsis Chronologica. Pag. 1080 exhibetur: Privilege du Roy. Deinde sequuntur 16 *ff.*: Index rerum praecipue Memorabilium in Polybii Historiis Contentarum. *F.* seq. est pag. 1, et habet titulum hunc: *ΑΙΝΕΙΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΝ ΤΕ ΚΑΙ ΠΟΛΙΟΡΚΗΤΙΚΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ, περι του ΠΩΣ ΧΡΗ ΠΟΛΙΟΡΚΟΥΜΕΝΟΝ ΑΝΤΕΧΕΙΝ.* AENEAE VETUSTISSIMI SCRIPTORIS Commentarius Tacticus et Obsidionalis: Quomodo obsessum resistere oporteat. ISAACUS CASAUBONUS recensuit, publicavit, et Notis illustravit. Pag. 3 sq. legitur: Index Capitum quae in Aeneae Commentario de toleranda obsidione continentur. Pag. 1—27 Oratio Aeneae graeca. Pag. 28 exhibetur index inscr.: Populi, viri, loca in exemplis ab Aenea allatis nominatim memorata; pag. 29 — 112: Isaaci Casauboni in Aeneae Commentarium Poliorceticum notae; p. 113 sq.: Addenda; p. 115 sq.: Index rerum et verborum in notis ad Aeneam praecipue memorabilium; pag. 117 titulus: Aeneae commentarius Tacticus, et Obsidionalis, docens quomodo obsessum resistere oporteat, Isaaco Casaubono interprete. Versio ipsa legitur p. 119 — 151. Bibl. sen. et acad. Lips. Alia exx. inscripta sunt: „Parisiis, apud Hieron. Drovardum MDCIX.", quod ex *Goetzii* Merkwürdigkeiten der Dresdener Biblioth. Vol. II. p. 101. no. 119. patet. In paranda hac editione usus est pluribus codicibus mstis *Casaubonus*. *Ernestius* in praefatione sua Vol. I. p. XVII. docet de Casauboniana editione haec: „Basis textus esse exemplum Basileense, satis constat, quocum collationes librorum scriptorum omnes fecerat, ut nos docet eius filius." *Ioannes Schweighaeuser* in praefatione sua, praemissa Voluminі I. p. XXI. dicit: „Ac sane, quantum sit, quod eruditae atque sagaci huius Editoris industriae debeat Polybius, nulla est pagina, ac praesertim in Excerptis Antiquis quae vocavimus, quae non abunde declaret. Sed vel sic plurima superesse loca oppido manca aut mendosa, quae vel ex melioribus codicibus, si qui consulerentur, vel probabili etiam conjectura emendari possent; multa item a Casaubono esse mutata atque in alienum plane sensum detorta, quae vel recte erant posita in superioribus editionibus, vel multo leviori ac diversa prorsus indiguerant medicina, & luculentis & frequentibus exemplis Reiskius in suis ad Polybium Animadversionibus demonstravit. Tum vero quoniam, ut jam supra monui, nescio qua causa dedignatus est doctissimus Editor principem Obsopaei editionem in consilium advocare; passim factum est, ut manifesta errata editionis Basileensis vel intacta relinqueret, vel aliena ratione mutaret. Denique quum optandum utique fuerit, ut priores praesertim quinque libri (e quibus, quoniam soli sunt quos integros habemus, & stylus Polybianus & tota hujus Scriptoris ratio potissimum debet cognosci) singulari prae ceteris cura ex optimis codicibus essent emendati; sane non nimis laetabile est quod de scriptis libris, quorum in hac parte copia fuit Casaubono, ipse declarat. Nam codicem Regium, quo usus est, *recentissimae manus* fuisse profitetur: & quum simul ait, *elegantissime fuisse descriptum;* intelligi poterat, esse eundem codicem, quem ab Aug. Vergerio Calligrapho, decimo quinto demum anno post editum ab Obsopaeo Polybium, in ipsa urbe Parisiorum descriptum esse, ex Catalogo Mstorum Bibliothecae Regiae discimus. Alterum vero Codicem, qui non nisi

duos priores Polybii Libros continet, quem dono sibi datum narrat Casaubonus non melioris fuisse notae, haud obscure significavit. Denique de Bavarico Codice ita frigide loquitur in Dedicatione ad Henricum Regem, ut facile intelligatur, parum ex illo profecisse Casauboni editionem, sive quod parum in illo subsidii fuit, sive quod negligentius eum tractavit Editor, aut quod serius accepit. Quae cum ita sint, quandoquidem plurimum tamen differt Casaubonianus Contextus a Basileensi, consecutus erat, ut suspicaremur, & pauca & dubiae auctoritatis esse, quae in prioribus quidem quinque Polybii libris *a manuscriptis codicibus* accepisset Casaubonus, longe vero plurima partim e sua *conjectura*, partim ex Vrsini ingenio (quem in bene multis, ut supra docui, secutus est) fuisse a docto hoc Editore mutata."

1670, 8. *ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΤΟΥ ΛΥΚΟΡΤΑ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΑ ΣΟΖΟΜΕΝΑ* (!). ***AMSTELODAMI**, Ex Officina **JOHANNIS JANSSONII à WAESBERGE**, & **JOHANNIS à SOMEREN**.* 1670. *Hic titulus legitur in tabula aeri incisa et praefixa. Alius est: ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΤΟΥ ΛΥΚΟΡΤΑ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.* POLYBII LYCORTAE F. MEGALOPOLITANI HISTORIARVM LIBRI QUI SUPERSUNT, *interprete* ISAACO CASAUBONO. ***IACOBUS GRONOVIVS*** recensuit, ac utriusque *Casauboni, Ful. Ursini, Henr. Valesii, Jac. Palmerii* & suas notas adjecit. Accedit *Αινειȣ Τακτικον τε και Πολιορκητικον ὑπομνημα, περι τȣ πως χρη πολιορκουμενον ἀντεχειν*. *Aeneae, vetustissimi Tactici, Commentarius de toleranda obsidione*, cum interpretatione ac notis ISAACI CASAUBONI. AMSTELODAMI, *Ex Officinâ* JOHANNIS JANSSONII à WAESBERGE, & JOHANNIS van SOMEREN. cIↄIↄcLXX. *III Voll.* —— 8 *ff.* praefixa, 77 pp.: Index rerum praecipue memorabilium in Polybii Historia contentarum, 908 pp.; 5 *ff.* praefixa, p. 909 — 1630; p. 1631 — 1816; Pag. 1 — 198: Isaaci Casauboni ad Polybii Historiarum librum primum commentarii; p. 199 — 236: Merici Casauboni Notae in Polybium, praemissa praefatione; p. 237 — 241: Ursini notae in Legationes; p. 342 — 381: H. Valesii annotationes ad fragmenta Polybii in Collectaneis de Virtutibus & Vitiis; p. 382 sq.: Variae lectiones in Polybium ex ms. codice Peiresciano; p. 384 — 395: Iacobi Palmerii Exercitationes ad Polybium; p. 396 — 462: Jacobi Gronovii Notae in Polybium. De hac splendida vere editione iudicat *Ernesti* in praefatione sua p. XVIII. haec: „... Gronoviana opera in edendo Polybio, ut non contemnenda est, tamen eo non pertinuit, ut textus ad scriptos et editos libros recenseretur et corrigeretur, quod debet esse primum. Itaque manifesta vitia operarum typographicarum pro veris lectionibus seruata sunt. Et ille non hoc agebat, sed modo, quae edita essent, cum alieno de consilio repeterentur, aduocatus in consilium, addidit Excerpta Peiresciana, ut diximus, et alia, quae prodesse legentibus possent, *Casauboni* utriusque nonnulla, et vero etiam suas notulas, in quibus modo textum ipsum, modo versionem castigat, verba interdum et res illustrat." Bibl. sen. Lips.

1763 — 1764, 8. *ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΤΟΥ ΛΥΚΟΡΤΑ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.* POLYBII LYCORTAE F. HISTORIARVM QVAE SVPERSVNT INTERPRETE ISAACO CASAVBONO EX RECENSIONE IACOBI GRONOVII ***CVM NOTIS*** CASAVBONORVM, VRSINI, VALESII, PALMERII ET IACOBI GRONOVII. ACCESSIT AENEAE TACTICI ***COMM. DE OBSIDIONE TOLERANDA CVM INTERPR. ET NOTIS*** ISAACI CASAVBONI. PRAEFATIONEM ET GLOSSARIVM POLYBIANVM ADIECIT IO. AVGVSTVS ERNESTI. LIPSIAE, 1764. APVD IO. PAVL. KRAVSIVM, BIBLIOPOL. VINDOB. *In fine:* Lipsiae ex officina Breitkopfiana. — TOMVS II. qui continet Eclogas lib. VI — XVII. et Legationum. Lips. *etc.* MDCCLXIII. — TOMVS III. qui continet Excerpta Valesii, Fragmenta et Indices. Lips. *etc.* MDCCLXIII. *III Voll.* —— XXX pp., 1 *f.*, 935 pp.; 1 *f.*, 1010 pp.; 1 *f.*, 704 pp., 39 *ff.* index rerum, 138 pp.: Lexicon Polybianum, et 1 *f.* cum subscriptione indicata. Tomus I. continet praeter bibliopolae dedicationem atque editoris praefationem, Polybii historiarum libros quinque priores, atque ad eos pertinentes Casaubonorum commentarios. Haec editio satis nitida et ad usum commoda, atque ab operarum erratis diligenter purgata est. *Schweighaeuser* de hac editione in praefatione sua, Volumini I. praemissa, p. XXV. dicit haec: „Lexiconque Polybianum, sive Index Graecorum verborum, quamquam multa, quae adnotari merebantur, frustra in eo quaeras, nonnullaque haud satis feliciter sunt exposita, alia denique ex mendosa Lectione, quae vulgo circumfertur, inserta sunt, plurimam tamen habet utili-

[illegible]: [illegible] est, quae [illegible] in [illegible], [illegible] Polybii [illegible] in eo [illegible]. [illegible]."

1789 — 1795, 8. *ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.* POLYBII MEGALOPOLITANI HISTORIARVM QVIDQVID SVPEREST. Recensuit, digessit, emendatiore interpretatione, varietate lectionis, adnotationibus, indicibus illustravit Iohannes Schweighaeuser Argentoratensis. *Tomus primus.* Liber I. II. et III. Lipsiae in libraria Weidmannia MDCCLXXXIX. — *Tomus secundus.* Liber IV. et V. Cum Reliquiis libror. VI. et VII. Lips. etc. MDCCLXXXIX. — *Tomus tertius.* Reliquiae librorum VIII — XVI. Lips. etc. MDCCXC. — *Tomus quartus.* Reliquiae librorum XVII — XL. Lips. etc. MDCCXC. — *Tomus quintus.* Adnotationes ad lib. I. II. et III. Lips. etc. MDCCXCII. — *Tomus sextus.* Adnotationes ad lib. IV — X. Lips. etc. MDCCXCII. — *Tomus septimus.* Adnotationes ad lib. XI — XXX. Lips. etc. MDCCXCIII. — *Tomi octavi pars prior*, continens adnotationes ad lib. XXXI — XL. et Indicem historiarum et geographic. Lips. etc. MDCCXCIV. — *Tomi octavi pars posterior*, continens Lexicon Polybianum MDCCXCV. *Alius huius partis titulus est*: Index Graecitatis Polybianae sive Lexicon Polybianvm ab Is. et Merico Casavbonis olim advmbratvm inde ab Io. Avg. Ernesti elaboratvm nvnc ad novam Polybii editionem ab editore adcommodatvm passim emendatvm, plvrimisqve partibvs avctvm. Lipsiae, *etc.* MDCCXCV. —— LVIII, 660; XLVI, 624 pp., et 1 *f.*: Index Reliquiarum libri VI.; 646 pp. et 4 *ff.*: Index Reliquiarum libri VIII.; 724 pp. et 9 *ff.*: Index Reliquiarum; XX, 714 pp; 1 *f.*, 707 pp.; XXVI, 708 pp.; 1 *f.*, 484 pp.; LXXX pp. contin. editoris Schweighaeuseri (X pp.), Is. Casauboni (p. XI — XLIX), Io. Ia. Reiske ad sua Polybiana praefationes (p. L — LXXX.), 674 pp. 27 *Th.*; ch. holland. 45 *Th.* *Schweighaeuser* in recensendo Polybiano contextu, quem diximus, usus est codicibus et veteribus editionibus et virorum doctorum suisque coniecturis, praetereaque accepit ab Davide Ruhnkenio Gronovii Adparatum Polybianum, qui in bibliotheca Universitatis publica adservatur. Conf. de tomo V. et VI. Neue allgemeine deut. Bibl. Vol. V. P. I. p. 3 — 41; deinde conf. Götting. gel. Anz. 1792. II. p. 665 sqq. 1793. III. p. [illegible] sqq. 1794. P. I. p. 43 — 45. 1796. I. p. 214 sq. II. p. 1321 sqq. Leipz. Litter. Zeit. 1792. II. p. 381 sqq. *F.* cum [illegible] Aeneas Tacticus. L [illegible]

1816, 12. Polybii historiarum quae supersunt. Ad fidem optimorum librorum editae. Lips. Tauchnitz. *IV Vol.* —— 3 *Th.*, [illegible] 1 *Th.* 8 *Gr.*; ch. [illegible] 4 *Th.* 8 *Gr.*

Bb) *Quinque libri priores.*

1530, f. *ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΥ, ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Ε.* POLYBII HISTORIARVM LIBRI quinq, opera Vincentii Opsopoei in lucem editi. IIDEM LAtini Nicolao Perotto Episcopo Sipontino Interprete. Haganoae, per Iohannem Secerium Anno M.D.XXX. Mense Martio. *In calce textus graeci f.* 106 *a*: Haganoae, per Iohannem Secerium, Anno M. D. XXX. Mense Martio. *Deinde singulari foliorum ordine versio latina sequitur, praemissa f. I et II inscr.*: NICOLAI PEROTTI IN POLYBII HISTORIARVM libros Prooemion, ad Nicolaum V. Pontificem Maximum." *praefatione. F.* III *a versio latina incipit*, *et f.* CXLII *a finitur.* —— 4 *ff.* praefixa, 106 num., et CXLII num. *ff.* *Vincentius Obsopoeus* hanc editionem ex uno codice msto, quem ab *Iacobo Ottone Aetzelio*, caesarum oratore, accepit, ita curavit, ut perpaucas discrepantes lectiones in libri margine adnotaverit. Ex quo fonte has duxerit, dubium est. *Schweighaeuser* in praefatione sua volumini I. praemissa p. XV, ut eius verbis utar, dicit: „potuit Editor discrepantes illas lectiones eodem etiam modo in ora scripti libri, quo usus est, adnotatas reperire: quod sane in quam plurimis antiquis codicibus, sive a diversa manu, sive ab eodem librario, passim factum videmus." De editionis ratione ipsa *ib.* hoc iudicium tulit: „Habet autem illa princeps editio cum omnibus, quae ex uno veteri libro, in illis praesertim renascentium Graecarum literarum incunabulis, ductae sunt, hoc commune, ut innumerabilibus cujusque generis erroribus atque maculis scateat; aliis quidem levioribus, & facile detergendis; sed sane quam plurimis ejusmodi, in quibus eluendis vel exercitatissimum ingenium frustra fatigetur. *Ipse codex* Obsopoei, e quo si hodienum consuli & secundis curis tractari posset, multi haud dubie errores, qui in illam editionem irrepsere, felicissime tolli possent, *quo pervenerit, nesciri* conquestus est Reis-

kius (praef. ad sua Polybiana p. 772). Ceterum fides ac diligentia & dexteritas Editoris haud obscurae videntur: & quod si praesertim locorum cogitemus intervallum, quo prohibitus est ne dirigere typothetae laborem corrigereque errata ipse posset; mirari sane subit, quod non multo magis etiam male affecti Libri illi Polybiani primum tunc in publicum prodierint; simulque intelligitur, non nimis misere depravatum fuisse Codicem, unde illos deprompsit Obsopoeus. Quare etiam non paucae lectiones in hac editione reperiuntur probatissimae, & ex hac in Basileensem transierunt, a quibus temere deinde discessit Casaubonus: rursusque multa passim proharum lectionum vestigia supersunt, paululum quidem obscurata, quae, non satis perpensa, deserens idem vir doctissimus, longius interdum & a verbis & a sententia auctoris aberravit. Quorum generum ex utroque bene multa loca opportune sunt a *Ioh. Iac. Reiskio* in *Animadversionibus in Polybium* adnotata, qui haud raro veram germanamque scripturam, vel ex ipsa hujus Editionis lectione, vel ex veri vestigiis quae illa servaverat, Polybio sagacissime rectissimeque restituit." Etiam eo tempore arte impressoria abusos esse docet Obsopoeus in epistola dedicatoria *f*. 4 *a* sq. his verbis: „Nullo uero modo ferendum est ipsis, ut suae officinę omnibus pateant asinis, & chartarum carnificibus. Videmus hodie ineptissimas quasq; nugas potissimum excudi. Et quo tandem hęc libellorum uernacula lingua quotidie in lucem prodeūtium inundatio euasura sit, incertum est. Non solum enim, ut mea fert opinio, elegantiores literas obscurabūt, uerum ipsam quoq; Theologiam panolethria quadā extinguent. Sophistae quondam cum suo Thoma loquacissimis quęstionibus literis sacris tenebras induxerunt, quibus discutiendis occupatis omnium animis, nemo ad ipsos fontes recurrebat, omnibus in Thoma, & aliis eius farinae authoribus tempus conterentibus. Non alia moliuntur hodie istorum libellorum Scriptorculi, eoq; rem deductam esse uidemus, ut nunc ἐκ τῶν δημαγωγῶν, hoc est, ex Parrochis & Cōcionatoribus is fere habeatur doctissimus, cui harum chartarum q̄:plurimum coaceruatū, deuoratum, & in lucem editum sit. Atq; ii libelli iam certatim rapiuntur ab omnibus, omnium teruntur manibus, ex iis populus instituitur, ex iis iam tātum sapiunt οἱ του θειοῦ λόγου κήρυκες. Non loquor de omnibus, notum est iam doctis, qui cum aliqua laude & legētium fructu editis libellis in luce uersari possunt. De iis quibus ambitio ademit silentium, mihi sermo est, qui omnes angulos complent ineptis καὶ ἐφημερίσι paginis, & omnibus prelorum officinis facessunt negotium. Quin potius iis authoribus excudendis locent operam Chalcotypi, unde non tantū quęstum corradere, sed nominis quoq; immortalitatem consequi, & apud omnes literarum studiosos laudem et gratiam impetrare queunt. Moneat eos, ac moneat exemplum Aldi Manutii, uiri clarissimi, cuius nomen non nisi una cum bonis authoribus ex hominum memoria abolebitur, quod ego nunq̄ futurum spero. Nullus e Doctorum & literarum candidatorum numero ullum libellum ex illius officina inuulgatum intuetur, legit, & aperit, qui non illi ingentes agat gratias, illius etiam cineri non bene precetur, bene ominetur, bene optet, bene de eo cogitet. Quod quidem qui non fecerit, merito ingratissimus habendus est, literarū parenti optime merito debitas gratias denegans. Nonne uero extreme pudendum est flagitium, hanc pręclarissimā artem transfundendorum in mille exemplaria codicum, quorumlibet etiam rudissimorum asinorum abusui & libidini esse expositam. Discant ergo tandem uel communi Iureconsultorum prouerbio Typographi, neq: omnia, neq; passim, neq; ab omnibus oblata imprimenda esse." Haec est Polybii librorum priorum editio princeps, et adservatur in Bibl. sen. et acad. Lips.

1549, f. *ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Ε', ΚΑΙ ΕΠΙΤΟΜΑΙ ΙΒ'*. Polybij Megalopolitani Historiarvm libri priores qvinqve, Nicolao Perotto Episcopo Sipontino interprete. ITEM, EPITOME SEQVENTIVM LIBRORVM VSque ad Decimumseptimum, Vuolfgango Musculo interprete. *Rerum quoq; & uerborum in ijsdem memorabilium Index. Infra insigne typ. Hervag. et*: Cum Caes. Maiest. gratia & priuilegio ad quinquennium. BASILEAE, PER IOANnem *Heruagium*. — *Titulus versionis lat. singularis est*: POLYBII MEGALOPOLITANI HISTORIARVM LIBRI PRIORES QVINQVE, NICOLAO PEROTTO Sipontino interprete. ITEM, EPITOME SEQVENTIVM LIBRORVM, VSQVE AD DECIMVMSEptimum, Vuolfgango Musculo interprete. *Rerum & uerborum in hisce memorabilium Index*. Cum Caes. maiest. gratia & priuilegio ad quinquennium. *BASILEAE. In versionis fine: BASILEAE, PER IOANNEM HERuagium, Anno M.D.XLIX. Mense Martio.* — 4 *ff*.

praefatio, contin. Arnoldi Peraxyli Arlenii dedicationem ad Diegum Hurtadum Mendozam, Caesaris apud Paulum III. Pont. Max. legatum, et Vincentii Obsopoei dedicationem, ex antecedente editione repetitam; 323 pp. ubi haec notitia legitur: *In Graeco exemplari quaedam reperiebantur, ex praecedentibus libris decerpta, quorumque titulo Epitome libri XVIII inscribebantur: ea certo consilio omittenda censuimus; id quod ex Latina quoq; Musculi versione liquido apparebit.* 1 *f.* vac., 4 *ff.* praefixa, contin. Vuolfgangi Musculi praefationem, Nicolai Perotti in Polybii historiarum libros Prooemium. 323 pp., 5 *ff.* index, et 1 vac *f.* Uno tantum codice usus est Arlenius. *Ernestii* verbis de hac editione omissis exhibemus *Schweighaeuseri* iudicium, quod in praefatione Vol. I. p. XVII sq. protulit: „De aliis codicibus manuscriptis, praeter Augustanum, cum quibus (ut indicare videtur Arlenius) collatum fuerit exemplum Hervagianum, nihil compertum est. Sed ne certum quidem est, plures fuisse adhibitos. Nempe moris olim fuit, *manuscriptos Codices*, perinde ac si plures essent, in titulis praesertim librorum jactare, ubi non nisi unus fuerat in usum vocatus. Sic memini Hoeschelium, virum minime ceteroquin vanum, cum Appiani Historiam Illyricam ex codice Augustano ederet, unico quem viderat atque noverat, similiter in titulo scribere *e Codd. MSS. Reipubl. Augustanae.* Ceterum si quaerimus, quid vel quale sit, quod ex Augustano illo codice profecerit editio Basileensis; ex Boecleri Lectionibus Polybianis intelligere licet, bene multas probas atque verissimas inesse Codici illi Lectiones, quas nec in contextu expressit editor Basileensis, nec in margine adnotavit: ex collatione autem Basileensis cum Hagenoënsi Basileensem, subinde quidem recte atque merito, sed non minus saepe perperam atque prava ratione discedere: mox quidem nulla lectionis varietate in margine notata, mox scriptura manifeste vitiosa in contextum recepta, melioreque ad oram libri relegata, mox rursus eadem ora apertissimis erroribus onerata, ubi de veritate lectionis, quam cum Obsopoeo tenet Contextus, nulla poterat dubitandi caussa subesse. Quod autem *plenius alicubi instructos* in hac editione libros priores Arlenius dicit, id pertinet ad insignem aliquam lacunam, quae, cum in Obsopoei editione Libro I. cap. 19 sq. fuisset, in hac ex Augustano codice suppleta est: ac nescio, an etiam *Libri sexti Epitomen* respiciat, quae initio et in fine multum auctior est apud Hervagium, quam fuerat apud Operinum. Sed undenam illud initium et finem Epitomae sextae habuerit Hervagius, ex proprio-ne codice manuscripto, an ex solo Augustano, non docuerit Arlenius." Bibl. acad. Lips.

C c) *Excerpta.*

1529, 4. Liber ex POLYBII historiis excerptus de militia Romanorum et castrorum metatione inventu rarissimus a Jano Lascare in Latinum translatus, ipso etiam Graeco libro, ut omnia conferri possint, adjuncto. — Joannes Antonius de Sabio excudebat Venetiis. M. DXXVIIII. Kalendis martii. — 24 num. *ff.*

1536, — 1537, 4. Fragmentum de proelio navali, quod apud Chium commissum est, e Libro XVI. Polybii historiarum decerptum. — *V. Lazari Bayfii* Opus: De re navali Veterum. Paris. MDXXXVI.; *rep.* Basil. MDXXXVII.

1537, 8. De Romanorum militia et castrorum metatione liber, ex Polybii historiis per Ianum Lascarem excerptus et ab eodem latinitate donatus, ipso etiam graeco libro adjuncto. Ejusdem Iani Lascaris Epigrammata, graece et latine. Item Iacobi Comitis Purliliarum de re militari libri II. (*Edidit Ioan. Oporinus*). Basileae.

1539, 4. Ex libro VI. historiarum Polybii de P. R. [populi romani] domestica militarique disciplina. Graece. Paris, apud Lazerum et Platterum MDXXXIX.

1582, 4. *ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΥ ΕΚΛΟΓΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΕΣΒΕΙΩΝ.* Ex libris POLYBII MEGALOPOLITANI SELECTA DE LEGATIONIBVS; Et alia *Quae sequenti pagina indicantur: Nunc primum in lucem edita.* Ex bibliotheca FVLVII VRSINI. ANTVERPIAE, Ex officina Christophori Plantini. M. D. LXXXII. — 4 *ff.* praefixa, 447 pp. oratio graeca, et 182 pp. Fulvii Ursini notae. In pagina tituli aversa indicantur reliqua, quae hic liber continet. Sunt autem: „Fragmenta ex historiis quae non extant: Dionysii Halicarnassei [p. 296 — 312]: Diodori Siculi [p. 313 — 333]: Appiani Alexandrini [p. 334 — 372]: Dionis Cassii Nicaei de Legationibus. Dionys. Lib. LXXIX. et LXXX. imperfectus [p. 373 — 447]. Emendationes in Polybium impressum Basileae per Ioannem Heruagium Anno M D.XXIX." Fulvii Vrsini notae in Polybium leguntur p. 1 — 148; deinde Fulvii Vrsini emendationes in Polybium, impressum Basileae

per Ioannem Hervagium, p. 149—182. Polybii fragmenta priore libri parte leguntur p. 1 — 294. Dedicavit librum: Antonio Perrenotto Cardinali Granvelano *Fulvius Vrsinus* (3 *ff.*) Bibl. acad. et sen. Lips. *Schweighaeuser* de hac collectione iudicat in praefatione ad Vol. I. p. XVIII sq. haec: „Eximie haud dubie et praeclarissime de Scriptore nostro Fulvius Ursinus commeruit. Nam sicut per se maximi momenti et plurimae utilitatis sunt Eclogae *de Legationibus*, quas illi debemus; sic in eis emendandis illustrandisque; & cum Livio conferendis; cum doctrina hujus viri atque industria, tum praesertim ingenium, singulariter elucet. Certe quum Codex manuscriptus, quem ab Antonio Augustino Archiepiscopo Tarraconensi missum acceperat, infinitis paene mendis (quod et ipse profitetur, et ex ejus Adnotationibus satis adparet) esset corruptus; longe maximam monstrorum illorum partem, veluti divina quadam arte, felicissime sustulit Fulvius, ac veram Polybii nobis restituit scripturam. Sed merito in eodem viro reprehendit Reiskius (praefat. ad Polybiana p. 779 sq.), quod, *qua plerumque usus est cautione, ut sui codicis mendas fideliter atque diligenter indicaret, eadem non ubique voluit uti.* Nam quum fieri non posset, quin in tanto Emendationum ex mera conjectura adhibitarum numero multae essent, quae specie quidem aliqua sese commendarent, sed longe etiamnum abessent a vero: (cujus generis complures ab Reiskio notatae sunt, in quibus *aut sana*, ut ait ille, *ultro vitavit Vrsinus, aut vitiosa in pejus mutavit;*) quoties quidem in Adnotationibus indicavit Editor ipsam codicis scripturam, toties de pretio emendationis judicium facere eruditus lector potest; sed ubi nihil aliud nos docere dignatur, quam *se locum istum ex ingenio emendasse*, quod haud ita raro Vrsinus facit, tum quidem nullam nobis facultatem judicandi, Vrsinum-ne an Polybium legamus, relinquere voluisse videtur. Sed vel sic tamen subinde satis adparet, minus feliciter emendata esse ejusmodi loca: quamquam melius nihil tentare ipsi possimus, quandoquidem codicis lectionem, qui veri fortasse vestigia monstrare nobis poterat, ignoramus. Similis est ratio *Emendationum in Polybium Hervagianum* ab eodem Vrsino editarum; quae sicuti numero sunt plurimae, neque ad leviora solum editionis Hervagianae sphalmata, sed ad graviora etiam quaeque vulnera Polybio a librariis inflicta pertinent, sic pondere atque momento pleraeque excellunt ac maximi utique sunt faciendae: quemadmodum et Casaubonus fecit, in bene multis presso pede Fulvii vestigia secutus. Istarum igitur Emendationum nonnullis quidem notam adjecit Vrsinus, qua monet *ex vetere scripto libro* esse ductas; ad aliasque complures monuit, suo *ex ingenio* esse prolatas: sed longe maxima pars, et in his multae, quae unde ductae essent plurimum nostra intererat non ignorare, nullam adjectam notam habent; quo fit, ut incerti, quid de illis statuendum sit, haereamus.“ Pag. XLVII ducet haec: „Equidem, postquam Vrsinianas illas Emendationes cum editione Hervagiana, ad quam illae adcommodatae sunt, rursusque cum Manuscriptorum nostrorum lectionibus contuli; satis intellexi, fuisse Ursino ad manus probatum Codicem manuscriptum, quinque priores Polybii libros continentem, ex quo non solum ea, in quibus diserte mentionem fecit scripti libri, sed et quam plurima alia, rectissime emendavit. Atque is *Codex Vrsini*, nisi fuit idem ipse Vaticanus, cujus Lectiones Spalletti nostri beneficio debemus, certe simillimum illi fuisse necesse est. Nam pauca quaedam loca, quae dubium movere possent, (quorum praecipuus est lib. I. cap. 59, 1) ejusmodi sunt, ut paene persuasum habeam, errorem ibi vel ipsius Ursini vel operarum festinatione esse commissum.“ In praefatione ad Vol. II. p. XVI sq. dicit haec: „Quoniam vero *Vrsini Codex* harum Eclogarum (tenebimus enim et nos hunc titulum, communi omnium usu receptum) plurimis mendis, ut ipse professus est editor, fuerat obsitus; quarum magnam quidem partem ipse Vrsinus ex ingenio emendavit, partem Is. Casaubonus ex *Andreae Schotti Codice*, adhibitis etiam suis conjecturis, correxit; sed ita, ut codicis lectiones, a se mutatas, saepe tacuerit Vrsinus, & ut in Casauboni correctionibus, quid codicis Schottani debeatur auctoritati, quid ex editoris ingenio sit profectum, nusquam valeas discernere: sane quam desideraveram, ut, si minus ipsos illos libros, quibus olim usi essent Fulv. Vrsinus, Andr. Schottus, Iul. Pacius, consulere perlustrareque mihi liceret, saltem diligenter ex eisdem enotatas Lectiones ab edito contextu discrepantes contingeret nancisci. Eoque etiam magis optabile nobis fuerat tale quoddam ad recognoscenda emendandaque haec Excerpta subsidium, quoniam in Bavarico nostro et initium aberat Eclogarum ex Polybio ductarum, et in reliqua earundem eclogarum serie multae rursus ex his, quas habet Vrsini editio, desiderabantur. Sed nullius ex illis, quos nominavi, codicibus, de quibus ceteroquin et in instructissima Montfauconii Bibliotheca Msstorum et in aliis ejus-

dam generis repertoriis altum est silentium, nullum usquam ne vestigium quidem, ad hunc diem, deprehendere mihi licuit. Et *Vrsinianus* quidem *Codex*, si modo superest hodie, in Hispania fuerit fortasse quaerendus, quo remissus esse ab Vrsino videtur, postquam ea, quae in lucem emittere placuit, inde depromserat Editor: certe nec ex Vaticana Bibliotheca, ubi suspicatus eram latere eum codicem, per diligentissimum Spallettum nostrum quidquam de eo potui rescire. Ac subit etiam interdum dubitare, ipsum-ne antiquum Exemplar, an Apographum solum ad Vrsinum miserit Tarraconensis Archiepiscopus, cujus fuerat ille codex." Bibl. sen. et acad. Lips.

1594, 4. Polybii fragmentum ex Legationibus collatum cum Livii loco de honoribus Attalo et Rhodiis ab Atheniensibus habitis. Paris., apud Federicum Morellum MDXCIV.

1596, 4. POLYBII EX LIBRO SEXTO FRAGMENTVM. *De militia Romana.* ANNO M.D.XCVI. Apud Jacobum Chouët. —— 40 pp. Neque praefatio, neque alia notitia libro praemissa est, ex qua discere potuerimus, qui editor libri, aut qua ratione editus fuerit. Pag. 1 sq. est tituli *f.*, p. 3—26 oratio graeca, p. 27—40 versio latina exhibetur. Bibl. sen. Lips.

(1604,?) 4. *ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΕΚΛΟΓΗ περι ἐλευθερωσεως των Ἑλληνων.* Graece. —— Hoc libellum, ut *Maittairius* in Indice ad Annal. typ. T. V. P. II. p. 169 opinatur, fortasse prodiit a. MDCIV. *Parisiis apud I. Prevosteau.*

1634, 4. POLYBII, DIODORI SICVLI, NICOLAI DAMASCENI, DIONYSII HALICAR., APPIANI ALEXAND., DIONIS, ET IOANNIS ANTIOCHENI Excerpta ex Collectaneis *CONSTANTINI AVGVSTI PORPHYROGENETAE* HENRICVS VALESIVS nunc primùm Graecè edidit, Latinè vertit, Notisque illustrauit. PARISIIS, M. DC.XXXIV. Sumptibus MATHVRINI DV PVIS, viâ Jacobeâ, sub signo Coronae. *CVM PRIVILEGIO REGIS.* —— 7 *ff.* praefixa, 853 pp., 8 *ff.* index rerum, 1 *f.* Errata, 123 pp. Henrici Valesii adnotationes in Collectanea Constantini Porphyrogenetae de Virtutibus & Vitiis, p. 123—126: Variae lectiones in Polybium ex mſ. Codice Peiresciano. Leguntur p. 2—7 Constantini prooemium, graece et latine, index libri contentorum, gr. et lat., et iambici versus de studiis Constantini Porphyrogenetae, gr. et lat.; pag. 8—219: Ex Polybio Excerpta, p. 220—413: Excerpta ex Diodoro; p. 414—527: Excerpta ex Nicolao Damasceno; p. 528—545: Excerpta ex Dionysio Halicarn.; p. 546—567: Excerpta ex Appiano; p. 568—777: Excerpta ex Dione Cocceiano; p. 778—853: Excerpta ex Ioanne Antiocheno. Omnia exhibentur graece et latine. De his Excerptis adscribo *Schweighaeuseri* verba in praefatione ad Vol. II. p. XXVII: „Ad *Eclogas* illas quod adtinet, quae *de Virtutibus et Vitiis*, περὶ Ἀρετῆς καὶ Κακίας, inscriptae sunt, quas easdem & ab Editoris nomine *Valesianas Eclogas*, & a domino Codicis, e quo editae sunt, *Peiresciana Excerpta* nominare consuevimus; nullus alius, quod sciam, manu exaratus liber, qui illas contineat, ad hunc diem repertus est, praeter illum ex insula Cypro *Nicolai Fabricii Peirescii* sumtibus advectum. ... In cujus editionis marginibus quum Valesius eis locis, quae ex conjectura ab ipso correcta sunt, ipsam manuscripti libri scripturam adnotaverit; si omnia loca, in quibus a codicis scriptura in contextu discessit Editor, ab illo adnotata sunt, valde diligenter scriptus ille codex fuerit necesse est. Sed puto, illis tantum locis adnotatam a Valesio diversitatem esse scripturae, ubi dubitationis aliquid habere videbatur Emendatio, quam depravato contextui ex sua conjectura attulit Editor."

1660, 4. Polybii Megalopolitani de Castris Scriptum, ex Historiarum Lib. VI. Graece et cum versione et notis R. H. S. (i. e. *Ralb. Herm. Schelii*). —— Cum H y g i n o Gromatico. (Amstelodami, Apud Judocum Phymer Bibliopolam. MDCLX.) 8 *ff.* oratio graeca et versio latina, et p. 145—199 Notae. Rep. 1694.

1679, 8. Excerptum sive Fragmentum Polybii, ex antiquo Codice, Graece, cum versione Latina Iac. Gronovii. —— *V.* eius Dissertationes epistolicas in loca quaedam Livii, adiectas eiusdem editioni L i v i i. (Amst.) T. III. p. 56.

1694, f. —— V. *Graevii* Thesaurum Antiquitatum Romanarum. T. X. *V.* 1660 et 1731.

1731, 8. Polybii Megalopolitani de militia romana libellus, versione latina, commentatione perpetua et iconibus illustratus *etc.* Studio et opera Io. Georgii Poeschelii, ill. Gymnasii Heilsbronnensis Conrectoris. Norimbergae, Felsecker. —— Cum XXXI figg. 16 *Gr.*

1747, 8. A Parallel between the Roman and British Constitution; comprehending Polybius's curious Discourse of

the Roman Senate, with a copious Preface, wherein his principles are applied to the English Government. London by M. Cooper. 1747.

1794, — 1808, — 1820, — 1827, 8. Ex Polybii Historiarum libris delectus. —— V. *Dan. Wyttenbachii* librum inscr.: Ἐκλογαὶ ἱστορικαί. Amstel.; *et rep.* Lips. *V.* Plutarchus I. Bb) Bbb).

1801, 8. Chrestomathia Polybiana. In usum juventutis. (*Edidit A. C. Meinecke.*) Lips., Schwickert. —— 8 *Gr.*

1823, 8. De Republica Romana sive ex Polybii Megalopolitani lib. VI. historiae Excerpta. Textum recognitum, summariis indiceque graecitatis instructum, in usum scholarum edidit I. F. C. Lehner. Accedit varietas lectionis nondum vulgata. Solisbaci, Seidel. 1823. —— XII, 144 pp. 9 *Gr.*

1827, 4 mai. Polybii historiarum excerpta, e cod. msto Vaticano edidit Angelo Mai. —— *V.* eius Scriptorum veterum novae collectionis e codicibus Vaticanis editae Tomum II. (Romae, typis Vaticanis. MDCCCXXVII.) p. 369 — 461. Rep. 1829 sq.

1829, 8 mai. Polybii Historiarum excerpta Vaticana, in titulo de sententiis. Recensuit Jac. Geel. Accedit Angeli Maii annotatio. Lugd. Bat., ap. Luchtmans. MDCCCXXIX. —— 1 *Th.* 12 *Gr.*

1830, 8. Polybii et Appiani Historiarum Excerpta Vaticana ex Collectaneis Constantini Porphyrogeniti, inventa atque edita ab Angelo Majo, recognita a Johanne Friderico Lucht. Accedunt A. Maji Annotationes. Altonae, sumtibus Caroli Aue. MDCCCXXX. —— XX, 100 pp. 12 *Gr.* Polybii Excerpta leguntur p. 1 — 95; Appiani Excerpta, quae etiam in *Maii* collectione Vol. II. p. 367 sq. edita sunt, exhibentur p. 96 — 97. Pag. 98 sq. est: Foliorum codicis Vaticani ordo restitutus, p. 100: Index rerum, quae ex his Polybii fragmentis primum cognoscendae, et verborum, quibus Schneideri et Passowii lexica carent.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Quae supersunt omnia.*

1542, — 1548, — 1554, 12. Polybii Historiarum Libri V priores, Latine, Nicolao Perotto interprete; Epitome sequentium librorum, usque ad XVII, ex Wolfgangi Musculi interpretatione. Lugduni apud Sebast. Gryphium. —— Rep. 1557, 8.

1557, 8. POLYBII MEGALOPOLITANI HISTORIARVM Libri priores quinq; Nicolao Perotto Sipontino interpret. ITEM *Epitome sequentium librorum usq; ad decimum septimum, Vuolfgango Musculo interprete. Infra insigne typ. inscr.* EPISCOP. *Infra*: BASILEAE, APVD EPISCOPIVM Iuniorem, MD.LVII. *In fine f. ult. a*: BASILEAE, APVD NICOLAVM EPIScopivm Ivniorem. M.D.LVII. —— 860 pp. et 22 *ff.*: Rerum et verborum in Polybium memorabilium index. Bibl. sen. Lips.

1597, 12. Polybii Historiarum Libri V priores, Latine, Nic. Perotto interprete; Epitome sequentium librorum, usque ad XVII, ex Wolfgangi Musculi interpretatione. Accesserunt nouae huic Editioni Breuiaria singulis Libris praefixa, Gnomologia et Index rerum. Geneuae excudebat Iac. Stoer MDXCVII.

1610, 8. Polybii Historiarum libri qui supersunt, ex interpretatione Is. Casauboni. Aeneae Tactici commentarius de toleranda obsidione, eodem Casaubono interprete. (*Francofurti*) Typis Wechelianis MDCX.

Bb) *Libri quinque priores.*

1473, f. *F.* 1 *vacat. F.* 2 *a:* Nicolai Perotti in Polybii historiarum librof prohemium incipit feliciter ad Nicolaum. V. pontificem maximum. *F.* 4 *a incipit versio ipsa:* Nicolai Perotti historiarū Polybii liber primus incipit feliciter. *In fine, f.* 154 *b:* Afpicif illuftrif lector *etc.* || Conraduf fuueynheim: Arnolduf pannartzque magistri || Rome impresserunt talia multa fimul. || M.CCCC.LXXIII. die iouif ultima decembrif. —— 154 *ff.* Char. rom., sine *sign.*, *cust.*, et *pagg.* num. Haec est versionis latinae librorum quinque priorum editio princeps. Perottus ex codice msto vertebat, quare eius versio criticum usum praebet.

1498, f. POLYBIVS HISTORICVS || DE PRIMO BELLO || PVNICO ET PLV||TARCHI PA||RALELIA. *Haec f.* 1 *a leguntur. F.* 1 *b epistola:* Leonardus Aretinus omnibus Polybii Historiae studiosis. S. P. D. *F.* 2 *a* (*sign.* a ii) *incipit:* Polybius Historicus de primo punico bello ex graeco in latinū traductus per Leo-||

nardum aretinum uirum elegantissimum. Foeliciter Incipit. *F.* 26 *b legitur:* Polybii Historici megalopolitani Liber tertius & Vltimus Finit. *F.* 27 *a* (*sign.* e): Guarini Veronensis Paralelia ex Plutarcho in latinū cōuersa Foeliciter Incipiūt. *F.* 32 *b*: Plutarchi Paralelia Quaedam Finiuntur. || Impressum Brixiae per Iacobum Britānicum die uigesimo quarto octo-|| bris. M. cccclxxxviii. *F.* 33 *a*: Nicolai Perotti in Polybii Historiarum libros prooemium: || Ad Nicolaum Quintum Pontificem Maximum. || — Polybii Historiarum libri Quinq;: || Nicolaus Perottus Pont. Sypontinus e graeco traduxit. || — Iani Pānonii ad diuā Faeroniā Naiadū Italicaꝝ principē carmen. *F.* 33 *b incipit:* Nicolai Perotti in Polybii Historiarum libros prooemium ad Nicolaum. V. || pontificem maximum. *et explicit f.* 34 *b*. *F.* 35 *a* (*sign.* a iii): POLYBII HISTORIARVM LIBER PRIMVS E GRAECO PER || NICOLAVM PEROTTVM TRADVCTVS. *F.* 133 *b*: Polybii Historiarum libri Quinti & Vltimi Finis. || — Nicolaus Perottus Pont. Sypontinus e Graeco traduxit. || — Bernardinus Venetus Anno a natali Christiano || . Mcccclxxxxviii. Venetiis Impressit. || — CVM Priuilegio & Gratia. || — Omnes sunt Terni praeter p q r qui sunt Duerni. *Continuo incipit poema inscr.:* Naiadum Italicarum Principi Diuae Faeroniae deuotus hospes Ianus Panno-|| nius cecinit in reditu ex Vrbe. Non. Iuniis. M.cccc.lviii. *quod explicit* 134 *a*: Finis. —— Char. rom. in ch. nitidissima atque nitidissimis typis impressus est liber. Bibl. acad. Lips.

1504, f. POLyBIVS HISTORICVS || DE PRIMO BELLO || PVNICO ET PLV||TARCHI PA||RALELIA. *Haec f.* 1 *a*. *F.* 1 *b*: Leonardus Aretinus omnibus Polybii Historiae studiosis. S. P. D. *F.* 2 *a* (*sign.* a ii): Polybius Historicus de primo punico bello ex graeco in latinū traductus ‚p Leo-||nardum aretinum uirum elegantissimum. Foeliciter Incipit. *F.* 10 *b*: Finit liber primus Pollybii (?). Secundus Incipit. *et quidem f.* 11 *a* (*sign.* b iii). *F.* 26 *b*: Polibii Historici megalopolitani Liber tertius & Vltimus Finit. *F.* 27 *a* (*sign.* e): Guarini Veronēsis Paralelia ex plutarcho in latinū cōuersa Foeliciter Incipiūt. *F.* 32 *b*: Plutarchi Paralelia Quaedam Finiuntur. || Impressum Venetiis die octauo nouembris. M. ccccciiii. —— 32 *ff.* Char. rom. nitide impressus est liber. Bibl. acad. Lips.

1512, f. *Polybij Historici de primo* || bello Punico Leonardo Aretino interprete. Libri tres. || — *Leonardi Aretini de tempo||ribus suis* Liber Unus. || — *Plutarchi parallelia Guarino* || Veronensi Paraphraste opusculum aureum. *Infra insigne typ. Ascens. quod habet impressores et hypothetam et inscriptum est: „Prelū Ascēsianū".* *Infra legitur: Venundantur ab Ascensio* : || *Joanne parvo. Haec sunt f.* 1 *a*; *f.* 1 *b*: *In Polybiū de Primo bello Punico.* || Leonardus Aretinus omnibus Polybii Historiae studiosis. S. P. D. *F.* 2 *exhibentur*: *Tabella in Polyb. de primo bello* punico. *Fo. III.* (*sign.* a iii): Polybius Historicus de primo punico bello ex graeco in latinū traductus per Leonar|| dum aretinum elegantissimum. Foeliciter incipit. *Fo. XXIIII b*: Polybii Historici Megalopolitani Liber tertius & vltimus Finitur. *Fo. XXV a* (*sign.* d): LEONARDVS ARETINVS DE TEMPORIBVS SVIS. *Fo. XXXIIII b*: FINIS libri de temporibus: Leonardi Aretini Impressi rursus ab ascensio anno. M. d. xi. || Tertio kalen. Feb. *Fo. XXXV a* (*sign.* e iii): Guarini Veronensis Parallelia ex Plutarcho in Latinū cōuersa feliciter incipiūt. *Fo. XL a*: Plutarchi Parallelia Quaedam Finiuntur. || In ędibus Ascensianis Tertio Calendas Feb. M. D. XII. —— Bibl. acad. Lips. Alia huius editionis exx. aliud in tituli folio insigne typ. habent, et quidem *Ioannis Petiti*, quod est duo leones sedentes, qui tabellam tenent inscriptam litteris I P, et infra quos legitur: S JEHAN S PETIT S. Huiusmodi ex. adservatur in Bibl. sen. Lips.

1520, f. Polybii libri V de rebus Romanis in latinum traducti a Nicolao Perotto, quos in locum secundae Decadis [Livii] substituimus, quia multa in illis leguntur, quae secunda Decade continebantur. —— Cum Livii Decadibus. Venetiis in aedibus Aldi et Andreae Soceri mense februario MDXX. —— 71 *ff.* num.

1521, 8. Polybii Historiarvm libri qvinqve in latinam conversi lingvam. Nicolao Perotto interprete. —— Cum Titi Livii Patavini librorum Epitomis. Venetiis in aedibus Aldi et Andreae Soceri mense Martio. M. D. XXI. *f.* 69—310.

1522, 8. Polybii Historiarum Libri qvinqve in Latinam conversi linguam, Nicolao Perotto interprete. *In fine:* Flo-

rentiae per heredes Philippi Juntae Mense Aprili MDXXII. —— 225 *ff.*

1530, f. SEXTI RVFFI VIRI CONSVLARIS EPITOMA DE GESTIS ET ASSEQVVTO DOMINIO ROMANORVM. POLYBII HISTORIARVM LIBRI QVINQVE, NICOLAO PEROTTO INTERPRETE. ADIECTVS QVOQVE EST IN FRONTI spicio libri index, qui te lector summarie docebit, quid quisque liber contineat, & ubi quaeri debeat. BASILEAE EXCVDEBAT HENRICVS PETRVS, MENSE MARTIO. AN. M.D.XXX. —— Libro praemissum est: Nicolai Perotti prooemium. 4 *ff.* praefixa. Sextus Rufus complectitur 4 non num. *ff.*, et Polybius 198 pp.

Cc) *Delectus.*

1) De militia.

1670, 8. Polybius de militia et castrametat. Romanorum. Latine. —— Inter: Veteres de militari Scriptores quotquot extant. Vesaliae Cliv. MDCLXX.

1710, 4. Scipio, ex fragmento Peiresciano, Latine, Io. Henr. Boeclero interprete, et cum notis. —— *V.* eius: Dissertationes Acad. (Argent. 1710, 4) T. II. p. 575.

B. germanicarum.

Aa) *Omnia quae supersunt.*

1574, f. POLYBIUS. Römische Historien. Des Weisiste Wahrhafftigsten Vnnd hochberhümpten Geschichtschreibers Polybij in Siebentzehen Büchern begrieffen, souiel deren noch vorhanden seind, in welchen beschrieben werden, die erschröckliche vnd langwirige Krieg, so die Römer vnd Carthaginenser vber die vier vnd zweintzig jar, zu Wasser vnd Landt, von wegen deren Inseln, Sicilien, Sardinien, vnd der Landtschafft Hispanien, schröcklicher weiß gegen einander geführt haben. Auch, Wie der streitbare vnd küne Heldt Annibal der Carthaginenser Oberster mit einem mächtigen Kriegsheer vber die hohe Alpgebürg mit grosser vnd schwerer mühe sey in Italien gefallen: vnd was er für herrliche Sieg in freien Feldschlachten wider die Römer erobert hat. Desgleichen, Die Krieg vnd Zweyspaltungen, so sich mit den Etoliern, Lacedemoniern, gegen den Messeniern, Achaischen Bundtsgenossen, vnd andern Griechen, verloffen haben. Alles, Auſs Griechischer sprach in die Teütsche mit sonderm fleiss vnd grosser Arbeit, Teutscher Nation zu gutem, gebracht, vnd jetzt erstmals im Truck ausgangen. Durch Guilielmum Xylandrum Augustanum. Mit Röm. Key. May. Gnad vnd Freiheit. Getruckt zu Basel, durch Sebastian Henricpetri. *In fine legitur:* Getruckt zu Basel, Durch Sebastian Henricpetri, im Jar nach Christi Geburt M.D.Lxxiiij. —— 16 *ff.* praefixa, cccccxviij pp. De hac versione iudicat *Casaubonus* in praefatione sua ad Polybium sic: „Non etiam defuere, qui in vulgares linguas tantum Polybii verterent, quantum latine expositum inueniebant, si tamen vertere est, romanae interpretationis sexcentos errores aliis totidem cumulare, atque iterum graecae linguae peritiam in prima libri fronte mentiri. Vnicam excipio germanicam versionem ab homine longe eruditissimo profectam, sed, quod res arguit, et alia eius scripta testantur variis semper curis occupato.“ Xylander ex graeca oratione versionem suam fecit.

1755—1769, 4. Geschichte des Polybius, mit den Auslegungen und Anmerkungen des Ritter Folards und des Herrn von Guischart Kriegsgedanken, mit Kupfern. Breslau u. Berlin, Winter. *VII Voll.* —— 19 *Th.* Auctores huius versionis fuerunt *Ant. Leop. de Oelsnitz* et *de Trossel*, quorum posterior duo posteriora volumina vertebat. Ceterum uterque interpres se ad gallicam Folardi versionem accommodabat.

1759—1760, 8. Geschichte des Polyb, mit den Auslegungen und Anmerkungen des Ritters, Herrn von Folard, Französischen Obersten, worinne derselbe die Kriegskunst nach allen ihren Theilen, nebst seinem Lehrgebäude von der Colonne, deutlich und gründlich abgehandelt, und in vielen Kupferstichen vorgestellt hat, vermehret mit den vortrefflichen Kriegsgedanken des Herrn von Guischardt. Aus dem Französischen übersetzt. Wien, Prag und Triest. *VII Voll.* —— Auctor huius versionis est *J. Theobald Bion*, qui *Oelsnitzii* versionem tantum temere mutavit, quare alia versio sed peior fiebat.

1779—1783, 8. Polybs Geschichte, aus dem Griechischen aufs neue übersetzt und mit Anmerkungen, wie auch Auszügen aus den Werken der Herren von *Folard* und *Guischard* über die Kriegskunst der Alten begleitet, von Dav. Christ.

Seybold. Lemgo, Meyer. *IV Voll.* —— 2 *Th.* 16 *Gr.* Prioribus voluminibus non praemissa *Seyboldii* versio.

1820. 8. Des Polybius Kriegsgeschichte in fünf Büchern übersetzt von F. W. Benicken. Mit erläuternden Anmerkungen und zwanzig bildlichen Darstellungen in Steindruck. Weimar im Verlage des Landesindustriecomptoirs. —— XX. 642 pp. et 1 *f.* Errata. 5 *Th.* Tabulae sunt in *fol.*

Bb) *Delectus.*

1795, 8. Verschiedene Stellen aus dem sechsten Buche. von C. Ph. Conz. —— *V.* eius disquisitionem inscr.: Politische Meinungen der Alten, et insertam eius ephem. inscr.: Museum für die griechische und römische Litteratur. (Zürich) fasc. III. p. 1—30.

1796, 8. Die Beschreibung der Sambuka, aus dem dritten Kap. des achten Buchs, übersetzt von A. Rode. —— *V.* eius versionem germ. Vitruvii. Vol. II. p. 304.

C. gallicarum.

Aa) *Omnia quae supersunt.*

1552, 8. Les cinq premiers livres des histoires escrites par Polybe, et deux restes du sixième livre et un traité du seiziesme livre, trad. en françois. Paris, Groulleau.

1670, 12. Les Histoires de Polybe, avec les Fragmens, ou Extraits du mesme Autheur contenant la pluspart des Ambassades. De la Traduction de P. Du Ryer. à Paris, chez Louys Billaine. *III Voll.* —— Du Ryer magna sua paupertate commotus hanc versionem fecit, itaque properavit atque erravit in perplurimis locis, fortasse enim ad versionem Casaubonianam vertebat.

1727—1730, 8. Histoire de Polybe, nouvellement traduite du Grec par Dom Vincent Thuillier, Benedictin de la Congregation de Saint Maur. Avec un Commentaire ou un Corps de Science Militaire, enrichi de Notes Critiques & Historiques, où toutes les grandes parties de la guerre, soit pour l'Offensive, soit pour la Defensive, soit expliquées, & representées en Figures. Par M. de Folard, Chevalier de l'Ordre Militaire de Saint Louis, Mestre de Camp de l'Infanterie. à Paris, chez Gandouin. *VI Voll.* —— Severe et libere omnes sui temporis errores in notis suis castigare ei interdictum est per collegam imperii superiorem: itaque tomus VI. notis caret, atque editor ipse suum animadvertere noluit. In Bibliotheque raisonnee T. VIII. p. 328 dicitur: „Nous perdons malheureusement une bonne partie du grand Ouvrage de M. Folard par les intrigues et cabales de gens, qui ne peuvent souffrir la sincerité et la verité." Conf. Bibliotheque françoise. T. X. p. 156 sq. Contra *Folardum* disputatur in Journal des Savans a. 1733. Jul. p. 421. Lettres serieuses et badines. T. II. p. 98. T. IV. p. 412. 465 sqq. 473. *Folardi* apologia legitur in Bibliotheque françoise T. XVI. p. 17. Huc pertinent etiam: *Reflexions sur les Commentaires de M. Folard sur le 1. et 2. Livre. Paris* 1738, 12. et: *Nouvelles decouvertes sur la guerre, dans une dissertation sur Polybe, par Folard. Paris* 1724. 12. Versio Folardi ipsa rep. est 1729.

1729, 4. — Amst. *VI Voll.* —— *V.* 1727 et 1753.

1753.—1774. 4. Histoire de Polybe, nouvellement traduite du Grec par Vincent Thuillier. Avec un Commentaire ou un corps de science militaire *etc.* par Mr. de Folard. Nouvelle édition revue, corrigée et augmentée d'un Supplément. à Amst., Chatelin. *VI Voll.* et: Supplément. ib. —— Hoc supplementi volumen, quod huic novae editioni accessit, adiungitur editioni a. 1727 sqq., quae posterioribus pluris aestimatur.

1777, 4. Histoire de Polybe, traduite du grec par Dom *Vincent Thuillier*, avec un commentaire ou un corps de science militaire, enrichi de notes par *de Folard*; Nouvelle édition, augmentée d'un supplement, contenant les nouvelles découvertes sur la guerre, par *de Folard*; la Lettre critique d'un Officier hollandois (M. *Terson*); les Sentimens d'un homme de guerre (M. *D. Savornin*), sur le Système militaire *de Folard*, avec les réponses à ces critiques (par *de Folard*). Amsterdam, chez Arkstée et Merkus. *VII Voll.*

Bb) *Libri quinque priores.*

1542, — 1557, f. Les cinq premiers Liures des Histoires escriptes par Polybe traduitz en Frãcois par Loys Maigret. Paris, Janot.

1558, f. Les cinq premiers Livres des histoires de Polybe. Autrefois trad. par

L. Maigret, et derechef, reuuz, corrigez et renduz plus entiers par lui sur l'exemplaire Grec. Lyon, de Tournes.

Cc) *Excerpta.*

1545, 8. Deux Restes du sixiesme livre de Polybe et oltre un traicté du seizeiesme traduictz en françois par L. Meigret. Paris, Marnef. 1545.

1806, 8mai. Traduction d'un fragment du XVIII. Livre de Polybe, trouvé dans le monastère St. Laure au Mont Athos par le Comte d'Antraigues. Nouvelle édition, revue, corrigée et augmentée par l'Auteur. à Londres 1806. —— 108 pp.

D. italicarum.

Aa) *Omnia quae extant.*

1545, 8. Polibio Historico Greco tradotto per M. Lodovico Domenichi. Con due fragmenti, ne i quali si ragiona delle Republiche, & della grandezza de' Romani. In Vinegia. Appresso Gabriel Giolitto de Ferrari. MDXLV. —— Epistolam dedicatoriam sequitur: Tavola delle Historie, et librum quintum sequuntur duo commemorata fragmenta inscr.: Due fragmenti del sesto libro. *V.* 1546.

1546, 8. Polibio *etc.* nuovamente da lui riveduto & corretto con due fragmenti. In Vinegia appresso Gabriel Giolito MDXLVI. —— Auctor in hac nova editione versionem suam emendavit.

1562 (1564), 4. Polibio Istorico greco dell' imprese de' Greci, degli Asiatici, de' Romani, e di altri, con due frammenti delle Republiche, e della grandezza di Roma, e con gli undici libri ritrovati di nuovo tradotti per M. Lodovico Domenichi, e dal medesimo riformati, e corretti con le postille, e con la tavola copiosa. E' questo, secondo l'ordine da noi posto il quinto anello della nostra collana istorica. Venetia per Gabriel Giolito MDLXIV. *In fine*: MDLXII. —— Alia exx. in fronte habent annum MDLXIII. —— Haec versio non solum ad versionem latinam facta est, sed etiam ideo temere facta dicenda est, quod fragmenta omnia contra orationis sensum arcte coniunguntur. Ceterum pertinet ad collectionem inscr.: *Collana*, et dedicata est ab viro *Tommaso Porcacchi* epistola viro *Filippo Pini.*

1741, 4. Polibio Storico Greco de' fatti de' Romani tradotto per M. Lodovico Domenichi, ed ora novamente riveduto col confronto del testo greco in moltissimi luoghi corretto, e supplito dal Sign. Giulio Lando nobile Veronese, con una traduzione del medesimo di alcuni frammenti, e dalla raccolta di CXLIV. ambascerie tratte da tutta la Storia di Polibio al tempo di Constantino, che non erano mai state volgarizzate. E questo è il quinto anello della collana istorica greca. Verona per Dionigio Ramanzini 1741. *II Parti.* —— Versio ex praecedente editione quidem expressa est, omissa epistola dedicatoria *Porcacchi,* sed ad textum graecum a. 1609 editum emendata, atque aucta notis, et Chronologia temporum, et fragmento: de Romanorum militia, per virum *Patrizj* italice verso, et per *Iulium Landi* ad orationem graecam emendato. Praeterea adiecta sunt opuscula italice versa haec: Cronologia de *Casaubono;* XVIII tavole d'antica Geografia del *Cellario;* Tavola de' nomi proprj antichi con la moderna denominazione dichiarati, et: Vita di Polibio descritta dal Sign. *Biancolini.*

1792, 4. Polibio storico greco delle Impresse de' Greci, degli Asiatici, de' Romani *etc.* con due frammenti delle Republiche e della Grandezza di Roma e con gli undici libri ritrovati di nuovo e tradotti in favella italiana. Roma, Desiderj. *II Voll.*

1824, 8mai. Le Storie di Polibio, volgarizzate sul testo greco dello Schweighaeuser, e corredate di Note dal *Dr.* J. Kohen. Con una tavola in rame e 4 carte geografiche. Milano, Sonzogno. *II Voll.* —— Haec versio prioribus praestat.

Bb) *Excerpta.*

1) Undecim librorum.

1553, 8. Undici Libri di Polibio nuovamente trovati, & tradotti per M. Lodovico Domenichi, con la Tavola delle cose più notabili, che nell' Opera si contengono. In Vinegia, appresso Gabriel Giolito de Ferrari, e fratelli. 1553. —— Sunt autem versa: Epitomi & Frammenti dal VII. libro al XVII. libro. Rep. 1563.

1563, 8. Undici libri di Polibio *etc.* Ferrara, per il Mammarelli. 1563.

2) De militia Romanorum.

1536, 4. Libro della Militia de Romani & del modo dell' Accampare tratto

dell' Historia di Polibio. Con Gratia per anni [illegible] MDXLVI. — [illegible] [illegible]

1583, 4. La Militia Romana di Polibio, di Tito Livio, e di Dionigi Alicarnaseo Da Francesco Patricii dichiarata, e con varie figure illustrata. La quale a questa [illegible], [illegible] altra [illegible] de' suoi [illegible], e disciplina. [illegible], a paragone [illegible] questa la moderna [illegible] & imperfetta. In Ferrara per Domenico Mamarelli. A Santa Agnese. MDLXXXIII. Con licenza di Superiori.

3)

1552, 8. Polibio del modo dell' accampare tradotto di Greco per M. Philippo Strozzi. — Calculo della Castrametatione di Messer Bartholomeo Cavalcanti. — Comparatione dell' armadura & dell' ordinanza de Romani & de Macedoni di Polibio tradotta dal medesimo. Scelta de gli Apophtegmi di Plutarco tradotti per M. Philippo Strozzi. — Eliano de nomi, & de gli ordini militari tradotto di Greco per M. Lelio Carani. In Fiorenza l'anno MDLII. — XV. 184 pp. Praemissae sunt epistola dedicatoria italice scripta a viro *Lelio Carani*, et data urbe Fiorenza ai 14. Novembre 1551. ad virum spectatissimum: *Camillo Vitelli Conte di Montone*, et: Tavola di tutta la continenza di questo libro. Polybii versio legitur p. 1 sqq.; *Calculo della Castrametatione etc.* p. 48 sqq., cui praemissa est interpretis epistola ad filium suum, scripta: di Ferrara dei 22. Giugno 1545: deinde sequitur: *Comparatione dell' armadura*, p. 56 sqq.; *La scelta degli Apophtegmi di Plutarco*, p. 66 — 184. De Aeliani Tactici versione v. ib. II. D. 1552.

4) De diversitate civitatum.

1540, 8. La Vite de gl' Imperadori Romani di Monsignor Egnazio novamente dalla lingua latina tradotte alla volgare: con due fragmenti de l'historia di Polibio della diversita delle Republiche tradotti dalla Greca alla volgar lingua. In Vinegia per Francesco Marcolino MDXLI. — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

5) De legationibus.

1543, 4. Le ambascerie, tratte dalla Storia di Polibio da Megalopoli per ordine di Costantino Porfirogenito novamente tradotte dal Greco in Italiano dal Sign. Conte Lauro [illegible] Veronese. Verona per Dionigio Ramanzini 1743. — [illegible]: *[illegible]*, [illegible]: *[illegible] della Storia di Polibio*, [illegible], [illegible] Polybii historiarum [illegible]. V. supra Aa) 1743.

6) Fragmenta aliquot.

1558, 4. Alcuni frammenti di Polibio, tradotti in Italiano da Nicolo Leoniceno, da Mariano Sarragonese, e da Remigio Fiorentino. — V. Orationi militari. Venezia per Giolito. 1558.

E. anglicarum.

Aa) Omnia quae extant.

1634. — 1648, f. The History of Polybius, translated into English by Edward Grimestone. London. — 4 sh. *Dryden* de hac versione iudicium hoc tulit: „Polybius appeared in this translation under such a cloud of errors that his native beauty was not only hidden, but his sense perverted in many places.“

1756. — 1761. — 1772, 4. The General History of Polybius, in five Books. Translated from the Greek, by Mr. *Hampton*. London printed by J. Hughs for R. and J. Dodsly. 1756; *rep.* ib. 1761. — The General History of Polybius [*Extracts*, viz. *from the 6th to the 17th book*]; translated from the Greek. The second Volume. By Mr. *Hampton*. London, Davies. — Elegans atque accurata versio. Conf. Monthly Review, Vol. XIV. p. 334—351. p. 477—488. Vol. XV. p. 657 — 669. 1772. m. April. p. 459. et Critical Review 1772. m. Mart. p. 185—199. Rep. 1761 sqq.

1761, 8. — translated by Mr. Hampton. London. *IV Voll.* — 2 *L.* *V.* 1756 et 1772 sq.

1772 — 1773, 8. — translated by James Hampton. London. *IV Voll.* — 6 *sh.* V. 1761 et 1809.

1809, 8. — London. *III Voll.* — *V.* 1772.

Bb) *Quinque priores libri.*

1568, 8. The Hystories of the most famous and worthy Cronographer Polybius: Discoursing of the warres betwixt the Romanes and Carthaginenses, a riche and goodly Worke, conteining holsome counsels and wonder full deuises against the incombrances of fickle Fortune. Englished by C. W. Wherevnto is annexed an Abstract, compendiously coarted out of the life and worthy acts perpetrate by oure puissaunt Prince King Henry the fift. Imprinted at London by Hen. Bynneman for Tho. Hacket. And are to be sold at his shoppe in Paules Churchyard at the signe of the Key. 1568. —— 131 *ff.* Praemissa est: „The life of Polybius;" deinde sequitur dedicatio, inscr.: „To the right worshipful Thomas Gaudy Esquier, Chr. Watson wysheth Arganton Age, Policrates prosperitie, Augustus amitie, and after the consummation of theis terrestriall Tragedie, a seate amongest the celestial Hierarchie," *etc.* et finitur verbis his: „Thus then, al vain words set apart, I desire your worship benignely to accept this as a token of the intier affection I bear towards you, which taken as I meane it, shal deserue to furnishe some voyde corner in tho lowest parte of your Librarie. From my chamber in your house at Gaudy Hall." Sequitur notitia ad lectorem inscr.: Franciscus Asulanus Lectori salutem." deinde quinque versus breves inscr.: „R. W. in laudem Histor. Polybii, Anglico Lectori." Versio historiarum finitur *f.* 100; sequitur editoris epistola: „To the Questioners"; et: „The victorious actes of King Henry the fift." *F.* ult. habet subscriptionem: „Imprinted ... Anno 1568."

1647, 4. The Story of the War between the Carthaginians and their own Mercenaires, from Polybius *etc.* by Sir Walter Raleigh. Lond.

1693, 8. The History of Polybius the Megalopolitan: containing a general Account of the Transactions of the World, and principally of the Roman People, during the first and second Punick Wars *etc.* Translated by Sir H. S. (*Henry Shears*). To which is added, a Character of Polybius and his Writings: by Mr. Dryden. London, printed for Samuel Briscoe over against Wills Coffee-House, in Covent Garden. MDCXCIII. *II Voll.* —— 4 *sh.* Perhorrescenda est versio.

1698 (*non* 1699), 8. The History of Polybius, the Megalopolitan: Containing A General Account of the Transactions of the World, and Principally of the Roman People, During the First and Second Punick Wars. Translated by Sir H. S. To which is added, A Character of Polybius and his Writings. By Mr. Dryden. The Second Edition. London, printed by W. Onley, for Sam. Briscoe, and R. Wellington *etc.* MDCXCVIII. —— XXXV, XIV pp., 1 tabula geographica, 270 et 196 pp.; 1 *f.* titulus, 1 tabula geogr., 304 pp.; 92 pp. *V.* 1693.

Cc) *Excerpta.*

1743, 8. A Fragment out of the sixth book of Polybius, containing a dissertation upon government in general, particularly applied to that of the Romans, together with a description of the several powers of the consuls, senate, and people of Rome, tanslated from the Greek, with notes. To which is prefixed a Preface, wherein the system of Polybius is applied to the government of England, and to the above mentioned fragment concerning the powers of the senate, is annexed a Dissertation upon the constitution of it. By a Gentleman (*Edward Spelman*). London printed by Jam. Bettenham, and sold by W. Meyer. —— Additur eiusdem versioni Dionysii Halicarnassei a. 1758.

1764, 4. Two Extracts from the sixth Book of the General History of Polybius I. The Origin, and natural Revolutions, of Civil Government; an Analysis of the Government of Rome. 2. Some peculiar Excellencies in the Roman Government and Manners, illustrated by a Comparison of them with those of other States. Translated from the Greek. To which are prefixed, some Reflections tending to illustrate the Doctrine of the Author, concerning the natural Destruction of mixed Governments, with an Application of it to the State of Britain. By Mr. Hampton. London, printed by J. Hughs for R. and J. Dodsley. —— 3 *sh.* Conf. Monthly Review 1764. m. April. p. 266—271.

F. hispanicarum.

1789, 4. Historia de Polibio Megalopolitano, tradotta por Ambr. Ruy Bamba. Madrid, impr. real. *III Voll.* —— 50 *rs.*

III. *Illustrantia Polybium scripta.*

( ) Lectiones Polybianae Msc. Codicis Augustani ad Illvstrissimvm Virum Joannem Capellanvm Christianissimo Galliarvm et Navarrae Regi à Consiliis. *Accesserunt & alia ad Polybium spectantia.* Argentorati, Impensis Johannis Friderici Spoor. Anno M.DC.LXX. 4. —— 180 pp. *Auctor huius libri fuit I. Henr. Boecler.*

( ) The life of Polybius; an account of his writings; various translations of his general history. —— *V.* Monthly Review, 1756. m. April. p. 335—339.

( ) Some general criticisms on Polybius. (By *James Moor.*) —— *V.* eius: Essays, read to a Literary Society *etc.* (Glasgow. 1759, 12), in: The third Essay on Historical Composition, p. 156—168.

( ) Der zweite punische Krieg nach des Polybius und Livius Darstellung. —— *V.* Zeitschrift für die Kriegsgeschichte der Vorzeit. Von F. W. Benicken. Vol. I. (Erfurt, Keyser. 1821, 8) p. 77—102, 172—208. 359—459.

(*L. v. M.*) Uebersicht des Kriegswesens der Römer, nach Polybius, Caesar *etc.* —— *V.* Zeitschrift für die Kriegsgeschichte der Alten. Vol. I. (Erfurt, Keyser) p. 460—470.

( ) Histoire du Passage des Alpes par Hannibal. Genève 1818, 8. —— *V.* infra s. v. *de Luc.*

( ) A Dissertation on the Passage of Hannibal over the Alpes. By A Member of the University of Oxford. Oxford and London 1820, 8. —— Cum 1 tab. et tribus tabulis geogr. Auctor libelli sequitur praecipue sententiam, quam *de Luc* professus est. *V.* infra s. vv. *Cramer* et *Wickham.*

( ) Dissertation sur le passage du Rhone et des Alpes par Annibal, l'an 218 avant notre Ere. Troisième édition, accompagnée d'une carte *etc.* Paris 1821, 8. —— Auctor libelli est *Fortia d'Urban*, qui autem Polybii narrationem Livii narrationi postponit, ideoque sententiam non probandam protulit.

( ) Hannibal's Zug über die Alpen. —— *V.* Wiener Jahrbücher der Litteratur. Vol. XXIII.

( ) Critical Examination of Mr. Whitaker's Course of Hannibal over the Alps ascertained. New edition. London 1825, 8. —— Conf. Edinburgh Review. Vol. XLIII. p. 163—197, ubi dissertationis argumentum est: Life and character of Polybius, writings of lost, history of Polybius, how different from that of others; defects in his style; his account of Hannibal's passage of the Alps preferred to that of Livy.

Isaaci *Casauboni* ad Polybii Historiarum Librum Primum Commentarii. *Ad Iacobum I. Magnae Britanniae Regem Serenissimum.* Parisiis Apud Antonivm Stephanvm, Typographum Regium. M.DC.XVII. Cvm Privilegio Regis. 8. —— 212 pp., et 4 *ff.* index. Etiam aliam editionem *Argentorati* 1654, 8. commemoratam inveni.

— —: Historiae Polybiique historiographi laus. —— Legitur, excerpta ex eiusdem dedicatione versionis latinae ad Henricum IV. Regem Galliarum, in libro: De studio historiarum Orationes aliquot, praefationes, fragmenta et epigrammata, conquisivit, ad rationem temporis digessit et notis quibusdam instruxit F. Erdmann Petri. (Smalkaldiae, Varnhagen 1823, 8. VIII, 200 pp.) p. 49 sqq.

L. F. G. *de Cazaux*: Sur la marche des Carthaginois du Rhône en Italie dans l'expédition d'Annibal. Toulouse, Vieusseux. 1828, 8. —— Haec scriptio est responsio disputationis in Journal des Savans 1828. p. 114 sqq.

(*Chabot*:) Abrégé des Commentaires de M. *de Folard* sur l'histoire de Polybe. Avec Planches. Paris. 1754, 4. *III Voll.*

J. A. *Cramer*: —— *V.* Wickham.

Dutens: Wo zog Hannibal über die Alpen? —— *V.* librum: Dutensiana p. 33 sqq.

I. A. *Ernesti*: Pro fide adversus Polybium. —— *V.* eius: Opuscula philol. crit. (Lugd. Bat. 1764, 8 mai.) p. 102—112.

— —: Praefatio Polybii editioni cum notis Variorum Viennae et Lipsiae a. 1764 vulgatae praemissa. —— Rec. inter eiusdem Opuscula varii argumenti. (Lips. 1794, 8) p. 227—244.

Foerster: Locos qvosdam Polybii a latinis interpretibvs Livio, Casaubono et Valesio perperam translatos proponit atque examinat *Car. Christoph. Foersterus.* Zittav. Lvsat. Cvm Animadversionibvs *Io. Iac. Reiskii*, V. O. ad Libellvm Plutarchi de tarda nvminis ira. Lips., ex officina Loewiana. 1755, 8. —— 11 *ff.* praefixa, 107 pp.

Gaudio: Nouvelle decouverte dans l'histoire littéraire sur Polybe, par M. *Gaudio*, Docteur en Droit, et ci-devant Professeur de la même Faculté dans l'Aca-

démie royale de Naples. Berlin 1758, 8. —— Auctor libelli in historiis Polybii negligentiam stili, loquacitatem et impetum animi ad praecepta morum frequenter interserenda, inde ducit, quod Polybius in senectute historiam suam conscripserit.

Gibbon: A Dissertation on the passage of Hannibal over the Alps. —— *V.* eius: Miscellaneous Works. (Basil. 1796, 8) Vol. III. p. 199 sqq.

Ant. *van Goudoever:* Disputatio Philologica de historicis Polybii laudibus. Trajecti ad Rh. MDCCCIX. 8 mai. —— 128 pp. Haec est scriptio academica, praemio ornata, et partibus tribus dividitur. Pars I. est: de Opportunitatibus, quas habuit Polybius, ad res, de quibus scripsit, bene cognoscendas; II. de acumine et iudicio, quo valuit Polybius ad rerum caussas investigandas, ipsasque res perspiciendas; III. de Via et ratione, qua historiam conscripsit.

Heyd: Vita Polybii. Tubingae 1712, 8.

Kollarius: De codicibus mstis Polybii Vindobon. —— *V.* eius Supplementum ad Lambecii commentarios lib. I. p. 476—489, ubi etiam excerpta et variae lectiones exhibentur.

J. L. *Lauranza:* Histoire critique du passage des Alpes par Annibal, Accompagnée d'une carte topographique. Paris, Dondey-Dupré. 1826, 8. —— XII, 219 pp. 4 *fr.* 50 *cent.* Auctor sibi ipsi contradicit. Conf. ephem. litt. Jenens. 1830. Supplem. no. 73. p. 193—206.

Letronne: Sur le passage des Alpes par Annibal. —— *V.* Journal des Savans. 1819. p. 22 sqq. Auctor disquisitionis Polybium ex Livio illustrare tentat.

Iusti *Lipsii* Commentarii ad Polybium. —— *V.* eius: De militia Romana libros V. Antverp. MDXCVI. *rep.* ib. MDCII.; *et* MDCXIV. 4.

J. André *de Luc:* Histoire du passage des Alpes par Hannibal, dans laquelle on détermine d'une manière précise la route de ce général, depuis Carthagène jusqu'au Tésin, d'après la narration de Polybe, comparée aux recherches faites sur les lieux, suivie d'un Examen critique de l'opinion de Tite-Live et de celles de quelques auteurs modernes. Avec une carte et une planche. Seconde édition. Genève 1826, 8. —— Primam editionem v. supra inter anonymorum libellos a. 1818. Ex auctoris sententia Livius narrationem suam ex Polybii historiis hausit. Auctor etiam Polybii metra viarum magni habet. Deinde etiam ingenium Polybii et Livii recte iudicat. In disquisitione de viis super Alpes montes euntibus, usus est loco Strabonis IV. in fine.

C. *Lucas:* Ueber Polybius Darstellung des Aetolischen Bundes. Erster Theil. Königsberg. —— 60 pp. Prodiit in *Struvii* Progr. scholast. 1826, 4. Haec prima et altera pars prodierunt post inscr.: Ueber Polybius Darstellung des Aetolischen Bundes. Königsb., gedr. b. Hartung (venditur Berlin, Enslin. 1827, 4.). 137 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Conf. de hoc magni aestimando libro *Seebodii* Krit. Bibl. 1828. p. 465 sqq. Annal. Berol. scient. 1828. I. p. 537 sqq. ephem. litt. Halens. 1829. no. 36. p. 286 sq.

K. F. *Merleker:* Die Geschichte des aetolisch-achaeischen Bundesgenossenkrieges, nach den Quellen dargestellt. Königsb., Unzer 1831, 8. —— 8 *Gr.*

— —: Aetolorum contra Achaeos bellum secundum sive sociale. —— V. *Iahnii* Archiv für Philol. und Paedag. 1832. Vol. I. p. 485—513.

— —: Ueber Polybius Darstellung des achaeischen Bundes mit Beziehung auf *Lucas* Schrift. —— *V.* ib. p. 253—283.

Iac. *Palmerii* Exercitationes ad Polybium. —— *V.* eius Exercitationes in Auctores Graecos. (Lugd. B. 1668, 4) p. 78—95. Etiam in Gronovii editione leguntur.

I. Iac. *Reiskii* ad Polybium animadversiones. —— Efficiunt eius Animadversionum ad Graecos Auctores Volumen quartum. Lips. 1763, 8. 782 pp., et 10 *ff.* index.

G. F. *Rettig:* Polybii castrorum romanorum formae interpretatio. *Progr. scholast.* Büdingae, Heller. (Hannov., Hahn) 1827, 4. —— 50 pp. Conf. ephem. litter. Jenens. 1828. no. 20. p. 155 sqq.

Geo. *Richteri* Oratio ad Polybii dictum Lib. V. de incerto et mutabili valore Aulicorum. —— Inter eiusdem Orationes. (Norimb. 1644, 8) Decad. II. p. 56 sqq.

Frédéric Guillaume (*de Vaudoncourt*): Histoire des campagnes d'Annibal en Italie pendant la deuxième guerre Punique. Milan 1812, 12. *III Voll.* —— Cum mappis geogr. Auctor Livii narrationem sequitur, quare a sententia, quam *de Luc* profitetur, discedit.

H. L. *Wickham* and J. A. *Cramer:* A Dissertation on the passage of Hannibal over the Alps. Second edition, with maps and plans. London, Whittaker. 1828, 8. —— 12 *sh.*

C. L. F. *Zander:* Der Heerzug Hannibals über die Alpen, nach den neuesten Untersuchungen dargestellt. *Progr.*

schol. Hamburg. 1824, 8 mai. —— 70 pp. Postea amplificata est haec scriptio et prodiit sub titulo: Der Heerzug Hannibals über die Alpen. Mit einer Charte. Göttingen, Vandenhöck u. Ruprecht 1828, 8. XII, 154 pp. 20 Gr. Auctor sententiam, quam de hac proposuit, profitetur. Conf. ephem. litter. Halens. 1829. no. 57 sq. p. 449—461.

POLYBUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 816; ed. n. T. II. p. 610.

Editiones versionum.

A. latinarum.

Aa) *Plura opuscula.*

1544, 4. Polybi Opuscula aliquot nunc primum e Graeco in Latinum conversa, Albano Torino interprete. Basileae apud Ioan. Oporinum MDXLIV.

Bb) *Singula opuscula.*

1528, f. Polybus de salubri victus ratione privatorum, Guinterio Ioanne Andernaco interprete. —— V. Galenus. II. A. Dd) 23).

1529, f. — Guinterio Ioanne Andernaco interprete. —— Cum Scribonii Largi de compositione medicamentorum libro. Apud Andream Cratandrum MDXXIX.

1530, — 1533, — 1553, 8. Polybius (?) de salubri victus ratione privatorum Guinterio Joanne Andernaco interprete. —— V. librum inscr.: Bonae Valetudinis conservandae Praecepta ex variis Medicorum messibus Eobani Hessi diligentia excerpta Elegiacis versibus, etc. Argentorati per Henricum Sybold MDXXX. —— Parisiis apud Simonem Colinaeum MDXXXIII. — Paris. etc. MDLIII.

1577, 12. Hippocratis sive Polybii Hippocratis discipuli, de salubri victu idiotarum libellus. Latine. —— V. Thesaurum Sanitatis paratu facilem. (Parisiis, Apud Iacobum du Puys. 1577.) fol. 1—6.

1591, 12. De Salubri Diaeta incerti autoris Liber, Hippocrati quondam falso adscriptus Iano Cornario interprete. —— V. librum: Medicina Salernitana. Id est Conservandae bonae valetudinis Praecepta. (Excvdebat, Iacobvs Stoer, M. D. XCI.) p. 403 sqq.

1677, 12. — Iano Cornario interprete. —— V. librum: Medicinam Salernitanam, sive De conservanda Valetudine Praecepta Metrica. Autore Joanne de Mediolano hactenus ignoti. (Roterodami, Ex Officina Arnoldi Leers, CIƆIƆCLXXVII.) p. 433 sqq. Perplures editiones Medicinae Salernitanae praeter has adnotatas prodierunt, sed eas non vidi, ideoque nescio, num eae etiam Polybi librum contineant.

B. italicarum.

1545, 4. Opere utilissime in Medicina di Polibio illustre Medico, discepolo (?) & successor d'Ippocrate Coo tradotte di Greco in Italiano per Pietro Lauro Modonese. Di conservare la sanità, ovvero del viver sani lib. I. Della natura dell' umano seme lib. II. Delle malattie del corpo lib. III. Venetia per Comin da Trino di Monferrato MDXLV. *In fine:* MDXLIV. —— Editor libri *Honorato Orayson* dedicavit cum *Danieli Barbaro di Francesco.*

POLYCARPUS.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 47 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 47 sqq.

I. *Editiones textus.*

1633, f. S. Polycarpi Martyris epistola ad Philippenses, e codice msto nunc primum graece edidit Pet. Halloix. —— V. eius: Illustrium ecclesiae orientalis Scriptorum Vitas. (Duaci) T. I. p. 469 sq. Codex mancus erat, quare epistola ex versione veteri latina suppleta est.

1644, 4. Polycarpi epistola ad Philippenses, graece et latine. —— V. Ignatius. I. Aa).

1653, 4. S. POLYCARPI AD PHILIPPENSES EPISTOLA, *Vna cum eiusdem* Martyrio & tam veterum quam recentiorum testimoniis. *EDIDIT* IOACHIMVS IOHAN MADERS suasque in martyrium, & aliorum in Epistolam notas adjecit. *HELMESTADI*, Typis & impensis HENNINGI MVLLERI, ANNO CIƆIƆCLIII. —— 6 non num. *ff.* praefixa, 14 non num. *ff.*: Veterum & recentiorum testimonia de B. Polycarpo & ejus scriptis; 8 non num. *ff.*: Polycarpi ad Philippenses Epistola, graece et cum versione latina, expressa ex vetere vulgata editione latina; 10 non num. *ff.*: Martyrium B. Polycarpi, ut refert Epistola Smyrnensium apud Eusebium lib. 4. cap. XV., graece et latine; 4 non num. *ff.*: In Polycarpi epistolam ad Philippenses Iacobi Amarchani annotationes; 1½ *f.*: Patricii Iunii In eandem Polycarpi epistolam, Notulae Criti-

rae; continuo sequuntur non num. 10½ *ff.*: In B. Polycarpi martyrium Ioachimi Iohan Maderu notae. Bibl. sen. Lips.

1672, — 1698, f. —— In *I. Bapt. Coteleri* editione Patrum apostolicorum. *V.* Ignatius. I. Aa).

1685, 4. S. Polycarpi Martyris Smyrnaeorum Episcopi ad Philippenses epistola. Graece et latine ex vetere vulgata editione Latina. Adiectis notis uberrimis. —— *V.*: Varia Sacra. *etc.* Cura et studio Stephani le Moyne. (Lugd. Bat., Apud Danielem à Gaesbeeck. MDCLXXXV.) T. I. p. 1 sqq. In Prolegomenis voluminis I. praemissis legitur Dissertatio de Polycarpo analectica.

1698, f. Polycarpi episcopi Smyrnae ad Philippenses epistola. Graece et Latine, et cum notis. —— In *J. Bapt. Coteleri* editione SS. Patrum. (Antverpiae, Huguetanorum Sumtibus. MDC.XCVIII.) Vol. II. P. I. p. 184 sqq.

1699, f. — Graece, cum veteri versione Latina, fragmentis Polycarpi et ecclesiae Smyrnensis epistola de Polycarpi martyrio. —— In *Th. Ittigii* Bibliotheca Patrum Apostolicorum. (Lips.) p. 370—431.

1708, 8. — 1709, 4. —— *V.* Ignatius. I. Aa).

1724, f. S. Polycarpi, Martyris, Episcopi Smyrnae, Epistola ad Philippenses, Graece et Latine, cum notis variorum. —— V. *I. Bapt. Cotelerii* Patres apostol. T. II. p. 186—189.

1746, 8 mai. S. Polycarpi Epistola, et epistola ecclesiae Smyrnensis de Polycarpi martyrio, graece et latine cum notis selectis variorum [*Usserii*, *Iunii*, *Cotelerii* et *Smithii*]. —— Inter *Richardi Russel* SS. Patres Apostolicos. (Lond.) Vol. II.

1788, f. S. Polycarpi Smyrn. episcopi epistola et fragmenta. Graece et latine. —— In *Gallandii* Bibl. Patrum. Vol. I. p. 305 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1498, — 1502, — 1505, f. Polycarpi epistola ad Philippenses, latine. —— *V.* Dionysius Areopagita. II. A. Aa) *β*).

1502, — 1515, f. —— *V.* Dionysius Areopag. II. A. Aa) *β*).

1520, 4. — 1527, — 1540, — 1546, 8. —— Cum Ignatii Epistolis. *V.* ib. II. A. aa).

1550, f. —— *V.* *Μικροπρεσβυτικον*. (Basileae apud Henricvm Petri. Anno D. M. L. [?]) p. 27 sqq.

1555, f. Polycarpi epistola, latine ex versione veteri. —— Inter: Orthodoxographa (Basileae per Henricvm Petri, mense Martio, Anno M. D. LV.) p. 95 sqq.

1569, f. —— Inter: Monumenta S. Patrum Orthodoxographa. (Basileae) Vol. I. T. II. p. 4 sqq.

1610, — 1624, — 1644, f. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. III.

1650, 8. — latine ex versione veteri. —— In: Mella Patrum, ed. Fr. Rous. (Lond.) p. 12 sq.

1677, f. D. Polycarpi Martyris Smyrnaeorum Episcopi ad Philippenses Epistola, eiusdemque Responsionum fragmenta. Latine ex interpretatione Petri Halloix. —— In Bibl. Max. Patrum. (Lugd.) T. II. P. I. p. 104 sqq.

B. germanicarum.

1578, 8. Des Merters Polycarpii Brief an die Philipper, verteutscht durch Mart. Moellerum. —— Cum versione germ. et inscr.: Die Episteln des heiligen Merters Ignatii *etc.* Gedruckt zu Görlitz, durch Ambrosium Fritsch. 1578.

1700, 8. — verteutscht, nebst dem Sendschreiben der Smyrnischen Gemeine von Polycarpi Märtyrer-Tode. —— V. *Gottfrid. Arnold's* Sendschreiben der Alten. (Frankf. u. Leipz.) p. 1—28.

1723, 8. Des Polycarpi Sendschreiben an die Philipper, nebst dem Sendschreiben der Smyrnischen Gemeine verteutscht, und mit einigen Anmerkungen von J. Otto Glüsing. —— *V.* eius versionem germ.: Briefe und Schriften der Apostolischen Männer. (Hamb.) p. 387—420.

C. anglicarum.

1668, 12. The famous Epistles of St. Polycarp and St. Ignatius, with the Epistle of St. Barnabas, and some Remarks upon their Lives and Deaths, translated by Thomas Elborowe. London 1668. —— 6 *sh.* Hunc librum neque *Ebert*, neque *Brüggemannus* notarunt.

1682, f. The Epistle of St. Polycarp, translated into English by William Cave. —— *V.* eius librum: Apostolici, or the History of — those who were comtemporary with or immediately succeded the Apostles, as also the — Fathers for the first three hundred Years. The second Edition. London.

1693, — 1710, — 1719, — 1737, 8. The Epistle and Martyrdom of St. Polycarp, translated and published with a preliminary Discourse, relating to them, by William Wake. —— V.: The Genuine Epistles of the Apostolical Fathers, transl. by W. Wake. Archbishop. London. Epistolae in secunda editione emendatius prodierunt.

III. *Illustrantia Polycarpum scripta.*

Vita S. Polycarpi, auctore Pionio, ex MS. Graeco, latine versa et notis illustrata a I. Bollando, cum eiusdem commentario. —— In Actis SS. Antverp. m. Ian. T. II. p. 691 sqq., latine. in Gu. E. Tenzelii Exercitationibus selectis. P. I. p. 73.

Iacobi *Armachani* Dissertationes de epistolis SS. Ignatii et Polycarpi. —— In *I. Bapt. Cotelerii* editione Patrum apostolicorum. (Antverpiae. 1698; et: Amst. 1724, f.) Vol. II P. II.

Ismael. *Bullialdi* Dissertatio de S. Benigno Divionensi, qua fabulam de Benigno hoc, per Polycarpum in Galliam misso, refellit. Paris., 1657, 8.

Gu. *Cave:* De Polycarpo eiusque scriptis. —— *V.* eius: Scriptorum eccles. historiam litterariam. Vol. I. p. 44 sqq.

Casp. *Cruciger* Oratio de Polycarpi Vita. Witteb. 1543, 8. —— Rec. est inter: Declamationes Melanchthonis. (Argent. 1558. 8) T. II. p. 336 sqq.

Gabr. *Groddeck:* De anno et die passionis S. Polycarpi Dissertatio. Gedani 1704, 4.

Chph. A. *Heumanni* Examen fabulae de Columba, ex Polycarpi rogo evolante. —— In Bibl. Bremensi. Class. III. p. 429 sqq.

John *Jortin:* Remarks on the Martyrdom of Polycarp. —— *V.* eius: Remarks on Ecclesiastical History. (Lond. 1752, 8) Vol. II. p. 101 sqq. 373 sq. 416 sqq.

Nath. *Lardner:* The History of St. Polycarp, and the Relation of his martyrdom. —— *V.* eius: Credibility of the Gospel History. (Lond. 1748, 8) P. II. Vol. I. p. 180 sqq.

Lessius: Ueber Polycarps Brief. —— *V.* eius librum: Wahrheit der christlichen Religion. p. 47 sqq.

Nic. *Le Nourry:* Dissertatio de Epistola S. Polycarpi. —— *V.* eius Apparatum ad Bibl. Patrum. (Paris., 1703, f.) col. 161 — 166.

Abr. *Sculletus:* De Polycarpi vita et scriptis. —— In Medullae theologiae Patrum syntagmate. (Francof. 1634. 4) P. I. p. 350 sqq.

W. E. *Tentzelii* Commentatio de Polycarpo Episcopo et Martyre Smyrnaeo. Vitemb., 1664, 8. —— Rep. in eiusdem Exercitationibus selectis. T. I. p. 23 sqq.

PORPHYRIUS Malchus.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 180 sqq.; ed. n. T. V. p. 725 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Plura opera.*

1548, f. *ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΧΗΣ ΕΜΨΥΧΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. Των προς τα νοητα ἀφορμων. ΜΙΧΑΗΛ ΕΦΕΣΙΟΥ ΣΧΟΛΙΑ Εἰς τεσσαρα του Ἀριστοτελους περι ζωων μοριων.* PORPHYRII Philosophi de non necandis ad epulandum animantibus libri IIII. Eiusdem. Selectę et brevesq; sententię, docentes ad intelligentiam rerum, quę mente noscuntur. MICHAELIS EPHESII SCHOLIA IN. IIII. Libros Aristotelis de partibus animantium. *E MEDICEA BIBLIOTHECA.* Φιλει δε μεν παλιν; ελει: Φιλοντι δε μονσει. FLORENTIAE M. D. XLVIII. *In calce libri:* REGISTRVM. A B C D E F G H I. Omnes sunt Quaterni, excepto I, qui est duernio. — *Impressum Florentiae. In officina Bernardi Iunctae Anno Domini.* M. D. XLVIII. X. *Kal. April.* —— 64 *ff.* quae numerata sunt male 129 pp., et 4 *ff.* in libri calce, contin. prooemium et notas et subscriptiones. *Petrus Victorius* hos libros e codice msto Mediceo edidit. Editor ipse in praefatione, libro praemissa, et inscripta: „*PETRVS VICTORIVS, studiosis Graecarum artium, Graeco sermone scriptorum.*", *f.* 2 *b* (*sign. A ij*) dicit: „*Quod vero ad scripturae integritatem:* diligentiamq; in lectione purganda adhibitam, pertinet, non inficiabor Porphyrii libros pessime habitos inscitia superiorum temporum: uitioq; librariorum ualde corruptos fuisse: tantum tamen studij, collatis pluribus exemplaribus, in illis emendandis posuimus, ut multum auxilij ipsis tulisse nobis uideamur: quamuis non omnes maculas delere, nec manca imminutaq; non nulla loca restituere, potuerimus: fides certe illis nostra diligentiaq; non defuit. quod etiam in scholijs Ephesij, magna cum eorum utilitate, praestitimus."

1620, 8. *ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ἈΠΟΧΗΣ ἘΜΨΥΧΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ. Τȣ αὐτȣ των προς τα νοητα ἀφορμων.* PORPHYRII PHILOSOPHI PYTHAGORICI De non necandis ad epulandum animantibus Libri IIII. *Eiusdem selectae breuesque sententiae ducentes ad intelligentiam rerum, quae mente noscuntur.* E Graeco exemplari facta versione latina, scholiis & praefationibus illustrata per F. DE FOGEROLLES Consiliarium & Medicum Regium. *In quibus sub paradoxo agitur de virtutibus Heroïcis, & animorum immortalitate. LVGDVNI*, Sumptibus CLAVDII MORILLON, Typographi Sereniss. Ducis Montispenserij. *M. DC. XX.* Cum Approbatione & Priuilegio. —— 36 *ff.* praefixa, contin. titulum, dedicationem, dissertationem de virtutibus heroicis, de christiana abstinentia, Synopsin apoches Pythagoricae versibus expressa per Fr. de Fogerolles, aliaque. 464 pp.; 1 *f.* continet dissertationem de Porphyrii scriptis, e Bibliotheca Gesneri desumptam, et 3 *ff.* index. Pag. 1—434 legitur Porphyrii liber de abstinentia; p. 435 — 454 Porphyrii breves selectaeque sententiae; p. 454—461: Porphyrii vita e commentariis Eunapii. Haec omnia graece et latine exhibentur. Pag. 462 sqq. legitur latine pars quaedam e vita Plotini a Porphyrio conscripta. Editor in epistola dedicatoria dicit, se multas maculas, quas Victorius in textu reliquerit, sustulisse.

1630, 8. PORPHYRII Philosophi liber de vita Pythagorae: *Ejusdem* Sententiae ad intelligibilia ducentes. De Antro Nympharum, quod in Odyssea describitur. Lucas Holstenius latine vertit, dissertationem de vita et scriptis Porphyrii et ad vitam Pythagorae observationes adiecit. Romae typis Vaticanis MDCXXX. —— Lucas Holstenius non solum orationem graecam recensuit, sed etiam latine vertit notisque partem Vitae Pythagorae illustravit. Auxit etiam Porphyrii Sententias capitibus XXIV, atque addidit Fragmentum ex Porphyrii libro de Styge, quod Stobaeus servavit. *V.* 1655.

1655, 8. EPICTETI STOICI PHILOSOPHI *ENCHIRIDION*, *Vna cum* CEBETIS *THEBANI* TABULA. *Accessère* ARRIANI COMMENTARIORUM de Epicteti *disputationibus Lib. IV. Omnia HIERON. WOLFIO INTERPRETE, cum ejusdem annotationibus. Item* PORPHYRII PHILOSOPHI PYTHAGORICI *De abstinentia ab animalibus necandis libri quatuor, Ex nova versione, cui subjiciuntur notae breviusculae.* Ejusdem liber *De vita* Pythagorae: & *Sententiae ad intelligibilia ducentes: De antro Nympharum quod in Odyssea describitur.* LUCAS HOLSTENIUS *HAMBURGENS. Latine vertit. Dissertationem de Vita & Scriptis* Porphyrii, & *ad vitam* Pythagorae *observationes adiecit. Cum Indicibus in* Arrianum & Porphyrium *locupletissimis. CANTABRIGIAE:* Ex celeberrimae Academiae Typographeo. *Impensis* G. Morden Bibliopolae. 1655. — *Singularem* Epicteti *titulum v. ib. l.* Aa). — Porphyrii *singularis titulus est: ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ἈΠΟΧΗΣ ἘΜΨΥΧΩΝ Βιβλια τεσσαρα. Τȣ αὐτȣ, ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΒΙΟΣ. Τȣ αυτȣ, ἈΦΟΡΜΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΝΟΗΤΑ. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἘΝ ὈΔΥΣΣΕΙΑ ΤΩΝ ΝΥΜΦΩΝ ἈΝΤΡΟΥ. PORPHYRII* PHILOSOPHI PYTHAGORICI *De abstinentia ab animalibus necandis* Libri quatuor. *Ex nova versione: Cui subjiciuntur notae breviusculae.* Ejusdem liber *De vita Pythagorae: & Sapientiae ad intelligibilia ducentes: De antro Nympharum quod in Odyssea describitur.* LUCAS HOLSTENIUS *HAMBVRGENS. Latine vertit. Dissertationem de Vita & Scriptis Porphyrii, & ad vitam Pythagorae observationes adjecit. CANTABRIGIAE:* Ex celeberrimae Academiae Typographeo. *Impensis* Guil. Morden *Bibliopolae.* Anno Dom. 1655. —— 4 *ff.* praefixa ad Epicteti enchiridium, Cebetis tabulam et Arriani Epicteteas dissertationes. Leguntur Epicteti euchiridion, graece et latine p. 1—31; Cebetis tabula, graece et latine p. 32—52; p. 53—77 *Hieron. Wolfii* annotationes in hos libros. Pag. 79 exhibetur singularis titulus: ARRIANI COMMENTARIORUM *DE EPICTETI* Disputationibus libri IIII. *Hieronymo Wolfio* Oetingensi *Interprete. Cum rerum & verborum copioso Indice. CANTABRIGIAE:* Ex celeberrimae Academiae Typographeo. *Impensis* Guilielmi Morden *Bibliopolae, apud quem venales prostant.* Ann. Dom. MDCLV. Pag. 81 est: Index capitum libri primi, p. 82—430 Arriani Epictetei libri, graece et latine; p. 431—495 *Hieronymi Wolfii* annotationes in Arriani libros. 8 *ff.* index rerum, verborum & sententiarum in Epictetum et Arrianum. 1 *f.*, p. 1—179 Porphyrii de abstinentia libri IV, graece et latine; p. 180—219 Porphyrii philosophi sive Malchi de vita Pythagorae liber,

Seybold. Lemgo, Meyer. *IV Voll.* —— 2 *Th.* 16 *Gr.* Prioribus versionibus non praestat *Seyboldii* versio.

1820, 8. Des Polybius Kriegsgeschichte in fünf Büchern übersetzt von F. W. Benicken. Mit erläuternden Anmerkungen und zwanzig bildlichen Darstellungen in Steindruck. Weimar im Verlage des Landesindustriecomptoirs. —— XX, 642 pp., et 1 *f.* Errata. 5 *Th.* Tabulae sunt in *fol.*

Bb) *Delectus.*

1795, 8. Verschiedene Stellen aus dem sechsten Buche, von C. Ph. Conz. —— *V.* eius disquisitionem inscr.: Politische Meinungen der Alten, et insertam eius ephem. inscr.: Museum für die griechische und römische Litteratur. (Zürich) fasc. III. p. 1 — 30.

1796, 8. Die Beschreibung der Sambuka, aus dem dritten Kap. des achten Buchs, übersetzt von A. Rode. —— *V.* eius versionem germ. Vitruvii. Vol. II. p. 304.

C. gallicarum.

Aa) *Omnia quae supersunt.*

1552, 8. Les cinq premiers livres des histoires escrites par Polybe, et deux restes du sixiéme livre et un traité du seizeiesme livre, trad. en françois. Paris, Groulleau.

1670, 12. Les Histoires de Polybe, avec les Fragmens, ou Extraits du mesme Autheur contenant la pluspart des Ambassades. De la Traduction de P. Du Ryer. à Paris, chez Louys Billaine. *III Voll.* —— Du Ryer magna sua paupertate commotus hanc versionem fecit, itaque properavit atque erravit in perplurimis locis; fortasse enim ad versionem Casaubonianam vertebat.

1727 — 1730, 8. Histoire de Polybe, nouvellement traduite du Grec par Dom Vincent Thuillier, Benedictin de la Congregation de Saint Maur. Avec un Commentaire ou un Corps de Science Militaire, enrichi de Notes Critiques & Historiques, où toutes les grandes parties de la guerre, soit pour l'Offensive, soit pour la Defensive, soit expliquées, & representées en Figures. Par M. de Folard, Chevalier de l'Ordre Militaire de Saint Louis, Mestre de Camp de l'Infanterie. à Paris, chez Gandouin. *VI Voll.* —— Severe et libere omnes sui temporis errores in notis suis castigare ei interdictus est per collegium imperii supremum; itaque tomus VI. notis caret, atque editor opus suum absolvere noluit. In Bibliotheque raisonnée T. VIII. p. 328 dicitur: „Nous perdons malheureusement une bonne partie du grand Ouvrage de M. Follard par les Intrigues et cabales de gens, qui ne peuvent souffrir la sincerité et la verité.“ Conf. Bibliothèque françoise. T. X. p. 156 sq. Contra *Folardum* disputatur in Journal des Savans a. 1733. Jul. p. 421. Lettres serieuses et badines. T. II. p. 90. T. IV. p. 461. 465 sqq. 473. *Folardi* apologia legitur in Bibliothèque française T. XVI. p. 17. Huc pertinent etiam: *Reflexions sur les Commentaires de M. Folard sur le* 1. *et* 2. *livre. Paris* 1728, 12. et: *Nouvelles découvertes sur la guerre, dans une dissertation sur Polybe, par Folard. Paris* 1724, 12. Versio Folardi ipsa rep. est 1729.

1729, 4. — Amst. *VI Voll.* —— *V.* 1727 et 1753.

1753, — 1774, 4. Histoire de Polybe, nouvellement traduite du Grec par Vincent Thuillier. Avec un Commentaire ou un corps de science militaire *etc.* par Mr. de Folard. Nouvelle édition revue, corrigée et augmentée d'un Supplément. à Amst., Chatelin. *VI Voll.* et: Supplément. *ib.* —— Hoc supplementi volumen, quod huic novae editioni accessit, adiungitur editioni a. 1727 sqq., quae posterioribus pluris aestimatur.

1777, 4. Histoire de Polybe, traduite du grec par Dom *Vincent Thuillier*, avec un commentaire ou un corps de science militaire, enrichi de notes par *de Folard*; Nouvelle édition, augmentée d'un supplément, contenant les nouvelles découvertes sur la guerre, par *de Folard*; la Lettre critique d'un Officier hollandois (*M. Terson*); les Sentimens d'un homme de guerre (*M. D. Savornin*), sur le Système militaire *de Folard*, avec les réponses à ces critiques (par *de Folard*). Amsterdam, chez Arkstée et Merkus. *VII Voll.*

Bb) *Libri quinque priores.*

1542, — 1557, f. Les cinq premiers Liures des Histoires escriptes par Polybe traduitz en Frācois par Loys Maigret. Paris, Janot.

1558, f. Les cinq premiers Livres des histoires de Polybe. Autrefois trad. par

L. Maigret, et derechef, reuuz, corrigez et renduz plus entiers par lui sur l'exemplaire Grec. Lyon, de Tournes.

Cc) *Excerpta.*

1545, 8. Deux Restes du sixiesme livre de Polybe et oltre un traicté du seizeiesme traduictz en françois par L. Meigret. Paris, Marnef. 1545.

1806, 8 mai. Traduction d'un fragment du XVIII. Livre de Polybe, trouvé dans le monastère St. Laure au Mont Athos par le Comte d'Antraigues. Nouvelle édition, revue, corrigée et augmentée par l'Auteur. à Londres 1806. —— 108 pp.

D. italicarum.

Aa) *Omnia quae extant.*

1545, 8. Polibio Historico Greco tradotto per M. Lodovico Domenichi. Con due fragmenti, ne i quali si ragiona delle Republiche, & della grandezza de' Romani. In Vinegia. Appresso Gabriel Giolitto de Ferrari. MDXLV. —— Epistolam dedicatoriam sequitur: Tavola delle Historie, et librum quintum sequuntur duo commemorata fragmenta inscr.: Due fragmenti del sesto libro. *V.* 1546.

1546, 8. Polibio *etc.* nuovamente da lui riveduto & corretto con due fragmenti. In Vinegia appresso Gabriel Giolito MDXLVI. —— Auctor in hac nova editione versionem suam emendavit.

1562 (1564), 4. Polibio Istorico greco dell' imprese de' Greci, degli Asiatici, de' Romani, e di altri, con due frammenti delle Republiche, e della grandezza di Roma, e con gli undici libri ritrovati di nuovo tradotti per M. Lodovico Domenichi, e dal medesimo riformati, e corretti con le postille, e con la tavola copiosa. E' questo, secondo l'ordine da noi posto il quinto anello della nostra collana istorica. Venetia per Gabriel Giolito MDLXIV. *In fine*: MDLXII. —— Alia exx. in fronte habent annum MDLXIII. —— Haec versio non solum ad versionem latinam facta est, sed etiam ideo temere facta dicenda est, quod fragmenta omnia contra orationis sensum arcte coniunguntur. Ceterum pertinet ad collectionem inscr.: *Collana*, et dedicata est ab viro *Tommaso Porcacchi* epistola viro *Filippo Pini.*

1741, 4. Polibio Storico Greco de' fatti de' Romani tradotto per M. Lodovico Domenichi, ed ora novamente riveduto col confronto del testo greco in moltissimi luoghi corretto, e supplito dal Sign. Giulio Lando nobile Veronese, con una traduzione del medesimo di alcuni frammenti, e dalla raccolta di CXLIV. ambascerie tratte da tutta la Storia di Polibio al tempo di Constantino, che non erano mai state volgarizzate. E questo è il quinto anello della collana istorica greca. Verona per Dionigio Ramanzini 1741. *II Partt.* —— Versio ex praecedente editione quidem expressa est, omissa epistola dedicatoria *Porcacchi,* sed ad textum graecum a. 1609 editum emendata, atque aucta notis, et Chronologia temporum, et fragmento: de Romanorum militia, per virum *Patrizj* italice verso, et per *Iulium Landi* ad orationem graecam emendato. Praeterea adiecta sunt opuscula italice versa haec: Cronologia de *Casaubono;* XVIII tavole d'antica Geografia del *Cellario;* Tavola de' nomi proprj antichi con la moderna denominazione dichiarati, et: Vita di Polibio descritta dal Sign. *Biancolini.*

1792, 4. Polibio storico greco delle Impresse de' Greci, degli Asiatici, de' Romani *etc.* con due frammenti delle Republiche e della Grandezza di Roma e con gli undici libri ritrovati di nuovo e tradotti in favella italiana. Roma, Desiderj. *II Voll.*

1824, 8 mai. Le Storie di Polibio, volgarizzate sul testo greco dello Schweighaeuser, e corredate di Note dal *Dr.* J. Kohen. Con una tavola in rame e 4 carte geografiche. Milano, Sonzogno. *II Voll.* —— Haec versio prioribus praestat.

Bb) *Excerpta.*

1) Undecim librorum.

1553, 8. Undici Libri di Polibio nuovamente trovati, & tradotti per M. Lodovico Domenichi, con la Tavola delle cose più notabili, che nell' Opera si contengono. In Vinegia, appresso Gabriel Giolito de Ferrari, e fratelli. 1553. —— Sunt autem versa: Epitomi & Frammenti dal VII. libro al XVII. libro. Rep. 1563.

1563, 8. Undici libri di Polibio *etc.* Ferrara, per il Mammarelli. 1563.

2) De militia Romanorum.

1536, 4. Libro della Militia de Romani & del modo dell' Accampare tratto

dall' Historia di Polibio. Con Gratia per anni XIIII. MDXXXVI. —— Hic liber sine loci et impressoris notitia prodiit. Etiam interpres nomen suum non professus est. In Dedicatione ad Ducem Urbinatem leguntur haec: „Havendo di greco in lingua Thoscana ridotto una picciola & troncata parte di Polibio ... dove egli appieno scrive tutto l'ordine della Romana militia."

1583, 4. La Militia Romana di Polibio, di Tito Livio, e di Dionige Alicarnases Da Francesco Patricii dichiarata, e con varie figure illustrata. La quale a pieno intesa, non solo darà altrui stupore de' suoi buoni ordini, e disciplina. Ma ancora, in paragone farà chiaro quanto la moderna sia difettosa & imperfetta. In Ferrara per Domenico Mamarelli. A Santa Agnese. MDLXXXIII. Con licenza di Superiori.

3)

1552, 8. Polibio del modo dell' Accampare tradotto di Greco per M. Philippo Strozzi. — Calculo della Castrametatione di Messer *Bartholomeo Cavalcanti*. — Comparatione dell' armadura & dell' ordinanza de Romani & de Macedoni di Polibio tradotta dal medesimo. Scelta de gli Apophtegmi di Plutarco tradotti per M. Philippo Strozzi. — Eliano de nomi, & de gli ordini militari tradotto di Greco per M. Lelio Carani. In Fiorenza l'anno MDLII. —— XV, 184 pp. Praemissae sunt epistola dedicatoria italice scripta a viro *Lelio Carani*, et data urbe: Fiorenza ai 14. Novembre 1551. ad virum spectatissimum: *Camillo Vitelle Conte di Montone*, et: Tavola di tutta la continenza di questo lilibro. Polybii versio legitur p. 1 sqq; Calculo della Castrametatione *etc*. p. 48 sqq., cui praemissa est interpretis epistola ad filium suum, scripta: di Ferrara dei 22. Giugno 1545; deinde sequitur: Comparatione dell' armadura, p. 55 sqq.; La scelta degli Apophteghmi di Plutarco, p. 66 — 184. De Aeliani Tactici versione v. *ib*. II. D. 1552.

4) De diversitate civitatum.

1540, 8. Le Vite de gl' Imperadori Romani di Monsignor *Egnazio* novamente dalla lingua latina tradotte alla volgare: con due fragmenti de l'historia di Polibio della diversita delle Republiche tradotti dalla Greca alla volgar lingua. In Vinegia per Francesco Marcolino MDXXXX. —— Interpres Plutarchi fragmentorum, nomen suum reticuit, et tantum litteris: *P. H. J. C.* significavit.

5) De legationibus.

1743, 4. Le Ambascerie, tratte dalla Storia di Polibio da Megalopoli per ordine di Constantino Porfiriogeneta novamente tradotte dal Greco in Italiano dal Sign. Giulio Lando Nobile Veronese. Verona per Dionigio Ramanzini 1743. ——. In calce libri exhibentur: *Cronologie*, et: *Tavole sopraccennate della Storia di Polibio*, ex quibus apparet, hanc particulam adiungendam versioni Polybii historiarum *ib*. editae. *V*. supra Aa) 1741.

6) Fragmenta aliquot.

1560, 4. Alcuni fragmenti di Polibio, tradotti in italiane da *Niccolo Leoniceno*, da *Marino Sarvognano*, e da *Remigio Fiorentino*. —— *V*.: Orazioni militari. Venezia per Giolito, 1560.

E. anglicarum.

Aa) *Omnia quae extant.*

1634, — 1648, f. The History of Polybius, translated into English by Edward Grimestone. London. —— 4 *sh*. *Dryden* de hac versione iudicium hoc tulit: „Polybius appeared in this translation under such a cloud of errors that his native beauty was not only hidden, but his sense perverted in many places."

1756, — 1761, — 1772, 4. The General History of Polybius, in five Books. Translated from the Greek, by Mr. *Hampton*. London printed by J. Hughs for R. and J. Dodsly. 1756; *rep*. ib. 1761. — The General History of Polybius [*Extracts, viz from the 6th to the 17th book*]; translated from the Greek. The second Volume. By Mr. *Hampton*. London, Davies. —— Elegans atque accurata versio. Conf. Monthly Review, Vol. XIV. p. 334 — 351. p. 477 — 488. Vol. XV. p. 657 — 669. 1772. m. April. p. 459. et Critical Review 1772. m. Mart. p. 185 — 199. Rep. 1761 sqq.

1761, 8. — translated by Mr. Hampton. London. *IV Voll*. —— 2 *L*. *V*. 1756 et 1772 sq.

1772 — 1773, 8. — translated by James Hampton. London. *IV Voll*. — 6 *sh*. V. 1761 et 1809.

1809, 8. — London. *III Voll*. — *V*. 1772.

Bb) *Quinque priores libri.*

1568, 8. The Hystories of the most famous and worthy Cronographer Polybius: Discoursing of the warres betwixt the Romanes and Carthaginenses, a riche and goodly Worke, conteining holsome counsels and wonder full deuises against the incombrances of fickle Fortune. Englished by C. W. Whereunto is annexed an Abstract, compendiously coarted out of the life and worthy acts perpetrate by oure puissaunt Prince King Henry the fift. Imprinted at London by Hen. Bynneman for Tho. Hacket. And are to be sold at his shoppe in Paules Churchyard at the signe of the Key. 1568. —— 131 *ff.* Praemissa est: „The life of Polybius;" deinde sequitur dedicatio, inscr.: „To the right worshipful Thomas Gaudy Esquier, Chr. Watson wysheth Argantos Age, Policrates prosperitie, Augustus amitie, and after the consummation of theis terrestriall Tragedie, a seate amongest the celestial Hierarchie," *etc.* et finitur verbis his: „Thus then, al vain words set apart, I desire your worship beniguely to accept this as a token of the intier affection I bear towards you, which taken as I meane it, shal deserue to furnishe some voyde corner in tho lowest parte of your Librarie. From my chamber in your house at Gaudy Hall." Sequitur notitia ad lectorem inscr.: Franciscus Asulanus Lectori salutem." deinde quinque versus breves inscr.: „R. W. in laudem Histor. Polybii, Anglico Lectori." Versio historiarum finitur *f.* 100; sequitur editoris epistola: „To the Questioners"; et: „The victorious actes of King Henry the fift." *F.* ult. habet subscriptionem: „Imprinted ... Anno 1568."

1647, 4. The Story of the War between the Carthaginians and their own Mercenaires, from Polybius *etc.* by Sir Walter Raleigh. Lond.

1693, 8. The History of Polybius the Megalopolitan: containing a general Account of the Transactions of the World, and principally of the Roman People, during the first and second Punick Wars *etc.* Translated by Sir H. S. (*Henry Shears*). To which is added, a Character of Polybius and his Writings: by Mr. Dryden. London, printed for Samuel Briscoe over against Wills Coffee-House, in Covent Garden. MDCXCIII. *II Voll.* —— 4 *sh.* Perhorrescenda est versio.

1698 (*non* 1699), 8. The History of Polybius, the Megalopolitan: Containing A General Account of the Transactions of the World, and Principally of the Roman People, During the First and Second Punick Wars. Translated by Sir H. S. To which is added, A Character of Polybius and his Writings. By Mr. Dryden. The Second Edition. London, printed by W. Onley, for Sam. Briscoe, and R. Wellington *etc.* MDCXCVIII. —— XXXV, XIV pp., 1 tabula geographica, 270 et 196 pp.; 1 *f.* titulus, 1 tabula geogr., 304 pp.; 92 pp. *V.* 1693.

Cc) *Excerpta.*

1743, 8. A Fragment out of the sixth book of Polybius, containing a dissertation upon government in general, particularly applied to that of the Romans, together with a description of the several powers of the consuls, senate, and people of Rome, tanslated from the Greek, with notes. To which is prefixed a Preface, wherein the system of Polybius is applied to the government of England, and to the above mentioned fragment concerning the powers of the senate, · is annexed a Dissertation upon the constitution of it. By a Gentleman (*Edward Spelman*). London printed by Jam. Bettenham, and sold by W. Meyer. —— Additur eiusdem versioni Dionysii Halicarnassei a. 1758.

1764, 4. Two Extracts from the sixth Book of the General History of Polybius I. The Origin, and natural Revolutions, of Civil Government; an Analysis of the Government of Rome. 2. Some peculiar Excellencies in the Roman Government and Manners, illustrated by a Comparison of them with those of other States. Translated from the Greek. To which are prefixed, some Reflections tending to illustrate the Doctrine of the Author, concerning the natural Destruction of mixed Governments, with an Application of it to the State of Britain. By Mr. Hampton. London, printed by J. Hughs for R. and J. Dodsley. —— 3 *sh.* Conf. Monthly Review 1764. m. April. p. 266—271.

F. hispanicarum.

1789, 4. Historia de Polibio Megalopolitano, tradotta por Ambr. Ruy Bamba. Madrid, impr. real. *III Voll.* —— 50 *rs.*

III. *Illustrantia Polybium scripta.*

( ) Lectiones Polybianae Msc. Codicis Augustani ad Illvstrissimvm Virum Joannem Capellanvm Christianissimo Galliarvm et Navarrae Regi à Consiliis. *Accesserunt & alia ad Polybium spectantia.* Argentorati, Impensis Johannis Friderici Spoor. Anno M.DC.LXX. 4. —— 180 pp. Auctor huius libri fuit *I. Henr. Boecler.*

( ) The life of Polybius; an account of his writings; various translations of his general history. —— *V.* Monthly Review, 1756. m. April. p. 335—339.

( ) Some general criticisms on Polybius. (By *James Moor.*) —— *V.* eius: Essays, read to a Literary Society *etc.* (Glasgow. 1759, 12), in: The third Essay on Historical Composition, p. 156—168.

( ) Der zweite punische Krieg nach des Polybius und Livius Darstellung. —— *V.* Zeitschrift für die Kriegsgeschichte der Vorzeit. Von F. W. Benicken. Vol. I. (Erfurt, Keyser. 1821, 8) p. 77—102, 172—268, 359—459.

(*L. v. M.*) Uebersicht des Kriegswesens der Römer, nach Polybius, Caesar *etc.* —— *V.* Zeitschrift für die Kriegsgeschichte der Alten. Vol. I. (Erfurt, Keyser) p. 460—470.

( ) Histoire du Passage des Alpes par Hannibal. Genève 1818, 8. —— *V.* infra s. v. *de Luc.*

( ) A Dissertation on the Passage of Hannibal over the Alpes. By A Member of the University of Oxford. Oxford and London 1820, 8. —— Cum 1 tab. et tribus tabulis geogr. Auctor libelli sequitur praecipue sententiam, quam *de Luc* professus est. *V.* infra s. vv. *Cramer* et *Wickham.*

( ) Dissertation sur le passage du Rhone et des Alpes par Annibal, l'an 218 avant notre Ère. Troisième édition, accompagnée d'une carte *etc.* Paris 1821, 8. —— Auctor libelli est *Fortia d'Urban,* qui autem Polybii narrationem Livii narrationi postponit, ideoque sententiam non probandam protulit.

( ) Hannibal's Zug über die Alpen. —— *V.* Wiener Jahrbücher der Litteratur. Vol. XXIII.

( ) Critical Examination of Mr. Whitaker's Course of Hannibal over the Alps ascertained. New edition. London 1825, 8. —— Conf. Edinburgh Review. Vol. XLIII. p. 163—197, ubi dissertationis argumentum est: Life and character of Polybius, writings of lost, history of Polybius, how different from that of others; defects in his style; his account of Hannibal's passage of the Alps preferred to that of Livy.

Isaaci *Casauboni* ad Polybii Historiarum Librum Primum Commentarii. *Ad Iacobvm I. Magnae Britanniae Regem Serenissimum.* Parisiis Apud Antonivm Stephanvm, Typographum Regium. M.DC. XVII. Cvm Privilegio Regis. 8. —— 212 pp., et 4 *ff.* index. Etiam aliam editionem *Argentorati* 1654, 8. commemoratam inveni.

— —: Historiae Polybiique historiographi laus. —— Legitur, excerpta ex eiusdem dedicatione versionis latinae ad Henricum IV. Regem Galliarum, in libro: De studio historiarum Orationes aliquot, praefationes, fragmenta et epigrammata, conquisivit, ad rationem temporis digessit et notis quibusdam instruxit F. Erdmann Petri. (Smalkaldiae, Varnhagen 1823, 8. VIII, 200 pp.) p. 49 sqq.

L. F. G. *de Cazaux:* Sur la marche des Carthaginois du Rhône en Italie dans l'expédition d'Annibal. Toulouse, Vieusseux. 1828, 8. —— Haec scriptio est responsio disputationis in Journal des Savans 1828. p. 114 sqq.

(*Chabot:*) Abrégé des Commentaires de M. *de Folard* sur l'histoire de Polybe. Avec Planches. Paris. 1754, 4. *III Voll.*

J. A. *Cramer:* —— *V.* Wickham.

Dutens: Wo zog Hannibal über die Alpen? —— *V.* librum: Dutensiana p. 33 sqq.

I. A. *Ernesti:* Pro fide adversus Polybium. —— *V.* eius: Opuscula philol. crit. (Lugd. Bat. 1764, 8 mai.) p. 102—112.

— —: Praefatio Polybii editioni cum notis Variorum Viennae et Lipsiae a. 1764 vulgatae praemissa. —— Rec. inter eiusdem Opuscula varii argumenti. (Lips. 1794, 8) p. 227—244.

Foerster: Locos qvosdam Polybii a latinis interpretibvs Livio, Casaubono et Valesio perperam translatos proponit atque examinat *Car. Christoph. Foersterus.* Zittav. Lvsat. Cvm Animadversionibvs *Io. Iac. Reiskii,* V. O. ad Libellvm Plutarchi de tarda nvminis ira. Lips., ex officina Loewiana. 1755, 8. —— 11 *ff.* praefixa, 107 pp.

Gaudio: Nouvelle decouverte dans l'histoire littéraire sur Polybe, par M. *Gaudio,* Docteur en Droit, et ci-devant Professeur de la même Faculté dans l'Aca-

démie royale de Naples. Berlin 1758, 8. —— Auctor libelli in historiis Polybii negligentiam stili, loquacitatem et impetum animi ad praecepta morum frequenter interserenda, inde ducit, quod Polybius in senectute historiam suam conscripserit.

Gibbon: A Dissertation on the passage of Hannibal over de Alps. —— *V.* eius: Miscellaneous Works. (Basil. 1796, 8) Vol. III. p. 199 sqq.

Ant. *van Goudoever:* Disputatio Philologica de historicis Polybii laudibus. Trajecti ad Rh. MDCCCIX. 8 mai. —— 128 pp. Haec est scriptio academica, praemio ornata, et partibus tribus dividitur. Pars I. est: de Opportunitatibus, quas habuit Polybius, ad res, de quibus scripsit, bene cognoscendas; II. de acumine et iudicio, quo valuit Polybius ad rerum caussas investigandas, ipsasque res perspiciendas; III. de Via et ratione, qua historiam conscripsit.

Heyd: Vita Polybii. Tubingae 1712, 8.

Kollarius: De codicibus mstis Polybii Vindobon. —— *V.* eius Supplementum ad Lambecii commentarios lib. I. p. 476—489, ubi etiam excerpta et variae lectiones exhibentur.

J. L. *Lauranza:* Histoire critique du passage des Alpes par Annibal, Accompagnée d'une carte topographique. Paris, Dondey-Dupré. 1826, 8. —— XII, 219 pp. 4 *fr.* 50 *cent.* Auctor sibi ipsi contradicit. Conf. ephem. litt. Jenens. 1830. Supplem. no. 73. p. 193—206.

Letronne: Sur le passage des Alpes par Annibal. —— *V.* Journal des Savans. 1819. p. 22 sqq. Auctor disquisitionis Polybium ex Livio illustrare tentat.

Iusti *Lipsii* Commentarii ad Polybium. —— *V.* eius: De militia Romana libros V. Antverp. MDXCVI. *rep.* ib. MDCII.; *et* MDCXIV. 4.

J. André *de Luc:* Histoire du passage des Alpes par Hannibal, dans laquelle on détermine d'une manière précise la route de ce général, depuis Carthagène jusqu'au Tésin, d'après la narration de Polybe, comparée aux recherches faites sur les lieux, suivie d'un Examen critique de l'opinion de Tite-Live et de celles de quelques auteurs modernes. Avec une carte et une planche. Seconde édition. Genève 1826, 8. —— Primam editionem v. supra inter anonymorum libellos a. 1818. Ex auctoris sententia Livius narrationem suam ex Polybii historiis hausit. Auctor etiam Polybii metra viarum magni habet. Deinde etiam ingenium Polybii et Livii recte iudicat. In disquisitione de viis super Alpes montes euntibus, usus est loco Strabonis IV. in fine.

C. *Lucas:* Ueber Polybius Darstellung des Aetolischen Bundes. Erster Theil. Königsberg. —— 60 pp. Prodiit in *Struvii* Progr. scholast. 1826, 4. Haec prima et altera pars prodierunt post inscr.: Ueber Polybius Darstellung des Aetolischen Bundes. Königsb., gedr. b. Hartung (venditur Berlin, Enslin. 1827, 4.). 137 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Conf. de hoc magni aestimando libro *Seebodii* Krit. Bibl. 1828. p. 465 sqq. Annal. Berol. scient. 1828. I. p. 537 sqq. ephem. litt. Halens. 1829. no. 36. p. 286 sq.

K. F. *Merleker:* Die Geschichte des aetolisch-achaeischen Bundesgenossenkrieges, nach den Quellen dargestellt. Königsb., Unzer 1831, 8. —— 8 *Gr.*

— —: Aetolorum contra Achaeos bellum secundum sive sociale. —— V. *Iahnii* Archiv für Philol. und Paedag. 1832. Vol. I. p. 485—513.

— —: Ueber Polybius Darstellung des achaeischen Bundes mit Beziehung auf *Lucas* Schrift. —— *V.* ib. p. 253—283.

Iac. *Palmerii* Exercitationes ad Polybium. —— *V.* eius Exercitationes in Auctores Graecos. (Lugd. B. 1668, 4) p. 78—95. Etiam in Gronovii editione leguntur.

I. Iac. *Reiskii* ad Polybium animadversiones. —— Efficiunt eius Animadversionum ad Graecos Auctores Volumen quartum. Lips. 1763, 8. 782 pp., et 10 *ff.* index.

G. F. *Rettig:* Polybii castrorum romanorum formae interpretatio. *Progr. scholast.* Büdingae, Heller. (Hannov., Hahn) 1827, 4. —— 50 pp. Conf. ephem. litter. Jenens. 1828. no. 20. p. 155 sqq.

Geo. *Richteri* Oratio ad Polybii dictum Lib. V. de incerto et mutabili valore Aulicorum. —— Inter eiusdem Orationes. (Norimb. 1644, 8) Decad. II. p. 56 sqq.

Frédéric Guillaume (*de Vaudoncourt*): Histoire des campagnes d'Annibal en Italie pendant la deuxième guerre Punique. Milan 1812, 12. *III Voll.* —— Cum mappis geogr. Auctor Livii narrationem sequitur, quare a sententia, quam *de Luc* profitetur, discedit.

H. L. *Wickham* and J. A. *Cramer:* A Dissertation on the passage of Hannibal over the Alps. Second edition, with maps and plans. London, Whittaker. 1828, 8. —— 12 *sh.*

C. L. F. *Zander:* Der Heerzug Hannibals über die Alpen, nach den neuesten Untersuchungen dargestellt. *Progr.*

schol. Hamburg. 1824, 8 mai. —— 70 pp. Postea amplificata est haec scriptio et prodiit sub titulo: Der Heerzug Hannibals über die Alpen. Mit einer Charte. Göttingen, Vandenhöck u. Ruprecht 1828, 8. XII, 154 pp. 20 *Gr.* Auctor sententiam, quam de Luc proposuit, profitetur. Conf. ephem. litter. Halens. 1829. no. 57 sq. p. 449—461.

POLYBUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 816; *ed. n.* T. II. p. 610.

Editiones versionum.

A. latinarum.

Aa) *Plura opuscula.*

1544, 4. Polybi Opuscula aliquot nunc primum e Graeco in Latinum conversa, Albano Torino interprete. Basileae apud Ioan. Oporinum MDXLIV.

Bb) *Singula opuscula.*

1528, f. Polybus de salubri victus ratione privatorum, Guinterio Ioanne Andernaco interprete. —— *V.* Galenus. II. A. Dd) 23).

1529, f. — Guinterio Ioanne Andernaco interprete. —— Cum Scribonii Largi de compositione medicamentorum libro. Apud Andream Cratandrum MDXXIX.

1530, — 1533, — 1553, 8. Polybius (?) de salubri victus ratione privatorum Guinterio Joanne Andernaco interprete. —— *V.* librum inscr.: Bonae Valetudinis conservandae Praecepta ex variis Medicorum messibus Eobani Hessi diligentia excerpta Elegiacis versibus, *etc.* Argentorati per Henricum Sybold MDXXX. —— Parisiis apud Simonem Colinaeum MDXXXIII. — Paris. *etc.* MDLIII.

1577, 12. Hippocratis sive Polybii Hippocratis discipuli, de salubri victu idiotarum libellus. Latine. —— *V.* Thesaurum Sanitatis paratu facilem. (Parisiis, Apud Iacobum du Puys. 1577.) fol. 1—6.

1591, 12. De Salubri Diaeta incerti autoris Liber, Hippocrati quondam falso adscriptus Iano Cornario interprete. —— *V.* librum: Medicina Salernitana. Id est Conservandae bonae valetudinis Praecepta. (Excvdebat, Iacobvs Stoer, M. D. XCI.) p. 403 sqq.

1677, 12. — Iano Cornario interprete. —— *V.* librum: Medicinam Salernitanam, sive De conservanda Valetudine Praecepta Metrica. Autore Joanne de Mediolano hactenus ignoti. (Roterodami, Ex Officina Arnoldi Leers, CIↃIↃCLXXVII.) p. 433 sqq. Perplures editiones Medicinae Salernitanae praeter has adnotatas prodierunt, sed eas non vidi, ideoque nescio, num eae etiam Polybi librum contineant.

B. italicarum.

1545, 4. Opere utilissime in Medicina di Polibio illustre Medico, discepolo (?) & successor d'Ippocrate Coo tradotte di Greco in Italiano per Pietro Lauro Modonese. Di conservare la sanità, ovvero del viver sani lib. I. Della natura dell' umano seme lib. II. Delle malattie del corpo lib. III. Venetia per Comin da Trino di Monferrato MDXLV. *In fine*: MDXLIV. —— Editor libri *Honorato Orayson* dedicavit eum *Danieli Barbaro di Francesco.*

POLYCARPUS.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 47 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 47 sqq.

I. *Editiones textus.*

1633, f. S. Polycarpi Martyris epistola ad Philippenses, e codice msto nunc primum graece edidit Pet. Halloix. —— *V.* eius: Illustrium ecclesiae orientalis Scriptorum Vitas. (Duaci) T. I. p. 469 sq. Codex mancus erat, quare epistola ex versione veteri latina suppleta est.

1644, 4. Polycarpi epistola ad Philippenses, graece et latine. —— *V.* Ignatius. I. Aa).

1653, 4. S. POLYCARPI AD PHILIPPENSES EPISTOLA, *Vna cum eiusdem* Martyrio & tam veterum quam recentiorum testimoniis. *EDIDIT* IOACHIMVS IOHAN MADERS suasque in martyrium, & aliorum in Epistolam notas adjecit. *HELMESTADI*, Typis & impensis HENNINGI MVLLERI, ANNO CIↃIↃCLIII. —— 6 non num. *ff.* praefixa, 14 non num. *ff.*: Veterum & recentiorum testimonia de B. Polycarpo & ejus scriptis; 8 non num. *ff.*: Polycarpi ad Philippenses Epistola, graece et cum versione latina, expressa ex vetere vulgata editione latina; 10 non num. *ff.*: Martyrium B. Polycarpi, ut refert Epistola Smyrnensium apud Eusebium lib. 4. cap. XV., graece et latine; 4 non num. *ff.*: In Polycarpi epistolam ad Philippenses Iacobi Amarchani annotationes; $1\frac{1}{2}$ *f.*: Patricii Iunii In eandem Polycarpi epistolam, Notulae Criti-

cae; continuo sequuntur non num. 10½ *ff.*: In B. Polycarpi martyrium Ioachimi Iohan Madern notae. Bibl. sen. Lips.

1672, — 1698, f. —— In *I. Bapt. Coteleri* editione Patrum apostolicorum. *V.* Ignatius. I. Aa).

1685, 4. S. Polycarpi Martyris Smyrnaeorum Episcopi ad Philippenses epistola. Graece et latine ex vetere vulgata editione Latina. Adiectis notis uberrimis. —— *V.*: Varia Sacra. *etc.* Cura et studio Stephani le Moyne. (Lugd. Bat., Apud Danielem à Gaesbeeck. MDCLXXXV.) T. I. p. 1 sqq. In Prolegomenis voluminI I. praemissis legitur Dissertatio de Polycarpo analectica.

1698, f. Polycarpi episcopi Smyrnae ad Philippenses epistola. Graece et Latine, et cum notis. —— In *J. Bapt. Cotelerii* editione SS. Patrum. (Antverpiae, Huguetanorum Sumtibus. MDC.XCVIII.) Vol. II. P. I. p. 184 sqq.

1699, f. — Graece, cum veteri versione Latina, fragmentis Polycarpi et ecclesiae Smyrnensis epistola de Polycarpi martyrio. —— In *Th. Ittigii* Bibliotheca Patrum Apostolicorum. (Lips.) p. 370—431.

1708, 8. — 1709, 4. —— *V.* Ignatius. I. Aa).

1724, f. S. Polycarpi, Martyris, Episcopi Smyrnae, Epistola ad Philippenses, Graece et Latine, cum notis variorum. —— V. *I. Bapt. Cotelerii* Patres apostol. T. II. p. 186—189.

1746, 8 mai. S. Polycarpi Epistola, et epistola ecclesiae Smyrnensis de Polycarpi martyrio, graece et latine cum notis selectis variorum [*Usserii*, *Iunii*, *Cotelerii* et *Smithii*]. —— Inter *Richardi Russel* SS. Patres Apostolicos. (Lond.) Vol. II.

1788, f. S. Polycarpi Smyrn. episcopi epistola et fragmenta. Graece et latine. —— In *Gallandii* Bibl. Patrum. Vol. I. p. 305 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1498, — 1502, — 1505, f. Polycarpi epistola ad Philippenses, latine. —— *V.* Dionysius Areopagita. II. A. Aa) *β*).

1502, — 1515, f. —— *V.* Dionysius Areopag. II. A. Aa) *β*).

1520, 4. — 1527, — 1540, — 1546, 8. —— Cum Ignatii Epistolis. *V.* ib. II. A. aa).

1550, f. —— *V.* Μικροπρεσβυτικον. (Basileae apud Henricvm Petri. Anno D. M. L. [?]) p. 27 sqq.

1555, f. Polycarpi epistola, latine ex versione veteri. —— Inter: Orthodoxographa (Basileae per Henricvm Petri, mense Martio, Anno M. D. LV.) p. 25 sqq.

1569, f. —— Inter: Monumenta S. Patrum Orthodoxographa. (Basileae) Vol. I. T. II. p. 4 sqq.

1610, — 1624, — 1644, f. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. III.

1650, 8. — latine ex versione veteri. —— In: Mella Patrum, ed. Fr. Rous. (Lond.) p. 12 sq.

1677, f. D. Polycarpi Martyris Smyrnaeorum Episcopi ad Philippenses Epistola, eiusdemque Responsionum fragmenta. Latine ex interpretatione Petri Halloix. —— In Bibl. Max. Patrum. (Lugd.) T. II. P. I. p. 104 sqq.

B. germanicarum.

1578, 8. Des Merters Polycarpii Brief an die Philipper, verteutscht durch Mart. Moellerum. —— Cum versione germ. et inscr.: Die Episteln des heiligen Merters Ignatii *etc.* Gedruckt zu Görlitz, durch Ambrosium Fritsch. 1578.

1700, 8. — verteutscht, nebst dem Sendschreiben der Smyrnischen Gemeine von Polycarpi Märtyrer-Tode. —— V. *Gottfrid. Arnold's* Sendschreiben der Alten. (Frankf. u. Leipz.) p. 1—28.

1723, 8. Des Polycarpi Sendschreiben an die Philipper, nebst dem Sendschreiben der Smyrnischen Gemeine verteutscht, und mit einigen Anmerkungen von J. Otto Glüsing. —— *V.* eius versionem germ.: Briefe und Schriften der Apostolischen Männer. (Hamb.) p. 387—420.

C. anglicarum.

1668, 12. The famous Epistles of St. Polycarp and St. Ignatius, with the Epistle of St. Barnabas, and some Remarks upon their Lives and Deaths, translated by Thomas Elborowe. London 1668. —— 6 *sh.* Hunc librum neque *Ebert*, neque *Brüggemannus* notarunt.

1682, f. The Epistle of St. Polycarp, translated into English by William Cave. —— *V.* eius librum: Apostolici, or the History of — those who were comtemporary with or immediately succeded the Apostles, as also the — Fathers for the first three hundred Years. The second Edition. London.

1693, — 1710, — 1719, — 1737, 8. The Epistle and Martyrdom of St. Polycarp, translated and published with a preliminary Discourse, relating to them, by William Wake. —— *V.*: The Genuine Epistles of the Apostolical Fathers, transl. by W. Wake, Archbishop. London. Epistolae in secunda editione emendatius prodierunt.

III. *Illustrantia Polycarpum scripta.*

Vita S. Polycarpi, auctore Pionio, ex MS. Graeco, latine versa et notis illustrata a I. Bollando, cum eiusdem commentario. —— In Actis SS. Antverp. m. Ian. T. II. p. 691 sqq., latine, in *Gu. E. Tenzelii* Exercitationibus selectis. P. I. p. 73.

Iacobi *Armachani* Dissertationes de epistolis SS. Ignatii et Polycarpi. —— In *I. Bapt. Cotelerii* editione Patrum apostolicorum. (Antverpiae, 1698; et: Amst. 1724, f.) Vol. II P. II.

Ismael. *Bullialdi* Dissertatio de S. Benigno Divionensi, qua fabulam de Benigno hoc, per Polycarpum in Galliam misso, refellit. Paris., 1657, 8.

Gu. *Cave*: De Polycarpo eiusque scriptis. —— *V.* eius: Scriptorum eccles. historiam litterariam. Vol. I. p. 44 sqq.

Casp. *Crucigeri* Oratio de Polycarpi Vita. Witteb. 1543, 8. —— Rep. est inter: Declamationes Melanchthonis. (Argent. 1558. 8) T. II. p. 336 sqq.

Gabr. *Groddeck*: De anno et die passionis S. Polycarpi Dissertatio. Gedani 1704, 4.

Chph. A. *Heumanni* Examen fabulae de Columba, ex Polycarpi rogo evolante. —— In Bibl. Bremensi. Class. III. p. 429 sqq.

John *Jortin*: Remarks on the Martyrdom of Polycarp. —— *V.* eius: Remarks on Ecclesiastical History. (Lond. 1752, 8) Vol. II. p. 101 sqq. 373 sq. 416 sqq.

Nath. *Lardner*: The History of St. Polycarp, and the Relation of his martyrdom. —— *V.* eius: Credibility of the Gospel History. (Lond. 1748, 8) P. II. Vol. I. p. 189 sqq.

Lessius: Ueber Polycarps Brief. —— *V.* eius librum: Wahrheit der christlichen Religion. p. 47 sqq.

Nic. *Le Nourry*: Dissertatio de Epistola S. Polycarpi. —— *V.* eius Apparatum ad Bibl. Patrum. (Paris., 1703, f.) col. 161 — 166.

Abr. *Scultetus*: De Polycarpi vita et scriptis. —— In Medullae theologiae Patrum Syntagmate. (Francof. 1634, 4) P. I. p. 350 sqq.

W. E. *Tentzelii* Commentatio de Polycarpo Episcopo et Martyre Smyrnensi. Vitemb., 1684, 8. —— Rep. in eiusdem Exercitationibus selectis. T. I. p. 73 sqq.

PORPHYRIUS Malchus.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 180 sqq.; ed. n. T. V. p. 725 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Plura opera.*

1548, f. *ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΠΕΡΙ ἈΠΟΧΗΣ ἘΜΨΥΧΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ΄. Τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν. ΜΙΧΑΗΛ ἘΦΕΣΙΟΥ ΣΧΟΛΙΑ Εἰς τέσσαρα τῶν Ἀριστοτέλου περὶ ζώων μορίων.* **PORPHYRII** *Philosophi de non necandis ad epulandum animantibus libri. IIII.* Eiusdem. Selectę et brevesq; sententię, ducentes ad intelligentiam rerum, quę mente noscuntur. MICHAELIS EPHESII. SCHOLIA IN. IIII. Libros Aristotelis de partibus animantium. *E MEDICEA BIBLIOTHECA.* Φιλεῖ δὲ μὲν πολλὰς αἰεὶ· Φιλεῖται δὲ μούσαι. FLORENTIAE M. D. XLVIII. *In calce libri*: REGISTRVM. A B C D E F G H I. Omnes sunt Quaterni, excepto I, qui est duernio. — *Impressum Florentiae. In officina Bernardi Iunctae Anno Domini.* M. D. XLVIII. X. *Kal. April.* —— 64 *ff.* quae numerata sunt male 129 pp., et 4 *ff.* in libri calce, contin. prooemium et notas et subscriptiones. *Petrus Victorius* hos libros e codice msto Mediceo edidit. Editor ipse in praefatione, libro praemissa, et inscripta: „*PETRVS VICTORIVS, studiosis Graecarum artium, Graeco sermone scriptarum.*", *f.* 2 *b* (*sign. A ij*) dicit: „*Quod uero ad scripturae in*tegritatem: diligentiamq; in lectione purganda adhibitam, pertinet, non inficiabor Porphyrii libros pessime habitos inscitia superiorum temporum: uitioq; librariorum ualde corruptos fuisse: tantum tamen studij, collatis pluribus exemplaribus, in illis emendandis posuimus, ut multum auxilij ipsis tulisse nobis uideamur: quamuis non omnes maculas delere, nec manca imminutaq; non nulla loca restituere, potuerimus: fides certe illis nostra diligentiaq; non defuit. quod etiam in scholijs Ephesij, magna cum eorum utilitate, praestitimus."

1620, 8. ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ἈΠΟΧΗΣ ἘΜΨΥΧΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ. Τȣ αὐτȣ των προς τα νοητα ἀφορμων. PORPHYRII PHILOSOPHI PYTHAGORICI De non necandis ad epulandum animantibus Libri IIII. *Eiusdem selectae breuesque sententiae ducentes ad intelligentiam rerum, quae mente noscuntur.* E Graeco exemplari facta versione latina, scholiis & praefationibus illustrata per F. DE FOGEROLLES Consiliarium & Medicum Regium. *In quibus sub paradoxo agitur de virtutibus Heroïcis, & animorum immortalitate. LVGDVNI*, Sumptibus CLAVDII MORILLON, Typographi Sereniss. Ducis Montispenserij. *M. DC. XX.* Cum Approbatione & Priuilegio. —— 36 *ff.* praefixa, contin. titulum, dedicationem, dissertationem de virtutibus heroicis, de christiana abstinentia, Synopsin apoches Pythagoricae versibus expressa per Fr. de Fogerolles, aliaque. 464 pp.; 1 *f.* continet dissertationem de Porphyrii scriptis, e Bibliotheca Gesneri desumptam, et 3 *ff.* index. Pag. 1—434 legitur Porphyrii liber de abstinentia; p. 435 — 454 Porphyrii breves selectaeque sententiae; p. 454 — 461: Porphyrii vita e commentariis Eunapii. Haec omnia graece et latine exhibentur. Pag. 462 sqq. legitur latine pars quaedam e vita Plotini a Porphyrio conscripta. Editor in epistola dedicatoria dicit, se multas maculas, quas Victorius in textu reliquerit, sustulisse.

1630, 8. PORPHYRII Philosophi liber de vita Pythagorae: *Ejusdem* Sententiae ad intelligibilia ducentes. De Antro Nympharum, quod in Odyssea describitur. Lucas Holstenius latine vertit, dissertationem de vita et scriptis Porphyrii et ad vitam Pythagorae observationes adiecit. Romae typis Vaticanis MDCXXX. —— Lucas Holstenius non solum orationem graecam recensuit, sed etiam latine vertit notisque partem Vitae Pythagorae illustravit. Auxit etiam Porphyrii Sententias capitibus XXIV, atque addidit Fragmentum ex Porphyrii libro de Styge, quod Stobaeus servavit. *V.* 1655.

1655, 8. EPICTETI STOICI PHILOSOPHI *ENCHIRIDION*, *Vna cum* CEBETIS *THEBANI* TABULA. *Accessère* ARRIANI COMMENTARIORUM *de* Epicteti *disputationibus Lib. IV. Omnia HIERON. WOLFIO INTERPRETE, cum ejusdem annotationibus. Item* PORPHYRII PHILOSOPHI PYTHAGORICI *De abstinentia ab animalibus necandis libri quatuor, Ex nova versione, cui subjiciuntur notae breviusculae.* Ejusdem liber *De vita* Pythagorae: & *Sententiae ad intelligibilia ducentes: De antro Nympharum quod in Odyssea describitur.* LUCAS HOLSTENIUS *HAMBURGENS. Latine vertit. Dissertationem de Vita & Scriptis* Porphyrii, & *ad vitam* Pythagorae *observationes adiecit. Cum Indicibus in* Arrianum & Porphyrium *locupletissimis. CANTABRIGIAE:* Ex celeberrimae Academiae Typographeo. *Impensis* G. Morden Bibliopolae. 1655. — *Singularem* Epicteti *titulum* v. *ib.* I. Aa). — Porphyrii *singularis titulus est*: ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ἈΠΟΧΗΣ ἘΜΨΥΧΩΝ Βιβλια τεσσαρα. Τȣ αὐτȣ, ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΒΙΟΣ. Τȣ αυτȣ, ἈΦΟΡΜΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΝΟΗΤΑ. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἘΝ ὈΔΥΣΣΕΙΑ ΤΩΝ ΝΥΜΦΩΝ ἌΝΤΡΟΥ. *PORPHYRII* PHILOSOPHI PYTHAGORICI *De abstinentia ab animalibus necandis* Libri quatuor. *Ex nova versione: Cui subjiciuntur notae breviusculae.* Ejusdem liber *De vita Pythagorae: & Sapientiae ad intelligibilia ducentes: De antro Nympharum quod in Odyssea describitur.* LUCAS HOLSTENIUS *HAMBVRGENS. Latine vertit. Dissertationem de Vita & Scriptis Porphyrii, & ad vitam Pythagorae observationes adjecit. CANTABRIGIAE:* Ex celeberrimae Academiae Typographeo. *Impensis* Guil. Morden *Bibliopolae.* Anno Dom. 1655. —— 4 *ff.* praefixa ad Epicteti enchiridium, Cebetis tabulam et Arriani Epicteteas dissertationes. Leguntur Epicteti enchiridion, graece et latine p. 1—31; Cebetis tabula, graece et latine p. 32—52; p. 53—77 *Hieron. Wolfii* annotationes in hos libros. Pag. 79 exhibetur singularis titulus: ARRIANI COMMENTARIORUM *DE EPICTETI* Disputationibus libri IIII. *Hieronymo Wolfio* Oetingensi *Interprete. Cum rerum & verborum copioso Indice. CANTABRIGIAE:* Ex celeberrimae Academiae Typographeo. *Impensis* Guilielmi Morden *Bibliopolae, apud quem venales prostant.* Ann. Dom. MDCLV. Pag. 81 est: Index capitum libri primi, p. 82—430 Arriani Epictetei libri, graece et latine; p. 431—495 *Hieronymi Wolfii* annotationes in Arriani libros. 8 *ff.* index rerum, verborum & sententiarum in Epictetum et Arrianum. 1 *f.*, p. 1—179 Porphyrii de abstinentia libri IV, graece et latine; p. 180—219 Porphyrii philosophi sive Malchi de vita Pythagorae liber,

graece et latine: p. 220—248 Porphyrii sententiae, graece et latine: p. 249—272 Porphyrius de Antro Nympharum, Libro XIII. Odysseae, graece et latine, L. Holstenio interprete; p. 273—291 Appendix Sententiarum: p. 292—285 Porphyrii locus ex libro de Styge: 5 ff.: J. Valentini ad Porphyrium περι αποχης annotatiunculae, quibus mutatae Lectionis & interpretationis aliqua ratio redditur. Pag. 1—87: Lucae Holstenii de Vita & Scriptis Porphyrii philosophi dissertatio. 7 ff. indicem. V. 1630.

1518, 8. (non 4 min.) Πορφυριου Φιλοσοφου ὁμηρικα ζητηματα — Του αὐτου πορφυριου περι του ἐν ὀδυσσειᾳ || των νυμφων ἀντρου. — Porphyrii philosophi homericarū quaestionū liber. | Et de Nympharū antro in Odyssea: opusculum. || Leonis decimi Pon. Max. beneficio (?) e tenebris erufſtum. impressumq; Romae in gymnasio Mediceo || ad Caballinū montē. cū Priuilegio vt in caeteris. || M. D. XVIII. —— 44 non num. ff. cum sign. α. β. γ. δ. ε. ζ. Omnes sunt quaterniones, praeter ζ, quae est duernio. In aversa tituli pagina legitur carmen graecum in Lascarem. F. 2a (sign. α ι) incipit Porphyrii textus. Ebertus hanc principem rarissimamque editionem non vidit, atque eius formam in 4 min. esse falso indicat, quamquam iam van Goens eam in octava forma recte, et errorem, quem iam alii ante Ebertum commiserunt, p. XVIII. in not. castigat. van Goens in sua praefatione p. XVI. de hac editione indicat haec: „Rarissima est haec editio, & notatu digna, quod reliquis fere accuratior sit; At a nemine tamen, qui editiones hujus libelli recensuerunt, memorata.“ Bibl. sen. Lips.

1521, 8. ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΤΕ, ΚΑΙ ΠΑΝΥ ΩΦΕ||ΛΙΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ || ΙΛΙΑΔΑ, ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ || ΟΔΥΣΣΕΑ. *Interpretationes et antiquae, et perquam utiles in || Homeri Iliada, nec non in Odysseam.* (*Infra Aldi insigne typ.*:) AL||DVS. (*Scholiis finitis et intermisso folio vacuo, legitur titulus*:) Πορφυριου φιλοσοφου ὁμηρικα ζητηματα. || Του αὐτου πορφυριου περι του, ἐν ὀδυσσειᾳ || των νυμφων, ἀντρου. || — *Porphyrij philosophi homericarum quaestio-||num liber.* || — *Eiusdem de Nympharum antro in || Odyssea, opusculum.* (*Infra Aldi insigne typ.*:) AL||DVS. *F. penult. a*: *a b c d e f g h i k l m n o p q r ſ t u.* || *x y z* A B C D E F G H I K L M || N O P Q R *a b c d e f* || *Omnes quaterniones praeter ultimum duernionem.* || — VENETIIS IN AEDIBVS || ALDI, ET ANDREAE || SOCERI MEN||SE MAIO. || M. D. XXI. *F. ult. b conspicitur Aldi insigne typ.*: AL||DVS. —— Hic titulum libri accuratius repetii, quum illum supra s. v. Didymus Schol. (I. 88) 1) edidi. Bibl. sen. Lips. Alii quidem etiam editionem Porphyrii libellorum Aldinam a. MDXXVIII. commemorant, sed errore nescio quo decepti sunt. Eo quidem anno prodiit ex Aldi officina Didymi interpretatio in Odysseam, sed huic libro Porphyrium non addidit.

1539, 8. ΟΜΗΡΟΥ ΕΞΗΓΗΤΗΣ. *Homeri Interpres.* CVM INDICE locupletissimo. *Argentorati per Vuendelinum Rihelium.* Mense Septembri. ANNO. M. D. XXXIX. *Alius titulus Odysseae praefixus est*: ΟΜΗΡΟΥ ΕΞΗΓΗΤΗΣ. *Homeri Interpres.* Odyssea. *Argentorati per Vuendelinum Rihelium.* Mense Septembri. ANNO. M. D. XXXIX. *Porphyrio praefixus est titulus hic*: ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ὁμηρικα ζητηματα. *In fine*: ARGENTORATI IN Aedibus Vuendelini Rihelij, Mense Septembri. ANNO. M. D. XXXIX. — ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΠΕΡΙ τȣ, ἐν ὀδυσσειᾳ των νυμφων, ἀντρȣ. *Porphyrij* Philosophi Homericarum quaestionum liber. — Eiusdem de Nympharum antro in Odyssea, opusculum. *Post Porphyrium f. pag. a legitur*: a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z. A B C D E F G H I K L M. aa bb cc dd ee. *Omnes quaterniones.* ARGENTORATI in Aedibus *Vuendelini Rihelij* Mense Septembri. ANNO M. D. XXXIX. *Sequuntur Indices, in quorum fine est*: ARGENTORATI PER Vuendelinum Rihelium. *Mense Septembri.* ANNO M. D. XXXIX. —— 8 ff. praefixa, contin. titulum, Iacobi Bedroti, Ioannis Sturmii praefationes, Autorum qui in his Scholiis citantur, Catalogum, et Philippi Melanchthonis praefationem; 563 pp.; 254 pp., et 1 f. cum subscriptione; 74 pp., et 1 f. cum subscriptione, 1 vac. f., 7 f. cum insigni typ.: 27 ff. indices, et 1 f. cum insigni typ. Bibl. acad. Lips.

1541, f. —— V. Homerus. I. Aa). Hanc editionem Hervagianam secundam, quae Porphyrii libellis priore a. MDXXXV. auctior est, respiciens, dicit van Goens in sua praefatione p. XVIII sq. haec: „Biennio vero post eadem editio novo titulo instructa prodiit, Anno quippe 1543 quae priorem κατα ποδα sequitur; ac forte

titulus solum renovatus est, & residuis aliquot exemplaribus adpositus. Usum ejus amicitiae Cel. Viri & praeceptoris mei insigniter de me meriti, Chr. Saxii, acceptum habeo referendum."

1551, f. —— *V.* Homerus. I. Aa). *van Goens* l. c. p. XIX. de hac editione docet haec: „Demum quartam operum Homeri editionem Basileenses dederunt A. 1551. Fol. prioribus neque auctiorem, neque emendatiorem: sed, ut fit, aliis in locis correctius, aliis vero vitiosius evulgatam, quod idem quoque fatum Porphyrii libellus subiit."

Bb) *Opuscula singula.*

1) Pythagorae vita.

1610, 8. MALCHVS DE VITA PYTHAGORAE. *Nunc primum ex MSC. in lucem editus à* CVNRADO RITTERSHVSIO JC. & Professore Norico, *Cum eiusdem* NOTIS, *Ad CL. & Doctissimum Virum* DANIELEM HEINSIVM. *ALTORFII Excudebat Cunradus Agricola.* Anno cIↄIↄcx. —— 40 pp., 11 *ff.* index rerum memorabilium, 149 *ff.* notae in Malchum. Sequitur: PYTHAGORICARVM SENTENTIARVM LIBELLVS, *Collectore C. R.* Ad Nobiliss. juvenem RVDOLPHVM à BINAW. in Treben, &c. Eq. Misnic. *ALTORFII*, ANNO MDCX. 20 *ff.* Nomen *Malchus* libro praefixum esse putat Rittershusius, ut liber facilius in manus hominum iret, cum Porphyrii scripta gravissimis Imperatorum christianorum edictis prohibita essent. Quod *Rittershusius* in prooemio Pythagoreis sententiis praefixo profitetur, non omnes collectae exhibentur, sed tantum aliquot, quas notis suis sive commentariis ad Vitam Pythagorae mantissae loco adiungere visum fuit. Bibl. acad. et sen. Lips.

2) De abstinentia.

1767, 4. *Πορφυριȣ Φιλοσοφου etc.* Porphyrii philosophi de abstinentia ab esu animalium libri quatuor, cum notis integris Petri Victorii et Ioannis Valentini et interpretatione latina Io. Bernardi Feliciani. Editionem curavit et suas itemque Io. Iac. Reiskii notas adiecit Iac. de Rhoer. Accedunt quatuor epistolae de apostasia Porphyrii. Trajecti ad Rh., Sumptibus Abrahami v. Paddenburg. MDCCLXVII. —— 5 *fl.* Fundamentum editionis est Cantabrigiensis. Editor textum ad codices mstos emendavit et a mendis typographorum purgavit. De Porphyrio sub praefationis fine dicit haec: „crediderim paene, Porphyrium simulasse per aliquod tempus animum, a religione christiana haud alienum, ut solebant callidi isti homines, loquendi etiam formulas doctrinamque ipsam Christianorum praeceptis adcommodare, ut eo melius incautos circumvenirent. Hinc orta persuasio, sacris illis nomen dedisse philosophum; sed a quibus, Platonismi caussa id exigente, resiliebat. Ideoque forte imperator Constantinus Arianos publico edicto Porphyrianos vocari voluit. ... Cavere volebat imperator, ne sub specioso nomine credulis imponeretur." *etc.*

3) De antro Nympharum.

1765, 4. *Πορφυριου περι του εν τη Οδυσσεια των νυμφων αντρου.* Porphyrivs de antro nympharvm. *Graece cum Latina* L. Holstenii *versione.* Graeca ad fidem editionum restituit, Versionem C. Gesneri, & Animadversiones suas adjecit R. M. van Goens *Trajectinus.* Praemissa est Dissertatio Homerica ad Porphyrivm. Trajecti ad Rhenvm Sumptibus Abrahami v. Paddenburg, Bibliopolae, MDCCLXV. *In libri calce legitur:* Trajecti ad Rhenum Typis Gulielmi Joannis Reers. cIↄIↄccLXV. —— XXXIV pp. titulus, dedicatio et praefatio: XXXVI pp.: Dissertatio Homerica ad Porphyrium. Pag. 1—32 legitur oratio graeca, cui subiiciuntur versio latina et variae lectiones; pag. 33—48: Commentatio Porphyrii Philosophi de Nympharum antro in XIII. libro Odysseae Homericae, multiplici cognitione rerum variarum instructissima, interprete Conrado Gesnero Medico, Tigurino; p. 49—52: Notulae ad praecedentem versionem; p. 53—82: Collectanea ad libellum Porphyrii de antro Nympharum; p. 83—122: R. M. v. G. Animadversiones ad libellum Porphyrii de antro Nympharum. 3 *ff.* indices, et 1 *f.* Errata. In praefatione editor de subsidiis suis agit. Haec duo opuscula Porphyrii, quarum editiones sub 2) et 3) indicatae sunt, postea titulo coniunxit librarius hoc: „Porphyrius de antro nympharum. Graece cum latina L. Holstenii versione et animadversionibus R. M. van Goens. Ejus de Abstinentia ab esu animalium libri IV, cum notis integris Pet. Victorii et Ioa. Valentini et interpretatione latina Joa. Bern. Feliciani. Editionem curavit et suas itemque Jo. Jac. Reiskii notas adjecit Jac. de Rhoer. Accedunt quatuor epistolae de apostasia Porphyrii. Lugd. Bat. MDCCXCII.

4) Vita Pythagorae.

[illegible], 4. [illegible] DE VITA PYTHAGORAE [illegible] — V. Iamblichus [illegible]

[illegible], 8. Porphyrius de Vita Pythagorae cum notis Lucae Holstenii et Conr. Rittershusii. — V. Iamblichus [illegible]

5) De Styge.

1575, f. Porphyrii fragmentum ex libro de Styge [ad illustranda loca Homeri Iliad. [illegible] et Odyss. [illegible]] — In Stobaei Eclogis physicis (Basileae) p. 139 sq.

1615, 4. — graece edidit Andreas Schottus. — V. eius [illegible] Observationum [illegible]. Schottus [illegible] hoc fragmentum ex integriore [illegible] codice [illegible]. Holstenius deinde [illegible] e codice [illegible] Vaticano emendavit et supplevit atque latine interpretatus est.

[illegible], 8. — graece ex Schotti editione edidit, latine vertit atque observationes addidit Iac. Tollius. — V. eius: Fortuita. (Amst.) p. 240 sq. Tollius Holstenianam editionem non nosse videtur.

1792, 8. — emendatius edidit Heeren. — V. Stobaei Eclogae physicae. (Gotting.) 140—153. p. 1018 sq.

1795, 4. — Graece et notis illustratum edidit F. Gu. Sturz. — V. eius Prolusiones I. et II. de vestigiis doctrinae de animi immortalitate in Homeri carminibus. Gerae 1793 et 1796, 4.

6) Vita Plotini.

1580, f. Porphyrii Vita Plotini, eiusque Librorum Series, Graece, cum Latina interpretatione Marsilii Ficini. — Praemissa est Plotini Operibus. Basil.

1705, 4. — graece et latine, Marsilio Ficino interprete, cum brevibus Notis I. Alb. Fabricii. — In eiusdem Bibl. Gr. Lib. IV. cap. XXVI. p. 2 sqq.

7) Isagoge.

1495, — 1531, — 1539, — 1550, f. — 1551, 8. sqq. Porphyrii isagoge de quinque vocibus sive praedicabilibus. Graece. — V. Aristotelis Opera. I. Aa).

1521, — 1523, 4. — 1536, — 1545, 8. — 1562, 4. — 1566, 8. sqq. — V. Aristotelis Organon. I. Bb) AA. Aaa).

1537, — 1547, 4. — V. Aristotelis Praedicamenta. I. Bb) AA. Ccc) 1).

1573, 8. — V. Aristotelis Organi plura scripta. I. Bb) AA. Bbb).

8) Explanatio.

1543, 4. Porphyrii [illegible] Categorias Explanatio. Graece. Paris, [illegible] apud [illegible] Bogardum MDXLIII. — [illegible] Petro Castellano. [illegible] typographus [illegible] Bibl. [illegible] T. [illegible] III. p. 439 not. a) [illegible] Commentariis [illegible] sunt, at [illegible] operae: [illegible] regio exemplari [illegible] ferret, author [illegible]: illo quidem multis (locorum) locis depravato [illegible] iniuria verae lectionis [illegible] . sed tali tamen, ut inde [illegible] libelli [illegible] ad Aristotelis intellectum [illegible] opus [illegible], quam [illegible] Commentarii [illegible] in eundem [illegible] corpus edi [illegible]. Quamquam sedulo dedimus operam, ut ea clades, pluribus locis, in integrum restitutis, resarciretur. Sic interim fieri non potuit, quin deformes quaedam velut cicatrices extarent: quas nulla quidem res alia, quam vetustus codex emendatior, si quis tamen usquam talis nunc extat, possit abolere." etc.

9) In Ptolemaei Harmonica.

1699, f. Porphyrii Commentarius in Harmonica Ptolemaei, ex codd. Mss. nunc primum editus Graece, cum latina versione Io. Wallisii. — V. eius: Opera mathematica. (Oxon., Sheldon) T. III. p. 1 sqq.

10) In Ptolemaei Quadripartitum.

1559, f. Πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Ἀποτελεσματικὴν τοῦ Πτολεμαίου. Porphyrii Philosophi Introductio in Ptolemaei Opus de effectibus astrorum. Graece et latine. — V. Proclus in Ptolemaei Quadripartitum. Basil.

11) De Divinis et Daemonibus Sententiae.

1678, f. Epistola Porphyrii ad Anebonem Aegyptium, graece cum versione latina Thomae Galei. — V. Iamblichus. I. Cc) 1).

12) De prosodia.

1781, 4. Πορφυρίου περὶ προσῳδίας. — V. Villoisoni Anecdota Graeca. Vol. II.

p. 103. Editor usus est vitiis scatente codice; sed omnia fere e codice Vaticano emendari possunt.

13) Scholia.

1781, 8. Porphyrii Scholia inedita ad Homeri Iliados Ω, edidit Ch. F. Matthaei. —— *V.* Syntipae Fabulas. Lips.

14) Ad Marcellam.

1816, 8. —— *V.* supra Philo Iudaeus. I. Cc) 3).

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) De abstinentia.

1547, 4. Porphyrii de abstinentia ab esu animalium libri IV, Ioanne Bernardo Feliciano interprete. Venetiis apud Ioan. Gryphium MCXLVII. —— Haec est rarissima versio.

2) De antro Nympharum.

(1542,) 8. MORALIS INTERPRETATIO ERrorum *Vlyssis Homerici.* COMMENTATIO PORPHYRII *Philosophi de Nympharum antro in XIII. libro Odysseae Homericae, multiplici cognitione rerum variarum instructissima.* EX COMMENTARIIS PROCLI Lycii, *Philosophi Platonici in Libros Platonis de Rep. apologiae quaedam pro Homero, & fabularum aliquot enarrationes.* Interprete Conrado Gesnero Medico, Tigurino. *Omnia nunc primum nata, & excusa Tiguri apud Froschoverum.* —— Ex praefatiunculis *Gesneri* apparet, hunc librum a. MDXLII. prodiisse. *van Goens* in sua editione hanc *Gesneri* versionem repetiit.

3) Pythagorae vita.

1629, 8. Porphyrii Vita Pythagorae. Latine vertit Iohannes Donatus Ferrarius. Mediolani.

4) De Divinis et Mysteriis sententiae.

1497, — 1516, — 1552 sqq., f. Porphyrius de divinis atque daemonibus. Interprete Marsilio Ficino. —— *V.* Iamblichus. II. 1).

1561, f. —— Inter *Marsilii Ficini* Opera. (Basil.) T. II. p. 1929 sqq.

5) Isagoge.

α) Sine a. et l. notitia.

—, f. —— *V.* Aristoteles. II. A. AA. Aa) α).

—, f. —— *V.* ib. II. A. AA. Bbb) 1) α).

β) Cum a. et l. notitia.

1479, f. —— *V.* Aristoteles. II. A. AA. Aaa) α).

1481 sqq., f. —— *V.* ib.

1483 sqq., f. —— *V.* Aristoteles. II. A. Bb) β).

1494 sqq., f. —— *V.* ib. II. A. AA. Bbb) β).

1502, 4. Porphyrii Isagogarum textus et praedicamenta Aristotelis cum II Libris perihermenias. item exercitata circa hoc secundum doctrinam modernorum collecta et emendata per Joannem Parreudt Ingolstadiens. Impressum Nurembergae per Hieronymum Hoelzel de Traunstein MDII.

1505 sqq., f. —— *V.* ib. II. A. AA. Ccc) 1).

1505, — 1509, f. — 1544, 8. —— *V.* ib. II. A. AA. Ccc) 1).

1505, 4. Liber Isagogiarum Porphyrii in Categorias Aristotelis. *In fine:* Finis libri quinque praedicabilium per M. Arnold. Westefelder Lindaviensem diligenter emendati feria quinta post 11000 virginum. Lipsiae per Martinum Herbipolensem Anno MDV.

1505, f. Quae in hoc volumine continentur. Vitae Aristotelis ex Plutarcho et ex Diogene Laertio. Praedicabilia Porphyrii. Praedicamenta Aristotelis. *In fine:* Aristotelis opera quae a Ioanne Argyropylo, Hermolao barbaro, Leonardo aretino et Georgio Valla: e graeco traducta sunt foeliciter expliciunt. — Venetiis a Philippo Pincio Impressa sumptibus Benedicti Fontana Anno incarnationis dñi Mcccccv. die XII. Septembris.

1507, 4. Textus veteris artis siue Isagogarum Porphirii (?) predicamentorum Aristotelis simul cum duobus libris perihermenias eiusdem. Item Exercitata circa hoc secundum doctrinam Modernorum collecta, et bene emendata per venerabilem virum magistrum Iohannem parreudt sacre theologie baccalaureum formatum in alma Vniuersitate Ingolstatensi. *In fine:* Exercitata veteris Artis que sunt Isagoge Porphirii predicamenta Aristotelis cum duobus libris Periarmenias eius-

dem collecta ... per ... Iohannem Parreut sacre theol. etc. Impressa per industrium virum Iacobum pentium de Leuco in Venetiarum vrbe. expensis ac sumtibus prouidi viri Leonardi Alantse bibliopole Viennensis. Finiunt feliciter Anno salutis M. d. VII. die vltimo Augusti.

1509, f. Questiones circa librum Predicabilium Porphirii et libros philosophicos Aristotelis. *In fine*: Id opus impressum est impensis clarissimi viri Laurentii Schreck V. I. D. eruditissimi: nec non labore et cura Conradi Baumgart calcographi admodum industrii. In alma Francophordianorum academia. Anno Christi Celorum totiusque nature conditoris 1509. die XX. Aprilis.

1541, 8. Porphyrii Introductio ad Chrysaorium, interprete Antonio Goveano. Lugduni, apud Sebast. Gryphium MDXLI.

1593, 8. Isagoge in Categorias Aristotelis, *latine*. Seorsum edita ab Antonio Evonymo. Wittebergae, sum. Mülleri. MDXCIII.

6) Explanatio.

1546, — 1566, f. Porphyrii in Aristotelis Praedicamenta explanatio, Dexippi Quaestionum in Categorias libri tres, nunc primùm in Latinam linguam conversa, Ioanne Bernardo Feliciano. Venet., apud Hieron. Scotum MDXLVI.

1548, 8. Porphyrii in Aristotelis Praedicamenta explanatio, nunc primùm in Latinam linguam conversa, atque in lucem edita, Ioanne Bernardo Feliciano authore. Paris., ex officinâ typographicâ Michaelis Vascosani MDXLVIII.

B. gallicarum.

1622, 8. De l'abstinence Pythagorique par Porphyrius, trad. du Grec par Ph. Jac. Maussac. Paris, Chevalier.

1747, 8min. Traité de Porphyre touchant l'abstinence de la chair des animaux avec la vie de Plotin, par ce philosophe, et une dissertation sur les génies, par L'evesque de Burigny. Paris, de Bure. 1747.

III. *Illustrantia Porphyrium scripta.*

( ) Sur les manuscrits des livres „homericae quaestiones", et „de antro nympharum". —— *V.* Notices et Extraits des Mss. T. VIII. p. 237 sqq.

Barbarus: Exquisitae in Porphyrium Commentationes Danielis Barbari P. V. artium doctoris. — Venetiis, apud Aldi filios M. D. XLII. Mense Martio. —— 110 non num. *ff.* Hoc volumen extremae raritatis est.

Anitii Manlii Severini *Boethii* in Porphyrium, a Victorino translatum, libri II, et in eundem, a se Latine factum, Libri V. —— *V. Boethii* Opera. Basil.

Iac. *Brucker*: De Porphyrio. —— *V.* eius Historiam criticam Philosophiae. T. II. p. 235—260. et Append. Vol. IV. p. 368 sq.

de Burigny: Vie de Porphyre. —— Praemissa est eiusdem versioni gallicae. Paris 1747.

Nic. Aug. *Gundlingii* Porphyrius *Βαταναιώτης*. —— *V.* Gundlingiana. P. XL. p. 444 sqq.

Chph. A. *Heumanni* Epistola, Porphyrius cur dictus Batanaeotes. —— *V.* eius Poecilen. T. III p. 46 sqq.

Luc. *Holstenii* dissertatio de Porphyrii vita. —— Rep. I. Alb. Fabricius. Vol. IV. p. 207 sqq.

F. *Jacobs*: — *V.* Aelius Aristides. III.

Ionsius: De Porphyrio. —— *V.* eius librum: De Scriptoribus Historiae philos. p. 81 sqq.

Nath. *Lardner*: Remarks on Porphyrius. —— *V.* eius: Collection of ancient Jewish and Heathen Testimonies to the Truth of the Christian Religion. Vol. III. chap. 37.

Meiners: Ueber Porphyrius. —— *V.* eius: Geschichte der Wissenschaften bei den Griechen u. Römern. T. I. p. 258 sqq.

G. H. *Noehden*: Commentatio de Porphyrii Scholiis in Homerum. Accedunt quaesita et Appendix de Codicibus manuscriptis Townleyano et Etonensi. Gottingae 1797. Typis Ioannis Georgii Rosenbuschii. 8 mai. —— 3 *ff.* praefixa, 60 pp.

P. *Rami* Dialecticae libri duo, scholiis G. Tempelli Cantabrigiensis illustrati. Quibus accessit, eodem authore, De Porphyrianis praedicabilibus Disputatio. Item: Epistolae de P. Rami Dialectica contra Iohannis Piscatoris responsionem defensio, in capita viginti novem redacta. Cantabrigiae, Ex officina Thomae Thomasij, 1584, 8.

Vrb. Gf. *Siberi* Epistola de Apostasia Porphyrii Tyrii vera, neque ulla ratione conficta. —— *V.* Miscellanea Lips. T. I. p. 305 sq.

Stanyhurst: Harmonia sine Catena Dialectica in Porphyrianas Constitutiones, auctore Richardo Stanyhurst. London 1570; rep. 1579, f. —— Hoc libro continetur Commentarius in Porphyrii Isagogen, quem auctor extrema pueritia conscripsit.

Diet. *Tiedemann*: Ueber des Porphyrius Ansichten und Meinungen. —— *V.* eius librum: Geist der spekulativen Philosophie. p. 433 sqq.

L. Casp. *Valckenaer*: Dissertatio de Codice Leidensi, et de Scholiis in Homerum ineditis. —— Adiecta est Libro Iliadis XXII., ab ipso edito. Leovardiae 1747) p. 143 sqq.

Ger. I. *Vossius*: De Porphyrii aetate et patria eiusque historia de vitis philosophorum. —— *V.* eius: De Historicis graecis libros IV. (Editio altera. Lugd. Bat. cIↄIↄcLI. 4) p. 243 sqq.

Isaacus Comnenus PORPHYROGENETA.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 363. IV. p. 413. VI. p. 393; *ed. n.* T. I. p. 558. VI. p. 54. VII. p. 730.

1) Characteres.

1618, 4. Isaaci Porphyrogeniti Characteres Graecorum et Troianorum, qui ad Troiam fuere, Graece, cum Notulis quibusdam et emendationibus, nunc primum editi. —— *V.* eius Varias Lectiones. (Lugd.) Lib. V. cap. XX. p. 509 sqq.

2) Excerpta.

1644, 8. Isaaci Comneni Porphyrogeniti Libellus de praetermissis ab Homero, Graece, cum versione Latina Leonis Allatii. —— *V.* supra Allatii Excerpta, p. 259 sqq.

POSIDONIUS Rhodius s. Apameensis.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 409; *ed. n.* T. III. p. 572 sq.

1810, 8 mai. POSIDONII Rhodii Reliquiae doctrinae. Collegit atque illustravit Ianus Bake. Accedit Dan. Wyttenbachii annotatio. Lugd. Bat., Haak. MDCCCX. —— 303 pp. 2 *fl.* 10 *st.* Parte I. agitur de Posidonii vita, et Parte II. de eius doctrina et scriptis. Conf. *Wyttenbachii* Φιλομαθία; lib. II. p. 210—214. *Wyttenbachii* annotationes ad Bakii librum de Posidonio leguntur etiam inter eiusdem Opuscula varii argumenti (Lugd. Bat. 1821, 8. *II Voll.*) Vol. II. p. 244 sqq.

POTAMON.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. III. p. 184 sqq.

Iac. *Brucker*: De Potamone. —— *V.* eius Historiam critic. philosoph. T. II. p. 193 sqq.

I. Matth. *Gessner*: De Potamonis aetate. —— In *Heumanni* Actis philosophorum. Vol. I. p. 851 sqq.

Hier. Geo. *Gloeckneri* de Potamonis, Alexandrini, Philosophia eclectica, recentiorum Platonicorum disciplinae admodum dissimili, disputatio. Lipsiae. MDCCXLV. 4.

Iac. *Hasaei* Dissertatio de aetate Potamonis Alexandrini, Eclecticorum Philosophorum Principis. —— V. *Heumanni* Acta Philosophorum, Vol. III. Part. XVII. p. 711 sq.

C. A. *Heumannus*: De Potamonis aetate. —— In eiusdem Actis Philos. Vol. I. p. 330 sqq. 868 sqq.

PRATINAS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 689; *ed. n.* T. II. p. 319.

C. Otfr. *Müller*: Ueber Pratinas den Phliasier. —— *V.* eius librum: Die Dorier. Vol. II. p. 368 sq. *V.* etiam *Is. Casauboni* librum: De satyrica poesi, ed. Rambachii, p. 120 sqq. Pratinae fragmenta quaedam ab Athenaeo servata in *H. Stephani* collectione fragmentorum lyricorum Poetarum p. 394 sq et in Corpore Poetarum graec. tragicorum 1614. T. II. p. 134. *V.* Poetae. I. Aa) 1).

PRAXAGORAS.

Fabr. B. Gr. T. XIII.

Gruner: Ueber Praxagoras. —— *V.* eius librum: Bibliothek der griech. Aerzte. T. II. p. 626—636.

C. Glo. *Kühn*: Commentationes III de Praxagora Coo. *Progrr. acad.* Lips. cIↄIↄcccxx. 4. —— 12, 11, 11 pp. Rec. sunt inter auctoris Opuscula acad. (Lips. MDCCCXXVIII.) Vol. II. p. 128—149.

Curt *Sprengel*: Ueber Praxagoras. —— *V.* eius librum: Kritische Geschichte der Arzneikunde. Vol. I. p. 482 — 485. 548—553.

1654, 8. *ΠΡΟΚΛΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ Τετράβιβλον.* PROCLI DIADOCHI PARAPHRASIS IN PTOLEMAEI LIBROS IV. De Siderum effectionibus, A LEONE ALLATIO è Graeco in Latinum conversa. LVGDVNI BATAVORVM. Ex Officinâ FRANCISCI MOYARDI, Bibliopolae e regione Academiae 1654. —— 4 ff. praefixa, 294 pp. Exceptis foliis praefixis, quae hac in editione mutata sunt, praecedens tota est.

6) H y m n i.

1500, 4. Procli hymni quatuor, *Graece.* —— Cum Orphei poematibus. *V.* ib. I Bb).

1517, 4. *ΠΡΟΚΛΟΥ ΛΥΚΙΟΥ Ὕμνοι.* Graeci. —— Cum Musaei carmine. *V.* ib. I β).

1606, f. Procli hymni quatuor. Graece et Latine. —— *V.* Poetae. I. Aa). Versio non est laudanda.

1616, 8. Procli Lycii Philosophi Hymni in Solem & Musas, Graece, Latinis versibus à Fed. Morello expressi, accessit ex Ovidii Metamorph. lib. II. Ecphrasis regiae Solis, cum Graecâ ejusdem Morelli Metaphrasi. Lutetiae, apud Fed. Morellum. MDCXVI.

1623, 4. Procli hymni duo in Venerem, Graece et Latine, Hugone Grotio interprete. —— Cum Ioannis Stobaei Florilegio. (*Paris.*) p. 248 sq.

1700, 8. Procli hymni quatuor, graece et latine, interprete Godofredo Oleario. Lips.

1722, 4. Procli hymnus in Solem, et alter in Musas, Graece & Latine, Fed. Morello & Gf. Oleario interpretibus. Item hymni duo in Venerem, Graece & Latine, Hugone Grotio interprete. Omnes cum notis Mich. Maittairii. —— *V.* eius: Miscellanea. *V.* Poetae. I. Aa).

1747, 8mai. Procli Philosophi hymni, praemissis ad Proclum philosophum spectantibus ex Lilii Gyraldi de Poetarum historia dialogo III., graece, latine et italice. —— Cum Hesiodo. (Patavii.) p. 401—419.

1769, f. Procli duo hymni, alter in Hecaten et Ianum, alter in Minervam Polymetin. Primus e cod. msto Bibl. Matrit. edidit Iriarte. —— *V.* eius Catalogum codd. graec. bibl. Matrit. Vol. I. p. 88 sqq. *V.* 1786.

1786. 8. Procli hymni duo, Graece, atque commentario illustrati. —— *V.* Bibliothek der alten Litteratur und Kunst. Fasc. I. P. II. p. 46 sqq. Fasc. III. P. II. p. 10 sqq. Sunt iidem hymni, quos *Iriarte* primus edidit. Hymnum *Ἑκάτης καὶ Ἰανοῦ* recepit etiam Harlesius in Anthologia graeca poet. (Baruthi) p. 79 sqq.

(1791.) 8. Procli hymnus in Minervam e cod. Harleiano. —— In: Dissertation on the Eleusinian and Bacchic Mysteries. (*By Thomas Taylor*) Amst. *Taylor* opinatus est, a se primo hunc hymnum editum esse, erravit. Iam Iriarte, et Tychsen in ephem. inscr. Bibliothek *etc.* eum ediderunt. sed in codice Harleiano non solum aliquot versus non leguntur, sed etiam alii ob librariorum negligentiam non legi possunt. Utriusque codicis diversae lectiones enotantur et comparantur a censore quodam in ephem. litter. Ienens. a. 1793. m. Dec. p. 490 sqq. Quibusdam codicis Harleiani lectionibus *Tychseni* suspiciones confirmari videntur, conf. censorem in ephem. litter. Ienens. a. 1794. no. 40. p. 916.

1793. 8. Five Hymns by Proclus in the original Greek, with a poetical version. —— *V.* Sallust on the Gods and the World. in the English translated (*By Thomas Taylor*). Quatuor priores hymni leguntur etiam in *Brunckii* Analectis T. II. p. 441 — 446. et in *Iacobsii* Anthologia Vol. III. p. 148 — 153.

1793, 8. Procli tres hymni Orphici e codicibus MSS. nunc primum in lucem dati. —— V. *Gilb. Wakefieldi* Silvam criticam. (Lond., typis E. Hodson) P. IV. Secundus hymnus apud Wakefeldum idem est, qui in codice Matr. inscriptus: *Ἑκάτης καὶ Ἰανοῦ* legitur. Qui tertio loco apud *Wakefieldum* exhibetur est hymni fragmentum in Musas a vers. 18 sqq.

1824, 32. Procli hymni, *graece*, edidit I. Fr. Boissonade. —— *V.* Callimachus. I. Aa).

1824, 12. Procli Hymni. *Graece.* —— *V.* Orpheus. I. Aa).

7) S p h a e r a.

1499, f. *ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.* PROCLI DIADOCHI SPHAERA, ASTRONOMIAM DISCERE INCIPIENTIBVS VTILISSIMA. THOMA LINACRO BRITANNO INTERPRETE, AD ARCTVRVM, CORNVBIAE, VALLIAEQVE ILLVSTRISSIMVM PRINCIPEM. —— In calce collectiones Astronomorum veterum. *In fine f. ult.:* Venetiis cura, & diligentia Aldi Ro. Mense

octob. M. ID. Cui concessum est ab Ill. S. V. ne hos quoq; libros alii cuiquam impune formis excudere liceat.

1523, 8. — 1534, 4. — 1534, 8. — 1543, 8. Procli Sphaera. —— *V.* Dionysius Periegetes. I. β).

1535, f. Procli de sphaera Libellus, graece et latine. —— Cum: C. Ivlii Hygini Avgvsti Liberti Fabvlarvm libro. (Basileae apvd Ioan. Hervagium Anno, M. D. XXXV. Mense Martio) p. 236—245.

1543, 4. Procli Sphaera, Graece. Paris., apud Ioannem Lodoicum Tiletanum MDXLIII.

1547, 8. Procli de Sphaera liber. — Cleomedis de Mvndo, sive circularis inspectionis meteororum libri duo.— Arati Solensis Phaenomena, siue Apparentia. — Dionysii Afri Descriptio orbis habitabilis. — Omnia graece et latine ita coniuncta, ut conferri ab utriusq; linguae studiosis, in quorum gratiam eduntur, possint: adiectis etiam Annotationibus. Basileae. 1547. *In fine f. ult.*: Basileae, per Henricum Petri, Anno Salutis M. D. XLVII. —— 8 *ff.* praefixa; Proclus, p. 1—41; Cleomedes, p. 42—332; Aratus, p. 334—449; Notae ad Aratum, p. 450—454; Dionysius, p. 456—581; Notae ad Dionysium, p. 582—600; Vita Procli ex Suida, p. 601; *Ἀρατου βιος*, p. 602 sq.; *Γενος Διονυσιου ἐκ των Εὐσταθιου*, p. 604—606. 1 *f.* cum subscriptione. Rep. 1553.

1553, 8. Procli de Sphaera liber. — Cleomedis de mundo sive circularis inspectionis meteororum libri duo.— Arati phaenomena. — Dionysii Aphri descriptio orbis habitabilis. Omnia graece et latine *etc.*, adiectis etiam annotationibus. (*Cura M. Hopperi.*) Antwerpiae, apud Ioan. Loeus. MDLIII. —— 4 *ff.*, 476 pp. *V.* 1547

1557, 4. Procli Sphaera, Graece; cum annotatiunculis, ex publicis Iacobi Tusani praelectionibus, exceptis. Paris., apud Martinum Iuvenem MDLVII.

1560, 4. Procli Sphaera. Graece. Paris.

1561, 8. Procli de Sphaera liber I. — Cleomedis de Mvndo, siue circularis inspectionis meteororum Libri II. — Arati Solensis *Phaenomena, siue Apparentia.* — Dionysii Afri descriptio Orbis habitabilis. — Omnia Graecè & Latinè ita coniuncta, ut conferri ab utriusq; linguae studiosis possint. Adiectis Doctorum uirorum annotationibus. Vna cvm Io. Honteri Coronensis *De Cosmographiae rudimentis duplici editione, ligata scilicet & soluta.* Cum gratia & priuilegio Caes. Maiestatis. BASILEAE PER HENRICVM PETRI. *In fine f. penult.*: BASILEAE PER HENRICVM PETRI, ANNO DOMINI M. D. LXI. —— 16 *ff.*, 985 pp., et 1 *f.* cum insigni typogr. Haec editio habet figuras et tabulas geograph. in ligno male incisas.

1585, 8. Procli de Sphaera liber I. (*Reliqua ut a.* 1561) BASILEAE, PER SEBASTIANVM HENRICPETRI. *In fine f. penult.*: BASILEAE PER HENRICVM PETRI, ANNO DOMINI M. D. LXXXV. —— 14 *ff.* praefixa, 737 pp. et 1 *f.* Cum figg. et tabulis geogr. ligno male incisis. Bibl. sen. Lips.

1589, 8. *ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.* PROCLI SPHAERA. Graece et latine; praemissa Procli vita e Suida desumpta, graece et latine. —— *V.*: Astronomica Vetervm scripta isagogica Graeca & Latina. (In Officina Sanctandreana, clↄIↄLXXXIX) p. 1—35.

1591, 8. PROCLI LYCII DE SPHAERA, *Hoc est*, DE CIRCVLIS COELESTIBVS LIBER VNVS Graecolatinus. *In quo radices, principia et fundamenta totius artis sideralis, breuiter comprachenduntur.* Wittebergae, Excudebat Zacharias Lehman, M. D. XCI. —— 19 *ff.* et 1 vac. *f.* Bibl. sen. Lips.

1609, 4. *Georgii Henischii* B. Medici et Mathematici Arg. Commentarius in Sphaeram Procli Diadochi: (*Cum textu graeco et versione latina) Cui adiunctus est Computus Ecclesiasticus, cum Calendario triplici, & prognostico tempestatum ex ortu & occasu stellarum.* Avgvstae Vindelicorum Typis Davidis Franci. Anno M. DCIX. —— 4 *ff.* praefixa, 367 pp., et 10 *ff.* index. Oratio graeca cum versione latina p 1—21 legitur. Bibl. sen. Lips.

1611, 8. — Rostochii.

1620, 4. PROCLI Sphaera. PTOLEMAEI de hypothesibus planetarum liber singularis, nunc primum in lucem editus. Cui accessit eiusdem PTOLEMAEI Canon regnorum. Utrumque librum ex codicum MS. collatione summa diligentia restituit, latine reddidit, et figuris illustravit IOH. BAINBRIDGE. Londini, Guil. Iones. 1620.

8) In primum Euclidis elementorum librum.

1533, f. *Προκλου Διαδοχου εἰς το πρωτον των Εὐκλειδους στοιχειων βιβλιον. Graece.* —— *V.* Euclides. I. Bb) 1) aa).

9) Chrestomathia.

1590, 4 maj. Procli Chrestomathia graece et latine, interprete et Scholiaste Andrea Schotto. Accessere et Notae Petri Ioan. Nunnesii. Item Fragmentum Scriptoris incerti, antea Censorino attributum, nunc correctius, et aliquot capitibus auctius, editum a Lud. Carrione, cum Notis eiusdem Nunnesii. —— Cum Apollodori [illegible]. V. [illegible] Haec editio emendatior [illegible], quam quae sequitur.

1615, 4. Procli Chrestomathia Poetica, Interprete & Scholiaste Andrea Schotto Antverp. Accessere & Notae Petr. Ioan. Nunnesii Valentini: Item Fragmentum Scriptoris Incerti, antea Censorino tributum, & cum eius De die natali libro coniuncter impressum, Nunc correctius & aliquot capitibus ex veteri libro additis auctius editum a Lud. Carrione Brugensi: Cum Notis eiusdem Nunnesii. Hanoviae, Typis Wechelianis. apud haeredes Iohannis Aubrii. M.DC.XV. —— 162 pp. Haec editio plerumque adiungitur And. Schotti S. I. Observationum humanarum lib. V. ib. editis. M.DC.XV.

1653, f. Procli Chrestomathia Poetica, sive Excerpta ex eius Electorum grammaticorum libris II. Graece et Latine. —— Cum Photii Myriobiblo p. 982 sq. V. ib. I. 1).

1786, 8. Πρόκλου περὶ Ὁμήρου· τοῦ αὐτοῦ Κυπρίων ἐπῶν ἀφηγήσεις· Αἰθιοπίδος ἃ Ἀρκτίνου· Ἰλιάδος μικρᾶς δ΄ Λέσχεω· Ἰλίου περσίδος β΄ Ἀρκτίνου· Νόστων ε΄ Αὐγίου· Τηλεγονίας β΄ Εὐγάμμωνος. —— V. Bibliothek der alten Litteratur u. Kunst Fasc. I. P. II. p. 1 sqq. Homeri vitam et de Cypriis carminibus fragmentum Tychsenius e codice msto bibl. Escurial., collato apographo codicis msti Veneti hic edidit; Homeri quidem vitam iam Leo Allatius in libro suo de patria Homeri (Lugd. 1640, 8) p. 30 edidit, sed Tychsenius eam auctiorem reddidit. Reliqua Procli fragmenta e codice Veneto edidit.

1810, — 1830, 8. —— V. Hephaestionis Enchiridion. V. ib. I.

1824, 4. —— Cum Photii Myriobiblo. V. ib. I. 1).

10) Scholia in Homerum.

1537, 4. — 1544, 8. — 1603, 4. —— Cum Hesiodo. V. ib. I. Aa) β) α) β).

11) De poetica dissertatio.

1615. 4. Georgii Choerobosci Liber de figuris Poeticis, Oratoriis & Theologicis: Graece nunc primum ex bibliotheca Fed. Morelli, cum eius Latina versione. & Procli de poetica dissertatione. Paris., apud Fed. Morellum. M.DC.XV.

12) De conscribendis epistolis.

1577. 4. De conscribendis epistolis libellum Graece. Paris., apud Fed. Morellum. MDLXXVII. —— Sub Libanii nomine, graece cum latina [illegible] versione prodiit una cum Phalaridis et Bruti epistolarum editione a. 1597 apud Commelinum. Alii hunc libellum Theoni tribuunt.

II. Editiones versionum.

A. latinarum.

1) In Platonis Alcibiadem.

1497, — 1516, — 1532, 8. — 1552, — 1577, — 1607, 12. Proclus in Platonicum Alcibiadem de anima atque daemone, de sacrificio et magia, latine, interprete Marsilio Ficino. —— Cum Iamblicho. V. ib. II. 1).

1561, f. —— Inter Marsilii Ficini Opera. (Basil.) T. II. p. 1908 sqq.

2) De Providentia.

1705, 4. Procli Lycii liber de Providentia et Fato, et eo, quod in nobis, nunc primum editus, Latine, Guil. de Morbeka, Archiepiscopo Corinthi, interprete. —— In I. Alb. Fabricii Bibliotheca Graeca. T. VIII. p. 465 sqq.

1705, 4. Procli de decem dubitationibus circa providentiam Excerpta, interprete Guil. de Morbeka. —— V. ib. T. VIII. p. 497 sqq.

3) De malis.

1705, 4. Procli de malorum subsistentia Excerpta, Guil. de Morbeka interprete. —— V. ib. T. VIII. p. 502 sqq.

4) Elementa theologica.

1583, 4. Procli Lycii Diadochi, Platonici Philosophi, Elementa Theolo-

gica et Physica. Quae Franciscus Patricius de Graecis fecit Latina. Ferrariae. MDLXXXIII.

5) Sphaera.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. PROCLI DIADOCHI SPHERA (?) || ASTRONOMIAM DISCERE INCI-||pientibus vtilissima. Thoma. Linacro. Britanno || Jnterprete: ad Arcturum: Cornubie Vallieq; illu-||strissimum Principem. *Haec f.* 1 *a.* —— 16 *ff.* In pagina integra 17 lin. Char. goth. et cum figg. ligno incisis. *Sign.* A — C. Liber impressus esse videtur Lipsiae. *F.* 15 *b* incipit: *Introductoria additio ad precedētia.*, quae explicit *f.* 16 *a.*

β) Cum a. et l. notitia.

1511, 4. PROCLI DIADOCHI Sphaera. Astronomiam discere incipientibus utilissima. Thoma Linacro Britanno interprete. Appendicula G. T. Collimitii de Ortu et Occasu Siderum, ut est apud poetas, Varronem, Columellam, Pliniumque et caeteros. *Joan. Abhauser Vindelicus. Ad Lectorem Octostichon. Haec in fronte f.* 1 *a. In fine:* Versus duodecim Auctoris incerti quibus 42 imagines, ab Higinio descriptae comprehenduntur. — Viennae Pannoniae, per Hieronymum Vietorem et Joannem Singrenium Mense Novemb. Anno M.D.XI. —— Libro praefixa est epistola inscr.: Georgius Tannstetter Collimitius Viennae in Astronomia professor ordinarius, Joachimo Vadiano Poetices caudidato cōphilosopho suo. S. P. D.

1512, 4. PROCLI DIADOCHI Opusculum de Sphera, Thoma Linacro Britanno interprete. Cum Rudolphi Agricolae Uasserburgen. Phalecio Carmine ad Pubem. Literariam. et Panegyri Elegiaca ad uenerabilem virum Magistrum Nicolaum de Czechinio, Concionatorem Cremniczienseum. Impressum Cracovie per Florianum Unglerium Anno uirginei partus M. D. XII. Tertio nonas Julias.

1515, 4. Procli Diadochi Sphaere. Astronomiam discere cupientibus vtilissima. Thoma Linacro Britanno interprete. Ad Arcturum. Cornubiae, Valliaeque illustriss. Principem. Impressum Coloniae per me Henricum de Nussia Anno domini MDXV.

1534, f. *Ioannis Stoefleri* Iustinopolitani in Procli Diadochi Sphaeram mundi Commentarius. Cum figuris et Indice. Tubingae ex officina Hulderici Morhart. M. D. XXXIV. —— *Stoeflerus* adiecit versionem latinam.

1547, 8. — Paris., in officinâ Christiani Wecheli MDXLVII.

1553, 4. Procli Sphaera, Latine Tho. Linacro interprete; cum annotatiunculis, ex publicis praelectionibus Iacobi Tusani, exceptis. Paris., apud Martinum Iuvenem. MDLIII.

1557, 8. — latine, interprete Elia Veneto. —— In *Paschacii Hammelii* Commentario in Archimedis librum de numero arenae maris. Paris. 1557.

1562, 8. Proclus de sphaera, latine a Thoma Linacro, cum annotatiunculis, ex publicis praelectionibus Iacobi Tusani, exceptis. Paris., Cavellat.

1578, 8. — latine. —— Cum Hygini fabulis. Paris.

6) In Euclidis elementorum librum I.

1560, f. PROCLI DIADOCHI LYCII PHILOSOPHI PLATONICI AC MATHEMATICI PROBATISSIMI IN *PRIMVM EVCLIDIS Elementorum librum* COMMENTARIORVM AD VNIVERSVM MATHEMATICAM DISCIPLINAM PRINCIPEM ERVDITIONIS TRADENTIVM. Libri IIII. A FRANCISCO BAROCIO PATRITIO VENETO summa opera, cura, ac diligentia cunctis mendis expurgati: Scholiis, & Figuris, quę in gręco codice omnes desiderabantur aucti: primùm iā Romanę linguę venustate donati, & nunc recens editi. Cum *Catalogo Deorum, & Virorum Illustrium, atque Autorum: Elēcho librorū, qui vel ab Autore, vel ab Interprete citati sunt: & Indice locupleti notabilium omnium in opere contentorum.* CVM PRIVILEGIO. PATAVII, Excudebat Gratiosus Perchacinus 1560. *In fine f. ult.:* PATAVII, Excudebat Gratiosus Perchacinus. 1560. —— 8 *ff.* praefixa, 272 pp. et 11 *ff.* index, et 1 *f.* cum subscriptione. Haec versio ad codices plures integros, quos sibi Franc. Barocius in insula Creta et Bononiae comparavit, facta est: ideoque editioni orationis graecae praestat. Bibl. sen. Lips.

7) Hypotyposis.

1551, f. Procli Hypotyposis Astronomicarum Positionum, Latine per Georgium Vallam. —— *V.* Claudii Ptolemaei Opera. Basil.

8) De motu.

1562, 8. Procli de motu libri II, latine interprete Ios. Waldanio. Basileae, apud Pernam. MD.LXII.

B. germanicarum.

1782, 8. Proklos zwei Hymnen, an Hälios und an die Musen, übersetzt von Christian Graf zu Stolberg. —— *V.* eius: Gedichte aus dem Griech. p. 249—253.

1795, 8. Hymne an Pallas Athene von Proklus, übersetzt von J. G. Herder. —— V. *Schilleri* Horen. (Tubing.) P. X.

C. gallicarum.

1820, 4. Hypotheses de Proclus Diadochus, trad. pour la première fois du Grec en Français, par I. A. Halma. —— Cum versione gallica: Hypothèses et Epoques des Planètes de Claude Ptolémée. Paris.

D. italicarum.

1) Sphaera.

1556, 4. La Sfera di Proclo nuovamente tradotta dal Greco essemplare in idioma italiano da Tito Giovanni Scandianese. Con Privilegio. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari, & Fratelli. M.DLVI. —— Cum figg. Haec versio pars est libri inscr.: I quattro libri della Caccia, di Tito Giovanni Scandianese. Con la dimostratione de luoghi de Greci & Latini Scrittori, & con la Tradottione della Sfera di Proclo Greco in lingua Italiana tradotta dall' Autore, cosa à tal soggetto necessaria *etc.* In Vinegia *etc.*, sed singularem signaturae et numerorum pagg. ordinem habet.

1573, 4. La Sfera di Procli Liceo tradotta da Maestro Egnatio Danti; Cosmografo del Serenissimo Gran Duca di Toscana. Con le Annotationi, & con l'uso della Sfera del medesimo. In Fiorenza Nella Stamperia de' Giunti. MDLXXIII. —— Epistolam dedicatoriam excipit: La Vita di Proclo Liceo tratta da Suida, Spartiano, Filostrato & dal Volterrano. Annotationes versioni subiectae sunt. Liber autem inscr.: Trattato dell' uso della Sfera habet singularem titulum.

2) Hymni.

1747, 8. Inni di Proclo tradotti in italiano. —— *V.* supra I. Bb) 6).

E. anglicarum.

Aa) *Plura opera.*

1788—1789, 4. The Philosophical and Mathematical Commentaries of PROCLUS; surnamed, Plato's Successor, on the first Book of Euclid's Elements. And his Life of Marinus. Translated from the Greek. With a preliminary Dissertation on the Platonic Doctrine of Ideas *etc.* By Thomas Taylor. Volume I. London, printed for the Author: and sold by T. Payne and Son; B. White and Son; L. Davis; J. Robson; T. Cadel; Leigh and Co. G. Nicol; R. Faulder; and T. and J. Egerton. MDCCLXXXVIII. — The Second Volume. To which are added, a History of the Restoration of the Platonick Theology, by the latter Platonicks; and a Translation from the Greek of Proclus's Theological Elements. London, *etc.* MDCCLXXXIX. —— 1 *L.* 9 *sh.* Versionem commentarii in Euclidis elementa instituit *Taylor* ad Barocii versionem latinam. Conf. Monthly Review, 1789. m. Oct. p. 324—338.

Bb) *Singula opera.*

1) In Platonis Timaeum.

1820, 4. The Commentaries of Proclus on the Timaeus of Plato in five books. Translated from the Greek by Thomas Taylor. London. *II Voll.* —— 5 *L.* 10 *sh.* Huic versioni additae sunt multae orationis graecae emendationes.

2) De Platonis Theologia.

1815, 4. A Translation of the six books of Proclus on the theology of Plato, to which a seventh book is added, in order to supply the deficiency of an other book on this subject; also a Translation of Proclus's elements of theology. By Thomas Taylor. London. *II Voll.* —— 5 *L.* 10 *sh.*

3) Sphaera.

—, 12. The Description of the Sphere or Frame of the Worlde. *In fine:* Set forth by Proclus Diadocus. and Englyshed by me Wyllyam Salysberye. Imprinted at London by Robert Wyer. —— Dedicatio inscripta est: „To his verye louynge Cosen, John Edwardes of Chyrke Esquyre, — Thus fare ye well. At Thavies Inne, in Houlborne. Anno domini, 1.5.5.0."

4) De sacrificio.

1787, 8. A Translation from Porphyry and Proclus, containing their opinions on sacrifice and prayer, by Thomas Taylor. —— *V.* eius versionem anglicam Orphei hymnorum. London.

5) Hymni.

1793, 8. Five Hymns by Proclus, translated by Thomas Taylor. —— *V.* supra I. Bb) 6).

III. *Illustrantia Proclum scripta.*

Pet. Fabianus *Aurivillius*: Emendationes et Supplementa Commentariorum Procli Diadochi in librum primum Elementorum Euclidis. Pars I. Upsal. 1806, 4. —— 8 pp. *Conrad Dasypodius*, olim Professor Argentorat. mathematicae doctrinae, non solum margini sui exemplaris editionis Basileensis a. 1533 ex pluribus codicibus mstis, quos adhibuit, emendationes adpinxit, sed etiam in singulis foliis, quae libro inseruit, supplementa editionis mancae collegit. Omnia sunt maximi pretii. *Aurivillius* autem in hoc libello Dasypodii emendationes et supplementa tantum ad viginti priores paginas publicavit.

E. H. *Barker*: Brief Notice of Professor Cousin's Procli Opera. —— *V.* Classical Journal no. XLV. p. 168—170.

Jac. *Brucker*: De Proclo, philosopho. —— *V.* eius: Historiam Crit. Philos. T. II. Period. II. P. I. p. 319—336.

Th. *Burgess*: Variae Lectiones et Supplementa Procli Commentariorum in primum Euclidis, excerpta ex codd. Voss. Leid. —— Leguntur in: Musei Oxoniensis Litterarii Conspectu. (Oxonii 1792, 8) p. 31—46.

Leveque *de Burigny*: Memoire sur la vie du philosophe Proclus, et notice d'un manuscrit contenant quelques-uns de ses ouvrages, qui n'ont point encore été imprimés. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXXI. p. 139 sqq.

Gutenäcker: Commentatio: *Πρoκλου σφαιρα* iam primum in linguam vernaculam translata notisque illustrata. *Progr. schol.* Wurceb. 1830, 4. —— 22 pp. Auctor libelli demonstrat Procli librum nominatum ex Gemini isagogi depromptum vel potius descriptum esse; Proclus fortasse suo usui aliquot Gemini operis capita depinxit atque accuratius adnotando tractavit, quae omnia Proclo mortuo amicus eius quidam quasi genuinum Procli libellum edidit.

G. *Heinischii* Commentarius. —— *V.* supra I. Bb) 1).

I. *Ionsius*: De Proclo. —— *V.* eius librum: De Scriptoribus Historiae philos. p. 96—98.

Morelli: De Procli commentariis in Euclidis librum primum Elementorum, et de eius hymnis. —— *V.* eius Bibliothecam Mstorum Venet. Graec. et Lat. T. I. p. 187. et p. 271 sqq.

Amadeus *Peyron*: Inedita fragmenta ex Scholiis Procli in Cratylum Platonis excerpta, ex tribus codicibus Taurinensibus. —— *V.* eius: Notitiam librorum manu typisve descriptorum qui donante Ab. Thoma Valperga-Calusio illata sunt in Reg. Taurinensis Athenaei bibliothecam. (Lips., Weigel. 1820, 4 mai.) p. 69 sqq.

I. *Stoefleri* Commentarius. —— *V.* supra II. Bb) 6).

PROCLUS Episcopus Constantinopolitanus.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 600 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 364 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnia opuscula.*

1617, 8 min. *ΠΡΟΚΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Πολεως τα ἑυρισχομενα.* B. PROCLI ARCHIEPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI Opuscula, quae reperiri potuerunt omnia. *Nunc primum Graecè & Latinè junctim edita & recensita*, Ex Bibliotheca GEVERHARTI ELMENHORSTI. LVGDVNI BATAVORVM, Apud IACOBVM MARCI. *Anno Messiae regis aeterni.* ∞.IↃ.CXVII. —— 10 *ff.* praefixa, 167 pp. Procli opera; p. 168: Errata operarum; p. 169—183: In Procli Archiepiscopi Constantinopolitani Epistolam De Fide, & Orationem in Natalem Servatoris, Variantes Lectiones; et 1 p.: Errata quaedam adhuc deprehensa sic corrige. Ex Praefatione editoris transscribo ea, quae ad Procli scripta in hac collectione recepta spectant. Primo loco legitur: Oratio ad Armenos de fide, graece et latine, Antonio Agellio Episcopo Acernensi. „II. Loco posui [dicit editor] eiusdem [Procli] Homeliam *de Domini nostri Iesu Christi Nativitate*, quam habuit Episcopus adhuc Cyzici constitutus, in Ecclesia Constantinopolitana vivo & praesidente adhuc Nestorio, quae extat Tomo I.

[illegible] generationem per [illegible] — [illegible] Commentarium [illegible] ... p. [illegible] — III. [illegible] in *Transfigurationem Domini*, [illegible] ex Cod. [illegible] Bibliothecae Palatinae nunc primum [illegible] Graece et Latine, [illegible] Commentarium [illegible] Principis Palatini Bibliothecarium, vir [illegible] et [illegible] quae etiam [illegible] in [illegible] Tomo [illegible] in appendice [illegible] Bibl. [illegible] — IV. [illegible] ad [illegible] Episcopum, quae etiam [illegible] in Concilio Constantinopolitano actione [illegible] — V. Epistolam ad [illegible] Episcopum, quae [illegible] Latina [illegible] in quinta [illegible] & 4. [illegible] & [illegible] Romanae. — VI. [illegible] Epistolam ad Domnum ex interpretatione Dionysii Exigui: quam ex [illegible] Coloniensi [illegible] — VII. Comparet interpretatio libelli *de fide ad Armenios* eiusdem Dionysii Exigui quam ex Bibliotheca Patrum Tom. I. [illegible] — VIII. Ex Bibliotheca Palatina [illegible] Cod. [illegible] in *Christi natalem* Graece [illegible] a librario [illegible] in [illegible] — IX. [illegible] *de Traditione divinae Liturgiae* a [illegible] Morellio Parisiis An. M D. LXI. [illegible] — X. Homiliam Latinam *in laudem Ioannis Chrysostomi*, quam Baronius [illegible] ex antiquo Lectionario tomo [illegible] ad An. Christi CCCCXXXIIX. —— Haec sunt, quae reperire ego potui de Procli huius operibus." etc. Bibl. sen. et acad. Lips.

1630, 4. Τὰ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ΠΡΟΚΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ Κωνσταντινουπόλεως ΤΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ. Sancti Patris PROCLI ARCHIEPISCOPI Constantinopolitani ANALECTA. A VINCENTIO RICCARDO Clerico Regulari *Ex insignium Bibliothecarum penu eruta, nunc primum tum Graece tum Latine edita, reddita, Commentarijsq; illustrata.* ROMAE, Apud Heredem Bartholomaei Zanetti. MDCXXX. *SVPERIORVM PERMISSV.* —— 6 ff. praefixa. 701 pp. et 21 ff. indices. Haec collectio Procli operum continet eiusdem orationes XXI, tractatum de traditione divinae Missae, epistolas XVI. et haec omnia graece et latine cum commentariis, singulis libellis suffixis. Reliqua (p. 668 sqq.) tantum latine leguntur, eaque sunt: Homilia I. [illegible] Concilii Ephesini [illegible] [illegible] ex Vaticano Codice [illegible]. [illegible] ex manuscripto Cod. Vatic. [illegible] antiqua interpretatione [illegible] ad Armenios, latine, Dionysio Exiguo interprete. Epistola de fide, [illegible] ex [illegible] Cod. V. Epistola Synodica ad Ioannem Episcopum Antiochenum, [illegible] Episcopi, Dionysio Exiguo interprete. Bibl. sen. Lips.

[illegible]. f. S. Procli Laudatio in S. Dei genitricem, de incarnatione Domini et de mysterio, de incarnatione, sive in Domini diem natalem, [illegible] in natalem diem Domini, laudatio in S. Dei genitricem, [illegible] S. Dei genitricis [illegible] in S. Theophania, in transfigurationem Domini, in festum Palmarum, in S. Quintam feriam, in Dominicam [illegible] in Dominicam resurrectionem, in S. Pascha, [illegible] in S. Pascha et illud: in principio erat verbum, in S. Pentecosten, in S. Protomartyrem Stephanum, laudatio S. Pauli, S. Andreae, et S. Ioh. Chrysostomi. Graece et Latine, ex interpretatione et cum notis Franc. Combefisii. —— V. Franc. Combefisii Auctarium novum Bibliothecae Graecolat. Patrum. (Paris. T. I. p. 302 — 486.)

1658. f. Procli Opuscula collecta, digesta et recensita, graece et latine. —— In Gallandii Bibliotheca Patrum. Vol. IX. p. 601 sqq.

Bb) Singula opuscula.

1) De Liturgia.

1560, f. Proclus de traditione divinae liturgiae. Graece. —— Cum: Liturgiis Graecorum, edente Claudio de Sainctes. Paris., ap. Gu. Morelium.

2) De fide.

1528. — 1538. f. Procli, Constantinopol. Episcopi. Liber ad Armenos de fide, Graece et Latine, Dionysio Exiguo interprete. —— In Antidoto contra haereses. (Basil. 1528) p. 175 — 181. rep. Paris. 1538.

1556. f. Procli Constantinopolitani Episcopi Epistola, graece et latine, Dionysio Exiguo interprete. —— In Haereseologia, hoc est, Opus veterum tam Graecorum quam Latinorum. (Basil., per Henricum Petri, mense Septembri anno M.D.LVI.) p. 560 — 570.

1624, f. —— In *Front. Ducaei* Auctario Bibliothecae Patrum. T. I.

1644, f. —— In *Sev. Binii* Bibl. Patrum. (Paris.) T. XI. p. 309 sqq.

1671, f. —— In *Labbei* et *Cossartii* collectione Conciliorum. T. III. p. 1217 sqq.

1715, f. —— In *Harduini* collectione Conciliorum. T. I. p. 1721 sqq.

1760, f. —— In *Mansi* collectione Conciliorum. T. V. p. 421 sqq.

II. *Editiones versionum.*

1677, f. S. Procli Opuscula, latine. —— In Bibliotheca Max. Patrum. (Lugdun.) T. VI. p. 588 sqq.

PROCOPIUS Caesariensis.

Fabr. B. Gr. T. VI. p 248 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 553 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1661—1663, f. OPERVM PROCOPII CAESARIENSIS TOMI DVO. ACCESSERVNT NICEPHORI BRYENNII COMMENTARII. *Alii tituli sunt:* *ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ ΤΩΝ ΚΑΤ' ΑΥΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩ.* PROCOPII CAESARIENSIS HISTORIARVM SVI TEMPORIS LIBRI VIII. *Interprete* Clavdio Maltreto *Aniciensi Societatis* Iesv *Presbytero.* A quo supplementis aucti sunt Vaticanis, & in locis aliquot emendati. Parisiis e typographia Regia. M. DC. LXII. *Hoc est Tomus prior.* — *ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΟΥ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ ΚΤΙΣΜΑΤΩΝ ΛΟΓΟΙ ΕΞ.* PROCOPII CAESARIENSIS DE AEDIFICIIS DN. IVSTINIANI LIBRI SEX. Auctiores quam ante & emendatiores. *Interprete* Clavdio Maltreto *Aniciensi Societatis* Iesv *Presbytero.* Tomi II. Pars prior. Parisiis e typographia Regia M. DC. LXIII. — *ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ ΙΣΤΟΡΙΑ.* — — PROCOPII CAESARIENSIS ARCANA HISTORIA. Qvi est liber nonvs historiarvm. Ex Bibliotheca Vaticana Nicolavs Alemannvs protulit, Latine reddidit, Notis illustrauit. Recognovit, varias lectiones adiecit, & lacunas fere omnes implevit Clavdivs Maltretvs Aniciensis, è Societate Iesv. Tomi II. Pars posterior. Parisiis e typographia Regia. M. DC. LXIII. — *ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Καισαρος του Βρυεννιου Υλη Ιστοριας.* NICEPHORI Caesaris Bryennii Commentarii de rebvs Byzantinis. Prodeunt nunc primum opera & studio Petri Possini e Soc. Iesv. Parisiis e typographia regia. M. DC. LXI. *In fine:* Parisiis, in typographia Regia, cvrante Sebastiano Cramoisy, Regis ac Reginae Architypographo. M. DC. LXIII. *II Voll.* —— 8 *ff.* praefixa, 672 pp.; 4 *ff.*, xxiv, 216 pp. et 41 *ff.* Indices; 2 *ff.*, 118 pp.; 10 *ff.*, 117 pp., et 2 *ff.* *Maltretus* ipse in epistola ad Lectorem, praemissa Tomo I., fatur haec: „... Nimirum libros partitus in capita, suum cuique argumentum paucis comprehensum praefixi; ut ibi, lectione fessus, tanquam ad viales lapides sedeas ac respires. Lacunas in hoc Tomo invenies omnino duas aut tres, easque tam breves, ut facillime et minimo quasi saltu transmitti queant. Tot vero tantasque habet editio Augustana, ut in unum collectae, dimidiam fere partem exaequent unius libri. Si placet iter hic complanatum, Lucae Holstenii *τοῦ μακαρίτου* memoriam grato animo cole. Quae enim deerant, ea ille ex MS. Codice Vaticano supplevit pro suo in literas, quarum decus erat, amore maximo. Non pauca in Graeco textu correxi, partim propria coniectura, partim ope R. P. Petri Possini: cui debeo, quidquid discipulus Magistro optimo doctissimoque debere potest. Is Romae cum MS. Vaticano exemplar Augustanum, quo tanquam fundo novae editionis utebar, contulit, et quas notavit discrepantes lectiones, humanissime communicavit. Ac ne iudicio tuo quidquam subtraherem, omnia fidelissime exposui in Tomo altero: quo Lectiones varias et utriusque textus emendationes reieci. Porro si me audies, priusquam caput aliquod legas, illic inspicies quae ad ipsum pertinent. Quo fiet ut te nec menda Typographica morentur, nec facile in errorem inducant nonnulla *παροράματα* mea, a me tum solum animadversa, cum iam typis cusa relegerem. Relegi autem omnia quam accuratissime potui, et quidem animo Censorio: ita ut ubicunque peccasse me vidi, culpam, ut par est, mihi ipse nominatim assignem in emendationibus meis." Ibi enim Maltretus promisit Tomum tertium, duabus partibus constantem; is autem nunquam prodiit. Notas voluit inserere parti priori; alteri parti „templi S. Sophiae et ambonis *ἔκφρασις*, quam Paulus Silentiarius, aequalis Procopio", quasi appendicem ad Procopii libros de Aedificiis. In epistola ad Lectorem, praemissa historiae arcanae dicit *Maltretus* de sua editione

haec: „Noui quantus vir fuerit *Nicolaus Alemannus:* amplector nitorem styli: Notas, quas historicas appellauit, singulari plenas eruditione deosculor. Addiderat censorias, siue Graeci textus recognitionem, in lectionum diversitate, & eorum, quae typographus peccauerat, correctione maxime positam. Eiusmodi notas omisi, utpote iam inutiles: cum & lectiones varias in margine disposuerim, et mendas editionis Lugdunensis vitarim. Nonnulla tamen collegi seorsum, retulique in emendationes meas: uti etiam interpretationem ipsam correxi." *etc.* Haec editio pertinet ad Parisinam collectionem Byzantinorum historicorum Scriptorum, et repetita est a. 1729. Bibl. acad. et sen. Lips.

1729, f. *ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ etc.* Venetiis ex typographia Bartholomaei Jauarina MDCCXXIX. *II Voll.* — Pertinet ad Venetam collectionem Byzantinorum historicorum Scriptorum. *V.* 1661.

1833, 8 mai. PROCOPIUS. Ex recensione Guilielmi Dindorfii. Bonnae impensis Ed. Weberi. MDCCCXXXIII. *II Voll.* — XVI, 534 pp.; 2 *ff.*, 643 pp. 7 *Th.* Quae subsidia critica nova habuit *Dindorfius*, ipse in praefatione sua breviter indicavit. Ad historias ipsi commisit *Niebuhrius* Specimina collationis quaedam codicis msti Paris.; ea pertinent ad pag. 175—177 et 544 — 547 ed. Paris. Totum codicem *Maltretus* quidem contulit, sed non integram lectionis varietatem refert, neque satis certa apographi Leidensis, ab Iosepho Scaligeri correcti, fides est, quem ab Iacobo Geelio accepit, qui cum editore etiam Hugonis Grotii emendationes et coniecturas, quae passim in notis afferuntur, communicavit. Versio latina est Claudii Maltreti. Ex editione *Hoeschelii* et apographo codicis Monacensis Leidensi in notis criticis tantum eas lectiones affert Dindorfius, quae momenti esse videbantur, planeque omisit centena scribendi vitia.

Bb) *Plura opera.*

1607, f. HISTORIARVM PROCOPII *CAESARIENSIS LIBRI VIII.* Nunc primum Graecè editi. ACCESSIT *Liber de aedificijs Justiniani, ferè duplo quam antea auctior. OPERA* DAVIDIS HOESCHELII AVG. *Augustae Vind. apud Dauidem Francum An. MDCVII. Cum priuilegijs S. Cesareae Mai. et Regis Christianissimj.* — 3 *ff.* praefixa, quorum primum est titulus libri, aeri incisus et figuris ornatus; *f.* 2 habet dedicationem; *f.* 3 Lectori datam notitiam de editione ipsa, ex qua hic transscribo quaedam. Haec autem sunt: „Quemadmodum editurus Bibliothecam Photij, Origenis libros VIII. contra Celsum, & alia, de varijs semper Codicibus laboravi, quo plenius singula & correctius prelo adornareutur: ita in Procopio Graecè publicando idem mibi studium, labor idem fuit. Quocirca nobiliss. dn. Ioan. Georg. Heruartus, sereniss. Bavar. Ducum intimus consiliarius, hoc cognito, primus è Ducali Bibliotheca m. s. misit Codicem: alterum illustris Iosephus Scaliger, passim à sese emendatum; tertium clariss. Isaacus Casaubonus manu exaratum perelegante Petri Chabanaei. Illum Boicum, quod ceteris esset emendatior & integrior, sum secutus potissimùm: his, ex uno eodemque descriptis exemplari Regio, si qua fuit lectionis varietas (ut fuit maxima lib. 4. de bell. Gotth.) in margine locum dedi; sin quid ex altero utro allatum, atque redintegratum, id, excepto lib. I. uncis est inclusum. Idem Casaubonus, quae ad librum de Aedificijs Iustiniani supplendum eruditissimus Carolus Labbaeus IC. è veteri Codice transcripsit, mecum etiam liberaliter communicavit; ut altero ferè tanto hic auctior, quàm antea, in lucem nunc prodeat. Caeterum de Procopio Graecè imprimendo viri docti tam cupidè institerunt ideò, quia male ab interprete acceptum norant; qui et τα καιριωτατα omiserit, et quae retinuit, pessima fide converterit. nam et finem belli Gotthici iusto pene volumine fraudavit. Quorum desiderium ut explerem; sumptus ad maturandam editionem ornatissimi cives Augustani, Io. Georgius Oesterricher, p. m. Ioannes Huep-her, et Vuolfgangus Emekofer, suppeditarunt." In reliquis Hoeschelius corrigit menda typographica. *F.* 4 legitur: Argvmentvm librorvm Procopii ex Agathia, *Graece.* 376 pp. Historiarum libri VIII; 56 pp. De aedificiis. 8 *ff.*: Notae Dav. Hoeschelii; 21 *ff.*: Indices, et 1 *f.* Excerpta ex Eusebii Historiae lib. I. cap. XIII., *graece.*

1827, 8 mai. Procopii Caesariensis Anecdota sive Historia arcana, graece, recognovit, emendavit, lacunas supplevit, interpretationem latinam Nicolai Alemanni, eiusdemque, Claudii Maltreti, Pauli Reinhardi, Ioannis Toupii et aliorum annotationes criticas et historicas suasque animadversiones adiecit Io. Conradus Orellius. Accedunt Descriptiones pestis et famis ex eiusdem Procopii libris de bellis excerptae. Lips., sumtib. C. H. F. Hartmanni MDCCCXXVII. (*nunc venditur Lips. apud Lehnholdum*). — XXX,

448 pp. Accedunt in libri calce quatuor tabulae cum figg. 2 *Th.* 16 *Gr.*, ch. scr. 3 *Th.* 16 *Gr.* Pag. 1—225 legitur Historia arcana, graece et latine; p. 227—243 descriptio pestis, graece et latine; p. 244 sq. similis pestis descriptio Pauli Warnefridi Diaconi Feroiuliensis ex libro II. cap. IV. de Gestis Langobardorum; p. 246—253 duplex Procopii descriptio famis, graece et latine; p. 255—435: Nicolai Alemanni, Maltreti, Kusteri, Toupi, aliorumque et editoris annotationes criticae et grammaticae in Procopii historiam arcanam; p. 436—442: Fragmenta historiae arcanae Procopii ex Suida, graece; p. 443—448: Index rerum scitu digniorum in historia arcana. Conf. ephem. litter. Jenens. 1833. no. 149. p. 225 sqq. 150. p. 233 sq.

Cc) *Opera singula.*

Aaa) Integri libri.

1) De aedificiis liber.

1531, f. Procopii Caesariensis liber de aedificiis Iustiniani Augusti, Graece, antehac nunquam excusus. —— *V.* infra II. A. 1) aa). Hunc librum primus e Conradi Peutingeri codice msto valde lacunoso edidit Beatus Rhenanus.

2) Arcana historia.

1623 (*non* 1624), f. PROCOPII CAESARIENSIS V. I. *ΑΝΕΚΔΟΤΑ. ARCANA HISTORIA, Qui est liber nonus Historiarum.* EX BIBLIOTHECA VATICANA Nicolaus Alemannus protulit, Latinè reddidit, Notis illustrauit. *Nunc primùm in lucem prodit triplici Indice locupletata.* LVGDVNI, Sumpt. Andreae Brugiotti Bibliopolae Romani. *M.DC.XXIII.* Cum Priuilegiis Sac. Caesar. Majest. Regis Christianiss. & Archid. Flandriae. *In fine:* LVGDVNI, Ex *Χαλκογραφείῳ* IOANNIS IVLLIERON, M.DC.XXIII. —— 3 *ff.* titulus et dedicatio, 2 *ff.* index autorum, 1 *f.* approbationes; xxiij pp. praefationes; 135 pp. oratio graeca cum versione latina; 116 pp. Alemanni notae historicae, p. 117—134 eiusdem notae censoriae; p. 135—142 Fragmenta *ανεκδοτων* Procopii ex Suida, et 10 *ff.* Indices. Bibl. sen. Lips.

1654, 4. *ΑΝΕΚΔΟΤΑ* sev Historia arcana Procopii Caesariensis Nicolao Alemanno Defensore Primùm ex Biblioth. Vaticana prolata *nunc Plerisq; in locis συγχρονων* testimoniis falsitatis convicta a Ioanne Eichelio Franco Prof. Helmst., genuino indice locupletato. Helmestadt, Typis Henningii Mvlleri Acad. Typ. CIƆIƆCLIV. —— 64 *ff.*, 171 pp., 304 pp. Eichelii Animadversiones, 10 *ff.* index et Corrigenda.

Bbb) Fragmenta.

1715, — 1716, 12. Procopii loca duo, propudiosas Theodorae libidines exponentia. Graece primus ex codice msto Vaticano cum sua latina versione edidit Bernhardus Moneta. —— In *Menagiorum* tomo III. *Paris.* MDCCXV.; rep. *Amst.* MDCCXVI. p. 255 sq. Haec duo loca inter editos libros desiderantur.

1597, 8. Procopii fragmentum de priscis sedibus et migrationibus Gothorum, graece et latine. —— V. *Jornandis* Ep. Rau. de Getarum sive Gothorum origine et rebus gestis *etc.* Lugd. Bat., apud Plantinum.

1597, — 1617, — 1618, 8. Ex descriptione Ponti Euxini, quae desideratur apud Procopium Libro quarto belli Gothici, qui est ultimus ogdoadis historiarum. Graece et latine, cum notis. —— Inter *Bonav. Vulcanii* Gothicarum et Langobardicarum rerum Scriptores aliquot veteres. (Lugd. Bat. 1597); rep. *ib.* apud Ioannem Maire 1617 et sub a. 1618 p. 239—264. Bibl. sen. Lips.

1579, f. Locus ex ultimo libro Procopii historiarum de origine Gothorum primus e codice msto graece et cum versione latina edidit Petrus Pithoeus. —— Praemissus est Codici legum Wisigothorum. Paris MDLXXIX.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera plura.*

(1576,) f. Procopii libri II de bello Persico, de bello Vandalico libri duo, interprete Raphaelo Volaterrano; de bello Gothorum libri tres, per Christophorum Personam in Latinum traducti; de Iustiniani Caesaris aedificijs Orationes sex, Arnoldo Vesaliensi interprete. —— Cum Zosimo. *V.* ib. II. A. et s. v. Agathias. II. A. Aa). Haec editio non a. 1531 sed 1576 prodiit. *Goetz* in Merkwürdigkeiten der Dresdner Bibliothek T. III. p. 398 (*non* 391) errat.

1655, 8. Vandalica et Gothica Procopii. Emendata plurimis locis: acce-

dentibus supplementis e Manuscriptis, & sic versa Latine ab Hugone Grotio. Excerpta quaedam ex arcana Procopii Historia, Latine versa ab Hugone Grotio. —— In *Hug. Grotii* Historia Gothorum (Amstelod. Apud Ludovicum Elzevirium ciↄiↄcl.V.) 528 pp. Bibl. sen. Lips.

Bb) *Opera singula.*

1) Historiae.

aa) *Omnes libri.*

1531, f. PROCOPII Caesariensis De rebus Gothorum, Persarum ac Vandalorum libri septem una cum aliis mediorum temporum historicis, [scl. *Agathiae* Scholastici Smyrnaei de Bello Gothorum & aliis peregrinis historicis libri quinque, Christophoro Persona interprete. *Leonardi Aretini* de bello Italico contra Gothos libri quatuor. *Jornandis* liber de origine, rebusque Gothorum. Eiusdem de regnorum ac temporum successione liber, nunc primum editus. *Chuonradi Peutingeri* Augustani de gentium quarundam emigrationibus breuis epitome. *C. Sollii Apollinaris Sidonii* epistola, qua Theodoricum Vesegothorum regem eleganter describit, *Procopii* Caesariensis liber de aedificiis Iustiniani Augusti, *Graece*, antehac nunquam excusus.) Basileae ex Officina Ionnis Hervagii, Mense Septembri Anno M.D.XXXI. —— 736 pp. Praeter Procopii librum graece hic primum editum continentur: Procopii Caesariensis de Bello Gothorum Libri tres, Christophoro Persona Romano interprete; Ejusdem de Bello Persico Libri duo, item duo de Bello Vandalico a Raphaelo Volaterrano latinitate donati. Diversitas numerorum librorum historiae ex eo venit, quod Persona libros de bello gothico tantum tres numeravit, quanquam quatuor sunt.

bb) *Singulae historiae.*

1a) De bello gothico.

1506, f. min. PROCOPIUS de Bello Gottorum. Cum Privilegio Iulii II. Pontif. Max. *In fine*: Impressum Romae per Ioannem Besickem Alemannum, Impensa Iacobi Mazzochii Romanae Academiae Bibliopolae. Anno salutis humanae 1506. Die XX. Mensis Iunii. —— Interpres fuit Christophorus Persona, qui ad codicem mstum, sed non integrum, vertebat.

1723, f. Procopii Caesariensis Historiarum temporis sui de bello Gothico libri quatuor, ex interpretatione Claudii Maltreti. Accessit *Hugonis Grotii* Explicatio nominum, & verborum Gothicorum, Vandalicorum, ac Langobardicorum. —— Inter Rerum Italicarum Scriptores, edente L. Ant. Muratorio. (Mediol. MDCCXXIII.) T. I. p. 243 sqq.

2b) De bello persico.

1509, f. min. PROCOPIUS DE BELLO PERSICO. *In fine*: Iulius II. Pont. Max. Edicto vetuit, ne quis hunc librum imprimat, neve imprimi permittat. Si quis contra hinc ad 25. an. fecerit, anathema sit, noxamque Iacobo Mazochio Bibliopolae pendat. Impressum Romae per Magistrum Eucharium Silber aliàs Franck, castigatum per Andream Nucium Or. Hu. Ro. Academiae Capellanum. Sedente Iulio II. Pont. Max. Anno ejus Sexto. De Repub. litteraria Opt. Merito. Anno Salutis 1509. Nonis Martii.

2) De aedificiis.

1537, 4. Procopii de Iustiniani aedificiis libri sex, nunc recens Latinitate donati per Franciscum Cranveldium cum notis Theodorici Adamaei Suallembergi. Paris., ex officina Christiani Wecheli MDXXXVII.

1538, 8. Procopii de Iustiniani aedificiis Orationes sex, Latinitate donatae, per Arnoldvm, Wesaliensem. Moguntiae, excud. Iao. Scheffer. MDXXXVIII.

1594, 8. Procopii Rhetoris et Historici de Iustiniani Caesaris aedificiis Orationes sex, Arnoldo Vesaliensi interprete. —— In Iustinianei Augusti Historia. (Lugd. apud Franc. le Preux. M.D.XCIIII.) p. 667—741.

B. germanicarum.

1) Historiae.

1827 — 1828, 8. Des Procopius von Caesarea Geschichte seiner Zeit. *Erster Band*, enthaltend Persische Denkwürdigkeiten in 2 Büchern. Uebersetzt und mit Erläuterungen versehen von P. F. Kanngiesser. — *Zweiter Band*, enthaltend Vandalische Denkwürdigkeiten in 2 Büchern. *etc.* Greifswalde, Koch. —— 3 *Th.* 6 *Gr.* Haec versio laudatur.

2) Historia arcana.

1753, 8. Procopii von Caesarea geheime Geschichte. Iohann Paul Reinhard

PP. hat sie aus dem Griechischen ins Teutsche übersetzet, und mit Anmerkungen erläutert. Erlangen und Leipz., Poetsch. —— 12 *Gr.* Haec versio non satis facilis est.

C. gallicarum.

Historiae.

1578, 8. Histoire de la guerre contre les Gothes traduite de Grec de Procope par Gu. Paradin. Lyon.

1587, f. Histoire des guerres de l'empereur Justinien contre les Vandales et les Goths, traduite du Grec de Procope par Mr. Fumèe Sieur de Genillé. Paris, Sonnius.

1669—1670, 8 min. Oeuvres de Procope de Cesarée [de la guerre contre les Perses]. à Paris, Chez Guillaume de Luyne, *etc.* M. DC. LXIX. Avec privilege du Roi. — Procope de Cesarée de la guerre contre les Vandales. à Paris, Chez Guillaume de Luyne *etc.* M. DC. LXX. *etc.* *II Voll.* —— 16 *ff.* praefixa, 434 pp.; 1 *f.*; 456 pp., 9 *ff.* Interpres in praefatione, praefixa voluminі I. dicit haec: „Mais comme il séroit fort incommode de metre le premier livre de la guerre de Perse tout au commencement de l'ouvrage, & le second après tous les autres qui le composent, je suivray le mesme ordre que les derniers Traducteurs de Grec en Latin ont observé dans leurs Versions. Je douneray dont premierement les deux livres de la guerre de Perse en un volume; ensuite j'en feray un second des deux qui contiennent la guerre contre les Vandales: Et comme les livres de la guerre contre les Gots sont trop gros pour en mettre deux ensemble dans un mesme volume, des quatre livres de cette guerre j'en feray quatre petits tomes; de sorte qu'il y aura en tout six volumes des guerres de Justinien contre les nations étrangeres; & l'histoire secrete de Procope, qui depend entierement des premiers tomes, en composant un septiéme, qui ne donnera peut-estre pas moins de plaisir au Lecteur que les precedents, fera la fin de l'ouvrage. Car pour le livre qui traitte des bastimens de l'Empereur Iustinien, il pourroit apporter si peu d'utilité à ceux qui le liroient, & je croy mesme qu'il leur donneroient un divertisement si mediocre, que je n'ay pas jugé à propos de le donner au puplic (*!*)". Interpres, qui fuit *Leonore de Mauger*, huic promisso non stetit.

D. italicarum.

Aa) *Plura opera.*

1828, 8. et 4. Procopio. La Storia segreta e gli edifizi, tradotta dal Compagnoni. Milano, Sonzogno coi tipi di Paolo Andrea Molini. *Vol I.*

Bb) *Singula opera.*

1) Historiae.

aa) *Plures.*

1547, 8. Procopio Cesariese de la Guerra di Giustiniano Imperatore contra i Persiani, Lib. II. de la Guerra del medesimo contra i Vandali, Lib. II. Di Latino in Volgare tradotti per Benedetto Egio da Spoleto. Co'l Privilegio *etc.* per anni dieci. *In fine:* In Vinegia per Michele Tramezino MDXLVII.

bb) *Singulae.*

1544, 8. Procopio Cesariense de la longa & aspra guerra de Gothi libri tre, di Latino in Volgare tradotte per Benedetto Egio da Spoleti. In Venetia. M. D. XLIIII. Co'l Privilegio del Sommo Pontefice Paulo III. & dello Illustriss. Senato Veneto per anni dieci. *In fine:* Fine del Terzo & ultimo libro delle guerre di Gothi de Procopio. M. D. XLIIII. — In Venetia per Michele Tramezino. Ne l'anno di nostra salute. M. D. XLIIII. —— Haec versio rarissime occurrit.

2) De aedificiis.

1547, 8. Procopio Cesariense de gli Edifici di Giustiniano Imperatore di Greco in volgare tradotti per Benedetto Egio da Spoleti. Co'l Privilegio *etc.* per anni dieci. *In fine:* In Vinegia per Michel Tramezino. MDXLVII.

E. anglicarum.

1) Historiae.

1653, f. The History of PROCOPIUS of Caesarea of the Wars of the Emperor Justinian with the Persians, Goths and Vandalls, in eight books, translated into English by Sr. Henry Holcroft. London —— Socium sibi iunxit *Henry Holcroft* in paranda hac versione *Edmundum Chilmead.* Versio ad orationem graecam accurate facta est.

2) Historia arcana.

1674, 8. The Secret History of the Court of the Emperor Iustinian, written by Procopius of Caesarea, translated into English. London.

III. *Illustrantia Procopium scripta.*

Ben. *Baldi*: Difesa di Procopio contro le calunnie di Flavio Biondo. Urbino, Mazzantini. 1627, 4.

I. Salom. *Brunquellus*: De Procopio. —— *V.* eius Historiam iuris. P. II. cap. I. §. XXI sqq.

I. *Fabricius*: De Procopio. —— *V.* eius Historicam Bibliothecam. P. V. p. 237 sqq.

Nic. Hier. *Gundlingius*: De Theodora, imperatrice, Iustiniani M. uxore. —— *V.* eius Observationes selectas in rem litterariam spectantes. (Hal. 1737, 8) T. I. p. 202—254.

Mart. *Hankius*: De Procopio eiusque scriptis. —— *V.* eius librum de scriptoribus Byzantinis. P. I. cap. V. p. 145 sqq.

I. Ch. *Leuschner*: Super Procopii testimonio [de bello Vandalico lib. II. cap. 10. p. 258 ed. Paris.] de columnis Tingitanis dissertatio. *Progr. schol.* Hirschbergae. 1749, 4. —— Conf. Vollständige Nachrichten von dem Inhalte academ. Schriften. P. IV. p. 376 sqq.

Levesque de la Ravaliere: Reflexions contre l'Idée Génerale, que Procope est l'Auteur de l'histoire secrete de Iustinien. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXI. p. 73 sqq.

G. *Richteri* Oratio de arcanis aulae Iustinianeae. —— Praemissa est eius epistolis selectis. *Ib.* etiam p. 50 sqq. excerpta ex Procopii historia arcana leguntur.

Ritter: De Procopio. —— *V.* eius Observationes historicas. (Witteb. 1742, 8) p. 18 sqq.

Thomae *Rivii* Defensio Imperatoris Iustiniani adversus Alemannum, curante Ioh. Eichelio. Helmest. apud Henningium Mullerum MDCLIV. 4. —— Hic libellus primum *Francof.* a. *MDCXXVIII.* 8. prodiit.

I. Mart. *Silberradius*: De Procopio. —— *V.* eius Adnotationes ad *Heineccii* Historiam Iuris. (*δ*) p. 495 sqq.

PROCOPIUS Gazaeus.

Fabr. B. Gr. T V. p. 258 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 563 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Plura opera.*

1620, 4. PROCOPII GAZAEI IN LIBROS REGVM ET PARALIPOMENON, Scholia. IOANNES MEVRSIVS Nunc primus Graecè edidit, & Latinam interpretationem adiecit. LVGDVNI BATAVORVM. Apud ISAACVM ELSEVIRIVM, Academiae Typographum. Anno cIↃIↃcxx. *In fine*: LVGDVNI BATAVORVM, Typis ISAACI ELZEVIRII, Academiae Typographi. ANNO cIↃIↃcxx. —— 4 *ff.* praefixa, 346 pp., et 5 *ff.* Index. Pag. 1 — 331 leguntur Scholia in quatuor libros Regum; p. 333—391 in Paralipomena scholia: p. 343—346 Ioannis Meursii Notae. Textum graecum, qui dicitur, e codice suo edidit Meursius; versio autem latina non est *Ludovici Lavateri*, ut *Meursius* indicat, sed *Hartmanni Hambergeri*, quod *G. Chph. Hamberger* in libro: Zuverlässige Nachrichten, Vol. III. p. 329 indicat. Bibl. sen. et acad. Lips. Rep. 1741.

1741, f. —— Inter *I. Meursii* Opera. T. VIII. p. 1 sqq. *V.* 1620.

Bb) *Singula opera.*

1) In Esaiam commentationum epitome.

1580, f. *ἐπιτομὴ τῶν εἰς τὸν ΠΡΟΦΗΤΗΝ ΗΣΑΙΑΝ καταβεβλημένων διαφόρων ἐξηγήσεων, ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ, χριστιανοῦ σοφιστοῦ· προσετέθησαν καὶ οἱ τῶν προφητῶν βίοι, ἐκ τῶν ΕΥΣΕΒΙΟΥ τοῦ ΠΑΜΦΙΛΟΥ.* PROCOPII, *Sophistae Christiani*, *variarum in* ESAIAM *Prophetam commentationum epitome: cum praeposito* EVSEBII PAMPHILI *fragmento, de vitis prophetarum*: IOANNE CVRTERIO interprete. *Ad illustrissimum virum*, *D. JOANNEM RVPIFFCALDIVM*, *Maioris Monasterij abbatem.* Additae sunt ad Graeca Esaiae verba veterum septem interpretationum differentiae, cum suis notis ab Origenis hexaplis desumptae: quarum explicatio, totiusq; etiam editionis ratio, ponitur in praefatione. PARISIIS, APVD MICHAELEM SONNIVM, VIA IACOBAEA, SVB SCVTO BASILIENSI. M. D. LXXX. *CVM PRIVILEGIO REGIS.* *In f. ult. a: PARISIIS*, *Excu-*

lebat Ioannes Mestayer, in Mathematicis Typographus Regius, sumptibus honestissimi iri Michaëlis Sonnij, Anno Domini, 1580. —— 20 *ff.* praefixa, 764 pp., et 19 *ff.* inex. Pag. ultima habet Corrigenda. Ediior in praefatione sua de textu graeco docet haec: „Usus sum exemplari unico, eoque multis in locis mutilo, & corrupto; quod quidem non fuit semper deprehendere facile; supplere autem omnino, & restituere impossibile. In breuioribus lacunis, nonnullisque locis aliis implendis, & mendandis, conatus sum ipse aliquid efeere: quod ad marginem tantùm sine ulis rationibus (ne libri magnitudinem auerent) annotari, nihil immutare ausus, t coniecturas meas doctis & probis examiandas, iudicandasque relinquerem. Immo e literis quidem α, η, & ω, sua punta subieci: partim quod nulla haberent n exemplari meo; partim etiam quod poent facilè etiam à mediocriter in Graeca ingua versatis suppleri. Tantum ipsa Isuiae verba, quae explicanda sumpsisset 'rocopius, Graecè, Latinèque, alio chaactere excudenda curaui: ut ita distincta uam non solùm maiestatem retinerent; ed oculis etiam utraque statim subiecta, ensum ipsum facilius & promptius iudiarent. Sed non possum non dolere, meam stius instituti rationem, totàmque adeo ditionem, tam multis operarum erratis in versione praesertim) esse labefactatam, t in repurgando isto Augiae stabulo nouo Ierculē mihi opus sit. Accedit etiam, ut ngenuè fatear, quòd nonnulla relegenti nihi occurrerunt, quae si typis praeesse iculsset, procul dubio inmutassem. Vtrique malo, quantum ita longè absens poui, sine autographo meo tamen, mederi tudui, notatis gravioribus, & ad libri alcem adiectis: partim quidem, ut legenibus ipse succurrerem; partim etiam, ut ulpae istius veniam deprecarer. Quod si lura etiam notari debuisse quis existiaet, cum locis infinitis perturbata sit distinctionum, punctorum, accentuumque, & iterarum ratio: respondeo, id primum tam eve esse, ut quamvis lectori molestum it, morari tamen eum non possit. Deinde, quia vix unquam accidit, ut eodem oco Graeca simul & Latina corrupta sint; orum illa inter se collatione, breui & acili negotio posse deprehendi, & corrigi." Sed iam satis. Bibl. sen. Lips.

2) Laudatio in Anastasium.

1781, 4. Προκοπίου πανηγυρικὸν εἰς ὸν αὐτοκράτορα Ἀναστάσιον. Procopii Gazaei oratio sive laudatio in Anastaium. Graece, e codice msto Veneto Marc. CCCCXXVIII., cum notis edidit Villoisonius. —— *V.* eius Anecdota graeca. Vol. II. p. 28 sqq.

3) Monodia.

1769, f. Procopii Gazaei Monodia sive lamentatio in S. Sophiam, terrae motu collapsam. Graece e cod. msto Matrit. edidit Iriarte. —— In Catalogo Codicum graec. Matrit. p. 264 sq.

4) Epistolae.

1499, 4. Procopii Gazaei Epistolae LX. Graece. —— In *Aldi* collectione Epistolarum graec. *V.* Epistolae.

1606, f. — Graece et latine. —— In *Cuiacii* collectione epistolarum graec. *V.* Epistolae.

1710, 8mai. Procopii Epistolae XXII. Graece. —— In *Patusae* Encyclopaedia philologica. (Venet.) Vol. I. p. 233 sqq.

II. *Editiones versionum.*

Scholia in Octateuchum.

1555, f. PROCOPII GAZAEI Sophistae Commentarii in Octateuchùm, hoc est, in priores octo veteris Testamenti libros, ex vetustissimis orthodoxorum patrum, aliorumque scriptorum enarrationibus in unum corpus & perpetuum interpretationis contextum accuratissime concinnati. Nunc primum ex antiquissimo Graeco codice manuscripto, quem Reip. Augustanae Bibliotheca suppeditavit, in latinum sermonem translati Conrado Clausero interprete. Cum duplici indice. Tiguri, per Andream et Iacobum Gesneros fratres. M. D. LV. *Alia exx. inscripta sunt:* PROCOPII GAZAEI Sophistae in octatevchvm siue priores octo Veteris Testamenti libros antiquae lectionis commentarii. *Nvnc primvm ex antiqvissimo Graeco eoq; manuscripto codice in latinum conuersi Clavdio Thrasybvlo interprete. Cum duplici Indice quorum alter est Locorum scripturae qui hoc opere sunt declarati: alter uerò rerum & verborum.* Apud Gesneros fratres. *Notitia anni deest.* —— *Clauser* tantum tres priores libros vertit, reliquos *Hartmannus Hamberger.* Prioris generis exemplaria habent amplam *Clauseri* praefationem, posterioris autem *Isaaci Gesneri* praemonitum breve. Bibl. sen. Lips.

III. *Illustrantia Procopium scripta.*

V. supra s. v. Choricius. 1).

Io. Ch. Gli. *Ernesti*: Epistola de Procopii Gazaei commentariis graecis in Heptateuchum et Canticum ineditis. Lips. 1785, 4. —— In hac epistola exhibetur Specimen editionis orationis graecae cum versione latina, ex apographo *Olearii* paratum.

PRODICUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 838 sq.; *ed. nov.* T. II. p. 718 sq.

C. A. *Boettiger*: Hercules in Bivio e Prodici fabula et monumentis priscae artis illustratus. Argumentum epistolae ad virum magnificum Christianum Danielem Beckium Musarum Lipsiensium choragum datae, qua et quina decennalia doctoris academici a. d. VIII. id. Maii. anni MDCCCXXIX. celebrata et praefecturam equestris ordinis Saxonici civilis Regis auspiciis illi oblatam gratulatur C. A. Boettigerus. *Adiecta est tabula aenea imaginem picturae antiquae referens.* Lips., typis et sumptibus C. Tauchnitii MDCCCXXIX, 8 mai. —— 3 *ff.*, 54 pp. et 1 *f.* Corrigenda, et 1 tabula.

Gotth. A. *Cubaei* Dissertatio de Prodico. —— Praefixa est eius editioni inscr.: Xenophontis Hercules Prodicus et Silii Italici Scipio perpetua nota illustrati praemissa de Prodico dissertatione. Lips. sumptibus auctoris ex officina Breitkopfio-Haertelia. CIƆIƆCCXCVII 8.

Leonh. *Spengel*: De Prodico Ceo eiusque scriptis. —— *V.* eius librum: *Συναγωγὴ τεχνῶν.* (Stuttg. Cotta 1828, 8) p. 46 sqq.

PROTAGORAS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 823 sq.; *ed. n.* T. II. p. 668 sqq.

Leonh. *Spengel*: De Protagora rhetore, eiusque scriptis. —— *V.* eius librum: *Συναγωγὴ τεχνῶν.* (Stuttg., Cotta. 1828. 8) p. 42 sqq.

Tiedemann: Ueber Protagoras Leben und Lehre. —— *V.* eius librum: Geist der spekulativen Philosophie p. 350 sqq.

Michael Constantinus PSELLUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 296. XI. p. 49. XIII. p. 338.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Plures libelli.*

1532, 8. PSELLI Introductio in sex philosophiae modos. Synopsis quinque vocum ac decem categoriarum. BLEMMIDAE de quinque vocibus libellus. GEORGIUS PACHYMERIUS de sex philosophiae definitionibus, quinque vocibus et sex Categoriis. Graece, cum latina versione Iacobi Foscareni. Venetiis apud Stephanum Sabium et Fratres. MDXXXII. —— Rep. 1541.

1541, 12. — Paris. MDXLI. —— *V.* 1532.

Bb) *Singuli libri.*

1) De daemonibus.

1615, 8. *ΜΙΧΑΗΛΟΥ ΤΟΥ ΨΕΛΛΟΥ ΠΕΡΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΔΑΙΜΟΝΩΝ Διάλογος.* MICHAELIS PSELLI DE OPERATIONE daemonum Dialogus. *GILBERTVS GAVLMINVS Molinensis Primus Graecè edidit*, & *Notis illustrauit.* LVTETIAE PARISIORVM. Sumptibus HIERONYMI GROVART, via Iacobaea, sub scuto Solari. MDCXV. *CVM PRIVILEGIO REGIS.* —— 8 *ff.* praefixa, 153 (*loco* 179) pp., et 3 *ff.* index. Oratio graeca cum versione latina legitur p. 2—99; notae *Gaulmini* exhibentur p. 103 sqq. Editor de sua editione haec praefatur: „Amice Lector. Psellum, *περὶ ἐνεργείας δαιμόνων* Grece nunquam antea editum, nunc primum tibi damus, Notas praeterea quas singulis diebus pro penso operarum scripsimus. In illis quid praestiterim, Tu pro candore tuo iudicabis, Ego prō modestia mea tibi iudicabo. Auctoris ipsissima verba quam emendata ut haberes, maxime curaui. sed ne hoc quidem per operarum, quas non inspexi, celeritatem licuit. quae corrupta in Ms. erant emendaui; quae difficilia, explicui; quae interpolata, restitui; sed magna tui fiducia, mei maiore. *Religentem esse oportet, Religiosum nefas.* .... Caeterū Theologica & Philosophica, quae quā plurima sunt, ideò non attigi, quia hoc fuisset *μάζαν ἐφ' ἱερῷ μεμαγμένην ἁρπάζειν.* Vale Candide Lector. Sed hoc praeterea te monitū volo, usum me duobus Ms. codicibus, altero meo, & altero eruditissimi Fede-

siei Morelli." Versio latina est *Petri Morelli*, quae iam antea prodiit. Bibl. acad. Lips.

1688, 12. Michaelis Pselli de Operatione Daemonum Dialogus. Graece et Latine. Gil. Gaulminus primus graece edidit et notis illustravit. E museo Danielis Hasenmülleri. Kilon. —— Negligenter facta repetitio antecedentis editionis.

2) De lapidum virtutibus.

1615, 8. SAPIENTISSIMI ET EXCELLENTISSIMI Pselli de lapidum virtutibus libellus. PHILIPPVS IACOBVS MAVSSACVS *primus vulgauit, Latine vertit, & Emendavit.* —— Adiunctus est Plutarchi libello de flvviorvm et montivm nominibvs etc. Tolosae. *V.* ib. I. BB. Ccc) 38). In altera mutati tituli editione a. M. DC. XIIX. Pselli frons non mutata est, et post anni notitiam M. DCXV. est *III* numeri signum additum, quod *Ebertus* properans non vidit, et qui eum presso pede temere secuti sunt, nesciebant. Codicis antiqui apographum, ex quo Maussacus hunc librum edidit, ipsi communicavit *Iacobus Sirmondus*, e Societate Iesu; „sed, inquit in praefatione p. 339 editor, adeo scatebat mendis ille codex, ut ipsa soricina naenia esset confessior: tantis enim repletum hoc exemplar confusionibus inueni, ut quamuis de lapidibus longe inter se diuersis agat auctor, tamen quia aliquando quae sibi contraria erant in unum coaluerant, nullae plane contrarietatis (*t*) notae apparerent. Magnum est fateor, ab erroribus qui veterum libros obsident, eos purgare & liberare, sed confusiones quibus mens auctoris obscuratur, ordo & series operis turbatur, similiaque monstra donare, maius illud opus est."

1745, 8. Pselli de lapidum virtutibus, graece ac latine, cum notis Phil. Jac. Maussaci & Joan. Steph. Bernardi. Accedit fragmentum de colore sanguinis ex doctrina medica Persarum, nunc primum ex codice MS. bibliothecae Lugduno-Batavae editum. Lugd. Bat., Ph. Bonik. MDCCXLV. —— Bernardus editionem huius libelli principem repeti iussit, sed coniecturis emendavit orationem graecam.

3) Synopsis Organi.

1597, 8. Synopsis Organi Aristotelici, Michaele Psello Autore; Graeco latina nunc primùm edita, à *M.* Elia Ehingero F. (*Augustae Vindel.* non *Wittebergae*) E Typographeio Zachariȩ Lehmanni. Sumptibus Clementis Bergeri. *Anno* ClƆ.IƆ.XCVII. —— 11 *ff.* praefixa, 352 pp., et 1 *f.* Errata typographica. Bibl. sen. Lips.

4) In mathematicas disciplinas.

aa) *Integer liber.*

1532, 8. PSELLI Opus in quatuor Mathematicas disciplinas, Arithmeticam, Musicam, Geometriam & Astronomiam, *edente Arsenio Archiepiscopo Monembasiensi, Graece.* Venetiis apud Stephanum Sabium et fratres. MDXXXII.

1545, 12. Pselli Syntagma in quatuor Mathematicas disciplinas, Arithmeticam, Musicam, Geometriam & Astronomiam. *Graece.* Paris., Excudebat Jacobus Bogardus. M. D. XLV. —— Libro praemissae sunt Epistolae duae: utraque ad Nicolaum Radulphum Cardinalem, altera Latine a Francisco Contareno, altera Graece ab Arsenio Epidauri sive Monembasiae Archiepiscopo data. Editionis principis repetitio est.

(1556,) 8. Michaelis Pselli perspicuus liber de quatuor mathematicis scientiis, Arithmetica, Musica, Geometria & Astronomia: Graece & Latine nunc primum editus. Guilielmo Xylandro ... interprete. Cum nonnullis ejusdem annotationibus. Accessit Ejusdem G. Xylandri de philosophia & ejus partibus, carmen longe doctissimum. Item aliud de Ioannis Zonarae Annalibus, eorumque editione: & in Xysti Betuleii praeceptoris sui obitum Naenia. Basileae apud Ioan. Oporinum. —— Notae interpretis partim criticae, partim exegeticae sunt.

bb) *Delectus.*

1a) Geometria.

1589, 8. PSELLI Philosophi & Mathematici clarissimi GEOMETRIA. Edita studio *M. Christophori Meureri, Mathematum Professoris publici in Academia Lipsiensi.* — *Dioclet.* & *Maximian. Impp.* — Artem Geometriae discere atque exercere, publice interest. — Haeredes Iohannis Steinmanni imprimebant. 1589. —— 4 *ff.* praefixa, 20 *ff.* Bibl. sen. Lips.

2b) Arithmetica.

1538, 4. *ΨΕΛΛΟΥ ΤΩΝ περὶ ἀριθμητικῆς συνοψις.* Pselli Arithmetices compendivm. PARISIIS. In officina Christiani Wecheli. M.D.XXXVIII. —— 14 pp.

et 1 *f.* Tantum oratio graeca in hac editione exhibetur. Bibl. sen. Lips.

1545, 8. Pselli Arithmetices compendium, Graece & Latine. Paris., apud Ioannem Lodoicum Tiletanum. MD.XLV.

3c) Musices Synopsis.

1556, 4. *ΨΕΛΛΟΥ Συνοψις μουσικης.* Pselli Compendium Mvsices ad vetvs exemplar castigatvm. PARISIIS Apud Andream Wechelum, sub Pegaso, in vico Bellouaco, Anno Salutis, 1556. —— 4 *ff.*, quae orationem graecam solam continent. Nullam notitiam dedit editor de suo veteri exemplari. Bibl. sen. Lips.

5) Synopsis legum.

1632, 8. Michaelis Pselli Synopsis legum, versibus iambis & politicis. [Carmina politica de dogmate. Carmina de Nomocanone. Tractatus de septem sacris synodis oecumenicis.] Nunc primum graece edita, latina interpretatione & notis illustrata, per Franciscum Bosquetum. Paris., Camusat. MDCXXXII. —— 8 *ff.* praefixa, 136 pp.

1751, f. Michaelis Pselli Synopsis legum versibus iambis et politicis. Graece edita, latina interpretatione, et notis illustrata. Opera et studio Francisci Bosqueti. Adiectae sunt huic editioni observationes Cornelii Sibenii. [Michaelis Pselli Carmina politica de dogmate. Carmina de Nomocanone. *Graeca*.]. —— In *Ger. Meermanni* Novo thesauro Iuris civilis et canonici. Tom. I. p. 37 sqq. Versio latina in hac nova editione per *Archibaldum Maclaine* suppleta et emendata est.

1789, 8. Michaelis Pselli Synopsis legvm versibvs iambis et politicis cvm latina interpretatione et notis Francisci Bosqueti Narbonnensis Icti, selectisque observationibus Cornelii Sibenii *etc.* Emendatius edidit L. H. Teucherus. Lips., apud Guil. Glo. Sommerum. MDCCLXXXIX. —— 144 pp. 10 *Gr.* Haec editio adiuncta est collectioni inscr.: *Auctores graeci minores.* Lips. MDCCXCVI. Tom. II.

6) De omnifaria doctrina.

1705, 4. *Ψελλου διδασκαλια παντοδαπη*, sive de omnifaria doctrina capita et quaestiones ac responsiones CXCIII ad Michaelem Ducam, Imper. Constantinop. ex apographo Lindenbrogiano, quod exstat Hamburgi in bibl. S. Johannis, Graece nunc primum editae et latine versae a Jo. Alberto Fabricio. —— In Fabricii Bibl. Graeca. Vol. V. p. 1 sqq.

7) De septem synodis.

1536, 8. *Ψελλου εἰς τας ἁγιας ἑπτα συνοδυς ἐπιγραμματα.* Graece. —— Cum Cyri Theodori Prodromi Epigrammatis. Basil., ap. Io. Bebelium MDXXXVI.

8) Paraphrasis in Cantica Canticorum.

1617, 4. *Ἑρμηνεια τυ σοφωτατυ και ὑπερτιμυ Ψελλυ εἰς το ἀσμα των ἀσματων διαςιχων πολιτικων, προς τον βασιλεα κυριον Νικηφορον τον Βοτονιατην.* Joannes Meursius primus nunc e tenebris eruit et publicavit, cum notis. —— Cum Eusebii, Polychronii *etc.* Expositionibus in Canticum Canticorum. (Lugd. Bat.) p. 113 sqq. Rep. 1746.

1644, f. — una cum Expositione Cantici Canticorum per paraphrasim collecta ex sancti Gregorii Nyssae Pontificis, & sancti Nili, & sancti Maximi commentariis, Graece & Latine, Franc. Zino interprete. —— In Bibl. Patrum. (Paris.) T. XIII. p. 681 sqq. Opuscula duo non uno tenore, sed intermixta sunt impressa. Textus graecus, qui dicitur, e codice Vatic. depromptus, et ab Meursii editione discedens legitur, sed ita ut *Meursii* emendationes saepe confirmentur.

1746, f. — I. Meursius cum suis notis et interpretationibus Andr. Schotti et Franc. Zini edidit. —— Inter *Io. Meursii* Opera. (Florent.) T. VIII. p. 289 sqq.

9) De Trinitate.

1611, 8. Michaelis Pselli Capita XI de S. Trinitate & persona Christi. Graece et Latine, cum notis Ioannis Wegelini. —— Cum Cyrilli Alex. et Ioannis Damasceni argumentis contra Nestorianos, *etc.* Aug. Vind. *V.* Cyrillus Alex. I. Bb) 7).

1698, f. *ΨΕΛΛΟΥ προς Μιχαηλ τον κομνηνον κεφαλαια θεολογικα ἐνδεκα.* Graece. —— In Dosithei, Patriarch. Hierosolym. *Τομῳ ἀγαπης. Ἐν γιασιῳ* p. 490 sqq.

10) De anima.

1624, 4. Celebres opiniones de anima, Graece et Latine ex interpretatione Io. Tarini. —— Cum Origenis Philocalia. Paris.

11) De vitiis et virtutibus.

α) *Sine a. notitia.*

—, 8. Michaelis Pselli Jambi in vitia et virtutes. Anagoga in Tantalum, Allegoria de Sphinge, Anagoga in Circem. Graece, studio Arsenii, archiep. Monembasiae. —— Inter: Praeclara dicta philosophorum *etc.* Romae.

β) *Cum a. notitia.*

1544, 8. Pselli Iambi in vitia et virtutes, et allegoriae. Graece. —— Cum Heraclidis Pontici Allegoriis. Basil. Haec editio ex priore expressa est.

12) Laudatio Simeonis Metaphrastae.

1664, 4. *Του σοφωτατου ΨΕΛΛΟΥ Εγκωμιον εις τον Μεταφραστην Κυριον Συμεωνα.* Sapientissimi PSELLI Encomium in Metaphrastem Dominum Symeonem. Graece et Latine. —— In *Leonis Allatii* de Symeonum scriptis Diatriba. (Paris., Sumptibus Simeonis Siget. M. DC. LXIV.) p. 221—244.

13) Iudicium.

1743, 8. Pselli iudicium de Heliodori et Achillis Tatii fabulis amatoriis. Graece. —— In Miscellaneis Observationibus crit. in Auctores veteres et recentiores. Vol. VII. T. III. p. 366 sqq. Hoc scriptum e codice msto Voss., in bibliotheca Lugd. adservato, editum est ab *Iac. Ph. d'Orville.*

14) Carmen in Chrysostomum.

1641, 8. Pselli breve Carmen iambicum in depositionem Ioh. Chrysostomi. *Graece.* —— Inter *Leonis Allatii* Excerpta Graecorum et Rhetorum. (Romae) p. 400.

15) Patria.

1711, — 1729, f. Pselli Patria, seu Origines urbis Constantinopolitanae, i. e. de antiquitatibus Constantinopolitanis libri IV. Graece et latine. E codicibus MSS. edidit, varietate lectionis instruxit, et commentariis illustravit Anselmus Bandurius. —— In eiusdem Imperio Orientali. *Paris.* et rep. *Venet.*

16) Scholia in Zoroastrem.

1599, — 1607, 8. — 1689, 4. Pselli Scholia in Zoroastris. Graece. —— Cum Oraculis magicis Zoroastris.

17) Annotationes in Aristotelem.

1527, f. Michaelis Ephesii. —— *V.* supra I. II. Hic autem alius est vir.

18) Annotationes in Gregorium.

1609, — 1690, f. —— *V.* Gregorius Naz. I. Aa).

19) De interpretatione.

1503, f. *ΜΙΧΑΕΛΟΥ ΨΕΛΛΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΙΑΣ. Graece.* —— Cum Ammonio Hermeae. *V.* ib. I. Aa).

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Expositio in Canticum Canticorum.

1614 (*non* 1615), 8. Michaelis Pselli in Canticum Canticorum Salomonis Paraphrasis, latine, Andrea Schotto interprete. —— In *Theodori Peltani* Catena Graecorum Patrum in Proverbia Salomonis. (Antverpiae, Apud Casparem Bellerum, sub Aquila aurea. CIↃ.IↃC.XIV.) p. 479 sqq. Bibl. sen. Lips.

1677, f. Michaelis Pselli Paraphrasis in Canticum Canticorum Salomonis, Latine, interpretibus Andrea Schotto et Franc. Zino. —— In Bibl. Patrum Max. (Lugd.) T. XVIII. p. 580—588.

2) De daemonibus.

aa) *Integer dialogus.*

1577, 8. Michaelis Pselli dialogus de energia sive operatione daemonum e graeco translatus, Petro Morello interprete. Paris., Chaudiere. MDLXXVII.

1677, f. Michaelis Pselli de operatione Daemonum dialogus, latine ex Petri Morelli interpretatione. —— In Bibl. Patrum Max. T. XVIII. p. 589 sqq.

bb) *Excerpta.*

1497, — 1516, f. Excerpta ex dialogo Michaelis Pselli de daemonibus, latine, Marsilio Ficino interprete. —— Cum Iamblicho aliisque. *V.* ib. II. 1). Rep. 1561.

1561, f. — latine Marsilio Ficino interprete. —— Inter eiusdem Opera. (Basil.) T. II. p. 1939 sqq.

3) De victu humano.

1498, f. Psellus de victu humano. —— *V.* Nicephorus Blem. II. 1).

1529, 8. Pseli (?) de victus ratione libri II. Rhezae de Pestilentia liber, cum interpretatione Georgii Vallae Placentini; nec non Ioannis Manardi Ferrariensis Expositio in artem medicinalem Galeni. Basileae apud Andream Cratandrum Ann. M. D. XXIX.

4) Annotationes in Gregorium.

1569, — 1571, — 1583, — 1612, f. —— *V.* Gregorius Nazianz. II. A. Aa).

5) Compendium mathematicum.

1647, 8 min. Michaelis Pselli Compendium Mathematicum, aliaque (?) tractatus Eodem pertinentes [*Libro continentur:* Federici Commandini Urbinatis de scientiis Mathematicis dissertatio. *Pag.* 1 *sqq.:* Michaelis Pselli Quadrivium, hoc est, Perspicuus liber de quatuor Mathematicis scientiis, Arithmetica, Mvsica, Geometria, & Astronomia, Guilielmo Xylandro interprete. *Pag.* 99 *sqq.:* Aristotelis Stagiritae Quaestiones Mechanicae, Nicolao Leoniceno interprete. *Pag.* 142 *sqq.:* Compendium Mathematicae, Ex variis Authoribus collectum a Francisco Maurolyco. *Pag.* 170 *sqq.:* Maurolyci Messanensis Mathematici de Sphaera sermo. *Pag.* 195 *sqq.:* Synopsis Geographiae per Cunradum Dasypodium. *Pag.* 245 *sqq.:* Willebrordi Snellii Typhus sive de Histiodromia liber primus]. Lvgd. Batav. Ex Officinâ Elzeviriorum. cIɔIɔcxLvII —— 8 *ff.* praefixa, 252 pp. Bibl. sen. Lips.

6) Nomenclator gemmarum.

1594, 8. Pselli Nomenclator gemmarum, quae magis in usu sunt, nunquam antehac editus, a Cl. Anchantero ex graeco. Accedunt Anchanteri in hunc libellum notae. Typis Othomarianis MDXCIV.

7) Scholia in Democritum.

1573, 8. Michaelis Pselli commentaria in Democriti tractatum de auri conficiendi ratione, interprete Dominico Pizimentio Vibonensi. —— Cum Democrito Abderita aliisque de arte sacra. Patavii. *V.* ib. II. A.

8) Allegoriae.

1537, 8. Michaelis Pselli Allegoriae tres, prima in Tantalum, secunda in Sphingem, tertia in Circem. E graeca traductae ab Ant. Lodovico. —— Cum eiusdem libro de pudore. Antverpiae MDXXXVII.

B. italicarum.

1545, 8. Operetta di Michele Psello, quale tratta della natura de' Demonj, e Spiriti folletti con molti esempj, e diverse ragioni piene di dottrina e verità di greco in latino, e di latino in volgare tradotta, e con ogni diligenza stampata. In Venetia MDXLV.

III. *Illustrantia Psellum scripta.*

() A concise Exposition of Chaldaic Dogmas by Psellus. —— *V.* Monthly Magazine 1797. In Iul. p. 510 sqq.

Leo *Allatius:* De Michaele Psello. —— *V.* eius: De Psellis et eorum scriptis diatriben. Romae 1634, 4. rep. et auct. in *Fabricii* B. Gr. T. V. p. 14 — 186.

Iac. *Bruker:* De Michaele Psello. —— *V.* eius Historiam crit. philos. Tom. III. Period. II. P. II. Lib. II. p. 550 sqq. Append. sive Vol. VI. p. 554 sqq.

Gu. *Cave:* De Michaele Psello. —— *V.* eius Scriptorum ecclesiasticorum Historiam litterariam. (Oxon.) Vol. II. p. 136 sqq.

Mart. *Hankius:* de Michaele Psello. —— *V.* eius librum: De Byzantinarum rerum Scriptoribus. cap. XXVI. p. 478—487.

Casim. *Oudini* de Scriptis Michaelis Constantin. Pselli dissertatio. —— *V.* eius Commentarios de Scriptoribus ecclesiasticis. T. II. p. 646 — 684.

— —: De auctore Originum urbis Constantinopolitanae. —— *V.* eius Triadem dissertationum criticarum. (Lugd. Bat. 1717, 8) diss. III. ubi ostendit auctorem esse Michaelem Psellum.

Cornelii *Sieben:* Specimen observationum criticarum in Pselli Synopsin legum. —— In Miscellaneis Observationibus. Vol. VI. T. I. p. 199 — 226.

Claudius PTOLEMAEUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 411 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 270 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera plura.*

1813—1828, 4. *ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ Μαθημαιικη Συνταξις.* Composition Mathématique de Claude Ptolémée ou Astronomie ancienne, traduite pour la prémière fois du Grec en Français sur les Mss. originaux de la bibliotheque imperiale de Paris (avec le texte grec à coté du Français et les Variantes des Mss.) par M. l'Abbé Halma, et suivie des Notes de Mr. Delambre. Paris, chez Legrand et Eberhart. *I Vol.* 1813. *Voll.* 1816. — *ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΚΑΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ και ΦΑΣΕΙΣ Απλανων ἀστερων και ἐπισημασιαι, και ΓΕΜΙΝΟΥ Εἰσαγωγη εἰς τα φαινομενα.* Table chronologique des regnes, prolongée jusqu'à la prise de Constantinople par les Turcs: Apparitions des fixes, de Claude Ptolémée, Theon *etc.* Introduction de Geminus aux Phénomènes célestes, traduites pour la prémière fois du Grec en François, sur les Mss. de la Bibl. du Roi; suivies des recherches historiques sur les observations astronomiques des Anciens, traduits de l'allemand de M. Ideler, et précédées d'un discours préliminaire, et de deux dissertations sur la reduction des années et des mois des anciens à la forme actuelle des nôtres, par M. l'Abbé Halma, pour servir à l'intelligence de son édition Grecque et Française de l'Almageste. Paris, Bobée 1819. — *ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ Ὑποθεσεις και πλανωμενων ἀρχαι και ΠΡΟΚΛΟΥ Διαδοχου Ὑποτυπωσεις.* Hypothéses et Epoques de Planètes de Claude Ptolémée, et Hypotyposes de Proclus Diadochus, traduites pour la prémière fois du Grec en Français sur les manuscrits de la bibliothèque du Roi, suivies de trois Mémoires traduits de l'allemand de M. Ideler, sur les connoissances astronomiques des Chaldéens, sur le Cycle de Meton, sur l'ère persique, et précédées d'un discours préliminaire et de deux dissertations sur les mois Macedoniens, et sur le Calendrier Judaique, par M. l'Abbé Halma. Paris, Merlin 1820. — *ΘΕΩΝΟΣ Ἀλεξανδρεως ὑπομνημα εἰς τους ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ προχειρους κανονας.* Commentaire de Théon d'Alexandrie sur les Tables manuelles de Ptolémée jusqu'à present inédites, traduites pour la prémière fois du grec en français sur les manuscrits de la bibl. du Roi par M. l'Abbé Halma. *Prémière partie* contenant les prolégomènes de Ptolémée, les commentaires de Théon et les tables preliminaires terminées par les ascensions des Signes du Zodiaque dans la Sphère droite, précédé d'un mémoire traduit de l'allemand de M. Ideler sur la mort d'Alexandre le Grand. Paris, Merlin 1822 (XII, 168 pp.) — *Seconde partie*, contenant les Ascensions dans la Sphère oblique *etc.* 1822 (XX, 196 pp.) — Traité de Géographie de Claude Ptolémée d'Alexandrie, traduit pour la prémière fois du Grec en Français, sur le manuscrit de la bibl. du Roi, par *(feu)* M. Halma. Paris, Eberhart. 1828. (222 *pp.* et 1 *tab.*) —— Haec editio in arte critica non satisfacit, attamen multa novi continet, quibus Ptolemaei studium adiuvatur. *Delambrii* notae ex eiusdem libro: Histoire de l'astronomie ancienne Vol. II. desumptae sunt. Hypotheses ex tribus codicibus mstis Paris. editae sunt; item Theonis tabulae, quae hactenus latuerunt. Prius autem Geographia in lucem publicam prodiit, editor morte raptus est. Conf. Journal des Savans 1818. p. 195 sqq. 263 sqq. 1823. p. 555 sqq. 615 sqq. 1830. p. 739 sqq. Gotting. indices erudit. a. 1823. no. 89. 1826. no. 141.

Bb) *Opera singula.*

1) Geographia.

aa) *Integer liber.*

1533, 4. *ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ φιλοσοφυ ἐν τοις μαλιςα πεπαιδευμενυ, περι της γεωγραφιας βιβλια ὀκτω, μετα πασης ἀκριβειας ἐντυπωθεντα.* CLAVDII PTOLEMAEI ALEXANDRINI philosophi cum primis eruditi, De Geographia libri octo, summa cum uigilantia excusi. *Infra insigne typ.* FRO||BEN. — BASILEAE ANNO MDXXXIII. *In fine fol. ult. a: Ἐντυπωθη ἐν Βασιλειᾳ παρ' Ἱερωνυμῳ τῳ Φροβενιῳ και Νικολαῳ τῳ Ἐπισκοπιῳ, ἐτει θεογονιας ᾳ φ λ γ'.* —— 4 *ff.* praefixa, 542 pp. et 1 *f.* Editio, quam Des. Erasmus curavit, est princeps raroque occurrit. Bibl. sen. Lips.

1546, 4. *ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ φιλοσοφου ἐν τοις μαλιςα πεπαιδευμενου, περι της γεω-*

2) Historia arcana.

1674, 8. The Secret History of the Court of the Emperor Iustinian, written by Procopius of Caesarea, translated into English. London.

III. *Illustrantia Procopium scripta.*

Ben. *Baldi:* Difesa di Procopio contro le calunnie di Flavio Biondo. Urbino, Mazzantini. 1627, 4.

I. Salom. *Brunquellus:* De Procopio. —— *V.* eius Historiam iuris. P. II. cap. I. §. XXI sqq.

I. *Fabricius:* De Procopio. —— *V.* eius Historicam Bibliothecam. P. V. p. 237 sqq.

Nic. Hier. *Gundlingius:* De Theodora, imperatrice, Iustiniani M. uxore. —— *V.* eius Observationes selectas in rem litterariam spectantes. (Hal. 1737, 8) T. I. p. 202—254.

Mart. *Hankius:* De Procopio eiusque scriptis. —— *V.* eius librum de scriptoribus Byzantinis. P. I. cap. V. p. 145 sqq.

I. Ch. *Leuschner:* Super Procopii testimonio [de bello Vandalico lib. II. cap. 10. p. 258 ed. Paris.] de columnis Tingitanis dissertatio. *Progr. schol.* Hirschbergae. 1749, 4. —— Conf. Vollständige Nachrichten von dem Inhalte academ. Schriften. P. IV. p. 376 sqq.

Levesqve de la Ravaliere: Reflexions contre l'Idée Génerale, que Procope est l'Auteur de l'histoire secrete de Iustinien. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXI. p. 73 sqq.

G. *Richteri* Oratio de arcanis aulae Iustinianeae. —— Praemissa est eius epistolis selectis. *Ib.* etiam p. 50 sqq. excerpta ex Procopii historia arcana leguntur.

Ritter: De Procopio. —— *V.* eius Observationes historicas. (Witteb. 1742, 8) p. 18 sqq.

Thomae *Rivii* Defensio Imperatoris Iustiniani adversus Alemannum, curante Ioh. Eichelio. Helmest. apud Henningium Mullerum MDCLIV. 4. —— Hic libellus primum *Francof.* a. *MDCXXVIII.* 8. prodiit.

I. Mart. *Silberradius:* De Procopio. —— *V.* eius Adnotationes ad *Heineccii* Historiam Iuris. (♂) p. 495 sqq.

PROCOPIUS Gazaeus.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 258 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 563 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Plura opera.*

1620, 4. PROCOPII GAZAEI IN LIBROS REGVM ET PARALIPOMENON, Scholia. IOANNES MEVRSIVS Nunc primus Graecè edidit, & Latinam interpretationem adiecit. LVGDVNI BATAVORVM. Apud ISAACVM ELSEVIRIVM, Academiae Typographum. Anno cIↄIↄcxx. *In fine:* LVGDVNI BATAVORVM, Typis ISAACI ELZEVIRII, Academiae Typographi. ANNO cIↄIↄcxx. —— 4 *ff.* praefixa, 346 pp., et 5 *ff.* Index. Pag. 1 — 331 leguntur Scholia in quatuor libros Regum; p. 333—391 in Paralipomena scholia; p. 343—346 Ioannis Meursii Notae. Textum graecum, qui dicitur, e codice suo edidit Meursius; versio autem latina non est *Ludovici Lavateri*, ut *Meursius* indicat, sed *Hartmanni Hambergeri*, quod *G. Chph. Hamberger* in libro: Zuverlässige Nachrichten, Vol. III. p. 329 indicat. Bibl. sen. et acad. Lips. Rep. 1741.

1741, f. —— Inter *I. Meursii Opera.* T. VIII. p. 1 sqq. *V.* 1620.

Bb) *Singula opera.*

1) In Esaiam commentationum epitome.

1580, f. *ἐπιτομη των εἰς τον ΠΡΟΦΗΤΗΝ ΗΣΑΙΑΝ καταβεβλημενων διαφορων ἐξηγησεων, ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ, χριστιανου σοφιστου. προσετεθησαν και οἱ των προφητων βιοι, ἐκ των ΕΥΣΕΒΙΟΥ του ΠΑΜΦΙΛΟΥ.* PROCOPII, *Sophistae Christiani, variarum in* ESAIAM *Prophetam commentationum epitome: cum praeposito* EVSEBII PAMPHILI *fragmento; de vitis prophetarum:* IOANNE CVRTERIO interprete. *Ad illustrissimum virum, D. JOANNEM RVPIFVCALDIVM, Maioris Monasterij abbatem.* Additae sunt ad Graeca Esaiae verba veterum septem interpretationum differentiae, cum suis notis ab Origenis hexaplis desumptae: quarum explicatio, totiusq; etiam editionis ratio, ponitur in praefatione. PARISIIS, APVD MICHAELEM SONNIVM, VIA IACOBAEA, SVB SCVTO BASILIENSI. M. D. LXXX. *CVM PRIVILEGIO REGIS. In f. ult. a: PARISIIS, Excu-*

ebat Ioannes Mestayer, in Mathematicis 'ypographus Regius, sumptibus honestissimi iri Michaëlis Sonnij, Anno Domini, 1580. — 20 *ff.* praefixa, 764 pp., et 19 *ff.* inex. Pag. ultima habet Corrigenda. Edior in praefatione sua de textu graeco doet haec: „Usus sum exemplari unico, eoue multis in locis mutilo, & corrupto; uod quidem non fuit semper deprehenere facile; supplere autem omnino, & restituere impossibile. In breuioribus lacuis, nonnullisque locis aliis implendis, & mendandis, conatus sum ipse aliquid efcere: quod ad marginem tantùm sine uls rationibus (ne libri magnitudinem auerent) annotavi, nihil immutare ausus, t coniecturas meas doctis & probis examiandas, iudicandasque relinquerem. Immo e literis quidem α, η, & ω, sua punta subieci: partim quod nulla haberent i exemplari meo; partim etiam quod posent facilè etiam à mediocriter in Graeca ngua versatis suppleri. Tantum ipsa suiae verba, quae explicanda sumpsisset rocopius, Graecè, Latinèque, alio chaactere excudenda curaui: ut ita distincta iam non solùm maiestatem retinerent; ed oculis etiam utraque statim subiecta, ensum ipsum facilius & promptius iudiarent. Sed non possum non dolere, meam tius instituti rationem, totámque adeo ditionem, tam multis operarum erratis n versione praesertim) esse labefactatam, t in repurgando isto Augiae stabulo nouo lerculē mihi opus sit. Accedit etiam, ut ngenuè fatear, quòd nonnulla relegenti nihi occurrerunt, quae si typis praeesse cuisset, procul dubio immutassem. Vtriue malo, quantum ita longè absens poi, sine autographo meo tamen, mederi tudui, notatis gravioribus, & ad libri alcem adiectis: partim quidem, ut legenbus ipse succurrerem; partim etiam, ut alpae istius veniam deprecarer. Quod si lura etiam notari debuisse quis existiet, cum locis infinitis perturbata sit dilinctionum, punctorum, accentuumque, & terarum ratio: respondeo, id primum tam ;ve esse, ut quamvis lectori molestum t, morari tamen eum non possit. Deine, quia vix unquam accidit, ut eodem ico Graeca simul & Latina corrupta sint; orum illa inter se collatione, breui & icili negotio posse deprehendi, & corigi.“ Sed iam satis. Bibl. sen. Lips.

2) Laudatio in Anastasium.

1781, 4. *Προκοπίου πανηγυρικὸν εἰς ν αὐτοκράτορα Ἀναστάσιον.* Procopii azaei oratio sive laudatio in Anastaum. Graece, e codice msto Veneto Marc. CCCCXXVIII., cum notis edidit Villoisonius. —— *V.* eius Anecdota graeca. Vol. II. p. 28 sqq.

3) Monodia.

1769, f. Procopii Gazaei Monodia sive lamentatio in S. Sophiam, terrae motu collapsam. Graece e cod. msto Matrit. edidit Iriarte. —— In Catalogo Codicum graec. Matrit. p. 264 sq.

4) Epistolae.

1499, 4. Procopii Gazaei Epistolae LX. Graece. —— In *Aldi* collectione Epistolarum graec. *V.* Epistolae.

1606, f. — Graece et latine. —— In *Cuiacii* collectione epistolarum graec. *V.* Epistolae.

1710, 8 mai. Procopii Epistolae XXII. Graece. —— In *Patusae* Encyclopaedia philologica. (Venet.) Vol. I. p. 233 sqq.

II. *Editiones versionum.*

Scholia in Octateuchum.

1555, f. PROCOPII GAZAEI Sophistae Commentarii in Octateuchũm, hoc est, in priores octo veteris Testamenti libros, ex vetustissimis orthodoxorum patrum, aliorumque scriptorum enarrationibus in unum corpus & perpetuum interpretationis contextum accuratissime concinnati. Nunc primum ex antiquissimo Graeco codice manuscripto, quem Reip. Augustanae Bibliotheca suppeditavit, in latinum sermonem translati Conrado Clausero interprete. Cum duplici indice. Tiguri, per Andream et Iacobum Gesneros fratres. M. D. LV. *Alia exx. inscripta sunt:* PROCOPII GAZAEI Sophistae in octatevchvm siue priores octo Veteris Testamenti libros antiquae lectionis commentarii. *Nvnc primvm ex antiqvissimo Graeco eoq; manuscripto codice in latinum conuersi Claudio Thrasybulo interprete. Cum duplici Indice quorum alter est Locorum scripturae qui hoc opere sunt declarati: alter uerò rerum & verborum.* Apud Gesneros fratres. *Notitia anni deest.* —— *Clauser* tantum tres priores libros vertit, reliquos *Hartmannus Hamberger.* Prioris generis exemplaria habent amplam *Clauseri* praefationem, posterioris autem *Isaaci Gesneri* praemonitum breve. Bibl. sen. Lips.

III. *Illustrantia Procopium scripta.*

V. supra s. v. Choricius. 1).

Io. Ch. Gli. *Ernesti:* Epistola de Procopii Gazaei commentariis graecis in Heptateuchum et Canticum ineditis. Lips. 1785, 4. —— In hac epistola exhibetur Specimen editionis orationis graecae cum versione latina, ex apographo *Olearii* paratum.

PRODICUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 838 sq.; *ed. nov.* T. II. p. 718 sq.

C. A. *Boettiger:* Hercules in Bivio e Prodici fabula et monumentis priscae artis illustratus. Argumentum epistolae ad virum magnificum Christianum Danielem Beckium Musarum Lipsiensium choragum datae, qua et quina decennalia doctoris academici a. d. VIII. id. Maii. anni MDCCCXXIX. celebrata et praefecturam equestris ordinis Saxonici civilis Regis auspiciis illi oblatam gratulatur C. A. Boettigerus. *Adiecta est tabula aenea imaginem picturae antiquae referens.* Lips., typis et sumptibus C. Tauchnitii MDCCCXXIX, 8 mai. —— 3 *ff.*, 54 pp. et 1 *f.* Corrigenda, et 1 tabula.

Gotth. A. *Cubaei* Dissertatio de Prodico. —— Praefixa est eius editioni inscr.: Xenophontis Hercules Prodicus et Silii Italici Scipio. perpetua nota illustrati praemissa de Prodico dissertatione. Lips. sumptibus auctoris ex officina Breitkopfio-Haertelia. CIƆIƆCCXCVII 8.

Leonh. *Spengel:* De Prodico Ceo eiusque scriptis. —— *V.* eius librum: *Συναγωγη τεχνων.* (Stuttg. Cotta 1828, 8) p. 46 sqq.

PROTAGORAS.

Fabr. B. *Gr.* T. I. p. 823 sq.; *ed. n.* T. II. p. 668 sqq.

Leonh. *Spengel:* De Protagora rhetore, eiusque scriptis. —— *V.* eius librum: *Συναγωγη τεχνων.* (Stuttg., Cotta. 1828, 8) p. 42 sqq.

Tiedemann: Ueber Protagoras Leben und Lehre. —— *V.* eius librum: Geist der spekulativen Philosophie p. 350 sqq.

Michael Constantinus PSELLUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 295. XI. p. 49. XIII. p. 338.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Plures libelli.*

1532, 8. PSELLI Introductio in sex philosophiae modos. Synopsis quinque vocum ac decem categoriarum. BLEMMIDAE de quinque vocibus libellus. GEORGIUS PACHYMERIUS de sex philosophiae definitionibus, quinque vocibus et sex Categoriis. Graece, cum latina versione Iacobi Foscareni. Venetiis apud Stephanum Sabium et Fratres. MDXXXII. —— Rep. 1541.

1541, 12. — Paris. MDXLI. —— *V.* 1532.

Bb) *Singuli libri.*

1) De daemonibus.

1615, 8. *ΜΙΧΑΗΛΟΥ ΤΟΥ ΨΕΛΛΟΥ ΠΕΡΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΔΑΙΜΟΝΩΝ Διαλογος.* MICHAELIS PSELLI DE OPERATIONE daemonum Dialogus. *GILBERTVS GAVLMINVS Molinensis Primus Graecè edidit, & Notis illustrauit.* LVTETIAE PARISIORVM. Sumptibus HIERONYMI GROVART, via Iacobaea, sub scuto Solari. MDCXV. *CVM PRIVILEGIO REGIS.* —— 8 *ff.* praefixa, 153 (*loco* 179) pp., et 3 *ff.* index. Oratio graeca cum versione latina legitur p. 2—99; notae *Gaulmini* exhibentur p. 103 sqq. Editor de sua editione haec praefatur: „Amice Lector, Psellum, *περι ἐνεργειας δαιμονων* Grece nunquam antea editum, nunc primum tibi damus, Notas praeterea quas singulis diebus pro penso operarum scripsimus. In illis quid praestiterim, Tu pro candore tuo iudicabis, Ego prō modestia mea tibi indicabo. Auctoris ipsissima verba quam emendata ut haberes, maxime curaui. sed ne hoc quidem per operarum, quas non inspexi, celeritatem licuit. quae corrupta in Ms. erant emendaui; quae difficilia, explicui; quae interpolata, restitui; sed magna tui fiducia, mei maiore. *Religentem esse oportet, Religiosum nefas.* .... Caeterū Theologica & Philosophica, quae quā plurima sunt, ideò non attigi, quia hoc fuisset *μάζαν ὑφ' ἑτερου μεμαγμένην ἁρπάζειν.* Vale Candide Lector. Sed hoc praeterea te monitū volo, usum me duobus Ms. codicibus, altero meo, & altero eruditissimi Fede-

sici Morelli." Versio latina est *Petri Morelli*, quae iam antea prodiit. Bibl. acad. Lips.

1688, 12. Michaelis Pselli de Operatione Daemonum Dialogus. Graece et Latine. Gil. Gaulminus primus graece edidit et notis illustravit. E museo Danielis Hasenmülleri. Kilon. —— Negligenter facta repetitio antecedentis editionis.

2) De lapidum virtutibus.

1615, 8. SAPIENTISSIMI ET EXCELLENTISSIMI Pselli de lapidum virtutibus libellus. PHILIPPVS IACOBVS MAVSSACVS *primus vulgauit, Latine vertit, & Emendavit.* —— Adiunctus est Plutarchi libello de flvviorvm et montivm nominibvs etc. Tolosae. *V.* ib. I. BB. Ccc) 38). In altera mutati tituli editione a. M. DC. XIIX. Pselli frons non mutata est, et post anni notitiam M. DCXV. est *III* numeri signum additum, quod *Ebertus* properans non vidit, et qui eum presso pede temere secuti sunt, nesciebant. Codicis antiqui apographum, ex quo Maussacus hunc librum edidit, ipsi communicavit *Iacobus Sirmondus*, e Societate Iesu; „sed, inquit in praefatione p. 339 editor, adeo scatebat mendis ille codex, ut ipsa soricina naenia esset confossior: tantis enim repletum hoc exemplar confusionibus inueni, ut quamuis de lapidibus longe inter se diuersis agat auctor, tamen quia aliquando quae sibi contraria erant in unum coaluerant, nullae plane contrarietatis (!) notae apparerent. Magnum est fateor, ab erroribus qui veterum libros obsident, eos purgare & liberare, sed confusiones quibus mens auctoris obscuratur, ordo & series operis turbatur, similiaque monstra donare, maius illud opus est."

1745, 8. Pselli de lapidum virtutibus, graece ac latine, cum notis Phil. Jac. Maussaci & Joan. Steph. Bernardi. Accedit fragmentum de colore sanguinis ex doctrina medica Persarum, nunc primum ex codice MS. bibliothecae Lugduno-Batavae editum. Lugd. Bat., Ph. Bonik. MDCCXLV. —— Bernardus editionem huius libelli principem repeti iussit, sed coniecturis emendavit orationem graecam.

3) Synopsis Organi.

1597, 8. Synopsis Organi Aristotelici, Michaele Psello Autore; Graeco latina nunc primùm edita, à *M.* Elia Ehingero F. (*Avgvstae Vindel.* non *Wittebergae*) E Typographeio Zachariç Lehmanni. Sumptibus Clementis Bergeri. *Anno* cIↃ.IↃ.XCVII. —— 11 *ff.* praefixa, 352 pp., et 1 *f.* Errata typographica. Bibl. sen. Lips.

4) In mathematicas disciplinas.

aa) *Integer liber.*

1532, 8. PSELLI Opus in quatuor Mathematicas disciplinas, Arithmeticam, Musicam, Geometriam & Astronomiam, *edente Arsenio Archiepiscopo Monembasiensi, Graece.* Venetiis apud Stephanum Sabium et fratres. MDXXXII.

1545, 12. Pselli Syntagma in quatuor Mathematicas disciplinas, Arithmeticam, Musicam, Geometriam & Astronomiam. *Graece.* Paris., Excudebat Jacobus Bogardus. M. D. XLV. —— Libro praemissae sunt Epistolae duae: utraque ad Nicolaum Radulphum Cardinalem, altera Latine a Francisco Contareno, altera Graecè ab Arsenio Epidauri sive Monembasiae Archiepiscopo data. Editionis principis repetitio est.

(1556,) 8. Michaelis Pselli perspicuus liber de quatuor mathematicis scientiis, Arithmeticâ, Musica, Geometria & Astronomia: Graece & Latine nunc primum editus. Guilielmo Xylandro ... interprete. Cum nonnullis ejusdem annotationibus. Accessit Ejusdem G. Xylandri de philosophia & ejus partibus, carmen longe doctissimum. Item aliud de Ioannis Zonarae Annalibus, eorumque editione: & in Xysti Betuleii praeceptoris sui obitum Naenia. Basileae apud Ioan. Oporinum. —— Notae interpretis partim criticae, partim exegeticae sunt.

bb) *Delectus.*

1a) Geometria.

1589, 8. PSELLI Philosophi & Mathematici clarissimi GEOMETRIA. Edita studio *M. Christophori Meureri, Mathematum Professoris publici in Academia Lipsiensi.* — *Diocles. & Maximian. Impp.* — Artem Geometriae discere atque exercere, publice interest. — Haeredes Iohannis Steinmanni imprimebant. 1589. —— 4 *ff.* praefixa, 20 *ff.* Bibl. sen. Lips.

2b) Arithmetica.

1538, 4. *ΨΕΛΛΟΥ ΤΩΝ περι ἀριθμητικης συνοψις.* Pselli Arithmetices compendivm. PARISIIS. In officina Christiani Wecheli. M.D.XXXVIII. —— 14 pp.

et 1 *f.* Tantum oratio graeca in hac editione exhibetur. Bibl. sen. Lips.

1545, 8. Pselli Arithmetices compendium, Graece & Latine. Paris., apud Ioannem Lodoicum Tiletanum. MD.XLV.

3c) Musices Synopsis.

1556, 4. *ΨΕΛΛΟΥ Συνοψις μουσικης.* Pselli Compendium Mvsices ad vetvs exemplar castigatvm. PARISIIS Apud Andream Wechelum, sub Pegaso, in vico Bellouaco, Anno Salutis, 1556. —— 4 *ff.*, quae orationem graecam solam continent. Nullam notitiam dedit editor de suo veteri exemplari. Bibl. sen. Lips.

5) Synopsis legum.

1632, 8. Michaelis Pselli Synopsis legum, versibus iambis & politicis. [Carmina politica de dogmate. Carmina de Nomocanone. Tractatus de septem sacris synodis oecumenicis.] Nunc primum graece edita, latina interpretatione & notis illustrata, per Franciscum Bosquetum. Paris., Camusat. MDCXXXII. —— 8 *ff.* praefixa, 136 pp.

1751, f. Michaelis Pselli Synopsis legum versibus iambis et politicis. Graece edita, latina interpretatione, et notis illustrata. Opera et studio Francisci Bosqueti. Adiectae sunt huic editioni observationes Cornelii Sibenii. [Michaelis Pselli Carmina politica de dogmate. Carmina de Nomocanone. *Graece.*]. —— In *Ger. Meermanni* Novo thesauro Iuris civilis et canonici. Tom. I. p. 37 sqq. Versio latina in hac nova editione per *Archibaldum Maclaine* suppleta et emendata est.

1789, 8. Michaelis Pselli Synopsis legvm versibvs iambis et politicis cvm latina interpretatione et notis Francisci Bosqueti Narbonnensis Icti, selectisque observationibus Cornelii Sibenii *etc.* Emendatius edidit L. H. Teucherus. Lips., apud Guil. Glo. Sommerum. MDCCLXXXIX. —— 144 pp. 10 *Gr.* Haec editio adiuncta est collectioni inscr.: *Auctores graeci minores.* Lips. MDCCXCVI. Tom. II.

6) De omnifaria doctrina.

1705, 4. *Ψελλου διδασκαλια παντοδαπη*, sive de omnifaria doctrina capita et quaestiones ac responsiones CXCIII ad Michaelem Ducam, Imper. Constantinop. ex apographo Lindenbrogiano, quod exstat Hamburgi in bibl. S. Johannis, Graece nunc primum editae et latine versae a Jo. Alberto Fabricio. —— In Fabricii Bibl. Graeca. Vol. V. p. 1 sqq.

7) De septem synodis.

1536, 8. *Ψελλου εἰς τας ἁγιας ἑπτα συνοδους ἐπιγραμματα.* Graece. —— Cum Cyri Theodori Prodromi Epigrammatis. Basil., ap. Io. Bebelium MDXXXVI.

8) Paraphrasis in Cantica Canticorum.

1617, 4. *Ἑρμηνεια τε σοφωτατε και ὑπερτιμε Ψελλε εἰς το ᾀσμα των ᾀσματων διαστιχων πολιτικων, προς τον βασιλεα κυριον Νικηφορον τον Βοτανειατην.* Joannes Meursius primus nunc e tenebris eruit et publicavit, cum notis. —— Cum Eusebii, Polychronii *etc.* Expositionibus in Canticum Canticorum. (Lugd. Bat.) p. 113 sqq. Rep. 1746.

1644, f. — una cum Expositione Cantici Canticorum per paraphrasim collecta ex sancti Gregorii Nyssae Pontificis, & sancti Nili, & sancti Maximi commentariis, Graece & Latine, Franc. Zino interprete. —— In Bibl. Patrum. (Paris.) T. XIII. p. 681 sqq. Opuscula duo non uno tenore, sed intermixta sunt impressa. Textus graecus, qui dicitur, e codice Vatic. depromptus, et ab Meursii editione discedens legitur, sed ita ut *Meursii* emendationes saepe confirmentur.

1746, f. — I. Meursius cum suis notis et interpretationibus Andr. Schotti et Franc. Zini edidit. —— Inter *Io. Meursii* Opera. (Florent.) T. VIII. p. 289 sqq.

9) De Trinitate.

1611, 8. Michaelis Pselli Capita XI de S. Trinitate & persona Christi. Graece et Latine, cum notis Ioannis Wegelini. —— Cum Cyrilli Alex. et Ioannis Damasceni argumentis contra Nestorianos, *etc.* Aug. Vind. *V.* Cyrillus Alex. I. Bb) 7).

1698, f. *ΨΕΛΛΟΥ προς Μιχαηλ τον κομνηνον κεφαλαια θεολογικα ἑνδεκα.* Graece. —— In Dosithei, Patriarch. Hierosolym. *Τομῳ ἀγαπης. Ἐν γιασιῳ* p. 490 sqq.

10) De anima.

1624, 4. Celebres opiniones de anima, Graece et Latine ex interpretatione Io. Tarini. —— Cum Origenis Philocalia. Paris.

11) De vitiis et virtutibus.

α) *Sine a. notitia.*

—, 8. Michaelis Pselli Jambi in vitia et virtutes. Anagoga in Tantalum, Allegoria de Sphinge, Anagoga in Circem. Graece, studio Arsenii, archiep. Monembasiae. —— Inter: Praeclara dicta philosophorum *etc.* Romae.

β) *Cum a. notitia.*

1544, 8. Pselli Iambi in vitia et virtutes, et allegoriae. Graece. —— Cum Heraclidis Pontici Allegoriis. Basil. Haec editio ex priore expressa est.

12) Laudatio Simeonis Metaphrastae.

1664, 4. *Του σοφωτατου ΨΕΛΛΟΥ Εγκωμιον εις τον Μεταφραστην Κυριον Συμεωνα.* Sapientissimi PSELLI Encomium in Metaphrastem Dominum Symeonem. Graece et Latine. —— In *Leonis Allatii* de Symeonum scriptis Diatriba. (Paris., Sumptibus Simeonis Siget. M. DC. LXIV.) p. 221—244.

13) Iudicium.

1743, 8. Pselli iudicium de Heliodori et Achillis Tatii fabulis amatoriis. Graece. —— In Miscellaneis Observationibus crit. in Auctores veteres et recentiores. Vol. VII. T. III. p. 366 sqq. Hoc scriptum e codice msto Voss., in bibliotheca Lugd. adservato, editum est ab *Iac. Ph. d'Orville.*

14) Carmen in Chrysostomum.

1641, 8. Pselli breve Carmen iambicum in depositionem Ioh. Chrysostomi. *Graece.* —— Inter *Leonis Allatii* Excerpta Graecorum et Rhetorum. (Romae) p. 400.

15) Patria.

1711, — 1729, f. Pselli Patria, seu Origines urbis Constantinopolitanae, i. e. de antiquitatibus Constantinopolitanis libri IV. Graece et latine. E codicibus MSS. edidit, varietate lectionis instruxit, et commentariis illustravit Anselmus Bandurius. —— In eiusdem Imperio Orientali. *Paris.* et rep. *Venet.*

16) Scholia in Zoroastrem.

1599, — 1607, 8. — 1689, 4. Pselli Scholia in Zoroastris. Graece. —— Cum Oraculis magicis Zoroastris.

17) Annotationes in Aristotelem.

1527, f. Michaelis Ephesii. —— *V.* supra I. II. Hic autem alius est vir.

18) Annotationes in Gregorium.

1609, — 1690, f. —— *V.* Gregorius Naz. I. Aa).

19) De interpretatione.

1503, f. *ΜΙΧΑΕΛΟΥ ΨΕΛΛΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΙΑΣ. Graece.* —— Cum Ammonio Hermeae. *V.* ib. I. Aa).

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Expositio in Canticum Canticorum.

1614 (*non* 1615), 8. Michaelis Pselli in Canticum Canticorum Salomonis Paraphrasis, latine, Andrea Schotto interprete. —— In *Theodori Peltani* Catena Graecorum Patrum in Proverbia Salomonis. (Antverpiae, Apud Casparem Bellerum, sub Aquila aurea. CIↃ.IↃC.XIV.) p. 479 sqq. Bibl. sen. Lips.

1677, f. Michaelis Pselli Paraphrasis in Canticum Canticorum Salomonis, Latine, interpretibus Andrea Schotto et Franc. Zine. —— In Bibl. Patrum Max. (Lugd.) T. XVIII. p. 580—588.

2) De daemonibus.

aa) *Integer dialogus.*

1577, 8. Michaelis Pselli dialogus de energia sive operatione daemonum e graeco translatus, Petro Morello interprete. Paris., Chaudiere. MDLXXVII.

1677, f. Michaelis Pselli de operatione Daemonum dialogus, latine ex Petri Morelli interpretatione. —— In Bibl. Patrum Max. T. XVIII. p. 589 sqq.

bb) *Excerpta.*

1497, — 1516, f. Excerpta ex dialogo Michaelis Pselli de daemonibus, latine, Marsilio Ficino interprete. —— Cum Iamblicho aliisque. *V.* ib. II, 1). Rep. 1561.

1561, f. — latine Marsilio Ficino interprete. —— Inter eiusdem Opera. (Basil.) T. II. p. 1939 sqq.

3) De victu humano.

1498, f. Psellus de victu humano. —— *V.* Nicephorus Blem. II. 1).

1529, 8. Pseli (?) de victus ratione libri II. Rhezae de Pestilentia liber, cum interpretatione Georgii Vallae Placentini; nec non Ioannis Manardi Ferrariensis Expositio in artem medicinalem Galeni. Basileae apud Andream Cratandrum Ann. M. D. XXIX.

4) Annotationes in Gregorium.

1569, — 1571, — 1583, — 1612, f. —— *V.* Gregorius Nazianz. II. A. Aa).

5) Compendium mathematicum.

1647, 8 min. Michaelis Pselli Compendium Mathematicum, aliaque (?) tractatus Eodem pertinentes [*Libro continentur:* Federici Commandini Urbinatis de scientiis Mathematicis dissertatio. *Pag.* 1 *sqq.:* Michaelis Pselli Quadrivium, hoc est, Perspicuus liber de quatuor Mathematicis scientiis, Arithmetica, Mvsica, Geometria, & Astronomia, Guilielmo Xylandro interprete. *Pag.* 99 *sqq.:* Aristotelis Stagiritae Quaestiones Mechanicae, Nicolao Leoniceno interprete. *Pag.* 142 *sqq.:* Compendium Mathematicae, Ex variis Authoribus collectum a Francisco Maurolyco. *Pag.* 170 *sqq.:* Maurolyci Messanensis Mathematici de Sphaera sermo. *Pag.* 195 *sqq.:* Synopsis Geographiae per Cunradum Dasypodium. *Pag.* 245 *sqq.:* Willebrordi Snellii Typhus sive de Histiodromia liber primus]. Lvgd. Batav. Ex Officinâ Elzeviriorum. CIↃIↃCXLVII —— 8 *ff.* praefixa, 252 pp. Bibl. sen. Lips.

6) Nomenclator gemmarum.

1594, 8. Pselli Nomenclator gemmarum, quae magis in usu sunt, nunquam antehac editus, a Cl. Anchantero ex graeco. Accedunt Anchanteri in hunc libellum notae. Typis Othomarianis MDXCIV.

7) Scholia in Democritum.

1573, 8. Michaelis Pselli commentaria in Democriti tractatum de auri conficiendi ratione, interprete Dominico Pizimentio Vibonensi. —— Cum Democrito Abderita aliisque de arte sacra. Patavii. *V.* ib. II. A.

8) Allegoriae.

1537, 8. Michaelis Pselli Allegoriae tres, prima in Tantalum, secunda in Sphingem, tertia in Circem. E graeca traductae ab Ant. Lodovico. —— Cum eiusdem libro de pudore. Autverpiae MDXXXVII.

B. italicarum.

1545, 8. Operetta di Michele Psello, quale tratta della natura de' Demonj, e Spiriti folletti con molti esempj, e diverse ragioni piene di dottrina e verità di greco in latino, e di latino in volgare tradotta, e con ogni diligenza stampata. In Venetia MDXLV.

III. *Illustrantia Psellum scripta.*

( ) A concise Exposition of Chaldaic Dogmas by Psellus. —— *V.* Monthly Magazine 1797. In Iul. p. 510 sqq.

Leo *Allatius:* De Michaele Psello. —— *V.* eius: De Psellis et eorum scriptis diatriben. Romae 1634, 4. rep. et auct. in *Fabricii* B. Gr. T. V. p. 14 — 186.

Iac. *Bruker:* De Michaele Psello. —— *V.* eius Historiam crit. philos. Tom. III. Period. II. P. II. Lib. II. p. 550 sqq. Append. sive Vol. VI. p. 554 sqq.

Gu. *Cave:* De Michaele Psello. —— *V.* eius Scriptorum ecclesiasticorum Historiam litterariam. (Oxon.) Vol. II. p. 136 sqq.

Mart. *Hankius:* de Michaele Psello. —— *V.* eius librum: De Byzantinarum rerum Scriptoribus. cap. XXVI. p. 478—487.

Casim. *Oudini* de Scriptis Michaelis Constantin. Pselli dissertatio. —— *V.* eius Commentarios de Scriptoribus ecclesiasticis. T. II. p. 646 — 684.

— —: De auctore Originum urbis Constantinopolitanae. —— *V.* eius Tridem dissertationum criticarum. (Lugd. Bat. 1717, 8) diss. III. ubi ostendit auctorem esse Michaelem Psellum.

Cornelii *Sieben:* Specimen observationum criticarum in Pselli Synopsin legum. —— In Miscellaneis Observationibus. Vol. VI. T. I. p. 199 — 226.

Claudius PTOLEMAEUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 411 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 270 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera plura.*

1813—1828, 4. *ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ Μαθηματικη Συνταξις.* Composition Mathématique de Claude Ptolémée ou Astronomie ancienne, traduite pour la prémière fois du Grec en Français sur les Mss. originaux de la bibliotheque imperiale de Paris (avec le texte grec à coté du Français et les Variantes des Mss.) par M. l'Abbé Halma, et suivie des Notes de Mr. Delambre. Paris, chez Legrand et Eberhart. *I Vol.* 1813. *II. Voll.* 1816. — *ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΚΑΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ και ΦΑΣΕΙΣ Απλανων αστερων και επισημασιαι, και ΓΕΜΙΝΟΥ Εισαγωγη εις τα φαινομενα.* Table chronologique des regnes, prolongée jusqu'à la prise de Constantinople par les Turcs: Apparitions des fixes, de Claude Ptolémée, Theon *etc.*: Introduction de Geminus aux Phénomènes célestes, traduites pour la prémière fois du Grec en François, sur les Mss. de la Bibl. du Roi; suivies des recherches historiques sur les observations astronomiques des Anciens, traduits de l'Allemand de M. Ideler, et précédées un discours préliminaire, et de deux dissertations sur la reduction des années et des mois des anciens à la forme actuelle des nôtres, par M. l'Abbé Halma, pour servir à l'intelligence de son édition Grecque et Française de l'Almageste. Paris, Bobée 1819. — *ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ Υποθεσεις και κανωμενων αρχαι και ΠΡΟΚΛΟΥ Διαδοχου Υποτυπωσεις.* Hypothéses et Epoques de Planètes de Claude Ptolémée, et Hypotyposes de Proclus Diadochus, traduites pour la prémière fois du Grec en Français sur les manuscrits de la bibliothèque du Roi, suivies de trois Mémoires traduits de l'allemand de M. Ideler, sur les connoissances astronomiques des Chaldéens, sur le Cycle de Meton, sur l'ère persique, et précédées d'un discours préliminaire et de deux dissertations sur les mois Macedoniens, et sur le Calendrier Judaique, par M. l'Abbé Halma. Paris, Merlin 1820. — *ΘΕΩΝΟΣ Αλεξανδρεως υπομνημα εις τους ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ προχειρους κανονας.* Commentaire de Théon d'Alexandrie sur les Tables manuelles de Ptolémée jusqu'à present inédites, traduites pour la prémière fois du grec en français sur les manuscrits de la bibl. du Roi par M. l'Abbé Halma. *Prémière partie* contenant les prolégomènes de Ptolémée, les commentaires de Théon et les tables preliminaires terminées par les ascensions des Signes du Zodiaque dans la Sphère droite, précédé d'un mémoire traduit de l'allemand de M. Ideler sur la mort d'Alexandre le Grand. Paris, Merlin 1822 (XII, 168 pp.) — *Seconde partie*, contenant les Ascensions dans la Sphère oblique *etc.* 1822 (XX, 196 pp.) — Traité de Géographie de Claude Ptolémée d'Alexandrie, traduit pour la prémière fois du Grec en Français, sur le manuscrit de la bibl. du Roi, par (*feu*) M. Halma. Paris, Eberhart. 1828. (222 *pp. et* 1 *tab.*) —— Haec editio in arte critica non satisfacit, attamen multa novi continet, quibus Ptolemaei studium adiuvatur. *Delambrii* notae ex eiusdem libro: Histoire de l'astronomie ancienne Vol. II. desumptae sunt. Hypotheses ex tribus codicibus mstis Paris. editae sunt; item Theonis tabulae, quae hactenus latuerunt. Prius autem Geographia in lucem publicam prodiit, editor morte raptus est. Conf. Journal des Savans 1818. p. 195 sqq. 263 sqq. 1823. p. 555 sqq. 615 sqq. 1830. p. 739 sqq. Gotting. indices erudit. a. 1823. no. 89. 1826. no. 141.

Bb) *Opera singula.*

1) Geographia.

aa) *Integer liber.*

1533, 4. *ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ φιλοσοφου εν τοις μαλιστα πεπαιδευμενου, περι της γεωγραφιας βιβλια οκτω, μετα πασης ακριβειας εντυπωθεντα.* CLAVDII PTOLEMAEI ALEXANDRINI philosophi cum primis eruditi, De Geographia libri octo, summa cum uigilantia excusi. *Infra insigne typ.* FROBEN. — BASILEAE ANNO MDXXXIII. *In fine fol. ult. a: Εντυπωθη εν Βασιλεια παρ' Ιερωνυμω τω Φροβενιω και Νικολαω τω Επισκοπιω, ετει θεογονιας α φ λ γ'.* —— 4 *ff.* praefixa, 542 pp. et 1 *f.* Editio, quam Des. Erasmus curavit, est princeps raroque occurrit. Bibl. sen. Lips.

1546, 4. *ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ φιλοσοφου εν τοις μαλιστα πεπαιδευμενου, περι της γεω-*

γραφιας βιβλια ὀκτω, μετα πασης ἀκρι-βειας ἐντυπωθεντα. Clavdii PTOLEMAEI ALEXANDRINI philosophi cum primis eruditi, De Geographia libri VIII, summa cum vigilantia excusi. Paris., apud Christianum Wechelum MDXLVI. —— 4 *ff.*, 435 pp. Haec éditio nitida repetitio principis est. Exemplar cum variis lectionibus ex codicibus mstis depromptis in bibl. sen. Lips. inter codices adservatur.

1605, f. mai. CLAVDII PTOLEMAEI ALEXANDRINI GEOGRAPHIAE LIBRI OCTO GRAECO-LATINI. *Latine primum recogniti & emendati, cum tabulis geographicis ad mentem auctoris restitutis per* Gerardum Mercatorem: *Jam vero ad Graeca & Latina exemplaria a* Petro Montano *iterum recogniti, et pluribus locis castigati. Adjecta insuper ab eodem nomina recentia et aequipollentia ex varijs auctoribus veteribus et recentiorib. magna cura collecta, in gratium et usum Geographiae studiosorum. Jodocus Hondius excudit sibi & Cornelio Nicolai, in cujus officina prostant, Frācofurti,* Amsterodamini (?) 1605. —— 1 *f.* titulus aeri incisus, 3 *ff.*, quorum ultimum habet *Gerardi* Mercatoris effigiem. *F.* 2 *a* est *I. Hondii* praefatio: *f.* 2 *b* et *f.* 3 leguntur carmen graecum Danielis Heinsii, carmina latina P. Bertii, et Iac. Gruteri, et: Catalogus Auctorum ex quibus nostra Synonyma desumpta. 215 pp. oratio graeca cum versione latina, et 16 *ff.* index; 28 tabulae geograph., 15 *ff.* index, 1 vac. *f.* Non omnia exx. consentiunt, ut ex *Aretini* Beiträge Vol. V. p. 539 not. apparet. Ceterum textus graecus, qui dicitur, ex editione priore expressus est. Tabulis geographicis praefixa est Praefatio complectens 2 *ff.* Bibl. sen. Lips.

1619, f. THEATRUM GEOGRAPHIAE VETERIS, duobus Tomis distinctum, edente Petro Bertio Bevero, Christianissimi Galliarum Regis Ludovici XIII. Cosmographo. Pars prior, in quo Cl. Ptol. Alexandrini Geographiae Libri VIII. Graece & Latine. Graeca ad Codices Palatinos collata, aucta, & emendata sunt, Latina infinitis locis correcta. Tomus posterior, in quo Itinerarium Antonini Imperatoris terrestre & maritimum, Provinciarum Romanarum libellus, Civitates Provinciarum Gallicarum, Itinerarium a Burdigala Hierosolymam usque, Tabula Peutingeriana cum Notis Marci Velseri ad Tabulae ejus partem, Parergi Orteliani Tabulae aliquot. Amstelodami, ex Officina Iudoci Hondii Anno MDCXIX. *II Partt. in I Vol.* —— Titulus huius rari atque magni aestimati libri non omnia indicat, quae hoc libro continentur. Tabulae geographicae colore pictae sunt, sed nonnunquam singulae in exx. desiderantur. *Parte I.* contineri debent 1 *f.* titulus, typis impressus; 1 *f.*: titulus aeri incisus, 1 *f.* dedicatio, 5 *ff.* praefatio, 253 pp. textus graecus cum versione latina, duabus columnis impressi, 1 *f.* titulus: Tabularum Ptolemaicarum delineatio, quam sequuntur septem et viginti tabulae geogr., et: Appendix, cont. tres tabulas Africae. 28 pp.: Gerardi Mercatoris annotationes, 20 *ff.*: Index locorum, populorum *etc.* Singulae tabulae geogr. sunt: decem Europam, quinque Africam, et duodecim Asiam continentes. *Pars II.* comprehendit 1 *f.* titulum aeri incisum, 1 *f.* titulum typis expressum, 46 pp.: Itineraria Antonini, 8 tabulas geogr. Peutingerianas in quatuor plagulis; 20 pp. Explicatio tabularum, unaque tabula (*Scheda prior*) inter pag. 4 et 5 habetur. Deinde: Oertelii geographiae veteris tabulae aliquot, et quidem 1 *f.* titulus, et quatuordecim tabulae geogr. addita explicatione cum *sign.* PP — *KKK* (haec omnia sunt 35 *ff.*), deinde 1 *f.*, in cuius pag. prima legitur notitia ad lectorem, et in pagina aversa: Lugduni Batav., excudebat typis suis Is. Elzevirius MDCXVIII. Alia exx. diversa sunt; aliquot enim habent anno MDCXVIII. Cuiusmodi exemplar, quod in bibl. regia Dresd. est, desideratur tabula quinta Africae (in appendice), sed adiuncta est: *Petri Kaerii* Germania inferior. In alio exemplari desunt signum anni, et in partis II. calce *Ortelii* tabulae, sed loco earum additum est: *Abrahami Ortelii* Theatri Orbis Terrarum Parergon, sive veteris geographiae Tabulae, Commentariis geographicis et historicis illustratae. Editio novissima, tabulis aliquot aucta, et varie emendata, atque innovata cura et studio Balthasaris Moreti. Antverpiae, ex Officina Plantiniana MDCXXIV. *fol.* Nonnunquam errata in numeris deprehenduntur.

bb) *Delectus.*

1a) Arabia.

1650, 4. CL. PTOLEMAEI Arabia ope Cod. MS. vetustissimi ac praestantissimi innumeris locis emendata a Ioan. Grauio. Graece et Latine. Londini. MDCL.

1712, 8. *Πτολεμαιου αραβια.* Ptolemaei arabia. Graece et latine. —— Inter *I. Hudsoni* Geographiae veteris Scriptores graecos minores. Voll. III. 32 *pp.*

1808, 8 mai. *Πτολεμαιου Ἀραβια.* **Graece.** —— In: *Συλλογη των ἐν ἐπιτομῃ τοις παλαι γεωγραφηθεντων τυποις ἐκδοθεντων.* (*Ἐν Βιεννῃ της Αυξριας*) Vol. II. p. 319.

2b) Tabula urbium.

1712, 8. Ptolemaei Tabula longitudinis et latitudinis urbium insignium, Graece et latine, cum variis lectionibus. —— Inter *I. Hudsoni* Geographiae veteris Scriptores graecos minores. Vol. III.

1808, 8 mai. *Πτολεμαιου κανων ἐπισημων πολεων.* **Graece.** —— In: *Συλλογη των ἐν ἐπιτομῃ τοις παλαι γεωγραφηθεντων τυποις ἐκδοθεντων.* (*Ἐν Βιεννῃ της Αυξριας*) Vol. II. p. 299—318.

2) Almagestum s. Magna constructio.

aa) *Integer liber.*

1538, f. *ΚΛ. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΒΙΒΛ. ΙΓ. — ΘΕΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΥΤΑ ὙΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝ ΒΙΒΛ. ΙΑ* — CLAVDII PTOLEMAEI Magnae Constructionis, Id est Perfectae coelestium motuum pertractationis, LIB. XIII. — THEONIS ALEXANDRINI in eosdem Commentariorum LIB. XI. BASILEAE APVD IOANNEM VVALDERVM. AN. M. D. XXXVIII. Cum Priuilegio Caesareo ad Quinquennium. *In fine p.* 425: *ἘΤΥΠΩΘΗ ἘΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ, ΑΝΑΛΩΜΑΣΙ ΚΑΙ ἐπιμελειᾳ Ἰωαννυ Βαλδερυ, ἐτει τῳ ἀπο της ἐνσαρκου οικονομιας τυ κυριυ ἡμων Ιησυ Χριςυ Χιλιοςῳ πεντακοσιοςῳ τριακοςῳ ὀγδοῳ, Μαιμακτηριωνος πρωτῃ.* —— 8 *ff.* praefixa, 327 pp.; 4 *ff.* praefixa, 425 pp. et 1 *f.* Ptolemaeum edidit *Simon Grynaeus*, Theonem autem *Ioachimus Camerarius.* Editio autem vitiis scatet. Bibl. acad. Lips.

bb) *Delectus.*

1549, 8. PTOLEMAEI MATHEMATICAE constructionis Liber primus graece & latine editus. Additae explicationes aliquot locorum ab Erasmo Rheinholt Salueldensi. VVITTEBERGAE Ex Officina Iohannis Lufft. ANNO 1549. —— 8 *ff.* praefixa, Pag. 1—42 legitur oratio libri graeca; pag. 43: Corrigenda indicantur; pag. 44—123 versio latina et editoris explicationes exhibentur; 1 *f.* errata. Bibl. sen. Lips.

1712, 8. Ptolemaei Catalogus fixarum stellarum, graece. —— Inter *I. Hudsoni* Geographiae veteris Scriptores graecos minores. Vol. III. 42 pp.

1808, 8. *Κλαυδιου Πτολεμαιου ἐκθεσις κανονικη των ασιηρισκων.* —— In: *Συλλογη των ἐν ἐπιτομῃ τοις παλαι γεωγραφηθεντων τυποις ἐκδοθεντων.* (*Ἐν Βιεννῃ της Αὐξριας*) Vol. II. p. 319—392.

3) Syntaxis mathematica.

1535, 4. Hoc in libro nunquam ante typis aeneis in lucem edita haec insunt. *ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ Πηλουσιεως τετραβιβλος συνταξις, προς Συρον ἀδελφον. — ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ καρπος, προς τον αὐτον Συρον.* — CLAVDII PTOLEMAEI Pelusiensis libri quatuor compositi Syro fratri. — EIVSDEM fructus librorum suorum, siue centum dicta ad eundem Syrum. Traductio in linguam latinam librorum PTOLEMAEI duorum priorum, & ex aliis praecipuorum aliquot locorum, Ioachimi Camerarii Pabergensis. Conuersio centum dictorum PTOLEMAEI in latinum Iouiani Pontani. Annotatiunculae ejusdem Ioachimi ad libros priores duos iudiciorum PTOL. MATTHAEI GVARIMBERTI *Parmensis* Opusculum de radiis & aspectibus Planetarum. Aphorismi Astrologici LVdovici de Rigiis ad patriarcham Constantinopolitanum. Norimbergae M.D.XXXV. Apud Ioan. Petrejum. —— 6 et 59 *ff.* oratio graeca, 4 non num. *ff.*, 84 num. et 24 non num. *ff.*, quae versio latina implet. Haec princeps editio orationem graecam continet; praeterea priorum duorum librorum versionem latinam confecit *Camerarius*, e reliquis libris tantum loca praecipua latine reddidit. Accuratam editionis notitiam dedit *Freytagius* in Adparatu litterario. T. III. p. 721 sqq.

1553, 8. *ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΠΗΛΟΥΣΙΕΩΣ ΤΕΤΡΑΒΙΒΛΟΣ συνταξις, προς Συρον ἀδελφον. — ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΚΑΡΠΟΣ, προς τον αὐτον Συρον.* — CLAVDII PTOLEMAEI PELVsiensis libri quatuor, compositi Syro fratri. — *EIVSDEM FRVCTVS LIBROrum suorum, sive Centum dicta, ad eundem Syrum.* INNVMERIS QVIBVS HVCusque scatebant mendis, purgati. BASILEAE, PER IOANnem *Oporinum. In fine f.* 229 *b*: BASILEAE, EX OFFICINA *Ioannis Oporini, Anno Salutis humanae* M. D. LIII. *Mense Augusto.* — Claudij Ptolemaei, de praedictionibus Astronomicis, cui titulum fecerunt Quadripartitū, Gręcè & Latinè, Libri IIII.

Philippo Melanthone interprete. *Eiusdem Fructus librorum suorum, siue Centum dicta, ex conuersione, Iouiani Pontani.* Cum gratia & priuilegio ad quinquennium. BASILEAE, PER IOannem Oporinum. —— 1 *f.* titulus, 4 *ff.* epistola Ioachimi Camerarii dedicatoria inscr.: ILLVSTRISS. PRINCIPI DOMIno, Domino Alberto Marchioni Brandenburgensi, Duci Borussiorum, &c. Domino suo benignissimo S., quae ex editione principe recusa est. 3 *ff.*, 229 pp.; 269 pp. *Melanchthon* multa errata, in priore editione extantia, sustulit.

4) Harmonicorum libri.

1682, 4. *ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΑΡΜΟΝΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Γ.* CLAUDII PTOLEMAEI HARMONICORUM LIBRI TRES. *Ex Codd. MSS. Undecim, nunc primum Graece editus.* Johannes Wallis, SS. TH. D. Geometriae Professor Savilianus *Oxoniae*, Regiae Societatis *Londini* Sodalis, Regiaeque Majestati à Sacris; Recensuit, Edidit, Versione & Notis illustravit, & Auctarium adjecit. OXONII, E THEATRO SHELDONIANO, An. Dom. 1682. —— 7 *ff.* titulus et 3 *ff.* index Claudii Ptolemaei Harmonicorum; 274 pp. oratio graeca cum versione latina, subiectis variis lectionibus; p. 275 — 279: Addenda [codicum mstorum quatuor variae lectiones] & Emendanda; p. 281 — 328: Appendix de Veterum Harmonica ad Hodiernam comparata. Ex praefatione, in qua suam edendi libri viam rationemque accurate demonstrat editor, qui plures adhibuit codices, atque novam versionem fecit, transscribenda duxi haec: „Neque tamen censui, in Notis quas apposui, semper insinuandum, quando & quam ob causam ab ea recedo; tum quia liber ille in multorum manibus versatur, (ut possit, qui velit, utramque versionem [Gongavini et editoris] invicem conferre;) tum quia nollem (cum illud saepius faciendum esset) insultabundus videri occasiones omnes aut captare, aut quaerere, criminandi. Ut qui conscius sum, quam non sit parvi laboris, ex codicibus Manuscriptis (depravatis ut plurimum, & ab imperitis librariis exaratis,) librum emendatum eruere. Laudandum potius putaverim virum bonum & non indoctum, qui rem ita praestiterit, ut jam, post annos plus centum, nemo hactenus repertus fuerit qui authorem optimum, sed depravatum, melius ediderit. Ob eandem causam (quod liber ille sit in multorum manibus) neque adnotandum censui (raro saltem,) quando quo ille usus est codex à nostris videtur variasse (quod ex versione non raro conjiciendum erat), aut (ubi nostri variant) cum quibus horum consenserit; aut etiam numeros apud illum vitiosos, hic repetendos. Id saltem notandum; ut habent Codices singuli sua menda, sic erant horum plurima omnium communia, ut certum sit satis esse antiqua & ab aliis in alios codices translata: Praesertim, quae numeros spectant; qui itaque non erant, nisi calculo de novo instituto, restituendi. Quod igitur, per totum opus, & facto opus erat, & factum est. In Codicibus autem MSS. quae occurrunt, Lectiones variantes scrupulosius apposui; (quoniam illi sunt in pauciorum manibus:) ut siquis aliam à nostra lectionem praetulerit, id ei liberum foret. In versione: non tam elegantiam sectatus sum (modo non sit oratio barbara) quam ut sensus sit perspicuus: adeoque Graecorum verborum ordinem, & structuram syntaxeos, nonnunquam sic immuto, ut rerum connexio fiat manifestior; & hyperbata, quantum fieri possit, evitentur; aut interpunctionibus, & parentheseon notis, leniantur; insertis item (ubi opus videbatur) vocabulis, (diversa charactérum forma distinctis,) quae obscuras alioqui futuras clausulas illustrent. Id potissimum prae oculis habens, ut, & rem ipsam perspicue exponerem, & quam potuerim, fidi interpretis, vices implerem. Notas autem quas adjiciendas putabam (sive quae verba Graeca, sive quae rem ipsam spectabant,) mallem in imo margine subjungere (quam ad calcem conjicere,) ut una cum Textu in conspectu essent." Haec editio splendida est bibl. sen. Lips. Rep. 1699.

1699, f. — Nunc primum e codicibus MSS., cum Porphyrii commentario, Graece et Latine edidit Io. Wallis. —— *V.* eius: Opera. (Oxon.) T. III. p. 1 sqq.

5) De iudicandi facultate.

1663, — 1681, 4. Cl. Ptolemaei Tractatus de iudicandi facultate & animi principatu. Accesserunt de illius patria et astronomiae sedibus Olympiodori et Theodori *Meliteniotae* testimonia, et Inscriptio Canobi ab ipso consecrata. Ex regia Bibliotheca primum edidit, Latine reddidit, et Commentariis illustrauit, Ism. Bvllialdvs. Paris., apud Sebast. Mabre-Cramoisy. MDCLXIII. — Editio nova. *ib.* MDCLXXXI. —— Editio nova nihil nisi titulus mutatus est.

6) Canon regnorum.

1606, — 1658, f. Ptolemaei Canon regnorum, graece. —— V. *Ios. Scaligeri* Isagogicorum chronologiae Canonum. p. 291 sq. *V.* Eusebius II. Cc) 9).

1619, 4. — integrius e codice D. Oueralli edidit Sethus Calvisius. —— *V.* eius Isagogen chronologicam. p. 702 sqq.

1620, 4. —— Cum Procli Sphaera et *Ptolemaei* Hypothesibus. Loud. *V.* Proclus. I. Bb) 7).

1633, 12. — graece et latine. —— In *Dionysii Petavii* Rationario temporum.

1684, 8. — 1685, — 1690, — 1700, f. Cl. Ptolemaei Canon regum astronomicus, graece et latine, partim cum MSS. editisque collatus, partim ex MSS. nunc primum editus; Fragmentum Theonis Alexandrini in πρoχειρους Ptolemaei *Κανονας*, e Msto Barocciano; Fragmentum Imperatoris Heraclii in πρoχειρους Ptolemaei κανονας, e Msto eodem Barocciano, cum notis Henr. Dodwelli. In Appendice ad eiusdem Dissertationes Cyprianas. Oxon. 1684, 8. et 1685, f.; *Bremae* 1690 et *Amst.* 1700.

7) De inerrantibus.

1630, — 1703, f. Ptolemaei inerrantium stellarum Apparitiones & significationum Collectio. Graece cum latina versione, Dionysio Petavio interprete. —— In eiusdem *Uranologio.* Paris. 1630; Antverp. 1703. Textus valde mutilus est et depravatus.

1705, 4. Ptolemaei inerrantium stellarum Apparitiones et significationum Collectio. Graece cum latina versione Fed. Bonaventurae. —— In *Fabricii* Bibl. Gr. T. III. p. 420 sqq. Tantum initium libelli integrum exhibetur, quod in Petavii editione deest; ex reliquis tantum varias lectiones e suo codice dedit *Fabricius.*

8) Hypotheses.

1620, 4. Ptolemaei de hypothesibus planetarum liber singularis. Ex codicum Ms. collatione summa diligentia restituit, lat. reddidit. —— Cum Proclo. *V.* ib. I. Bb) 7).

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera plura.*

1551, f. CLAVDII PTOLEMAEI Pelusiensis Alexandrini omnia quae extant opera, praeter Geographiam, quam non dissimili forma nuperrimè addidimus: summa cura & diligentia castigata ab Erasmo Osualdo Schrekhenfuchsio, & ab eodem Isagogica in Almagestum praefatione, & fidelissimis in priores libros annotationibus illustrata, quemadmodum sequens pagina catalogo indicat. BASILEAE. *In fine p.* 447: BASILEAE IN OFFICINA HENRICHI PETRI, MENSE MARTIO, ANNO M.D.LI. —— 4 non num. *ff.*, 447 pp. Pag. 333 — 378 legitur: „PROCLI DIADOCHI Hypotyposis astronomicarum positionum, Georgio Valla Placentino interprete.“ Bibl. sen. Lips.

Bb) *Opera singula.*

1) Geographia.

1462, f. *F.* 1 *vacat. F.* 2*a col.* 1 (*sign.* A; *male pro* Ai): BEATISSIMO PATRI ALEXAN||DRO QVINTO PONT. MAX. AN|GELVS. *F.* 1*b col.* 1: CLAVDII PTOLEMAEI COS||MOGRAPHIAE LIBRI PRI||MI CAPITA. *F.* 2 *b col.* 2 *lin. ult.*: CAPVT SECVNDVM. *quod f.* 3 *a col.* 1 *lin.* 1 (*sign.* A i; *male pro* A ii) *incipit*: (q)Vis cosmographiae finis: & in quibus || a corographia differat strictū in priori||bus annotatū sit. *etc. F.* 60 *a col.* 2: CLAVDII PTOLAMAEI (?) ALEXAN||DRINI COSMOGRAPHIAE OCTA||VI ET VLTIMI LIBRI FINIS. || Hic finit Cofmographia Ptolemei impressa || o.pa dominici de lapis ciuis Bononiēsis || ANNO. M.CCCC. LXII. || MENSE IVNII. XXIII. || BONONIE || REGISTRVM HVIVS LIBRI || Primum uacat || Beatissimo patri || Quis cosmographiae || *etc.* FINIS. REGISTRI. || Sequitur epistola & tabula Textus & figurati. *F.* 60 *b vacat. F.* 61 *a*: Tabulas Cofmographiae fecundum dimenfiones Ptolomei impreffas tibi quifquis es Nobilium operum ftu||diose: non folum ob eam rem cōmendo: q, ab excellentiffima Ptolomei fcientia manarunt. Sed multo ma-||gis. Quia & characteres & figure tanta funt diligentia correcte ut non multo plus Ptolomeo ob mirabilem || primā cōpofitionē. Quā nouo corrector ob emēdationē cōgruā debere uideamur. Nā frustra fuo coelefti īge||nio Ptolomeus fcientiam mundi mundo reliquiffet. Nifi preteritorum feculorum ignorantia fimul ac temeri||tate corruptos. Eius codices & peruerfas confufafq; ta-

bularum figuras noua corrigentis industria facerat id' ad ipsius auctoris dignitatem reuocasset. Et Ptolomeum non modo ceteris hominibus. sed ipsi quoq; Ptolomeo restituisset. Accedit mirifica imprimendi tales tabulas ratio. Cuius inuentoris laus nihil illorum laude || inferior. Qui primi istarum imprimendarum artem pepererunt in ad mirationem sui studiosissimum quemq; [facilime conuertere(?) potest. Opus utrumq; summa adhibita diligentia duo Astrologiae peritissimi castigauerūt || Hieronimus (?) Mamfredus(?) & Petrus bonus. Nec minus curiose correxerunt summa eruditione prediti Gal||eottus Martius & Colla montanus. Extremam emendationis manum imposuit philippus broaldus(?) qui pli||nii Strabonis reliquorumq; id genus scriptorum Geographiam cum Ptolomeo conferens. ut effetū, emēda||tissimū elaborauit. *F. 61 b col.* 1: TABVLAE PICTVRAE SEV FIGV||RATI ET SITVS INFRA SCRIP-||TORVM V3. SITVS. *Enumerantur tabulae geographicae, quae deinde eodem ordine sequuntur ligatae, sed aliter in superiore ora signatae. F. 62 vacat. Sequuntur tabulae geographicae XXVI (non XXVII, ut Heeren dicit), et quidem tabula mundi, decem tabulae Europae, quatuor Africae, decem Asiae, unaque Insularum indicarum.* — Char. rom. Omnes tabulae sunt metallo incisae, et quidem aeri sive potius stanno. Tabulae impressae coloribus pictae sunt. Ex dedicatione libro praemissa transscribo haec: „Celerum geographiam. hoc ē || terre Descriptionem. Auctor hic noster hoc om||ne opus grece nuncupat: quam appellationem || uir seculi nostri erudentissimus(!) Manuel Con||stantinopolitanus suauissimus litterarum greca||rum nostri seculi apud nos preceptor. dum ī la||tinum eloquium id transferre ad uerbum. licet || pariter incipit non mutauit: sed nos in Cosmo||graphiam id uertimus. quod uocabulum licet ēt || grecum sit: tamen apud latinos ita usitatum est || ut iam pro nostro habeatur: credamusque uirus || eum: si id quod transtulit emendasset: omnino || illud in Cosmographiā mutaturū fuisse. Nā si || Pliniuis(!) cetcrique latini: qui terrae situm descri||pserunt: opus suum Cosmographiā appellant. || Et auctores ipsi Cosmographi dicuntur: nescio || cur Ptolemei opus: qui idem tractat: eodem uo||cabulo apud nos appellari non debeat." *etc.* Copiose accurateque exemplar huius editionis, quod in bibl. Monac. reg. adservatur. describit *Bernhartus* in *Aretini* Beyträge Vol. V. p. 550 sqq.: erravit autem in eo, quod *fol.* vacuum in libri fronte numerare omiserit. quamquam in registro expresse indicatur, uti ex mea notitia luculenter apparet. Omnes viri bibliographiae antiquariae periti ante eum atque etiam novissimo tempore *Ebertus* in describenda hac editione errarunt. si non fortasse exemplaria descripta inter se differunt. Ego volumen editionis. quod in bibl. acad. Lips. est, diligenter evolvi et descripsi. Litterae initiales inprimis in prioribus et postremis foliis desunt et colore rubro vel passim caeruleo pictae sunt; in mediis autem foliis expressae conspiciuntur typis. Ceterum liber duabus columnis impressus est. Ordo tabularum geographicarum in earum ora suprema ipse indicatus est. sed cum non in omnibus tabulis factum sit, et in aliis exemplaribus aliter, quod ex *Bernharti* notitia p. 555 liquet. eas inscriptiones hic indicabo. *Tabula prima* est *Mappa mundi*. et inscriptione caret; *tabula secunda* inscripta est: PRIMA. TABVLA.; *Tabula tertia* inscripta est: TABVLA 2; *Tabula quarta.* : .TABVLA. .TERCIA.; *Tabula quinta* : .QVARTA. .TABVLA.; *Tabula sexta* : .TABVLA. .QVINTA. *Tabula septima* non signata habet Italiam et Corsicam; *Tabula octava*: .TABVLA. . SETE.; *Tabula nona* : TABVLA 8; *Tabula decima* : .TABVLA. 9; *Tabula undecima non signata* habet Mysiam inferiorem, Dalmatiae partem, Epirum, Thraciam, Macedoniam, Achajam, Peloponnesum, Cretam insulam. Asiam minorem, Rhodum insulam *al.*; *Tabula XII.* : .TABVLA. .11. (*Bernhartus:* Tabula 12; *Alter* in Allgem. litterar. Anzeiger 1800. no. 102: Tabula 11); *Tabula XIII.* : TABVLA 12 (*Bernhartus* hic enumerat non numeratam tabulam Numidiae et Africae minoris; *Alter:* Tabula 12); *Tabula XIV.*: TABVLA 13, et habet Numidiam et Africam minorem; *Tabula XV.* continet Lybiam interiorem, atque signatura caret; *Tabula XVI.* :.TABVLA..17.; *Tabula XVII.* .TABVLA. 16.; *Tabula XVIII.* :TABVLA. 18.; *Tabula XIX.* .:. TABVLA. 19.; *Tabula XX.* : .TABVLA.. 20.; *Tabula XXI.* : .TABVLA.. 21.; *Tabula XXII.* : .TABVLA. . 22.; *Tabula XXIII.*:.TABVLA . 23.; *Tabula XXIV.*:. TABVLA. . 24.: *Tabula XXV.* : .TABVLA. . 25.: *Tabula XXVI.* : TABVLA 26. Numerus tabulae duodecimae in nonnullis exemplaribus emendatus esse videtur. De anno, quo haec editio prodiit, viri bibliographiae periti non consentiunt. Annum verum esse 1472, et legendum pro 1462. dicunt *Debure* (Bibliographie instructive

no. 4192), *Benj. Gamba* (in libello: *Osservazioni su la edizione della geografia di Tolomeo fatta in Bologna colla data del* 1462. *Bassano* 1796, 8 *mai.*), et *Alter* (Allgem. litterar. Anzeiger. no. 102. p. 993 sqq.); a. 1480 defendit *I. Bt. Bernhart* (in *Aretini* Beyträge Vol. V. p. 497 sqq); a. 1482 *Heincken* (Idée générale d'une Collection complette d'Estampes, p. 145), *Audiffredi* (Spec. Editionum ital. p. 12 sqq.), *Dibdin* (in Bibl. Spencer. Vol. II. p. 2973 sqq.), *Raidelius* (in Commentatione crit.-lit. p. 40) *Panzer* (in Annal. typ. Vol. I. p. 215. no. 80) aliique; a. 1491 (MCCCCLXLI.), esse verum statuit *Breitkopfius* (in libello: Ueber den Druck der geograph. Karten p. 6); quos *Ebertus* secutus est, et *Heerenius* (ib. c. p. 63), qui tamen librum ipsum non vidit. *Santander* in Dictionnaire bibliographique Vol. I. p. 250. Vol. III. p. 304 nihil certum edicit; putat annum esse posse vel 1482 vel 1492. Conf. etiam *Muccioli* Catalogum bibl. Malatest. T. II. p. 205. *Heinekii* Nachrichten von Künstlern T. I. p. 282. II. praef. p. XXVIII.

1475, f. min. *F.* 1 *vacat. F.* 2 *a lin.* 1: BEATISSIMO PATRI ALEXANDRO. *In fine f.* 144 *b*: Cl. Ptolemaei Alexandrini cosmographiae octavi et ultimi finis. — *Sequitur epistola inscr.*: Angelus Vadius et Barnabas picardus vicentinus lectori Sal. — Habes lector: quantum per nos fieri potuit. accuratissimum librum. in quo si forte quid te offenderit. non enim confidimus omnia ad unguem exegisse: ne propterea: quae recta sunt aspernoris, rogamus. Vale. — En tibi lector Cosmographia Ptolemaei ab Hermano Levilapide Coloniensi Vicenciae accuratissime impressa. Benedicto Triuisano: & Angelo Michaele praesidibus. M. CCCC. LXXV. IDI. SEPT. —— In exemplari Spenceriano, quod *Dibdinus* in Bibl. Spencer. T. II. p. 292 describit, adiecta praeterea sunt 5 *ff.* Primum eorum pag. aversa inscriptum est: „*Ymago Mundi Incipit*". Insunt tabulae geographicae ligno incisae, et explicationes, char. goth. impressae. Haec editio revera est versionis latinae princeps, et in bibl. Gotting. adservatur. *Heeren* de ea notat in sua dissertatione p. 63 haec: „Est vero in folio minori, sine tabulis Geographicis. Praemittitur ei epistola dedicatoria Iacobi Angeli ad Pontificem Alexandrum V: ex qua discimus, Manuelem Chrysoloram Ptolemaei versionem incepisse quidem, non tamen absolvisse. Alexander autem V., cum ne integrum quidem annum inde a Maio a. 1409 usque ad Aprilem 1410 sedem papalem occupauerit, Iacobi Angeli versio hoc anno confecta seu saltem absoluta esse debuit. Curarunt editionem Vicentinam Angelus Vadius et Barnabas Picardus."

1478, f. mai. *F.* 1 *a vacat. F.* 1 legitur anonymi dedicatio ad Sixtum IV. *F.* 2 *a col.* 1 *lin.* 1 *est*: Claudii Ptolemaei Cosmographie. *F.* 69 *b col.* 1: NVMEROS MATEMATICOS || INEXPLICABILE FERME TER||RE ASTRORVMQVE OPVS|| CLAVDII PTOLEMAEI ALEXAN||DRINI PHILOSOPHI GEOGRAPH||IAM ARNOLDVS BVCKINCK E || GERMANIA ROME TABVLIS AE||NEIS IN PICTVRIS FORMATAM || IMPRESSIT. || SEMPTERNO(?) INGENII ARTIFI||CIIQVE MONVMENTO. ANNO || DOMINICI NATALIS M. CCCC. || LXXVIII. VI. IDVS OCTOBRIS || SEDENTE SIXTO. IIII. PONT. || MAX. ANNO EIVS. VIII. *Sequuntur* 1 *vac. f.*, *et XXVII tabulae geographicae.* —— Char. rom., sine *sign. cust.* et pagg. *num.* Splendidum exemplar possidet bibl. Gotting. *Heeren* l. c. p. 64 de ea docet: „Exhibet ea non minus versionem Iacobi Angeli; passim tamen emendatam. Demandata fuit haec cura, ut ex praefatione patet, Domitio Calderino, qui cum vetustissimo graeco codice, manu Gemisthi Philosophi emendato, latinos codices contulit. ... Est vero haec editio prima, quae mappis geographicis instructa est." De mappis huius editionis p. 68 dicit haec: „Mappas huic editioni additas, esse apographa mapparum codicis [Vindobonensis], nominibus tamen graecis latine redditis, ac nonnullis ex Ptolemaeo ipso suppletis; meridianis vero lineis quidem rectis, attamen paulo inclinatis." Ex epistola dedicatoria, qua liber Pontifici Sixto IIII. datus est, exhibeo ea, quae ad tabulas geographicas spectant, et quae *Bernhartus* l. c. p. 541 sq. refert. Sunt autem: „Qua in re ne librariorum inscitia tue Sanctitatis aures offenderet. Domitius Calderinus Veronensis cui hujus emendationis prouintia de mãdata fuerat eam curã suscepit asserens eum uetustissimo greco manu gemisti Philosophi emendato latinos codices se collocaturus Magister uero Conradus' Sũneynheym Germanus a quo formandorũ Rome librorũ ars primũ profecta est. Occasione hinc sumpta posteritati consulens animum primum ad hanc doctrinam capescendam applicuit. Subinde mathematicis adhibitis uiris quemadmodum tabulis eneis imprimerentur edocuit trienninque in hac cura consumpto diem obiit. In cujus uigilarũ (?) laborumque partem nõ inferiori ingenio ac studio Arnoldus Buckincke Germania uir apprime eruditus ad imperfectum opus suc-

cedens ne Domitii Conradique obitu eorum uigilie emẽdationesque sine testimonio perirent neue uirorũ eruditorũ censuram fugerent immense subtilitatis machinamenta examussim ad unum perfecit." Ex hoc loco colligit *Bernhartus Conradum Schweynheym* esse primum, qui artem invenerit tabularum geographicarum aeri incidendarum, ideoque editionem a. MCCCCLXII signatam huic posteriorem esse habendam. Idem *Bernhartus* docere conatus est l. c. p. 545 sqq. *Conradum Schweynheym* anno 1474 mortuum esse, quia Polybii versio latina ultimus est liber, in quo eius nomen appellatur, et *Nicolai Perotti* Rudimenta Grammatices *Arnoldus Pannartz* solus „a. M. CCCC. LXXIIII. die secunda mensis Decembris Seden. Sixto Pont. Max. anno eius quarto." in lucem publicam emisit. Egentes fuerunt omnium fere subsidiorum ad vivendum necessariorum *Conradus Schweynheym* et *Arnoldus Pannartz*; hoc ex epistola, praemissa bibliis cum Glossis Nicolai Lyrae Vol. VI. et data Romae XX. Martii 1472, patet, quae post indicem exhibetur. Haec sunt verba: „Horum omnium uoluminũ summa ut tua pietaſ perſpicit pater Beatiſſime niſi fallimur efficit codiceſ duodecieſ mille quadringenteſ septuaginta quinque aceruũ q,dem ingentẽ et nobis Impressoribuſ tuiſ ad ferendum qua parte restat: intolerabilem: propter eam qua in initio epistole poſueramuſ necessitatem nã ingens sũptuſ ad uitu neceſſariuſ emptoribuſ ferri ampliuſ a nobis nequit. Et ementeſ non eſſe nullum eſt grauiuſ teſtimonium q̃, qui domuſ noſtra ſatis magna plena eſt quinternionũ inaniſ res neceſſariarum. In te igitur clementiſſime pater qui eſ ſapientiſſimuſ doctiſſimuſque ſpeſ nostra ſita ẽ in te subueniẽdi noſtro neceſſitati eſt copia ne pereamuſ. Da nobiſ ſubſidiũ de excelso throno majeſtatiſ tue. pãti ſumuſ pro clementie tuo arbitrio de noſtra merce id eſt de impreſſis quĩternionibuſ noſtris tibi tot tradere: quot uolueriſ et q,buſ uolueriſ. Tua in credibiliſ mãſuetudo ſubueniat nobis de aliquo officio unde poſſimuſ noſ et noſtros alere. Impẽſa eſt facta in ſolius Nicolai de Lyra a nobis uoluminibuſ tanta ut ampliuſ nihil nobiſ ſuperſit ad uiuendum." *etc.*

1482, f. *F. 1 a lin. 1 incipit dedicatio inscripta:* Beatissimo Patri Paulo Secundo Pontifici Maximo Donis Nicolaus Germanus. *F. 2 a col. 1 lin. 1:* COSMOGRA. *F. 69 a col. 1 explicit Ptolemaei liber, et lin. 23 legitur:* HINC SEQVVNTVR TABULAE. *In superiore ora primae tabulae legitur:* Insculptum est per J. Schnitzer de Arnssheim. *et in fine XXX f. ult. a est:* CLAUDII PTOLOMEI VIRI ALEXANDRINI COSMOGRAPHIE OCTAVUS ET VLTIMVS LIBER EXPLICIT OPUS DOMINI NICOLAI GERMANI SECUNDUM PTOLOMEUM FINIT. ANNO MCCCCLXXXII. AUGUSTI VERO KALENDAS. XVII. IMPRESSUM VLME PER INGENIOSUM VIRUM LEONARDUM HOL PREFATI OPPIDI CIVIS. —— Reliqua quae *Panzer* in Annal. typ. T. III. p. 535 sq. huic editioni attribuit, ad editionem a. MCCCCLXXXVI. pertinent. Sunt autem in hac editione XXXII tabulae geographicae; ideoque quinque plus quam in prioribus editionibus. Has enim addidit *Nicolaus Donis.* Paginae litteris sunt signatae. Cognita hactenus sunt quinque exemplaria in ch. pergam. impressa; primum apud *M'Carthy* 800 *fr.* (antea 400 *fr. Gaignat*, et 412 *fr. Brienne*), alterum apud Spencerum; tertium apud Ducem Devonshire, quartum in Museo Britannico, et quintum in bibl. Rhedingeriana Vratislaviae. Hoc ultimum exemplar ab aliis diversum est, in eo enim tres ultimae lineae subscriptionis desunt, et verba: *Calendas XVII.* finiunt, neque locus impressionis neque impressor indicantur. In prima tabula etiam omissa est notitia de tabularum sculptore. Sunt autem omnino diversi generis editiones, de quibus omnium accuratissimus est *Bernhartus* in *Aretini* Beiträge zur Geschichte und Litteratur Vol. V. p. 531, dicens: „Die churfürstliche Central-Staatsbibliothek [nunc bibliotheca regia appellatur estque Monachii] hat von dieser Ausgabe 2 Exemplare; eines, welches ehedem dem Doctor *Hartmann Schedel von Nürnberg* angehörte; und eines, welches sie aus einer Bibliothek der aufgelösten Klöster erhielt. Die 2 Exemplare stellen den merkwürdigen Unterschied dar, dass, obwohlen der Text des Hauptwerkes, nämlich der 8 Bücher des Ptolemaeus selbst, und die von *Johann Schnitzer de Armsheim* in Holz geschnittenen Karten in denselben ganz gleich sind, doch der Text, welcher den Karten zur Erklärung derselben besonders beigesetzt ist, und das am Ende noch abgedruckte Blatt, von zweyerley Auflagen sind. Denn nicht nur sind in beiden Exemplaren die Einfassungen dieses Textes oft verschieden, sondern der Text selbst hat auch andere Lesarten, und die Zeilen schliessen sich nicht allemal mit dem nämlichen Worte. Was die Verschiedenheiten des Textes betrifft, so will ich nur aus jenem, welcher der 6ten Karte von Europa, die Italien enthält, voranstehet, zwei Stellen zur Vergleichung ausheben. Das Schedelische Exem-

plar liesst am Anfange dieser Karte also: SEXTA EVROPE ta-||bula continet Italiam & || Cyrnū insula (!) cū ceteris || sibi adiacētib. insul' ..... — Die 34te und 35te Zeile lautet dann also: CIRNI SIVE CVRSICE INSVLE || Aletia (?) maximā diē hēt horar $14\frac{1}{2}\,\frac{1}{3}\,\frac{1}{12}$ &c. — Dagegen hat das andere Exemplar: SEXTA EVROPE TABVla || Italiam continet et cyrnum in-|| sulam cum ceteris sibi adiacenti-||bus insulis .... — Die 33te und 34te Zeile hat: CIRNI. SIVE. CVRSICE. CIVITATES. IN. || Aleria maximam diem habet horarum $14\,\frac{1}{2}\,\frac{1}{3}\,\frac{1}{12}$. — Auch ist der in Holz geschnittene Anfangsbuchstaben nicht einerley: der im Schedelischen Exemplar erscheint ohne Einfassung, der im anderen Exemplar aber mit einer Einfassung. Im Schedelischen Exemplar ist das allerletzte Blatt, welches nach den Karten folgt, und die Schlussschrift mit dem Druckort und Druckjahre enthält, auf beiden Seiten mit beweglichen Buchstaben gedruckt; in dem andern Exemplar ist aber die ganze Vorderseite dieses Blatts mit unbeweglichen in Holz geschnittenen Buchstaben abgedruckt: die Rückseite hingegen ist durchaus mit beweglichen Buchstaben, und zwar so gedruckt, dass alles pünktlich mit dem Schedelischen Exemplar, selbst mit Beibehaltung des in der Schlussschrift vorkommenden Druckfehlers IMPRSSVM, zusammenstimmt. — Man möchte glauben, dass der eine oder der andere Abdruck dieser 2 Exemplaren mit der nachstehenden Ulmer Ausgabe von 1486 zusammentreffe; aber auch der Abdruck von dieser Ausgabe weichet von beiden des Jahres 1482 ab: denn die Ausgabe von 1486 hat den Text der Karten weder mit einem Laubwerk, noch mit einer anderen Verzierung eingeschlossen, und sie hat selbst im Text einige von den 2 Ausgaben des Jahres 1482 abweichende Lesarten; so stehet z. B. in beiden Exemplaren von 1482 im Text der ersten Karte von Europa, welche England, Schottland und Irland enthält, die Lesart: et eo qui *vergionius* appellatur; wo die Ausgabe von 1486 aber hat: et eo qui *vergonius* appellatur. Diese letztere Ausgabe von 1486 hat zwar nach der allerletzten Karte auch ein besonderes Blatt; aber dasselbe hat nur die erste Kolumne der Vorderseite allein mit unbeweglichen Buchstaben abgedruckt; die 2te Kolumne davon, und die ganze Rückseite ist völlig leer. — Hieraus ergiebt sich, dass die den Ulmer Karten des *Johann Schnitzer de Armsheim* beigefügten besonderen Texte dreimal aufgelegt worden sind, nämlich zweimal durch *Leonard Hol* im Jahre 1482, und einmal durch Johann Reger im Jahre 1486. — Diese Bemerkungen werden den Sammlern der verschiedenen Ausgaben von der Kosmographie des Ptolemäus nicht unangenehm seyn; da von diesem Umstande der Ausgabe von 1482 noch kein Bibliograph etwas in Erinnerung gebracht hat. Zwar sagt Raidelius a. a. O. S. 47 von dieser Ausgabe: „Notandum est, nonnulla hujus editionis exemplaria membranae fuisse impressa; ex quorum uno desumtae Tabulae, quae Codici MS. Norimbergensis Biblioth. sunt additae. Discrepant eae ab aliis hujus editionis Tabulis, chartae impressis; membranaceae in prima parte, cui Textus Ptol. ad eam explicandam quicquam faciens, inscriptus est, quatuor lineis paulo crassioribus, variis ductibus coloribusque distinctis, sunt exornatae; chartaceae vero iis destituuntur"; aber aus der obigen Angabe sieht man, dass hier unter den Karten, von denen der Text ohne Laubwerk ist, jene verstanden werden müssen, welche der Ausgabe vom Jahre 1486 beigefügt worden sind; weil in beiden Abdrücken des Leonard Hol von 1482 dieses Laubwerk erscheint, in dem Abdruck des Johan Reger von 1486 dasselbe ausgelassen worden ist." *Heeren* de mappis huius editionis in sua dissertatione p. 69 sqq. docet haec: Venio ad mappas editionis Vlmensis A. 1482. Instructa est ea mappis *Nicolai Donis*, Germani, ex ordine Benedictorum in coenobio Reichenbach; non tamen aeri, ut illae prioris editionis, sed ligno incisis, et coloribus obductis, qui in illa deerant. Insculptae autem sunt, teste superscriptione a Johanne quodam Schnitzer de Armsheim. Dedicauit eas Donis Papae Paulo II., qui ab a. 1464 usque ad annum 1471 sedem tenuit; unde certum est, mappas intra hosce annos ab eo esse confectas. In praefatione autem dedicatoria de earum constructione haec legimus, quae ipsis eius verbis apponam: „Cum quae summo ingenio exquisitaque doctrina Ptolemaeus Cosmographus pinxisset, in his aliquid nouari attemptauimus, non me fugit, Beatissime Pater, fore ut hic noster labor in multorum reprehensionem incurreret. Omnes enim, qui hanc nostram picturam, quae his tabulis continetur, viderint, geometricae praesertim rationis ignari, ab ea, quam Ptolemaeus edidit, paululum abhorrentem, certe nos vel imperitiae vel temeritatis arguent. Nam plane nos aut ignorasse quid egerimus, aut temere ausos esse tantum opus contaminare, affirmabant; cum aliqua ex parte illud immutatum cernent. Non enim sibi persuadere poterunt, nec fas esse existimabunt, ut

tantum virum, quantus is certe fuit, si quis alius pingendi orbis terrarum melior exstitisset, is eum fugisset; cum is solus fuerit, qui tamen inter multos, qui ante se claruerunt excellentes cosmographus modum videret, quo situm terrarum omnium in tabulis primus pingeret. At si qui erunt, qui non omnino geometriae siue cosmographiae expertes sint, quique ipsum Ptolemaeum saepius legerint, ac picturam deinde nostram placata mente contemplauerit (*l*), hi certe nos aliqua laude dignos, non reprehensione, ut illi, putabunt. Prospicient enim, nos opus ita difficile et arduum suscepisse, ac sic egregie ad exitum perduxisse, ut illud mirari cogantur; praesertim cum nulla in re nos a Ptolemaei intentione, licet a pictura paulum deuiasse, comperient. Quod ut iam ita esse plane perspicere possis B. P. quaeso, quid illi dicant, et quid nos fecerimus, parumper attende. Ptolemaeus quidem, quod facile ex eius intellexerim scriptis, duplicem pingendi orbis terrarum rationem esse tradit. Vnam enim esse asserit, cum pro circulis, (ut eius verbis utar) rectas lineas facimus particularibus in tabulis meridianos ipsos non inclinatos et flexos, sed inuicem aeque distantes adnotamus. Alteram vero esse testatur, cum eius formam ubique flexis et inclinatis lineis, ut ipsius terrae situs ratio exigit, et non rectis exprimimus. Harum porro rationum, etsi posteriorem magis approbat, utpote artificiosiorem et subtiliorem, superiorem tamen in pictura secutus est; si eius est, quae in antiquis exemplaribus cirumfertur pictura; non procul a veritate esse affirmans, si quis in pingendo orbe pro circulis ut modo diximus, rectas lineas fecerit. Nos autem B. P. cum per otium eius scripta legeremus, quia a professione nostra non abhorrebant, et in eum locum, qui est in primo eius libro circa finem incidissemus, ubi percipit magis esse tenendum in pictura quod sit equius ac seriosius quam quod sit facilius debiliusque, repetente hac lectione admoniti, cogitare cepimus, quemadmodum nos aliquid gloriae compararemus. Rati enim nobis oblatam esse occasionem, uti aliquod industriae nostrae monimentum exstaret, statim picturam orbis propera ratione aggressi sumus, quae apud illum approbatior videretur. Nam et pro circulis incliuatas lineas non aeque distantes sigillatim omnes, ut ipse fieri monet opportere, ubi opus fuit fecimus; et locorum situs inter parallelos incidentes ex utrorumque rationibus coniectavimus, et quo facilius ratio distantiae cuiuslibet loci, quae per lineas aeque distantes discerni non satis plane poterat, certior exstaret, milliarium continentiam cuiuslibet gradus longitudinis quibusdam parallelis singularum tabularum adscribere non recusavimus. Quid dicam, quod cum in antiquorum exemplarium, tam graecorum quam latinorum pictura discerni non possit, cuius formae et quantitatis quaelibet insularum sit, quae proprias descriptiones non habent, et quot aut qui in quacunque regione vel provincia populi vel gentes, oppida, urbes, flumina, portus, lacus et montes continerentur; et sub quo caelo posita, aut in quam partem vergant, nos quaedam certa ex illis, non tamen omnia, sed cuncta, quae a Ptolemaeo ipso, etiam in scriptis suis annotata sunt, ita distinximus, ac lineis quibusdam punctim signatis vallavimus, ipsas etiam insulas minores ad propriam formam praeter Ptolemaeum redegimus, ut quivis etiam imperitus facile discernere valeat. Atque etiam ipsam formam picturae, quae certe apud alios vastissima erat, et communem librorum excedebat rationem, ad eum modum redegimus, servatis diligentissime omnium locorum dimensionibus, qui cunctis sit posthac illum intueri volentibus gratior futurus. Reliqua vero illius tanti viri, ut prius erant intacta reliquimus." Denique se Hispaniae, Italiae recentioris ac Europae septentrionalis, Ptolemaeo incognitae, nouas quoque tabulas subiunxisse. — Ex hac itaque praefatione clarum erit: 1. Nicolaum Donis, cum mappas suas conficeret, illas Ptolemaei quidem pro fundo posuisse, nec temere ab iis recedere voluisse; plura tamen in iis immutasse. 2. Cum scilicet in mappis Ptolemaei meridiani lineae essent non modo rectae, sed quoque parallelae, eum lineas hasce versus polum paulo inclinasse, diminutionis graduum longitudinis ratione habita, eorumque mensuras milliarium numero adiecto indicasse; ut formae terrarum propius ad veritatem accederent. 3. Eum insularum figuras, in mappis Ptolemaei passim; non satis expressas, pro viribus correxisse. 4. Denique eum tabulas codicum, cum solitam formam magnitudine excederent, ad paulo minorem formam redegisse. — Quae cum ita sint, iam in aprico est, quatenus Nicolai Donis mappae illas Ptolemaei exhibeant. Simul autem certum est, tabulas in editis duplicis esse originis, cum illae editionis 1478, quae in editione Romana 1490 repetitae sunt, ante illas Nicolai Donis confectae sint. Falsa itaque est opinio, quae hactenus obtinuit, omnes tabulas in editis Ptolemaei ante Gerhardum Mercatorem ex illis Nicolai Donis fluxisse. Quod ad illas Mercatoris, eius editioni 1578 additas

attinet, constat eas non ex codicibus, sed ex recentioris aevi traditis esse emendatas; quare plura de iis addere non huius loci foret." In exemplari Vratislaviensi commemorato in fine subscriptionis scripsit aliquis: ROMAE, ex qua notitia alii (v. *Kranzii* Memorabil. bibl. Elisabeth. Wratislav. p. 74. *Audiffredi* Catalog. editionum Roman. p. 252. sed conf. *Panzeri* Annal. typogr. Vol. II. p. 480. no. 337) editionem Romanam fecerunt, quem errorem autem *Panzer* l. c. recte detexit. Itaque quod *Ebertus* dicit, nihil est nisi *Panzeri* sententia, de cuius veritate non dubitandum est. Exx. sunt in bibl. reg. Dresd. et Gotting.

1486, f. *F.* 1 *a vacat; f.* 1 *b legitur notitia de indicis usu, quae incipit sic:* Nota ad inueniendum igitur regiones pro-||uincias: maria: flumina: montes: & ciuitates || necnō insularū sitꝰ vbi incipiūt vbiue finiūt || Do primo exemplum in quo libro iu quot-||to capitulo: & in qua tabula sit posita mater || nostra videlicet Ierusalem Intrabo: igitur || *etc. F.* 2 *a* (*sign.* A 2) *col.* 1 *incipit:* REGISTRVM ALPHABETICVM || SVPER OCTO LIBROS PTOLO-||MEI INCIPIT FELICITER. *F.* 42 *b col.* 2: Finis est. *F.* 43 *a col.* 1 (*sign.* a 1) *dedicationis inscriptio legitur:* BEATISSIMO PATRI PAVLO SE||CVNDO PONTIFICI MAXIMO.|| DONIS NICOLAVS GERMANVS. *Infra est tabella coloribus picta, in qua conspicitur Pontifex in solio sedens, et monachus, qui ante eum flexis genibus jacet eique librum tradit. Haec tabella littera est* N. *Dedicatio finitur f.* 44 *a* (*sign.* a 2)*:* Supplicem ama. *Continuo incipit:* CLAVDII PTHOLOMEI COSMO||GRAPHI LIBER PRIMVS HEC HA||BET. *etc. F.* 136 *b col.* 2*:* CLAVDII PTOLOMEI VIRI AL||LEXANDRINI COSMOGRAPHIE || OCTAVVS ET VLTIMVS LIBER || EXPLICIT. — || OPVS DOMINI NICOLAI GER||MANI SECVNDVM PTOLOME||VM FINIT:· || HINC SEQVVNTVR TABVLE. *Tabulae geographicae sunt XXXII* (*in ex. bibl. acad. Lips. sunt tantum XXXI*). *In cuiusque singulae pagina prima explicationes exhibentur. Singulari sign. ordine sequuntur deinde, et f.* 1 *b:* Incipit Registrum super Tractatum de-||tribus orbis ꝑtibus. Ac varijs naturis ho-||minum: portentorum Tranfformatorum. || Necnon de diuersis fluminibus aquarum. || Insularum & montium. *F.* 2 *a* (*sign.* a 2) *incipit:* DE LOCIS AC MIRABILIBVS || MVNDI. ET PRIMO DE TRI||BVS ORBIS PARTIBVS. *F.* 24 *a col.* 2: IMPRESSVM VLME OPERA ET || EXPENSIS IVSTI DE ALBANO || DE VENETIIS PER PROVISOREM || SVVM IOHANNEM REGER. AN || NO, DOMINI. M.CCCC.LXXXVI. || XII. KALENDAS. AVGVSTI. —— Char. rom. Tabulae geographicae etiam separatim ligatae occurrunt, ut in ex., quod in bibl. acad. Lips. adservatur. *Bernhart* in *Aretini* Beyträge Vol. V. p. 534 ad huius editionis notitiam adnotat haec: „Die churfürstliche Central-Staatsbibliothek hat von dieser Ausgabe 3 Exemplare; bei einem derselben mangelt der Anfangsbuchstabe in dem Text, welcher der zweiten Karte von Europa beigefügt ist: in den andern 2 Exemplaren ist er in Holz geschnitten. *Heerenius* l. c. p. 64 monuit, editionem a. 1482 ab altera, quae quatuor annis post 1486 in eadem urbe prodiit, ... parum aut nihil differre. Ego quidem hanc rem dijudicare nequeo, cum utriusque editionis exemplaria in manibus habere non possim.

1490, f. *F.* 1 *vacat. F.* 2 *a*: REGISTRVM ALPHABETICVM SVPER OCTO LIBROS PTOLOMEI INCIPIT FELICITER, *qui implet* 34 *ff.* (*cum sign.* A — E). *Sequitur* 1 *vac. f., deinde Claudii Ptolemaei Geographia, quae* 62 *ff., quorum primum et ultimum vacat, (cum sign.* a — h) *implet. Adnexae sunt XXVII Tabulae geographicae, prorsus eaedem, quae editio anni* 1478 *habet. Agmen claudunt* 21 *ff.:* Tractatus de locis et mirabilibus mundi. *In fine:* HOC OPVS PTHOLOMEI MEMORABILE QVIDEM ET INSIGNE EXACTISSIMA DILIGENTIA CASTIGATVM IVCONDO QVODAM CARACTERE IMPRESSVM FVIT ET COMPLETVM ROME ANNO A NATIVITATE DOMINI M. CCCC. LXXXX. DIE IV. NOVEMBRIS ARTE AC IMPENSIS PETRI DE TVRRE. —— Char. rom., cum *sign.*, sine *cust.* et pagg. *num.*

1507, f. mai. JN HOC OPERAE (?) || HAEC CONTINE||TVR (?) || GEOGRAPHIA CL. PTHOLEMAEI A plurimis uiris utriusq; linguae doctiss. || emendata: & cum Archetypo graeco ab ipsis collata. — || SChemata cum demonstrationibus suis correcta a Marco monacho Caelestino Beneuen- || tano: & Ioanne Cota Veronensi uiris Mathematicis consultissimis. — || FIgura de proiectione

Sphaerae in plano quae in libro octauo desiderabantur ab ipsis ne-||dum instaurata sed fere adinuenta: eius. n. uestigia in nullo etiā graeco codice extabant. — || SEx tabulae nouiter cōfectae vz Hispaniae: Galliae: Liuoniae: Germāiae: Poloniae: Vngariae: || Russiae: & Lituaniae: Italiae: & Iudeae: — || MAxima quantitas dierum ciuitatum: & distantiae locorum ab Alexandria Aegypti || cuiusq; ciuitatis quae in aliis codicibus non erant. — || PLanifphaerium CL. Ptholemaei nouiter recognitum & diligentiss. emendatum a Marco || monacho Caelestino Beneuentano. — || CAVTVM EST EDICTO IVLII. II. PONT. MAX. || NE QVIS IMPRIMERE AVT IMPRIMI || FACERE AVDEAT HOC IPSVM OPVS || PENA EXCOMMVNICATIONIS LATAE SENTENTIAE || HIS QVI CONTRA MANDATVM IVSSVMQVE || CONARI AVDEBVNT. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 100 *a col.* 2: CLAVDII PTOLEMAEI VIRI ALE-||XANDRINI GEOGRAPHIAE OCTA||VVS ET VLTIMVS LIBER EXPLICIT. *F.* 107 *a*: Explicit Planifphaerium Ptholemaei recognitum diligentissime || a Marco Beneuentano Monacho Caeleſtinorum quod antea in || multis etiā antiquis exemplaribus latinis corruptiſſimum repe- || riebantur. Nec nō Claudii Ptholemaei a plurimis uiris utriusq; || linguae doctiss. emendatū cum multis additionibus Romę(?) No-||uiter impreſſum per Bernardinū Venetū de Vitalibus. Expēsis || Euāgelista Tosino Brixiano Bibliopola (?). Im͵pante Iulio. II. Pont. || Max. Anno. III. Pōtificatus ſui. Die. VIII. Septēbr. M. D. VII. *F.* 108 *vacat.* —— Plurium exemplarium volumina evolvi, atque in omnibus inveni 107 *ff.* cum *sign.* et 1 vac. *f.* *Ebertus* autem no. 18224 indicat tantum 106 *ff.* et 1 vac. *f.*, si non error typographorum est. XXXIII tabulae geographicae sequuntur, et 20 *ff.* (cum *sign.* Aa — Cc), quorum primum inscriptum est: „Incipit Registrum super Tractatum de tribus orbis partibus. || Ac uariis naturis hominum: portentoR TranſformatoR: Nec || nō de diuersis fluminibus aquarum Insularum & montium.“ Hoc registrum *f.* 1 *a* (*sign.* Aa) duabus columnis impressum implet. *F.* 1 *b incipit:* DE LOCIS AC MIRABILIBVS MVN-||DI. ET PRIMO DE TRIBVS ORBIS || PARTIBVS. Alia exemplaria habent mutatam frontem, ita ut prima littera *J* ornamentum sit xylographicum magnum, et titulus ipse: ()N HOC OPERE (?) || HAEC CONTI||NENTVR || Geographiae Cl. Ptolemaei a plurimis uiris utriuſq; linguae doctiſſ. || emēdata: & cū archetypo graeco ab ipſis collata. — || SChemata cū demonstrationibus ſuis correcta a Marco Beneuentano || Monacho caelestino, & Ioanne Cotta Veronensi uiris Mathematicis consultiſſimis. — || FIgura de proiectione ſphęrae in plano quae in libro octauo deſidera||batur ab ipſis nōdum inſtaurata ſed fere ad inuenta eius. n. uestigia || in nullo etiam graeco codice extabant. — || MAxima quantitas dieR ciuitatū: & distantiae locoR ab Alexādria|| Aegypti cuiuſq; ciuitatis: quae in alijs codicibus nō erant. — || PLaniſphaerium Cl. Ptolemęi nouiter recognitū & diligentiss. emeu- || datum a Marco Beneuentano Monacho cęlestino. — || NOua orbis deſcriptio ac noua Oceani nauigatio qua Liſbona ad || Indicū peruenitur pelagus Marco Beneuentano monacho caele-||stino aedita. — || NOua & uniuerſalior Orbis cogniti tabula Ioā. Ruysch Germano || elaborata. — || SEx Tabulae nouiter confectae uidelicet Liuoniae: Hyſpaniae: Galliae: || Germaniae: Italiae: & Iudeae. — || CAVTVM *etc. ut supra* AVDEBVNT. || ANNO VIRGINEI PARTVS || MDVIII. Rome. *F.* 1 *b* legitur eadem epistola, quae est in superioris tituli folio, et inscr.: „Rmo IN CHRISTO PATRI ET DOMINO. D. ROB. TITVLI. S. ANASTASIAE PRAE||SBITERO CARDINALI NANNATENSI. DOMINO SVO PRAECIPVO. || EVANGELISTA TOSINVS. RO. BIBLIOBOLA. S. P. D.“ Totum discrimen constat in nonnullis abbreviatis syllabis. In exemplaribus, quae hunc novum titulum habent, extant XXXIV tabulae geographicae, eaque, quae in titulo indicatur, plus quam in ceteris exemplaribus. Bibl. sen. et acad. Lips. De tabularum geographicarum numero errat *Ebertus*, cum hoc discrimen non animadverterit, quod iam ex titulo apparet. Ceterum in omnibus rebus exemplaria consentiunt.

1511, f. Claudii Ptolemaei Alexandrini libri Geographiae cum tabulis et universali figura et cum additione locorum, quae a recentioribus reperta sunt, diligenti cura emendatus et impressus. *In fine*: Venetiis per Iacobum Pentium de leucho Anno de domini M. D. XI. Die XX. Mensis Martii. —— 62 *ff.* cum *sign.* A — I, et cum XXX tabulis geographicis, aeri incisis. Haec editio ornata est annotationibus Benj. Sylvani Eboliensis.

1513, f. CLAUDII PTOLEMEI || UIRI ALEXANDRINI || Mathematicę disciplinę Philosophi || doctissimi || Geo-

graphię opus nouissima traductione e Grę- || corum archetypis castigatissime pressum: cęteris || ante lucubratorum multo pręstantius. — || Pro Prima Parte continens || CL. Ptolemęi Geographiam per octo libros partitam, || ad antiquitatē suam, ĩtegre & sine ulla corruptione. — || Vna cum collatione dictionum gręcarum e regione || ad latinas certissima graduum calculatione. — || Registrationem item nouam regionum, praefecturarum, || ciuitatum, fluminum, marium, lacuum, portuum, silua- || rum, oppidorum, villarum ac gentium, ad ordinem || chartarum & columnarum singula certissimo mon- || strans indice. — || Quā breuis & doctissima Gregorij Lilij subsequitur in- || structio de Gręcor numerali supputatione, in tradu- || ctione gręca res scitu aurea. — || Tabularum dein Auctoris vigintiseptem ordo hic est || Generale orbis iuxta descriptionē Ptolemęi Vna. — || Europę tabulę Decem. — || Aphricę tabulę Quattuor. — || Asię tabulę Duodecim. — || Est & una corporis Spherici in plano iuxta fine. 7. li. — || Pars Secunda moderniorum lustrationum Viginti tabu||lis, veluti supplementum quoddam antiquitatis obso||letę, suo loco quę vel abstrusa, vel erronea videban|| tur resolutissime pandit. — || Adnexo ad finem tractatu sicuti lectu iucundissimo, || ita & utilissimo de varijs moribus & ritibus gen- || tium: eorundem; ac localium nominū originibus. — || Breuis continentia Libri. — || Oppida, regna, lacus, montes, & ęquora, siluas, || Ac hominum mores hic Ptolemęus habet. — || Cum gratia & priuilegio Imperiali per 4 annos. *Haec f. 1 a leguntur. Epistola, quae f. 1 b legitur, est inscripta:* Ioannes Franciscus Picus Mirandulę Dominus, Concordięque || Comes: Iacobo ęszler I V Doctori, & complicibus S. D., *et signata:* Noui quarto Calendas Septemb. Anno a partu virginis MDVIII. *Altera autem epistola, quae legitur f. 2 a, inscripta est:* Inuictissimo Romani Imperij semper Augusto, Cęsari Maximiliano || Iacobus ęszler, & Georgius übelin curiarum ecclesiasticarū Argentiū. causarum patroni subiectionem debitam profitentur, signata est: Datū Argentinę sub Annū Dñi MDXIII. Marcij. XV. *F. 3 a (sign. B. pag. 5) Ptolemaei geographia incipit. F. 60 a:* CLAVDII PTOLEMAEI viri Alexandrini Geographię libri octo finiūt. *Sequuntur 14 ff.* Registrum, *in cuius fine f. 14 b:* ANNO CHRISTI OPT. MAX. MDXIII. MARCII XII. || Pressus hic Ptolemęus Argentinę vigilantissima casti-|| gatione, industriaq; Ioannis Schotti ur-|| bis indigenę. — || REGNANTE MAXIMILIANO CAESARE || SEMPER AVGVSTO. — *Tabulae geographicae sunt inscriptae:* IN CLAVDII PTOLEMEI || SUPPLEMENTUM || modernior lustratio terrę marisq; || singula positiōibus certissimis re- || gulatius traderis ad sęculi nostri || peragratiōes. Pars secunda. || Pręmissus Canon breuis a tergo Chartę Lectorem || resolutissime ab errorum ambagibus absoluit. || Post tabulę numero Viginti sequentes sese || ordine suo sic locantur. || 1 Hydrographia, siue Charta marina: continens typum Orbis || uniuersalem iuxta Hydrographorum traditionem. — || Decem particulares tabulę Europę. — || 2 Oceani occidentalis, seu Terrę nouę. — || 3 Ibernię, Anglię, & Scotię. — || 4 Ispanię. — || 5 Gallię. — || 6 Germanię. — || 7 Hungarię, Polonię, Russię, Prussię, & Vualachię. — || 8 Norbegię, & Gotthię. — || 9 Italię, Sicilię & Sardinię. — || 10 Italię & Sicilię altera. — || 11 Bosnię, Seruię, Grecię & Sclauonię. — || Duę particulares tabulę Aphricę, ex || Chartis Portugalensium sumptę. — || 18 Asię minoris prima, siue maior Turcia. — || 15 Terrę sanctę, siuę Iudeę Palestinę &c̄. — || 16 Indici maris accolas hęc habet. — || Quattuor deinde Chorographię, particulariores || & magis extensę prędictis tabulę. — || 17 Chorographia eremi Eluetiorum. — || 18 Chorographia prouincię Rheni. — || 19 Chorographia Lotharingię. — || Tractatus de varijs moribus & ritibus gentium, nominumq; || localium & gentium declarationibus per. 61. capita distri||butus finem operi ponit: lectu dignissimus, administratione || plenus, utilitatis simul ac oblectationis pręcipuę. *Eodem f. b legitur Notitia ad lectorem. In inferiore ultimae tabulae ora typis expressum est:* Secundę partis Ptolemaei finis: opera Ioannis Schotti Argentineñ. || ANNO CHRISTI OPT. MAX. 1513. (*In aliis exx. a. est a.* 1512, *quem Bernhart vidit in ex. quodam bibl. Monac. v. Aretini Beyträge Vol. V. p.* 535). *Sequuntur 15 ff.*: LOCORVM AC MIRABILIVM MVNDI DESCRIPTIO. —— 60 num. et 14 non num. *ff.*, 46 tabulae geographicae ligno in-

cisae, et 15 *ff.* Versio latina est Iacobi Angeli, sed ad codicem mstum graecum emendata. Bibl. sen. Lips.

1514, f. In hoc opere haec cōtinentur || Noua translatio primi libri geographiae Cl. Ptolomaei: quae quidem translatio verbum: habet e verbo fideliter expressum: Ioanne Vernero Nurenbergeñ interprete. — In eundem primum librum geographiae Cl. Ptholomaei: argumēta. paraphrases, quibus idem liber per sententias: ac summatim explicatur: & annotationes eiusdem Ioannis Verneri. — Libellus de quatuor terrarum orbis in plano figurationibus ab eodem Ioanne Vernero nouissime compertis & enarratis. — Ex fine septimi libri eiusdem geographiae Cl. Ptolomaei super plana terrarum orbis descriptione a priscis instituta geographis. Locus quidā. noua trāslatione. paraphrasi: & annotationibus explicatus: quem recentium geographorum: vt ipsorum id pace dicam, nemo hucusq; sane ac medullitus intellexit. — De his quae geographiae debent adesse: Georgii Amirucii Constantinopolitani opusculum. — In idem Georgii Amirucii opusculum Ioannis Verneri Appendices. — Ioannis de Regiomonte epistola ad Reuerendissimū patrē & dominū Bessarionem Cardinalem Nicenum ac Constantinopolitanū patriarcham de compositione & vsu cuiusdā meteoroscopii. — Caesarea cautum est sanctione: ne quisquam hoc opus infra sexaginta annos: praeter manifestum opificis consensum imprimat aut distrahat sub graui mulcta: in Imperialibus his litteris expressa. *In fine f. ult. a:* Explicit geographicus hic liber: per ipsius compositorem: atq; per Conradem Heinfogel artium & philosophiae magistrum: diuiq: Maximiliani Imperatoris Capellanum. Et haud mediocrem mathematicū fideliter emendatus recognitusq;. Necnon a Ioanne Stuchs Nurenbergae impressus. Anno domini nostri Iesu christi. Millesimo quingentesimo decimo quarto pridie nonas Nouembris phebe ad Iouis contubernium defluente. —— 68 non num. *ff.* Bibl. sen. Lips.

1520, f. Ptolemaeus auctus restitutus emaculatus, cum tabulis veteribus et novis (*opera Georgii Ubelii*). *In fine libri octavi:* Ioannes Scotus Argentorati literis excepit MDXX. —— Haec editio habet XLVII tabulas geographicas, ligno incisas. *Bernhartus* in *Aretini* Beyträge Vol. V. p. 535 adnotavit, in bibl. Monac. esse duo exemplaria, quorum unum habet titulum rubro impressum, alterum autem nigro impressum.

1522, f. CLAVDII PTOLEMAEI Cosmographia latine. — Typis et impensis propriis Ioannis Grieningeri cum neotoricorum perlustrationibus. Adornavit hanc editionem Laurentius Phrisius, Artis Apollineae Doctor et Mathematicarum artium Clientulus: in lucem iussit prodire Io. Grieninger — qui opus insigne aereis notulis excepit, laudabilique fine perfecit XII. die Marcii Anno MDXXII. —— *Panzer* in Annal. typogr. Vol. VI. p. 98. no. 611 dicit: „cum tabulis XXVII antiquioribus et XX recentioribus." *Ebertus* no. 18229 indicat 49 tabulas geographicas. Deinde adnotat *ib.* haec: „Extàt in hac editione perrara ad tertiam Africae mappam iam famosus iste de Palaestina locus, qui Serveto postea tanquam atrox crimen imputabatur. Cf. *Moshemii* Vers. einer Ketzergeschichte p. 260 sqq." Antea iam *Goetzius* in libro suo: Merkwürdigkeiten der Dresdner Bibl. Vol. I. p. 316 sq. hanc editionem accurate, inprimis ad illum locum spectans, describit.

1525, f. Clavdii Ptolemaei Geographicae enarrationis Libri octo Bilibaldo Pirckeymero interprete. Annotationes Ioannis de Regio Monte in errores commissos a Iac. Angelo in translatione sua. Argentoragi (?) Iohannes Grieningerus communibus Iohannis Koberger impensis excudebat Anno a Christi Nativitate. M.DXXV. Tertio Kal' Apriles. —— 82 num. et 14 non num. *ff.* cum 50 tabulis geographicis, ligno incisis. In bibl. Dresd. reg. nunc adservatur huius editionis exemplar, cuius oris vetus manus additamenta adscripsit, quae sunt eadem, ac in Serveti editione postea apparent. Ceterum adnotandum est, quod etiam in hac editione ille famosus locus legitur, quod refert *Kneschke* in libro suo: Geschichte und Merkwürdigkeiten der Rathsbibliothek in Zittau. (Zittau 1811, 8) p. 50 sq.

1535, f. mai. CLAUDII PTOLEMAEI *Alexandrini* Geographicae Enarrationis Libri octo. Ex Bilibaldi Pirckheymeri tralatione, sed ad Graeca & prisca exemplaria a Michaële Villanovano iam primum recogniti. Adiecta insuper ab eodem scholia, quibus exoleta urbium nomina ad nostri seculi morem exponuntur. Quinquaginta illae quoque cum veterum tum recentium tabulae adnectuntur, variisque incolentium ritus et mo-

res explicantur. Lugduni ex officina Melchioris & Gasparis Trechsel fratrum MDXXXV. —— 149 pp. et 1 *f.*, 38 *ff.* index et 50 tabulae geographicae ligno incisae. Haec est rara et famosa editio, quam *Servetus* sub nomine *Villanovii* curavit, siique persecutionem et condemnationem excitavit. Conf. etiam *Vogtii* Catalogum libror. rar. p. 700 sqq. *Artigny* Mémoires T. II. p. 63 sqq. *Willii* Nürnbergergelehrtenlexic. T. IV. p. 193. Extrait d'une lettre de M. des Maizeaux à M. de la Motte sur l'accusation intentée à Servet au sujet de son édition de la géographie de Ptolémée inserta Bibliotheque raisonnée T. III. p. 172 sqq. *I. Matth. Pastorii* Collatio editionis Argentin. (MDXXV.) cum illa, cuius Mich. Servetus auctor est, inserta ephem. inscr. Hamburger vermischte Bibl. P. II. p. 835 sqq. et Noris miscellaneis Lips. P. X. p. 274 sqq. legitur.

1540, 8. CL. PTOLEMAEI ALEXANDRINI PHILOSOPHI ET MATHEMAtici praestantissimi libri VIII. de Geographia e Graeco denuo traducti Nominibus Graecis è regione appositis, atq; in indicem quam locupletissimum redactis nunquam antea uisa commoditate simili: IO. NOVIOMAGI opera. Nunc primum in lucem editi. COLONIAE Excudebat IOANNES Ruremundanus Anno M.D.XL. Mense Martio. —— 4 *ff.* praefixa, 386 pp., 49 *ff.* Index. In mea collectione librorum est haec editio.

1540, f. GEOGRAPHIA VNIVERSALIS, VETVS ET NOVA, COMPLECTENS CLAVDII PTOLEMAEI ALEXANDRINI ENARRATIONIS LIBROS VIII. — Quorum primus noua translatione *etc.* (*v.* infra 1542). BASILEAE APVD HENRICVM PETRVM MENSE MARTIO ANNO M.D.XL. *In fine p.* 195: BASILEAE APVD HENRICVM PETRVM Mense Martio AN. M.D.XL. —— Bibl. sen. Lips.

1541, f. Cl. Ptolemaei Geographicae Enarrationis libri octo *etc.* (*ut a.* 1535) a Michaele Villanovo secundo recogniti. — Caspar Trechsel excudebat Viennae MDXLI. Prostant Lugduni apud Hugonem à Porta. —— 149 pp., et 48 *ff.* cum *sign.* a — h, et 50 tabulae geogr. ligno incisae. Haec est editio secunda, quam *Servetus* ipse curavit. Partim est aucta, partim autem decurtata.

1542, f. GEOGRAPHIA VNIVERSALIS, VETVS ET NOVA, COMPLECTENS CLAVDII PTOLEMAEI ALEXANDRINI ENARRATIONIS LIBROS VIII. Quorum primus noua translatione Pirckheimheri et accessione commentarioli illustrior quam hactenus fuerit, redditus est. — Reliqui cum graeco & alijs uetustis exēplaribus collati, in infinitis ferè locis castigatiores facti sunt. — Addita sunt insuper Scholia, quibus exoleta urbium, montium, fluuiorumq; nomina ad nostri seculi morem exponuntur. — Succedunt tabulae Ptolemaicae, opera Sebastiani Munsteri nouo paratae modo. — His adiectae sunt plurimae nouae tabulae, modernā orbis faciem literis & pictura explicantes, inter quas quaedam antehac Ptolemaeo non fuerunt additae. — Vltimo annexum est compendium geographicae descriptionis, in quo varij gentium & regionum ritus & mores explicantur. — Praefixus est quoq; uniuerso operi index memorabiliū populorum, ciuitatum, fluuiorum, montium, terrarum, lacuum &c. BASILEAE APVD HENRICVM PETRVM. *In fine p.* 195: BASILEAE APVD HENRICVM PETRVM MENSE MARTIO, AN. M.D.XLII. —— *V.* 1540 et 1545.

1545, f. — Basileae per Henricvm Petrvm An. MDXLV. mense Augusto. —— *V.* 1542 et 1552.

1552, f. Geographiae Claudii Ptolemaei Alexandrini, Philosophi ac Mathematici praestantissimi, Libri VIII. partim a Bilibaldo Pirckheymero translati ac commentario illustrati, partim etiam Graecorum antiquissimorum exemplariorum collatione emendati, atque in integrum restituti. His accesserunt Scholia, quibus exoleta locorum omnium nomina in Ptolemaei libris ad nostri seculi morem exponuntur. Indices duo, hactenus a multis desiderati, quorum adminiculo, veterum simul ac recentiorum locorum (utpote regionum, marium, insularum, promontorium, fluminorum (?), urbium &c.) situs facillima ratione in tabulis depictis deprehenduntur, Conradi Lycosthenis Rubeaquensis opera adjecti. Quibus praefixa est epistola, in qua de utilitate tabularum Geographicarum, ac duplicis indicis usu late disseritur. Tabulae novae, quae hactenus in nulla Ptolemaica editione visae sunt, per Sebast. Munsterum. Geographicae descriptionis compendium, in quo varii gentium ac regionum ritus, mores atque consuetudines per eundem explicantur. Basileae, ex

Officina Henrichi Petri, Mense Martio, anno MDLII. —— *Goetzii* Merkwürdigk. der Dresd Bibl Vol. I. p. 318.

1562, 4. GEOGRAPHIA CL. PTOLEMAEI ALEXANDRINI Olim a Bilibaldo Pirkheimero trãslata, ut nunc multis codicibus graecis collata, pluribusque in locis ad pristinam ueritatem redacta a Iosepho Moletio mathematico. *Addita sunt in primum, & septimum librum amplissima eiusdem commentaria, quibus omnia, quae ad Geographiam attinent, & quae praetermissa sunt a Ptolemaeo declarantur: atque nominibus antiquis regionum, ciuitatum, oppidorum, montium, syluarum, fluuiorum, lacuum, caeterorumque locorum, apposita sunt recentiora. Adsunt LXIIII. Tabulae XXVII. nempe antiquae, & reliquae nouae, quae totam continent terram, nostra, ac Ptolemaei aetate cognitam, Typisque aeneis excussae. Indices rerum quae tractantur copiosissimi.* CVM PRIVILEGIIS. *Infra insigne typogr. Deinde:* VENETIIS, APVD VINCENTIVM VALGRISIVM. MDLXII. —— Bibl. sen. Lips.

1584, f. CL. PTOLEMAEI Geographiae libri VIII, recogniti jam et diligenter emendati, cum tabulis geographicis ad mentem Auctoris restitutis et emendatis, per Gerardum Mercatorem. Coloniae Agrippinae typis Godefridi Kempensis. Anno Virginei Partus MDLXXXIV. —— Haec editio habet XXVII tabulas geographicas.

1597, 4. Geographiae Universae tum veteris, tum novae absolutissimum opus, duobus voluminibus distinctum, in quorum priore habentur Cl. Ptolemaei Pelusiensis Geographicae enarrationis Libri octo commentariis illustrati a Ioanne Antonio Mangino. — In secundo volumine insunt Cl. Ptolemaei antiquae orbis Tabulae XXVII. ... Et Tabulae XXXVII recentiores: unacum ipsarum tabularum copiosissimis expositionibus. — Auctore Io. Ant. Magino Patavino. — Anno MDXCVII. in celeberrima Agrippinensium Colonia excudebat Petrus Keschedt. —— Tabulae geographicae sunt aeri incisae. Haec editio prodiit antea *Venetiis* MDXCVI. 4. *Bernhartus* in *Aretini* Beyträge Vol. V. p. 539 adnotat, bibl. reg. Monac. habere tria huius editionis exemplaria, sed unum eorum diversum esse ab aliis, cum in fine registri Partis II. habeat hanc notitiam: ARNHEMII, APUD IOANNEM IANSSONIUM BIBLIOPOLAM ANNO MDXCVII. Hoc exemplar continet etiam unam tabulam geogr. plus quam cetera, quae inscripta est: Orbis Terrae Compendiosa descriptio ex ea, quam ex magna Universali Mercatoris Rumoldus Mercator fieri curabat in hanc commodiorem formam a Hieron. Porro redactus. *Ebertus* dicit no. 18236 repetitionem huius versionis editam esse *Argent. MDCVIII.* 4., et *Arnhemiae, Jansson.* MDCXVII. 4.

2) Almagestum.

aa) *Integer liber.*

1515, f. Almagestū CL. Ptolemei || Pheludiensis Alexandrini Astronomoȝ principis: || Opus ingens ac nobile omnes Celorū mo- || tus continens. Felicibus Astris eat in || luceȝ: Ductu Petri Liechtenstein || Coloniēsis Germani. Anno || Uirginei Partus. 1515. || Die. 10. Ja. Uenetijs || ex officina eius- || dem litteraria. || ⁂ || Cum priuilegio. —— Hic perrarus liber, figuris xylogr. ornatus, char. goth. impressus est. Bibl. acad. Lips. Aliae editiones a. 1513 et 1525 *Venet.* sunt errores typothetarum. Ceterum haec versio est ex arabico sermone facta.

1528, f. CLAVDII PTOLEMAEI (*rubro impr.*) PHELVDIENSIS ALEXANDRINI || ALMAGESTVM SEV MAGNAE CONSTRVCTIONIS || MATHEMATICAE OPVS PLANE DIVINVM || LATINA DONATVM LINGVA || AB GEORGIO TRAPEZVNTIO VSQVEQVAQ. || DOCTISSIMO. PER LVCAM GAVRICVM NEAPOLIT. DIVINAE || MATHESEOS PROFESSOREM EGREGIVM || IN ALMA VRBE VENETA ORBIS REGINA || RECOGNITVM || ANNO SALVTIS MDXXVIII LABENTE. *Infra insigne typogr. rubro impressum, estque lilia Iuntarum et inscriptum.* .L. .A. *Infra legitur:* Nequispiam alius Calcographus, Venetiis aut usquā locorum || Venetae ditionis impune Almagestvm hunc imprimat per De- || cennium, Senatus Veneti Decreto cautum est. *In fine f.* 143 *b:* Claudii Ptolemaei Alexandrini Magna sinthesis, || Per L. Gauricum Neapolit. exacte recognita || In Vrbe Veneta Vrbium & Orbis Regina || & calcographica Luceantonii Iūta officina || Aere proprio, ac Typis excussa, || horoscopante Iouia stella || In calce febru. Ad calcē || redacta ē, Anno chrī || 1528. labēte q, fluxit || ab Adamo annus || secundum || Hebreos *etc.* REGISTRVM || A a b c d e f g h i k l m n o p q r ſ || Omnes sunt quaterni prae-

ter A qui est ternus. —— 6 *ff.* praefixa, 143 num. *ff.* In epistola Gaurici ad Iuvenem legitur: „Georgius Trapezūtius magnū hunc Astronomum Ferdinando Regi Aragonū Serenissimo dicatum e Graeca in latinā transtulit linguā, quem Laurentius Bartolinus Abbas ... e Vaticano exēplari propriis sumptibus trāscribendū curauit.“ Bibl. acad. et sen. Lips.

bb) *Delectus.*

1537, f. Cl. Ptolomaei Pheludiensis Alexandrini Philosophi et Mathematici excellentissimi Phaenomena Stellarum MXXII fixarum ad hanc aetatem reducta atque seorsum in studiosorum gratiam nunc primum edita, Interprete Georgio Trapezuntio. Adiecta est Isagoge Ioannis Noviomagi ad stellarum inerrantium longitudines ac latitudines, cui etiam accessere Imagines Sphaerae barbaricae duodequinquaginta Alberti Dureri. Colon. Agrip. —— Continentur hoc libro Almagesti liber VII. et VIII vi cap. I. II. III. ex Georgii Trapezuntii versione latina.

1556, 4. Ptolemaei Almagesti liber I. et II. Latine. Paris.

1588, 4. Ptolemaei liber primus magnae Constructionis, latine, ex interpretatione I. Bapt. Portae. Neapoli.

1605, 4. Ptolemaei liber secundus magnae constructionis, latine ex interpretatione I. Bapt. Portae et cum commentariis Theonis. Neapoli MDCV.

cc) *Epitome.*

1496, f. *F.* 1 *a*: EPYTOMA IOAÑIS DE MŌTE REGIO IN ALMAGESTŪ PTOLOMEI. *F.* 2 *a*: Epistola Joannis de Monteregio ad Bessarionem Cardinalem, cuius hortatu Georgius Purbachius opus hoc incepit, Joan. de Monteregio perfecit: Carmen ad lectorem. *F.* 3 *b*: Globus coelestis. *F.* 4 *a* *Opus ipsum incipit.* *F.* 107 *b*: Explicit Magne Compositionis Astronomicon Epitoma Johannis de Regio monte. Impensis non minimis: curaqȝ ꝛ emendationę non mediocri virorum prestantiū Casparis Grossch: ꝛ Stephani Roemer. Opera quoqȝ ꝛ arte impressionis mirifica viri solertis Johannis hāman de Landoia: dictus hertzog: felicibus astris expletum. Anno a prima rerum etherearū circuitione. 8480. Sole in parte sextadecima virginis gradiente. In hemispherio Ueneto. Anno salutis. 1496. currente: Pridie Caleū. Septembris Uenetijs. Maximiliano Romanorum rege primo Faustissime imperante. *Infra insigne typogr.* —— 107 *ff.* et 1 vac. *f.* Char. goth., cum *sign.* a — p. Litterae initiales ligno incisae sunt.

1543, f. Epitome Almagesti Ptolemaei, per Georgium Purbachium, cum praefatione Hieronymi Gemusaei. Basil.

1550, f. Ioannis Regiomontani Epitome Ptolemaei Almagesti, cura Erasmi Flockii. Norimbergae MDL.

3) Planisphaerium.

1508, f. —— *V.* supra II. A. 1).

1536, 4. Sphaerae atqve Astrorvm coelestium ratio, natura, & motus: ad totius mundi fabricationis cognitionem fundamenta. *Pag. aversa libelli qui hoc in libro continentur, sunt indicati*: Iacobus Zieglerus Landavus de solidae sphaerae constructione. — Proclus Diadochus Lycius de Sphaera, sive globo coelesti. *Graece et Latine*, interprete Th. Linacro, et Scholiis eiusdem Ziegleri explicatus. — De canonica per Sphaeram operatione, auctore eodem Zieglero. — Hemicyclium Berosi, ex Ziegleri versione. — Aratus Solensis de Siderum natura & motu, simul in eundem cum commentariis Theonis Alexandrini Philosophi. *Graece.* — Planisphaerium Claudii Ptolemaei (*Latine ex versione Rudolphi Brughensis*) & *Jordani*. Basileae apud Ioannem Valderum Anno M. D. XXXVI.

1544, f. Ptolemaei Planisphaerium, translatus ex Arabico sermone Maslemi, in latinum per Rudolphum Brugensem. Tolosae.

1558, 4. Ptolemaei Planisphaerivm. — Iordani Planisphaerivm. — Federici Commandini Vrbinatis in Ptolemaei Planisphaerivm Commentarivs. In quo uniuersa Scenographices ratio quambreuissime traditur, ac demonstrationibus confirmatur. — Venetiis Aldvs. M. D. LVIII. —— 4 non num. *ff.* praefixa, quorum ultimum vacat 37 *ff.*, et 1 cum insigni Aldi typogr. *Commandini* commentarius singularem titulum habet, atque 28 *ff.* implet.

4) Syntaxis mathematica.

1484, 4. Liber Quadripartiti Ptolomaei id est quattuor tractatuum: in radicanti discretione per stellas de futuris et in hoc mundo constructionis et destru-

ctionis contingentibus cuius in primo tractatu sunt 24. capitula. incipit. *Haec in libri fronte f.* 2 *a. F.* 16: Figura celi generalis magisterii astrologie. *In fine*: Liber Ptholomei quattuor tractatuum: cum centiloquio eiusdem Ptholomei: et commento Haly: feliciter finit. Impressum in Uenetiis per Erhardum ratdolt de Augusta. Die 15. mensis Januarii. 1484. —— Char. goth.

1493, f. Liber quadripartiti Ptholomei. — || Centiloquium eiusdem. — || Centiloquium hermetis. — || Eiusdem de stellis beibenijs. — || Centiloquium bethem. ꝛ de horis planetaꝝ. — || Eiusdē de significatione triplicitatum ortus. — || Centuꝫ quiuquaginta ꝑpones Almansoris. — || Zabel de interrogationibus. — || Eiusdem de electionibus. — || Eiusdeꝫ de tēpoꝝ significationibꝰ in iudicijs. — || Messaballach de receptionibus planetaruꝫ. — || Eiusdem de interrogationibus. — || Epistola eiusdē cū duodecim capitulis. — Eiusdem de reuolutionibus annoꝝ mundi. *In fine p.* 152 *a*: Uenetijs per Bonetum locatelluꝫ: impensis nobilis viri || Octauiani scoti ciuis Modoetiensis. — || M.CCCC.LXXXXIII. iꝫ. Kalendas Jauarias. — || Registrum. — || A B C D E F G H J K L M N O P Q R S T || Ex quibus B est quinternus: T vero ternus: reliqui autē || quaterni. *Infra insigne typogr. est.* —— 2 non num. *ff.* praefixa, 152 num. *ff.* Bibl. sen. et acad. Lips.

1519, f. Quadripartitum Ptolemaei. — Centiloquium eiusdem. — Centiloquium Hermetis. — Centiloquium Bethen *etc.* Venetiis sumtibus haeredum Coctaviani Scoti et Sociorum MDXIX. —— Editionis a. 1493 repetitio esse dicitur.

1548, 4. Cl. Ptolemaei Pelusiensis Mathematici Operis quadripartiti, in Latinum Sermonem Traductio: Adiectis libris posterioribus, Antonio Gogava Graviens. interprete. Ad Clarissimum Principem Maximilianum Comitem Burens. Item, de Sectione Conica, Orthogona, quae parabola dicitur: Deq; Speculo Vstorio, Libelli duo, hactenus desiderati: restituti ab Antonio Gogava Graviensi. Cum praefatione *D.* Gemmae Frisii, Medici & Mathematici clariss. Louanii. —— Conf. de hac editione *Scheibelii* Einleitung zur mathematischen Bücherkunde. P. IX. p. 269 sq. Rep. 1610 et 1658.

1551, f. Claudii Ptolemaei Pheludiensis Alexandrini *ἀποιελεσμιιων* quod Quadripartitum vocant, Libri IIII. De inerrantium stellarum significationibus, Lib. I. Centiloquium ejusdem. Ex Arabibus et Chaldaeis. —— Cum Iulii Firmici Materni Iunioris Astronomicω Libris VIII. Basileae per Ioan. Hervagium.

1610, 12. — latine, Antonio Gogava interprete. Pragae. —— *V.* 1548 et 1658.

1658, 12. — latine ex Ant. Gogavae interpretatione. Patavii. —— *V.* 1610.

5) De Analemmate.

1562, 4. CLAVDII PTOLEMAEI LIBER DE ANALEMMATE, A Federico Commandino Vrbinate instauratus, & commentariis illustratus, Qui nunc primum eius opera è tenebris in lucem prodit. Eiusdem Federici Commandini liber de Horologiorum descriptione. *Infra Aldi insigne typogr.* ROMAE, M. D. LXII. Apud Paulum Manutium Aldi F. —— 4 *ff.* praefixa, 93 num. *ff.*, 3 *ff.* index et errata, et 1 vac. *f.* Bibl. sen. Lips.

6) Aphorismi astrologici.

1483, — 1493, — 1519, — 1551, f. —— *V.* 4).

1519, 4. Centvm Ptolemaei Sententiae ad Syrvm fratrem à Pontano è graeco in latinvm tralatae, atqve expositae. Eivsdem Pontani libri XIIII. de Reb. coelestibvs. Liber etiam de Lvna imperfectvs. *In fine*: Venetiis in aedibvs Aldi et Andreae Soceri, Mense Septembri M. D. XIX. —— 301 num. *ff.*, 19 non num. *ff.* Hic liber efficit volumen II. et III. *Pontani* Operum.

1540, 4. Claudii Ptolemaei centum Sententiae, interprete Georgio Trapezuntio. Lucae Gauricii oratio de inuentione, utilitate et laudibus Astronomiae. Romae per Valerium Doricum et Ludouicum fratres Brixianos. MDXL. —— Conf. Baumgartenii Nachricht von einer Hallischen Bibliothek. Vol. X. p. 400 sq.

1544, 8. Ptolemaei Centum Aphorismi, cum Commentario Georgii Trapezuntii. Eiusdem de Antisciis, et cur Astrologorum iudicia fallant. Additus est Ioh. Pontani Dialogus, quatenus credendum sit Astrologiae. Coloniae excudebat Iohannes Gymnicus MDXLIV.

7) De inerrantibus stellis.

1516, 8. CLA. PTOLEMAEI INERRANTIVM STELLARVM significationes per Nicolaum Leonicum è graeco trans-

latae. XII. Romanorum menses in ueteribus monimentis Romae reperti. Sex priorum mensium digestio ex sex Ouidij Fastorum libris excerpta. P. OVIDII NASONIS FASTORVM LIB. VI. TRISTIVM LIB. V. DE PONTO LIB. III. In Ibin Ad Liviam. — VENETIIS IN AEDIBVS ALDI ET ANDREAE SOCERI, MENSE IANVARIO. M.D.XVI. —— 21 in infima ora num. *ff.* et 1 vac. *f.*, 227 num. *ff.*, 1 *f.* contin. registrum et subscriptionem, et pag. aversa Aldi insigne typogr. Haec secunda Ovidii libellorum editio primae praestat diligenter emendato textu.

1630, — (*nov. tit.*) 1703, f. — latine ex Nicolai Leoniceni versione. —— In *Petavii* Uranologio. p. 92 sqq.

8) Harmonica.

1562, 4. Cl. Ptolomaei Harmonicorum, seu de Musica lib. III. Latine, interprete Ant. Gogauino. —— Cum Aristoxeni Harmonicis. *V.* ib. II.

B. germanicarum.

Almagesti delectus.

1545, f. ASTRONOMIA. Teutsch Astronomei. von der Art, eygenschafften, vnd wirkung der XII Zeychen des Himels. Der XII Planeten. Der XXXVI himelischen Bildern vnd jren Sternen. Von den Spheren des Himels. Bedeutung der finsternus Sonn vnd Mon. Gestalt vnd bedeutung der Cometen. Verenderung des luffts, nach art der Planeten vnd Zeychen. Aspect vnd anblick der XII Planeten. Exaltation vnd erhöhung eynes Planeten vber den andern etc. Ausz den alten hochgelerten der kunst Astronomei gezogen, vñ in eyn Kurtzen summ gestellt, yetzt new in truck verfertiget. — Jtem C. PTOLOMEI. Von Vffgang vnd Nidergang bedeutung vnd wirckung (in verenderung des Luffts durchs gantze Jar alle tag) der himlischer bilder vnd jrer sternen verteutscht. — Mit Keyserlicher Freiheyt nit nach zu trucken. — Getruckt zu Franckforth am Mayn, bei Cyriaco Jacob zum Barth, am XXII tag May Anno M.D.XLV. —— Bibl. Guelpherb. duo huius libri exemplaria habet.

1795, 8. Claudius Ptolemäus Astronomi zu Alexandrien im zweyten Jahrhundert, Beobachtungen und Beschreibung der Gestirne und der Bewegung der himmlischen Sphäre. Mit Erläuterungen, Vergleichungen der neuern Beobachtungen, und einem stereographischen Entwurfe der beiden Halbkugeln des gestirnten Himmels für die Zeit des Ptolemäus, von J. E. Bode. Berlin u. Stettin, Nicolai. —— 260 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Germanice verso hoc libro continentur Ptolemaei Almagesti lib. VII. capp. IV. priora. Caput primum vertebat *Fischer*, prof. math. Berolin., reliqua editor ipse ex gallica *Montignotii* versione, et quidem libere. Conf. ephem. litter. univ. 1795. no. 213. p. 265 sqq. Götting. gel. Anz. 1795. II. p. 1033 sqq.

C. gallicarum.

1787, 4. État des étoiles fixes au second siecle, par Claude Ptolemée, comparé à la position des mêmes étoiles en 1786, Avec le texte grec & la traduction françoise; Par M. l'Abbé Montignot, Chanoine de Toul, de la Société royale des Sciences & Belles-Lettres de Nancy. A Strasbourg, à la librairie académique. 1787. Avec priuilége du roi. —— 1 *f.* titulus, 192 pp. et duae tabulae sphaericae, et 1 *f.* Errata. Hoc libro continentur oratio graeca versioque gallica Syntaxis mathematicae libri VII. capp. IV. priorum, et quidem p. 1—43, et: Ἔκθεσις κανονική, graece et gallice, p. 44—155. Pag. 157 sqq. exhibetur: État des étoiles fixes du catalogue de Ptolemée; pour l'année 1786.

D. italicarum.

1) Geographia.

α) Sine a. notitia.

—, f. Geographia di Francesco Berlinghieri Fiorentino in terza rima et lingua toscana distincta con le sue tavole in varii siti & provincie secondo la Geographia & distinctione dele tavole di Ptolomeo. *In fine:* Impresso in firenze per Nicolo Todescho & emendato con somma diligentia dallo auctore. —— *Berlinghieri* hunc librum e Ptolemaei geographia, prorsus fere servatis eiusdem librorum et capitum distinctionibus, deprompsit, quod nonnullos doctos viros fefellit. Qua re etiam hunc librum hic commemoravi.

β) Cum a. notitia.

1548, 8. Ptolomeo. La Geografia di Claudio Ptolomeo Alessandrino, Con alcuni comenti & aggiunte fatte da Se-

bastiano munstero Alamanno, Con le tavole non solamente antiche & moderne solite di stamparsi, ma altre nuove aggiuntevi di Messer Jacopo Gastaldo Piamontese cosmographo, ridotta in volgare Italiano da M. Pietro Andrea Mattiolo Senese Medico Eccellentissimo. Con l'aggiunta d'infiniti nomi moderni, di Città, Provincie, Castella, & altri luoghi fatta con grandissima diligenza da esso Meser Jacopo Gastaldo, il che in nessun altro Ptolomeo si ritrova. Opera veramente non meno utile che necessaria. In Venetia, per Gioan Baptista Pedrezano. Co'l privilegio dell' Illustriss. Senato Veneto per anni. x. M.D.XLVIII. *In fine*: In Venetia, ad Instantia di messer Giovambattista Pedrozano libraro al segno della Torre a pie del ponte di Rialto. Stampato per Nicolo Bascarini nel Anno del Signore. 1547. del mese di Ottobre. —— Unicuique libro praemissa est capitulum tabula, itemque eos sequuntur Annotationes. Adiectae sunt in Ptolemaei geographiae fine LIX tabulae geographicae, quas excipit tabula nominum *etc.*

1561, 4. La Geografia di Claudio Tolomeo Alessandrino, nuovamente tradotta di Greco in Italiano, da Girolamo Ruscelli, Con Espositioni del medesimo, particolari di luogo in luogo, & universali sopra tutto il libro, & sopra tutta la Geografia, ò modo di far la descrittione di tutto il mondo. Et con nuove & bellissime figure in istampe di rame, ove, oltre alle XXVI. antiche di Tolomeo, se ne son' aggiunte XXXVI. altre delle moderne. Con la carta di navicare, & col modo d'intenderla, & d'adoperarla. Aggiuntovi un pieno discorso di M. Gioseppe Moleto Matematico. Nel quale si dichiarano tutti i termini & le regole appartenenti alla Geografia. Et con una nuova & copiosa Tavola di nomi antichi, dichiarati co i nomi moderni, & con molte altre cose utilissime & necessarie, che ciascuno leggendo potrà conoscere. Al Sacratissimo & sempre felicissimo Imperator Ferdinando Primo. Con privilegio dell' Illustrissimo Senato Veneto, & di altri Principi per anni XV. In Venetia, Appresso Vincenzo Valgrisi, M.D.LXI. — Espositioni & Introduttioni universali, di Girolamo Ruscelli sopra tutta la Geografia di Tolomeo. Con XX — XVI. nuove Tavole in istampe di rame, così del mondo conosciuto da gli antichi, come del nuovo. Con la carta da navicare, & con più altre cose intorno alla Cosmografia, così per mare, come per terra. Con privilegio ec. — Discorso universale di M. Gioseppe Moleto Matematico. Al Signor Federigo Morando, Nel quale son raccolti & dichiarati tutti i termini, & tutte le regole appartenenti alla Geografia. Con privilegio *etc.* —— In libri calce, post tabulam nominum provinciarum *etc.* sequuntur 45 *pp.* contin.: Dichiaratione d'alcuni nomi antichi di Provincie, citta *etc.* secondo i nomi moderni così in Italiano, come in altre lingue raccolti & ordinati da Don Antonio Berardesca, Canonico di Nola.

1566, 4. La Geografia *etc.* tradotta da Girolamo Ruscelli, che vi aggiunse Esposizioni. Venezia. *II Voll.* —— Cum tabulis figg.

1574, 4. La Geografia di Claudio Tolomeo Alessandrino, già tradotta di Greco in Italiano da M. Giero. Ruscelli: & hora in questa nuova editione da M. Gio. Malombra ricorretta, & purgata d'infiniti errori: come facilmente nella Prefatione a' Lettori può ciascuno vedere. Con una copiosa Tavola de' Nomi antichi, dichiarati, co' Nomi moderni: dal Malombra riveduta, & ampliata. Et con un discorso di M. Gioseppe Moleto, dove si dichiarano tutti i termini appartenenti alla Geografia. Accresciuto di nuovo del modo di fare i Mappamondi, le Balle, le Tavole di Geografia & di molte figure necessarie. Al Clariss. S.r. Giacomo Contarini. Con Privilegi. In Venetia, appresso Giordano Ziletti. MDLXXIIII. — Espositioni *etc.* (*ut a.* 1561.) In Venetia, appresso Giordano Ziletti. MDLXXIII. — Discorso di M. Gioseppe Moleto Medico, Filosofo, & Matematico eccellentissimo. Nel quale con via facile & brieve, si dichiarano & insegnano tutti i termini, & tutte le regole appartenenti alla Geografia. Di nuovo dal proprio autore ricorretto & accresciuto del modo di far i Mappamondi, le Balle, le Tavole di Geografia; di trovar le differenze delle lunghezze, & delle larghezze, di molte Figure; & di molte, & molte cose necessarie alla perfettione della scienza, che nell' altra mancavano. In Venetia, appresso Giordano Ziletti, al segno della Stella. MDLXXIII.

1597 — 1598, f. Geografia cioe Descrittione universale della terra partita in

due volumini, nel Primo de' quali si contengono gli Otto Libri della Geografia di Cl. Tolomeo, nuovamente con singolare studio rincontrati, & corretti dall' Eccell.^mo Sig. Gio. Ant. Magini Padovano Publico Matematico di Bologna, Con una larghissima & copiosissima espositione del medesimo sopra 'l Primo de' detti Libri d'intorno a' precetti & alle regole della Geografia. Nel Secondo vi sono poste XXVII. Tavole Antiche di Tolomeo, & XXXVII. altre Moderne, tutte reviste & in alcuni luoghi accresciute & illustrate da ricchissimi Commentarij di detto Sig. Magini, Liquali non pur di minuto rappresentano siti, qualità, divisioni, monti, fiumi, porti, città, castella di tutte le parti & Provincie del Mondo co' loro nomi Antichi & Moderni: ma pienissimamente informano della natura, de' costumi, delle signorie, delle ragioni de' governi, & interamente dello stato di tutte le nationi dell' universo, così ne' tempi passati, come ne' presenti. Opera utilissima & specialmente necessaria allo studio dell' Historie, dal Latino nell' Italiano tradotta dal R. D. Leonardo Cernoti Vinitiano Canonico di S. Salvadore. Con due Indici copiosissimi. Con licenza de' Superiori e Privilegi. In Venetia, M. D. XCVIII. appresso Gio. Battista & Giorgio Galignani fratelli. — La Seconda Parte della Geografia di Cl. Tolomeo, la quale, oltra l'Antiche Tavole d'esso Tolomeo, contiene le Moderne ancora, che mostrano la faccia di tutta la Terra, infino à questa nostra età conosciuta, intagliate in rame da Girolamo Porro. Insieme con le loro copiosissime espositioni fatte dall' Eccellentiss. Sig. Gio. Ant. Magini Padovano Lettore delle Matematiche nel publico Studio di Bologna. Tradotte *etc.* M. D. XCVII. *etc.*

1598, 4. Geografia di Claudio Tolomeo Alessandrino, tradotta di Greco nell' Idioma Volgare Italiano da Girolamo Ruscelli, & hora nuovamente ampliata da Gioseffo Rosaccio, con varie Annotationi, & Espositioni, & Tavole di Rame, che nelli stampati altre volte non erano, havendo etiandio poste à i lor luoghi le Tavole vecchie, che prima confusamente giacevano, Et una Geografia universale del medesimo, separata da quella di Tolomeo; nella quale secondo il parere de' piu Moderni Geografi, fedelmente sono poste le Provincie, Regni, Città, Castelli, Monti, Fiumi, Laghi, Porti, Golfi, Isole, Penisole, Popoli, Leggi, Riti, & Costumi di ciascuna Città. Et una breve Descrittione di tutta la Terra, distinta in quattro Libri. Nel Primo de' quali si tratta dell' Europa; nel Secondo dell' Africa, nel Terzo dell' Asia, nel Quarto dell' America. Con due Indici Copiosissimi di tutto quello, che di notabile si contiene nell' Opera. Con licentia & privilegio. In Venetia, MDXCVIII. Appresso gli Heredi di Melchior Sessa. — Espositioni & Introduttioni universali di Girolamo Ruscelli sopra la Geografia di Claudio Tolomeo Alessandrino. In Venetia, MDXCVIII. *etc.*

1599, 4. Geografia *etc.* (*ut a.* 1598). In Venetia, MDXCIX. Appresso gli Heredi di Melchior Sessa. — Espositioni *etc.* (*ut a.* 1598) MDXCVIII. *etc.* —— Haec est eadem editio quae a. 1598 prodiit; tantum titulus est mutatus.

1621, f. Geografia *etc.* (*ut a.* 1597 sq.) Con due Indici copiosissimi. Nuovamente corretto & accresciuto. Con licenza de' Superiori & Privilegi. In Padova, M. DC. XXI. appresso Paolo, & Francesco Gaglignani, fratelli — La Seconda Parte *etc.* M. DC. XX.

2) Planisphaerium.

1572, 4. Trattato della Descrittione della sfera celeste in piano di Cl. Tolomeo Alessandrino dal Sig. Hercole Bottrigaro tradotto in parlare Italiano, & molti luochi di quello corrotti, & oscuri, & difficili alla sua integritade ridotti e dichiarati. Aggiuntovi ancho la ragionevole confirmatione di alcune demonstrationi, & operationi, & nel fine tutte l'occorrenti operationi numerali secondo il puro, & vero senso delle proprie parole dell' Autore, postovi non solo per intiero ammaestramento di quelle: ma à giustificatione de i numeri variati d'essa tradottione. CIↃDLXXII. *In fine:* Con licenza de' Superiori. In Bologna per Alessandrino Benaccio MDLXXII. —— Quia textus graecus interiit, haec versio italica ex latina facta est.

E. anglicarum.

1) Geographia.

1570, 4. The bounding of Greecelande according to Ptolomeus, englished out of the Greeke, by Thomas Wylson.

—— *V.* eius versionem: The three Orations of Demosthenes *etc.* London, by Henry Denham.

1732, f. The Geography of Ptolemy, so far as it relates to Britain, in Greek and English, with Observations, by John Horsley. —— *V.* eius librum: Britannia Romana, or the Roman Antiquities of Britain. (London, printed for John Osborn and Tho. Longman.) Book III. chap. I.

2) Syntaxis mathematica.

α) *Sine a. notitia.*

—, 12. Here begynneth the compost of Ptholomeus prynce of astronomye: translated out of Frenche into Englyshe, for them that wolde haue knowledge of the compost. Imprinted [*London*] by me Robert Wyer dwellynge at the sygne of seynt John Euangelist, in seynt Martyns paryshe, in the Duke of Suffolkes Rents besyde Charynge Crosse. Cum priuilegio ad imprimendum solum. —— Aliam editionem inscriptam esse: „The Compost, of Ptholomeus, prynce of Astronomye: Translated out of Frenche into Englysshe. For euery person, that wolde haue knowledge of the Compost." refert *Brüggemann* in View *etc.* p. 347 ex *Herberti* Typogr. Antiquit. Vol. I. p. 375.

—, 12. The compost of Phtolomeus, prince of Astronomye. Very necessarye, vtile, and profytable, for all suche, as desyre the knowledge of the science of astronomye. London, printed by Thomas Colwell.

β) *Cum a. notitia.*

1701, 12. PTOLEMY's Quadripartite, or four Books concerning the Influences of the Stars faithfully rendered into English from Leo Allatius, Library-keeper to the Vatican in Rome and diligently compared with the best of other Greek Copies and Latin Translations. To which is added variety of Notes and Annotations explaining the most difficult and obscure passages in the whole subject. By John Whalley, student in Astrology and Physic. London, printed for John Sprint MDCCI.

F. portugallicarum.

1537, f. *Pedro Nuñes* Tratado da Sphera com a theorica do sol e da lua, e ho primeiro livro da Geographia de Cl. Ptolemeo. Lisboa, Galharde MDXXXVII.

III. *Illustrantia Ptolemaeum scripta.*

TABVLAE GEOGRAPHICAE CL. PTOLEMAEI, ad mentem Auctoris restitutae et emendatae per Gerh. Mercatorem. Colon. Agripp. typis Godofredi Kempensis. MDLXXVIII. f.

A Briefe Desription of vniuersal Mappes and Cardes, and of their vse; and also the use of Phtolemey his Tables. Necessaire for those that delight in reading of Histories, and also for Traueilers by Land or Sea. Newly sed foorth by Tho. Blunduille of Newton Flotman, in the Countie of Norffolke, Gent. London, printed by Roger Ward for Tho. Cadman. 1589, 4.

ORBIS ANTIQVI TABVLAE GEOGRAPHICAE, secundum Claud. Ptolemaeum, cum Indice philologico absolutissimo omnium locorum, montium, fluminum *etc.* in Tabulis occurrentium, situm, nomina recentiora *etc.* lineis per ipsas ductis indicante. Amstelodami apud Wetstenios et Smith. MDCCXXX. f. mai.

A Map of Great Britain according to Ptolemy's Geography; Ptolemy's Geography, so far as it relates to Britain, with a Translation and Commentary, by Robert Henry, D. D. —— *V.* eius: History of Great Britain, from the first invasion of it by the Romans under Julius Caesar, written on a new Plan. The Second edition (London, printed for A. Strahan, and T. Cadell, in the Strand. 1788, 8) *v.* The Appendix to Book I. Numb. I. and II. p. 377—416.

( ) Variae Lectiones ad Claudii Ptolemaei Geographiam ex Cod. MS. Coisliniano. —— In Bibliotheca Coisliniana ed. a Bernardo de Montfaucon. (Paris. MDCCXV. f.) p. 611—768.

( ) Curious account of Ptolemy's regal canon, with explanatory remarks; Observations on Ptolemy's regal Canon. —— *V.* The Gentleman's Magazine. Vol. XXVII. p. 497 sqq. 562 sqq.

( ) A Chronological Essay on Ptolemy's Mode of Computation. —— *V.* librum: Essays, by a Society of Gentlemen, at Exeter, Cadell jun. and Davies. 1796, 8. Essay VII.

( ) An Account of a very scarce Edition of Ptolemy's Geography, published by Michael Servetus in the year 1535. —— *V.* New Memoirs of Literature. Vol. I. p. 26—38.

Gu. *Beaufort:* A new Explanation of a passage in Ptolemy concerning Ireland. —— In: Transactions of the Irish Academy. (Dublin 1792, 4) Class. antiq. no. IV. Cum duabus tabulis geographicis.

I. Bapt. *Bernhart:* Beyträge zur nähern Bestimmung des Druckjahres von der Kosmographie des Ptolemäus mit der Jahrzahl 1462, nebst Untersuchungen über die ersten in Metall gestochenen Landkarten. —— V. *Aretini* Beyträge zur Geschichte u. Litteratur. Vol. V. p. 497 sqq. 609 sqq.

J. Nic. *Buache:* Mémoire sur la géographie de Ptolémée, et particulierement sur sa description de l'interieur de l'Afrique. —— V. Mém. de Paris. A. 1787. Mém. p. 119 sqq. *Buachii* dissertatio germanice versa per *E. A. W. Zimmermannum* legitur in eius: Annalen der geographischen und statistischen Wissenschaften. Jahrg. I. (Braunschw. 1790, 8) P. I. p. 23 sqq.

(Ph. *Buttmann:*) Ueber den Ptolemaeus in der Anthologie und den Klaudius Ptolemaeus. —— V. *Wolfii* et *Buttmanni* Museum der Alterthumswissenschaft. Vol. II. (Berlin 1810, 8) p. 455—506.

Hieronymi *Cardani* Mediolanensis Medici & Philosophi praestantissimi, in CL. PTOLEMAEI PELVSIENSIS IIII de Astrorum Iudicijs, aut, ut uulgò uocant, Quadripartitae Constructionis, libros commentaria, quae non solum Astronomis & Astrologis, sed etiam omnibus philosophiae studiosis plurimum adiumenti adferre poterunt. Nunc primùm in lucem aedita. Praeterea, Eiusdem Hier. Cardani Geniturarum XII, et avditv mirabilia et notatu digna, & ad hanc scientiam recte exercendam obseruatu utilia, exempla. Atque alia multa, quae interrogantibus & electionibus praeclarè seruiunt, uanaq; à ueris recte secernunt. Ac deniq; Eclipseos, quam grauissima pestis subsecuta est, exemplum. BASILEAE. *In fine f. ult.:* EXCVDEBAT BASILEAE HENRICHVS PETRI MENSE MARTIO, ANNO MDLIIII. fol. *Alia editio prodiit sub hoc titulo:* Hieronymi Cardani in CL. PTOLEMAEI de Astrorum Iudiciis, aut (ut vulgo appellant) Quadripartitae Constructionis Lib. IIII. Commentaria, ab Autore postremum castigata, & locupletata. His accesserunt, eiusdem Cardani, de Septem erraticarum Stellarum qualitatibus atq; uiribus liber posthumus, antè non uisus. Geniturarum item XII. ad hanc scientiam recte exercendam observatu utilium, exempla. Item, *Cunradi Dasypodii*, Mathematici Argent. Scholia et Resolutiones seu Tabulae in Lib. IIII. Apotelesmaticos Cl. Ptolemaei: Vna cum Aphorismis eorundem Librorum. Denique breuis explicatio Astronomici Horologii Argentoratensis, ad ueri & exacti temporis inuestigationem exstructi. BASILEAE. *In fine:* BASILEAE, EX OFFICINA HENRICPETRINA, ANNO NOSTRAE SALUTIS RECUPERATAE, CIↃ. IↃ.LXXIIX. MENSE SEPTEMBRI. —— Editio prima complectitur 10 *ff.* praefixa, 513 pp. et 1 *f.* Bibl. acad. Lips.; altera editio 8 *ff.* praefixa, 838 pp. *Dasypodii* libellus desideratur. Alia editio prodiit *Lugd.* 1555, 8. Deinde rec. sunt commentarii inter *Cardani* Opera, edente *C. Sponio*. (Lugd. 1663, f.) Tom. V. p. 93 sqq.

Coussin: Sur l'Optique de Ptolémée. —— *V.* Mém. de l'Instit. royal de France. Acad. des Inscr. T. VI.

Charles *Davy:* An Explanation of the Greek Musical Modes, according to the doctrine of Ptolemy. —— *V.* eius: Letters addressed to a young Gentleman, upon Subjects of Literature. London 1787 — 1789, 8. *II Voll.*

J. G. *Hager:* Ueber Ptolemaeus. —— *V.* eius: Geographischer Büchersaal. Vol. II. P. IV. V.

A. H. L. *Heeren:* De fontibus Geographicorum Ptolemaei, tabularumque iis annexarum, num ii graecae an vero tyriae originis fuerint. —— *V.* Commentationes societatis regiae scientiarum Gotting. recentiores. Vol. VI. (Gotting. MDCCCXXVIII. 4) Class. hist. p. 59 sqq.

J. Chph. *Heilbronner:* De Ptolemaeo. —— *V.* eius Historiam matheseos universae p. 343 sqq.

John *Jackson:* Of the Aera of Nabonasar; and the Astronomical Canon of Ptolemy of Pelusium. —— *V.* eius: Chronological Antiquities. (London 1752, 4) Vol. I. p. 434 sqq.

L. *Ideler:* Ueber den Kalender des Ptolemaeus. —— *V.*: Abhandlungen der Berliner Akad. A. 1816 et 1817. Histor.-philol. Kl. (Berlin 1819, 4) p. 163 sqq. *Ideler* edidit textum graecum ad Petavii editionem unicam et Fabricii varias lectiones in Bibl. Gr. l. c. p. 420 sqq., atque adiecit commentarium, in quo omnia explicuit, atque etiam Federici Bonaventurae versionem latinam adhibuit.

I. Chph. *de Jordan:* De Ptolemaei geographia terrarum Europae septentriona-

ka. —— *V.* eius: *Origines Slavicae.* P. III. p. 1 sqq.

John *Keeble*: The Theory of Harmonica; or, an Illustration of the Grecian Harmonica. London 1785, 4.

F. C. H. Kruse: Budorgis. oder etwas über das alte Schlesien vor Einführung der christlichen Religion, besonders zu den Zeiten der Römer, nach gefundenen Alterthümern und den Angaben der Alten, besonders abgedruckt aus Büschings wöchentlichen Nachrichten Bd. IV. mit 2 Abbildungen u. 1 Karte. Leipz., Hartknoch. 1819, 8. —— 1 *Th.* 8 *Gr.*

— —: Welches sind die Sitze der Lygier, und welche alte Völker bewohnten Schlesien und das östliche Deutschland überhaupt. — Blicke auf die östlichen Städte Germaniens (Ueber die Existenz der Städte in Germanien überhaupt; Ueber Ptolemäus, als den Hauptschriftsteller über die deutschen Städte, dessen Quellen, Zuverlässigkeit, Integrität, Wichtigkeit und Vertheidigung). — Untersuchungen über die Lage der vom Ptolemäus im östlichen Germanien angegebenen Orte. — Oestliche Reiseroute (zwei Anfangspuncte); Westliche Reiseroute von Carnus aus; Oestliche Reiseroute von Celemantia aus. — Bernsteinhandelstrasse des Plinius und Ptolemaeus. — Städte durch Zwischenreisen bestimmt. —— *V.* eius: Archiv für alte Geographie, Geschichte und Alterthümer, insonderheit der Germanischen Völkerstämme. (Breslau 1821, 8.; deinde Halle 1822, 8) Fasc. I. II. III. Conf. ephem. litter. Halens. 1827. no. 16. p. 121 sqq.

— —: De Carrhoduno Ptolemaei. —— In *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellaneis criticis. Vol. II. p. 577—581.

de la Lande: Sur Ptolemée. —— *V.* eius librum: Astronomie. Ed. II. T. I. (Paris. 1771, 4) p. 155 sqq.

Marcoz: Rémarques sur le Catalogue des étoiles zodiacales de Ptolémée. —— *V.* Bulletin des scienc. h. T. VI. p. 305 sqq.

— —: Almagest V. 3. traduit et expliqué. —— *V.* ib. T. VII. p. 372 sqq.

Brentano *Mollweide*: Die Mappierungskunst des Ptolemaeus. —— In *Zachii* Monatlicher Correspondenz. T. XI. p. 319 sq. 504 sq.

Montucla: De Ptolemaeo. —— *V.* eius Historiam Matheseos. T. I. P. I. p. 286 sqq.

Niphus: Ad Sylvivm Pandonivm Boviani Episcopivm Evtichi Avgvstini Niphi Philothei Svessani ad Apotelesmata Ptolemaei eruditiones ÷. *In fine f.* xxxxiii b: Impressum Neapoli per Petrum Mariam de Renis Pisgensem. Anno Domini M. D. XIII. Die uero. xxiii. Aprilis. —— XXXXIII num. *fl.* Bibl. acad. Lips.

Io. Ioviani *Pontani* Commentariorum in centum CLAUDII PTOLEMAEI sententias, libri duo. Apud And. Cratander Mense Septembri. M. D. XXXI. *In fine*: Excudebat Basileae Andreas Cratander Mense Septembri, Anno a Christo nato M. D. XXXI. 4.

G. Martini *Raidel*ii Commentatio critico-literaria de Claudii Ptolemaei Geographia, eiusque codicibus, tam manuscriptis, quam typis expressis conscripta. A. R. S. clɔlɔccxxxvii. Norimbergae Typis et sumtibus Haeredum Felseckerianorum. 4. —— 10 *fl.* praefixa. 82 pp.

Ant. *Riberio* dos Santos: Da ignorancia em que estiverão Ptolomeo, e os Povos de Africa e Asia sobre estas navegações. —— *V.* Memorias de Litteratura Portugueza. T. VIII. (1812. 8) p. 345 sq.

I. K. *Schaubach*: Ueber den griechischen Astronomen Cl. Ptolemaeus. *Progr. schol.* Meiningen 1825, 4. —— 12 pp.

— —: Ueber die Begriffe der Alten von der Bewegung der Erde, nach Ptolemaeus; nebst einem Nachtrag über die mittlere Barometerhöhe von Meiningen. *Progr. schol.* Meiningen, 1828, 4. —— 11 pp.

Francis Haskins Eyles *Styles*: An Explanation of the harmonic doctrine of Ptolemey. —— *V.* Philosophical Transactions. Vol. LI. P. II. art. LXVIII.

Wilberg: Die Construction der allgemeinen Karten des Eratosthenes und Ptolemaeus, aus den Quellen dargestellt. *Progr. schol.* Essen. 1834, 4.

Justini Eliae *Wüstemanni* Dissertatio de urbibus Germaniae magnae secundum Ptolemaeum. Wittebergae, 1755, 4. —— Rec. in *Longolii* Notitia Hermundurorum, edita ab I. H. Martino Ernesti. (Norimb. 1793, 8) T. II. p. 49 sqq.

— —: Dissertatio de Hermunduris et Thuringis secundum Ptolemaeum, habita Wittebergae 1756, 4. —— Rec. in *Longolii* Notitia Hermundurorum T. II. p. 71 sqq.

PTOLEMAEUS fil. Hephaest.

1675, 8. *ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΤΟΥ ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΙΣ ΠΟΛΥΜΑΘΙΑΝ ΚΑΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΙ Ζ.*

PTOLEMAEI Hephaestionis Novae ad variam Eruditionem Historiae libri VII. Graece et latine. Cum scholiis Andreae Schotti et notis Dav. Hoeschelii. —— V. *Galei* Historiae Poet. Scriptores. (Paris.) p. 303 sqq. Praemissa est cap. VIII. dissertatio de Ptolemaeo.

1794, 8. Ptolemaei Historiae ad variam eruditionem pertinentes. Graece, edidit L. H. Teucher. —— Cum Conone. *V.* ib.

PTOLEMAEUS Grammaticus.

1705, 4. Ptolemaei Ascalonitae de differentia vocum Graecorum Specimenque Glossarii *νομικȣ*. —— In *Fabricii* Bibl. Gr. Vol. IV.

PTOLEMAEUS Haereticus.

1699, — 1714, 8. Ptolemaei haeretici fragmenta epistolae. —— In *I. E. Grabii* Spicilegio Patr. sec. II. (Oxon. 1699) T. I. p. 68 sqq.; ed. 1714. T. II.

PYRRHO.

Ch. Vict. *Kindervater* et C. Thph. Sam. *Heyn*: Adumbratio quaestionis an Pyrrhonis doctrina omnis tollatur virtus. Lips., litteris Solbrigiis. MDCCLXXXIX. 4. —— 36 pp.

PYTHAGORAS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 448 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 750 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Carmina aurea.

α) Sine a. notitia.

—, 4. Carmina Aurea Pythagorae. Phocylidis Poema ad bene, beateq; uiuendum. Omnia haec cum interpretatione latina. —— Cum *Constantini Lascaris* Byzantini Grammatica. *In fine:* Venetiis apud Aldū nō sine priuilegio ut & in aliis. Haec editio, quae est huius libri secunda, prodiit quidem sine a. notitia, sed intra annos 1501 et 1503, quod *Renouard* adnotavit in: Annales de l'imprimerie des Aldes. T. II. p. 201 sq.

β) Cum a. notitia.

1494 — 1495, 4. Carmina Aurea Pythagorae. Graece. —— *V.* Phocylides. I.

1495, f. Aurea Carmina Pythagorae. Graece. —— Cum Theocrito. *V.* ib. I. Aa). β) et α).

1501, 4. Aurea Carmina Pythagorae. Cum interpretatione latina. —— Addita sunt *Aldi Manutii* Rudimentis Grammatices Latinae Linguae. Venetiis Mense feb. M.DI.

1507, 4. —— *V.* Phocylides. I.

1508, 4. Carmina aurea Pythagorae. Procylidis(?) Poema ad bene, beateq; uiuendum. Omnia haec cum interpretatione latina. —— Cum *Aldi Manutii* Romani Institutionum grammaticarum libris quatuor. — Venetiis apvd Aldvm Aprili mense M. D. VIII.

1512, 8. —— Cum Theognide.

1512, 4. — graece et latine. —— In *Aldi Manutii* Institutionum grammaticarum libris quatuor. Tubingae, in aedibus Thomae Anshelmi mense Iulio Anno MDXII.

1512, 4. — graece et latine. —— Cum *Constantini Lascaris* Grammatica. Venetiis apud Aldum mense Octobri. M.D.XII.

1515, 4. —— *V.* Hesiodus. I. Bb) 1) α) et Phocylides. I.

1515, 4. —— Cum *Constantini Lascaris* Grammatica. Impressum Florentiae opera et sumptu Philippi Iuntae. Anno a natiuitate D.XV. Supra mille mense Novembri. *etc.* *V.* Cebes. I. Aa) γ).

1515, 8. —— *V.* Hesiodus. I. Aa) γ).

(1519,) 8. Pythagorae aurea carmina; Phocylidis poema exhortatorium. Graece et latine. (*Cura Io. Setzeri*). Hagenoae ex Academia Thomae Anshelmi. —— Haec editio anni notitia caret. *V.* 1547. Cebes. I. Aa) β).

1521, 8. —— *V.* Aesopus. I. Aa) β). Poetae. I.

1523, 8. *Graece & Latine.* Moralia quaedam instituta ex variis autoribus. Cato noster Maximo Planude graeco interprete. Aurea carmina Pythagorae, Phocylidis poema exhortatorium. Senarii morales, diversorum poetarum. Cebetis tabula. Sententiae morales multorum virorum illustrium. *Καλὸν φυσει Καρπον οἱ σεμνοι τροποι.* *In fine*: Auguste Vindelicorum per Simpertum ruff, expensis D. Sigismundi Grim, mense Decembri reparatae salutis anno 1523.

1524, 4. In hoc Libello Haec habentur. Oratio Dominica in versus adstricta Caspare Ursino Velio authore. — Aurea Carmina Pythagorae graece, ac deinde latina eodem Ursino interprete. Eiusdem Epistola ad D. Erasmum Rhoterodamum. Eiusdem varia Epigrammata. *In fine*: Viennae Austriae per Ioannem Singrenium. Anno XXIIII.

1524, 8. *Επιτομη Γεωργιου Ριθαυμηρου περι των οκτω του λογου μερων, και σχηματισμου των χρονων. Γρηγοριου του Θεολογου γνωμαι μονοστιχοι κατα αλφαβητον, ιαμβικον. Χρυσα επη του Πυθαγορου.* Compendium Georgii Rithaymer in octo partes orationis et temporum formationes. Gregorii Theologi sententiae, per ordinem literarum, singulae singulis Jambicis clausae. Carmina aurea Pythagorae. *Infra distichon graecum.* Cum Gratia et Privilegio Serenissimi Principis Archiducis Austriae *etc. In fine:* Viennae Pannoniae per Ioannem Singrenium, Vigesimaquinta Aprilis, Anno post natum Christum sesquimillesimo vigesimo quarto.

1531, 8. —— *V.* Cebes. I. Aa) γ).

1536, 8. Alphabetum Graecum. Accedunt Graece et Latine: Oratio dominica & duplex Salutatio ad Virginem. Symbol. Apostol. Initium Evangeli S. Joannis. Decalogus. Cantic. Virgin. Angelor. Symeon. Zachar. Benedictio mens. & Gratiar. actio. Octo beatitud. Carmina Pythagorae et Phocylidis cum Aldi Manutii Epistola. Parisiis apud Michaelem Vascosanum, in aedibus Ascensianis sub Signo Fontis MDXXXVI.

1539, — 1545, — 1552, — 1554, — 1556, — 1561, — 1572, — 1576, — 1578, — 1580, — 1594, — 1599, — 1603, — 1622, 8. Poemata Pythagorae, et Phocylidis, cvm dvplici interpretatione Viti Amerbachii. Argentor. MDXXXIX. —— Reliquae editiones prodierunt *ib.* a. MDXLV. MDLII. MDLXI.; Lugduni apud Ioan. Tornaesium MDLVI.; Basil., ap. Io. Oporinum MDLIV., Lipsiae MDLXXII. MDLXXVI. MDLXXVIII. MDLXXX. MDXCIV. MDCIII. MDCXXII.; VVitebergae. Anno M. D. XCIX. *et in libri calce:* Vvitebergae imprimebat Lavrentivs Sevberlich. *Anno* M. D. XCIX. 8 *ff.* praef., 139 pp. et 2 *ff.*

1547, 8. —— *V.* 1519.

1549, 12. *ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.* —— *V.* Hesiodus. I. Bb) 1) β).

1553, 4. —— *V.* Poetae. I. *Gnomici Poetae.*

1555, 8. Pythagorae aurea carmina, Graece, cum Stephani Nigri commentariolis. Paris., apud Guil. Morelium MDLV.

1559, 4. En lector, librvm damvs vere avrevm, planeque scholasticvm: quo continentur haec: *Τα χρυσεα καλουμενα ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ επη. ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ποιημα νυθετικον. ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ μεγαρεως Σικελιωτυ ποιητυ γνωμαι ελεγιακαι. ΚΟΛΟΥΘΟΥ λυκοπολιτυ Θηβαιυ, ελενης αρπαγη. ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ποιητυ Αιγυπτιυ, Ἰλιυ ἁλωσις. ΝΕΙΛΟΥ Επισκοπυ και Μαρτυρος κεφαλαια ἡ παραινεσις.* PYTHAGORAE carmina aurea. PHOCYLIDAE poëma admonitorium. THEOGNIDIS Megarensis poëtae Siculi gnomologia. COLUTHI Lycopolitae Thebaei Helenae raptus. TRYPHIODORI de Troiae excidio. NILI Episcopi & Martyris praecepta de pietate & moribus. Omnia graeco-latina, conversa et exposita a Michaële Neandro. Basileae apud Ioan. Oporinum. MDLIX. —— Rep. 1577. Librum aureum appellavit librarius *Oporinus*, sed non *Neander.*

1561, — 1563, — 1572, — 1576, — 1577, — 1582, 8. —— Cum Theognide. *V.* ib. I.

(1561,) — 1569, 8. —— *V.* ib.

1562, 4. AVREORVM PYTHAGORAE CARMINVM, qvibvs ratio bene ac sapienter instituendae continetur, breuis explanatio, Ioanne Straselio, Graecarum literarum quondam apud Parisienses professore Regio; auctore. PARISIIS, Apud Andream Wechelum. 1562. Cum priuilegio Regis. —— 46 pp. Oratio carminum graeca exhibetur p. 7—9; deinde incipit Explanatio p. 10 sqq. Praemissa est p. 3—6 epistola Francisci Thorii ad Robertum Straselium. Bibl. sen. Lips.

1562, — 1564, — 1565, — 1576, — 1577, 8. —— *V.* Theognis. I.

1566, f. Pythagorae aurea carmina. —— *V.* Poetae. I. Aa).

1569, 12. —— *V.* Poetae. I. Aa).

1577, 4. —— *V.* Poetae. I. Aa).

1582, 8. Pythagorae aurea carmina, Graece; cum commentariolis Nigri. Paris., ex typographia Stephani Prevosteau. haered. Guil. Morelii MDLXXXII.

1583, 8. Pythagorae carmina aurea, Graece cum Latinâ metricâ Joannis Curtenii versione; & Hieroclis in eadem commentarius, Graece, cum Latina ejusdem interpretatione; Ex bibliotheca Francisci Rupifucaldii, Randani, Trenorchii abbatis. Paris., sub signo columnarum viâ Jacobaea, excudebat Steph. Prevosteau MDLXXXIII.

1583, 12. —— *V.* Hierocles. I. Cc) 1) aa).

1584, 16. — 1610, 16. — 1606, f. — 1628, 8. — 1629, 16. — 1635, — 1652, — 1661, — 1671, — 1677, — 1684, — 1700, — 1712, 8. —— *V.* Poetae. I. Aa).

1585, 8. Pythagorae aurea carmina, Graece, & Latine, cum multis emendationibus & annotationibus, auctore Theodoro Marcilio. Lutet., apud Nicolaum Nivellium, via Iacobaea, ad insigne Columnarum MDLXXXV.

1589, — 1590, — 1591, — 1591, — 1596, — 1597, — 1600, — 1603, — 1612, — 1613, 8. — 1651, — 1659, *etc.* —— *V.* Poetae. I. Gnomici poetae.

1589, 8 min. Pythagoras, Phocylides, Theognis, Carmine latino expressi, Petreio Fiara, Frisio, Medico, et graec. litterarum, dum viueret, Professore, interprete. Nunc recens summo studio ac fide graece et latine coniuncti, breuibusque annotatiunculis illustrati et in lucem editi ab Io. Arcerio Theodoreto, Frisio. Franeckerae excudebat Aeg. I. Rodaeus 1589.

1603, 8. *Τα του Πυθαγορυ σωζομενα.* PYTHAGORAE Fragmenta, qvae ad nostram aetatem pervenervnt: *Nunc primùm è diversîs autoribus, tam sacris quam profanis collecta, & coniunctim in lucem edita:* Studio atq; operà *M.* Joachimi Zehneri. Cum Latina versione & Notis eiusdem. 1603. LIPSIAE. Cvm privilegio. Sumtibus Thomae Schureri Bibliop. *In f. ult.:* Lipsiae, Michael Lantzenberger excvdebat Anno M.DCIII. —— 78 pp. et 1 *f.* indicata subscriptione. Bibl. acad. Lips.

1604, — 1622, 8. Pythagorae aurea carmina, Phocylidis poema. Graece et latine cum indice Graeco omnium verborum phrasiumque, et altero locorum communium edita a Wolfgango Sebero. Accedunt hypomnemata graeca Ioachimi Camerarii et notae latinae Seberi. Lipsiae excudebat Mich. Lantzenberger.

1618, 8. — graece. —— Inter Gymnasmata versuum Graecorum. Batrachomyomachia Homeri, Hesiodi Opera et Dies, Theognis, Pythagoras, Phocylides. Omnia graece edita a Casp. Brulovio. Argentor.

1640, 4. —— *V.* Epictetus. I. Bb) 1).

1646, 8. Poemata Pythagorae, Phocylidis, et Theognidis: cum versione latina, huius quidem D. Phil. Melanchthonis: illorum vero noua, ubi verbum verbo respondet. Accessit et breuis quarundam vocum difficiliorum analysis. In usum acad. Gustauianae, cura et sumpt. *M.* Io. Gezelii. Dorpati Liuoni, apud Io. Vogel 1646.

1654, — 1673, 8. — 1673, 12. — 1709, — 1749, 8. —— *V.* Hierocles Alex. I. Aa) Bb) Cc) 1) aa).

1656, — 1657, — 1676, — 1678, — 1678, — 1678, — 1680, — 1684, — 1685, — 1700, — 1700, — 1702, — 1709, 8. —— Cum Isocratis orationibus tribus. *V.* ib. I. Bb) 1) aa) β).

1676, 8. — In gratiam φιλελληνων cum necessaria institutione de quantitate, praecipue litterarum ancipitum α, ι, υ recusa, cura et sumt. eiusdem. Aboae, apud Io. Winter. 1676.

1701, 8. —— *V.* infra III. *Schefferi* librum.

1711, 8. — Graece. —— In *I. Patusae* Encyclopaedia philologica. Vol. IV.

1715, 8. —— *V.* Phocylides. I.

1720, 8. PYTHAGORAE CARMEN AVREVM, Graece & Latine (*ex versione Viti Amerbachii*) Cum Analysi Critica & Ethica, Imitationibus item Graeco-latinis II, *Casp. Barlaei* Orationes II Patheticae, una Elegiaca, altera Epica, Cum Analysi Rhetorica, Paraphrasi, Tropologia, & Formulis loqvendi selectis III. Miscella qvaedam, Carmina, Inscriptiones, Epistolas, Testimonia &c. complexa. Cum Indice in Pythagoram gemino. Opera & studio I. Ch. Knauthii. Dresdae, Sumptibus I. Ch. Zimmermanni & I. Nic. Gerlachii cIↄIↄccxx. —— 1 tab. fig., 3 *ff.* praefixa, 4 *ff.* oratio graeca cum versione, 410 pp., et 7 *ff.* index.

1720, 8. Pythagorae carmina aurea; graece et latine, cum analysi critica et ethica, imitationibus item graeco-latinis, opera et studio M. Ioann. Christiani Knauthii. Argentorati. MDCCXX.

1750, 8. Pythagorae aurea carmina, *graece et latine*; cum integris animadversionibus Sylburgii, Amerbachii, Needhami, edidit I. Ad. Schier. Lips.

1766, 8. — graece, latine et italice. Cura Ang. Mar. Bandinii. —— Cum Theognide. *V.* ib. I.

1769, 8. —— In *Harlesii* Chrestomathia graeca poet. Coburgi.

1775, 8. —— In *Harlesii* Anthologia graeca poet. Norimb.

1776, 8 min. Pythagoreorum avrevm carmen, varietatem lectionis notasque adiecit in vsvm Scholarum edidit Eberh. Glo. Glandorf. —— Inter eiusdem: Sententiosa vetustissimorum gnomicorum quorundam Poetarum Opera. Vol. I. Conf. *Vollborthii* Neue Philologische Bibliothek. Vol. II. P. I. p. 71 sqq.

1795, 8. Versos de ouro que vulgarmente andão em nome de Pythagoras, traduzidos do Greco em linguagem Portugueza, illustrados com annotações e com o texto grego á margem, por Luiz Ant. de Azevedo. Lisboa. —— 360 *rees.*

1816, 8 mai. *Τα χρυσα επη*, oder: die Pythagorischen goldenen Sprüche, für den Privatfleiss der Schüler der beiden obern griechischen Klassen der Gelehrtenschulen neu und eigenthümlich bearbeitet von K. E. Günther. Breslau 1816, gedr. u. im Verlag bei Grass, Barth u. C. —— XII, 60 pp. 6 *Gr.*

2) Epistolae.

1499, 4. Pythagorae Epistolae duae. Graece. —— In *Aldi* collectione Epistolarum. *V.* ib.

1606, f. —— *V.* ib.

1670, 8. — graece et latine. —— Inter Pythagoreorum fragmenta p. 70 sqq., quae sunt inter: Opuscula mythologica, ethica et physica (*edente Gale*) Cantabr. 1671. Rep. 1688.

1688, 8 mai. — graece et latine. —— Inter *Galii* Opuscula mythologica *etc.* (Amstelaedami apud H. Wetstenium) p. 735 sqq.

1815, 8. —— In *I. Conr. Orellii* collectione Epistolarum. *V.* ib.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Carmina aurea.

1474, — 1475, — 1493, — 1495, — 1511, 4. — 1543, 8. —— *V.* Hierocles. II. A) 1).

1497, — 1516, f. Pythagorae philosophi aurea uerba. Symbola Pythagorae philosophi. —— *V.* Iamblichus. *II.* 1).

1514, 4. Enchiridion Sexti Philosophi Pythagorici. Pythagorae Philosophi aurea verba seu Carmina. *In fine:* Excusum Wittenburgi apud Augustinianos MDXIIII. Men. Novembri. —— *F.* 1 *b* legitur epistola inscr.: Ioan. Langus Erph. Aurelianus Joanni Sturno S.

1514, 4. Sisti seu Xysti anulus cum Pythagorae aureis carminibus. Wittenbergae in officina Gruenenberg. MDXIV.

1516, f. Pythagorae aurea verba; Socratis symbola; Speusippi liber de diffinitionibus; Xenocratis liber de morte; Aristoteles de animae immortalitate, de conservatione sanitatis, de regimine principum, de plantis et liber magnorum moralium; Latine, et Francisci Taegei artium ac medicinae doctoris ordinariam philosophiam in gymnasio Ticiensi publice legentis oratio de excellentia naturalis philosophiae: Jacob. Pulchridrapensis de Burgo francho haec collectanea omni arte et solertia imprimi curabat, in alma et inclyta civitate Papiae M.D.XVI. IIII. Idus Martii.

1521, 8. Scriptores aliquot Gnomici, iis qui graecarum litterarum candidati sunt, vtilissima. Aesopi Vita cum fabulis. Gabriae fabulae. Agapetus de officio Regis. Illustrium virorum sententiae quaedam philosophicae. Hesiodi opera et dies. Theognidis Megarensis sententiae elegiacae. Pythagorae carmina vere aurea. Phocylidis sanctissima praecepta carmine heroico cum duobus epigrammatis in eundem. Poetarum senarii cum indice rerum apposito. Basileae apud Ioannem Frobenium MDXXI.

1529, 8. Proverbiorum Symmicta. Quibus adiecta sunt Pythagorae Symbola. XVIII. Et ipsa proverbialia, hactenus a paucis animadversa, recens autem ex Iamblicho Chalcidense Philosopho graeco, latina facta simul et explicata. Ioanne Alexandro Brassicano Iureconsulto Autore. M. D. XXIX. Mense Martio. *In fine:* Hieronymus Vietor Viennae Austriae excudebat, anno a nato Christo M. D. XXIX. mense Martio.

1561, f. Pythagorae carmina aurea, et eiusdem symbola, latine, Marsilio Ficino interprete. —— *V.* eius: Opera. (Basil.) T. II. p. 1978 sqq.

1585, 16. Aurea Pythagoreorum carmina latine conuersa illustrataque à Theod. Marcilio. Paris.

1711, 4. —— In *Th. Stanleii* Historia philosophiae. (Lips.) p. 800 sqq.

2) Epistolae.

1711, 4. Pythagorae epistolae, latine. —— In *Th. Stanleii* Historia philosophiae. p. 700 sqq. Leguntur etiam latine, *Gilb. Cognato* interprete, in eiusdem *Cognati* Farragine epistolarum laconicarum. p. 195. 424, et in *Buchleri a Gladbach* Thesauro Epistolarum Laconicarum p. 494 et 599.

B. germanicarum.

1750, 8. Das güldene Gedicht des Py-
ıgoras mit Noten von Joh. Pet. Müller.
:lmstedt.

1775, 8. Die goldenen Sprüche des
thagoras, von J. W. L. Gleim. —— V.
utscher Merkur. m. Mai. V. 1786.

1780, 8. Pythagoras goldene Sprü-
e. Eine Uebersetzung. Bei Colmars
ıschied. Altdorf. —— Auctor huius lan-
ıae sed non satis coguitae versionis est
i. Ch. C. Link.

1786, 8. Die goldenen Sprüche des
thagoras, aus dem Griechischen, nebst
hang (von I. W. L. Gleim). Halber-
dt. —— Imitatio non versio carminis
ra est.

1798, 8. Denksprüche der Pythago-
ər, von Ludw. Hörstel. —— In eius-
n libro: Abriss einer Religionslehre.
aunschweig.

1812, 8. Pythagoras und Theognis,
s dem Griechischen in dem Versmass
s Originals übersetzt von E. C. M.
ibingen.

1820, — 1826, 8. Pythagoras golde-
s Lehrgedicht, metrisch übersetzt und
t einer Einleitung. —— V. Georg. Ch.
auxii librum: Die Weisen von Hellas
Sänger. (Mainz, Kupferberg) p. 314 sqq.

1832, 8. Kampfbilder von L. Z. Hoff-
ınn. Anhang: 1) Treue Uebersetzung
r goldenen Sprüche des Pythago-
s. Anhang 2) Probe einer möglichst
uen Uebersetzung der homerischen
lyssee in Ottave Rime; Gesang 1. Ber-
, 1832. Oehmigke. —— 142 pp.

C. gallicarum.

1574, 4. Vers dorés de Pythagore, trad.
r Baif. —— V. eius: Etrennes. Paris.

1706, 12. La Vie de Pythagore,
ı Symboles, ses Vers dorés; la Vie de
éroclès, et le commentaire d'Hié-
clès sur les vers dorés de Pythagore,
ablis sur manuscrits et traduits en
ançois, avec des remarques, par An-
é Dacier. Paris. II Voll.

1783, 12. — trad. par M. Levesque.
— V. Theognis. II. C. Aurea car-
na gallice versa leguntur etiam in: Oeu-
ɪs de Pompignan, T. IV.

1813, 8. Les vers dorés de Pytha-
re, (en grec) expliqués et traduits pour
première fois en vers eumolpiques fran-
ıs par Fabre d'Olivet. Paris, Treuttel.

1814, 8. —— V. Phocylides. II. C.

D. italicarum.

1641, 4. Traduzione de' versi morali di Pitagora Filosofo di Samo, che fiorì ne gli anni del mondo 3432. & avanti all' avvenimento del nostro Salvatore Giesù Cristo 520. anni Intitolati χρυσα Επεα, cioè Aurea Carmina Composti in Lingua Greca in numero di 71. verso, a' quali con altrettanti in volgare si corrisponde. —— V. librum inscr.: La Calliope o vero XXXX. Sonetti Morali con altrettanti documenti fondati sopra Sentenze della Scrittura di Alessandro Adimari Accademico Svegliato al Sereniss. Principe Leopoldo di Toscana. In Firenze, Nella Stamperia del Massi, e Landi. p. 102 sqq.

1670, 12. I Versi aurei di Pitagora tradotti da D. Francesco Antonio Capponi. —— V. Anacreon. II. D.

1826, 8. Le auree Sentenze del greco Pitagora. Venezia, Alvisopoli. —— Nihil fere haec versio valet.

E. anglicarum.

1) Carmina aurea.

α) Sine a. notitia.

—, 12. A brefe and plesaunt Worke, and Science, of the Philosopher Pictagoras. wherin is declared the Aunswer of Questyons which therein be contained after the order of thys syence, both for Sycknes, and helth, with divers other pretye questions, verye pleasant to pase the tyme with. Taken and gathered out of the sayd Pictagoras worke. London printed by William Copland.

β) Cum a. notitia.

1657, — 1682, 8. —— V. Hierocles. II. E. 1).

1701, f. The Golden Verses of Pythagoras translated into English by Thomas Stanley. —— V. eius: History of Philosophy. The third Edition. London.

1707, 8. The Life of Pythagoras, with his Symbols and Golden Verses: Together with the Life of Hierocles, and his Commentaries upon the Verses collected out of the choicest Manuscripts, and translated into French, with Annotations, by Mr. Dacier. Now done into English. The Golden Verses translated from the Greek by Nicholas Rowe, Esq. London printed for Jacob Tonson, at Grays-Inn Gate. —— Rep. 1766.

1766, 12. The Golden Verses of Pythagoras, translated from the Greek, by Nichols Rowe. —— *V.* eius: Works. (London) p. 251 — 260.

1772, 8. A Poetical version of Pythagoras's Golden Verses, by Thomas Gibbons, D. D. —— *V.* eius librum: Christian Minister, in Three Poetic Epistles to Philander. London.

2) Epistolae.

1703, 8. The Letters of Pythagoras, by Mr. Savage. —— *V.* eius: Select Collection of Letters of the Ancients. London.

F. danicarum.

1750, 8. Pythagorae gyldene Vers med Hieroclis Commentario, P. Syri Sententser og Phaedri Fabler, overs. af P. F. Suhm. Kiobenhavn.

III. *Illustrantia Pythagoram scripta.*

( ) Dissertatio de Pythagorae Symbolo *Κυάμων ἀπέχεσθαι.* —— In Miscellaneis Observationibus. Vol. VI. P. II. p. 417 sqq.

( ) De Miraculis, quae Pythagorae, Apollonio Tyaneusi, *Francisco Assisio*, *Dominico*, et *Ignatio Loyolae* tribuuntur, Libellus. Editio nova, multis adnotamentis aucta. Auctore *Philelenthero Helvetio.* Edinburgi typis Petri Fox. 1755; *rep.* 1762, 8.

( ) Vom pythagoräischen Bunde. Altenburg, Richter. 1797, 8. —— VI, 46 pp. Hic libellus est epitome ex *Meinersii* (Geschichte der Wissenschaften in Griechenland und Rom T. I.) disputatione de Pythagora.

( ) Reisen des Pythagoras nach Aegypten, Chaldaea, Indien, Kreta, Sparta, Sicilien, Rom, Carthago, Marseille und Gallien, nebst seinen politischen und moralischen Gesetzen, aus dem Französischen übersetzt und mit einigen berichtigenden Anmerkungen begleitet. Erster Theil. Chemnitz, Tasché 1800, 8 mai. —— XX, 558 pp. Adiecta est tabula mundi geographica, aeri incisa.

Walter *Anderson*: Remarks on the Pythagorean school. —— *V.* eius: Philosophy of Ancient Greece investigated. London, 1791, 4.

Andreae, Norcopensis, de Pythagora et eius silentio Dissertatio, respondente Erico Tybelio. Stockholmiae 1681, 8.

Gabr. *Barrius*: De Pythagorae patria, aetate, praeceptis, uxore, ac de viris et mulieribus philosophis Pythagoreis. —— *V.* eius librum: De Antiquitate et Situ Calabriae. (Romae 1737, fol.) p. 311 sqq.

C. Andr. *Belii* de delectu ingeniorum Pythagorico dissertatio historico-philosophica. Lips. 1742, 4.

Rich. *Bentley*: On the age of Pythagoras. —— *V.* Phalaris. III.

Fr. *Bernii* Moralitatis arcana ex Pythagorae Symbolis. Ferrariae typis Iulii Bulzoni Gilii 1669, 4.

Beroaldus: Pythagorae Symbola moraliter explicata a Philippo Beroaldo. Bononiae 1500, 4. *rep. inter Beroaldi* Varia Opuscula. Basil. 1509, 4. *et ib.* 1517, 4; Paris., in aedibus Ascensianis MDXIII. 4.

I. L. *Boye*: Dissertatio de Legibus cibariis et vestiariis Pythagorae earumque caussis. Jenae 1711, 4.

Iac. *Bruckeri* Schediasma historico-philosophicum de convenientia numerorum Pythagorae cum Ideis Platonis, harumque ex illis origine. —— In *Schelhornii* Amoenitatibus litterariis. T. VII. p. 173 sqq. T. VIII. p. 299 sqq., auctius rec. in *Bruckeri* Miscell. philos. litter. (Aug. Vindel. 1748, 8) p. 56 sqq.

I. Fr. *Buddei* dissertatio de peregrinationibus Pythagorae. Jenae 1692, 4.

— —: Apologia Pythagorae, praesertim contra Episcopum Worcestriensem. —— In Observationibus Halens. T. II. Observv. X. p. 199 sqq.

Whitelocke *Bulstrode*: An Essay of Transmigration, in Defence of Pythagoras: or a Discourse of natural Philosophy. London 1692; 1693, 8.

— —: *ΜΕΤΕΜΨΥΧΩΣΙΣ*: sive Tentamen de Transmigratione, in Pythagorae Defensionem: seu naturalis Philosophiae Discursus. A *Whitelockio Bulstrodo*, Authore illo vere docto, Liber eximius nuper Anglice; nunc vero primum ab *Oswaldo Dyke*, olim e Coll. Reg. Oxon. in usum Literatorum ubivis gentium, latine de novo editus. Londini, typis Henrici Parker. *etc.* MDCCXXV. 8.

G. Arn. *Burgeri* de Tetracty Pythagorica dissertatio. Jenae 1672, 4.

J. F. *Burscher*: Rede wider die vermeinten Tugenden des Pythagoras. —— *V.* Sammlung der Schriften der Gesellschaft der freien Künste in Leipzig. T. I. p. 135 sqq.

G. *Clossii* Dissertatio de Silentio Pythagorico. Jenae 1689, 4.

Ant. *Cocchi*: Discorso del vitto Pitagorico di soli vegetabili, per conservare la Sanità e per la cura d'alcuni malattie. —— *V.* Raccolta d'Opuscoli Scientif. e filolog. T. XXXI. p. 3 sqq. Anglice haec dissertatio versa est sub titulo: The Pythagorean Diet of vegetables only, a cure for diseases. From the Italian of Ant. Gocchi. London 1745, 4.

Theod. *Crugeri* De aureo femore Pythagorae, Apotheoseos eius signo, Programma. Wittenb. 1723, 4.

Cumberland: Circumstances respecting the Philosopher Pythagoras, collected from Ancient Authors. —— *V.*: Town and Country Magazine for 1789. Febr. p. 79—81. March p. 116—119.

Gu. Iac. *Curtman*: De Pythagora. —— *V.* Simonides.

H. *Dodwell*: Exercitatio de aetate Pythagorae philosophi. —— *V.* Phalaris. III. Anglice legitur sub titulo: Dissertation of the time of Pythagoras, in *Dodwelli* Works. (Lond. 1723, 8) p. 407 sqq.

J. *Doppert*: De vetusto μετεμψυχώσεως commento programma. Sneebergae 1716, 4.

Ch. F. *Dornfeld*: Dissertatio de Symbolis Pythagorae. Lips. 1721, 4.

Herm. Chph. *Engelken*: Dissertatio duplex, an Pythagoras Proselytus factus, et consequenter salvatus sit. Rostoch. 1705, 4.

Iac. Val. *Espichii* de numeris Pythagoricis et Ideis Platonicis dissertatio. Argent. 1650, 4.

Nic. *Freiret*: Recherches sur le temps auquel le philosophe Pythagore, fondateur de la secte italique, peut avoir vecu. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XIV. Mém. p. 472 sqq.

— —: Observations sur la genealogie de Pythagore et sur l'usage chronologique que l'on en a tiré pour determiner l'epoque de la poesie de Troye. —— *V.* ib. T. XIV. Mém. p. 401 sqq.

Theoph. *Gale*: Of Pythagoras and Pythagoric Philosophie. —— *V.* eius: Court of the Gentiles. (London, printed by J. Macock for Thomas Gilbert. 1676, 4) P. II. Book II. Chap. V—IX. p. 129—214.

John *Gillies*: The history of Pythagoras and of his philosophy. —— *V.* eius: History of ancient Greece. Chap. XI.

Lilii *Gyraldi* Interpretatio Symbolorum Pythagorae, cui adiecta sunt Pythagorica praecepta mystica a Plutarcho interpretata. —— Inter eius: Opera, a *I. Iensio* edita. (Lugd. Bat. 1696, f.) T. II. p. 637 sqq.

G. L. *Hambergeri* de Vita et Symbolis Pythagorae dissertatio. Witteb. 1678, 4.

I. Ad. *Hartmanni* Μετεμψυχώσις Pythagorae ab imputationibus absurdis liberata. Marburgi 1733, 4.

Ant. Gunth. *Heshusii* de dogmate Pythagorico de Abstinentia carnium dissertatio. Lips. 1668, 4.

John *Jackson*: An account of the age of Pythagoras. —— *V.* eius: Chronological Antiquities. (London 1752, 4) Vol. II. p. 372 sqq.

H. *Jentzsch*: De absurdo μετεμψυχώσεως dogmate dissertatio. Lips. 1685, 4.

Ch. Gl. *Joecheri* Dissertatio de Pythagorae methodo philosophiam docendi. Lips. 1741, 4.

Corn. Diet. *Koch*: Theologiae Pythagoricae compendium. Helmst. 1710, 4.

I. Dav. *Koeleri* Dissertatio philosophica de Paedantismo didactico Pythagorae, ratione silentii. Altdorf. 1714, 4.

G. *Lani*: Dissertatio de Pythagorica ingeniorum servitute et Socratica philosophandi libertate. Lips. 1687, 4.

Fil. *Laparelli*: Sopra la nazione e la patria di Pittagora, filosofo dissertazione. —— *V.* Dissertazioni dell' Acad. di Cortona. T. VI. p. 82 sqq.

I. Iac. *Lehmanni* Observationes, in quibus *Ioh. Franc. Buddei* Historia Pythagorae [in Compendio Historiae philosophicae obvia] illustratur, augetur et confirmatur. Francof. et Lips. sumt. I. Bertr. Crameri 1731, 4.

Jacq. *Lenfant*: Dissertation, si Pythagore et Platon ont eu connoissance des Livres de Moyse. —— In: Bibliotheque Germanique. T. II. p. 124 sqq.

Fr. de la Mothe *Le Vayer*: Traité de l'Examen de conscience des Pythagoriciens. —— *V.* eius: Oeuvres. (à Paris 1656, f.) T. II. p. 617 sqq.

Casp. *Loescheri* Dissertatio historico-philosophica de Metempsychosi Pythagorica. Lips. 1666, 4.

Laur. *Lundii* Dissertatio de Pythagora, eiusque femore aureo. Havniae, 1702, 4.

G. *Mackenzie*: An account of Pythagoras and his Discoveries in Geometry and Astronomy. —— *V.* eius: Lives and Characters of the most eminent Writers

of the Scots Nation, *adi. libro*: Life of John Lesb. (Edinb. 1711, f) Vol. II. p. 597 sqq.

I. F. *Mayeri* Dissertatio: Pythagoras utrum fuerit Iudaeus, Monachusue Carmelita. Hamb. 1700, 4.

Meiners: Ueber Pythagoras und dessen Philosophie. —— *V.* eius: Geschichte der Wissenschaften in Griechenland und Rom. (Lemgo 1781, 8) T. I. p. 178—601. Conf. etiam eiusdem librum: Historia doctrinae de vero deo (Lemgov. 1780, 8) P. II. sect. II.

I. Iac. *a Melle*: De Apotheosi Philosophorum Graecorum, speciatim Pythagorae Dissertatio, praeside C. Gotthelff Mullero habita. Jenae 1742, 4.

I. G. *Michaelis* de Tetracty Pythagorica Exercitatio. Francof. ad Viadr. 1735, 4.

Bened. *Mozzo*: De vetustissimis philosophis (Thalete et Pythagora) ab atheismi crimine vindicandis commentarius ad Clar. virum Ant. Tavira, *etc.* Matr. 1800, 4.

L. *de la Nauze*: Dissertation sur Pythagore où l'on fixe le temps auquel ce philosophe a vecu. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XIV. Mém. p. 275 sqq. 448 sqq.

Magni Dan. *Omeisii* Pythagorei a famoso illo simplicis talionis dogmate defensi. Altdorfii 1689, 4.

Ch. Fr. *Paulini* Kurtze Anmerkung von denen Pythagorischen Bohnen. —— *V.* eius: Zeitkürzender erbaul. Lust. P. I. (Francof. 1695, 8) p. 52 sqq.

Iusti Gf. *Rabeneri* Programma, an Pythagoras Proselytus? —— *V.* eius Amoenitates historico-philologicas. (Lips., 1695, 8) p. 117 sqq.

—: Programma de fabis Pythagorae. —— *V.* ib. p. 200 sqq.

E. *Reinhold*: Beitrag zur Erläuterung der Pythagorischen Metaphysik nebst Beurtheilung der Hauptmomente in Hrn. Prof. *Ritters* Geschichte der Pythagorischen Philosophie. Jena, Croeker 1827, 8. —— IV, 108 pp. 12 *Gr.* Conf. ephem. litt. Halens. 1828. no. 9. p. 65. 71 sqq.

H. *Ritter*: Geschichte der Pythagorischen Philosophie. Hamburg, Perthes. 1826, 8. —— VIII, 233 pp. 1 *Th.* 10 *Gr.* Conf. ephem. litter. schol. univ. 1829. II. p. 1125 sqq. *Seebodii* Krit. Bibl. 1828. p. 401 sqq. ephem. litter. Halens. Supplem. no. 38. p. 302 sqq. Isis 1827. p. 1053 sqq. Annal. Berol. 1828. p. 303 sqq. 355 sqq.

F. W. Ehrenfr. *Rost*: Progr. de Pythagora, virtutem ad numeros referente, non revocante. Lips. 1804, 8.

Ch. A. *Rothii* Dissertatio moralis de examine conscientiae Pythagorico vespertino. Lips. 1708, 4.

Iac. *Schalleri* Ethica Pythagorica Y adornata. Argent. 1653, 4. —— Rec. inter: Fragmenta historiae philosophicae, a Ch. E. de Windheim coniunctim edita. (Erlangae 1753, 8) p. 95 sqq.

I. *Schefferi* de Natura et Constitutione Philosophiae Italicae, seu Pythagoricae Liber singularis. Upsal., excud. Henr. Curis MDCLXIV. 8. — *Ioannis Schefferi* Argentor. de natura et constitutione philosophiae italicae seu Pythagoricae liber singularis. Editio secunda, ex integro curata. Cui accedunt Pythagorae Aurea carmina cum praefatione C. T. Schurzfleischii. Vitembergae, Sumptibus Christiani Theoph. Ludovici, cIɔIɔccI. 8. —— 8 *ff.* 181 pp., 4 *ff.* Pythagorae carmina implent, et 8 *ff.* index.

Wolfg. Henr. *Schilling*: De Metempsychosi dissertatio. Lips. 1679, 4.

I. *Schilteri* Dissertatio ad Gellii Lib. I. cap. IX. de disciplina Pythagorica. Lips. 1655, 4.

I. Andr. *Schmidii* Αὐτὸς ἔφα Pythagoraeorum collatum cum αὐτὸς ἔφα Christianorum. Helmst. 1712, 4.

I. L. *Schmidii* Dissertatio de Silentio Pythagorico. Lips. 1699, 4.

Chph. *Schraderi* Dissertatio prima de Pythagora [in qua de eius ortu, praeceptoribus et peregrinationibus agitur]. Lips. 1708, 4.

Ghf. Gu. *Schwartze*: De Pythagorae et Sexti Empirici philosophia. —— *V.* eius Dissertationem inaug.: Scholae Ionicae imprimis Pythagoricae cum recentiorum de Natura Philosophantium Placitis comparatio. (Lips. impr. Fischer 1811, 4) §. 16 — 28.

I. Mich. *Sonntag*: Disputatio de similitudine nostri cum deo Pythagorico-Platonico. Jenae 1699, 4.

I. Alb. *Spisii* Dissertatio de Hypocrisi Philosophorum quorundam, speciatim Pythagorae. Altdorfii 1743, 4.

C. F. *Stäudlin*: Ueber Pythagoras und sein Verdienst als Moralist, seine Lehre von der Tugend als Gottähnlichkeit *etc.* —— *V.* eius librum: Geschichte der Moralphilosophie. (Hannover, Helwing. 1822, 8 mai.) p. 32 sqq.

I. Vdalr. *Tresenreuteri* Programma, quo disquiritur, habuerit ne res pro numeris Pythagoras. —— Inter eius Opuscula. (Norimb. 1745, 4) p. 263 sqq.

I. Mich. *Weinrichii* Observatio de abstinentia carnis Pythagorica. —— In Miscellaneis Lipsiens. T. IV. p. 164 sqq.

Amad. *Wendt*: De rerum principiis secundum Pythagoreos. Commentatio philos.-historica. Lips. Tauchnitz. 1827, 8. —— 26 pp. 8 *Gr.*

Gli. *Wernsdorfii* De Metempsychosi Veterum, non figurate, sed proprie intelligenda, Commentatio. Vitemb. 1741, 4.

I. Chph. *Wolfii* Dissertatio epistolica *etc.* —— *V.* Hierocles. III.

Castani *Worm* Dissertatio de faba Pythagorica. Hafn. 1696, 4.

W. *Wotton*: Of the Learning of Pythagoras, and the most ancient Philosophers of Greece. —— *V.* eius: Reflections upon ancient and modern Learning. Third edition corrected. (London, printed for Tim. Goodwin. 1705, 8) Chap. VIII. p. 87—98.

I. Iac. *Zimmermanni* Disquisitio de Religione Pythagorae. —— In Museo Helvetico. P. X. p. 161—189. P. XI. p. 345—369.

PYTHEAS.

I. *Fragmenta collecta.*

1824, 8. Pytheae Massiliensis Fragmenta variis ex auctoribus collegit et commentariis illustravit Andr. Arw. Arwedson. Upsal. MDCCCXXIV. —— Sunt particulae quatuor, quas *Arvedson* pro more Academiae Upsaliensis composuit, cum disputarent *Knut Bellander* (Part. I.), *C. Magn. Nicolai* (Part. II.), *J. F. Kjelborg* (Part. III.), *F. Jerrus* (Part. IV.). *Fuhr* in suo libello p. 2 de his scriptionibus academicis valde errat; putat enim, *Arvedsonum* seiunctim a ceteris viris fragmenta collegisse, quod non fecit. Arvedson enim praeses fuit horum virorum disputationum.

II. *Illustrantia Pytheam scripta.*

I. Ch. *Adelung*: Ueber Pytheas. —— *V.* eius: Aelteste Geschichte der Deutschen. (Leipz. 1806, 8) p. 51—86.

d'Anville: Mémoire sur la navigation de Pythéas à Thule et observations géographiques sur l'Islande. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXXVII. p. 436 sqq.

Barth: Ueber Pytheas, als Geograph. —— *V.* eius: Aelteste Geschichte der Deutschen. (Baireuth 1818, 8) T. I. p. 139—146.

Bougainville: Eclaircissements sur l'origine et sur les voyages de Pythéas de Marseille. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XIX. p. 146 sqq.

Brehmer: Pytheas der Humboldt des Alterthums. —— *V.* eius: Entdeckungen im Alterthum. (Weimar 1822, 8) T. I. P. II. p. 342 sqq.

A. *Bruckner*: De Pythea Massiliensi. —— *V.* eius dissertationem praemio ornatam et inscr.: De Historia reipublicae Massiliensium. (Gotting. 1826, 4) p. 61 sqq.

Falkenstein: Ueber Pytheas. —— *V.* eius: Geschichte der geographischen Entdeckungen. (Dresd. 1828, 12) T. I. p. 14 sqq.

I. *Forster*: Ueber Pytheas. —— In eius: Geschichte der Entdeckungen im Norden. (Francf. a. d. O.) p. 29 sqq.

Fournier: Sur Pytheas. —— *V.* eius: Hydrographie. (Paris. 1660, f.) p. 222 sqq.

Maximil. *Fuhr*: De Pythea Massiliensi dissertatio. Darmstadii, sumtib. Eduardi Heil. MDCCCXXXV. 8 mai. —— II, 148 pp. et 1 tabula.

Geijer: Ueber Pytheas. —— *V.* eius: Geschichte Schwedens, ins Deutsche übersetzt. (Sulzbach. 1826, 8) p. 52 sqq.

Hendreich: De Pythea Massiliensi. —— *V.* eius Acta Massiliensium, in *Gronovii* Thesauro antiquitatum. T. VI. p. 2973 sqq.

Kéralio: De la connoissance que les anciens ont eue des pays du Nord de l'Europe. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XLV. p. 26—57.

J. *Lelewel*: Ueber Pytheas. —— *V.* eius: Entdeckungen der Carthager u. Griechen im atlant. Ocean. (Berlin 1831, 8) p. 33 sqq.

Mannert: Ueber des Pytheas Entdeckungen. —— *V.* eius: Geographie der Griechen u. Römer. T. I. p. 64 sqq.

Murray: De Pythea Massiliensi. —— In Novis commentationibus soc. Gotting. T. VI. p. 59 sqq.

(*Papon*:) Sur Pytheas. —— *V.* eius: Histoire générale de Provence. (Paris 1777) T. I. p. 510 sqq. 612 sqq.

J. L. *von Parrot*: Ueber Pytheas. —— *V.* eius librum: Ueber die Geschichte, Abstammung *etc.* der Liven, Letten, Esten. (Stuttg. 1828) T. I. p. 57 sqq.

G. *Schöning*: Ueber Pytheas. —— In *Schlözeri* Nordische Geschichte, in: Universal-Geschichte. T. XXXI. (Halle 1771, 8) p. 1—206.

F. A. *Uckert*: Ueber Pytheas. —— In eius: Geographie der Griechen u. Römer. T. I. p. 298 sqq. T. II. P. II. p. 26 sqq.

A. B. *Wilhelm*: Ueber Pytheas. —— *V.* eius: Germanien. (Weimar. 1823, 8) p. 317 sqq.

QUINTUS Smyrnaeus.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 359 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 161 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Poema integrum.*

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 8. *ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙ- || ΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΟΥ ΒΙΒΛΙΑ || ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑ.* || QVINTI CALABRI DERELICTO||RVM AB HOMERO LIBRI || QVATVORDECIM. *Infra est anchora, insigne Aldi typogr.* AL||DVS. *In f. ultimo b idem insigne typogr. conspicitur.* —— Huic Quinti Calabri editioni etiam adiecti sunt: Tryphiodorus *de Trojae Excidio*, et Coluthus *de Raptu Helenae.* Volumen integrum complectitur 172 non num. *ff.* (cum *sign. a — yy*), quorum 162 Quintum, 12 Tryphiodorum, et 8 Coluthum continent. Plerumque hanc editionem a. 1521 prodiisse opinantur, sed *Renouardus* in: Annales de l'imprimerie des Aldes T. II. p. 199 sq. ex nonnullis indiciis, ex Catalogo librorum ab Aldo impressorum, cui Aldus ipse Quinti notitiam sua manu adscripsit, colligere ausus est, eam non multo post annum 1513, vel potius anno 1505 in lucem publicam prodiisse. In bibliotheca acad. Lips. ligatus est cum Didymi scholiis a. 1528 ab Aldo editis, quae iisdem typis atque in eadem charta impressa esse videntur. *Tychsen* in prolegomenis suis p. LXXXI iudicat haec: „Quem Codicem exscripserit Aldus, non constat; fuit autem ille infimae notae negligentissime scriptus & lacunosus, unde innumeris scatet haec editio scribendi vitiis, multisque locis versus sunt mutili. Singuli quoque versus desiderantur, qui in codice Bessarionis, aliisque melioribus libris reperiuntur. Aldus locis mutilis & corruptis asteriscum adpinxit; minime tamen omnibus; lacunas maiores libro IV. & VII. vacuo lineae spatio indicavit, quod in Codicibus similiter fieri solet."

β) *Cum a. et l. notitia.*

1569, 8. *ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΣΟφωτατυ ποιητυ παραλειπομενων ὁμηρυ βιβλια τεσσαρεσκαιδεκα.* QVINTI CALABRI ANTIQVISSIMI ET SAPIENtissimi *Poëtae Praetermissorum ab Homero derelictam grauiter & splendide prosecutus est.* BASILEAE. Per Sixtum Henricpetri. *F. ult.*: BASILEAE. PER SIXTVM HENRICPETRI, Anno Salutis humanae M.D.LXIX. Mense Martio. —— 6 *ff.* et 2 vac. *ff.* praefixa, 301 pp. et 1 *f.* *Tychsen* in suis prolegom. p. LXXXI sq. de hac editione docet haec: „Adiecti etiam hic Tryphiodorus et Coluthus; omnia ex Aldina expressa, paginis etiam paribus. Praemissa est epistola nuncupatoria editoris Freigii, graece scripta, de poëseos praestantia. Praeter typorum elegantiam vix quidquam commendationis habet haec editio, ut quae mendorum numerum novis operarum erroribus auxerit."

1604, 8. *Ιλιας; Κοιντυ Σμυρναιυ;* SEV QVINTI CALABRI PARALIPOMENA, Id est *Derelicta ab* HOMERO XIV. libris *comprehensa:* In quibus Historiam Belli TROIANI ab interitu HECTORIS ad excidium & calamitosi Graecorum reditus; Homerico orationis genere persequitur. *Latine olim reddita & correcta a* LAVRENTIO RHODOMANO. Nunc accessit EPITOME GEMINA *tum Homeri & Coinsi, tum uniuersa Historia Historiae Troianae.* Itemque DIONIS CHRYSOSTOMI Oratio DE ILIO NON CAPTO. *Auctore & interprete eodem.* HANNOVIAE, Typis Wechelianis apud Claudium Marnium & heredes Ioannis Aubrii. MDCIIII. —— 16 *ff.* praefixa, 709 pp. Quintus implet, 19 *ff.* index, 16 *ff.* sunt *Laurentii Rhodomani* in Smyrnaeum emendationes, 3 *ff.* Notae *Ioannis Hartungi* in Quintum Smyrnaeum. 115 pp. *Τρωικα*, p. 116 — 124 exhibetur Index, p. 125 — 225: Dionis Chrysostomi oratio, graece et latine, p. 226 — 252: Scholia in Dionis orationem; p. 253 — 283: Emendanda, et 1 *f.* cum insigni Wecheliano typogr. Ut ex notitia Emendandis praemissa adparet haec editio ex editione Basileensi, quae scatet mendis typographicis, expressa est, qua re etiam haec nova editio est iisdem fere omnibus aliisque novis mendis foedata. In textu graeco, qui dicitur, paucissima sunt emendata; pluribus locis quam in Aldina asterisci adscripti, corruptelarum aut lacunarum indices. Addita est e regione nova Rhodomani versio latina, cum argumentis et numeri versuum notatione. *Tychsenius* in prolegom. p. LXXXV errat in eo, cum dicit, ab Rhodomano adhibitum esse Aldinum exemplar, sibi ipsi contradicens p. LXXXVI, ubi expresse dicit, Rhodomanum Aldina editione non usum esse, itaque in notis quaedam correxit aut explevit, quae iam in ista recte se habent. Maximi momenti sunt additae *Rhodomani* emendationes atque Hartungi adnotationes. *Τρωικα* commemorata sunt Rhodomani, et

totius historiae Troianae epitome, e variis auctoribus decerpta, atque graeco-latino carmine composita. Hoc carmen primum prodiit sine *Rhodomani* nomine ab *Mich. Neandro* a. 1588 editum. Bibl. acad. Lips. *V.* 1614.

1606, f. — Graece et latine ex Rhodomani versione, cum eiusdem argumentis et notis marginalibus. —— In *Iacobi Lectii* collectione: Poetae Graeci veteres carminis heroici scriptores. T. II. p. 173—306. Omissae autem sunt Rhodomani emendationes.

1614, 8. TROIA EXPVGNATA: *SEV* SVPPLEMENTVM HOMERI, eorvm omnivm qvae vrbi illi acciderunt ab interitu Hectoris, donec tandem omnino exscinderetur: Avctore QVINTO CALABRO Graecè; *Interprete* LAVR. RHODOMANNO, Cum CLAVDII DAVSQVEII *Adnotamentis.* Accedit *Epitome gemina, tum Homeri & Calabri, uniuersae historiae Troianae:* Item DIONIS CHRYSOSTOMI Oratio, de non capto Ilio. Prostat FRANCOFVRTI in officina AVBRIANA. *M. DC. XIV.* —— Eadem ac praecedens editio, mutato tantum titulo. *Dausqueii* enim Adnotamenta, quae in titulo indicantur, primum hoc anno MDCXIV separatim prodierunt hoc titulo: IN Q. CALABRI *SEV* COINTI SMYRNAEI PARALIPOMENΩN *Libros XIV.* Cl. Davsqveii *Adnotamenta.* Item in TRYPHIODORVM, ET COLVTHVM. Prostat FRANCOFVRTI in officina AVBRIANA. et complectuntur 8 *ff.* praefixa, et 309 pp.

1734, 8 mai. Quinti Calabri Praetermissorum ab Homero libri XIV. Graece, cum versione latina et integris emendationibus Laurentii Rhodomani; et annotamentis selectis Claudii Dausqueji; curante Ioanne Cornelio de Pauw, qui suas etiam emendationes addidit. Lugduni Batavorum, Apud Ioannem van Abcoude. MDCCXXXIV. —— 8 *ff.* praefixa, 871 pp., 8 *ff.* addenda et emendanda, et index rerum. In fine legitur: Trajecti ad Rhenum. Typis Petri Muntendam. MDCCXXXIV. Praestat sine dubio haec editio omnibus prioribus, sed non ea cura ac diligentia curata est, qua par fuisset, si satisfacere voluit. Oratio graeca ex Rhodomani editione, paucis typothetarum peccatis sublatis ad Aldinae editionis fidem, expressa est. In textu edendo nullam certam rationem habuit *de Pauw.* Usus est *Scaligeri*, *Sylburgii* et *Falkenburgii* notis ineditis, sed ita ut eas neque integre reddiderit neque diligenter adhibuerit. In Actis Lipsiens. a. 1736. p. 113 de hac editione iudicatur his verbis: „Generatim de his Emendationibus Cl. Pauw monemus, eas, si paucissimas, nec momenti gravioris, vel nimis audaces esse, vel non necessarias, quin etiam non raro falsas, statim Lib. I. 2." *etc.*

1807, 8 mai. *ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ.* QUINTI SMYRNAEI POSTHOMERICORUM LIBRI XIV. Nunc primum ad librorum manuscriptorum fidem et virorum manuscriptorum coniecturas recensuit, restituit et supplevit Thom. Christ. Tychsen. Accesserunt Observationes Ch. Gl. Heynii. Argentorati ex typogr. soc. Bipontinae. MDCCCVII. —— CVIII, 366 pp. 3 *Th.* 8 *Gr.* Editor ipse in prolegomenis p. CIV sq. de sua editione docet haec: „Cum mihi propositum esset carmen ita edere, ut sine offensa & cum voluptate legi posset; nolui repetere vulgarem priorum editionum textum, qui est corruptissimus, sed novam eius recensionem, ad optimorum Codicum fidem adornatam & suppletam, adhibitis, ubi illi auxilium negarent, virorum doctorum emendationibus, parare decrevi, igitur primo integrum carmen a Pauwiana editione descripsi, ita ut meliores librorum lectiones & supplementa, de quorum fide dubitari non posset, statim in textu reponerem. Deinde cum plures superessent naevi, in libris non emendati, criticorum coniecturas consului, & quae certae viderentur, recepi; ... Plerumque Rhodomannum secutus sum, a quo tamen haud semel discessi, si quae alia emendatio probabilior suppeteret. Supplementa Rhodomanni, ut [illegible] erat, in notas [quae tamen hactenus lucem non viderunt] reieci, uno tamen & altero loco, IX. 498. XIV. 122 versum inserui, connectendae orationis causa, sed literarum forma a reliquo carmine satis discretos. Raro meas suspiciones in locum vocabulorum corruptorum inducere ausus sum, ut I. 325. *κυδιόωσα*, 504. *ἀφραδίῃσι*, 715. *πατρὸς νόον*. Plura vero intacta reliqui, ubi aut propositae coniecturae non satisfacerent, aut vulgata lectio defendi posset. Similiter antiquum ordinem versuum revocavi XII. 419—21. (vet. edit. 410—12) & III. 619 sq. servavi, quamquam hos versus turbatos esse putem; contra libro VIII. 347. (veteris numeri) *δὴ γάρ οἱ μεγάλοιο*, post 354. transponendus esse videbatur. Porro formas Ionicas passim restitui, praeeunte inprimis Codice Monacensi praestantissimo: etiam in interpunctione & accentibus ponendis, quae fere neglecta sunt in superioribus editionibus, aliisque quae ad scri-

ptionem pertinent, diligentius studium adhibui, & hac parte spero tersius & nitidius aliquanto carmen nunc prodire."

1825, 12. Quinti Calabri, Tryphiodori, Ioannis Tzetzae et Coluthi Carmina. Ad optimorum librorum fidem expressa. *Edit. ster.* Lips., Tauchnitz. —— 8 *Gr.*

Bb) *Delectus.*

1577, 4. *ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΟΥ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ, ΙΛΙΟΥ ΑΛΩΣΕΩΣ* βιβλιων δυο. *Νοςων βιβλιον ἐν. etc.* —— *V.* Poetae. I. Aa). Sunt autem Posthomericorum libri XII. XIII. XIV, et praefixa cuique libro argumenta versibus graecis et latinis, et adscriptae ad marginem emendationes haud paucae, atque expleti versus mutili. Sed tantum pauca in textu graeco sunt correcta. Versio latina Neandri est.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Carmen integrum.*

1539, 8. Quinti Calabri Derelictorum ab Homero libri quatuordecim Iodoco Velaraeo interprete. Coluthi Thebani Raptus Helenae, eodem interprete. Editio Prima. Antuerpiae apud Io. Steelsium A. MDXXXIX. —— De hac versione *Tychsenius* in prolegom. p. XCI. docet haec: „Versio haec soluta oratione scripta, non verbum verbo reddit, sed sententias; omissa saepe supplens, effusa restringens, ut ipse ait in praef. et omnino paraphrasi propior. Argumenta praefixa sunt singulis libris, etiam in margine passim adscripta." Rep. 1541.

1541, 8. — Lugd., apud Seb. Gryphium. MDXLI.

Bb) *Delectus.*

17.., 8. *Peuceri* versio metrica Lib. I. Paralipomenorum Quinti Smyrnaei. Praemissa est disputatio de hoc carmine brevis ab *Böttigero.* —— *V.* Neuer deutscher Merkur. T. XI. p. 183 sqq.

1800, 8. Latinae metricae Quinti Smyrnaei Specimen edidit Paulus Tarenghi. Romae.

B. germanicarum.

1787, 8. Von des Quintus Paralipomena oder Ergänzung des Homer Buch III. 138—183. 458—489, übersetzt von *Scheffler.* —— In *Wiedeburgi* Humanistisches Magazin. p. 322 sqq.

C. gallicarum.

1800, 8 et 12. Guerre de Troie, depuis la mort d'Hector jusqu'à la ruine de cette ville, poème en XIV chants, par Quinte de Smyrne, faisant suite à l'Iliade et traduit pour la première fois du grec en français par R. Tourlet. Paris, Lesguilliez, an IX (1800). *II. Voll.* —— 10 *fr.* Haec versio est non satis fida, sed facilis. Singulis libris argumentum praemisit interpres, et notas subiecit, quae plerumque mythologica et geographica attingunt satis leviter, rarius verba illustrant.

D. italicarum.

Aa) *Carmen integrum.*

(1807,) 8. I XIV Canti del poema di Q. Calabro tradotti dal testo greco in ottava rima da Paolo Tarenghi. (Vilna,) Zawadzki. *II Voll.* —— Potius paraphrasis quam versio est. Rep. 1809.

1809, 8. — tradotti dall' Ab. Paolo Tarenghi. Edizione seconda. Roma, per Bourlié. *II Voll.*

1815, 4. I Paralipomeni d'Omero di Quinto Calabro Smirneo, trasportati in versi italiani da Teresa Bandettini Landucci. Modena. *II Voll.* —— Haec versio magis elegans quam fidelis est.

1819, 18. I Paralipomeni *etc.* tradotti dal Cav. Luigi Rossi. Milano. —— Versio fidelis est.

1823, 8. — tradotti in ottava rima dall' Ab. Eustachio Fiocchi. Pavia per Fusi. —— Facilis atque elegans versio est.

1828, 4. I Paralipomeni d'Omero, poema di Quinto Smirneo, detto Calabro (*da Bernardino Baldi da Urbino*, mortuus est a. 1617; ed. *per L. Ciardetti*). Fiorenze. *II Voll.* —— XXIV, 253; 220 pp.

Bb) *Delectus.*

1806, 8 mai. La Morte di Achille ed i giuochi funebri al suo sepolcro: Canti terzo e quarto del poema di Quinto Calabro tradotti dal testo greco in ottava rima dall' Abate Paolo Tarenghi romano pubblico attual professore di letteratura latina nella imperiale universita di Vilna allusivi alla morte di Lord Orazio Nelson ed alla pompa funebre tenuta in suo

onore. In Vilna presso Giuseppe Zawadzki stampatore di detta imperiale università. 1806. —— 2 *ff.* praefixa, 84 pp. 1818, 8. Del primo libro de' Paralipomeni *etc.* volgarizzamento inedito di Bernardino Baldi da Urbino, pubblicato dal Cav. Alessandro de Mortara. Firenze, per Piatti. —— Aliud huius elegantis versionis specimen legitur in *Poligrafo* a. III. no. 47. Pars primi libri italice versa per *Niccolo Delviniotti*, quae est „la descrizione di Pentasilea che fuga i Greci" legitur in *Poligrafo* no. 49.

III. *Illustrantia Quintum scripta.*

() Observationes in Quintum Smyrnaeum. —— In Miscellaneis Observationibus. Vol. IX. T. I.

() Epistolae criticae, una ad Ch. G. Heynium, altera ad Th. Ch. Tychsenium universitatis Gottingensis Professores. Romae 1790, 4.

I. *Brodaci* Adnotationes in Quintum Smyrnaeum. —— *V.* Oppianus. III.

Gu. *Canteri* Emendationes in Quintum Smyrnaeum. —— In eiusdem: Novarum lectionum libris octo, edit. III. (Antverpiae ex officina Christ. Plantini MDLXXI.) Lib. I. cap. VII. p. 41—44.

Cl. *Dausqueius.* —— *V.* supra I. Aa).

Ch. E. *Glasewaldii* Coniectanea in Quinti Smyrnaei Paralipomena Homeri. Vitebergae 1817, 8. —— 18 pp.

Gf. *Hermanni* Observationes ad Quintum Smyrnaeum. —— *V.* eius: De aetate scriptoris Argonauticorum dissertationem, adiectam eius editioni Orphicorum. (Lips., 1805, 8) p. 673 sqq.

I. *Iriarte:* Variae lectiones duorum codicum Matr. —— *V.* eius Catalogum regiae bibl. Matrit. codicum graecorum Mss. Vol. I. p. 125 sqq. 192 sqq.

F. *Jacobs:* Plura loca Quinti Smyrnaei emendantur. —— *V.* eius Specimen emendationum in auctores veteres cum Graecos tum Latinos, epistolam crit. ad virum Ch. G. Heyne. (Gothae 1786, 8) p. 36—40.

Fr. *Spitzneri* Mantissa observationum criticarum et grammaticarum in Q. Smyrnaei Posthomericorum libros XIV. —— Ad calcem libri eiusdem auctoris: De versu Graecorum heroico. Lips. 1816, 8.

— —: *Progrr.* Observationum criticarum et grammaticarum in Quinti Smyrnaei Posthomerica. Pars I. II. Witteb. impr. Rübener. 1818, 8. —— 16 pp.

C. L. *Struve: Progr. schol.* Grammatische und kritische Bemerkungen zum Quintus Smyrnaeus. Königsb. 1816, 1818; 1822, 8. *IV Partt.*

Th. Ch. *Tychsen:* Commentatio de Quinti Smyrnaei Paralipomenis Homeri, qua novam carminis editionem indicit Thomas Christ. Tychsen. Cum epistola C. G. Heynii in qua obiter consilia de nova Homeri editione agitantur. Goettingae, apud I. Ch. Dieterichs acad. typogr. (1783,) 8. —— XXIV, 60 pp.

RHETORES.

I. *Editiones textus.*

1508—1509, f. TOMUS PRIMUS. Aphthonii Sophistae Progymnasmata. Hermogenis ars Rhetorica. Aristotelis Rhetoricorum ad Theodecten libri tres. Eiusdem Rhetorice ad Alexandrum. Eiusdem ars Poetica. Sopatri Rhetoris quaestiones de compendis (*componendis*) declamationibus in causis praecipuae iudicialibus. Cyri Sophistae differentiae statuum. Dionysii Alicarnasei ars Rhetorica. Demetrii Phalerei de interpretatione. Alexandri Sophistae de figuris sensus & dictionis. Adnotationes innominati de figuris Rhetoricis. Menandri Rhetoris diuisio causarum in genere demonstratiuo. Aristeidis de ciuili oratione. Eiusdem de simplici oratione. Apsini de arte Rhetorica praecepta. *Graece. In fine:* Venetiis in aedib. Aldi. mense Nouembris M.D.VIII. — TOMUS SECUNDUS. In Aphthonii Progymnasmata Commentarii Innominati autoris [*Phoebammonis*]. Syriani. Sopatri. Marcellini Commentarii in Hermogenis Rhetorica. *Graece. In fine:* Venetiis In aedibus Aldi. M.D.IX. Mense Maio. —— 8 non num. *ff.* praefixa, 6 *ff.* tabula et epistola Demetrii Ducae ad Musurum graece scripta 734 num. *ff.*, et 1 *f.* cum subscriptione et registro. 14 non num. *ff.* praefixa, 417 num. *ff.*, 1 *f.* in cuius pag. aversa Aldi anchora conspicitur. Voluminí primo additus est libellus

(2 *ff.* in voluminis calce) inscr.: *Minuciani, in aliis Nicagorae de Enchirematibus*, qui tamen in titulo non indicatur. Nomen innominati autoris habent quinque codices msti bibliothecae regiae Paris. Ad volumen secundum, et quidem ad opuscula Syriani et Sopatri, spectant, quae *Morelli* in suo Catalogo codicum mss. graec. T. I. p. 298 dicit, quae sunt: „Longe aliter quam in editione Aldina anni 1509, Commentarius in codice se habet; ac licet utrobique eadem semper doctrina conveniat, textum tamen in editione mutilatum passim fuisse, contractum, atque non suo verborum habitu emissum, qui conferat plane cognoscit. ... Veterum etiam testimonia a Syriano adducta nec ipsa integra in editione comparent. ... ea tamen, ut alia quoque, nulla ex parte in codice deficiunt. ... Sopatri quoque doctrinam & Syriani, verbis utriusque confusis, frequentissime in editione simul contextam fuisse, ex eorum nominibus ad initium fragmentorum simul conjunctis nemo non deprehendit: at nihil tale in codice est, qui sincerum Syriani exhibet.“ Deinde p. 302 dicit: „Syriani expositio in Hermogenem de Formis Orationis ... integrum opus ... typis nunquam prodiit: at ex eo complura quoad sententiam, non pauca etiam quoad verba, Syriani nomine suppresso, anonymus quidam Christianus in commentarium suum transtulit quem cum aliis in Hermogenem Aldus anno 1509 impressit.“ De voluminis II. raritate disputavit F. A. Wolfius in Analectis litterariis T. II. p. 515 sqq. *Walz* autem Vol. I. praefat. p. VI sq. docet duo exemplaria integra adservari Monaci, unum ex bibliotheca Petri Victorii cum notis eius manuscriptis, alterum ex bibliotheca I. A. Widmistadii, alterum adservari ex libris Wyttenbachii Berolini; Volumen autem primum Dresdae, secundum ex libris Conr. Gesneri Darmstadiae, idemque e bibliotheca Ienensi nuper in lucem protractum esse a Goettlingio. Sed ego primum volumen etiam Lipsiae in bibliothecis in manibus habui. A. G. Beckerus habuit etiam exemplar in ch. pergam. impressum, sibi usui commissum a *Bessero*, librario Hamburgensi, *v. Seebodii* Krit. Bibliothek. 1828. no. 74. not. In Bibliothecis italicis exemplaria integra non raro occurrunt.

1676, 8. RHETORES SELECTI. Demetrius Phalereus, Tiberius Rhetor, Anonymus Sophista, Severus Alexandrinus. *Graece et Latine.* Oxonii, e theatro Sheldoniano. A. CIↃDC.LXXVI. —— Hoc volumine continentur: Demetrius Phalereus de Elocutione, Tiberius Rhetor de Schematibus Demosthenis, Anonymus Sophista de Rhetorica, Severi Alexandrini Ethopoeiae. *Thomas Gale*, qui huius collectionis editor fuit, Demetrium emendavit, reliquos e codicibus mstis graece edidit et latine vertit.

(1690,) 8. —— *V.* Alexander Numenius.

1773, 8 mai. RHETORES SELECTI Demetrius Phalereus, Tiberius Rhetor, Anonymus Sophista, Severus Alexandrinus, Demetrium emendavit reliquos e mss. edidit et latine vertit, omnes notis illustravit Tho. Galeus, Scholae Colet. M. Iterum edidit, varietatemque lectionis aldinae adiecit Ioh. Frider. Fischerus. Lips., svmtv Ioh. Frider. Langenhemii A. C. CIↃIↃCCLXXIII. —— XXXII, 250 pp., et 3 *ff.* indices. Demetrius legitur p. 1—163; Tiberius p. 165—185; Anonymus p. 188—205; Severus p. 208—223. Pag. 225—229 index capitum exhibetur; p. 230—250 Varietas lectionis.

1832 sqq., 8 mai. RHETORES GRAECI ex codicibus Florentinis, Mediolanensibus, Monacensibus, Neapolitanis, Parisiensibus, Romanis, Venetis, Taurinensibus et Vindobonensibus, emendatiores et auctiores edidit suis aliorumque annotationibus instruxit indices locupletissimos adiecit Christianus Walz. Stuttgartiae et Tubingae sumtibus I. G. Cottae, Londini apud Black, Young et Young. Tavistock Street. Lutetiae apud Firmin Didot. —— Volumine I. (XII pp., 1 *f.*, 658 pp.) continentur: I. *Ἑρμογενους προγυμνασματα*, p. 7 sqq. II. *Ἀφθονιου προγυμνασματα*, p. 55 sqq. 1. *Ματθαιου του Καμαριωτου ἐπιτομη εἰς τα της ῥητορικης προγυμνασματα*, p. 121 sqq. 2. *Ἀνωνυμου περι των του Ἀφθονιου προγυμνασματων*, p. 127 sqq. III. *Θεωνος προγυμνασματα*, p. 137 sqq. *Σχολια εἰς τα αὐτα*, p. 257 sqq. IV. *Νικολαου προγυμνασματα*, p. 262 sqq. V. *Νικηφορου του Βασιλακη προγυμνασματα*, p. 421 sqq. VI. *Ἀδριανου μελεται*, p. 526 sqq. VII. *Σευηρου διηγηματα και ἠθοποιΐαι*, p. 534 sqq. VIII. *Γεωργιου του Παχυμερους προγυμνασματα*, p. 549 sqq. IX. *Ἀνωνυμου προγυμνασματα*, p. 597 sqq. Pag. 657 sq. exhibentur Addenda et Corrigenda. *Volumine II.* (Stuttg. et Tub. *etc.* MDCCCXXXV. XX, 684 pp.) continentur: *Ἀνωνυμου σχολια εις Ἀφθονιον*, p. 1 sqq.; *Προλεγομενα εις την ῥητορικην του Δοξοπατρη*, p. 69 sqq.; *Του Δοξοπατρη ῥητορικαι ὁμιλιαι εις τα του Ἀφθονιου προγυμνασματα*, p. 81 sqq.; *Σχολια εις τα του Ἀφθονιου προ-*

γυμνασματα, p. 565 sqq. *Volumine III.* (Stuttg. et Tub. *etc.* MDCCCXXXIV. X, 750 pp.): I. *Ἑρμογενους τεχνη ῥητορικη*, p. 1 sqq. II. *Ῥουφου τεχνη ῥητορικη*, p. 446 sqq. III. *Ἀνωνυμου συνοψις ῥητορικης*, p. 461 sqq. IV. *Ἰωσεφ του Ῥακενδυτου συνοψις ῥητορικης*, p. 465 sqq. V. *Ἀνωνυμου περι των τεσσαρων μερων του τελειου λογου*, p. 570 sqq. VI. *Ἀνωνυμου περι των οκτω μερων του ῥητορικου λογου*, p. 588 sqq. VII. *Ἀνωνυμου ἐπιτομη ῥητορικης*, p. 610 sqq. VIII. *Ἀνωνυμου ἐπιτομη ῥητορικης*, p. 615 sqq. IX. *Ἰωαννου του Τζετζου ἐπιτομη ῥητορικης*, p. 670 sqq. X. *Ψελλου περι ῥητορικης*, p. 687 sqq. XI. *Περι σχηματων ὡν Ἑρμογενης ἐμνημονευσεν ἐν τοις περι εὑρεσεων και ἰδεων βιβλιοις συνοψις*, p. 704 sqq. XII. *Καστορος Ῥοδιου ῥητορος του και φιλορωμαιου περι μετρων ῥητορικων*, p. 712 sqq. XIII. *Ἀνωνυμου ἐκθεσις ῥητορικης*, p. 725 sqq. *Volumine IV.* (Stuttg. et Tub. *etc.* MDCCCXXXIII. X, 846 pp., 2 *ff.* Addenda et Corrigenda): *Εἰςαγωγη σχολιων εκ διαφορων τεχνογραφων εις τα προλεγομενα της Ἑρμογενους ῥητορικης*, p. 1 sqq. *Συριανου και Σωπατρου και Μαρκελλινου εις στασεις του Ἑρμογενους*, p. 39 sqq. *Volumine V.* (Stuttg. et Tubing. *etc.* MDCCCXXXIII. IV, 620 pp.): I. *Σωπατρου σχολια εις τας στασεις*, p. 1 sqq. II. *Μαξιμου του πλανουδου σχολια εις την Ἑρμογενους τεχνην*, p. 212 sqq. III. *Μαξιμου περι των αυτων ἀντιθεσεων*, p. 577 sqq. IV. *Ἀνωνυμου περι στασεων*, p. 591 sqq. V. *Μιχαηλ του Ψελλου περι συνθηκης των του λογου μερων*, p. 598 sqq. *Συνοψις των ρητορικων ἰδεων*, p. 601 sqq. VI. *Προλεγομενα της ῥητορικης*, p. 608 sqq. Pag. 611 sqq. indices. *Volumine VI.* (Stuttg. et Tub. *etc.* MDCCCXXXIV. XVI, 644 pp.): I. *Δοξοπατρου προλεγομενα της ῥητορικης*, p. 1 sqq. II. *Ἀνωνυμου προλεγομενα της ῥητορικης*, p. 33 sqq. III. *Τρωΐλου σοφιστου προλεγομενα της ῥητορικης*, p. 42 sqq. IV. *Ἰωαννου του Σικελιωτου ἐξηγησις εἰς τας ἰδεας του Ἑρμογενους*, p. 56 sqq. V. *Γεωργιου του Διαιρετου σχολια εἰς το περι εὑρεσεως Ἑρμογενους*, p. 505 sqq. VI. *Γεωργιου Πληθωνος συντομη περι τινων μερων της ῥητορικης*, p. 542 sqq. VII. *Ματθαιου του Καμαριωτου ἐπιτομη της ῥητορικης*, p. 599 sqq. *Voluminis VII. Parte I.* I. *Προλεγομενα των στασεων*, p. 1 sqq. II. *Προλεγομενα των στασεων*, p. 34 sqq. III. *Ἑτερα προλεγομενα των στασεων*, p. 49 sqq. IV. *Προλεγομενα των εὑρεσεων*, p. 52 sqq. V. *Εἰς το περι εὑρεσεων Ἑρμογενους ἐπιτασις ἀνεπιγραφος*, p. 55 sqq. VI. *Σημειωδες εἰς τας εὑρεσεις*, p. 74 sqq. VII. *Κεφαλαια του α΄ βιβλιου των ἰδεων*, p. 77 sqq. VIII. *Συριανου εἰς το περι ἰδεων*, p. 90 sqq. IX. *Ἀνωνυμου σχολια εἰς τας Ἑρμογενους στασεις*, p. 104 sqq. *Voluminis VII. Parte II.* (Stuttg. et Tub. *etc.* MDCCCXXXIV. — 1352 pp. et 1 *f.* Addenda et Corrigenda) X. *Ἀνωνυμου σχολια εἰς τας Ἑρμογενους εὑρεσεις*, p. 697 sqq. XI. *Ἀνωνυμου σχολια εἰς τας Ἑρμογενους ἰδεας*, p. 861 sqq. XII. *Γρηγοριου του Κορινθιου σχολια εἰς το περι μεθοδου δεινοτητος*, p. 1090 sqq. *Volumine VIII.* (Stuttg. et Tubing. *etc.* MDCCCXXXV. IV, 820 pp.) I. *Σωπατρου διαιρεσις ζητηματων*, p. 1 sqq. II. *Κυρου περι διαφορας στασεως*, p. 386 sqq. III. *Ἀνωνυμου προβληματα ῥητορικα*, p. 400 sqq. IV. *Ἀλεξανδρου περι σχηματων*, p. 414 sqq. V. *Φοιβαμμωνος*, p. 487 sqq. VI. *Τιβεριου*, p. 520 sqq. VII. *Ἡρωδιανου*, p. 578 sqq. VIII. *Πολυβιου Σαρδιανου περι σχηματισμου*, p. 611 sqq. IX. *Ἀνωνυμου περι σχηματων*, p. 617 sqq. X. *Ζωναιου*, p. 671 sqq. XI. *Ἀνωνυμου περι συνεκδοχης*, p. 691 sqq. XII. *Ἀνωνυμου περι σχηματων*, p. 694 sqq. XIII. *Ἀνωνυμου περι σχηματων*, p. 698 sqq. XIV. *Ἀνωνυμου περι ποιητικων τροπων*, p. 714 sqq. XV. *Τρυφωνος περι τροπων*, p. 726 sqq. XVI. *Γρηγοριου του Κορινθιου περι τροπων*, p. 761 sqq. XVII. *Ἀνωνυμου περι τροπων*, p. 779 sqq. XVIII. *Κοκονδριου*, p. 782 sqq. XIX. *Γεωργιου του Χοιροβοσκου περι τροπων*, p. 799 sqq. Ex praefatione voluminis II. p. III sq. transscribo haec: „Primo loco posui eum, quem Aldus secundo Graecorum Volumini tredecim foliis pagina destitutis praefixit. Renouardus, in egregio, quem de Typographia Aldina scripsit, libro Phoebammonem commentarii hujus auctorem nominat, idque quinque Bibliothecae Regiae codicibus comprobari dicit: sed confundit vir praestantissimus *Σχολια περι σχηματων ῥητορικων*, primo Rhetorum Graecorum tomo p. 588—593. contenta, quae consensu codicum Phoebammoni adjudicanda sunt, cum scholiis in Aphthonium. Westermannus in historia eloquentiae Graecae p. 233. Doxopatrum auctorem esse putat, in errorem inductus ab Angelo Politiano, qui in Miscellaneorum capite LV. Doxopatri scholia in Aphthonium laudat. Sed cum exemplum de syllogismo Crocodilite a Politiano allatum, neque in scholiis Aldinis neque in Doxopatri Homiliis legatur, probabile mihi videtur, Politianum locum e **Sopatri** commentario ad Hermogenis status (T. IV. p. 154. 26. nostr. Ed.), ubi de Crocodilite agitur, in animo habuisse, eumque commentarium eodem errore ad Aphthonium retulisse, quo Rhetorum Aldinorum Volumen alterum saepius in Bibliothecarum catalogis sub scholiorum in Aphthonium no-

mine consignatum est. Equidem Maximum Planudam scholiorum horum auctorem esse puto, nam ei, quem Planudae vindicavi, commentario in Hermogenem constanter in codicibus praemittuntur, et eandem expositiones longiores contrahendi rationem prae se ferunt: sed cum libris adespotis non nisi codicum auctoritate nomina dare soleam, eaque hoc loco destitutus sim, nullum auctoris nomen in fronte posui. —— Aldus Scholia haec ex duobus commentariis diversis composuit. *Προλεγόμενα* enim et *ὁρισμὸς τοῦ καθόλου προγυμνάσματα* in ea, quam in praefatione Tomi septimi descripsi, codicum familia ei commentario, quem tertio loco edidi, praemissa sunt, interpretatio ipsa vero numerosa illa, ex qua Maximi Planudae Scholia ad Hermogenis Rhetoricam edidi, codicum familia continetur. Sed hoc notasse satis esse censeo, partes ab Aldo consociatas disjungere nolui."

II. *Illustrantia Rhetores scripta.*

L. *Cresollii* Theatrum Rhetorum, Oratorum, Declamatorum, quos in Graecia nominabant *Σοφιστάς* expositum libris V. Paris. 1620. —— Rec. in *Gronovii* Thesauro Antiqq. graec. Tom. X.

J. Ch. Thph. *Ernesti*: Lexicon technologiae Graecorum rhetoricae congessit et animaduersionibus illustravit. Lips., sumtib. Caspari Fritsch. MDCCXCV. 8. —— XXIV, 400 pp.

Hardion: Douze dissertations sur l'origine et les progrès de la rhétorique dans la Grèce. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. IX. XIII. XV. XVI. XIX. XXI.

J. C. F. *Manso*: Ueber die Bildung der Rhetorik unter den Griechen. —— *V.* eius: Vermischte Abhandlungen. (Breslau, W. Gli. Korn. 1821, 8) p. 1—38.

C. Thph. *Schmidt*: Cethegus sive de eloquentia secundum Naturam, Dignitatem, Ambitum, Tractationem, Viam Rationemque, qua se sensim explicuit apud Graecos atque Romanos adumbrata. Lips. 1834, divendendi negotium commissum Serigio. —— 1 *f.*, XVI pp. et 1 *f.* Corrigenda, 166 pp. 16 *Gr.*

Leonh. *Spengel*: *Συναγωγη τεχνων*, sive artium scriptores ab initiis usque ad editos Aristotelis de rhetorica libros composuit. Stuttgartiae sumtibus I. G. Cottae. MDCCCXXVIII. 8 mai. —— XXIV, 230 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Docte ingenioseque compositum opus.

RHIANUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 442. II. p. 724; *ed. n.* T. I. p. 734 sqq.

I. *Collectiones fragmentorum.*

1566, f. — 1569, — 1584, — 1606, 16. — 1606, f. — 1635 sqq., 8. — 1814, — 1823, 8. Rhiani fragmenta. —— *V.* Poetae. I. Aa).

1831, 8. Rhiani quae supersunt. Dissertatio, quam ... scripsit Nic. Saal. Bonnae typis C. Georgii, ap. Ed. Weber. MDCCCXXXI. —— 92 pp. Conf. de hoc magni aestimando libello *Schneidewini* censuram in *Iahnii* Annal. 1833. Vol. IX. p. 129 sqq.

II. *Illustrantia Rhianum fragmenta.*

F. *Jacobs*: Ueber Rhianus. —— *V.* ephem. litter. schol. univ. 1833. Sect. II. no. 14. 15. 16, p. 105 sqq.

A. *Meineke*: Ueber den Dichter Rhianos von Kreta. —— *V.* Abhandlungen der Berlin. Acad. (Berlin 1834, 4) Histor. phil. Abhandll. p. 99 sqq.

C. Gf. *Siebelis*: Ad D. Gregorii Maettigii anniversaria celebranda invitat simulque lustrationem vernam Gymnasii indicit *M.* Carol. Godofr. Siebelis. Disputationi de Rhiano subiuncta est brevis horum solemnium et rerum scholasticarum huius anni narratio. Budissae 1829, 4.

RHINTHON.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. II. p. 320.

C. Otf. *Müller*: Ueber Rhinthon, den Phlyakographen. —— *V.* eius historiam inscr.: Die Dorier. T. II. p. 364 sq.

F. *Osann*: De Rhinthone. —— *V.* eius Analecta critica, p. 69 sqq.

Reuvens: De Rhinthone et Phlyacographia. —— *V.* eius: Collectanea litteraria, p. 69 sqq.

RUFUS Ephesius.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. IV. p. 714 sqq.

I. *Editiones textus.*

1554, 8. RUFI Ephesii libri, de vesicae renumque morbis, de purgantibus

medicamentis, de partibus corporis humani; & SORANI de utero & muliebri pudendo. Graece, ex bibliotheca Regia. Paris., apud Adrianum Turnebum MDLIV.

1726, 4. *ΡΟΥΦΟΥ ΕΦΕΣΙΟΥ Περι των ἐν κυξει και νεφροις παθων. Περι των φαρμακων καθαρτικων. Περι θεσεως και ὀνομασιας των τȣ ἀνθρωπȣ μοριων.* RUFI EPHESII De vesicae renumque morbis. De purgantibus medicamentis. De partibus corporis humani. Nunc iterum typis mandavit GULIELMUS CLINCH, *M. D.* Qui & Dissertationem de Auctore, ejusque Scriptis, unà cum Commentariolo de usu idoneo vesicantium in morbis curandis adjecit. LONDINI, Typis *J. Bettenham*, Impensis J. Clarke - Biblip. apud Excanbium Regium in Cornhill. MDCCXXVI. —— XX pp. dissertatio, 14 pp.: Editoris de usu idoneo Vesicantium in morbis curandis commentariolus, 71 pp. dupliciter numeratae, et 6 *ff.* indices. Textus est ex editione Paris. expressus, versio latina autem Iunii Pauli Crassi et Goupyli sive Morelii. Bibl. acad. Lips.

1806, 8. Rufi Ephesii Opuscula et Fragmenta, Graece. Post editiones Parisinam 1554 et Londinensem 1726 novis accessionibus quadruplo auctiora ex codd. Mosquensi et Augustano edidit et notationes subjecit Ch. F. Matthaei. Accedunt diversae lectiones ad Galeni libellum *τινα δει καθαιρειν*, ex uno cod. Augustano, nec non Dioclis Carystii Epistola ad Antigonum regem, ex tribus codd. Augustanis. Mosquae, litteris et impensis Universitatis Caesareae. 1806. —— Primo loco legitur liber: *Περι των φαρμακων καθαρτικων*, deinde liber: *Περι των ἐν νεφροις και κυστει παθων*, uterque multo integrior, quam in editione Paris. Deinde exhibetur Fragmentum libri de morbis pudendorum, et tria alia fragmenta eiusdem libri breviora; tum exhibentur ea fragmenta Rufi, quae Oribasius in sua collectione sive inter sua Excerpta servavit, et *Matthiae* in sua Oribasii editione omisit.

II. *Editiones versionum* latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1554, 12. Rvfi Ephesii de hominis partibus libri III, Iunio Paulo Crasso interprete. Accessere quae Crassus non vertit ... Rvfi liber de Vesicae ac renum affectibus. Eiusdem de Medicamentis purgantibus. —— *V.* Aretaeus. II. A.

1567, f. — latine. —— Edidit *H. Stephanus* inter: Artis medicae Principes. Paris.

Bb) *Opuscula singula.*

De corpore humano.

aa) *Integer liber.*

1552, 4. Ruffi Ephesii de corporis humani appellationibus libri tres, ab Iunio Paulo Crasso latinitate donati. —— *V.* Aretaeus. II. A.

1581, 4. Rufi Ephesii de corporis humani appellationibus libri tres, latine. —— Inter: Medicos antiquos Graecos. Basil., ex officina Petri Pernae. Haec versio ex editione a. 1552 expressa est.

bb) *Epitome.*

1557, 8. Epitome Rufi libri de corpore humano, latine. —— In Oribasio. p. 699 sqq.

1564, 8. Epitome Rufi libri de corpore humano, latine adiectis adpellationibus graecis. —— In *H. Stephani* Dictionario medico. (Paris.) p. 528—548.

1604, f. Universa antiquorum anatome tam ossium, quam partium externarum: ex Rufo *Ephesio* medico antiquissimo: tribus tabellis explicata per Fabium Paulinum. Quibus accessit quarta ex Sorani medici antiquissimi fragmento graeco non antehac latino facto de matrice. Venetiis apud Io. Antonium et Iacobum de Franciscis. MDCIV. —— Hic libellus ad *Andreae Vesalii* Anatomiam ib. editam pertinet.

SALLUSTIUS.

Fabr. B. Gr. T. XIII. p. 643 sqq.

I. *Editiones textus.*

1638, 12. *ΣΑΛΛΟΥΣΤΙΟΥ φιλοσοφου περι θεων και κοσμου.* SALLUSTII Philosophi de diis et mundo. Leo Allatius nunc primum e tenebris eruit et latine vertit. Romae, excudebat Mascardus. MDCXXXVIII. —— Praefationem libro praemisit Gabriel Naudaeus, datam ad Lucam Holstenium.

1639, 12. — Lugd. Bat. apud Ioannem Maire. MDCXXXIX. —— Editionis principis repetitio est.

1670, 8. *Σαλλουστιου φιλοσοφου περι θεων και Κοσμου.* Sallustii Philosophi de Diis & Mundo. Leo Allatius *Nunc primus è tenebris eruit*, & *Latine vertit.* Juxta exemplar Romae impressum. Cantabrigiae: Ex Officina *J. Hayes*, Celeberrimae Academiae Typographi, Impensis *Joann. Creed*, Bibliopolae *Cantab.* 1670. —— 3 *ff.* praefixa, contin. Naudaei praefationem, depromptam ex editione principe. 46 pp. Pag. 1—34 legitur oratio graeca cum versione latina; deinde p. 35 sqq. notae exhibentur. Haec editio est pars Opusculorum mythologicorum, ethicorum et physicorum, editorum ab Galeo, Cantabrigiae. Ex Officina *J. Hayes etc.* impensis *Joann. Creed. etc.* 1671 (*i. e.* MDCLXXI.) Ideo de hac editione errat *Ebertus* no. 19930, et qui eum presso pede secutus est *Schweiger.* Haec est eadem pars, quae separatim ligata in Bibl. sen. Lips. adservatur. Rep. 1688.

1688, 8 mai. —— Inter *Th. Gale* Opuscula mythologica *etc.* (Amstelaedami Apud Henricum Wetstenium. cIↄIↄCLXXXVIII.) p. 237—280; in hac editione notae textui subiectae sunt.

1748, 8 min. *Σαλλουστιου φιλοσοφου περι θεων και κοσμου.* Traité des dieux et du monde, par Salluste le Philosophe. Traduit du Grec, avec des réflexions philosophiques et critiques [*par J. H. Sam. Formey*]. A Berlin, Chez Chretien Louis Kunst. MDCCXLVIII. —— 6 *ff.* praefixa, X pp., 1 *f.*: Table des chapitres, 168 pp. Notae *Formeii* editoris multa aliena habent.

1821, 8. *Σαλλουστιου φιλοσοφου περι θεων και κοσμου.* Sallustii Philosophi libellus de diis et mundo, Graece et Latine emendatius edidit, Lucae Holstenii et Thomae Galei annotationibus integris, Formeii aliorumque et suis nec non locis e scriptis Platonicorum excerptis illustravit Joh. Conradus Orellius. Turici, Typis Orellii, Fuesslini et Soc. MDCCCXXI. —— XVI, 205 pp., 2 *ff.* index. 1 *Th.* 8 *Gr.* Editor orationem graecam ex editione Lucae Holstenii accuratissime imprimi curavit, paucis locis ex aliorum coniecturis emendatiorem; Leonis Allatii versionem imprimis in notis emendavit.

II. *Editiones versionum.*

A. germanicarum.

1753, 8. Des Weltweisen Sallust Abhandlung von den Göttern und der Welt, von J. Ch. Arnold. —— In: Allgemeines Magazin der Natur, Kunst und Sitten. (Leipz.) p. 189—221.

1762, 8. Sallust von den Göttern und der Welt, deutsch übersetzt. Francof. a. M.

1779, 8. Des Philosophen Sallustius Buch von den Göttern und der Welt; aus dem Griechischen übersetzt von J. G. Schulthess. Zürich. —— 2 *Gr.* Legitur etiam in: Bibliothek der Griechischen Philosophen. (Zürich.) T. III. p. 259 sqq.

B. gallicarum.

1748, 8. —— *V.* supra I.

C. anglicarum.

1793, 8 mai. Sallust on the gods and the world; and the Pythagoric sentences of Demophilus, translated from the greek; and five hymns by Proclus, in the original greek, with a poetical version. To which are added, five hymns by the Translator [*Thomas Taylor*]. London, printed for Edward Jeffrey, Pall-Mall. 1793. —— xvi, 169 pp. Sallustii versio legitur p. 1—97; Demophili versio p. 99—115; Hymni Procli, graece et anglice, p. 117—150; interpretis hymni anglice scripti, p. 151—169. Conf. Critical Review. 1793. m. Nov. p. 241—245.

III. *Illustrantia Sallustium scripta.*

Cagn. *Gaudentii* In quaedam dicta Sallustii philosophi specie repugnantia declamatoria animadversio. —— *V.* eius: Academicum instar. (Florent. 1639, 4) num. IX.

SANCHONIATHON.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 163 sqq.

I. *Editiones textus.*

1826, 8. Sanchoniathonis Be-
i quae feruntur fragmenta de cosmo-
nia et theologia Phoenicum graece
sa a Philone Byblio, servata ab
sebio Caesariensi praeparationis evan-
licae Libro I. c. VI. et VII. Graece et
tine. Recognovit, emendavit, notis se-
tis Scaligeri, Bocharti, Ger. I. Vos-
, Cumberlandi aliorumque permulto-
m suisque animadversionibus illustra-
Ioh. Conr. Orelli. Lips., Hinrichs.
DCCCXXVI. —— 12 Gr. *Scaligeri* no-
ex eiusdem Animadversionibus ad Frag-
nta veterum Historicorum, *Bocharti* ex
is Phaleg et Canaan, *Vossii* ex eius li-
s de Idololatria veterum, *Seldeni* ex eius
ro de diis Syriis, *Iablonskii* ex eius Opu-
lis, *Dupuii* ex eiusdem opere de ori-
ne religionum, *Gosselini* ex eius: An-
uité devoilé (Paris 1808), *Wagneri*, *Kan-*
', *Creuzeri*, et Münteri ex eius libro:
e Religion der Karthager selegit et re-
it. Omisit autem *Cumberlandii* in:
oenician History translated from the first
ok of Eusebius de Praeparat. (Lond.
20), *Fourmontii* et *Courtii de Gobelin*.

. *Editiones versionum.*

anglicarum.

1720, 8. SANCHONIATHO's Phoe-
ian History, translated from the first
ok of Eusebius de praeparatione
angelica. With a Continuation of San-
oniatho's History by Eratosthenes Cy-
naeus's Canon, which Dicaearchus
nnects with the first Olympiad. These
thors are illustrated with many Histo-
al and Chronological Remarks, proving
em to contain a Series of *Phoenician*
d *Egyptian* Chronology, from the first
an to the first Olympiad, agreeable to
e Scripture Accounts. By the right re-
rend Richard Cumberland, D. D. late
shop of Peterborough. With a Preface
ing a brief Account of the Life, Cha-
cter, and Writings of the Author. By
Payne, A. M. Rector of Barnack in
orthampton-shire, his Lordship's Do-
stick Caplain. London, printed by W.
for R. Wilkin, at the King's head in
. Paul's Church-yard. 1720.

1828, 8. The ancient Fragments; containing what Remains of the Writings of Sanchoniatho, Berosus, Abydenus, Megasthenes, and Manetho; also the Hermetic Creed *etc.* Translated by J. P. Cory. London, Pickering. —— Conf. Classical Journal no. LXXVIII. p. 250 —— 273. no. LXXIX. p. 157 — 159.

III. *Illustrantia Sanchoniathonem scripta.*

Arthur *Bedford:* The History of Sanchoniatho before the Flood compar'd with the Holy Scriptures. —— *V.* eius: Scripture Chronology demonstrated by Astronomical Calculations. (Lond: 1730, f.) p. 92 — 100.

H. *Dodwell:* A Discourse concerning Sanchoniathon's Phoenician History, by Henry Dodwell, M. A. and sometimes Fellow of Trinity College near Dublin. London, printed for B. Tooke *etc.* 1681, 8. —— Rec. est in auctoris: Two Lettres of Adrice. London 1680, 8; the second edition corrected and improved. Together with a new Appendix to the second Letter, concerning Sanchoniathon's Phoenician History, not published before. London printed for B. Tooke 1681, 8; the third edition, corrected and improved *etc.* London, printed for B. Tooke 1691, 8. Epitome huius dissertationis, anglice scripta legitur in *Dodwelli* Works, abridg'd, with an Account of his Life, by *Francis Brokesby*, B. D. (London, printed for W. et J. Innys. 1723, 8) Vol. I. p. 84 sqq.

John *Jackson:* An Account of Sanchoniatho and his Phoenician Cosmogony and Theogony. —— *V.* eius: Chronology Antiquities. (London 1752, 4) Vol. III. p. 2 — 46.

Ch. A. *Lobeck:* De Sanchoniathonis Theologia Punica dissertatio. *Progr. acad.* Regiomonti Boruss., typis acad. Hartungianis. MDCCCXXIX. 4. —— 8 pp.

Edward *Stillingfleet:* Of Sanchoniathon, his antiquity and fidelity. —— *V.* eius: Origines sacrae. (London 1709, f.) p. 17 sqq.

W. *Warburton:* An extract from a fragment of Sanchoniathon. —— *V.* eius: Divine Legation of Moses, in nine books. The fourth edition. (London 1755, 8) Vol. I.

Will. *Whiston:* Phoenician Records: Or, the Cosmogony of Sanchoniatho, apud Euseb. Praep. evang. Lib. I. cap. IX. X. Lib. IV. c. 16. et Lib. X. c. 11. ——

V. eius Appendix to an Essay towards recovering the true Text of the old Testament [illegible] printed for J. Dodsley etc. 1772, 8.) p. CLXIII — CLXXXI.

SAPPHO.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 580 sqq.: ed. n. T. II. p. 137 sqq.

I. Collectiones fragmentorum

1556, 8. — 1660, — 1680, — 1681, — 1684, — 1690. — 1692, — 1693, — 1695, 12. — 1695, 8. — 1699, — 1700, 12. — 1710, 8. — 1712, — 1716, — 1733, — 1735, 12. — 1740, 4. — 1742. 1744, — 1751, — 1754 etc. Sapphonis Fragmenta, Graece cum versione Latina Heliae Andreae. —— V. Anacreon. I. AA. Aa).

1568, 8. — 1614, f. —— V. Poetae. I. Aa).

1684, 4. Duo illustria Sapphonis carmina, recensita et emendata ab Is. Vossio. —— V. eius editionem Catulli. (Lond.) p. 113 sqq.

1733, 4 mai. SAPPHUS poetriae Lesbiae Fragmenta et Elogia, quotquot in Auctoribus antiquis Graecis et Latinis reperiuntur, cum virorum doctorum Notis integris, cura et studio Io. Christiani Wolfii, qui Vitam Sapphonis et Indices adiecit. Hamburgi apud Abraham. Vandenhoeck. MDCCXXXIII. —— V. Poetae. I. Bb) 1) BB 1734.

1772, 8. Sapphus Fragmenta, graece cum notis. —— V. Brunckii Analecta. T. I. p. 54 sqq. T. III. p. 8 sq. Epigrammata Sapphonis v. in Iacobsii Anthologia. I. Aa).

1792, 8. Duae Odae Sapphus, graece cum notis edidit Gli. Chph. Harles. —— V. eius Anthologiam poet. gr. p. 239 sqq.

1802, 8. —— V. Poetae. I. Bb) 1) BB.

1810, 8. Sapphus Lesbiae Carmina et Fragmenta Recensuit, commentario illustravit, schemata musica adjecit et indices confecit H. F. Magnus Volger. Lips., Weidmann. —— LXVIII, 193 pp. et 2 pp.: Corrigenda et Addenda. 1 Th., 16 Gr. Haec editio non satisfacit. Blomfield in Museo crit. Cantabrig. Vol. I. p. 52 de ea indicat: „Sappho ... commentariis instructa, seu potius onerata, rerum vulgarium plenis, styloque longe putidissimo conscriptis."

1814. 4 mai. Sapphonis Fragmenta, cum notis, collegit Blomfield. —— V. Museum criticum. (Cantabr.) Vol. I. p. 1—31, [illegible] — [illegible].

1815. 8. Sappho's Oden griechisch und deutsch, mit Anmerkungen von E. A. L. Moebius. Hannov., Hahn. —— 15 Gr. Editor emendavit postea in ephem. litt. Jenens. 1819. ind. no. 4. p. 32: [illegible] in [illegible].

1815, 8. A Fragment of an Ode of Sappho from Longinus: also, an Ode from Dionysius Halicarn: Edited by the honourable Fr. H. Egerton. etc. etc. etc. Paris, Eberhart. —— 29 pp. et 1 vac. f. Haec editio fortuito casu excitata et sine certa ratione parata prodiit. Continet primum temporis, quo vixit Sappho, notitiam, addito Horat. IV. Od. 9. 9 loco, quem versus aliquot anglice conscripti in poetriam sequuntur. Hos excipit Longini locus, addita oda, ex Pearcii recensione, cum latina versione; deinde p. 12 Rufini versus, qui est Sapphonis odae initii imitatio, exhibetur; tum Catulli imitatio, Boileaurii gallica versio, atque anglica. Eodem modo exhibetur oda altera, quam Dionysius Halicar. servavit, graece et latine, additis sub textu variis lectionibus. Postremo pag. 24 imitatio odae latina ex Gu. Jonesi Simone seu Miscellaneorum libro. Lond. 1774, 8. Conf. ephem. litter. Jenens. 1815. no. 212. p. 200 sq. Hic rarissimus liber in bibl. acad. Lips. adservatur.

1821, 8. Sappho's zwei Oden, griech. u. deutsch. —— V. Anacreon. I. Aa).

1823, 8. —— Inter Gaisfordii Poetas graecos minores. (Lips., Kühn.) Vol. III. p. 289—314.

1824, 8. Sapphus, graecanicae Poetriae, quae exstant, Residua, collegit J. Traner. Progrr. acadd. Upsalae. Partt. X.

1826, 8. —— V. Anacreon. I. Aa).

1827, 4 mai. Sapphonis Mytilenaeae fragmenta, Specimen operae in omnibus artis graecorum lyricae reliquiis excepto Pindaro collocandae proposuit Ch. F. Neue. Berol., Nauck. —— 106 pp. 22 Gr. Haec est omnium hactenus optima atque plenissima fragmentorum Sapphonis collectio. Conf. Welckeri censuram in Iahnii Annal. a. 1828. Vol. I. p. 389—433; Spengeli in Seebodii Krit. Bibl. 1828. p. 554 sqq.; Kleinii in Annal. Berol. 1829. I. p. 251—265. aliam c. in ephem. litter. scholast. univ. 1829. II. no. 22. 23; Götting. gelehrt. Anzeig. 1829. fasc. 201. p. 2033—2040.

II. Editiones versionum.

A. germanicarum.

aa) Plures odae.

1734, 8. Σαπφους Μελη Gedichte der Sappho, übersetzt von Jacob Stählin. Leipz. —— Versus, quibus haec versio constat, similem exitum habent.

1744, 8. Die beiden Oden der Sappho in Reimversen übersetzt von Benj. Neukirch. —— V. eius: Sämmtliche Gedichte. Leipz.

1746, 8. —— V. Anacreon. II. B. Aa). ubi Sapphonis odae p. 45—48 germanice metris versae leguntur. Rep. 1760.

1760, 8. —— V. Anacreon. II. B. Aa).

1772, 8. Die beiden Oden der Sappho, in Prosa übersetzt von C. D. Hohl. —— Kurzer Unterricht. T. II. p. 515 sqq.

1773, 8. Sappho an Phaon. Sappho an Venus, von Madame Karschinn in gereimten Versen frei bearbeitet. —— V. Leipziger Musenalmanach. p. 178 sq.

1776, 8. —— V. Anacreon. II. B. Aa).

1776, 8. Die beiden Oden der Sappho, prosaisch übersetzt von J. G. Jacobi. —— In: Iris. Primam odam repetiit *Brieger* in: Griech. Blumenlese. Grottkau 1788, 12. p. 74; alteram *Schlosser* in sua Longini versione, 1781, 8. p. 96.

1782, 8. Die beiden Oden der Sappho, übersetzt von Ramler. —— V. Englischer Zuschauer. Vol. III. p. 363.

1783, 8. —— V. Anacreon. II. B. Aa).

1800, — 1822, 8. Zwei Oden der Sappho, übersetzt von C. A. Overbeck. —— V. Anacreon. II. B. Aa).

1815, 8. Die Fragmente der Sappho, übersetzt von G. C. B(*raun*). Wetzlar.

1818, 8. —— V. Anacreon. II. B. Aa).

1820, 8. Das Frühlingslied; An Aphrodite; An die Geliebte. —— V.: Die Lyra; eine Sammlung von Uebersetzungen aus dem klass. Alterthum, herausgegeben von F. Lindemann. (Meissen, Gödsche) p. 11. 12 sqq. 15 sqq.

1822, — 1826, — 1826, 8. —— V. Poetae. II. B.

1825, 8. Sappho's Hymnos an Aphrodite metrisch übersetzt von Morgenstern. —— In *Seebodii* Archiv IV. p. 777 sq. V. etiam eiusdem: Dörptische Beiträge a. 1814. P. II. p. 416—419.

1827, — 1828, 12. —— V. Anacreon. II. B. Aa).

bb) Singulae.

1705, — 1710, 8. Die entzückte Sappho, übersetzt durch Philander von der Linde (*Ioh. Burkh. Menke*). —— V. eius: Galante Gedichte. Leipz.

1732, 8. Eine Ode der Sappho, übersetzt von L. F. Hudemann. —— V. eius: Probe einiger Gedichte und Poetischen Uebersetzungen. (Hamb.) p. 332.

1737, 8. Die zweite Ode von C. H. Heineke. —— V. eius Longini versionem. p. 99.

1767, 8. Eine Ode der Sappho, von Sam. Mursinna. —— V. Klassische Biographie. Halle.

1771, 8. Eine Ode, übersetzt von C. F. Weisse. —— V. Schmidii Anthologie. (Leipz.) T. II.

1772, 8. Eine Ode, übersetzt von K. G. Anton. —— V. eius: Treue Uebersetzungen. Leipz.

1773, 8. Eine Ode, von J. W. B. Hymmen. —— V. Briefe krit. Inhalts. Berlin.

1780, 8. Die zweite Ode von einem Ungenannten. —— V. Leipz. gelehrte Zeit. no. 97. p. 792.

1786, 8. Die zweite Ode, von Ch. Graf zu Stollberg. —— V. Deutsches Museum m. Ian. p. 17.

1787, 8. Ode an die Lesbia (nach Katull) von J. Gurlitt. —— V. eius: Katulls epischer Gesang (Leipz.) p. 64.

1794, 8. Die erste Ode, übersetzt von A. G. Raabe. —— V. eius dissertationem. V. infra III. *Raabe.*

1797, 8. Die zweite Ode. —— In *Hartmanni* Allgem. Geschichte der Poesie.

1800, 8. Saffos Hümne an Afrodite, von F. K. L. Freiherrn von Seckendorff. —— V. Blüthen griech. Dichter. p. 49 sq.

cc) Epigrammata.

1767, — 1775, 12. Epigramme der Sappho, übersetzt von F. Grillo. —— V. Bion. II. B. Aa).

1793, 8. Ein Epigramm der Sappho, übersetzt von C. Ph. Conz. —— V. eius: Analekten. p. 42.

B. gallicarum.

1684, 8. Version de l'ode de Sapho „Heureux qui près de vous respire || Et remarque etc.“ —— In: Mercure Galant 1684. m. Iul. Rep. in: Notice de *Chardon de la Rochette* sur le Manuel de livres par M. *Brunet* (Paris, 1810, 8) p. 20.

1777, 18. Poésies de Sappfo, suivies de différentes poésies dans le même genre. Amst.

1796, 8. Les hymnes de Sappho, nouvellement découvertes et traduites pour la première fois en françois, avec de notes et une version italienne, par J. B. Grainville. Paris, Rollan, An V. —— *V.* infra C. *sine a. notitia.*

C. italicarum.

a) Sine a. et l. notitia.

—, 8. Epistola da Saffo tradotta in terza rima da Jacopo Filippo da Pellenegro. —— Hic liber est vetus et in Libraria Capponiana p. 291 commemoratur.

—, 8. La Faoniade di Saffo, tradotta in italiana (*da Sosare Itomeio, pastore Arcado*). (*Napoli*, 1784). —— 110 pp. Hic libellus, qui sine a. et l. notitia prodiit, continet non pura Sapphonis verba, sed ex eiusdem fragmentis nobis servatis, libellis auctor quinque hymnos et quinque odas suo ingenio composuit, quae omnia postea in gallicum sermonem versa sunt, *v.* B. 1796.

β) Cum a. et l. notitia.

1792, 8. La Faoniade Inni ed Odi di Saffo, tradotti dal testo greco in versi toscani da S. I. P. A. Crisopoli, per Bodoni. —— 4 *fr.* Idem liber, qui praecedens est, iterumque prodiit *Parma, Bodoni* 1801, 8. et *Pisa* 1801, 12. Hic libellus in *Giornale di Pisa* T. LIX. a. 1785 sic indicatur: „L'autore di queste Odi eleganti ci dà a credere che un letterato russo, il signor Ossur, entrato con una nave nell' isola di S. Maura, dov'era l'antica Leucade, trovasse nelle rovine del famoso tempio di Apollo Leucadio in una cassa di pietra alcuni papiri contenenti le Odi della poetessa Saffo. Dice di non far altro che di tradurre il testo greco; e per colorire anche meglio la finzione incastra opportunamente or qua, or là que' pochi veri frammenti che ci erano pervenuti della poetessa medesima, e imita persino quei difetti, de' quali fu ella notata; e sono, cioè, l'uso troppo frequente della figura detta ripetizione, ed una certa uniformità di espressioni e d'immagini in ogni principio degl' Inni. Che importa che abbiano una vera origin greca queste Odi, se son tali che meriterebbero di appartenere ad una che fu giustamente chiamata la decima Musa!" Hymni et Odae, quae in hoc libro leguntur, sunt in Sapphonis amorem infelicem compositae.

1790, 12. L'Avventure di Saffo, e la Faoniade; Inni ed Odi; traduzioni dal greco. Parma, Molini. —— Hic libellus, qui tantum compositionem editoris continet, iterum prodiit *Milano* 1809, 18. *II Voll.*

1572, 4. Le due Ode di Saffo, tradotte da Francesco Anguilla, col testo greco di rincontro. —— In libro: Discorso di Francesco Anguilla, sopra quell' Oda di Saffo, che comincia: *Parmi quell' huomo egual esser à i Dei.* Con alcune Rime Amorose del medesimo. Con Privilegio. In Venetia appresso Girolamo Ziletti, e compagni. M. D. LXXII.

1670, 12. Le Odi di Saffo, tradotte da Francesco Antonio Cappone. —— *V.* Anacreon. II. D.

1739, 4. L'Ode a Venere, tradotta dall' Ab. Antonio Conti. —— *V.* eius: Prose e Poesie. (Venezia, per Pasquali) Tom. I. Eadem oda italice versa „*in canzone*" per virum *Giambatista Possevini* legitur in: Raccolta dell' Atanagi, libro II.

1781, 8. L'Ode o Inno a Venere, ridotta in Ode saffica italiana dal Cav. Ippolito Pindemonte, col testo greco. —— In: Volgarizzamenti dal latino e dal greco *etc.* Verona per Moroni.

1782, 8. Le Odi di Saffo, tradotte in anacreontiche da Francesco Saverio de' Rogati, col testo greco Colle. —— In eiusdem auctoris versione italica Anacreontis, quae saepe impressa est, atque per virum *Rubbi* inserta collectioni inscr.: Parnaso de' Poeti classici *etc.* Tom. XIV.

1794, 8. Poesie di Saffo ed Erinna. Lucca. —— Hanc notitiam desumpsi e libro *Fortunati Federici:* Degli Scrittori greci e delle italiane versioni delle loro opere. (In Padova. MDCCCXXVIII. 8) p. 44. Conf. supra Anacreon. II. D.

1804, 8. Le Odi di Saffo volgarizzate (*in versi di vario metro*) dal Conte Broglio. Jesi per Bonelli. —— Huic versioni adiuncta sunt varia in Sapphonis laudem epigrammata, quae Anthologia continet.

1817, 8. Oda di Saffo a Faone. —— In libro inscr.: Scelta di poesie tratte in volgare dal greco. Torino per Pomba.

1818, 8. Le due Odi di Saffo, a Venere ed all' amata, o ad una Lesbiana, tradotte in Saffiche dall' Ab. Francesco Venini. —— *V.* eius librum: Saggi della poesia lirica antica e moderna. Milano per Silvestri.

1819, f. Le Ode di Saffo, tradotti in versi da Giov. Caselli, col testo greco. — V. Anacreon. I. AA. Aa). Haec versio fidelis atque elegans laudatur.

1822, 8. L'Ode seconda, tradotta di metro saffico da Ugo Foscolo. — V. eius: Poesie. Venezia, per Antonelli.

1823, 8. L'Ode II., tradotta in anacreontica dall Paolo Costa. — In: Giornale Arcadico di Roma. Vol. LXVI. fasc. 339 sq.

1824, 12. Le Odi di Saffo, tradotte dal Dott. Giuseppe Milani. Bergama.

D. anglicarum.

17.., 8. An Hymn to Venus, from the Greek of Sappho, translated into English Verse. — V. ephem. inscr.: Spectator no. 223. Interpretis nomen est Ambr. Philips. Idem inseruit iisdem ephem. no. 229: A Fragment of Sappho, translated into English Verse.

1748, 8. Odes and Fragments of Sappho, translated by Ambrose Philips, Esq. — In eiusdem: Pastorals, Epistles, Odes and other original Poems. London.

17.., 8. An Ode from the Greek of Sappho; Ode Sapphus ad Venerem, interprete T. I. — V. Gentleman's Magazine. Vol. III. p. 432. Vol. XII. p. 272.

1760, — 1768, — 1789, 8. — V. Anacreon. II. E. Aa).

1761, 8. A new Translation of Sappho's second Ode. — In: The Universal Magazine of Knowledge and Pleasure. Ian. p. 44.

1799, 12. Sappho's Ode to Venus, translated into English prose, by Edward du Bois. — V. eius librum inscr.: The Wreath; composed of Selections from Sappho, Theocritus, Bion and Moschus. London.

1825, 12. — V. Anacreon. II. E. Aa).

E. hispanicarum.

1797, 4 min. Obras de Safo, Erinna, Alcman, Stesichoro, Alceo, Ibico, Simonides, Bachilides, Archiloco, Alpheo, Pratino y Mehalanipides, traducidas del Griego en verso castellano, por Don José y Bernabé Canga Arguelles. Madr., Sancha. — 8 rs.

1799, 8. La Carta de Sappho a Faon, traducida del frances en verso castellano por Don Fernando Osorio Calvache. 1799.

F. ungaricarum.

1804, 8. — V. Poetae. II. E.

III. *Illustrantia.*

Sapho. Recueil de compositions dessinées par *Girodet* et gravées par Chatillon; avec une Notice sur la vie et les ouvrages de Sapho, par P. A. Coupin. Paris, Renouard 1827, 4.

( ) Fragments of Sappho. — V. Classical Journal, no. I. p. 139 sqq.

(N. A.) Notice of Sappho's Fragment. — V. Classical Journal, no. XV. p. 18 sqq.

( ) Sappho emendatur. — V. ib. no. XXIX. p. 157 sq.

(*E. F. B.*) Critical Remarks on the Fragments of Sappho. — V. Alcaeus. III.

( ) Sappho und Alkaios, ein altgriechisches Vasengemälde. Mit fünf Kupfertafeln. Wien, Strässer. 1822, fol. — 30 pp. Conf. *Beckii* Repertorium 1823. Vol. IV. p. 460 sqq.

Ios. *Barberius*: De Sapphone. — V. eius tractatum de miseria poetarum graec., in *Gronovii* Thesauro Antiquitatum graec. T. X. p. 847 sqq.

C. J. *Blomfield*: Animadversiones in Sapphonis fragmenta. — In Museo critico Cantabr. T. II. p. 599—605.

J. Chph. *Cramer*: Diatribe Chronologico-critica de patria Sapphus. Jenae, s. a. 4. — Enumerat omnes, tam veterum, quam recentiorum, narrationes de Sapphonis patria, et proponit etiam suam sententiam, qua *Oleario* consentit, unam, tum Mitylenaeam, tum Eresiam fuisse Sapphonem, Eresii autem forte natam, atque Mitylenis adultam.

— —: Diatribe chronologico-critica de συγχρονισμῷ Sapphus et Anacreontis. Jenae 1755, 4.

Gf. *Olearius*: De Sapphone poetria. — V. Poetae. I. Bb) BB. 1734.

(*d'Orvillius*:) De mendaciis Pavoni circa auctorem versionis Epigrammatis Graeci, mearum in eo emendationum vindicatio. Pavonis ignorantia. — V. *D'Orvillii* Vannum criticam p. 15—37.

— —: I. Ch. Wolfii versio et correctiones eiusdem Epigrammatis defenduntur. Pavonis stupor et errores plurimi exponuntur. — Ib. p. 37—60.

S. L. *Plehn*: De Sapphone. — V. eius: Lesbiacorum librum. (Berol., 1826, 8) p. 169—198.

Abr. Gli. *Raabe*: Interpretatio Odarii Sapphici in Venerem. Progr. acad. Lips. ex officina Sommeria. MDCCXCIV. 4. —— 15 pp. Exhibetur p. 9 sqq. textus odae graecus, qui dicitur, cum versione germanica metrica.

Mary *Robinson*: Sappho and Phaon. In a Series of Legitimate Sonnets, with Thoughts on Poetical Subjects, and Anecdotes of the Grecian Poetess. Hookham and Carpenter. 1796, 8. —— 82 pp. et 1 tabula, contin. Sapphonis effigiem, ad marmor antiquum delineatam. 7 *sh.* 6 *d.* Hic libellus nitidissime typis descriptus est.

A. *Seidler*: Ueber einige Fragmente der Sappho und des Alcaeus. —— *V.* Rheinisches Museum a. 1829, p. 153 — 207; p. 208 — 228.

H. F. Magn. *Volgeri* Diatribe historico-critica de Sapphus poetriae vita et scriptis. Gothae, Ettinger. 1809, 4. —— Haec scriptio in auctoris editione recusa est.

F. Gli. *Welcker*: Sappho von einem herrschenden Vorurtheil befreit. Gottingen, Vandenhök u. Ruprecht. 1816, 8. —— 150 pp. 12 *Gr.*

SCOLIA v. POETAE.

SCRIPTORES Astronomi.

I. *Editiones textus.*

1499, f. Iulii firmici Astronomicorum libri octo integri, & emendati, ex Scythicis oris ad nos nuper allati. — Marci Manilii astronomicorum libri quinque. — Arati Phaenomena Germanico Caesare interprete cum commentariis & imaginibus. — Arati eiusdem phaenomenon fragmentum Marco. T. C. interprete. — Arati eiusdem Phaenomena Ruffo Festo Auienio interprete. — Arati eiusdem Phaenomena graece Theonis commentaria copiosissima in Arati Phaenomena graece. — Procli Diadochi Sphaera graece. — Procli eiusdem Sphaera, Thoma Linacro Britanno interprete. *In fine Firmici, f. ult. sign.* KK: Venetiis in aedibus Aldi Romani mense Iunio M.ID. Ne quis impune *etc. F. ult.*: Venetiis cura, & diligentia Aldi Ro. Mense octob. M.ID. Cui concessum est ab Ill. S. V. ne hos quoq; libros ali cuiquam impune formis excudere liceat. —— 6 *ff.* contin. titulum, unamque epistolam Aldi ad Guidum Pheretrio, ducem Urbinatem, datam: Venetiis decimosexto Calendas nouem. M. ID., atque alteram epistolam Pescennii Francisci Nigri ad Cardinalem Hippolytum d'Est. 376 *ff.* Pars prior libri, quae opuscula latina continet, a parte posteriore saepe separatim occurrit. Pars prior recusa est, ita ut paginae sibi respondeant. Et in Firmici fine legitur: „Impressum Rhegii Lingobardiae expensis & labore Francisci Mazalis calchographi diligentissimi. M.D.III. Cal. Augusti.“ Bibl. acad. et sen. Lips.

1589, 8. ASTRONOMICA VETERVM SCRIPTA Isagogica graeca & Latina. Auct. Graeci, PROCLI SPHAERA. ARATI SOLENSIS Phenomena, & Prognostica. LEONTIVS MECHANICVS de constructione Arateae Sphaerae. His tribus adiuncta est interpretatio Latina, in qua verbum de verbo expressum est. — Latini ARATEA Phaenomena cum poetica interpretatione M. T. CICERONIS, FESTI RVFI Auieni GERMANICI CAES. cũ cõmentariis incerti auct. VETERVM Poetarum Fragmenta Astronomica. C. IVLI HYGINI Poeticon Astronomicon. *OPVS non Astronomiae solum, sed & Poeseos studiosis apprime vtile.* IN OFFICINA SANCTANDREANA, clɔlɔLXXXIX. —— 1 *f.*, 170, 302 pp., et 1 *f.* contin.: *Camerarii* carmen, quo nomina omnium siderum coelestium complexus est. Pag. 1 — 133: Arati Prognostica; p. 134—159: Leontius de Sphaera; p. 159 — 170: Notae breves leguntur. Pag. 1 — 20: Arati Phaenomena, M. T. Cicerone interprete; p. 21 — 64: Arati Phaenomena, Rufo Festo Avieno paraphraste; p. 64 — 81: Aratea Prognostica; p. 82 — 156: Arati Phaenomena per Germanicum Caesarem in latinum conversa, et in eadem Commentaria; p. 157—167: Veterum poetarum astronomica fragmina a Iosepho Scaligero collecta; p. 169 — 302: C. Ivl. Hygini Poeticon Astronomicon leguntur. Bibl. sen. Lips.

1630, f. VRANOLOGION sive SYSTEMA VARIORVM AVTHORVM, qvi de Sphaera, ac sideribvs, eorvmqve motibvs Graece commentati sunt. Sunt autem horum libri. GEMINI, ACHILLIS Tatij Isagoge ad Arati Phaenomena. HIPPARCHI libri tres, ad Aratum. PTOLEMAEI de apparentiis. THEODORI Gazae de Mensibus. MAXIMI, ISAACI Argyri duplex, S. ANDREAE Cretensis Computi. *Omnia vel Graecè ac Latinè nunc primùm edita, vel ante non edita.* Cura & studio DIONYSII PETAVII Aurelianensis è Societate IESV. *Quod esse potest luculentissimum Auctarium Operis de Doctrina Temporum.* Accesserunt Va-

riarum dissertationum libri octo, ad authores illos intelligendos imprimis vtiles eodem authore. LVTETIAE PARISIORVM, Sumptibus SEBASTIANI CRAMOISY, viâ Iacobaeâ, sub Ciconiis. M. DC. XXX. *CVM PRIVILEGIO REGIS CHRISTIANISS.* —— 8 *ff.* praefixa, 424 pp. et 2 *ff.* index; 338 pp., et 5 *ff.* indices et Corrigenda. Auctores, qui hoc libro continentur, sunt: Gemini Isagoge, graece et latine, interprete Edone Hilderico, p. 1 sqq.; Ptolemaeus de Apparentiis inerrantium, graece et latine, interprete Dionysio Petavio, p. 71 sqq.; Calendarium vetus Romanum cum ortu occasuque stellarum ex Ovidio, Columella, Plinio, a Dionysio Petavio confectum, p. 103 sqq.; Calendarium Romanum ab Ioanne Georgio Hervuart editum, latine, p. 112 sqq.; Achillis Tatij Isagoge ad Arati Phaenomena, graece et latine, interprete Dionysio Petavio, p. 121 sqq.; Eiusdem Tatij Fragmenta Graeca, p. 165 sqq.; Hipparchi Bithyni ad Arati, & Eudoxi Phaenomena libri tres, graece et latine, Interprete Dionysio Petauio, p. 171 sqq.; Achillis Tatij ad Arati Phaenomena, qui liber falso Eratostheni tribuitur, graece et latine, interprete Dionysio Petavio, p. 256 sqq.; Arati genus & vita, graece et latine, interprete Dionysio Petavio, p. 268 sqq.; Theodorus Gaza de mensibus, graece et latine, interprete Ioanne Perrello, p. 275 sqq.; S. Maximi Computus, graece et latine, interprete Dionysio Petavio, p. 313 sqq.; Isaaci Argyri Computus, graece et latine, interprete Dionysio Petavio, p. 359 sqq.; Eiusdem Computus alter, graece et latine, interprete Dionysio Petavio, p. 384 sqq.; S. Andreae Computus, graece et latine, interprete Dionysio Petavio, p. 393 sqq.; Fragmentum Graecum de Paschate, p. 396 sqq.; Notae Dionysij Petavij ad Geminum, Ptolemaeum, & Hipparchum, p. 405 sqq.; Fragmentum Aetij de Significationibus stellarum, graece et latine, interprete Cornario, p. 421 sqq.; Index rerum memorabilium. Subiecti sunt variarum Dissertationum libri VIII, authore Dionysio Petavio. A. 1703 titulus mutatus est.

1703, f. — Amst. —— *V.* 1630.

II. *Illustrantia Astronomiam scripta.*

( ) Geschichte der Astronomie. Von den ältesten bis auf gegenwärtige Zeiten in zwey Bänden. Erster Band, enthält die Geschichte der Astronomie bis zu Ende des 17. Jahrhunderts. Chemnitz, bey Hofman u. Fiedler. 1792, 8. —— De Graecis astronomis agitur p. 17—86.

Des Herrn *Bailly* Geschichte der Sternkunde des Alterthums bis auf die Errichtung der Schule zu Alexandrien. Leipzig, Schwickert 1777, 8. *II Voll.*

Delambre: Histoire de l'Astronomie ancienne. Paris, Courcier. 1817, 4 mai. *II Voll.* —— lxxij, 556 pp. et 1 tab. cum figg. mathem.; vj pp., et 1 *f.* Corrigenda, 639 pp., et 16 tabulae cum figg. mathem.

I. Konr. *Schaubach*: Geschichte der griechischen Astronomie bis auf Eratosthenes. Mit vier Kupfern. Göttingen, bei J. F. Röwer. 1802, 8 mai. —— XXIII, 507 pp. Hoc est volumen operis primum.

SCRIPTORES erotici.

I. *Editiones textus.*

1792—1794, 8 mai. Scriptores erotici graeci, studiis societatis Bipontinae. *Vol. I.* Achilles Tatius. Biponti 1792. — *Vol. II.* Heliodorus. Argent. 1793. — *Vol. III.* Longus, Xenophon Ephesius. Biponti 1794. *III Voll.*

1824, 12 mai. Corpus Scriptorum eroticorum graecorum. Edidit Franciscus Passow. Vol. I. Parthenii Erotica, Accesserunt Diogenis Antonii, et Iamblichi Excerpta. Lips. etc. *Singularis titulus est: Παρθενιου Νικαεως περι ερωτικων Παθηματων.* Parthenii Nicaeensis amatoriae narrationes. Ad fidem codicis Palatini recensuit Franciscus Passow. Accesserunt Diogenis, Antonii, et Iamblichi Excerpta. Lips., sumptibus et typis B. G. Teubneri MDCCCXXIV. —— 2 *ff.* praefixa, IV, 84 pp. Pag. 1—28, Parthenii Erotica; p. 29—37: *Αντωνιου Διογενους των ὑπερ Θουλην ἀπιστιων λογοι δ και κ*; p. 38—48: *Ἰαμβλιχου δραματικον* leguntur. Pag. 49 sqq. exhibetur annotatio critica.

II. *Editiones versionum.*

A. gallicarum.

1797, 12. Bibliothèque des romans grecs, traduits en françois. Paris, Guillaume. *XII Voll.* —— Huius collectionis editor fuit *Mercier de Saint-Léger.* —— Est: *Vol. I.* Les affections d'amour de Parthénius, ancien auteur grec, jointes les narrations d'amour de Plutarche, nouvellement mises en françois par

Jean Fournier. — *Vol. II.* et *III.* Les amours de Leucippe et Clitophon, traduites du grec d'Achilles Tatius, avec des notes historiques et critiques, par L. A. du Perron de Castera; réimprimé sur l'édition d'Amsterdam de 1733. — *Vol. IV.* et *V.* Les amours de Théagenes et Chariclée, histoire éthiopique, par Héliodore. (Traduction attribuée par les uns à Poullain de Saint-Foix, par d'autres à un abbé de *Fontanelle*). — *Vol. VI.* Les amours pastorales de Daphnis et Chloé, traduites du grec de Longus par J. Amyot, réimprimées sur l'édition de 1731. — *Vol. VII.* Les amours d'Abrocome et d'Anthia, histoire éphésienne, traduite de Xénophon par M. J(*ourdan*); enrichie de figures en taille-douce, avec des notes sur la géographie, les moeurs et différens usages des anciens. — *Vol. VIII.* et *IX.* Les amours de Chéréas et Callirrhoë, traduites du grec de Chariton, avec des remarques par P. H. Larcher; réimprimées sur l'édition de Paris de 1763. — *Vol.* X. Les amours d'Ismène et d'Isménias, par Eustathius ou Eumathius. — *Vol. XI.* Les amours de Rhodante et Dosiclès, traduites du grec de Theodorus Prodromus, par P. F. Godard de Beauchamps, réimprimées sur l'édition de 1746. — *Vol. XII.* L'histoire véritable et Lucius et ou L'Ane, traduits du grec de Lucien; sur l'édition de Bastien.

1822 sqq., 16. Collection des Romans grecs, traduits en français, précédée d'un essai littéraire sur les romans grecs par *M.* Villemain. Paris, Merlin. *XV Voll.* —— Eosdem scriptores, quos prior collectio, complectitur.

1822 sqq., 8. Collection des Romanciers grecs et latins, avec des notes de *MM.* Courier, Larcher, Belin de Balu, Coray, C..., A. Tregnon, et de plusieurs autres hellénistes. Paris, Corréard. *X Voll.*

B. italicarum.

1814—1816, 8. Collezione degli Erotici greci volgarizzati. Crisopoli (*Pisa*), per Capurro. *VI Voll.* —— Singula volumina versiones iam ante editas continent.

III. *Illustrantia scriptores eroticos scripta.*

(*Blankenburg*:) Versuch über den Roman. Leipz. 1774, 8.

S. *Chardon de la Rochette*: Extraits des Romans grecs. —— *V.* eius: Mélanges de Critique et de Philologie. Tom. I. (a Paris, chez d'Hautel. 1812, 8) p. 1 sqq.

John *Dunlop*: The History of Fiction: Being a critical account of the most celebrated works of Fiction, from the earliest Greek Romances to the Novels of the present age. Second edition. Edinb., printed by James Ballantyne. 1816, 8. *III Voll.* —— *Vol. I.* p. 1—121 Historia narrationum Graecorum eroticarum, Heliodori tempore usque ad Eustathium, deinde Barlaami et Iosaphat narrationis modus ratioque tractantur. *Dunlopius* inprimis p. 109 sqq. de Apollonio Tyrio eiusque narratione, atque de Athenagora agit. Conf. Wiener Jahrbücher, Vol. XXVI. p. 20 sqq. ubi praecipue oratio singularum parabolarum graeca cum versione germanica, praemissa de narrationis — — auctore disquisitione, exhibetur.

P. D. *Huetii* Liber de origine fabularum Romanensium. Hagae Comit. 1682, 8.

J. C. F. *Manso*: Ueber den griechischen Roman. —— *V.* eius: Vermischte Schriften. (Leipzig, Dyk. 1801, 8) Vol. II. p. 199—320.

M. *Paciaudii* liber de eroticis libris antiquorum. —— *V.* Longus. I.

SCRIPTORES geographici.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 21 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 586 sqq.

I. *Editiones textus.*

1600, 8. GEOGRAPHICA MARCIANI HERACLEOTAE, SCYLACIS CARYANDENSIS, ARTEMIDORI EPHESII, DICAEARCHI MESSENII, ISIDORI CHARACENI. *Omnia nunc primum, praeter Dicaearchi illa*, A DAVIDE HOESCHELIO AVG. *Ex manuscript. codd. edita.* AVGVSTAE VINDELICORVM, ad insigne pinus. *Cum priuilegio Caes. perpetuo. M. DC.* —— 8 *ff.* praefixa, 207 pp. Singula, quae hoc volumine tantum graece continentur, sunt: *ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ ἡρακλεωτου περιηγησις*, p. 1—30; *ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ, Ἡρακλεωτου του ποντου, περιπλους της ἐξω θαλασσης ἑωου τε και ἑσπεριου και των ἐν αὐτη μεγιστων νησων, το πρωτον*, p. 31—106; *ΣΚΥΛΑΚΟΣ του Καρυανδεος περιπλους της θαλασσης της οἰκουμενης Ευρωπης, και Ασιας, και Λιβυης, και ὁσα και ὁποια ἐθνη ἑκαστα, ἐξης και χωραι και λιμενες και ποταμοι, και ὁσα μηκη των πλων, και αἱ νησοι αἱ ἐπι*

αἱ οἰκϐμεναι καθοτι ἑκαςη κειται της ἠπειρου, p. 107—161; *ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΥ αναγραφη της Ἑλλαδος, προς Θεοφραςον*, p. 161—182; *ΙΣΙΔΩΡΟΥ Χαρακηνου σταθμοι παρθικοι*, p. 183—189; Notae *Daridis Hoeschelii*, p. 190—203; Schediasma *Henrici Stephani*, de Dicaearchi opere geographico, quod Vita Graeciae inscribitur, p. 204—206; Aliud Schediasma ejusdem, de Sophoclis apud Dicaearchum versibus, qui magnam Thebis & illis peculiarem laudem tribuunt. Bibl. sen. Lips.

1697, 4. GEOGRAPHICA ANTIQUA, HOC EST: SCYLACIS Periplus maris mediterranei. ANONYMI Periplus Maeotidis paludis & Ponti Euxini. AGATHEMERI Hypotyposis geographiae, Omnia Graeco-Latina. ANONYMI Expositio totius Mundi Latina. Cum notis ISACI (!) VOSSII, JAC. PALMERII, SAM. TENNULII. Edente JACOBO GRONOVIO, cujus accedunt emendationes. LUGDUNI BATAVORVM Apud JORDANUM LUCHTMANS, 1697. —— 14 *ff.* praefixa, 271 pp., 11 *ff.* indices, 3 *ff.* Isa. Casauboni epistola ad Davidem Hoeschelium data, Isa. Vossii praefatio, Sam. Tenulii praefatio. Leguntur in hoc volumine: *ΣΚΥΛΑΚΟΣ τϐ Καρυανδεως περιπλους*, graece et latine, p. 1—132; *Ποντου Ευξεινου και Μαιωτιδος λιμνης περιπλους*, graece et latine, p. 133—167; *ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΥ του ορθωνος της γεωγραφιας ὑποτυπωσεων ἐν ἐπιτομῃ προς Φιλωνα λογοι*, graece et latine, p. 168—250; Expositio totius mundi et gentium, p. 251—271. Bibl. sen. Lips. *F.* 1700.

1698—1712, 8 mai. GEOGRAPHIAE VETERIS SCRIPTORES GRAECI MINORES. *Cum Interpretatione Latina, Dissertationibus ac Annotationibus.* Vol. I. Oxoniae, E Theatro Sheldoniano. MDCXCVIII. — Vol. II. Oxoniae, E Theatro Sheldoniano. MDCCIII. — Vol. III. Oxoniae, E Theatro Sheldoniano, MDCCXII. — Vol. IV. Oxoniae, E Theatro Sheldoniano, MDCCXII. —— Singulo cuique volumini tabula figur. praefixa est. *Volumine I.* continentur 1 *f.* titulus, 2 *ff.* dedicatio 2 *ff.* praefatio, 4 *ff.* Summa *Henrici Dodwelli* de Geographorum, quos Primum hoc Volumen continet, aetate & scriptis dissertationum; 172 pp. dissertationes ipsae, et quidem: Dissertatio prima, de vero *Peripli*, qui *Hannonis* nomine circumfertur, *tempore*, p. 1—41; dissertatio secunda, in qua ostenditur *Scylacem Polybio* coaevum fuisse, p. 42—66, dissertatio tertia, ostendens *tempus*, quo de *Mari Rubro*, vel de *Gentibus* potius *Meridionalibus*, scripsit *Agatharchides*, p. 67—84; Dissertatio quarta, de *aetate* Peripli Maris *Erythraei*, ejusdemque *Auctore*, p. 85—105; Dissertatio quinta, De *aetate* Epicteti *atque* Arriani, conscripsitque ab Arriano Peripli Maris Euxini &c., p. 106—129; Dissertatio sexta, de *Arriani Nearcho*, p. 130—142; Dissertatio septima, de Scriptis & Aetate *Marciani Heracleotae*, p. 143—157; Dissertatio octava, de Auctore *Anonymo* Peripli *Euxini* Maris, p. 158—171. Reliqua voluminis sunt: *Αννωνος Καρχηδονιων βασιλεως περιπλους*, Hannonis Carthaginiensium regis periplus, graece et latine, interprete Conrado Gesnero (2 *ff.* praefixa, 6 pp.). *Σκυλακος του Καρυανδεως περιπλους*, Scylacis Caryandensis Periplus, graece et latine, interprete Isaaco Vossio (3 *ff.* praefixa, 56 pp.). *Αγαθαρχιδου περιπλους της ερυθρας θαλασσης*, Agatarchidis periplus rubri maris, graece et latine, interprete Laurentio Rhodomanno (1 *f.*, 69 pp.). *Ἀρριανου περιπλους Ποντου Ευξεινου*, Arriani Periplus Ponti Euxini, graece et latine, interprete Jo. Guilielmo Stuckio Tigurino (1 *f.*, 25 pp.). *Ἀρριανου περιπλους της ερυθρας θαλασσης*, Arriani periplus maris erythraei, graece et latine, interprete Jo. Guilielmo Stuckio Tigurino (1 *f.*, 38 pp.). *Νεαρχου παραπλους εκ του Ἀρριανου*, Nearchi Paraplus ex Arriano, graece et latine, interprete Bonavent. Vulcanio Brugensi (1 *f.*, 40 pp.). *Μαρκιανου Ηρακλεωτου περιπλους*, Marciani Heracleotae Periplus, graece et latine, interprete I. H. (2 *ff.*, 89 pp.). *Ποντου Ευξεινου, και Μαιωτιδος λιμνης περιπλους*, Ponti Euxini, et Maeotidis Paludis periplus, graece et latine, interprete Isaaco Vossio (1 *f.*, 94 pp). 11 *ff.* indices et addenda atque errata. — *Volumine II.* continentur 5 *ff.* praefixa, et 3 *ff.*: Summa *Henrici Dodwelli* de Geographorum, quos Secundum hoc Volumen continet, aetate et scriptis dissertationum; Dissertatio prima de *Dicaearcho*, ejusque Fragmentis, p. 1—56; Dissertatio secunda, de *Isidoro* Characeno, p. 57—78; Dissertatio tertia de Scymno Chio, p. 79—103; Dissertatio quarta, de *Plutarcho*, Libri de Fluviis Auctore, obiterque de Auctore Parallelorum minorum, quae etiam sub *Plutarchi* Chaeronensis nomine feruntur, p. 104—134, Dissertatio quinta de Agathemero, p. 135—167; Dissertatio sexta, de *Strabonis Excerptore*, et aetate qua vixerit, p. 168—191; Addenda; ex Maussaci judicio de *Plutarcho* et ejus scriptis, p. 192—198; Inserenda vice eorum quae occurrunt in Dissert. p. 110, v. 35

etc. p. 199 — 207. *Δικαιαρχου βιος Ελλαδος*, Dicaearchi Status Graeciae, graece et latine, interprete J. H. (2 *ff.*, 31 pp.). *Ισιδωρου Χαρακηνου σταθμοι παρθικοι*, Isidori Characeni Mansiones Parthicae, graece et latine, interprete J. H. (1 *f.*, 8 pp.). *Σκυμνου Χιου περιηγησις*, Scymni Chii, vulgo Marciani Heracleotae, Orbis descriptio, graece et latine, interprete Erasmo Vindingio Pauli F. (1 *f.*, 56 pp.). *Πλουταρχου περι ποταμων και ορων επωνυμιας, και των εν αυτοις ευρισκομενων*, Plutarchi libellus de Fluviorum et Montium nominibus, et de his quae in illis inveniuntur, graece et latine, interprete Ph. Jac. Maussaco (1 *f.*, 50 pp.). *Αγαθημερου του ορθωνος υποτυπωσεων γεωγραφιας εν επιτομη βιβλια δυο*, Agathemeri Orthonis F. Compendiariarum geographiae expositionum libri duo, graece et latine, interprete Sam. Tennulio (1 *f.*, 61 pp.). *Χρηστομαθειαι εκ των Στραβωνος γεωγραφικων*, Chrestomathiae ex Strabonis geographicis, graece et latine, interprete Hieronymo Gemusaeo (1 *f.*, 229 pp.). Annotationes, 44 pp.; 16 *ff.* indices, addenda et corrigenda. — *Volumine III.* habentur. 1 *f.* titulus, 2 *ff.* dedicatio, Excerpta ex *Dionysii Byzantii* Anaplo Bospori Thracii, latine (1 *f*, 23 pp.). *Anonymi* Descriptio Ponti Euxini, collecta ex Scymno, Arriano & Marciano, graece et latine, interprete J. H. (1 *f.*, 16 pp.). Expositio totius mundi et gentium, latine (1 *f.*, 20 pp.). Variae lectiones in Anonymum Ravennatem [edit. Paris. an. 1688.] ex Codice Urbinate Vaticanae Bibliothecae signato num. 678 (22 pp.). *Ptolemaei* Arabia ope cod. ms. vetustissimi et praestantissimi emendata, graece et latine (32 pp.). Chorasmiae, et Mawaralnahrae, hoc est, Regionum, extra Fluvium *Oxum*, descriptio *Abulfedae Ismaelis*, ex Tabulis Principis Hamah, arabice et latine (80 pp.). Eiusdem descriptio peninsulae Arabiae, arabice et latine (76 pp.). Binae Tabulae Geographicae una Nassir Eddini Persae, altera Ulug Beigi Tatari, opera & studio Johannis Gravii. Oxonii, e Theatro Sheldoniano MDCCXI. (p. 77 — 152). Excerpta ex Georgii medici Chrysococcae Syntaxi Persarum per Ismaelem Bullialdum, graece et latine (6 pp.). Ptolemaei tabula longitudinis et latitudinis urbium insignium, graece et latine (p. 7 — 49). *Κλαυδιου Πτολεμαιου εκθεσις κανονικη των Αστερισμων*, graece (42 pp.). In voluminis calce 9 *ff.* indices. — *Volumine IV.* continentur 1 *f.* titulus, 3 *ff.* dedicatio et praefatio, 2 *ff.* Titulus et Summa *Henrici Dodwelli* dissertationis de aetate et [illegible] Dionysii Periegetae, et 67 pp.: De aetate et patria Dionysii Periegetae. Dionysii orbis descriptio, cum Eustathii Commentariis, Paraphrasi Graeca, et antiquis *Prisciani* et *R. Festi Avieni* versionibus (1 *f.*, XIII, 199 pp. et 4 tabulae geographicae). Rufi Festi Avieni Descriptio Orbis Terrae (36 pp.). Periegesis Prisciani (28 pp.). Rufi Festi Avieni Ora maritima (18 pp.). *Ανωνυμου παραφρασις εις την Διονυσιου περιηγησιν*, graece (1 *f.* p. 1 — 33). *Παρεκβολαι εκ τινων σχολιων ανεκδοτων εις την Διονυσιου περιηγησιν*, graece (p. 34 — 38). *Αποσπασματια τινα γεωγραφικα, οσον και ημας ειδεναι, ἀνεκδοτα*, graece (p. 38 — 40). *Αποσπασματιον εκ του Κωνσταντινου Πορφυρογεννητου κατα διορθωσιν Ισαακου Ουοσσιου*, graece (p. 40 — 41). *Ἀλλα Ἀποσπασματια*, graece (p. 42 — 45). Variae lectiones et annotationes in Dionysii Periegesin (p. 46 — 57). Emendationes ad versionem (p. 57 — 59). Variae lectiones, Emendationes et Notae ad Eustathium (p. 59 — 79). Conjecturae quaedam et Emendationes ad Rufi Festi Avieni Periegesin et Oram maritimam (p. 80 — 83). 8 *ff.* Indices et emendanda. Hoc quartum volumen separatim sub singulari titulo primum a. MDCCX. prodiit posteaque hoc novo titulo ornatum est, qui iterum a. MDCCXVII. mutatus est. Nonnunquam huic geographorum minorum collectioni alia Dionysii Periegetae editio a. MDCXCVII., quasi volumen quartum, adiungitur; deinde etiam collectioni adiunctae occurrunt editiones Dionysii Periegetae, a. MDCCIV. et MDCCXXVI., quia plures tabulas geographicas habent. Omnia scripta, quae his voluminibus continentur, notis sunt illustrata. Scymni carmen *Davides Hoeschelius* primus sub nomine Marciani falso edidit. Auctorem eius Scymnum esse iam *Is. Vossius* ad Anonymi Periplum p. 38 recte monuerat, quod postea *Lucas Holstenius* ad Porphyrium p. 82 et ad Apollonii Rhodii Argon. IV. 284, et deinde *H. Dodwellus* in dissertatione de Scymno §. 7. confirmaverunt. *Hudsonus* hunc libellum sub vero Scymni nomine primus edidit in suae collectionis Vol. II., atque adiunxit alia ex eodem Scymni opere fragmenta, ex Anonymi maxime Periplo, quem *Is. Vossius* ediderat, collecta, quae cum versione iambica *Lucae Holstenii*, ad calcem notarum eiusdem viri ad Stephanum Byzantinum edidit *Theodorus Ryckius*. Non satis accurate descripsit *Ebertus* no. 8331 hanc collectionem. Rarissime occurrit haec maximi aestimata collectio. Bibl. acad. et sen. Lips.

1700, 4. — Cum notis Is. Vossii, Iac. Palmeri, Sam. Tennulii et Emendationi-

bus Iac. Gronovii, cujus accedunt animadversio in Oxoniensem editionem et Examen dissertationis de aetate Scylacis cum fragmento Ephori. Lugd. Bat. apud Iord. Luchtmans. —— Haec est eadem editio, quae praecedens, sed plagula prima recusa, et in libri calce, post indicem, adpendix commemorata, complectens 62 pp. et 1 *f.* addita est. *V.* 1697.

1806 — 1808, 8 mai. *Συλλογη των ἐν ἐπιτομη τοις παλαι γεωγραφηθεντων τυποις ἐκδοθεντων φιλοτιμῳ δαπανη των ἐξ Ἰωαννινων φιλογενεστατων ἀδελφων Ζωσιμαδων χαριν των της Ἑλληνικης παιδειας ἐφιεμενων Ἑλληνων. Ἐν Βιεννη της Αυστριας ἐκ της Σχραιμβλικης τυπογραφιας. II Voll.* —— 2 *ff.* praefixa, 812 pp., 2 *ff.*, et 1 tabula mathem.; 1 *f.* praefixum, 530 pp., et 3 tabulae geographicae ad p. 56. 97. 100 pertinentes. *Volumine I.* continentur: *Σκυλακος Καρυανδεως περιπλους*, p. 1 — 109; *Ἀνωνυμου Ποντου Εὐξεινου και Μαιωτιδος λιμνης Περιπλους*, p. 111 — 139; *Ἀγαθημερου του Ὀρθωνος της Γεωγραφιας ὑποτυπωσεων εν επιτομη προς Φιλωνα, βιβλ. α΄ και β΄*, p. 140 — 190; *Ἀγαθαρχιδου Περιπλους της ἐρυθρας θαλασσης*, p. 191 — 258; *Ἀννωνος Καρχηδονιων Βασιλεως Περιπλους*, p. 259 — 267; *Ἀρριανου Περιπλους Ποντου Εὐξεινου*, p. 269 — 294; *Ἀρριανου Περιπλους της Ἐρυθρας Θαλασσης*, p. 295 — 333; *Νεαρχου Περιπλους ἐκ του Ἀρριανου*, p. 335 — 373; *Μαρκιανου Ἡρακλεωτου Περιπλους*, p. 375 — 454; *Μαρτυριαι και Τεμαχια Μενιππου Περγαμηνου*, p. 455 — 457; *Τεμαχια Ἀρτεμιδωρου Ἐφεσιου*, p. 457 — 476; *Δικαιαρχου βιος Ἑλλαδος*, p. 479 — 500; *Του αυτου ἀναγραφη του Πηλιου ορους*, p. 501 — 504; *Ισιδωρου Χαρακηνου Σταθμοι Παρθικοι*, p. 507 — 513; *Σκυμνου Χιου Περιηγησις*, p. 515 — 556; *Πλουταρχου περι ποταμων και ορων ἐπωνυμιας*, p. 557 — 605; *Χρηστομαθειαι ἐκ των Στραβωνος γεωγραφικων*, p. 607 — 812; *Fol. seq. continet: Παραλειφθεισαι σημειωσεις*, et: *Διορθωσις των ημαρτημενων; Fol.* 2: *Πιναξ κεφαλλιωδης των ἐν τῳ Α. τομῳ περιεχομενων.* — *Vol. II.* continentur: *Διονυσιου Οἰκουμενης Περιηγησις*, p. 1 — 262, sed praemissa sunt: *Συγγραφεις παλαιοι Διονυσιου του Περιηγητου μεμνημενοι*, p. 2 sq., et: *Προς τον πανσεβαστον δουκαν κυριον Ιωαννην, τον μετα ταυτα επι των δεησεων, τον ὑιον του πανσεβαστου σεβατου και μεγαλου δρουγγαριου, κυριου Ανδρονικου του Καματηρος, Ευσταθιου διακονου επι των δεησεων, και μαιστωρος των ῥητορων, του και ὑστερον γεγονοτος Αρχιεπισκοπου Θεσσαλονικης, επιστολη ἐπι ταις Διονυσιου του Περιηγητου παρεκβολαις· μεθ' ην προοιμιον εις το πραγμα· και μετα το προοιμιον, αυται αι παρεκβολαι*, p. 5 — 20; *Ἀνωνυμου (Ἀρριανου) περιπλους Εὐξεινου Ποντου*, p. 263 — 276; *Πτολεμαιου κανων ἐπισημων πολεων*, p. 277 — 298; *Πτολεμαιου αραβια*, p. 299 — 318; *Κλαυδιου Πτολεμαιου ἐκθεσις κανονικη των αστερισκων*, p. 319 — 392; *Ἀνωνυμου παραφρασις εἰς την Διονυσιου περιηγησιν*, p. 393 — 465; *Ἀποσπασματια τινα γεωγραφικα*, p. 466 — 473; *Πιναξ των ἐν τῳ Β τομῳ περιεχομενων*, p. 474; *Πιναξ*, p. 475 — 530. Textui subiectae sunt notae tum criticae, tum exegeticae, graece scriptae. Bibl. acad. Lips.

1819, 4. —— *V.* Dicaearchus. I.

1826 — 1828, 8 mai. GEOGRAPHI GRAECI MINORES; Hudsonianae editionis integras adnotationes, cum *H. Dodwelli* Dissertationibus edidit, suasque et variorum adjecit, textum denuo recensuit et varias lectiones subjecit, versionem Latinam recognovit, copiosissimis denique indicibus, ac tabulis aeri incisis instruxit I. F. Gail. Vol. I. continens HANNONIS et SCYLACIS Periplos. Paris., Typis regiis. MDCCCXXVI. — Vol. II. continens DICAEARCHI Geographica quae supersunt, SCYMNI Chii Orbis descriptionem cum fragmentis, et ANONYMI Stadiasmum maris magni. Parisiis, Typis regiis. MDCCCXXVIII. —— XII, 624 pp. et 3 tabulae geographicae; 648 pp. Haec nova geographorum graecorum minorum editio omnia fere complectitur, quae ad res illustrandas necesse sunt; multos etiam locos editor critice emendavit, quamquam multos intactos reliquit. Conf. Annal. Heidelberg. 1827. p. 684 sqq. *Hasium* in Bulletin des sciences h. T. VIII. p. 138 sqq. 221 sqq. IX. p. 289 sqq. ephem. litter. Halens. 1828. no. 34. p. 265 sqq. Indd. erud. Gotting. 1828. p. 649 sqq. *Schirlitzium* in *Seebodii* Krit. Bibl. 1828. p. 537 sqq. *Letronnium* in Journal des Savans 1829. p. 107 sqq.

1828, 8 mai. GEOGRAPHI GRAECI MINORES, Ex recensione et cum annotatione Gf. Bernhardy. Vol. I. DIONYSIUS Periegetes. —— *V.* Dionysius Periegetes. I.

II. *Illustrantia scriptores geographicos scripta.*

G. G. *Bredovii* Epistolae Parisienses (Lips., Weidmann. 1812, 8) ad Geographos graecos spectantes sunt: Epistola ad Schneiderum de Gelenii, Hoeschelii et

Lucae Holstenii collectionibus Geographorum Graecorum minorum, p. 3 sqq.; Epistola Lucae Holstenii ad Peiresciuin a. 1628. Catalogum Graecorum Geographorum, quos editurus erat, referens, p. 9 sqq.; Epistola ad Schneiderum, de Lindenbrogii consilio Geographos edendi, et de Iacobi Gronovii, et Hudsoni collectionibus, nec non de Friesemanni, Penzelii et Baronis de Sainte-Croix collectionibus Geographorum Graecorum promissis, non vero editis, p. 27 sqq.; Epistola ad Vossium, de Geographicis e codicibus Paris. graecis exscriptis, ut de Nicephori Blemmidae Geographia, de Georgii Gemistii (Plethonis) excerptis e Strabone: accedit fragmentum Lydi de Rheno et Danubio, p. 60 sqq.

SCRIPTORES grammatici.

1496, f. ΘΗΣΑΥΡΟΣ *Κέρας ἀμαλθείας, καὶ κῆποι Ἀδώνιδος* THESAVRVS Cornucopiae. & Horti Adonidis. *Sequitur index libellorum volumine contentorum graece scriptus, qui pag. tituli aversa latine exhibetur sic*: HAEC INSVNT IN HOC LIBRO. Aelii Dionysii de indeclinationibus uerbis. Ex Cōmentariis Eustathii, ac aliorum grammaticorum electa per ordinem litterarum. Formationes uerborum sūm & eō, utilissimae. De iis quae sedēre significant. Quot sint quae īre significant. Ex scriptis Herodiani excerpta de magno uerbo, scitu dignissima: & quae non passim inuenies. Ex scriptis eiusdem deductiones difficulter declinatorum uerborum. Choerobosci ad eos, q, in oibus uerbis regulas quaerūt & similitudines. Eiusdem in quibus ob malesonantiam attrahatur. n. De anomalis & inaequalibus uerbis secundum ordinem alphabeti. Herodiani de inclinatis, & encliticis, & coēcliticis dictiunculis. Ex scriptis choerobosci de iis quae inclinantur encliticisq;. Aelii dionysii, de iis quae inclinantur & encliticis. Sine nomine de iis quae inclinantur. Ex scriptis Ioannis grammatici de idiomatibus. Eustathii de idiomatibus quae apud Homerum. Item aliter de idiomatibus. ex iis quae a Corintho decerpta. De foemininis nominibus quae desinūt in o mega. *F. ult. a*: Venetiis in domo Aldi Romani summa cura: laborēq; praemagno. Mense Augusto. M. III. Ab. III. Senatu. V. Concessum est nequis &c. ut in caeteris. Vale qui legeris. —— 10 non num. *ff.* contin. titulum et quatuor praefationes, quarum duae, *Aldi* et *Politiani*, sunt latine scriptae, posteriores autem duae, *Scipionis Carteromachi* et *Guarini Camertis*, graece scriptae, et quatuor epigrammata graeca, quae sunt *Politiani*, *Aristobuli*, *Carteromachi* et *Aldi*. 270 num. *ff.* Ex *Aldi* praefatione latina transscribo haec: „Dura quidē prouincia est bonarū litterarū studiosi emendate imprimere latinos libros. durior accurate graecos. durissima non deprauate uel hos uel illos duris temporibus. Quanam lingua curem ipse imprimendos libros: & quo tempore, uidetis. Postq̄ suscepi hāc duram prouinciam (annus enim agitur iam septimus) possem iureiurando affirmare me tot annos ne horam quidem solidae habuisse quietis. Pulcherrimum, utilissimumq; esse inuentum nostrum omnes uno ore dicunt. laudant. praedicant. sit ita certe. inueni tamen ipse quo excrucier modo dum uobis prodesse cupio: bonosq; libros suppeditare. Quare qui me uisunt, amicis soleo dicere modo graecum illud prouerbium. *κίχλα χέζει αὑτῇ κακόν*. hoc est turdella sibi malum cacat. qd' honestius Plautus. Ipsa sibi auis mortem creat.“ *etc.* De titulo dicit haec: „quem copiaecornu, hortosq; Adonidis, & thesaurū dicimus propter summam: quae in eo est, rerum bonarum copiā.“ Deinde dicit: „Primus labor in eo fuit Guarini Camertis, & Caroli Antenorei florentini hominum multi studii, ac in graecarum litterarum lectione frequētium. Hi simul ex Eustathio, Etymologico: & aliis dignis grammaticis accepere haec canonismata: digessereq; per ordinem litterarum: nec sine adiumento, & consilio Angeli Politiani, uiri summo ingenio, ac impense docti. Secundus uero labor meus fuit: qui ea omnia recognoui non paruo laborē, cum iis conferens, unde excerpta uoluminibus fuerant. Multa enim addidi. plura immutaui adiuuante interdū Vrbano diui Francisci fratre optimo: à quo breui habebitis quas summa cura, ac doctissime composuit in graecam linguam introductiones.“ Aliorum scriptorum grammaticorum libelli etiam in *Aldi* Dictionario graeco aliorumque Dictionariis, in *Vulcanii* Thesauro, et in Glossariis, editis ab *Carolo Labbeo*, iam s. v. Cyrillus. Aa) citatis, editi sunt.

1823, 8 mai. Guilielmi Dindorfii Grammatici Graeci. Vol. I. Herodianus *περὶ μονήρους λέξεως*. — Varietas lectionis ad Arcadium. — Favorini Eclogae. Lips. in libraria Kuehniana MDCCCXXIII. —— XXIV, 470 pp. 2 *Th.* 16 *Gr.* Pag. 1—47 legitur: *Αἰλίου Ἡρω-*

διανου περι μονηρους λεξεως, quem libellum *O. D. Blochius* e codice regio, qui integrior est quam codex Taurinensis, qui tamen solus habet prooemium, rogatus ab editore descripsit, atque ex eodem codice excerpsit varias lectiones ad Arcadium, quae p. 48—70 leguntur. Pag. 71—455 exhibentur: *Βαρινου Καμηρτος ἐκλογαι.* Pag. 456 sqq. sunt: Index graecus in Herodianum, et index scriptorum. Alios grammaticos libellos *v.* etiam s. v. **Anecdota.**

SCRIPTORES historici.

I. *Editiones textus.*

1582, 4. Excerpta. —— *V.* **Polybius.** I. Bb).

1634, 4. Excerpta. —— *V.* **Polybius.** I. Bb).

1806, 8. —— *V.* **Hecataeus Milesius.** I.

II. *Editiones versionum.*

1609, 8. Excerpta. —— *V.* **Dexippus** Herennius. II.

III. *Illustrantia scriptores historicos scripta.*

Cons: Ueber die historische Kunst der Alten. —— *V.* eius: Museum für Griech. u. Röm. Litt. (Zürich 1795, 8) p. 151 sqq.

F. *Creuzer:* Die historische Kunst der Griechen in ihrer Entstehung und Fortbildung. Leipzig, Göschen. 1803, 8. —— 1 *Th.* 3 *Gr.*

I. Alb. *Fabricii* Supplementa et Observationes ad Vossium. Hamb. 1709, 8.

Ch. Glo. *Heyne:* De primordiis historiae scribendae inter Graecos. —— *V.* Commentationes soc. reg. Gotting. T. XIV. p. 121 sqq.

Alex. *Plate:* De idea veterum historica. Dissertatio acad. Gotting. 1828, 8. —— 28 pp.

Herm. *Ulrici:* Charakteristik der antiken Historiographie. Berlin, Reimer. 1833, 8. —— 1 *Th.* 20 *Gr.*

Ger. I. *Vossii* De Historicis graecis libri IV. Lugd. Bat., ex officina I. Maire. cIↃIↃcxxiii; cIↃIↃcLI; Francof. 1677, 4. et saepius.

Amad. *Wendt:* De Epicae poeseos atque historiae confinio. Dissertatio acad. Lips., impr. Gf. Bruder MDCCCXI, 4. —— 38 pp.

SCRIPTORES historiae byzantinae.

I. *Editiones textus.*

1. *Ph. Labbei* de historiae Byzantinae Scriptoribus emittendis Protrepticon. — Excerpta. — Eclogae. —— *V.* **Dexippus** Her. I.

2. **Theophylactus** Simocatta. — **Nicephorus.** —— *V.* ib.

3. **Procopius** Caesariensis. I. Aa).

4. **Agathias.** I. Aa).

5. **Syncellus.** I.

6. **Theophanes.** I.

7. Historiae Byzantinae Scriptores post Theophanem, partim nunc primum editi, partim recensiti, et nova versione adornati: quorum Catalogum proxima pagina indicabit. *Cura & studio τα μακαριτα* R. P. Francisci Combefisii Ordinis FF. Praedicatorum Congregationis S. Ludovici. Parisiis, in typographia regia, Excudebat Sebastianus Mabre-Cramoisy, Regis Typographus, & Regiae Typographiae Director. M. DC. LXXXV. *In fine indicis:* Parisiis, in typographia regia, curante Sebastiano Mabre-Cramoisy, ejusdem Typographiae Directore. M. DC. LXXXV. *f.* —— 4 *ff.* praefixa, 594 pp., et 2 *ff.* index. Hoc volumine continentur: *Χρονογραφια συγγραφεισα εκ προσταγματος Κωνσταντινου του Φιλοχριςου και Πορφυρογεννητου Δεσποτου, υιου Λεοντος τε σοφωτατου Δεσποτου και Αὐτοκρατορος.* Chronographia Christi Amantis ac Porphyrogenneti Domini Constantini, sapientissimi Domini Leonis Imperatoris Filij jussu conscripta, a Leone usque ad Michaelem Theophili F. libri IV, graece e cod. ms. cum versione latina edita, p. 1—131; *Ἱστορικη διηγησις του βιου και των πραξεων Βασιλειου, ην Κωνσταντινος βασιλευς, φιλοπονως ἀπο διαφορων ἀθροισας διηγηματων. τῳ γραφοντι προςανεθετο.* Historia de vita et rebus gestis Basilii inclyti Imperatoris, quam Constantinus Dei gratia Roman. Imperator, ipsius Nepos, studiose ac diligenter ex variis narrationibus congessit, ac Scriptori contribuit, graece et latine, p. 132—216; *Βασιλεια Λεοντος αυτοκρατορος.* Imperium Leonis Imperatoris, incerto auctore, graece et latine, p. 217—232; *Βασιλεια Αλεξανδρου υἱου βασιλειου.* Imperium Alexandri filii Basilii, incerto auctore, graece et latine, p. 233—234; *Βασιλεια Κωνσταντινου υιου Λεοντος.* Constantini Leonis filii imperium, incerto auctore, graece et latine, p. 235—245; *Βασιλεια Ρωμανου.* Romani Imperium, in-

certo auctore, graece et latine, p. 246—270; *Αυτοκρατορια Κωνσταντινου.* Constantini Imperium, incerto auctore, graece et latine, p. 271—292; *Βασιλεια Ρωμανου ὑιου Κωνσταντινου του Πορφυρογεννητου.* Imperium Romani Filii Constantini Porphyrogenneti, incerto auctore, graece et latine, p. 293—300. Pag. 301 sq. legitur prolusio ad sequentia. *Διαλογος στηλιτευτικος, γενομενος, περι πιστων και ορθοδοξων και ποθον και ζηλον ἐχοντων, προς ἐλεγχον των ἐναντιων της πιστεως και της διδασκαλιας των ἁγιων και ὀρθοδοξων ἡμων Πατερων.* Dissertatio ac invectiva edita a viris fidelibus et orthodoxis, desideriumque ac zelum habentibus, ad confutationem eorum, qui sanae Fidei, sanctorumque ac orthodoxorum Patrum nostrorum doctrinae adversantur, graece et latine, p. 303—311; *Ιωαννου Ευλαβεστατου του Ἱεροσολυμιτου Μοναχου διηγησις.* Joannis Hierosolymitani Reverendissimi Monachi narratio, graece et latine, p. 312—313. Ioannis Cameniatae Thessalonic. narratio de S. Demetrio, graece et latine, p. 314—316; eiusdem de excidio Thessalonicensi narratio, graece et latine, p. 317—383; *Δημητριου Κυδονιου Μονῳδια επι τοις εν Θεσσαλονικῃ πεσουσι.* Demetrii Cydonii Occisorum Thessalonicae Monodia, graece et latine, praefixa praefatione, p. 384—392; *Εκ του Βασιλειου του νεου παρα Γρηγοριου του Μαθητου αυτου.* Ex Vita Basilii Junioris auctore Gregorio ejus discipulo, graece et latine, cum praefatione, p. 394—399; *Συμεων Μαγιστρου και Λογοθετου Χρονογραφια.* Symeonis Magistri ac Logothetae Annales; a Leone Armeno ad Nicephorum Phocam, graece et latine, cum praefatione, p. 400—498; *Γεωργιου Μοναχου βιοι των νεων βασιλεων.* Georgii Monachi vitae recentiorum Imperatorum, graece et latine, p. 499—594.

8. Georgius Cedrenus, et Ioannes Scylitzes. —— *V.* ib. I.

9. Michael Glycas. —— *V.* ib. I. 1) aa).

10. Anna Comnena. —— *V.* ib. I.

11. Ioannes Cinnamus. —— *V.* ib. I.

12. Constantinus Manasses. Georgius Codinus. —— *V.* ib. I. Aa) 1). 1655.

13. Nicetas Acominatus Choniates. —— *V.* ib. I. 1). 1647.

14. Georgius Acropolita. —— *V.* ib. I. 1651.

15. Ducas. —— *V.* ib.

16. Ioannes Cantacuzenus. —— *V.* ib. I. 1).

17. Laonicus Chalcondylas. —— *V.* I. 1650.

18. Georgius Codinus. —— *V.* ib. I. 1). 1648.

19. Anastasii Bibliothecarii Historia ecclesiastica, sive Chronographia tripartita. Ex MS. Codice Bibliothecae Vaticanae. Collata ad MS. Exemplar Longobard. vetustiss. Casinens. Biblioth. unde Rom. exemplar manavit. Nunc denuo ad fidem veterum librorum emendata. Accedunt Notae *Caroli Annibalis Fabroti*, quibus obscura quaeque Anastasii illustrantur. Item Glossaria duo, quibus vocabula mixto-barbara collata cum Graeco Nicephori, Georgii Syncelli, & Theophanis, exponuntur. Parisiis, e typographia regia. M.DC.XLIX. *fol.* —— Adiectae sunt eiusdem Anastasii Vitae Pontificum. Fontes Historiae ecclesiasticae sunt Georgius Syncellus, Nicephorus, et Theophanes Confessor. Ceterum hoc opus latine scriptum est.

20. CHRONICON ORIENTALE *Nunc primum Latinitate donatum* ab Abrahamo Echellensi Syro Maronitae Libano, Linguarum Syriacae, & Arabicae in alma Parisiensium Academia Professore Regio, ac Interprete. Cui accessit eiusdem Supplementum Historiae Orientalis. Paris., e typographia regia. M.DC.LI. *In fine:* Paris., in typographia regia, cvrante Sebastiano Cramoisy, Regis ac Reginae Regentis Archetypographo. M.DC.LI. *fol.* —— 8 *ff.* praefixa, 288 pp.

21. *ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ* SEU CHRONICON PASCHALE *etc.* —— 9 *ff.* praefixa, LII, 614 pp. et 12 *ff.* indices et 1 *f.* cum subscriptione: Parisiis e typographia Regia curante Vidua Sebastiani Mabre-Cramoisy, ejusdem Typographiae Directoris. M. DC. LXXXVIII. *V.* Georgius Alexandrinus. I. 1).

22. Ioannes Zonaras. —— *V.* ib. I. 1).

23. Nicephorus Gregoras. I. 1) 1702.

24. IMPERIUM ORIENTALE sive ANTIQUITATES CONSTANTINOPOLITANAE in quatuor Partes distributae: Quae ex variis Scriptorum operibus & praesertim ineditis adornatae, Commentariis, & Geographicis, Topographicis, aliisque quam plurimis monumentorum ac nomismatum tabellis illustrantur, & ad intelligentiam cum sacrae tum profanae historiae apprime conducunt. Opera & studio Domni Anselmi Banduri Ragusini, Presbyteri *etc.* Parisiis, Typis & Sumptibus Ioan-

nis Baptistae Coignard, Regis & Academiae Galliae Architypographi. MDCCXI. Cum Privilegio sacrae Regiae Majestatis. *II Voll. fol.* —— 1 tabula figur., 4 *ff.* praefixa, liv pp., 1 *f.* et 1 tabula geogr. *Volumine I. Parte prima* habentur: Sapientissimi Imperatoris Constantini Porphyrogeniti de thematibus libri, graece et latine, cum 1 tabula geographica, p. 31 — 52; Constantini Imperatoris ad Romanum filium a Deo coronatum et Porphyrogenitum Imperatorem, graece et latine, p. 53 — 157; Expositio capitum admonitoriorum per partitiones adornata ab Agapeto Diacono, graece et latine, p. 158 — 170; Basilii Imperatoris Exhortationum capita sexaginta sex ad Leonem filium, graece et latine, p. 171 — 192; S. Patris nostri Theophylacti Institutio Regia ad Porphyrogenitum Constantinum, graece et latine, p. 193 — 214. *Parte secunda* leguntur: *Anonymi* de Byzantii conditore, deque eiusdem Urbis murorum situ atque forma, graece et latine, p. 1 — 80; Breves Enarrationes Chronographicae, incerto autore, graece et latine, p. 81 — 106; Narratio Nicetae Choniatae de Statuis Constantinopolitanis, quas Latini capta urbe confractas in monetam conflaverunt, graece et latine, p. 107 — 114; Georgii Pachymeris Descriptio Augusteonis, graece et latine, p. 114 — 117; Photii Patriarchae Constantinop. Novae sanctissimae Dei genitricis Ecclesiae, in Palatio a Basilio Macedone extructae, descriptio, graece et latine, p. 117 — 121; De sepulcris Imperatorum quae sunt in Templo SS. Apostolorum, auctore *Anonymo*, graece et latine, p. 121 — 124; Excerpta de Antiquitatibus Constantinopolitanis, graece et latine, p. 124 — 134; Varia Epigrammata ac Poëmata tum veterum, tum recentiorum Poetarum in celebriora Urbis Constantinopolitanae monumenta: necnon etiam variae Inscriptiones ad eandem urbem CP. spectantes, graece et latine, p. 135 — 175; In Templum S. Andreae a Protovestiaria in ejus honorem exercitatum, Heroelegei, Maximi Planudae, graece et latine; Eiusdem in eundem S. Andreae aedem jambi, p. 175 — 177; Georgii Pisidis jambi, graece et latine, p. 177 sq.; Michaelis Pselli in aereum equum in Hippodromo, qui pedem attollebat, graece et latine, p. 178; Inscriptiones variae, quae Constantinopoli extant vel extabant, graece et latine, p. 179 — 186; Catalogi varii Patriarcharum Constantinop., graece et latine, p. 187 — 247; Petri Gyllii de Bosporo Thracio libri III, p. 249 — 444. Sequuntur 26 *ff.* indices et 1 *f.* Errata. — *Volumen II.* complectitur 1 *f.* titulum, p. 446 — 1017, et voluminis initio 7 tabulas geographicas, et in voluminis calce alias quinque tabulas figur. Pag. 818 sqq. legitur index ex Eudociae Ionia, graece primum editus. 4 *ff.* praefixa, 140 pp.: Animadversiones in Constantini Porphyrogeniti libro de Thematibus et de administrando imperio, 13 *ff.* indices et 1 *f.* privilegium.

25. Historia Byzantina duplici commentario illustrata. Prior Familias ac Stemmata Imperatorum Constantinopolitanorum, cum eorundem Augustorum Nomismatibus, & aliquot Iconibus; Praeterea Familias Dalmaticas & Turcicas complectitur: Alter Descriptionem urbis Constantinopolitanae, qualis extitit sub Imperatoribus Christianis. Auctore Carolo du Fresne Domino du Cange *etc.* Lutetiae Parisiorum, Apud Ludovicum Billaine, Bibliopolam Parisiensem. CIↃ. IↃC. LXXX. Cum Privilegio Regis Christianissimi. *fol.* —— 6 *ff.* praefixa, 372 pp., 12 *ff.*, 180 pp., tres tabulae figur., 203 pp.

26. Histoire de l'Empire de Constantinople sous les Empereurs François divisée en deux parties, dont la prémière contient l'Histoire de la Conquete de la Ville de Constantinople par les François et les Venitiens, écrite par Geofroy de Ville-Hardouin *etc.* La seconde contient une Histoire générale de ce que les François et les Latins ont fait de plus mémorable dans l'Empire de Constantinople *etc.* à Paris, imprimerie royale. MDCLVII. *II Voll. fol.*

27. Notitia dignitatum Imperii Romani. Ex nova recensione Philippi Labbe. 1651. —— Huic collectioni adiunguntur:

28. Georgii Pachymerae Historia. —— *V.* ib. I. 6).

29. Ioannis Malalae Historia Chronica. —— *V.* ib. 1691.

1. Iosephus Genesius. —— *V.* ib.

2. *Petri Boschii* Tractatus de Patriarchis Antiochenis. Venetiis. MDCCXLVIII. fol.

3. *Gu. Cuperi* Tractatus de Patriarchis Constantinopolitanis. Venetiis. MDCCLI. fol.

4. Constantini Porphyrogennetae libri de ceremoniis. —— *V.* ib. I. Bb) 3).

5. *Caroli Dufresne* Dissert. de imperatorum Constantinopol. numismatibus. Romae, MDCCLV. 4.

Haec collectio recusa prodiit *Venetiis, ex typographia Bartholomaei Iauarina. MDCCXXIX.*, sed additi sunt:

6. Georgius Pisides — V. ib. I. Aa).
7. Anonymi Historia sacra. — V. Anonymi. E.

Alii scriptores editi et priori et huic posteriori adiungi possunt. Hi sunt:
1. Georgius Phranzes. I.
2. Ioannes Laurentius Lydus de magistratibus. — V. ib. I. 2).
3. Leonis Diaconi Historia. — V. ib. I. Aa) 1819.

Nova huius collectionis repetitio incepta est sub titulo hoc: „Corpus Scriptorum historiae Byzantinae. Editio emendatior et copiosior, consilio B. G. Niebuhrii C. F. instituta, opera eiusdem Niebuhrii, Imm. Bekkeri, L. Schopeni, Guil. Dindorfii aliorumque philologorum parata. Bonnae, Weber. MDCCCXXVIII sqq. 8 mai. — Niebuhrio morte praematura abrepto collectio auspiciis Borussicae Academiae prodit. Scriptores singuli suis locis indicati sunt.

II. *Editiones versionum.*

Histoire de Constantinople, depuis le règne de Justin jusqu'à la fin de l'Empire, traduite sur les originaux grecs, par L. Cousin. Paris, 1672—1674, 4. *VIII Tomi.* — *Rep.* (Hollande) 1685, 12. *XI Tomi.*

III. *Illustrantia scriptores byz. hist. scripta.*

Caroli *Dufresne* Dni du Cange Glossarium ad Scriptores mediae et infimae graecitatis. Paris. 1682, f. *II Voll.*; *rep.* Lugd. Bat. 1688, f. *II Voll.*

Ios. *de Hammer:* Commentatio de byzantinae historiae ultimis scriptoribus ex historia Osmanica elucidandis et corrigendis. — V. Commentationes recentiores soc. Gotting. Vol. VI. p. 233 sqq.

Martini *Hankii* de Byzantinarum rerum Scriptoribus graecis liber. Autorum quinquaginta, qui de Constantinopolitanis aliisq; tam civilibus, quam ecclesiasticis Antiquitatibus Monumenta nobis reliquerunt, Vitas, scripta, de scriptis judicia distinctiorem in modum recenset. Accesserunt sex Indices. Lipsiae, Sumtibus Johannis Adami Kästneri Bibliopolae, Literis Johannis Erici Hahnii. M. DC. LXXVII. 4. — 11 *ff.* praefixa, 686 pp., 64 *ff.* indices.

K. Diet. *Hüllmann:* Geschichte des Byzantinischen Handels bis zu Ende der Kreuzzüge. Frankf. a. d. O., akad. Buchh. 1808, 8. — 15 *Gr.*

Ph. *Krug's* Kritischer Versuch zur Aufklärung der Byzantinischen Chronologie, mit besonderer Rücksicht auf die frühere Geschichte Russlands. St. Petersburg, 1810, 8.

SCRIPTORES mathematici.

1693, f. VETERUM MATHEMATICORUM ATHENAEI, APOLLODORI, PHILONIS, BITONIS, HERONIS, ET ALIORUM OPERA, GRAECE ET LATINE PLERAQUE nunc primum edita. *Ex Manuscriptis Codicibus Bibliothecae Regiae.* PARISIIS, EX TYPOGRAPHIA REGIA. M. DCXCIII. — XVI, 365 pp., et 4 *ff.* indices. In libri calce legitur: Parisiis, e typographia regia, curante Ioanne Anisson, ejusdem Typographiae Directore. M. DC. XCIII. Editor huius collectionis fuit *Melchior Thevenot*, qui sibi selegerat alios viros doctos, ut operam suam singulis libris navarent, eosque interpretarentur. In hoc volumine autem leguntur: *Αθηναιου περι Μηχανηματων.* Athenaei de machinis, graece et latine, p. 1—12; *Εκ των Απολλοδωρου Πολιορκητικα.* Poliorcetica excerpta ex libris Apollodori, graece et latine, p. 13—48; *Εκ των Φιλωνος βελοποιικων λογος δ'.* Ex opere Philonis liber IV. de telorum constructione, graece et latine, p. 49—104; *Βιτωνος Κατασκευαι πολεμικων οργανων και καταπελτικων.* Bitonis de constructione bellicarum machinarum et catapultarum, graece et latine, p. 105—114; *Ηρωνος χειροβαλλιστρας κατασκευη και συμμετρια.* Heronis de constructione et mensura manubalistae, graece et latine, p. 115—120; *Ηρωνος κτησιβιου βελοποιικα.* Heronis Ctesibii belopoeica, id est Telifactiva, graece et latine, p. 121—144; *Ηρωνος αλεξανδρεως πνευματικα.* Heronis alexandrini spiritalia, graece et latine, p. 145—232; Quatuor Theoremata adjuncta Spiritalibus Heronis, per M. Joannem Baptistam Alcottum, et Constructio modi, quo artificialiter repraesentatur canalis aquae vivae aquam ejaculans usque in verticem cujuscunque altae turris summa facilitate. Ex italico in latinum conversa, p. 233—242; *Ηρωνος αλεξανδρεως περι αυτοματοποιητικων.* Heronis alexandrini de automatorum fabrica, graece et latine, p. 243—274; *Ιουλιου Αφρικανου κεστοι*, graece, p. 275—316; *Οπως χρη τον της πολιορκουμενης πολεως στρατη-*

γον προς την πολιορκιαν αντιταττεσθαι, και οιοις επιτηδευμασι ταυτην αποκρουεσθαι, graece, p. 317 — 330. Pag. 331 — 338 leguntur: Bernardini Baldi in Heronis Belopoeeca Scholia; p. 339 — 340: De Iulio Africano quaedam observanda; p. 340—359: In Iulium Africanum breves notae et variae lectiones; p. 360: Appendix variarum lectionum. Pag. 361 — 364 exhibetur fragmentum, pertinens ad tractatum de obsidione, graece; p. 365 explicatur locus Plinii histor. nat. lib. XI. Heronis Pneumatica ex Commandini versione edita sunt; liber Automatum Heronis e Graeco in Latinum translatus est a D. *Couture*. Reliqua ex praefatione p. VII sq. transscribo. Sunt autem: „Athenaei, Apollodori, Philonis, Bitonisque opuscula quinam Latine interpretati sint non satis exploratum est. ... Eadem illa opuscula, Heronisque ipsius libros *Pouchard* antequam ederentur recognovit, atque ut haec omnia in lucem quam emendatissima prodirent operam dedit. Idem vir et Heronis Spiritualium paginas ultimas duas e Graeco in Latinum convertit. *Sedileau* figuris caelandis invigilavit: characteres textui Graeco consentientes, ubi opus fuit, impressos curavit; idque ab eo quam accuratissime potius factum est, paucis exceptis, quae in codicibus Graecis Bitonis et Philonis deerant. Quod autem spectat ad Julii Africani opuscula quae hoc volumine continentur, ea quidem cum Latina interpretatione in lucem proferre cogitabat D. Thevonot: sed permagnae obstabant difficultates, cum multa in iis occurrant quae vix explicari possunt nisi restituantur. Haec tamen qualiacunque sint, vulgare voluit, ut eruditorum votis faceret satis, qui celebritate nominis perstricti jam pridem ejus authoris scripta videre cupiunt. Statuit itaque peritiorum experiri judicia, antequam res ejusmodi e Graeco in Latinum versae omnium oculis exponerentur. Iulii Africani libro subjunxit tractatum de obsidione toleranda, quem easdem ob causas, absque versione edi oportere judicavit. ... D. Thevenot prius extincto quam huic operi finis imponeretur, D. de la Hire in eam curam & cogitationem incubuit ut id ipsum absolveret. Is codices manuscriptos Regiae Bibliothecae cum excusis contulit. Cum autem hujus voluminis pars melior Heronis opusculis contineatur, in quibus enucleandis jam multum operae & temporis posuerat, res non admodum difficilis ei visa est figuras quae recuperari potuerunt in suum ordinem, ubi spatia vacabant, redigere: illas vero quae in codicibus omnino desiderantur nec restituere ausus fuit, nec eas quantumvis de integro delineasset, suis in locis apte collocari potuisse existimavit. ... Accessere demum ad hanc editionem Variae lectiones, quas vir Graecis ac Latinis litteris apprime doctus D. Boivin, manuscriptis Africani Codicibus collatis, maxima fide olim descripsit; item conjecturae & annotationes, quibus librum eundem corruptissimum multis in locis restituit. Collegit idem testimonia autorum, quae initio hujus voluminis habentur."

SCRIPTORES medici.

I. *Editiones textus.*

1754, f. VETERVM MEDICORVM CHIRVRGICA QVAEDAM ANTEHAC DESIDERATA GRAECA ET LATINA. *Alius titulus*: GRAECORVM CHIRVRGICI LIBRI, SORANI vnvs de fractvrarvm signis, ORIBASII dvo de fractis et de lvxatis, *e collectione* NICETAE ab antiqvissimo et optimo codice Florentino descripti, conversi atqve editi ab Antonio Cocchio, anatomes Professore pvblico et antiqvario Caesaris. Florentiae anno MDCCLIV. ex typographio imperiali, Praesidvm permissv. —— XIX pp., 1 *f.* Specimina Scripturae Codicis Nicetae in Bibliotheca Medicea, 173 pp. Pag. 1 legitur titulus: *ΝΙΚΗΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΕΚ ΠΟΛΛΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΙΑΤΡΩΝ.* NICETAE COLLECTIO ARTIS CHIRVRGICAE E PLVRIVM VETERVM MEDICORVM LIBRIS cvivs qvae nondvm edita et praestantiora visa sunt, exscripsit ex membranis Mediceis Florentinis et interpretatus est A. Cocchius Mvcellanvs. Pag. 3 sqq. exhibetur: Index titulorum omnium collectionis Nicetae, graece et latine; p. 35 sqq.: Epigrammata tria vetera in laudem Nicetae, graece et latine; p. 43 sqq.: *Σωρανου Εφεσιου περι σημειων καταγματων*, Sorani Ephesii de Signis Fracturarum (graece et latine) e membranis mediceis Florentinis descripsit et interpretatus est A. Cocchius Mucellanus; p. 53 sqq.: *Οριβασιου Περγαμηνου των της ιατρικης συναγωγης εβδομηκοντα λογων ο τεσσαρακοστος εκτος περι καταγματων*, Oribasii Pergameni Collectionis medicinalis septuaginta librorum quadragesimus sextus de Fracturis (graece et latine), e membranis mediceis Florentinis descripsit et interpretatus est A. Cocchius Mvcellanus; p. 129 sqq.: *Οριβασιου της ιατρικης συναγωγης λογος τεσσαρακοστος εβδομος περι εξαρθρηματων*. Oribasii collectionis medicinalis liber quadragesimus septimus de Articulis excidentibus e membranis me-

Abr. Gli. *Raabe:* Interpretatio Odarii Sapphici in Venerem. Progr. acad. Lips. ex officina Sommeria. MDCCXCIV. 4. —— 15 pp. Exhibetur p. 9 sqq. textus odae graecus, qui dicitur, cum versione germanica metrica.

Mary *Robinson:* Sappho and Phaon. In a Series of Legitimate Sonnets, with Thoughts on Poetical Subjects, and Anecdotes of the Grecian Poetess. Hookham and Carpenter. 1796, 8. —— 82 pp. et 1 tabula, contin. Sapphonis effigiem, ad marmor antiquum delineatam. 7 *sh.* 6 *d.* Hic libellus nitidissime typis descriptus est.

A. *Seidler:* Ueber einige Fragmente der Sappho und des Alcaeus. —— *V.* Rheinisches Museum a. 1829, p. 153 — 207; p. 208 — 228.

H. F. Magn. *Volgeri* Diatribe historico-critica de Sapphus poetriae vita et scriptis. Gothae, Ettinger. 1809, 4. —— Haec scriptio in auctoris editione recusa est.

F. Gli. *Welcker:* Sappho von einem herrschenden Vorurtheil befreit. Gottingen, Vandenhök u. Ruprecht. 1816, 8. —— 150 pp. 12 *Gr.*

SCOLIA v. POETAE.

SCRIPTORES Astronomi.

I. *Editiones textus.*

1499, f. Iulii firmici Astronomicorum libri octo integri, & emendati, ex Scythicis oris ad nos nuper allati. — Marci Manilii astronomicorum libri quinque. — Arati Phaenomena Germanico Caesare interprete cum commentariis & imaginibus. — Arati eiusdem phaenomenon fragmentum Marco. T. C. interprete. — Arati eiusdem Phaenomena Ruffo Festo Auienio interprete. — Arati eiusdem Phaenomena graece Theonis commentaria copiosissima in Arati Phaenomena graece. — Procli Diadochi Sphaera graece. — Procli eiusdem Sphaera, Thoma Linacro Britanno interprete. *In fine Firmici, f. ult. sign.* KK: Venetiis in aedibus Aldi Romani mense Iunio M. ID. Ne quis impune *etc. F. ult.*: Venetiis cura, & diligentia Aldi Ro. Mense octob. M. ID. Cui concessum est ab Ill. S. V. ne hos quoq; libros ali cuiquam impune formis excudere liceat. —— 6 *ff.* contin. titulum, unamque epistolam Aldi ad Guidum Pheretrio, ducem Urbinatem, datam: Venetiis decimosexto Calendas nouem. M. ID., atque alteram epistolam Pescennii Francisci Nigri ad Cardinalem Hippolytum d'Est. 376 *ff.* Pars prior libri, quae opuscula latina continet, a parte posteriore saepe separatim occurrit. Pars prior recusa est, ita ut paginae sibi respondeant. Et in Firmici fine legitur: „Impressum Rhegii Lingobardiae expensis & labore Francisci Mazalis calchographi diligentissimi. M.D.III. Cal. Augusti." Bibl. acad. et sen. Lips.

1589, 8. ASTRONOMICA VETERVM SCRIPTA Isagogica graeca & Latina. Auct. Graeci, PROCLI SPHAERA. ARATI SOLENSIS Phenomena, & Prognostica. LEONTIVS MECHANICVS de constructione Arateae Sphaerae. His tribus adiuncta est interpretatio Latina, in qua verbum de verbo expressum est. — Latini ARATEA Phaenomena cum poetica interpretatione M. T. CICERONIS, FESTI RVFI Auieni GERMANICI CAES. cũ cõmentariis incerti auct. VETERVM Poetarum Fragmenta Astronomica. C. IVLI HYGINI Poeticon Astronomicon. *OPVS non Astronomiae solum, sed & Poeseos studiosis apprime vtile.* IN OFFICINA SANCTANDREANA, CIƆIƆLXXXIX. —— 1 *f.*, 170, 302 pp., et 1 *f.* contin.: *Camerarii* carmen, quo nomina omnium siderum coelestium complexus est. Pag. 1 — 133: Arati Prognostica; p. 134 — 159: Leontius de Sphaera; p. 159 — 170: Notae breves leguntur. Pag. 1 — 20: Arati Phaenomena, M. T. Cicerone interprete; p. 21 — 64: Arati Phaenomena, Rufo Festo Avieno paraphraste; p. 64 — 81: Aratea Prognostica; p. 82 — 156: Arati Phaenomena per Germanicum Caesarem in latinum conversa, et in eadem Commentaria; p. 157 — 167: Veterum poetarum astronomica fragmina a Iosepho Scaligero collecta; p. 169 — 302: C. Iul. Hygini Poeticon Astronomicon leguntur. Bibl. sen. Lips.

1630, f. VRANOLOGION sive SYSTEMA VARIORVM AVTHORVM, qvi de Sphaera, ac sideribvs, eorvmqve motibvs Graece commentati sunt. Sunt autem horum libri. GEMINI, ACHILLIS Tatij Isagoge ad Arati Phaenomena. HIPPARCHI libri tres, ad Aratum. PTOLEMAEI de apparentiis. THEODORI Gazae de Mensibus. MAXIMI, ISAACI Argyri duplex, S. ANDREAE Cretensis Computi. *Omnia vel Graecè ac Latinè nunc primùm edita, vel ante non edita.* Cura & studio DIONYSII PETAVII Aurelianensis è Societate IESV. *Quod esse potest luculentissimum Auctarium Operis de Doctrina Temporum.* Accesserunt Va-

riarum dissertationum libri octo, ad authores illos intelligendos imprimis vtiles eodem authore. LVTETIAE PARISIORVM, Sumptibus SEBASTIANI CRAMOISY, viâ Iacobaeâ, sub Ciconiis. M. DC. XXX. *CVM PRIVILEGIO REGIS CHRISTIANISS.* —— 8 *ff.* praefixa, 424 pp. et 2 *ff.* index; 338 pp., et 5 *ff.* indices et Corrigenda. Auctores, qui hoc libro continentur, sunt: Gemini Isagoge, graece et latine, interprete Edone Hilderico, p. 1 sqq.; Ptolemaeus de Apparentiis inerrantium, graece et latine, interprete Dionysio Petavio, p. 71 sqq.; Calendarium vetus Romanum cum ortu occasuque stellarum ex Ovidio, Columella, Plinio, a Dionysio Petavio confectum, p. 103 sqq.; Calendarium Romanum ab Ioanne Georgio Hervuart editum, latine, p. 112 sqq.; Achillis Tatij Isagoge ad Arati Phaenomena, graece et latine, interprete Dionysio Petavio, p. 121 sqq.; Eiusdem Tatij Fragmenta Graeca, p. 165 sqq.; Hipparchi Bithyni ad Arati, & Eudoxi Phaenomena libri tres, graece et latine, Interprete Dionysio Petauio, p. 171 sqq.; Achillis Tatij ad Arati Phaenomena, qui liber falso Eratostheni tribuitur, graece et latine, interprete Dionysio Petavio, p. 256 sqq.; Arati genus & vita, graece et latine, interprete Dionysio Petavio, p. 268 sqq.; Theodorus Gaza de mensibus, graece et latine, interprete Ioanne Perrello, p. 275 sqq.; S. Maximi Computus, graece et latine, interprete Dionysio Petavio, p. 313 sqq.; Isaaci Argyri Computus, graece et latine, interprete Dionysio Petavio, p. 359 sqq.; Eiusdem Computus alter, graece et latine, interprete Dionysio Petavio, p. 384 sqq.; S. Andreae Computus, graece et latine, interprete Dionysio Petavio, p. 393 sqq.; Fragmentum Graecum de Paschate, p. 396 sqq.; Notae Dionysij Petavij ad Geminum, Ptolemaeum, & Hipparchum, p. 405 sqq.; Fragmentum Aetij de Significationibus stellarum, graece et latine, interprete Cornario, p. 421 sqq.; Index rerum memorabilium. Subiecti sunt variarum Dissertationum libri VIII, authore Dionysio Petavio. A. 1703 titulus mutatus est.

1703, f. — Amst. —— *V.* 1630.

II. *Illustrantia Astronomiam scripta.*

( ) Geschichte der Astronomie. Von den ältesten bis auf gegenwärtige Zeiten in zwey Bänden. Erster Band, enthält die Geschichte der Astronomie bis zu Ende des 17. Jahrhunderts. Chemnitz, bey Hofman u. Fiedler. 1792, 8. —— De Graecis astronomis agitur p. 17—86.

Des Herrn *Bailly* Geschichte der Sternkunde des Alterthums bis auf die Errichtung der Schule zu Alexandrien. Leipzig, Schwickert 1777, 8. *II Voll.*

Delambre: Histoire de l'Astronomie ancienne. Paris, Courcier. 1817, 4 mai. *II Voll.* —— lxxij, 556 pp. et 1 tab. cum figg. mathem.; vj pp., et 1 *f.* Corrigenda, 639 pp., et 16 tabulae cum figg. mathem.

I. Konr. *Schaubach*: Geschichte der griechischen Astronomie bis auf Eratosthenes. Mit vier Kupfern. Göttingen, bei J. F. Röwer. 1802, 8 mai. —— XXIII, 507 pp. Hoc est volumen operis primum.

SCRIPTORES erotici.

I. *Editiones textus.*

1792—1794, 8 mai. Scriptores erotici graeci, studiis societatis Bipontinae. *Vol. I.* Achilles Tatius. Biponti 1792. — *Vol. II.* Heliodorus. Argent. 1793. — *Vol. III.* Longus, Xenophon Ephesius. Biponti 1794. *III Voll.*

1824, 12 mai. Corpus Scriptorum eroticorum graecorum. Edidit Franciscus Passow. Vol. I. Parthenii Erotica, Accesserunt Diogenis Antonii, et Iamblichi Excerpta. Lips. *etc.* *Singularis titulus est:* *Παρθενίου Νικαέως περὶ ἐρωτικῶν Παθημάτων.* Parthenii Nicaeensis amatoriae narrationes. Ad fidem codicis Palatini recensuit Franciscus Passow. Accesserunt Diogenis, Antonii, et Iamblichi Excerpta. Lips., sumptibus et typis B. G. Teubneri MDCCCXXIV. —— 2 *ff.* praefixa, IV, 84 pp. Pag. 1—28, Parthenii Erotica; p. 29—37: *Ἀντωνίου Διογένους τῶν ὑπὲρ Θούλην ἀπίστων λόγοι ϛ καὶ κ*; p. 38—48: *Ἰαμβλίχου δραματικόν* leguntur. Pag. 49 sqq. exhibetur annotatio critica.

II. *Editiones versionum.*

A. gallicarum.

1797, 12. Bibliothèque des romans grecs, traduits en françois. Paris, Guillaume. *XII Voll.* —— Huius collectionis editor fuit *Mercier de Saint-Léger.* —— Est: *Vol. I.* Les affections d'amour de Parthénius, ancien auteur grec, jointes les narrations d'amour de Plutarche, nouvellement mises en françois par

Jean Fournier. — *Vol. II.* et *III.* Les amours de Leucippe et Clitophon, traduites du grec d'Achilles Tatius, avec des notes historiques et critiques, par L. A. du Perron de Castera; réimprimé sur l'édition d'Amsterdam de 1733. — *Vol. IV.* et *V.* Les amours de Théagènes et Chariclée, histoire éthiopique, par Héliodore. (Traduction attribuée par les uns à Poullain de Saint-Foix, par d'autres à un abbé de *Fontanelle*). — *Vol. VI.* Les amours pastorales de Daphnis et Chloé, traduites du grec de Longus par J. Amyot, réimprimées sur l'édition de 1731. — *Vol. VII.* Les amours d'Abrocome et d'Anthia, histoire éphésienne, traduite de Xénophon par M. J(*ourdan*); enrichie de figures en taille-douce, avec des notes sur la géographie, les moeurs et diffèrens usages des anciens. — *Vol. VIII.* et *IX.* Les amours de Chéréas et Callirrhoë, traduites du grec de Chariton, avec des remarques par P. H. Larcher; réimprimées sur l'édition de Paris de 1763. — *Vol. X.* Les amours d'Ismène et d'Isménias, par Eustathius ou Eumathius. — *Vol. XI.* Les amours de Rhodante et Dosiclès, traduites du grec de Theodorus Prodromus, par P. F. Godard de Beauchamps, réimprimées sur l'édition de 1746. — *Vol. XII.* L'histoire véritable et Lucius et ou L'Ane, traduits du grec de Lucien; sur l'édition de Bastien.

1822 sqq., 16. Collection des Romans grecs, traduits en français, précédée d'un essai littéraire sur les romans grecs par *M.* Villemain. Paris, Merlin. *XV Voll.* —— Eosdem scriptores, quos prior collectio, complectitur.

1822 sqq., 8. Collection des Romanciers grecs et latins, avec des notes de *MM.* Courier, Larcher, Belin de Balu, Coray, C..., A. Tregnon, et de plusieurs autres hellénistes. Paris, Corréard. *X Voll.*

B. italicarum.

1814—1816, 8. Collezione degli Erotici greci volgarizzati. Crisopoli (*Pisa*), per Capurro. *VI Voll.* —— Singula volumina versiones iam ante editas continent.

III. *Illustrantia scriptores eroticos scripta.*

(*Blankenburg*:) Versuch über den Roman. Leipz. 1774, 8.

S. *Chardon de la Rochette*: Extraits des Romans grecs. —— *V.* eius: Mélanges de Critique et de Philologie. Tom. I. (à Paris, chez d'Hautel. 1812, 8) p. 1 sqq.

John *Dunlop*: The History of Fiction: Being a critical account of the most celebrated works of Fiction, from the earliest Greek Romances to the Novels of the present age. Second edition. Edinb., printed by James Ballantyne. 1816, 8. *III Voll.* —— *Vol. I.* p. 1—121 Historia narrationum Graecorum eroticarum, Heliodori tempore usque ad Eustathium, deinde Barlaami et Iosaphat narrationis modus ratioque tractantur. *Dunlopius* inprimis p. 109 sqq. de Apollonio Tyrio eiusque narratione, atque de Athenagora agit. Conf. Wiener Jahrbücher, Vol. XXVI. p. 20 sqq. ubi praecipue oratio singularum parabolarum graeca cum versione germanica, praemissa de narrationis — — auctore disquisitione, exhibetur.

P. D. *Huetii* Liber de origine fabularum Romanensium. Hagae Comit. 1682, 8.

J. C. F. *Manso*: Ueber den griechischen Roman. —— *V.* eius: Vermischte Schriften. (Leipzig, Dyk. 1801, 8) Vol. II. p. 199—320.

M. *Paciaudii* liber de eroticis libris antiquorum. —— *V.* Longus. I.

SCRIPTORES geographici.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 21 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 586 sqq.

I. *Editiones textus.*

1600, 8. GEOGRAPHICA MARCIANI HERACLEOTAE, SCYLACIS CARYANDENSIS, ARTEMIDORI EPHESII, DICAEARCHI MESSENII, ISIDORI CHARACENI. *Omnia nunc primum, praeter Dicaearchi illa*, A DAVIDE HOESCHELIO AVG. *Ex manuscript. codd. edita.* AVGVSTAE VINDELICORVM, ad insigne pinus. *Cum priuilegio Caes. perpetuo. M. DC.* —— 8 *ff.* praefixa, 207 pp. Singula, quae hoc volumine tantum graece continentur, sunt: *ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ ἡρακλεωτου περιηγησις*, p. 1—30; *ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ, Ἡρακλεωτου του ποντου, περιπλους της ἐξω θαλασσης ἑωου τε και ἑσπεριου και των ἐν αὐτη μεγιστων νησων, το πρωτον*, p. 31—106; *ΣΚΥΛΑΚΟΣ του Καρυανδεος περιπλȣς της θαλασσης της οἰκȣμενης Εὐρωπης, και Ἀσιας, και Λιβυης, και ὁσα και ὁποια ἐθνη ἑκαστα, ἑξης και χωραι και λιμενες και ποταμοι, και ὁσα μηκη των πλων, και αἱ νησοι αἱ ἐπια*

αἱ οἰκεμεναι καϑοτι ἑκαςη κειται της ἠπειρου, p. 107—161; *ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΥ ἀναγραφη της Ἑλλαδος, προς Θεοφραςον*, p. 161 — 182; *ΙΣΙΔΩΡΟΥ Χαρακηνου σταϑμοι παρϑικοι*, p. 183—189; Notae *Davidis Hoeschelii*, p. 190—203; Schediasma *Henrici Stephani*, de Dicaearchi opere geographico, quod Vita Graeciae inscribitur, p. 204—206; Aliud Schediasma ejusdem, de Sophoclis apud Dicaearchum versibus, qui magnam Thebis & illis peculiarem laudem tribuunt. Bibl. sen. Lips.

1697, 4. GEOGRAPHICA ANTIQUA, HOC EST: SCYLACIS Periplus maris mediterranei. ANONYMI Periplus Maeotidis paludis & Ponti Euxini. AGATHEMERI Hypotyposis geographiae, Omnia Graeco - Latina. ANONYMI Expositio totius Mundi Latina. Cum notis ISACI (!) VOSSII, JAC. PALMERII, SAM. TENNULII. Edente JACOBO GRONOVIO, cujus accedunt emendationes. LUGDUNI BATAVORVM Apud JORDANUM LUCHTMANS, 1697. —— 14 *ff.* praefixa, 271 pp., 11 *ff.* indices, 3 *ff.* Isa. Casauboni epistola ad Davidem Hoeschelium data, Isa. Vossii praefatio, Sam. Tenulii praefatio. ·Leguntur in hoc volumine: *ΣΚΥΛΑΚΟΣ τ8 Καρυανδεως περιπλους*, graece et latine, p. 1 — 132; *Ποντου Ευξεινου και Μαιωτιδος λιμνης περιπλους*, graece et latine, p. 133—167; *ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΥ του ορϑωνος της γεωγραφιας ὑποτυπωσεων ἐν ἐπιτομῃ προς Φιλωνα λογοι*, graece et latine, p. 168—250; Expositio totius mundi et gentium, p. 251—271. Bibl. sen. Lips. *V.* 1700.

1698—1712, 8 mai. GEOGRAPHIAE VETERIS SCRIPTORES GRAECI MINORES. *Cum Interpretatione Latina, Dissertationibus ac Annotationibus.* Vol. I. Oxoniae, E Theatro Sheldoniano. MDCXCVIII. — Vol. II. Oxoniae, E Theatro Sheldoniano. MDCCIII. — Vol. III. Oxoniae, E Theatro Sheldoniano, MDCCXII. — Vol. IV. Oxoniae, E Theatro Sheldoniano, MDCCXII. —— Singulo cuique volumini tabula figur. praefixa est. *Volumine I.* continentur 1 *f.* titulus, 2 *ff.* dedicatio 2 *ff.* praefatio, 4 *ff.* Summa *Henrici Dodwelli* de Geographorum, quos Primum hoc Volumen continet, aetate & scriptis dissertationum; 172 pp. dissertationes ipsae, et quidem: Dissertatio prima, de vero *Peripli*, qui *Hannonis* nomine circumfertur, *tempore*, p. 1—41; dissertatio secunda, in qua ostenditur *Scylacem Polybio* coaevum fuisse, p. 42—66; dissertatio tertia, ostendens *tempus*, quo de *Mari Rubro*, vel de *Gentibus* potius *Meridionalibus*, scripsit *Agatharchides*, p. 67—84; Dissertatio quarta, de *aetate* Peripli Maris *Erythraei*, ejusdemque *Auctore*, p. 85—105; Dissertatio quinta, De *aetate* Epicteti *atque* Arriani, conscripsitque ab Arriano Peripli Maris Euxini &c., p. 106—129; Dissertatio sexta, de *Arriani Nearcho*, p. 130—142; Dissertatio septima, de Scriptis & Aetate *Marciani Heracleotae*, p. ·143 — 157; Dissertatio octava, de Auctore *Anonymo* Peripli *Euxini* Maris, p. 158—171. Reliqua voluminis sunt: *Αννωνος Καρχηδονιων βασιλεως περιπλους*, Hannonis Carthaginiensium regis periplus, graece et latine, interprete Conrado Gesnero (2 *ff.* praefixa, 6 pp.). *Σκυλακος του Καρυανδεως περιπλους*, Scylacis Caryandensis Periplus, graece et latine, interprete Isaaco Vossio (3 *ff.* praefixa, 56 pp.). *Αγαϑαρχιδου περιπλους της ερυϑρας ϑαλασσης*, Agatarchidis periplus rubri maris, graece et latine, interprete Laurentio Rhodomanno (1 *f.*, 69 pp.). *Ἀρριανου περιπλους Ποντου Ευξεινου*, Arriani Periplus Ponti Euxini, graece et latine, interprete Jo. Guilielmo Stuckio Tigurino (1 *f.*, 25 pp.). *Αρριανου περιπλους της ερυϑρας ϑαλασσης*, Arriani periplus maris erythraei, graece et latine, interprete Jo. Guilielmo Stuckio Tigurino (1 *f.*, 38 pp.). *Νεαρχου παραπλους εκ του Ἀρριανου*, Nearchi Paraplus ex Arriano, graece et latine, interprete Bonavent. Vulcanio Brugensi (1 *f.*, 40 pp.). *Μαρκιανου Ηρακλεωτου περιπλους*, Marciani Heracleotae Periplus, graece et latine, interprete I. H. (2 *ff.*, 89 pp.). *Ποντου Ευξεινου, και Μαιωτιδος λιμνης περιπλους*, Ponti Euxini, et Maeotidis Paludis periplus, graece et latine, interprete Isaaco Vossio (1 *f.*, 94 pp.). 11 *ff.* indices et addenda atque errata. — *Volumine II.* continentur 5 *ff.* praefixa, et 3 *ff.*: Summa *Henrici Dodwelli* de Geographorum, quos Secundum hoc Volumen continet, aetate et scriptis dissertationum; Dissertatio prima de *Dicaearcho*, ejusque Fragmentis, p. 1—56; Dissertatio secunda, de *Isidoro* Characeno, p. 57 — 78; Dissertatio tertia de Scymno Chio, p. 79—103; Dissertatio quarta, de *Plutarcho*, Libri de Fluviis Auctore, obiterque de Auctore Parallelorum minorum, quae etiam sub *Plutarchi* Chaeronensis nomine feruntur, p. 104—134; Dissertatio quinta de Agathemero, p. 135 — 167; Dissertatio sexta, de *Strabonis Excerptore*, et aetate qua vixerit, p. 168—191; Addenda; ex Maussaci judicio de *Plutarcho* et ejus scriptis, p. 192—198; Inserenda vice eorum quae occurrunt in Dissert. p. 110, v. 35

SCRIPTORES GEOGRAPHICI.

etc. p. 199—207. *Δικαιαρχου βιος Ελλαδος*, Dicaearchi Status Graeciae, graece et latine, interprete J. H. (2 *ff.*, 31 pp.). *Ισιδωρου Χαρακηνου σταθμοι παρθικοι*, Isidori Characeni Mansiones Parthicae, graece et latine, interprete J. H. (1 *f.*, 8 pp.). *Σκυμνου Χιου περιηγησις*, Scymni Chii, vulgo Marciani Heracleotae, Orbis descriptio, graece et latine, interprete Erasmo Vindingio Pauli F. (1 *f.*, 56 pp.). *Πλουταρχου περι ποταμων και ορων επωνυμιας, και των εν αυτοις ευρισκομενων*, Plutarchi libellus de Fluviorum et Montium nominibus, et de his quae in illis inveniuntur, graece et latine, interprete Ph. Jac. Maussaco (1 *f.*, 50 pp.). *Αγαθημερου του ορθωνος υποτυπωσεων γεωγραφιας ἐν ἐπιτομῃ βιβλια δυο*, Agathemeri Orthonis F. Compendiariarum geographiae expositionum libri duo, graece et latine, interprete Sam. Tennulio (1 *f.*, 61 pp.). *Χρηστομαθειαι εκ των Στραβωνος γεωγραφικων*, Chrestomathiae ex Strabonis geographicis, graece et latine, interprete Hieronymo Gemusaeo (1 *f.*, 229 pp.). Annotationes, 44 pp.; 16 *ff.* indices, addenda et corrigenda. — *Volumine III.* habentur. 1 *f.* titulus, 2 *ff.* dedicatio, Excerpta ex *Dionysii Byzantii* Anaplo Bospori Thracii, latine (1 *f*, 23 pp.). *Anonymi* Descriptio Ponti Euxini, collecta ex Scymno, Arriano & Marciano, graece et latine, interprete J. H. (1 *f.*, 16 pp.). Expositio totius mundi et gentium, latine (1 *f.*, 20 pp.). Variae lectiones in Anonymum Ravennatem [edit. Paris. an. 1688.] ex Codice Urbinate Vaticanae Bibliothecae signato num. 678 (22 pp.). *Ptolemaei* Arabia ope cod. ms. vetustissimi et praestantissimi emendata, graece et latine (32 pp.). Chorasmiae, et Mawaralnahrae, hoc est, Regionum, extra Fluvium *Oxum*, descriptio *Abulfedae Ismaelis*, ex Tabulis Principis Hamah, arabice et latine (80 pp.). Eiusdem descriptio peninsulae Arabiae, arabice et latine (76 pp.). Binae Tabulae Geographicae una Nassir Eddini Persae, altera Ulug Beigi Tatari, opera & studio Johannis Gravii. Oxonii, e Theatro Sheldoniano MDCCXI. (p. 77—152). Excerpta ex Georgii medici Chrysococcae Syntaxi Persarum per Ismaelem Bullialdum, graece et latine (6 pp.). Ptolemaei tabula longitudinis et latitudinis urbium insignium, graece et latine (p. 7—49). *Κλαυδιου Πτολεμαιου εκθεσις κανονικη των Αστερισμων*, graece (42 pp.). In voluminis calce 9 *ff.* indices. — *Volumine IV.* continentur 1 *f.* titulus, 3 *ff.* dedicatio et praefatio, 2 *ff.* Titulus et Summa *Henrici Dodwelli* dissertationis de aetate et patria Dionysii Periegetae, et 67 pp.: De aetate et patria Dionysii Periegetae. Dionysii orbis descriptio, cum Eustathii Commentariis, Paraphrasi Graeca, et antiquis *Prisciani* et *R. Festi Avieni* versionibus (1 *f.*, XIII, 199 pp. et 4 tabulae geographicae). Rufi Festi Avieni Descriptio Orbis Terrae (36 pp.). Periegesis Prisciani (28 pp.). Rufi Festi Avieni Ora maritima (18 pp.). *Ανωνυμου παραφρασις εις την Διονυσιου περιηγησιν*, graece (1 *f.* p. 1 — 33). *Παρεκβολαι εκ τινων σχολιων ανεκδοτων εις την Διονυσιου περιηγησιν*, graece (p. 34—38). *Αποσπασματια τινα γεωγραφικα, οσον και ημας ειδεναι, ἀνεκδοτα*, graece (p. 38—40). *Αποσπασματιον εκ του Κωνσταντινου Πορφυρογεννητου κατα διορθωσιν Ισαακου Ουοσσιου*, graece (p. 40—41). *Ἀλλα Ἀποσπασματια*, graece (p. 42—45). Variae lectiones et annotationes in Dionysii Periegesin (p. 46 — 57). Emendationes ad versionem (p. 57—59). Variae lectiones, Emendationes et Notae ad Eustathium (p. 59—79). Conjecturae quaedam et Emendationes ad Rufi Festi Avieni Periegesin et Oram maritimam (p. 80—83). 8 *ff.* Indices et emendanda. Hoc quartum volumen separatim sub singulari titulo primum a. MDCCX. prodiit posteaque hoc novo titulo ornatum est, qui iterum a. MDCCXVII. mutatus est. Nonnunquam huic geographorum minorum collectioni alia Dionysii Periegetae editio a. MDCXCVII., quasi volumen quartum, adiungitur; deinde etiam collectioni adiunctae occurrunt editiones Dionysii Periegetae, a. MDCCIV. et MDCCXXVI., quia plures tabulas geographicas habent. Omnia scripta, quae his voluminibus continentur, notis sunt illustrata. Scymni carmen *Davides Hoeschelius* primus sub nomine Marciani falso edidit. Auctorem eius Scymnum esse iam *Is. Vossius* ad Anonymi Periplum p. 38 recte monuerat, quod postea *Lucas Holstenius* ad Porphyrium p. 82 et ad Apollonii Rhodii Argon. IV. 284, et deinde *H. Dodwellus* in dissertatione de Scymno §. 7. confirmaverunt. *Hudsonus* hunc libellum sub vero Scymni nomine primus edidit in suae collectionis Vol. II., atque adiunxit alia ex eodem Scymni opere fragmenta, ex Anonymi maxime Periplo, quem *Is. Vossius* ediderat, collecta, quae cum versione iambica *Lucae Holstenii*, ad calcem notarum eiusdem viri ad Stephanum Byzantinum edidit *Theodorus Ryckius*. Non satis accurate descripsit *Ebertus* no. 8331 hanc collectionem. Rarissime occurrit haec maximi aestimata collectio. Bibl. acad. et sen. Lips.

1700, 4. — Cum notis Is. Vossii, Iac. Palmeri, Sam. Tennulii et Emendationi-

bus Iac. Gronovii, cujus accedunt animadversio in Oxoniensem editionem et Examen dissertationis de aetate Scylacis cum fragmento Ephori. Lugd. Bat. apud Iord. Luchtmans. —— Haec est eadem editio, quae praecedens, sed plagula prima recusa, et in libri calce, post indicem, adpendix commemorata, complecteus 62 pp. et 1 *f*. addita est. *V*. 1697.

1806 — 1808, 8 mai. *Συλλογη των ἐν ἐπιτομη τοις παλαι γεωγραφηθεντων τυποις ἐκδοθεντων φιλοτιμῳ δαπανη των ἐξ Ἰωαννινων φιλογενεξαιων ἀδελφων Ζωσιμαδων χαριν των της Ἑλληνικης παιδειας ἐφιεμενων Ἑλληνων. Ἐν Βιεννη της Αυστριας ἐκ της Σχραιμβλικης τυπογραφιας. II Voll.* —— 2 *ff*. praefixa, 812 pp., 2 *ff*., et 1 tabula mathem.; 1 *f*. praefixum, 530 pp., et 3 tabulae geographicae ad p. 56. 97. 100 pertinentes. *Volumine I.* continentur: *Σκυλακος Καρυανδεως περιπλους*, p. 1 — 109; *Ἀνωνυμου Ποντου Ευξεινου και Μαιωτιδος λιμνης Περιπλους*, p. 111 — 139; *Ἀγαθημερου του Ὀρθωνος της Γεωγραφιας ὑποτυπωσεων εν επιτομη προς Φιλωνα, βιβλ. α΄ και β΄*, p. 140 — 190; *Ἀγαθαρχιδου Περιπλους της ἐρυθρας θαλασσης*, p. 191 — 258; *Ἀννωνος Καρχηδονιων Βασιλεως Περιπλους*, p. 259—267; *Ἀρριανου Περιπλους Ποντου Ευξεινου*, p. 269 — 294; *Ἀρριανου Περιπλους της Ἐρυθρας Θαλασσης*, p. 295 — 333; *Νεαρχου Περιπλους ἐκ του Ἀρριανου*, p. 335 — 373; *Μαρκιανου Ηρακλεωτου Περιπλους*, p. 375 — 454; *Μαρτυριαι και Τεμαχια Μενιππου Περγαμηνου*, p. 455 — 457; *Τεμαχια Αρτεμιδωρου Ἐφεσιου*, p. 457 — 476; *Δικαιαρχου βιος Ἑλλαδος*, p. 479 — 500; *Του αυτου ἀναγραφη του Πηλιου ορους*, p. 501 — 504; *Ισιδωρου Χαρακηνου Σταθμοι Παρθικοι*, p. 507 — 513; *Σκυμνου Χιου Περιηγησις*, p. 515 — 556; *Πλουταρχου περι ποταμων και ορων ἐπωνυμιας*, p. 557 — 605; *Χρηστομαθειαι ἐκ των Στραβωνος γεωγραφικων*, p. 607 — 812; *Fol. seq. continet: Παραλειφθεισαι σημειωσεις, et: Διορθωσις των ημαρτημενων; Fol. 2: Πιναξ κεφαλλιωδης των ἐν τῳ Α. τομῳ περιεχομενων. — Vol. II.* continentur: *Διονυσιου Οικουμενης Περιηγησις*, p. 1 — 262, sed praemissa sunt: *Συγγραφεις παλαιοι Διονυσιου του Περιηγητου μεμνημενοι*, p. 2 sq., et: *Προς τον πανσεβαστον δουκαν κυριον Ιωαννην, τον μετα ταυτα επι των δεησεων, τον ὑιον του πανσεβαστου σεβατου και μεγαλου δρουγγαριου, κυριου Ανδρονικου του Καματηρος, Ευσταθιου διακονου επι των δεησεων, και μαιστωρος των ρητορων, του και ὑστερον γεγονοτος Αρχιεπισκοπου Θεσσαλονικης, επιστολη ἐπι ταις Διονυσιου του Περιηγητου παρεκβολαις· μεθ᾽ ην προοιμιον εις το πραγμα· και μετα το προοιμιον, αυται αι παρεκβολαι*, p. 5 — 20; *Ἀνωνυμου (Ἀρριανου) περιπλους Ευξεινου Ποντου*, p. 263 — 276; *Πτολεμαιου κανων ἐπισημων πολεων*, p. 277 — 298; *Πτολεμαιου αραβια*, p. 299 — 318; *Κλαυδιου Πτολεμαιου ἐκθεσις κανονικη των αστερισκων*, p. 319 — 392; *Ἀνωνυμου παραφρασις εἰς την Διονυσιου περιηγησιν*, p. 393 — 465; *Ἀποσπασματια τινα γεωγραφικα*, p. 466 — 473; *Πιναξ των ἐν τῳ Β τομῳ περιεχομενων*, p. 474; *Πιναξ*, p. 475 — 530. Textui subiectae sunt notae tum criticae, tum exegeticae, graece scriptae. Bibl. acad. Lips.

1819, 4. —— *V*. Dicaearchus. I.

1826 — 1828, 8 mai. GEOGRAPHI GRAECI MINORES; Hudsonianae editionis integras adnotationes, cum *H. Dodwelli* Dissertationibus edidit, suasque et variorum adjecit, textum denuo recensuit et varias lectiones subjecit, versionem Latinam recognovit, copiosissimis denique indicibus, ac tabulis aeri incisis instruxit I. F. Gail. Vol. I. continens HANNONIS et SCYLACIS Periplos. Paris., Typis regiis. MDCCCXXVI. — Vol. II. continens DICAEARCHI Geographica quae supersunt, SCYMNI Chii Orbis descriptionem cum fragmentis, et ANONYMI Stadiasmum maris magni. Parisiis, Typis regiis. MDCCCXXVIII. —— XII, 624 pp. et 3 tabulae geographicae; 648 pp. Haec nova geographorum graecorum minorum editio omnia fere complectitur, quae ad res illustrandas necesse sunt; multos etiam locos editor critice emendavit, quamquam multos intactos reliquit. Conf. Annal. Heidelberg. 1827. p. 684 sqq. *Hasium* in Bulletin des sciences h. T. VIII. p. 138 sqq. 221 sqq. IX. p. 289 sqq. ephem. litter. Halens. 1828. no. 34. p. 265 sqq. Indd. erud. Gotting. 1828. p. 649 sqq. *Schirlitzium* in *Seebodii* Krit. Bibl. 1828. p. 537 sqq. *Letronnium* in Journal des Savans 1829. p. 107 sqq.

1828, 8 mai. GEOGRAPHI GRAECI MINORES, Ex recensione et cum annotatione Gf. Bernhardy. Vol. I. DIONYSIUS Periegetes. —— *V*. Dionysius Periegetes. I.

II. *Illustrantia scriptores geographicos scripta.*

G. G. *Bredovii* Epistolae Parisienses (Lips., Weidmann. 1812, 8) ad Geographos graecos spectantes sunt: Epistola ad Schneiderum de Gelenii, Hoeschelii et

Lucae Holstenii collectionibus Geographorum Graecorum minorum, p. 3 sqq.; Epistola Lucae Holstenii ad Peirescium a. 1628. Catalogum Graecorum Geographorum, quos editurus erat, referens, p. 9 sqq.; Epistola ad Schneiderum, de Lindenbrogii consilio Geographos edendi, et de Iacobi Gronovii, et Hudsoni collectionibus, nec non de Friesemanni, Penzelii et Baronis de Sainte-Croix collectionibus Geographorum Graecorum promissis, non vero editis, p. 27 sqq.; Epistola ad Vossium, de Geographicis e codicibus Paris. graecis exscriptis, ut de Nicephori Blemmidae Geographia, de Georgii Gemistii (Plethonis) excerptis e Strabone: accedit fragmentum Lydi de Rheno et Danubio, p. 60 sqq.

SCRIPTORES grammatici.

1496, f. *ΘΗΣΑΥΡΟΣ Κερας ἀμαλθειας, και κηποι Ἀδωνιδος* THESAVRVS Cornucopiae. & Horti Adonidis. *Sequitur index libellorum volumine contentorum graece scriptus, qui pag. tituli aversa latine exhibetur sic:* HAEC INSVNT IN HOC LIBRO. Aelii Dionysii de indeclinationibus uerbis. Ex Cōmentariis Eustathii, ac aliorum grammaticorum electa per ordinem litterarum. Formationes uerborum sūm & eō, utilissimae. De iis quaé sedére significant. Quot sint quae īre significant. Ex scriptis Herodiani excerpta de magno uerbo, scitu dignissima: & quae non passim inuenies. Ex scriptis eiusdem deductiones difficulter declinatorum uerborum. Choerobosci ad eos, q, in oībus uerbis regulas quaerūt & similitudines. Eiusdem in quibus ob malesonantiam attrahatur. n. De anomalis & inaequalibus uerbis secundum ordinem alphabeti. Herodiani de inclinatis, & encliticis, & coecliticis dictiunculis. Ex scriptis choerobosci de iis quae inclinantur encliticisq;. Aelii dionysii, de iis quae inclinantur & encliticis. Sine nomine de iis quae inclinantur. Ex scriptis Ioannis grammatici de idiomatibus. Eustathii de idiomatibus quae apud Homerum. Item aliter de idiomatibus. ex iis quae a Corintho decerpta. De foemininis nominibus quae desinūt in o mega. *F. ult. a:* Venetiis in domo Aldi Romani summa cura: laboréq; praemagno. Mense Augusto. M. III. Ab. III. Senatu. V. Concessum est nequis &c. ut in caeteris. Vale qui legeris. —— 10 non num. *ff.* contin. titulum et quatuor praefationes. quarum duae, *Aldi* et *Politiani*, sunt latine scriptae. posteriores autem duae, *Scipionis Carteromachi* et *Guarini Camertis*, graece scriptae. et quatuor epigrammata graeca, quae sunt *Politiani*, *Aristobuli*, *Carteromachi* et *Aldi*. 270 num. *ff.* Ex *Aldi* praefatione latina transscribo haec: „Dura quidē prouincia est bonarū litterarū studiosi emendate imprimere latinos libros. durior accurate graecos. durissima non deprauate uel hos uel illos duris temporibus. Quanam lingua curem ipse imprimendos libros: & quo tempore, uidetis. Postq̄ suscepi hāc duram prouinciam (annus enim agitur iam septimus) possem iureiurando affirmare me tot annos ne horam quidem solidae habuisse quietis. Pulcherrimum, utilissimumq; esse inuentum nostrum omnes uno ore dicunt. laudant. praedicant. sit ita certe. inueni tamen ipse quo excrucier modo dum uobis prodesse cupio: bonosq; libros suppeditare. Quare qui me uisunt, amicis soleo dicere modo graecum illud prouerbium. *κίχλα χέζει αὑτῇ κακόν.* hoc est turdella sibi malum cacat. qd' honestius Plautus. Ipsa sibi auis mortem creat." *etc.* De titulo dicit haec: „quem copiaecornu, hortosq; Adonidis, & thesaurū dicimus propter summam: quae in eo est, rerum bonarum copiā." Deinde dicit: „Primus labor in eo fuit Guarini Camertis, & Caroli Antenorei florentini hominum multi studii, ac in graecarum litterarum lectione frequētium. Hi simul ex Eustathio, Etymologico: & aliis dignis grammaticis accepere haec canonismata: digessereq; per ordinem litterarum: nec sine adiumento, & consilio Angeli Politiani, uiri summo ingenio, ac impense docti. Secundus uero labor meus fuit: qui ea omnia recognoui non paruo laborē, cum iis conferens, unde excerpta uoluminibus fuerant. Multa enim addidi. plura immutaui adiuuante interdū Vrbano diui Francisci fratre optimo: à quo breui habebitis quas summa cura, ac doctissime composuit in graecam linguam introductiones." Aliorum scriptorum grammaticorum libelli etiam in *Aldi* Dictionario graeco aliorumque Dictionariis, in *Vulcanii* Thesauro, et in Glossariis, editis ab *Carolo Labbeo*, iam s. v. Cyrillus. An) citatis, editi sunt.

1823, 8 mai. Guilielmi Dindorfii Grammatici Graeci. Vol. I. Herodianus *περι μονηρους λεξεως.* — Varietas lectionis ad Arcadium. — Favorini Eclogae. Lips. in libraria Kuehniana MDCCCXXIII. —— XXIV, 470 pp. 2 *Th.* 16 *Gr.* Pag. 1—47 legitur: *Αἰλιου Ἡρω-*

διανου περι μονηρους λεξεως, quem libellum *O. D. Blochius* e codice regio, qui integrior est quam codex Taurinensis, qui tamen solus habet prooemium, rogatus ab editore descripsit, atque ex eodem codice excerpsit varias lectiones ad Arcadium, quae p. 48—70 leguntur. Pag. 71—455 exhibentur: *Βαρινου Καμηρτος ἐκλογαι.* Pag. 456 sqq. sunt: Index graecus in Herodianum, et index scriptorum. Alios grammaticos libellos *v.* etiam s. v. Anecdota.

SCRIPTORES historici.

I. *Editiones textus.*

1582, 4. Excerpta. —— *V.* Polybius. I. Bb).

1634, 4. Excerpta. —— *V.* Polybius. I. Bb).

1806, 8. —— *V.* Hecataeus Milesius. I.

II. *Editiones versionum.*

1609, 8. Excerpta. —— *V.* Dexippus Herennius. II.

III. *Illustrantia scriptores historicos scripta.*

Conz: Ueber die historische Kunst der Alten. —— *V.* eius: Museum für Griech. u. Röm. Litt. (Zürich 1795, 8) p. 151 sqq.

F. *Creuzer:* Die historische Kunst der Griechen in ihrer Entstehung und Fortbildung. Leipzig, Göschen. 1803, 8. —— 1 *Th.* 3 *Gr.*

I. Alb. *Fabricii* Supplementa et Observationes ad Vossium. Hamb. 1709, 8.

Ch. Glo. *Heyne:* De primordiis historiae scribendae inter Graecos. —— *V.* Commentationes soc. reg. Gotting. T. XIV. p. 121 sqq.

Alex. *Plate:* De idea veterum historica. Dissertatio acad. Gotting. 1828, 8. —— 28 pp.

Herm. *Ulrici:* Charakteristik der antiken Historiographie. Berlin, Reimer. 1833, 8. —— 1 *Th.* 20 *Gr.*

Ger. I. *Vossii* De Historicis graecis libri IV. Lugd. Bat., ex officina I. Maire. cIɔIɔcxxııı; cIɔIɔcLı; Francof. 1677, 4. et saepius.

Amad. *Wendt:* De Epicae poeseos atque historiae confinio. Dissertatio acad. Lips., impr. Gf. Bruder MDCCCXI, 4. —— 38 pp.

SCRIPTORES historiae byzantinae.

I. *Editiones textus.*

1. *Ph. Labbei* de historiae Byzantinae Scriptoribus emittendis Protrepticon. — Excerpta. — Eclogae. —— *V.* Dexippus Her. I.

2. Theophylactus Simocatta. — Nicephorus. —— *V.* ib.

3. Procopius Caesariensis. I. Aa).

4. Agathias. I. Aa).

5. Syncellus. I.

6. Theophanes. I.

7. Historiae Byzantinae Scriptores post Theophanem, partim nunc primum editi, partim recensiti, et nova versione adornati: quorum Catalogum proxima pagina indicabit. *Cura* & *studio* *τυ μακαριτυ* R. P. Francisci Combefisii Ordinis FF. Praedicatorum Congregationis S. Ludovici. Parisiis, in typographia regia, Excudebat Sebastianus Mabre-Cramoisy, Regis Typographus, & Regiae Typographiae Director. M. DC. LXXXV. *In fine indicis:* Parisiis, in typographia regia, curante Sebastiano Mabre-Cramoisy, ejusdem Typographiae Directore. M. DC. LXXXV. *f.* —— 4 *ff.* praefixa, 594 pp., et 2 *ff.* index. Hoc volumine continentur: *Χρονογραφια συγγραφεισα ἐκ προσταγματος Κωνσταντινου του Φιλοχριξου και Πορφυρογεννητου Δεσποτου, υιου Λεοντος τυ σοφωτατου Δεσποτου και Αὐτοκρατορος.* Chronographia Christi Amantis ac Porphyrogenneti Domini Constantini, sapientissimi Domini Leonis Imperatoris Filij jussu conscripta, a Leone usque ad Michaelem Theophili F. libri IV, graece e cod. ms. cum versione latina edita, p. 1—131; *Ἱστορικη διηγησις του βιου και των πραξεων Βασιλειου, ἡν Κωνσταντινος βασιλευς, φιλοπονως ἀπο διαφορων ἀθροισας διηγηματων. τῳ γραφοντι προσανεθετο.* Historia de vita et rebus gestis Basilii inclyti Imperatoris, quam Constantinus Dei gratia Roman. Imperator, ipsius Nepos, studiose ac diligenter ex variis narrationibus congessit, ac Scriptori contribuit, graece et latine, p. 132—216; *Βασιλεια Λεοντος αυτοκρατορος.* Imperium Leonis Imperatoris, incerto auctore, graece et latine, p. 217—232; *Βασιλεια Αλεξανδρου υἱου βασιλειου.* Imperium Alexandri filii Basilii, incerto auctore, graece et latine, p. 233—234; *Βασιλεια Κωνσταντινου υιου Λεοντος.* Constantini Leonis filii imperium, incerto auctore, graece et latine, p. 235—245; *Βασιλεια Ρωμανου.* Romani Imperium, in-

certo auctore, graece et latine, p. 246—270; *Αυτοκρατορια Κωνσταντινου.* Constantini Imperium, incerto auctore, graece et latine, p. 271—292; *Βασιλεια Ῥωμανου ὑιου Κωνσταντινου του Πορφυρογεννητου.* Imperium Romani Filii Constantini Porphyrogenneti, incerto auctore, graece et latine, p. 293—300. Pag. 301 sq. legitur prolusio ad sequentia. *Διαλογος στηλιτευτικος, γενομενος, περι πιστων και ορθοδοξων και ποθον και ζηλον ἐχοντων, προς ἐλεγχον των ἐναντιων της πιστεως και της διδασκαλιας των ἁγιων και ὀρθοδοξων ἡμων Πατερων.* Dissertatio ac invectiva edita a viris fidelibus et orthodoxis, desideriumque ac zelum habentibus, ad confutationem eorum, qui sanae Fidei, sanctorumque ac orthodoxorum Patrum nostrorum doctrinae adversantur, graece et latine, p. 303—311; *Ιωαννου Ευλαβεστατου του Ἱεροσολυμιτου Μοναχου διηγησις.* Joannis Hierosolymitani Reverendissimi Monachi narratio, graece et latine, p. 312—313. Ioannis Cameniatae Thessalonic. narratio de S. Demetrio, graece et latine, p. 314—316; eiusdem de excidio Thessalonicensi narratio, graece et latine, p. 317—383; *Δημητριου Κυδωνιου Μονῳδια επι τοις εν Θεσσαλονικῃ πεσουσι.* Demetrii Cydonii Occisorum Thessalonicae Monodia, graece et latine, praefixa praefatione, p. 384—392; *Εκ του Βασιλειου του νεου παρα Γρηγοριου του Μαθητου αυτου.* Ex Vita Basilii Junioris auctore Gregorio ejus discipulo, graece et latine, cum praefatione, p. 394—399; *Συμεων Μαγιστρου και Λογοθετου Χρονογραφια.* Symeonis Magistri ac Logothetae Annales; a Leone Armeno ad Nicephorum Phocam, graece et latine, cum praefatione, p. 400—498; *Γεωργιου Μοναχου βιοι των νεων βασιλεων.* Georgii Monachi vitae recentiorum Imperatorum, graece et latine, p. 499—594.

8. Georgius Cedrenus, et Ioannes Scylitzes. —— *V.* ib. I.

9. Michael Glycas. —— *V.* ib. I. 1) aa).

10. Anna Comnena. —— *V.* ib. I.

11. Ioannes Cinnamus. —— *V.* ib. I.

12. Constantinus Manasses. Georgius Codinus. —— *V.* ib. I. Aa) 1). 1655.

13. Nicetas Acominatus Choniates. —— *V.* ib. I. 1). 1647.

14. Georgius Acropolita. —— *V.* ib. I. 1651.

15. Ducas. —— *V.* ib.

16. Ioannes Cantacuzenus. —— *V.* ib. I. 1).

17. Laonicus Chalcondylas. —— *V.* ib. I. 1650.

18. Georgius Codinus. —— *V.* ib. I. 1). 1648.

19. Anastasii Bibliothecarii Historia ecclesiastica, sive Chronographia tripartita. Ex MS. Codice Bibliothecae Vaticanae. Collata ad MS. Exemplar Longobard. vetustiss. Casinens. Biblioth. unde Rom. exemplar manavit. Nunc denuo ad fidem veterum librorum emendata. Accedunt Notae *Caroli Annibalis Fabreti*, quibus obscura quaeque Anastasii illustrantur. Item Glossaria duo, quibus vocabula mixto-barbara collata cum Graeco Nicephori, Georgii Syncelli, & Theophanis, exponuntur. Parisiis, e typographia regia. M.DC.XLIX. *fol.* —— Adiectae sunt eiusdem Anastasii Vitae Pontificum. Fontes Historiae ecclesiasticae sunt Georgius Syncellus, Nicephorus, et Theophanes Confessor. Ceterum hoc opus latine scriptum est.

20. CHRONICON ORIENTALE *Nunc primum Latinitate donatum* ab Abrahamo Echellensi Syro Maronita e Libano, Linguarum Syriacae, & Arabicae in alma Parisiensium Academia Professore Regio, ac Interprete. Cui accessit eiusdem Supplementum Historiae Orientalis. Paris., e typographia regia. M.DC.LI. *In fine:* Paris., in typographia regia, cvrante Sebastiano Cramoisy, Regis ac Reginae Regentis Archetypographo. M.DC.LI. *fol.* —— 8 *ff.* praefixa, 288 pp.

21. *ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ* SEU CHRONICON PASCHALE *etc.* —— 9 *ff.* praefixa, LII, 614 pp. et 12 *ff.* indices et 1 *f.* cum subscriptione: Parisiis e typographia Regia curante Vidua Sebastiani Mabre-Cramoisy, ejusdem Typographiae Directoris. M. DC. LXXXVIII. *V.* Georgius Alexandrinus. I. 1).

22. Ioannes Zonaras. —— *V.* ib. I. 1).

23. Nicephorus Gregoras. I. 1) 1702.

24. IMPERIUM ORIENTALE sive ANTIQUITATES CONSTANTINOPOLITANAE in quatuor Partes distributae: Quae ex variis Scriptorum operibus & praesertim ineditis adornatae, Commentariis, & Geographicis, Topographicis, aliisque quam plurimis monumentorum ac nomismatum tabellis illustrantur, & ad intelligentiam cum sacrae tum profanae historiae apprime conducunt. Opera & studio Domni Anselmi Banduri Ragusini, Presbyteri *etc.* Parisiis, Typis & Sumptibus Ioan-

:s Baptistae Coignard, Regis & Academiae Galliae Architypographi. MDCCXI. um Privilegio sacrae Regiae Majestatis. ! *Voll. fol.* —— 1 tabula figur., 4 *ff.* raefixa, liv pp., 1 *f.* et 1 tabula geogr. *'olumine I. Parte prima* habentur: Saentissimi Imperatoris Constantini orphyrogeniti de thematibus libri, graece latine, cum 1 tabula geographica, p. 1 — 52; Constantini Imperatoris ad omanum filium a Deo coronatum et Poryrogenitum Imperatorem, graece et latae, p. 53 — 157; Expositio capitum aduitoriorum per partitiones adornata ab gapeto Diacono, graece et latine, p. 8 — 170; Basilii Imperatoris Exhortaonum capita sexaginta sex ad Leonem ium, graece et latine, p. 171 — 192; S. tris nostri Theophylacti Institutio gia ad Porphyrogenitum Constantinum, aece et latine, p. 193 – 214. *Parte seada* leguntur: *Anonymi* de Byzantii contore, deque eiusdem Urbis murorum situ que forma, graece et latine, p. 1 — 80; 'eves Enarrationes Chronographicae, inrto autore, graece et latine, p. 81 — 106; irratio Nicetae Choniatae de Statuis nstantinopolitanis, quas Latini capta urbe nfractas in monetam conflaverunt, graece latine, p. 107 — 114; Georgii Pachyeris Descriptio Augusteonis, graece et ine, p. 114 — 117; Photii Patriarchae nstantinop. Novae sanctissimae Dei ge:ricis Ecclesiae, in Palatio a Basilio Malone extructae, descriptio, graece et ine, p. 117 — 121; De sepulcris Impe.orum quae sunt in Templo SS. Aposto'um, auctore *Anonymo*, graece et latine, 121 — 124; Excerpta de Antiquitatibus nstantinopolitanis, graece et latine, p. 4 — 134; Varia Epigrammata ac Poe.ta tum veterum, tum recentiorum Poe'um in celebriora Urbis Constantinopoanae monumenta: necnon etiam variae scriptiones ad eandem urbem CP. spe.ntes, graece et latine, p. 135 — 175; Templum S. Andreae a Protovestiaria ejus honorem exercitatum, Heroelegei, aximi Planudae, graece et latine; usdem in eundem S. Andreae aedem abi, p. 175 — 177; Georgii Pisidis abi, graece et latine, p. 177 sq.; Miaelis Pselli in aereum equum in ppodromo, qui pedem attollebat, graece latine, p. 178; Inscriptiones variae, quae nstantinopoli extant vel extabant, graece latine, p. 179 — 186; Catalogi varii triarcharum Constantinop., graece et late, p. 187 — 247; Petri Gyllii de Bos'o Thracio libri III, p. 249 — 444. Seintur 26 *ff.* indices et 1 *f.* Errata. —

Volumen II. complectitur 1 *f.* titulum, p. 446 — 1017, et voluminis initio 7 tabulas geographicas, et in voluminis calce alias quinque tabulas figur. Pag. 818 sqq. legitur index ex Eudociae Ionia, graece primum editus. 4 *ff.* praefixa, 140 pp.: Animadversiones in Constantini Porphyrogeniti libro de Thematibus et de administrando imperio, 13 *ff.* indices et 1 *f.* privilegium.

25. Historia Byzantina duplici commentario illustrata. Prior Familias ac Stemmata Imperatorum Constantinopolitanorum, cum eorundem Augustorum Nomismatibus, & aliquot Iconibus; Praeterea Familias Dalmaticas & Turcicas complectitur: Alter Descriptionem urbis Constantinopolitanae, qualis extitit sub Imperatoribus Christianis. Auctore Carolo du Fresne Domino du Cange *etc.* Lutetiae Parisiorum, Apud Ludovicum Billaine, Bibliopolam Parisiensem. CIↃ.IↃC.LXXX. Cum Privilegio Regis Christianissimi. *fol.* —— 6 *ff.* praefixa, 372 pp., 12 *ff.*, 180 pp., tres tabulae figur., 203 pp.

26. Histoire de l'Empire de Constantinople sous les Empereurs François divisée en deux parties, dont la prémière contient l'Histoire de la Conquete de la Ville de Constantinople par les François et les Venitiens, écrite par Geofroy de Ville-Hardouin *etc.* La seconde contient une Histoire générale de ce que les François et les Latins ont fait de plus mémorable dans l'Empire de Constantinople *etc.* à Paris, imprimerie royale. MDCLVII. *II Voll. fol.*

27. Notitia dignitatum Imperii Romani. Ex nova recensione Philippi Labbe. 1651. —— Huic collectioni adiunguntur:

28. Georgii Pachymerae Historia. —— *V.* ib. I. 6).

29. Ioannis Malalae Historia Chronica. —— *V.* ib. 1691.

1. Iosephus Genesius. —— *V.* ib.

2. *Petri Boschii* Tractatus de Patriarchis Antiochenis. Venetiis. MDCCXLVIII. fol.

3. *Gu. Cuperi* Tractatus de Patriarchis Constantinopolitanis. Venetiis. MDCCLI. fol.

4. Constantini Porphyrogennetae libri de ceremoniis. —— *V.* ib. I. Bb) 3).

5. *Caroli Dufresne* Dissert. de imperatorum Constantinopol. numismatibus. Romae, MDCCLV. 4.

Haec collectio recusa prodiit *Venetiis, ex typographia Bartholomaei Iauarina. MDCCXXIX.*, sed additi sunt:

6. Georgius Pisides —— *V.* ib. I. Aa).
7. Anonymi Historia sacra. —— *V.* Anonymi. E.

Alii scriptores editi et priori et huic posteriori adiungi possunt. Hi sunt:
1. Georgius Phranzes. I.
2. Ioannes Laurentius Lydus de magistratibus. —— *V.* ib. I. 2).
3. Leonis Diaconi Historia. —— *V.* ib. I. Aa) 1819.

Nova huius collectionis repetitio incepta est sub titulo hoc: „Corpus Scriptorum historiae Byzantinae. Editio emendatior et copiosior, consilio B. G. Niebuhrii C. F. instituta, opera eiusdem Niebuhrii, Imm. Bekkeri, L. Schopeni, Guil. Dindorfii aliorumque philologorum parata. Bonnae, Weber. MDCCCXXVIII sqq. 8 mai. —— Niebuhrio morte praematura abrepto collectio auspiciis Borussicae Academiae prodit. Scriptores singuli suis locis indicati sunt.

II. *Editiones versionum.*

Histoire de Constantinople, depuis le règne de Justin jusqu'à la fin de l'Empire, traduite sur les originaux grecs, par L. Cousin. Paris, 1672—1674, 4. *VIII Tomi.* — *Rep.* (Hollande) 1685, 12. *XI Tomi.*

III. *Illustrantia scriptores byz. hist. scripta.*

Caroli *Dufresne* Dni du Cange Glossarium ad Scriptores mediae et infimae graecitatis. Paris. 1682, f. *II Voll.; rep.* Lugd. Bat. 1688, f. *II Voll.*

Ios. *de Hammer:* Commentatio de byzantinae historiae ultimis scriptoribus ex historia Osmanica elucidandis et corrigendis. —— *V.* Commentationes recentiores soc. Gotting. Vol. VI. p. 233 sqq.

Martini *Hankii* de Byzantinarum rerum Scriptoribus graecis liber. Autorum quinquaginta, qui de Constantinopolitanis aliisq; tam civilibus, quam ecclesiasticis Antiquitatibus Monumenta nobis reliquerunt, Vitas, scripta, de scriptis judicia distinctiorem in modum recenset. Accesserunt sex Indices. Lipsiae, Sumtibus Johannis Adami Kästneri Bibliopolae, Literis Johannis Erici Hahnii. M.DC.LXXVII. 4. —— 11 *ff.* praefixa, 686 pp., 64 *ff.* indices.

K. Diet. *Hüllmann:* Geschichte des Byzantinischen Handels bis zu Ende der Kreuzzüge. Frankf. a. d. O., akad. Buchh. 1808, 8. —— 15 *Gr.*

Ph. *Krug's* Kritischer Versuch zur Aufklärung der Byzantinischen Chronologie, mit besonderer Rücksicht auf die frühere Geschichte Russlands. St. Petersburg, 1810, 8.

SCRIPTORES mathematici.

1693, f. VETERUM MATHEMATICORUM ATHENAEI, APOLLODORI, PHILONIS, BITONIS, HERONIS, ET ALIORVM OPERA, GRAECE ET LATINE PLERAQUE nunc primum edita. *Ex Manuscriptis Codicibus Bibliothecae Regiae.* PARISIIS, EX TYPOGRAPHIA REGIA. M.DCXCIII. —— XVI, 365 pp., et 4 *ff.* indices. In libri calce legitur: Parisiis, e typographia regia, curante Ioanne Anisson, ejusdem Typographiae Directore. M. DC. XCIII. Editor huius collectionis fuit *Melchior Thevenot*, qui sibi selegerat alios viros doctos, ut operam suam singulis libris navarent, eosque interpretarentur. In hoc volumine autem leguntur: *Αθηναιου περι Μηχανηματων.* Athenaei de machinis, graece et latine, p. 1—12; *Εκ των Απολλοδωρου Πολιορκητικα.* Poliorcetica excerpta ex libris Apollodori, graece et latine, p. 13—48; *Εκ των Φιλωνος βελοποιικων λογος δ'.* Ex opere Philonis liber IV. de telorum constructione, graece et latine, p. 49—104; *Βιτωνος Κατασκευαι πολεμικων οργανων και καταπελτικων.* Bitonis de constructione bellicarum machinarum et catapultarum, graece et latine, p. 105—114; *Ηρωνος χειροβαλλιστρας κατασκευη και συμμετρια.* Heronis de constructione et mensura manubalistae, graece et latine, p. 115—120; *Ηρωνος κτησιβιου βελοποιικα.* Heronis Ctesibii belopoeica, id est Telifactiva, graece et latine, p. 121—144; *Ηρωνος αλεξανδρεως πνευματικα.* Heronis alexandrini spiritalia, graece et latine, p. 145—232; Quatuor Theoremata adjuncta Spiritalibus Heronis, per M. Joannem Baptistam Aleottum, et Constructio modi, quo artificialiter repraesentatur canalis aquae vivae aquam ejaculans usque in verticem cujuscunque altae turris summa facilitate. Ex italico in latinum conversa, p. 233—242; *Ηρωνος αλεξανδρεως περι αυτοματοποιητικων.* Heronis alexandrini de automatorum fabrica, graece et latine, p. 243—274; *Ιουλιου Αφρικανου κεστοι*, graece, p. 275—316; *Οπως χρη τον της πολιορκουμενης πολεως στρατη-*

γον προς την πολιορκιαν αντιταττεσθαι, και οιοις επιτηδευμασι ταυτην αποκρουεσθαι, graece, p. 317—330. Pag. 331—338 leguntur: Bernardini Baldi in Heronis Belopoeeca Scholia; p. 339—340: De Iulio Africano quaedam observanda; p. 340—359: In Iulium Africanum breves notae et variae lectiones; p. 360: Appendix variarum lectionum. Pag. 361—364 exhibetur fragmentum, pertinens ad tractatum de obsidione, graece; p. 365 explicatur locus Plinii histor. nat. lib. XI. Heronis Pneumatica ex Commandini versione edita sunt; liber Automatum Heronis e Graeco in Latinum translatus est a D. *Couture*. Reliqua ex praefatione p. VII sq. transscribo. Sunt autem: „Athenaei, Apollodori, Philonis, Bitonisque opuscula quinam Latine interpretati sint non satis exploratum est. ... Eadem illa opuscula, Heronisque ipsius libros *Pouchard* antequam ederentur recognovit, atque ut haec omnia in lucem quam emendatissima prodirent operam dedit. Idem vir et Heronis Spiritualium paginas ultimas duas e Graeco in Latinum convertit. *Sedileau* figuris caelandis invigilavit: characteres textui Graeco consentientes, ubi opus fuit, impressos curavit; idque ab eo quam accuratissime potius factum est, paucis exceptis, quae in codicibus Graecis Bitonis et Philonis deerant. Quod autem spectat ad Julii Africani opuscula quae hoc volumine continentur, ea quidem cum Latina interpretatione in lucem proferre cogitabat D. Thevenot: sed permagnae obstabant difficultates, cum multa in iis occurrant quae vix explicari possunt nisi restituantur. Haec tamen qualiacunque sint, vulgare voluit, ut eruditorum votis faceret satis, qui celebritate nominis perstricti jam pridem ejus authoris scripta videre cupiunt. Statuit itaque peritiorum experiri judicia, antequam res ejusmodi e Graeco in Latinum versae omnium oculis exponerentur. Iulii Africani libro subjunxit tractatum de obsidione toleranda, quem easdem ob causas, absque versione edi oportere judicavit. ... D. Thevenot prius extincto quam huic operi finis imponeretur, D. de la Hire in eam curam & cogitationem incubuit ut id ipsum absolveret. Is codices manuscriptos Regiae Bibliothecae cum excusis contulit. Cum autem hujus voluminis pars melior Heronis opusculis contineatur, in quibus enucleandis jam multum operae & temporis posuerat, res non admodum difficilis ei visa est figuras quae recuperari potuerunt in suum ordinem, ubi spatia vacabant, redigere: illas vero quae in codicibus omnino desiderantur nec restituere ausus fuit, nec eas quantumvis de integro delineasset, suis in locis apte collocari potuisse existimavit. ... Accessere demum ad hanc editionem Variae lectiones, quas vir Graecis ac Latinis litteris apprime doctus D. Boivin, manuscriptis Africani Codicibus collatis, maxima fide olim descripsit; item conjecturae & annotationes, quibus librum eundem corruptissimum multis in locis restituit. Collegit idem testimonia autorum, quae initio hujus voluminis habentur.“

SCRIPTORES medici.

I. *Editiones textus.*

1754, f. VETERVM MEDICORVM CHIRVRGICA QVAEDAM ANTEHAC DESIDERATA GRAECA ET LATINA. *Alius titulus*: GRAECORVM CHIRVRGICI LIBRI, SORANI vnvs de fractvrarvm signis, ORIBASII dvo de fractis et de lvxatis, *e collectione* NICETAE ab antiqvissimo et optimo codice Florentino descripti, conversi atqve editi ab Antonio Cocchio, anatomes Professore pvblico et antiqvario Caesaris. Florentiae anno MDCCLIV. ex typographio imperiali, Praesidvm permissv. —— XIX pp., 1 *f.* Specimina Scripturae Codicis Nicetae in Bibliotheca Medicea, 173 pp. Pag. 1 legitur titulus: *ΝΙΚΗΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΕΚ ΠΟΛΛΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΙΑΤΡΩΝ.* NICETAE COLLECTIO ARTIS CHIRVRGICAE E PLVRIVM VETERVM MEDICORVM LIBRIS cvivs qvae nondvm edita et praestantiora visa sunt, exscripsit ex membranis Mediceis Florentinis et interpretatus est A. Cocchius Mvcellanvs. Pag. 3 sqq. exhibetur: Index titulorum omnium collectionis Nicetae, graece et latine; p. 35 sqq.: Epigrammata tria vetera in laudem Nicetae, graece et latine; p. 43 sqq.: *Σωρανου Εφεσιου περι σημειων καταγματων*, Sorani Ephesii de Signis Fracturarum (graece et latine) e membranis mediceis Florentinis descripsit et interpretatus est A. Cocchius Mucellanus; p. 53 sqq.: *Οριβασιου Περγαμηνου των της ιατρικης συναγωγης εβδομηκοντα λογων ο τεσσαρακοστος εκτος περι καταγματων*, Oribasii Pergameni Collectionis medicinalis septuaginta librorum quadragesimus sextus de Fracturis (graece et latine), e membranis mediceis Florentinis descripsit et interpretatus est A. Cocchius Mvcellanus; p. 129 sqq.: *Οριβασιου της ιατρικης συναγωγης λογος τεσσαρακοστος εβδομος περι εξαρθρηματων.* Oribasii collectionis medicinalis liber quadragesimus septimus de Articulis excidentibus e membranis me-

diceis Florentinis descriptus et conversus ab A. Cocchio Mucellano. Sequuntur p. 162 sqq. Ad Celsi librum VIII. variae lectiones e codice msto Laurentiano; deinde p. 171—172 exhibentur Excerpta aliquot, graece et latine, ex Apollonii Citiensis commentariis tribus in Hippocratis librum de articulis; deinde ex Oribasii libris de Laqueis et de Machinamentis, qui Latina duntaxat interpretatione cogniti sunt, quae omnia e codice msto Laurent. edita sunt. In Oribasii libro XLIV. de fracturis habentur Excerpta: *Ἐκ των Γαληνου*, p. 54 sqq.; *Ἐκ των Ἡλιοδωρου*, p. 86 sqq.; *Ἐκ των Γαληνου*, p. 104 sqq.; *Ἐκ των Ἡλιοδωρου περι τερηδονισμου κρανιου*, p. 112 sqq.; *Ἐκ των Ἀρχιγενους*, p. 116 sqq.; *Ἐκ των Ἀντυλλου περι ὑδροκεφαλων*, p. 120 sqq.; *Ἐκ των Ἡλιοδωρου περι ὀστωδους ἐπιφυσεως*, p. 124 sqq.; *του αὐτου περι ἀλοπεκιας*, p. 124 sqq. In Oribasii autem libro XLVII extant haec: *Ἐκ των Γαληνου* (sunt praecipue ex eiusdem commentariis in Hippocratis libros de fractis et de articulis deprompta) p. 130 sqq.; *Ἀσκληπιαδου του Βιθυνου, ὁτι και δια νοσων χρονιων ἐξαρθροι τινες γιγνονται*, p. 154 sqq.; *Ἀρχιγενους περι των ἀφαιρηθησομενων μερων*, p. 154 sqq.; *Ἡλιοδωρου περι Ἀκρωτηριασμου*, p. 156 sqq.; *Ἐκ των Ἡλιοδωρου περι των κατα τους δακτυλους συμβαινοντων*, p. 158 sqq. Liber splendidissime impressus est.

1537, 4. *Των Ἱππιατρικων βιβλια δυω.* Veterinariae Medicinae libri duo, a Ioanne Ruellio olim latinitate donati, nunc vero iidem sua, h. e. graeca, lingua primum in lucem editi (*per Simonem Grynaeum*). Basil., apud Io. Valderum. M.D.XXXVII. —— XII, 307 pp. Locos ex Aemilii Hispan., Agathotychi, Anatolii, Apsyrti, Eumeli, Gregorii, Hemerii, Hieroclis, Hieronis, Hippocratis, Litorii, Magonis, Nephonis, Pelagonii, Pisterii, Theomnesti, Tiberii aliorum scriptis excerptos *Grynaeus* sub singulis argumentis digessit. Quae sub Hippocratis nomine in hac collectione extant, postea separatim excusa sunt.

1808, 4 mai. XXI veterum et clarorum Medicorum graecorum varia Opuscula. —— *V.* Oribasius.

1821 sqq , 8. Medicorum Graecorum Opera, quae extant. *Graece latine.* Editionem curavit C. Glo. Kühn. Lips., Cnobloch. —— Hac collectione continentur Galenus, Hippocrates, Aretaeus, Dioscorides.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

—, f. mai. — 1483 sqq., f. Isagoge, etc. Articella. —— *V.* Hippocratis. II. A. Bb) *α*) *β*).

1528, f. DE RE MEDICA HVIC VOLVMINI INSVNT, SORANI Ephesij Peripatetici, & uetustissimi Archiatri, in artem medendi Isagoge, hactenus non uisa. — D. ORIBASII Sardiani fragmentum, de uictus ratione, quolibet anni tempore utili, antea numquam aeditum. — C. PLINII Secundi de re medica libri V. accuratius recogniti & (nothis ac pseudepigraphis semotis) ab innumeris mendarum millibus, fide uetustissimi codicis repurgati. — L. APULEII Madaurensis, philosophi Platonici, de herbarum uirtutibus, uere aurea & salutaris historia, è tenebris eruta, & a situ uindicata. ACCESSIT HIS VICE CORONIDIS, Libellus utilissimus de Betonica, quem quidam Antonio Musae, nõnulli L. Apuleio adscribendum autumant, nuper excusus. PRAETEREA Rerum & uerborum locupletissimus Index. Cum gratia & priuilegio Caesareo. *F. ult.*: BASILEAE, IN AEDIBVS ANDREAE CRATANDRI, MENSE AVGVSTO, ANNO M.D.XXVIII. —— 12 *ff.* praefixa, 125 num. *ff.* et 1 *f.* Bibl. sen. Lips.

1530, f. Veterinariae Medicinae Libri duo, Latine, Joanne Ruellio Suessionensi interprete. Parisiis ex Chalcographia Ludovici Blaublomii Gandavi, impensis Simonis Colinaei 1530. Cum privilegio Regio ad quinquennium.

1547, f. MEDICI ANTIQVI OMNES, QVI LATINIS LITERIS DIVERSORVM MORBORVM genera & remedia persecuti sunt, undique conquisiti, & uno uolumine comprehensi, ut eorum, qui se medicinae studio dediderunt, commodo consulatur. Index in omnes plenissimus. *In fine*: VENETIIS, APVD ALDI FILIOS. M.D.XXXXVII. —— 12 non num. *ff.*, 320 num. *ff.* Post *f.* 8 sunt duo non num. *ff.* cum *sign.* *, et duo posteriora *ff.* post *f.* 316, male num. sunt 316 et 317, loco 317 et 318. Hac collectione continentur Celsus, Q. Serenus, Trotula, Marcellus, Scribonius Largus, Soranus Ephesius, C. Plinius Secundus, L. Apuleius, Antonius Musa, Aemilius Macer,

Strabus Gallus, Caelius Aurelianus, Theodorus Priscianus, qui enumerantur *f.* 2.

1567, f. Medicae artis principes, post Hippocratem & Galenum. Graeci Latinitate donati, *Actuarius, Aretaeus, Ruffus Ephesius, Oribasius, Paulus Aegineta, Aëtius, Alex. Trallianus, Aliique praeterea, quorum unius nomen ignoratur. Actuarius, Nic. Myrepsus*, Latini, *Corn. Celsus, Scrib. Largus, Marcell. Empiricus.* Index non solum copiosus, sed etiam ordine artificioso omnia digesta habens. Hippocr. aliquot loci cum Corn. Celsi interpretatione. — Henr. Stephani de hac sua editione tetrastichon. — Quaerere quos aegri per compita multa solebant, || Hospita nunc per me est omnibus una domus. || Prima salutiferae medicorum gratia dextrae: Sistenti medicos nonne secunda mihi? ANNO M.D.LXVII. Excudebat Henricus Stephanus, illustris viri Huldrichi Fuggeri typographus. —— Henricus Stephanus praefationem praemisit ad Guilielmum Plancium medicum, et haec complectitur 2 *ff.* Deinde sequitur Iunii Pauli Crassi in suam Aretaei et Ruffi interpretationem praefatio. Aretaei Cappadocis medici de causis et signis acutorum morborum libri, Iunio Paulo Crasso Patavino interprete, p. 2 — 96; Ruffi Ephesii Medici de appellationibus partium corporis humani, Libri III. Eiusdem tractatus De vesicae ac renum affectibus. Eiusdem fragmentum libri De medicamentis purgantibus. Horum librorum primus a Iunio Paulo Crasso Latinitate donatus est, reliqui autem duo ab alio, p. 97 — 128. Alexandri Tralliani de arte medica libri duodecim, Ioanne Guinterio Andernaco interprete, p. 129 — 346. Tituli Capitum libri cuiusque Alex. Tralliani, 4 *ff.* Pauli Aeginetae de re medica libri septem. Iano Cornario medico physico interprete compl. 2 *ff.* praefatio, opus ipsum, latine, p. 347 — 701; p. 702 praefatio Iani Cornarii; p. 703 — 749: Iani Cornarii medici physici Dolabellarum in Paulum Aeginetam libri septem. Cassii medici medicae quaestiones & problemata, Adriano Iunio Hornano medico interprete, praemissa praefatione, atque adiectis notis ad textum graecum spectantibus, p. 752 — 768. Actuarii Zachariae filii de Spiritu animali libri duo: prior de actionibus & affectibus spiritus animalis, posterior De spiritus animalis nutritione: ad Iosephum Racendytam, Iulio Alexandrino Tridentino interprete, p. 1 — 42; Actuarii de differentiis urinarum liber, ab Ambrosio Leone Nolano Latinus factus, ad Graecorum autem exemplarium fidem a Iacobo Gopylo recognitus, p. 42—80; Actuarii de causis urinarum libri II, ab Ambrosio Leone Nolanò in Latinum sermonem uersi, et a Iacobo Gopylo ad fidem exemplarium Graecorum recogniti, p. 81 — 114; Actuarii de praevidentiis ex urinis libri II, latine, eodem interprete, p. 114 — 138; Actuarii Medicus, sive de methodo medendi, libri VI, Corn. Mathisio Brugensi Medico interprete, p. 139 — 334; Annotationes in hos libros, p. 334 — 336. Nicolai Myrepsi Alexandrini de compositione medicamentorum opus, in sectiones quadraginta octo digestū, omnibus tam medicis, tum seplasiariis mirum in modum utile, A Leonharto Fuchsio medico, & scholae Tubingensis professore publico, è Graeco in Latinum conuersum, luculentissimisque annotationibus illustratum, p. 337 — 834. De Podagra libellus incerti Autoris, e Graeco sermone in Latinum a Marco Musuro versus, p. 835 — 846. Aurelii Cornelii Celsi de re medica libri octo, operis ab eo scripti de artibus, pars sexta, 186 pp. Scribonii Largi de Compositione medicamentorum liber, 1 *f.*, et p. 187 — 235. Marcelli de medicamentis liber, p. 236 — 414. Q. Sereni Samonici de medicina praecepta saluberrima [metrice conscripta], p. 415 — 432. Q. Rhemnii Fanni Palaemonis de ponderibus et mensuris liber, p. 432 — 434. Oribasii Sardiani Medici longe excellentissimi opera, tribus tomis digesta, Ioanne Baptista Rasario interprete, p. 1 — 677; Observationes Ioan. Baptistae Rasarii in novem Oribasii libros ad Eustathium, p. 677 — 682. Sexti Philosophi Platonici liber de medicina ex animalibus, Gabriele Humelbergio, Raveuspurgensi medico interprete, p. 684 — 697. Aetii medici graeci contractae ex veteribus medicinae tetrabiblos, hoc est quaternio, id est libri universales quatuor: singuli, quatuor sermones complectentes: ut sint in summa quatuor sermonum quaterniones, id est sermones XV, per Ianum Cornarium medicum physicum Latine conscripti; 2 *ff.* praefixa, p. 1 — 842. Philareti Medici de pulsuum scientia libellus, Albano Torino Vitodurensi interprete, p. 843 — 850 Theophyli medici de exacta retrimentorū vesicae cognitione libellus, Albano Torino Vitodurensi interprete, p. 851 — 866. Sequuntur 48 *ff.*: Index communis his omnibus diversorum medicorum libris. Bibl. sen. et acad. Lips.

1581, 4. MEDICI ANTIQVI GRAECI Aretaeus, Palladius, Ruffus, Theophilus: Physici & Chirurgici. Partim nunquam, partim anteà, sed nunc auctiores

editi. Omnes a Iunio Paulo Crasso Medico & Professore Patauino Latio donati. Quibus accesserunt Stephanus Athen. & ipsius Crassi Quaestiones Medicae & Naturales. BASILEAE Ex officina Petri Pernae. Cum Grat. & Priuilegio S. Caes. Maiest. Anno MDLXXXI. —— 4 *ff.* praefixa, 297 pp. Hac collectione continentur Aretaei libri VIII, p. 3—145; Hippocratis de purgatoriis medicamentis libellus; breves interpretationes VI libri de morbis popularibus Hippocratis e voce Palladij Sophistae collectae, p. 147—149; 151—297. *Parte II.* Rufi Ephesii de corporis humani fabrica, p. 1—33. Theophyli de corporis humani fabrica, p. 34—108; Stephani Atheniensis Philosophi Explicationes in Galeni priorem librum Therapeuticum ad Glauconem, Augustino Gudaldino Mutinensi interprete, p. 109—212; 3 *ff.*: Scholia Gudaldini.

1553, f. De balneis omnia, quae exstant apud Graecos, Latinos et Arabes, tam medicos, quam quoscunque ceterarum artium probatos scriptores, qui vel integris libris, vel quoque alio modo hanc materiam tractaverunt *etc.* In quo aquarum ac thermarum omnium, quae in toto fere terrarum orbe sunt, metallorum item et reliquorum mineralium naturae vires et usus explicantur. Venetiis, apud Iuntas. MDLIII. —— 14, 497 *ff.* Haec collectio plus recentiorum quam veterum scriptorum opera complectitur.

1555, f. CHIRURGIA. De Chirurgia Scriptores optimi quinque veteres et recentiores, plerique in Germania antehac non editi, nunc primum in unum coniuncti volumen (*per Conradum Gesnerum*). Tiguri MDLV. per Andr. Gesnerum F. et Iac. Gesnerum fratres. —— Ex veterum numero Galeni libri de Fasciis et Oribasii libri de laqueis et machinamentis hoc libro continentur.

1654, 8. Veterum quorundam bonorum Scriptorum Libri & reliquiae singulares DE MATERIA & RE MEDICA. *Videlicet* 1. Q. SERENI SAMMONICI de morborū curatione: 2. MARCELLI, seu VINDICIANI potius carmen de Medicina, & hujus Epistola ad Valentinianum Imp.: 3. PRISCIANI [*vel potius* Rhemnii Fannii] de ponderibus & mensuris: 4. SEXTI PLACITI, Philosophi Platonici, de Medicinâ ex animalibus: 5. CONSTANTINI AFRICANI, Medici & Monachi Cassinensis, de animalium virtutibus naturalibus: 6. THEODORI Medici veteris Diaeta. *Quos ipsos Post* Aldum, H. Stephanum, Ioan. Sam. Bucum, Gabr. Humelbergium, Fr. Emericum, Io. Schottum, P. Pythaeum, C. Barthium, G. Eberh. Schreinerum &c. *diligenter collatis invicem MS. & Exemplaribus conjunctim edidit cum indicibus.* An. Rivinus Phil. & Med. D. ac PP. Lipsiae. *Prostat ibidem in bibliopolio Ellingeriano.* Aerâ CIƆIƆCLIV. —— 8 *ff.* praefixa, 59 *ff.*, et 5 *ff.* indices. Bibl. seu. Lips.

1769—1774, 8. Artis medicae Principes, edidit Alb. de Haller. Lausannae. *XI Voll.* —— Complectuntur IV Voll. Hippocratem, I Vol. Aretaeum, II Voll. Alexandrum Trallianum, II Voll. Celsum, II Voll. Caelium Aurelianum. Rep. 1784 sqq.

1784—1788, 8. Artis medicae Principes. Editionem II. curaverunt Alb. de Haller et Ph. Rud. Vicat. Lausannae. *XI Voll.* —— *V.* 1769 sqq.

B. germanicarum.

1571, f. Zwey nützliche sehr gute Bücher von allerley Gebrechen und Krankheiten, damit die Rosse, Maulesel, und andere vierfüssige Thier, welche etwas schwer tragen oder ziehen, geplaget, darinnen eigentlich beschrieben. Die Ursach davon sie entspringen, und durch welche Zeichen man dieselb erkennen, und von einander unterscheiden möcht. Desgleichen durch was Mittel und Artzney ihnen zu helffen und Rath zu schaffen, vormahls in deutscher Sprache niemals gesehen noch gelesen worden. Getruckt zu Eger, durch Hans Burger, 1571. *II Partt.* —— Huius versionis Hippiatricorum pauca tantum exemplaria *Alexander Pflugk uff Thurndorff* suis sumptibus imprimi curavit.

C. italicarum.

1543, 8. Opera della Medicina de Cavalli composta da diversi antichi Scrittori, & a commune utilità, di Greco in buona Lingua volgare ridotta. In Vineggia per Michele Tramezino, nell' anno 1543. del mese di Marzo. —— 212 *ff.* Haec italica versio ex sermone graeco facta est, qua re *Ruellii* additamenta, in versione latina facta non continet.

III. *Illustrantia scriptores medicos scripta.*

C. Glo. *Kühn:* Additamenta ad elenchum medicorum veterum, a *Io. A. Fabricio* in biblioth. graec. vol. XIII. p. 17—456 exhibitum. *Progrr. acadd.* XVIII. Lips. MDCCCXXVI—MDCCCXXIX. 4.

Curt *Sprengel:* Versuch einer pragmatischen Geschichte der Arzneikunde. Zweite umgearbeitete Auflage. Halle, bei J. Jac. Gebauer. 1800, 8. —— Graeci medici tractantur Vol. I. et Vol. II. p. 1—324. Editio tertia prodiit *ib.* 1821 sqq. 8., cuius Vol. I. et II. p. 1—337 huc pertinent.

SCRIPTORES musicae artis.

I. *Editiones textus graeci.*

1616, 4. ARISTOXENUS, NICOMACHUS, ALYPIUS. Auctores Musices antiquissimi, hactenus non editi, Ioannes Meursius Nunc primus vulgavit, & Notas addidit. Lugd. Bat., Ex Officinâ Ludovici Elzevirl. Typis Godefridi Basson, Anno clɔ. lɔc. xvi. —— 4 *ff.* praefixa, 196 pp. *Ἀριστοξενου Ἁρμονικων ϛοιχειων βιβλια γ΄*, p. 1—59; *Νικομαχου Γερασηνου, Πυθαγορικου, Ἁρμονικης, ἐγχειριδιου, βιβλια δυο*, p. 61—92; *Ἀλυπιου εἰσαγωγη μουσικη*, p. 93—124. Pag. 125 sqq. exhibentur *I. Meursii* notae ad Aristoxenum; p. 160 sqq. Notae ad Nicomachum; p. 186 sqq. Notae ad Alypium. Rep. 1745.

1652, 4. Antiqvae mvsicae avctores septem. Graece et Latine. Marcvs Meibomivs Restituit ac Notis explicavit. Volumen I. Amstelodami, Apud Ludovicum Elzevirium, clɔlɔcl.ii. — *ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΚΟΙΝΤΙΛΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΑ Γ.* Aristidis Qvintiliani de Mvsica Libri III, Marcvs Meibomivs Restituit, ac Notis explicavit. Volumen II. Amstelodami, Apud Ludovicum Elzevirium, clɔlɔcl.ii. —— 4 *ff.* praefixa, 16 *ff.* praefatio, et: Canticum SS. Ambrosii et Augustini signis musicis expressum. *ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΥ Ἁρμονικων ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Γ.* ARISTOXENI HARMONICORVM ELEMENTORVM Libri III. Marc. Meibomivs Vertit, ac Notis explicavit, 2 *ff.* praefixa, et 1 tabula, p. 1—74; Marci Meibomii Notae in Aristoxenum, p. 75—132. *ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ἉΡΜΟΝΙΚΗ.* EVCLIDIS INTRODVCTIO HARMONICA. Marc. Meibomivs Vertit, ac Notis explicavit, 2 *ff.* praefixa, p. 1—40; Marci Meibomii Notae in Euclidis Introductionem harmonicam, p. 41—68, et 1 tabula. *ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ ΓΕΡΑΣΗΝΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΟΥ ἉΡΜΟΝΙΚΗΣ Εγχειριδιον.* NICOMACHI GERASENI PYTHAGORICI HARMONICES manuale. Marc. Meibomius Primus vertit, ac Notis explicavit, 2 *ff.* praefixa, p. 1—41; Marci Meibomii Notae in Nicomachum, p. 42—60; *ἈΛΥΠΙΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΜΟΥΣΙΚΗ.* ALYPII INTRODVCTIO MVSICA. Marc. Meibomivs restituit, p. 3 praemonitum, p. 4—6: Boethii mvsicae libri IV. caput III. cum vetvsto ms. I. Seldeni collatum; p. 7—8: notae in caput III. libri IV. musicae Boethii, Alypius, p. 1—65 et 1 tabula; Marc. Meibomii notae in Alypium, p. 66—80. *ΓΑΥΔΕΝΤΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ἉΡΜΟΝΙΚΗ εἰσαγωγη.* GAVDENTII, Philosophi, HARMONICA introductio, Marc. Meibomius Primus Latine vertit, ac Notis illustravit, 2 *ff.* praefixa, p. 1—29; M. Meibomii Notae in Gaudentii Philosophi Introductionem harmonicam, p. 30—40. *ΒΑΚΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗ Τεχνης μουσικης.* BACCHII SENIORIS INTRODVCTIO Artis mvsicae. Marc. Meibomivs Primus Latine vertit, ac Notis illustravit, 2 *ff.* praefixa, p. 1—25; M. Meibomii Notae in Bacchii Senioris introductionem musicam, p. 26—36. *Vol. II.* 4 *ff.* praefixa, p. 1—164; Martiani Minei Felicis Capellae Afri Carthaginiensis de mvsica liber IX., p. 165—198; M. Meibomii Notae, p. 199—338; Notae in Martianum Capellam, p. 339—363.

1745, f. Aristoxenus, Nicomachus, Alypius, Avctores mvsices antiquissimi hactenus non editi, Ioannes Meursius nunc primus vulgavit, & Notas edidit. —— *V.* eius: Opera (Florentiae) T. VI. p. 337 sqq.

II. *Editiones versionum.*

1562, 4. —— *V.* Aristoxenus. II.

III. *Illustrantia scripta.*

(*Cleaver*:) De Rhythmo Graecorum, liber singularis; in usum iuventutis Coll. Aen. Nas. olim conscriptus, et nunc denuum in lucem editus. Oxonii, Fletscher. 1789, 12. —— 3 *sh.* 6 *d.*

F. v. *Drieberg:* Die mathematische Intervallenlehre der Griechen. Berlin, (Leipz., Cnobloch.) 1820, 4. —— 1 *Th.* 12 *Gr.*

— —: Aufschlüsse über die Musik der Griechen. Berlin (Leipz., Cnobloch.) 1820, 4 mai. —— 2 *Th.*

— —: Die musikalischen Wissenschaften der Griechen. Berlin, 1820, 4 mai. —— 1 *Th.*

— —: Die praktische Musik der Griechen. 1r Theil. Berlin, Trautwein. 1821, 4 mai. —— 1 *Th.*

C. F. ***Heinrich:*** Ueber den Streit der alten und neuen Musik in Griechenland. —— *V.* eius librum inscr.: Epimenides. (Leipz., 1801, 8).

K. J. ***Hoffmann:*** Die antike Rhythmik und Musik in ihrem Verhältnisse zur Metrik. —— *V.* eius librum inscr.: Die Wissenschaft der Metrik. (Leipz., Hinrichs'sche Buchh. 1835, 8) p. 114—165.

John ***Keeble:*** The Theory of Harmonics, or, an Illustration of the Grecian Harmonica. London, White. 1785, 4. —— 1 *L.* 1 *sh.* Conf. Critical Review 1785. m. Febr. p. 97 sqq.

Ed. ***Krüger:*** Dissertatio de Musicis Graecorum organis circa Pindari tempora florentibus. Götting. MDCCCXXX. 4.

J. ***Wallis:*** De Veterum Harmonica ad Hodiernam comparata. —— *V.* Claudius Ptolemaeus. I. Bb) 4). *V.* etiam Pindari editiones *Boeckhii* et *Thierschii.*

SCRIPTORES rei militaris.

1670, 8. VETERES DE RE MILITARI SCRIPTORES quotquot extant, nunc prima vice in unum redacti corpus. Flavius Vegetius Renatus, Sextus Iulius Frontinus, Claudius Aelianus, Modestinus, Polybius de militia et castrametatione Romanorum, Aeneas Poliorcetes, Incertus auctor de re militari. Accedunt J. Gf. Stewechii in Flavium Vegetium commentarii, Ejus conjecturae, et Fr. Modii Notae, in Sextum Iulium Frontinum, Petri Scriverii in Flavium Vegetium et Sextum Iulium Frontinum animadversiones. Vesal. Cliv., ex officina Andreae ab Hoogenhuysen. MDCLXX.

SCRIPTORES mythologici.

1622, 4. Historiarum mirabilium Auctores graeci, Ioannes Meursius recensuit, et partim commentarium, partim notas adjecit. Graece et Latine. Lugd. Bat., apud Io. Elzevirium. cIↃIↃcxxII. —— *V.* Antigonus Carystius. I. 1619.

1671, 8. Opuscula mythologica, ethica et physica. Graece & Latine. ***Palaephatus, Heraclitus, Anonymus, Phurnutus, Sallustius, Ocellus Lucanus, Timaeus Locrus. Demophilus, Democritus, Secundus, Sextius*** Pythagoricus, ***Theophrasti*** Charactères, ***Pythagoricorum Fragmenta. Heliodori Larissaei Optica.*** ***CANTABRIGIAE,*** Ex Officina ***J. Hayes,*** Celeberrimae Academiae Typographi: Impensis ***Joann. Creed,*** Bibliopolae ***Cantab.*** 1671. —— Singuli in titulo nominati scriptores habent suos singulares numerorum paginarum ordines, et titulos signatos a. 1670, quae res multos in errorem induxit. Editor autem *Tho. Gale* praemisit voluminí praefationem, 8 *ff.*; et: Testimonia veterum de Palaephato, atque Locum de Palaephatis, ex libro Ger. I. Vossii de Historicis Graecis, 3 *ff.* Coniuncti sunt Palaephatus (1 *f.*, p. 1—74), Heraclitus (p. 75—96), et Anonymus (p. 97—111), tum numerorum paginarum ordine tum titulo hoc: *ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ περι ἀπιστων ἱστοριων.* PALAEPHATI de incredibilibus historiis. Cantabrigiae, Ex Officina *J. Hayes,* etc. Impensis *Joann. Creed etc.* 1670. Heraclitus inscriptus est: *ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΠΕΡΙ ἈΠΙΣΤΩΝ,* HERACLITI De Incredibilibus, graece et latine, Leone Allatio Interprete. Deinde Anonymus: *ἈΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ἈΠΙΣΤΩΝ,* ANONYMI Longe Heraclito recentioris, De Incredibilibus, graece et latine, Leone Allatio interprete. Reliqui Scriptores suis locis indicati sunt. Bibl. acad. Lips.

1675, 8 mai. HISTORIAE POETICAE SCRIPTORES ANTIQUI. Apollodorus *Atheniensis.* Conon *Grammaticus.* Ptolemaeus *Hephaest.* F. Parthenius *Nicaeensis.* Antoninus Liberalis. Graecè & Latinè. Accessere breves Notae & Indices necessarij. PARISIIS. Typis F. Muguet. Prostant apud R. Scott, Bibliopolam Londinensem. MDCLXXV. —— 1 *f.*, p. 1—4: dedicatio *Thomae Gale*, p. 5—56: Dissertatio de Scriptoribus mythologicis; p. 1—239: *Ἀπολλοδωρου του Ἀθηναιου βιβλιοθηκης βιβλια.* Apollodori Atheniensis Bibliotheces libri. Adiectae sunt duodecim *ff.*: Tabulae mythologicae. Pag. 241 — 301: *Κονωνος διηγησεις ν'.* Cononis narrationes quinquaginta; p. 303—339: *Πτολεμαιου του Ηφαιστιωνος περι της εἰς πολυμαθιαν καινης ἱστοριας λογοι ζ.* Ptolemaei Hephaestionis Novae ad variam eruditionem historiae libri VII; p. 341—402: *Παρθενιου Νικαεως περι ἐρωτικων Πα-*

θημάτων. Parthenii Nicaenais De amatoriis Affectionibus liber. (*Graece et Latine*) Iano Cornario Zuiccaviensi interprete; p. 403 — 480: *Ἀντωνίνου Λιβεράλις Μεταμορφώσεων συναγωγή*. Antonini Liberalis Transformationum Synagoge. (*Graece et Latine*) Guillielmo Xylandro Augustano Interprete. Singulari numerorum paginarum ordine exhibentur: Notae ad Libros Bibliothecae Apollodori Atheniensis, p. 1 — 100; Andreae Schotti Scholia ad Cononis Narrationes, interpositae sunt D. Hoeschelii Notae, p. 101 — 113; Andreae Schotti Scholia ad Ptolomaei Hephaestionis Historias, interpositae sunt D. Hoeschelii Notae, p. 114 — 120; Notae in Parthenium, p. 121 — 140; Notae in Antonini Liberalis Metamorphoseis, p. 141 — 151; Index Auctorum, qui in his notis citantur, illustrantur, & emendantur, p. 152 — 158; 1 vac. *f.*, 62 pp.: Index rerum. Bibl. sen. et acad. Lips.

1688, 8 mai. Opuscula mythologica, physica, et ethica. Graece et Latine. Seriem eorum sistit pagina Praefationem proxime sequens. Amstelaedami Apud Henricum Wetstenium. clɔlɔcLXXXVIII —— 1 *f.* tabula figur. *Thomae Gale* dedicatio signata est: *Londini*, *Kal. Decemb Anno Christi* clɔlɔcLXXXVII. Praefatio *Thomae Gale* De Scriptoribus mythologicis *etc.* complectitur 8 *ff.*, 752 pp., et 4 *ff.* Index rerum. In hac nova editione omissa sunt Heliodori Larissaei Optica.

1817, 8 mai. Opuscula mythologica, philosophia (?), historica, et grammatica ex codd. graec. maxime palatinis nunc primum edidit eorumque librorum notitiam et annotationem adiecit F. Creuzer. Lips. in bibliopolio Hahniano MDCCCXVII. —— 12 *Gr.* Haec sunt Pars I. *F. Creuzeri* Meletematum, qua continentur I. Nicetae Serrariensis, Metropolitae, Deorum Dearumque Epitheta, ex cod. Palat. eruta et collata cum codd. Dresdensi et Monacensi, subiecta singulis epithetis annotatione, p. 10 sqq. II. Allegoriae nominum Deorum Dearumque ex cod. Palatino, subiecta editoris annotatione, p. 14 sqq. III. Aliquot *Μυθολογήματα*, ex scholiis in Odysseam, in codice Palatino cum brevi annotatione, p. 48 sqq. IV. Nonni Narrationes viginti, maximam partem mythologicae, ad Gregorii Nazianzeni Orationem in laudem Basilii Magni, e duobus codicibus Monac. nunc primum editae, et annotatione subiecta illustratae, p. 59 sqq.

SCRIPTORES philosophici.

I. *Editiones textus graeci.*

1819 — 1821, 8 mai. Opuscula Graecorum veterum sententiosa et moralia. Graece et Latine. Collegit, disposuit, emendavit et illustravit Io. Conradus Orellius, Parochus ad templ. Spir. S. et Coll. Carol. Turic. Canonicus. Tomus primus. Lipsiae in libr. Weidmannia. 1819. *Alius titulus est:* Opuscula Graecorum veterum sententiosa et moralia, sive Demophili, Democratis, Secundi et Sexti Pythagorei Sententiae morales. Graece et Latine. Democratem ad cod. ms. Palatin., reliquos ad optimarum et antiquissimarum edd. fidem recognovit, pluribus sententiis Socraticis et Pythagoricis ex Io. Stobaei et aliorum Florilegiis excerptis auxit, Pythagoreorum aureum carmen et Symbola, Democriti philosophi Fragmenta, VII. Graeciae Sapientum et Anacharsidis Sententias, Porphyrii Epistolam ad Marcellam uxorem, Nili ascetae Sententias christianas, aliaque opuscula minora nec non diversorum paraphrases et imitationes harum sententiarum poeticas adiecit, notis priorum editorum partim integris partim selectis aliorumque undique conquisitis suas addidit I. Conr. Orellius. Lips. etc. — Opuscula Graecorum veterum sententiosa et moralia. Graece et Latine. Collegit, disposuit, emendavit et illustravit Io. Conradus Orellius *etc.* Tomus secundus. Lips., in libraria Weidmannia. 1821. *Alius titulus indicat omnes scriptores, quorum libelli vol. insunt.* —— XXXVIII, 679; XVI, 806 pp. 7 *Th.* 8 *Gr.* *Volumine I.* praeter in titulo nominatos scriptores, continetur etiam Ausonii Idyllium XVI. *Πυθαγορικὴ ἀπόφασις*. Sententiis Secundi addita est triplex versio latina. Democriti sententiarum varias lectiones excerpsit *Bähr* ex codice msto Heidelbergensi. *Volumine II.* continentur Isocrati adscripta Paraenesis ad Demonicum, ex Corayi textu cum versione Augeri latina, praemissis Isocratis vita, edita per Andream Mustoxydin e duobus codd. mstis Florent., atque H. Stephani Diatribe in hanc Paraenesin, p. 1 sqq. Cynicae Scholae principum, Antisthenis, Diogenis, Cratetis et Demonactis Sententiae et Apophthegmata e diversis scriptoribus collecta, p. 43 sqq. Addita sunt Pindari apophthegmata, ex eiusdem vita, deprom-

pta, p. 148 sqq. Aristippi philosophi cyrenaici sententiae et apophthegmata, praemissis Aristippi vitis, p. 152 sqq. Bionis Borysthenis, sophistae, sententiae et apophthegmata, p. 174 sqq. Sententiae, apophthegmata et exempla historica ex Aristonymi scriptis, Aristotelis et Dionis Chriis, Serini (sive Sereni) scriptis et aliis excerpta, a Io. Stobaeo, p. 185 sqq. Hic habentur etiam aliquot sententiae Rhegini, Sotionis, Glyconis, Oenopidis, Autagorae, Clitarchi et Cypseli, quae in Antonii et Maximi Collectaneis sunt. Deinde sequuntur: Incerti cuiusdam Dissertationes (quinque) morales Dorico sermone conscriptae, latine redditae a Io. North, p. 209 sqq. Leguntur in *Th. Galii* Opusculis mythologicis. Sequuntur: Archytae, Pythagoraei, fragmenta moralia (multo auctiora, quam in *Galii* collectione commemorata), politica, physica et mathematica, p. 234 sqq. Fragmentis mathematicis nulla versio latina addita est. Praeterea additum est opusculum Archytae adscriptum de decem Categoriis, depromptum ex *Ioachimi Camerarii* collectione, quae raro occurrit [*v.* Archytas. I. Bb) aa)]. Sequuntur: Ex quorundam Pythagoreorum (Hippodami al.) libris Fragmenta, in quibus de philosophia morali agitur, servata a Ioanne Stobaeo, p. 281 sqq. Eusebii, philosophi cuiusdam incerto tempore, Fragmenta, quae supersunt, ex Io. Stobaeo collecta, graece cum versione Conr. Gesneri latina, p. 362 sqq. Fragmenta incerti auctoris, ionico sermone conscripta, ex Io. Stobaeo excerpta, p. 386 sqq. Epandridis sententiae duae, ex Io. Stobaeo decerptae, p. 390. Amphilochii episcopi Iconii ad Seleucum epistola, iambis conscripta, graece cum versione metrica Conr. Rittershusii latina, p. 392 sqq. Gregorii Theologi carmen XXXIII. de genuinis divv. scripturr. libris, cum scholio Theodori Balsamonis, p. 413 sqq. Nili capita de octo vitiis, p. 416 sqq. Appendice p. 447 sqq. adiecta continentur: Ebraeorum et Arabum veterum sententiae morales latine redditae et brevibus scholiis illustratae per I. Drusium Aldernardensem, Franciscum Taylerum et editorem, deinde exhibentur p. 522 sqq.: Notae in Isocratis Paraenesin ad Demonicum, quibus continentur et veterum editionum variae lectiones, et selectae priorum interpretum animadversiones atque editoris notae. Sequuntur notae in fragmenta Cynicae Scholae principum. Pag. 610 sqq.: Notae in Aristippi sententias; p. 621 sqq. Notae in Bionis sententias; p. 626 sqq. Notae in Aristonymi al. sententias et apophthegmata; p. 632 sqq.: In Incerti auctoris dissertationes Notae Northii aliorumque atque editoris: p. 655 sqq.: In Archytae fragmenta animadversiones Meibomii, Galii, Jacobsii, Schowii al. et editoris; p. 684 sqq.: Variorum interpretum et editoris notae in quorundam Pythagoreorum fragmenta; p. 728 sqq.: In Eusebii fragmenta notae; p. 748 sqq.: In Amphilochii epistolam Conr. Rittershusii, Billii, Combefisii atque editoris notae; p. 777 sqq.: Combefisii et editoris notae in Nili capita. Pag. 789 leguntur Additamenta atque emendanda in Volumine I.; p. 790 sqq. Index verborum graecorum, quae in notis explicantur; p. 797 sqq. Additamenta ad Volumen II.

II. *Editiones versionum.*

A. germanicarum.

1778 — 1782, 8. Bibliothek der griechischen Philosophen, übersetzt von Schulthess. Zürich, Orell. *IV Voll.* —— 3 *Th.* 16 *Gr.*

B. gallicarum.

1771, 12. Bibliothèque des anciens philosophes, par André Dacier. Paris. *V Voll.* —— Huic collectioni adiunguntur: République de Platon, traduite par Grou. Amst., 1763 *vel* Paris, 1765, 12. *II Voll.*; Lois de Platon, traduites par Grou. Amst. 1769, 12. *II Voll.*; Dialogues de Platon, traduits par Grou. Amst. 1770, 12. *II Voll.*; Le Manuel d'Epictète et les Commentaires de Simplicius, trad. par Dacier. Paris, 1776, 12. *II Voll.*

1782 — 1795, 18. Collection de moralistes anciens, par *MM.* Naigeon, Lévesque et Auger. Paris, Didot aîné. *XVIII Voll.* —— Hac collectione continentur: Le Manuel d'Epictète; Pensées morales de Confucius; Pensées morales de divers auteurs chinois, recueillies et traduites du latin et du russe, par M. Lévesque; Morale de Sénèque, *III Voll.*; Pensees morales d'Isocrate; Pensées morales de Cicéron; Sentences de Théognis, Phocylide et Pythagore; Entretiens mémorables de Socrate par Xénophon, *II Voll.*; Apophthegmes de Lacédémoniens, par Plutarque; Pensées de Plutarque, *II Voll.*; Vie et Apophthegmes de philosophes grecs, recueillis et traduits par P. Ch. Lévesque, Paris 1795. Hoc volumen postremum huius collectionis est, atque complectitur Vitas et Sententias, gallice versas, Empedoclis, Anaxagorae, Zenonis Eleatis, Democriti, Socratis, Xenophontis, Aristippi, Platonis, Xenocratis, Aristotelis, Antisthenis, Diogenis, Cratetis, Demetrii Phale-

rei, Stilponis, Zenonis Citii. Iterum impressa huius collectionis X *Voll. Dresdae*, 1786, 8.

SCRIPTORES physiognomici.

1780, 8. Scriptores Physiognomiae veteres, ex recensione Camilli Perusci et Frid. Sylburgii, Graece et Latine, recensuit, animadversiones Sylburgii et Dan. Guil. Trilleri V. III. in Melampodem emendationes addidit, suasque adspersit notas Iohannes Georgius Fridericus Franzius. Altenburgi, impensis Glo. Em. Richteri. CIϽIϽCCLXXX. (*nunc* Lips., Weigel). —— XXXII, 508 pp., et 10 *ff.* indices. 2 *Th.*, ch. scr. 3 *Th.* Pag. 1—166 legitur: Aristotelis Physiognomicon, graece et latine, subiectis notis; p. 167—310: Polemonis Physiognomicon, graece et latine, subiectis notis; p. 310—448: Adamantii Sophistae Physiognomicon, graece et latine, subiectis notis; p. 449—508: Melampodis ex Palpitationibus divinatio et de naevis oleaceis libellus, graece et latine, cum notis. *V.* Claudius Aelianus. I. Bb) 1) aa).

SCRIPTORES sacri.

I. *Editiones textus graeci.*

1677—1692, 4. Ecclesiae graecae Monumenta. *Tomus primus.* Ioannes Baptista Cotelerius, Societatis Sorbonicae Theologus & Regius Linguae Graecae Professor, è MSS. codicibus produxit in lucem, Latina fecit, Notis illustravit. Luteciae Parisiorum Apud Franciscum Muguet Regis & Illustrissimi Archiepiscopi Parisiensis Typographum. MDCLXXVII. Cvm privilegio regis — *Tomus secundus.* Luteciae Parisiorum *etc.* MDCLXXXI. *etc.* — *Tomus tertius.* Luteciae Parisiorum *etc.* MDCLXXXVI. *etc.* — *Tomus quartus.* Luteciae Parisiorum Apud Joannem Boudot, in via Jacobaea ad Solem aureum. MDCLXXXXII. Cum privilegio regis. —— 8 *ff.* praefixa, 827 pp., 9 *ff.* indices; 4 *ff.* praefixa, 690 pp., 15 *ff.* indices; 5 *ff.* praefixa, 678 pp., 15 *ff.* indices; 11 *ff.* praefixa, 552 pp. *Volumine I.* continentur: Ecloge legis Mosaicae, p. 1 sqq. Basilij Caesariensis Oratio in Proverb. VI. 4, p. 28 sqq. Eiusdem Oratio tertia de jejunio, p. 38 sqq. Sacra ad Synodum Ephesinam ep., p. 41 sq. Xysti Papae Epistola ad Cyrillum Alexandrinum, p. 42 sqq. Alia eiusdem epistola ad eundem, p. 44 sqq. Homilia Pauli Emeseni, p. 48. Theodoriti Epistola ad Iohannem Antiochenum, p. 48 sqq. Epistola Flaviani Constantinopolitani ad Leonem Romanum, p. 50 sqq. Leonis Papae et Romanae Synodi Epistola ad Pulcheriam Augustam, p. 54 sqq. Leonis Synodica ad Constantinopolitanos, p. 57 sqq. Hilarionis seu Hilari Diaconi Epistola ad Pulcheriam, p. 60 sqq. Gallae Placidiae Epistola ad Aeliam Pulcheriam, p. 62 sqq. Leonis Romani Epistola ad Archimandritas Constantinopolitanos, p. 64 sqq. Fragmentum Epistolae Anatolij CP. ad Leonem Pontificem Romanum, p. 66 sqq. Nomocanon, p. 68 sqq. Iohannis Antiocheni Oratio in donationes Monasteriorum Laicis factas, p. 159 sqq. Martyrium Sancti Eupli, p. 192 sqq. Aliud ejusdem Martyrium, p. 194 sqq. Vita S. Syncleticae, p. 201 sqq. De Haeresibus Liber S. Iohannis Damasceni, p. 278 sqq. Apophthegmata Patrum, p. 338 sqq. Notae, p. 713 sqq. *Volumine II.* continentur: Asterii Amaseni Homiliae in Psalmos V. VI. et VII., p. 1 sqq. Fragmentum Synodi sextae, p. 81 sqq. Basilii & Apollinaris Epistolae, p. 84 sqq. Basilii Epistola ad Iulianum Imperatorem, p. 92 sqq. Basilii Epistola pro conterraneo, et alia pro hospite, p. 94 sq. Libanii Basilio data epistola, p. 96. Alia Libanii epistola ad Basilium, p. 96. Basilius Libanio, p. 97. Basilius Imperatori Theodosio, p. 97 sq. Amphilochii Epistola Synodica, p. 99 sqq. Photii Epistolae, p. 104 sqq. Dominici Gradensis Epistola ad Petrum Antiochenum, p. 108 sqq. Responsum Petri Antiocheni, p. 112 sqq. Michaelis Cerularii CP. Epistola ad Petrum Antiochenum, p. 135 sqq. Petri Antiocheni Epistola ad Michaelem CP., p. 145 sqq. Michaelis CP. Epistola ad Petrum Antiochenum, p. 162 sqq. Arsenii CP. Testamentum, p. 168 sqq. Alexii Comneni Novella, p. 178 sqq. Euthymii Vita, p. 200 sqq. Ex Prato Spirituali Iohannis Moschi Capita quae Graece desiderabantur, p. 341 sqq. Neophytus inclusus de calamitatibus Cypri, p. 457 sqq. Germani CP. Epistolae duae ad Cyprios, p. 462 sqq. Ioannes Zonaras de matrimonio duorum sobrinorum cum eadem femina, p. 483 sqq. Theodori Balsamonis Epistola de jejuniis, p. 492 sqq. Notae, p. 515 sqq. *Volumine III.* Collectio Quaestionum, excerpta per compendium ex Evangelica Consonantia Hesychii Presbyteri Hierosolymorum, p. 1 sqq. Ejusdem Hesychii Quaestio, p. 52 sqq. Ephraemi Laudatio in Basilium, p. 54 sqq. Evagrii Monachi Capita, p. 93 sqq. Ejusdem Monachica, p. 103 sqq. Ejusdem de *IItIIs* exemplaribus regiis,

De Libro de Anima, p. 168. De Passione, p. 169. De Tractatu in Hexaëmeron, p. 169. De Commentario in Apocalypsin, p. 170. De eo quod ait Papiam scripsisse, p. 170. De Tractatu de fide contra Artemonem Severianum, p. 171. De dialogis cum Caio in memoriam habitis, qui eadem sunt cum Quaestionibus Graecis, p. 171. Fragmenta desertationis Orationis Iustini contra Graecos, ex Tatiano et Leontii MS. Cod. Laud. A 33. in Bibl. Bodl. p. 173. Duae periochae de paradiso Apologiae II. quae intercidit, ex MS. Cod. Claromontano Parallelorum Damasceni et Antonii Melissa. p. 174. sententia una altera deperditae partis Dialogi cum Tryphone ex MS. Catena in Psalmos Cod. 223. Barocc. et non Cod. 143. Barocc. in Bibl. Bodl. p. 174. Fragmenta libri contra Marcionem, ex Irenaeo, p. 175 sq. Fragmenta, eaque maxima pars Libri Iustini Martyris de Resurrectione, e Damasceni Parallelis MSS. in Collegio Claromontano primum edita a Halloixio, et hic repetita. p. 177 sqq. Alia sententia Iustini in eodem Libro ex Methodio, p. 193 sqq. Fragmenta Commentarii in Hexaëmeron, ex Anastasii MS. Codice 139. Collegii Novi. p. 195 et 243. Fragmenta aliorum Tractatuum Iustini Martyris. p. 196 sqq. Fragmenta suppositilii Libri III, de Trinitate. ex Leontio MS. Laud. A. 33. in Bibl. Bodl. per quae Expositio fidei sub nomine Iustini edita emendatur. p. 198 sqq. Supplementum et Emendatio Responsionis ad Quaest. 20. ad Orthodoxos ex MS. Cod. Barocc. 156. p. 201 sqq. Praefatio de Hegesippo ejusque Commentariis Historicis, p. 203 sqq. Fragmenta V. Commentariorum Hegesippi, ex Eusebio, p. 205 sqq. Aliud Lib. V. fragmentum, ex Photio, p. 213 sq. Praefatio de Dionysio Corinthio ejusque epistolis, p. 214 sqq. Fragmenta epistolae Dionysii ad Romanos, ex Eusebio, p. 217 sq. Praefatio de Theophilo Antiocheno ejusque libris, p. 218 sqq. Fragmentum Commentarii ejus in Evangelia, ex Hieronymo, p. 223. Fragmentum Commentarii ejus in Canticum Canticorum, ex Eusebii Commentariis in hunc librum, a Meursio editis, emendatum ex Cod. 3024. Bibl. Bodleianae, p. 224. Notae, p. 225 sqq. — Novi tituli his duobus voluminibus praefixi sunt, et quidem immutati, exceptis his verbis: „Tomus I. sive Seculum I. Editio secunda. Oxoniae E Theatro Sheldoniano, MDCC. Impensis Joannis Owenii." — „Seculi II. Tomus I. Oxoniae E Theatro Sheldoniano, MDCC. Impensis Joannis Oweni." Bibl. sen. et acad. Lips. Alia et quidem nova editio, ut fertur, prodiit, inscripta: „Editio secunda aucta et emendatior. Oxon. e Theatro Sheldoniano. MDCCXIV. 8." II Vol. Hanc postremam ed. nonnum ipse inspicere mihi per licuit. Scripta et fragmenta omnia, quae hic edita sunt, exhibentur graece et latine.

1565. 4. Varia Sacra seu Sylloge Variorum Opusculorum Graecorum ad rem ecclesiasticam spectantium. Cura et studio Stephani le Moyne, Theologi Leydensis, collegit, Versiones Partim addidit, & Notis. & Observationibus Uberioribus Illustravit. Tomus primus. Folium sequens indicabit ea quae in hoc opere continentur. Lugd. Batavor. Apud Danielem a Gaesbeeck MDCLXXXV. — In Varia sacra Notae et Observationes Stephani le Moyne Theologi Leydensis. Tomus Secundus. Lugd. Batavor. Apud Danielem a Gaesbeeck MDCLXXXV. —— 1 f. titulus. 1 f. Syllabus Opusculorum, quae in hac Sylloge continentur. 68 ff. : Prolegomena. 535 pp. Του άγιου Πολυκαρπου Επισκοπου Σμυρνης και ἱερομαρτυρος προς Φιλιππησιους ἐπιστολή. S. Polycarpi Martyris Smyrnaeorum Episcopi, Discipuli S. Johannis Evangelistae ad Philippenses Epistola, graece et latine, ex vetere vulgata editione Latina. p. 1—16. Τα Βαρνεια Επιστολη, graece et latine, p. 16 sqq. Εκ Ιππολυτου του προς Ἑλληνας λογου, τα ἐπιγεγραμμενα κατα Πλατωνος, περι της του παντος αἰτιας. Ex Hippolyti Sermone contra Graecos, cujus titulus, contra Platonem de universi causa, graece et latine. p. 53—62. Συντομος ἑρμηνεια του πατερ ἡμων. Brevis interpretatio orationis dominicae, graece et latine. p. 63—67. Γερμανου περι των ἁγιων οἰκουμενικων συνοδων, ποσαι εἰσι, και ποτε, και δια τι συνηθροισθησαν; Germani tractatus de Synodis oecumenicis, quot, quando, et quare fuerunt congregatae? graece et latine, p. 68—80. Περι των ἁγιων οἰκουμενικων, ἑπτα συνοδων. Tractatus de Sanctis Oecumenicis Septem Synodis, graece et latine, p. 81—123. Συντομος και ἀληθης πιστις ἡμων των Χριστιανων. Compendiosa et Vera Fides nostra Christiana, graece et latine, p. 124. Συντομος και σαφης διαγνωσις της πιστεως ἡμων των Χριστιανων. Brevis elucidatio, qua Fides nostra Christiana dignoscitur, p. 125—130. Διδασκαλια συντομος περι φυσεως και πως πιστευειν ὀφειλομεν. Brevis Instructio de Natura & quomodo credere debeamus, graece et latine, p. 131—146. Του ἐν ἁγιοις πατρος ἡμων Βασιλειου του μεγαλου ἐκθεσις πιστεως ἐν συν-

τομῳ. Sancti Patris nostri Basilii Magni Expositio fidei in compendio, graece et latine, p. 147—149. *Εὐθυμιου μοναχου Ζυγαβηνου της εἰς Ψαλμους Ἑρμηνειας προοιμιον.* Euthymii monachi Zygabeni in Psalmos enarrationis praefatio, graece et latine, p. 150—210. *Νειλου δοξοπατριου ταξις των πατριαρχικων θρονων.* Nili doxopatrii notitia Patriarchatuum, graece et latine, p. 211—267. *Ἐρωτηματα του φραρ φραιζησκου καθως ἐκεινος ἐγραψε προς τον μεγαν ῥητορα.* Fratris Francisci Quaesita per epistolam ad Magnum rhetorem, graece et latine, p. 268—293. Epistola Constantinopolitanae ecclesiae ad Bohemos, scripta *Anno* MCCCCLI. biennio ante captam urbem a Turcis: reperta Pragae in Bibl. collegii Caroli IV. Imp. & in lucem prolata studio D. Caspari a Nydpruck, Regis Maximiliani olim Consiliarii. Eadem in ejusdem Membranae Medietate Scripta Latine, licet minus eleganter & parum dilucide, cum additamento quodam in fine, quod in Graeca non extat, graece et latine, p. 294—301. *Βαρθολομαιου του Ἐδεσηνου ελεγχος αγαρηνου.* Bartholomaei Edesseni elenchus et confutatio Hagareni, graece et latine, p. 302—428. Confutatio Muhammed, graece et latine, p. 429—451. Menses, graece et latine, p. 452—469. *Επιφανιου ἐπισκοπου περι μετρων και σταθμων.* Epiphanii episcopi de Mensuris et Ponderibus, graece et latine, p. 470—489. Vetus versio tractatus Epiphanii de Ponderibus et Mensuris, p. 490—495. *Ἐκλεκτα τινων των παλαιων. Περι ὑποκειμενων σταθμων Ἑβραιων.* Fragmenta Veterum de Ponderibus apud Hebraeos, graece et latine, p. 496—516. *Κτημα Ἀντωνιου του Ἐπαρχου, ὁ δεδωκε τῳ κραταιῳ βασιλει Κελτων. ἐμπεριεχεται δὲ ὅσα ἐν τῳ ἑξης πινακι γραφεται.* Index Legati Antonii Eparchi, graece et latine, p. 517—529. Epistola D. Chrysostomi ad Caesarium Monachum, latine, p. 530—535. *Volumine secundo* continentur: Ad B. Polycarpi epistolam notae et Observationes, p. 1—524. Ad Barnabae Epistolam notae et Observationes, p. 526—929; Ad Hippolyti Sermonem notae et Observationes, p. 930—1122, et 1 *f.*: Errata. Bibl. sen. et acad. Lips.

1756, 8. Chrestomathia patristica graeca, sive loci illustres ex antiquissimis Patribus graecis selecti, ac nova versione latina scholiisque latinis per Schediasmata quaedam in usum iuventutis gymnasticae adornati. Cum praefatione I. F. Burgii. Vratislaviae, apud I. Iac. Kornium, MDCCLVI. *VI fascc.* —— Continentur *Fasciculo I.* S. Iustini Martyris Narratio de ratione, qua ipse ad Dei Christique cognitionem perductus fuit, ex eiusdem dialogo cum Tryphone Iudaeo excerptum, p. 19—70; S. Irenaei Confessio fidei ecclesiae antiquissimae, ex lib. I. adversus haeres. c. 2. et 3. et Laciniae duae de Eucharistia, cum versione duplici latina, et vetere et nova; itemque fragmentum Epistolae eius ad Florinum, p. 71—104. *Fasciculo II.* MDCCXLII. Schediasma ex Clementis Alexandrini Paedagogo L. III. c. VI. & VII. de hominis Christiani divitiis et frugalitate, atque ex eiusdem Stromatibus L. I. prooemium de auctoris proposito et de usu bonorum scriptorum, p. 3—96; Schediasma ex Origenis: I. Libro 1. contra Celsum *ἀποσπασμάτιον* adversus Celsi calumniam de Apostolorum persona, deque horum et ipsius Iesu vitae ratione; II. Philocalia Capp. 6. & 13. de Harmonia Scripturae Sacrae et de philosophiae usu ad illius expositionem; III. Libello de Oratione cap. 26—32 de variis orationis utilitatibus, p. 97—174. *Fasciculo III.* MDCCXLIII. Schediasma Gregorii Thaumaturgi metaphrasin in Ecclesiastica continens, p. 3—106; Schediasma Ex Eusebii Pamphili historiae ecclesiasticae libro V. cap. 1., in quo epistola ecclesiae Lugdunensis et Viennensis de passione martyrum suorum fere tota repraesentatur, comprehendens, p. 107—174. *Fasciculo IV.* MDCCXLV. Schediasma S. Athanasii epistolam encyclicam ad episcopos Aegypti et Libyae contra Arianos continens, p. 7—156; Schediasma S. Basilii Magni homiliam in illud, attende tibi ipsi, et epistolam XCII. ad Italos et Gallos continens, p. 157—253. *Fasciculo V.* MDCCXLV. Schediasma S. Cyrilli Hierosolymitani Procatechesin (seu Praefationem Catechesium), item Catechesin Mystagogiam primam et secundam, continens, p. 3—138; Schediasma S. Gregorii Nazianzeni *Ἀποσπασμάτιον* orationis XX. in Laudem Basilii M. et Epistolam L. ad Caesarium fratrem, item ex carminibus variis VIII. ad se ipsum et XVII. S. Iusiurandum, atque monosticha continens, p. 139—239. *Fasciculo VI.* MDCCXLV. Schediasma ex S. [Ioanne] Chrysostomo decerptum et quidem 1. *Ἀποσπασμάτιον* ex ipsius libro in S. Babylam contra Iulianum et Gentiles, scilicet Narrationem de Iuliani irrito tentamine reaedificandi templi Hierosolymitani et illius nece, 2. Eiusdem Homilias duas de precatione, 3. Homiliam in apostolicam sententiam, Rom. VIII. 28. 4. Homiliam in Eutropium. 5. Epistolam sextam ad Olympiadem, continens,

p. 3—221. Haec collectio paucis cognita esse videtur.

1788, 8. Fragmenta Patrum graecorum edidit [*latine vertit*] et [*notis*] illustravit F. Münter, Fasciculus I. Hafniae 1788. sumtibus Ch. Glo. Proftii *etc.* excudebat I. F. Schultz. —— Fragmenta hic edita sunt Papiae, p. 13 sqq.; Irenaei, p. 25 sqq.; Eusebii, p. 56 sqq.; Theodori Mopsuesteni, p. 72 sqq.

1791, 4. Anecdota Sacra, Collectio omnis generis Opusculorum veterum SS. Patrum, Virorum illustrium *etc.* cum annotationibus aliquot Eug. Le Levis. Turini.

1814 — 1818, 8 mai. RELIQUIAE SACRAE: sive, auctorum fere jam perditorum secundi tertiique saeculi fragmenta, quae supersunt. Accedunt epistolae Synodicae et canonicae Nicaeno Concilio antiquiores. Ad codices mss. recensuit, notisque illustravit, Martinus Iosephus Routh, S. T. P. Collegii S. Magdalenae Praeses. Oxonii, typis academicis, impensis I. Mawmann, apud quem Londini prostant in vico Ludgate Hill Dicto, item Oxonii apud I. Cooke. *IV Voll.* —— Continentur *Volumine I.* (1814. xxxi, 479 pp., et 1 *f.* Corrigenda): Fragmenta [*quae sunt partim latina, partim graeca, partim etiam graeco-latina*] Beati Papiae, ecclesiae Hieropolitanae in Asia, quae vulgo minor dicitur, episcopi, cum annotationibus, praemissa Hieronymi notitia de Papia ex eius Libro de viris illustribus, p. 1 sqq. Plurium Anonymorum e quibus nonnulli apostolos audierant, Reliquiae, a S. Irenaeo servatae, cum notis, p. 39 sqq. Fragmentum Quadrati, Athenarum, ut videtur, episcopi, ex Apologia pro religione christiana, graece et latine, cum notis, praemissa Hieronymi notitia de Quadrato, cum notis, p. 67 sqq. De S. Aristide Atheniensi philosopho, Quadrato Apologistae aequalis, p. 74 sqq. De Agrippa Castore, qui floruit ante medium saeculum secundum, de eius opere, in quo confutabatur Basilides, p. 78 sqq. Aristonis Pellaei, qui circiter medium saeculum II. floruit, fragmenta, partim graeca, partim latina, cum notis, praemissa Hieronymi de Aristone notitia, p. 87 sqq. Melitonis, Sardensis Episcopi, qui medio saeculo II. floruit, fragmenta, graece, cum notis, et praemissa Hieronymi notitia de Melitone, p. 105 sqq. S. Claudii Apollinaris, ecclesiae Hieropolitanae episcopi, qui eodem tempore, quo Melito, floruit, Fragmenta, graece, cum notis, et praemissa Hieronymi notitia de Apollinare, p. 145 sqq. Beati Dionysii, Corinthii episcopi, qui medio saeculo secundo floruit, fragmenta, graece, cum notis et praemissa Hieronymi notitia de Dionysio, p. 163 sqq. Fragmentum [*est epistolae Pinyti ad Dionysium*] Beati Pinyti, Cnossi in Creta episcopi, qui iisdem temporibus atque Dionysius Corinthius floruit, graece cum notis, et praemissa Hieronymi notitia de Pinyto, p. 172 sqq. Fragmenta Hegesippi, qui post medium saeculum secundum commentarios suos conscripsit, graece, cum notis et praemissa Hieronymi notitia de Hegesippo, p. 187 sqq. Fragmentum epistolae a Martyribus Lugdunensibus ad Eleutherum romanum episcopum post medium saeculum secundum conscriptae, graece cum notis, p. 257 sqq. Fragmenta epistolae temporibus iisdem ab ecclesiis Viennensi et Lugdunensi ad Asiae Phrygiaeque ecclesias conscriptae, graece, cum notis, p. 265 sqq. Paucula quaedam (fragmenta) S. Pantaeni, philosophi alexandrini, post medium saeculum secundum illustris, graece cum notis, p. 335 sqq. Rhodonis, qui vergente ad finem saeculo secundo floruit, fragmenta, graece cum notis, p. 345 sqq. Fragmentum Synodicae epistolae Concilii Caesariensis ferme exeunte saeculo secundo celebrati, graece cum notis, p. 357 sqq. Fragmentum Synodicae epistolae, quam scripsit Polycrates Ephesinus Episcopus, ad Victorem Romanaeque urbis ecclesiam, ferme exeunte saeculo secundo, graece et latine, interprete S. Hieronymo, cum notis, p. 365 sqq. Fragmenta Synodicae epistolae, quam scripsit S. Irenaeus, Lugdunensis episcopus, ad Victorem episcopum romanum, ferme exeunte saeculo secundo, graece cum notis, p. 389 sqq. Maximi, qui sub finem saeculi secundi floruit, fragmentum, graece cum notis, atque praemissa dissertatione de Maximo, p. 420 sqq. S. Serapionis, Antiocheni episcopi, qui fine saeculi secundi floruit, fragmenta, graece cum notis, p. 464 sqq. *Volumine II.* (1814. 2 *ff.* praefixa, 527 pp. et 1 *f.* Corrigenda) Caii, qui circiter initia saeculi tertii floruit, fragmenta, graece cum notis, p. 1 sqq. Beati Alexandri, Hierosolymae, tunc Aeliae, episcopi, qui a tertii Saeculi initiis usque ad medium saeculum floruit, fragmenta, graece cum notis, p. 33 sqq. (*V.* Fabr. B. Gr. T. VII. p. 287). Apollonii qui ineunte tertio saeculo floruit, fragmenta, graece cum notis, p. 51 sqq. Auctoris anonymi contra Cataphrygas, seu montanistas, qui post initia saeculi tertii floruit, fragmenta, graece cum notis, p. 71 sqq. Iulii Africani Emmanuelis, seu Nicopolis, apud Palaestinam certe incolae, fortasse episcopi,

qui post initia saeculi tertii scripsit, reliquiae [Epistola ad Origenem, Ex epistola ad Aristidem de genealogia Servatoris in evangeliis, ex duobus codd. mstis Vindob. et Coislin.; Ex libris quinque de temporibus, seu Chronico], graece cum notis, p. 105 sqq. Concilium seu presbyterorum consessus asiaticus contra Noetum ante Medium saeculum tertium celebratus, graece cum notis, p. 371 sqq. Dionysii Alexandrini epistola canonica [ad Basilidem de magno Sabbato, quo tempore finiendum sit jejunium], additis aliis pauculis eiusdem viri reliquiis [ex Nicetae Catena patrum in Iobum; ex Catena inedita in Acta Apost. et Epistolas catholicas; ex eadem Catena in epistolas catholicas], graece cum notis, p. 381 sqq. Canones S. Gregorii Neocaesareae in Ponto episcopi, qui medio Saeculo tertio floruit, graece cum notis, p. 433 sqq. Concilium Antiochenum contra Paulum Samosatenum, graece cum notis, p. 461 sqq. *Volumine III.* (1815. vii, 508 pp., et 1 *f.* Corrigenda) S. Cornelii medio saeculo tertio episcopi Romani epistolae, quae supersunt: 1) Epistola ad S. Cyprianum Carthaginiensem episcopum, latine [*inter Cypriani opp. p.* 62 *ed. Baluz. no. XLVIII. ed. Fell. no. L.*] 2) Epistola altera ad eundem, latine [*inter Cypriani opp. p.* 60 *ed. Baluz. no. XLVI. ed. Fell. no. XLIX.*]; 3) Ex epistola ad Fabium Antiochenum episcopum, graece; 4) De duabus quibusdam epistolis a S. Cornelio ad se scriptis (; ita S. Cypriani ep. 55. sive 59. p. 79 ed. Bened.), cum notis, p. 3 sqq. Concilia sub S. Cypriano Carthaginiensia, latine, cum notis, p. 67 sqq. Fragmentum Dionysii, paulo post medium saeculum tertium urbis Romae episcopi, graece cum notis [ex Epistola seu Opere adversus Sabellianos], p. 175 sqq. Ex Dionysii Alexandrini Praesulis Epistola Quadripartita Ἐλέγχου καὶ Ἀπολογίας ad Dionysium Romanum Episcopum quotquot adducta sunt Fragmenta a SS. Athanasio et Basilio Magno, graece cum notis, p. 194 sqq. De Pierio, catechista Alexandrino, qui post medium saeculum tertium floruit, allato Photii loco legitur, adiectis notis, p. 205 sqq. Theognosti, catechistae alexandrini, qui post medium seculi tertii floruit, fragmenta, graece cum notis, p. 217 sqq. S. *Victorini* Martyris, Petavionensis episcopi, qui vergente ad finem saeculo tertio floruit, fragmentum, latine, cum notis, p. 231 sqq. De S. Pamphili, Martyris, Presbyteri Caesariensis, qui ad finem vergente saeculo tertio floruit, pro Origene Apologia, p. 257 sqq. S. *Luciani*, Antiocheni presbyteri et Martyris, qui vergente ad finem saeculo tertio floruit, fragmenta, Latine, cum notis, p. 281 sqq. *Hymnus* vespertinus, graece cum notis, p. 297 sqq. Epistola Theonae episcopi, qui tertio saeculo ad finem vergente floruit, ecclesiaeque fortasse alexandrinae praefuit, latine cum notis, p. 305 sqq. S. Petri episcopi alexandrini et martyris, qui saeculo vergente ad finem tertio, et ineunte quarto, floruit, fragmenta, graece cum notis, p. 317 sqq. Fragmenta S. Phileae episcopi Thmuitani et martyris, qui scripsit sub saeculi quarti initium, graece cum notis, p. 373 sqq. Concilii Ancyrani Canones, graece cum notis, p. 403 sqq. Concilii Neocaesariensis Canones, graece cum notis editoris et Christoph. Iustelli et Gul. Beveregii in Canones Conciliorum Ancyrani et Neocaesariensis, p. 455 sqq. *Volumine IV.* (1818. viij, 466 pp., et 1 *f.*) Fragmentum incerti auctoris de Canone S. Scripturarum, latine cum notis, p. 1 sqq. Concilium Eliberitanum [quo continetur: Epistola Imp. Constantini M. graece et latine] (etiam inter Rom Pontif. Epistolas a Petro Constantio Parisiis a. 1721 editas, et apud Eusebium lib. X. Hist. Eccles. cap. 5.), latine, p. 41 sqq. *Gesta* purgationis felicis, Latine, p. 71 sqq. Epistola Imp. Constantini M. ad Aelafium (in Conciliis ed. Harduin. T. I. p. 259), latine, p. 80 sqq. Epistola eiusdem Imp. Constantini ad Chrestum (in Harduini collectione Conciliorum T. I. p. 259), graece et latine, p. 83 sqq. Epistola Synodica ad Sylvestrum Papam, latine, p. 86 sqq. Canones, latine, p. 89 sqq. Epistola Imp. Constantini M. ad Episcopos post Concilium, latine, p. 95 sqq. Ex Epistola eiusdem ad Eumalium &c., p. 98 sqq. Gesta apud Zenophilium, latine, p. 100 sqq. Accusatio in Mensurium et Secundum, ex S. Augustino, p. 115 sqq. Archelai disputatio cum Manete, partim graece, partim latine ex antiqua versione, subiunctis Zacagnii notis, p. 119 sqq. Addita quaedam ad Archelaum et S. Dionysium Alex. pertinentia, partim graece, partim latine, p. 282 sqq. Apologia S. Pamphili Martyris pro Origene, a Rufino, latine versa (sed illis Origenis in hac apologia locis, qui tantum latine non graece alibi supersunt, maximam partem omissis), p. 289 sqq. S. Dionysii Alexandrini, ex libris eius de natura, graece cum notis, p. 345 sqq. Asclepiadis, qui ad Lactantium scripsit, fragmentum, latine, p. 383; Lectiones variae e codd. mstis Bodleianis excerptis, p. 385 sqq. Index propriorum nominum, rerum memorabilium phrasiumque, p. 393 sqq. Bibl. acad. Lips.

1550, f. *ΜΙΚΡΟΠΡΕΣΒΥΤΙΚΟΝ.* Vetervm qvorvndam breuium Theologorum, siue Episcoporum siue Presbyterorum, aut sacri ordinis aliorum qui aut tempore Apostolorum, aut non multo post uixerunt, elenchus: Quorum hinc nomina (ut vides) sequuntur: D. Ignatij Antiochenae Episcopi epistolae [p. 1—27]. Polycarpi Smyrnaeorum Episcopi ad Philippenses epistola [p. 27—28]. D. Dionysij Areopagitae epistolae [p. 29—30]. Iustini Martyris admonitorius liber [p. 31—48]. S. Maximi de charitate cẽturiae IIII Graece & Latine [p. 49—105]. D. Thalassij sententiarum hecatontades IIII [p. 106—119]. D. Gregorij Neocaesariensis Episcopi in Ecclesiasten commentaria, & alia quaedam [S. Gregorii ,.., miraculis clari, de ijs, qui in captiuitate idolis sacrata comederunt, & alia quędam commiserunt, epistola Canonica. p. 119—126, 127—129]. D. Petri Alexandrini Episcopi de poenitentia canon [p. 129—133]. Gennadij Patriarchae & Synodi Constantinopolitanae epistola [p. 134—135]. Nicephori de ligandi soluendiq; potestate fragmentum [p. 135—136]. Olympiodori in Ecclesiasten Salomonis enarratio [p. 136—186]. Iusti Episcopi in Cantica Canticorum explanatio [p. 186—215]. D. Salonij Episcopi Viennensis in Parabolas Salomonis dialogi II [p. 215—239]. D. Martialis Apostoli epistolae [p. 239—250]. D. Antonij Abbatis epistolae [p. 250—262]. S. Marci Heremitae de lege spirituali sentetiae Graecè & Latinè &c. [p. 263—294]. Philonis Iudaei antiquitatum biblicarũ liber [latine]: nec non alia eiusdem quae extant opera [Quaestionum & Solutionum in Genesin liber, latine; liber de Statu Essaeorum, latine; de nominibus hebraicis Noui & ueteris testamenti liber, divo Hieronymo interprete; liber de Mundo, graece et latine, Gulielmo Budaeo interprete], quae se inuicem sequuntur, partim Graecè & Latinè [p. 295—409]. Chromatij de VIII. Beatitudinibus & alia quaedam eiusdem opuscula [p. 410—437]. Symmachi Episcopi Apologeticum [p. 437—440]. Ecclesiae orientalis ad Symmachum epist. [p. 440—444]. Albini in Genesim quaestiones [p. 445—469]. Athenagorae de mortuorum resurrectione Graecè & Latinè [p. 470—494]. Aristeas de LXXII. interpretibus bibliorum [p. 494—512]. Bertrami de corpore & sanguine domini [p. 513—525]. Lanfranci de sacramento Eucharistiae [p. 525—546]. Iuliani Pometij contra Iudaeos libri III. [p. 546—574]. Georgij Flori, de oratione & precibus cõpendium [p. 575—586]. Pantoleonis de Luminibus sanctis sermo Graecè & Latinè [p. 587—589]. Testamentum XII Patriarcharum filiorum Iacob [p. 589—615]. Euangelicae historiae ex IIII Euangelistis continuata narratio, ex Ammonij Alexandrini fragmentis [p. 615—631]. R. Samuel libellus ueri Messiae paraphras. [p. 632—650]. D. Andreae Hierosolym. super salutatione Angelicā sermo, Graecè & Latinè [M. Hoppero interprete, p. 651—662]. Instituti huius rationem praefatio mox sequens aperit. BASILEAE. *In fine p.* 662: BASILEAE APVD HENRICHVM PETRI ANNO. M.D.L. —— 3 *ff.* praefixa, 1 vac. *f.*, 6 *ff.* Index. Qui libri in hoc opere graece et latine editi sunt, indicantur in titulo; reliqui tantum latine hic extant.

1559, f. ORTHODOXOGRAPHA THEOLOGIAE Sacro sanctae ac syncerioris fidei Doctores nvmero LXXVI, ecclesiae columina luminaq; clarissima, Authores partim Graeci, partim Latini, ob uetustatem & eruditionẽ uenerandi, quorũ quidam nulli hactenus uisi: uerbis breues, diuini uero Spiritus doctrina multorũ scriptorum quantũuis prolixa volumina superãtes, ut uerè possint appellari Theologica Bibliotheca, abundè satis sufficiens Theologo in omnem usum futura, siue Biblia utriusq; instrumenti libros interpretari, siue haereses cõuellere, discordiae, religionis pesti, mederi, concordiam in Domino, ecclesiae salutem, alere, & ueram legant, cognoscãt & sequantur, quicunq; in his periculosissimis temporibus ecclesiastico funguntur ministerio. *Nomina scriptorum uersa pagina ostendet & quid quisq; tractarit, in quouc argumento elaborarit, post praefationem inuenies.* BASILEAE. *F. ult. a:* BASILEAE. PER HENRICHVM PETRI, MENSE MARTIO, ANNO M.D.LV. —— 20 *ff.* praefixa, 1522 pp., et 1 *f.* Hoc volumine continentur: Exemplar epistolarum Abgari Regis, et Christi Iesu, per Ananiam cursorem hinc inde missarum, p. 1. Epistola Lentuli et Pontii Pilati, p. 2 sq. Protevangelium S. Patris nostri Iacobi, fratris Domini, sermo historicus de natiuitate Deiparae, p. 3—9. Nicodemi discipuli, de Magistri et Salvatoris nostri

Iesu Christi Passione et Resurrectione, Evangelium, p. 9—24. Hermae D. Pauli Discipuli, qui ecclesia inscribitur, Lib. I., p. 25 — 64. Divi Dionysii Areopagitae epistolae ad beatissimum Ioannem Apostolum & Euangelistam. Ioanni Theologo et Apostolo & Euangelistae in Pathmos insula relegato, p. 64. epistola ad Sapientem Polycarpum, p. 65 sq. Divi Ignatii epistolae, p. 66—95. Polycarpi Martyris Smyrnaeorum episcopi, discipuli Ioannis Evangelistae, ad Philippenses epistola, p. 95—98. Iustini Philosophi et Martyris Admonitorius gentium liber, Ioanne Francisco Pico, Mirandulae domino, interprete, p. 98—115. Evangeliorum quatuor Harmonia, Tatiano Alexandrino, praemissa Victoris Episcopi Capuani praefatione, p. 116—188. *Τατιανου προς Ἑλληνας, ὁτι οὐδεν των ἐπιτηδευματων, οἱς Ἑλληνες καλλωπιζονται, ἑλληνικον, ἀλλα ἐκ βαρβαρων την εὑρεσιν ἐσχηκασι.* Tatiani Assyrii oratio ad Graecos, quod nihil eorum quibus Graeci gloriantur studiorum apud ipsos natum, sed omnią à Barbaris inuenta sint, Conrado Gesnero Tigurino interprete, p. 189—220. Evangeliorum quatuor narratio, ex Ammonio Alexandrino Ottomaro Luscinio interprete, p. 221—235. Ammonii Alexandrini Canones in quatuor Evangelia, p. 236 — 242. Series Scriptorum, Evangelistarum quatuor, prout ab Ammonio in Capita divisa extant, p. 243—266. Victoris episcopi Capuani, in Sacra quatuor Evangelia, index, p. 267—271. D. Martialis Apostoli, Martyris et Episcopi Lemouicensis, ad Burdegalenses, Epistola, p. 272—284. *Θεοφιλου θεολογου παλαιοτατου προς Αὐτολυκον βιβλια τρια.* Theophili Theologi Antiquissimi ad Autolycum, Christianae religionis calumniatorem, libri tres, graece et latine, interprete Conrado Clausero Tigurino, p. 285 — 350. *Ἀθηναγορου Ἀθηναιου φιλοσοφου Χριστιανου περι ἀναστασεως των νεκρων.* Athenagorae Atheniensis, philosophi Christiani, de mortuorum resurrectione, graece et latine, Petro Nannio interprete, p. 351—376. Divi Gregorii Neocaesariensis episcopi, in Ecclesiasten commentariolus, Io. Oecolampadio interprete, p. 377—384. S. Gregorii Archiepiscopi Neocaesariensis, miraculis clari, de iis, qui in captivitate idolis sacrata comederunt, & alia quaedam commiserunt, Epistola Canonica, Io. Oecolampadio interprete, p. 385—387. Divi Methodii Martyris et Episcopi Cyri, revelationes, p. 387 — 399. Arnobii Afri in aliquot Euangelistarum locos annotatiunculae, p. 399—406. Divi Petri archiepiscopi et martyris alexandrini, ex sermone de poenitentia Canones, de ijs qui tempore persecutionis a fide exciderunt, & dein poenitentiam egerunt, p. 406—411. *Παντολεοντος διακονου της του θεου μεγαλης ἐκκλησιας, λογος εἰς τα ἁγια φωτα.* Pantoleontis magnae dei ecclesiae diaconi de voluminibus sanctis (id est, de domino Christo et sancto Ioanne eius praecursore) sermo, graece et latine, p. 411—413. Nili Episcopi & Martyris Gnomae, p. 414—416. Divi Antonii merito magni Abbatis sanctissimi, ad fratres suos, epistolae, p. 416—430. Chromatii episcopi de octo beatitudinibus, Concio elegans, p. 430—433. Chromatii episcopi in V. caput Matthaei, et in partem sexti, tractatus aliquot, eruditione pariter ac pietate insignes, p. 433 — 457. Candidi Ariani ad Marium Victorinum Rhetorem, de generatione divina, liber, p. 458—461. Marii Victorini Afri, viri consularis, Rhetoris urbis Romae, de generatione diuini Verbi, Confutatorium Candidi Ariani, ad eundem, p. 461—469. Divi Gregorii Nyssae Pontificis, de pauperibus amandis, & benignitate complectendis, orationes duae, p. 469 — 480. Faustini episcopi, in librum de fide, contra Arrianos, ad Flaccillam Imperatricem, p. 481—506. *Του ἐν ἁγιοις πατρος ἡμων Μαξιμου κεφαλαια περι ἀγαπης.* Sancti Patris nostri Maximi Centuriae quatuor capitulorum de Charitate, graecé et latine, Vinc. Obsopoeo interprete, p. 507—567. *Του ὁσιου πατρος ἡμων ἀσκητου και ἀναχωρητου Μαρκου κεφαλαια περι νομȣ πνευματικȣ.* Sancti Patris nostri Marci Heremitae, Capitula de Lege Spirituali, graece et latine, Vinc. Obsopoeo interprete, p, 568—601. Iunilii episcopi Africani, in aliquot Geneseos capita priora commentarius, p. 602—619. D. Victoris episcopi Uticensis in historiam persecutionis Africae libri, p. 619—647. D. Eugenii Carthaginensis episcopi de Catholica fide libri, p. 647—654. Divi Leonis Papae I. contra Eutychen epistola, p. 654—658. Gennadii patriarchae & synodi Constantinopolitanae epistola, p. 658—659. Thalassii humilis monachi, de sincera charitate ac vera continentia, necnon de regimine mentis Hecatontades quatuor, p. 660 — 673. Ioannis Maxentii de Christo catholica professio, p. 673—679. Eiusdem contra Nestorianos capitula, p. 679 sq. Eiusdem alia fidei professio, p. 680. Eiusdem adunationis verbi Dei ad propriam carnem ratio, p. 681. Eiusdem contra Acephalos libellus, p. 681—683. In Dialogos Ioannis Maxentii contra Nestorianos, p. 683—684. Ioannis Maxentii servi Dei, dialogi, p. 684—707. Hormisdae Papae ad Possessorem epistola, p. 708 — 709. Ioan. Maxentii ad epistolam Hormisdae re-

sponsalo, p. 710—720. Theodulí Coele Syriae Presbyteri Theologi, in divi Pauli ad Romanos Epistolam succincta Enarratio, p. 721 — 783. D. Salonii episcopi Viennensis, in parabolas Salomonis explicatio, se ac Veranio fratre Interloquutoribus, p. 783—797. D. Salonii Viennensis episcopi doctissimi, Dialogus alter, ad Veranium Fratrem, in quo Ecclesiastes quam purissime exponitur, p. 797—808. D. Fausti episcopi Galliae in libros, de gratia Dei et humanae mentis arbitrio libero, p. 808 — 843. Fausti epistola ad Lucidum, p. 844 sq. Eiusdem Fausti de Creaturis, quod illis incorporei nihil insit, Libellus, p. 846—847. Claudiani Mamerti Viennensis Galliarum Episcopi libri de statu Animae, p. 848—898. Claudiani epistola, p. 899 sq. Epistolae Sidonii, p. 901 — 902. Apologeticus Symmachi episcopi Romani adversus Anastasium Imperatorem, p. 903—906. Ecclesia orientalis ad Symmachum episcopum Romanum, p. 906—909. Epistola Symmachi episcopi Romani, p. 910 sq. Iusti episcopi Orgelitani, explanatio in Cantica Canticorum, p. 911—936. Ex epistola Nicephori Chartophylacis ad Theodosium Monachum, de ligandi soluendiq; potestate, p. 936. Olympiodori in Ecclesiasten Salomonis enarratio, Zenobio Acciaeolo Florentino interprete, p. 937—988. *Του μακαριου Ἀνδρεου του ἱεροσολυμιτου λογος εἰς τον ευαγγελισμον, της ὑπεραγιας δεσποινης ἡμων θεοτοκη.* Divi Andreae Hierosolymitani in S. Mariae Deiparae Salutationem sermo, graece et latine, M. Hoppero interprete, p. 989—1002. Gildas Sapiens de excidio et conquestu Britaniae, p. 1002—1017. Gildae Sapientis presbyteri in Ecclesiasticum ordinem, acris correptio, p. 1018 — 1028. D. Iuliani Pomerii archiepiscopi Toletani, de comprobatione aetatis sextae ad Deum oratio, p. 1028. D. Iuliani Pomerii, Archiepiscopi Toletani, libri contra Iudaeos, p. 1029—1058. Albini Caroli illius magni olim praeceptoris in Genesim Quaestiones, p. 1059—1084. Eiusdem Albini in VII Psalmos poenitentiales explicatio, p. 1085—1098. Eiusdem Albini expositio in Psalm. CXVIII., p. 1098—1111. Eiusdem Albini expositio, in Canticum graduum, p. 1111—1122. Paulini Aquileiensis episcopi, adversus Felicem Vrgelitanum, et Eliphandum Toletanum Episcopos libellus, p. 1122—1130. Bertrami presbyteri de corpore et sanguine Domini Liber, p. 1130—1144. Contemplationes idiotae de amore divino, p. 1145 — 1165. Item viri sancti regulae, vitam Christianam complectentes, p. 1166 sq. Eiusdem annotationes in Psalmum decimum quintum, p. 1167—1169. Idiotae viri sancti de patientiae verae contemplatione liber, p. 1170 — 1184. Idiotae viri sancti de innocentia perdita, contemplationum Liber, p. 1185—1188. Idiotae viri sancti, de contemplatione Mortis liber, p. 1189—1198. Ionae Aurelianensis episcopi libri de cultu imaginum, p. 1199 — 1253. D. Udalrici episcopi Augustani de coelibatu Cleri epistola, p. 1254—1257. D. Pelegrini Laureacensis Archiepiscopi, symbolum, p. 1257 sq. Drogonis primum abbatis sancti Ioannis Laudunensis, deinde Hostiensis Episcopi, de sacramento dominicae passionis, p. 1258—1279. Lanfranci episcopi Canthuariensis de Eucharistiae Sacramento, aduersus Berengarium liber, p. 1279 — 1301. Liber de Messiae adventu praeterito, Rabbi Samuelis, interprete ex Arabico in Latinum sermonem Alfonso Buenhombre, p. 1301—1320. Heinrici de Hassia de animae conditionibus soliloquium, p. 1321 — 1329. Petri Alliaci Meditationes in septem Psalmos poenitentiales, p. 1331—1352. Eiusdem authoris in tricesimum Psalmum meditatio, p. 1353—1360. In Psalmum XLI. eiusdem authoris meditatio, p. 1360—1365. Georgii Trapezuntii in expositionem illius textus Euangelij, Si volo eum numerare, donec, & caet. Et quod sanctus Ionnnes Evangelista nondum sit mortuus, breve opusculum, p. 1365—1374. Apologia Graecorum de purgatorio igne in Concilio Basiliensi exhibita, nunc quam primum a Ioanne Hartungo Latinitate donata, graece et latine, p. 1376—1390. Georgii Flori Baldini de oratione et precibus compendium, p. 1391 — 1403. Canones Apostolorum sanctorū per Clementem, a Petro apostolo Romae ordinatum episcopum, in unum congesti, graece, et Gregorio Haloandro interprete, in Latinam linguam è Graeca uersi, p. 1404—1413. D. Venantii Honorii Clementiani Fortunati, presbyteri italici, in orationem dominicam breuis atque pia expositio, p. 1414—1419. S. Venantii expositio in Symbolum Apostolicum, p. 1419 — 1422. Paulini Nolani epistola, p. 1423. Ruffini Aquilegiensis liber de benedictionibus Iudae, p. 1423—1428. Eiusdem in benedictiones Patriarcharum explanatio, p. 1429—1440. Testamentum duodecim Patriarcharum, filiorum Iacob, per Robertum Lincolinensem Episcopum, è Graeco in Latinum versum, p. 1440—1467. Sibyllinorum Oraculorum libri VIII, et fragmenta, graece et latine, p. 1468—1522. Editor operis fuit *Heroldus*.

1559, f. Monvmenta S. Patrvm orthodoxographa, hoc est, theologiae sacro-

sanctae ac syncerioris fidei Doctores, numero cirtiter LXXXV, ecclesiae columina luminaq; clarissima, Authores partim Graeci, partim Latini, ob uetustatem & erudititionem uenerandi, quorū quidam hactenus non aediti latuerunt: uerbis breues, diuini uerò Spiritus doctrina multorū scriptorum quantumuis prolixa uolumina superantes, ut uerè possint appellari Theologica Bibliotheca, abunde satis sufficiens Theologo in omnem usum futura, siue S. Biblia utriusque Instrumenti libros interpretari, siue haereses conuellere, discordiae religionis pesti, mederi, concordiam in Domino, Ecclesiae salutem alere, & ueram religionem (cuius finis charitas est) docere uelit. Vtinam haec legant, cognoscant & sequantur, quicunque in his periculosissimis temporibus Ecclesiastico funguntur ministerio. *Autorum Graecorum & Latinorum nomina, quidq; quisq; tractauerit in quoue argumento elaborauerit: Tomorum item numerum & ordinem, uersa haec pagina ostendet. Praefatio uero cuiusq; uitam, quoq; tempore quisq; uixerit, diligenter & uere ex probatis scriptoribus declarabit.* Cum Gratia & priuilegio Caes. Maiest. BASILEAE. *Vol. II. f. ult. a:* BASILEAE, EX OFFICINA HENRIC-PETRINA ANNO SALVTIS, M. D. LXIX. Mense Martio. —— 12 *ff.* praefixa, 32 *ff.* indices. 2 *ff.* epistola dedicatoria Georgii Fabricii Chemnicensis. *Περι χριστου, και Αβγαρου, τοπαρχου των ἐδεσσινων.* De Christo, et Abgaro toparcha Edessenorum, graece et latine, p. 1—3. *Πιλατου προς Τιβεριον περι χριστου.* Pilati ad Tiberium de Christo, graece et latine, p. 3 sq. *Του αγιου ιερομαρτυρος Ἰγνατιου αρχιεπισκοπου θεουπολεως αντιοχειας, επιστολαι.* D. Ignatii Martyris et Antiochiae archiepiscopi epistolae, graece et latine, p. 6—70. Historiae sacrae. *Πρωτευαγγελιον η περι γεννησεος Ιησου Χριστου και της μητρος αυτου της ἀειπαρθενου Μαριας, λογος ἱστορικος ἁγιου Ιακωβου του μειονος, συγγενους τε και ἀδελφου του κυριου Ιησου, ἀποστολου πρωτου, και ἐπισκοπου πρωτου χριστιανων των ἐν ἱερουσαλημ.* Protevangelion, sive de natalibus Iesu Christi, et de ipsius matris virginis Mariae, sermo historicus diui Iacobi Minoris, consobrini & fratris Domini Iesu, Apostoli primarij & Episcopi Christianorum primi Hierosolymis, graece et latine, p. 71—84. *Προχορου του επι ταις χρειαις των επτα κατασταθεντων, ανεψιου Στεφανου του πρωτομαρτυρος, περι Ιωαννου του Θεολογου και Ευαγγελιστου ἱστορια.* Prochori, qui fuit unus de septem ministerio praefectis, consobrinus Stephani protomartyris, de Iohanne Theologo & Euangelista historia, graece et latine, p. 85—92. *Του αγιου Μεθοδιου πatαρων επισκοπου περι των απο συστασεως κοσμου συμβαντων, και των μελλοντων συμβαινειν εἰς το ἑξης,* graece, p. 93—99. Divi Methodii Patarensis Episcopi & martyris de rebus qvae ab initio mundi contigerunt, quaeque deinceps contingere debent, Reuelationes, per paraphrasin translatae incerto authore, p. 100—115. *Ψελλου περι Χριστου* (!). Pselli de Christo, graece et latine, p. 115. *Οι της Σιβυλλης χρησμοι* Sibyllinorum Oraculorum libri, graece et latine, p. 116—168. Sententiae sacrae. *Νειλου επισκοπου και μαρτυρος κεφαλαια, ἡ παραινεσεις.* Nili episcopi et martiris capita seu praeceptiones sententiosae, a Mich. Nean. conversaè, graece et latine, p. 169—180. *Εκθεσις κεφαλαιων παραινετικων σχεδιασθεισα παρα Αγαπητου διακονου, της ἁγιωτατης του Θεου μεγαλης ἐκκλησιας, ὡν ἡ ἀκροστειχις, ὡδεπως ἐχει.* Expositio capitum admonitoriorum aedita ex tempore ab Agapeto Diacono sanctissimae Dei Magnae Ecclesiae, graece et latine, p. 180—194. *Του ὁσιου πατρος ἡμων Δωροθεου διδασκαλιαι ψυχωφελεις διαφοροι.* B. Dorothei archimandritae, de vita recte et pie instituenda, graece et latine, p. 195—368. Canones Apostolorum per Clementem a Petro Apostolo Romae ordinatum episcopum in unum congesti, graece, et Gregorio Haloandro interprete, in Latinam linguam e Graeca uersi, p. 369—380. *Του Μακαριου Ανδρεου του Ιεροσολυμιτου λογος εις τον Ευαγγελισμον* (!) *της ὑπεραγιας δεσποινης ἡμων θεοτοκου.* D. Andreae Hierosolymitani in S. Mariae deiparae Salutationem Sermo, graece et latine M. Hoppero interprete, p. 381—395. *Πανταλεοντος Διακονου της του θεου μεγαλης ἐκκλησιας λογος εἰς τα ἁγια φωτα.* Pantaleontis magnae dei ecclesiae diaconi de luminibus sanctis (id est; de Domino Christo & sancto Ioanne eius praecursore) sermo, graece et latine, p. 386—398. Epistolae orthodoxographorum Theologorum latinorum, Epistola Lentuli et Pontii Pilati, p. 1 sq. Epistolae Pii episcopi rom., p. 3 sq. Polycarpi epistola ad Philippenses, p. 4—7. D. Martialis ad Burdegalenses epistola, p. 7—12. Eiusdem ad Tolosanos epistola, p. 12—21. S. Gregorii Neocaes. Canones, p. 22—24. D. Antonii epistolae, p. 25—40. D. Leonis Papae I. epistola, p. 41—45. Gennadii patriarchae epistola, p. 45—47. Hormisdae papae epi-

stola, p. 47 — 49. Ioannis Maxentii ad epistolam Hormisdae responsio, p. 49—61. Ecclesia orientalis ad Symmachum episcopum rom., p. 61 — 65. Symmachi responsio, p. 66 sq. Apologeticus Symmachi, p. 68 — 71. Epistolae Lucidi, p. 72 sq. Ex epistola Nicephori Chartophylacis ad Theodosium monachum de ligandi soluendiq; potestate, p. 74. Pontii Eutropii Paulini uita, a Georgio Fabricio scripta, p. 75. Paulini epistolae et epigrammata, p. 76 — 268. Ennodii Ticinensis Epistolae Panegyricae et poemata, p. 269 — 480. D. Udalrici Episcopi Augustani de coelibatu Cleri epistola, p. 481 — 484. Bachiarii, qui tempore Augustini uixit, ad Ianuarium de recipiendis lapsis epistola, p. 485 — 496. Historiae sacrae. Sulpitii Severi historiae sacrae, p. 497 — 545. Eiusdem de vita D. Martini liber, p. 547 — 587. Isidori episcopi Hispal. de vita et obitu utriusque testamenti Sanctorum liber I., p. 587 — 599. Hermae D. Pauli discipuli qui ecclesia inscribitur libri, p. 599 — 643. Nicodemi evangelium, p. 643 — 658. Tatiani evangeliorum harmonia, p. 659 — 746. Evangeliorum quatuor narratio, ex Ammonio Alexandrino Ottomaro Luscinio interprete, p. 747 — 762. Ammonii evangeliorum canones, p. 763 — 793. Victoris episcopi capuani in sacra quatuor Evangelia index, p. 794 — 798. D. Victoris persecutionis Africae historiae, p. 799 — 829. Gildas Sapiens de excidio et conquestu Britanniae, p. 830 — 846. Eiusdem in Ecclesiasticum ordinem acris correctio, p. 847 — 858. D. Petri archiepiscopi et martyris alex. ex sermone de poenitentia Canones, p. 858 — 863. Testamentum duodecim Patriarcharum, p. 864 — 894. Diversarum Sibyllarum de Christo uaticinia, latine, p. 895 — 896. — *Volumine II.* continentur: Sententiae sacrae. Thalasij humilis monachi Hecatontades quatuor, p. 897 — 910. Laurentii presbyteri pisani paradoxorum theologicorum Enchiridion, p. 911 — 924. Iunilii episcopi Africani in aliquot geneseos capita priora commentarius, p. 925 — 944. D. Gregorii Neocaes. episcopi in Ecclesiasten commentariolus, p. 944 — 952. Olympiodori in Ecclesiasten Salomonis enarratio, Zenobio Acciaeolo Fiorentino, interprete, p. 953 — 1010. Salonii episcopi Vienn. in parabolas Salomonis explicatio, p. 1010 — 1037. Iusti episcopi explanatio in Cantica Canticorum, p. 1038 — 1065. Ruffini Aquileg. in librum de Benedictionibus Iudae ad Paulinum presbyterum, p. 1066 — 1084. Petri Alliaci episcopi et cardinalis in septem psalmos poenitentiales meditatio, p. 1085 — 1123. Theoduli Coelesyriae presbyteri theologi in D. Pauli ad Romanos Epistolam, succincta Enarratio, p. 1124 — 1191. Chromatii episcopi de octo beatitudinibus concio, p. 1192—1194. Eiusdem in V. caput Matthaei et in partem sexti tractatus aliquot, eruditione pariter ac pietate insignes, p. 1195 — 1221. D. Venantii Honorii Clementiani Fortunati praesbyteri italici, in orationem Dominicam, breuis atque pia expositio, p. 1221 — 1227. Eiusdem exegesis Symboli Apostolici, p. 1227 — 1230. Georgii Trapezuntii expositio illius textus evangelii: si volo eum manere, donec *etc.* Et quod sanctus Ioannes Evangelista nondum sit mortuus, breue opusculum ad Papam, & caet., p. 1231 — 1240. D. Petri Diaconi et aliorum qui in causa fidei a Graecis ex Oriente Romam missi fuerunt, de Incarnatione & gratia Domini nostri Iesu Christi, seu de Gratia & libero arbitrio ad Fulgentium & alios episcopos Africae Liber, p. 1241 — 1247. Claudiani Mamerti Viennensis Galliarum episcopi libri de statu Animae, p. 1247 — 1302. Claudiani Epistola, p. 1303 — 1305. Sidonii epistolae, p. 1305 — 1307. D. Hugonis Eleriani, scriptoris ex media antiqvitate illa nos aspernandi, de Anima corpore iam exuta, p. 1307 — 1351. Tichonii liber de septem regulis, p. 1352 — 1387. Drogonis primum abbatis sancti Ioannis Laudunensis, deinde hostiensis Episcopi de sacramento Dominicae passionis libri, p. 1388 — 1410. Georgii Flori Baldini de Oratione & precibus compendium, p. 1411 — 1424. Contemplationes idiotae, p. 1425 — 1484. D. Fausti episcopi Galliae in libros de gratia Dei et humanae mentis arbitrio libero, p. 1484 — 1525. Ionae Aurelian. episcopi de cultu imaginum libri, p. 1526 — 1585. Rabbi Samuelis Marrochiani, de adventu Messiae, quem Iudaei temere exspectant liber, p. 1586 — 1606. Heinrici de Hassia de animae conditionibus soliloquium, p. 1607 — 1616. D. Eugenii Carthaginensis episcopi de catholica fide liber, p. 1617 — 1624. D. Pelegrini Laureacensis archiepiscopi symbolum, p. 1625 sq. S. Isaaci Syri et presbyteri Antiocheni de contemptu mundi, de operatione corporali et sui abiectione liber, p. 1626 — 1677. Aldhelmi de laudibus virginitatis liber, p. 1677 — 1717. Somnus Christianorum ad Reinhardum Lutz Erytropolitanum, p. 1718—1730. Albini seu Alcuini, Caroli Magni praeceptoris, confessio sine doctrina de Deo, p. 1730 — 1736. Isidori hispal. de officiis ecclesiasticis, p. 1736 — 1776. Alcimi Aviti arch. Vienn. homilia, p. 1777 — 1780. D. Gregorii Nyssae Pontificis de pauperibus amandis et benignitate orationes, p. 1780 — 1793. Gaudentii episcopi tractatus, p. 1793 — 1860.

Caesarii episcopi Arelatensis homiliae XL, p. 1861 — 1934. Aelii Antonii Nebrissensis homeliae (!) tres, p. 1934 — 1943. Ioannis Atrociani homilia ad bonas literas exhortatoria, p. 1943 — 1946. Apologiae sacrae Iustini philosophi et martyris admonitorium gentium liber, Io. Francisco Pico Mirandulae domino interprete, p. 1947 — 1966. I. Iuliani Pomerii Archiepiscopi Toletani de comprobatione aetatis sextae ad Deum oratio, p. 1966. D. Iuliani Pomerii, arch. Toletani libri contra Iudaeos, p. 1967 — 1997. Faustini de fide contra Arrianos liber, p. 1998 — 2028. D. Ioannis Maxentii de Christo catholica professio, p. 2028 (p. 2027 *et* 2028 *sunt dupliciter numerati*) — 2032. Eiusdem contra Nestorianos capitula, p. 2033—2036. Eiusdem contra Nestorianos dialogi, p. 2037 — 2063. Errata, p. 2064. 1 fol. cum subscriptione. Bibl. sen. Lips.

II. *Editiones versionum.*

1650, 8. MELLA PATRUM. Nempe, Omnium, quorum per prima nascentis & patientis Ecclesiae tria secula, usque ad Pacem sub Constantino divinitus datam, scripta prodierunt, atque adhuc minus dubiae Fidei supersunt. Collegit, & ecclesiae in Terris militanti, in Coelis conversanti dicavit Franciscus Rous, Etonensis Collegii praepositus. Londini, Impensis Authoris, Typis Tho. Mazey, & Prostant apud Sa. Gellibrand sub Pila in Coemiterio Paulino, 1650. —— 7 *ff.* praefixa, 983 pp., et 25 *ff.* index. Hoc volumine continentur: Clementis ad Corinthios epistola, p. 1 — 11. Polycarpi Martyris, Discipuli Joannis Evangelistae, ad Philippenses Epistola, p. 12 sq. St. Ignatii Epistolae, p. 13 — 21. St. Justini, Philosophi & Martyris, Orationes, p. 21 — 38. Eiusdem cum Tryphone Judaeo Dialogus, p. 38 — 53. Eiusdem epistolae, p. 53 — 60. Alia scripta, quae sub Iustini nomine feruntur, p. 61 — 66. Tatiani Assyrii Oratio ad Graecos, p. 66 — 74. Irenaei Episcopi Lugdunensis & Martyris, adversus Haereses libri quinque, p. 75 — 121. Irenaei de Pace inter Fideles iudicium, p. 122 sq. Theophili Patriarchae Antiocheni, contra Christianae Religionis calumniatores libri, p. 124 — 134. Athenagorae Atheniensis Philosophi Christiani, Apologia vel Legatio pro Christianis, p. 134 — 142. Athenagorae Atheniensis Philosophi Christiani, de mortuorum resurrectione, p. 142 — 148. Clementis Alexandrini admonitio ad Graecos, p. 149 — 161. Clementis Alexandrini paedagogus, p. 161 — 207. Clementis Alexandrini Stromatum libri, p. 208 — 292. Qu. Septimii Florentis Tertulliani de Pallio liber, p. 293—295. Eiusdem de patientia liber, p. 295 — 301. Eiusdem de carne Christi liber, p. 301 — 306. Eiusdem de resurrectione carnis liber, p. 307 — 319. Eiusdem de praescriptionibus adversus Haereticos liber, p. 319 — 328. Eiusdem adversus Iudaeos liber, p. 328 sq. Eiusdem adversus Marcionem libri, p. 330 — 352. Eiusdem adversus Hermogenem liber, p. 352 — 354. Tertulliani adversus Praxeam liber, p. 355 — 361. Eiusdem de corona militis liber, p. 361 — 363. Eiusdem ad Martyres liber, p. 363 — 365. Eiusdem de Virginibus velandis liber, p. 365 — 368. Eiusdem de habitu muliebri liber, p. 368 sq. Eiusdem adversus Valentinianos liber, p. 369 — 371. Eiusdem de poenitentia liber, p. 372 — 378. Eiusdem de cultu feminarum liber, p. 378—382. Eiusdem ad uxorem libri, p. 382 — 386. Eiusdem ad Scapulam liber, p. 386 — 388. Eiusdem de testimonio animae liber, p. 388 — 390. Eiusdem de anima liber, p. 390 — 401. Eiusdem de spectaculis liber, p. 402 — 409. Eiusdem de baptismo adversus Quintillam liber, p. 409 — 412. Eiusdem adversus Gnosticos Scorpiacum de bono Martyrii liber, p. 413 — 419. Eiusdem de Idololatria liber, p. 419—424. Eiusdem de oratione liber, p. 425 — 428. Eiusdem Apologeticus adversus Gentes, p. 428 — 446. De fuga in persecutione ad Fabium liber, p. 447 — 449. De Exhortatione Castitatis liber, p. 449. De pudicitia liber, p. 450 — 452. De ieiunio liber, p. 452 — 455. De trinitate liber, p. 456 — 463. De Cibis Iudaicis Epistola, p. 464 — 468. Hermiae Philosophi gentilium Philosophorum Irrisio, p. 468 — 469. Origenis Adamantii Homiliae, p. 470 — 759. Eiusdem contra Celsum libri, p. 759 — 830. Minutii Felicis Octavius, p. 830 — 842. Cipriani (!) Epistolae, p. 843 — 901. Ciprianus de habitu & disciplina virginum, p. 901 — 905. De lapsis, p. 905 — 910. De unitate Ecclesiae Catholicae, p. 911—914. De Oratione Dominica, p. 914 — 919. Ad Demetrianum, p. 920 — 923. De Idolorum vanitate, p. 923 sq. De mortalitate, p. 924 — 928. De Opere et Eleemosynis, p. 928 — 931. De bono Patientiae, p. 931 — 934. De zelo et livore, p. 935 — 937. De exhortatione Martyrii, p. 937 — 940. De spectaculis, p. 940 — 942. De bono pudicitiae, p. 942 — 944. Arnobii Disputationum adversus Gentes libri, p. 945 — 983. Bibl. sen. Lips.

III. *Illustrantia scriptores sacros scripta.*

( ) Biographia Ecclesiastica: Or, The Lives of the most eminent Fathers of the Christian Church, who flourished in the first four Centuries, and part of the fifth. Adorned with all their Effigies. With a Discourse concerning the State of Religion during these ages. London, printed for J. Baker, at Mercer's Chapel, in Cheapside. 1704, 8. *II Voll.*

A. B. *Caillau:* Introductio ad Sanctorum Patrum lectionem, qua eorum tempora, vita, opera, operumque praecipuae editiones, et concionandi modus, et praedicandi praecepta describuntur. Mediolani apud A. F. Stella et filios MDCCCXXX, 8. —— 1 *Th.* 12 *Gr.*

Gu. *Cave:* Chartophylax ecclesiasticus, quo prope MD. Scriptores ecclesiastici indicantur, a Chr. natu, usque ad a. 1517. Lond. 1685, 8.

— —: Scriptorum Ecclesiasticorum historia literaria, a Christo nato usque ad Seculum XIV. facili methodo digesta. Qua de vita illorum ac rebus gestis, de secta, dogmatibus, elogio, stylo; de scriptis genuinis, dubiis, suppositiis, ineditis, deperditis, fragmentis: denique variis operum editionibus perspicue agitur. Accedunt Scriptores gentiles, Christianae religionis oppugnatores: et cuiusuis saeculi breuiarium. Additur ad finem cuiusque saeculi Conciliorum omnium, tum generalium tum particularium historica notitia. Inseruntur suis locis Veterum aliquot opuscula et fragmenta, tum graeca tum latina, hactenus inedita. Praemissa denique Prolegomena, quibus plurima ad Antiquitatis Ecclesiasticae studium spectantia traduntur. Autore Guilielmo Cave. Accedunt ab aliis manibus Appendices duae, ab ineunte Saeculo IV. ad annum usque MDXVII. nunc in unam congestae. Ad calcem vero operis, eiusdem Cauei Dissertationes tres, 1. De Scriptoribus ecclesiasticis incertae aetatis. 2. De libris et officiis ecclesiasticis Graecorum. 3. De Eusebii Caesariensis Arianismo adversus Iohannem Clericum, una cum Epistola Apologetica aduersus iniquas eiusdem Clerici criminationes. Editio novissima, ab Autore ipsomet ante obitum recognita et auctior facta. Oxonii, e theatro Sheldoniano, apud Ios. Pohl, MDCCXL. et MDCCXLIII. *II Voll.* fol. —— Hoc opus primum prodiit *Londini* a. MDCLXXXVIII — MDCXCVIII; deinde *Geneo.* MDCXCIII. iterumque MDCCVIII. et MDCCXX, fol. Editio novissima recusa est *Basileae* MDCCXLI — MDCCXLV. fol. *II Voll.* Hodie hoc opus non adeo magni habetur, quam prius.

— —: Apostolici, or the History of the Lives, Acts, Death and Martyrdoms of those who were contemporary, or immediately succeded the Apostles, as also the most eminent of the primitive Fathers for the first three hundred years. London 1677; *rep.* 1682; *et* 1686, *fol.*

— —: Ecclesiastici, or the History of the Lives, Acts, Death and Writings of the most eminent Fathers of the Church, that flourished in the fourth century *etc.* London 1683; rep. 1686, *fol.* —— Hoc opus in linguam belgicam transtulit *Sal. Bor*, atque prodiit in germanicam linguam translatum sub titulo: Antiquitates Patrum et ecclesiasticae; oder Leben, Wandel, Lehr, Todt und Marter der apostolischen Väter, welche zur Zeit der Apostel oder gleich darauf gelebet haben, wie auch der vornehmsten Väter in den 4 ersten Jahrh. Bremen 1701, 4.

Remy *Cellier:* Histoire générale des Auteurs sacrés et ecclésiastiques, qui contient leur vie, le catalogue, la critique, le jugement, la chronologie, l'analyse et le dénombrement des différentes éditions de leurs ouvrages; ce qu'ils renferment de plus intéressant sur le dogme, sur la morale et sur la discipline de l'Eglise; l'histoire des Conciles tant généraux que particuliers, et les Actes choisis des Martyrs. Paris, 1729—1763, 4. *XXIII Voll. Operi adiungendum est hic liber:* Table générale des matières *etc.* par Etienne Rondet. Paris, 1782, 4. *II Voll.*

I. *Clerici* Unpartheiische Lebensbeschreibungen einiger Kirchenväter und Ketzer, namentlich Iustini Martyris, Clementis Alexandrini, Origenis, Cypriani, Prudentii, Gregorii Nazianzeni, Eusebii, Pelagii und Coelestii; aus dessen *Bibliotheque universelle* ins Deutsche übersetzt. Halle 1721, 8. —— *Christianus Thomasius* praemisit libro praefationem.

P. *Colomesius:* Ad Guilielmi Cave Chartophylacem Ecclesiasticum Paralipomena, auctore Paulo Colomesio, Bibliothecae Lambethanae Curatore. Londini 1686, 8. —— *Rec.* in eiusdem Observationibus sacris. Londini 1688, 8.

J. G. Veit *Engelhardt:* Literarischer Leitfaden zu patristischen Vorlesungen. Erlangen, 1823, 8. —— 14 *Gr.*

I. *Gerhardi* Patrologia s. de primitivae Ecclesiae Christianae Doctorum vita ac lucubrationibus, Opusculum posthumum. Accesserunt de Scholasticis, historiae ecclesiasticae Scriptoribus, tum aliis quoque recentioribus nonnullis, judicia varia. (*Opus posthumum*) Cura Jo. E. Gerhardi, filii. Jenae, 1653, 8; *denique* ib., 1673, 8.

Fr. Wencesl. *Goldwitzer*: Bibliographie der Kirchenväter und Kirchenlehrer von 1—13. Jahrhundert. Landshut, Thomann. 1828, 8. —— 1 *Th.* 12 *Gr.*

Casp. *Heunischii* Aetates Patrum praecipuorum, certis fundamentis historicis atque chronologicis accurate demonstratae. Adiecta est etiam Chronologia Conciliorum VI oecumenicorum. Rotenb. 1687, 8. —— Auctor libri Patres ordine litterarum alphabetico enumerat, atque de iis agit.

Th. *James:* A Treatise of the corruption of Scripture, Councils and Fathers, by the Prelats, Pastors and Pillars of the Church of Rome, for maintenance of Popery. By Thomas James, *etc.* Together with a sufficient Answer unto James Gretser and Anthony Possevine, Jesuits, and the unknown Author of the Grounds of the Old Religion and the New. Divided into five Parts. London, 1611, 4. — The second edition. London: printed for Iosh. Philipps at the seven Stars, and Joseph Watts at the Angel in St. Pauls Churchyard. 1688, 8.

Ger. *Lumper:* Historia theol. critica de vita, scriptis, atque doctrina SS. PP. aliorumque Scriptorum ecclesiast., trium priorum saeculorum ex virorum doctissimorum literariis monumentis collecta. Aug. Vindel. 1783—1789, 8. *XIII Voll.* —— 21 *Th.* 12 *Gr.* Magnam diligentiam in hoc opere componendo impendit auctor, sed id non absolvit.

Nic. *le Nourry*: Apparatus ad Bibliothecam maximam veterum Patrum, et antiquorum Scriptorum ecclesiasticorum, *Lugduni* editam. In quo quidquid ad eorum scripta, et doctrinam, variosque scribendi et docendi modos pertinet Dissertationibus criticis examinatur atque illustratur. Paris. 1694—1697, 8. *II Voll.*; *auctius*, ib. 1703, f. — *Nova editio novo volumine aucta prodiit.* Paris. 1715, f. *II Voll.* —— In postrema editione duo priora volumina uno comprehenduntur, quod Scriptores sec. I. et II. complectitur; in posteriore, quod est novum, de scriptoribus Sec. III. et IV. agitur. Auctor etiam dissertationes adiecit, in quibus, quae singularia atque notabiliora habent Patrum scripta, explicantur. Has dissertationes recudi fecit *Sprenger.*

I. Ger. *Olearii* Abacus patrologicus sive Primitivae et succedaneae usque ad augustae Reformationis, a theandro Luthero peractae periodum, Ecclesiae christianae Patrum atque Doctorum maioris minorisve auctoritatis, Historicorum, item et Scholasticorum, eorumque aetatis, patriae, sortis *etc.* ut et quae extant, scriptorum alphabetica enumeratio. Jen., 1673, 8. —— Hunc librum, inter eiusmodi libros facile praestantissimum, auctoris filius iterum edidit inscriptum: Bibliotheca Scriptorum ecclesiast. cum Io. Fr. Buddei praefatione. Jenae, 1711, 4.

Cas. *Oudini* Commentarius de Scriptoribus Ecclesiae antiquis illorumque Scriptis, tam impressis, quam msptis adhuc extantibus a Bellarmino et aliis omissis, ad annum 1460 l. ad artem typographicam inventam cum multis dissertationibus, in quibus insigniorum Eccles. Autorum opuscula atque alia argumenta notabiliora accurate ac prolixe examinantur. Lips. MDCCXXII. fol. *III Voll.*

H. Iac. *Pestalozzi*: Grundlinien der Geschichte der kirchlichen Litteratur der ersten 6. Jahrhunderte. Göttingen 1811, 8. —— 12 *Gr.*

L. Ellies *du Pin*: Nouvelle Bibliothèque des Auteurs ecclésiastiques, contenant l'histoire de leur vie, le catalogue, la critique et la chronologie de leurs ouvrages; le sommaire de ce qu'ils contiennent; un jugement sur leur style et sur leur doctrine; et le dénombrement des differentes éditions de leurs oeuvres. Paris 1686—1711, 8. *XLVII Voll.*; *rep.* Amst. 1690—1715, 4. *XIX Voll.*; Paris, 1699—1736, 8. *LXI Voll.* —— Editio postrema complecti debet: *Prolegomena* III Voll.; *Sec. I—III.* II Voll.; *Sec. IV.* III Voll.; *Sec. V.* IV Voll.; *Sec. VI.* I Vol.. *Sec. VII. VIII.* I Vol.; *Supplem. Sec. IV — VIII.* I Vol.; *Sec. IX.* I Vol.; *Sec.* X — *XII.* IV Voll.; *Sec. XIII—XV.* IV Voll.; *Sec. XVI.* V Voll.; *Auteurs séparés de l'Eglise*, 1718. IV Voll.; *Sec.* X*VII.* VII Voll.; *Histoire ecclésiastique du XVII Siècle*, IV Voll.; *Sec. XVIII.* II Voll.; *Continuation par* Claude Pierre Goujet, 1736.

III Voll.; *Tables*, V Voll.; *Remarques par* Matthieu Petit-Didier, 1691—1696, III Voll.; *Critique par* Richard Simon, 1730, IV Voll. Latina versio, quae *Parisiis* a. 1692 sq. 4. III Voll. prodiit, complectitur tantum Auctores Secular. I—IV.

Jos. L. *Rüff:* Kurze Patrologie oder kurzer historischer Unterricht von den heiligen Vätern und ihren Werken. Heft I. Sulzb. 1828, 8. —— 9 *Gr.*

Placid. *Sprenger:* Thesaurus rei patristicae, continens dissertationes praestantiores ex Nic. le Nourry Apparatu, Gallandii Nova Bibl. PP. aliisque eorum celebrioribus editionibus depromtas, et iuxta seriem Patrum et Scriptorum ecclesiast. chronol. dispositas, adornatas atque adjectis prooemiis, notis et reflexionibus ad histor. theologiae pertinentibus, instructus. Wirceb. 1784—1792, 4. *III Voll.* —— 10 *Th.* 12 *Gr.*

W. *Tentzelii* Exercitationes selectae. Lips. 1692, 4. —— In hoc libro de scriptis Clementis Rom., Ignatii, Polycarpi, Iustini Martyris, Athenagorae, Theophili Antioch., Tatiani, Hermiae, Iacobi Nisibensis, Ephraemi Syri exponitur, pleroruinque vita narratur.

I. G. *Walchii* Bibliotheca Patristica, litterariis annotationibus instructa. Jenae 1776, 8; — Editio nova emendatior et multum auctior adornata ab Io. Traug. Lebr. Danzio. Jenae, sumtu bibliopolii Croekeriani MDCCCXXXIV, 8. —— 3 *Th.* 12 *Gr.*

Steph. *Wiest:* Institutiones patrologiae, in usum acad. Ingolst. 1795, 8. —— 1 *Th.* 4 *Gr.*

W. *Wilhelmi* Patrologia ad usus acad. Frib. in Brisgov. 1775, 8.

Vit. Ant. *Winteri* Heilige Geschichte der ältesten Zeugen und Lehrer des Christenthums nach den Aposteln, oder Patrologie. München, 1814, 8. —— 20 *Gr.*

SCRIPTORES veteres.

I. *Editiones textus.*

1710, 8 mai. *ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ Εἰς Τεσσαρας Τομους διῃρημενη, προς χρησιν των φιλολογων και Φιλομαθων της Ελληνικης Γλωττης συναρμοσθεισα, Προσφωνηθεισα δε τῳ Εκλαμπροτατῳ και Ἐνδοξοτατῳ Κομητι, Φιλοσοφιας τε και Ἰατρικης Διδασκαλῳ Ἐξοχωτατῳ, Κυριῳ Κυριῳ ΣΠΥΡΙΔΩΝΙ ΤΩ ΠΕΡΟΥΛΙΩ Εὐπατριδι Ἀθηνων, παρα του ἐν Ἱερευσιν Αἰδεσιμωτατου, και Λογιωτατου Ιωαννου Πατουσα Του ἐξ Ἀθηνων, Φιλοσοφιας και ἱερας Θεολογιας Διδασκαλου, και του ἐν ταις Κλειναις Ἐνετιαις Φλαγγινιανου Ἑλληνομουσειου Γυμνασιαρχου· ὑφ᾽ οὗ και συνελεχθη. Τομος πρωτος. Ἐνετιησιν, αψι΄. Παρα Νικολαῳ τῳ Σαρῳ.* Con Licenza de' Superiori, & Privilegio. — *Τομος δευτερος. Ἐνετιησιν, αψι΄.* etc. — *Τομος τριτος. Ἐνετιησιν, αψι΄.* etc. — *Τομος τεταρτος. Ἐνετιησιν, αψι΄.* *IV Voll.* —— 10 *ff.* praefixa, 430 pp.; 3 *ff.* praefixa, 413 pp.; 4 *ff.* praefixa, 416 pp.; 2 *ff.* praefixa, 412 pp. *Volumine primo* continentur: *Διαλογοι διαφορων. Λουκιανου περι του ἐνυπνιου ἢ βιος Λουκιανου*, p. 1 sqq. *Διογενους και Πολυδευκους*, p. 8 sqq. *Πλουτωνος, ἢ κατα Μενιππου*, p. 10. *Ἑρμου και Χαρωνος*, p. 11 sq. *Πλουτωνος και Ἑρμου*, p. 12 sq. *Τερψιωνος, και Πλουτωνος*, p. 13 sq. *Ζηνοφαντου και Καλλιδημιδου*, p. 15 sq. *Κνημωνος και Δαμνιππου*, p. 16. *Χαρωνος και Ἑρμου*, p. 17 sqq. *Ἀλεξανδρου, Ἀννιβου, Μινωος, και Σκηπιωνος*, p. 21 sqq. *Διογενους, και Ἀλεξανδρου*, p. 24 sqq. *Ἀλεξανδρου και Φιλιππου*, p. 26 sqq. *Διογενους και Ἡρακλεους*, p. 28 sqq. *Μενιππου και Ταντaλου*, p. 30. *Μενιππου και Ἑρμου*, p. 31. *Μενιππου, Αἰακου, Πυθαγορου, και Σωκρατους*, p. 32 sqq. *Χαρωνος, Μενιππου και Ἑρμου*, p. 34 sq. *Διογενους και Μαυσωλου*, p. 35 sq. *Νιρεως, Θερσιτου και Μενιππου*, p. 36 sq. *Ἑρμου, και Χαρωνος ἢ ἐπισκοπουντες*, p. 37 sqq. *Τιμων ἢ Μισανθρωπος*, p. 52 sqq. *Ξενοφωντος ἀπομνημονευματων βιβλιον δ΄*, p. 74 sqq. *Πλατωνος Εὐθυφρων, ἢ περι ὁσιου*, p. 106 sqq. *Του αὐτου ἢ Κριτων περι δοξης ἀληθους*, p. 123 sqq. — *Ἐπιστολαι διαφορων. Ἐκ των του Ἰωαννου του Χρυσοστομου*, p. 138 sqq. *Ἐκ των του Ἰσιδωρου του Πηλουσιωτου*, p. 143 sqq. *Ἐκ των του Μεγαλου Βασιλειου και Λιβανιου*, p. 162 sqq. *Ἐκ των του Φαλαριδος*, p. 171 sqq. *Ἐκ των του Βρουτου*, p. 176 sqq. *Ἐκ των του Ἰουλιανου*, p. 182 sqq. *Ἐκ των του Ἀριστοτελους*, p. 186 sqq. *Ἐκ των του Διογενους και Κρατητος*, p. 188 sqq. *Ἐκ των του Ἀλκιφρονος και Φιλοστρατου*, p. 192 sqq. *Ἐκ των του Ἀρισταινετου*, p. 195 sqq. *Ἐκ των του Θεοφυλακτου*, p. 207 sqq. *Ἐκ των του Αἰλιανου και Αἰνειου*, p. 229 sqq. *Ἐκ των του Προκοπιου*, p. 233 sqq. *Ἐκ των του Διονυσιου του σοφιστου*, p. 246 sqq. *Ἐκ των του Γρηγοριου του Θεολογου*, p. 251 sqq. *Ἐκ των του Συνεσιου*, p. 278 sqq. *Πλουταρχου Ἀποφθεγματα βασιλεων, και στρατηγων*, p. 299 sqq. *Ἀποφθεγματα φιλοσοφων ἐκ Διογενους Λαερτιου συλλεχθεντα*, p. 359 sqq. *Νικηφορου του Βασιλακη μυθοι, διηγηματα και ἠθοποιΐαι,*

p. 382 sqq. Σεβηρου τȣ σοφιςȣ ἠθοποιΐαι, p. 407 sqq. Tȣ αὐτȣ Χρεια, p. 411 sqq. Γρηγοριου τȣ Θεολογȣ ςιχοι διαφοροι, p. 415 sqq. — *Volumine secundo* continentur: Ιωαννου του Χρυσοστομου λογοι, περι προσευχης, p. 1 sqq. Εἰς Εὐξοπιον, p. 8 sqq. Εἰς τον ἁγιον Ἀποςολον Παυλον, p. 16 sqq. Εἰς τους ἁγιους Πανιας, p. 21 sqq. Εἰς την παραβολην τȣ ἀσωτου, p. 30 sqq. Βασιλειου εἰς το, ἐν ἀρχη ἐποιησεν ὁ θεος τον ȣρανον και την γην, p. 41 sqq. Εἰς τον Ἀδαμ, p. 47 sqq. Εἰς τον Νωε, p. 54 sqq. Εἰς τον Ἀβρααμ, p. 60 sqq. Εἰς τον Παγκαλον Ιωσηφ, p. 66 sqq. Εἰς τον Μωυσην, p. 73 sqq. Βασιλειου του μεγαλου, Εἰς Βαρλααμ μαρτυρα, p. 80 sqq. Εἰς τους Τεσσαρακοντα Μαρτυρας, p. 84 sqq. Κατα των ὀργιζομενων, p. 94 sqq. Εἰς το, καθελω μου τας ἀποθηκας, p. 105 sqq. Εἰς το, προσεχε σεαυτῳ, p. 115 sqq. Ἀθανασιου του μεγαλου, Εἰς την μεγαλην παρασκευην, p. 129 sqq. Εἰς το ἁγιον Πασχα, p. 134 sqq. Εἰς την Κυριακην του Θωμα, p. 139 sqq. Εἰς την Ἀναληψιν λογος α', p. 145 sqq. Εἰς την Ἀναληψιν λογος β', p. 149 sqq. Γρηγοριου Νυσσης, Εἰς Πουλχεριαν ἐπιταφιος, p. 156 sqq. Εἰς Πλακιλλαν ἐπιταφιος, p. 166 sqq. Εἰς τον Μεγαν Μελετιον, p. 176 sqq. Εἰς τους τεσσαρακοντα Μαρτυρας, p. 185 sqq. Περι μετανοιας, p. 196 sqq. Προκλου Κωνσταντινουπολεως, εἰς τον πρωτομαρτυρα Στεφανον, p. 209 sqq. Εἰς τα ἁγια Θεοφανια, p. 215 sqq. Εἰς το παθος του Χριςου, p. 219 sqq. Εἰς το ἁγιον Πασχα, p. 222 sqq. Εἰς την παναγιαν Θεοτοκον, p. 225 sqq. Εἰς τȣς λογȣς, και εἰς τον ἐξισωτην Ιȣλιανον, p. 232 sqq. Εἰς τους Μακκαβαιȣς, p. 243 sqq. Εἰς Καισαριον τον ἑαυτȣ ἀδελφον, p. 254 sqq. Εἰς τον μεγαν Ἀθανασιον, p. 272 sqq. Εἰς τα γενεθλια του Σωτηρος, p. 295 sqq. Ἀστεριου Ἀμασειας, κατα πλεονεξιας, p. 307 sqq. Κυριλλου Ἀλεξανδρειας, κατα Νεςοριου, p. 322 sqq. Περι τȣ θεανθρωπȣ Σωτηρος, p. 326 sqq. Περι τȣ αὐτου, p. 329 sqq. Γερμανου Κωνσταντινουπολεως, εἰς την κοιμησιν της Θεοτοκου, p. 332 sqq. Ἀναστασιου Ἀντιοχειας, Εἰς τον Εὐαγγελισμον, p. 338 sqq. Ἀνδρεου Κρητης, Εἰς το γενεσιον της Θεομητορος, p. 341 sqq. Ἰωαννου του δαμασκηνου, Εἰς την μεταςασιν της Παρθενομητορος, p. 351 sqq. Κατα Νεςοριου, p. 366 sqq. Εἰς την γεννησιν του Σωτηρος, p. 369 sqq. Συμεωνος του Μεταφραστου, p. 381 sqq. Ἀκακιου Μελιτηνης, περι της ἐνανθρωπησεως τȣ Χυ, p. 388 sqq. Θεοδωρητου του Κυρου, περι προνοιας λογος α', p. 392 sqq. Περι προνοιας λογος β', p. 405 sqq. — *Volumine tertio* continentur: Βασιλειου του μεγαλου Παραινεσις προς τȣς νεους, ὁπως ἀν ἐκ των Ἑλληνικων ὠφελοιντο λογων, p. 1 sqq. Ἰσοκρατους προς Δημονικον παραινεσις, p. 18 sqq. Προς Νικοκλεα περι βασιλειας, p. 28 sqq. Εἰς Εὐαγοραν ἐγκωμιον, p. 39 sqq. Tȣ αὐτȣ λογος Πλαταϊκος, p. 56 sqq. Λουκιανου Σαμοσατεως Πατριδος ἐγκωμιον, p. 69 sqq. Tȣ αὐτȣ τυραννοκτονος, p. 73 sqq. Του αὐτου ἀποκηρυττομενος, p. 83 sqq. Περι του μη ῥαδιως πιςευειν τη διαβολη, p. 100 sqq. Λυσιου ὑπερ του Ἐρατοσθενους, p. 112 sqq. Κατα του Ἐρατοσθενους τȣ τυραννου, p. 121 sqq. Ἐπιταφιος εἰς τους Κορινθιων βοηθους, p. 139 sqq. Δημοσθενους Ὀλυνθιακος α', p. 157 sqq. Ὀλυνθιακος β', p. 164 sqq. Ὀλυνθιακος γ', p. 173 sqq. Κατα Φιλιππου, p. 182 sqq. Κατα Φιλιππου, p. 194 sqq. Πλουταρχου, Περι παιδων ἀγωγης, p. 210 sqq. Περι του ἀκουειν, p. 232 sqq. Περι πολυπραγμοσυνης, p. 251 sqq. Πρεσβευτικος α' ὑπερ Ἑλενης, p. 265 sqq. Πρεσβευτικος β', p. 273 sqq. Του αὐτου ἀποκηρυττομενος, p. 297 sqq. Περι τȣ συνοντος λαλῳ γυναικι, p. 308 sqq. Συνεσιου περι βασιλειας, p. 321 sqq. Θεμιστιου, περι φιλιας, p. 354 sqq. Διωνος του Χρυσοστομου Διογενης ἡ περι ἀρετης, p. 372 sqq. Μαξιμου του Τυριου, περι τȣ τις ὁ θεος κατα Πλατωνα, p. 380 sqq. Ἀριστειδου Εἰς Ἐτεωνεα ἐπικηδειος, p. 389 sqq. Μονῳδια ἐπι Σμυρνη, p. 393 sqq. Ἑλενης ἐγκωμιον, p. 396 sqq. Ἐκ των τȣ Θουκυδιδου δημηγοριαι, p. 401 sqq. Ἐκ των τȣ Ξενοφωντος δημηγοριαι, p. 408 sqq. — *Volumine quarto* continentur: Εὐριπιδου Ἑκαβη, p. 1 sqq. Tȣ αὐτȣ Μηδεια, p. 49 sqq. Σοφοκλεους Αἰας μαςιγοφορος, p. 101 sqq. Αἰσχυλου Προμηθευς δεσμωτης, p. 154 sqq. Ἀριστοφανους Πλουτος, p. 193 sqq. Ἡσιοδου το α' βιβλιον, p. 240 sqq. Θεογνιδος γνωμαι Ἐλεγειακαι, p. 253 sqq. Φωκυλιδου ποιημα νȣθετικον, p. 268 sqq. Πυθαγορου Χρυσα ἐπη, p. 276 sqq. Σολωνος γνωμαι, p. 279 sqq. Ὁμηρου βατραχομυομαχια, p. 282 sqq. Ἐπιγραμματα ἐκλεκτα ἐκ τȣ α'. βιβλιȣ, p. 293 sqq. Ἑτερα ἐκ τȣ δευτερȣ, p. 335 sqq. Ἑτερα ἐκ τȣ Τριτȣ, p. 363 sqq. Ἑτερα ἐκ τȣ Τεταρτȣ, p. 382 sqq. Ἑτερα ἐκ τȣ ε', ς', και ἑβδομου, p. 392 sqq. Θεοκριτου Θυρσις, p. 406 sqq. Tȣ αὐτȣ εἰς νεκρον Ἀδωνιν, p. 412 sqq. Πινδαρου εἰς Ἱερωνα, p. 416 sqq. Omnia scripta, quae in hac collectione leguntur, tantum graece exhibentur. Bibl. sen. Lips.

1739, 4 mai. Mvliervm graecarvm qvae oratione prosa vsae svnt Fragmenta et Elogia, graece et latine, cvm virorvm

doctorvm notis et indicibvs. Accedit Catalogvs Foeminarvm sapientia artibvs scriptisve apvd Graecos Romanos aliasqve gentes olim illvstrivm, cvrante Io. Christiano Wolfio, in Gymnasio Hamb. Prof. P. Gottingae apvd Abrahamvm Vandenhoeck Acad. Typogr. clↄlↄccxxxix. —— 4 ff. praefixa, 465 pp. 4 ff. indices, et 1 f. Corrigenda. Collecta hic extant graece et latine omnia ea, quae varii scriptores graeci servarunt: De Adesia, p. 2 sqq.; Aesara, p. 6 sqq.; Anthusa, p. 8 sqq.; Aspasia Milesia, p. 10 sqq.; Berta, p. 26 sqq.; Eudocia Macrembolitissa, et quidem eiusdem index libri Ἰωνια exhibetur, p. 30 sqq.; de Hipparchia, p. 64 sqq.; Hypatia (eius epistolae), p. 72 sqq.; Iulia Domna, p. 90 sqq.; Lasthenia, p. 102 sqq.; Leontio, p. 104 sqq.; Pars Testamenti Mariae Piliae defunctae, a doctissimis viris subscripti 1574 Martii 11, p. 118 sqq.; de Maximilla et Prisca, p. 120 sqq.; Melissae epistola, p. 130 sqq.; Myiae epistola, p. 132 sqq.; de Nicareta, p. 136 sqq.; de Oenone, p. 139 sqq.; de Olympiade, p. 150 sqq.; de morte Eurydices, Philippi filiae, p. 166 sqq.; de Pamphile Epidauria, p. 172 sqq.; de Panypersebasta, p. 180 sqq.; Perictiones Pythagoreae fragmenta, p. 190 sqq.; Phintyos, filiae Callicratis, fragmenta, p. 196 sqq.; de Polydama, p. 200 sqq.; de Ptolemaide Cyrenaea, p. 204 sqq.; de Smaragda Canabutzena, p. 208 sqq.; de Sosipatra, p. 212 sqq.; de Theano, p. 224; Theanus epistolae, p. 224 sqq.; de Themista, p. 248 sqq.; de Theodora, p. 250 sqq.; de Theoride, p. 252 sqq.; de Timycha, p. 252 sqq.; Zoes, p. 254 sqq. Pag. 257 sqq. exhibetur: Catalogus Foeminarum, in quo commemorantur: Abrotelia; Acca sive Arca; Aceso; Achromos; Aecaterina; Aedesia; Aesara; Aegle; Aesculapii filiae; Hygia, Panacea, Iaso, Aceso, Rome et Aegele; Afrania; Africana; Agacle; Agallis vel Anagallis; Agameda; Aganice vel Aglaonice; Agape; Agnodice; Agrippina; Albunea vel Albuna; Alexandra; Amaesia; Amalasuntha, sive Amalasuentha, sive Amalasunda; Amalthea; Ammia; Amphiclea, Anagallis; Anagora; S. Anastasia; Anastasia, senatoria foemina Romana; Anastasia; Anaxandra; Angerona; Angitia; Anicia; Anna, mater Samuelis Prophetae; Anna, filia Phanuelis; Anna Comnena (p. 274 — 283); Anthusa; Antiochis; Anyte, poëtria; Aretaphila; Arete Cyrenaea; Argentaria Polla (p. 285 — 287); Argia vel Argea; Arignote; Aristoclea; Aristomacha; Arria; Arriae duae; Arsephone; Artemis, Diana; Artemis, Sibylla Diana; Artemis, serva Platonis; Artemisia; Artemisia Dialectica; Aspasia Milesia (p. 291 — 294); Astyanassa; S. Athanasia; Athenais, Sibylla; Athenais, Leontii Sophistae filia; Athyrtis; Atossa; Atthis; Auge; Aureliani mater; Aurinia, S. Austreberta, filia Baldefridi; Autonoe; Axiothea; Babelyma; Bacis; Bagoe; Bandoninia; Baro; Barsine; Basilica; Batis; Begoe; Beronice; Berenice; Berta; Beruria; Bisorronde; Bistalia, sive Bitale; sive Vitalia; Blesilla; Boethia; Boeo; Botrys; Brela; Brigida; Bryo; Bundvica; Byndacis; Byo; Caerellia; Caesarissa; Caia; Callisto; Callistrata; Calphurnia; Cambra; Canabutzena; Carmenta; Cassandra Sibylla; Cassia seu Cassiana; S. Catharina (p. 305 — 311); Catta; Celaeno; Centona; Cesennia; Chariclea; Charixena; Chilonis; Circe; Claudia; Claudia Rufina; Claudia, uxor Statii poetae; Clea; Cleaechma; Clearata; Cleobuline; Cleopatra (p. 315 — 318); Clitagora, poëtria; Clito, poëtria; Comnena (Anna); Congyla; Constantina; Corinna; Cornelia, Sempronii Gracchi uxor; Cornelia, L. Scipionis Metelli filia; Cornelia; Cornificia; Coroniae; Craco; Cratesiclea; Cremutia; Cride; Cybele; Cynosura; Damo; Damocharis; Damophyla; Danae; Daphne; Debora; Deiphobe; Demo, Sibylla; Demo, Pythagorae F.; Demophila; Deobulina; Diana; Diodori Croni filiae; Diotima; Dodonae Columbae; Domna; Ducena; Eccelo; Echecratia; Ecyrrhina; Eianica; Eiphne; Elephantis; Elis; Elissa, Sibylla; Elpis; Epicharmi filiae; Epione; Erinna; Eubule; Eucheria; Eudocia, poëtria (p. 331 — 335); Eudocia Macrembolitissa (p. 335—342); Eudocia, uxor Constantini Palaeologi (p. 342 — 343); Eugenia; Eumetis Cleobuli filia; Euneca; Eunice; Eunomia; Euphemia; Eurydice; Eusebia; Eustochium; Fabiola; Fabulla; Falconia Proba; Faltonia; Fannia; Fulvia; Fundani filia; Geminae mater et filia; Gongyla; Gorgo; Gorgonia; Graccha; Hecameda; Hecate; Hedia; Hedibia; Hedone; Hedyla; Helena, Menelai uxor; Helena, Musaei filia; Helena, Selene; Helena, Constantii Chlori uxor; Heloisa; Helpis; Helpis Livia; Helvia, mater Senecae; Hepione; Herinna; Herophila; Hestiaea; Hipparchia; Hippias; Hippo; Histiaea; Histrina; Holda; Homoloïa; Hortensia; Hydra; Hygia; Hypatia (p. 368 — 371); Iambe; Iaso; Icasia; Imuth; Irene, Cratini filia; Irene Ducaena; Irene, uxor Leonis IV.; Irene poëtria; Irene, Theodori Metochitae filia; Isis, antiquissima Aegypti regina (p. 373 — 377); Istrina; Iulia Domna; Iulia Sabina; Iuliana Anicia; Iulitta; Labissa vel Libyssa; Laelia; Lais; Lamia; Lampusa; Lasthenia; Latona; Leaena;

Learchis; Leontium (p. 385 sq.); Leoparda; Lesbia Salpe; Libyssa; Licinae duae sorores; Livia; Lucceïa; Lucilla; Luna; Maia; Mammaea; Manto; Marcella; Marcellina; Marcia; Marcia Cremutia; Maria; Maria Chemica; Maria Pilia; Mariamna & Martha; Marmarium; Marsepia; Martha Syra; Martha Poetria; Marthana; Martia; Martia Proba; Maximilla; Medea (p. 395—399); Megara; Melissa Samia; Memmia; Menexena; Michale; Minerva; Minucia; Miriam; Mnesarchis; Monima; Moschina; Moso (nomen fictum); Mutiae; Mycale; Myia, poetria; Myia, Pythagorae filia; Myro; Myrtale; Myrthis; Myrtis; Nesthea-dusa; Nicarete; Nicaule; Nicidium; Nico, Samia; Nicobule; Nicostrata, philosopha; Nicostrata Sibylla; Nossis; Novella; Nysis; Occello; Ocyroe; Oenone; Olda; Olympias, Philippi uxor (p. 412—417); Olympias Thebana; S. Olympias; Olympiodori filia; Pallas (p. 419—423); Pamphila; Panacea; Pantaclea; Pantaenis; Panypersebasta; Parthenis; Paula; Paulina; Pelese; Perialla; Perictione; Perilla; Perimeda; Phabulla; Phaedrium; Phaëllo; Phaënnis; Phanothea; Phantasia; Phemonoe; Pherenice; Phila; Philaenis; Philippi evangelistae filiae; Philtatis; Philumene; Phintys; Phygo; Phyllis; Phyto Sibylla; Pilia; Pisirrhonde; Placidia; Plotiana; Polla; Polycrata; Polydamna; Polymnesta; Polyxo; Pompeia Paulina; Pompeii Saturnini uxor; Porcia; Portia; Potamilla; Potone; Praxigoris; Praxilla; Prisca; Proba; Ptolemais; Pudentilla; Pulcheria; Quintiana; Quintilla; Rhodope; Roma; Roma, Aesculapii filia; Rufina; Rusticiana; Saba; Sabba: Sabina Atestina; Attusia Lucana Sabina; Iulia Sabina; Salamine; Salemnia; Salome; Salpe; Salviana; Sappho; Sara; Sarbis; Secunda; Selene; Semiramis; Sempronia; Sentia Elis; Sera s. Sara; Sido; Smaragda; Sosipatra; Sotira; Spendusa; Stesichori F.; Sulpicia; Susanna; Tanaquil; Taraxandra Sibylla; Telesilla; Telesina; Terentia; Thalarchis; Thargelia; Theano (p. 446—450); Themis; Themista; Themistoclea; Theodora; Theodori Metochitae filia; Theodosia; Theognis; Theonoë; Theophila; Theoris; Theosebia poëtria; Theosebia, Chemica; Thomaïs; Thucydidis filia; Timareta; Timaris; Timoclea; Timycha; Trota s. Trotula; Tullia; Tyrsenis; Valeria Verecunda; L. Vari uxor; Veleda; Victoria; Vitalia; Ursula; Xenoclea; Zenobia (p. 457—465); Zoe. Bibl. sen. Lips.

1825—183., 4 mai. Scriptorum veterum nova Collectio e Vaticanis codicibus edita ab Angelo Maio Bibliothecae Vaticanae praefecto ad Leonem XII. Pontificem maximum. *Tomus I.* Romae in Collegio urbano apud Burliaeium M.DCCC.XXV. — *Tomus II.* Historicorum partes novas complectens. Romae Typis Vaticanis M.DCCC.XXVII. — *Tomus III.* Romae Typis Vaticanis M.DCCC.XXVIII. — *Tomus IV.* Romae typis Vaticanis M.DCCC.XXXI. — *Tomus V.* Romae typis Vaticanis. M.DCCC.XXXI. — *Tomus VI.* Romae typis Vaticanis M.DCCC.XXXII. — *Tomus VII.* Romae typis Vaticanis M.D.CCC.XXXIII. — *Tomus VIII.* Romae typis Vaticanis M.D.CCC.XXXIII. — *Volumine primo Parte I.*, cui praemissa est tabula speciminum codicum vatic., aeri incisa, continentur prolegomena et scriptorum opuscula. In prolegomenis: De Eusebio Caesariensi, p. X—XXX; de Polychronio Apamensi, p. XXX—XXXII; de Catena patrum in Danielem prophetam, p. XXXIII—XXXVI; de Photio Patriarcha, p. XXXVI—L; de Aristide rhetore, p. L—LIIII. Argumenta eorum, quae in hoc volumine leguntur scripta, p. LV—LVI. Sequuntur haec: *Ἐκλογη ἐν συντομοι ἐκ των συντεθεντων ὑπο Εὐσεβιου προς Στεφανον περι των ἐν τοις εὐαγγελιοις ζητηματων και λυσεων.* Excerpta breviata ex Eusebii ad Stephanum libris quaestionum evangelicarum, graece et latine, p. 1—101. Eusebii Quaestiones evangelicas a S. Ambrosio Mediolanensi in suis ad Lucam commentariis, praetermisso auctoris nomine, fuisse carptim expositas, nunc primum ostenditur, p. 101—106. *Ἐκ της Εὐσεβιου του Καισαρειας εἰς τον Λουκαν ἑρμηνειας.* Eusebii Caesariensis pars commentariorum in Lucam, graece et latine, p. 107—188. *Ἐκ της Φωτιου εἰς τον Λουκαν ἑρμηνειας.* Photii commentariorum in Lucam specimen, graece et latine, p. 189—192. *Φωτιου Ἀμφιλοχια.* Photii Amphilochia, graece et latine, p. 193—361. Photii responsa canonica, graece et latine, p. 362—368. Anastasii scripta quaedam, graece et latine, p. 369—374. Adnotationes quaedam, p. 373—376. *Parte II. Χρονογραφιον συντομον ἐκ του Εὐσεβιου του Παμφιλου πονηματων.* Chronicum breviatum ex Eusebii Pamphili Lucubrationibus, graece et latine, p. 1—35. *Χρονογραφειον συσταν ἐκ των πονηματων τȣ ἁγιȣ Ἐπιφανιȣ ἀρχιεπισκοπου πολεως Κωνςαντιας της Κυπρȣ.* Chronicon breve ex operibus s. Epiphanii archiepiscopi urbis Constantiae Cypri, graece et latine, p. 35—40. *Θεοδωρου Ἀντιοχεως ἑρμηνεια Ἀμως του προφητου.* Theodori An-

tiocheni Mopsuestiae episcopi in Amosum prophetam commentarius, graece et latine, p. 41 — 49. *Θεοδωρου Ἀντιοχεως ἑρμηνεια Ζαχαριου του προφητου.* Theodori Antiocheni Mopsuestiae episcopi in Zachariam prophetam commentarius, graece et latine, p. 49 — 55. *Θεοδωρου Ἀντιοχεως ἑρμηνεια Ἀγγαιου του προφητου.* Theodori Antiocheni Mopsuestiae episcopi in Aggaeum prophetam commentarius, graece et latine, p. 55 — 58. *Θεοδωρου Ἀντιοχεως ἑρμηνεια Ἰωνα του προφητου.* Theodori Antiocheni Mopsuestiae episcopi commentarius integer in Ionam prophetam, graece et latine, p. 59 — 73. *Θεοδωρου Ἀντιοχεως ἑρμηνεια Ναουμ του προφητου.* Theodori Antiocheni Mopsuestiae episcopi commentarius integer in Nahumum prophetam, graece et latine, p. 74 — 89. *Θεοδωρου Ἀντιοχεως ἑρμηνεια Ἀβδιου του προφητου.* Theodori Antiocheni Mopsuestiae episcopi commentarius integer in Abdiam prophetam, graece et latine, p. 89 — 96. *Θεοδωρου Ἀντιοχεως ἑρμηνεια Ὠσηε του προφητου.* Theodori Antiocheni Mopsuestiae episcopi commentarius integer in Oseam prophetam, graece et latine, p. 97 — 104. *Ἐκ της Πολυχρονιου εἰς τον Δανιηλ ἑρμηνειας.* Ex Polychronii, qui fuit Theodori Mopsuesteni frater, in Danielem commentarius, graece et latine, p. 105 — 160. *Εἰς τον Δανιηλ ἑρμηνειαι διαφορων.* In Danielem commentarii, Ammonii presbyteri, Anonymi, Apolinarii, Athanasii, Basilii, Cyrilli, Eudoxii philosophi, Eusebii Caesariensis, Hesychii presbyteri, Hippolyti, Origenis, Severi, Titi, Victoris, graece et latine, p. 161 — 221. Chronici Paschalis fragmentum, graece et latine, p. 222 sq. Hippolyti fragmentum ex eius in Salomonis proverbia scholiis, graece et latine, p. 223 sq. *Parte III. Ἀριστειδου λογος προς Δημοσθενην περι ἀτελειας.* Aristidis oratio adversus Demosthenem de immunitate, praemisso argumento, graece et latine, p. 1 — 33. Contrariae Aristidis orationis, nempe adversus Leptinem dictae, emendationes et variae lectiones ex vaticano codice, cum principe veneta editione collato, p. 34 — 40. Aristidis fragmentum, graece et latine, p. 41 — 42. *Λεοντιου πρεσβυτερου και Ἰωαννου των ἱερων βιβλιον δευτερον.* Leontii Presbyteri et Iohannis Sacrorum liber II., graece et latine, p. 43 — 68. Auctorum et operum in Leontii et Iohannis codice laudatorum, sacris bibliis exceptis, index, p. 69 — 72. Liber ipse, graece et latine, p. 73 — 90. Index rerum notabiliorum, p. 91 — 95. Tabulae palaeographicae, quae in libri fronte est, explicatio, p. 96. — *Volumine II.* (1 tabula speciminum scripturae codicum vaticanorum, aeri incisa; 1 tabula effigiei Leonis XII. P. M., aeri incisae; 2 *ff.* et VIII pp.; quae tamen numero non sunt signatae, dedicationem editoris, datam Leoni, complectuntur; p. VIIII — XXXV exhibentur editoris prolegomena, in quibus autem anecdota scripta vulgavit; index autorum, qui hoc volumine continentur, est p. XXXVI.). Primo p. VIIII sqq. disserit editor: De litterarum amore familiae Basilii Macedonis; p. XI sq. de variis variorum operum eclogis, et quidem p. XII sqq. de Constantini eclogis historicis, ex quibus nonnulla iam antea *Ursinus* et *Valesius* ediderunt. *Maius* nunc autem alias, ex veterum auctorum non editorum scriptis eclogas: *de sententiis* publicavit, et disserit p. XIV. de Polybio; p. XV sq. de Diodoro Siculo; p. XVI sqq. de Dionysio Halicarnassensi, ubi etiam (p. XVIII — XXIII) ex *Ioannis Canabutii* commentario graeco in Dionysium, capita de Dionysii vita, historia, et rebus romanis ethnicis christianisque graece exhibet; p. XXIII. disserit de Appiano; p. XXIIII sqq. de Dione Cassio; p. XXVIII. de Dexippo; p. XXVIII sqq. de Eunapio; p. XXX sq. de Menandro. Describit deinde p. XXXI sqq. codicem palimpsestum, ex quo haec scripta deprompsit. Pag. XXXIIII sq. exhibet graece Specimen orationis panegyricae imperatori cuidam (Michaeli IX. Palaeologo) dictae, cuius auctorem esse Theodorum Metochitam suspicatur Angelus Maius. Deinde sequuntur: *Διοδωρου ἐκ της βιβλιοθηκης ἱστορικης ἐκλογαι των βιβλιων ζ. η. θ. ι.* Diodori Siculi bibliothecae historicae excerpta librorum VII. VIII. VIIII. X., graece et latine, subiectis notis, p. 1 — 41; *Διοδωρου ἐκλογαι ἐκ του βιβλιου κα'.* Diodori Excerpta ex libro XXI, graece et latine, cum notis, p. 42 — 45; *Διοδωρου ἐκλογαι ἐκ του βιβλιου κβ.* Diodori Excerpta ex libro XXII., graece et latine, cum notis, p. 45 — 47; *Διοδωρου ἐκλογαι ἐκ του βιβλιου κγ'.* Diodori Excerpta libri XXIII., graece et latine, additis notis, p. 48 — 51; *Διοδωρου ἐκλογαι ἐκ του βιβλιου κδ.* Diodori Excerpta libri XXIIII., graece et latine, cum notis, p. 52 — 54; *Διοδωρου ἐκλογαι ἐκ του βιβλιου κε.* Diodori Excerpta libri XXV., graece et latine, subiectis notis, p. 55 — 57; *Διοδωρου ἐκλογαι ἐκ βιβλιων κς. κζ. κη. κθ. λ.* Diodori Excerpta librorum XXVI. XXVII. XXVIII. XXVIIII. XXX., graece et latine, cum notis, p. 58 — 78; *Διοδωρου ἐκλογαι ἐκ του βιβλιου λα.* Diodori Excerpta ex libro XXXI., graece et latine, cum notis, p. 79 — 84; *Διοδωρου ἐκλογαι ἐκ του βιβλιου λβ.* Diodori Excerpta libri XXXII., graece et latine, cum

notis, p. 85—93. *Διοδωρου ἐκλογαι ἐκ βιβλιου λγ.* Diodori Excerpta libri XXXIII., graece et latine, cum notis, p. 94—99. *Διοδωρου ἐκλογαι ἐκ των βιβλιων λδ. λε. λϛ.* Diodori Excerpta ex libris XXXIIII. XXXV. XXXVI., graece et latine, cum notis, p. 100—111. *Διοδωρου ἐκλογαι ἐκ των βιβλιων λζ. λη. λθ. μ.* Diodori Excerpta ex libris XXXVII. XXXVIII. XXXVIIII. XL., graece et latine, cum notis, p. 112—131. Pag. 132 sq. Maius proponit Diodori Excerptorum ordinem chronicum; et p. 134 Diodori ordinem foliorum restitutum. Sequuntur: *Διωνος ῥωμαικης ἱστοριας ἐκλογαι.* Dionis Historiae romanae Excerpta ab urbe condita usque ad pugnam Cannensem, graece et latine, cum notis, p. 135—196. *Διωνος ῥωμαικης ἱστοριας ἐκλογαι.* Dionis historiae romanae Excerpta ab Augusto usque ad finem historiae cum Anonymi continuatione usque ad Constantinum, graece et latine, additis notis, p. 197—233. *Μετα Διωνα ἐκλογαι ἑως Κωνσταντινου.* Post Dionem Excerpta ex Anonymo usque ad Constantinum, graece et latine, p. 234—246. *Ἐκ της ἱστοριας Εὐναπιου Σαρδιανου της μετα Δεξιππον νεας Ἐκδοσεως.* Ex Historia Eunapii Sardiani post Dexippum editionis secundae, graece et latine, cum notis, p. 247—295. *Ἐκ της ἱστοριας Εὐναπιου ἐκλογαι πρεσβειων.* Ex historia Eunapii Excerpta legationum edita, graece et cum nova interpretatione latina et notis, p. 296—307. Eunapii historiarum fragmenta apud Suidam nominato auctore extantia, graece et latine, cum notis, p. 307—314. Additamentum, graece, cum notis, p. 315 sq. Photii testimonium de Eunapio ex codice LXXVII., graece et latine, cum notis, p. 317 — 318. *Δεξιππου εκ της ιστοριας εκλογαι.* Dexippi historiarum excerpta, graece et latine adiectis notis, p. 319—330. *Ἐκ της ἱστοριας Δεξιππου ἐκλογαι πρεσβειων.* Ex historia Dexippi Excerpta legationum edita, graece cum nova interpretatione latina et notis, p. 331—339. Dexippi historiarum fragmenta ex auctoribus graecis, graece et latine, p. 340 sq. Dexippi historiarum fragmenta ex auctoribus latinis, p. 341—342. Photii testimonium de Dexippo ex codice LXXXII., graece et latine, p. 343 sq. Alia testimonia de Dexippo (ex Eunapii vita Porphyrii, Evagrii hist. lib. V. 24, Suida, Tzetzis chil. IX. hist. 274, ex inscr. graeca, graece et latine, et latina ex Trebellio in Gallieno cap. XIII.) p. 345—347. De Iamblichi (scriptoris erotici, cuius fragmentum quoddam iam Leo Allatius in suis Excerptis p. 350—355 sub falso Hadriani nomine protulit) fragmento editoris monitum, p. 348. Iamblichi fragmentum. *Ἐκ των Ἰαμβλιχου βαβυλωνικων,* graece et latine, p. 349 — 351. *Μενανδρου ἐκ της ἱστοριας ἐκλογαι.* Menandri historiarum excerpta, graece et latine, cum notis, p. 352—366. Appiani fragmenta, graece et latine, adiectis notis, p. 367 sq. *Πολυβιου ἐκ των ἱστοριων ἐκλογαι.* Polybii historiarum excerpta, graece et latine, cum notis, p. 369—461. Foliorum codicis vaticani ordo restitutus, p. 462—464. *Διονυσιου Ἁλικαρνασσεως ἐκ της ῥωμαικης ἀρχαιολογιας ἐκλογαι ἀπο βιβλιου ιβ' ἑως κ'.* Dionysii Halicarnassensis Romanarum antiquitatum excerpta a libro XII. usque ad XX., graece et latine, cum notis, p. 465—526. *Διωνος ῥωμαικης ἱστοριας ἀλλαι ἐκλογαι μαλιστα ἀπο του βιβλιου α' ἑως λε',* graece et latine, subiectis notis, p. 527—555. Dionis Excerpta incertae sedis ex florilegio vaticano, graece et latine, cum notis, p. 556—559. Dionis fragmentum ex Georgidii collectione inedita vaticana, graece et latine, p. 559. Dionis fragmenta ex Antonio Melissa edito, graece et latine, p. 560. Dionis fragmenta ex Anthologia Sententiarum graece edita ab Arsenio Monembasiae episcopo, graece et latine, cum notis, p. 560—562. Fragmenta apud Suidam anonyma, quae nunc primum Dionis esse cognoscimus, graece cum notis, p. 562—564. Alia Dionis fragmenta indicantur, p. 565—567. Post Dionem excerpta tria ex Anonymo historico, graece et latine, p. 567 sq. Diodori Siculi fragmenta ex Florilegio Vaticano, graece et latine, p. 568 sq. Aliud fragmentum ex Suida, quod nunc primum Diodori esse cognoscitur, graece et latine, p. 570. Locus anonymus ex Suida et Zonara addendus videtur fragmentis Menandri, graece et latine, p. 570. De Fragmentis politicis Petri ut videtur, magistri officiorum, Iustiniano imperante, p. 571—576. Argumenta quinti libri de scientia politica, p. 577 sq. Testimonia veterum de Petro officiorum magistro, historico et politico, p. 578—584. Enumerantur Scriptores veteres rei politicae, graeci editi, p. 584—585; graeci deperditi vel inediti, p. 586—589. Politici latini editi, p. 589. *Περι πολιτικης ἐπιστημης.* De scientia politica Petro Magistro, ut videtur, auctore, fragmenta, graece, p. 590—609. De Nicephori Blemmydae oratione politica editoris monitum, p. 609 sq. *Του σοφωτατου Νικηφορου Βλεμμυδου λογος ὁποιον δει ειναι τον βασιλεα.* Sapientissimi Nicephori Blemmydae oratio, qualem oporteat esse regem, graece et latine, cum notis, p. 611—655. *Νικηφορου Βλεμμυδου λογος ὁς ἐπεσταλη τῳ βασιλει βασιλικος*

κληθεις Ἀνδριας, graece, p. 655 — 670. De Eubuli vel Procli scripto politico editoris monitum, p. 671. Ἐπισκεψις των ὑπ' Ἀριστοτελους ἐν δευτερῳ των πολιτικων προς την Πλατωνος πολιτειαν ἀντειρημενων, graece, p. 672—675. Ιουλιανου Λαοδικεως περι πολεμου, graece, p. 675 sq. Του αὐτου περι πολεμου ἀλλη σκεψις, graece, p. 676 sq. Του αὐτου περι ἀναλυσεως πολεμου, graece, p. 678. Βασιλειου βασιλεως ἑτερα παραινεσις εἰς τον αὐτου ὑιον Λεοντα βασιλεα, graece et latine, p. 679—681. Fragmentum quaestionis amphilochianae CXLVIIII., graece, p. 682 sq. Θεοδωρου του Μετοχιτου ὁτι παντες ὁσοι ἐν Αἰγυπτῳ επαιδευθησαν τραχυτερον τῳ λεγειν χρωνται. Theodori Metochitae, quod omnes qui in Aegypto instituti fuerunt asperiore orationis genere uti soleant, graece et latine, p. 684—688. Ad universum volumen additamenta observationum, p. 689 — 692. Emendationes, p. 692 sq. Ad primum collectionis Vaticanae volumen curae aliquot posteriores, p. 694. Index voluminis II., p. 695 — 715. Epimetrum, p. 715. — *Voluminis III. Parte I.* continentur: Ephraemii Byzantini Vitae Caesarum, a Caio Caligulo ad Michaelem VIII. palaeologum, graece et latine, p. 1 sqq. Eiusdem Ephraemii catalogus patriarcharum byzantinorum ab initio episcopatus usque ad Christi annum MCCCXXIII., graece et latine, p. 226 sqq. Methodii monachi de vitando schismate tractatus, graece et latine, p. 247 sqq. *Parte II.* leguntur tantum latino sermone scripta opera, ut etiam *Parte III.*; sed hic sunt: Theoduli sive Thomae Magistri oratio de regis officiis, ad Andronicum II. palaeologum, graece, p. 145 sqq. Eiusdem alia oratio de subditorum erga regem officiis, graece, p. 173 sqq. Sibyllae libri XI. XII. XIII. XIV., collectioni veteri Sibyllinorum addendi, graece, p. 202 sqq. — *Volumine IV.* nihil graece, nisi: Συνοδος περι του ῥητου ὁτι ὁ πατηρ μου μειζων μου ἐστιν. Synodus habita propter illud dictum quia pater meus maior me est, graece et latine, p. 1 — 96 continetur. Reliqua sunt de codd. mstis arabicis Vaticanis. — *Volumen V.* huc pertinentium nihil continet, nisi Inscriptiones aliquot graecas christianas, p. 10 sqq. — *Volumine VI.* continentur: Editoris praefatio, in qua disserit: De Theodoro Mopsuesteno, p. V — XXII; de Theoriani disputatione altera, quae nunc primum cum interpretatione nostra editur, p. XXIII — XXVIII.; de Attonum scriptis, p. XXVIII — XXXII.; de S. Petri Damiani et Petri Diaconi Casinensis scriptis aliquot, p. XXXIII — XXXVII.; Supplementum homiliae Pauli diaconi, p. XXXV sq.; Sermonis prisci fragmentum, p. XXXVI sq.; de Tabula tachygraphica, p. XXXVII sq.; Isidori etymolog. lib. I. cap. 27. de orthographia, p. XXXVIII.; Dionysii areop. eccl. hierarch. cap. V. ed. paris. T. I. p. 312. Μυστηριον ἱερατικων τελειωσεων, graece, p. XXXIX. Argumenta eorum, quae hoc volumine continentur, p. XL. Θεοδωρου Ἀντιοχεως ἑρμηνεια ὠσηε του προφητου, graece, p. 1 — 51. Του αὐτου Ἑρμηνεια Ἰωηλ του προφητου, graece, p. 52 — 68. Του αὐτου ἑρμηνεια Ἀμως του προφητου, graece, p. 69 — 105. Του αὐτου ἑρμηνεια Ἀβδιου του προφητου, graece, p. 106—113. Του αὐτου ἑρμηνεια Ἰωνα του προφητου, graece, p. 114 — 129. Του αὐτου ἑρμηνεια Μιχαιου του προφητου, graece, p. 130 — 160. Του αὐτου ἑρμηνεια Ναουμ του προφητου, graece, p. 161 — 176. Του αὐτου ἑρμηνεια Ἀμβακουμ του προφητου, graece, p. 177 — 191; Του αὐτου ἑρμηνεια Σοφονιου του προφητου, graece, p. 192 — 206. Του αὐτου ἑρμηνεια Ἀγγαιου του προφητου, graece, p. 207 — 218. Του αὐτου Ζαχαριου του προφητου, graece, p. 219 — 277; Του αὐτου ἑρμηνεια Μαλαχιου του προφητου, graece, p. 278 — 298. Λεοντιου προλογος των ὑποκειμενων χρησεων Θεοδωρȣ αἱρετικου, graece, p. 299 sq. Θεοδωρου ἐκ τȣ κατα ἐνανθρωπησεως τȣ κυριȣ ἡμων Ἰησου Χριστου λογȣ ζ, graece, p. 300 — 312. Λεοντιου, graece, p. 312. Θεωριανου διαλεξις δευτερα μετα Νυσερσου καθολικου των Ἀρμενιων. Theoriani disputatio secunda cum Nersete patriarcha generali Armeniorum, graece et latine, p. 314 — 387. Theoriani disputatio cum Syris Iacobitis, graece et latine, p. 388 — 409. Disputationis primae editae supplementum ineditum, graece et latine, p. 410 — 414. Theoriani disputationem priorem cum Nersete primus Leunclavius edidit, quae tamen lacuna laborat. Pag. 415 sq. de tribus Nersetis patriarchae Armeniorum epistolis; pag. 416 sqq. Epistolarum trium ad Sacerdotes Armenios summaria, quae ut reliqua voluminis latine conscripta sunt. — *Volumine VII.* continentur: *Parte I.:* Antiquorum Patrum doctrina de verbi Incarnatione. Λογοι των ἁγιων πατερων, ἠγουν ἐκλογη χρησεων, δι' ὡν την ὁλην της ἀποςολικης ἐκκλησιας δοξαν σαφως διδασκομεθα, το τε της θεολογιας φημι κηρυγμα, και της θειας οἰκονομιας τον λογον, και των ἀλλων ὀρθων της ἐκκλησιας δογματων την ἀκριβειαν, Graece, p. 1 — 73. In hac collectione leguntur multa inedita scriptorum sacrorum. Pag. 74 — 109: Λεοντιου πρεσβυτερου και Ιωαννου των ἱερων βιβλιον δευτερον. Leontii presbyteri et Iohannis

rerum sacrarum liber secundus. Graece. Liber primus adhuc desideratur; initium secundi libri Angelus Maius iam in Volumine I. edidit, quod in hac editione integriore non repetiit. Pag. 110 — 155: *Του πανσοφου Μοναχου Κυρ Λεοντιου Ἱεροσολυμιτου ἀποριαι προς τους μιαν φυσιν Λεγοντας Συνθετον τον Κυριον ἡμων Ἰησον Χριϛον και Μαρτυριαι των ἁγιων και Αναλυσις του δογματος. αὐτων.* Sapientissimi Monachi Domini Leontii Hierosolymitani Quaestiones adversus eos qui unam dicunt Naturam compositam Domini nostri Iesu Christi item Sanctorum testimonia et sententiae ipsorum explicatio. Graece. Pag. 156 — 158: S. Ambrosii Episcopi Mediolanensis explanatio Symboli ad initiandos. Latine. Pag. 159 — 161: Eiusdem S. Ambrosii epistola de fide ad S. Hieronymum. Latine. Pag. 162 sqq.: Patrum Nicaenorum confessio fidei adversus Paulum Samosatensem, ex antiquo codice Vaticano graece edita. Pag. 165 — 169: S. Iulii I. Papae Scripta dogmatica (Prius scriptum est: *Περι του ἐν Χριστῳ ἑνοτητος τȣ σωματος προς την θεοτητα;* secundum est epistola; tertium: *Προς τους κατα της θειας του λογου σαρκωσεως ἀγωνιζομενους προφασει του ὁμοουσιου.*) Pag. 170 — 176: S. Gregorii Thaumaturgi Expositio accurata fidei. Graece. Hactenus tantum latine extabat. Pag. 177 sq.: Eulogii Patriarchae Alexandrini fragmentum libri de Trinitate et de incarnatione. Pag. 178 — 180: Sabini episcopi epistola ad Polybium episcopum de obitu et funere S. Epiphanii. Graece. Pag. 180 — 191: Iobi Testamentum apocryphum. Graece. Pag. 192 — 206: Anastasii presbyteri adversus Monophysitas ac Monothelitas liber tertius et quartus. Graece. Priores duo libri iam a. 1624 cum Origenis Philocalia editi sunt. Pag. 207 — 244: Anastasii Abbatis adversus Iudaeos disputationes quinque, graece nunc primum editae. Latine, sed initio paginis aliquot mutilatae ex F. Turriani versione editae sunt in *Canisii* Antiqq. Lectt. T. II. P. III. p. 12 sqq. ed. Basnag. Quae sequuntur, sunt latina opuscula. Pag. 277 — 291: Eustathii monachi tractatus contra Monophysitas, Graece. Reliqua voluminis latina huc non pertinent. *Parte III.* p. 1 — 33: Tipuciti conspectus universus, cum Basilicorum Supplementis, ex codice huius operis carissimo, immo unico, bibliothecae Vaticanae. Summaria operis Basilicorum edidit Ios. Assemanus T. II. cap. 33. — *Volumine VIII. Parte I.* continentur: Eusebii Pamphili Chronicorum libri II. Graece et latine, adiectis notis et Hieronymi additamentis in Chronicon, p. 1 — 406. *Parte II.:* S. Gregorii Nysseni sermo adversus Arium atque Sabellium, ex codice Vaticano bombycino, p. 1 — 9; Eiusdem sermo de Spiritu S. adversus Macedonianos pneumatomachos, p. 10 — 25; Silvestri Papae I. fragmentum incogniti operis adversus Iudaeos, ex graeca catena sumptum, p. 27. S. Cyrilli Alex. capitula XXVIII. de Trinitate, diversum plane opus ab illo edito de Trinitate, qui thesaurus inscribitur, p. 27 — 58; Eiusdem de incarnatione Domini capitula XXXV, quod item opus plane differt ab illis editis scholiis de incarnatione, p. 59 — 103; Eiusdem homilia de incarnatione Domini, quae latine tantummodo extabat in Cyrilli operibus editio, p. 104 — 107; Eiusdem Tractatus adversus eos qui sanctissimam Virginem nolebant confiteri Deiparam, p. 108 — 131; Eiusdem Dialogus cum Nestorio de SS. Virgine Deipara, p. 132 — 135; Eiusdem Expositio fidei per dialogum, p. 135 — 137; Eiusdem epistolae quatuor, p. 138 — 141; Eiusdem fragmenta deperditorum commentariorum in Matthaei Evangelium, p. 142 — 148; Eiusdem fragmenta commentariorum atque deperditorum in Pauli epistolam ad Hebraeos, p. 149 sqq.

1830 — 1831, 8 mai. Classicorum Auctorum e Vaticanis codicibus editorum. Curante Angelo Maio. Romae Typis Vaticanis. *IV Voll.* —— Huius collectionis tantum volumen IV. continet scripta graeca. Idem inscriptum est: Tomus IV. complectens Scripta aliquot Oribasii, Procopii, Isaei, Themistii, Porphyrii, Philonis, Aristidis, et alia quaedam. Curante Angelo Maio. Romae Typis Vaticanis. M. DCCC. XXXI. XVI, 528 pp. Singula sunt: Oribasius, p. 1 — 198; Rufi fragmentum ex alio codice Vaticano, quod Matthaei collectionem supplet, p. 198 — 200; Index in Oribasium, p. 200 sq. *Προκοπιου Σοφιστου ἐπιστολαι ἀνεκδοτοι.* Procopii epistolae (CIV), graece, p. 202 — 274. *Ἐκ των εἰς τα Προκλου θεολογικα κεφαλαια ἀντιῤῥησεων Προκοπιȣ Γαζης ἀντιῤῥησις κεφαλαιȣ ρμϛ,* graece, p. 274 sq. Oribasii particula pertinens ad librum XLIV. 2, p. 5, graece, p. 276 — 278; De Oribasii libris XXIV. et XXV. adnotatio, p. 279. *Ἰσαιου λογος περι του Κλεωνυμου κληρου,* graece et latine, cum notis, p. 280 — 305. *Θεμιστιου φιλοσοφου λογος προς τους αἰτιασμενους ἐπι τῳ δεξασθαι την ἀρχην.* Themistii philosophi oratio in eos a quibus ob praefecturam susceptam fuerat vituperatus, Graece et Latine, cum notis, p. 306 — 353. *Θεμιστιου θεωρια ἐπιταφιου ἐπι τῳ πατρι.* Themistii exordium ineditum orationis funebris in patrem,

graece et latine, p. 354 sq. *Πορφυριου φιλοσοφου προς Μαρκελλαν.* Porphyrii Philosophi ad Marcellam, graece et latine, p. 356—401. *Φιλωνος περι Καρταλλου ἑορτης.* Philonis de Cophini festo, graece et latine, cum notis, p. 402—407. *Φιλωνος περι γονεων τιμης.* Philonis de honorandis parentibus, graece et latine, cum notis; p. 430—441: *Φιλωνος ἐκ των ἐν Ἐξοδῳ ἠτοι Ἐξαγωγαι ζητηματων και λυσεων.* Philonis ex opere in Exodum selectae quaestiones, graece et latine; p. 442—447: De Papyro aegyptiaca graece scripta, textus papyri, adiectis notis; p. 448—521: *Ἀριστειδου λογος προς Δημοσθενη περι τελειας.* Aristidis oratio adversus Demosthenem de immunitate, graece et latine; p. 521 sq.: *Ἀριστειδου πανηγυριχος ἐπι τῳ ὑδατι ἐν Περγαμῳ.* Aristidis fragmentum, graece et latine; p. 523—528: Anonymi Atticismi, graece.

1824, 8 mai. Herculanensium Voluminum *Pars prima* — *Pars secunda.* Oxonii, sumptibus typographei Clarendoniani lithographice excudebat N. Whittock. MDCCCXXIV. — *Volumine I.* continentur: *Φιλοδημου περι κακων*, p. 1—26; *Anonymi περι ὀργης*, p. 27 sqq.; *Φιλοδημου περι κακιων και των ἀντικειμενων ἀρετων*, p. 83 sqq.; *Δημητριου περι ποιηματων*, p. 106 sqq. *Volumine* autem *II.*: *Φιλοδημου περι ῥητορικης*, p. 1 sqq.; *Φιλοδημου περι ῥητορικων*, p. 40 sqq.; *Φιλοδημου περι ποιηματων*, p. 117 sqq.

II. *Illustrantia scriptores veteres scripta.*

Georgii *d'Arnaud* Lectionum graecarum libri II, in quibus Graecorum scripta passim illustrantur et castigantur. Hagae Comitum, apud Petrum de Hondt. MDCCXXX. 8. —— Continentur hoc libro: Lectionum liber I. ad Hesychium, p. 1—134; Lectionum graecarum liber II. ad Aratum eiusque scholiasten, p. 135—175; ad Oppianum, p. 176—235; ad Apollonium Rhodium, p. 235—245.

Gisberti *Cuperi* Observationum libri tres, in quibus multi Auctorum loci, qua explicantur, qua emendantur, varii ritus eruuntur, et nummi elegantissimi illustrantur. Ultrajecti. Apud Petrum Elzevier, cIɔIɔcLXX, 8 min. —— 8 *ff.* titulus et dedicatio, 2 *ff.* Index auctorum, qui in libris vel emendantur vel explicantur, 355 pp., et 2 *ff.*: Index in Observationum libros, Addenda et Corrigenda.

Ricardi *Dawes*: Miscellanea critica. Cantabrigiae MDCCXLV. 8. — iterum edita. Curauit et Appendicem adnotationis addidit Thomas Burgesf. Oxonii; e typographeo Clarendoniano, apud D. Prince et J. Cooke, Oxon. et I. F. et C. Rivington, et P. Elmsly. Londini MDCCLXXXI, 8. 7 *sh.* — Tertium edidit et praefatus est Gli. Chph. Harless. Lips. 1800. sumtibus Siegfr. Lebr. Crusii. 8. 1 *Th.* 16 *Gr.* — Typis quartum excusa, ex recensione et cum notis Th. Kidd. Cantabr. MDCCCXVII. 8 mai. 12 *sh.*

John *Jortin*: Tracts, philological, critical, and miscellaneous. Consisting of Pieces, many before published separately, several annexed to the Works of learned Friends, and others now first printed from the Author's Manuscripts. London, White and Son. 1790, 8. *II Voll.* —— 12 *sh.* Notae ad Auctores graecos leguntur volumine II. p. 45—137. Conf. Analytical Review 1790. m. Iul. p. 241—250. Monthly Review 1792. m. Ian. p. 57—61.

Iacobi *Palmerii* a Grentemesnil Exercitationes in optimos fere Auctores graecos. Lugd. Bat., apud Gaasbeekios. 1668, 4. —— In hoc magni aestimando libro sunt: Marmora Arundeliana, 2 *ff.*; Epochae veterum Graecorum nobiliores, seu insigniora Annorum intervalla ferme universa, anno, ante vulgarem D. N. Iesu Christi epocham CCLXIII, seu periodi Iulianae MMMMCCCCLI. *Sequuntur* Iacobi Palmerii a Grentemesnii Cadomensis Exercitationes ad Herodotum, ed. Steph. 1618, Francof. 1608, p. 1—42; ad Thucydidem ed. Steph. 1588. p. 43—58; ad Xenophontem, p. 59—77; ad Polybium, p. 78—95; ad Diodorum Siculum, p. 96—150; ad Appianum, p. 151—167; ad Memnonis fragmentum, ed. Steph. 1557, p. 168—183; ad Plutarchum, p. 184—233; ad Arrianum, p. 234—241; ad Dionem Cassium, p. 242—267; ad Scylacem Caryandensem, p. 268—282; ad Anonymum periegeten ed. Iac. Gothofredi, Genevae 1628, p. 283—286 [De antiquo Geographo, qui sub Constantino Imp. scripsit, et quem Iac. Gothofredus a. MDCXXVIII Genevae edidit, disserit *Ang. Maius* in: Classicorum Auctorum e Vaticanis codicibus editorum Tomo III. p. 385 sq.]; ad Strabonem, p. 287—356; ad Pausaniam, p. 357—442; ad Diogenem Laertium, p. 443—463; ad Aristidem, p. 464—490; ad Athenaei Deipnosophistas, p. 481—533; ad Lucianum, p. 534—581; ad Theophrastum, p. 582—621; ad Demosthenem eiusque Scholiasten,

p. 622—648; ad Graecos rhetoras impressionis Aldinae ad Aeschinis exegesin ab Apollonio scriptam, p. 649—656; ad Lysiam, p. 657—667; ad Andocidem, p. 667—669; ad Isaeum, p. 669—673; ad Dinarchum, p. 673—674; ad Antiphontem, p. 674; ad Lycurgum, p. 675 sq.; Supplementa et Notae ad Chronicum marmoris Arundeliani, a clariss. Seldeno publicati, p. 677—714; Ad Aristophanem eiusque Scholiastas, p. 717—790; ad Theocriti Idyllia, p. 791—819.

F. *Thierschii* Observationes in Varios scriptores graecos. Pars I. et II. —— *V.* eius Acta Philologorum Monacens. Tom. II. fasc. II. et fasc. II. p. 273—290, et p. 451—459.

Gilb. *Wakefield*: Silva Critica: sive in Auctores sacros profanosque Commentarius Philologus. *Pars prima.* Cantabrigiae, typis academicis J. Archdeacon, ubi veneunt apud J. et J. Merril; Londini apud J. Deighton N. 274. Holbourn; et J. Fletcher Oxon. MDCCLXXXIX. 8. 3 *sh.* 6 *d.* — *Pars secunda.* Ib. MDCCXC. 8. 3 *sh.* 6 *d.* — *Pars tertia.* Ib. MDCCXCII. 8. 3 *sh.* 6 *d.* — *Pars quarta.* Accedunt tres Hymni Orphici, e Codicibus MSS. nunc primum doctis in lucem dati. Londini: typis E. Hudson: ubi veneunt apud G. G. et J. Robinson in Pater noster-row; et J. Deighton, No. 325. Holbourn. MDCCXCIII. 8. 3 *sh.* 6 *d.* — *Pars quinta et* ultima. Londini typis J. Sammels. Veneunt apud Kearsley, Fleet-Street. MDCCXCV. 8. 3 *sh.* 6 *d.*

Ch. *Wurmii* Observationes philologicaé. —— V. *F. Thierschii* Acta Philologorum Monacens. T. III. fasc. IV. p. 531 sqq.

SCYLAX.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 31 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 606 sqq.

I. *Editiones textus.*

1600, 8. Scylacis Periplus, Graece, nunc primum editus a Dav. Hoeschelio. —— *V.* Scriptores geographici. I.

1639, 4, PERIPLVS SCYLACIS CARYANDENSIS, cum tralatione, & castigationibus ISAACI VOSSII. *Accedit* ANONYMI PERIPLVS PONTI EVXINI, *è bibliotheca Claudii Salmasii*, *Cum ejusdem* IS. VOSSII *versione*, *ac notis.* AMSTELODAMI, Apud IOH. & CORNEL. BLAEV, cIↄIↄcxxxix. —— 4 *ff.* praefixa, 54 pp. Scylacis periplus, 16 pp. Ponti Euxini periplus; 38 pp. *Isaaci Vossii* notae, 1 *f.* Addenda et Errata, et 1 *f.*, in quo index auctorum emendatorum finitur. Bibl. sen. Lips.

1697, 4. — Graece et Latine, interprete Is. Vossio, cum notis Is. Vossii, Iac. Palmerii, et Iac. Gronovii. —— *V.* Scriptores Geographici I. *V.* 1700.

1698, 8 mai. — graece et latine, interprete Is. Vossio, cum priorum interpretum notis, quibus suas adjecit I. Hudsonus. Praemissa est *H. Dodwelli* dissertatio de Peripli Scylacis aetate. —— Inter Geographiae veteris Scriptores graecos, ed. I. Hudsono. Vol. I. 3 *ff.* praefixa et 56 pp.

1700, 4. —— *V.* Scriptores geographici. I. Haec est eadem editio, quae praecedens est.

1806, 8 mai. Σκυλακος Καρυανδεως περιπλους. *Graece.* —— In: Συλλογη των ἐν ἐπιτομῃ τοις παλαι γεωγραφηϑεντων τυποις ἐκδοϑεντων. *V.* Scriptores geographici. I.

1826, 8 mai. Scylacis periplus, graece et latine cum priorum interpretum suisque notis edidit, atque *Dodwelli* dissertationem et *Is. Vossii* de Scylace praefationem et *Gronovii* dedicationem addidit I. F. Gail. —— *V.* Scriptores geographici. Vol. I.

II. *Illustrantia Scylacem scripta.*

Theoph. Sigefr. *Bayeri*: De Scylace. —— *V.* eius dissertationem de situ Scythiae sub aetatem Herodoti, in Commentar. Petropolit. T. I. p. 404 sqq.

J. F. *Gail*: Dissertation sur le Périple de Scylax et sur l'Epoque présumée de sa redaction. Paris 1825, 8. —— II, 100 pp. Conf. *Letronnii* censuram in Journal des Savans a. 1826. p. 75—89. 195—208, 259—269. *V.* infra *Letronne.*

I. G. *Hageri* Progr. schol. de Scylace, geographo antiquissimo illiusque periplo. Chemnitiae 1765, 4.

Letronne: Observations historiques et géographiques sur le Périple, attribué à Scylax. Paris, 1826, 4. —— Hae observationes sunt censura separatim editae, quam *Letronnius* de *Gailii* libello scripsit.

Conr. *Mannert*: Ueber Scylax. —— *V.* eius: Geographie der Griechen u. Römer. Vol. I. p. 64 sqq.

B. G. *Niebuhr*: Ueber das Alter des Küstenbeschreibers Skylax von Karyanda. —— In: Abhandlungen der Berlin. Akad.

1812—1813. Hist.-philol. Klasse p. 209 sqq. Rec. inter auctoris: Kleine historische u. philologische Schriften. 1ste Sammlung. (Bonn, Weber 1828, 8) p. 102—131.

Iac. *Palmerii* Exercitationes in Scylacis periplum. —— *V.* eius Exercitationes ad optimos auctores graecos. (Lugd. Bat. 1648, 4) p. 268—282.

Sainte-Croix: Sur le périple de Scylax. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XLII.

Bocchi *Slothouwer*: Tirocinium criticum in veteres auctores graecos, praesertim Orpheum, Scylacem et Apollonium. Leovardiae, 1792, 8. —— Conf. Götting. gel. Anzeig. a. 1792. fasc. 192. p. 1923 sqq.

SCYMNUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 35 sq.; *ed. n.* T. IV. p. 613.

1600, 8. Scymni, Chii, enarratio orbis [*mutila sub falso* Marciani *Heracleotae nomine*] primus graece edidit Dav. Hoeschelius. —— *V.* Scriptores geographici. I.

1606, — 1662, 8. —— *V.* Marcianus. I.

1703, 8. — graece et latine ex Erasmi Vindingii versione, cum notis et castigationibus, fragmentis a Luca Holstenio collectis, et Henr. Dodwelli dissertatione de Scymno, edidit I. Hudsonus. —— *V.* eius editionem Scriptorum geographicorum. T. II.

1806, 8 mai. *Σκυμνου Χιου Περιηγησις.* Graece. —— In: *Συλλογη των ἐν ἐπιτομῃ τοις παλαι γεωγραφηθεντων τυποις ἐκδοθεντων.* Vol. I.

1828, 8 mai. Scymni Chii Orbis descriptio, graece et latine, cum notis et fragmentis, adiecta H. Dodwelli dissertatione de Scymno Chio. —— Inter *I. F. Gailii* Scriptores geographicos. Vol. II.

SERAPION.

1814, 8 mai. S. Serapionis Antiocheni episcopi, qui fine saeculi secundi floruit, Fragmenta. Graece cum notis. —— *V. Martini Iosephi Routh* Reliquias Sacras. (Oxon.) Vol. I. p. 464 sqq. *V.* Scriptores veteres.

SEVERUS Alexandrinus rhetor.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 411 sq.; *ed. n.* T. VI. p. 32 sq.

1) Ethopoeiae.

1616, 8. Severi Alexandrini Sophistae Ethopoeiae, sive Morales fictiones heroum. Graece, nunc primum ex bibliotheca regia cum Latina versione et notulis Fed. Morelli. Paris., apud Federicum Morellum MDCXVI.

1641, 8. Severi, Sophistae Alexandrini, Ethopoeiae, Graece, cum versione Latina Leonis Allatii. —— *V.* eiusdem Allatii Excerpta. Romae.

1676, — 1773, 8. Severi, Sophistae, Ethopoeiae, auctiores, graece cum versione Latina. Ex Manuscripto edidit et Notis illustravit Thom. Gale. —— *V.* eius: Rhetores selectos.

2) Narrationes.

1769, f. *Σεβηρου Ἀλεξανδρινου διηγηματα ἑξ.* Severi Alexandrini Narrationes sex, graece nunc primum edidit Iriarte. —— *V.* eius Catalogum codicum mss. bibl. Matrit. Vol. I. p. 462 sq.

SEXTUS Empiricus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 590 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 527 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1621, f. *ΣΕΞΤΟΥ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΥ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.* SEXTI EMPIRICI OPERA QVAE EXTANT. Magno ingenii acvmine scripti, Pyrrhoniarvm hypotyposeωn Libri III. Qvibvs in tres Philosophiae partes acerrime inquiritur, Henrico Stephano interprete: Aduersus Mathematicos, hoc est, eos qui disciplinas profitentur, Libri X. Gentiano Herveto Avrelio Interprete. Graece nunc primum editi. Adiungere visum est Pyrrhonis Eliensis Philosophi vitam: nec non Clavdii Galeni Pergameni de optimo docendi genere librum, quo adversus Academicos Pyrrhoniosque disputat. Ms. nostri Varias Lectiones & coniecturas aliquot margini insertas Operi praefiximus. Indicibus item necessariis opus locupletauimus. Genevae, Sumptibus Petri & Jacobi Chouët. M.DCXXI. —— 10 *ff.* contin. varias lectiones, 168, 520 pp., 21 *ff.* Index. Alii tituli sunt: *Paris., in officina Abrahami Pacard. MDCXXI.*, et: *Aurelianae. MDCXXI.*, et: *Colon. Allobr. MDCXXI.*

1718, f. SEXTI EMPIRICI OPERA. Graece et Latine. Pyrrhoniarum Institutionum libri III. Cum Henr. Stephani versione et notis. Contra Mathematicos, sive disciplinarum professores, libri VI. Contra

hilosophos libri V. Cum versione Gentiani Herveti. Graeca ex Mss. codicibus astigavit, Versiones emendavit suppletque et toti operi notas addidit Io. Alberus Fabricius. Lips., sumtu Ioh. Friderici Gleditschii B. filii. Anno MDCCXVIII. — *Fabricius* tribus codicibus mstis usus t, atque orationem graecam emendavit. Conf. Acta Eruditorum a. 1718. m. Aug. 337 sqq. Bibl. sen. et acad. Lips.

1796, 4. Sexti Empirici Opera, ex recensione Fabricii. Curavit et commentariis illustravit I. G. Mund. *Vol. I. Pars prior.* Halis Sax., Ruff. —— 11 *Gr.* Conf. Ephem. litt. univ. Halens. 1797. II. p. 78 sqq.

Bb) *Singula opuscula.*

1721, 4. Disputationes antisceptica e, graece, cum versione latina I. Northii. — In *Fabricii* Bibl. Gr. Vol. XII. p. 617 sqq. Hae disputationes perperam tribuuntur Sexto.

I. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1562, 8. SEXTI PHILOSOPHI Pyrrhoniarum hypotyposeων libri III, Quibus in tres philosophiae partes seuerissime inquiritur. *Libri magno ingenii acumine scripti, uariaque doctrina referti: Graece nunquam, Latine nunc primum editi, Interprete* HENRICO STEPHANO. ANNO M.D.LXII. Excudebat idem Henricus Stephanus, illustris viri HVLDRICI FVGGERI typographus. —— 8 pp. Bibl. sen. Lips.

1569, f. SEXTI EMPIRICI VIRI LONGE DOCTISSIMI ADVERSVS MATHEMATICOS, *Hoc est, aduersus eos qui profitentur disciplinas*, Opvs eruditissimum, complectens vniuersam Pyrrhoniorum acutissimam Philosophorum disputandi de quibuslibet disciplinis & artibus rationem, Graecè nunquam, Latine nunc primum editum GENTIANO HERVETO AVRELIO INTERPRETE. EIVSDEM SEXTI PYRRHONIARVM HYPOTYPΩSEΩN LIBRI TRES: quibus in tres Philosophiae partes seuerissime inquiritur. LIBRI *magno ingenij acumine scripti, variaque doctrina referti: Graece nunquam, Latine nunc primum editi, Interprete Henrico Stephano.* Accessit & Pyrrhonis vita, ex Diogene Laërtio: ex vulgata interpretatione, sed multis in locis castigata. *Item, Claudij Galeni Pergameni contra Academicos & Pyrrhonios, D. Erasmo Roterodamo interprete.* PARISIIS, Apud Martinum Iuuenem, via S. Ioannis Lateranensis ad insigne Serpentis. M.D.LXIX. CVM PRIVILEGIO REGIS. *In fine infra insigne typ.:* EXCVDEBAT PARISIIS MARTINVS IVVENIS, ANNO M.D.LXIX. SEXTO CALENDAS IVNII. —— 4 *ff.* praefixa, 583 pp, et 15 *ff.* index. Bibl. sen. Lips. Alia exx. inscripta sunt: Antwerpiae apud Christoph. Plantinnm. M. D. LXIX., de qua editione v. *Stollii* Nachrichten von den Büchern seiner Bibl. Vol. I. p. 75 sqq.

B. germanicarum.

1792, 8. Probe einer Uebersetzung aus des Sextus Empiricus drei Büchern von den Grundlehren der Pyrrhoniker, von F. Imm. Niethammer. —— In *Fülleborns* Beiträge zur Geschichte der Philosophie. P. II. p. 60—101. Sunt laudati operis libri I. capita priora XIV versa.

1801, 8. Sextus Empiricus oder der Skepticismus der Griechen; aus dem Griechischen mit Anmerkungen und Abhandlungen herausgegeben von J. G. Buhle. Band I. Lemgo, Meyer. —— 1 *Th.* 4 *Gr.* Sunt hypotyposes Pyrrhoniae versae.

1827, 4. Bruchstück aus der Streitschrift des Sextus Emp. gegen die Mathematiker und Philosophen, übersetzt von W. G. Schirlitz. —— *V.* Ephem. schol. litter. Sect. II. p. 633 sqq.

C. gallicarum.

1725, — 1735, 12. Les Hypotyposes, ou Institutions Pyrrhoniennes de Sextus Empyricus, traduites en françois, avec des notes (*par Huart*). *Sine l. notitia* (*Amst.*) 1725. — *Nov. tit.* Londres. 1735.

III. *Illustrantia Sextum scripta.*

Iac. *Brucker*: De Sexto Empirico. —— *V.* eius Historiam criticam philosophiae. T. II. p. 631 sqq.

C. *Beieri* Observationes nonnullae in Sextum Empiricum scriptae ineunte a. MDCCCXV. —— V. *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellanea critica. Vol. I. P. I. p. 96 — 105.

de Crousaz: Examen du Pyrrhonisme ancien et moderne. à la Haye, 1733, f. —— Epitomen huius libri fecit *Formey*: Le Triomphe de l'Evidence. Berlin 1756, 8. *II Voll.* Prius volumen germanice vertit *Haller*, Gotting. 1751, 8.

Gu. *Langii* de veritatibus geometricis adversus Sextum Empiricum. Havniae 1656, 4.

Gf. *Ploucqueti* Dissertatio: examen rationum a Sexto Empirico tam ad propugnandam, quam impugnandam dei existentiam collectarum. Tubingae 1768, 4.

C. F. *Stäudlin:* Ueber Sextus den Skeptiker. —— *V.* eius: Geschichte und Geist des Skepticismus. Leipz., Vogel. 1794, 8. *II Voll.*

SEXTUS Platonicus.

1570, — 1593, — 1615, — 1616, 8. *Ανωνυμου τινος διαλεξεις* (quinque) *δωρικη διαλεκτῳ*, graece et latine. —— *V.* Diogenes Laertius. I. Aa). *Henricus Stephanus*, qui has dissertationes primus in lucem emisit, ne uno verbo indicavit, unde eas desumpserit. Ceterum de auctore harum dissertationum dubitatur. In *Schoellii* Geschichte der griechischen Litteratur Vol. II. p. 608 male dicitur, editionem principem prodiise a. 1616.

1670, 8. — graece et latine, ex versione et cum notis Io. North. —— Inter: Fragmenta quaedam Pythagoreorum p. 47—76 edidit *Th. Gale* inter Opuscula mythologica *etc.* *V.* Scriptores philosophici. I. Rep. 1688.

1688, 8 mai. —— In *Th. Gale* Opusculis mythologicis inter Fragmenta quaedam Pythagoreorum, p. 704—731.

1705, 4. — graece et latine. —— In *Fabricii* Bibl. Gr. Vol. XII. p. 617 sqq.

1821, 8. Incerti cuiusdam Dissertationes quinque morales, Dorico sermone conscriptae, graece et latine. —— In *Orellii* Opusculis Graecorum sententiosis. Vol. II. *V.* Scriptores philosophici.

SEXTUS Pythagoricus.

Fabr. B. Gr. T. XIII. p. 645; *ed. n.* T. I. p. 871.

1514, 4. Enchiridion Sexti Philosophi Pythagorici, & Pythagorae verba aurea Latine. Excus. Wittenburgi in Officina Grunenbergi apud Augustinianos. A. MDXIV. Mens. Novemb. —— Hanc notitiam sumpsi ex *Maittairii* Annal. typogr. Vol. II. p. 256, quem locum *Panzer* non respexit.

1614, 8. Sexti Pythagorei s. Xysti Sententiae de Moribus, Latine per Ruffinum. Edidit I. a Fuchte. Helmest. MDCXIV.

1670, 8. Sexti Pythagorei Sententiae E Graeco in Latinum, e Ruffino Versae, et Xysto Romanae Ecclesiae Episcopo falsò attributae. *Cantabrigiae:* Ex Officina *J. Hayes*, Celeberrimae Academiae Typographi, Impensis *Joann. Creed*, Bibliopolae *Cantab.* 1670. —— Inter *Th. Gale* Opuscula mythologica *etc.* 1 *f.* et 12 pp. Hic libellus tantum latine extat. Rep. 1688.

1688, 8 mai. Sexti Pythagorei Sententiae, e Graeco in Latinum a Ruffino versae. —— Inter *Th. Gale* Opuscula mythologica, p. 643—656.

SIBYLLINA ORACULA.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 167 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 238 sqq.

I. *Editiones textus.*

1495, f. Carmina Sibyllae erythraeae de Christo Iesu domino nr̃o. *Graece.* —— In *Aldi* editione Theocriti. *V.* ib. I. *β*).

1515, — 1540, — 1543, 8. Versus Sibyllae Erythreae de Christo Iesu. —— *V.* Hesiodus. I. Aa) *β*).

1545, 4 min. Sibyllinorum Oraculorum libri VIII, nunc primum in lucem editi. *Graece.* Adjecta quoque sunt Lactantii Excerpta de his testimonia, cum annotationibus, per Xystum Betulejum. Basileae per Io. Oporinum. MDXLV. —— 104 pp. et 8 *ff.* Ex codice msto Augustano hanc editionem principem edidit *Xystus Betulejus.*

1555, 8. *Σιβυλλιακων χρησμων λογοι ὀκτω.* Sibyllinorum Oraculorum Libri VIII, *Graece.* Addita Seb. Castalionis interpretatione latina. Cum annotationibus Xysti Betuleji in graeca Sibyllina Oracula, et Sebastiani Castalionis in translationem suam. Basileae per Ioh. Oporinum MDLV. —— 333 pp. et 1 *f.* In hac editione oratio graeca e codice msto M. Antonii Antimachi, qui Florentiae vixit, atque ex iis locis, quos servarunt Patres, atque ex coniecturis, partim emendata est, partim variae lectiones in margine notatae sunt.

1555, f. — graece et latine. —— Inter Orthodoxographos. (Basil.) p. 1468 sqq.

1566, 4. *Σιβυλλας χρησμοι.* Graece. Paris., apud viduam Guil. Morelii MDLXVI. —— Haec editio rarissime occurrit.

1569, f. — graece et latine. —— Inter Scriptores orthodoxographicos. (Basil) p. 116 sqq. In hac editione sibyllina oracula ex editione a. 1555, quae ex editione a. 1545 expressa est, auctis multis erratis typographicis sunt repetita.

1599, 8. *Σιβυλλιακοι χρησμοι* hoc est Sibyllina Oracula ex veteribus codd. aucta, renovata & notis illustrata a D. Ioanne Opsopoeo Brettano. Cum interpretatione latina Sebastiani Castalionis & Indice. Praemissus est *Omphrii Panvini* de Sibyllis et carminibus Sibyllinis liber. Parisiis (ad insigne navis). MDXCIX. *Cum Privilegio Regis.* — Oracula metrica Iovis, Apollinis, Hecates, Serapidis aliorum Deorum ac Vatum tam virorum quam feminarum, a Ioanne Opsopoeo collecta. Item Astrampsychi Oneirocriticon a Ios. Scaligero digestum & castigatum. Graece & Latine. Parisiis M.D.XCIX. — Oracula magica Zoroastris, cum Scholiis Plethonis & Pselli nunc primum editis. E Bibliotheca regia. Studio Ioannis Opsopoei. Parisiis MDXCIX. —— 8 *ff.* praefixa, 524, 71 pp. et 1 *f.* cum figg.; p. VII — XXIV, 1 — 114 pp. et 3 *ff.*; 1 *f.* titulus, et p. 7 — 144. His tribus partibus integrum opus constat. *Opsopoeus* editor *Castalionis*, *Turnebi*, *Ioannis Aurati*, aliorumque notis manu scriptis atque duobus codicibus mstis, quorum alter fuit Francisci Pithoei, alter autem Catharinae de Medicis, Reginae Galliae, qui Codex regius appellatur, sed parte libri V. posteriore, atque integro libro VI. et VII. destitutus est, et *Aemari Ranconeti* emendato oraculorum exemplari usus est. Hos tres libros accurate descripsit *Freytagius* in Adparatu litterario, T. III. p. 85 — 100. Neque editio a. 1589, quamquam eam cum aliis *Bleckius* annotat, neque exx. in ch. m. extant. Rep. 1607.

1607, 8. (*iidem tituli qui a.* 1599). Parisiis (ad insigne navis) MDCVII. —— Haec antecedentis editionis repetitio negligenter typis descripta, sed eadem forma, qua prior, facta est.

1624, f. —— In *Binii* Bibl. Patrum. T. VIII.

1689, 4. *Σιβυλλιακοι χρησμοι.* hoc est Sibyllina Oracula, ex veteribus codicibus emendata ac restituta, & Commentariis diversorum illustrata, Opera & studio Servatii Gallaei. Accedunt etiam Oracula magica Zoroastris, Iovis, Apollinis *etc.* Astrampsychi Oneiro-criticum, &c. Graece & Latine, cum Notis variorum. Amstelodami apud Henricum & viduam Theodori Boom. MDCLXXXIX. —— 791, 127 pp. Servatius Gallaeus instituit novam orationis graecae recensionem, ad codicem mstum *Eduardi Bernardi*, Professoris Oxoniensis, atque addidit notas priorum interpretum, qui *Betuleius*, *Opsopoeus*, *Petitus*, *Hofmannus*, *Barthius*, *Heydegger*, *Suicer*, *Schedius*, *Spanhemius*, aliique sunt. Ceterum huc transscribo, quae *Bleekius* l. c. p. 124 de hac editione docet. Sunt haec: „Servatius Gallaeus hat eine Handschrift des *Ed. Bernard* aus Oxford benutzt, doch ohne dass man vielen Gewinn davon wahrnimmt; ausser den vollständig eingeschalteten Anmerkungen von Obsopäus hat diese Ausgabe überhaupt wenig Brauchbares, desto mehr unnützen Schwall.“ *V.* etiam infra III. *Gallaeus.*

1788, f. Sibyllina Oracula. Graece et latine. —— In *Gallandii* Bibl. Patrum. (Venetiis) T. I.

1817, 8 et 4. *Σιβυλλης λογος ιδ'.* Sibyllae liber XIV. *Graece et Latine.* Editore et interprete Angelo Maio, Ambrosiani Collegii Doctore. Additur Sextus Liber et pars Octavi, cum multa vocum et versuum varietate. Mediolani, Reg'is typis. MDCCCXVII. —— 56 pp. (*Francof.*, *Brönner*) 20 *Gr*, Haec omnia e codice bibliothecae Ambrosianae edidit *Angelus Mai.* Conf. Journal des Savans a. 1818. p. 288 sqq. ephem. litter. Lips. 1818. no. 276. p. 2204 sqq. *V.* 1828.

1818, 8. Fragmenta librorum Sibyllinorum, quae apud Lactantium repeto riuntur, edidit C. L. Struve. Regiomonti, Nicolovius. —— 12 *Gr.*

1828, 4. Sibyllae libri XI — XIV. Graece, cum notis. —— In *Angeli Maji* Nova Collectione veterum Scriptorum. (Romae) Vol. III. P. III. p. 202 — 215. Hos libros Mai edidit e codd. mstis Vaticanis. Liber XIV paucis tantum locis emendatis recusus est. *V.* 1817.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

α) Sine a. notitia.

—, 4. Quatuor hic compressa opuscula. Discordantie sanctorum doctorum. Ieronymi et Augustini. Sibyllarum de Christo vaticinia: cum appropriatis singularum figuris. Varia Judeorum et Gentilium de Christo testimonia. Centones PROBE FALCONIE de utriusque testamenti hystoriis ex carminibus Virgilii selecti. cum annotatione locorum ex quibus desumpti sunt. *In fine:* Impressum Oppenheym (per Jacobum Koebelium). —— 17 *ff.* cum figg. ligno incisis. Ex Iacobi Koebelii, editoris et impressoris prologo ad Centones Probae Falconiae, in quo *Aldi Manutii* editionem Homerocentrorum,

inter Poetas christianos ab illo editos, exhibitam, commemorat, apparet, hunc librum post a. 1502 editum fuisse. In Bibl. Roloff. P. I. p. 312 et per virum von der Hardt (I. p. 65) ad a. 1517 refertur, quibus etiam *Ebertus* (a. 1516) no. 21176 consentit.

β) Cum a. notitia.

1519, 4. De Vaticiniis Sibyllarum. Basileae apud Andream Cratandrum M.D.XIX.

1546, 8. Sibyllina Oracula de Graeco in Latinum conversa, & in eadem annotationes, Sebastiano Castalione interprete; item Mosis carmen Latino carmine redditum; & Virgilii Ecloga quarta cum Jo. Lod. Vivis Scholio. Basileae, ex officina Ioannis Oporini MDXLVI. Mense Aug. —— Praefixa est haec notitia: „Seb. Castalio Mauro Musaeo Francisci Galliae regis apud Helvetios Legato. —— Cum super hâc re [scil. undenam haec oracula prodierint, & ubi manu scripta extent] scripsissem ad Xystum Betuleium, qui apud Augustam Vindelicorum bonas literas docet, cujusque operâ pervenit Sibyllae Graecum exemplar ad Ioannem Oporinum, à quo impressum est; rescripsit ille mihi haec verba: Quaeris, ubi nactus sim exemplum. Nactus sum in Bibliothecâ nostrâ, inter libros nuper a Magistratu nostro Venetiis à Graeco quodam emptos. Archetypus (unde sedulò transcribi curavi) recens est; eleganter quidem et splendide, sed (ut video) parum orthographice scriptus: nam contuli religiose; nolui tamen quicquam in his temere agere. Sed malui vel mendosum in lucem edere, & medicis submittere manibus, quam committere, ut diutius lateat. Haec ille. Praeterea est Ferrariae in Italia M. Antonius Antimachus, vir rarae doctrinae, qui vetus habet exemplar, quod cum hôc, quod ab Oporino excusum est, contuli; & emendationem (nam multos locos ex collatione correxit) Oporino misit: quâ ego in transferendo usus sum. Habet & aliud exemplar (sicuti nos ex amico quodam fidelissimo intelleximus) quidam nomine Ranconetus in Galliâ, qui tibi notus est: qui vellem imitaretur Antimachum, impressumque exemplar cum suo conferret, & Oporino mitteret emendationem. &c. Vale. Basileae, mense Maio, Anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo sexto."

1586, f. Sibyllarum duodecim Oracula, ex antiquo libro latine per J. Auratum et gallice per Claudium Binetum edita, cum earundem figuris a J. Rabellio expressis. Paris., Io. Rabel. —— 20 *ff.* cum figg.

1618, f. Duodecim Sibyllarum Imagines, in aes eleganter incisae additae singularum breves descriptiones. Arnhemii, I. Iansson. —— 1 *f.* titulus impressus, et 9 tabulae figg.

1673, f. — latine, interprete Castellione. —— Inter *Dan. Clasenii* de oraculis gentilium libros tres. Helmst.

1677, f. Sibyllinorum Oraculorum libri, Latine ex versione Castellionis. —— In Bibl. Patrum. (Lugd.) T. II. p. 492 sqq.

B. germanicarum.

1516, 4. Offenbarung der Sibyllen Weissagungen. Oppenheim. —— 4 et 22 *ff.* cum figg. ligno incisis.

(1565,) 8. Zwoellff Sibyllen Weissagungen, viel wunderbarer Zukunfft besagendt. (*Francof.*) —— Hic liber sine a. et l. notitia prodiit.

1702, 8. Oracula Sibyllina oder Neun Bücher sibyllinischer Weissagungen, aus der Griechischen in die deutsche Sprache übergesetzet und erläutert von J. Ch. Nehring. Essen. —— Rep. 1719.

1719, 8. Neun Bücher sibyllinischer Prophezeiungen — aus der griechischen in die teutsche Sprache übersetzt, von den unterschobenen Glossen unterschieden, mit Anmerkungen erläutert, und nebst einer Einleitung von der wahren Historie der Sibyllen und ihren Prophezeiungen, in welchen die falschen Auflagen Scaligeri, Casauboni, Capelli, Opsopoei, Blondelli, und anderer, die sie für erdichtet ausgeben, gründlich widerleget werden — zum anderumal verbessert und vermehret an das Licht gestellet von Joh. Christ. Nehring. Halle.

C. gallicarum.

1702 — 1703, 8. Oracles de la Sibylle, traduits par Simphorien Champier et Jean Robertet. —— *V.* Essais de Literature. 1702, m. Sept. 1703, m. Febr.

D. italicarum.

1604, 8. La Deifobe, ovvero gli Oracoli della Sibilla Cumea, Monodia di Bernardino Baldi da Urbino Abate di Gustalla, e Accademico Affidato, nella quale si ha come in Compendio tutta la Storia Romana. In Venezia, appresso Giambattista Ciotti Sanese. 1604.

1775, 4. Oracoli Sibillini, tradotti dal Greco in versi italiane da Vinc. Autolini. Viterbo.

E. anglicarum.

1713, 8. The SIBYLLINE ORACLES translated from the best Greek Copies, and compared with the sacred Prophecies, especially with Daniel and the Revelations, and with so much History as plainly shews, that many of the Sibylls Predictions are exactly fulfilled. With Answers to the Objections usually made against them. By Sir John Floyer, Knight. London, printed by R. Bruges, for J. Nicholson, at the King's-Arms in Little Britain. MDCCXIII.

F. hispanicarum.

1621, 8. Oraculos de las doze Sibilas, por Baltasar Poreño. Cuenca. 1621.

III. *Illustrantia Sibyllina oracula scripta.*

( ) An Account of the Sibylls, their Prophecies, concerning the Mutations of the World, the Incarnation of our Saviour, and the final Dissolution of the World. —— *V.*: The Wonders of the Female World, or a General History of Women, in two Books. London printed for the Sun in the Poultrey. 1683, 8.

( ) The Prophecies and Predictions of the Sibylls, in relation to our blessed Saviour. —— *V.* The Illustrious History of Women. London, printed for J. Harris, at the Harrow in the Poultrey 1686, 12.

Elia *D'Amato*: Lettera de gli Oracoli delle Sibille e de' Libri di Mercurio Trismegisto. —— *V.* Lettere erudite di Elia d'Amato. (Genua 1714, 4) P. I. p. 187 sqq.

Bedae: De Sibyllinorum Oraculis Interpretatio. —— *V.* eius Opera. (Colon. Agripp. 1688, f.) Tom. II. p. 236 sqq.

F. *Bleek*: Ueber die Entstehung und Zusammensetzung der uns in VIII Büchern erhaltenen Sammlung Sibyllinischer Orakel. —— V. *Schleiermacheri* Theologischer Zeitschrift (Berlin 1819, 8) fasc. I. p. 120—246. fasc. II. p. 172—239. Haec disquisitio praecipue spectat ad *Thorlacii* sententiam, quam ille in dissertatione mox commemoranda exposuit. Ex hac dissertatione transcribo haec: „Bei der Anführung der Orakel übrigens bin ich überall Galläi Ausgabe gefolgt, die mir bei der Ausarbeitung allein zur Hand war; wobei ich noch erinnere, dass ich — aus Gründen, die dem Leser aus dem Erfolg der Untersuchung von selbst einleuchten werden, — nicht nur die Verse des sogenannten Proömiums, sondern auch die des zwischen dem zweiten und dritten Buche befindlichen Abschnittes besonders gezählt, und nicht, wie Thorlacius, die ersteren zum ersten, die letzteren mit zum zweiten Buche geschlagen habe. Ausserdem unterscheidet sich die Galläische Ausgabe von den Opsopäischen, wornach Thorlacius citirt, dadurch, dass in der ersteren im zweiten Buche nach dem 55sten Verse 93 Verse, die Opsopäus hier im Cod. Reg. fand, eingeschaltet sind, während sie von Opsopäus selbst ans Ende der Sammlung gestellt sind und in den Betulejischen Ausgaben ganz fehlen."

Dav. *Blondel*: Des Sibylles celebrées tant par l'antiquité payenne que par les saincts Peres *etc.* Se vendent à Charenton MDCXLIX. 4. —— Anglice versus prodiit hic liber: A treatise of the Sibylls *etc.* written by David Blondell, and translated into English by *John Davies*. London 1661, f.

John *Bradley*: An Account of the Oracles of the Sibylls. —— *V.* eius: Impartial View of the Truth of Christianity. London 1699, 8.

Hier. *le Camus*: Iudicium de nupera *Is. Vossii* ad iteratas *Rich. Simonii* obiectiones Responsione. Edinb., typis Ioh. Calderwood. 1685, 4.

Gu. *Cave*: De Sibyllinis Oraculis. —— *V.* eius Historiam liter. Scriptorum ecclesiae. Tom. I. p. 57 sqq.

Daniel *Classenius*: Libri III de Oraculis Gentilium, et in specie de oraculis Sibyllinis. Helmst., 1673, 4. —— Auctor non solum versionem latinam, sed etiam *Onuphrii Panvini* librum recepit.

Jean *Crasset*: Dissertation sur les Oracles des Sibylles, augmentée d'une réponse à la Critique de Jean Marckius. à Paris, chez Etienne Michalet. 1684, 12.

I. *Floderi* Dissertatio, indicans vestigia poeseos Homericae et Hesiodeae in Oraculis Sibyllinis. —— V. *Ferdinandi Stoschii* Museum criticum. (Lemgov., Meyer. 1774 sq., 8) Vol. I. fasc. I. Sect. III. *Floder* in hac dissertatione docet, auctorem Oraculorum e libris Novi Testamenti hausisse et doctrinae Christianae addictum fuisse, atque saeculi secundi initio vixisse.

Servatii *Gallaei*, Ecclesiae Walonicae Harlemensis Pastoris, Dissertationes de Sibyllis, earumque oraculis, cum figuris aeneis. Amstelodami apud Henricum & viduam Theodori Boom. MDCLXXXVIII. 4. —— 657 pp. *Gallaeus* dissertationibus sive capitibus XXV de Sibyllis adiecit aliud caput XXVI. de Deo Hercule Magusano, et de Dea Nehalenna, in littore maris Zelandici effossis. Conf. Acta Eruditorum Lips. a. 1689. p. 15 sqq.

Thomas *Hyde*: Originale Orientalis Sibyllae mysterium recluditur. —— In eius: Historia Religionis Veterum Persarum, eorumque Magorum. Oxonii, e theatro Sheldoniano. MDCC. 4.

Io. *Iensii* Dissertatio de Sibyllinis Romanorum carminibus. Dordr. 1701, 8.

John *Jortin*: The Sibylline Oracles examined, and rejected as forgeries and impostures. —— *V.* eius: Remarks on Ecclesiastical History. (London 1751, 8) Vol. I. p. 283 — 328.

G. Gu. *Kirchmaieri* Progr. de Oraculis Sibyllinis. —— Adiectum est eiusdem Epistolis. (Witteb. 1703, 8) p. 208 sqq.

Nathanael *Lardner*: The Sibylline Oracles examined. —— *V.* eius: Credibility of the Gospel History. (London 1748, 8) P. II. Vol. II. p. 703 — 728.

G. *Mackenzie*: An Account of the Sibylls and their Oracles, together with the Ceremonies used by the Heathens in consulting them, and the strange Agitations of their Priests. —— *V.* eius: Lives and Characters of the most eminent Writers of the Scots Nation, in: Life of Dowgal Mackenzie. (Edinb., 1711, f.) Vol. II. p. 476 — 486.

Io. *Markii* de Sibyllinis carminibus Disputationes academicae XII. Accedit breve Examen dissertationis gallicae de Sibyllinis Oraculis, a Ioh Crassetio editae. Franekerae, apud Ioh. Gyselaar. MDCLXXXII. 8.

J. Ch. *Nehring*: Vertheidigung der Sybillinischen Prophezeyungen. Halle, 1720, 8.

Casim. *Oudini* Dissertatio de Oraculis sive Carminibus Sibyllinis. —— *V.* eiusdem Commentarios de Scriptoribus Ecclesiasticis. (Lips. 1722, f.) T. I. p. 142—178.

Onuphrii *Panvini* De Sibyllis et carminibus Sibyllinis liber, *figuris Sibyllarum aere expressis exornatus*. Venetiis MDLXVII. 8. —— Rec. est cum aliquot aliis eiusdem operibus, *Heidelbergae*, 1588, *f.*; postea *Gaudentius Robertus* inseruit hunc librum *Miscellaneorum italicorum Eruditorum* Tomo I. (Parmae 1691, 4) p. 296 sqq. et *Dan. Classenius* suis libris addidit.

Petri *Petiti* de Sibylla Libri III. Lips., ap. haeredes Lanckischii MDCLXXXVI. 8.

Photii Quaestio, quot fuerint Sibyllae, graece et latine. —— In *Bernardy a Montfaucon* Bibliotheca Coisliniana. (Paris. MDCCXV. *f.*) p. 347 sqq. Legitur etiam in Photii Epistolis, graece et latine, editis a Richardo Montacutio. (Lond. 1651, f.) p. 201 sqq.

Humphry *Prideaux*: An Account of the Sibylline Oracles. —— *V.* eius: Old and New Testament, adiectum: the History of the Jew and neighbouring Nations. The fourth edition. (London 1719, f.) P. II. p. 483 — 494.

Sam. *Reicheli* Commentatio de libris Sibyllinis ad Tarquinium Priscum venum allatis. Chemnicii MDCCLX. 4.

Io. *Reiskii* Exercitationes de Vaticiniis Sibyllinis, pluribusque, quotquot Christi natalem praecessisse leguntur, ad Is. Vossii Libellum conscriptae. Accessit de nummis duobus Sibyllinis Dissertatio. Lipsiae, typis C. Fleischeri MDCLXXXVIII. 8.

I. *Richardson*: Praelectiones de Oraculis Sibyllinis. —— *V.* eius: Praelectiones Ecclesiasticae triginta novem. Lond., 1726, 8) Vol. I. Praelectt. VII — X.

Honoré *de Sainte Marie*: Dissertation des Oracles des Sibylles. —— *V.* eius: Reflexions sur les Regles & sur l'Usage de la Critique. (à Paris. 1717, 4) T. II. p. 178 sqq.

Erasmi *Schmidii* Sibyllina, in tria τμήματα distributa: I. de Sibyllis ipsis. II. de Libris Sibyllinis in genere. III. de Librorum Sibyllinorum, qui adhuc extant, auctoritate. Vitemb., typis Seuberlichianis. MDCXVIII. 8.

(Rich. *Simonis*) Castigationes ad opusculum Isaaci Vossii de Sibyllinis Oraculis et responsionem ad obiectiones nuperae criticae sacrae. —— In calce eius: Disquisitionum criticarum de variis per diversa loca et tempora Bibliorum Editionibus. (Londini, impensis Richardi Chiswel. MDCLXXXIV. 4) p. 221 — 279; et in *Rich. Simonis* Opusculis criticis adversus *Isaacum Vossium*. (Edinburgi, typis Ioannis Calderwood. 1685, 4) p. 3 — 55.

Edw. *Simsonii* de Sibyllinis Vaticiniis Disquisitio. —— *V.* eius Chronici Catholici Partem postremam. Oxonii, 1652, f.

de Solignac: Dissertations sur les Sibylles. —— *V.* Bibliotheque Françoise. T.XXXVIII. p.331 sqq. XXXIX. p.50 sqq. 84 sqq.

K. L. *Struve:* Grammatische und kritische Bemerkungen über einige Stellen griechischer Schriftsteller. Fasc. VIII. Ueber die sibyllinischen Fragmente im Lactantius. Königsberg, Degen. 1817, 8.

Birgerus *Thorlacius:* Libri Sibyllistarum veteris ecclesiae, crisi, quatenus monumenta christiana sunt, subiecti. Disquisitio. Hafniae, Schulz. 1815, 8. —— Rec. est inter auctoris: Prolusiones et Opuscula academica. Vol. IV. (Hafn. 1821, 8) p. 213—281.

— —: Conspectus doctrinae christianae, qualis in Sibyllistarum libris continetur. Hafn., Schulz. 1816, 8. —— Rec. in *Münteri* Miscellaneis Hafniensibus, T. I. fasc. I. p. 113—180. et inter auctoris: Prolusiones et Opuscula acad. (Hafn. 1822, 8) Vol. V. p. 1—66.

John *Twysden:* A Disquisition touching the Sibylls and the Sibylline Writings, wherein the Objections made by Opsopoeus, Isaac Casaubon, David Blondell and others are examined. —— *V.* A short Discourse of the Truth and Reasonableness of the Religion delivered by Jesus Christ, by H. Yelverton. London 1662, 8.

Isaaci *Vossii* de Sibyllinis aliisque quae Christi natalem praecessere Oraculis. Accedit eiusdem responsio ad obiectiones nuperae Criticae Sacrae. Oxoniae, e theatro Sheldoniano 1680. Venales prostant apud Mosem Pit ad insigne Angeli in Coemiterio Divi Pauli Londini. 8. —— Haec scriptio etiam adiecta est eius Variis Observationibus. (Londini, apud Robertum Scott. 1685, 4) p. 207—292.

William *Whiston:* A Vindication of the Sibylline Oracles. To which are added the genuine Oracles themselves; with the ancient Citations from them; in their Originals, and in English: and a few brief Notes. London, printed for the Author *etc.* 1715, 8.

— —: Upon the Sibylline Oracles. —— *V.* eius: Literal Accomplishement of Scripture Prophecies. London, 1724, 8.

— —: Upon the fourth Eclogue of Virgil, as compared with the Sibylline Oracles. —— *V.* eius: Supplement to the Litteral Accomplishement of Scripture-Prophecies. (London 1725, 8) Dissert. III.

SIMEON Metaphrastes.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 509 sqq. T. X. p. 297. T. XI. p. 43 sq.; *ed. n.* T. VII. p. 471 sqq. 683 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Carmen.

1600, 4. Metaphrastae de Salutis nostrae mysterio et suscepti hominis sacramento carmen iambicum, Graece, iisdem numeris Latine expressum a Fed. Morello. Paris., apud Fed. Morellum MDC.

1606, 8. — cum Clementis Alexandrini ad Christum trimetris. Paris., apud Fed. Morellum M.DC.VI.

1614, f. Simeonis metaphrastae iambici trimetri, graece et latine. —— *V.* Poetae. I. Aa).

1664, 4. Simeonis Metaphrastae Carmina quatuor politica et iambica, Graece. —— In *Leonis Allatii* Diatribe de Simeonibus, p. 132 sqq.

2) Orationes.

aa) *Plures.*

1556, — 1598, — 1611, 8. —— *V.* Basilius Magnus. I. Cc) 1). Has orationes Simeon tantum collegit et in lucem emisit.

bb) *Singulae.*

1609, 8. Simeonis Sermo de precatione, graece cum versione latina Nic. Glaseri. —— *V.* eius Cynosuram pietatis et morum, graece et latine. Giessae.

1664, 4. Simeonis oratio in lugubrem Lamentationem Deiparae pretiosum corpus domini nostri Iesu Christi amplexantis. Graece, interprete Leone Allatio. —— In eius Diatribe de Simeonibus. p. 245 sqq.

3) Epitome Canonum.

1661, f. Simeonis Epitome Canonum, graece e codice MS. Bibl. reg. Paris. cum versione latina, nunc primum edita. —— In *Iustelli* Bibl. jur. can. vet. T. II. p. 710 sqq.

4) Annales.

1685, — 1729, f. Simeonis Metaphrastae Annales, graece et latine. —— Inter: Historiae Byzantinae Scriptores post Theophanem. *V.* Scriptores hist. byzant.

5) Epistolae.

1664, 4. Simeonis Epistolae IX, Graece, interprete Leone Allatio. —— *V.* eius Diatriben de Simeonibus. p. 254 sqq.

6) Vitae Sanctorum et Apostolorum.

1597, 16. Vitae Sanctorum evangelistarum Iohannis et Lucae, a Symeone Metaphraste, olim concinnatae, iam recens traductae a Rich. Bretto. *Graece et Latine.* Oxoniae, Ex officina typographica Iosephi Barnesii, et veneunt Londini in Coemiterio D. Pauli, ad insigne Bibl. M.D.XCVII. —— 95 pp. Nunc enumerabo alias ab Simeone conscriptas vitas. Sunt autem: Acta martyrii S. Acacii s. Agathii, gr. et lat. cum notis Gf. Henschenii, *in* Actis SS. Antv. Maii, T. II. p. 291. 762; latine, apud Surium d. VIII. Maji. — Acta martyrii S. Acepsimae, gr. et cum commentario Gf. Henschenii *in* Actis SS. Antv. April. T. III. p. 19 et App. p. 2; latine, apud Surium d. XXII. Apr. — Acta martyrii S. Agathae, gr. et lat. interprete I. Dav. Heuxtovio cum notis I. Bollandi, *in* Actis SS. Antv. Febr. T. I. p. 620. — Acta martyrii S. Anthimi, gr. et lat c. notis Gf. Henschenii, *in* Actis SS. Antv. April. T. III. p. 482. App. p. 60; latine, apud Surium d. XXVII. April. — Vita S. Athanasii, gr. et lat. cum notis J. Pinii, *in* Actis SS. Antv. Aug. T. III. p. 170; latine, apud Surium, d. XIV. Aug.; gr. et lat. Io. Lampadio interprete, in Athanasii Opp. T. II. p. 545. ed. Heidelb., et T. I. ed. Bened.; latine, apud Surium d. II. Maii. — Vita *Babyle*, latine, *in* Actis SS. Antv. Ian. T. II. p. 576. — Pars encomii S. Basilei, gr. et lat. cum comm. Gf. Henschenii, *ib.* April. T. III. p. 416. App. p. 56. — Martyrium S. Bonifacii, gr. et lat., *ib.* Maii T. III. p. 279. App. p. 22. — Martyrium Callicini latine, *ib.* Iul. T. VII. p. 39. — Acta martyrii S. Carpi gr. et lat. c vers. Dan. Papebrochii, *ib.* Apr. T. II. p. 120. 968; latine, apud Surium, d. XIII. Apr. — Vita Ioannis Chrysostomi, gr., v. edit. Savilii, T. VIII.; latine, Gentiano Herveto interprete, apud Surium, d. XXVII. Ian.; lat. cum notis G. Garnefelt, in eius Vitis Eremitarum, Col. 1621, 8. — Vita Clementis Ancyrani, latine, apud Surium, d. XXIII. Ian.; et in Actis SS. Antv. d. XXIII. Ian. — Vita *Cordali*, *ib.* Mart. T. II. p. 4 et apud Surium d. X. Mart. — Acta Cornelii gr. cum comm. I. Bollandi, *in* Act. SS. Antv. Febr. T. I. p. 279; latine apud Surium d. XIII. Sept. — Vita Cyriaci gr. et lat. interprete Ant. Pouget, in Analectis Graecis per Monach. Bened. Paris. 1688, p. 100; latine, apud Surium d. XXIX. Sept. — Vita S. Dionysii Areop. gr. et lat. in eius edit. Corder. T. II. p. 190. — Martyrium Eleutherii gr., *in* Act. SS. Antv. T. II. p. 976, latine apud Surium d. XVIII. Apr. — Vita Ephraemi gr., in eius Opp. Oxon.; latine, apud Surium in eius edit. lat. — Vita Eudocini lat. in Act. SS. Antv. Iul. T. VII. p. 308; latine apud Surium d. XXIX. Iul. — Vita Euphrosynes latine, in Act. SS. Antv. Febr. T. II. p. 541; apud Surium d. I. Ian. — Vita Euthimii gr. et lat. I. Bapt. Cotelerio interprete, in eius Monum. eccl. gr. T. II. p. 200 (*v.* Scriptores vett.); latine interprete Gent. Herveto, in Act. SS. Antv. Ian. T. II. p. 298. — Martyrium Georgii, graece, *ib.* April. T. III. App. p. 15. — Acta Hermylii et Stratonici, *ib.* Ian. T. I. p. 768 et apud Surium d. XIII. Ian. — Commentarius rerum S. Iacobi Apostoli, gr. et lat. ex versione Combefisii, in eiusdem Auctario novissimo Bibl. PP. p. 519; graece *in* Act. SS. Antv. Maii, T. I. p. 735; latine, apud Surium d. I. Maii. — Vita S. Ignatii, gr. et lat. cum notis J. B. Cotelerii et J. Clerici, in Patribus Apostolicis, T. II. p. 163; latine, Gent. Herveto interprete, in Act. SS. Antverp. Febr. T. I. p. 24. — Vita Ioannis Apostoli, graece, ad calcem Oecumenii Commentarii. Veron. 1532; latine, apud Surium d. XXVII. Dec. et cum Oecumenio. Paris. 1631. — Vita Ioannis Eleemosynarii, latine cum notis, in Act. SS. Antv. Ian. T. II. p. 517. — Commentarius rerum S. Lucae Evangelistae graece cum vers. lat. et notis Fr. Combefisii, in eiusdem Auctario noviss. Bibl. PP. p. 513; graece, cum Oecumenio, Veron. 1532; latine, apud Surium d. XVIII. Oct. — Acta Luciani Samosat. cum commentario praevio et notis J. Bollandi, in Act. SS. Antv. Ian. T. I. p. 609. ap. Surium d. X. Ian. — Martyrium Menodorae, Metrodorae & Nymphodorae, ex interpretatione Lipomani, in Act. SS. Antverp. Sept. T. III. p. 489; ap. Surium d. X. Sept. — Vita Pantaleonis, juxta interpretationem Aloys. Lipomani, in Act. SS. Antv. Iul. T. VI. p. 397. — Commentarius de Petro et Paulo, gr. et lat., in Act. SS. Antv. Iun. T. V. p. 398; apud Surium d. XXIX. Iun. — Acta S. Philippi, graece, et latine, in Act. SS. Antv. Maii, T. I. p. 12. et 733. — Acta Polyeucti, in Act. SS. Antv. Febr. T. II. p. 652; apud Surium d. IX. Ian. — Vita Sampsonis Xenodochi, gr. et lat., in Act. SS. Antv. Iun. T. V. p. 261; apud Surium

d. XXVII. Iun. — Vita Simeonis Stylitae, latine, in Act. SS. Antv. Iun. T. I. p. 274. — Vita S. Theclae, gr. et lat. apud Surium d. XXIII. Sept. — Vita Theodosii archimandritae, in Act. SS. Antv. Iun. T. I. p. 680; apud Surium d. XI. Ian. — Vita Theophanis, gr. et lat., cum notis, in Act. SS. Antv. Mart. T. II. p. 224 et 700; apud Surium d. XII. Mart. — Vita S. Timothei, latine, in Act. SS. Antv. Ian. T. II. p. 567; apud Surium d. XXII. Ian.

II. *Illustrantia Simeonem scripta.*

Leo *Allatius*: De Simeone Metaphraste. —— *V.* eius: Diatriben de Simeonibus. Paris., 1664, 4. et in Fabr. B. Gr.

Gu. *Cave*: De Simeone. —— *V.* eius Historiam litter. S. Eccles. T. II.

Cas. *Oudini* Dissertatio de Simeone Metaphr. —— *V.* eius Commentar. de Script. sac. T. II. p. 1300.

SIMEON Sethus.

Fabr. B. Gr. T. XI. p. 320 sqq.

I. *Editiones textus.*

1538, 8. Συμεωνος μαγιστρου Ἀντιοχειας του Σηθι, συνταγμα κατα στοιχειον, περι τροφων δυναμεων. Simeonis Sethi magistri Antiochiae, syntagma per literarum ordinem, de cibariorum facultate. (*Graece* & *Latine*) Lilio Gregorio Gyraldo interprete. Basileae, apud Michaelem Isingrinium. M.D.XXXVIII. —— Oratio graeca e codice msto, adhibito Pselli libello de diaeta, edita est, quam separatim impressa sequitur versio latina. Ceterum haec editio raro occurrit.

1658, 8. Συμεωνος μαγιστρου Αντιοχειας του Σηθι συνταγμα κατα στοιχειον περι τροφων δυναμεων. Simeonis Sethi magistri Antiocheni volvmen de alimentorvm Facvltatibvs ivxta ordinem Literarum digestum, *Ex duob. Bibliothecae Mentelianae MM. SS. Codd. emendatum, auctum*, & *Latina versione donatum, cum difficilium Locorum explicatione* A martino Bogdano, Drisna Marchico. Lvtetiae Parisiorvm, Ex Offic. Dion. Bechet & Lvd. Billanil, viâ Iacobaeâ, sub Scuto Solari. M.DC.LVIII. —— 4 *ff.* praefixa, 174 pp. Pag. 1—152 legitur oratio graeca cum versione latina; p. 153—174: Enarrationes Martini Bogdani, in Simeonis Sethi Syntagma de alimentis. Versio latina nova est; notae laudantur. Bibl. sen. Lips.

II. *Editiones versionum.*

1561, 8. Simeonis Sethi Syntagma per elementorum ordinem de alimentorum facultate, olim a Lilio Greg. Gyraldo latinitate donatum, nunc vero per Dominicum Monthesaurum correctum & paene reformatum. Basileae apud Petrum Pernam. MDLXI. —— In libri calce adiectum est: Simeonis Sethi fragmentum de medicamentis ex animalibus, eodem Monthesauro interprete.

III. *Illustrantia Simeonem scripta.*

C. Glo. *Kühn*: De Simeonis Sethi F. libro de alimentorum facultatibus. —— *V.* eius Progr. acad. inscr.: Moschi Antiquitates. (Lips. MDCCCXXXIII. 4) p. 8 sqq.

SIMMIAS Rhodius.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 445 sqq. T. II. p. 725; *ed. n.* T. III. p. 808 sqq. T. IV. p. 494 sq.

I. *Epigrammata.*

1566, — 1606, f. Simmiae poemata. —— *V.* Poetae. I. Aa).

1584, — 1600, — 1669, 16. — 1628, 8. Σιμμιου του ῥοδιου Ὠον, πτερυγιον, πελεκυς. Simmiae Rhodii Ovum, Alae, Securis, graece et latine. —— *V.* Poetae. I. Aa).

1619 sqq. 4. — graece et latine, cum notis *Cl. Salmasii.* —— *V.* Herodes Atticus. I. Bb) bb). Simmiae lusus verterat et illustraverat ante *Salmasium* Claudius Auberius, cuius versio et commentarius legitur in editionibus Theocriti Crispinianis. Versio *Rich. Estii* extat apud *Ios. Blancanum* in locis mathematicis Aristotelis ad quaest. mechan. XIX.

1635 sqq., 8. —— Inter *Wintertoni* Poetas graecos minores. *V.* Poetae. I. Aa).

1772, 8. Simmiae Rhodii epigrammata, graece, cum notis. —— V. *Brunckii* Analecta T. I. p. 204 sqq. et Lectiones p. 38 sqq. 114.

1794, 8. Simmiae Rhodii epigrammata, auctius, et cum notis. —— In *Iacobsii* Anthologia graeca. T. I. p. 136 sqq. T. II. p. 525. et Animadvv. T. I. P. I. p. 136 sqq. T. III. P. III. p. 951 sq.

II. *Versiones.*

1790, 8. Die Flügel des Simmias, übersetzt und erläutert durch C. Glo.

Sonntag. —— *V*. eius libellum: Zur Unterhaltung für Freunde der alten Litteratur, fasc. I. (Riga) p. 28—43.

III. *Illustrantia Simmiam scripta.*

Fortunii *Liceti* Encyclopaedia ad Epei securim, quam a Simmia compositam non dubitandum est. Bononiae 1637, 4.

— —: Encyclopaedia, quam vocat, ad alas divini amoris, a Simmia compactas. Patav. 1640, 4.

SIMMIAS Thebanus.

1772, 8. Simmiae Thebani epigrammata, graece. —— V. *Brunckii* Analecta. T. I. p. 168.

1794, 8. —— In *Iacobsii* Anthologia graeca. T. I. p. 100. Conf. Animadversiones T. I. P. II. p. 4. T. III. P. III. p. 951.

SIMON Socraticus v. AESCHINES Socraticus.

SIMONIDES Amorginus.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 595 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 150 sq. III. p. 808.

I. *Fragmenta.*

1512, — 1553, 4. — 1561, — 1564, sqq. — 1784, — 1814, — 1815, — 1817, — 1823, 23 et 8. —— *V*. Poetae. I. Bb) 2).

1560, — 1566, — 1567, — 1586, 24. - - 1598, 8. — 1600, — 1624, 24. *Σιμωνίδου ἴαμβοι, παρὰ τῷ Στοβαίῳ ἐν τῷ ψόγῳ τῶν γυναικῶν.* Simonidis iambi, apud Stobaeum in tractatu de vituperio mulierum, graece et latine, Georgio Buchanano Scoto interprete. —— *V*. Pindarus. I. Aa).

1772, 8. Simonidis fragmenta. —— V. *Brunckii* Analecta. Vol. I. p. 120—147.

1781, 8. Simonidis Amorgini carmen, inscriptum *περὶ γυναικῶν* de Mulieribus. Recensuit atque animadversionibus illustravit G. Dav. Koeler. Praefixa est epistola Ch. Gl. Heyne. Gottingae, Vandenhoek. MDCCLXXXI. —— 5 *Gr.*

1794, 8. —— In *Iacobsii* Anthologia graeca, T. I. p. 57 sqq. *V*. ib

1835, 8 mai. Simonidis Amorgini Iambi qui supersunt. Collegit et recensuit F. Thph. Welcker. Ex museo rhenano philologico. Bonnae, impensis Ed. Weberi. MDCCCXXXV. —— 88 pp. 10 *Gr.*

II. *Editiones versionum germanicarum.*

1785, 8. Iamben des Simonides von den Weibern, übersetzt von F. Grillo. —— *V*. ephem. inscr.: Für ältere Litteratur, fasc. VI. p. 104—109. Haec versio prosaica est.

1807, 8. Simonides Gedicht von den Weibern, metrisch übersetzt von G. S. Falbe. —— In *Kochii* Eurynome, p. 532 sqq.

1822, — 1826, 8. Das jambische Gedicht über die Weiber von Simonides, übersetzt durch G. Ch. Braun. —— *V*. eius collectionem: Die Weisen von Hellas. p. 243 sqq. *V*. Poetae. II. B. Auctor versionis sequitur Henricum Stephanum, Eliam Vinetum et Iacobum Hertelium, qui hoc Simonidis Amorgini carmen reliquiis Simonidis Cei inseruerunt, atque haec adnotat: „Der Verfasser dieses jambischen Gedichts wird von den Alten schlechtweg *Simonides* genannt, dagegen, wenn sie den andern unberühmteren meinten, sie ihn mit dem Beisatz Iambenschreiber oder Amorginer bezeichneten." Simonidum fragmenta commixta leguntur etiam in *Gaisfordii* collectione poetarum minorum.

SIMONIDES Ceus.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 591 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 142 sqq.

I. *Fragmenta.*

1512, — 1553, 4. — 1561, — 1564, — 1565, — 1569, — 1577, sqq. 8. — 1591, — 1596, — 1597 sqq., — 1746, — 1784, 8. — 1815, 12. — 1817, 12 et 8. — 1823, 23. —— *V*. Poetae. I. Bb) poetae gnomici.

1560, — 1566, — 1567, — 1586, 24. — 1598, 8. — 1600, — 1612, 24. *Σιμωνίδου μέλη.* Simonidis carmina. Graece et Latine. —— *V*. Pindarus. I. Aa).

1568, 8. — 1584, — 1600, 16. — 1635, — 1652, — 1661, — 1814, — 1823, 8. *Σιμωνίδου του Κειου μέλη.* —— *V*. Poetae. I. Aa).

1798, 8. Simonidis Scolia tria, graece cum notis edidit C. Dav. Ilgen. —— *V*. Poetae. I. Bb) 2), Scolia.

1817, 4. Simonidis, Leoprepis F., carmen, sex distichis constans, edidit A. Boeckh. *Progr. acad.* Berol. —— Est inscriptio, quam *Fourmontius* descripsit. Eam postea edidit *F. Osann* in sua Sylloge In-

onum antiq. graec. et lat. p. 18 aterum edita est in *Seebodii* Neues Archiv 828. fasc. III. p. 73—77.

1, 8. Simonidis Cei carmina tria, et germanice, edidit Degen. — as editionem Anacreontis. *V.* An).

5, 8. Simonidis Cei carminum re-. Edidit F. G. Schneidewin. Brunsv., g. — 1 *Th.* 20 *Gr.*

Editiones versionum germanicarum.

a) *Omnes reliquiae.*

2, — 1826, 8. Die Bruchstücke des ides, metrisch übersetzt mit einer phie des Dichters und Anmerkungleitet von G. Ch. Braun. — *V.* e. II. B.

Bb) *Delectus.*

aa) *Plura carmina.*

2, 8. Simonides Elegie auf die ligkeit der Lebensfreuden, und der Klage nebst den Epigrammen, meibersetzt und erläutert, nebst Nach- über des Dichters Leben und Bengen über den Verfasser verschie- Epigramme, von F. Iacobs. — *rlandii* Attisches Museum, Vol. IV. p. 53 sqq.

6, 8. Des Simonides elegische stücke, metrisch übersetzt und er- : von Weber. — *V.* eius: Die hen Dichter der Hellenen. *V.* Poe- I. A.

bb) *Singula.*

1) Elegiae.

7, 8. Bruchstück von Simonides auf die Unbeständigkeit der Leeuden, metrisch übersetzt von J. rtmann. — *V.* eius: Allgemeine chte der Poesie. Vol. I. p. 607.

), 8. Des Simonides elegisches stück auf die Unbeständigkeit der sfreuden, metrisch übersetzt von ssow. — V. *Büschingii* et *Kanneri* Pantheon. Vol. II. p. 100 sq.

---

l, 8. Der Danae Klaggesang während es Meersturms, übersetzt von J. Gl. der. — In eiusdem: Versuch über Leben u. Schriften. p. 138 sq.

, 8. Danae's Klage; ein elegi-Fragment des Simonides, metrisch übersetzt von Christian Graf zu Stollberg. — *V.* eius: Gedichte aus dem Griechischen, p. 295 sq.

1790, 8. Danae, ein Monolog aus dem Griechischen des Simonides, metrisch übersetzt von G. W. C. Starke. — *V.* eius: Einige Gedanken. (Halle) p. 40 sq.

1782, 8. Das Schicksal, ein Bruchstück des Simonides, metrisch übersetzt von Christian Graf zu Stollberg. — *V.* eius: Gedichte aus dem Griechischen, p. 296 sq.

1786, — 1796, 8. Das Schicksal, von Simonides, metrisch übersetzt von Herder. — *V.* eius: Zerstreute Blätter, zweite Sammlung, p. 205 sq.

2) Epigrammata.

1782, 8. Anakreons Grabschrift, auf die bei Termopülä gefallenen, nebst einem andern Epigramm des Simonides, übersetzt von Christian Graf zu Stollberg. — *V.* eius: Gedichte aus dem Griechischen, p. 297 sq.

III. *Illustrantia Simonidem scripta.*

( ) Sur Simonides de Céos. — *V.* Classical Journal. no. XXXVIII. p. 115 — 124.

(*G. B.*) Simonidis Fragmenta duo emendata. — *V.* Classical Journal. no. XLIV. p. 338—341.

de Boissy: Histoire de la vie de Simonide et du siècle, ou il a vécu. Paris, 1755; 1788, 12.

Gu. Iac. *Curtman*: Simonides et Pythagoras, artis mnemonicae inventores, dissertatio historica. Giessae, typis Schroederi. MDCCCXXVII. 8. — 21 pp.

Pet. Gerard. *Dukeri*, resp. *van Goens*, Dissertatio de Simonide Ceo, poeta et philosopho. Traj. ad Rh., 1768, 4. — 110 pp. V. *Klotzii* Acta litter. Vol. VI. p. 38—43.

Ch. Gl. *Heyne*: De Simonidis versibus, in quibus virum bonum constanter esse, difficile esse asseritur. — *V.* eius Opuscula acad. Vol. I. (Gotting., Dieterich. 1785, 8) comm. IV.

And. J. *Lagus*: Progr. acad. Simonidis, quae supersunt, graece et latine cum animadversionibus. P. I. Aboae, 1796, 4. — 26 pp.

SIMPLICIUS.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 620 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 529 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) In Aristotelis Categorias.

1499, f. *CIMΠΛIKIOY MЄΓAΛOY ΔIΔACKAΛOY YΠOMNHMA ЄIC TAC ΔЄKA KATHΓOPIAC TOY APICTOTЄΛOYC.* *Infra ornamentum xylogr. est, inscr.: ICXC. NIKOΛAOC BΛACTOC. Supra initium textus iterum est ornamentum xylogr., inscr.: IC NIKOΛAΩ TOY BΛAΣΩ.* F. 2 a (*sign.* Aβ) *incipit: CXOΛIA ЄIC TAC APICTOTЄΛOYC || KATHΓOPIAC, AΠOΦΩNHC CIM-||ΠΛIKIOY ΔIΔACKAΛOY MЄΓAΛOY. Haec rubro, et in ex. Guelferbyt. auro, impressa sunt. F.* 167 *b: TЄΛOC:* ∽ || *Το σιμπλικιου ὑπομνημα εἰς τας δεκα κατηγοριας του ἀριστοτελους ἐντυπωθεν, || περας εἰληφεν ἠδη συν θεῳ ἐν ἐνετιαις. ἀναλωμασι μεν, τȣ ἐυγενους και δοκιμου ἀνδρος, || κυριου Νικολαου βλαστου τȣ κρητος. πονῳ δε και δεξιοτητι, Ζαχαριου καλλιεργου || τȣ κρητος. των λογιων ἀνδρων χαριν, και λογων ἑλληνικων ἐφιεμενων. Єτει τω ἀπο της || Χριστου γεννησεως, Χιλιοστω, τετρακοσιοστω, ἐνενηκοστω ἐννατω. || Πυανεψιωνος, πεμπτη φθινοντος:* ∽ *F.* 168 *a legitur: Η ΤΩΝ ΤЄΤΡAΔIΩN IΘΥ THC AYTHC OI ΦIΛЄ:* ∽ *Infra legitur Calliergi insigne typ. inscr.: Z K.* —— 168 *ff.*, initio voluminis 37 lin., et in eius calce 38 lin. Aliud ex. bibl. sen. Lips. habet ornamentum xylogr. initio textus, quod auro typis depictum est, sed non tituli ornamentum xylogr. Ceterum liber nitide impressus est, raroque occurrit. Bibl. acad. et sen. Lips. *Ebertus* in Allgem. Bibliogr. Lex. no. 21274 dicit: „Das erste Bl. enthält den Titel, und darunter einen Druckerstock, beide mit rother Farbe (in manchen Exx, z. B. im Wolfenbütler, mit Gold) gedruckt.“ Hunc titulum in ex. bibl. acad. Lips. desideravi.

1551, f. *ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ τȣ μεγαλȣ σχολια ἀπο φωνης αὐτȣ, εἰς τας Ἀριστοτελȣς Κατηγοριας.* SIMPLICII, OMNIVM ARISTOTELIS INTERPRETVM PRAESTANTISSIMI, IN EIVSDEM PHILOsophi Categorias siue Praedicamenta, ut vocant, commentaria absolutissima: & ad singulas Categorias latina scholia, siue mauis, summa capita & quaestiones, quibus uniuersa Interpretis doctrina ordine distincteq; proponitur: quae res cum ad memoriam, tum ad intelligentiam mirifice conducit: IVSTI Velsij, summi hoc tempore philosophi industria, elaborata. BASILEAE apud Michaëlem Isingrinium, anno M.D.LI. *In fine f.* 211 *a: ΤΕΛΟΣ. Τα Σιμπλικιȣ ὑπομνηματα εἰς τας δεκα κατηγοριας τȣ Ἀριστοτελȣς ἐντυπωθεν τα περας εἰληφασιν ἠδη συν θεῳ ἐν Βασιλειᾳ, ἀναλωμασι μεν, και πονῳ τȣ Μιχαηλ Ισινγριν, ἐπανορθωσει δε τȣ ἐλλογιμȣ ἀνδρος Ιȣστȣ Βελσιȣ, και γλωσσης ἑλληνικης μαλ' ἐμπειρȣ, ἐν ἐτει τῷ ἀπο της Χριστȣ τȣ σωτηρος γεννησεως χιλιοστῷ, πεντακοσιοστῷ, πεντηκοστῷ πρωτῳ, μαιμακτηριωνος τη πεμπτῃ ἱσταμενȣ. F. ult. habet insigne typ.* —— 6 non num. *ff.* praefixa, quae habent titulum, Iusti Velsij Hagani ad D. Viglium Zuichemum physicum epistolam nuncupatoriam, in qua philosophiae finis, partes, usus et methodus traditur, atque: Capita eorum quae in Simplicij praefatione in Praedicamenta Aristotelis habentur annotatione digna. 211 num. *ff.* et 1 *f.* cum insigni typ.: PALMA ISING. Unicuique sectioni Simplicii orationis graecae, quae hic sola exhibetur, praemissa sunt argumenta, latine conscripta. Bibl. acad. Lips.

2) In Aristotelis libros de anima.

1527, f. *ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ Ὑπομνηματα εἰς τα γ̄ βιβλια τȣ Ἀριστοτελους περι Ψυχης. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ἀφροδισεως ὑπομνηματα εἰς τὸ περι αἰσθησεως, και αἰσθητου. ΜΙΧΑΗΛΟΥ τȣ Ἐφεσιου σχολια εἰς τὸ περι μνημης, και ἀναμνησεως. Εἰς τὸ περι ὑπνου, και ἐγρηγορσεως. Εἰς το περι ἐνυπνιων. Εἰς το περι καθ' ὑπνον μαντικης. Εἰς το περι ζωων κινησεως. Εἰς το περι μακροβιοτητος, και βραχυβιοτητος. Εἰς το περι νεοτητος, και γηρως, και ζωης, και θανατου. Εἰς το περι ἀναπνοης. Εἰς το περι ζωων πορειασ.* SIMPLICII Commentaria in tres libros Aristotelis de anima. ALEXANDRI Aphrodisei cōmentaria in librum de sensu, & sensibili. MICHAELIS Ephesii annotationes in librum de memoria, & reminiscentia. De somno, & uigilia. De somniis. De diuinatione per somnium. De motu animalium. De longitudine, & breuitate uitae. De iuuentute, & senectute, & uita, ac morte. De respiratione. De gressu animalium. M. D. XXVII. *Infra insigne typogr., anchora cum delphino, et inscr.* AL||DVS. *In fine f.* 187 *b*: [**] aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm nn oo pp qq rr ff tt uu xx yy zz &&. — Omnes sunt quaterniones praeter **, & mm duernio-

s, & qq quinternionem, et && ter- nem. — VENETIIS IN AEDIBVS AL- , ET ANDREAE ASVLANI SOCERI INO M.D.XXVII. MENSE IVNIO. F. . b *cum insigni typ. Aldino.* —— 1 *f.* ulus, 1 *f.* epistola latina inscr.: Fran- cvs Asvlanvs Alexandro Campegio Bo- niae episcopo designato. S. P. D., 1 *f.* ementis Papae VII. epistola data Aldo nutio, et 1 *f.* continens et inscr.: *Του οοιμιον η αοχη λειπει.* 187 num. *ff.*, et . Horum librorum de anima epitomen nposuit *Iacobus Schegkius*, linguaque eca edidit *Basileae* 1544, 8; sed eam n vidi. Partem prooemii nondum edi- n evulgavit e codice Matritensi *Iriarte* Catal. codd. mss. Escur. p. 181 sq.

In Aristotelis libros de coelo.

1526, f. *ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗ- ΑΤΑ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΒΙΒΛΙΑ ΑΡΙ- ΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΟΥΡΑΝΟΥ, ΜΕ- Α ΤΟΥ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΑΥ- ΟΥ.* SIMPLICII COMMENTARII IN ATVOR ARISTOTELIS LIBROS DE ELO, CVM TEXTV EIVSDEM. *Infra igne typ. Aldinum, inscr.* AL||DVS. Ne is alius impune, aut Venetiis, aut us- am locoR hos Simplicii Commentarios primat, & Clementis VII. Pont. Max. Senatus Veneti decreto cautū est. *In e f.* 178 *a*: *ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ὙΠΟΜΝΗ- Α ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΤΩΝ ΑΡΙ- ΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΟΥΡΑΝΟΥ. ΤΕ- ΟΣ.* — REGISTRVM. * A B C D E G H I K L M N O P Q R S T V Y. Omnes quaterniones praeter * & duerniones, R ternionem, & Y quin- nionem. Venetiis in Aedibus Aldi Ro- ni & Andreae Asulani Soceri. M.D. XVI. Mense Ianuario. —— 1 *f.* titulus, . epistola inscr.: Andreas Asvlanvs Al- to pio Carporvm principi doctissimo, optime de se merito felicitatem, 1 *f.* stola Clementis Papae VII.; 1 vac. *f.*; 3 num. *ff.*, sed numeri 85 — 88, et — 136 errore typographorum omissi t, qua re volumen tantum 172 *ff.* con- et.

) In Aristotelis physicas auscultationes.

1526, f. *ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗ- ΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑ ΟΚΤΩ ΑΡΙΣΤΟΤΕ- ΟΥΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ ΒΙ- ΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.* SIMPLICII COMMENTARII IN OCTO ARISTOTE- LIS PHYSICAE AVSCVLTATIONIS LI- BROS CVM IPSO ARISTOTELIS TEXTV. *Infra insigne typ. Aldinum, inscr.*: AL|| DVS. Ne quis alius impune, aut Ve- netiis, aut usquam locorum hos Sim- plicii Cōmentarios imprimat, & Cle- mentis VII. Pont. Max. & Senatus Veneti decreto cautum est. *In fine f.* 322 *a*: *Σιμπλικιου ὑπομνημα εἰς τὸ ὀγδοον της ἀριςοτελους φυσικης ἀκροασεως. τελος.* — * a b c d e f g h i k l m n o p q r ſ t u x y z & aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm nn oo pp qq. Omnes quaterniones praeter * duernionem, & hh. & qq. quin- terniones. — Venetiis in Aedibus Aldi, & Andreae Asulani Soceri Mense Octo- bri. M.D.XXVI. —— 1 *f.* titulus, 2 *ff.* epistola inscr.: Franciscvs Asvlanvs Cla- rissimo et amplissimo antistiti mantvano Hercvli Gonzagae felicitatem; 1 *f.* epi- stola Clementis Papae VII.; 322 num. *ff.*, sed numerum 254 habent tria folia. Bibl. acad. Lips.

5) In Epicteti Enchiridion.

1528, 4. —— *V.* Epictetus. I. Bb) 1). Haec princeps editio scatet qui- dem mendis; attamen etiam probas le- ctiones multas habet, quas Daniel Hein- sius neglexit, sed J. Schweighaeuser re- vocavit.

1640, 4. —— *V.* Epictetus. I. Bb) 1).

1800, 8 mai. *Σιμπλικιου ἐξηγησις εἰς το Επικτητου ἐγχειριδιον.* Simplicii Com- mentarius in Epicteti Enchiridion. Grae- ce, ex versione Latina Hieronymi Wolfii ad emendati Graeci exempli fidem re- cognita et castigata. Cura et studio J. Schweighaeuseri. —— *V.* Epictetus. I. Aa) Vol. IV.

II. *Editiones versionum* latinarum.

1) In Aristotelis categorias.

1540, — 1550, — 1567, f. Simplicii Commentaria in decem categorias Ari- stotelis cum sex principiis ab eo- dem editis, latine Gu. Dorotheo inter- prete. Venetiis, apud Hieron. Scotum MDXL. — *ib.* MDL. — *ib.* MDLXVII. —— *Dorotheus* suam versionem ad inedi- tam *Guilielmi de Morbecka* fecit.

2) In Aristotelis libros de anima.

1543, — 1549, f. Simplicii Commentaria in Aristotelis libros de anima, interprete Ioanne Faseolo. Venetiis MDXLIII. — Venet., Octav. Scotus MDXLIX. —— *Fascolus* prooemii caput integrum, quod in graeca editione desideratur, latine versum exhibet.

1564, — 1587, f. — latine, ex interpretatione Evangelistae Lungi Asulani. Venetiis, apud Hieron. Scotum. — Venetiis apud haeredem Henr. Scoti. MDLXXXVII.

3) In Aristotelis libros de coelo.

1540, f. Simplicii Commentaria in quatuor libros de coelo Aristotelis, Guilelmo Morbeto interprete. Venetiis, apud Hieron. Scotum MDXL. —— Char. goth. *Amad. Peyron* in sua Empedoclis et Parmenidis fragmentorum collectione p. 8 docet haec: „Cum extaret versio quaedam antiqua commentarii Simplicii in Aristotelem de Coelo a Guilielmo de Moërbecka saeculo XIII. factitata, horrida illa et adstricta foedissima stili barbarie latine graecissans, cuiusmodi Aristotelis, Clementis, Irenaei conuersiones latinae feruntur; Graeculus quidam quaesitus forte de graeco textu huiusce commentarii describendo, postquam graece scriptum nusquam inuenisset, parta mercede, ut fit, codices cauponari solitum sollicitante, graecum iterum nullo negotio fecit ineptam Moërbekae versionem *). Germanus Simplicii textus in Taurinensi codice extat, Veneta editio Simplicium a Graeculo recoctum sistit.“ Hanc sententiam pluribus observationibus communitam vidit *Peyron*. In nota *) adiecta etiam haec dicit: „Versio Moërbekae edita fuit Venetiis fol. anno MDXL.; at quum hanc habere hucusque non licuerit, utor alia editione anni MDLXIII. ibidem fol. Haec etsi dicatur in fronte *nouiter fere de integro interpretata, ac cum fidissimis codicibus graecis recens collata*, tamen quam parum promissis editor steterit, vel ex eo licet agnoscere, quod postremi duo libri eduntur ex *Guilielmo Morbeto Do Interprete*. Priores duos, licet nuspiam appareat nomen interpretis, a versione Moërbekae penitus fuisse desumtos, tum ex barbarica scriptura, tum ex pari interpretandi modo plane iudico. Ex collatione vero cum graecis codicibus illud tantum accessisse autumo, quod variis in locis, quae Moërbeka omiserat, restituta fuerunt, quemadmodum diligenter adnotatur in margine. Quare nihili ducens tanti promissoris histum, editionem anni MDLXIII. tamquam veram Moërbekae verstionem citabo.“ Cum multa Parmenidis et Empedoclis fragmenta in Simplicii commentariis servata sint, qui tamen ab omnibus fere doctis hominibus hactenus neglecti iacebant, proposuit sibi Peyron, hanc rem accuratius in suo libello tractare: qua re multa atque omnino non negligenda ad Simplicium protulit, praecipue multa e codice descripsit et cum edita oratione graeca conferens proposuit, ita ut in hoc libello multorum locorum integer textus extaret. Pag. 4 sq. etiam haec docet: „Quam adeo foedam labem iniquitate temporum Simplicio illatam primo ego miratus, dein si qui modus esset eam eluendi mecum ipse cogitans, unicum, quod Bibliotheca Academiae nostrae Taurinensis manu exaratum Simplicii de Coelo exemplar possidet, adivi. Consului, Mirum! Sana omnia et integra, versusque, quos ad metri leges reuocare satagebant eruditi, liquidissimos reperi. Cuius rerum diuersitatis causam mente volutans, in eaque assidue lucubrans, hanc tandem afferri posse ratus, equidem securus vulgo, tuum tamen, consultissime Didyme, iudicium facis. — Ex unica utriusque textus inspectione liquet, lectionem Graeci textus Simplicii de Caelo, cuiusmodi in editione Veneta habetur, a lectione Taurinensis codicis ita differre, ut qui varietates lectionis notare vellet, integer ei foret describendus codex. Etsi enim interdum septem vel octo continentia verba eadem in utroque legantur, cum hoc rarum, tum haud mirum videri debet in re διδασκαλικῇ, ubi oratio iis constat vocabulis, quae certa et propria argumenti necessitas plane postulat.“

1543, — 1548, — 1555, — 1567, f. Simplicii philosophi acutissimi commentaria in libros de coelo noviter fere de integro interpretata, ac cum fidissimis codicibus graecis recens collata. Venetiis, apud Hieron. Scotum. MDXLIII. — MDXLVIII. — MDLV. — MDLXVII. —— Interpres esse dicitur *Gu. Dorotheus*, sed versio non adeo ab Morbekiana diversa est, ut nova videri posset.

1584, f. — Venetiis, apud haeredem Hieronymi Scoti. MDLXXXIV. —— Eadem quae praecedens versio est.

4) In Aristotelis physicas auscultationes.

1543, f. Simplicii commentarii in octo Aristotelis libros de physico auditu, la-

tine, Lucillo Philalthaeo. Venetiis apud Hieron. Scotum MDXLIII. —— Rep. 1544 sqq.

1544, f. — Paris., apud Ioannem Roigny. MDXLIV. —— Alii huius editionis a. MDXLV. indicant. *Maittaire* autem in Annal. typ. T. III. p. 363. et Catal. bibl. Leidens. p. 155 et p. 167. *Ebertus* Bibliogr. Lex. no. 21285 habent a. MDXLIV. Alia exx. inscripta sunt *Paris.*, *ap. Lud. Tiletanum* MDXLIV. *V.* 1543.

1551, f. — Venetiis, apud Iuntas. MDLI.

1558, — 1565, — 1566 (1567?), — 1587, f. — Venetiis, apud Hier. Scotum.

1567, — 1587, f. — latine per Ioann. Vincentium a Collibus. Venet.

5) In Epicteti Enchiridion.

(1560 — 1563,) — 1561, — 1565, 8. —— *V.* Epictetus. I. Bb).

1595 — 1596, — 1670, 8. —— *V.* Epictetus. I. Aa).

III. *Illustrantia Simplicium scripta.*

Pet. *Petitus*: Loca aliquot Simplicii ad Aristotelis physica illustrantur. —— *V.* eius Miscellanearum observationum libros. Traj. ad Rh. 1682, 8.

I. *Schweighaeuser*: Ad Simplicii Commentarium in Epicteti Enchiridion variae Lectiones, emendationes et notae. —— *V.* eius Epicteti (ib. I. Aa) 1799 sq.) Vol. V. p. 173 — 496.

SOCRATES.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. II. p. 674 sqq.

I. *Epistolae.*

1637, 4. Socratis septem epistolae. —— *V.* Epistolae. I.

1696, 4. Binae Socratis epistolae, e codice msto Bibl. Bodl. edidit Gf. Olearius. —— *V.* eius Exercitationem ad Leonis Allatii de scriptis Socratis dialogum. Lips. 1696.

1815, 8. Socratis epistolae. —— *V.* Epistolae. I.

II. *Illustrantia Socratem scripta.*

( ) Lettre sur ce, que dit Mr. *Rollin* (dans l'Histoire des Peuples anciens) du Demon de Socrate. —— *V.* Lettres fanatiques. (Londres 1739, 12) T. II. p. 1 sqq.

( ) Deux Lettres sur la manière dont Mr. *Rollin* conclut son Abrégé de l'Histoire de Socrate. —— *V.* ib. T. II. p. 36 sqq.

( ) Ueber den Unterricht, welchen Socrates der schönen Theodota in den Buhlerkünsten soll gegeben haben. —— *V.*: Hinterlassene Schriften eines philosophischen Landpredigers, herausg. von C. H. Heydenreich. (Leipz. 1799, 8) no. XVIII.

( ) Ueber den Process des Sokrates. —— *V.* Bibl. der alten Lit. u. Kunst. P. I. p. 1 — 53. P. II. p. 1 — 60.

( ) Treatise on the character of Socrates. —— *V.* New Monthly Magazine or literary Journal. No. I. Mai. 1821. p. 565 — 568. Auctor dissertationis Socratem contra recentiores veteresque calumniatores defendit.

( ) Le Démon de Socrate. Paris, Levasseur. 1828, 4. —— Auctor libelli ingeniosissime Socratem esse Christi praecursorem ostendit.

Thph. *Adami* Disputatio de statua Socratis, Atheniensium poenitentiae monimento publico. Lips. 1745, 4.

I. F. *Aufschlaegeri* Dissertatio praeside Io. Schweighaeusero, Theologia Socratis ex Xenophontis Memorabilibus excerpta. Argentor. 1785, 4.

Benj. *Bayly*: On the Daemon or familiar of Socrates and his character. —— *V.* eius: Essay of Inspiration. (London, 1708, 8) p. 315 — 329.

Rich. *Bentley*: A Dissertation upon the Epistles of Socrates. —— Adiecta est *Will. Wottoni* Reflexions upon ancient and modern Learning. (London, 1697, 8) et eiusdem libri editioni III. (London 1705, 8) p. 410 — 434.

Casp. Iac. *Besenbeck*: Nonnulla de genio Socratis. P. I. Erlangae 1802, 4. —— Auctor ducibus Platone et Xenophonte contra Tennemannum et Nachtigallum, iocari Socratem in iis, quae dicat, de suo genio, ostendere conatus est.

Ch. F. *Boerneri* Oratio solemnis de Socrate eodemque summo ac perfectissimo boni ethici exemplo. Lips. 1707, 4.

Dan. *Boethius*: De philosophia Socratis. Upsal. 1788, 4.

Ch. A. *Brandis*: Grundlinien der Lehre des Sokrates. —— *V.* Rheinisches Museum. 1827. Fasc. II. p. 112 — 158.

— —: Ueber die vorgebliche Subjectivität der Sokratischen Lehre. —— *V.* ib. 1828. fasc. I. p. 85 — 112.

Iac. *Brucker*: De Socrate. —— *V.* eius Historiam crit. philos. T. I. P. II. Lib. II.

B. germanicae.

1782, 8. Vier poetische Fragmente des Solon metrisch übersetzt von Christian Graf zu Stollberg. —— *V.* eius Gedichte aus dem Griechischen p. 290 sqq.

1789, 8. Ueber die ältesten Lehrdichter der Griechen, nebst der metrischen Uebersetzung eines Solonischen Fragments, von I. Dav. Hartmann. Lemgo, 1794, 8.

1803, 8. Drei Fragmente des Solon übersetzt von F. Jacobs. —— *V.* eius: Tempe (Leipz.) Vol. II. p. 95 sqq.

1805, 8. Solons Gebet an die Musen, übersetzt von C. Ph. Conz. —— V. *Hauffii* Zeitschrift für Philologie. P. I. p. 157 sqq.

1808, 8. Zwei Fragmente Solons, übersetzt von A. W. Schlegel. —— *V.*: Europa. Vol. I. P. II. p. 119 sq.

1808, 8. Fünf Fragmente Solon's, übersetzt von Conr. Schneider. —— V. *Daubii* et *Creuzeri*. Studien. Vol. IV. P. I. p. 70 sqq.

1810, 8. Drei Fragmente von Solons Elegien, übersetzt von Fr. Passow. —— V. *Büschingii* et *Kannegiesseri* Pantheon. Vol. II. p. 97 sq.

1822, — 1826, 8. Solons Fragmente übersetzt von G. Ch. Braun. —— *V.* eius librum: Die Weisen von Hellas. (*V.* Poetae. II. B.) p. 33 sqq.

C. anglicae.

1768, 8. A Fragment of Solon, preserved in the Oration of Demosthenes de falsa legatione, translated into English verse. —— *V.* Universal Magazine of Knowledge and Pleasure, m. Nov. p. 263.

III. *Illustrantia Solonem scripta.*

() Dissertatio de Solone eiusque legibus. —— In Promtuario Hannoverano a. 1774. P. IX — XII. p. 129 — 186.

Cornelius Alard *Abbing*: Specimen literarium de Solonis laudibus poeticis. Traj. ad Rh. 1825, 8. —— XII, 105 pp. Conf. *Geelii* notitiam de hoc libro in Bibl. crit. nova. Vol. I. p. 275 sqq. et *Iahnii* Annal. 1827. Vol. I. p. 67 — 75.

Paulus Chph. Glo. *Andreae*: De Solonis legum erga debitores lenitate commentatio scripsit. Vitebergae, ex officina Seibtii 1812, 4. —— 24 pp. Conf. *Beckii* Acta soc. philol. Lips. T. II. p. 470 — 473.

Thd. *Bergk*: De carmine Solonis ad Mimnermum. —— In ephem. inscr. Zeitschrift für die Alterthumswissenschaft. a. 1834. no. 53. p. 426 — 429.

John *Jackson*: Concerning the age of Solon. —— *V.* eius: Chronological Antiquities. (London, 1752, 4) Vol. II. p. 240 sqq.

O. F. *Kleine*: Quaestiones quaedam de Solonis vita et fragmentis. Crefeld. 1832, 4.

L. *Malquytius*: De philosophia ac legibus Solonis. —— *V.* eius Librum II. Vet. ICtorum Philos. cap. 25 — 29.

Ch. *Meiners*: Ueber Solons Gesetze. —— *V.* eius: Geschichte des Verfalls der Wissenschaften bei den Griechen u. Römern. Vol. II. p. 19 sqq.

I. F. *Mentzii* Cogitationes in Gellii Lib. II. c. 12. de Solonis Legibus, et una speciatim. Lips. 1701, 4.

I. *Meursii* Solon seu de ejus vita, legibus, dictis atque scriptis liber singularis. Hafniae 1632, 4. —— Rep. auctius in *Gronovii* Thesauro Antiquitatum graec. T. V., et in *Meursii* Opp. ex rec. I. Lamii, T. II. p. 229 — 364.

— —: Themis Attica sive libri duo de legibus Atticis [*post auctoris mortem lucem viderunt publicam*]. Traj. ad Rh. 1685, 4. —— Rep. in *Iac. Gronovii* Thesauro Antiquitatum graecarum, T. V.

August. *Milagii* Oratio de lege Solonis, qua ignominia notarat eos, qui in seditione alterutrius partis non fuissent. Helmstad. 1655, 4.

de Pauw: De Solonis legibus. —— *V.* eius: Recherches philosophiques sur les Grecs (Berlin 1787 sq., 8. *II Voll.*) T. I. p. 69 sqq. 193 sq. 372 sqq. T. II. p. 13 sqq.

Pardulphi *Prateii* Iurisprudentia vetus, sive Draconis et Solonis, nec non Romuli, Romanorum regis, ac XII Tabularum Leges collectae. Lugd. 1559, 8. —— Rep. in *Ever. Ottonis* Thesauro Iur. Rom. Tom. IV. p. 381 — 480. In calce eiusdem Iurisprudentiae mediae Libri IV. Catapodismōn librorum II, et: *Anxatoisyης* libri singularis ib. editi a. 1561, 8. rep. in *Ottonis* Thesauro Iur. Rom. Tom. III. reperiuntur Solonis leges duodecim in priore collectione praetermissae.

Gf. *Schmidii* Dissertatio de Solone legislatore. Lips. 1688, 4.

I. Thd. *Voemel*: Exercitatio Chronologica de aetate Solonis et Croesi. Francof. ad M. 1832, 4. —— Est maximi aestimanda disquisitio.

F. A. *Wolfius:* Solonis fragmentum emendatum, documento, quam caute inania sensuque carentia textis eiicienda sint. —— *V.* eius: Litterarische Analekten. Vol. II. p. 96 sqq.

SOPHOCLES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 619 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 193 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnes fabulae.*

1502, 8. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΠΤΑ ΜΕΤΕΞΗΓΗΣΕΩΝ.* SOPHOCLIS TRAGAEDIAE SEPTEM CVM COMMENTARIIS. *Τα των τραγῳδιων ὀνομαια. Tragoediarum nomina. αἰας μαςιγοφορος. Aiax flagellifer. ἠλεκτρα. Electra. οἰδιπυς τυραννος. Oedipus tyrannus. ἀντιγονη. Antigone. οἰδιπυς ἐπι κολωνῳ. Oedipus colondus. τραχινιαι. Trachiniae. φιλοκτητης. Philoctetes. Haec leguntur f. 1 a. In fine f. 195 b: ΤΕΛΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ. Ε νετιῃσι παρ' Ἀλδῳ τῳ Ρωμαιῳ, οὐ μην γε ἀνευ προνομιυ, Χιλιοςῳ Πεντακοσιοςῳ δευτερῳ, Μαιμακτηριωνος τεσσαρεσκαιδεκατῃ. — Α παντα ἐξι τετραδια, πλην τυ δ ϑ μ ββ, ἁπερ ἐξι διαδια, και του τ και χ πενταδια. — V enetiis in Aldi Romani Academia mense Augusto.* M. DII. — *O mnes sunt quaterniones, praeter δ ϑ μ ββ, qui duerniones, et τ et χ quinterniones. — C autum et in hoc ut in caeteris ne quis in dominio Ill. S. V. temere hunc imprimat, uendatue librum. F.* 196 *b habet insigne typogr. Aldi, quod est anchora, circumdata a delphino.* —— 196 non num., et impressa et vacua *ff. F.* 1 *b* legitur haec epistola, qua etiam destituta nonnulla exx. occurrunt: „ALD. RO. IOANNI LASCARI VIRO PRAECLARO, AC DOCTISS. S. D. — SEDENTIB. nobis bis brumae frigorib. in hemicyclo ad ignem cum Neacademicis nostris· fortéq; esset unà Marcus Musurus noster· post multa, uariáq; uicissim (ut solet) dicta inter nos in tui incidimus mentionem. Tum Marcus, ut est studiosiss. tui ac perq̄, gratus discipulus· (nam quantum bonis literis, morib. q́; profecit (profecit autem plurimum) id omne tibi acceptum refert.) cum, longo sermone de te honorifice multa narrasset· te proximis Iulio, et Augusto mensib. et Mediolani, et Ticini uidisse addidit· déq; renascentib. graecis literis plurimum tibi secum fuisse sermonem· necnon, ob communem studiosorum omnium utilitatem, nostra hac prouincia gaudere te mirum in modum maximeq́; laudare labores nostros. Quam obrem cum septem tragoedias Sophoclis nuper imprimendas parua forma curassem· eas sub tuo nomine uolui ex Neacademcia nostra prodire in publicum, tibiq; muneri mittere *εἰς μνημόσυνον* summi amoris erga te mei. *τὰ δὲ ἐις αὐτὰς εὑρισκόμενα σχόλια ὄπω μὲν ἐτυπώϑη· τυπωϑήσεται δὲ ϑεῦ σώζοντος ὅσον ὀκ ἤδη· πρὸς δὲ, καὶ ὅσα ἐς ἀνάπτυξιν μέτρων ἥκει.* Atq; utinam id ante habuissem· q̄, ipsae tragoediae excusae forent nam, etsi res est q̄, laboriosiss. tamen singulos quosq; uersus in choris praesertim, siqui perperam digesti sunt· curassem in suum locum restituendos. Quod q,a non licuit· id sibi quisq; curato· si placuerit. Tu uero mi Lascaris, sis uelim meus· quando ego sum tuus. VALE.“ *F.* 2 *a* leguntur: *Ἐπιγράμματα εἰς Σοφοκλέα. Σιμωνίδου. Ἐρυκίυ. Διοσκορίδυ.* Commentarii nunquam ex Aldi officina prodierunt. Haec editio princeps, quae maximi aestimatur raroque occurrit, textum purum habet. *Brunckius* in sua praefatione, editioni a. 1786 praemissa, iudicat sic: „Primus edidit Aldus Manutius Romanus ex antiquis et probae notae codicibus. Praestantissima omnium haec editio est, quae majorem quam ceterae omnes auctoritatem habet, et plus quam quaevis alia fide digna est. Ex ea fere expressae sunt quaecumque dimidii seculi intervallo diversis in locis prodierunt. ... Puritatem lectionis ex Aldina petendam esse semper fassi sunt viri doctiores. ... Quapropter huic editioni Aldinam tamquam fundamentum substruxi: ad eam unice respexi, de reliquis nihil vel parum sollicitus.“ Bibl. sen. Lips.

1522, 4. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΠΤΑ μετα σχολιων παλαιων και πανυ ὀφελιμων.* (?) SOPHOCLIS TRAGOEDIAE SEPTEM. Cum interpretationibus uetustis & ualde utilibus. *Τα των τραγῳδιων ὀνοματα.* Tragoediarum nomina. *Αἰας μαςιγοφορος.* Aiax flagellifer. *Ηλεκτρα.* Electra. *Οἰδιπους τυραννος.* Oedipus tyrannus. *Αντιγονη.* Antigone. *Οἰδιπους ἐπι κολωνῳ.* Oedipus coloneus. *Τραχινιαι.* Trachiniae. *Φιλοκτητης.* Philoctetes. *In fine f.* 193 *b: ΤΕΛΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.* — Omnes sunt quaterni praeter ✻ qui est duernio & &. qui est quinternio. — Florentiae per haeredes Philippi Iuntae: anno Domini M. D. XXII. sexto Kal'. Nouembris. *F. ult. b habet insigne Iuntinum typogr., quod est lilium, et tollunt duo pueri, atque inscri-*

1553, 4. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ. ΑΙΑΣ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ. ΗΛΕΚΤΡΑ. ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ. ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ. — ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ Περι μετρων οἱς ἐχρησατο Σοφοκλης, Περι σχηματων, Σχολια. — Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* — TYPIS REGIIS. PARISIIS, M.D.LIII. Apud Adrianum Turnebum typographum Regium. EX PRIVILEGIO REGIS. *In fine p.* 400: EXCVDEBATVR LVTETIAE PARISIORVM IX. CAL. IAN. M.D.LII. — *Sequuntur singulari titulo: ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ, ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΕΠΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ, Περι μετρων οἱς ἐχρησατο Σοφοκλης, Περι σχηματων και σχολια. — Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* TYPIS REGIIS. PARISIIS, M.D.LIII. Apud Adrianum Turnebum typographum regium. EX PRIVILEGIO REGIS. *In fine*: EXCVDEBATVR LVTETIAE PARISIORVM, M.D.LIII. (*non* 1552, *ut Ebertus indicat.*) *Sequuntur* 8 *ff.*: *ΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ τινων ἐπανορθωσεις, ἐν τοις του Σοφοκλεους δραμασι.* et: *ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΞΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΕΡΩΝ ἐν τῃδε τῃ βιβλῳ.* et pauca: *ΕΝ ΤΟΙΣΔΕ ΤΟΙΣ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΣΙ Τρικλινιου, διαφοροι γραφαι και σφαλματων τινων ἐπανορθωσεις.* —— 4 *ff.* praefixa, 400 pp.; 2 *ff.* praefixa, quae habent titulum, et: *ΕΚ ΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ, ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΜΕΤΡΩΝ,* graece, et 147 pp.; 8 *ff.* Haec editio, quae quidem integra rarissime occurrit, atque raritatis splendorisque causa quaeritur, e codice *Aemari Ranconeti* valde interpolato per *Turnebum* edita est. *Brunckius* in sua praefatione, praemissa editioni a. 1786 de ea iudicat haec: „Adr. Turnebus codicem a Demetrio Triclinio recensitum .... edidit .... ab ea discedere nefas duxerunt H. Stephanus et G. Canterus. — Verumtamen illa Triclinii interpolatio neutiquam digna erat, quae sincero textui ab Aldo edito praeferretur: pravas lectiones passim intrusit: maxime vero in canticis impudentissima audacia grassatus est." Bibl. sen. Lips.

1555, 4. Sophoclis Tragoediae VII, cum interpretationibus vetustis et valde utilibus. Francofurti. MDLV. —— 2 *ff.* praefixa, et 193 num. *ff.* In huius editionis notitia *Schweiger* valde erravit. Editio haec in paginis cum editione a. 1544 concinit. Scholia sunt addita.

1567, 8. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΠΤΑ.* SOPHOCLIS TRAgoedias Septem. *Τα των τραγῳδιων ὀνοματα.* **Tragoediarum nomina.** *Αἰας Μαστιγοφορος.* Aiax Flagellifer. *Ἠλεκτρα.* Electra. *Οἰδιπους Τυραννος.* Oedipus Tyrannus. *Ἀντιγονη.* Antigone. *Οἰδιπους ἐπι Κολωνῳ.* Oedipus Coloneus. *Τραχινιαι.* Trachiniae. *Φιλοκτητης.* Philoctetes. *FRANCOFORTI, PER PETRVM BRVBACH. M.D.LXVII.* *In fine*: *Series chartarum*, A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z AA BB CC DD. Omnes quaterniones. FRANCOFORTI, APVD PEtrum *Brubachium, Anno* M.D.LXVII. —— 427 pp. „Brubachianae editiones neque cum Aldina, neque inter se semper consentiunt, ut haud raro Iuntinarum alterutram, tertia inprimis posteriorem, sequi videantur. Vitebergensis anni 1585 cum Brubach. sec. singulis fere paginis et versibus concinit, ac saepe etiam operarum errores novis auctiores repetit. Nonnunquam tamen etiam aliam lectionem sequitur. Hanc vero, sicut Brubb. sec. et tert., quae non raro priorum editionum errores corrigit, primus ego contulisse videor." Haec sunt *Martini* verba ex eiusdem praefatione ad Sophoclis editionem tertiam Vol. II.

1568, 4 mai. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙ ΕΠΤΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.* SOPHOCLIS TRAGOEDIAE SEPTEM. Vna cum omnibus Graecis scholiis, & cum Latinis Ioach. Camerarij. *Annotationes Henrici Stephani in Sophoclem & Euripidem, seorsum excusae, simul prodeunt.* ANNO M.D.LXVIII. EIVSDEM HENRICI STEPHANI Distichon de suis editionibus Aeschyli & Sophoclis, — AEschylon edideram, Sophoclis inuidit: at idem || Cur ab eo posthac inuideatur habet. —— 4 *ff.* praefixa, 461 pp.; 242 pp.: „Commentatio explicationum omnium tragoediarum Sophoclis, Autore Joachimo Camerario Pabepergensi." *Henricus Stephanus* paucis mutatis repetiit Turnebi textum, qui dicitur. Ex editoris praefatione ad lectorem, editioni praefixa, exhibeo haec: „Ad scholia autem quod attinet, ego quae sub Demetrii Triclinii nomine seorsum edita erant, caeteris adiunxi. Multa etiam menda in iis castigavi, quae videlicet castigari tuto poterant: caetera tuo arbitrio reliqui (donec alius exemplaris copia fiat) quum praesertim pleraque sint eiusmodi quae tibi non multum negotii exhibere possint. Turnebum certè, licet eorum typographum, typographicae *διορθωσεως* operam illis non

impendisse, ex eo coniicio quod foedissimus quidam per totū librum fuerit cōmissus error, nimirum ἤως pro ἤγουν: idque ex non intellecta, vel potius ex nō bene lecta veteris codicis compendiaria nota. Atqui ἤως Graecum nō est: ἠώς autē retracto in posteriorē accentu, est Aurora: quae quid commune habere potuit cum particula ἤγουν, Videlicet aut Id est significante? — Sed en tibi & aliud cuius super his Triclinii commentariis monendus es: nimirum quae Turnebus sub eius nomine edidit scholia in tres posteriores tragoedias, eadem illa esse quae & antea ἀνωνύμως edita fuerāt ac idē passim ferè in utrisque, aut certè mutatis tātum aliquibus verbis dici. Quod ego sane initio valde mirari, & vix credere: sed tādē ubi rem ita se habere comperi, nolui nomē Triclinii scholiis illis praefigere. Quum tamen (uti dixi) idem interdū non iisdem verbis diceretur, scholia illa ἀνώνυμα ex illis Triclinii Ψευδωνύμοις alicubi emendavi, aut saltem paulò concinniora reddidi: quod tamen adiumentum vicissim his illa praestare alicubi poterant." Ceterum Stephanus nullas varias lectiones adnotavit. Bibl. sen. Lips.

1578, — 1585, 8. Sophoclis Tragoediae Septem. *Graece.* Wittenb., per Matth. Welaccum.

1579, 12. Sophoclis Tragoediae Septem, in quibus praeter multa menda sublata, carminum omnium ratio hactenus obscurior, nunc apertior proditur. Opera Guilielmi Canteri. Antwerpiae ex officina Christophori Plantini MDLXXIX. *In libri calce:* Antwerpiae excudebat Christophor. Plantinus Architypographus regius Anno M.D.LXXX. —— Fundamentum huius editionis est Turnebiana, sed, ut Brunckius recte vidit, Canterus eam dramatum formam primus constituit, quam postea omnes exhibent vulgares editiones. Ceterum editio accurate mendis purgata nitideque impressa est, et raro occurrit. Pag. 429 sqq. leguntur breves et paucae, sed acutae Canteri notae criticae; deinde ultimum locum habent aliquot Sophoclis insigniores sententiae, graece et a Guil. Cantero latinis versibus redditae.

1593, 12. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ Ζ.* SOPHOCLIS TRAGOEDIAE VII. In quibus praeter multa menda sublata, carminum omnium ratio hactenus obscurior, nunc apertior proditur: *operà* GVLIELMI CANTERI *Ultrajectini.* LVGDVNI BATAVORVM, EX OFFICINA PLANTINIANA, Apud Franciscum Raphelengium. cIɔ.Iɔ.xciii. —— 427 pp., et 4 *ff.*: Gvlielmi Canteri in Sophoclem notae, 4 *ff.*: Sophoclis sententiae. Repetitio praecedentis editionis est. Bibl. acad. Lips.

1597, 8. *ΣΟΦΟΚΛΗΣ.* SOPHOCLIS TRAGOEDIAE VII. Ex aduerso respondet Latina interpretatio, in qua verbum verbo reddidit VITVS WINSEMIVS. *Carminum ratio ex* GVL. CANTERO *diligenter obseruata: additis eius in totum Sophoclem* NOTIS. Heidelbergae, apud Hieronymum Commelinum. ANNO cIɔIɔxcvii. —— 701 pp. Canteri notae desiderantur in editione, quae Canterianae repetitio est. Bibl. acad. et sen. Lips.

1603, 4. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙ ΕΠΤΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.* SOPHOCLIS TRAGOEDIAE SEPTEM. Vna cum omnibus Graecis scholiis & Latina Viti Winsemij ad verbum Interpretatione. *Quibus accesserunt Ioachimi Camerarij necnon Henrici Stephani annotationes.* Vna cum Indice sententiarum Sophoclearum. EXCVDEBAT PAVLVS STEPHANVS. *ANNO MDCIII. Adiungenda sunt: ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ ΟΙΣ ἐχρήσατο Σοφοκλῆς.* —— 4 *ff.* praefixa, 788 pp.; 16 *ff.*: Annotationes Henrici Stephani in Sophoclis Tragoedias; 202 pp.; Index sententiarum Sophoclis, 3 *ff.* Bibl. acad. Lips.

1608, 8. Tragoediae Sophoclis quotquot extant, graeco-latinae. Ingolst., Ad. Sartorius. —— 945 pp.

1614, f. — graece et latine. —— In Corpore Poetarum graec. (Genev.) Tom. I. p. 1 sqq. *V.* Poetae. I. Aa).

1665, 8. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ Ζ.* SOPHOCLIS TRAGOEDIAE VII. Una cum omnibus graecis Scholiis ad calcem adnexis (*latinaque versione*). *Ἐν τῇ Καντα βριγίᾳ, ἐξετυπώθη παρ' Ἰωάννου Φιέλδου* etc. *αχξη.* *Scholia separatim numeris signata inscr. sunt: Σχόλια παλαιὰ τῶν πάνυ δοκίμων, μετὰ τῶν τοῦ Τρικλινίου εἰς Σοφοκλέους ἑπτὰ Τραγῳδίας. Ἐν τῇ Καντα βριγίᾳ ἐξετυπώθη παρ' Ἰωάννου Φιέλδου, τοῦ τῆς Ἀκαδημίας τυπογράφου, ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας αχξη.* —— Textus ex recensione Stephaniana expressus est. Novi tituli facti sunt a. 1668 sqq.

1668, — 1669, 8. — Cantabr. *etc.* —— *V.* 1665 et 1673.

1673, 8. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ Ζ.* SOPHOCLIS TRAGOEDIAE VII. Una cum omnibus graecis Scholiis ad calcem adnexis. *Editio postrema. Can-*

tabrigiae, Excudebat J. F. prostant *Londini* apud Rob. Scott. 1673. — *Scholia sunt inscr.*: *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ Ζ.* SOPHOCLIS TRAGOEDIAE VII. Una cum omnibus graecis Scholiis ad calcem adnexis. *Editio postrema.* *Ἐν τῃ Κανταβριγιᾳ Ἐξετυπωθη παρ' ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΙΕΛΔΟΥ, τῳ της Ἀκαδημιας τυπογραφῳ. Ἐτει ἀπο της Θεογονιας. αχξη.* —— 4 *ff.* praefixa, 545 pp.; 1 *f.*, 236 pp. Bibl. acad. Lips.

1705 — 1708, 8. Sophoclis Tragoediae VII, Graece et Latine, opera Thomae Johnson. Oxon. *II Voll.* —— Singulis voluminibus singuli tituli praefixi sunt: et quidem *Volumen I.*, quod continet fabulas Aiacem et Electram, prodiit *Oxon.* 1705; *Volumen II.*, continens fabulas Antigonam, Trachinias, Oedipum Coloneum, prodiit *Oxon.* 1708. His duobus voluminibus saepissime adiungitur volumen III. editionis a. 1746. Rep. 1746.

1722, — 1747, 12. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙ ΕΠΤΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.* Sophoclis tragoediae VII. Cum versione latina et selectis quibusdam variis lectionibus. Londini ex officina Iacobi Tonson, et Io. Watts. MDCCXXII. — MDCCXLVII. *II Voll.* —— 4 *sh.* 6 *d.* Oratio graeca ex Stephani recensione descripta est. Falso editio tribuitur *Michaeli Maittairio.*

1745, 12. *ΑΙ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΣΩΖΟΜΕΝΑΙ ΕΠΤΑ.* SOPHOCLIS Tragoediae quae extant septem, cum versione latina. Additae sunt lectiones variantes, et notae viri doctissimi F. Johnson in quatuor Tragoedias. Glasguae in aedibus academicis, excudebat Robertus Foulis, Academiae Typographus. MDCCXLV. *II Voll.* —— 2 *L.* 2 *sh.* Haec nitida editio, quae tamen non satis accurate typis descripta est, *κατα ποδας* sequitur editionem Londinensem a. 1722.

1745, 4min. *ΑΙ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΣΩΖΟΜΕΝΑΙ ΕΠΤΑ.* SOPHOCLIS Tragoediae quae extant septem; additae sunt Lectiones variantes; et notae viri doctissimi T. Iohnson in quatuor Tragoedias. Glasguae: in aedibus academicis excudebat R. Foulis, Academiae typographus, apud quem venales prostant; Edinburgi, apud G. Hamilton et I. Balfour, et A. Kincaid. MDCCXLV. —— In hac editione, quae antecedente correctior, versio latina omissa est. Sunt etiam exx. in ch. m.

1746, 8. SOPHOCLIS Tragoediae VII, Graece et Latine, nova Versione donatae, Scholiis veteribus, (*tam antehac, quam nunc primum editis*) Notisque perpetuis et variis Lectionibus illustratae, opera Thomae Iohnson, A. M. Londini, apud Gul. Innys, R. Manby. MDCCXLVI. *III Voll.* —— Haec est editionis a. 1705—1708 repetitio, sed volumine tertio aucta. Singula volumina habent singularem titulum, et quidem *Volumen I.* complectitur fabulas Aiacem et Electram, *Volumen II.* Antigonam, Trachinias, Oedipum Coloneum, *Volumen III.* Oedipum Tyrannum et Philocteten. Rep. 1758.

1758, 8 mai. SOPHOCLIS TRAGOEDIAE SEPTEM Scholiis veteribus illustratae: Cum Versione et Notis Thomae Johnsoni. Accedunt Variae Lectiones, et Emendationes Virorum Doctorum undecunque collatae. Duobus Voluminibus. Vol. I. in quo continentur Ajax, Electra, Antigone. Londini, Impensis Jos. Pote, R. Manby, E. Wicksted, J. Barker, H. S. Cox, Joan. Rivington, J. Richardson, P. Davey & Law. MDCCLVIII. — SOPHOCLIS *etc.* Vol. II. in quo continentur Oedipus Tyrannus, Philoctetes, Oedipus Coloneus, Trachiniae. Londini *etc.* MDCCLVIII. *II Voll.* —— vi pp., et 1 *f.*, 418 pp., 31 pp. notae; 1 *f.*, 514 pp., 1 *f.* cum epistola typographi data ad lectorem, in qua de suae editionis ratione disserit, 41 pp. Notae. Orationi graecae subiecta est et versio latina et scholia graeca. In folio post paginam vi voluminis I. legitur haec notitia: „N. B. Variae Lectiones in *Ajacem & Electram*, e quatuor Codd. MSS. in *Bibliotheca Bodleiana*, scil. duobus *Baroccianis* No. 61 et 66. uno *Bodleiano*, No. 731. uno itidem *Laudiano* No. 2929. sunt desumptae. Ex quibus etiam huc allata sunt Scholia Inedita. Accessere Variae Lectiones ex edit. Ald. *Venetiis* 1502, & edit. Turneb. Par. 1553.“ Nunc typographi epistolam integram ex volumine secundo transscribo. Est autem: „Typographus Lectori S. — Ex septem Sophoclis Tragoediis Ajacem et Electram edidit Johnsonus, A. D. 1705. quibus Versionem, Notas, et Variantes lectiones adjecit: Deiu Antigonen, et Trachinias cum Notis, sed absque Variis Lectionibus, A. D. 1708. Hae quatuor Fabulae junctim recusae sunt A. D. 1746, quibus tres caeterae accessere cum versione itidem Johnsoni, et Scholiaste in Oedipo non ante vulgato. Neve in hac quasi posthuma editione tribus Fa-

bulis sua deessent Notarum adjumenta, vir quidam ingenio et doctrina solertissimus plurimas congessit, unde Johnsoni operam in hac parte lenius desideraremus. Ea vero editione jam divendita, et nova flagitata, me rogat Bibliopola, ut aliquem commendarem, qui talem moliretur. Cumque nemo inveniretur, nisi qui esset aut impar oneri, aut mercedi plusquam par, me tandem hortatur, ut ipse pro officio aliquem pannum attexerem, ne liber gratia novitatis penitus destitueretur. Dum Schedae igitur sub prelo properantur, imo sub duobus prelis, Variantes Lectiones, quas Johnsonus ad finem duarum Fabularum apposuerat, suis paginis subjeci, quo facilius oculos allicerent, et essent ad usum promptiores. Tres Fabulas, duos scilicet Oedipos et Antigonem, vir doctissimus Joannes Burtonus Etonensis, S. T. P. edidit, dicam, an editurus est, aut alius quispiam sub ejus auspiciis. Inde lectiones in Antigonem transtuli; in aliis utrisque idem facturus, nisi quod, cum sub alio prelo essent elaboratae, nollem arroganter nimis falcem in alienas segetes immittere. — Versionem in quibus plerisque locis Johnsonus refingendam admonuit, refinxi; quod non in omnibus, fatendum est non bene provisis consiliis id deberi. In hac parte sperabam aliquid auxilii ex editione Londinensi A. D. 1722. in 12°. cujus Dedicationi subscribuntur A. B. Sed in Ajace et Electra versionem Johnsoni, quae in lucem tum prodierat, arripuit, in caeteris Winsemii. Hanc κατὰ πόδας sequitur editio Glasguensis, A. D. 1745. nisi quod Iohnsoni notulas in quatuor tragoedias ad finem adjunxerit: et tamen collectanea, quae ad caeteras accessere, omisit. — Emendationes in Textum et Scholia undecunque potui, κατὰ κτῆσιν τοῦ καιροῦ, conrasi, et messem, quam vir doctus ad duos Oedipos et Philocteten contulerat, manipulo auxi. In caeteris tragoediis notae, quae T. J. nomine non sunt insignitae, nunc primum accessere. Inter has quaedam loca in Scholiis ad Ajacem videbis feliciter restituta a viro docto anonymo; unde facile senties quam multa restant restituenda. Dudum conquestus est Henricus Stephanus in Schediasmate II. c. 13. errores quam plurimos ex compendiaria Msstorum scriptura esse ortos. Quales quidem non nisi eodem fonte, ex quo profluxere, sunt diluendi. — Ex utroque prelo novi errores accrevere, quos petimus ut aequo animo feras, memor nos aliquam materiam futuro editori suffecisse, et paululum incuriae tumultuaria quadam diligentia compensasse." Ex *Marklandii* schedis manuscriptis relictis sunt notae quaedam in hac editione receptae, v. *Wolfii* Litterarische Analekten Vol. II. p. 385.

1772, 8 mai. SOPHOCLIS Tragoediae VII, nova recensione donatae scholiisque veteribus illustratae. Accedunt notae perpetuae et variae lectiones, opera Thom. Iohnson. Accessere etiam nunc primum notae selectae ex codd. variorum VV. DD. nuper editis. Versio denique cum eruditorum interpretationibus collata et una cum scholiis plurimis in locis castigata. Editio prioribus longe accuratior et auctior. Etonae. *II Voll.* —— Hanc notitiam desumpsi ex *Brüggemanni* Supplement to the View, p. 26, sed nullo alio libro litterario huius editionis notitiam inveni.

1775, 8. *ΑΙ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΠΤΑ.* Sophoclis Tragoediae VII nova versione donatae scholiisque veteribus illustratae. *Graece et Latine.* Accedunt notae perpetuae et variae lectiones opera Thom. Johnson. Accessere nunc primum notae selectae et emendationes ex codd. variorum doctorum virorum nuper editis. *etc.* Editio auctior et accuratior. Etonae, apud Iosephum Pote. *II Voll.* —— Hanc accuratam editionem curavit *J. Tweedie.* Ex eiusdem notitia, editioni praemissa, exhibeo haec: „In textu Graeco exhibendo, editionem Iohnsonianam secuti sumus. — Vix dici potest quam infinita Scholiorum farrago in postrema editione, quae prodiit Lond. 1758. in duobus voluminibus 8vo. apparuit. Omnia ita vitiata et transposita erant, ut rudis indigestaque potius vocum moles, quam Sophoclis expositio, viderentur. Haec iam sub incudem revocata, et maximo cum labore recensita, nunc primum ad suam paginam proprio magis iustoque ordine disponuntur. In reliquis expurgandis longius quidem elaboravissemus, si temporis angustiae aliaeque curae non impedivissent. I. T.

1781, 4. Sophoclis tragoediae Septem, cum interpretatione latina et scholiis veteribus ac novis. Editionem curavit Ioannes Capperonnier, *etc.* Eo defuncto edidit, notas, praefationem et indicem adjecit Ioan. Franc. Vauvilliers. Paris., Pissot. *II Voll.* —— Huius splendidae editionis fundamentum est Iohnsoniana a. 1705, sed codices mstos editor adhibere non potuit; ii enim tum temporis erant Argentorati apud *Brunckium*, qui Sophocli operam navavit. Notae, unicuique voluminі (*Vol. I.* 60 pp., *Vol. II.* 74 pp.) adnexae, sunt et criticae, et metricae, at-

que exegeticae, probant Vauvillerii dilligentiam; usus est enim maxima cura iis, quae Dawes, Heath, Valckenarius, Toupius, Musgravius, Brunckius aliique ad Sophoclem spectantia iamiam scripserunt. In scholiis describendis Capperonnier exemplo Romano usus est. Conf. *Wyttenbachii* Bibliothecam crit. Vol. II. P. II. p. 38—55.

1786, 4. *Σοφοκλεους τραγῳδιαι ἑπτα.* Sophoclis Tragoediae septem. Etonae. Excudit Iosephus Pote. MDCCLXXXVI. —— Haec rarissima recentiorum editio habet varias lectiones editionum Aldinae et Turnebianae, atque notas breves.

1786 — 1789, 8. Sophoclis Tragoediae septem ad optimorum exemplarium fidem emendatae, cum versione et notis, ex editione Rich. Fr. Ph. Brunck. Argentor., sumtibus Io. Georg. Treuttel. *IV Voll.* —— Duo priora volumina habent orationem fabularum graecam, versionem latinam et notas, volumen III Scholia, et volumen IV. Indicem. „Supplementum ad praeclaram Sophoclis editionem, cura R. F. P. Brunck." v. in: Tracts and Miscellaneous Criticisms of Rich. Porson (London 1815, 8) p. 158 sqq.

1786, 4. Sophoclis quae extant omnia, cum Veterum Grammaticorum Scholiis. Superstites Tragoedias VII. ad optimorum exemplarium fidem recensuit, Versione et Notis illustravit, deperditarum Fragmenta collegit Rich. Fr. Ph. Brunck. Argentor., apud Io. Georg. Treuttel. *II Voll.* —— Vol. I. P. I. continet Oedipum utrumque, Antigonem et Trachinias, graece, adiecta p. 277 sqq. versione latina; P. II. veterum Grammaticorum Scholia, editorisque notas in quatuor laudatas tragoedias; Vol. II. P. I. complectitur Aiacem, Philoctetem, Electram, graece et latine; P. II. veterum Grammaticorum scholia et editoris notas in has tragoedias; P. III. habet deperditarum fabularum fragmenta, Lexicon Sophocleum atque Indices. Fundamentum orationis fabularum graecae Brunckius fecit editionem Aldinam, ut ipse in praefatione profitetur, sed eam ad codices mstos Parisinos, quorum tantum duo Sophoclem integrum habebant, atque ex coniecturis suis aliorumque, ubi tamen a vero saepe aberravit. Versionem latinam ipse fecit. Scholia repeti fecit ex editione romana: his subiecit in infima pagina partim ea, quae Antonius Francinus in editione Florentina scholiis addidit, partim ea, quae Th. Johnsonus e codicibus in tres fabulas Aiacem, Electram atque Oedipum Regem ediderat, partim quae ipse in suis codicibus inter textus, qui dicitur, lineas scripta invenerat. Demetrii Triclinii scholia seorsum edidit, praetermissis metricis, ut ineptis. Quae Turnebus in Oedipum posteriorem, in Trachinias et Philoctetem ediderat, earum admodum paucas, existimat, esse Triclinii notas; sed ipsa scholia antiqua, nonnullis in locis pleniora et emendatiora, quam in editione Romana: in codice quoque regio catal. MMDCCXI. Triclinii scholia ab antiquis perspicue distincta sunt, ita ut confundi non possint, quod secus fuisse Brunckio videtur in eo, quem Turnebus nactus est. Conf. ephem. litter. univ. 1786. no. 216. p. 489—496. et Bibliothek der alten Litt. und Kunst. P. II. no. 2. p. 127—143. Duo exx. in ch. pergam. impressa extant, quorum alterum adservatur in bibl. Paris. regia, alterum fuit apud Renouardum. Fundamentum editionis fecit Brunckius Aldinam editionem. Versio latina recens facta est a Brunckio. Ceterum haec editio nitida est et accuratissime typis descripta.

1787, 12. Sophoclis tragoediae septem. *Graece.* Exhibet I. M. Suerius Duplan. Paris. —— Haec editio habet textum veterem.

1788, 8. Sophoclis Tragoediae septem, scholiis veteribus illustratae, cum versione et notis Thomae Iohnsoni. Etonae, apud Iosephum Pote. MDCCLXXXVIII. —— *V.* 1775 et 1799.

1788 — 1789, 8 mai. Sophoclis tragoediae septem, cum scholiis veteribus, versione latina et notis. Accedunt deperditorum dramatum fragmenta. Ex editione Rich. Fr. Ph. Brunck. Argentorati. *III Voll.* —— Haec nova editio, cuius tantum 250 exemplaria editoris sumptibus sunt impressa, habet novam orationis graecae recognitionem scholiorumque, omissis recentioribus et Triclinii, atque indice. Volumen III. habet titulum hunc: In Sophoclis Tragoedias VII. scholiastes graeci ex editione Rich. Fr. Ph. Brunck. 1788. A. 1789 volumen hoc addebatur: Index in Sophoclem.

1790, 8. Sophoclis Tragoediae, *graece,* in usum Scholarum ad Exemplar Brunckianum diligentissime expressae. Hal., Orphanotr. *II Voll.* —— Rep. 1813.

1799, 8. Sophoclis tragoediae *etc.* Eton. *II Voll.* —— *V.* 1788.

1800 — 1801, 8. Sophoclis Tragoediae septem, *graece.* Cum animadversionibus Sam. Musgravii. Accedunt praeter variantes Lectiones editionum optimarum, Sophoclis Fragmenta, ex editione Brun-

ckiana, nec non Index Verborum. Oxon., ex typographia Clarendoniana. MDCCC. *II Voll.* — Scholia graeca in Sophoclem. Oxon. *etc.* —— Exx. in ch. m. 2 *L.* 5 *sh.* Rep. 1809 sq.

1802, 8. Sophoclis tragoediae septem ex recensione Phil. Fr. Ph. Brunckii, cum Brunckianis selectis paucisque suis notis in usum praelectionum academicarum edidit L. Sahl. Hafn., Proft. *II Voll.* —— Haec editio habet recensionem Brunckii, atque eius selectas notas.

1802 — 1825, 8 mai. Sophoclis Tragoediae septem, ac deperditarum fragmenta. Emendavit, varietatem lectionis, Scholia notasque tum aliorum tum suas adjecit C. Glo. A. Erfurdt. Lips., Gerh. Fleischer. *VII Voll.* —— 18 *Th.* 8 *Gr.* Haec noua editio continet novam quidem recensionem, partim ad codices mstos, sed non satis accurate facta est. *Volumen I.* habet (1802) Trachinias, *Vol. II.* (1803) Electram, *Vol. III.* (1805) Philoctetem, *Vol. IV.* (1806) Antigonam, *Vol. V.* (1809) Oedipum Regem, *Vol. VI.* (1811) Ajacem. *Vol. VII.* prodiit sub titulo: Sophoclis Oedipus Coloneus. Post Erfurdtii obitum emendarunt notasque tum aliorum tum suas adiecerunt Lud. Heller et Lud. Doederlein. Lips., Gerh. Fleischer MDCCCXXV. Singula volumina singulatim venalia prostant.

1806, 8. Sophoclis dramata quae supersunt et deperditorum fragmenta, graece et latine. Denuo recensuit et Rich. Fr. Ph. Brunckii annotatione integra, aliorum et sua selecta illustravit F. H. Bothe. Lips., Weidmann. *II Voll.* —— 6 *Th.*, ch. scr. 8 *Th.*, ch. holl. 12 *Th.* *Bothius* textum, qui dicitur, temere mutavit.

1808, 8. Sophoclis Tragoediae VII, cum Scholiis veteribus, versione latina et Notis. Accedunt deperditorum dramatum Fragmenta. Ex editione Rich. Fr. Ph. Brunck. Oxon., Bliss. *II Voll.* —— 9 *sh.*, ch. m. 12 *sh.* Rep. 1812.

1809 — 1810, 8. — cum animadversionibus Sam. Musgravii. *etc.* Oxon., Clarendon. *III Voll.* —— 1 *L.* 7 *sh.*, ch. m. 1 *L.* 15 *sh.*

1809, 32. Sophoclis tragoediae VII, graece. Ex editione Rich. Fr. Ph. Brunck. Textui subjicitur singularum editionum Brunckianarum discrepans lectio. Oxon., Bliss. *II Voll.* —— 7 *sh.*

1809 — 1825, 8. Sophoclis Tragoediae. Ad optimorum librorum fidem iterum recensuit et brevibus notis instruxit C. Glo. A. Erfurdt. Lips., Gerh. Fleischer. *VII Voll.* —— 5 *Th.* 20 *Gr.* Hanc editionem, cuius tantum duo priora volumina Erfurdtius paravit atque edidit, continuavit suisque notis ornavit *Gf. Hermannus.* Volumen I. (1809) complectitur Antigonem, Volumen II. (1811) Oedipum regem, Volumen III. (1817) Aiacem, Volumen IV. (1819) Electram, Volumen V. (1822) Trachinias, Volumen VI. (1824) Philoctetem, Volumen VII. (1825) Oedipum Coloneum. Lectio orationis graecae in hac nova eaque minore editione saepe a maioris editionis lectione recedit. Singula volumina separatim venduntur. *V.* 1823 sqq.

1810, 12. Sophoclis tragoediae ad optimorum librorum fidem emendatae, cum brevi notatione emendationum, cura Gf. H. Schaefer. Lips., Tauchnitz. *II Voll.* —— 1 *Th.* 8 *Gr.*

1812, — 1814, 8. — Ex editione Rich. Fr. Ph. Brunck. Oxon. *II Voll.* —— *V.* 1808.

1813, 8. Sophoclis Tragoediae, in usum scholarum, curis secundis expressae. Hal., Orphanotr. —— 1 *Th.* *V.* 1790 et 1822.

1815, 8. Sophoclis Dramata. Emendirt und erläutert von J. G. v. Fröhlich. 1r Theil: Philoctet, Electra, die Trachinierinnen. Sulzbach., Seidel. —— 1 *Th.* 8 *Gr.*

1818, 12 mai. Sophoclis Dramata. Edidit Gf. H. Schaefer. Lips., Weigel. —— 1 *Th.*

1819, 8 mai. Sophoclis quae exstant omnia cum veterum Grammaticorum Scholiis. Superstites Tragoedias VII, ad optimorum exemplarium fidem recensuit, Versione (*latina*) et notis illustravit, deperditarum Fragmenta collegit Rich. Franc. Phil. Brunck. Accedunt Excerpta ex varietate lectionis, quam continet editio Car. Glo. Aug. Erfurdt. Demetrii Triclinii Scholia metrica et notae ineditae Car. Burneii. Lond., Priestley. *III Voll.* —— XVI, 445; 380; 215 pp. 1 *L.* 1 *sh.*, ch. m. 2 *L.* 2 *sh.* Volumen I. complectitur quinque fabulas, adiectis veteribus scholiis atque notis in infima libri ora; Volumen II. duas reliquas tragoedias, deperditarum fragmenta, Lexicon Sophocleum, Indicem verborum, atque Indicem Scriptorum in Scholiis allegatis. Pag. 330 sqq. leguntur Excerpta ex lectionum varietate, quam continet editio Erfurdtii; p. 367 — 379: C. Burneii notae nunc primum editae. In Volumine III. exhibentur: Συλ-

2) In Aristotelis libros de anima.

1543, — 1549, f. Simplicii Commentaria in Aristotelis libros de anima, interprete Ioanne Faseolo. Venetiis MDXLIII. — Venet., Octav. Scotus MDXLIX. —— *Faseolus* prooemii caput integrum, quod in graeca editione desideratur, latine versum exhibet.

1564, — 1587, f. — latine, ex interpretatione Evangelistae Lungi Asulani. Venetiis, apud Hieron. Scotum. — Venetiis apud haeredem Henr. Scoti. MDLXXXVII.

3) In Aristotelis libros de coelo.

1540, f. Simplicii Commentaria in quatuor libros de coelo Aristotelis, Guilelmo Morbeto interprete. Venetiis, apud Hieron. Scotum MDXL. —— Char. goth. *Amad. Peyron* in sua Empedoclis et Parmenidis fragmentorum collectione p. 8 docet haec: „Cum extaret versio quaedam antiqua commentarii Simplicii in Aristotelem de Coelo a Guilielmo de Moërbecka saeculo XIII. factitata, horrida illa et adstricta foedissima stili barbarie latine graecissans, cuiusmodi Aristotelis, Clementis, Irenaei conuersiones latinae feruntur; Graeculus quidam quaesitus forte de graeco textu huiusce commentarii describendo, postquam graece scriptum nusquam inuenisset, parta mercede, ut fit, codices cauponari solitum sollicitante, graecam iterum nullo negotio fecit ineptam Moërbekae versionem *). Germanus Simplicii textus in Taurinensi codice extat, Veneta editio Simplicium a Graeculo reconctum sistit." Hanc sententiam pluribus observationibus communitam vidit *Peyron*. In nota *) adiecta etiam haec dicit: „Versio Moërbekae edita fuit Venetiis fol. anno MDXL.; at quum hanc habere hucusque non licuerit, utor alia editione anni MDLXIII. ibidem fol. Haec etsi dicatur in fronte *nouiter fere de integro interpretata, ac cum fidissimis codicibus graecis recens collata*, tamen quam parum promissis editor steterit, vel ex eo licet agnoscere, quod postremi duo libri eduntur ex *Guilielmo Morbeto Do Interprete*. Priores duos, licet nuspiam appareat nomen interpretis, a versione Moërbekae penitus fuisse desumtos, tum ex barbarica scriptura, tum ex pari interpretandi modo plane iudico. Ex collatione vero cum graecis codicibus illud tantum accessisse autumo, quod variis in locis, quae Moërbeka omiserat, restituta fuerunt, quemadmodum diligenter adnotatur in margine. Quare nihili ducens tanti promissoris hiatum, editionem anni MDLXIII. tamquam veram Moërbekae verstionem citabo." Cum multa Parmenidis et Empedoclis fragmenta in Simplicii commentariis servata sint, qui tamen ab omnibus fere doctis hominibus hactenus neglecti iacebant, proposuit sibi Peyron, hanc rem accuratius in suo libello tractare: qua re multa atque omnino non negligenda ad Simplicium protulit, praecipue multa e codice descripsit et cum edita oratione graeca conferens proposuit, ita ut in hoc libello multorum locorum integer textus extaret. Pag. 4 sq. etiam haec docet: „Quam adeo foedam labem iniquitate temporum Simplicio illatam primo ego miratus, dein si qui modus esset eam eluendi mecum ipse cogitans, unicum, quod Bibliotheca Academiae nostrae Taurinensis manu exaratum Simplicii de Coelo exemplar possidet, adiui. Consului, Mirum! Sana omnia et integra, versusque, quos ad metri leges reuocare satagebant eruditi, liquidissimos reperi. Cuius rerum diuersitatis causam mente volutans, in eaque assidue lucubrans, hanc tandem afferri posse ratus, equidem securus vulgo, tuum tamen, consultissime Didyme, iudicium facis. — Ex unica utriusque textus inspectione liquet, lectionem Graeci textus Simplicii de Caelo, cuiusmodi in editione Veneta habetur, a lectione Taurinensis codicis ita differre, ut qui varietates lectionis notare vellet, integer ei foret describendus codex. Etsi enim interdum septem vel octo continentia verba eadem in utroque legantur, cum hoc rarum, tum haud mirum videri debet in re διδασκαλικῇ, ubi oratio iis constat vocabulis, quae certa et propria argumenti necessitas plane postulat."

1543, — 1548, — 1555, — 1567, f. Simplicii philosophi acutissimi commentaria in libros de coelo noviter fere de integro interpretata, ac cum fidissimis codicibus graecis recens collata. Venetiis, apud Hieron. Scotum. MDXLIII. — MDXLVIII. — MDLV. — MDLXVII. —— Interpres esse dicitur *Gu. Dorotheus*, sed versio non adeo ab Morbekiana diversa est, ut nova videri posset.

1584, f. — Venetiis, apud haeredem Hieronymi Scoti. MDLXXXIV. —— Eadem quae praecedens versio est.

4) In Aristotelis physicas auscultationes.

1543, f. Simplicii commentarii in octo Aristotelis libros de physico auditu, la-

tine, Lucillo Philalthaeo. Venetiis apud Hieron. Scotum MDXLIII. —— Rep. 1544 sqq.

1544, f. — Paris., apud Ioannem Roigny. MDXLIV. —— Alii huius editionis a. MDXLV. indicant. *Maittaire* autem in Annal. typ. T. III. p. 363. et Catal. bibl. Leidens. p. 155 et p. 167. *Ebertus* Bibliogr. Lex. no. 21285 habent a. MDXLIV. Alia exx. inscripta sunt *Paris.*, *ap. Lud. Tiletanum* MDXLIV. *V.* 1543.

1551, f. — Venetiis, apud Iuntas. MDLI.

1558, — 1565, — 1566 (1567?), — 1587, f. — Venetiis, apud Hier. Scotum.

1567, — 1587, f. — latine per Ioann. Vincentium a Collibus. Venet.

5) In Epicteti Enchiridion.

(1560 — 1563,) — 1561, — 1565, 8. —— *V.* Epictetus. I. Bb).

1595 — 1596, — 1670, 8. —— *V.* Epictetus. I. Aa).

III. *Illustrantia Simplicium scripta.*

Pet. *Petitus:* Loca aliquot Simplicii ad Aristotelis physica illustrantur. —— *V.* eius Miscellanearum observationum libros. Traj. ad Rh. 1682, 8.

I. *Schweighaeuser:* Ad Simplicii Commentarium in Epicteti Enchiridion variae Lectiones, emendationes et notae. —— *V.* eius Epicteti (ib. I. Aa) 1799 sq.) Vol. V. p. 173 — 496.

SOCRATES.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. II. p. 674 sqq.

I. *Epistolae.*

1637, 4. Socratis septem epistolae. —— *V.* Epistolae. I.

1696, 4. Binae Socratis epistolae, e codice msto Bibl. Bodl. edidit Gf. Olearius. —— *V.* eius Exercitationem ad Leonis Allatii de scriptis Socratis dialogum. Lips. 1696.

1815, 8. Socratis epistolae. —— *V.* Epistolae. I.

II. *Illustrantia Socratem scripta.*

( ) Lettre sur ce, que dit Mr. *Rollin* (dans l'Histoire des Peuples anciens) du Demon de Socrate. —— *V.* Lettres fanatiques. (Londres 1739, 12) T. II. p. 1 sqq.

( ) Deux Lettres sur la manière dont Mr. *Rollin* conclut son Abrégé de l'Histoire de Socrate. —— *V.* ib. T. II. p. 36 sqq.

( ) Ueber den Unterricht, welchen Socrates der schönen Theodota in den Buhlerkünsten soll gegeben haben. —— *V.*: Hinterlassene Schriften eines philosophischen Landpredigers, herausg. von C. H. Heydenreich. (Leipz. 1799, 8) no. XVIII.

( ) Ueber den Process des Sokrates. —— *V.* Bibl. der alten Lit. u. Kunst. P. I. p. 1 — 53. P. II. p. 1 — 60.

( ) Treatise on the character of Socrates. —— *V.* New Monthly Magazine or literary Journal. No. I. Mai. 1821. p. 555 — 568. Auctor dissertationis Socratem contra recentiores veteresque calumniatores defendit.

( ) Le Démon de Socrate. Paris, Levasseur. 1828, 4. —— Auctor libelli ingeniosissime Socratem esse Christi praecursorem ostendit.

Thph. *Adami* Disputatio de statua Socratis, Atheniensium poenitentiae monimento publico. Lips. 1745, 4.

I. F. *Aufschlaegeri* Dissertatio praeside Io. Schweighaeusero, Theologia Socratis ex Xenophontis Memorabilibus excerpta. Argentor. 1785, 4.

Benj. *Bayly:* On the Daemon or familiar of Socrates and his character. —— *V.* eius: Essay of Inspiration. (London, 1708, 8) p. 315 — 329.

Rich. *Bentley:* A Dissertation upon the Epistles of Socrates. —— Adiecta est *Will. Wottoni* Reflexions upon ancient and modern Learning. (London, 1697, 8) et eiusdem libri editioni III. (London 1705, 8) p. 410 — 434.

Casp. Iac. *Besenbeck:* Nonnulla de genio Socratis. P. I. Erlangae 1802, 4. —— Auctor ducibus Platone et Xenophonte contra Tennemannum et Nachtigallum, iocari Socratem in iis, quae dicat, de suo genio, ostendere conatus est.

Ch. F. *Boerneri* Oratio solemnis de Socrate eodemque summo ac perfectissimo boni ethici exemplo. Lips. 1707, 4.

Dan. *Boethius:* De philosophia Socratis. Upsal. 1788, 4.

Ch. A. *Brandis:* Grundlinien der Lehre des Sokrates. —— *V.* Rheinisches Museum. 1827. Fasc. II. p. 112 — 158.

— —: Ueber die vorgebliche Subjectivität der Sokratischen Lehre. —— *V.* ib. 1828. fasc. I. p. 85 — 112.

Iac. *Brucker:* De Socrate. —— *V.* eius Historiam crit. philos. T. I. P. II. Lib. II.

cap. II. p. 522—569. App. sive Vol. VI. p. 221—223.

C. W. *Brumbey*: Sokrates nach dem Diogenes Laertius. Lemgo, 1800, 8. —— Auctor edidit cap. V. de vita Socratis e Diogenis Laertii libro II., versum atque notis varii generis illustratum.

Hier. *Cardani* Dissertatio de Socratis Studio. —— *V.* eius Opera. Tom. I. (Lugd. 1663, f.) p. 151—158.

Fr. *Charpentier*: La vie de Socrate. III. éd. Amst. 1699, 12. —— Germanice hunc libellum vertit *Ch. Thomasius*, atque edidit versionem Halae 1693 et 1720, 8.

I. *Chifletii* Socrates, sive de gemmis eius imagine caelatis iudicium. —— In Miscellaneis Chifletianis. (Antverp. 1657, 4) Vol. VI.

I. *Clericus*: De Socratis ingenio, moribus et morte. —— *V.* eius Silvas philologicas, adiectas Aeschinis Socrat. Dialogis. (Amst. 1711, 8) cap. III. p. 177—225.

Ferd. *Delbrück*: Sokrates Betrachtungen und Untersuchungen. Köln 1819, 8.

A. *Doeringii* Disputatio, cur Socratici, philosophicarum quae inter se dissentiebant disciplinarum principes, a Socratis philosophia longius recesserint. Parthenop. 1816, 4.

Sigism. F. *Dresigii* Epistola de Socrate iusto damnato. Lips. 1738, 4.

(*Dumas*:) Eamen de la Doctrine touchant le salut des Payens ou Nouvelle Apologie pour Socrate, par I. A. Eberhard, traduit de l'Allemand. Amst., van Harrevelt. 1773, 8.

Io. Gu. *Feuerlini* Dissertatio ius naturae Socratis delineans. Altdorfii 1719, 4.

F. Dor. *Gerlach*: Sokrates und die Sophisten. Akademische Rede. Basel, Schweighäuser 1827, 8. —— 29 pp.

I. Matth. *Gesneri* Socrates sanctus paederasta. —— In Commentationum reg. soc. Gotting. Tomo II.

Rod. *Goclenii* Oratio de Vita Socratis, philosophorum patris. —— Inter Panegyricos Academiae Marpurgens. (Marpurg. 1590, 8) p. 111—123.

I. Chph. *Gottsched*: Rede vom Socrate, als einem unüberwindlichen Weisen. —— *V.* eius: Gesammelte Reden. (Leipz. 1749, 8) p. 542 sqq.

Pet. *Halloix*: Dissertatio: An Socrates Philosophus ea de Deo et Christo imbutus fide fuerit, quae ad salutem sufficerit? —— *V.* eius: Vitas illustrium Ecclesiae Oriental. Scriptor. Seculi II. (Duaci, 1636, f.) p. 333—351.

Dan. *Heinsii* Socrates, sive de doctrina et moribus Socratis Oratio. —— Inter eius Orationes. (Lugd. Bat. 1617, 8) p. 283—317.

Chph. A. *Heumann*: Abhandlung von des Socrates Leibesgestalt. —— *V.* eius Acta Philosophorum. T. I. P. I. p. 126—138.

— —: Ehrenrettung der Xantippe. —— *V.* ib. T. I. P. I. p. 103—125.

— —: Abhandlung von des Oracul Urtheil über den Socratem. —— *V.* ib. T. I. P. III. p. 472—500.

G. Ch. *Ibbeken*: Disputatio de Socrate, mortem minus fortiter subeunte. Lips. 1735, 4.

I. A. *Kamm*: Disputatio, Mores Socratis ex Xenophontis Memorabilibus Socratis delineati. Argentor. 1785, 4.

J. F. *Leisneri* Prolusio, Socratem non fuisse μεριμνοφροντιστην contra Aristophanem. Cizae 1741, 4.

Ch. *Meiners*: De Socraticorum Reliquiis. —— In Novis Commentationibus soc. Gotting. a. 1782.

F. *Mentzii* Socrates nec officiosus maritus, nec laudandus paterfamilias, in publica Dissertatione exhibitus. Lips. 1716, 4.

— —: De Socratis methodo docendi e Scholiis non omnino proscribenda dissertatio. Lips. 1740, 4.

J. Sam. *Mülleri* de Socratis morte. Hamb. 1738, 4.

L. Thph. *Mylius*: Socratis theologiam e Reliquiis dictorum ipsius et factorum, per dicipulos memoriae posteritatis consecratorum, erutam et ad quasdam naturalis cognitionis classes breuissime revocatam eruditorum iudicio submittit. Jenae 1714, 4.

R. *Nares*: On the Demon of Socrates. London. 1782, 8. —— 1 sh. *V.* Classical Journal. no. XXX. p. 205—207.

Gf. *Olearius*: Exercitatio ad Leonis Allatii de scriptis Socratis dialogum. Lips. 1696, 4.

— —: Dissertatio philosophica de Socratis Daemonio. Lips. 1702, 4. —— Rec. in *Stanleii* Historia philos. ab *Oleario* latine reddita. (Lips. 1711, 4) p. 130 sqq.

G. *Paschii* Dissertatio de re litteraria pertinente ad doctrinam moralem Socratis. Kil. 1705, 4.

Gf. Gu. *Pauli* Dissertatio de Philosophia morali Socratis. Hal. Magdeb. 1714, 4.

St. *Pierre*: Reflexions sur la Vie de Socrate. —— *V.* eius: Ouvrages politiques. (à Roterdam. 1735, 12) T. X. p. 76 sqq.

am. *Reimari* Oratio, qua ostenum Socratis fuisse quandam ṣsagitionem. —— *V.* eius Primariensis. (Wismariae, 1723, 4)

haarschmidt: Socratis Daemo. et quale fuerit, num tandem Schneeberg. 1812, 8.

nacher: Ueber den Werth des als Philosophen. —— *V.* Ab- der Akad. der Wissenschaften (1815, 4) p. 50 sqq.

uidii) Progr. Decani Facultatis in Acad. Lips. de Socratis ef- I supra nos, nihil ad nos. Lips.

ṣod. *Siberi* Oratio de Socrate. eius Orationes. (Witteb. 1614, 8) 60.

Liebegott *Simon*: De Socratis phiam meritis rite aestimandis hist.-philosophica, praeside . *Krug*. Viteb. literis Tzschie- 7, 4. —— 32 pp.

Stäudlin: Sokrates; über Xe- Denkwürdigkeiten des Sokrates itnissquelle seiner Sittenlehre. us: Geschichte der Sittenlehre. Helwing. 1822, 8mai.) p. 79 sqq.

ylor: Remarks on the Daemon s. —— *V.* Classical Journal, no. 160—164.

Tremling: De genio Socratis. 3, 4.

. *Vierthaler*: Geist der Sokra- ersuch, den Freunden des So- l der Sokratik geweiht. Salz- , 8.

inbom: Dissertatio de Socrate. 4, 8.

immermanni Apologia Socratis imnias Aristophanis, in qua si- r alia adversus Maximum Ty- o. Clericum ostenditur, male iestantissimum virum, quod iam coram iudice non perora- In Museo Helvetico. T. VI.

SOLON.

Gr. T. I. p. 544 sqq.; *ed. n.* T. II p. 23 sqq.

Fragmenta.

1553, 4. — 1561, — 1562, — 1569, — 1577, — 1591, — 1596, — 1597, — 1600, — 1603, — 1612, — 1613, — 1651, — 1659, — 1668, — 1692, — 1746, — 1776, — 1784, 8. — 1815, — 1817, 12. — 1817, 8. — 1823, 32. —— *V.* Poetae. I. Bb) gnomici poetae.

1635, — 1652 sqq., 8. —— *V.* Poetae. I. Aa).

1762, — 1772, 8. —— *V.* ib.

1772, 8. Solonis carmina, cum notis. —— In *Brunckii* Analectis graecis. T. I. p. 64 sqq. T. III. p. 236.

1789, 8. Wie Zeus die Welt richtet. Ein Fragment des Atheniensischen Gesetzgebers, griechisch und deutsch, mit Anmerkungen von Leppentin. Hamburg. —— Tria Solonis fragmenta exhibentur; sed versio prosaica nihil momenti est. Conf. ephem. litt. univ. 1789. no. 352. p. 380 sqq.

1794, 8. Solonis epigrammata. —— In *Iacobsii* Anthologia graeca. T. I.

1814, — 1823, 8. —— *V.* Poetae. I. Aa).

1824, 8. Solonis scolion, graece cum notis edidit G. B. —— *V.* Classical Journal. no. XLVIII. p. 376 sq. Solonis fragmentum, quatuor distichis constans, etiam legitur in Nicetae historia. ed. Paris. p. 176.

1825, 8. Solonis Atheniensis Carminum quae supersunt. Praemissa commentatione de Solone poeta. Disposuit, emendavit atque annotationibus instruxit Nic. Bachius. Bonnae, impensis Weberi; Lugd. Bat., ap. Luchtmans. MDCCCXXV. —— VI, 116 pp. 16 *Gr.* Conf. de hac collectione, quae est primum auctoris litterarum eruditionis specimen, *Geelium* in Bibl. crit. nova Vol. I. p. 274 sqq. *Weberum* in ephem. litter. scholast. univ. Sect. II. 1825. no. 47. et *Iahnii* Annal. Ann. II. Vol. I. p. 67 sqq. Editoris epimetrum ad Solonem poetam *v.* in eiusdem collectione Mimnermi fragmentorum p. 55—64. Alia additamenta, inprimis quidem distichum novum ex Maii collectione nova veterum scriptorum T. II. p. 21, proposuit editor ipse in *Iahnii* Novis Annal. Vol. XIII. fasc. I. p. 97 sqq.

II. *Versiones.*

A. latinae.

1575, 4. —— *V.* Poetae. II. A. Gnomici.

1711, 4. Solonis legum et elegiarum fragmenta, latine, interprete Hugone Grotio. —— V. *Thomae Stanleii* Historiam philosoph., latine versam. (Lips.) p. 28—61.

1754, 4. Σοφοκλεους Ἠλεκτρα. Elettra di Sofocle, volgarizzata e con annotazioni sul testo greco illustrata da Mons. Michelangelo Giacomelli. Roma nella stamperia di Pallade MDCCLIV.

1779, 8. Sophoclis Electra et Euripidis Andromache, ex optimis exemplaribus emendatae. Argentorati, Ex Officina Ioh. Henr. Heitz. MDCCLXXX. —— vj, 169 pp.

1794, 8. Sophoclis Electra, graece cum antiquis Scholiis selectis ex recensione Rich. Fr. Ph. Brunckii, varietate lectionis et perpetua annotatione illustravit G. Ant. Casp. Schefller. Helmstadii, sumtibus C. Gf. Fleckeisen. cIɔIɔccɪ.xxxxɪɪɪɪ. —— XII pp., 2 *ff.*, 270 pp., et 1 *f.* Addenda et Corrigenda.

1820, 12. Sophoclis Electra. Graece. Curante C. Nicolo-Poulo, Smyrnaeo. Paris.

6) Trachiniae.

1584, 8. Trachiniae Sophoclis Poetae tragici de extremo actu rerum gestarum Herculis ejusdemque interitu lamentabantur. Cum interpretatione latina Viti Winshemii. Argentorati excudebat A. Bertram MDLXXXIV.

1791, 8. Sophoclis Trachiniae, graece, e recensione Brunckii, edidit, commentario perpetuo illustravit, scholia graeca, indicemque verborum adiecit I. G. Ch. Hoepfner. Lips., Iunius. —— XII, 315 pp. 1 *Th.*

1801, 8. Sophoclis Trachiniae, graece, e recensione Brunckii. Varia lectione adiecta illustravit H. L. Iul. Billerbeck. Hildesiae, Gerstenberg. —— 1 *Th.* 10 *Gr.*

1808, 8. Sophoclis Trachiniae. Graece, in usum lectionum edidit et notis illustravit G. E. Groddeck. Accedit prolusio in Iulii Pollucis locum de Thymele in theatro Graecorum. Vilnae. —— 320 pp.

1820, 12. Sophoclis Trachiniae, graece. Curante C. Nicolo-Poulo, Smyrnaeo. Paris., Delalain.

1833, 8 mai. Σοφοκλεους Τραχινιαι. Sophoclis Trachiniae. Recognovit et adversariis enarravit Ioan. Apitzius. Hal., libr. Orphanotrophei. —— 1 *Th.* 16 *Gr.*

7) Philoctetes.

1586, 4. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ. *Graece.* Lutetiae, apud Fed. Morellum. MDLXXXVI. — Sophoclis tragoedia Philoctetes in Lemno. Stylo ad veteres tragicos latinos, accedente quam proxime fieri potuit a Q. Septimio Florente Christiano. Accedunt eiusdem Glossemata ad eandem Philocteteam. Lutetiae, apud Fed. Morellum. MDLXXXVI.

1781, 8. Sophoclis Philoctetes. Cum notis edidit F. Gedike. Berol., Mylius. —— 12 *Gr.*

1781, 8. Sophoclis Philoctetes. Edidit A. Herm. Niemeyer. —— *V.* Euripides. I. Bb) 2). Rep. 1797.

1788, 8. Sophoclis Philoctetes, e recensione Rich. Fr. Ph. Brunck cum commentario perpetuo Ioan. Henr. Iust. Köppen. Pars prior. Brunsvigae. —— 10 *Gr.* Haec pars, quam altera non secuta est, orationem graecam continet.

1797, 8. — Editio II. emendatior, cui indicem adiecit I. Ph. Krebs. Hal. —— 20 *Gr.* *V.* 1781.

1803, 8. Sophoclis Philoctetes, cum commentario perpetuo I. H. Ch. Barby. Berol., Maurer. —— 16 *Gr.*

1806, 8. Sophoclis Philoctetes, graece edidit G. E. Groddeck. Accedit prolusio in locum Iulii Pollucis de scena in theatro Graecorum. Vilnae. —— 109 pp.

1822, 8 mai. Sophoclis Philoctetes. Cum suis, selectis aliorum notis edidit Ph. Buttmann. Berol., Mylius. MDCCCXXII. —— 16 *Gr.* Conf. ephem. litt. Lips. 1824. no. 108. 109. p. 860 sqq.

1822, 8. Sophoclis Philoctetes. Recognovit et commentariis in usum iuventutis conscriptis illustravit I. B. Matthaei. Altonae, Hammerich. MDCCCXXII. —— LXIV, 317 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.* Verum editoris nomen esse dicitur *I. M. Schultze* in Catalogo Bibl. Gurlitt. Hamburg. 1828.

1833, 8. The Philoctetes of Sophocles; with English Notes, Original and Selected, and Examination Questions, Indexes *etc.* For the use of Schools and Colleges. Lond., Longman. —— Quo tempore editio prior prodierit, comperire non potui.

8) Clytemnestra.

1805, 4. Clytemnestrae tragoediae Sophoclis fragmentum e cod. ms. Augustano et apographo Alexandrino, additis animadvv. et interpretatione latina primum edidit Ch. F. Matthaei. Mosquae.

1806, f. Clytemnestrae tragoediae Sophocli in codd. adscriptae fragmentum, nunc primum in Germania editum ab H. C. Abr. Eichstadtio. *Progr. acad.* Jenae, Bran. —— 6 pp. Conf. ephem. litt. Lips. 1806. no. 42. p. 665 sqq.

F. A. *Wolfius*: Solonis fragmentum emendatum, documento, quam caute inania sensuque carentia textis eiicienda sint. —— *V.* eius: Litterarische Analekten. Vol. II. p. 96 sqq.

SOPHOCLES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 619 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 193 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnes fabulae.*

1502, 8. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΠΤΑ ΜΕΤΕΞΗΓΗΣΕΩΝ.* SOPHOCLIS TRAGAEDIAE SEPTEM CVM COMMENTARIIS. *Τα των τραγῳδιων ὀνοματα.* **Tragoediarum nomina.** *αἴας μαστιγοφορος.* **Aiax flagellifer.** *ἠλεκτρα.* **Electra.** *οἰδιπȣς τυραννος.* **Oedipus tyrannus.** *ἀντιγονη.* **Antigone.** *οἰδιπȣς ἐπι κολωνῳ.* **Oedipus colonêus.** *τραχινιαι.* **Trachiniae.** *φιλοκτητης.* **Philoctetes.** *Haec leguntur f. 1 a. In fine f. 195 b: ΤΕΛΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ. Ε νετιῃσι παρ' Ἄλδῳ τῷ Ρωμαιῳ, οὐ μην γε ἀνευ προνομιȣ, Χιλιοςῷ Πεντακοσιοςῷ δευτερῳ, Μαιμακτηριωνος τεσσαρεσκαιδεκατῃ. — Α παντα ἐςι τετραδια, πλην τȣ δ ϑ μ ββ, ἁπερ ἐςι διαδια, και του τ και χ πενταδια. — V eneliis in Aldi Romani Academia mense Augusto.* M. DII. — *O mnes sunt quaterniones, praeter δ ϑ μ ββ, qui duerniones, at τ et χ quinterniones. — C autum et in hoc ut in caeteris ne quis in dominio Ill. S. V. temere hunc imprimat, uendatue librum. F. 196 b habet insigne typogr. Aldi, quod est anchora, circumduta a delphino.* —— 196 non num., et impressa et vacua *ff. F. 1 b* legitur haec epistola, qua etiam destituta nonnulla exx. occurrunt: „ALD. RO. IOANNI LASCARI VIRO PRAECLARO, AC DOCTISS. S. D. — SEDENTIB. nobis bis brumae frigorib. in hemicyclo ad ignem cum Neacademicis nostris· fortéq; esset unà Marcus Musurus noster· post multa, uariáq; uicissim (ut solet) dicta inter nos in tui incidimus mentionem. Tum Marcus, ut est studiosiss. tui ac perq̄, gratus discipulus· (nam quantum bonis literis, morib. q; profecit (profecit autem plurimum) id omne tibi acceptum refert.) cum, longo sermone de te honorifice multa narrasset· te proximis ludis, et Augusto mensib. et Mediolani, et Ticini uidisse addidit· déq; renascentib. graecis literis plurimum tibi secum fuisse sermonem· necnon, ob communem studiosorum omnium utilitatem, nostra hac prouincia gaudere te mirum in modum maximeq́; laudare labores nostros. Quam obrem cum septem tragoedias Sophoclis nuper imprimendas parua forma curassem· eas sub tuo nomine uolui ex Neacademeia nostra prodire in publicum, tibiq; muneri mittere *εἰς μνημόσυνον* summi amoris erga te mei. *τὰ δὲ ἐις αὐτὰς εὑρισκόμενα σχόλια ȣ̈πω μὲν ἐτυπώϑη· τυπωϑήσεται δὲ ϑεȣ̃ σώζοντος ὅσον ȣ̓κ ἤδη· πρὸς δὲ, καὶ ὅσα ἐς ἀνάπτυξιν μέτρων ἥκει.* Atq; utinam id ante habuissem· q̄, ipsae tragoediae excusae forent nam, etsi res est q̄, laboriosiss. tamen singulos quosq; uersus in choris praesertim, siqui perperam digesti sunt· curassem in suum locum restituendos. Quod q̧a non licuit· id sibi quisq; curato· si placuerit. Tu uero mi Lascaris, sis uelim meus· quando ego sum tuus. VALE.“ *F. 2 a* leguntur: *Ἐπιγράμματα εἰς Σοφοκλέα. Σιμωνίδου. Ερυκίȣ. Διοσκορίδȣ.* Commentarii nunquam ex Aldi officina prodierunt. Haec editio princeps, quae maximi aestimatur raroque occurrit, textum purum habet. *Brunckius* in sua praefatione, editioni a. 1786 praemissa, iudicat sic: „Primus edidit Aldus Manutius Romanus ex antiquis et probae notae codicibus. Praestantissima omnium haec editio est, quae majorem quam ceterae omnes auctoritatem habet, et plus quam quaevis alia fide digna est. Ex ea fere expressae sunt quaecumque dimidii seculi intervallo diversis in locis prodierunt. ... Puritatem lectionis ex Aldina petendam esse semper fassi sunt viri doctiores. ... Quapropter huic editioni Aldinam tamquam fundamentum substruxi: ad eam unice respexi, de reliquis nihil vel parum sollicitus.“ Bibl. sen. Lips.

1522, 4. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΠΤΑ μετα σχολιων παλαιων και πανυ ὠφελιμων.* (!) SOPHOCLIS TRAGOEDIAE SEPTEM. Cum interpretationibus uetustis & ualde utilibus. *Τα των τραγῳδιων ὀνοματα.* Tragoediarum nomina. *Αἴας μαστιγοφορος.* Aiax flagellifer. *Ηλεκτρα.* Electra. *Οἰδιπους τυραννος.* Oedipus tyrannus. *Αντιγονη.* Antigone. *Οἰδιπους ἐπι κολωνῳ.* Oedipus coloneus. *Τραχινιαι.* Trachiniae. *Φιλοκτητης.* Philoctetes. *In fine f. 193 b: ΤΕΛΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.* — Omnes sunt quaterni praeter ✻ qui est duernio & &. qui est quinternio. — Florentiae per haeredes Philippi Iuntae: anno Domini M. D. XXII. sexto Kal'. Nouembris. *F. ult. b habet insigne Iuntinum typogr., quod est lilium, et tollunt duo pueri, atque inscri-*

ptum: F. NIL CANDIDIVS. —— 4 non num. *ff.* praefixa, 193 num. *ff.*, et 1 *f.* cum insigni typ. Praefatio, libro praemissa, legitur *f.* 2, et inscripta est: „ANTONIVS FRANCINVS VARCHIENSIS, IOANNI BAPTISTAE EGNATIO VENETO. S.“; eodemque modo iisdemque verbis fere, quibus in editione principe, quasi ad eam alludere vellet editor, incipit sic: „Sedebamus superioribus diebus Egnati ornatissime, in cellula quadam nostra Mercurio Mineruaeq; dicata, tāquā in hemicyclio, ego multiq; alii uiri profecto eruditissimi, quoꝝ acri iudicio, in castigandis tū graecis tū latinis authoribus, quos chalcographis nostris suppeditamus, frequenter utimur, simul cōferentes uetusta exēplaria & ea optima nouaq;. i. nup, excusa, quotquot habere potuimus, Sophoclis septē quae extant tragoediaꝝ, poetae quidem (quod non ignoras) qui primus apud graecos, tragoediam illustrauit, ut labore nostro nostraq; industria ad manus hominum q̄, optimae peruenirent, in quibus conferendis multa castigauimus, presertim iis tribus quae primae excudūt'. Operi ergo ultimam manum imposueram, cum statim assurgēs, tanq̄, e cellula discessurus coepi humanitatis studia, omnibus qui aderant laudare, laudabā autem in primis illos, qui graecaꝝ literaꝝ studia sectant', fuerunt nanq; graeci omnium doctrinarum authores, & licet multa sint a latinis latinitate donata, tū non possunt ea satis intelligi sine eaꝝ cognitione, habemus praeterea ab illis, ut in grāmaticis didicimus & quotidie re ipsa experimur multas uoces, quarum certam significationem, non facile quis intelligat. ... Discessimus e cellula omnes, reliquumq; disputationis in alium diē distulimus, ego. uero haec ad te scripsi, Sophoclisq; tragoedias a nobis castigatas, una cum glossematis, quia id nobis aptius uisum est, q̄, separatim, quod alii ante nos fecerūt excudere, additis insuper q̄, plurimis ex uetustissimis excerptis codicibus, quae magno adiumento futura sunt hunc poetam intelligere uolentibus, nomini tuo dicauimus, tum ut ad me qd, de humanitatis studiis sentias rescribas, es nanq; iuris utriusq; peritus, humaniores istic literas felicissime & graece & latine profiteris, & medicinam es aliquando auspicatus, quod tua in Dioscoridem elegantissima utiliaq; adnotamenta testātur, tū ut hinc primum cognoscas, amicitiam nostram profundiores multo q̄, fortasse opinaris radices habere. Vale Venetiarum decus, longumq; nobis & caeteris amicis niue.“ Frontis *folium* exemplaris, quod ex bibliotheca sen. Lips. apud me habeo, in infima ora non integrum est: qua re nescio, an tituli notitia a me proposita in omnibus partibus integra sit. Scholia in hac omnium fere rarissima editione textui, qui dicitur, ita adscripta sunt, ut oram folii cuiusque exteriorem impleant. Scholia auctiora quam in editione eorum romana a. 1518 exhibentur; sed non ab omnibus viris doctis laudantur. Bibl. sen. Lips.

1528, 8. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩδιαι ἑπτα.* SOPHOCLIS Tragoediae septem. *Graece.* Lutetiae Paris. apud Simonem Colinaeum MDXXVIII. —— Scholia omissa sunt in hac Aldinae editionis repetitione, quae pauca singularia habet, raroque occurrit.

1534, 8. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΠΤΑ.* SOPHOCLIS TRAGOEDIAE SEPTEM CVM COM*mentarijs interpretationum argumenti Thebaidos Fabularum Sophoclis, authore Ioachimo Camerario Qu. iam recens natis atq; aeditis.* Haganoae, ex Officina Seceriana. Anno M. D. XXXIIII. III. Idus Martii. *In fine fabularum f.* 228 *a*: *ΤΕΛΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.* Haganoae, ex Officina Seceriana. Anno M. D. XXXIIII. III. Idus Martii. *Eodem f. b Iani est caput. Adiungendi sunt editioni*: COMMENTARII INTERPRETATIO*num Argumenti Thebaidos Fabularum Sophoclis, Authore* IOACHIMO CAMERARIO *Quaestore.* — H. EOBANI HESSI. — *Tota diu longas perpessa Tragoedia noctes || Visa fuit Latias deseruisse Scholas || Primus & informes Ioachimus depulit umbras || Et tulit hac Tragicis luce duobus opem || Musa Sophoclaeo iuncta Euripidaea Cothurno || Cui placet ista uide, cui minus ista fuge.* Haganoae, ex Officina Seceriana Anno M. D. XXXIIII. III. Idus Martii. *In fine f.* 95 *b*: Haganoae, ex Officina Seceriana, Anno M.D.XXXIIII. III. Idus Martii. *Infra Iani caput.* —— 228 non num. *ff.*; 95 num. *ff.* Scholia graeca in hac editione desiderantur. Bibl. acad. Lips.

1544, 4. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΠΤΑ ΜΕτα σχολιων παλαιων και πανυ ὠφελιμων.* SOPHOCLIS TRAGOEDIAE SEPTEM, CVM INTER*pretationibus uetustis & ualde utilibus. Τα των τραγῳδιων ὀνοματα.* Tragoediarum nomina. *Αιασ μαστιγοφορος* Aiax flagellifer. *Ηλεκτρα* Electra. *Οἰδιπους τυραννοσ* Oedipus tyrannus. *Αντιγονη* Antigone. *Οἰδιπους ἐπι κολωνῳ* Oedipus coloneus. *Τραχινιαι* Trachiniae. *Φιλοκτητησ* Philoctetes. *ANNO XLIIII. In fine f.* 193 *b*: *ΤΕΛΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.* —

Omnes sunt quaterni, praeter * qui est Titulus, & &. qui est quinternio. — *Folio* 144. *facie* 2 *linea* 25. *in quibusdam exemplaribus lege quae confusa erant hoc modo*: *Ον ὦ γῦσ παῖ. τὸν κέρβερον ἐξ μενίζομαι, τῷ ξένῳ ὁρμωμένῳ, καὶ περῶντι* &c. — *FRANCOFVRTI, EX OFFICINA PETRI BRVBACHII, ANNO M.D.XLIIII. F. ult. a habet insigne typogr., quod est Iani caput.* —— 2 *ff.* praefixa, 193 num. *ff.*, et 1 *f.* In fabula Oedipo Coloneo f. 129 sq., *sign.* r, quatuor *ff.*, errore typographi perverse adornata sunt, quod iam *Hamberger* in Zuverlässige Nachrichten Vol. I. sect. II. p. 165 adnotavit. Ceterum haec editio ex Iuntina expressa est, cum ea enim in singulis fere paginis consentit, quod ipse vidi.

1547, 4. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ 'ΕΠΤΑ ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΥ 'ΟΦΕΛΙΜΩΝ.* SOPHOCLIS TRAGOEDIAE SEPTEM Cum interpretationibus uetustis & ualde utilibus. *Τα των τραγῳδιων ὀνοματα.* Tragoediarum Nomina. *Αἰας μαξιγοφορος* Aiax flagellifer. *Ηλεκτρα* Electra. *Οἰδιπους τυραννος* Oedipus tyrannus. *Αντιγονη* Antigone. *Οἰδιπους ἐπι κολωνῳ* Oedipus coloneus. *Τραχινιαι* Trachiniae. *Φιλοκτητης* Philoctetes. FLORENTIAE. MDXLVII. *F. penult. b*: *ΤΕΛΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.* — Omnes sunt quaterni praeter * qui est duernio &&, qui est quinternio. — FLORENTIAE APVD IVNCTAM. M.D.XLVII. *F. ult. b habet insigne Iuntae typogr., quod est lilium, quod duo pueri tenent.* —— 4 *ff.* praefixa, 192 num. *ff.*, 1 non num. *f.*, et 1 *f.* cum insigni typ. Praefatio est inscripta: „BERNARDVS IVNCTA LECTORI SAL.“, atque incipit his verbis: „CVM IN Auctoribus graecis, Humanissime lector, qui olim ex officina nostra prodierunt: hoc nobis propositum maxime fuisset, ut quam emendatissimi exirent: in Tragoediis Sophoclis, quas eo tempore unà cũ scholiis excusimus, ita nos studiose & sollicite gessimus: ut putaremus in ea editione, totius laboris & diligentię, quam in caeteris auctoribus adhibebamus, iudiciũ subituros. Itaq; non contenti eum librũ à multis nec minimis mendis perpurgasse: dedimus etiam operam, ut auctiorem aliquanto quam antea fuerat, emitteremus, declarationesq; nõ paucas addidimus, quas ex antiquis codicibus erutas, docti & ‚pdiligẽtes uiri nobis benigne cõmunicarant: & omnino eũ multis partibus meliorẽ nobis reddidisse uisi sumus. Tulimus itaq; statim diligentię nostrae non mediocrẽ fructum: nam & consilium nostrum praeclarè eruditis probari audiebamus: & libros ipsos cupidissime à studiosis arripi uidebamus: ut breui, ex magna illorum librorum copia, perpauci reliqui nobis repeterent, atq; in dies impensius efflagitarent: coacti tandem sumus, eorum desideriis satisfacere. Itaq; eundem auctorem iterum diuulgamus: multis etiam nunc scholiis auctum & locupletatum. Iisdem .n. codicibus adhibitis: & diligentius pertractatis: multa quae tunc nos fugerant, animaduertimus: & nõnulla loca, quae temporum iniuria corrupta, aut etiam hominum incuria deprauata fuerant: ad pristinã integritatem reuocauimus.“ *F.* 2*a* sq. ... illud te studiose Lector admonemus: in utroq; Oedipo & in Trachiniis, quaedam a nobis immutata esse: multaq; ad fidem uetustorum codicum restituta. Habuimus .n. mirae uetustatis & fidei exemplaria: ex quibus & haec ipsa: & declarationes quę ibidem additae sunt, hausimus.“ Editionem curavisse *Petrus Victorius* dicitur. *Elmsley* in praefatione sua ad Oedipum Coloneum de hac editione docet p. IV sq. haec: „Quod attinet ad impressos, minime silentio praetereundus est alter Florentinus anno 1547. impressus. ..... Quaedam certe in ea editione immutata sunt aliunde atque e vetustis codicibus. Non nisi Romanae scholiorum editionis auctoritate nititur *ὦ πότνι' ὦ δεινῶπες* v. 34. ut suo loco monui. Quae vero editori non suppeditavit scholiastes, e MS. Laur. A. sumsisse videtur. Quem librum, aut alium ex eo derivatum, ita usurpavit, ut *ὁρῶν ἐγὼ* v. 138. *δύσμορ'* v. 327. *σημαίνουσ'* v. 366. et fortasse plura ejusdem generis pro genuina scriptura acceperit.“ Bibl. sen. Lips.

1550, 8. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΠΤΑ.* SOPHOCLIS TRAGOEDIAE SEPTEM. *ΤΑ ΤΩΝ ΤΡΑΓΩδιων ὀνοματα.* Tragoediarum nomina. *Αἰας μαξιγοφορος* Aiax flagellifer. *'Ηλεκτρα* Electra. *Οἰδιπους τυραννος.* Oedipus tyrãnus. *'Αντιγονη* Antigone. *Οἰδιπους ἐπι κολωνῳ* Oedipus coloneus. *Τραχινιαι* Trachiniae. *Φιλοκτητησ* Philoctetes. *αφμι.* *In fine*: FRANCOFORTI EXCVDEBAT PETRVS BRVBACHIVS MENSE MARTIO ANN. M. D. L. — *Series chartarum.* A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z AA BB CC DD. *Omnes quaterniones. F. ult. habet insigne Brubachianum typogr. quod est Iani caput.* —— 427 pp. et 1 *f.* Scholia in hac editione Brubachiana secunda omissa sunt.

1553, 4. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ. ΑΙΑΣ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ. ΗΛΕΚΤΡΑ. ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ. ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ. ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ. — ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ Περι μετρων οἷς ἐχρησατο Σοφοκλης, Περι σχηματων, Σχολια. — Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* — TYPIS REGIIS. PARISIIS, M.D.LIII. Apud Adrianum Turnebum typographum Regium. EX PRIVILEGIO REGIS. *In fine p.* 400: EXCVDEBATVR LVTETIAE PARISIORVM IX. CAL. IAN. M.D.LII. — *Sequuntur singulari titulo: ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ, ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΕΠΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ, Περι μετρων οἷς ἐχρησατο Σοφοκλης, Περι σχηματων και σχολια. — Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* TYPIS REGIIS. PARISIIS, M.D.LIII. Apud Adrianum Turnebum typographum regium. EX PRIVILEGIO REGIS. *In fine*: EXCVDEBATVR LVTETIAE PARISIORVM, M.D.LIII. (*non* 1552, *ut Ebertus indicat.*) *Sequuntur* 8 *ff.*: *ΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ τινων ἐπανορθωσεις, ἐν τοις του Σοφοκλεους δραμασι.* et: *ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΞΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΕΡΩΝ ἐν τῃδε τῃ βιβλῳ.* et pauca: *ΕΝ ΤΟΙΣ ΔΕ ΤΟΙΣ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΣΙ Τρικλινιου, διαφοροι γραφαι και σφαλματων τινων ἐπανορθωσεις.* —— 4 *ff.* praefixa, 400 pp.; 2 *ff.* praefixa, quae habent titulum, et: *ΕΚ ΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ, ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΜΕΤΡΩΝ,* graece, et 147 pp.; 8 *ff.* Haec editio, quae quidem integra rarissime occurrit, atque raritatis splendorisque causa quaeritur, e codice *Aemari Ranconeti* valde interpolato per *Turnebum* edita est. *Brunckius* in sua praefatione, praemissa editioni a. 1786 de ea iudicat haec: „Adr. Turnebus codicem a Demetrio Triclinio recensitum .... edidit .... ab ea discedere nefas duxerunt H. Stephanus et G. Canterus. — Verumtamen illa Triclinii interpolatio neutiquam digna erat, quae sincero textui ab Aldo edito praeferretur: pravas lectiones passim intrusit: maxime vero in canticis impudentissima audacia grassatus est." Bibl. sen. Lips.

1555, 4. Sophoclis Tragoediae VII, cum interpretationibus vetustis et valde utilibus. Francofurti. MDLV. —— 2 *ff.* praefixa, et 193 num. *ff.* In huius editionis notitia *Schweiger* valde erravit. Editio haec in paginis cum editione a. 1544 concinit. Scholia sunt addita.

1567, 8. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΠΤΑ.* SOPHOCLIS TRAgoediae Septem. *Τα των τραγῳδιων ὀνοματα.* Tragoediarum nomina. *Αἰας Μαστιγοφορος.* Aiax Flagellifer. *Ἠλεκτρα.* Electra. *Οἰδιπους Τυραννος.* Oedipus Tyrannus. *Ἀντιγονη.* Antigone. *Οἰδιπους ἐπι Κολωνῳ.* Oedipus Coloneus. *Τραχινιαι.* Trachiniae. *Φιλοκτητης.* Philoctetes. *FRANCOFORTI, PER PETRVM BRVBACH. M.D.LXVII. In fine: Series chartarum,* A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z AA BB CC DD. Omnes quaterniones. FRANCOFORTI, APVD PEtrum *Brubachium, Anno* M.D.LXVII. —— 427 pp. „Brubachianae editiones neque cum Aldina, neque inter se semper consentiunt, ut haud raro Iuntinarum alterutram, tertiam inprimis posteriorem, sequi videantur. Vitebergensis anni 1585 cum Brubach. sec. singulis fere paginis et versibus concinit, ac saepe etiam operarum errores novis auctiores repetit. Nonnunquam tamen etiam aliam lectionem sequitur. Hanc vero, sicut Brubb. sec. et tert., quae non raro priorum editionum errores corrigit, primus ego contulisse videor." Haec sunt *Martini* verba ex eiusdem praefatione ad Sophoclis editionem tertiam Vol. II.

1568, 4 mai. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙ ΕΠΤΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.* SOPHOCLIS TRAGOEDIAE SEPTEM. Vna cum omnibus Graecis scholiis, & cum Latinis Ioach. Camerarij. *Annotationes Henrici Stephani in Sophoclem & Euripidem, seorsum excusae, simul prodeunt.* ANNO M.D.LXVIII. EIVSDEM HENRICI STEPHANI Distichon de suis editionibus Aeschyli & Sophoclis, — AEschylon edideram, Sophoclis inuidit: at idem || Cur ab eo posthac inuideatur habet. —— 4 *ff.* praefixa, 461 pp.; 242 pp.: „Commentatio explicationum omnium tragoediarum Sophoclis, Autore Joachimo Camerario Pabepergensi." *Henricus Stephanus* paucis mutatis repetiit Turnebi textum, qui dicitur. Ex editoris praefatione ad lectorem, editioni praefixa, exhibeo haec: „Ad scholia autem quod attinet, ego quae sub Demetrii Triclinii nomine seorsum edita erant, caeteris adiunxi. Multa etiam menda in iis castigavi, quae videlicet castigari tuto poterant: caetera tuo arbitrio reliqui (donec alius exemplaris copia fiat) quum praesertim pleraque sint eiusmodi quae tibi non multum negotii exhibere possint. Turnebum certe, licet eorum typographum, typographicae *διορθωσεως* operam illis non

impendisse, ex eo coniicio quod foedissimus quidam per totū librum fuerit cōmissus error, nimirum ἤως pro ἤγουν: idque ex non intellecta, vel potius ex nō bene lecta veteris codicis compendiaria nota. Atqui ἤως Graecum nō est: ἠώς autē retracto in posteriorē accentu, est Aurora: quae quid commune habere potuit cum particula ἤγουν, Videlicet aut Id est significante? — Sed en tibi & aliud cuius super his Triclinii commentariis monendus es: nimirum quae Turnebus sub eius nomine edidit scholia in tres posteriores tragoedias, eadem illa esse quae & antea ἀνωνύμως edita fuerāt ac idē passim ferè in utrisque, aut certè mutatis tātum aliquibus verbis dici. Quod ego sane initio valde mirari, & vix credere: sed tādē ubi rem ita se habere comperi, nolui nomē Triclinii scholiis illis praefigere. Quum tamen (uti dixi) idem interdū non iisdem verbis diceretur, scholia illa ἀνώνυμα ex illis Triclinii Ψευδωνύμοις alicubi emendavi, aut saltem paulo concinniora reddidi: quod tamen adiumentum vicissim his illa praestare alicubi poterant." Ceterum Stephanus nullas varias lectiones adnotavit. Bibl. sen. Lips.

1578, — 1585, 8. Sophoclis Tragoediae Septem. *Graece.* Wittenb., per Matth. Welaccum.

1579, 12. Sophoclis Tragoediae Septem, in quibus praeter multa menda sublata, carminum omnium ratio hactenus obscurior, nunc apertior proditur. Opera Guilielmi Canteri. Antwerpiae ex officina Christophori Plantini MDLXXIX. *In libri calce:* Antwerpiae excudebat Christophor. Plantinus Architypographus regius Anno M.D.LXXX. —— Fundamentum huius editionis est Turnebiana, sed, ut Brunckius recte vidit, Canterus eam dramatum formam primus constituit, quam postea omnes exhibent vulgares editiones. Ceterum editio accurate mendis purgata nitideque impressa est, et raro occurrit. Pag. 429 sqq. leguntur breves et paucae, sed acutae Canteri notae criticae; deinde ultimum locum habent aliquot Sophoclis insigniores sententiae, graece et a Guil. Cantero latinis versibus redditae.

1593, 12. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ Ζ.* SOPHOCLIS TRAGOEDIAE VII. In quibus praeter multa menda sublata, carminum omnium ratio hactenus obscurior, nunc apertior proditur: *operâ* GVLIELMI CANTERI *Ultrajectini.* LVGDVNI BATAVORVM, EX OFFICINA PLANTINIANA, Apud Franciscum Raphelengium. clɔ.lɔ.xcIII. —— 427 pp., et 4 *ff.*: Gvlielmi Canteri in Sophoclem notae, 4 *ff.*: Sophoclis sententiae. Repetitio praecedentis editionis est. Bibl. acad. Lips.

1597, 8. *ΣΟΦΟΚΛΗΣ.* SOPHOCLIS TRAGOEDIAE VII. Ex aduerso respondet Latina interpretatio, in qua verbum verbo reddidit VITVS WINSEMIVS. *Carminum ratio ex* GVL. CANTERO *diligenter obseruata: additis eius in totum Sophoclem* NOTIS. Heidelbergae, apud Hieronymum Commelinum. ANNO clɔlɔxcvII. —— 701 pp. Canteri notae desiderantur in editione, quae Canterianae repetitio est. Bibl. acad. et sen. Lips.

1603, 4. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙ ΕΠΤΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.* SOPHOCLIS TRAGOEDIAE SEPTEM. Vna cum omnibus Graecis scholiis & Latina Viti Winsemij ad verbum Interpretatione. *Quibus accesserunt Ioachimi Camerarij necnon Henrici Stephani annotationes.* Vna cum Indice sententiarum Sophoclearum. EXCVDEBAT PAVLVS STEPHANVS. *ANNO MDCIII. Adiungenda sunt: ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ ΟΙΣ ἐχρήσατο Σοφοκλῆς.* —— 4 *ff.* praefixa, 788 pp.; 16 *ff.*: Annotationes Henrici Stephani in Sophoclis Tragoedias; 202 pp.; Index sententiarum Sophoclis, 3 *ff.* Bibl. acad. Lips.

1608, 8. Tragoediae Sophoclis quotquot extant, graeco-latinae. Ingolst., Ad. Sartorius. —— 945 pp.

1614, f. — graece et latine. —— In Corpore Poetarum graec. (Genev.) Tom. I. p. 1 sqq. *V.* Poetae. I. Aa).

1665, 8. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ Ζ.* SOPHOCLIS TRAGOEDIAE VII. Una cum omnibus graecis Scholiis ad calcem adnexis (*latinaque versione*). *Ἐν τῇ Καντάβριγίᾳ, ἐξετυπώθη παρ' Ἰωάννου Φιέλδου* etc. *α χ ξ η.* *Scholia separatim numeris signata inscr. sunt: Σχόλια παλαιὰ τῶν πάνυ δοκίμων, μετὰ τῶν τοῦ Τρικλινίου εἰς Σοφοκλέους ἑπτὰ Τραγῳδίας. Ἐν τῇ Καντάβριγίᾳ ἐξετυπώθη παρ' Ἰωάννου Φιέλδου, τοῦ τῆς Ἀκαδημίας τυπογράφου, ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας α χ ξ η.* —— Textus ex recensione Stephaniana expressus est. Novi tituli facti sunt a. 1668 sqq.

1668, — 1669, 8. — Cantabr. *etc.* —— *V.* 1665 et 1673.

1673, 8. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ Ζ.* SOPHOCLIS TRAGOEDIAE VII. Una cum omnibus graecis Scholiis ad calcem adnexis. *Editio postrema. Can-*

tabrigiae, Excudebat J. F. prostant *Londini* apud Rob. Scott. 1673. — *Scholia sunt inscr.:* *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ Ζ.* SOPHOCLIS TRAGOEDIAE VII. Una cum omnibus graecis Scholiis ad calcem adnexis. *Editio postrema.* *Ἐν τῃ Κανταβριγιᾳ Ἐξετυπωθη παρ' ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΙΕΛΔΟΥ, τȣ της Ἀκαδημιας τυπογραφȣ. Ἐτει ἀπο της Θεογονιας. αχξη.* —— 4 *ff.* praefixa, 545 pp.; 1 *f.*, 236 pp. Bibl. acad. Lips.

1705 — 1708, 8. Sophoclis Tragoediae VII, Graece et Latine, opera Thomae Johnson. Oxon. *II Voll.* —— Singulis voluminibus singuli tituli praefixi sunt: et quidem *Volumen I.*, quod continet fabulas Aiacem et Electram, prodiit *Oxon.* 1705; *Volumen II.*, continens fabulas Antigonam, Trachinias, Oedipum Coloneum, prodiit *Oxon.* 1708. His duobus voluminibus saepissime adiungitur volumen III. editionis a. 1746. Rep. 1746.

1722, — 1747, 12. *ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙ ΕΠΤΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.* Sophoclis tragoediae VII. Cum versione latina et selectis quibusdam variis lectionibus. Londini ex officina Iacobi Tonson, et Io. Watts. MDCCXXII. — MDCCXLVII. *II Voll.* —— 4 *sh.* 6 *d.* Oratio graeca ex Stephani recensione descripta est. Falso editio tribuitur *Michaeli Maittairio.*

1745, 12. *ΑΙ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΣΩΖΟΜΕΝΑΙ ΕΠΤΑ.* SOPHOCLIS Tragoediae quae extant septem, cum versione latina. Additae sunt lectiones variantes, et notae viri doctissimi F. Johnson in quatuor Tragoedias. Glasguae in aedibus academicis, excudebat Robertus Foulis, Academiae Typographus. MDCCXLV. *II Voll.* —— 2 *L.* 2 *sh.* Haec nitida editio, quae tamen non satis accurate typis descripta est, *κατα ποδας* sequitur editionem Londinensem a. 1722.

1745, 4min. *ΑΙ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΣΩΖΟΜΕΝΑΙ ΕΠΤΑ.* SOPHOCLIS Tragoediae quae extant septem; additae sunt Lectiones variantes; et notae viri doctissimi T. Iohnson in quatuor Tragoedias. Glasguae: in aedibus academicis excudebat R. Foulis, Academiae typographus, apud quem venales prostant; Edinburgi, apud G. Hamilton et I. Balfour, et A. Kincaid. MDCCXLV. —— In hac editione, quae antecedente correctior, versio latina omissa est. Sunt etiam exx. in ch. m.

1746, 8. SOPHOCLIS Tragoediae VII, Graece et Latine, nova Versione donatae, Scholiis veteribus, (*tam antehac, quam nunc primum editis*) Notisque perpetuis et variis Lectionibus illustratae, opera Thomae Iohnson, A. M. Londini, apud Gul. Innys, R. Manby. MDCCXLVI. *III Voll.* —— Haec est editionis a. 1705—1708 repetitio, sed volumine tertio aucta. Singula volumina habent singularem titulum, et quidem *Volumen I.* complectitur fabulas Aiacem et Electram, *Volumen II.* Antigonam, Trachinias, Oedipum Coloneum, *Volumen III.* Oedipum Tyrannum et Philocteten. Rep. 1758.

1758, 8 mai. SOPHOCLIS TRAGOEDIAE SEPTEM Scholiis veteribus illustratae: Cum Versione et Notis Thomae Johnsoni. Accedunt Variae Lectiones, et Emendationes Virorum Doctorum undecunque collatae. Duobus Voluminibus. Vol. I. in quo continentur Ajax, Electra, Antigone. Londini, Impensis Jos. Pote, R. Manby, E. Wicksted, J. Barker, H. S. Cox, Joan. Rivington, J. Richardson, P. Davey & Law. MDCCLVIII. — SOPHOCLIS *etc.* Vol. II. in quo continentur Oedipus Tyrannus, Philoctetes, Oedipus Coloneus, Trachiniae. Londini *etc.* MDCCLVIII. *II Voll.* —— vi pp., et 1 *f.*, 418 pp., 31 pp. notae; 1 *f.*, 514 pp., 1 *f.* cum epistola typographi data ad lectorem, in qua de suae editionis ratione disserit, 41 pp. Notae. Orationi graecae subiecta est et versio latina et scholia graeca. In folio post paginam vi voluminis I. legitur haec notitia: „N. B. Variae Lectiones in *Ajacem* & *Electram*, e quatuor Codd. MSS. in *Bibliotheca Bodleiana*, scil. duobus *Baroccianis* No. 61 et 66. uno *Bodleiano*, No. 731. uno itidem *Laudiano* No. 2929. sunt desumptae. Ex quibus etiam huc allata sunt Scholia Inedita. Accessere Variae Lectiones ex edit. Ald. *Venetiis* 1502, & edit. Turneb. Par. 1553.“ Nunc typographi epistolam integram ex volumine secundo transscribo. Est autem: „Typographus Lectori S. — Ex septem Sophoclis Tragoediis Ajacem et Electram edidit Johnsonus, A. D. 1705. quibus Versionem, Notas, et Variantes lectiones adjecit: Dein Antigonen, et Trachinias cum Notis, sed absque Variis Lectionibus, A. D. 1708. Hae quatuor Fabulae junctim recusae sunt A. D. 1746, quibus tres caeterae accessere cum versione itidem Johnsoni, et Scholiaste in Oedipo non ante vulgato. Neve in hac quasi posthuma editione tribus Fa-

bulis sua deessent Notarum adjumenta, vir quidam ingenio et doctrina solertissimus plurimas congessit, unde Johnsoni operam in hac parte lenius desideraremus. Ea vero editione jam divendita, et nova flagitata, me rogat Bibliopola, ut aliquem commendarem, qui talem moliretur. Cumque nemo inveniretur, nisi qui esset aut impar oneri, aut mercedi plusquam par, me tandem hortatur, ut ipse pro officio aliquem pannum attexerem, ne liber gratia novitatis penitus destitueretur. Dum Schedae igitur sub prelo properantur, imo sub duobus prelis, Variantes Lectiones, quas Johnsonus ad finem duarum Fabularum apposuerat, suis paginis subjeci, quo facilius oculos allicerent, et essent ad usum promptiores. Tres Fabulas, duos scilicet Oedipos et Antigonem, vir doctissimus Joannes Burtonus Etonensis, S. T. P. edidit, dicam, an editurus est, aut alius quispiam sub ejus auspiciis. Inde lectiones in Antigonem transtuli; in aliis utrisque idem facturus, nisi quod, cum sub alio prelo essent elaboratae, nollem arroganter nimis falcem in alienas segetes immittere. — Versionem in quibus plerisque locis Johnsonus refingendam admonuit, refinxi; quod non in omnibus, fatendum est non bene provisis consiliis id deberi. In hac parte sperabam aliquid auxilii ex editione Londinensi A. D. 1722. in 12°. cujus Dedicationi subscribuntur A. B. Sed in Ajace et Electra versionem Johnsoni, quae in lucem tum prodierat, arripuit, in caeteris Winsemii. Hanc κατὰ πόδας sequitur editio Glasguensis, A. D. 1745. nisi quod Iohnsoni notulas in quatuor tragoedias ad finem adjunxerit: et tamen collectanea, quae ad caeteras accessere, omisit. — Emendationes in Textum et Scholia undecunque potui, κατὰ κτῆσιν τȣ̃ καιρȣ̃, conrasi, et messem, quam vir doctus ad duos Oedipos et Philocteten contulerat, manipulo auxi. In caeteris tragoediis notae, quae T. J. nomine non sunt insignitae, nunc primum accessere. Inter has quaedam loca in Scholiis ad Ajacem videbis feliciter restituta a viro docto anonymo; unde facile senties quam multa restant restituenda. Dudum conquestus est Henricus Stephanus in Schediasmate II. c. 13. errores quam plurimos ex compendiaria Msstorum scriptura esse ortos. Quales quidem non nisi eodem fonte, ex quo profluxere, sunt diluendi. — Ex utroque prelo novi errores accrevere, quos petimus ut aequo animo feras, memor nos aliquam materiam futuro editori suffecisse, et paulum incuriae tumultuaria quadam diligentia compensasse.“ Ex *Marklandii* schedis manuscriptis relictis sunt notae quaedam in hac editione receptae, v. *Wolfii* Litterarische Analekten Vol. II. p. 385.

1772, 8 mai. SOPHOCLIS Tragoediae VII, nova recensione donatae scholiisque veteribus illustratae. Accedunt notae perpetuae et variae lectiones, opera Thom. Iohnson. Accessere etiam nunc primum notae selectae ex codd. variorum VV. DD. nuper editis. Versio denique cum eruditorum interpretationibus collata et una cum scholiis plurimis in locis castigata. Editio prioribus longe accuratior et auctior. Etonae. *II Voll.* —— Hanc notitiam desumpsi ex *Brüggemanni* Supplement to the View, p. 26, sed nullo alio libro litterario huius editionis notitiam inveni.

1775, 8. *ΑΙ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΠΤΑ.* Sophoclis Tragodiae VII nova versione donatae scholiisque veteribus illustratae. *Graece et Latine.* Accedunt notae perpetuae et variae lectiones opera Thom. Johnson. Accessere nunc primum notae selectae et emendationes ex codd. variorum doctorum virorum nuper editis. *etc.* Editio auctior et accuratior. Etonae, apud Iosephum Pote. *II Voll.* —— Hanc accuratam editionem curavit *J. Tweedie.* Ex eiusdem notitia, editioni praemissa, exhibeo haec: „In textu Graeco exhibendo, editionem Iohnsonianam secuti sumus. — Vix dici potest quam infinita Scholiorum farrago in postrema editione, quae prodiit Lond. 1758. in duobus voluminibus 8vo. apparuit. Omnia ita vitiata et transposita erant, ut rudis indigestaque potius vocum moles, quam Sophoclis expositio, viderentur. Haec iam sub incudem revocata, et maximo cum labore recensita, nunc primum ad suam paginam proprio magis iustoque ordine disponuntur. In reliquis expurgandis longius quidem elaboravissemus, si temporis angustiae aliaeque curae non impedivissent. I. T.

1781, 4. Sophoclis tragoediae Septem, cum interpretatione latina et scholiis veteribus ac novis. Editionem curavit Ioannes Capperonnier, *etc.* Eo defuncto edidit, notas, praefationem et indicem adjecit Ioan. Franc. Vauvilliers. Paris., Pissot. *II Voll.* —— Huius splendidae editionis fundamentum est Iohnsoniana a. 1705, sed codices mstos editor adhibere non potuit; ii enim tum temporis erant Argentorati apud *Brunckium*, qui Sophocli operam navavit. Notae, unicuique volumini (*Vol. I.* 60 pp., *Vol. II.* 74 pp.) adnexae, sunt et criticae, et metricae, at-

inscr.: Monthly Review for Oct. 1789. p. 302—305 refert *Brüggemannus* l. c. p. 104 haec: „When we give this translation the praise of fidelity, it is all that we can afford; if that can be called faithful, which does not always do complete justice to the sense of the original. From such a work, we may infer, that the Author understands Greek, but we cannot say that he has well executed his task, because, in a good translation, it is required to convey into a diffesent language the thoughts and sentiments of the original writer, in their native beauty. Mr. *Potter's* undertaking, indeed, was an arduous one; especially in attempting to render the Greek verses into an equal number of English. His performance is lesf a paraphrase than *Francklin's*; but his diction is not always poetic, and is often scarcely grammatical; and to understand his meaning, we must sometimes have recourse to the Original. After his translation of Aeschylus, Mr. *Potter* would, perhaps, have done wisely had he reposed on his laurels.“ Rep. 1808.

1808, 8. — translated by Rob. Potter. Oxford. —— 4 *sh. V.* 1788 et 1820.

1809, 8. — translated by Th. Francklin. Lond. —— 10 *sh.* 6 *d.*, ch. m. 2 *L.* 2 *sh. V.* 1788.

1820, 8. — translated by Rob. Potter. London. —— 10 *sh. V.* 1808.

1823, 8. The Tragedies of Sophocles, literally translated into English Prose, with Notes. Oxford. *II Voll.* —— 15 *sh.*

1824, 8. The Tragedies of Sophocles, translated into English Verse. By the Rev. Thomas Dale. London. *II Voll.* —— 1 *L.* 5 *sh.* Haec versio, cuius fundamentum est Potteriana, laudatur, quamquam non satis accurate ad orationem graecam accommodata est. Conf. Quarterly Review, Vol. XXXI. p. 198—210.

1828, 8. The Tragedies of Sophocles, literally translated into english prose from the greek text of Brunck, with notes, the second edition, very much improved. Oxford, Talboys; London, Longman. *II Voll.* —— 15 *sh. V.* 1824.

Bb) *Plures fabulae.*

1759, 4. The Tragedies of Sophocles, Oedipus, King of Thebes, Electra and Philoctetes, translated in to English, and Extracts from the other Tragedies of Sophocles, in the Greek Theatre of Father Brumoy. Translated by Mrs. Charlotte Lenox. London. *III Voll.*

Cc) *Singulae fabulae.*

1) Aiax.

1714, 8. Aiax, a Tragedy, translated from the Greek of Sophocles, with Notes, by Mr. Lewis Theobald. London.

2) Oedipus rex.

1715, — 1765, 8. Oedipus, King of Thebes; a Tragedy translated from Sophocles, with Notes, by Mr. Lewis Theobald, (*London*,) printed in the year 1715. — London 1765.

1779, 4. Poems and Miscellaneous Pieces, with a free Translation of the Oedipus Tyrannus of Sophocles. By the Rev. Thomas Maurice, A. B. of University College, Oxford. London, Dodsley. 1779. —— 10 *sh.* 6 *d.* Conf. Monthly Review for May 1780, p. 391—397.

1790, 8. Oedipus, King of Thebes, a Tragedy, from the Greek of Sophocles: Translated into Prose, with Notes critical and explanatory; by George Domers Clarke, B. D. of Trinity College. Oxford, Fletcher. —— 2 *sh.* Fide Clarkius omnes priores superat.

3) Electra.

1714, 8. Electra, a Tragedy; translated from the Greek of Sophocles, with Notes, by Mr. Lewis Theobald, (London,) printed in the year 1714, dedicated to Joseph Addison, Esq.

4) Philoctetes.

1725, 8. Philoctetes, a Tragedy translated from Sophocles (*prose*), by Thomas Sheridan. Dublin.

5) Antigone.

1823, 8. A Scene from Sophocles Antigone, translated by Thomas Dale. —— In: Classical Journal, no. LII. p. 2—4.

6) Oedipus Coloneus.

1795, 8. A Chorus from Sophocles Oedip. colon. by Chamberlayne; a still more beautiful chorus from Euripides by Iones. —— *V.* Musas Etonenses: seu carminum delectum. (Etonae, Pote) Vol. I.

F. hispanicarum.

1793, 8. Sofocles. Edipo tirano, tragedia traducida del griego en verso castellano, con un discurso preliminar sobre la tragedia antigua y moderna. Por Don Pedro Estula. Madrid. —— 6 *rs.* — La venganza de Agamemnon. Tragedia de Sofocles, traducida por Fernan Perez de Oliva, *in:* Parnaso español Vol. VI. p. 191 sqq.

G. hollandicarum.

1793, 8. Philoctetes op het Eiland Lemnos, Treurspel. Uit het Grieksch, en gevolgd naar het Fransche van de la Harpe, door A. L. Barbaz. Amst. —— 8 *st.*, ch. m. 16 *st.*

H. danicarum.

1821 — 1822, 8. Sophocles Tragoedier oversette efter den graeske Original af P. G. Fibiger. Kiobenh. *II Voll.*

III. *Illustrantia Sophoclem scripta.*

1545, 8. Hoc libro haec continentur: Sophoclis tragici poetae vita non prius in lucem edita. Eiusdem poetae sententiae pulcherrimae, interprete Bartholomaeo Marliano. Romae impressa per Antonium Bladum MDXLV. —— Hic libellus rarissime occurrit.

1518, 8 mai. (*non* 4 min.) Commentarii in septem tragedias (?) Sophoclis quae || ex aliis eius compluribus iniuria tempoR amissis, || solae superfuerunt: Opus exactissimū: rarissimūq;: || in Gymnasio Mediceo Caballini mõtis a Leone || Decimo Pont. Max. constituto, recognitū: repur- || gatumq;: atq; ad cõmunem studiosoR vtilitatem || in plurima exemplaria (?) editum non sine priuile-|| gio: vt in caeteris. *In fine f.* 201*b*: *Ετυπωθη ἐν ῥωμῃ. ἐν τῳ παρα του κυρινου λο||φον γυμνάσιῳ οὐκ ἄνευ προνομιου. Ἐτει ἑκτῳ της || ἀναῤῥησεως Λεοντος δεκατου, του ἀκρου ἀρχιερεως. || της δε ἐνσαρκου οἰκονομιας, Χιλιοςῳ, πεντακοσι||οςῳ, δεκατῳ ὀγδοῳ. || — Η των τετραδιων ἀκολουθια. || — α. β. γ. δ. ε. ζ. η. ϑ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. ς. τ. υ. φ. χ. || ψ. ω. Α. Β. || — Απαντα εισι τετραδια. πλην του α. τριαδιου και του π δυαδιου.* —— 202 non num. *ff.*, quorum ultimum vacat. 24 lin. in quaque pagina. Haec editio scholiorum princeps maximi aestimatur. Bibl. sen. Lips.

1825, 8. Scholia in Sophoclis tragoedias septem. E codice MS. Laurentiano descripsit Pet. Elmsley. Oxon., e typographeo Clarendoniano. MDCCCXXV. —— Haec est nova accuratiorque editio ex codice Florentino, ex quo etiam prior editio facta est. Rep. 1826.

1826, 8. Scholia in Sophoclis Tragoedias. E codice ms. Laurentiano descripsit P. Elmsley. Lips., Hartmann (*nunc* Lehnhold). —— IV, 384 pp. 2 *Th.* Brunckii lectiones non satis accurate adnotatae sunt. Conf. *Iahnii* Annal. 1828. II. p. 141 sqq.

1826, 8. Scholia antiqua in Sophoclis Oedipum tyrannum. Ex codice Laurentiano Plut. XXXII. 9. denuo descripsit et edidit P. Elmsley. Accessit Elmsleii Praefatio ad editionem tertiam Oedipi tyranni. Lips., Hartmann (*nunc* Lehnhold). —— XXXI, 43 pp. 8 *Gr.* Adiectae sunt variae lectiones ad orationem fabulae graecam, ex tribus codicibus mstis enotatae.

( ) In Philoctetem Sophocleum Annotatiunculae, iuxta editionem Brunckianam. —— *V.* Classical Journal, no. II. p. 331 — 344.

( ) Dr. Gillies corrected, and Virgil, Cicero, and Sophocles explained. —— *V.* Class. Journal, no. VI. p. 473 sqq.

( ) Emendations on Sophocles. —— *V.* Classical Journal, no. XIV. p. 242 — 247.

(*G. B.*) In Tragicorum Graecorum monostropha Commentarius. —— *V.* Classical Journal, no. XIV. p. 369 — 377.

( ) Collation of two Mss. of Sophocles. —— *V.* Classical Journal, no. XIV. p. 428 — 436.

( ) Sophocles corrected and explained. —— *V.* Classical Journal, no. XVIII. p. 465 sq.

( ) In Sophoclis Ajacem Emendationes. —— *V.* Classical Journal, no. XXX. p. 371 sq.

( ) Annotationes in Sophoclis Antigonem, ex recensione C. A. Erfurdtii. —— *V.* Classical Journal, no. XXXIII. p. 52—65.

( ) Remarks on Sophocles. —— *V.* Classical Journal, no. XXXIV. p. 456 sq.

(*G. B.*) Sophocles et Theocritus emendati. —— *V.* Classical Journal, no. LIV. p. 339 — 341.

(*J. W.*) Sophoclis vulgatae quaedam Lectiones defenduntur atque explicantur. —— *V.* Classical Journal, no. LVII. p. 96 – 103.

(*G. B.*) In Sophoclis Oedip. Colon. Emendationes. —— *V.* Classical Journal, no. LVIII. p. 286 — 297.

() Notes on the Antigone. —— *V.* Classical Journal, no. LXIII. p. 85 — 104. LXIV. p. 256 — 265. LXV. p. 33 — 45.

() Notes on the Oedipus Rex. —— *V.* Classical Journal, no. LXVIII. p. 266 — 276. LXIX. p. 85 — 96. LXX. p. 229 — 233. LXXI. p. 49 — 64.

() Observations sur le texte et la manière de traduire quelques passages de l'Oedipe-roi de Sophocle. —— *V.* Journal des Savans a. 1818. p. 431 — 437. 497 — 507, 562 — 567.

() Notes on the Ajax of Sophocles. —— *V.* Museum crit. Cantabr. Tom. I. p. 351 — 369. p. 469 — 488.

() Animadversiones quaedam in Fragmentorum Sophocleorum Syllogen Brunckianam. —— *V.* Museum crit. Cantabr. T. I. p. 141 — 149.

() Variae lectiones, e duobus codicibus mstis italicis enotatis. —— *V.* ephem. litter. Lips. 1826. p. 3 — 20.

() Zu Sophocles Electra, v. 212 sqq. —— *V.* ephem. schol. litter. univ. 1827. II. no. 26, p. 202 sqq.

() Apologia del Edippo di Sofocle contra le Censure del Sign. di Voltaire. —— *V.*: Sammlung Critischer und Poetischer Schriften. (Zürich. 1741, 8) P. III. p. 37 sqq.

I. *Apitz:* Enarrationis in Sophoclis Trachinias particula. Halae, 1831, 8. —— 34 pp.

Ch. *Batteux:* Observations sur l'Oedipe de Sophocle. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XLII. Mém. p. 473 sqq.

S. *Battierii:* Notae quaedam in Sophoclis Tragoedias. —— In Museo Helvetico. Tom. VI. P. XXIV. p. 612 sqq.

Traug. F. *Benedictii* Observationes in Sophoclis Tragoedias. Lips., Weidmann. 1820, 8. —— VI, 282 pp. 1 *Th.* 6 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 12 *Gr.*, ch. membr. 2 *Th.* 8 *Gr.* Hae observationes pauca habent, quibus Sophocles emendari possit; auctor ne maiora quidem subsidia omnia sibi paravit, ut ea adhiberet. Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1821. Vol. I. p. 492 sqq.

Rich. *Bentleii* Emendationes MSS. in Sophoclem, Theocritum, Bionem, Moschum, Nicandrum et Callimachum. —— *V.* Classical Journal, no. XXVI. p. 244—252.

Theod. *Bergk:* Viro summo Godofredo Hermanno praesidi suo diem natalem a. d. IV. Cal. Dec. MDCCCXXXIII. gratulatur societas graeca, interprete Thd. B. Inest Commentatio de Fragmentis Sophoclis. Lips., typis Staritzii, typogr. acad. —— VI, 34 pp.

F. A. *Bernhardi:* Ueber den Philoktet des Sophokles. Abgedruckt aus dem Pantheon von Büsching und Kannegiesser, Bd. III. St. 1. Berlin, Ruecker. 1811, 8 mai. — Zweite Auflage. *ib.* 1825, 8. —— 16 pp. 4 *Gr.* Ingeniosissime excogitata disquisitio.

Casp. Iac. *Besenbeckii* Dissertatio de ingenio Sophoclis. Erlangae, 1789, 4.

Io. Iac. *Beureri* Oeconomia Sophoclis. Hannov. 1598, 8.

H. L. J. *Billerbeck:* In Sophoclis Trachinias commentarius. Hildes., Gerstenberg. 1801, 8. —— 18 *Gr.*

H. *Blümner:* Dissertatio de Sophoclis Oedipo rege. Lips., ex offic. Breitkopfiana. 1788, 4 mai. —— 50 pp.

A. *Böckh:* Ueber die Antigone des Sophocles. —— *V.* Abhandll. der Berlin. Acad. Hist. - Philos. Kl. 1826, p. 41 — 88. Additamenta *ib.* 225 — 237.

— —: —— *V.* Aeschylus. III.

Jean *Boivin* de Villeneuve: Si dans l'Oedipe de Sophocle le choeur est la troupe des sacrificateurs, ou si c'est le peuple mesme representé par les principaux citoyens. —— *V.* Mém. de l'Acad. T. III. Hist. p. 108 sqq. ed. 8. T. II Hist. p. 173 sqq., et in *Gottschedii* versione german. T. II. p. 131 sqq. T. XII. p. 26 sq.

— —: Discours sur la tragedie de Sophocle, intitulé Oedipus Tyr., Oedipe Roy. —— *V.* ib. T. VI. Mém. p. 372 sqq. ed. 8. T. VIII. Mém. p. 587 sqq.

G. C. *Braun:* Ueber Oedipus Tyrannus. —— *V.* ephem.: Orpheus, herausgegeben von Weichselbaumer. (Nürnberg, 1825) fasc. II et III.

Gabr. Gf. *Bredow:* In Ciceronis, Sophoclis, Plutarchi aliquot locos criticae observationes. —— *V.* Nova Acta soc. lat. Jenensis, Vol. I. p. 139 sqq.

I. H. *Bremi:* Ueber Sophokles Philoktetes. —— *V.* ephem. litter. scholast. univ. 1829. II. no. 65. 66. 67.

Theod. *Brüggemanni* in Sophoclis Oedipum tyrannum. *Progr. schol. Düsseldorp.* (*Coloniae*). 1823, 8. —— 52 pp.

L. A. F. *Buma:* Specimen inaug. exhibens Miscellanea liter.: Observationes in Sophoclis Electram. Lugd. Bat. 1816, 4.

C. *Burneii* Notae in Sophoclem nunc primum evulgatae [et excerptae ex editione Londin. a. 1819. T. II. p. 378—380]. —— In *Seebodii* Kritischer Bibliothek. 1822. p. 1089.

C. Ph. *Conz*: Observationes ad Sophoclis aliqua loca, praesertim ex Aiace Lorario. Tubing. 1813, 4. —— 56 pp.

— —: Ueber den sittlichen Werth der Sophocleischen Tragoedie. —— *V.* eius: Kleine prosaische Schriften. T. I. p. 153 sqq.

B. F. *Denhard*: De Sophoclis Oedipo Coloneo. Dissertatio inaug. Marburgi (Garthe). 1830, 8 mai. —— 8 *Gr.*

L. *Doederlein*: Observationes criticae in Sophoclis Oedipum Coloneum. —— In Actis philol. Monac. T. I. fasc. I. p. 27—70.

— —: Specimen novae editionis tragoediarum Sophoclis. Erlangae. 1814, 8.

Donndorf: Lesarten aus dem Paris. Cod. ms. 2712 des Soph. Oed. Col. —— V. *Seebodii* Neues Archiv. 1827. II. p. 104 sq. Ad Musgravii editionem enotatae sunt.

Duc: Critique de quatre tragédies de Sophocle et d'une comédie d'Aristophane Gottingae 1776, 8.

L. *Dupuy*: Dissertation sur l'Oedipe de Sophocle. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXVIII. Mém. p. 123 sqq.

— —: Remarques sur le texte et sur les traductions du Philoctete de Sophocle. —— *V.* ib. T. XXXI. p. 156 sqq.

Dziadek: Commentatio de Ajace Sophocleo. *Progr. schol.* Conitz. 1828, 4. —— 13 pp.

Nic. Gf. Ch. *Eckermann*: Commentationum Gedanensium Fasc. I.: Observationes criticae in obscuriores Horatii et Sophoclis locos. Berol., Maurer. 1813, 4. —— 58 pp. 9 *Gr.*

J. H. C. *Eggers*: Animadversiones in Sophoclis Oedipum regem. Hamburg., 1805, 8. —— 10 *Gr.*

(H. C. Abr. *Eichstädt*:) Dehortatur Prologus a contorta et difficili interpretandi ratione. (Tractantur Cic. Brut. IV. et IX. Sophocles Elect. 1017. Quintil. I. X. 1, 104.) Jenae, Bran. 1827, 4.

F. *Ellendt*: Lexicon Sophocleum adhibitis veterum interpretum explicationibus, grammaticorum notationibus, recentiorum doctorum commentariis composuit Frid. Ellendt. Regiomontii Prussorum 1834 — 1835. sumptibus fratrum Borntraeger. *II Voll.* 8. —— Tandem aliquando maximum subsidium ad studium tragicorum graecorum promovendum lucem vidit publicam. Etsi alii alia desiderent, attamen haec utilitatem huius libri, quem Elleudtius magna diligentia multisque curis paravit, perdere nequeunt. Volumen I. subiecit censurae *Gf. Hermannus* in ephem. inscr.: Zeitschrift für die Alterthumswissenschaft 1835. no. 93. 94. 95. 96.

Erfurdtii Annotationes integrae in Sophoclis tragoedias. Lond., Priestley. 1819, 8. —— 12 *sh.*

A. Gu *Ferber* Disserit quaedam de Sophoclis Oedipo Coloneo. Helmst. 1772, 4.

(F. *Förster*:) Sophocles Tragoedien in ihrem Verhältnisse zu einander und zu denen der anderen griechischen Dramatiker. —— *V.* Berliner Conversations-Blatt. 1828. no. 230. p. 909 — 911.

J. G. *v. Fröhlich*: Kritische Versuche über Sophokles Tragoedien. München, Finsterlin. *II Fascc.* 1824, 8. —— 18 *Gr.*

A. G. *Gernhard*: Observationes in Sophoclis Philoctetem. Lips., Hinrichs. 1802; *tit. nov.* ib. 1810, 8. —— 156 pp. 18 *Gr.* Conf. Commentationes soc. philol. Lips. Vol. III. P. I. p. 63 sqq. Hic libellus duabus partibus constat, quarum prior haec complectitur: 1) De tragoediae natura et legibus, p. 5 — 23; 2) Philoctetae partes suo ordine enarrantur, p. 23—27; 3) Philoctetae conformatio, p. 27 — 40; 4) Actus primus Philoctetae tentatur, p. 40 — 47; 5) Sophoclis Philoctetes cum eiusdem nominis fabulis Aeschyli et Euripidis comparatur, p. 47 — 58; 6) de Philoctetae actu tertio, p. 58 — 87. Parte II. critice singuli tractantur loci. Conf. ephem. litter. 1815. Supplem. no. 69.

F. A. Gu. *Gräfenhan*: Platonis Crito et Sophoclis Antigona. In utriusque coram principe gymnasii classe interpretationis memoriam composuit. *Progr. schol.* Muhlhusae. 1828, 8. —— 14 pp.

Herm. *Harless*: De particulis ὅπως et ὅπως μή, ad Sophoclis Electram v. 942 sq. ed. Herm. pertinens disputatio. —— V. *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellanea critica. Vol. I. P. III. p. 583 — 589.

C. F. W. *Hasselbach*: Ueber den Philoctetes des Sophocles. Stralsund, Löffler. 1818, 8. —— VI, 174 pp. 18 *Gr.*

Haupt: —— *V.* Aeschylus. III.

I. Gf. *Hauptmanni* Progr. schol. quo Sophoclem eiusque tragoedias raptim considerat. Gerae 1741, 4.

Heath: Notae sive lectiones ad Sophoclis quae supersunt dramata deperditorumque reliquias. —— 112 pp., et 3 *ff.* index. *V.* Poetae. III.

Heeren: —— *V.* Aeschylus. III.

G. A. *Heigl*: Die auf uns gekommenen Tragoedien des Sophocles können überarbeitet seyn. *Progr. schol.* Neuburgi Bavar. 1826, 8.

— —: Ueber die Antigone und die Electra des Sophocles. Passau, Pustet. 1828, 8 mai. —— 2 *Th.*

Ios. *Heimbrod*: Disputatio de Sophoclis Aiace. *Progr. schol.* Vratislav. 1825, 4. —— 16 pp.

L. *Heller*: Observationum in Sophoclis Oedipum Col. *Progr. acad.* Erlangae. 1818, f. — Continuatio I. *ib.* 1820; Continuatio II. *ib.* 1821. fol. —— 4, 4, 4 pp.

— —: Liviana, Sophoclea, Lucanea proponit. *Progr. acad.* Erlangae 1825, f.

Gf. *Hermann*: De Fragmento Clytemnestrae Sophoclis in duobus codd. reperto. —— In Commentationibus soc. philol. Lips. T. III. p. 94—96; rep. in *Hermanni* Opusculis. T. I. p. 60—62.

Iac. F. *Heusingeri* Specimen observationum criticarum in Ajacem et Electram Sophoclis ex collatione codicis msti. Jenae 1745, 4. —— Continet varias codicis Ienens. lectiones.

H. F. W. *Hinrichs*: Das Wesen der antiken Tragödie, in ästhetischen Vorlesungen durchgeführt an den beiden Oedipus des Sophocles im Allgemeinen und an der Antigone insbesondere. Halle, Ruff. 1827, 8. —— 120 pp. 16 *Gr.* Omnes fere in eo consentiunt, hoc libello auctorem nihil profecisse. Conf. ephem. litter. Jenens. 1828. no. 27, p. 209 sqq.

C. J. *Hoffmann*: Das Nichtvorhandensein der Schicksals-Idee in der alten Kunst, nachgewiesen an König Oedipus des Sophokles. Berlin, Oehmigke. 1832, 8 mai. —— IV, 52 pp. 12 *Gr.*

F. *Höpfner*: De Sophoclis Oedipo Coloneo. *Progr. schol.* Elbingae, typis Hartmanni. 1822, 4. —— 24 pp. Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1823. p. 1068 sq.

G. *Hughes*: A vocabulary of the Oedipus Rex of Sophocles, containing the English signification, composition and derivation of the words, with figures of reference to the text, and occasional explanations on the plan of the charterhouse vocabularies. London, Holsworth. 1827, 12. —— 2 *sh.* 6 *d.*

H. *Hupfeld*: Animadversiones philologicae in Sophoclem. Diss. inaug. Marburgi, typis Kriegeri. 1827, 8. —— VI, 55 pp. Tractantur loci hi: Ai. 1. 2. 37. 75. 77. 97. 270. 279. 310. 475. 476. 611. 950. El. 9. 19. 125. 142. 235. 674. 1075. 1076. 1080. Oed. Tyr. 58. 221. 241. 278. 279. 427. 483 sqq. 605 sqq. 742. 1019. 1329. Antig. 33. 88. 1064 sqq. Philoct. 54. 55. 81. 434.

Hurd: Remarks on Sophocles. —— *V.* eius: Commentary and Notes on Horace's Art of Poetry. The fourth Edition. (London 1766, 8) Vol. I. p. 255—260.

A. L. G. *Jacob*: Sophocleae Quaestiones. Vol. I. Varsoviae. 1821, 8 mai. —— 2 *Th.* 6 *Gr.*

I. Glo. *Jägeri* Annotationes ad Sophoclis Aiacem. Progr. scholae Meldorfianae. Altonae, Hammerich. 1811, 4. —— 20 *Gr.* *V.* ephem. litter. Jenens. 1812. no. 84.

John *Jortin*: Verses adscribed to Sophocles, which were forged by Hecataeus. —— *V.* eius: Remarks on Ecclesiastical History. (London 1752, 8) Vol. II. p. 404—415.

K. *Immermann*: Ueber den rasenden Ajax des Sophocles. Eine ästhetische Abhandlung. Magdeburg, Heinrichshofen. 1826, 8. —— 92 pp. 10 *Gr.* Ingeniose excogitatas sententias observationesque hoc in libello explicit auctor de poetae ingenio, eiusque tractatione fabulae bene adornata; et artem criticam ubique adhibere non neglexit. Conf. Literar. Conversations Bl. 1826. no. 132. p. 527 sqq. Wiener Jahrrbb. Vol. XXXV. p. 278 sqq. *Iahnii* Annal. 1827. Vol. I. fasc. 4. p. 91—94. *Seebodii* Krit. Bibl. 1829. p. 177—179.

D. M. *Kan*: De Sophoclis Oedipode Coloneo. Groningae, van Boekeren. 1825, 8.

K. L. *Kannegiesser*: Ueber den ersten Oedipus des Sophokles. *Progr. schol.* Prenzlau, Ragoczy. 1817, 4. —— 20 pp. 4 *Gr.*

— —: Ueber den Oedipus zu Kolonos. Prenzlau, Ragoczy. 1820, 4. —— 23 pp. 5 *Gr.* Conf. de his duobus libellis *Seebodii* Krit. Bibl. 1820. p. 908 sqq.

— —: Ueber die Antigone des Sophokles. Prenzlau, Ragoczy. 1821, 8 mai. —— 28 pp. Libelli argumentum indicatur in *Seebodii* Krit. Bibl. 1821. p. 969—973.

— —: Ueber den Ajax des Sophocles. *Progr. acad.* Breslau, litteris Grassii. 1823, 8. —— 54 pp. Auctor Aiaci fabulae inter omnes Sophoclis fabulas palmam tribuit.

Vicesimus *Knox*: A Commentary on the Oedipus Tyrannus of Sophocles. —— *V.* eius: Essays moral and literary. The second edition. (London 1779, 8) Vol. I. p. 181 sqq.

K. *Lachmann:* Ueber die Absicht and Zeit des sophokleischen Oedipus auf Kolonos. —— *V.* Rheinisches Museum. 1827, p. 313—335.

— —: —— Euripides et Aeschylus. III.

Gthold. Ephr. *Lessing:* Leben des Sophocles. Herausgegeben von J. J. Eschenburg. Berlin, Voss. 1790, 8. —— Rep. inter eiusdem: Sämmtliche Werke. 1793, Vol. XIV. p. 258 sqq., atque in eorum editione nova, Vol. X. 155 pp.

P. Ch. *Levesque:* Considerations sur les trois poetes tragiques de la Grece. —— *V.* Mém. de l'Instit. National des Sc. et Arts. Litter. et B. A. T. I. p. 305 sqq.

Pet. *van Limburg-Brouwer:* Commentatio de ratione, qua Sophoclis veterum de administratione et iustitia divina notionibus usus est ad voluptatem tragicam augendam. Lugd. Bat., Hazenberg. MDCCCXX. 8. —— 169 pp. *V.* Götting. gel. Anz. 1823. fasc. 100. p. 999.

Lindemanni Sophocleae interpretationis Specimen. *Progr. schol.* Zittav. 1831, 4. —— 23 pp. Exhibetur oratio Philoctetis v. 752 sqq. graeca cum versione metrica notisque criticis et exegeticis.

Ch. A. *Lobeck:* Observationum criticarum et grammaticarum in Sophoclis Aiacem Lorarium Specimen. Viteb., litteris Graessleri. MDCCCVI. 8 mai. —— 28 pp.

— —: Index lectionum aestiv. acad. Regiomont. a. MDCCCXXXII. (*Tractatur Sophoclis Aiax v.* 600 *sqq.*) Regiom. —— Conf. *Iahnii* Annal. 1832. p. 462 sqq.

Ch. Iul. W. *Mosché:* Ueber die Tragoedie des Sophocles, Ajas. P. I. II. Frankf. a. M. 1799; 1800, 4. —— 34, 32 pp.

Naeke: De fragmento Sophoclis apud Valckenaerium ad Eurip. Phoen. 1154. *Progr. acad.* Bonnae, 1821, 4. —— 4 pp.

— —: De Sophoclis Antigone v. 1146. et Oedipo Tyranno v. 190. *ib.* 1822, 4. —— 4 pp.

C. F. *Nagel:* Observationes in Sophoclis Electram v. 687 sqq. —— *V.* Acta Litter. Soc. Rheno-Traject. T. IV. p. 299 sqq.

G. *Olshausen:* Quaedam ex familiari Antigonae interpretatione. Slesvici, 1829, 4. —— 9 pp.

F. *Osann:* Ueber des Sophokles Aias. Eine kritische Untersuchung, nebst zwei Beilagen. Berlin, Reimer. 1820, 8. —— 153 pp. 16 *Gr.* Excursus primus continet *Spanhemii* adversaria ad Sophoclis Aiacem, ex eiusdem Schedis relictis edita. Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1821. fasc. XI. p. 966 sqq. ephem. litter. Jenens. 1825. no. 14.

Fr. *Passow:* Zwei Beiträge für künftige Bearbeiter des Sophocles. —— V. *Güntheri* et *Wachsmuthii* Athenäum, Vol. II. III.

— —: Animadversiones in Sophoclis Trachinias. —— In Indice lectionum in univ. litter. Vratislav. per aestat. a. 1820. 4. —— VI pp. Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1821. p. 865 sqq.

— —: Progr. acad. Vratislav. Vindiciarum Sophoclearum Spec. ad Antigonem v. 778 sqq. a. 1825, 4. —— Conf. Annal. Heidelberg. 1825. p. 645 sqq.

— —: Observationes criticae in Sophoclis Antigonam v. 106. et Homer. Hymn. in Cererem v. 122. *Progr. acad.* Vratislav. 1829, 4.

F. C. *Petersen:* Observationes in Sophoclis tragoediam, quae inscribitur Oedipus Rex. Hafn., Gyldendal. 1819, 4. —— 22 pp. 8 *Gr.*

P. *Petersen:* —— *V.* Euripides. III.

Franc. *Porti* in omnes Sophoclis tragoedias προλεγομενα. Morgiis, apud Ioannem le Preux. MDLXXXIV. 4.

L. *Purgold:* Observationes criticae in Sophoclem, Euripidem, Anthologiam graecam et Ciceronem: adiuncta est e Sophoclis codice Jenensi varietas lectionis et scholia maximam partem inedita scripsit *L. P.* Auctarium subiecit Henr. C. Abr. Eichstaedt. Jenae 1802, 8. —— 1 *Th.* 8 *Gr.* Animadversionibus in Sophoclis Aiacem et Electram additae sunt variae codicis msti Ienensis lectiones. Scholia ad has duas fabulas integra primus *Purgoldus* e codice msto Ienensi publicavit. Eorum excerpta I. Andr. Bosius, qui fuit possessor primus codicis, communicavit cum editore Hierologiae veterum Graecorum Ienae 1676, quae deinde in *Gronovii* Thesauro Tom. VII. repetita sunt.

F. A. *Rauch:* In Sophoclis Electram Observationes. Diss. inaug. Francof. ad M. 1827, 8. —— 34 pp.

Caroli *Reisigii* Commentationes criticae in Sophoclis Oedipum Coloneum. Jenae, Croeker 1822, 8. *II Voll.* —— 2 *Th.*

I. Iac. *Reiskii* Animadversiones ad Sophoclem. Lips. 1743, 8.

Cl. *Sallier:* Reflexions sur l'Oedipe colone de Sophocle. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. V. Hist. p. 81 sqq. ed. 8. T. III. Hist. p. 117 sqq.

— —: Remarques sur la tragedie de Sophocle, intitulée l'Oedipe colone. — M. Mém. de l'Acad. des Inscr. T. VI. Mém. p. 385. ed. 8. T. VIII. Mém. p. 607 sqq.

B. G. *Schirach*: Progr. super Oedipo Tyranno Sophoclis, adiectis nonnullis de veterum tragoediis observationibus. Helmstad. 1769, 4.

Ephr. J. Gth. *Schmidt*: De notione Fati in Sophoclis Tragoediis et Fragmentis expressa. Pars prior. *Progr. schol. Portens.* Lips., ex offic. Vogelii. 1821, 4. — 28 pp.

Th. C. W. *Schneider*: De dialecto Sophoclis ceterorumque tragicorum Graecorum quaestiones nonnullae criticae. Jenae, Croeker. 1822, 8. — 63 pp. Conf. ephem. litter. Jenens. 1823. no. 236. 237. et ephem. litter. Halens. 1823. no. 273.

(*Schoemann*:) De Sophoclis Ajace v. 1236 sq. ed. Brunck. — In Indice lectionum acad. Gryphisw. per sem. hibern. Gryphiae, 1828, 4. — VIII pp.

C. *Schoenborn*: Ueber die Aechtheit der Verse 895—906 in der Antigone des Sophokles. *Progr. schol. Guben.* Breslau, Kupfer. 1827, 4. — 16 pp.

K. E. *Schubarth*: Ueber den König Oedipus des Sophocles. — *V.* eius: Palaeophron und Neoterpe. (Berlin 1824, 8) P. II. fasc. I. p. 42 sqq.

G. *Schwab*: De religione Sophoclis rationali. P. I. Stuttg. 1820, 4.

C. W. F. *Solger*: Ueber Sophokles und die alte Tragödie, abgedruckt aus dessen Uebersetzung des Sophokles. — In eiusdem: Nachgelassene Schriften. T. II.

A. *van Staveren*: De Sophoclis Philoctetis v. 96. — In Miscellaneis observationibus crit. novis. T. VII. p. 798 sqq.

I. Iac. *Steinbrychelii* Epistola ad Villoisonum super loco Sophoclis Antigonae v. 793. — *V.* Museum Turicense, aperuit I. Iac. Heusinger. (Turici 1782, 8) Vol. I. P. I. p. 20—38.

Henrici *Stephani* Annotationes in Sophoclem et Euripidem, quibus variae lectiones examinantur, et pro mendosis emendatae substituuntur; Eiusdem Tractatus de Orthographia quorundam vocabulorum Sophocli cum caeteris Tragicis communium; Eiusdem Dissertatio de Sophoclea imitatione Homeri. Apud Henricum Stephanum. MDLXVIII. 8.

Ferd. *Stöcker*: Dissertatio critica de Sophoclis et Aristophanis interpretibus graecis. *Progr. schol.* Hammonae, Schulz. 1826, 4 mai. — 24 pp. 8 *Gr.* *V.* ephem. litter. schol. univ. 1827. II. p. 353 sqq.

C. L. *Struve*: Bemerkungen über einige Stellen alter Schriftsteller. *Progr. acad.* Königsb. 1821, 8. — 8 pp. Tractatur omnino imitatio Horatii ad graecos scriptores; deinde etiam Sophoclis fragmentum ex Pandaro, quod Foesius primum publicavit in Oecon. Hipp., atque loci Horatii atque Sexti Empirici tractantur.

Iac. *Struvii* Scholia breviora in Sophoclis Philocteten a Gedickio editum, in usum iuventutis scholasticae, inprimis Hannoveranae. Hannov., 1786, 8. — 5 *Gr.*

F. Gu. C. *Sucro*: Introductio in scholas Sophocleas in usum tironum. *Progr. schol. Magdeburg.* Fasc. I. II. III. IV. Magdeb., Heinrichshofen. 1825. 1826. 1827. 1828, 8.

Gu. *Süvern*: Progr. schol. de Sophoclis Aiace flagellifero. Thoruni. 1800, 8.

Teske: Observationes in Sophoclis Aiacem v. 172 sq. *Progr. schol.* Stargard, 1829, 4. — 10 pp.

Bernh. *Thiersch*: Ueber das Schicksal in den griechischen Tragoedien. — V. *Seebodii* Neues Archiv, 1826. IV. p. 123 sqq.

Gu. *Thudichum*: Progr. schol. Praemittuntur observationes in Sophoclis Oedipum Regem. Büdingae, 1823, 4. — 20 pp.

I. Gf. *Töpfer*: Specimen commentationis criticae in Sophoclem. Lübbenae, impr. Driemel. 1831, 4. — 26 pp. Tractantur Aj. 172 — 181. 372. 550 — 552. 596 sqq. Elect. 11 sqq. 733.

de Valincour: Observations critiques sur l'Oedipe de Sophocle. — *V.* Bibliotheque Françoise. T. XVI. p. 20 sqq.

Wagner: Zu Sophocles Antigone v. 24 und 778. — V. *Seebodii* Neues Archiv. 1826. p. 89.

C. F. *Weber*: De Sophoclis Antigone oratio. Darmstadii 1826, 4. — 15 pp.

F. G. *Welcker*: Ueber einige Stellen in Chorliedern der Antigone von Sophokles. — *V.* Ephem. litter. schol. univ. 1829. II. no. 25. 26. 27.

— —: Ueber Philoctetes v. 816. — *V.* Rhein. Museum 1828. p. 125 — 130.

Westrick: — *V.* Aeschylus. III.

C. Ferd. *Wieck*: Zwei Abhandlungen über die Electra des Sophocles und die Choëphoren des Aeschylus, nebst Anmerkungen zu beiden Stücken, als Einladungsschrift zum Osterexamen 1825. Merseburg, gedr. bei Kobitsch. 4. — 53 pp.

Fr. *Wüllneri* De Sophocle φιλομηρῳ commentatio. —— *V.* Ephem. litter. schol. univ. 1828. II. p. 1105—1111. p. 1113—1117.

Ed. *Wunderi* Adversaria in Sophoclis Philoctetam. Lips., Hartmann (*nunc* Lehnhold). MDCCCXXIII. 8 mai. —— VIII, 128 pp. 16 *Gr.*

— —: Conspectus metrorum, quibus Sophocles in septem quas habemus tragoediis usus est. Lips., Hartmann (*nunc* Lehnhold). MDCCCXXV. 8 mai. —— IV, 94 pp. 12 *Gr.*

J. *Zehlicke*: De aliquot Antigonae locis disputans. *Progr. schol.* Gryphiswaldiae, Kunike. 1826, 4. —— 40 pp.

SOPHRON.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. II. p. 493 sqq.

I. *Fragmenta.*

1811, 8 mai. Sophronis fragmenta collegit C. Blomfield. —— *V.* Classical Journal, no. VIII. p. 380—390.

1826, 8 mai. Sophronis mimographi fragmenta, cum notis. —— In Museo critico Cantabr. Tom. II. p. 340 — 358. 559 — 560. Haec collectio multis auctior priore est.

II. *Illustrantia Sophronem scripta.*

H. C. Abr. *Eichstaedt*: De Sophrone, mimographo. —— *V.* eius Adumbrationem quaestionis de carm. Theocriti ad genera sua revoc. indole ac virtutibus. (Lips. 1794, 4 mai.) p. 17 sqq.

K. Otfr. *Müller*: Ueber Sophron, den Mimographen. —— *V.* eius historiam inscr.: Die Dorier. T. II. p. 360 sqq.

L. Casp. *Valckenaer*: De Sophronis mimis. —— *V.* eius Adnotationes in Adoniazusas Theocriti, p. 9 sqq.

SORANUS.

I. *Editiones textus.*

1) De utero.

1554, 8. —— *V.* Rufus Ephesius. I.

2) De signis fracturarum.

1754, f. —— *V.* Scriptores medici.

II. *Editiones versionum.*

De utero.

1604, f. —— *V.* Rufus. II. Bb) bb). Etiam legitur in latina Oribasii versione, quam Rasarius confecit, p. 693 sq.

SOSIPHANES.

1812, 4. Sosiphanis fragmenta collegit atque de Sosiphane agit A. Ferd. Naekius. —— *V.* eius Schedas criticas, p. 28 sqq. 1 sqq. V. *Beckii* Acta soc. philol. Lips. T. II. p. 391. 408 sqq.

SOSITHEUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 691; *ed. n.* T. II. p. 322 sq.

1812, 4. De Sositheo. —— V. *Naekii* Schedas criticas, p. 4 sqq. V. *Beckii* Acta soc. philol. Lips. T. II. p. 4 sqq.

SOTADES.

A. *Meineke*: De Sotade. —— *V.* Quaestionum scenicarum spec. III. p. 60.

SOZOMENUS et SOCRATES.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 117 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 420 sqq.

I. *Editiones textus.*

1544, — 1612, f. —— *V.* Eusebius Pamphilus. I. Bb) 4).

1668, f. SOCRATIS SCHOLASTICI ET HERMIAE SOZOMENI HISTORIA ECCLESIASTICA GRAECE ET LATINE. *Alius titulus isque verus est:* *ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΡΜΕΙΟΥ ΣΩΖΟΜΕΝΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.* SOCRATIS SCHOLASTICI ET HERMIAE SOZOMENI HISTORIA ECCLESIASTICA. *Henricus Valesius Graecum textum collatis MSS. Codicibus emendauit, Latine vertit, & Annotationibus illustrauit.* Adjecta est ad calcem disputatio Archelai Episcopi aduersus Manichaeum. Parisiis, Excudebat Antonius Vitré, Regis & Cleri Gallicani Typographus. M.DC.LXVIII. Cvm privilegio regis. —— 14 *ff.* praefixa, 818, 203 pp., et 8 *ff.* Addenda et Indices. Pag. 1—391: Socratis historia, et p. 392—818 Sozomeni historia leguntur. Henrici Valesii notae habentur p. 1—196; Archelai disputatio, p. 197—203.

1677, f. SOCRATIS SCHOLASTICI ET HERMIAE SOZOMENI HI-

STORIA ECCLESIASTICA GRAECE ET LATINE. *Alius isque verus titulus est: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΡΜΕΙΟΥ ΣΩΖΟΜΕΝΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.* SOCRATIS SCHOLASTICI ET HERMIAE SOZOMENI HISTORIA ECCLESIASTICA. *Henricus Valesius Graecum textum collatis MSS. Codicibus emendavit, Latine vertit, & Annotationibus illustravit.* Adjècta est ad calcem Disputatio Archelai Episcopi adversus Manichaeum. *Cum privilegio Sacr. Caes. Majestatis.* Juxta Exemplar quod antea PARISIIS excudebat ANTONIUS VITRÉ; *Nunc vero* Verbotenus & correctius edebant MOGUNTIAE, CHRISTIAN GERLACH & SIMON BECKENSTEIN.MDCLXXVII. —— 14 *ff.* praefixa, 818 pp., 6 *ff.* indices, 203 pp., et 2 *ff.*

1686, f. *ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΡΜΑΙΟΥ ΣΩΖΟΜΕΝΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.* SOCRATIS SCHOLASTICI ET HERMIAE SOZOMENI HISTORIA ECCLESIASTICA. *Henricus Valesius Graecum textum collatis MSS. Codicibus emendavit, Latine vertit, & Annotationibus illustravit.* Adjecta est ad calcem disputatio Archelai Episcopi adversus Manichaeum. PARISIIS, Typis Petri le Petit, Regii Typographi: viâ Jacobaea, sub signo Crucis aureae. M.DC.LXXXVI. Cvm privilegio regis. —— 11 *ff.* praefixa, 662 *ff.*, 1 *f.*, 164 pp., et 8 *ff.* index. Socratis historia legitur p. 1—318; Sozomeni historia p. 319—662.

1720, — 1746, f. —— *V.* Eusebius. I. Bb) 4).

II. *Editiones versionum.*

latinarum.

1523, — 1528, — 1535, — 1541, — 1544, — 1549, — 1554, — 1557, — 1562, — 1569, — 1570, — 1611, f. —— *V.* Eusebius. II. Cc) 4).

III. *Illustrantia Sozomenum et Socratem scripta.*

F. A. *Holzhausen*: Commentatio de fontibus, quibus Socrates, Sozomenus ac Theodoretus in scribenda historia sacra usi sunt, adiuncta eorum Epicrisi. Gottingae, Vandenhoek. 1826, 4mai. —— 18 *Gr.*

SPORUS.

Nic. Thd. *Reimer*: De Sporo Nicaeno, geometro. —— *V.* eius Historiam problematis de cubi duplicatione *etc.* (Gotting., Dieterich. 1798, 8) p. 199 sqq.

STEPHANUS Byzantinus.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 45 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 621 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opus integrum.*

1502, f. *ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΩΝ.* STEPHANI DE VRBIBVS. *Haec f.* 1 *a.* *In fine, f. ult. a: ΤΕΛΟΣ. Ἐτυπώθη ἐνετίῃσι παρ' Ἄλδῳ τῷ ῥωμαίῳ ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ δευτέρῳ, μηνὶ μουνυχιῶνι, οὐ μέντοι γ' ἄνευ προνομίου. — ΑΑ. ΒΒ. ΓΓ. ΔΔ. ΕΕ. ΗG. ΘΗ. ΙΙ. ΚΚ. ΛΛ. — Ἅπαντα εἰσὶ τετράδια πλὴν ἴστον ὅτι μὴ εὑρόντες τοὐπίλοιπον τȣ̃ κάππα, εἰάσαμεν τόπον, ὡς εἴ τυχον πού τις ἐφεύροι, ἁρμόδιον ἂν κατὰ χώραν ἐνθείη.* — Venetiis apud Aldum Romanum mense Ianuario. M.DII. & cum Priuilegio ut in aliis. — *ΑΑ. ΒΒ. ΓΓ. ΔΔ. ΕΕ. ΗG. ΘΗ. ΙΙ. ΚΚ. ΛΛ.* — Omnes sunt quaterni. Nota lector deesse hoc in libro quaternionem. z*F.* quia nō extat reliquum cappa. —— 80 non num. *ff.* Haec editio Aldina, quae Stephani princeps est, nullum typogr. insigne habet. Bibl. acad. Lips.

1521, f. *ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΩΝ.* Stephanus De Vrbibus. Florentiae per heredes Philippi Iuntae Anno Domini M.D.XXI. Pridie Kal. Maias. Leone. X. Pont. Max. —— 69 *ff.*, et 1 *f.*, quod insigne Iuntarum typogr. habet. Haec omnium fere rarissima editio caret praefatione.

1568, f. *ΣΤΕΦΑΝΟΣ* περὶ πολέων. STEPHANUS de Urbibus. Guilielmi Xylandri Augustani labore à permultis foedisque mendis repurgatus, duobusque Inventariis (uno Autorum, quorum e scriptis testimonia petuntur: altero Rerum & Verborum memorabilium) auctus. Caetera ex ejus ad Lectorem Praefatione intelliges. Idem opus Latine factum, insertum ejusdem Onomastico Geographico, paulo post in lucem dabitur. Basileae ex officina Oporina MDLXVIII. —— Xylander sine subsidiis litterariis orationem graecam, quae sola in hac editione exhibetur, multis locis emendavit; sed neque unquam

edidit commentarios, neque onomasticon, solos indices, alterum auctorum, alterum rerum verborumque addidit. Praeterea accedunt aliquot brevia poemata graeca et in Xylandri et in Oporini laudem, quae composuerunt Ioan. Leunclavius, Hier. Wolfius, Martinus Crusius Uttenhofius.

1678, f. ΣΤΕΦΑΝΟΣ περι πολεων. STEPHANUS de Urbibus, quem primus Thomas de Pinedo Lusitanus Latii jure donabat, & Observationibus Scrutinio Variarum Linguarum, ac praecipue Hebraicae, Phoeniciae, Graecae & Latinae delectis illustrabat. His additae praeter ejusdem Stephani Fragmentum Collationes Jacobi Gronovii cum Codice Perusino, una cum gemino Rerum & Verborum Indice ad Stephanum, & Thomae de Pinedo Observationes. Amstelodami, Typis Jacobi de Jonge. MDCLXXVIII. —— Thomas de Pinedo omnes fere suas emendationes ab Iac. Hartungo accepit, quamquam eius nomen non omnibus adscripsit. Attamen pauca profecit; plura in explicationibus praestitit, sed etiam in his non satisfecit. Recepit fragmentum, quod a. 1669 et 1674 in lucem prodiit. Titulus novus praefixus est a. 1725.

1688, f. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ Ἐθνικα κατ' ἐπιτομην, STEPHANI BYZANTINI Gentilia per epitomen, antehac περι πολεων de urbibus inscripta, Quae ex MSS. Codicibus Palatinis ab Cl. Salmasio quondam collatis & MS. Vossiano restituit, supplevit, ac Latina versione & integro commentario illustravit Abrahamus Berkelius. *Accedunt collectae ab* Jacobo Gronovio *variae lectiones ex codice MS. Perusino, & admixtae ejusdem notae.* Lugduni Batavorum, Apud Danielem à Gaesbeeck. cIↃIↃCLXXXVIII. *Singulari titulo accedunt*: Variae lectiones in Stephano Ex MS. Codice Abbatiae Perusinae, collectae ab Jacobo Gronovio, Et ejusdem notae. Lugd. Batav. Apud Danielem à Gaesbeeck. cIↃIↃCLXXXVIII. —— 9 *ff.* praefixa, 772 pp., 8 *ff.* indices. 4 *ff.* praefixa, 27 pp., in infima pagina legitur: Ex Typographia Danielis à Gaesbeeck. Bibl. acad. Lips.

1694, f. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ Ἐθνικα κατ' ἐπιτομην, STEPHANI BYZANTINI Gentilia per epitomen, antehac περι πολεων de urbibus inscripta, Quae ex MSS. Codicibus Palatinis ab Cl. Salmasio quondam collatis & MS. Vossiano restituit, supplevit, ac Latina versione & integro commentario illustravit Abrahamus Berkelius. *Accedunt collectae ab* Jacobo Gronovio *variae lectiones ex codice MS. Perusino, intermixtis ejusdem notis cum excusatione de excerptis Bocharti & Palmerii ab se non publicatis.* Lugduni Batavorum, Apud Fredericum Haaring, cIↃIↃCXCIV. *Singulari titulo accedunt:* Variae Lectiones in Stephano Ex MS. codice Abbatiae Perusinae, collectae ab Jacobo Gronovio, *Intermixtis ejus notis, cum Excusatione de excerptis Bocharti ac Palmerii ab se non publicatis.* Lugduni Batavorum, Apud Fredericum Haaring, cIↃIↃCXCIV. —— 9 *ff.* praefixa, 786 pp., 8 *ff.*; 4 *ff.* praefixa, 27 pp.; in pagina aversa legitur: Καγχαμος, ad humanissimum doctissimumque virum Dr. Jacobum Gronovium, in cuius fine legitur: „ita cecinit Ianus Berkelius.“ Haec est eadem editio, quae antecedens. Bibl. acad. Lips.

1725, f. ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΩΝ. STEPHANUS DE URBIBUS, quem primus Thomas de Pinedo *Latii jure donabat, & Observationibus, Scrutinio Variarum Linguarum, ac praecipue Hebraicae, Phoeniciae, Graecae & Latinae delectis illustrabat.* His additae, praeter Eiusdem Stephani Fragmentum, collationes Jacobi Gronovii Cum Codice Perusino, *Unà cum Indice Rerum & Verborum, tam ad ipsum* Stephanum, *quam ad* Thomae de Pinedo *Observationes.* Amstelaedami, Apud Rud. & Gerh. Wetstenios. M. DCCXXV. —— 10 *ff.* praefixa, 800 pp., 41 *ff.* indices, et 1 *f.* Errata. Bibl. acad. Lips. *V.* 1678.

1825—182., 8 mai. Stephanus Byzantinus, cum annotationibus L. Holstenii, A. Berkelii, et Th. de Pinedo. Cum Guilielmi Dindorfii praefatione, cui insunt lectiones libri Vratislav. Lips., in libr. Kühniana. MDCCCXXV. *IV Voll.* —— 30 *Th.*

Bb) *Fragmenta.*

1669, 4. Fragmentum Stephani de urbibus Depromptum ex Fidelissimis membranis perantiqui codicis Bibliothecae Seguierianae, Cura, interpretatione & notis Samuelis Tennulii. Amstelodami, Apud Petrum le Grand, M. DC. LXIX. —— 2 *ff.* praefixa, 25 pp. Pag. 1 usque ad p. 17 oratio graeca legitur, p. 18 sq. index; p. 21—25 exhibentur Tennulii notae.

1674, 8. Genuina Stephani Byzantini de urbibus et populis fragmenta. Abrahamus Berkelius latinam interpretationem et animadversiones adjecit. Ac-

cedit Hannonis Periplus, et Ptolemaei Evergetae monumentum Adulitanum. Lugduni Batavorum, apud Danielem a Gaesbeek. MDCLXXIV. —— Hae sunt reliquiae integri Stephani operis, quod hodie non extat, cuius epitome etiam est maius opus, quod habemus. Emendatius has reliquias recudi fecit Montfaucon in Catalogo bibliothecae Coislinianae (Paris. 1715, f.) p. 281 sqq.

1681, 4. Stephani Byzantini fragmentum de Dodone, graece cum triplici latina versione et academicis exercitationibus Iacobi Gronovii. Lugd. Bat., apud Danielem a Gaesbeck. MDCLXXXI. —— Excerptum ex reliquiis a. 1674 editis est, quod auctis Gronovii notis atque Iacobi Triglandii additis recusum est in *Gronovii* Thesauro Antiquitatum graec. Tom. VII. p. 269 sqq.

II. *Editiones versionum.*

1828, 4. Beitrag zur Beurtheilung des Stephanus Byzantinus und Uebersetzung des Dodonäischen Fragments, von S. Ch. Schirlitz. —— In ephem. litter. scholast. univ. II. p. 385—390. 393—399.

III. *Illustrantia Stephanum scripta.*

( ) Notae in Stephanum Byzantinum de urbibus. —— *V.* Miscellaneas observationes crit. novas (Amst. 1744, 8) T. V. p. 437—467. VII. p. 769—797.

Iul. Bernh. *Ballenstedt*: Progr., sistens I. Alb. Fabricii et aliorum notas in Stephani ethnica. Helmst. 1774, 4. —— Auctius recusum est in *Fabricii* Bibl. Gr. ed. Harl. T. IV. p. 632 sqq.

Sam. *Bocharti* et *Palmerii* Animadversiones. —— V. *Bocharti* Opera. (Lugd. Bat., 1692, f.) T. I. p. 791 sqq.

I. F. *Burscheri* Progr., quo in Stephani Byzantini de Gaza narrationem inquirit. Lips. 1764, 4.

I. *Garel*: Notae in Stephanum Byzantinum. —— In Miscellaneis Observationibus crit. novis. (Amst. 1743, 8) T. IV. p. 219—252.

Adr. *Heringae* Observationes ad Stephani Byzantini Ethnica. —— *V.* Miscellaneas Observationes crit. novas. T. VIII. p. 927—958. IX. p. 961—976.

Lucae *Holstenii* Notae et Castigationes in Stephanum Byzantium de urbibus. *Alius atque verus titulus est*: Lucae Holstenii Notae et Castigationes postumae in Stephani Byzantii Ἐθνικά, Quae vulgo περὶ πόλεων inscribuntur: Post longam doctorum exspectationem editae a Theodoro Ryckio. Qui Scymni Chii fragmenta hactenus non edita: Item dissertationem De primis Italiae colonis & Aeneae adventu: Et alia nonnulla addidit. Lugd. Batavorum, Apud Jacobum Hackium A. C. MCLXXXIV. fol. —— 8 *ff.* praefixa, 497 pp., 17 *ff.* Si Lucas Holstenius suas notas ipse edere potuisset, multo eas elimatiores reddidisset, quam nunc habemus. Attamen hac etiam forma Holstenii ingenium acutum probant. Alius est titulus hic:

Lucae *Holstenii* Notae & Castigationes in Stephanum Byzantinum de urbibus. *Accedunt* Scymni Chii Fragmenta Graeca, cum versione Latina Lucae Holstenii, *Nec non* Vetus pictura Nymphaei ante hac omissa, & in eam commentariolus. Item Dissertationes III. de Pila Staffilari, de Milliario aureo, atque in Laudem Boreae. Omnia ex recensione Theodori Ryckii, qui dissertationem de primis Italiae colonis et Aeneae adventu, Orationemque de Gigantibus addidit. *Cum Indicibus Locupletissimis.* Lugduni Batavorum, Apud Petrum Van der Aa, MDCXCII. fol. —— 5 *ff.* praefixa, 497 pp., et 17 *ff.* Alius titulus etiam est *Ultrajecti* 1691, *f.*

— —: Observationes ad Indicem Scriptorum a Stephano Byzantino citatorum. —— In Micellaneis observationibus novis. (Amst. 1741, 8) Tom. II. p. 117—324.

Fr. *Passovii* Symbolae criticae e codd. mstis Vratislav. depromptae. *Progr. acad.* Vratislav., 1820, 4. —— *Passovius* non solum codicem, omnium facile optimum, qui in bibl. Rhedigerana adservatur, describit in hoc libello, sed etiam exhibet eius várias lectiones ad librum decimum.

— —: Variae Lectiones e codice Stephani Byzantini Rhedigerano. *Progr. acad.* Vratislaviae 1824, 4. —— VI, 60 pp. Codex Rhedigeranus saepissime cum codice Perugiano consentit, cuius lectiones Iac. Gronovius usque ad initium litterae *Π* enotavit. Hanc collationem Passovius ipse, adiutus ab A. Wellauero, confecit.

Wachsmuth: Ueber Stephanus Byzant. —— *V.* eius librum inscr.: Hellenische Alterthumskunde. Vol. I. p. 312—314.

A. *Wellauer*: De extrema parte operis Stephaniani de urbibus. —— In *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellaneis criticis, Vol. II. P. IV. p. 692 sqq.

STEPHANUS philosophus.

Fabr. B. Gr. T. XII. p. 693 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Explanationes.

1536, 8. Stephani Atheniensis explanationes eruditae in Galeni librum priorem Therapeuticum ad Glauconem Graece editae. Venetiis apud Aldum A. 1536. —— Hanc notitiam sumpsi ex *Fabricii* Bibl. gr. l. c. p. 693, quem deinde secutus est *Harlesius* in Breviore Notitia litteraturae graecae p. 553; sed neque in *Renouardi* Annales de l'imprimerie des Aldes, neque in: Serie delle edizioni Aldine neque alio loco notitiam huius Aldini libri reperi, quare Fabricium errasse suspicor.

2) Lectiones.

1777, 4. Stephani Athen. Lectio prima περὶ χρυσοποιΐας, graece et latine cum notis, criticis primus edidit Ch. Gf. Gruner. Jenae.

II. *Editiones versionum.*

1) Explanationes.

1554, 8. STEPHANI ATHENIENSIS PHILOSOPHI EXPLANATIONES In Galeni priorem librum therapeuticum ad Glauconem, *Augustino Gadaldino Mutinensi interprete.* Cum Indice locupletiss. eorū quę in hoc opere cōtinent: & Scholijs, quibus castigationes in his explanatiōibus factae, explicātur. Cum Illustrissimi Senatus Veneti Decreto. VENETIIS APVD IVNTAS MDLIIII. *In f.* 83 *b:* Explanationum Stephani Atheniensis in priorem librum therapeuticum Galeni ad Glauconem. finis. — REGISTRVM. — 1 2 3 a b c d e f g h i k l — Omnes quaterniones, praeter l duernionem. — VENETIIS APVD IVNTAS. MDLIIII. Mense Nouembri. *Sequitur* 1 *f.*: ERRORES SIC CORRIGITO. —— 1 *f.* titulus, 1 *f.* praefatio sive Gadaldini epistola, 14 *ff.*: INDEX LOCVPLETISSIMVS EORVM QVAE IN HOC LIBRO HABENTVR. 8 *ff.*: SCHOLIA AVGVSTINI GADALDINI in Stephani Atheniensis explanationes. Haec scholia praecipue ad textum graecum spectant. 83 num. *ff.*, et 1 non num. *f.* Huc transscribo integram Gadaldini epistolam, quae est: „ILLVSTRISSIMO AC REVERENDISSIMO IOANNI GRIMANO Patriarchę Aquileiensi dignissimo *Augustinus Gadaldinus S. P. D.* —— Libri duo Galeni de curandi ratione ad Glauconem scripti, cùm & ab eo medico sint cōpositi, qui omnium hominū testimonio, planè perfectus fuit, & ad eum philosophū sint missi, cuius egregiae laudes apud Galenū leguntur: pulcherrimi non sine causa et fructuosissimi semper habiti sunt. Cuius sanè rei illud quoq; maximo argumento esse potest, quòd frequentissimi in omnium cuiusq; gentis medicorum manibus perpetuo fuerint. Si quis est autem, qui eorū pulchritudinem ac vtilitatem optime vnq; nouerit: is mihi demum fuisse videtur Stephanus Atheniensis, cognomento philosophus: qui eos explanando, eximiam illam ac propè arcanam doctrinā, quae in ipsis cōtinetur, tanq; thesauros medicinae recōditos ac pretiosos, miro quodam modo et aperuit, et sub omnium oculos posuit. De quo tametsi nihil admodum certi, quod sciam, habeatur, quo tempore vixerit: illud tamē dubium non est, eum nec ignobilem fuisse philosophum, ex quo etiam philosophi cognomen illi tributū video, nec in Hippocratis Galeniq; disciplina mediocriter fuisse versatum, ac multis etiam eisdemq; bonis libris abundasse, quos hodie nos ob temporum iniuriam desideramus. Huius ergò explanationes in priorem hunc therapeuticum librum Galeni, quòd nondum in posteriores inciderim, vna cum Galeni verbis, è graeco in latinum sermonem conuerti. In quibus interpretandis maximos equidem suscepi labores: cum vnicum dūtaxat habuerim exemplar, idq; adeo deprauatum, ut vix aliquādo nisi coniectura potuerit intelligi. Eas autem mihi in primis tibi Reuerendissime Antistes dicandas esse censui: quòd & ego tam deiunctum me tibi esse sentio, ut nisi grati mei erga te animi signum aliquod ostendam, ingratus merito & sim et habear: et tu de hac ipsa re facere iudicium potes: qui praeter sacrorum librorū lectionem qua tranquillum istum tuum animū incredibili per se quadā morū sanctitate praeditum excoluisti, et philosophiae tractatione qua summarū rerum sciētiam adeptus es: alijs quoque bonarum artium studijs ac medicinae in primis mirifice delecteris: veterem scilicet maiorum tuorum morem sequutus, qui adeo bonas omnes literas adamarunt, ut innumerabiles propè hebreorum (!), graecorum, latinorumq; auctorum manuscriptos libros maximo labore aereq; cōquisiuerint, ac celeberrimam bibliothecam in literatorum hominum gratiā publicauerint. Te igitur magnopere rogo, ut hoc munusculum, paruum illud quidem, non paruo tamen ab animo oblatum, hilari fronte accipias: illud tibi persuadens, me, si maiora vnquam parare potuero, ea quoq; libentius sub tui nominis claritate editurum esse. Vale." Rep. 1555 et 1558.

1555, 8. — Augustino Gadaldino Mutinensi interprete. Lugduni apud Sylvium. —— *V.* 1554 et 1558.

1558, 8. — Augustino Gadaldino Mutinensi interprete. Lugduni apud Frellonium. —— *V.* 1555 et 1581.

1581, 4. — Augustino Gadaldino Mutinensi interprete. —— Inter: Medicos antiquos graecos, ed. Iunio Paulo Crasso. *V.* Scriptores medici. II. A.

2) Lectiones.

1573, 8. Stephani de arte chemica lectiones latine interprete Dominico Pizimentio. —— *V.* Democritus. II. A.

STESICHORUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 569.

I. *Fragmenta.*

1560, — 1566, — 1567, — 1586, 24. — 1598, 8. — 1620, 4. Stesichori fragmenta. —— *V.* Pindarus. I. Aa).

1568, 8. — 1569, 12. —— *V.* Poetae. I. Aa).

1771, 4. Fragmenta Stesichori Lyrici in unum collecta, certo ordine digesta, et interpretatione illustrata, auctore I. Andr. Suchfort. Praemissa est Heynii epistola. Götting., Dieterich. —— 42 pp. 6 *Gr.* Quae libelli auctor de vita poetae disserit, nihil fere est novi, nisi quod iam in Fabricii Bibl. Gr. legitur. Quae nova adtulit, sunt eius notae ad fragmenta adiectae. Conf. *Klotzii* Acta litteraria. Vol. VII. P. I. p. 82 — 88. Bibl. philolog. T. I. P. VI. p. 382 — 384.

1823, 8 mai. Stesichori fragmenta, collecta, adiectis notis, a C. J. Blomfield. —— In Museo critico Cantabrig. Vol. II. p. 256 — 272. 340 — 358. 504. 607.

1823, 8 mai. Stesichori fragmenta collecta a C. J. Blomfield, cum eiusdem notis. —— Inter *Gaisfordii* Poetas minores graecos. (Lips.) Vol. III. p. 336 — 348.

1828, 8 mai. Stesichori Himerensis Fragmenta. Collegit, dissertationem de vita et poesi auctoris praemisit Ottomarus Fr. Kleine. Berolini, Reimer. MDCCCXXVIII. —— XII, 143 pp. 18 *Gr.* Quamquam non omnes Stesichori poematum reliquias collegit, attamen omnes priores collectiones superavit, atque ea quae habet bene adornateque tractavit. Conf. *C. F. Hermannum* in Annal. Heidelb. 1828. p. 616 sqq. *Neuium* in Annal. Berolin. 1829. I. p. 724 sqq. 737 sqq. atque *Welckeri* censuram in *Iahnii* Annal. 1829. IV. p. 131 — 168. 251 — 308.

II. *Illustrantia Stesichorum scripta.*

O. Fr. *Kleine*: Dissertatio inaug. de vita et poesi Stesichori. Jenae 1825, 8. —— Hanc dissertationem auctor postea adiecit collectioni reliquiarum.

Ioannes STOBAEUS.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 665 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 569 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnia quae supersunt.*

1609, f. *ΚΕΡΑΣ ΑΜΑΛΘΕΙΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ ΕΚΛΟΓΑΙ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΘΗΚΩΝ.* IOANNIS STOBAEI SENTENTIAE EX THESAVRIS GRAECORVM DELECTAE. CYRI THEODORI DIALOGVS, DE AMICITIAE EXILIO. — OPVSCVLVM PLATONI ADSCRIPTVM, DE IVSTO. — ALIVD EIVSDEM, AN VIRTVS DOCERI POSSIT. Item *LOCI COMMVNES SENTENTIARVM, COLLECTI per Antonium & Maximum Monachos, atque ad Stobaei locos relati.* Subiunctis Capitum, Auctorum, Verborum & Rerum locupletissimis Indicibus. *AVRELIAE ALLOBROGVM.* Pro Francisco Fabro, Bibliopola Lugdunensi. M. DCIX. — IOANNIS STOBAEI ECLOGARVM LIBRI DVO: QVORVM PRIOR PHYSICAS, POSTERIOR ETHICAS Complectitur; graece editi; *Interprete Gulielmo Cantero.* EX BIBLIOTHECA C.V.I. SAMBVCI. AVRELIAE ALLOBROGVM, Pro Francisco Fabro, Bibliopola Lugdunensi. MDCIX. — LOCI COMMVNES SENTENTIARVM, EX S. SCRIPTVRA, VETERIBVS THEOLOGIS, ET SECVLARIBVS scriptoribus, collecti *per Antonium M. et Maximum Monachos, atque ad Io. Stobaei locos* relati. Subiunctis ad calcem necessariis Indicibus. AVRELIAE ALLOBROGVM, Pro Francisco Fabro, Bibliopola Lugdunensi. MDCIX. *III Partt.* —— 12 *ff.* praefixa, 632 pp., 15 *ff.* index, 6 *ff.* praefixa, 207 pp.; 305 pp., et 3 *ff.* index. Sermones, qui dicuntur, ex editione eorum a. 1575 in lucem separatim emissi expressi sunt. Ceterum haec editio, unica quae Ioannis Stobaei omnia complectitur, raro occurrit atque magni aestimatur.

Bb) *Collectiones separatim editae.*

1) Sermones.

1536 — 1535, 4. *ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ ΕΚΛΟΓΑΙ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΩΝ.* IOANNIS STOBAEI COLLECTIONES SENTENTIARVM. *Infra ornamentum xylogr., puer flores tenens. Infra: Non sine priuilegio.* MDXXXVI. *In fine f.* 313*b*: * A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm nn oo pp qq. Quaterniones omnes, praeter * duernionem & qq ternionem. — Venetiis in aedibus Bartholomaei Zanetti Casterzagensis, aere vero & diligentia Ioannis Francisci Trincaueli. Anno partus Virginis. M. D. XXXV. Mense Februarii. *F. ult.* (314) *b habet idem sed maius delineatum ornamentum xylogr., ac in fronte est.* —— 2 *ff.* titulus et praefatio, 2 *ff.* *Πιναξ κεφαλαιων*; reliqua folia habent textum graecum. Haec editio sermonum princeps, et typographorum culpa, et archetypi vitio longe corruptissima est.

1543, f. *Κερας Αμαλθαιας* (?), *ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ ΕΚΛΟΓΑΙ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΩΝ.* Ioannis Stobęi Sententiae ex thesauris Graecorum delectae, quarum autores circiter ducentos & quinquaginta citat, & in sermones siue locos communes digestae, nunc primum à Conrado Gesnero Doctore Medico, Tigurino, in Latinū sermonem traductae, sic ut Latina Graecis è regione respōdeant. AD LECTOREM. EN *tibi candide Lector Io. Stobaei anthologiam exhibemus, planè aureum & incomparabile opus, nempe totius Graeciae ac omnis humanae sapientiae ueluti speculum nitidissimum, siue theatrum potius in quo uariae personae agunt, philosophi, poëtae, oratores, historici, recens integritati suae restitutum. quoad eius fieri potuit, aliquot mendorū milibus* (?) *sublatis.* — ADIECTA sunt & alia quaedam, ut sequente pagina indicatur. — SVBNEXI sunt etiam Indices copiosissimi: primus autorum, qui in his collectaneis allegantur: alter rerum & sententiarum. TIGVRI EXCVDEBAT CHRISTOPH. FROSCHOVERVS, ANNO M.D.XLIII. *F.* 1 *b legitur:* „HOC VOLVMINE CONTINENTVR. Ioannis Stobaei sententiarum opus in locos digestum. Cyri Theodori dialogus de exilio amicitię, senarijs iambicis conscriptus, Graecè & Latine. Opusculum Platoni adscriptum de iusto [*latine*]. Aliud eidem adscriptum, An uirtus doceri possit [*latine.*] Omnia per CONRADVM GESNERVM Tigurinum recens Latinitate donata. [SOLONIS ELEGIA, CITATA A DEMOsthene, de causis, quae adferunt exitium regnis, & magnis ciuitatibus, conuersa à Phil. Melanch. *Sequitur index*]. —— 11 *ff.* praefixa, 536 num. *ff.*, 1 *f.*, in cuius fronte dialogus de iusto explicit, et in pagina aversa Solonis elegia legitur; et 20 *ff.* indices. Ex Gesneri praefatione ad lectorem exhibeo initium eius, et quod deinde disserit. Haec sunt: „Haud scio quonam fato in hanc Stobaei communium locorum cōuersionem, optime Lector, me dederim unico fretus exemplari, librorū omniū, qui hactenus unquam excusi sunt usquam longe corruptissimo, siue id accidit culpa typographorum, siue archetypi uitio, siue quod magis crediderim utrorumq;. Sunt enim aliquot librarij, qui sumptus facere nolunt ut exemplaria aedant correcta, neq; praeuidenda doctis hominibus exhibent, neque curant ut eruditos habeant castigatores quos praeficiant suis praelis: nec exemplaria diuersa (licet ea modicae pecuniae iactura acquiri possent) conferri satagunt, sed undecunq; bonum esse lucri odorem persuasi, hoc unum student, ut quouis modo ditescant, ac sibi tantum uiuant, non studiosis & candidatis literarum: Quibus ego propter inscitiam & auaritiam adeò nocentem (si res staret penes me) ne quem unquam librum posthac aederent grauis poenae edicto imperarem. Sed multi ipsorum socordiae auaritiaeq; suae non multò post poenam luunt, dum libri non ita distrahuntur, ut ipsi sperabant: Quod magis magisq; futurum spero, uidelicet ne tam facile ac temere libri coëmantur à studiosis. Quantumuis enim boni autores, si non qua decet fide ac diligentia fuerint excusi, gratiam & utilitatē genuinam amittunt. Laus igitur maxima debetur illis, qui ex malis & corruptis exemplaribus bona & integra studiosis communicare student: at qui non hoc solum negligunt, sed bona quoque suis praelis deteriora faciunt, reprehendendi sunt ab omnibus summopere. Haec per digressionem admonere nisum est, ut literarum studiosi sumptibus in exemplaria corrupta impendendis parcerent, & obseruarent quinam typographi accuratè bonaq; fide libros excudere solerent: Qualis inter paucos alios noster Christophorus Froschouerus est, fidelis ac diligens homo in arte typographica, quod uel tacente me ipsi libri, quotquot ab eius

officina prodeunt, loquuntur. — Quantumcunq; enim uel ingenij uiribus, uel assidue labore praestare potui, id omne in huius scriptoris emendationem collatum est, ut hoc uelut Augiae stabulum expurgaretur. Verum ut candidus Lector facilius mihi fidem adhibeat, paucis aliquot laboris mei partes enumerabo. Primum igitur autorum omnium, quotquot hactenus typis excusos habere potui, locos a Stobaeo citatos diligentissime perquisiui, contuli, & ad ipsa archetypa correxi, quod cum in alijs à me factum est, quorum hic recensere nomina nihil attinet, tum in Platonis ac Xenophontis sermonibus praecipuè. Istorum enim permulta saepe, & forte nimis prolixa, ut alicui uideri possent, testimonia proferuntur. Plaerumq; autem quo loco librouc apud singulos autores, uerba quae potui reperire, scripta essent, si in Graeco exemplari id nō indicatum fuerat, marginibus Latinae conuersionis ascripsi, ut inquisitum à me locum esse lectori probarem. Deinde omnes illas sententias Graecè nuper aeditas Basileae unà cum hymnis quibusdam Callimachi, cum exemplari nostro contuli. Nihil enim est in sententijs illis, quod non ex Stobaeo desumptum sit ab aliquo studioso, prolixioribus ferè locis, ac si qui alij non admodum ei placerent, omissis. Ad haec à doctissimo uiro D. Ioanne Oporino typographo Basiliense diligentissimo déq; bonis literis optimè merito, fragmentum Stobaei nactus, quod aliquot sermones priores continebat, id quoq; adhibui. Et multas alias, ut meliorem librū efficerem, occasiones excogitaui, quas nunc praetereo, ne quid nimis de meipso dicere uidear. In libro Venetijs impresso ne semel quidem ulla lectionis uarietas notata reperitur, ob hominum incuriam: hic uero passim uarias lectiones inuenias, in ijs locis quos contulimus, diligentiae nostrae argumentum. Quod si quę nobis corrupta uidebantur, nihil mutauimus, nisi mendum esset tam euidens, ut uel à puero uix paucos dies in Graecorum regulis grammaticis uersato deprehendi posset, praesertim in orthographia, & sensuum distinctione: Si quae uero dubitationem ullam utro modo rectius legerentur, paritura uidebantur, in ijs omnino religiose exemplaris ueterem lectionem retinuimus, & coniecturam nostram in margine Graeco, Latinóue, aut utrobiq; ascripsimus. Porrò quod translationem attinet, ac ipsum dicendi genus, Lectorem admonitum uolo me partim ad uerbum, quantum eius sine Latini sermonis damno fieri potuit, partim liberius uertisse, ita ut mediocritatem quandam seruasse mihi uidear. Nec admodum peto ueniam mihi dari, quod non elegantius & maiori elegantia conuersionem istam expoliuerim. Nam etsi facundiam & decus in uerbis admirer ac laudem: magis tamen illos laudauerim, qui in excolenda oratione mediocriter, in ipsis autem rebus peruestigandis diligentissime diutissiméq; morantur. Sic uertagum, qui leporem aliámue bestiam assecutus ceperit, longe praetulerim alteri quamuis inauratum melium gestanti. Interim uero prorsus à barbarophonis hominibus abhorreo. Suam utriq; studio curam debemus, sed breuiorem orationi, longiorem rebus. Quantum enim umbra corpore uilior, quantū signa & picturae rebus ipsis concedunt: tantum orationis cultui cognitio rerum, scientiarum, & uerae philosophiae studium praestat." Bibl. acad. Lips.

1549, f. *ΚΕΡΑΣ ΑΜΑΛΘΑΙΑΣ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ ΕΚΛΟΓΑΙ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΘΗΚΩΝ.* Ioannis Stobaei Sententię ex thesauris Graecorum delectae, quarum autores circiter ducentos & quinquaginta citat: et in Sermones siue Locos communes digestę, à Conrado Gesnero Doctore Medico Tigurino in Latinum sermonem traductae, sic ut Latina Graecis è regione respondeant. AD LECTOREM. EN *tibi candide lector, Io. Stobaei anthologiam exhibemus, planè aureum & incomparabile Opus, nempe totius Graeciae ac omnis humanae sapiētiae ueluti speculum nitidissimum, siue theatrum potius, in quo uariae personae agunt, philosophi, poetae, oratores, historici, recèns integritati suae restitutum, quoad eius fieri potuit, aliquot mendorum milibus sublatis: idq; in prima editione, quam publicauimus anno Domini* 1543. *Iam rursus antē in hac* SECVNDA EDITIONE, *praeter innumeros locos ex uetustissimis codicibus manu scriptis emendatos, maximum quoq; passim Sententiarum auctarium, & integros Sermones aliquot adscripsimus: deniq; librorum nomina, ex quibus singulae authorum sententiae depromptae sunt, diligenter ubiq; adnotauimus.* ADIECTA sunt & alia quaedam, ut sequente pagina indicatur (*ut in editione priore*). Accessit quoq; locupletiss. rerum ac uerborum toto Opere memorabilium Index. *BASILEAE. In libelli et castigationum fine:* SERIES CHARTARVM *α β* A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Vv Xx Yy Zz AA BB

CC DD EE FF GG HH II KK. Omnes terniones, praeter β & KK duerniones. — BASILEAE, EX OFFICINA IOANNIS OPORINI, sumptibus CHRISTOPHORI FROSCHOVERI, Anno Salutis humanae M. D. XLIX, Mense Augusto. —— 6 *ff.* contin. titulum, epistolam nuncupatoriam, et praefationes, et ex editione prima aliaque ad hanc secundam; 1 *f.*: Loca qvaedam tvm in graecis, tvm in latinis uel uitiata, uel mutila, sic restitues; 2 *ff.* Index sermonum, graece et latine; 1 *f.* Avtorvm nomina, qvorvm apophthegmata hoc libro continentur. 632 pp., male quidem num. 630, cum 94 et 95 iterati sint, quod Ebertus non vidit. 16 *ff.* contin. indicem et castigationes errorum typogr. De hac editione iudicat *Gaisfordius* haec, quae in sua praefatione Vol. I. p. xii publicavit. Sunt quidem: „Gesnerus, qui in Tigurina editione a. 1543 locos satis multos, praesertim Platonis Xenophontis et Plutarchi, secundum vulgatos libros eorum scriptorum postposita Trincavelli auctoritate exhibuerat, nactus postea ex Mendozae bibliotheca codicem multo auctiorem, Basileae 1549. novam recensionem dare instituit. Et profecto si bonis oblatis recte uti scivisset, nobis sane nihil reliquisset nisi forte perexiguum omissarum lectionum spicilegium. Non enim dubito Mendozae codicem (qui teste Iriartio Catal. Bibl. Matrit. p. 277. regis Hispaniae bibliothecae postea accessit) plane similem ei fuisse, quem A. voco, ita quidem ut alter ex altero fuerit descriptus. Sed ut ut hoc, negari nequit Gesnerum non modo vitia prioris editionis non sustulisse, sed novis etiam cumulasse, quando plurima absque ulla auctoritate interpolavit, neglectis interim permultis codicis sui egregiis lectionibus, et saepenumero resectis, quas ibidem repererat, integris sententiis."

1559, f. *ΚΕΡΑΣ ΑΜΑΛΘΕΙΑΣ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ ΕΚΛΟΓΑΙ ἈΠΟΦΘΕΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ὙΠΟΘΗΚΩΝ.* Ioannis Stobaei Sententiae ex thesauris Graecorum delectae, quarum authores circiter ducentos & quinquaginta citat: et in Sermones siue Locos cōmunes digestę, à Conrado Gesnero Doctore Medico Tigurino in Latinum sermonem traductae, sic ut Latina Graecis è regione respondeant. AD LECTOREM. EN *tibi candide Lector, Io. Stobaei Anthologiā exhibemus, plané aureum et incomparabile Opus, nempe totius Graeciae ac omnis humanae sapientiae ueluti speculum nitidissimum, siue theatrum potius, in quo uariae personae agunt, philosophi, poetae, oratores, historici, recēns integritati suae restitutum, quoad eius fieri potuit, aliquot mendorum milibus sublatis: idq; in prima editione, quam publicauimus anno Domini* 1543. *Deinde rursus in secunda, praeter innumeros locos ex uetustissimis codicibus manu scriptis emendatos, maximum quoque passim Sentētiarum auctarium, & integros Sermones aliquot adscripsimus: insuper librorum nomina, ex quibus singulae authorum sententiae depromptae sunt, diligenter ubiq; adnotauimus. Deniq; in hac* TERTIA EDITIONE & *menda quaedam, praesertim librariorum circa orthographiam sustulimus: & Elenchum authorum, qui quoties, ac ubi, toto Opere citētur, addidimus.* ADIECTA sunt & alia quaedam, ut sequente pagina indicatur (*ut in editione priore*). Accessit quoq; locupletiss. rerum ac verborum toto Opere memorabilium Index. *In fine*: TIGVRI APVD CHRISTOPHORVM FROSCH. Anno 1559. Mense Augusto. —— 12 *ff.* praefixa, 632 pp., et 15 *ff.* index. Quae huic editioni accedunt, iam titulus indicat. Bibl. acad. Lips.

1581, f. LOCI COMMUNES SACRI ET PROFANI SENTENTIARVM OMNIS GENERIS EX AVTHORIBVS GRAECIS PLVS QVAM TRECENTIS CONGESTARVM PER IOANNEM STOBAEUM ET veteres in Graecia monachos Antonium & Maximum: à Conrado Gesnero Tigurino Latinitate donati, & nunc primùm in vnvm volumen Graecis ac Latinis è regione positis coniuncti. *Adiecti sunt* Indices *Locorum communium duo, vnus iuxta ordinem quo se deinceps consequuntur: alter alphabeticus, ex quo etiam apparebit, si quando forte una de re aut simili in locis diversis agitur.* FRANCOFVRTI Ex officina Typographica Andreae Wecheli, *Impensis Roberti Cambieri.* M. D. LXXXI. *In fine*: FRANCOFVRTI Excudebat Andreas Wechelus, *Impensis Roberti Cambieri.* M. D. LXXXI. —— 10 *ff.* praefixa, 962 pp., 3 *ff.* Haec editio laborat molesta confusione Stobaei Excerptorum cum S. Maximi et Antonii Melissae Collectaneis, quo facto capitum numerus et ordo mutatus est. Bene tamen fecit editor, quod capita Stobaei distincta reliquit, neque, cum Maximi et Antonii insereret, inter se confudit. Bibl. acad. Lips.

1608, f. *ΚΕΡΑΣ ΑΜΑΛΘΑΙΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ ΕΚΛΟΓΑΙ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΘΗΚΩΝ.*

IOANNIS STOBAEI SENTENTIAE EX THESAVRIS GRAECORVM DELECTAE, QVARVM AVTHORES CIRCIter *ducentos & quinquaginta citat: & in Sermones siue Locos communes digestae, à Conrado Gesnero Doctore Medico Tigurino in Latinum sermonem traductae, sic vt Latina Graecis è regione respondeant.* ADIECTA SVNT ET ALIA QVAEDAM (*ut in editione a.* 1559), vt sequente pagina indicatur. ACCESSIT QVOQVE LOCVPLETISS. RERVM *ac verborum toto Opere memorabilium Index.* LVGDVNI, Sumptibus Pauli Frellon. M.DC.VIII. —— 12 *ff.* praefixa, 632 pp., 15 *ff.* index. Bibl. acad. Lips.

1797, 8 mai. Iohannis Stobaei Sermones e Mss. codicibus emendatos et auctos edidit Nicol. Schow. (Pars I. Sermo I — XXVII.) Lips., in libr. Weidmannia. MDCCXCVII. —— VI, 432 pp. 2 *Th.* 12 *Gr.* Editor novam recensionem ad codices a se collatos instituit, sed editionem neque absolvit, neque huic particulae, quae unica prodiit, atque semper manebit, subsidiis editoris absumptis incendio, quod editoris domum Hafniae a. 1794 vastavit, praefationem aliamve de sua editione notitiam praemisit. Quae de prioribus editionibus cogitavit, quotque ei ad manus fuerint codices manuscripti, docent ipsius monita, quae ex Addendis ad Chartam Papyraceam Musei Borgiani Romae publicatam a. 1788, nec non ex Epistola ad Heynium a. 1790 data iteranda curavit *Gaisfordius* in sua editione Vol. I. p. lvii sqq. Ex Nic. Schowii Addendis initium transscribo, quo agit is de editionibus. Est autem: „Editiones *Sermonum Stobaei*, ut eruditis notum est, ad duas classes referri possunt, *prima* nempe Stobaei sermones breviores, *altera* pleniores exhibet: in *prima classe* collocandae sunt ed. Veneta per Io. Fr. Trincavellum, MDXXXV. prima Basileensis, MDXLIII. Ad *secundam classem* pertinent altera Basil. MDXLIX. Gesneriana Dilingae, MDLVI. Wecheliana Francofurti, MDLXXXI. repetita Aureliae Allobrogum, MDCIX. Haec editionum diversitas eandem quoque in MSS. differentiam arguit: dolendum autem est, majorem esse eorum codicum numerum, ex quibus primae editiones provenerunt, quam eorum, ex quibus recentiores adauctae sunt et locupletatae.“ ... De suae editionis ratione instituenda haec docet l. c. p. lviii: „Consultis codicibus, opus typis paratum erit; totum enim textum descriptum jam ac emendatum in scriniis meis adservo. Institutum autem hoc erit: omittam nempe in prosaicis, si viris doctis ita placuerit, fragmenta *Platonis*, *Xenophontis*, *Isocratis*, *Theophrasti*, *aliorumque auctorum editorum*, haec enim novae editionis onera sunt, nullumque verum criticum usum habent; iis tamen servatis, in quibus inter textum Stobaei eumque, qui alibi vulgatus est, magnum aliquod discrimen intercedere deprehenditur, inter quae inprimis Epicteti fragmenta refero. Nullam quoque versionem Latinam addam; haec enim editionem minus parabilem reddit, nullamque veram utilitatem praestat, nec viri solide eruditi, qui in historiam antiquae poeseos aut philosophiae Graecorum inquirunt, quibusque solis Jo. Stobaei chrestomathia utilis esse potest, ea indigere videntur; cui tamen defectui commodiori forsan ratione medebor. Solum igitur textum Graecum, cuius fundus est editio MDCIX., exhibebo, criticis rationibus emendati textus unicuique paginae subiectis. Calcem textus Graeci breves notae in fragmenta difficiliora sequentur. Addentur denique in fine operis indices auctorum et rerum: in indice auctorum Fabricii bibl. Graeca suppletur et corrigitur. In praefatione de auctore ejusque fontibus agitur, editionum quoque et codicum historia critica enarratur.“

1822, 8 mai. *ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ. Alius isque verus titulus est: ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ.* JOANNIS STOBAEI FLORILEGIUM. Ad Manuscriptorum fidem emendavit et supplevit Thomas Gaisford, A. M. Graecae linguae professor regius. Oxonii, e typographeo Clarendoniano. MDCCCXXII. *IV Voll.* —— lxxix, 444 pp.; 1 *f.*, 503 pp.; 510 pp.; 1 *f.*, 399 pp., et: 80 pp.: Appendix ex cod. MS. Florentino parallelorum sacrorum Ioannis Damasceni. Volumini primo praemissa sunt haec: „Editoris praefatio; Conradi Gesneri Tigurini epistola nuncupatoria; eiusque praefatio in Ioannis Stobaei Collectanea eorumque conversionem; Hugonis Grotii prolegomena; Nic. Schowii specimen; atque Excerptum ex eiusdem Schowii epistola ad Heynium data; deinde ex Photii Bibl. cod. CLXVII. Tria volumina priora praeterea continent orationem sermonum graecam, subiectis notis, quarum maxima pars critica est. *Vol. IV.* habentur: Ioannis Stobaei Florilegium ad Epimium filium sive Collectaneorum liber acute dicta et praecepta continens latino carmine redditus ab Hugone Grotio, p. 3—305; Indices, p. 309—395; Capita editionis Wechelianae, p. 396—399; Addenda ex edit. Froben., p. 400. Sequitur Appendix.

1823, 8. *ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ.* IOANNIS STOBAEI FLORILEGIUM ad manuscriptorum fidem emendavit et supplevit Thomas Gaisford *etc.* Editio auctior. Lips., in bibliopolio Kuehniano. MDCCCXXIII. *IV Voll.* —— XCIV, 388 pp.; 1 *f.*, 442 pp.; 1 *f.*, 446 pp.; 1 *f.*, 440 pp., et quae haec editio Lips. plus habet p. 441 – 444: Ex Meinekii commentat. miscell. Fasc. 2., atque index in appendicem e ms. Florent. 10 *Th.*, ch. scr. 14 *Th.* Conf. ephem. litter. Halens. 1826. Supplem. no. 121. 122.

2) Eclogae.

1575, f. IOANNIS STOBAEI ECLOGARVM LIBRI DVO. Quorum prior Physicas, posterior Ethicas complectitur; nunc primùm Graecè editi; *Interprete Gulielmo Cantero.* Vnà & G. GEMISTI PLETHONIS DE REBVS PELOPONNES. ORATIONES DVAE, *Eodem Gulielmo Cantero interprete.* Accessit & alter eiusdem Plethonis libellus Graecus De virtutibus. EX BIBLIOTHECA C. V. I. SAMBVCI. ANTVERPIAE, Ex officina Christophori Plantini, Architypographi Regij. M. D. LXXV. *In fine f. ult. a infra censoris approbationem:* EXCVDEBAT ANTVERPIAE CHRISTOPH. PLANTINVS, ARCHITYPOGRAPHVS REGIVS, SEXTO KALEND. IVNII, ANN. M. D. LXXV. *Eodem f. b privilegium Caesaris Maximiliani.* —— 6 *ff.* praefixa, 236 pp., et 1 *f.* De hac editione *Heeren* in sua praefatione Vol. I. p. XLVII sq. docet haec: „Superest, ut de *Canteri editione* nonnulla adiiciam; quae lucem primo vidit 1575 *Antverpiae in Plantini* officina; postea vero non verbis modo sed ipso quoque paginarum numero servato, repetita est *Aureliae Allobrogum* una cum *sermonum* libris ex edit. *Gesneri* 1609. Incidisse autem Canterum cum Stobaeum suum vulgaret in codicem deterioris recensionis, unde fieri debebat, ut editio sua non corrupta modo, sed multis quoque locis mutilata esset, et antea iam monui et res ipsa docet. Usus ille est libro ms. ex bibliotheca *Sambuci*, multis, ut ipse profitetur, mendis commaculato; Sambucus autem priusquam apographum suum ad Plantinum transmitteret, nactus est meliorem codicem ex bibliotheca Cardinalis *Sirleti*, (cuius nomini editio illa inscripta est), ex quo librum suum emendavit, atque nonnullis locis supplevit; ita vero suppletum ad Plantinum transmisit, in cuius officina ipse codex, cum typis expressus esset, periisse videtur; certe nihil amplius de eo constat. *Sirleti* vero ille codex qualis fuerit, aut quantum ad emendandum alterum suppeditaverit, plane incertum est. Suspicari quidem posses, codicem hunc esse ipsum nostrum Vaticanum, cum Sirletus bibliothecae illi praefectus fuerit, quo tamen si usus esset Sambucus, quomodo tot praeclaras lectiones non modo sed supplementa quoque quae ille exhibet negligere potuisset, nemo intelligit. Librum a Sambuco acceptum, Plantinus *Cantero* tradidit, ut et versionem latinam conficeret, et graeca ipsa accuratius recenseret. Qui quid in editione hac curanda fecerit, ipsis eius verbis ex *prolegomenis*, quae Stobaeo praefixit, explicabimus." — „Nonnihil, *inquit*, nobis hac in parte deberi, hinc dabitur colligere. Cum graecus Sambuci codex mendosissime descriptus esset, nec interpunctis ullis notatus, nos et errata omnia leviora per contextum sustulimus, relictis tamen iis, quae non uno modo corrigi poterant, et interpuncta suis locis apposuimus. Et quoniam Physicorum pars aliqua de Plutarchi libro *περὶ τῶν ἀρεσκόντων* a Stobaeo fere ad verbum desumta est, quae ex eius collatione potuerunt a nobis corrigi, Graeco codici suis locis adiunximus, siquidem nostras de gravioribus vitiis opiniones in alium locum, ut dicemus, reiecimus. Quemadmodum porro verba Plutarchi ipsa Stobaeus in suis retulit, sic etiam capitum titulos ab illo mutuatus cum esset, recte nos quae in ipsius codice fuerant omissa, de illo transscripsimus. Atque hic labor noster tametsi multis haud valde gravis fuisse videbitur, multo tamen fuit eo gravior, quem in interpretatione posuimus, quippe quam horis aliquot supervacuis ac minus utilibus intra paucos menses confecerimus. Etenim cum in Christophori Plantini gratiam, viri de nobis optime meriti, potissimum hanc operam sumserimus, non ultra CXXXXVI horas, si res ad calculum vocetur, in eam impensas affirmare ausim. Quod quanquam ita sit nihilominus haud fortasse temere cum Cratino dixerimus, *τοῖς ἄλλοις ἐν ἅπαντι βίῳ προτιθέναι*, non quidem *ποιηταῖς*, ut ille, sed *ἑρμηνευταῖς*. Nam quod locorum haud leviter corruptorum ultra CCXXX emendationes in margines retulimus, id a nobis magni non fit, quibus iampridem longae lectionis usu quodam modo est insitum vel prave scripta recte citra industriam legere, vel quae aliis nonnunquam ad restituendum videntur difficillima, primo intuitu emendare. Quibus quidem locis aliqua deerant, vel haec, quando sensum poteramus assequi, in Latinis expressimus, vel illa prorsus intacta, ne caeci caecis vide-

remur praeire velle, omisimus. Quod etiam aliquot loca suis auctoribus, quos Graecus codex desiderabat, in iisdem marginibus reddiderimus, id vel memoriae subsidio in extantibus, vel styli consideratione in aliis haud difficulter sumus consecuti. Neque vitio nobis dari debet, quod in iis fragmentis, quorum integri libri iampridem extant conuersi, aliorum interpretationes nostrae voluimus inserere, ut in Platonicis Mars. Ficini, in Epicteteis et Arrianicis Hieron. Wolfii; in aliis aliorum in marginibus nominatorum, siquidem id Conr. Gesneri exemplo, qui posteriorem partem olim convertit, factum a nobis est. posteaquam illius factum a plerisque probari intelleximus. Quod si quis omnino negligentiam hac in re nostram volet incusare, vel eo sibi patiatur satisfieri, quod magnum versuum numerum, quem alius oratione soluta vertisset, totum nos carmine fortassis non inepto transtulimus. Si tamen verum est fatendum, non negabo me, si aliorum interpretationes illorum fragmentorum ante considerassem, quam meam abiecissem, propemodum consilium meum fuisse mutaturum. Denique si ne sic quidem severi quidam exactores sibi satisfieri patientur, saltem hoc illorum cupiditatem restinguat, quod Philosophorum illustrium seriem a primis ducibus ad nostra usque tempora deductam ,ex Diogene Laertio et aliis aliquot scriptoribus non levi studio in Tabulam congessimus. Cum enim prior Stobaei liber variorum Philosophorum dogmata sparsim in unum componeret, ad eorum sanum intellectum haud parum momenti eam tabulam, quae singulorum Philosophorum antiquitatem et sectas declararet, allaturum putavi. Quoniam denique quae de ipso opere primum, deinde de nostra in Graecum codicem collata opera, tum de interpretatione nostra initio dicere statueram, satis hactenus explicata videntur, verbum non amplius addam, ut ait Poëta. Nam de usu libri totius, qui permagnus est, supervacuum puto sermonem fore.“ — Ex ipsis hisce Canteri verbis de editione sua iudicium ferri poterit. Menda, quae sustulit, vix alia esse potuerunt quam aperta scriptionis vitia; reliquit enim omnia quae incerta essent, coniecturis suis interdum margini adspersis, quae ut fieri solet, librorum Mss. auctoritate mox confirmantur mox reiiciuntur. Paucas quoque lectiones ex cod. Farnesino ab eo afferri, supra iam monui, quae tamen quomodo ad eum pervenerint, et quis ille codex fuerit, amplius non indicatur. Quod capitum distinctiones et inscriptiones secundum Plutarchi opus mutaverit, nemo facile probabit, tollitur enim eo ordo ab ipso scriptore institus, quem ex libris Mss. revocavimus. Omnino vero Canteri laudes, quidquid ipse glorietur, magis in versione adornanda, quam in contextu Stobaei recensendo et emendando ponendas esse, quilibet facile videbit, qui editionem eius vel leviter inspexerit.“ Ex praefatione *Heerenii*, parti II tomi prioris p. IX. praemissa, adiungam haec: „Eclogae Physicae, quam corrupte in Canteri editione exhibitae essent, satis constat ex nostra editione; ad Ethicas vero quod attinet, tantum abest, ut meliori sorte usae fuerint, ut pluribus potius mendis quam illae scateant. Vix enim, non dico paginam, sed lineam inveneris, quae librariorum socordiam non experta fuerit. Negligentissimi vero fuerunt maxime partim in exhibendis vocum terminationibus, partim in voculis monosyllabis et particulis, quibus nexus sermonis efficitur, inprimis ubi ob praecedens forte homoioteleuton ab iis aberraret oculus.“

1609, f. IOANNIS STOBAEI ECLOGARVM LIBRI DVO: QVORVM PRIOR PHYSICAS, POSTERIOR ETHICAS COMPLECTITVR; GRAECE EDITI; *Interprete Gulielmo Cantero.* EX BIBLIOTHECA C. V. I. SAMBVCI. *GENEVAE.* PRO FRANCISCO FABRO. *M. DCIX.* —— 6 *ff.* praefixa, 207 pp. Bibl. acad. Lips.

1792—1801, 8 mai. Ioannis Stobaei Eclogarum physicarum et ethicarum libri duo. Ad Codd. Mss. fidem suppleti et castigati, annotatione et versione latina instructi ab Arn. Herm. Ludov. Heeren. Gottingae, apud Vandenhoek et Ruprecht MDCCXCII. MDCCLXCIV (?). MDCCCI. *II Partt. in IV Tomis.* —— LII, 503; 2 *ff.* praefixa, p. 505—1116; XII, 465 pp.; 242 pp. et 43 *ff.*: Indices. 4 *Th.* 6 *Gr.*, ch. scr. 5 *Th.* 12 *Gr.* Primum locum partis I. tomi prioris obtinet editoris praefatio, in qua agit de via atque ratione quam in editione paranda sequutus est. Sequitur: Notitia codd. mss. et editionis Canteri eclogarum Ioannis Stobaei. Deinde exhibetur oratio eclogarum graeca, cuius e regione versio latina legitur, subiectis notis, in quibus nodi et critice et exegetice expediuntur. In praefatione partis I. tomi alterius agit editor de cod. Eclogarum Vossiano, et de Eclogarum supplementis ex cod. Esc. ab Andr. Schotto descriptis. Ceterum habent hi duo tomi integras Eclogas physicas. In praefatione, quae parti secundae tomi prioris praefixa est, editor inter alia commemorat etiam Argumentum Ioannis Stobaei Eclogarum ethica-

um, atque curas ipsius criticas, quae sibi n.textu, qui dicitur, constituendo extiteunt, quia Canteri earum editio vitiis adnodum depravata est. Deinde breviter indiat, quae alterum volumen partis secunlae continet, atque haec sunt: Lectiones 'ariantes omnes (p. 3—132) ex quatuor 'odd. Vaticano, Augustano, Escurialensi :t Parisiensi, cum Canteri editione collais, „omissis tamen, *ut editoris verbis utar*, upplementis quae continent, quippe quae n ipso iam contextu suis quaeque locis me inserta sunt. Subiuncta est hisce *ommentatio de Fontibus Eclogarum Ioanis Stobaei* (p. 133—220), in qua et de uctore et consilio Eclogarum egi, et reeusum scriptorum in iis laudatorum exibui. Excipit autem hanc viri clarissimi *'riderici Jacobs.* ... in Stobaei Eclogas *pistola* ad me data *critica* (p. 221—240), .. (*Sequuntur*, *p.* 241—242: *Addenda et 'orrigenda*). Subiuncti autem denique sunt *ndices*, quibus lectorum commodis subenire potui, omnis generis, ut quidquid uaeras facili iam opera investigaveris." ndices sunt hi: I. Index capitum nostrae litionis. II. Recensus capitum nostrae I. cum Canteriana comparatus. III. Inex auctorum, quorum loca servavit Stoieus. IV. Index graecitatis, voces tum iriores tum philosophico maxime sermoni roprias exhibens. V. Index nominum et rum plenissimus. In contextu omisit ediır frequentissima ex Platonis scriptis exırpta; „attamen (editoris praefatio Vol. I. . I. p. XXIII), ne quid in Eclogas suas ecipere voluerit Stobaeus, ignorarent leores, primis et ultimis verbis cuiusvis ci appositis, paginaque ubi in editis leatur in notis adiecta, indicanda ea puıvi, quod passim quoque eodem iam modo cerat Canterus. Reliqua vero omnia plena integra a me exhibita sunt." De verone autem latina, quam recepit, docet c. p. XXV sq, haec: „Habemus Canteri terpretationem latinam, quam ille edioni suae subiunxit; festinanti quidem caımo factam, (quod ipse profitetur Cantes), ceterum auctore suo non indignam. rorsus itaque eam reiicere nolui, etsi st mutationes, quas ipse contextus subt, multa in ea emendanda fuerunt. Toım enim eam retractavi, cum contextu a e constituto comparavi, ceterum autem s meas ita institui, ut de sensu maig quam de verbis anxie reddendis sollitus essem. Omnio enim ut commentarii ıstar scriptori esset, atque in dictis obcurioribus interpretationis vicem subiret, roposittum mihi habui. In dictis poëtaım plerumque retinui Canteri versionem, terea tamen, maxime ubi ea metrica ratione destituta esset, recepi illam Grotii. Quod denique ad ea loca attinet, quae et apud Canterum et Grotium desiderantur, ipse ea, versibus plerumque iambicis, vel puris vel impuris, exprimere studui. Versio praeterea *hymni Cleanthis* p. 30 debetur *Jac. Duporto*, quam et *Brunckius* V. Cl. *Gnomicorum* editioni inseruit; altera vero *hymni Orphici* pag. 40. ex *Eusebii praepar. Evangel.* ed. *Vigeri* petita est." Ad orationem graecam emendandam usus est editor quinque codicibus.

Cc) *Delectus.*

1515, 4. SENARII graecanici quingenti et eo amplius versi, singuli moralem quandam sententiam aut typum prouerbialem prae se ferentes, Ottmaro Nachtgall Argentino metaphraste. Io. Knoblouch notis aereis excepit Argentinae MDXV. —— 26 *ff.* Sententiae, quas hic liber continet, sunt ex Ioannis Stobaei collectione desumptae.

1532, 4. *ΓΝΩΜΑΙ ἐκ διαφορων ποιητων φιλοσοφων τε και ῥητορων συλλεγεισαι κατα στοιχειον συντεταγμεναι.* —— Cum Callimacho. *V.* ib. I. Aa) *β*). *Gaisfordius* in sua praefatione p. xii. not. f) de hac collectione adnotat haec: „Quantum ex collationibus meis judicare possum, haec collectio in multis persimilis est Vossiano Stobaei msto et Arseniano Moscuensi."

1557, 8 mai. *ΓΝΩΜΟΛΟΓΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΛΑΤΙΝΗ, Ex ἰωαννȣ τȣ ςωβαιȣ ἐκλογων παραινετικων συγκομισθεισα.* GNOMOLOGIA GRAECOLATINA: *Hoc est:* Insigniores & uetùstiores Sententiae Philosophorum, Poetarum, Oratorum & Historicorū, ex magno Anthologio IOANNIS STOBAEI excerptae, & in Locos supra bis centum digestae. *Accessit praeterea Ονειρος, uel Αλεκτρυων, id est, Somnium, uel Gallus, Dialogus Luciani, lectu iucundissimus: in quo deliria Pythagorica de Animarum migrationibus in uaria corpora exagitantur: & quòd pauperum & mediocrium uita hominum cōditio sit optima & tranquillissima, ostenditur: Graecè & Latinè. Adiecto etiam Commentariolo, in quo loci difficiliores explicantur.* Per MICHAELEM NEANDRVM Soraviensem. BASILEAE. —— Pag. 3—19 exhibetur epistola dedicatoria inscr.: AMPLISSIMIS ATQVE SAPIENTISSIMIS VIRIS D. CONSVLIBVS ET *Senatoribus in inclyta Generosissimorum Comitum à Mansfeld, &c. Islebia, suis de-*

minis atq; patronis colendissimis S. D., quae est signata: 28 Martij Anno M.D.LVII. V. Praestant. addictiss. Michaël Neander Sorauiensis. Pag. 20—25 legitur epistola graece scripta, et inscr.: OPTIMO AC DOCTISS. VIRO D. IOANNI OPORINO, TYPOGRAPHO CELEBRI IN INCLITA BASILAEA, SVO DOMINO ET AMICO MICHAEL NEANDER SORAVIENSIS *εὖ πράττειν*. Pag. 26—28 leguntur duo poemata latina de gnomologia Neandri, quorum alterum est Nathanaelis Mylii, alterum autem Ioannis Mylii; pag. 29 habetur in eandem gnomologiam poema graecum; pag. 30 locus ex Isocratis oratione ad Demonicum, graece et latine. Sequitur 1 vac. *f*. Singulari titulo hoc: *ΓΝΩΜΟΛΟΓΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΛΑΤΙΝΗ, ἐκ ἰωαννȣ τȣ Στωβαιȣ*. SENTENTIAE GRAECOLATINAE EX IOANNE STOBAEO., qui est pag. 1, incipit gnomologia ipsa, graece et latine. In margine orationis graecae sunt notae adscriptae; in latinae autem versionis sunt eorum auctorum nomina adnotata, ex quorum scriptis fragmenta excerpta sunt. Gnomologia explicit pag. 309. 3 *ff*. exhibetur: Index locorvm, vbi primus numerus locum, secundus paginam indicat. Iterum sequitur pag. 1 singularis titulus hic: „*ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΟΝΕΙΡΟΣ Η ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ ἑλληνιςι και ῥωμαιςι, συν ἐξηγησει των χαλεπων*. LVCIANI SAMOSATENSIS SOMNIVM SEV GALLVS, DIALOGVS IVCVNDISSIMVS, In quo deliria Scholae Pythagoricae de Metempsychosi, hoc est de animae ex alio corpore in aliud trāsmigratione exagitātur, & praeterea quód pauperum & mediocrium in uita hominum conditio sit optima & tranquillissima, multis ostenditur. Graecè & Latinè è regione, cum Commentariolo in locos obscuriores & difficiliores. MICHAELIS NEANDRI SORAVIENSIS.“ Liber Luciani legitur p. 2—73. In infima pagina leguntur notae. Pag. 74 sq. est: *Ξενοφανους περι μετεμψυχωσεως Πυθαγορου*; deinde p. 76—78: Vita Pythagorae, latine, cum notis. Sequitur 1 *f*. cum hac notitia: BASILEAE, EX OFFICINA IACOBI PARCI, SVMTIBVS IOANNIS OPORINI, ANNO M. D. LVII. MENSE AVGVSTO. — Chartarum series. ab, AA BB CC DD EE FF, A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V, Aa Bb Cc Dd Ee. — *Tot folia, quot signaturae, nisi quòd* FF. *coniuncta cum* V, *debet disiungi*. Iterum novo paginarum ordine pag. 1 incipit: „BREVIS ET VTILIS COMMENTATIVNCVLA DE AVTORIBVS, QVORVM TESTIMONIA HAC IN GNOMOLOGIA CITANTVR, SECVNDVM ORDINEM LITERARVM ALPHABETI“, et explicit pag. 83 (*sign.* FF 2). Haec pars continet disputationem de fontibus Ioannis Stobaei, sive de iis scriptis, ex quibus sua Excerpta desumpsit. — Ex epistola dedicatoria p. 10 huc transscribo locum hunc: „Id opus eximium & incomparabile post ipsum Stobaeum totum debemus clarissimo & longe doctissimo uiro D. dño Conrado Gesnero, medico Tigurino praestantissimo, linguarumq; & artium honestarum cognitione excellenti, ac rerum infinita praedito, polyhistori sapientissimo, & de bonis studijs praeclarissime & longè optimè merito. Is enim primus sublatis multis mendarum millibus, eum authorē graecolatinum, suo labore & studio, cū bonis omnibus communicauit, & notiorem multis quoq; fecit: cū antea ex aeditione Veneta, sine uersione, corruptissimus, apud paucos tātum aliquot sine usu communi, paucissimis quoquè notus, ut claudus quidam sutor in lucem nunquam prodiens delitesceret.“

1593, — 1670, 8. E Nicolao Damasceno Excerpta de moribus gentium, per Ioannem Stobaeum collecta, graece cum latina versione Nic. Cragii. —— In *Nicolai Cragii* de Republica Lacedaemoniorum. Genev. 1593, 8; *rep*. Lugd. Bat. 1670, 8. et in *Gronovii* Thesauro Antiq. Graec. T. VI.

1623, 4. DICTA POETARVM QVAE APVD IO. STOBAEUM EXSTANT. Emendata et latino carmine reddita ab Hugone Grotio. *Accesserunt Plutarchi & Basilii Magni de usu Graecorum Poetarum libelli.* PARISIIS, Apud Nicolavm Bvon, in via Iacobaea, sub signis S. Claudij & Hominis Siluestris, M. DC. XXIII. Cvm privilegio regis. —— 20 *ff*. praefixa; p. 1—77: Plutarchi Chaeron. liber quomodo iuveni audienda sint poemata, graece et latine Hugone Grotio interprete; p. 78 sq.: Hugonis Grotii notae; p. 80—111: Basilii M. oratio ad iuvenes, graece et latine; p. 111: notae; p. 112 sq.: Capita Stobaei; p. 114—517: Ioannis Stobaei florilegium, graece et latine; p. 518—564: Hugonis Grotii notae. Textum graecum Hugo Grotius emendavit ad codices mstos Paris., atque ex coniectura. Versio latina iure maximi habetur. Bibl. acad. Lips.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1517, 8 (4?). Apophthegmata ex variis auctoribus per Joannem Stobaeum

collecta Varino Camerte interprete. — Romae impressum per Jacobum Mazochium anno M.D.XVII. die XXVII. Mensis Novembris. — Ex epistola *Nic. Schowit*, quae est in prolegomenis Gaisfordii Vol. I. p. lxiv., de hoc libro adnoto haec: „Sententiae ... ad sensum nec ad verba redditae sunt, multumque abbreviatae, quamplurimi etiam articuli omissi sunt, rerumque ordo multis in locis mutatus est.“ Liber rarissime occurrit.

1530, 8. Nobiles aliquot et ad Vitam recte instituendam conducentes Sententiae, ex Stobaeo a Varino Camerte versae et in locos communes redactae. Coloniae excudebat Ioan. Gymnicus. MDXXX. —— Repetitio antecedentis editionis est, neglectae ab *Eberto* atque, qui eum secutus est, *Schweigero*.

B. germanicarum.

Aa) *Integer liber sermonum.*

1550—1551, f. Joannis Stobei Scharpffsinniger Sprüche aus den schrifften der aller vernünfftigsten, eltisten, hochgelerten Griechen, inn der zale, ob zwaihundert vnnd fünfftzig zusammen getragen. Ain übertreffenlich, alle menschliche tugendt vnd vernunfft innhaltend, Buch. — Durch Georgen Frölich, genant Letus, von der Lömnitz, erstmals auss Latinischer, inn Teütsche sprache gebracht, jm Jare der geburt Christi, M.D.L. — Mit ainer vorrede, den wege zum verstandt, vnd nutzbarkeit dises herrlichen Buchs, Klärlich zaigende. — Jn teütscher sprach nie kam an tag, Was dises Buchs innhalt vermag. *In fine*: Gedruckt zu Basel, by Johann Herbst, genannt Oporino, als man zalt nach der geburt vnsers herren vnd seligmachers Jesu Christi, Tusend, fünffhundert, fünfftzig vnd ein Jar. —— cccccclxvj pp., cum *sign.* et *cust.* *F.* 1 *b* legitur: Jnhalt dieses Buchs. 1. Joannis Stobei Spruchredē, von allen vernünftigen sachen. 2. Ain gespräche Cyri Theodori, vom ellend der freündtschafft. 3. Ain büchle von gerechten, dem Platoni zugeschriben. — Ain andres, eben demselben zugemessen: ob die tugendt möge geleert, vnd eingebildet werden. — Gleich wie das honig ausſ den plomen, Sind dise Sprüch zusamen komen. *F.* 2 *a* legitur interpretis epistola dedicatoria, quam sequuntur praefatio atque index. Versio ipsa facta est ad versionem Conradi Gesneri latinam, atque admodum dura est et ab sermonis germanici indole valde abhorret.

Bb) *Delectus.*

1739, 8. Johann Jacob Bruckers Versuch einer deutschen Uebersetzung von Johannis Stobaei Sammlung aüserlesener zur Naturlehre gehörigen Lehrstücke. —— *V.* Kritische Beiträge. P. XXII. p. 176 — 197. Haec versio accurate atque bene composita est.

C. gallicarum.

1664, 4. Les Apophtegmes des Anciens, tirez de Plutarque, de Diogene Laerce, d'Elien, d'Athenee, de Stobee, de Macrobe, et de quelques autres, et les Stratagemes de Frontin, de la Traduction de Nic. Perrot, Sieur d'Ablancourt. à Paris, chez Louis Billaine. MDCLXIV.

III. *Illustrantia Ioannem Stobaeum scripta.*

( ) Observata ad Eclogas Physicas et Ethicas Stobaei. —— In Miscellaneis Observationibus. Vol. VII. T. II. p. 181—196.

Ch. A. *Bering*: Remarques critiques sur quelques passages de l'Anthologie de Stobée. Bruxelles, M. Hagez, imprimeur de l'Academie. 1833, 8 mai. —— 23 pp. Libelli auctor aliquot Ioannis Stobaei Anthologiae locos critice atque exegetice tractat, exhibens varias adhuc non notas lectiones codicis Bruxellensis. Conf. Annal. Heidelberg. 1833. fasc. X. p. 1040.

F. *Jacobs*: Emendationes in Stobaeum. —— *V.* eius Animadversiones in Euripidis Tragoedias (Gothae 1790, 8) p. 209 sqq.

— —: Lectiones Stobenses ad novissimam Florilegii editionem congestae. Praefixa est Epistola ad Augustum Meineckium, Virum Clarissimum. Jenae, Frommann. MDCCCXXVII. 8 mai. —— XXIV, 160 pp. 20 *Gr.* Editor ipse in epistolae fine de suo opere dicit: „haud paucas margini Stobaei Gesneriani allegeram cum aliorum observationes, a recentissimo editore demum prolatas, tum etiam meas qualescunque coniecturas, repetita lectione enatas, quas utrasque si ei tamquam supplementum adiecissem, praestantissimo operi aliquid utilitatis accessurum esse existimabam.“ Conf. *Iani Bakii* Bibliothecam crit. novam. Vol. IV. (Lugd. Bat. 1828) p. 103 — 143.

Conr. *Rittershusii* aliusque Emendationes atque Coniecturas, margini editio-

nis III. Gesnerianae adscriptas edidit I. Thph. Harlesius. —— In eius Opusculis varii argumenti. (Hal. Sax. 1773, 8mai.) p. 181 sqq.

Th. *Taylor:* Remarks on a Passage in Stobaeus. —— *V.* Classical Journal. no. XXXIV. p. 455 sq.

STRABO.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 1 sqq.; *ed. n.*, T. IV. p. 558 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Liber integer.*

1516, f. *ΣΤΡΑΒΩΝ ΠΕΡΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ* STRABO DE SITV ORBIS. *Infra Aldi insigne typogr. inscr.* ALDVS || M. R. *F. ult. a:* aα bβ cγ dδ eε fζ gη hθ iι kκ lλ mμ nν oξ po qπ rρ ſς tτ uυ xφ yχ zψ. — Omnes sunt quaterniones. — VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET ANDREAE SOCERI MENSE NOVEMBRI M.D.XVI. —— *F. 1a* est titulus; 12 *ff.*: *Πιναξ*; *f. 14a* sunt Errata, praemissa notitia hac: *Emendauimus. quae corrupe-runt librarij, homines, consilij praecipites. quis posset unquam uitare hanc cōem tempestatem, ac calamitatē librorū? Si qua praeterita sunt, erunt huiusmodi, quae tu ipse animaduertes. quare aequū est te cognoscere, atq; ignoscere. Vale. F. 14b* legitur Epistola inscr.: „*Benedictus Tyrrhenus Alberto Pio Carporum Principi. S. P. D.*" Textus, nitide in splendida satisque crassa charta typis descriptus, implet 366 pp., quorum ultima male 348 est signata. *F. ult.* habet subscriptionem modo indicatam. Ceterum haec editio ex corrupto codice a typographis negligentibus descripta est. *Renouardus* in suis: Annales de l'imprimerie des Aldes, T. I. p. 184 signavit eundem codicem, qui nunc in bibl. regia Paris. adservatur, numero 1395, sed *Friedemannus* in *Siebenkeesii* editione T. VII. p. XXXII. not. **) de eodem codice *Villebrunii* refert verba haec: „Consului etiam cod. in fol. No. 1398. — Excerpta primum exhibet ex ipsomet textu Strabonis, quae modo textum integrum, modo contractum, aut pluribus omissis referunt; genuinas lectiones passim hinc collegi, dein libros integros XI. XII. XIII. contuli, nec sine fructu. Mirum sane, quod nec *Aldus* (cum ad Asulanum pertinuerit hic cod.), neque *Casaubonus* quidquam de his dixerit Excerptis, quae longe alia sunt, atque ea, quae ad finem Edit. Almelov. conspiciuntur." Bibl. acad. et sen. Lips.

1549, f. *ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ ΒΙΒΛΙΑ ΙΖ'.* STRABONIS DE SITV ORBIS LIBRI XVII. Grȩce & latine simul iam, in eorum qui pariter & Geographiae et utriusq; linguae studiosi sunt, gratiam editi: olim quidem, ut putatur, à GVARINO Veronensi, & Gregorio Trifernate in latinum conuersi: ac deinde CONRADI Heresbachij opera ad eius generis autorum fidem recogniti: nunc uerò postremùm, eruditorum aliquot industria ac studio, quorum in Praefatione fit mentio, ab innumeris, quibus aequè & Graecum exemplar & Latina translatio scatebant, mendis repurgati. ACCESSIT RERVM ET VERBORVM *memorabilium locupletiss. Index.* BASILEAE, PER HENRICHVM PEtri, An. M.D.XLIX. Mense Augusto. *In fine:* SERIES CHARTARVM. * AA BB a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z aA bB cC dD eE fF gG hH iI kK lL mM nN oO pP qQ rR sS tT uV xX. Omnes terniones, praeter * & xX duerniones. — BASILEAE, PER HENRICVM PETRI, Anno Salutis humanae M.D.XLIX. Mense Augusto. *F. seq. et ult. b insigne typ. est.* —— 1 *f.* titulus, 2 *ff.* epistola inscr.: Aegidio Tschudo Claronensi, viró apvd Helvetios Consulari clarissimo, Praetori Aquensi integerrimo, Marcus Hopperus Basiliensis S. P. D. *F. 4 vacat*; 12 *ff.*: INDEX IN STRABONIS GEOGRAPHIAE LIBROS. 797 pp. Ex praefatione ipsa haec transcribo: „Venio nūc ad editionem hanc, in qua quid praestitum sit, paucis referam. Adeo corruptus fuisse archetypus fertur (de Latino loquor) ut postquam suam ei castigando restituendoq; operam contulissent uiri undiquaq; doctissimi, prior quidem D. CONRADVS Heresbachivs, sequenti uerò edititioni D. HIERON. GEMVSAEVS, adhuc tamē errores non certè leues deprehensi sint: quod non uirorū horū alicui oscitantiae, sed Grȩco fortassis exemplari corrupto imputandū est, quod etiam queritur in sua prȩfatione Heresbachius. Eorum errorum aliquot ultra centum restituit Doctissimus uir et optimè de literis meritus, HENRICH. GLAREANVS, affinitate tibi iunctus, qui nobis sui illius codicis pro suo cādore copiā benignè fecit. Emendauit quoq: nō paucos eruditione uir clarus, IO. HARTONGVS, Grȩcarum literarū callentissimus. Graecum exemplar, quod ex Aldi officina prodijt, locis aliquibus ualde corruptum, ego obiter

recognoui: errata, quae deprehēdere in eo potui, castigaui: quod tamē omnia deprehenderim, aut aduertere potuerim, non sum dicere ausus. Ea enim est humana imbecillitas, ut licet quis sit oculatissimus & acutissimus, multa tamē eum praeterfugiant." Bibl. sen. Lips.

1571, f. *ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΟΙ ΈΠΤΑ ΚΑΙ ΔΕΚΑ.* STRABONIS RERVM GEOGRAPHICARVM LIBRI SEPTEMDECIM. A GUILIELMO XYLANDRO AVGVSTANO MAGNA CVRA RECOGNITI, AC MENDIS, quae adhuc inhaeserant innumeris maiore ex parte fideliter ac laboriose sublatis, sibi restituti. IIDEM AB EODEM XYLANDRO IN SERMOnem Latinum summa fide & accuratione deintegro transscripti. ADIECTAE SVNT EJUSDEM ANNOTATIUNCULAE non poenitendae: uersionis etiam & correctionis rationem (ubi uidebatur opus) explicantes. ACCESSERVNT INVENTARIA LOCVPLETISSIMA *rerum & verborum memorabilium: atq; scriptorum, quorum sententias allegat Strabo.* Cum Caes. Maiest. Grat. & Priuil. BASILEAE, EX OFFICINA HENRICPETRINA. *In fine:* Basileae, ex officina Henricpetrina, anno salutis hvmanae CIƆIƆLXXI. Mense Augusto. *Sequitur* 1 *f. cum insigni typ.* —— 6 *ff.* praefixa, 52 *ff.* Indices, 977 pp., et 1 *f.* Haec editio, quae novam Xylandri versionem latinam, atque tabulas geographicas Mercatoris, sed ligno male incisas, continet, priore aliquibus locis emendatior est.

1587, f. *ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΟΙ ιζ.* STRABONIS RERVM GEOGRAPHICARVM LIBRI XVII. ISAACVS CASAVBONVS recensuit, summoque studio & diligentia, ope etiam veterum codicum, emendauit, ac COMMENTARIIS illustrauit. *Accessit & Tabula Orbis totius descriptionem complectens.* Adiecta est etiam Guilielmi XYLANDRI Augustani Latina versio, cum necessariis Indicibus. EXCVDEBAT EVSTATHIVS VIGNON ATREBAT. M.D.LXXXVII. *Singulari titulo adiungitur:* ISAACI CASAVBONI COMMENTARIVS ET CASTIGATIONES AD LIB. STRABONIS GEOGRAPH. XVII. EXCVDEBAT EVSTATHIVS VIGNON ATREBAT. M.D.LXXXVII. —— 4 *ff.* praefixa, et una tabula geographica totius terrarum orbis. 580 pp. oratio graeca et versio latina; p. 581—620: In Strabonis geographiae libros XVII. rerum et verborum notatu digniorum Index. 2 *ff.* titulus et dissertatio de Strabone et eius scriptis; 2 *ff.* indices; 223 pp. Haec editio habet novam recensionem, factam ad quatuor codices mstos atque ex coniectura. Commentarius Casauboni magni habetur. Xylandri autem versio latina immutata est. Bibl. sen. Lips.

1620, f. STRABONIS RERVM GEOGRAPHICARVM LIBRI XVII. ISAACVS CASAVBONVS recensuit, summoque studio & diligentia, ope etiam veterum codicum, emendauit, ac Commentariis illustrauit, & secundis curis cumulatè exornauit, quae nunc primum prodeunt. *Adiuncta est etiam Gulielmi Xylandri Augustani Latina versio ab eodem Casaubono recognita.* Accessere Fed. Morelli Professorum Reg. Decani, in eundem Geographum Obseruatiunculae. *Additus est rerum insigniorum & notatu digniorum locuples* Index, *accuratus & necessarius, tam Geographicus quàm Historicus: nec non alius ad* Isaaci Casavboni *commentarios.* Lutetiae Parisiorum, Typis Regiis. M.DCXX. *Cvm privilegio regis Christianissimi.* —— 6 *ff.* praefixa, 843 pp.; 2 *ff.* praefixa, 282 pp., 1 vac. *f.*, 56 *ff.* indices. Haec editio omnia, quae antecedens continet, sed auctior emendatiorque est, atque diligenter typis descripta est. Bibl. acad. et sen. Lips.

1707, f. *ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ιζ.* STRABONIS RERUM GEOGRAPHICARUM LIBRI XVII. Accedunt huic editioni ad Casaubonianam III. (? II.) expressae, Notae integrae G. Xylandri, Is. Casauboni, F. Morelli, Jac. Palmerii, Selectae vero ex scriptis P. Merulae, J. Meursii, Ph. Cluverii, L. Holstenii, Cl. Salmasii, S. Bocharti, Is. Vossii, E. Spanhemii, Ch. Cellarii, Aliorumque. Subjiciuntur Chrestomathiae, Graec. & Lat. (*Edente Th. Jans. ab Almeloven.*) Amstelodami, apud Io. Wolters. MDCCVII. *II Voll.* —— 22 *ff.* praefixa, 1329 pp., 48 *ff.* indices, in quorum fine legitur: Harderovici, Excudit Petrus Sas, Academiae Ducatûs Gelriae & Comitatûs Zutphaniae Typographus Ord. CIƆIƆCCVII., et 1 *f.*: Errata. Omnia fere, quae usque ad hoc tempus ad illustrandum Strabonem prolata fuerant, collegit editor atque composuit, sed praeterea nihil novi addidit. Attamen haec editio nitida etiam hodie magni habetur. Bibl. sen. et acad. Lips.

1763, 4. Strabonis rerum geographicarum libri XVII. ad fidem mstorum emendati, cum latina Xylandri interpretatione recognita, adnotationibus et indicibus. (*Cura Oudord de Brequigny.*) Tom. I. Paris. —— Hic tomus primus priores tantum tres libros continet, ex codice msto Paris. expressos.

1796—1818, 8 mai. Strabonis rerum geographicarum libri XVII. Graeca ad optimos codices manuscriptos recensuit, varietate lectionis adnotationibusque illustravit, Xylandri versionem emendavit Ioannes Philippus Siebenkees Professor Altorfinus. (*Vol. II.*) Inde a Septimo libro continuavit Carolus Henricus Tzschucke A. M. Scholae regiae Misnensis Rector et Professor primus, Soc. lat. Jenens. socius. (*Vol. VII.*) Inde a tomo septimo curavit Frid. Traug. Friedemann, Phil. D. AA. LL. M. Lyc. Wittenberg. Conrector, soc. lat. duc. Jenens. sod. hon. Lipsiae, in libr. Weidmannia. *VII Voll.* —— Ch. scr. 23 *Th.* 6 *Gr.*, ch. holl. 36 *Th.* 20 *Gr.* Sex priora volumina continent orationem graecam cum versione latina variisque lectionibus. Volumen VII. est primum commentariorum in tres libros priores, quod *Friedemannus* curavit, qui priorum interpretum notas partim integras (Casauboni, Tyrwhitti) partim selectas suisque additis composuit. *Casauboni* commentarios ex *Almelovenii* editione ita repetiit, ut eos Casauboniana secunda comparata, nunc correxerit nunc auxerit. Deinde locos scriptorum, quos Casaubonus obiter tantum ex saeculi more adduxit, librorum capitumve vel versuum addito numero notavit diligentissime, atque addenda ex Almelovenii editione suis locis inseruit.

1807, f. mai. Strabonis Rerum Geographicarum libri XVII, cum variorum, praecipue Casauboni, animadversiones juxta editionem Amstelodamensem, Codicum MSS. Collationem, Annotationes et Tabulas Geographicas adjecit Thom. Falconer, olim e collegio Aenei Nasi, Oxon. Subjiciuntur Chrestomathiae, graece et latine. Oxon., e typogr. Clarendoniana. MDCCCVII. *II Voll.* —— 22, VIII, 1333 pp. 5 *L.*, ch. m. 8 *L.* Haec editio est nitida quidem, sed vitiis typographicis foedata. De *Tyrwhitti, Reinholdi Forsteri* atque aliorum notis, quibus editor se iactat, docet *Friedemannus* in sua praefatione p. XXVIII sq. haec: „*Tyrwhitti* notae non aliae sunt, quam quas ... a me integras esse insertas. *Forsteri* animadversiones leguntur sub fin. Ed. Ox. T. II. p. 1309—1333 hoc titulo: Notae Geogr. Crit. et Etymol. in lib. XVI. et XVII. Strabonis partem, Aegyptum inprimis describentem, auctore Ioa. Reinh. Forstero. ... Editor ex ejus epistola Anglice data ad Th. Falc. haec latine reddita excerpsit: „In hisce Annotationibus mihi in animo fuit quaedam dicere de locis singulis, quorum mentionem fecit Strabo, vel in Aegypto, vel prope Aegyptum. In consilio praeterea fuit, lectorem, qua potui cura, certiorem facere de situ cujusque loci e viatorum recentium libris; assignare nomen, quo nunc innotescit; quae de eo dixerint scriptores antiqui, colligere, ejus nomen interpretari juxta linguam veterem Copticam seu Aegyptiacam; ubi, ut mihi videtur, saepe in etyma verisimillima incidi, quamquam in quibusdam aliis vocibus nec in vera etyma, nec in verisimilia me incidisse omnino mihi persuadere possum. Plurima dixi de Memphi. Indicavi quaedam de anno Aegyptiaco, atque de iis animalibus, quorum meminit Strabo. In quibusdam locis Strabonis textum ausus sum corrigere. Mihi vero maximae curae fuit, geographos veteres cum recentioribus conferre, ut in posterum peregre proficiscentes duce omnino non carerent.“ Praeterea accesserunt *Toupii* conjecturae, ex ejus adversariis, quae haeredis et sororis filiae munificentia ad Academiam Oxon. perlata sunt, depromptae, quarum tamen plerasque alibi jam V. D. in opusculis criticis proposuit; ego vero omnes diligenter reddidi. Denique ipsius *Thomae Falconeri* animadversiones, quas pretii non admodum magni esse aestumare possunt lectores ex iis, quae in medium protuli; in crisi facienda plerumque a veritate aberrat auctor et meras nugas sectatur, in interpretatione res ab aliis melius administratas recoquit vel hujusce aetatis potissimum mentionem injicit. Nam notae *Villebrunii* et anonymorum *M.* et *B.*, quos ignoro, tam parvae sunt, ut nullae esse videantur.“ Praeterea adiicio praetermissis iis, quae *Friedemannus* ex *Falconeri* praefatione de subsidiis ab eo adhibitis repetit, ex eiusdem praefatione p. XXXVII sq. haec: „Inde patet, quid de tota hac editione sit statuendum, cujus auctorem prorsus latuit opera, quam Interpretes Parisienses et Tzschuckius in geographi verbis emendandis et explicandis per aliquot annorum spatium insumserunt, et cui ne ulla quidem, praeter commemoratas et Theod. Bezae quasdam MSS., animadversionum a philologis alibi ad Strabonem frequentissime factarum innotuit. Neque multum novi subsidii affert variarum lectionum copia, quum omnes fere ex Ver-

sione Gallica et hac nostra editione, accuratius etiam, possint hauriri, si exceperis codd. Escurialensem, Etonensem, Mediceum secundum, in quibus tamen haud praecipua elucet auctoritas. Parisiensium codd. vero multo diligentior apud Falconerum est collatio, quam apud Intpp. Pariss., qui sensum tantummodo, non graecitatem, respexerunt. Quidquid igitur alicujus momenti esse videretur, ex animadversionibus desumsi, adeoque nugas interdum vilissimas non sprevi, ut lectores, desiderio editionis Oxoniensis aliunde oborto, quid rei esset, quod appeterent, clare cernere possent. Neque vero etiam quidquam variarum lectionum praetermisi, sed, ut Strabonis studiosi in hoc nostro apparatu critico securi acquiescere possent, curae cordique mihi fuit, servatis etiam codicum nominibus, ne forte adnumerari furibus queam, qui earum rerum, quas clepserunt, signa commutant. Sciant igitur lectores, codicum Parisiensium variae notae ubi appositae sunt, variorum virorum intelligi comparationem. Ita v. c. idem codex *Par.* 3. vocatur apud Falconerum, *Reg.* apud Brequignyum, No. 1393. apud Interpretes Parr., *Paris.* apud Tzschuckium.“ Severe iudicatur de hac editione, in Anglia ipsa non magni aestimata, in Edinb. Review, Vol. XIV. (1809) p. 429—441. Classical Journal no. XI. p. 45—74. XIII. p. 152—161. conf. editoris defensorias epistolas inscr.: *Falconer's* Two Letters on the Oxford Strabo, in Classical Journal. XIV. p. 446—453.

1815—1819, 8. *ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ἙΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑ, ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΟΥΝΤΟΣ Α. ΚΟΡΑΗ, φιλοτιμῳ δαπανῃ των ὁμογενων Χιων, ἐπ' ἀγαθῳ της Ἑλλαδος. ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ, ἐκ της τυπογραφιας Γ. Μ. Ἐβεραρτου.* Se trouve chez Theophile Barrois, père, libraire. *ΑΩΙΕ—ΑΩΙΘ. IV Voll.* —— 52 *fr. Corais* praemisit Volumini primo: *Προλεγομενα της γεωγραφιας του Στραβωνος πρὸς τοὺς Ἑλληνας*, de ortu, genere, nomine, aetate, scriptis Strabonis eorumque variis editionibus et versionibus, inserta etiam *παρεκβασει* de Graecorum geographis ante Strabonem nobilitatis. In qua dissertatione usus est dialecto graecae linguae recentiori, quia haec prolegomena iuventuti patriae suae conscripsit. Ad emendandam orationem libri Strabonis graecam denuo contulit codicem mstum Paris. 1393, atque praeterea adhibuit varias lectiones a Siebenkeesio, Tzschuckio, Falconero congestas, et plures locos vel priorum editorum vel suae conjecturae ope sanare studuit. Volumen IV. complectitur commentarios atque indices.

1819, 12. Strabonis rerum geographicarum libri XVII. Ad optimorum librorum fidem accurate editi. *Editio ster.* Lips., sumtib. et typis C. Tauchnitii. 1819. *III Voll.* —— 2 *Th.* 6 *Gr.* Novus titulus voluminibus praefixus est a. 1829, quo tempore etiam pretium aliud 18 *Gr.* constitutum est.

Bb) *Delectus.*

1804, 8 mai. Strabo lib. XI. Descriptio regionum et gentium Caucasiarum, graece, edidit Thph. Rommel. —— *V.* infra III. s. v. *Rommel.*

1819, 8. Strabonis Iberia sive Rerum geographicarum liber III., Graecis diligenter emendatis, rerum argumentis praemissis indiceque graecitatis adiecto, juvenum usibus accommodavit Casp. Gli. Groskurd. Sundiae, Löffler. 1819. —— 12 *Gr.*

1533, 4. *Επιτομη των του Στραβωνος γεωγραφικων.* Graece et latine. —— *V.* Arrianus I. Cc) 6).

1703, — 1806, 8. —— *V.* Scriptores geographici. I.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

a) Sine a. notitia.

—, f. *F. 1a incipit epistola Andreae Aleriensis ad Pontificem Paulum II.:* () Eographiã multoſ ſcripſiſſe nouimuſ Pater Beatiſſime Paule. II. Venete. Pont. || Maxime. tempoꝝ noſtrorũ felicitaſ et gloria. cũ eiuſmodi ſit doctrine opuſ: || qd' oĩbuſ gratũ: a pluribuſq: tractatũ: uix unq̃ tñ ad plenũ: uel apprehenſum: uel || explicatũ eẽ: censeat'. dũ nũc mariũ: nũc ſituũ ceteroꝝ rõe: aliq,d poꝝ ſcriptiſ || *etc. Haec epistola explicit f. 2b. F. 3a incipit Praefatio Strabonis. Versio ipsa finitur f.* 239 *b.* F. *F.* 240 *a habet contentorum indicem, in cuius fine legitur:* Aſpiciſ illuſtriſ lector quicunq: libelloſ || Si cupiſ artificum nomina nosse: lege. || Aſpera ridebiſ cognomina teutona: forſan || Mitiget arſ muſiſ inſcia uerba uirum. || Cõrarduſ (?) ſuueynheym: Arnolduſ pãnartzq: magiſtri || Rome impreſſerunt talia multa ſimul. || Petruſ cum fratre Franciſco ma-

ximuſ ambo || Huic operi aptatam contribuere domum. —— 240 *ff.* sine *cust.*, *sign.*, et *num.* *ff.* In unaquaque pagina sunt 46 lin. Guarinus vertebat decem priores libros, reliquos septem Gregorius. Tantum CCLXXV exx. typis descripta sunt. Ipse exemplar, quod in Weigelii librorum collectione adservatur, in manibus habui. Char. rom.

β) *Cum a. notitia.*

1472, f. *Incipit Ioannis Andreae Aleriensis epistola ad Paulum II. In libri calce capitum summa, in quorum fine:* Anno Domini. M.CCCC.LXXII. || R. zouenzonius poeta. Reuerendissimo d. Jacobo || Zeno Episcopo patauino. || Orbis noscere lector uniuersi || Si tractus cupis: hos emas libellos || Strabonis: tibi nomine dicatos || Zeni praesulis optimi sacriq. || Quo nil doctius Eruditiuſq. || Nunc antenorei vident penates: || Impressos digitis uidelianis. —— 217 *ff.* sine *cust.*, *sign.*, et num. *ff.* cum 51 lin. Char. rom.

1473, f. mai. *In libri fine:* Aſpiciſ illustriſ lector quicunque libellos || Si cupiſ artificum nomina nosse: le, Aſpera ridebiſ cognomina teutona: forlan || Mitiget arſ muſiſ inſcia uerba uirum. || Conradus sueynheym: Arnolduſ pannartzque magistri || Rome impresserunt talia multa simul. || M.CCCC.LXXIII. Die vero Veneriſ. XII. mensis Februarii. —— 235 *ff.* sine *cust.*, *sign.* et num. *ff.* Ex editione Romana priore ita repetita, ut paginae singulae sibi respondeant: sed omissae sunt praefatio atque librorum et argumentorum tabula.

1480, f. *Praecedunt praefationes Io. Andreae Aleriensis ad Papam Paulum II. Guarini Veronensis ad Papam Nicolaum V. et Ioh. Antonium Marcellum. F. 5 a incipit Strabonis versio. In fine:* Strabonis Amasini Scriptoris illustris geographiae opus finit: quod Joannes Vercellensis propria impensa uiuentibus posterisque exactissima diligentia imprimi curauit. Anno Sal. M.CCCCLXXX. septimo Kal. Septembris. —— 318 *ff.* cum *sign.* a—z. A—Q., sine *cust.* et num. *ff.* 39 lin.

1494, f. STRABO DE SITV ORBIS. *Haec f. 1 a. Sequuntur 15 ff.:* TABVLA. *F. ult. b legitur epistola brevis et inscripta est:* Ant. Mancinellus inclyto uiro Iustino Carosio utriusq; iuris consultissimo ciuiq; ueliterno illustri. *F. num.* i *continet carmina latina. F.* ii *a incipit:* Ad Paulum secundū Pont. maximū: Ioannis Andreae Aleriensis Episcopi epistola: In qua inuehit' in Georgiū Trabezontiū: quem Cenotimonē. i. nouū Timonem appellat. *et explicit f.* iii *a. Continuo sequitur:* Ad Nico. quintū Ponti. maximū Guarini Veronēsis in Strabonis traductionem epistola. *Explicit eodem b. Continuo sequitur:* Eiusde Guarini in absolutionē Strabonis incboati proheiniū alterum ad insigne ac patriciū equestris ordinis uirū. d. Iacobū Antonium Marcellū Venetum. *Explicit f.* iiii *b. F.* V *b* incipit: Strabonis Gnosii Amasini scriptoris caeleberrimi de situ orbis libri. xvii. e graeco Traducti Gregorio Typhernate: ac Guarino Veronense Interpretibus. *Finit f.* cl *a:* FINIS. Strabonis Amasini Scriptoris illustris geographiae opus finit: qd' Ioānes Vercellēsis ꝓpria īpēsa uiuētibus posterisq; exactissima diligētia īprimi curauit. Anno Sal. M.ccccLxxxxiiii. die. xxviii. Ianuarii. — a iii b iii c iii d iii e iii f iii g iii h iii i iii k iii l iii m iii n iii o iii p iii q iii r iii ſ iii s iii t iii u iii x iii y iii z iii & iii. —— 16 non num. *ff.* praefixa, cl num. *ff.* Char. rom. Bibl. acad. Lips.

1502, f. Strabo de situ orbis. *Haec f. 1 a.* Sequuntur 15 *ff.*: TABVLA, *ut supra Versio ipsa explicit f.* 150 *a:* Strabonis Amasini Scriptoris illustris Geographiae opus finit. Impressum Venetiis per Bertholomeum (?) de Zanis de Portesio. Anno Domini. M.ccccc. ii. die. xiiii. Ianuarii. *Sequuntur signaturae.* —— 16 non num. *ff.* praefixa, 150 num. *ff.* Char. rom. Bibl. acad. Lips.

1510, f. Strabo de situ orbis. *Haec f. 1 a. In fine f.* CL *a:* Strabonis Amasini Scriptoris illustris Geographiae opus finit. Venetiis a Philippo pincio Mantuano impressum. Anno dñi. M.CCCCCX. Die. XIII. Iulii. Serenissimi. D. D. Leonardi Lauredani Venetia₄ ducis tempestate. — REGISTRVM a b c d e f g h i k l m n o p q r ſ s t u x y z &. Omnes sunt terni. —— 1 *f.* titulus. 15 *ff.* tabula; CL num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1512, f. Strabonis Geographia decem et septem libros continens, e Graeco in latinum à Gregorio Tifernate et Guarino Veronense conversa cum indice. Parisiis per Egidium Gourmont. MDXII. —— Char. goth.

1523, f. Strabonis geographicorum commentarii, olim, ut putatur a Guarino Veronense et Gregorio Tifernate latini-

ate donati, iam vero denuo a Conrado Heresbachio recogniti. Basileae Anno M. D. XXIII. *In fine:* Basileae In aedibus Valentini Curionis. M. D. XXIII. Mense Martio.

1539, f. STRABONIS GEOGRAPHI-CORVM LIB. XVII. Olim, ut putatur, a Guarino Veronensi ac Gregorio Tifernate Latinitate donati, iam denuo à CONRADO HERESBACHIO LL. Doctore, Principisq; Iuliacensis Consiliario ad fidem Graeci exemplaris, authorumq;, qui huc facere uidebantur, recogniti, ac plerisq; locis deintegro uersi. ITEM, EPITOMAE eorundem decem & septem de Geographia librorum, nunc primum de Graeco sermone in Latinum conuersae, Hieronymo Gemusaeo, D. Medico & Philosopho interprete. BASILEAE apud Ioan. Vualder. M. D. XXXIX. Cum Priuilegio Caesareo ad Quinquennium. —— 6 *ff.* praefixa, 38 *ff.*: STRABONIS GEOGRAPHICORVM EPITOMAE. 1 *f.*: ARGVMENTVM libri primi per Conradvm Heresbachivm, 549 pp. Strabonis versio, 12 *ff.* index. Ex epistola Heresbachii, epitomis praefixa et inscripta: „Verae nobilitatis dotibvs ornatissimo viro domino Ioanni à Flatten, ecclesiae Cranenburgensis Praeposito, Aquensis uero Scholasteri, D. & amico suo Conradus Heresbachius S. D.“ nuc transscribo initium: „Contenderunt à nobis cum alij permulti, tum in primis Valentinus Curio chalcographus, & eruditus, & eruditionem industria sua non uulgariter promouens, denique tu quoque studiorum nostrorum assiduus agonotheta flagitare atque adeo adigere nos solebas, ut Strabonis geographicorum libros, iam multis annis prodigiosis erroribus usqueadeo occupatos, ut à nemine propémodum Teutonicus ut ille atque *νοθος* sine nausea, aut certe inoffense legi posset, si non deintegro uertere, quod iure quodam meo recusare uidebar, certe collatione ad Graecum exemplar facta, studiosis pauló purgatiorem proponerem. Id quod quanquam partim ob priuatas publicasque occupationes quasdam, & praesersim ad praetorum clepsydram festinationemq;, praestare quoque uix possem, partim haec tanquam spinas & *λεπτολογηματα*, quae molestiae plus haberent quam gratiae, auersarer, uictus tamen Valentini, amicorumq; uotis, maxime autem tuis flagitationibus, qui cum alioquin optimis studijs addictus, Strabonis autem cosmographicis scriptis impense delectabaris, quantum succisiuis horulis suffurari licuit, Straboni non illibenter donauimus. At uero commodum ipsum opus bonis auibus auspicantes, Latina ad Graeci exemplaris cōferentes, deprehendimus priores illos libros, praeter hoc quod corruptissimi erant, parū etiam foeliciter uersos, posteriores uero non item: quae res fidem nobis facere uidebatur, libros hosce non ab uno Guarino Veronensi, cui adscribuntur, aut omnino ab hoc *οὐκ ἄνευ θησεως* uersos fuisse. Videtur enim ne scio quid Gazęum in plerisq; posterioribus resipiscere interpretatio. Etiamsi non desint qui Gregorium Trifernatem posteriorum librorum interpretem asserant. Porro priores ad uerbum ferè ac superstitiosius, usqueadeo non habita magna utriusque linguae proprietate, uersos apparebat, ut nihil mirum, si hactenus citra offensam legi nō potuerint. Unde nos quo sentētiam interdum clariorem ac magis perspicuam redderemus, ausi sumus interim in margine genuinam lectionem nostramq; interpretationem adscribere. Quod si non ubiq; pari industria fecisse uidebimur, acceptum referri conueniet exemplari Graeco, quod circūfertur sic deprauato, ut non opiner ex Aldi officina alterum corruptius prodiisse. Huc accesserūt lacunulae multae, & uerba interdum, interdum etiam integrae sententiae praetermissae. Quanquam horum nos nonnulla aliunde, puta à Stephano, Plinio, Herodoto petita restituimus, pleraq; lectori cōiectanda reliquimus.“ Strabonis epitomae, ex Gemusaei versione in hac editione primum prodierunt; deinde etiam in *Dom. Marii Nigri* geographiae commentariorum libris XI. Basileae, Henricpetri MDLVII. *fol.* receptae sunt. Bibl. acad. Lips.

1559, 12. Strabonis de situ orbis libri XVII, ex versione Guarini Veronensis et Gregorii Tifernatis. Editio recognita a doctissimis viris et emendatior. Lugd., Gabr. Coterius. MD.LIX. *II Voll.*

1571, f. Strabonis nobilissimi & doctissimi Philosophi ac Geographi, Rerum Geographicarum commentarii Libris XVII contenti, Latini facti, Guilielmo Xylandro Augustano interprete. Adjecimus ejusdem annotatiunculas, quarum usum non aspernandum sentiet lector *etc.* Basileae, ex Officina Henricpetrina MDLXXI. —— Haec versionis Xylandrianae editio, separatim facta, omnia, excepto textu, quae editio graecolatina continet, quae eodem anno prodiit. Eaedem sunt etiam tabulae geographicae, quae versioni intertextae sunt.

1652, 12. Strabonis de Situ Orbis Libri XVII editio prioribus emendatior. Amstelodami, Apud Johannem Janssonium

Juniorem. *Hic titulus est aeri incisus. Alius hunc sequitur:* Strabonis de situ Orbis Libri XVII. Editi quidem in eorum gratiam, qui Geographiae Studiosi sunt, olim (ut putatur) à Guarino Veronensi, & Gregorio Tifernate latinitate donati: *Recens vero à doctissimis viris quorum in praefatione fit mentio, emendatiores quam antea prodeunt.* Tomus primus. Amstelodami, Apud Joannem Janssonivm Jvniorem. *Anno Dom.* clↄ.Iↄc.LII. — Tomus secundus *etc.* 1652. *II Voll.* —— 809 pp., 41 pp. index; 670 pp., et 12 *ff.* index. Nitidissima editio.

B. germanicarum.

Aa) *Integrum opus.*

1775 — 1777, 8. Des Strabo, eines alten stoischen Weltweisen, aus der Stadt Amasia gebürtig, allgemeine Erdbeschreibung. Abraham Jakob Penzel hat sie aus dem Griechischen übersetzt, durchgehends von neuen disponirt, mit Anmerkungen, Zusätzen, erläuternden Rissen, einigen Landcharten und vollständigen Registern versehen. Lemgo, in der Meyerischen Buchh. *IV Voll.* —— 4 *Th.* 12 *Gr.* Conf. de hac omnino non spernenda versione Neue philol. Bibl. Vol. II. p. 152—161. 324—330. Notas atque tabulam geogr. adiecit G. S. Forbiger.

1829 — 1830, 12. Strabo's Geographie, übersetzt von K. Kärcher. Stuttgart, Metzler. *IV Voll.* —— 16 *Gr.* Nondum absoluta est.

1831 — 1834, 8 mai. Strabons Erdbeschreibung in siebenzehn Büchern. Nach berichtigtem griechischen Texte unter Begleitung kritischer und erklärender Anmerkungen verdeutscht von Chph. Gli. Groskurd. Berlin, Nicolai'sche Buchh. *III Voll. Accedit huic titulo, quem sequitur singularis titulus:* Vollständiges Sach- und Namen-Register zu allen Ausgaben von Strabons Erdbeschreibung, welche die Casaubonischen Seitenzahlen führen. Berlin, Nicolai'sche Buchh. —— 12 *Th.*

Bb) *Delectus.*

1819, 8. Strabos Iberien, nach Berichtigung des Textes aus dem Griechischen übersetzt von Chph. Gli. Groskurd. Strals., Löffler. 1819. —— 12 *Gr.*

C. gallicarum.

1805 — 1819, 4 mai. Géographie de Strabon, traduite du Grec en Français. à Paris, de l'imprimerie impériale. *V Voll.* —— Hanc versionem fecerunt Viri *de la Porte du Theil, Coraes*, atque *Gosselin*, jussu Napoleonis. Labor ita fuit divisus, ut *Dutheilius* et *Coraes* omnes libros vicissim verterent, atque animadversionibus criticis et exegeticis instruerent, *Gossellinus* autem promiscue omnibus libris notas geographicas adderet. Dutheilius adiecit etiam libris a se versis uberiores excursus inscriptos: Eclaircissemens. Praeterea in fronte Tomi I. p. I. XCVI. leguntur duae *Gossellini* dissertationes, quae inscriptae sunt: Sur la manière de considérer et d'évaluer les anciens stades itinéraires; sur les erreurs que le faux emploi de ces mesures a répandues dans le système géographique des Grecs, et sur le moyen de ramener ce système à son exactitude primitive, quae iam antea separatim prodierunt. Quibus additae sunt multae tabulae et figurae. Conf. Museum crit. Cantabrig. T. I. p. 253 sqq.

D. italicarum.

1562 — 1565, 4. La Prima Parte della Geografia di Strabone, di Greco tradotta in volgare Italiano da M. Alfonso Buonacciuoli Gentilhuomo Ferrarese, con due copiosissime Tavole l'una de' nomi Antichi & Moderni, l'altra di tutti i nomi, & cose notabili, che in questo libro si contengono. Con privilegio. In Venetia, appresso Francesco Senese. MDLXII. — La Seconda Parte *etc.* Ferrarese Academico Mantovano. Con due copiosissime Tavole *etc.* Con privilegio. In Ferrara. Appresso Valente Panizza Stampatore Ducale. MDLXV. —— Unicuique libro praemissum est breve Argumentum, excepto libro I., ubi deest. Haec versio magni habetur.

1828 sqq., 8 et 4. Strabone. Geografia, tradotto dall' Ambrosoli. Milano, Sonzongo. *IV Voll.* —— Haec versio pertinet ad collectionem inscr.: Collana degli antichi storici greci volgarizzati.

E. hispanicarum.

1787, 8. Libro III. de la geografia de Estrabon, que comprehende un tratado sobre la España antigua. Traducido del latin por J. Lopez. Madrid.

III. *Illustrantia Strabonem scripta.*

( ) Observationes in Strabonem, Diodorum, Anacreontem, Suidam, insertis

nonnullis *A.* et *B.* (h. e. Burmanni et Dorvillii) castigationibus. —— In Miscellaneis crit. Observationibus Vol. II. T. I. p. 1 sqq.

( ) Remarks on Strabo. —— In Classical Journal. no. XVII. p. 113 sq.

( ) Ueber die σκολια ἔργα des Strabo, in XIV, p. 532 ed. Tzsch. —— *V.* Tübing. Kunstblatt. 1821. no. 53. p. 211. Haec explicatio provocavit *Jacobsii* commentationem.

J. C. J. *Bethe:* Commentatio de Hispania antiqua et metallica ad locum Strabonis. Gotting. 1809, 4. —— 9 *Gr.*

Gabr. Gf. *Bredow:* Varietas lectionis, quae in Plethonis Excerptis e Strabonis Geographia in codd. Parisiensibus Mss. occurrit. —— In eius Epistolis Parisiensibus. (Lips. 1812, 8) p. 69 sqq.

L. Georges Oudard Feudrix *de Bréquigny:* Observations sur un passage de Strabon (Livr. V. ed. 1707. T. I. p. 332. ed. Paris. 1620. p. 217.) —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXXVIII. Hist. p. 52 sqq.

Cluvier: Unpublished Notes on Strabo. —— *V.* Classical Journal. no. LXI. p. 131—135. LXII. p. 391 sq.

Gr. *Dankowszky:* Fragmente zur Geschichte der Völker ungarischer und slawischer Zunge, nach den griechischen Quellen bearbeitet, zugleich ein Beitrag zum besseren Verstehen Herodots, Strabo's *etc.* und der alten Geographie insbesondere. 1s Heft. Presburg. 1825, 8. —— 12 *Gr.*

F. Traug. *Friedemann:* Ueber die Gestalt Italiens bei den alten Geographen, nach Strabo. *Progr. schol.* Wittenb., 1821, 4. —— 25 pp. Tractatur locus T. II. p. 90. ed. Siebenk.

Emilio *Giannuzzi:* Osservazione sopra un luogo di Strabone, Geogr. Lib. VI. Sunt et alia oppidula *etc.* Pumentum, Vertinae. —— *V.:* Raccolta d'Opuscoli scientifici e filologici. T. XVIII. p. 364—369.

Gosselin: Géographie des Grecs analysée sur les systèmes *etc.* —— Cum X tabulis geogr. 15 *fr.* *V.* Eratosthenes. III.

— —: Recherches sur la Géographie des Anciens. Avec Cartes. à Paris. 1798—1813, 4 mai. *IV. Voll.* —— 75 *fr.* Vernacule has disquisitiones partim reddidit, partim animadversionibus auxit *Bredorius* in suo libro inscr.: Untersuchungen über einzelne Gegenstände der alten Geschichte, Geographie u. Chronologie. Altona 1800, 8. *I Voll.* cum tabulis geogr.

Abr. *Gronovii* Animadversiones in Strabonis Geographiae Libros IX, depromtae ex Manuscripto Codice Mediceo. —— Inter Varia Geographica ab Abr. Gronovio edita. (Lugd. Bat. 1739, 8) p. 149 sqq.

Chph. Thph. *Groskurd:* Observationes criticae in Strabonis Iberiam sive rerum geographicarum Librum tertium. Stralsundi, Löffler. 1819, 8 mai. —— XIV, 265 pp. 1 *Th.* 6 *Gr.*

A. H. L. *Heeren:* De fontibus geographicorum Strabonis commentationes duae. Gotting., Dieterich. 1823, 8 mai. —— 12 *Gr.* Leguntur etiam in Commentationibus Soc. Reg. Scient. Gotting. recentiores. Cl. hist. et philol. T. V. p. 97 sqq. 131 sqq.

I. F. *Hennicke:* Dissertatio de Strabonis geographiae fide, ex fontium, unde is hausit, auctoritate aestimanda. Gotting. 1791, 8.

Ch. Glo. *Heyne:* Religionum et sacrorum cum furore peractorum origines et caussae ad locum Strabonis de Curetibus Lib. X. —— *V.* Commentationes soc. Gotting. Vol. VIII. P. III. p. 3 sqq.

F. *Jacobs:* Was sind die σκολια ἔργα beim Strabo (XIV. p. 640)? —— In *Boettigeri* Amalthea. Vol. II. p. 237—246.

Rich. Paul *Jodrell:* On the symbol of the central navel, or white stone, at Delphi, with the testimony of Strabo in regard to the ornaments, and that of Pausanias on the Medusa, or Gorgon, surrounding it. —— *V.* eius: Illustrations, on the Jon and the Bacchae. (London, 1781, 8) p. 101 sqq.

— —: On the plunder of the Delphick Temple by the Barbarians under Cadmus: Testimony of Herodotus and Appian compared with Euripides, and the aera of events, recorded by Appian, collected: History of the several pillages of the Delphick shrine, mentioned by Pausanias and Strabo: Dissertation of Monsieur Valois on this subject. —— *V.* ib. p. 481 sqq.

Ch. *Lamotte:* A defence of Moses's Account of the Land of Judea, against Strabo the great Geographer, Servetus who was burnt for Atheism at Geneva, and Toland's Origines Hebraicae. Lond., 1740, 8.

Letronne: Explication du passage de Strabon relatif aux Edifices sacrés d'Héliopolis en Egypte. —— *V.* Journal des Savans. 1818. p. 304 sqq.

Ch. A. *Lobeck:* Commentatio de Strabonis loco X. p. 168 (470). In Indice lectioum aestiv. acad. Albert. Regiom. 1823, 4. —— 8 pp.

P. D. *Longolii* Progr. sistens Strabonianos *εὐμονδόρους.* Cur. Regiom. 1773, 4.

G. H. *Lünemanni* Descriptio Caucasi gentiumque Caucasiarum, ex Strabone, comparatis scriptoribus recentioribus commentatio, quae in certamine litterario civium academiae Georg.-August. d. IV. Iun. MDCCCIII. praemio in ordine philosophorum ornata est. Lips. MDCCCIII. 4. —— 66 pp. 12 *Gr.* Conf. ephem. litter. Halens. 1804. no. 210. p. 125 sq.

Malte-Brun: Notice sur Strabon. —— In: Nouveaux Annales des Voyages, 1827 unde recepta est in Bulletin des sciences geogr. T. IX. p. 366 sq.

L. *de la Nauze:* Remarques sur quelques points de l'ancienne geographie. ——*V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXVIII. Mém. p. 362 sqq.

E. F. *Neubaueri* Progr. s. Quaestio, an nullae inter Chaldaeorum philosophos fuerint sectae, ex Strabone praecipue decisa, et ab obiectionibus ex Diodoro Sic. petendis vindicata, viroque cuidam (Laurentio Reinhardo) cel. modeste opposita. Giessae, 1745, 4.

Iac. *Palmerii* Exercitationes ad Strabonem. —— *V.* eius Exercitationes in optimos fere autores graecos. (Lugd. Bat., 1668, 4) p. 287—356.

Chph. *Rommel:* Caucasiarum regionum et gentium Straboniana descriptio ex recentioris aevi notitiis commentario perpetuo illustrata. Accedunt Excursus nonnulli de nomine Caucasi. De metallis Caucasi. De Iberorum origine. De nomine Georgiorum gentis et Cyri sive Kuri Fluvii. De Tscherkessis. De Aorsis, Avaris et Hunnis. De Reineggiasana Caucasi descriptione. Cum Appendice textum graecum continente. Lipsiae 1804 sumtibus Siegfr. Lebr. Crusii. 8 mai. —— XVI, p. 1—61 commentarius, p. 62--74 excursus septem, p. 75—99 textus graecus, et 2 *ff.* index geographicus et Corrigenda. 12 *Gr.*

C. Gf. *Siebelis:* Tentamina Strabonis aliquot mendosos locos emendandi. —— In *Beckii* Commentariis soc. philol. Lips. Vol. I. P. I. p. 63 sqq. P. II. p. 193 sqq.

— —: Disputatio de Strabonis patria, genere, aetate, operis geographici instituto atque ratione, qua veterem descripsit Graeciam. Praefixa est epistola ad Ch. Dan. Beckium. Budissae, impr. Monse. MDCCCXXVIII. 4. —— VIII, 23 pp.

F. W. D. *Snell:* De Tauno Monte. Giessae, 1788, 4.

Edward *Stillingfleet:* The different censures of Strabo and Eratosthenes concerning de poetical age of Greece and the reasons of them. —— *V.* eius Origines sacras. (Lond. 1709, f.) p. 38 sq.

(J. C. F. *Täubner:*) Ueber eine Stelle des Strabo. Dresdae, 1794, 4.

J. *Tolandi* Origines Judaicae sive Strabonis de Moyse et Religione judaica historia breviter illustrata. —— In eius Adeisidaemone. (Hag. Com. 1709.) p. 99 sqq.

(Thomae *Tyrwhitti*) Conjecturarum in Strabonem libellus. Lond. 1783, 8. —— 48 pp. Rec. addito authoris nomine in libelli fronte, hoc titulo: Thomae Tyrwhitti Coniecturae in Strabonem, quae typis repetendas curavit et praefatus est Thph. Chph. Harles. Erlangae, sumt. Io. Iac. Palmi. cIↄIↄcclxxxviii. 8. VIII, 70 pp.

W. *Uhden:* Ueber Strabo I. 14. §. 20 in Betreff der *σκολιὰ ἔργα.* —— In *F. A. Wolfii* Museum der Alterthumswissenschaft. Vol. II. p. 367 sq.

K. *Völker:* Das Messenische Pylos als Stadt des Nestor. —— V. *Seebodii* Neues Archiv für Philologie u. Paedag. 1828. I. p. 44—52.

STRATO.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. IV. p. 422 sqq.

I. *Fragmenta.*

1764, 8. Stratonis aliorumque veterum poetarum graecorum epigrammata nunc primum a Ch. Ad. Klotzio edita. *Graece.* Altenb., Richter. 1764. —— 6 *Gr.* E codice Vimariensi, quem olim possidebat Schurzfleischius, selegit XI. poemata eorum CXXVI, quae codex ille continet. Conf. *Klotzii* Acta litteraria, Vol. II. P. II. p. 219 sq. *J. F. Herelii* notas criticas r. in *Klotzii* Actis litter. Vol. II. P. III. p. 358—361. *Reiskii* Notitiam poetarum Anthol. p. 261 sqq.

1774, 8. Stratonis epigrammata, graece cum notis. —— V. *Brunckii:* Analecta. T. II. p. 359 sqq. T. III. p. 207 sq. Conf. etiam *Schneideri* Periculum crit. in Anthologiam Constantini Cephalae Lips., 1772, 8. ubi aliquot Stratonis epigrammata illustrantur.

1794, 8 mai. Stratonis epigrammata, graece, cum notis. —— In *Jacobsii* Anthologia graeca. T. III. p. 68 sqq. T. XI. T. XIII. p. 955 sq.

SUIDAS.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 621 sqq. X. p. 1 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 389 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa).

1499, f. *F.* 1 *a* (*sign.* α i): *Διαλογος ςεφανου του μελανος. legitur. F.* 1 *b sunt duo epigrammata latina Antonii Mottae. F.* 2 *a* (*sign.* α ii) *exhibetur epistola latina*, **inscr.:** Clarissimo Viro. D. Alberto Pio Ioannes Maria Cataneus. S. D. *Eodem f. b epistola graeca*, **inscr.:** *Κυριου Δημητριου τȣ χαλκονδυλου. quae incipit: Το παρον βιβλιον Σουιδα τετυπωται μεν ὑπο Βενεδικτου Μαγγου και Ἰωαννου Βισολου τῶν καρπαιων. F.* 3 *a* (*sign.* α iii) *lexicon ipsum incipit inscr.: ΤΟ ΜΕΝ ΠΑΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ, ΣΟΥΙΔΑ. ΟΙ ΔΕ ΣΥΝΤΑΞΑΜΕΝΟΙ || ΤΟΥΤΟ, ΑΝΔΡΕΣ ΣΟΦΟΙ. ΕΥΔΗΜΟΣ ΡΗΤΩΡ. ΠΕΡΙ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑ||ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ. ΕΛΛΑΔΙΟΣ ΕΠΙ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΟΜΟΙ||ΩΣ. ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝ ΦΡΥΓΙΑ ΟΜΟΙΩΣ. || ΖΩΣΙΜΟΣ ΓΑΖΑΙΟΣ ΛΕΞΕΙΣ ΡΗΤΟΡΙΚΑΣ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ. ΚΕΚΙΛΙΟΣ ΣΙΚΕΛΙΩΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΝ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙ||ΟΝ. ΛΟΓΓΙΝΟΣ ΟΚΑΣΙΜΟΣ, ΟΜΟΙΩΣ. ΛΟΥΠΕΡΚΟΣ ΒΗΡΥΤΙΟΣ, || ΑΤΤΙΚΑΣ ΛΕΞΕΙΣ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ ΣΟΦΙΣΤΗΣ, ΕΠΙΤΟ||ΜΗΝ ΤΩΝ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΓΛΩΣΣΩΝ. ΠΑΚΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝΗΘΕΙ||ΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ. ΠΑΜΦΙΛΟΣ, ΛΕΙΜΩΝΑ ΛΕΞΕΩΝ. ΕΣΤΙ ΔΕ ΑΠΟ|| ΤΟΥ Ε ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ ΕΩΣ ΤΟΥ Ω. ΤΑ ΓΑΡ ΑΠΟ ΤΟΥ Α, ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ || Δ, ΖΩΠΥΡΙΩΝ ΠΕΠΟΙΗΚΕ. ΠΩΛΙΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ, ΑΤΤΙΚΩΝ|| ΛΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ. F.* 509 *b legitur:* Registrum || *α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω || ααα βββ γγγ δδδ εεε ζζζ ηηη θθθ ιιι κκκ λλλ. || Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω || ΑΑ ΒΒ ΓΓ ΔΔ ΕΕ ΖΖ.* || — Omnes sunt quaterni preter *ΕΕ* et *ΖΖ* qui sunt terni. || — Anno ab incarnatione. M. cccc, lxxxxviiii die xv nouembris, Impressum, Mediolani || impensa & dexteritate D. Demetrii Chalcondyli Ioannis Bissoli Benedicti Mangii || Carpensium || *Infra exhibetur insigne typ. F.* 510 *a leguntur duo carmina latina Ioannis Salandi, alterum ad Demetrium Calhandilum (?), alterum ad lectorem.* —— 510 non num. *ff.* Bibl. acad. Lips. Ceterum in hac satis nitida editione multa loca desunt, quae in reliquis leguntur.

1514, f. SVIDA. || *ΣΟΥΙΔΑ. ΤΟ ΜΕΝ ΠΑΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ, ΣΟΥΙΔΑ. ΟΙ ΔΕ ΣΥΝΤΑΞΑΜΕΝΟΙ ΤΟΥΤΟ, ΑΝΔΡΕΣ ΣΟΦΟΙ. — Ευδημος ῥητωρ, περι λεξεων κατα ςοιχειον. Ἑλλαδιος ἐπι θεοδοσιου τȣ νεου, ὁμοιως. Εὐγενιος αὐγουςοπολεως της ἐν φρυγια παμμιγη λεξιν κατα ςοιχειον. Ζωσιμος γαζαιος λεξεις ῥητορικας, κατα ςοιχειον. Λογγινος ὁ κασσιος, λεξεις κατα ςοιχειον. Λουπερκος βηρυτιος, ἀττικας λεξεις. Ιουστινος ἰουλιος σοφιςης, ἐπιτομην των παμφιλου γλωσσων, βιβλιων ἐννενηκοντα ἑνος. Πακατος περι συνηθειας ἀττικης κατα ςοιχειον. Παμφιλος, λειμωνα λεξεων ποικιλων περιοχην βιβλιων ἐννενηκοντα πεντε. ἐςι δε ἀπο τȣ ε ςοιχειου, ἑως του ω. τα γαρ ἀπο τȣ α, μεχρι τȣ δ, ζωπυριων ἐπιποιηται. Πωλιων ἀλεξανδρευς, ἀττικων λεξεων συναγωγην κατα ςοιχειον. Infra Aldi insigne typogr. cum litteris:* ALDVS || M. R. *In fine f. penult. a: Τελος, και τῳ θεῳ δοξα.* — aα. bβ. cγ. dδ. eε. fζ. gη. hθ. iι. 12x. mμ. nν. oξ. pο. qπ. rρ. ſσ. tτ. uυ. xφ. yχ. zψ. &ω. AΑ. BB. CΓ. DΔ. EE. FZ. GH. HΘ. II. KK. LΛ. MM. NN. OΞ. PO. QΠ. RP. SΣ. TT. VY. XΦ. YX. ZΨ. &Ω. AAΔΔ. OMNES QVATERNIONES. — VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET ANDREAE SOCERI. MENSE FEB. M. D. XIIII. *F. ult. b est insigne Aldi typogr. quod in fronte.* —— 391 non num. *ff.*, duobus columnis impressa. Haec editio nonnunquam a Mediolanensi discrepat, unde ex alio codice Ms. expressam eam esse apparet. Bibl. acad. Lips.

1544, f. *ΣΟΥΙΔΑ. (reliqua ut in editione priore, sed in fronte est insigne typogr. additis litteris:* FRO||BEN. — BASILEAE MDXLIIII. *In fine f. ult. b:* SERIES CHARTARVM. a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z. A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z. aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm nn oo pp qq rr ss tt uu. Omnes terniones. BASILEAE, APVD HIERONYMVM FROBENIVM, ET NICOLAVM EPISCOPIVM, MENSE AVGVSTO, ANNO MDXLIIII. —— Editio Basileensis haud fere ab Aldina discrepat, nisi ubi vel sphalmata typographica

habet, vel ab editoribus Basileensibus interpolata est. Bibl. acad. Lips.

1619, f. ΣΟΥΙΔΑΣ. SVIDAS, CVIVS INTEGRAM LATINAM INTERpretationem, & perpetuam Graeci textus emendatiorem AEMILIVS PORTVS Francisci Porti Cretensis F. olim in celeberrima Heidelbergensi Academia ordinarius linguae Graecae Professor, accuratissime conscripsit, infinitis mendis sublatis. OPVS NVNC PRIMVM IN LVCEM EMISSVM, NON GRAM*maticis solum & literarum Graecarum amatoribus, verum etiam Historicis, Rhetoribus, & omnium disciplinarum Professoribus pernecessarium.* (GENEVAE) COLONIAE ALLOBROGUM. Apud Petrum & Iacobum Chouët. CIƆIƆCXIX. *II Voll.* — 4 *ff.* praefixa, 1558, 1189 pp. In hac editione paranda nulla nova subsidia critica sunt adhibita, ne editio quidem princeps. Multum locutus est de hac editione Kusterus in praefatione sua. *Hadrianum Iunium* novam Suidae editionem molitum esse, ex eius Epistolis (Dordraci 1652, 12) p. 75 et 224 patet. Deinde titulus mutatus est a. MDCXXX.

1705, f. ΣΟΥΙΔΑΣ. SVIDAE Lexicon, Graece et Latine. Textum Graecum cum Manuscriptis Codicibus collatum a quamplurimis mendis purgavit, notisque perpetuis illustravit: Versionem Latinam Aemilii Porti innumeris in locis correxit; Indicesque Auctorum et Rerum adiecit Ludolphus Kusterus, Professor humaniorum literarum in Gymnasio Regio Berolinensi. Cantabrigiae, typis academicis. MDCCV. *III Voll.* — Multa praestitit Kusterus, sed admodum temere in edendo Suida versatus est, cum eas explicationes resecuerit, quae sibi interpolatae viderentur. Qua re dissensio exorta est, ut probant hae scriptiones: (*Iac. Gronovii*) Recensio brevis mutilationum, quae petitur Suidas in editione nupera Cantabr. Lugd. Bat. 1713, 8. et (*Lud. Kusteri*) Diatribe Antigronoviana, in qua editio Suidae Cantabrigiensis defenditur. Editio II emendatior et auctior. Amst., Petzold. 1712, 8.

1834, f. mai. ΣΟΥΙΔΑΣ. SUIDAE LEXICON POST LUDOLPHUM KUSTERUM AD CODICES MANUSCRIPTOS RECENSUIT THOMAS GAISFORD S. T. P. AEDIS CHRISTI DECANUS NECNON GRAECAE LINGUAE PROFESSOR REGIUS. OXONII, E TYPOGRAPHEO ACADEMICO. MDCCCXXXIV. *II Voll.* — lii, 4245. 63 *Th. Gaisfordius* multa nova subsidia critica adhibuit, ita ut priores editores superaverit. Recepit et praefixit editioni praefationes priorum editorum, atque Mülleri et ...... commentationes.

1834 sq., 4. ΣΟΥΙΔΑΣ. Suidae Lexicon graece et latine, ad fidem optimorum librorum exactum post Thomam Gaisfordum recensuit et annotatione critica instruxit Gf. Bernhardy. Halae, Schwetschke et fil. — Hucusque tantum singulae partes prodierunt.

Bb) *Excerpta.*

1786, 8. SUIDAE et PHAVORINI Glossae sacrae graece. Cum Spicilegio glossarum sacrarum Hesychii et Etymol. M. Congessit, emendavit et notis illustravit Io. Ch. Gli. Ernesti. Accessit Dissertatiuncula de glossis sacris Suidae et Phavorini. Lips., apud Weidmanni haeredes et Reichium MDCCLXXXVI. — XXIV, 179 pp. et 6 *ff.* index. 18 *Gr.*

II. *Editiones versionum latinarum.*

(1564,) f. Suidae historica caeteraque omnia, quae ad cognitionem rerum spectant, solis verborum explicationibus praetermissis. Opera ac studio Hieronymi Wolfii in latinum sermonem conversa. Basileae, Oporin. et Hervag. — Wolfio hoc opus non satis feliciter successit, cum nullis novis subsidiis criticis instructus fuerit. Rep. 1581.

1581, f. SVIDAE HISTORICA, CAEteraque omnia quę ulla ex parte ad cognitionem rerum spectant: Opus iucunda rerum varietate, & multiplici eruditione refertum: *Liberalitate Magnif. & Generosi uiri* D. CAROLI VILLINGERI, *Baronis à Schoenebergą*: *Caesareae Maiestati à consilijs*: *opera ac studio* HIER. VVOLFII *annis abhinc* XVII, *in Latinum sermonem conuersa*: *nunc vero & emendata*, & *aucta*. Accessit nunc demum Rerum & uerborum extra ordinem Alphabeticum memorabilium INDEX, priore editione (multis sane locis deprauata) propter publicam calamitatem, praetermissus. *Sequitur epigramma* de priore et hac editione. *Infra insigne typogr.*, *infra quod legitur:* Cum Caes. Maiest. & Christ. Gallorum Regis gratia & priuilegio ad annos X. BASILEAE, Ex officina Heruag.

per EVSEBIVM Episcop. cIↄIↄLXXXI. *F. ult. a*: BASILEAE, EX OFFICINA HERVAGIANA, PER EVSEBIVM EPISCOPIVM. ANNO CIↃ.IↃ.LXXXI. — 1060 pp. et 15 *ff.* index verborum et rerum, et 1 *f.* cum subscriptione et insigni typogr.

III. *Illustrantia Suidam scripta.*

() Observationes in Suidam. — *V.* Miscellaneas observationes crit. Vol. II. T. I. p. 126 — 134.

() Elucidation of a disputed Passage in Suidas. — *V.* Monthly Magazine. 1797. m. Mart. p. 175 sq.

() Observations on Suidas. — *V.* Classical Journal. no. XIV. p. 456.

() Sur un manuscrit de Suidas. — *V.* Notices et Extraits. T. V. p. 5 sqq.

F. L. *Abresch*: Notatorum Mss. ad Suidam collectanea. — *V.* Acta Litteraria Soc. Rheno-Traject. T. I. p. 213 sqq.

E. H. *Barker*: De verbo Ἀκταίνω vel Ἀκταινόω. Insunt Emendationes Suidae, Etymologicorum, Hesychii, Aeschyli, Platonis, et Orphei. — *V.* Classical Journal. no. LVIII. p. 370 sqq. conf. *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellanea critica. Vol. II. P. I. p. 53.

Chardon de la Rochette: Eclaircissemens sur quelques articles de Suidas. — In: Magasin Encyclop. rédigé par Millin. 1796 (Année II.) T. VII. p. 92 sqq. T. IX. p. 483 sqq. Rec. in *Chardonii* Mélanges de Critique et Littérature. (Paris 1812, 8) T. I. p. 92 — 120.

I. Ch. Gli. *Ernesti* Epistola ad Schleusnerum de Suidae usu ad crisin et interpretationem librorum sacrorum. Lips. 1785, 8.

Gratiani de S. Barone Observationes in loca quaedam Suidae. — *V.* Miscellaneas Observationes crit. Vol. IX. T. I. p. 143 — 156.

(L. *Kusteri*) Diatribe de Suida, in qua varia eius auctoris loca partim mutila supplentur partim corrupta emendantur; nonnulli interpretis errores notantur. Futurae editioni speciminis loco praemisit Ludolphus Neocorus (*Kusterus*). Cantabrigiae 1701, 4.

Markland: Ms. Note in the 2nd part of Toup on Suidas. — *V.* Classical Journal. no. XXXIV. p. 458.

Ch. Gf. *Mülleri* Progr. schol. De Suida, observationibus Th. Reinesii ornato. Cizae et Lips. 1796, 8. — 16 pp. Conf. ephem. litter. univ. 1796. IV. 151. p. 167 sq.

Thom. *Reinesii* Observationes in Suidam. Enotavit, digessit notisque suis adspersis edidit *Ch. Gf. Müller*. Lips. 1819. sumt. F. C. G. Vogelii. 8 mai. — XX, 287 pp. 2 *Th.*, ch. scr. 2 *Th.* 12 *Gr.*, ch. membr. 3 *Th.* 8 *Gr.* Editor ipse adiecit notas, signis distinctas, in quibus non solum Eudociae Violarium sed etiam alios grammaticos cum Suida comparavit, atque locos, ab Reinesio citatos adcuratius indicavit. Deinde etiam errorem sustulit, quo inductus *Gli. Ernesti* Reinesii notas Oleario adtribuit atque sub eius nomine edidit. *V.* Aristophanes. III. s. v. *Ernesti*. Idem Olearius sibi arripuit Reinesii notas ad Philostratum, quas descripserat ex margine editionis Morellianae exemplaris, quod olim Reinesius possedit, atque bibliothecae Cizensi legaverat.

Cl. *Sallier*: Corrections de quelques passages de Platon, d'Euripides et de Suidas. — *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. V. Hist. p. 105 sqq. ed. 8. T. III. Hist. p. 154 sqq. et in *Gottschedii* germ. versione. T. III. p. 175 sqq. T. XI. p. 38.

I. F. *Schleusner*: Auctarii Observationum in Suidam et Hesychium ac alios Lexicographos graecos, ratione maxime habita glossarum sacrarum. *Partt. IV.* Viteb., literis Ch. H. Grässleri, acad. typogr. MDCCCIX — MDCCCXI. 4. — In parte II. usus est observationibus *Iacobi Gronovii*, quas ille cuidam exemplari editionis Kusterianae adscripserat, quodque *Ch. L. Lenzius*, Gymnasii Vinariensis Director cum ipso communicaverat.

I. L. *Schulzii* Specimen observationum miscellanearum in Suidam cum prolusione critica de Glossarii Suidae indole et pretio. Halae 1761, 4.

I. *Schweighaeuseri* Emendationes et Observationes in Suidam. Argentorati typis Ph. J. Dannbach. (MDCCLXXXIX.) 8. — 86 pp. Rec. in eiusdem Opusculis acad. Vol. II.

Lettre de J. G. *Schweighaeuser* à Mr. Millin, sur quelques passages de Théophraste, Suidas, et Arrien. à Paris de l'imprimerie de Didot jeune, rue des Maçons-Sorbonne, no. 406. An. XI. 1803, 8. — 21 pp.

Fr. *Sevin*: Remarques sur quelques passages de Petrone, de Cornelius Severus, de Suidas, et d'Hesychius. — *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. V. Hist.

p. 224 sqq. ed. 8. T. III. Hist. p. 335 sqq. et in *Gottschedii* versione germ. T. III. p. 465 sqq. T. XI. p. 52 sqq.

F. Andr. *Strothii* Animadversiones in Suidam. —— In eius: Ἐκλογαί sive Chrestomathia graeca. Quedlinburgi, Biesterfeld 1776. 8.

Io. *Toupii* Emendationes in Suidam. Lond. 1760—1767, 8. *III Voll.* — *Io. Toupii* Curae novissimae sive Appendicula notarum et emendationum in Suidam. Lond. 1775, 8. —— Haec opuscula sunt recusa sub titulo: *I. Toupii* Opuscula critica, in quibus Suidas et plurima loca veterum Graecorum, Sophoclis et Aristophanis inprimis, cum explicantur tum emaculantur. (*Cura F. H. Storkii*). Lips. 1780—1781. 8. *II Voll.* 2 *Th.* 18 *Gr.*, ch. scr. 3 *Th.* 12 *Gr.* Emendationes in Suidam et Hesychium et alios Lexicographos Graecos. (*Curavit Rich. Porson.*) Oxonii, e typographeo Clarendoniano. 1790, 8. *IV Voll.* 1 *L.* 4 *sh.*

Trendelenburgii Notata ad Suidam ed. Kusteri edidit Meinecke. —— In *Seebodii* Neues Archiv für Philol. u. Paedag. 1826. IV. p. 79 sqq.

SYNESIUS Cyrenensis.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 414. VIII. p. 221 sqq.: *ed. n.* T. VIII. p. 397 sq. IX. p. 200 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1553, f. *ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΗΝΗΣ Περὶ βασιλείας, εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον. Δίων, ἢ περὶ τῆς καθ' αὑτὸν διαγωγῆς. Φαλάκρας ἐγκώμιον. Περὶ προνοίας, ἢ αἰγύπτιος. Ὁμιλία ἐν πανηγύρει. Περὶ ἐνυπνίων, καὶ εἰς αὐτὸ Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ ἐξήγησις. Τοῦ αὐτοῦ Συνεσίου ἐπιστολαί.* SYNESII EPISCOPI CYRENES De regno ad Arcadium imperatorem. Dion, sive de suae vitae ratione. Caluitij laudatio. De prouidentia, seu aegyptius. Concio quaedam panegyrica. De insomnijs, cum Nicephori Gregorae explicatione. Eiusdem Synesij epistolae EX BIBLIOTHECA REGIA. *Βασιλεῖ τ' ἀγαθῷ κρατερῷ τ' αἰχμητῇ.* PARISIIS M. D. LIII. Ex officina Adriani Turnebi typographi Regij. REGIIS TYPIS. Ex Priuilegio Regis. *Parte II. f. ult. a*: EXCVDEBATVR LVTETIAE M. D. LIII. CAL. AVG. —— 2 *ff.* praefixa, 134 pp. Dissertationes, et 1 *f.*: *Η ΔΙΑΦΟΡΟΣ ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΣΦΑΛΜΑτων τινων ἐπανόρθωσις*: 100 pp. Epistolae, et 2 *ff.*: *Η ΔΙΑΦΟΡΟΣ ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ τινων ἐπανόρθωσις.* Haec editio princeps plurium Synesii operum raro occurrit.

1612, f. SYNESII, Episcopi Cyrenes, Opera, quae extant, omnia, nunc primum Graece et Latine coniunctim edita, interprete Dionysio Petavio, cuius opera eadem illa ex veterum, praesertimque Bibliothecae Regiae Codicum fide recensita ac notis illustrata prodeunt. Lutetiae, typis Regiis apud Claudium Morellium. MDCXII. —— Alia exx. sunt inscripta: „Lutetiae, apud H. Drouart. MDCXII." aliaque: „apud Nivellium MDCXII." Rep. 1633.

1633, f. *ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΗΝΗΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.* SYNESII EPISCOPI CYRENES OPERA QVAE EXTANT OMNIA. Interprete Dionysio Petavio Aurelianensi, Societatis Iesu Presbytero, cuius ista studio ex veterum praesertim Christianissimi Regis Codicum fide recensita, ac Notis illustrata, & eadem modo varia secunda hac editione multo accuratiora, & uberiora prodeunt. LVTETIAE PARISIORVM. Sumptibus Sebastiani Cramoisy, via Iacobaea, sub Ciconiis. M. DCXXXIII. Cum privilegio Regis. —— Haec editio priore multo auctior est. Bibl. acad. Lips. Editio: Paris., apud Carolum Morellum MDCXXXI. fol. indicatur in *Maittairii* Annal. typogr. T. III. p. 836. *V.* 1612 et 1640.

1640, f. Synesii, Episcopi Cyrenes, Opera, quae extant, omnia, Graece et Latine, ex interpretatione et cum notis Dionysii Petavii. Editio secunda, accuratior et uberior. Lutetiae Paris., sumt. Sebastiani Cramoisy. MDCXL.

Bb) *Plura opera.*

1567, 8. *ΣΥΝΕΣΙΟΥ Ὑπὲρ τοῦ δώρου πρὸς Παιώνιον. Ὁμιλία δευτέρα. Κατάστασις. Ἑτέρα κατάστασις. Ὕμνοι ἔμμετροι.* SYNESII De dono, ad Paeonium. Concio secunda. Constitutio. Constitutio altera. Hymni carmine. *Nunc primum Graece simul & Latine edita: Interprete* GVLIELMO CANTERO. *BASILEAE PER IOannem Oporinum. In fine*: BASILEAE EXCVDEBAT IOANNES OPORINVS, ANNO CI. I. LXVII. MENSE SEXTILI. *Sequitur 1 f. cum subscriptione laudata et insigni typ.* ——

221 pp. Pag. 206—211 legitur: Clementis hymnus, graece et latine; p. 212—219: Canteri hymnus carmine pindarico, latine; p. 220 sq.: Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ ὕμνος εἰς Θεόν, graece et latine. Bibl. acad. Lips. Hanc editionem *Ebertus* in Bibliogr. Lex. no. 22097 indicat *sine a.*, quod autem non verum est, ut ex mea notitia, ad librum ipsum facta, apparet.

1595, 8. Synesii Cyrenaei Catastasis seu Constitutio, in qua Pentapolis calamitas describitur, quam in maximâ barbarorum irruptione pronunciavit, quo tempore principis partes Gennadius ageret, duxque Innocentius esset; Graece, cum Latinâ Pe. Morelli Turonensis interpretatione & conjectaneis; Ejusdem Synesii de eodem argumento ad Troïlum epistola (quae est ejus epistolarum LXXIII.) (*Edente Papirio Massou*). Lutetiae, apud Fed. Morellum. MDXCV. —— Praefixa est libro epistola inscr.: „Timoleonti Grangiero Consiliario in senatu Parisiensi Papirius Massonus in regiâ advocatus, S.", in quo dicitur: „Quam afflictam urbem egregius ille episcopus incoluerit, ab ipso fonte hauries, & catastasin hanc nunc primum à me, per Morellum nostrum, in lucem mitti publice utilem gratulabere. ... Interpres usus est manuscr. cod. Gr. ex bibliotheca Io. à S. Andrea: quo etiam adjuti sumus in editione Graeca." Hanc notitiam sumpsi ex *Maittairii* Annal. typogr. T. III. p. 810 sq.

1600, 8. Synesii Episcopi Cyrenes Homiliae duae, & Constitutio sive elogium Anysii, Graecè, ex bibliotheca Huralti Messaei, augusti sacrique consessus consiliarii; & Latine, interprete Fed. Morello. Lutet. apud Federicum Morellum MDC.

Cc) *Opuscula singulatim edita.*

1) Epistolae.

1499, 4. Synesii Epistolae. Graece. —— *V.* Epistolae. I. Aa).

1558, 8. ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ. SYNESII EPISTOLAE lectu dignissimae. Graece et latine, studio Thomae Naogeorgi. Basileae per Ioannem Oporinum. M.D.LVIII.

1581, 4. Synesii Epistolae quaedam breves & Laconicae, Graece. Lutetiae, apud Fed. Morellum. MDLXXXI.

1605, 8. SYNESII CYRENAEI EPISCOPI EPISTOLAE. Graecis cum antiquis codd. mss. accurate collatis. Cum interpretatione Latina viri Eruditissimi [*Francisci Porti*] & Notis. PARISIIS, Apud Marcum Orry, via Iacobaea, ad insigne Leonis salientis. M.DCV. *Cum Priuilegio Regis.* (*Alia exx. habent:* Ex officina typogr. Cl. Morelli. *v. Maittairii Annal. typogr. T. III. p.* 847.) —— 8 *ff.* praefixa, ubi, praemissa typographi notitia, leguntur animadversiones atque series epistolarum exponitur. 623 pp. Typographi notitia est haec: „Qui nobis ab amplissimo Senatore Iacobo Gilloto traditus est codex eiusmodi fuit, Lector, ut praeter interpretationem ex ore docentis quondam Hadriani Turnebi ab ipso exceptam, etiam notatiunculas aliquas contineret, raptim, ut fieri solet, adnotatas. Nostrae vero operae cum non satis intelligerent quo quaeque illarum spectaret, alienum quandoque locum illis attribuerint. interdum etiam manum eius qui scripserat parum assecutae, aliud pro alio verbum substituerint. quędam clarissimi viri Manibus fraudi essent, praecipuos locos in quibus peccatum erat ab operis, visum colligere & tibi indicare. Simul etiam nonnulla huc adiecimus, quae suis locis praetermissa, negligenda non duximus." *Sequuntur animadversiones.*

1606, f. — graece et latine. —— *V.* Epistolae. I. Aa).

1792, 8. ΣΥΝΕΣΙΟΥ Ἐπιστολαι, μετα των σχολιων του Νεοφυτου. Ἐν Βιεννῃ. —— Scholia sunt ad usum iuventutis et in veteri sermone graeco conscriptae.

1812, 8. Συνεσιου Ἐπιστολαι, μετα των Σχολιων τε διδασκαλε Νεοφυτου, με καλλιωτεραν ταξιν, και ακριβως διορθωσεως, και παντος αλλου Τυπογραφικα καλλωπισμα. Νεα Ἐκδοσις. Ἐν Βιεννῃ, Νικ. Γλυκυς. 1812.

2) De Benignitate.

1604, 8. SYNESII Cyrenaei ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ sive fratrum Amantes vel de Benignitate oratio, nunc primum Graecè prodit ex bibliotheca regia cum Latina Fed. Morelli versione. Paris, apud Fed. Morellum. MDCIV.

3) De insomniis.

1518, 8. De insomniis quod Synesii cuiusdam nomine circumfertur. Graece. —— *V.* Artemidorus. 1.

1586, 8. Synesii Cyrenes Episcopi de Insomniis, ad fidem optimorum codicum emendatus. *Graecè.* Lutetiae, apud Federicum Morellum. MDLXXXVI.

4) Catastasis.

1711, 8. Synesii Catastasis, graece. (*Cura Ch. F. Boerneri.*) Lips.

5) Super dono Astrolabii.

1601, 8. SYNESII Dissertatio super dono Astrolabii, ad Paeonium. Graece, antiqui cod. manuscr. è bibliothecâ Hnr. Messaei eruti, accuratéque collati ope, locupletior & castigatior edita; & Latina facta notisque insignita à Fed. Morello. Paris., apud Fed. Morellum. MDCI.

6) Calvitii Encomium.

1834, 8. Synesii Cyrenaei Calvitii Encomium. Ad fidem compluriuin codicum MSS. recensuit, interpretatione germanica instruxit et Dionys. Petavii suasque annotationes adiecit I. G. Krabingerus. Stuttgartiae, apud Ch. Gu. Löflund. 1834. —— X, 280 pp., et 1 f. Corrigenda. 2 *Th.*

7) Aegyptii.

1835, 8. Synesios des Kyrenaeers Aegyptische Erzählungen über die Vorsehung. Griechisch und Deutsch nach Handschriften verbessert und erläutert von J. G. Krabinger. Sulzbach, in der J. E. v. Seidel'schen Buchh. 1835. —— X, 388 pp. 2 *Th.*

8) Ad Arcadium oratio.

1825, 8. Synesios des Kyrenäers Rede an den Selbstherrscher Arkadios, oder über das Königthum; griechisch und deutsch, nach Handschriften verbessert und erläutert von J. G. Krabinger. München, Lentner. 1825. —— 1 *Th.* 2 *Gr.*

9) Hymni.

1568, 32. Synesii Hymni, ac Gregorii Nazianzeni Odae aliquot, Graece, nunc primum et cum versione notisque edidit Franciscús Portus. Excudebat Henricus Stephanus.

1570, 8. *ΣΥΝΕΣΙΟΥ Κυρηνης Ἐπισκοπου ὑμνοι δεκα. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ του Ναζιανζηνου ᾠδαι τεσσαρες. Προετεθη ὁ του ΙΩΑΝΝΟΥ Δαμασκηνου ὑμνος εἰς την Θεογονιαν. Graece et Latine.* Paris., apud Ioan. Benenatum. MDLXX.

1582, 16. —— *V.* Gregorius Nazianzenus. I. Cc) 3).

1586, 8. Synesii Hymni; Gregorii Nazianzeni Odae. *Graece.* Paris., apud Fed. Morellum. MDLXXXVI.

1590, 8. —— *V.* Gregorius Nazianz. I. Cc) 3).

1603, 12. *ΣΥΝΕΣΙΟΥ του Κυρηναιου του Ἐπισκοπου Πτολ. ὑμνοι ἐν διαφοροις μελεσι, και ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ του Ναζιανζηνου τον Θεολογου ᾠδαι τινες και τἀλλα τινα.* SYNESII Cyrenaei Episcopi Ptol. hymni vario genere versuum conditi. Item GREGORII Nazianzeni Theologi Odae aliquot et quaedam, omnia sedulo recognita et notis quibusdam non poenitendis illustrata. Graece et Latine. Turnoni.

1614, f. Synesii Cyrenaei Hymni. Graece et Latine. —— Inter: Poetas Graecorum. (Genev.) T. III. p. 162 sqq.

1618, 12. Synesii Cyrenaei hymni, Gregorii Nazianzeni Odae, graece Latina Franc. Porti interpretatione recognita. Paris., apud Th. Morellum.

1786, 8. Synesius fünfter Hymnus, übersetzt und erläutert von E. F. K. Rosenmüller. Leipz. —— Interpres, qui versioni suae addidit orationem graecam, praemisit commentationem de Synesii vita et scriptis.

10) Ad Orum.

1557, 8. Epistola Synesij ad Orum, hactenus non edita (*Graece*): cum interpretatione Latina & ipsa Elaborata. —— *V.* infra II. 2). De codice misto in Democritum *v.* Notices et Extraits de la Bibl. du Roi. T. VII. p. 222 sqq.

II. *Editiones versionum.*

1) De insomniis.

1497, — 1516, f. Synesius Platonicus de somniis. —— *V.* Iamblichus. II. 1).

1571, 8. Synesii, Cyr. liber de insomniis, latine Ant. Pichonio interprete. Turoni.

1586, 8. Synesii Cyrenes Episcopi liber de Insomniis, Latine, interprete Ant. Pichonio regio literarum Graecarum professore apud Turonenses, cum ejusdem notis, & Nicephori Gregorae commentariis Latinitate nunc primum ab eodem donatis. Lutet., apud Federicum Morellum MDLXXXVI.

2) Aegyptii.

1577, 8. Synesij Cyrenaei, Aegyptii, seu de providentia, Disputatio: conversa in latinvm sermonem de exemplo manuscri-

pto, cuius discrepantia ab editione Gallica diligentissime indicatur. Addita epistola eivsdem Synesij ad Orum, hactenus non edita: cum interpretatione Latina & ipsa. Elaborata omnia ab Esromo Rudingero Pabepergensi. BASILEAE, PER JOANnem Oporinum. *In fine p.* 191: BASILEAE, ANNO SALutis humanae M.D.LVII. *Mense Martio.* —— Pag. 3—44 legitur Esromi Rudingeri Prooemium; p. 46—117: Synesii liber de Providentia, latine; p. 118—143 Epistola Synesii ad Orum, graece et latine; p. 143—191 Annotationes criticae. *Petavius* monuit in nota p. 89 suae editionis, Libellum ad Orum non esse *epistolam*, sed orationem; quare Petavius eam p. 307 inter orationes posuit. Bibl. acad. Lips.

3) De laudibus Calvitii.

1513, 4. Ludus L. ANNAEI SENECAE de morte Cl. Caesaris. SYNESIUS CYRENENSIS de laudibus Calvitii cum scholiis Beati Rhenani, et DES. ERASMI ROT. Encomion Moriae cum commentariis Listrii. Basileae apud Joann. Frobenium M.DXIII.

1515, 4. —— V. *Des. Erasmi Roterod.* Encomium Moriae *etc.* Basileae in aedibus Ioannis Frobenii MDXV. mense Martio.

1517, 4. —— V. *Des. Erasmi Roterod.* Encomium Moriae *etc.* Basileae apud Io. Frobenium Mense Novembri M.D.XVII.

1519, 4. *Frons libri est:* IO. FROBENIVS LECTORI S. D. Habes iterū Moriae encomiū, pro castigatissimo castigatius, unà cū Listrij cōmentarijs, & alijs compluscnlis libellis, non minus eruditis q̃; festiuis: quorum catalogum proxima mox indicabit pagella. Bene uale. APVD INCLYTAM BASILEAM M.D.XIX. *Pag. aversa:* IN HOC OPERE CONTENTA. LVDVS L. Annaei Senecae, De morte Claudij Caesaris, nuper in Germania repertus, cum Scholijs Beati Rhenani. SYNESIVS Cyrenensis de laudibus caluitij, Ioanne Phrea Britanno interprete, cum Scholijs Beati Rhenani. ERASMI ROTERODAMI Moriae encomium, cum commentarijs Gerhardi Listrij, trium linguarum periti. EPISTOLA apologetica Erasmi Roterodami, ad Martinū Dorpiū thelogū. (?) *In fine:* BASILEAE IN AEDIBVS IO. FROBENII MENSE NOVEMBRI. AN. M.D.XIX. —— 275 pp. Bibl. sen. Lips.

1521, 8. Contenta: SENECAE ludus. — SYNESIVS de laude Calvitii. ERASMI ROTER. Moriae Encomium. Eiusd. epistola apologetica. Basileae M.D.XXI.

1522, 8. —— In *Erasmi Roterodami* libro inscr.: Moriae Encomivm nvnc postremum ab ipso autore religiose recognitū, una cum alijs aliquot libellis, nō minus eruditis quàm amoenis, quorum omniū titulos, proxima pagella loquetur. *Apud inclytam Basileam.* AN. M.D.XXII. p. 59—98.

1524, 4. L. ANN. SENECA de morte Claudii cum scholiis Beat. Rhenani. SYNESIUS de laudibus Calvitii Io. Phrea interprete cum scholijs Beat. Rhenani. DES. ERASMI ROT. Encomium Moriae cum Comment. Gerardi Listrii. Parisiis in aedibus Jodoci Badii MDXXIIII. Octavo Calend. Julias.

1532, 8. —— *V.*: Moriae encomium, Stultitiae laudatio, ludicra declamatione tractata per DES. ERASMVM ROT. per ipsum autorem etiam atque etiam iam recognita adiectis quibus appendicibus nouis. In officina Frobeniana Ann. M.D.XXXII. *In fine*: Basileae apud Hieronymum Frobenium & Nicolaum Episcopium M.D.XXXII.

4) Epistolae.

1654, 12. Synesii Epistolae XI, latine, Petro Nannio interprete. —— In *Gilb. Cognati* Farragine Epistolarum Lacon. Basil.

SYNESIUS medicus.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. VIII. p. 904 sq.

1749, 8. Synesius de febribus, quem nunc primum ex codice MS. Bibliothecae Lugduno Batavae edidit, vertit, notisque inlustravit Jo. Steph. Bernard. Accedit Viatici Constantino Africano interprete lib. VII. Pars. Amstelaedami, Apud Gerard de Groot, et Lugduni Batavorum, Apud Philippum Bonk. MDCCXLIX. —— 18 *ff.* praefixa, 305 pp., 5 *ff.* indices, et 1 *f.* Addenda et Corrigenda. 56 pp. Viatici Pars, et 1 *f.* index capitum.

SYNTIPAS.

I. *Editiones textus.*

1781, 8 mai. Syntipae Philosophi Persae Fabulae LXII. Graece et Latine. Ex duobus codicibus Mosquensibus primum edidit et animadversiones adiecit Christ. Frid. Matthaei. Accesserunt Scholia in-

edita Porphyrii aliorumque ad Iliados Homeri Ω. et notitia variorum Codd. MSS. Lipsiae 1781. impensis Ch. Rudigeri, univ. Caesar. Mosquens. Bibliopol. prostat Lipsiae apud Adam. F. Boehmium Amst. apud viduam H. Mercus. —— XVI pp. praefatio, p. 1—78 Syntipae fabulae, primum earum oratio graeca, deinde versio latina; p. 79 sq. Index fabularum; p. 81—122 Porphyrii aliorumque scholia inedita; et p. 123—148 Variae lectiones et supplementa animadversionum ad Iliados Ω. v. 1—474 exhibentur. Enumero has fabulas, bene quidem sciens eas e sermone syriaco per quendam doctum serioris temporis hominem, atque ut dicitur, per *Michaelem Andreopulum*, grammaticum incerti temporis, in linguam graecam versas esse.

1828, 8. *ΣΥΝΤΙΠΑΣ.* De Syntipa et Cyri filio Andreopuli narratio e codd. Pariss. edita a Jo. Fr. Boissonade. Paris., typis G. Doyen. MDCCCXXVIII. —— VIII, 217 pp. Iam *Ducangium* hanc Syntipae versionem novisse suspicatur, cum in suo Dictionario inferioris graecitatis Syntipam quendam citet. Postea *Dacier* in Mémoires de l'Acad. des Inscr. B. L. Vol. XVI. de codice msto in bibl. regia Paris. no. 2912 egit atque ex eo excerpta proposuit. Hic codex est *Boissonadii* editionis fundamentum; praeterea autem usus est alio codice Paris. atque versione neograeca, quae tamen nullum usum praebuit. Fabularum versioni praemisit Michael Andreopulus carmen graecum, in quo se ipse servum Christi atque grammaticum appellat, qui Syntipae fabularum interpres est. Conf. Annal. Heidelberg. a. 1829. fasc. II. De Syntipae nomine v. *Buttmanni* sententiam in *Ideleri* libello: Ueber die Bedeutung der Sternnamen p. 329 atque *Silvestri de Sacy* sententiam in Notices et Extraits T. IX. P. I. p. 404.

II. *Editiones versionum.*

1805, 8. *Μυθολογικον Συνθιπα του φιλοσοφου, τα πλειστα περιεχον, ἐκ της Περσικης γλωττης μεταφρασθεν. Ἐν Βενετιᾳ.* —— Haec versio neograeca ad inferioris notae codicem facta est.

SYRIANUS.

Fabr. B. G. T. VIII. p. 449 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 357 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) De ideis.

1828, 8. *Συριανου εἰς το περι ἰδεων.* Graece edidit Leonh. Spengel. —— *V.* eius: *Συναγωγη τεχνων.* (Stuttg., Cotta) p. 195—206.

2) In Hermogenem.

1509, f. Syriani commentarius in Hermogenem. Graece. —— V. *Aldi* Rhetores. Vol. II. *V.* ib. I.

1833, 8. *Συριανου και Σωπατρου και Μαρκελλινου εἰς στασεις του Ἑρμογενους.* Graece. —— V. *Walzii* Rhetores. Vol. IV. *V.* ib. I.

II. *Editiones versionum.*

1558, 4. SYRIANI antiqvissimi interpretis in II. XII. et XIII. Aristotelis libros metaphysices Commentarius, a Hieronymo Bagolino, praestantissimo philosopho, latinitate donatvs. — In Academia Veneta, M.D.LVIII. —— 4 *ff.* praefixa, quorum ultimum vacat. 123 *ff.* Praefatio, quam libro Academia ipsa praemisit, curiosa est, cum in ea multos alios auctores indicet, quos edere sibi proposuit. Data autem est ad Ioannem Iacobum Fvccarvm, Baronem Weissenhorem Kirchberg Phirt.

III. *Illustrantia Syrianum scripta.*

Iac. *Brucker*: De Syriano, philosopho Platonico scholae Atheniensis. —— *V.* eius historiam crit. Philosophiae. T. II. Period. II. Part. I. p. 315 sqq.

TELESILLA.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. II. p. 157.

1568, 8. *Τελεσιλλης της Ἀργειας μελη.* Telesillae fragmenta. Graece. Collegit atque edidit Fulvius Ursinus. —— *V.* eius: Carmina novem illustrium feminarum. p. 49 sqq. *V.* Poetae. I. Aa).

1734, 8. Telesillae carmina, graece et latine. Edidit I. Ch. Wolfius. —— *V.* Poetae. I. Bb) 1) BB. ubi etiam *Gfdi Olearii* dissertatio de Telesilla poetria indicatur.

1826, 8. Telesillae graecanicae vatis fragmenta. *Progr. acad.* Upsal.

THALELAEUS.

1752, f. Thalelaei, Theodori, Stephani, Cyrilli aliorumque ICtorum graecorum Commentarii in titulos Digest. et Cod. de postulando s. de advocatis et de procuratoribus et defensoribus. Ex codice ms. bibl. Lugd. Bat. nunc primum edidit, latine vertit et castigavit Dav. Ruhnkenius. Hag. Comit.

THALES.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. I. p. 297 sqq.

F. Fr. *Buddei* Dissertatio de Ethica Thaletis, Milesii. Halae Magdeb. 1699, 4.

Etienne *de Canaye*, Recherches sur le Philosophe Thales. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. X. ed. 8. T. XIV. p. 1 sqq.

Ch. Alb. *Doederlini* Animadversiones historico-criticae de Thaletis et Pythagorae theologica ratione. 1750, 8.

I. F. *Flatt:* Dissertatio de Theismo Thaleti Milesio abiudicando. Tubing., 1785, 4.

G. F. Dan. *Gösf:* Ueber den Begriff der Geschichte der Philosophie, und über das System des Thales. Erlangen 1794, 8.

Thph. Chph. *Harlesii* tria programmata de Thaletis doctrina, de principio rerum, inprimis de Deo, ad illustrandum Ciceronis de nat. Deor. L. I. c. 10. Erlang., 1780—1784, f.

I. H. *Mülleri* dissertatio de Aqua, principio rerum, ex mente Thaletis. Altdorfi, 1718, 4.

Gf. *Ploucquet:* Dissertatio de dogmatibus Thaletis Milesii et Anaxagorae Clazomenii, Principum scholae Ionicae philosophorum. Tubing., 1763, 4. —— Rec. inter eius Commentationes philos. selectas.

Ghf. Gu. *Schwartze:* De Thaletis philosophia nonnulla. —— *V.* eius Dissertationem inaug.: Scholae Ionicae inprimis Pythagoricae cum recentiorum de natura philosophantium placitis comparatio. (Lips., impr. Fischer. 1811, 4) §. 2. 3. 4.

Diet. *Tiedemann:* Ueber Thales. —— *V.* eius librum: Griechenlands erste Philosophen. Leipz. 1780, 8.

THEANO.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. I. p. 687. 884.

I. *Editiones textus.*

1499, 4. — 1606, f. — 1815, 8. —— *V.* Epistolae. I.

1670, 8. Theanus Epistolae, graece et latine. —— Inter: Pythagoreorum fragmenta, partim apud Stobaeum partim alibi reperta, in *Th. Galii* Opusculis mythologicis. (Cantabr. 1671) p. 84 sqq.

1688, 8 mai. Theanus Epistolae, graece et latine. —— In *Th. Galii* Opusculis mythologicis. (Amstelaedami) p. 740 sqq.

1739, 4. Theano epistolae et fragmenta, graece. —— Inter *J. Ch. Wolfii* Mulierum graecarum fragmenta. p. 162 sqq. *V.* Scriptores veteres.

1791, 8. Die Briefe und Sittensprüche der Theano, griechisch mit Wielands Uebersetzung und einem griechischteutschen Wortregister, von H. Ad. Grimm. Duisburg u. Leipz. —— 6 *Gr. Wielandii* versio prodiit in libro: Historischer Kalender für Damen. Leipz., 1790, 12.

II. *Editiones versionum.*

A. italicarum.

1819, 8. Lettere di Teano, moglie di Pitagora. Traduzione dal greco di Onorato Olcese. Milano. —— 40 pp.

B. anglicarum.

1726, 8. Lettres from Musa to Phillis, from Theano to Eubula, from Melissa to Cleareta, from Theano to Nicostrata, translated from the Greek into English by John Toland. —— *V.* eius: Collection of several Pieces, now first publish'd from his Original Manuscripts. (London, printed J. Peele) Vol. II. p. 15—27.

THEMISTIUS.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 7 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 790 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1534, f. *ΤΑ ΤΟΥ ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΕΥΦΡΑΔΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΟΥΤΕΣΤΙ ΠΑΡΑΦΡΑΣΕΙΣ, ΚΑΙ ΛΟΓΟΙ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ ΒΙΒΛΙΑ ΔΥΟ, ΚΑΙ ἘΝ ΠΕΡΙ ΕΙΜΑΡΜΕΝΗΣ.* OMNIA THEMISTII OPERA, HOC EST PARAPHRASES ET ORATIONES. ALEXANDRI APHRODISIENSIS LIBRI DVO DE ANIMA, ET DE FATO VNVS. *Infra Aldi insigne typ. inscr.:* AL||DVS. *Infra:* Quaecunq; hoc volumine continentur, ne à quoquam Venetiis, aut alio Venetiae di-

tionis loco imprimantur, uel alibi impressa uendantur, cautum est S. V. D. MDXXXIIII. *F. penult.*: * A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y. Omnes sunt quaterniones, praeter * Y duerniones, & P quinternionem. Venetiis in aedibus haeredum Aldi Manutii, & Andreae Asulani, mense Maio, M.D. XXXIIII. F. *ult. b Aldi insigne typogr. est*, *inscr.*: AL||DVS. —— 4 *ff.* praefixa, quorum primum habet titulum, duo sequentia praefationem Victoris Trincavelli, atque ultimum tabulam; 172 *ff.*, et 2 *ff.* Praeter commentarios continentur hoc volumine tantum octo orationes, quae in Harduini editione sunt XXI. XX. XXII. XXIII. XIX. XVIII. XXIV. et XXV. Ex epistola Victoris Trincavelli, quam dedit ad Gasparum Contarenum exhibeo haec: „Cum .... Aldi Manutii Officina ..... ob varias ejus morte, et mox Andreae Asulani soceri, ut fit, subortas perturbationes .... aliquot annis fere destituta, atque, ut ita dixerim, iam clausa esset: suis tandem rebus compositis eorum filii .... eam aperire, ac etiam clariorem reddere decreverunt, atque ita, cum latinis libris quam castigatissime excudendis manus iam admovissent: ut quam provinciam diis bene iuvantibus fuerant auspicati, ad felicem denique finem ipsi perducerent: graecos etiam .... emittere statuerunt." *etc.*

Bb) *Opera singula.*

Orationes.

aa) *Plures.*

1562, 8. *ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟφου, τυ και εὐφραδους ἐπικληθεντος, λογοι τεσσαρεσκαιδεκα.* THEMISTII PHILOSOphi (euphradae ab eloquētia cognominati) orationes XIIII. Harum sex posteriores nouae, caeterae emendatiores prodeunt. ANNO M.D.LXII. Excudebat Henricus Stephanus, illustris viri Huldrichi Fuggeri typographus. —— Leguntur p. 1—178 orationes, p. 179—184 Stephani emendationes. Bibl. acad. Lips.

1605, 4. *ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ, ΤΟΥ ΕΥΦΡΑΔΟΥΣ ΕΠΙκληθεντος, λογοι ἐξ βασιλικοι.* THEMISTI PHILOSOPHI EUPHRADAE AB ELOQUENTIA DICTI, ORATIONES SEX AUGUSTALES, Ad Constantinum, Jovianum, Valentem et Valentinianum II. Imper. Augg. habitae, *Graecè*, & *nunc primum*, *Latinum in sermonem conversae à* GEORGIO REMO AUG. VINDEL. JC. Cum ejusdem Notis, in quis non pauca ad politica, historias, mores, & leges. *Adjecimus* & *septimam Themistii orationem*, *ad Valent. Imp. pro Libertate Relligionis* (?), *Latine.* AMBERGAE Typis Iohann. Schönfeldii, Anno Gratiae cIↄIↄcv. —— 8 *ff.* praefixa, 230 pp., et 7 *ff.* Haec editio, postea novo titulo: *Thesaurus principum. Francof. Jo. Bringer. MDCXIV.* ornata, complectitur sex orationes cum versione et notis non magni aestimandis, quas primum Stephanus edidit. Praeterea addita est orationis duodecimae (ad edit. Harduin.) versio latina. Bibl. acad. Lips.

1613, 8. THEMISTII EVPHRADAE ORATIONES XVI. GRAECE ET LATINE, NVNC PRIMVM EDITAE. *QVARVM XV. FALSO HACTENVS SVB Synesij nomine publicatae: postrema nondum excusa fuerat.* INTERPRETE DIONYSIO PETAVIO è Societate IESV. Cum eiusdem Notis & Coniectaneis. *Accessit* & *XVII. quae Latine solum extat, Graecè ab eodem reddita.* AD CHRISTIANISSIMVM REGEM LVDOVICVM XIII. FLEXIAE. Apud IACOBVM REZÉ, Typographum Regium. M.DC.XIII. —— 9 *ff.* praefixa, 417 pp., et 6 *ff.* index, 1 vac. *f.*, 84 pp. Petavii notae, 2 *ff.* index. Bibl. sen. Lips.

1614, 8. Themistii Evphradae Orationes aliqvot non editae. Cum interpretatione Petri Pantini: & viri eruditi Notis. Lvgdvni Batavorvm Excvdit Ioannes Patius, Iuratus & Ordinarius Academiae Typographus A. M.D.CXIV. —— 4 *ff.* praefixa, 127 pp., et 8 *ff.* notae. Praefixa est p. 1—11: Constantini imperatoris oratio de Themistio, graece et latine. Dicunt Danielem Heinsium esse editorem. Bibl. acad. Lips.

1618, 4. *ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ Εὐφραδους λογοι ιθ.* THEMISTII cognomento Suadae orationes XIX. Graece et latine, coniunctim editae. Dion. Petavius magnam illarum partem latine reddidit, reliquarum interpretationem recensuit, notis universas atque emendationibus illustravit. Paris., ex officina Nivelliana, sumtibus Sebastiani Cramoisy. MDCXVIII. *Alia exx. habent*: apud Cl. Morellum. —— 12 *ff.* praefixa, 729 pp., et 7 *ff.* Petavius omnes orationes, quae hucusque prodierunt, coniunctim edidit, pluresque denuo latine vertit atque auxit suas notas.

1684, f. ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΛΟΓΟΙ ΛΓ. THEMISTII ORATIONES XXXIII. E quibus tredecim nunc primum in lucem editae. Dionysius Petavius e Societate Iesu Latine plerasque reddidit, ac fere vicenas Notis illustravit. Accesserunt ad easdem XX. Orationes notae alternae, ad reliquas tredecim perpetuae Observationes Ioannis Harduini ex eadem Societate. PARISIIS, In typographia regia Excudebat Sebastianus Mabre-Cramoisy, Regis Typographus, & Regiae Typographiae Director. M. DC. LXXXIV. —— 16 *ff.* praefixa, 550 pp., et 4 *ff.* Haec editio omnium hucusque plenissima fuit. Bibl. acad. Lips.

1830, 8 mai. Themistii orationes duae ex Codice Mediolanensi emendatae ab Guil. Dindorfio. Lips., Cnobloch. —— 6 *Gr.*

1832, 8 mai. Themistii orationes ex Codice Mediolanensi emendatae a Guil. Dindorfio. Lips., Cnobloch. —— XVI, 756 pp. 4 *Th.* 8 *Gr.*

bb) *Singulae.*

1816, 8. ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ Φιλοσοφου λογος προς τους ἀντιασαμενους ἐπι τῳ δοξασθαι την ἀρχην. THEMISTII Philosophi Oratio hactenus inedita in eos, a quibus ob praefecturam susceptam fuerat vituperatus, graece cum latina editoris interpretatione, adnotationibus et praevia dissertatione. Accedit ejusdem Themistii prooemium ineditum orationis funebris in patrem, cum brevibus lacunarum supplementis. Inventore et interprete Angelo Majo. Mediolani, regiis typis MDCCCXVI. —— Orationem integram, usque ad Maium docti viri deperditam esse putarunt. Praeterea Maius in lucem protraxit hactenus ineditum fragmentum secundae orationis, atque duo supplementa ad orationem XIX. et XXIII. Conf. ephem. litter. Jenens. 1816. no. 125 et 126.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Orationes.

1559, 8. Themistii Orationes VIII, a Hieronymo Donzellino in latinam linguam e graeca nunc primum versae et argumentis illustratae. Basileae, apud Petrum Pernam. MDLIX.

1633, 8. Themistii oratio de Amicitia, ex interpretatione Hieronymi Donzellini separatim nunc edita. (*Cura H. Jul. Scheurlii.*) Helmst., e typographeo Luciorum. MDCXXXIII.

2) Commentarii.

1481, f. *F.* 1*a*: Hermolai Barbari Patricii Veneti Zachariae Equitis Filii In Paraphrasin Themistii Peripathetici Praefatio Ad Sixtum IIII. Pont. Maximum. Libro Primo Physicorum praefixa est Hermolai Barbari Praefatio Ad Ant. Galatheum. *In fine libri octavi:* Bartholomaeus Confalonerius Brixiensis Tarvisii impressit. *Sequuntur libri de Anima etc. In voluminis fine:* Finiunt libri Paraphraseos Themistii in posteriora Aristotelis in physica: in libros de anima: in commentarios de memoria et reminiscentia: de somno et uigilia: de insomniis: de diuinatione per somnum: interprete Hermolao Barbaro: viro clarissimo: *quos* C. Ponticus Facinus ex archetypo Hermolai studiose auscultauit et formulis *imprimi* curauit Taruisii per B. confalonerium et Morellum Gerardinum de Salodio. Anno salutis. MCCCCLXXXI. XV. Februarii. —— Char. rom., sine *cust.*, et num. *ff.*

1499, f. *F.* 1*a*: Libri Paraphraseos Themistii: peripatetici acutissimi. || In Posteriora Aristotelis. || In Physica. || In libros de Anima. || In commentarios de Memoria et Reminiscentia. || De Somno et Vigilia. || De Insomniis. || De Diuinatione per Somnum. || Interprete Hermolao Barbaro patritio Veneto. Positis || in locis propriis castigationibus quampluribus: quas autor || idem: post primam huius operis impraessionem addidit. *F.* 1*b legitur Hermolai praefatio. F.* 2*a versio ipsa incipit, atque explicit f.* 114*b*: Acutissimi Philosophi Themistii peripatetici nobilissimi expositiones in Posteriora Aristotelis. In phy||sica. In libros de anima. In commentarios de Memoria et Reminiscentia. De Somno & Vigilia. De in-|| somniis. De diuinatione per somnum Interprete Hermolao Barbaro: felicissime expliciunt q̄, diligen- || tissimae(?) castigatae: quas generosus uir Octauianus Scotus Ciuis Modoetiensis expensis suis Venetiis imprimi fecit Per Bartholomeum de Zanis de Portesio. Anno natiuitatis Domini Milesimo quadringētesimo nonagesimo nono pridie nonas octobris. *Con-*

timo sequitur: Registrvm hvivs operis. *F.* 115 *vacat.*

1502, f. Themistii philosophi paraphrases *etc.* Venetiis. —— Impressoris nomen non indicatur.

1520, f. Themistii Philosophi acutissimi Commentaria in posteriora Aristotelis. in physica. in libros de anima. in comment. de memoria et reminiscentia. de somno et vigilia. de insomniis. de divinatione per Somnum Hermol. Barbaro interprete. Alexandri *Aphrodisaei* Peria in libros Aristotelis de Anima Hieron. Donato Patricio Veneto interprete. Venetiis mandato et expensis Lucaeantonii de Giunta Florentino MDXX.

1527, f. THEMISTIVS. Libri paraphraseos Themistii: Peripatetici acutissimi. In Posteriora Aristotelis. In Physica. In Libros de anima. In Commentarios de memoria et reminiscentia. De somno et vigilia. De insomniis. De Diuinatione per somnium. Interprete Hermolao Barbaro patricio Veneto. *In fine:* Acutissimi Philosophi Themistii ... expositiones in Posteriora Aristotelis ... interprete Hermolao Barbaro ... felicissime expliciunt diligentissime castigate. Venetiis vero impresse fuerunt sumptibus Heredum quondam domini Octauiani Scoti ciuis Modoetiensis: ac sociorum. Anno salutis Dñice 1527. Die prima Julii. Scut. Octav. Scoti.

1528 — 1529, f. Themistii Euphrad. in Libros XV Aristotelis latine, Hermolao Barbaro interprete; et Alexandri Aphrodisaei Commentar. in Libros de Anima, Latine, Hieronymo Donato interprete. Parisiis, apud Simonem Colinaeum MDXXVIII. *In fine:* In Chalcographia Simonis Colinaei ad tertium Idus Februarii MDXXIX. —— *V.* 1559.

1530, f. Themistii Paraphrases in Aristotelis de Memoria & Reminiscentia, Somno & Insomnio & Divinatione per Somnum, Latine, Hermolao Barbaro interprete. Basileae excudebat Henricus Petrus Mense Martio M.D.XXX.

1533, 4. Themistii Paraphrasis in Aristotelis uaria scripta. Basileae apud Ioannem Valderum Mense Martio Anno M.D.XXXIII.

1554, f. Themistii Peripatetici Lucidissimi Paraphrasis *etc.* Venetiis, per Hieronymum Scotum MDLIV. —— *V.* 1528 et 1559.

1559, f. — Venetiis, per Hieron. Scotum MDLIX.

1570, f. THEMISTII PERIPATETICI Lucidissimi, Paraphrasis in Aristotelis *Posteriora*, & *Physica*, *in libro item de Anima*, *Memoria et Reminiscentia*, *Somno* & *vigilia*, *Insomnijs*, & *Diuinatione per Somnum*, *Hermolao Barbaro Patricio Veneto Interprete. Additae sunt* & *lucubrationes*, *quae Themistij obscuriora loca apertissima reddunt: Additus* & *index*, *necnon contradictionum solutiones M. Antonij Zimarrae in dictis eiusdem Themistij: Omnia a studioso quodam* & *utriusq; linguae peritissimo*, *summa fide recognita*, & *quibus scatebant erroribus repurgata.* His demum omnibus adiecimus eiusdem Themistij Paraphrasin in librum Tertium de Anima nuper a Magnifico Comite. D. Lodouico Nogarola Veronensi latinitate donatam, ac suis subtilissimis Scholijs illustratam. VENETIIS, APVD HIERONYMVM SCOTVM. MCLXX. —— Bibl. acad. Lips.

1574, f. Themistii Paraphrasis in IV libros de coelo et mundo latine, Moyse Alatino interprete. Venetiis.

1576, f. Themistii Paraphrasis in XII libros metaphysicorum. Ex interpretatione hebraica latine versa a Moyse Finzio. Venetiis.

B. italicarum.

1542, 8. Orazioni XIX di Temistio, tradotte dal Greco in lingua Toscana. In Orvieto. —— Hanc versionem *Paitoni* ipse non in manibus habuit, eamque auctoritate *Argelati* commemorat, quam deinde etiam secutus est *Federici* in: Degli Scrittori greci e delle italiane versioni delle loro opere notizie. (In Padova, 1828) p. 332, atque auctor commentationis de Themistio insertae: Biografia universale, Tom. LVI. Venez. 1829, 8) p. 352 col. 2.

1805, 8. Temistio: *L'Orazione consolare* all' imperatore Gioviano. *L'Orazione* agli imperatori Valentiniano e Valente, intitolata *I Fratelli amanti*, ossia l'amor degli uomini. *L'Orazione* all' imperatore Valente per la sua clemenza verso i ribelli. *L'Orazione* pel consolato di Valentiniano, detto il Galata, figliuolo di Valente. Un' analisi ed Estratto di quattro orazioni all' imperatore Constanzo. Tradotte da Melch. Cesarotti. —— *V.* eius: Corso ragionato di letteratura greca.

. *Illustrantia Themistium scripta.*

'. *P. C.*: Emendationes et Explicatio- locorum quorundam Orationis I. Themi- tii. —— In Supplementis Act. Erudit. ı. IX. Sect. XI. p. 473.

imon *della Barta*: Differenze locali Boezio, cavate da Temistio *etc.*, ri- e in arte, tradotte ed abbreviate. —— :ius versionem: Topi di Cicerone, tra- a. Venez., Giolito. 1556, 8.

. *Jacobs*: Variae lectiones in Themi- Orationibus quibusdam ex codice Mo- ›nsi excerptae. —— *V.* Dionysius carn. I. Bb) 2).

mad. *Peyron*: Aliquot variae lectio- codicis Taurin. ad editionem Hard. *V.* eius Notitiam librorum manu ty- e descriptorum, qui donante Ab. Tho- Valperga - Calusio illati sunt in Reg. rinensis Athenaei bibliothecam. (Lips., gel. 1820, 4) p. 63.

oulez: Specimen literarium inaugu- , exhibens observationes criticas in mistii Orationes, quod pro adipi- di gradu Doctoris summisque in phi- ›hia theoretica et literis humaniori- honoribus ac privilegiis in Academia ıniensi rite et legitime consequendis, ico et solemni examini submittit Ioh. . Gisb. Roulez, Nivellensis. Lovanii, '. Michel. MDCCCXXVIII. 8. —— ı. Haec dissertatio maximi aestimanda Ex magna sua familiaritate cum The- o multas emendationes profert, at- de aliis rebus philologicis acute agit. mis de aoristo, de perverse scriptis nibus, de χορηγεῖν, de μεν-τε, de ποιεῖσθαι, al. disserit.

THEMISTOCLES.

. B. Gr. T. I. p. 424 sq.; *ed. n.* T. I. p. 692 sqq.

. *Editiones textus.*

26, 4. THEMISTOCLIS EPISTO- . Ex Vetusto Codice Bibliothecae :anae nunc primum erutae, & Lati- : donatae. Interprete IO. MAT- EO CARYOPHILO Archiepiscopo ensi. ROMAE, Apud Ludouicum ›num. MDCXXVI. SVPERIORVM SSV. —— 70 *ff.*, et 1 *f.* Errata. est editio princeps. Bibl. acad. Lips.

29, 8. THEMISTOCLIS *EPISTO-* Graeco - Latinae, è Bibliotheca Ehingeriana. FRANCOFURTI, Typis Erasmi Kempfferi, sumptibus VVilhelmi Fitzeri, Anno 1629. —— 43 pp. In hac editione epistolarum ordo alius est, ac in principe; deinde etiam in epistola decima locus legitur de Bojis, quem Caryophili editio non habet. Bibl. acad. Lips.

1710, 8. *ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ* THEMISTOCLIS EPISTOLAE, Graece & Latine *interprete* Jo. Matthaeo Caryophilo, Archi-Episcopo Iconiensi. Recensuit, notis & indicibus illustravit, & in praefatione vindicavit Christianus Schoettgenius. Lipsiae impensis Viduae Frommanni, cIɔIɔX. —— Themistoclis effigies et 18 *ff.* praefixa, 118 pp., et 6 *ff.* indices. Rep. 1722.

1722, 8. — (*Idem titulus*) Editio secunda. Lipsiae, Apud Augustum Martinum, MDCCXXII. —— Themistoclis effigies, et 18 *ff.* praefixa, 118 pp., 6 *ff.* indices.

1776, 8. Themistoclis Epistolae. Edidit Ioann. Christoph. Bremer. Lemgoviae, ex Officina Meyeria. cIɔIɔCCLXXVI. —— 101 pp., et 12 *ff.* index. 4 *Gr.* Excepta interpunctatione textum repeti iussit editor immutatum ex editione Schoettgiana, atque indicem verborum adiecit. Multa vituperantur in Neue philolog. Bibliothek. Vol. II. P. II. p. 276—284.

II. *Illustrantia Themistoclem scripta.*

F. Gu. *Altenburg*: De epistolarum Themistoclis authentia. Halae, 1827, 8.

Rich. *Bentley*: Dissertation upon the epistles of Themistocles. —— *V.* Phalaris.

THEOCRITUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 1644 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 764 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnia idyllia.*

a) *Sine a. et l. notitia.*

—, f. F. 1 *a*: *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΘΥΡCIC Η ΩΔΗ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. Α.* F. 31 *b* (*sign.* *A* viij): *Τέλοσ του θεοκριτου.* F. 32 *a* (*sign.* *E* i) *incipit*: *ΗCΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑCΚΡΑΙΟΥ ΕΡΓΑ* || *ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.* *explicitunt Opera f.* 44 *b*. F. 45 *a incipiunt ΗCΙΟΔΟΥ ΗΜΕΡΑΙ. et expliciunt f.* 46 *a* lin. 10. —— 46 *ff.* sine cust. et num. *ff.*,

'anda vero, ibi distracta, so- tamen negotio peragendo se interdum facile ex notis accentuum tum signa videbis sita, spirituum denique adscri- litterae curam nisi accura- ratiorem tamen, quam in ed. astitutam. Ceterum plures etiam ab Aldo inspectos esse, nisi ipse ret idemque jam pateret ex ipsa ecim idylliorum priorum iterata re- sione, ex eo ipso eluceret, quod prae- Moschi et Bionis carmina ceteris im- mixta, sex antea nondum edita illis adjiceret, Idyllia nimirum 19 — 23 et 30., ita ut numerus triginta carminum, quae longe tamen alio quam nunc ordine disposita sunt, efficeretur. Difficilius vero dictu videretur, quos codices adhibuerit. Wartonus enim dum arbitratur, Aldum Mediceis usum esse codicibus, non vero iis omnibus, nescio num satis certis nitatur fundamentis. Ut non negem equidem, Mediceorum ei praesto fuisse codicum copiam, imo eorum praesertim litteris S. T. X. designatos cum Aldina conspirare affirmem, tamen et alios quosdam Aldum in usum vocasse crediderim. Quid enim? Cur a Florentia, cur ab una tandem Florentia codices peteret, qui in his negotiis versatissimus erat, eorum subsidiorum prorsus incuriosus, quae multo propiora adeoque in promtu essent? Quidni Mediolani, ubi ipsa prior lucem viderat editio, et ubi praeter codicem B., quem forsan typis exprimi curaverat Chalcondylas, alii etiam et optimae notae codices asservabantur, Moschi quoque et aliorum opera, quae simul edere in animo fuit Aldo, continentes; quidni Venetiis ipsis, Taurini et ubicunque spes fulgebat libros nanciscendi, thesauri litterarii diligenter ut sui in usum executerentur, eum sedulo putemus curasse? Temerarium esset in hac tanta rerum incertitudine aliquid firmissime velle asseverare; verum e Parisinis codicibus quum nonnulli, lectionibus ad Aldinam collatis, mirifice cum ea congruant, quid impedit jam, quo minus Aldum arbitremur et his usum esse, quos postea ex Italiae forsan recessu in magnum illud totius fere mundi Gallicum emporium sors emigrare coegerit? Ceterum, ingenue ut dicam, quod sentio: fontes recensionis Aldinae ut indagare difficillimum profecto foret negotium, ita hoc subire ne operae quidem pretium esse videtur. Quum enim multis certe iisque diversissimis membranis uteretur, etsi concedam verum esse quod dixit, nil scilicet a se esse emendatum, sed omnia e libris mss. depromta, tamen, quum horum delectum neque instituisse visus sit neque instituere forsan potuerit, nunquam ex ejus recensione satis certum de singulorum codicum, quamvis cognitorum, dignitate, multo minus vero de eorum origine et familia judicium satis firmum formare nobis licebit. Quae cum ita sint, hoc jam demonstrasse nobis videmur, editionem hanc, quae olim et propter varias et exquisitas lectiones spectatissima esset et pretiosissima, nunc et eruditionis et utilitatis parum nobis offerre, quoniam, quibus subsidiis superstructa sit, ea aliunde satis nobis cognita sint, novi denique nil, quod non ex codicibus et multo certius quidem ex his haurire liceret, etiamnum ex ea possit depromi. Sed quae fortunae beneficio aut nobilium Anglorum industria bona nobis evenerunt, cave, ne in injuriam vertas honestissimo et vere immortali Manutio; qui quam diligens fuerit in instituenda et exornanda Theocriti editione, ut taceam alia, inprimis eo probavit, quod quae folia minus accurate typis expressa, aut ad exprimendum non satis a vitiis purgata typographis tradita essent, ea quo minus in publicum exirent, quantum fieri posset, impediret, eorumque loco alia mox substitueret, et emendata magis et correctiora; unde suspicio quibusdam subnata est, duplicem eum curasse editionem, ... Unicum vero, quod forsan non immerito reprehendi possit in ejus ἐκλεκτικῇ, quam dixerim, editione, hoc ad dialecti rationem pertinet. Contra enim codicum, ut apparet, auctoritatem non solum neglexisse Doricas formas, sed vulgares induxisse censendus est; quod exemplum fuit recentioribus editoribus longe perniciosissimum."

1515, 8. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.* THEOCRITI OPera omnia, *graece*, (*editore Philippo Pandulphino*). *In fine*: Theocriti castigatissima opera omnia Florentiae impressa in aedibus Philippi Iuntae finem nacta sunt die X. Januarii. M.D.XV. Leonis X. Pontificis Maximi anno tertio.
—— 76 *ff.* Non satis accurate hucusque hac editione usi sunt posteriores Theocriti editores; non solum novam recensionem, sed inprimis etiam doricae dialecti formas restitutas habet.

1516, 8. *ΤΑΔΕ ΕΝΕΣΤΙΝ, ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΟΥΣΗ ΒΙΒΛΩ.* || *Θεοκριτȣ εἰδυλλια, ἑξ και τριακοντα.* || *Του αὐτȣ ἐπιγραμματα ἐννεα και δεκα.* || *Του αὐτȣ πελεκυς, και πτερυγιον.* || *Σχολια τα εἰς αὐτα εὑρισκομενα. ἐκ δια||φορων ἀντιγραφων, εἰς ἑν συλλεχθεντα.* ***Infra insign. typogr. inscr.***: *ZK.* ***In fine Theocriti f. 88*** *Ἡ των τετραδιων του κειμενου || κατα ταξιν ἀκολουθια.* || *α. β. γ. δ. ε. ζ. η. ϑ. ι.*

30 lin. Inscriptiones sunt rubro impressae. De loco et tempore, ubi haec editio impressa est, multae variaeque sententiae sunt prolatae. Inde a *Valkenaerio* putarunt viri docti atque litteraria cognitione imbuti, eam a. 1493 Mediolani editam sive impressam esse, cum exemplar, quod in Bibl. Lugd. Batav., cum Isocrate huius a. colligatum sit. Quam sententiam secuti sunt *Morellius* (Catal. Pinell. T. II. p. 302), *Santander* (III. p. 397), *Harlesius* (in Fabricii B. G. T. I. p. 596. III. p. 779), *Beloe* (Anecdotes. T. III. p. 192), *Iacobs* (edit. Theocriti Vol. I. praef. p. XIII sqq.), quibus etiam *Dibdinus* in Bibl. Spenceriana Vol. II. p. 438 sq. accensendus est. *Bandinius* autem in Catalogo codd. graec. Bibl. Laurent. T. III. p. 424, qui *Maittaerium* in Annal. typogr. T. ... p. ... sq. sequitur, suspicatus est primo eam per Philippum Iuntam Florentiae esse impressam, postea autem in Annal. typogr. Iuntarum hanc sententiam revocavit. At *Fossius* in Bibl. Magliabechiana T. II. p. 650, quem *Panzerus* primus inspexisse videtur, accurate omnes de hac editione sententias disquisivit. *Geelius*, cuius sententiam v. in Bibl. crit. nova. Vol. II. p. 310, quam deinde laudavit *Ebertus* in Bibliogr. Lex. no. 22751, qui hanc rarissimam editionem ipse vidit, de origine editionis, ducenda e Mediolano valde dubitavit. *Ebertus* l. c. autem multis indiciis commotus, editionem circiter a. 1481 Mediolani atque iisdem typis, quibus Psalterium graecum, a. 1481 impressam esse putat.

—, 8. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.* ***Haec f. 1 a. F. 2 a*** **(sign. a iii)** ***legitur primum:*** *ΓΕΝΟΣ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ,* ***deinde poema graecum:*** *Αρτεμιδωρου γραμματικου.*, ***eodem f. b:*** *ΠΕΡΙ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ.* ***F. 3 a*** **(sign. a iiii)** ***incipit:*** *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ ΘΥΡΣΙΣ Η ΩΔΗ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.* ***Theocritus explicit f. 71 b.*** —— Hoc exemplar, quod iam inter Hesiodi editiones I. Aa) *α*) loco secundo enumeravi, mutilatum est, quod nunc vidi, atque prodiit ex officina typogr. Iuntarum.

β) Cum a. et l. notitia.

1495, f. *ΤΑΔΕ ἘΝΕΣΤΙΝ ἘΝ ΤΗι ΔΕ ΤΗι ΒΙΒΛΩι.* || *Θεοκριτου ειδυλλια τουτ' ἐξι μικρα ποιηματα* || *τριακοντα* — || *τȣ αὐτου Γενος και περι εὑρεσεωσ των βουκολικων.* || *Κατωνος ῥωμαιȣ γνωμαι [illegible]νετικαι διςιχοι.* || *Γνωμαι ἑπτα* (!) *[illegible]φων.* || *Περι φθονου.* || *Θεογνιδοσ με[illegible]αρεως σικελιωτου γνωμαι ἐλεγιακαι.* || *Γνωμαι μονοςιχοι κατα κεφαλαια συντεταγμε-*||*ναι ἐκ διαφορων ποιητων.* || *Χρυσα ἐπη του Πυθαγορȣ.* || *Φωκυλιδου ποιημα νȣθετικον.* || *Στιχοι σιβυλλασ της ἐρυθραιας περι τȣ κυριȣ ἡμου* || *Διαφορα Φωνησ.* || *Ἡσιοδου θεογονια.* || *Τȣ αὐτου ἀσπισ ἡρακλεȣς.* || *Τȣ αὐτου ἐργα και ἡμεραι.* **Haec insunt in hoc libro. Theocriti Eclogae triginta. || Genus Theocriti & de inuentione bucolicorum. || Catonis Romani sententiae paraeneticae distichi. || Sententiae septem sapientum. || De Inuidia. || Theognidis megarensis siculi sententiae elegiacae. || Sententiae monostichi per Capita ex uariis poetis. || Aurea Carmina Pythagorae. || Phocylidae poema admonitorium. || Carmina Sibyllae erythraeae de Christo Iesu domino nr̄o. || Differētia uocis. || Hesiodi Theogonia. || Eiusdem scutum Herculis. || Eiusdem georgicon libro duo. || —** ***In fine f. ult. a:*** **Impressum Venetiis characteribus ac studio Aldi Manucii Romani cum gratia &c. M. CCCC. XCV. Mense februario.** ***In pag. aversa:*** **In hoc uolumine continentur haec || Hesiodi Afcraei poetae Theogonia. opusculum. || Eiusdē Georgicorum libri duo dicti Erga & Himerae, id est opera & dies.** —— **140** non num. *ff.* cum *sign.* Iam *Maittairius* et *Reiskius* animadverterunt, duo esse huius editionis exemplaria; in alio genere reimpressae sunt p. 77—80 et p. 85—100, quae habent *sign.* *Z*F et *Θ*G, exceptis p. 81—84, quae sunt in fasciculo cum *sign.* *Z*F; in alio genere, quodque est primum impressum, vacat *f.* ult. fasciculi *Θ*G. *Reiskius* in sua praefatione p. VII sq. de duorum exemplarium diversitate exposuit. Sunt autem in eo exemplari, quod primo loco commemoravi, multa emendata, multa etiam mutata, quae iam bene fuerant constituta. Signatura volumen in duas partes distinctum est. *Α*A. *Β*B. *Γ*C. *Δ*D. *Ε*E. *Ζ*F. *Θ*G. *ΖΖ*. *ΖΖ*. *ΑΑ*. αα, *ΒΒ*. ββ, *ΓΓ*. γγ, *ΔΔ*. δδ, *ΕΕ*. εε, III α. a, β. b, γ. c, δ. d, ε. c. Ceterum haec editio, quae omnium prima male habetur, praebet magnam utilitatem criticam. Ex [illegible]ii praefatione p. XIX sq. transscribo haec: „Ex ipso nimirum editionis Mediolanensis, quam dico, cum Aldina consensu satis evincitur: Aldum illius notitiam habuisse, eamque ipsam eum aut secutum esse, aut ex eodem, quo illa prodierit, codice hausisse. Nam licet multa adhuc et crassa interdum vitia intacta reliquerit vel nova invexerit, tamen facile in ei[illegible] quae utraq[illegible]exhibet ratio, manum ej[illegible] agnoscas [illegible]endatricem. Orthographiae enim ratione diligenter habita, verba disjungenda, quae conjuncta sunt in ed. Med., dis-

junxit, sociand*a* vero, ibi distracta, sociavit; in quo tamen negotio peragendo eum lapsum esse interdum facile ex notis intelligitur. Accentuum tum signa videbis melius disposita, spirituum denique adscribendaeque ι litterae curam nisi accuratam, accuratiorem tamen, quam in ed. priore institutam. Ceterum plures etiam codices ab Aldo inspectos esse, nisi ipse affirmaret idemque jam pateret ex ipsa octodecim idylliorum priorum iterata recensione, ex eo ipso eluceret, quod praeter Moschi et Bionis carmina ceteris immixta, sex antea nondum edita illis adjiceret, Idyllia nimirum 19 — 23 et 30., ita ut numerus triginta carminum, quae longe tamen alio quam nunc ordine disposita sunt, efficeretur. Difficilius vero dictu videretur, quos codices adhibuerit. Wartonus enim dum arbitratur, Aldum Mediceis usum esse codicibus, non vero iis omnibus, nescio num satis certis nitatur fundamentis. Ut non negem equidem, Mediceorum ei praesto fuisse codicum copiam, imo eorum praesertim litteris S. T. X. designatos cum Aldina conspirare affirmem, tamen et alios quosdam Aldum in usum vocasse crediderim. Quid enim? Cur a Florentia, cur ab una tandem Florentia codices peteret, qui in his negotiis versatissimus erat, eorum subsidiorum prorsus incuriosus, quae multo propiora adeoque in promtu essent? Quidni Mediolani, ubi ipsa prior lucem viderat editio, et ubi praeter codicem B., quem forsan typis exprimi curaverat Chalcondylas, alii etiam et optimae notae codices asservabantur, Moschi quoque et aliorum opera, quae simul edere in animo fuit Aldo, continentes; quidni Venetiis ipsis, Taurini et ubicunque spes fulgebat libros nanciscendi, thesauri litterarii diligenter ut sui in usum excuterentur, eum sedulo putemus curasse? Temerarium esset in hac tanta rerum incertitudine aliquid firmissime velle asseverare; verum e Parisinis codicibus quum nonnulli, lectionibus ad Aldinam collatis, mirifice cum ea congruant, quid impedit jam, quo minus Aldum arbitremur et his usum esse, quos postea ex Italiae forsan recessu in magnum illud totius fere mundi Gallicum emporium sors emigrare coegerit? Ceterum, ingenue ut dicam, quod sentio: fontes recensionis Aldinae ut indagare difficillimum profecto foret negotium, ita hoc subire ne operae quidem pretium esse videtur. Quum enim multis certe iisque diversissimis membranis uteretur, etsi concedam verum esse quod dixit, nil scilicet a se esse emendatum, sed omnia e libris mss. depromta, tamen, quum horum delectum neque instituisse visus sit neque instituere forsan potuerit, nunquam ex ejus recensione satis certum de singulorum codicum, quamvis cognitorum, dignitate, multo minus vero de eorum origine et familia judicium satis firmum formare nobis licebit. Quae cum ita sint, hoc jam demonstrasse nobis videmur, editionem hanc, quae olim et propter varias et exquisitas lectiones spectatissima esset et pretiosissima, nunc et eruditionis et utilitatis parum nobis offerre, quoniam, quibus subsidiis superstructa sit, ea aliunde satis nobis cognita sint, novi denique nil, quod non ex codicibus et multo certius quidem ex his haurire liceret, etiamnum ex ea possit depromi. Sed quae fortunae beneficio aut nobilium Anglorum industria bona nobis evenerunt, cave, ne in injuriam vertas honestissimo et vere immortali Manutio; qui quam diligens fuerit in instituenda et exornanda Theocriti editione, ut taceam alia, inprimis eo probavit, quod quae folia minus accurate typis expressa, aut ad exprimendum non satis a vitiis purgata typographis tradita essent, ea quo minus in publicum exirent, quantum fieri posset, impediret, eorumque loco alia mox substitueret, et emendata magis et correctiora; unde suspicio quibusdam subnata est, duplicem eum curasse editionem, ... Unicum vero, quod forsan non immerito reprehendi possit in ejus ἐκλεκτικῇ, quam dixerim, editione, hoc ad dialecti rationem pertinet. Contra enim codicum, ut apparet, auctoritatem non solum neglexisse Doricas formas, sed vulgares induxisse censendus est; quod exemplum fuit recentioribus editoribus longe perniciosissimum.“

1515, 8. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.* THEOCRITI OPera omnia, *graece*, (*editore Philippo Pandulphino*). *In fine*: Theocriti castigatissima opera omnia Florentiae impressa in aedibus Philippi Iuntae finem nacta sunt die X. Januarii. M.D.XV. Leonis X. Pontificis Maximi anno tertio. —— 76 *ff.* Non satis accurate hucusque hac editione usi sunt posteriores Theocriti editores; non solum novam recensionem, sed inprimis etiam doricae dialecti formas restitutas habet.

1516, 8. *ΤΑΔΕ ΕΝΕΣΤΙΝ, ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΟΥΣΗ ΒΙΒΛΩ.* || *Θεοκριτυ ειδυλλια, ἑξ και τριακοντα.* || *Του αὐτυ ἐπιγραμματα ἐννεα και δεκα.* || *Του αὐτυ πελεκυς, και πτερυγιον.* || *Σχολια τα εἰς αὐτα εὑρισκομενα. ἐκ δια||φορων ἀντιγραφων, εἰς ἑν συλλεχθεντα.* *Infra insign. typogr. inscr.*: *ΖΚ.* *In fine Theocriti f.* 88 *Η των τετραδιων του κειμενου || κατα τα ξιν ἀκολουθια.* || *α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι.*

κ. λ. μ. || *Ἅπαντα εἰσι τετράδια. πλὴν του α΄. και* || *μ΄, ἁ τινα εἰσι δυάδια.* F. seq. a (sign. *Α*) incipiunt: *ΣΧΟΛΙΑ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ. ΕΙΣ* || *ΤΑ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.* || *ἐκ διαφορων ἀντιγραφων ἐπιμελως* || *εἰς κοινην ὠφελειαν συλλεχθεντα,* || *παρα Ζαχαριε καλλιερ*||*γου του κρητος.* In fine scholiorum f. 116 a: *Τελος των εὑρισκομενων σχολιων, εἰς*|| *τα θεοκριτου εἰδυλλια.* || *Λεοντος μεγιςε ἀρχιερεως δεκατε παπα ῥωμης* || *ὁπως αὐτην οἰκονομουντος, και το παρον βιβλιον ἐν* || *ταυτη οὐκ εὐνομιου χωρις τυπωθεν, περας εἰλη*||*φεν ἠδη συν θεω. ἀναλωμασι μεν, τε λογιου ἀνδρος* || *Κορνηλιου βενιγνου τε οὐιτερβιεως. πονω δε και δεξιο*||*τητι, Ζαχαριε καλλιεργου τε κρητος. Μηνος* || *Ἰανεαριε, ιε΄. χιλιοςω πενταχοσιοςω δεκατω ἐκτω.* || *Ἡ τῶν δυαδιων των σχολιων, κατα ταξιν ἀκολουθια.* || *Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ζ. Η. Θ. Ι. Κ. Λ. Μ. Ν. Ξ.* || *Ο. Π. Ρ. Σ. Τ. Υ. Φ. Χ. Ψ. Ω. αα. ββ.* || *γγ. δδ. εε.* Eodem f. ult. b legitur char. goth.: Leonis. X. Põt. Max. litteris Cautuȝ || est ne quis possit tam pindarum: qui nu|| per cũ cõmentarijs editus est: quã theocritum || hunc impressuȝ cum additione ꝛ cõmentarijs: || per decẽniũ imprimere, aut venũdare. sub pe- || na excommunicationis latae sententiae refectio||nis damno4 expensarũ, ꝛ amissionis librorum. *Infra sigilli signum.* —— Quamquam editio Aldina fundamentum huius editionis habetur, attamen oratio graeca ex codicibus mstis emendata esse videtur. Inprimis autem Calliergus optime meritus est de Theocrito, cum scholia vetera collegerit.

1520, 4. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ Εἰδυλλια τουτεςι μικρα ποιηματα.* Lovanii apud Theodoricum Martinum Alostensem M. D. XX. mense Ianuario. *In fine:* mense Febr. —— 56 *ff.* cum *sign.* a — o. Consentit ubique haec editio cum Aldina, atque ab ea recedit in iis locis, qui recte emendati sunt.

1528, 4. Theocriti Idyllia, Graece. Lovanii apud Theodoricum Martinum Alostensem. MDXXVIII. —— Huius editionis notitiam sumpsi ex *Panzeri* Annal. typogr. T. VII. p. 265. no. 83, primo incertus, num haec editio, quam neque Ebertus neque alii commemorant, revera extiterit. Deinde inveni eiusdem notitiam in *Jacobsii* praefatione p. XXXV.

1530, 8. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ, ΤΟΥΤΕΣΤΙ ΜΙΚΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΕΞ ΚΑΙ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ. Του αὐτε Επιγραμματα ἐννεακαιδεκα. Του αυτε Πελεκυς και Πτερυγιον.* F. ult. a: *ἐνετυπωθη ἐν ἀγανωνῃ παρα Ιανω τῳ σεκεριῳ. ἐτει απο της θεογονιας. α. φ. λ.* Infra insigne typogr. —— 5 *ff.* praefixa, 87 *ff.* Ioachimus Camerarius, qui hanc editionem curavit, praemisit epistolam graecam, et margini perpaucas adscripsit emendationes, sed alias notas, praecipue grammaticas, quae ab Harlesio commemorantur, nullibi vidi. Addidit autem carmina XXIV. et XXV. primus, quorum de fide nonnulli dubitarunt. Bibl. sen. Lips.

1530, 8. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ, ΤΟΥΤΕΣΤΙ ΜΙΚΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΕΞ ΚΑΙ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ. Του αὐτε Επιγραμματα ἐννεακαιδεκα. Του αὐτου Πελεκυς και πτερυγιον.* THEOCRITI IDYLLIA, HOC EST PARVA POEMATA XXXVI. Eiusdem Epigrammata XIX. Eiusdem Bipennis, & Ala. *In fine f. ult. a: Ετυπωθη ἐν διαση̣μοτατῃ των Ραυρακων ΒΑΣΙΛΕΙΑι, παρα ΑΝΔΡΑΙ Α. ΚΡΑΤΑΝΔΡΩι, μηνι Σκιῤῥοφοριωνι, ἐτει δε ἀπο της του ΧΡΙΣΤΟΥ γεννησεως χιλιοςῳ πεντακοσιοςῳ τριακοςῳ. Pag. aversa insigne typogr.* —— 4 *ff.* praefixa, 182 pp., et 1 *f.* Epistolam praefixit: Albanvs Torinvs divinae indolis pvero Polycarpo Cratandro S. D., in qua leguntur haec: „... succisiuis & paucis admodum horis Theocritũ á confessis aliquot mendis uindicauimus, quibus dam uero, & bene multis, fidem nostrã noluimus interponere: sunt enim quae Oedipo coniectore egeant nonnulla. Castigatiorem tamen quam hactenus prodire liquebit ijs, qui exemplaria conferre non dedignabuntur.“ Bibl. sen. Lips.

1539, 8. Theocriti Idyllia XXXVI. Eiusdem epigrammata XIX. Eiusdem bipennis et ala. *Graece.* Venetiis apud Salamandram. MDXXXIX. — Commentaria vetera in Theocriti eclogas, ex diuersis exemplaribus collecta. *Graece.* Venetiis, apud Salamandram. MDXXXIX. *In fine:* Venetiis in aedibus Bartholomaei de Zanettis à Casterzago. Anno a partu virginis M. D. XXXIX. *II Voll.* —— Haec duo volumina non semper coniunctim, sed etiam separatim occurrunt. Scholia sunt ex Callergi editione expressa; in carminibus autem rarissime ab Aldina recedit, convenit vero cum Basileensi a. 1530. *Maittairius* in Annal. typogr. T. III. p. 305 sq. ex *Torini* epistola, quae in Basileensi editione legitur, plurima refert. Rep. 1543.

1540, 8. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ, ΤΟΥΤΕΣΤΙ ΜΙΚΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΕΞ ΚΑΙ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ. Του αὐτου ἐπιγραμ-*

ιατα ἐννεακαιδεκα. — *Του αὐτου Πελεκυς και Πτερυγιον.* — THEOCRITI IDYLLIA, HOC EST PARVA POEMATA XXXVI. Eiusdem Epigrammata XIX. Eiusdem Bipennis & Ala. *Infra insigne typogr.* M.D.XXXX. *F. ult. a:* Impraessum Florentiae per Benedictum Iuntam MDXXXX. *Eodem f. b insigne typ.* —— 77 num. *ff.* et 1 *f.* cum subscriptione et insigni typogr. Bibl. acad. Lips. De hac editione dubitavit *Jacobsius* in praefatione sua p. XXVI sq., cum hanc alteram Iuntinam nemo editorum Theocriti viderit atque commemoraverit, excepto unico Harlesio, qui eam in Fabricii B. Gr. breviter indicavit. Qua ex re apparet, hanc omnium fere esse rarissimam. Fortasse etiam editores utramque Iuntinam inter se commutarunt editionem, cum tantum unicum eius exemplar in manibus haberent.

1541, 8. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ, ΤΟΥΤΕξι μικρα ποιηματα ἑξ και τριακοντα. Τȣ αὐτȣ Ἐπιγραμματα ἐννεακαιδεκα. Τȣ αὐτȣ Πελεκυς και Πτερυγιον.* THEOCRITI IDYLLIA, Hoc est, parua Poëmata XXXVI. Eiusdem Epigrammata. XIX. Eiusdem Bipennis, & Ala. PRAETER HAEC, ACCESSERE Scholia utilissima Zachariae Calliergi, hactenus paucis uisa. BASILEAE, M.D.XLI. *In fine p.* 381: *Τελος των εὑρισκομενων σχολιων, εἰς τα θεοκριτȣ εἰδυλλια.* — BASILEAE, PER HAEREDES ANDREAE CRATANDRI M.D.XLI. —— 1 *f.* titulus, 4 *ff.* epistola nuncupatoria: Ioanni Henricho Ryhinero Magnae spei puero Hieronymus Gemusaeus. S.; 2 *ff.*: *Γενος Θεοκριτου* aliaque graeca; 381 pp., et 1 *f.* cum insigni typogr. Fundamentum textus est editio Basileensis.

1543, 8. Theocriti Idyllia *etc.* Venetiis ex officina Farrea. MDXLIII. —— *V.* 1539.

1543, 4. Theocriti Idyllia; Epigrammata; Bipennis & Ala; *Graece.* Paris., apud Christianum Wechelum sub scuto Basiliensi in vico Jacobaeo, & sub Pegaso in vico Bellovacensi. MDXLIII.

1545, 8. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ, ΤΟΥΤΕΣΤΙ μικρα ποιηματα ἑξ και τριακοντα. Του αυτου Επιγραμματα ἐννεακαιδεκα. Του αυτου Πελεκυς και Πτερυγιον. Μετα των σχολιων Ζαχαριου του Καλλιεργου πανυ ὠφελιμων.* THEOCRITI IDYLLIA, Hoc est, parua Poemata XXXVI. Eiusdem Epigrammata XIX. Eiusdem Bipennis, & Ala. PRAETER HAEC ET LATINA VERsio Carmine non infeliciter reddita, per H. Eobanum Hessum, & Ioachimi Camerarij Scholia non ineruditа accessere. M.D. XLV. *Versionis latinae titulus singularis:* THEOCRITI Syracusani Eidyllia triginta sex, Latino carmine reddita, Helio Eobano Hesso interprete. Accesserunt recens Theocriti genus, ac vita. De inventione, ac discrimine Bucolicorum carminum. Item singulis Eidyllis singula argumenta, A quodam Graece, Latineque erudito Latinitate donata. FRANCOFURTI ex officina Petri Brubachii. M.D.XLV. *II Voll.* —— Versio latina separatim etiam occurrit. *Iacobsius* in sua praefatione p. XXXVIII sqq. de hac editione docet haec: „Ordo Idylliorum in utroque libro hic est: Praecedunt quaedam de genere Theocriti, poesi bucolica *etc.* Quibus in Latino libro subjuncta sunt, 1) Erasmi Ebneri epigramma elegiacis numeris in laudem versionis Hessianae conscriptum, 2) ejusdem Hessi in Ebnerum elegia dedicatoria. Tum post octodecim idyllia priora sequuntur: Idyll. 19. *Ἐπιταφιος Βιωνος βουκολου ἐρωτικου Εἰδυλλιον.* (cui in Latino libro praefigitur nota: sunt qui hoc carmen Moscho tribuant. Nam Theocriti non esse argumento est ipsius Theocriti in eo facta mentio; in Graeco autem post v. 93. inseruntur haec verba: *Μάρκος ὁ Μουσοῦρος ἔλεγε τοιαῦτά τινα λείπειν*, cum asterisco; .... — Idyl. 20. *Εὐρώπη. εἰδ.* (In Lib. Lat. Theocriti Europa.) Idyl. 21. *Μόσχου, ἜΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ. εἰδ.* Idyl. 22. *ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ εἰδ.* (In Libro Latino inscr. Theocriti Cupido Mellilegus, et leguntur quatuor ejus versiones.) Idyl. 23. *Ἐπιτάφιος ἈΔΩΝΙΔΟΣ. εἰδ.* In libro Latino Theocriti epitaphion Adonidis.) Idyl. 24. *Βουκολισκος εἰδ.* Idyl. 25. *Ἁλιεῖς εἰδ.* Idyl. 26. *Μεγαρὰ γυνὴ Ἡρακλέους Δωρίδι. εἰδ.* (In libro Latino Theocriti Megara uxor Herculis.) Idyl. 27. *Διοσκουροι Δωριδι ἐγκωμιαστικον. εἰδ.* Idyl. 28. *Ἐραστης Δωριδι διηγηματικον. εἰδ.* Idyl. 29. *Εἰς νεκρον Ἄδωνιν. εἰδ.* Idyl. 30. *Σύριγξ. Τῷ Πανί. εἰδ.* (In libro Latino „Theocriti fistula" praecedit „Theocriti in mortuum Adonim idyllium.") Idyl. 31. *Ἡρακλίσκος. εἰδ.*, cuius sub finem leguntur: „Hactenus quidem Theocritus. Deest enim praesenti Eidyllio finis, quem Joachimus Camerarius Graecis versibus a se descriptum adjecit. Sequuntur tum 1) ipsum supplementum (36 vers.) Graece. 2) post hoc et verba „hoc ita vertimus" idem Latine. Idyl. 32. *Ἡρακλης Λεοντοφονος. εἰδ.* cum novo titulo post v. 86. *Ἐπιπωλησις.* Huic Idyllio in

Libro Latino praescriptum legitur: „Sequenti Eidyllio principium sicut et praecedenti finis deerat, quod et ipsum ab Joachimo Camerario scriptum, atque huc appositum est.“ Sequitur tum 1) Supplementum versibus item Graecis 36. constans; 2) post hoc et verba: „Nos ita vertimus“ versio Latina, cui subjunctum legitur: „Hactenus Joachimus, sequentia Theocriti sunt“. Idyl. 33. *Ληναὶ ἢ Βάκχαι Δωρίδι. εἰδ.* Idyl. 34. *Ἠλακάτα. εἰδ.* Idyl. 35. *Παιδικά. εἰδ.* Idyl. 36. *Ὀαριστύς. εἰδ.* Post quod „Theocriti colloquium Daphnidis cum puella“ in libro Latino haec leguntur: „Finis Eidyll. Theocriti“, infra quae verba, velut signum typographi, Jani bicipitis facies est expressa. In libro Graeco autem post Idyllia, quibus „*τέλος* etc.“ est suffixum, sequuntur Epigrammata 19., item cum „*τέλος* etc.“ sub finem, tum Scholia *περὶ τοῦ πελέκεως* fol. 83. facie 1., *ib.* fac. 2. s. aversa *Θεοκρίτου πέλεκυς;* fol. 84. f. 1. *περὶ τοῦ πτερυγίου* et *Ἄλλως*, f. 2. *Θεοκρίτου πτερύγιον* et fol. 85. *Θεοκρίτου βωμός;* tum a Calliergo collecta scholia omnia, ne paucis quidem iis exceptis, quae ille ad Idyl. 18. sive Helenae epithalamium dederat, D. Heinsius vero et editor Oxoniensis omiserunt. Scholia haec excipiunt verba: *Τοῦ σοφωτάτου Χαρτοφύλακος τῆς πρώτης Ἰουστιανῆς καὶ πάσης Βουλγαρίας κυροῦ, Ἰωάννου τοῦ πεδασίμου, ἐξήγησις εἰς τὴν Θεοκρίτου σύριγγα.*“ quibus demum subjecta leguntur: *Τέλος τῶν εὑρισκομένων σχολίων εἰς τὰ Θεοκρίτου εἰδύλλια.* His impletur fol. 194. f. 1.; f. ejusdem aversa post inscriptionem „*Ἰωαχεῖμος*“ exhibentur Graece scripta eadem fere, quae Harlesius e brevi Joachimi Camerarii *praefatione* de quorundam carminum *αὐθεντίᾳ* refert; in eadem vero etiam pagina et Foliis duobus insequentibus, quae omnium postrema nullum in fronte numerum gerunt, exhibentur: 1) Scholia ejusdem (sc. Camerarii) in Theocritum (perpauca); tum 2) Variae lectiones, quas postremas, etsi in subsidiorum ubertate, qua nunc gaudemus, pauca tantum nova offerant.“ *etc.*

1550, 4. Theocriti Idyllia Graecè cum Eobani Hessi Latina metrica versione; & brevi Graeca dissertatione de Dorica dialecto praefixa. Paris., apud Guil. Morelium. —— 92 pp. oratio graeca, et 20 pp. versio latina. Editio est nitida.

1553, 8. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ, ΤΟΥΤΕστι μικρα ποιηματα ἐξ και τριακοντα. Του αὐτȣ Επιγραμματα ἐννεακαιδεκα. Του αὐτȣ Πελεκυς και Πτερυγιον. Μετα των σχολιων Ζαχαριȣ Καλλιεργου πανυ ὠφελιμων.* THEOCRITI EIDYLLIA, Hoc est, parua Poëmata, XXXVI. Eiusdem Epigrammata XIX. Eiusdem Bipennis & Ala. PRAETER HAEC ET LATINA VERsio carmine non infeliciter reddita per H. Eobanum Hessum, & Ioachimi Camerarij scholia non inerudita accessere. M.D.LIII. — THEOCRITI SYRACVSANI EIDYLLIA TRIGINTA SEX, Latino carmine reddita, Helio Eobano Hesso interprete. Accesserunt recens THEOCRITI genus, ac uita. De inuentione, ac discrimine Bucolicorum carminum. Item Singulis Eidyllijs singula argumenta, A quodam Graece, Latineq; erudito Latinitate donata. FRANCOFORTI EX officina Petri Brubachij. M.D.LIII. *II Voll.* —— Haec est repetitio editionis a. 1545, quacum in paginis et lineis consentit. Bibl. sen. Lips.

1558, 8. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ ΕΞ ΚΑΙ ΤΡΙΑΚΟΝτα, μετα σχολιων εἰς τα ΙΗ' τα προτερα, Ζαχαριȣ τȣ Καλλιεργȣ πανυ ὠφελιμων· και εἰς την συριγγα, Ιωαννȣ τȣ Πεδασιμȣ· ἀποσημειωσεων τε εἰς τα λοιπα, Γλεομȣ τȣ Ξυλανδρȣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ Επιγραμματα, Πελεκυς, και Πτερυγιον.* THEOCRITI IDYLLIA SEX ET TRIGINta, cum Scholijs in octodecim priora Zachariae Calliergi perquam utilibus: & in fistulam, Ioannis Pedasimi: Annotatiunculisq; in reliqua, Guilielmi Xylandri. Eiusdem Theocriti Epigrammata, Bipennis, & Ala. FRANCOFORTI, PER PEtrum Brubachium. *F. ult. a:* FRANCOFORTI, EX OFFICIna Petri Brubachij, Anno Salutis humanae M.D.LVIII. Mense Iunio. —— 4 *ff.* praefixa, 363 pp.; 4 *ff.* praefixa, 300 pp., 7 *ff.* index, et 1 *f.* cum subscriptione. Bibl. sen. Lips. Epistolam nuncupatoriam praemisit Guilielmus Xylander, in qua leguntur haec: „Scholia sunt satis & docta, & utilia: nisi quod aliquando idem (ut sunt congesta ex uarijs libris, quod apparet) magno cū taedio lectoris iterum atq; iterū & saepius repetitur: & aliquoties more Graecorum admixta sunt *περιεργα λεπτολογηματα*, quę tamen ipsa nihil obsint. Id quidem iudico, ad Doricae dialecti, sicut & ad uniuersae linguae Graecę, poetarumq; pręcipue cognitionē plurimum ea Scholia conducere. Si ocio abūdassem, fortassis resecassem superflua, & contraxissem illam loquacitatē: etsi metuendum erat iniquorum iudicium, aut uerius odium. Nunc & ipsum autorem nostra opera aliquanto quàm antè damus castigatiorem, & ipsa Scholia certè multo emendatiora, eaq; sin-

gulis Idyllijs (quod uidebatur cōmodius atq; expeditius esse) subiecimus. Deniq; non est dubiū nobis, q,n hęc editio omnes priores cùm uenustate & elegantia, tum alijs commodis superet. Ipse cum decreuissem in ea Idyllia, in quae Scholiorum nihil ad manū erat, annotationes scribere, ut ea quoq; lectori ad intelligendum planiora redderentur: grauissimis occupationibus profectioneq; impeditus, ne nihil omnino conferrem, nocturnas quasdā horas somno suffuratus, αποσημειωσεις has elucubratus sum: perbreves sane, (neq; enim, nisi ubi maxime opus uidebatur esse, quicquā annotare uolui) tamē quas candido lectori sperem nō omnino inutiles ingratasq; futuras."

1561, 4. Theocriti Idyllia XXXVI. Epigrammata XIX. Bipennis, Ala, & Ara. Graece. Paris., apud Guil. Morelium. MDLXI. —— Nitida editio esse dicitur.

1566, f. Theocriti Idyllia, et Epigrammata, Graece. —— V. *H. Stephani* collectionem Poetarum Graecarum. *V.* Poetae. I. Aa).

1569, — 1584, — 1600, 12. — 1628, 8. —— *V.* Poetae. I. Aa). Nova subsidia critica Crispinus non habuit; pleraque autem sibi Portus Cretensis communicavit, multa etiam apud D. B(lasium) Marcuardum contulit C. Auberius praesertim in iis, quae Simmiae Rhodio attribuuntur. Pauca praefatus est J. Crispinus de bucolicae poeseos inventione, de idylliorum nomine, de Theocrito atque dialecto, qua usus sit; praeterea addidit notulas quasdam, quae tres implent paginas. At ab utraque Stephaniana recedit interdum et saepius quidem Crispini textus, qui ex editione Romana pauculas inter lectiones bonas inde decerptas, vitia quoque traxisse videtur quam plurima.

1579, 12. Theocriti aliorumque poetarum idyllia. Ejusdem epigrammata. Simmiae Rhodii ovum, alae, securis, fistula. Dosiadis ara. Omnia cum interpretatione latina. In Virgilianas et Nas.(onianas) imitationes Theocriti observationes H. Stephani. Excudebat Henricus Stephanus MDLXXIX. —— 8 *ff.* praefixa, 447, 63 et 128 pp. Hanc secundam editionem Stephanus dicavit *Posthio* epistola medico e villa Grieriana data a. 1578. Quae de Stephanianis editionibus iudicat Iacobsius XLIII sqq., huc transscribo. Sunt autem haec: „In emendando quidem Theocriti textu plurimum operae se collocasse affirmat H. Stephanus: de subsidiis vero suis, ut solet, brevissimus est. E notis eum edd. Ald., Rom. sive Call. et Junt. usum esse apparet, tum nonnullas ait se praeclaras castigationes Michaeli cuidam Sophiano debere e cod. Graeco, quem secum e Graecia ille deduxisset, subministratas. Ex Eustathii porro in Homerum et Dionysium Periegetem commentariis, quos, ut videtur, diligenter excussos saepe in partes vocat, multis accessit locis Theocriteis diu exoptata medicina. Longe plurima denique, quae mutavit, aut emendavit, ingenio ejus debebuntur et sagacissimo et felicissimo. Quis enim putet libris mss. eum esse usum, eorum mentionem qui nunquam facit; fidem tum quis habebit ei, in rebus criticis qui semper fere hariolatur in hunc modum: „est etiam alia lectio", vel „etiam tertia", vel „quidam legunt", vel „assentior iis qui", vel denique „sunt, qui reponendum putent" (scil. ad Id. XXI. v. 42. quo loco eum ad librorum scriptorum auctoritatem provocasse falso affirmant Reiskius, Wartonus etc.) Quidquid vero hujus rei est; textus, quem H. Stephanus exhibet, sive grammaticas rationes, sive metrorum curam vel interpungendi dilligentiam respicias, multo est emendatior, quam qui antea circumferebatur. Haec vero et his similia ex ingenio depromenda fuisse quis est qui non videat? Alius generis mutationes, de quarum origine quidem non semper edocemur, multo sunt rariores; nam quod Theocritum a se editum ex aliqua parte novum plane dicat, id magis in contemtum aequalium quam in veritatis fidem erit accipiendum. Calliergiana vero editio, quae Aldinae olim superstruebatur, fundus videtur fuisse hujus novae recensionis; quam opinionem suscepimus ex eo, quod lectionis diversitas fere omnis, quae ad marginem et in notis exhibetur ab H. Stephano, ex ed. Juntina depromta est. Calliergus enim ex iis, quae Juntae quoque praesto erant, copiis ea tantum depromserat, quae textui Aldino inservirent corrigendo; H. Stephanus autem ed. Iuntina, tunc temporis fere ignota vel contemta, ita usus est, ut ex utraque recensione et Aldina et Juntina tertiam quandam novam, eamque mixtam efficeret; quae sententiarum commoditate et elegantia non minus, quam emendata dictione et metrorum integritate probaretur. Novam denique recensionem instituere voluisse Stephanum exinde etiam patet, quod carminum ordinem immutaret, quod a Theocriteis, quae Camerario jam praeeunte Moschi vel Bionis esse viderentur, segregaret, novasque tandem singulis carminibus praeponeret inscriptiones. Quae tredecim annis post subsecuta est ed. *minor*, ea tum multo correctior est quam prior, tum

[illegible] tempore ab H. Stephano [illegible] haud contemnendam [illegible] si uti licuisset, [illegible] superasset Stephanus [illegible] audaciusve munere [illegible] profecto multa in textu [illegible] mutanda, emendanda, [illegible] recensio dignissima erat, [illegible] superstruerentur; imo si ea [illegible] eximia, de quibus corrigendis [illegible] librorum ope desperandum esse [illegible] plurimam criticorum recentiorum, qui in emendandis poetae carminibus post eum aliquid effecisse sibi videntur, curam in dialecti tantum restitutione, vel in metrorum compositione videbis collocatam et adhuc collocandam, ita ut jure meritoque etiamnum recensio ejus nominetur *vulgata;* modo omnes, si vulgatam laudarent, eam respicerent. Solent enim multi hoc nomine insignire non textum, quem praestitit ille, sed quem reliqui dederunt editores, qui Stephanum sectaturi quidem, nunc ex socordia peccarent, nunc ex prioribus editionibus temere quaedam immiscerent. Quorum in numero videtur habendus esse *Joannes Crispinus*, editionum, quae Genevae saepius repetitae lucem viderunt, primus auctor.“ Dignum Stephani epistolae ad Posthium datae locum exscribendum (p. 4) duxi hunc: „Caeterum quum in illam editionem (sc. *maiorem*) multum operae contulissem, adeo ut Theocritum aliqua ex parte novum edere dici possem: (nam si Morellianae, quae paucis annis praecesserat, fidere voluissem, non solum plurima menda, eaque gravissima, ex iis quae tolli poterant, reliquissem, sed etiam aliquot locis versus aliquot omisissem) quum tamen hanc moliri coepi, multum praeterea laboris emendationem Theocriti poscere animadverti: imo vere plerosque esse in quibusdam ex posterioribus idylliis locos, quorum emendationem ne ullo quidem labore assequi ullus posset, et qui non aliam quam alicujus emendatissimi exemplaris opem implorarent. Verum illi deplorati loci ab illis, de quibus spes aliqua mihi erat emendandis (ut quidem mihi visus sum), non me deterruerunt.“

1596, 8. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ, ΤΟΥΤΕΣΤΙ μικρα ποιηματα ἓξ και τριακοντα.* ***THEOCRITI EIDYLLia***, *Hoc est, parua Poëmata*, ***XXXVI.*** *ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΤΟΥ ΛΥΡΙΚΟΥ Αργοναυτικα.* ***PINDARI LYRICORVM*** *principis Argonautica.* Cum expositione Grammatica de ore MICHAELIS NEANDRI excepta. 1596. ***Impensis IACOBI APELII Bibliop.*** —— 196 num. *ff.* Usui iuvenum explicationem plerumque grammaticam conscripsit *Gerander*, qui hanc editionem curavit, quod ex eiusdem epistola ad Guilielmum Budaeum data patet.

1596, 8. Theocriti Idyllia et epigrammata cum Mss. Palat. collata. Moschi, Bionis, Simmii opera quae exstant. ***Graece et latine.*** E typographeo Hieronymi Commelini. cIↃxcvi. — ***Jos. Scaligeri*** Emendationes ad Theocriti, Moschi et Bionis Idyllia. ***Isaaci Casauboni*** Theocriticarum lectionum libellus. Typis Hieronymi Commelini. cIↃxcvi. — ***Is. Casauboni*** Theocriticarum lectionum libellus. Editio altera uberior et melior. Ex typographeo Hier. Commelini. cIↃxcvi. —— 8 *ff.* praefixa, 319 pp.; 30 pp.; 150 pp. Quis editor huius libri fuerit, nusquam indicatur. Editio ipsa, quae rarissime occurrit omnes has tres partes complectens, non satis diligenter adhibita est. Etiam *Jacobsius* eam in sua editione paranda sibi non ad manus fuisse profitetur.

1600, 4. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ Εἰδύλλια ἓξ και τριακοντα, ἐπιγραμματα ἐννεακαιδεκα, πελεκυς και πτερυγιον.* Parisiis, è typographiâ Steph. Prevosteau in collegio Cameracensi. M. VI. C.

1603, 8. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ, ΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ. ΜΟΣΧΟΥ Συρακουσιου, ΒΙΩΝΟΣ Σμυρναιου, ΣΙΜΜΙΟΥ Ῥοδιου τα σωζομενα.* Omnia cum interpretatione Latina. Accedunt Notae & emendationes IOSEPHI SCALIGERI, ISAACI CASAVBONI, DANIELIS HEINSII, IN THEOCRITVM. In Bibliopolio Commeliniano. cIↃIↃciii. *Singulares tituli sunt:* DANIELIS HEINSII EMENDATIONES ET NOTAE IN THEOCRITI IDYLLIA BVCOLICA. Accesserunt Epigrammata eiusdem, & Idyllia quaedam ab eodem & HVGONE GROTIO ita translata vt versus versui respondeat: *Decima item **MARONIS** ecloga ab eodem* & ***IOSEPHO*** SCALIGERO *Dorice reddita: alia item non pauca.* In Bibliopolio Commeliniano. cIↃIↃciii. — *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ, ΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ. ΜΟΣΧΟΥ Συρακουσιου, ΒΙΩΝΟΣ Σμυρναιου, ΣΙΜΜΙΟΥ Ῥοδιου τα σωζομενα.* Omnia cum interpretatione Latina. Accedunt Notae & emendationes IOSEPHI SCALIGERI, ISAACI CASAVBONI, DANIELIS HEINSII, IN THEOCRITVM. In Bibliopolio Commeliniano. cIↃIↃciii. — *ΣΧΟΛΙΑ εὑρισκομενα εἰς τα Θεοκριτου*

Εἰδύλλια, ἐκ διαφόρων ἀντιγραφων ἐπιμελως εἰς κοινην ὠφελειαν συλλεχθεντα, παρα Ζαχαριου Καλλιεργου του Κρητος. Ex Officina Commeliniana MDCI. —— 6 *ff.* praefixa, quorum ult. vacat, 152 pp., 2 *ff.*: Omissa; 8 *ff.* praefixa, quorum ult. vacat, 319 pp. 8 *ff.* praefixa, 260 columu. Editor *Heinsius* praemisit *f.* 2 notis suis epistolam graecam inscr.: *ΠΑΥΛΩ ΒΟΥΖΑΝΒΑΛΛΙΩ Τῳ του μεγαλȣ των Κελτων βασιλεως προς τους της Βελγιδος ἀριϛȣς πρεσβυτῃ Δανιηλος ΕΙΝΣΙΟΣ.*, quam sequitur eiusdem Heinsii poema latinum. Deinde *f.* 3 legitur praefatio latina inscr.: Lectori salvtem dicit Daniel Heinsius, quam statim integram exhibeo, cum editio paucorum in manus veniat. Est autem: „Semestre ferè spacium est, amice lector, cum mea in Theocriti Idyllia C. V. Iohanni Commelino addixeram, cui & inscriptionem libelli, nundinis vernalib. repraesentandam miseram, sicut vulgo fieri in indicibus solet, eorum quae proxime sequentib. exspectari volumus; quae res, nescio quomodo praetermissa fuit. Haesit interea negotium hoc, non tam negligentia mea, quam quod alijs qbusdam satis importunis, hac praesertim aetate, detinerer. Propositum interea distuli verius, quam omisi; &, en tibi conatum nostrum, emendationes notasq; plerasq; a nobis ante annos non paucos in schedas relatas. Tuum autem ignoscere erit, si quid post diuinos viros Iosephum Scaligerum, & Isaacum Casaubonum in hunc poetam à nobis tentatum est; cum vterq; eorum non modo veniam dederit, sed consilio & fauore institutum nostrū, qua sunt humanitate, non minus quam scientia, prosequutus sit. De reliquis, qui aliquam ad hunc Poetam contulerunt operam, idem spero: quorum nomina, si alicubi forte ab ijs me dissentire cōtingat, vel omnino non, vel honestè propono: praeterea nec idem spectauimus omnes, nec *μιαν παντες χορδην ἑλκομεν.* Quia praeterea editioni nostrae & Graecae interpres accessit, n imperiti harum literarum, & tyrones, nimium illis Glossis tribuāt, passim in eas animaduertimus, vt vbiq; constet veritati sua dignitas; nec incauta iuuentus in errorem rapiatur: cuius praecipua lena est antiquitas, & temporis, in re plerumque non bona, patrocinium. Idyllia quaedam Siculae nostrae Veneris Latinè reddere conati sumus, ita vt versus versui, interdum & verbum verbo respondeat; salua tamen Poetae elegantia: vt eruditis oblectatio, tyronibus ea res, si succederet, interpretatio esset: quod arduum videbunt illi, quos non latet, necessitate adductos ea exprimere nos, quae iudicio certo omisit diuinus Maro. Nihilominus iacta est alea, viam inijmus, quā si veniat quod speramus, in reliquis aliquādo Theocriti Idyllijs idem conabimur. Interea pauca haec cum Epigrammatis eiusdem Poetae à me & admirabili Hugone Grotio nostro in Romanam elegantiam è Dorica simplicitate translata, habebis mi Lector. Caeterea expectabis, si haec cum venia leges: leges autem memor & aetatis nostrae, qua pleraque haec olim scripsimus, & candidi animi, quo nunc offerimus. Vale, mi lector, & faue." Sequitur carmen *Danielis Heinsii* graecum, latinum *Cornelii Rekenarii* in notas Heinsii, atque aliud latinum ad musas Cl. viri Cornelii Rekenarii. Haec editio negligentia typothetarum et correctorum culpa ita foedata atque deformis est, ut nihil fere foedius esse possit. Quare exemplaria supprimenda curasse dicitur librarius ipse praeterlapso anno, quo liber prodierit. Sed non omnia periisse videntur exemplaria, quia non adeo raro occurrunt, quanquam aliis editoribus non ad manum fuerat editio. Scholia graeca necessarie ad hanc editionem pertinent, quod ex Heinsii verbis ipsis apparet, quamquam prius prodierunt.

1604, 4. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ, ΜΟΣΧΟΥ, ΒΙΩΝΟΣ, ΣΙΜΜΙΟΥ τα εὑρισκομενα.* THEOCRITI, MOSCHI, BIONIS, SIMMIAE quae extant: cum graecis in Theocritum scholiis et indice copioso. Omnia studio et opera Danielis Heinsii. Accedunt Iosephi Scaligeri, Isaaci Casauboni et ejusdem Danielis Heinsii notae et lectiones. Ex bibliopolio Commeliniano. MDCIV. —— 14 *ff.* praefixa, 432 pp. Haec editio satis splendida est; at exhibeo, quae de ea *Iacobsius* in sua praefatione p. LI sqq. docet. Sunt autem: „D. Heinsius vero raptim omnia et obiter egisse videtur; de textus enim recensione, quam sequatur, de subsidiis suis ne verbo quidem admonet lectorem, quin, quod suspicionum quemvis reddat, in praefatione de cura scholiis impensa ita agit: „Graeca scholia, quae olim in hunc auctorem ab eruditis in unum corpus collecta sunt, inter operas perlegimus, obiterque emendavimus; quantum iis licet, qui in typographorum gratiam festinanter hoc agunt." Libris manuscriptis usus est nullis; codices enim, quos nuncupat, intelligit plerumque libros typis expressos atque editos. Ecquis autem tam credulus erit, ut ex editoris, qui nunquam librorum manuscriptorum mentionem facit, verbis: „M. S. probari inscriptionem *Βουκολικά*", vel „in cod., ex quo scholia descripserit, defuisse ea, quae ad epithalamium pertineant, quare hac lacuna sero animadversa in notis de-

mum ea exhibuisset," eum revera codices inspexisse temere colligat? Neque editiones priscas consuluit D. Heinsius, imo consulere eas noluit. Aldinum enim exemplar quum possideret et teste — in cujus manus id postea venerat — Fabricio adeo cognosceret, ut in ora ejus adscriberet: — „ex hac editione videntur quaedam non vulgaria in reliquis recentioribus posse emendari", tamen non solum nihil, quod insigne sit, ex ea desumsit in editionem suam, sed in notis suis nunquam omnino editionis illius mentionem diserte fecit. Tum semel et obiter tantum editionem Romanam laudat, et bis terve H. Stephanum, quem in universum quidem in coelum pro more suo laudibus effert. Uno tandem, si recte memini, loco, pag. 305., quo ad editionum veterum omnium fidem provocat, in lectione scil. φράσδει eas consentire affirmans, a vero quidem maximopere aberravit. Si, quod verum est, dicere licet, tum neque Stephani textum D. Heinsium sive repetivisse sive repetendum curasse, neque ullam omnino rem certam vel emendatam recensionem dare voluisse affirmarim. Repetitus forsan est idem textus, qui a. 1596. ex eadem officina prodierat, et ipse Stephanianum, sed e longinquo, ut apparet, et ita, ut editio illius minor parum respiceretur, secutus erat. Quocunque autem modo haec se habent, textus est, plura si exceperis operarum peccata, satis quidem correctus, sed cui fidem habeas nullam, quippe quo nunc Stephaniana nunc Calliergiana exhibeantur, quippe praeter Dorismos frequenter restitutos nihil omnino proprii offerat. Ex hac tamen editione depromta sunt ea, quae ad sigl. *D*(aniel) *Heins*(ius) a nobis eduntur. Monendus vero esse videtur lector, maximam partem ea ex ejusdem notis, raro ex textu, quippe cui fides non erat habenda et in quem nunquam fere conjecturas suas receperat, esse petita. In hoc vero „*scholarum* sive *lectionum Theocriticarum*" libello, — qui quum antea, quemadmodum textus a. 1603, et separatim quoque prodiisset, et una cum illo a Commelino propter nimia, quibus scatebat, vitia deletus esset, in hac editione, quod praefatio libelli nos docet, omnino retractatus et auctus apparet, — id inprimis spectasse videtur D. Heinsius, ut loca difficiliora luculentius explicaret, doctrinae copiam in rebus historicis, mythologicis et philosophicis exhiberet, aliorumque virorum doctorum conamina, velut Brodaei, Aurati, Scaligeri, Casauboni, Meursii, Erasmi, Falckenburgii, Hugonis denique Grotii nunc carperet nunc probaret. Insunt his profecto plura acute perspecta, docte monita, false relata; scholia tum diligentius, quam antecessores, excussit, et proverbiorum vim explicare tentavit. At res grammaticas, ad dialectum pertinentes omnino non, aut nunquam satis constanter tractavit, metrorum etiam incuriosus, nisi quod ab initio de versu bucolico in universum quaedam animadverteret."

1606, f. Theocriti Idyllia et Epigrammata. Graece et Latine. —— In *Iac. Lectii* Corpore Poetarum heroic. *V.* Poetae. I. Aa).

1620, 8. *Τα σωζομενα των παλαιοτατων Ποιητων ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ και ΓΝΩΜΙΚΑ.* Vetustissimorum Authorum Georg. Buc. et Gnom. poemata quae supersunt. Accessit huic editioni Is. Hortiboni Theocriticarum Lectionum libellus. Caetera sequentes paginae indicant. Apud Iohann. Vignon. M.DC.XX. *Sequuntur alii tituli, singulis collectionis partibus praefixi:* ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ *Συρακουσιου Ειδυλλια και Ἐπιγραμματα σωζομενα. ΣΙΜΜΙΟΥ Ῥοδιου, ΜΟΣΧΟΥ Συρακουσιου, ΒΙΩΝΟΣ Σμυρναιου.* Theocriti, Simmiae, Moschi, & Bionis Eidyllia & Epigrammata quae supersunt, cum Musaei poëmatis. Omnia Graecolatina & exposita. Apud Iohann. Vignon. — *Interiectus est titulus hic: ΣΙΜΜΙΟΥ ΤΟΥ ῬΟΔΙΟΥ Ὠ̓ΟΝ, ΠΤΕΡΥΓΙΟΝ, ΠΕΛΕΚΥΣ.* SIMMIAE RHODII OVVM, ALAE, SECVRIS. Omnia Graeco-Latina, conuersa simul et emendate exposita a Claudio Auberio Triuncuriano. — *Ειδυλλια ΜΟΣΚΟΥ* (!) *Συρακουσιου και ΒΙΩΝΟΣ Σμυρναιου*, Interpretatione latina ad verbum, & Scholijs illustrata. Quibus accessit AVSONII Eidyllion a Feder. Jamotio versibus Graecis expressum itemque MVSAEI poema de Herone & Leandro. Apud Io. Vignon. — *Γνωμογραφοι. ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ Μεγαρεως γνωμαι Ἐλεγειακαι, ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ Ποιημα νουθετικον, ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ χρυσα ἐπη, ΣΟΛΩΝΟΣ γνωμαι ἐλεγιακαι.* Theognidis, Phocylidis, Pythagorae, Solonis, aliorumque Veterum poemata gnomica. Genevae, apud Io. Vignon. M.DC.XX. —— Haec editio priores non superat; etenim negligentiam ubique deprehendas. Summum autem socordiae documentum est, quod *Hortiboni* libellum, qui iam ante triginta annos ex eadem officina prodiit, mancum atque imperfectum editor repeti iuberet.

1635, — 1652, — 1661, — 1671, — 1677, — 1684, — 1700, — 1712, — 1728, — 1739, 8. —— *V.* Poetae. I. Aa).

1676, 8. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΣΥΝ ΤΟΙΣ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΣΧΟΛΙΟΙΣ. Ἐκ θεατρου ἐν Ὀξονιᾳ, ἐν τῳ ἐτει αχος.* —— 4 *ff.* praefixa, 216 pp. Editor *Io. Fellius* nitide repeti recensionem Heinsianam curavit; sed editio raro occurrit.

1699, 8. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.* THEOCRITI quae extant, cum graecis scholiis, per singulas paginas substratis, graece et latine cum variis lectionibus et notis Scaligeri, Casauboni et Heinsii, et indice scriptorum rerumque et verborum, in scholiis graecis laudatorum. (*Cura Rich. West.*) Oxoniae e theatro Sheldoniano, impensis S. Smith et B. Walford. MDCXCIX. —— 4 *ff.* praefixa, 1 tab. fig., 294 pp., et 19 *ff.*: Supplementa atque index, quae tamen nonnunquam desiderantur. Alia exx. habent in fronte: „*cum graecis scholiis, notis et indicibus Ios. Scaligeri, Is. Casauboni*, et *Dan. Heinsii*, quae omnia 142 pp. implent. Ceterum nihil novi continet editio.

1729, 8. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.* THEOCRITI quae exstant, cum graecis scholiis. Londini, impensis Guil. Innys et R. Manby. MDCCXXIX. —— Haec editio, quae orationem idylliorum graecam cum versione latina atque scholiis graecis complectitur, ex praecedente expressa est.

1746, 12. *ΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΟΖΩΜΕΝΑ.* THEOCRITI QUAE EXTANT. *Alius isque verus titulus est*: *ΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΟΖΩΜΕΝΑ.* THEOCRITI QUAE EXTANT. Ex Editione Danielis Heinsii expressa. (*Graece et Latine.*) Glasguae in aedibus academicis excudebant Robertus et Andreas Foulis academiae typographi M.DCC.XLVI. —— 6 *ff.* praefixa, 186 pp., et 1 *f.*: Carmina quaedam hactenus desiderata, ad finem *Παιδικων*, sumta ex notis Is. Casauboni ad Diogenem Laertium, graece; 28 *ff.*: *Πιναξ των χρησιμοτερων ἐν τοις εἰς τα του Θεοκριτου σχολιοις.*

1746, 4. — Graece. Glasguae, *etc.* —— Haec est eadem, quae antecedens editio.

1759, 8. *ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.* THEOCRITI quae extant: cum graecis Scholiis (*et interpretatione latina*). Londini: impensis I. Richardson, in vico vulgo dicto Pater-noster-Row. MDCCLIX.

1760, 8. THEOCRITI, BIONIS et MOSCHI Idyllia, graece et latine, poetis ex latinis illustrata, notulis quibusdam interjectis, opera et studio Thomae Martin, A. B. colleg. apud Oxon. nunc scholae Verluncianae magistri. Londini, impensis editoris, ap. Hitch *etc.* MDCCLX. —— Exx. extant in ch. max.

1765 — 1766, 4. THEOCRITI RELIQVIAE utroque sermone, cum scholiis graecis et commentariis integris Henr. Stephani, Ios. Scaligeri et Is. Casauboni. Curavit hanc editionem, Graeca ad optimos codd. emendavit, libros tres animadversionum indicesque verborum Theocriteorum addidit Io. Iac. Reiske. Viennae et Lipsiae, Iahn. *II Voll.* —— 4 *Th.* 8 *Gr.* Editionis fundamentum est editio Londinensis, quae anno 1729 prodiit, quacum etiam in paginis versibusque congruit. Reiskius textum emendavit ad codices mstos, ad editionem Romanam, Stephanianam aliasque veteres, atque addidit versionem latinam scholiaque graeca. Sed etiam e conjecturis et quidem saepe temere admodum festinans mutavit textum, alia multa intacta relinquens. *Jacobsius* in sua praefatione p. LXXIII sq. de hac editione tulit hoc iudicium: „Continet post praefationem uberrimam primum ejus volumen novam textus Graeci recensionem, — quae Stephaniana quidem, sed quatenus Dorismos retinet, Heinsiana plurimum nititur, interdum vero multum ab utraque recedens quaedam etiam ex editione Londinensi, quae typothetae tradita erat repetenda, retinuit vitia, — versionem ejus Latinam, non vero emendatam illam, Scholia tum et argumenta carminum Graeca a Calliergo collecta, hic illic correcta. In altero volumine, post vitam poetae e Suida desumtam et alia quaedam ad Theocriti genus, poeseos bucolicae indolem *etc.* pertinentia, notitia codicum, quibus textus exhibetur, e Montefalconii bibliothecarum depromta, tum Xylandri *σημειωσεις*, scholia sive glossae ap. Adnotatorem Vimariensem repertae, Stephani deinceps, Scaligeri et Casauboni notae et lectiones exhibentur, quibus insuper additae sunt et uberiores auctoris ipsius in Theocritea animadversiones et index ab Heslero confectus longe copiosissimus. — Reiskium in rebus ad prosodiam et metra pertinentibus minus peritum, in grammaticis vero nimis liberum fuisse quamquam negari nequit; eundem quoque mutandi et corrigendi libidine abreptum temeritatis atque audaciae saepius eo progressum esse, ut infelicissimas quoque conjecturas suas in textum statim reciperet, etsi ab omnibus nunc clamitetur, illud tamen nollem neglexisse

successores ejus, qui, quamvis utiliter editione ejus usi sint, in vituperando ejus auctore sibi placere videntur, quod plurima ab illo non solum sagaciter tentata sed feliciter etiam emendata nunc a plerisque recepta sint, quod nemo illo solertius nova coegerit subsidia, et per Germaniam profecto primus idem veram, qua procederent Theocriteorum editores, viam accurate demonstraverit."

1770, 4 mai. THEOCRITI SYRACUSII QUAE SUPERSUNT. Cum scholiis graecis auctioribus, emendationibus et animadversionibus in scholia editoris et Ioannis Toupii, glossis selectis ineditis, indicibus amplissimis. Praemittuntur editoris dissertatio de Bucolicis Graecorum, vita Theocriti a Josua Barnesio scripta, cum nonnullis aliis auctariis. Accedunt editoris et variorum notae perpetuae, epistola Joannis Toupii de Syracusiis, ejusdem addenda in Theocritum, necnon collationes quindecim codicum. Edidit Thomas Warton, S. T. B. Coll. SS. Trin. Socius, nuper poeticae publicus praelector. Oxonii, e typographeo Clarendoniano MDCCLXX. *II Voll.* — Curae posteriores, siue Appendicula Notarum atque emendationum in Theocritum Oxonii nuperrime publicatum (*editore I. Toup*). Londini, apud Ioh. Nourse. MDCCLXXII. 4. —— lx, 236 pp., 40 *ff.* index; 2 *ff.* praefixa, 412 pp., 2 *ff.*, 45 pp., et 1 *f.* index. Haec splendida editio luculentissimum apparatum criticum complectitur. Habuit enim *Wartonus Iacobi* Sanctamandi schedas, quibus continentur non solum variae lectiones codicum Vaticanorum, Mediceorum, Ottoboniani, Florent., sed etiam glossae scholiaque ex iisdem codicibus descriptae; deinde etiam liberalissime adiutus est Salvinio, professore graecarum litterarum Florentino, qui ipsi communicavit tres quatuorve schedas; tum *Io. Toupio* aliisque. *Iacobsius* primum accurate de omnibus *Wartoni* subsidiis agit in sua praefatione p. LXXXVIII sqq.; deinde diiudicat id, quod praestitit, p. CVII sqq., quae hic describam. Sunt autem: „Recensitis ita, quae Wartono suppeterent, subsidiis, sive numerum spectes sive auctoritatem sane praestantissimis, superest jam, ut postremo, qua ratione iis usus sit quidve eorum ope in textu Theocriti emendando vel corrigendo praestiterit editor, paucis videamus. Duplex autem editoris officium quum sibi ipse imposuerit, critici alterum, alterum interpretis, de utroque videtur singulatim agendum. Textum igitur, quem recensionis suae basin esse vellet, elegerat Heinsianum. ... Quem si ita repetivisset, ut, quae singula olim emendaverat Heinsius, iis reliqua corrigendo adaequaret, aut ubi negligenter ille vel obiter egerat, ratione certa perlustrans omnia, nova etiam jaceret et solida fundamenta, apud neminem profecto in reprehensionem incurrebat. At eundem plane textum ne vocula fere in eo mutata quum typis exarari curaret, non potuit non fieri, ut de consilio etiam, quo prae ceteris Heinsio volebat uti duce, ab omnibus acriter vituperaretur. Quod enim primarium est officium editoris, qui novam non ipse molitur recensionem, ut optimam scilicet, quam diligenter sequatur, sibi eligat recensionem, id Wartonus quidem videtur plane neglexisse. Nam Heinsius qui tantum abest, ut certa via procedat ipse, ut plerumque titubet, dux et antesignanus nemini profecto esse debebat, nedum Wartono, cui, ut illam superaret, omnia praesto erant subsidia. Vituperandus est praeterea Wartonus, quod in poetae textu atque in scholiis edendis accentuum omitteret designationes, cujus facti sero quidem eum poenituisse videtur; ...... Nullam igitur critici muneris provinciam praeter conjecturalem quum sibi relinqueret, laudi tamen dandum censeo, quod, quum corrigendi atque mutandi libidine flagraret, a pernicioso, quo plerosque vides abreptos, abstinebat furore, conjecturas suas in textum statim recipiendi. (*Not.* Quarum conjecturarum quum singulae aut felicissimae per se sint, aut propter ingenii acumen maximopere commendabiles, maxima tamen pars minime necessaria esse videtur, et pleraeque ab omni adeo verisimilitudine prorsus abhorrent. ....) Quae quum ita sint, apparet profecto, praeclaram illam, ..., subsidiorum copiam frustra fortunae beneficio oblatam esse Wartono, quippe qui nullam praeter divulgationis laudem ex ea sibi vindicaret. Frustra quoque circumspicies praecepta quaedam generalia vel principia satis firma, quae diuturnus librorum manuscriptorum usus facile suppeditat, quibusque non sine fructu utantur successores. Imo desideratur haud raro interior lingnae Graecae scientia et accurata harum rerum doctrina, quam ingenii quamvis summum acumen frustra plerumque supplere studet. — Interpretis munere, quatenus scilicet interpres bonus esse potest, qui non item bonus est criticus, feliciori modo functus esse videtur. Immensam locorum, quos dicunt, parallelorum multitudinem usque ad hunc diem plurimis viris doctis, qui alieno ornatu splendere ipsi non dedignan-

r, utilem, aliisque multis sine dubio iamnum profuturam, ex diversissimis unis aevi auctoribus atque litterarum ge-ribus collegit. Plurima tum verissime eo sunt monita, alia nitide, eleganter ia exposita, ut sanam mentem, subtilem dicandi rationem et ingenium poetica cultate subactum nunquam desideres." supii Curae posteriores non necessarie Wartoni editionem pertinent, attamen i adduntur. *Toupius* in iis multam plumis locis afferebat lucem, sed acerbisme atque iniquissime saepe in alios doos viros invehitur.

1772, 4. Theocriti, Bionis et Moschi, iae supersunt, Dosiadae Rhodii ara, allimachi hymni et epigrammata, grae-. (*Ex recensione Rich. Fr. Ph. Brunckii.*) rgentor., Heitz. —— *Brunckius* tantumodo unum exemplar typis in ch. holl. ex lis Analectis separatim describi iust, quo *Larchero* gratias ageret pro sua nignitate. Is enim *Brunckio* codicum storum Paris. collationes comparaverat.

1779, — 1781, 8. THEOCRITI, BIO-IS, et MOSCHI Carmina bvcolica. raece et Latine. Latino carmine plegque reddita ab Eobano Hesso, nonnulla G. E. Higtio subiecit, Graeca ex Edd. rimis, Codd. & aliunde emendavit, vaisque lectionibus instruxit L. C. Valcenaer. Lvgd. Bat., Apvd Ioannem le lair, CIↃIↃCCLXXIX. — Lvgd. Bat., pvd Abrahamvm et Janvm Honkoop, IↃIↃCCLXXXI. —— 1 tab. fig., 7 *ff.*, 37 pp. Rep. 1810. *Valckenarius* usus est piis a *Wartono*, *Reiskio* aliisque adpaitis, atque praeterea editionibus vetustis, *ibèrii Hemsterhusii* conjecturis, quas ille margine editionis Heinsianae adnotaveit, variis lectionibus codicis Parisini, vais etiam lectionibus, quas olim Salmaus ex codicibus Palatinis in margine editionis Heinsianae adnotaverat. Fundamenum editionis fecit Valckenarius Winterni textum.

1780, 8. Theocriti Reliquiae, graece t latine. Ex recensione et cvm animadersionibus Theophili Christophori Hars. Lips., sumt. haered. Weidmann. et eich. CIↃIↃCCLXXX. —— LXII, 482 p., 26 *ff.* index. 1 *Th.* 20 *Gr.* Praemissa st dissertatio de Theocriti Dorismo atie brevior criticae in textum ejusdem oetae supellectilis editionumque divulitarum notitia. Dissertationem illam re-e omisit *Kiesslingius*, cum prorsus nulus momenti esset. Praeterea pauca ex iis addidit Harlesius, maximamque adotationum partem ex notis priorum editorum excerpsit atque compilavit. Haec recepit quidem Kiesslingius in sua editione, sed false in iis dicta resecuit, admodum trita omisit, quae non satis definite exposita erant, aptioribus verbis reddidit. Maximi momenti in Harlesii editione sunt variae codicis msti August. lectiones; deinde etiam *Schreberi* observationes.

1780, 4. TEOCRITO, MOSCO, BIONE, SIMMIA GRECO - LATINI con la Bucolica di Virgilio latino - greca volgarizzati e forniti d'Annotazioni da Eritisco Pilenejo. Parma della Stamperia Reale M.DCC.LXXX. Con approvazione. *II Voll.* —— 4 *ff.* praefixa, XXIV, 403 pp.: textus graecus et versio latina italicaque, 160 pp.: annotazioni agl' idillj, ed epigrammi di Teocrito; 3 *ff.* praefixa, 245 pp.: Le Poesie di Mosco, Bione, e Simmia, con annotazioni; 144 pp.: Poesie bucoliche di Eritisco Pilinejo. Bibl. acad. Lips. Alia exx. habent inscr.: *Parigi*, *Tilliard.* Editoris nomen est *Iosephus Maria Pagnini.* Notae sunt varii argumenti, quippe quibus nunc sententiae sensusque illustrantur vel poeticae virtutes exponuntur, nunc de rebus criticis, rarius autem de grammaticis agitur. Diligentissime editor collegit loca parallela, quae dicuntur.

1782, 8. Theocriti Idyllia, cum scholiis selectis scholarum in usum edidit F. And. Stroth. Gothae, Ettinger. —— *V.* 1789.

1789, 8. — Gothae sumtibus C. G. Ettingeri MDCCLXXXIX. —— VI, 230 pp. Hanc novam editionem curavit *F. Jacobsius. V.* 1782 et 1808.

1792, 8 mai. Idylles et autres poésies de Théocrite, traduites en françois, Avec le texte grec, des notes critiques, la version latine et un discours préliminaire, par M. (*J. Bapt.*) Gail. A Paris, de l'imprimerie de Didot aîné. M.DCC.XCII. *II Voll.* —— XV, 479 pp. 9 *fr.* *Gailius* nihil in constituendo textu profecit.

1795, 4. Idylles et autres poésies de Théocrite, et Amours de Héro et Léandre, traduites en françois, avec le texte grec *etc.* par J. B. Gail. Nouvelle édition. Paris., chez Baudelot, An IV. *III Voll.* —— Cum X figg. 24 *fr.*, ch. m. 36 *fr.*, sine figg. 18 *fr.*

1804, 8. Theocriti Carmina. Recensuit et annotationibus instruxit J. Ch. Gu. Dahl. Lips., in libr. C. F. R. G. S. de Kleefeldt. MDCCCIV. —— XVI, 492 pp., et 2 *ff.*: Corrigenda. 1 *Th.* 16 *Gr.* *Dahlius* textum emendavit, atque in notis suis omnes interpretes in suum usum vocavit.

1808, 8. Theocriti Idyllia ex recensione Valckenarii cum scholiis selectis scholarum in usum edita. Editio tertia emendatior. Gothae, sumtibus heredum Caroli Gul. Ettingeri. MDCCCVIII. —— VIII, 261 pp. 16 Gr. Ornamentum huius editionis, quam etiam *F. Jacobsius* curavit, sunt eiusdem viri coniecturae atque emendationes, quas vel proposuit, vel statim in textum recepit. Notae exegeticae paucae sunt, sed plenae uberrimae frugis. Ex iis, quae *Strothius* addiderat, plura, vel falso vel non satis apte dicta, omisit.

1809, 12. Theocritus, Bion et Moschus, ad optimorum librorum fidem emendati, cum brevi notatione emendationum. Curavit Godof. Henr. Schaefer. Lips., typis Tauchnitz. MDCCCIX. —— XVI, 240 pp.

1810, f. max. THEOCRITI quae supersunt. Ex recensione L. C. Valckenarii emendatius edita curante Gf. H. Schäfero. Lips. typis Caroli Tauchnitzii. —— 16 *Th.* Editio splendidissima, quae hodie raro occurrit. Schaeferus condidit textum vulgatum.

1810, 8 mai. Theocriti, Bionis et Moschi Carmina. Graece cum commentariis integris L. C. Valckenarii, R. F. P. Brunckii, I. Toupii. (*Edente L. F. Heindorfio.*) Berol., e libr. scholae realis. MDCCCX. *II Voll.* —— XX, 384 pp.; 1 *f.*, 564 pp., et 1 *f.* Corrigenda. 4 *Th.*, ch. scr. 5 *Th.* 12 *Gr.* Volumen II. continet *Valckenarii* Adnotationes in Adoniazusas Theocriti, eiusdem epistolam ad Matth. Röverum, eiusdem etiam commentarium in Moschi epitaphium Bionis, *Toupii* epistolam de Syracusiis, eiusdem Addenda in Theocritum, eiusdem Curae posteriores, atque indices.

1816—1820, — 1823, 8 mai. —— *V.* Poetae. I. Aa). *Gaisfordus* magna multaque sua subsidia critica, quae sibi ex bibliothecis Italicis comparaverat, non ita adhibuit, ut multum Theocrito profecerit. Textum enim ex recensione Valckenarii typis describi iussit, sed potius Schaeferi recognitionem recepit, quamquam eiusdem viri nomen nusquam in praefatione commemorat. Fortasse festinanter laboravit *Gaisfordus*, quam suspicionem multi errores in enotandis variis lectionibus commissi excitant. Huc transscribam *Jacobsii* de hac editione iudicium, ex eiusdem praefatione p. CLIV sq. depromptum. Quod est: „Ingens sane cumulatus est in hac editione apparatus criticus non solum a Wartoniana suppellectile diversus, sed ea aliquanto etiam locupletior. Quod si vero ulcera, sine codicum auxilio Schaefero judice ἀναλθῆ, nova hac subsidiorum accessione putes sanata, in magno profecto versaberis errore. Paucissima enim si exceperis loca, quibus sensus fortasse commodior vel aptior e novarum lectionum usu possit restitui, reliqua lectionis varietas fere omnis ita comparata est, ut ex ea de dialecti quidem subtilitatibus, de nominum orthographia, de sermonis proprietate, de linguae analogia necnon de metrorum formis certius tibi formes judicium, numquam vero vel rarissime tantum ab ea, ut de ipsis poetae sententiis immutandis cogites, animus tuus inducatur. Quum vero libri manuscripti, quorum collationes in opere Gaisfordiano continentur, ut numero spectabiles ita diversissimae certe originis sint, utpote qui ex plurimis Italiae oppidis colligerentur, praesertimque aetate, qua describerentur, inter se maximopere differrent, quid jam auxilii locis adhuc desperatis exspectes ex codicibus futuro tempore detegendis atque evolvendis, quum, si qui detegantur, eos cum antea jam collatorum uno vel altero conspiraturos vel consensuros esse, ex rerum natura facile colligas. Quae quum ita sint, tantum abest ut locis Theocriti difficilioribus novam lucem ex libris mss. etiamnum accensum iri sperem, ut non interpretatione credam feliciter fortasse quaedam posse expediri, alia vero semper fore nobis inexplicabilia non propter scriptionis vitia, sed nostram rerum verborumque inscitiam.“ Et p. CLXIV sq.: „Summum vero incommodum, quo in Gaisfordianae editionis usu se impeditos vel turbatos sentiunt lectores, in eo consistit, quod nullibi certum fundamentum, i. e. textus recensio, ad quam immensa lectionis varietas referatur, reperitur indicata. Ita saepe accidit, ut, quod viginti quatuor codices uno loco exhibeant, probe scias, plane autem ignores, quid offerant totidem alteri.“

1817, 8. Theocritus, Bion et Moschus. Nova editio accurata in usum praelectionum academicarum et scholarum. Lips., sumtib. Weigelii, Lugd. Bat, apud Luchtmans. 1817. —— XX pp.: Argumenta graeca, 145 pp., et 1 *f.* *Weigelius*, vir de litteris humanioribus optime meritus, codicum mstorum, qui in bibliothecis italicis latent, lectiones per viros eruditos magni suis sumptibus exscribi fecit, praeparans accuratissime emendatam Bucolicorum graecorum editionem, cuius curam *Gf. Hermannus* in se susceperat. Sed spes longa nos fefellit. Hae schedae in *Weigelii* scriniis latent.

1818, — 1827, 8. Theocriti, Bionis et Moschi quae supersunt, graece. Halae, Orphanotr. —— II, 165 pp.

1819, 8. Theocriti Reliquiae, Graece et Latine. Textum recognovit et cum animadversionibus Theophili Christophori Harlesii, Io. Ch. Danielis Schreberi, aliorum excerptis suisque edidit Theophilus Kiessling. Accedunt argumenta graeca, scholia, epistola Iac. Morellii ad Harlesium et indices. Lips., in libr. Weidmannia cIɔIɔCCCXVI. —— XII, 1040 pp., et 2 *ff.* Addenda et Corrigenda. Ut profitetur *Kiesslingius* p. V. recepit textum, quem ad certas verasque artis criticae leges castigatum dedit Valckenarius, ita tamen, ut non neglecta fuerint, quae alii post Valckenarium viri critico acumine literarumque graecarum ...... sive codicum ducti auctoritate, sive argumentis ex sola linguae graecae indole repetitis in poetae scriptura mutanda et novanda existimarunt. Aliae contra mutationes sola coniectura natae rarissime factae sunt. Duabus in rebus virtutes, quibus editio Kiesslingiana excellit, cernuntur; in diligentissima nimirum omnium, quaecunque in Theocritea a viris doctis scripta sunt, collectione, eorumque recto usu, et in uberrimis, quas proprio Marte composuit, notis criticis, grammaticis, atque exegeticis. Virorum doctorum notae rarissime in editione Kiesslingiana leguntur integrae, sed consilio prudentissimo ita excerptae et inter se compositae atque conglutinatae, ut et brevitati et perspicuitati sic optime consuleretur. Coniecturarum ex editoris ingenio profectarum, quae inprimis ab initio operis admodum frequentes in notis apparent, paucissimae tantum in locis difficilioribus vel desperatis divinandi ratione audaciori sanandis versantur, multo maior pars interpunctioni rectius instituendae, formis dialecti Doricae reducendis, vocabulis inusitatis vel ineptis cum probatis et aptioribus commutandis, vitiis denique orthographicis inservit tollendis multisque aliis ad certiores grammaticae leges conformandis."

1820, — 1826, 12. Theocritus, Bion et Moschus. *Editio ster.* Lips., Tauchnitz. —— 4 *Gr.*

1820, 8 min. THEOCRITI CARMINA Cum veteribus scholiis ad fidem optimarum editionum recensita, annotationem criticam in scholia adiecit I. Geel. Amstelodami, apud P. den Hengst et Fil. MDCCCXX. —— VIII, 150, 334 pp. Orationem Theocriti graecam curavit *H. van Reenen*, annotationes autem atque scholia usque ad p. 248 graeca *Hamaker*, reliqua *Geelius*. Notae ad scholia sunt criticae atque exegeticae. Scholia sunt ex Wartoni editione expressa.

1821, 8. —— *V.* Poetae. I. Bb) 3).

1821, 8. Theocriti Idyllia. Cum scholiis selectis scholarum in usum edita. Editio quarta emendatior. Gothae, Ettinger. —— 16 *Gr.*

1823, 32. Theocritus, Bion et Moschus. Curante I. Fr. Boissonade. Paris., apud Lefevre. —— 5 *fr.*

1824, 8 mai. Theocriti, Bionis et Moschi quae supersunt, graece, cum scholiis graecis. Textum ad optimas edd. et ad codd. mss. fidem quam diligentissime exprimi curavit, carminum argumenta indicavit, varias codicum mss. et edd. vett. lectiones conjecturasque virorum doctorum subjunxit, indices locupletissimos adjecit I. A. Jacobs. Tomus I. (*complectens editoris praefationem, Theocriti idyllia cum variis lectionibus*). Halae, in libr. Orphanotrophei. MDCCCXXIV. —— CCXVI, 504 pp. 3 *Th.*

1825, 12 mai. Theocriti, Bionis et Moschi Carmina, edidit A. Meineke. Accedit brevis annotatio critica. Lips., Teubner. MDCCCXXV. —— IV, 143 pp. oratio graeca, p. 144 — 151 annotatio critica. 10 *Gr.*, ch. angl. 16 *Gr.*

1826, 8. Theocritus, Graece et Latine. Recognovit et cum animadversionibus, Harlesii, Schreberi aliorumque excerptis, suisque edidit Theoph. Kiessling. Accedunt praeter argumenta, scholia et indices in Theocritum, Bionis et Moschi Carmina, Graece et Latine, cum commentariis integris Valckenarii, Brunckii, Toupii edidit Heindorf; nec non M. Aemilii Porti Dictionarium Doricum Graeco-Latinum, totius Theocriti, Bionis et Moschi variorum opusculorum interpretationem continens. Lond., Priestley. *II Voll.* —— 18 *sh.*

1830, 8. Theocriti Reliquiae. Recognovit et illustravit E. F. Wuestemann. Gothae, in libr. Hennings. MDCCCXXX. —— XLVIII, 435 pp. 1 *Th.* 18 *Gr.*, ch. mel. 2 *Th.* 2 *Gr.*, ch. membr. 3 *Th.* Quanquam editor in criticis rebus non omnibus satisfacere potuit, tamen in exegeticis bene de Theocrito meritus est. Conf. censuram in *Iahnii* Annal. 1831. Vol. I. p. 261 sqq.

Bb) *Delectus.*

1552, 4. Theocriti Idyllium primum Graece, cum Graeca paraphrasi & an-

notationibus Federici Jamotii. Paris., apud Martinum Iuvenem MDLII.

1585, 4. Theocriti Idyllia aliquot, Graece; in quibus quae ad hanc usque diem desiderabantur, vetustorum exemplarium ope restituta sunt. Lutet., apud Fed. Morellum. MDLXXXV. —— Ex praefatione graeca *Maittairius* in Annal. typopr. T. III. p. 793, qui mihi etiam hanc notitiam suppeditavit, refert haec: „*Φεδεϱικος Φιλοθεοκϱιτῳ χαιϱειν. Οὐ παντα τα τȣ Θεοκϱιτȣ εἰδυλλια χαϱιζεται σοι ταυτη ἡ ἐκδοσις ἡμετεϱα, ἀλλα γε τα μεχϱι τȣ νυν ἐλλιπη* [scl. *Ἡϱακλισκος, Ἐγκωμιον εἰς Πτολεμαιον, Χαϱιτες, Ἡϱακλης λεοντοφωνος, Ὀαϱιξυς, Μοσχȣ Ἐπιταφιος Βιωνος*], *ἐντελη ταυτα παϱεχει — Χαϱιτι και καλοκαγαθιᾳ τȣ Φϱαγκισκȣ Ῥȣπιφȣκαλδιȣ Κλαϱομοντιανων ἐπισκοπȣ, ὁςις ἐν τῃ πϱος Ἰταλιαν ἐπιδημιᾳ παϱα τȣ Νικολαȣ Μαιωϱανȣ παϱαδειγμα χειϱογϱαφον των δ' αναπληϱωματων παϱελαβε, και δε και τȣτων ἀντιγϱαφον ἀνιων ἐμοι ἐδωκεν. — τȣς δε Ἰωαχιμῳ τα τοιαυτα πϱοσαπτονιας ἐπη, πολλα χαιϱειν ἐασεις.*“ *etc.*

1655, — 1659, 4. Quaedam selecta Theocriti Idyllia, impressa maiore charactere, sculptura adornata, latinoque carmine reddita, graecis e regione appositis, auctore Davide Whitfordo. —— *V.* Musaeus. I.

1668, 4. Theocriti Idyllia IV (XVI. XVII. XIX. XXI.) In usum studiosae juventutis edita. Helmst., Müller. —— 8 *ff.*

1674, 8. Theocriti Idyllium IV, IX, XVI, XVIII. Graece et Latine. —— In *Io. Vorstii* Poetarum veterum Graecorum Poematum select. Berol.

1683, 8. Selecta quaedam Theocriti idyllia, cum interpretatione et scholiis Georgii Sylvani, Panonii Medici. Londini.

1695, — 1710, 8. Theocriti Anacreonticum in mortuum Adonin, graece et latine. —— *V.* Anacreon. I. Aa).

1773, — 1810, 8. Decem Eidyllia, latinis pleraque numeris a C. A. Wetstenio reddita. In usum auditorum cum notis edidit ejusdemque Adoniazusas uberioribus adnotationibus instruxit L. Casp. Valckenaer. Lugd. Bat., apud Ioann. le Mair. clɔIɔccLXXIII. — Editio altera. Lugd. Bat. MDCCCX. —— 4 *ff.*, 416 pp., 6 *ff.* Multa *Valckenarius* profecit. Selegit sibi idyllia quatuor priora, deinde VI. VII. IX. XI. XV. XVIII. et XX., atque usus est codicibus atque editionibus veteribus. Commentarium etiam adiecit, qui uberrimas divitias doctrinae editoris habet.

1779, 8. Selecta quaedam THEOCRITI Idyllia. (I. IV. VI. VIII. IX. X.) Recensuit, variorum notas adiecit, suasque animadversiones partim latine, partim anglice scriptas, immiscuit, Thomas Edwards, S. T. P. In Usum iuventutis academicae. Cantabrigiae, typis academicis excudebat I. Archdeacon: sumptibus I. Woodyer, bibliopolae. M. DCC. LXXIX. —— 5 *sh.* Fundamentum textus sunt editiones a. 1676 et 1699; versio latina quidem est vulgata, sed eam editor ita mutavit, ut nova fere dici mereatur.

1796, 8 mai. Theocriti Epithalamium Helenae. Ex recensione Valckenarii, animadversionibus illustravit et disputationem de carminibus veterum nuptialibus praemisit C. Gu.' Siebdrat. Lips., Fleischer. —— XII, 152 pp. 12 *Gr.* Conf. ephem. litter. Lips. 1796. III. p. 663 sqq.

1802, 8. Cantones Theocriti Idyllium VIII. latino versu expressum. Accedit Spicilegium observationum inprimis de carmine amoebaeo. Die Feldsänger, eine Idylle nach der achten des Theokritus. Auctore Ch. Gli. Wernsdorfio. Helmstadii, typis Fleckeisenii, acad. bibliop. clɔIɔcccII. —— 40 pp.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Carmina omnia.*

1531, 8. Theocriti Idyllia, Latino Carmine redddita, Helio Eobano Hesso interprete; accesserunt recens Theocriti Genus et vita, de inventione ac discrimine Bucolicorum Carminum, singulorum Idylliorum Argumenta a quodam Graece Latineque erudito Latinitate donata. Basileae excudebat Andreas Cratander Anno M. D. XXXI. Mense Septembri.

1539, 8. Theocriti Syracusani Poetae clarissimi Idyllia triginta sex recens e Graeco in Latinum, ad verbum, translata; Andrea Divo Iustinopolitano interprete. Eiusdem Epigrammata, Bipennis, Ala, & Ara, latinitate donata, eodem Andrea Divo interprete. Venetiis, apud Haeredes D. Iacob a Burgofrancho, Papiensis. Mense Februario MDXXXIX. —— 75 pp.

1554, 8. Theocriti opera recens è Graeco in Latinum ad verbum translata,

Andrea Divo Iustinopolitano interprete. Basileae, apud Ioannem Oporinum. *In libri calce*: Bernae in Helvetiis, per Samuelem Apiarium, sumptibus Ioan. Oporini M.D.LIIII. Mense Septembri.

1788, 8. Theocriti, Bionis et Moschi idyllia, a Ben. Zamagna latinis versibus reddita. Senis, Pazzini.

Bb) *Delectus.*

1503, 4. Theocriti Syracus. Bucolicum sive potius aeoolicum carmen a Philetico traductum atque perpaucis ab Ascensio elucidatum. *Insigne Jean Petiti typogr. In fine*: Finis theocriti festinanter ab ascensio adnotati his idibus octobribus anni MDIII. —— Hanc notitiam mihi suppeditavit *Panzer* in Annal. typogr. T. VII. p. 506. no. 55. Aliam editionem a. 1510 indicat *Ebertus* in Bibliogr. Lexicon, no. 22789.

B. germanicarum.

Aa) *Carmina omnia.*

1757, — 1767, 8. Die Idyllen Theokrit's, Moschus und Bions, aus dem Griechischen übersetzt (*von Lieberkühn*). Berlin, Lange. —— Hanc versionem recensuit *Lessingius* in Bibliothek der schönen Wiss. T. II. P. II. p. 366 sqq. Rec. in eiusdem: Sämmtliche Schriften, T. XXVI. p. 389 sqq.

1772, — 1784, 8. Idyllen des Theokrit, Bion, Moschus und Koluthus. Aus dem Griechischen von Karl Aug. Kütner. Mitau u. Leipz., Hinz. — Zweite Ausgabe. Altenburg. —— Haec versio prosaica est.

1793, 8. Theokrit's Idyllen und Epigramme. Aus dem Griechischen metrisch übersetzt und mit Anmerkungen von E. Casp. Bindemann. Berlin, Franke. 1793. —— 22 *Gr.*, cum figg. 1 *Th.* 16 *Gr.*

1808, 8 min. Theokrit, Bion und Moschus, übersetzt von I. H. Voss. Tübingen, Cotta. —— 1 *Th.* 4 *Gr.*, ch. mel. 2 *Th.* 8 *Gr.* Rep. 1815.

1815, 8. — Wien. —— Cum figg. Haec Vossianae interpretationis repetitio furtim facta est. *V.* 1808.

1819, 8. Theokrit's Idyllen, wörtlich treu übersetzt von J. Witter. Hildburgh., Kesselring. —— 1 *Th.* 12 *Gr.* Conf. Supplem. ephem. litt. Jenens. 1822. no. 77. 78.

1828, 16. Theokritos, Bion und Moschus. Uebersetzt und mit Biographien der Dichter, Einleitungen und kurzen Anmerkungen versehen von A. W. R. Naumann. Prenzlau, Ragoczy. *II Voll.* —— 8 *Gr.*

Bb) *Delectus.*

aa) *Plures.*

1758, 8. Der Cyklop, die Feldsänger, die Fischer, übersetzt von K. W. Ramler. —— *V.* eius: Batteux. Vol. I.

1767, 8. Drei Idyllen Theokrits, übersetzt von J. B. Köhler. —— *V.* eius: Notas et emendationes in Theocritum. Lubecae. Haec versio iam antea prodiit in eph.: Unterhaltungen. Vol. VII. p. 156 sqq.

1769, 8. Idyllen des Theokrit, aus dem Griechischen, von J. G. Sam. Schwabe. Jena, Cuno. —— 6 *Gr.* Versa sunt Theocriti Idyllia I. III. IV. VI. VIII. XVIII. XX. XXVII. atque Moschi carmen in mortem Adonidis.

1771, 12. (XX) Idyllen aus dem Griechischen des Theocritus. Halberstadt. —— 12 *Gr.*

1782, 8. Theokrit IX Idyllen, übersetzt von Ch. Graf zu Stolberg. —— *V.* eius: Gedichte aus dem Griechischen, p. 139—190. Exhibentur versa idyllia I. II. VIII. IX. XI. XII. XVIII. XXI. XXV.

1783, 8. Das Adonisfest und Theokrits elfte Idylle, von J. H. Voss und K. F. Hindenburg. —— In: Sammlung der besten zerstreuten Uebersetzungen. (Berlin) Vol. I. p. 23 et 155. Haec carmina iam antea versa prodierunt in Götting. Musenalmanach 1780, et in: Deutsch. Museum. 1779. m. Ian.

1785, 8. Die Schnitter und das Adonisfest, übersetzt von J. H. Voss. —— *V.* eius: Gedichte. (Hamburg) Vol. I. Antea inseruit interpres haec carmina suo libro: Musen-Almanach. 1780.

1788, 8. Die 11. 8. und 21. Idylle von K. W. Rammler. —— V. *Briegeri* Griechische Blumenlese. p. 77—91. Haec idyllia iam leguntur versa in *Ramleri* Batteux, Vol. I.

1789, 4. — 1808, 8. Vierzehn Idyllen und sechs Epigramme des Theokrit, metrisch übersetzt von F. L. K. von Finckenstein. —— *V.* eius: Arethusa oder die bukolischen Dichter des Alterthums. T. I. *V.* Poetae. II. B.

1790, 8. Der Cyklop und der Gesang der Rinderhirten, von J. H. Voss. —— *V.* eius: Musen-Almanach. Hamburg. Rep. in suis: Gedichte. (Königsberg) Vol. II.

1792, 8. Zwei Idyllen des Theokrit, übersetzt von E. C. Bindemann. —— *V.* Neuer Deutscher Merkur. 1792.

1792, 8. Theocrits zweite und dritte Idylle, von C. Ph. Conz. —— *V.* Neuer deutscher Merkur. P. X. no. II. P. IV. no. I.

1793, 8. Einige Idyllen aus Theokrit, von K. Ph. Conz. —— *V.* eius: Analekten. (Leipz.) p. 105—141. Metrice versa sunt carmina II. XII. XVI. XX.

1797, 8. Die Feldsänger, Theokrits achte Idylle; die Fischer, Theokrits ein und zwanzigste Idylle; der todte Adonis, Theokrits dreissigste Idylle, übersetzt von J. H. Voss. —— *V.* eius: Musen-Almanach. Hamburg.

1798, 8. Einige Idyllen Theokrits von J. H. Voss. —— *V.* eius: Musen-Almanach. Hamb.

bb) *Carmina singula.*

1766, 8. Die erste Idylle Theokrits, übersetzt von v. Finkenstein. —— *V.* ephem.: Greis. T. XVI. p. CLVIII.

1769, 8. Der todte Adonis, übersetzt von Clodius. —— *V.* eius Versuche. P. IV. p. 681 sq.

1771, 8. Alcinadure nach dem Theokrit, von J. N. Götz. —— In *Schmidii* Anthologie. Leipz.

1772, 8. Die Feldsänger, von K. G. Anton. —— *V.* eius: Treue Uebersetzung. Leipz.

1782, 8. Das Adonisfest aus dem Theokrit von J. H. Voss. —— *V.* eius: Musen-Almanach, p. 83—99.

1782, 8. Theokrits neunzehnte Idylle, übersetzt. —— In *Stäudlini* Schwäbischer Musen-Almanach. p. 39.

1783, 8. Die funfzehnte Idylle, von Albert Bayer. —— *V.* eius Adnotationes quasdam in Theocriti Idyll. XV. Erlang. Soluto sermone haec versio facta est.

1784, 8. Die dritte Idylle, übersetzt von C. A. Clodius. —— *V.* eius: Odeum. Leipz.

1785, 8. Die eilfte Idylle des Theocrit übersetzt (*von L. W. H. Tübner*). Braunschweig.

1787, — 1821, 8. Amor der Honignäscher, von J. F. Degen. —— *V.* Anacreon. I. AA. Aa).

1788, 8. Der Cyklope, von G. W. C. Starke. —— *V.* eius: Gedichte. Bernburg.

1791, 8. Daphnis, übersetzt von Mich. Denis. —— *V.* Ossians und Sineds Lieder. Wien.

1792, 8. Theokrits eilfte Idylle, von J. C. Jahn. —— Ex versione *Küttneri* in libro: Rhetorisch-poetisch-praktische Anthologie. (Hildburgh.) p. 281 sq.

1793, 8. Amor, von K. Ph. Conz. —— *V.* eius: Analekten. (Leipz.) p. 74.

1794, 8. Die erste Idylle, übersetzt von Mund. —— *V.*: Neue Blumenlese deutscher Originalgedichte u. Uebersetzungen. Thorn.

1794, 8. Die Grazien oder Hieron, ein griechisches moralisch-philosophisches Lehrgedicht von Theokrit; aus dem Griechischen (übersetzt u. erläutert) von Hrn. Gr. von F-n. —— In Berliner Monatsschrift. P. I. p. 1—10. Interpretis nomen est *Finkenstein*.

1796, 8. Die Zauberinn. Theokrits zweite Idylle, von J. H. Voss. —— *V.*: Horen P. VI. Tübing.

1796, 8. Der Cyklope. Theokrits elfte Idylle. Neu übersetzt von E. C. Bindemann. —— *V.* Berliner Archiv. der Zeit und ihres Geschmacks. 1796. m. Dec.

1796, 8. Die Syrakusanerinnen am Adonisfest in Alexandrien. Theokrits funfzehnte Idylle. Neu übersetzt von J. H. Voss. —— *V.* Genius der Zeit. 1796. m. Iun.

1796, 8. Die Chariten. Theokrits sechzehnte Idylle, von J. H. Voss. —— *V.* Horen. 1796. P. VI.

1796, 8. Die Dioskuren. Theokrits zwei und zwanzigste Idylle, von J. H. Voss. —— *V.* Horen. 1796. P. IX.

1796, 8. Herakles bei Angeias. Theokrits fünf und zwanzigste Idylle, von J. H. Voss. —— *V.* Horen. P. XI.

1797, 8. Der Hirt. Theokrits neunte Idylle von J. H. Voss. —— V. *Beckeri* Erholungen. Vol. IV.

1798, 8. Die Spindel. Theokrits acht und zwanzigste Idylle, von J. H. Voss. —— *V.* Musen-Almanach. (Hamburg.) p. 28 sqq.

1799, 8. Die Spindel. Theokrits 28. Idylle von F. A. Eschen. —— *V.* Neuer deutscher Merkur. 1799. m. Aug.

1800, 8. Der Honigdieb von J. H. Voss. —— *V.* eius: Musen-Almanach. (Neustrelitz.) p. 187.

1800, 8. Der Honigdieb, von F. K. L. Freiherrn von Seckendorf. —— *V.* eius: Blüthen griech. Dichter. p. 174.

1808, 8. Theokrits neuntes Idyll, übersetzt von K. Gotthard Elverfeld. —— *V.* Neue Mitausche wöchentl. Unterhalt. Vol. II. p. 443.

1824, 8. Der Kyklop, Theokrits XI. Idylle, metrisch ins Deutsche übertragen und erklärt von F. W. Weissgerber. ——

V. Teutsches Museum, herausgegeben von K. Münch. (Freiburg, Wagner.) Vol. I. fasc. II. p. 225—250. Praemissa est versioni introductio de cyclopis, atque de idyllii praestantia. Notae, quas addidit interpres, sunt exegeticae, atque ad dialecti varietatem spectant.

cc) *Epigrammata.*

1782, 8. Eine Inschrift auf die Bildsäule der Venus Urania, von F. Leopold Graf zu Stolberg. —— In *Christiani Comitis de Stolberg* Gedichte aus dem Griechischen. p. 317.

1796, 8. Inschrift auf die Bildsäule der Aphrodite Urania von Theokrit. —— *V.* ephem.: Euphrosyne oder Journal für Frauenzimmer. Vol. I. P. III.

1796, 8. Zwei Epigramme des Theokrit, übersetzt von J. H. Voss. —— *V.* ephem.: Deutschland. P. VIII. p. 154.

1798, 8. Epigramme des Theokrit, übersetzt von J. H. Voss. —— *V.* eius: Musen-Almanach. 1798.

C. gallicarum.

Aa) *Carmina omnia.*

1688, 12. Les idylles de Théocrite, traduites de grec en vers françois (*par de Longepierre*). Avec des remarques (et le texte grec). Paris, Aubouin.

1775, 8. — 1777, 12. Idylles de Théocrite, traduites en prose avec quelques imitations en vers de cet auteur, précédées d'un Essai sur les Poètes bucoliques (*par Chabanon*). Paris.

1789, 12. Les Idylles de Théocrite. Traduction nouvelle par Mr. Gin. Paris, Royez. *II Voll.*

1792, 12 et 18. Idylles de Théocrite, traduites en français, par J. B. Gail. à Paris, l'an IV. *II Voll.* —— 50 *cent.*, ch. membr. cum figg. 6 *fr.* 50 *cent.*, omissis figg. 5 *fr.*, ch. membr. 10 *fr.*

1794, 8. Idylles de Théocrite mises en vers françois, suivies de quelques idylles de Bion, Moschus et autres auteurs plus modernes (*par de Chateauneuf*). Amst., Changuion.

1800, 8. Idylles de Théocrits, traduites en françois, avec des remarques, par J. L. Geoffroy. Paris. —— 3 *fr.* Versio quidem elegans, sed non accurata est.

1822, 8. Idylles de Théocrite, traduites en vers françis avec le texte grec, des notes et des remarques, par A. Gros. Paris, Nyon.

1822, 18. Idylles de Théocrite, précédées d'un essai sur les poètes bucoliques et suivies de notes par Servan de Sugny. Paris, Ponthieu. —— 3 *fr.*

1823, 12. — traduits par Géoffroy, revues par Planche. Paris, Brunot-Labbe. —— 5 *fr.*

1829, 12. Idylles de Théocrite, traduites en vers français précédées d'un Essai sur les poètes bucoliques, et suivies de notes, par M. Servan de Sugny. Seconde édition, revue et corrigée. à Paris, chez Blesso. —— 6 *fr.*

1833, 8. Les Idylles de Théocrite, suivies de ses inscriptions, traduites en vers français, par Firmin Didot. (*Avec le texte grec*). à Paris, Firmin Didot. —— 7 *fr.*

Bb) *Delectus.*

1561, 4. Charites; Idylle de Théocrite, traduite en vers par Claude Turrin. Toulouse.

17.., 4. La quatrième Idylle de Théocrite, traduite par J. Hardion. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. IV. Mém. p. 520 sqq. ed. oct. T. VI. Mém. p. 238 sqq.

1828, 8. La XXII. idylle de Théocrite, traduite en français par Chanlaire. —— *V.* Journal de la Soc. du Dep. du Bas-Rhin. T. V. p. 343—352.

D. italicarum.

Aa) *Carmina omnia.*

1718, 12. Teocrito volgarizzato da Anton Maria Salvini Gentiluomo Fiorentino. In Venetia MDCCXVIII. Presso Bastian Coleti. Con Licenza de Superiori. —— Versa sunt XXXVI Idyllia Theocriti, quae sequuntur duo fragmenta, atque idyllium Bionis, tria Idyllia atque epigramma Moschi; deinde Theocriti epigrammata aliaque. Simplicitate feliciter superavit ceteras versiones *Salvinius.* Rep. 1726 sqq.

1726, 12. Teocrito *etc.* Seconda Edizione. In Venezia MDCCXXVI. presso Bastian Coleti. Con licenza de' Superiori. —— *V.* 1718 et 1744.

1729, 8. Teocrito volgarizzato da Domenico Regolotti Romano, Professore di Poetica, e Lingua Greca nella Regia Università di Torino. Torino, Nell'Accademia Reale. Appresso Giambattista Chais Stampatore, e Libraro di S. M., e de' suoi Eccellentissimi Magistrati, e

della Regia Università. MDCCXXIX. — Haec versio magis paraphrasis, quam mera versio est.

1744, 12. Teocrito etc. Terza edizione. In Venezia, MDCCXLIV. presso Pietro Carminati. Con Licenza de' Superiori. — V. 1726 et 1754.

1754, 8. Teocrito. etc. Edizione Seconda accresciuta colle annotazioni del celebre Signor Abate Regnier Desmarais date ora per la prima volta in luce. In Arezzo MDCCLIV. per Michele Bellotti. Con licenza de' Superiori. — Haec est versionis editio quarta, quamquam secunda appellatur. *Desmaraisii* notae pertinent ad quindecim priora Idyllia. V. 1744.

1776, 8. Le Odi di Anacreonte, e gl' Idillj ed Epigrammi di Teocrito, Bione e Mosco, tradotti in rime italiane dal Conte Cesare Gaetani della Torre, patrizio siracusano. Siracusa per Pulejo. — Haec collectio complectitur versiones variis metris compositas LVIII odarum Anacreonticarum, XXIX idylliorum et XXII epigrammatum Theocriti, IX idylliorum et VII fragmentorum Bionis, et IX idylliorum atque epigramma Moschi.

1780, 12. Gl' Idillj di Teocrito, di Mosco e di Bione etc. accresciuti e per la prima volta con argomenti e note sulle particolari bellezze dei medesimi traslati giusta la proprietà degli originali in varj toscani metri dall' Ab. Giambatista Vicini modenese. Venezia per Gatti. — Auctor huius versionis Theocriti facilis specimen iam antea edidit in libro: Stanze e capitoli etc. Venezia per Baseggio 1777, 12.

1780, 4. Teocrito, Mosco, Bione e Simmia graeco-latini, etc. — V. antea I. Aa). Interpretis nomen est *Giuseppe Maria Pagnini* pistojese. Rep. 1795.

1784, 4. Idillj di Mosco, Bione e Teocrito, recati in versi latini dal C. B. Zamagna, volgarizzati e forniti di annotazioni da Luigi Maria Bucheti. Milano in S. Ambrogio Maggiore.

1795, 8. — trad. da Gius. Maria Pagnini. — V. Parnaso de' poeti classici, dal Rubbi. (Venezia per Zatta) T. XIV.

(18..,) 12. Idillj di Teocrito, tradotti da Giuseppe Moro. Codogno. — Hanc notitiam sumpsi ex *Fortunati Federici* libro: Degli scrittori greci a delle italiane versioni delle loro opere notizie. (In Padova 1828, 8) p. 185, ubi autem annus non indicatur.

Bb) *Delectus.*

aa) *Plura carmina.*

1764, 8. Quattro Idillj, cioè il Caprajo, il Ciclopo, l'Aite ed il Bifolchetto, tradotti da Girolamo Pompei veronese. — V. eius: Canzoni pastorali etc. Verona.

1765, 8. Alcuni Idillj di Teocrito e di Mosco, fedelmente e con eleganza tradotti dal veronese Giuseppe Torelli. — V. eius versionem: Pseudolo di Plauto. Firenze (Verona) per Carattoni.

1809, 8. Scelta d'Idillj di Teocrito, Mosco e Bione, volgarizzati col testo a fronte dal Cav. Luigi Rossi reggiano. Padova per Bettoni. — Primum huius gratae versionis specimen prodiit Parmae per Bodonium 1796, 8.

1818, 12. Due Idillj di Teocrito, l'Epitalamio di Elena e la Morte di Adone, tradotti dall' Francesco Venini. — Leguntur in libro: Saggi della poesia lirica antica e moderna. Milano, per Silvestri.

1822, 8. Due Idillj, il Caprajo e l'Epitalamio di Elena, in terza rima tradotti dal Cav. Luigi Lamberti. — V. eius: Prose e Poesie. Milano per Silvestri.

bb) *Singula carmina.*

1659, 8. Di Teocrito Idillio primo, intitolato Tirsi, tradotto da Bernardo Filippini. — V. eius: Poesie. (Roma per Del Verme.) p. 477.

1707, 4. L'Idillio di Teocrito, l'Amoro mellilego, o Rubatore de' favi, tradotto da Biagio Garofalo. — V. eius: Considerazioni sulla Poesia degli Ebrei e de' Greci, P. II. (Roma, per Gonzaga.) p. 73.

1753, 12. L'Idillio XVIII. di Teocrito Siracusano. L'epitalamio, tradotto da Angelo Teodoro Villa. — V. Coluthus, p. clxxxix sqq. V. ib. I. β).

1..., .. L'Idillio di Teocrito sopra la morte di Adone, in versi volgari tradotto dall' Amomo. — V. eius: Rime.

1..., .. L'Idillio di Teocrito, La morte di Adone, tradotto da Niccolò degli Oddi. — V.: Commentarj di Giovanni Tullio agli Emblemi dell' Alciato. Padova per Frambotti.

1..., .. L'Idillio di Teocrito, il Rubatore de' favi, tradotto da Fabio Buonvoglienti. — V. Crescimbeni. Vol. I.

1..., .. L'Idillio di Teocrito, il Rubatore de' favi, tradotto in un sonetto dal P. Giambatista Pastorini. — V.: Scelta di Poesie, fatta dal Gobbi.

1798, 8. L'Idillio XVIII., l'Epitalamio di Elena, recato in [*eleganti*] sdruccioli dall' Ab. Melchior Cesarotti. —— *V.* eius versionem Homeri. (Padova, per Brandolese) Vol. X.

1..., 8. L'Epitalamio di Elena, tradotto in terza rima da Antonio Padovani. —— *V.*: Spettatore italiano, fasc. CCCXLII.

1811, 8. L'Idillio di Teocrito la Rocca, tradotto dal Co. Girolamo Orti veronese. (*Col testo greco.*) Stampato in Verona pel Mainardi.

1819, 8. L'Epitalamio di Elena, idillio di Teocrito, tradotto dal Co. Giannantonio Roverella di Cesena. Stampato in Forli per Casali.

1820, 8. L'Idillio di Teocrito, la Conocchia, volgarizzato in isciolti. —— *V.*: Raccoglitore di Bertolotti. (Milano.) Vol. XI. fasc. CXXI.

1822, 8. L'Idillio di Teocrito, la Maga, in ottava rima volgarizzato Giuseppe Borghi firentio. —— *V.* Antologia di Firenze. no. XX. Agosto.

E. anglicarum.

Aa) *Carmina omnia.*

1681, — 1684, — 1713, — 1721, 12. The Idylliums of Theocritus done into English, with *Rapin's* Discourse on Pastorals. By Thomas Creech. London.

1767, 8. The Idylliums [and Epigrams] of Theocritus. Translated from the Greek. With Notes critical and explanatory. By Francis Fawkes, M. A. London: printed for the Author, by Dryden Leach: and sold by J. and R. Tonson, J. Dodsley, R. Baldwin, *etc.* MDCCLXVII. —— 6 *sh.* Interpres praemisit *Edwardi Burnaby Greene*: „Some account of the life and writings of Theocritus", atque: „Essay on Pastoral Poetry. Versio epigrammatum legitur p. 269—281.

1786, 4. The Idyllia, Epigrams, and Fragments of Theocritus, Bion, and Moschus, with the Elegies of Tyrtaeus, translated from the Greek into English Verse. To which are added Dissertations and Notes. By the Rev. Richard Polwhele, Student in Civil Law, late of Christ Church, Oxford, and Author of the English Orator and Pictures from Nature. London, Cadell, *etc.* 1786. —— Interpres adiecit commentationes, atque notas, quarum maximam partem ex adnotationibus *Wartoni*, *Toupii*, *Heskinii*, *Reiskii* aliorumque excerpsit. Rep. 1792.

1792, 8. — By Richard Polwhele. A new Edition corrected. London, Cadell. *II Voll.* —— 10 *sh.* 6 *d.* *V.* 1786 et 1811.

1811, 8. — London. *II Voll.* —— 10 *sh.* 6 *d.*

Bb) *Delectus.*

aa) *Plura carmina.*

1737, 8. Translations from Theocritus, by Mr. Jabez Hughes. —— *V.* eius: Miscellanies in Verse and Prose. London, printed by John Watts.

1743, 12. Translations from Theocritus, viz: Amaryllis, or the third Idyllium, paraphrased; the Epithalamium of Helen and Menelaus, from the 18th Idyllium; the Despairing Lover, from the 23th Idyllium; Daphnis, from the 27th Idyllium. By John Dryden Esq. —— *V.* eius: Original Poems and Translations. (London) Vol. II. p. 29—46.

1799, 12. Theocritus on the Dead Adonis; The Thief, and the Herdsman, by the same, translated into English prose, by Edward du Bois. —— *V.* eius librum: The Wreath, composed of Selections from Sappho, Theocritus, Bion and Moschus. London.

bb) *Singula carmina.*

1717, 8. The Cyclops. Theocritus Idyll. XI, inscrib'd to *Dr.* Short, by *Mr.* Richard Duke. —— *V.* eius: Poems, qui adiecti sunt: Poems by the Earl of Roscomon. (London, printed for J. Tonson.) p. 351—359.

1728, 8. The Bee and Cupid. From Theocritus, translated into English verse, by William Pattison. —— *V.* eius: Poetical Works. (London) Vol. I. p. 83 sqq.

1733, 8. A nuptial Song, from Theocritus. —— *V.* Gentleman's Magazine for Novbr. p. 601.

1763, 4. The Cyclops of Theocritus, translated into English verse, by Francis Hoyland. —— *V.* eius: Poems and Translations. London.

1833, 8. Hylas. Theocritus Idyllium XIII., translated in to English verses. —— *V.* Dublin University Magazine. (Dublin) m. Ian. p. 42 sqq.

...., 4. The first idillion of Theocritus, translatit into Skottis vers. —— *V.* Transactions of the Soc. of the Antiquaries of Scotland. Vol. I. p. 462.

F. suethicarum.

1833, 8 mai. Theocriti Idyllia, suethice reddita. Praeside Axelio Gabriele Sjöström. Helsingforsiae, Ex Offic. Typogr. Frenckelliana. 1833. *Etiam sub titulo:* Theokritos' Idyller, i Disputationer utgifna af Axel Gabriel Sjöström. Helsingfors hos J. C. Frenckell et Son. 1833.

G. islandicarum.

...., 8. Faeinar utleggingar i liodum: Hin utlögda styki eru: Theocrits XIX og XX Idylla: Anacreons 34 Oda og su 9 Oda i Horatii 3 bok. —— In: Rit besz Isleuzka Laerdoms-lista felags. Bindini IX. p. 278 sqq.

III. *Illustrantia Theocritum scripta.*

Σχολια etc. —— *V.* supra I. Aa) 1539 et 1603, sed editio posterior prodiit a. 1601.

() Passages of Theocritus and Virgil elucidated. —— *V.* Gentleman's Magazine for February. p. 66.

() Annotatio in Theocritum. —— *V.* Classical Journal. no. XXXIV. p. 457.

() An Essay on the greek Pastoral Poets. —— *V.* Classical Journal, no. XXXV. p. 30—47; XXXVI. p. 280—298; XXXIX. p. 124—127.

() Observationes in Theocritum. —— In Miscellaneis Observationibus. Vol. III. T. III. p. 370 sqq.

I. H. *Ackeri* Dissertatio de Characteribus boni Doctoris ad Theocriti Idyllion XXIV. Jenae 1705, 4.

Ch. W. *Ahlwardt:* Zur Erklärung der Idyllen Theocrits. Rostock u. Leipz., in der Kopp'schen Buchh. 1792, 8. —— XVI, 214 pp. 14 *Gr.*

—— ——: Bemerkungen über einige Stellen griechischer Dichter. *Progr. schol.* Oldenburg, 1798, 4. —— 20 pp.

Alb. *Bayer:* Adnotationes quaedam in Theocriti Idyllion XV. Erlangae 1787, 4. —— 4 *Gr.*

—— ——: Commentarii perpetui in Theocriti Charites et Syracusias. Erlangae, Walther. 1790, 8 mai. —— 143 pp. 12 *Gr.* Conf. Allgem. deut. Bibl. Vol. CX. P. II. p. 223 sqq. ubi hi commentarii vituperantur.

S. N. I. *Bloch:* Dissertatio inaug. de vera veterum et quidem Theocriti Idylliorum indole. Hafniae 1796, 8.

Ch. Elias *Bock:* Disputatio philologica, exhibens illustrationem Idylli Theocritei *Ἀΐτης* dicti. Stolbergae ad Hercyniam, typis Loehrsii MDCCLXXVI. 4. —— Haec est scriptio non contemnenda.

I. Fr. *Boissonade:* —— *V.* Plutarchus. III.

H. N. *Bosker:* Observationes in Aeschylum, Theocritum, et Ciceronem. Groningae, ap. van Boekeren. 1823, 8 mai.

G. *Burgess:* Animadversiones in Theocriti Idyll. IV. 39. —— V. *Seebodii* Kritische Bibl. 1821. fasc. I. p. 86—90.

Ph. *Buttmann:* Ueber Theokrit VIII, 91, und grammatische Untersuchung des Verbi *γαμεῖν*. —— V. *Seebodii* et *Friedemanni* Miscellanea crit. Vol. II. p. 711 sqq.

P. *Camper:* Observationes nonnullae in Theocritum. Franequerae 1818, 8.

Ant. *Drexlii* Spicilegium observationum in Theocritum. Paviae 1792, 8 mai. —— 106 pp. *Ebertus* in Bibliogr. Lex. no. 22794 auctoris nomen male scripsit *Drexel*; recte scribitur *Drexl.* Ipse enim librum possideo, qui est pars Tomi IV. Bibliothecae Ecclesiasticae e di Varia Letteraria, qui Ticini a. 1794 prodiit. Conf. ephem. litter. univ. 1795. I. p. 645 sqq. Götting. gel. Anz. 1794. III. p. 1501 sqq.

Eberh. *van Driel:* Oratio pro Theocriti poculi descriptione dicta. Traj. ad Rh. 1788, 4.

H. C. Abr. *Eichstädtii* Adumbratio quaestionis de carminum Theocriteorum ad genera sua revocatorum indole ac virtutibus. Lips., litteris Schulzii. —— 3 *ff*, 45 pp. 8 *Gr.*

—— ——: Quaestionum philologicarum specimen. Lips., ex officina Saalbachia. cIɔIɔccxcvi. 4. —— VIII, 80 pp. 12 *Gr.*

Eredia: Apologia di Luigi Eredia, nella quale si difendono Teocrito, e di Doriesii Poeti Siciliani dalle accuse di Battista Guarini. In Palermo, per Gio. Antonio Franceschi. 1603, 4.

I. G. H. *Feder:* Amor Polyphemi ex Theocrito, Ovidio et Metastasio. Erlangae, 1765, 8.

I. *Floderi* Observationes in Theocriteam Virgilii imitationem. —— V. *Stoschii* Museum criticum. (Lemgoviae, Meyer. 1774, 8) Vol. I. sect. XVII. Non multum valent.

C. *Friedländer*: Dissertatio inaug. philologica de idyllio Theocriti XXIX. Halae. 1826, 4.

J. B. *Gail*: Observations littéraires et critiques sur les Idylles de Théocrite et les Eclogues de Virgile. à Paris an XIII. (1805) 8. *II Voll.*

— —: Letter of M. Gail to Mr. E. H. Barker on a Passage in Theocritus. —— In: Classical Journal. no. XXXVI. p. 351 sqq.

Ch. F. *Graefe*: Epistolae criticae in Bucolicos Graecos. Petropoli (Halae, Hemmerde) 1815, 4. —— Copia opinionum notaruinque, quam exposuit auctor, magna est in his epistolis; attamen non omnia probari possunt, quamquam quaedam praeclare monita atque emendationes felicissimae coniectura exortae insunt.

J. P. E. *Greverus*: Kleine Beiträge zur Erklärung und Kritik des ersten theokritischen Idylls. *Progr. schol.* Lemgo, gedr. bei Meyer. 1822, 4 mai. —— 22 pp. Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1823, Vol. II. p. 985 sqq.

— —: Kleine Beiträge zur Erklärung und Kritik der Idyllen Theokrits. II Fortsetzungen. *Progr. schol.* Lemgo, gedr. bei Meyer. 1825 et 1826, 4. —— 20, 21 pp. Conf. *Seebodii* Neues Archiv für Philol. u. Paedag. 1827. Vol. I. p. 132 sq. Tractantur idyllia II. III. IV., inprimis de idyllio II. contra Ahlwardtium disputatur.

Jacques *Hardion*: Discours sur les bergers de Théocrite. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. IV. Mém. p. 534 sqq. ed. 8. T. VI. Mém. p. 258 sqq.

Gli. Chph. *Harlesii* De Dorismo Theocriteo disquisitiones II. Erlang., 1779, f.

I. Ch. *Hartmann*: De variis Theocriti imitatoribus prolusio. Greizae, 1773, 4.

Heinrich: Observationes in Theocritum. —— *V.* eius Observationes in auctores veteres. P. I. (Hafn. 1794) p. 59 sq.

E. *Hepner*: De variis Theocriteorum carminum generibus disputatio. —— V. *Seebodii* Neues Archiv. 1827. III. p. 96—108.

Herder: Ueber Theokrit und die Idyllenpoesie. —— *V.* eius: Fragmente über die neuere deutsche Litteratur, T. II.

Gf. *Hermanni* Notae criticae in Theocritum. —— Praefixae sunt Sophoclis editioni ster. Lips. a. 1810 editae.

I. *Huschke*: Notae ad Idyllium VII. 45—48. —— *V.* eius: Analecta litteraria (Lips. 1827, 8) p. 380 sqq.

John *Jortin*: Critical Remarks on Theocritus. —— *V.* eius: Tracts philological, critical, and miscellaneous. (London 1790, 8) Vol. II. p. 136 sq.

J. Bernhardi *Koehleri* Notae et Emendationes in Theocritum. Accedit specimen emendationum in scriptores Arabicos. Lubecae, Schmidt. 1767, 8. —— 139 pp. Non contemnenda scriptio.

Pet. H. *Koppiersii* Observata philologica in loca quaedam Antiphanis, Theocriti, Pauli apostoli, Eratosthenis, et Propertii. Lugd. Bat. MDCCLXXI. 8.

Fortunii *Liceti* ad Syringam a Theocrito Syracusio compactam et inflatam encyclopaedia. Utini, N. Schirat. MDCLV. 4.

Manso: Ueber den Character des Theokrit und seiner Idyllen. —— *V.* Nachträge zu Sulzers Theorie der schönen Künste. Vol. I. p. 89 sq.

A. *Matthiae*: De carmine Theocriteo XXIX. *Progr. schol.* Altenburgi 1815, 4. —— 7 pp. Rec. inter eiusdem Vermischte Schriften. Altenb. 1833, 8.

Ioannis *Mevrsi* ad Theocriti Syracvsani Poetae Idyllia Spicilegivm. *Eiusdem* ad Epigrammata notae. Lvgdvni Batavorvm, Ex officina Ioannis Balduini. *Anno* cIↃ. IↃ. XCVII. *In fine f. ult. b*: Lvgdvni Batavorvm Excudebat Ioannis Balduini. XVI. Kal. Maias. Anno cIↃ.IↃ.XCVII. —— 4 *ff.* praefixa, 170 pp., 2 *ff.*: duo poemata latine composita, 6 *ff.* indices, et 3 *ff.*: Spicilegium ex *Meursii* variarum lectionum libris, tribus partibus constans, quarum *prior* inscripta est: Lais, Nais, Hyccara, Aristophanis Scholiastes, Synesius, Stephanus, Athenaeus emendantur; *secunda*: Acron emendatus, Matronarum adulterii convictarum poena. Samonico data lux, simul medicina stola apud Graecos infamis; *tertia*: Precari, pro Deprecari. Petronii lectio defensa.

I. G. *Meuselii* De Theocriti et Virgilii poesi Bucolica dissertatio. Gotting., 1765, f.

Vicenzo *Mirabella*: Vita di Teocrito. —— *V.* eius: Dichiarazioni della Pianta dell' antiche Siracusa. (Palermo, 1717, f.) P. II. p. 154 sqq. Latine versa per *Sigeb. Havercampum*, in Thesauro Antiquitatt. et Historiar. Sicil. T. XI. p. 261 sqq. legitur.

(*Mitscherlich*:) Expenditur locus Theocriti Idyll. XVII. 137. *Progr. acad.* Gotting., 1825, f. —— 8 pp.

— —: Expenduntur loci Theocriti et Horatii. —— V. *Seebodii* Archiv für Philologie u. Paedag. 1829. no. 36.

Ch. Ant. *Moebius*: Prolusio scholastica: Notae et emendationes in quaedam Theocriti Idyllia et in Aristophanis comoediam, quae Plutus inscribitur. Susati 1801, 8.

A. *Moebius*: Observationes criticae ad Theocriti Idyllion XV. et Taciti Annall. IV. 53. —— V. *Seebodii* Kritische Bibl. 1820. Vol. I. p. 469 sq. Vol. II. p. 572 sq.

—— : Observationes criticae ad Theocriti Id. XVIII, 26. 27. —— V. *Seebodii* Krit. Bibl. 1820. Vol. II. p. 667 sq.

(*Naeke*:) De Theocrito principe et inventore poesis bucolicae. —— In Indice lectionum in acad. Boruss. Rhenana per sem. aest. MDCCCXXVIII. 4. 4 pp.

Niclas: Specimen Theocriteum. Lunaeburgi 1761, 4. —— Rec. est in *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellaneis crit. Vol. II. P. III. p. 401 sqq.

G. *Olshausen*: Lectionum Theocritearum Particula. Slesvic. 1826, 4. —— 23 pp. Non multum novi in hoc libello legitur. Conf. *Seebodii* Neues Archiv. 1828. fasc. III. p. 36 sq.

Fr. *Passow*: Zu Theokrit's Chariten. —— In *Seebodii* Kritischer Bibliothek. 1821. fasc. I. p. 86 sqq.

C. F. *Pezoldi* Dissertatio de Theocriti Stylo [et Vita] Auctore et respondente Iac. Gering. Lips. 1710, 4.

H. G. *Plass*: Observationes ad Theocritum. —— V. *Seebodii* Krit. Bibl. 1824. fasc. II. p. 203 sqq.

E. *Reinholdi* De genuinis Theocriti carminibus et suppositiis dissertatio. Jenae sumptibus Croekerianis. MDCCCXIX. 8. —— II, 72 pp. 9 *Gr.*

A. *Sander*: Ueber Theokritos XV, 25. —— V. *Seebodii* Kritische Bibliothek. 1820. Vol. I. p. 308 sq. Vol. II. p. 779 sq.

Gf. H. *Schaefer*: Ueber Rink's Vermuthung bei Theokrit's Idylle IX. v. 13. —— *V.* Allgem. Litterar. Anzeiger. 1797. no. 69. no. 718.

E. *Schaumann*: Observationes in Theocritum, fasc. I. Giessae, Schroeder. 1820, 4.

F. A. Gu. *Spohn*: Lectionum Theocritearum Specimina III. Lips. MDCCCXXII. MDCCCXXIII. 4. —— 48, 16, 24 pp. (21 *Gr.*) „Prae ceteris, postquam de tempore, quo poema conditum sit et de poetae consilio quaedam disseruerat, in eo occupatus fuit auctor, ut scenam illustraret, mores personarum describeret, orationis nexum indicaret, dialogi nunc exponeret indolem nunc laudaret impetum. Quae quum fusius interdum, quam opus erat, tractasse videatur, in critica exercenda e contrario hoc solum spectavit, ut arbitri instar lites inter viros doctos exortas componeret sententiamque suam tanquam unice veram ubicunque pronunciaret. Quo in negotio vereor, ne nimis breviter interdum vel parum circumspecte, ne dicam temere et inconsulto res quoque difficiliores absolverit. Subsidiis usus est solis iam divulgatis, in quibus dijudicandis, ut saepe laetati sumus virum eruditissimum nobiscum consentientem videntes, alibi tamen non potuimus satis mirari ejusdem sive fiduciam sive securitatem, qua nunc absque causa vel nimis vehementer inveheretur in viros meritissimos, nunc pro certis atque veris proclamaret, de quibus dubitandi saltem materies huc usque ne poterat quidem me moveri." Haec ex *Jacobsii* praefatione p. CC sqq. exscripsi.

F. Andr. *Stroth*: Dissertatio, qua Theocriti Ἁλιεῖς sive Idyllium XXI. illustratur. 1776. —— *V.* eius librum: Ἐκλογαί sive Chrestomathiam graecam. Quedlinb., Bielefeld. 1776, 8. Excursus VI. et VII.

F. *Thiersch*: —— *V.* Plato. III.

Iac. *Tollii* Theocriti et Virgilii comparatio. —— *V.* Dissertationes selectas criticas de poetis graecis & latinis, quas omnes recensuit & edidit Janus Berkelius, Abr. Fil. (Lugduni in Batavis, Apud Cornelium Boutesteyn, Jordanum Luchtmans. 1707, 8) p. 377—386.

I. *Toupii* Curae posteriores. —— *V.* supra I. Aa) 1770.

I. Bapt. Casp. d'Ansse *de Villoison*: —— *V.* Hippocrates. III.

H. *Vossii* Notae in Theocritum. Heidelb., Mohr. 1813, 4. —— 14 *Gr.*

J. H. *Voss*: Ueber die Hekate, zur Erklärung der Zauberidylle Theokrits. —— *V.* Nova Acta soc. lat. Jenens. Vol. I. p. 363—385.

Fr. *Weissgerber*: Observationes ad Theocriti Pharmaceutriam sive idyllium secundum, quibus praeter scholia cod. Paris. *etc.* inest longior de Hecates nomine, officio atque cultu excursus. *Progr.* Friburgi 1828, 8. —— 52 pp.

A. *Wissowa*: Theocritus Theocriteus sive Idylliorum Theocriti suspectorum vindiciae. Scripsit et indicem testimoniorum de Theocriti Idylliis omnibus adiecit. Vratislav., Max. 1828, 8 mai. —— 48 pp. 10 *Gr.* Multum in hoc libello praestitit auctor, qui omnia idyllia Theocrito vindicare conatus est. Etenim capite I. p. 7—13

argumentis exterioribus genuina esse XXX idyllia Theocriti probat, quamquam non omnia in omnibus codicibus mstis coniunctim reperiuntur, sed modo haec modo illa, additis etiam carminibus Bionis, Moschi, Simmiae aliorumque. Deinde inprimis p. 10—13 testimonia veterum collegit, in quibus omnia idyllia, exceptis XX. XXIII. XXVIII. XXX., commemorantur. De duobus (XVII. et XXIX) dubitandum est; sed de XVII. XX. XXIII. XXVIII. aliae rationes rem fidemque certiorem faciunt. Capite II. p. 14—43 agit auctor de sensu verbi εἰδύλλιον, *species*, consentiens grammaticis veteribus; qua re omnia Theocriti carmina sub titulo εἰδύλλια, *carmina miscella, silvae, opuscula* coniuncta sunt. Quomodo autem verbum εἰδύλλιον significare potest *Hirten-Gedicht*, ut nos dicimus, p. 19—22 explicatur; deinde p. 23—32 dubitationes inimicorum Theocriti critice tractantur, et quidem eorum inconstantia eorumque argumenta, quae repetunt ex Virgilii imitatione Theocritea atque ex dialectis, reiiciuntur. Tum defenditur idylliorum XXIII. XX. XXVII. XXI. auctoritas contra Reinholdum aliosque, atque p. 26—32 recte docet tempus sicuti etiam poetae aetatem esse respiciendum, quo singula carmina sint composita. Praeterea reiicit p. 32—40 eorum sententiam, qui quoniam aliquot carmina mediocria aut non magni momenti sunt, haec spuria et supposititia esse putant; defenduntur etiam idyllia XXVI. XXII. XVII. et XXV. Deinde p. 40—43 impugnat sententiam, qua aliquot eruditi viri nonnulla carmina in partibus quibusdam spuria habent, atque hac in re defendit idyllia VII. VIII. et IX.

J. C. *Zeune:* Animadversiones ad Theocriti idyllium XXI. *Progr. acad.* Vitebergae 1776, 4. —— Docte ingenioseque composuit hunc libellum auctor. Conf. *Vollborthii* Neue philolog. Bibl. Vol. I. P. II. p. 357 sq.

L. Ch. *Zimmermanni* Observationes in Theocriti Idyllium I. Giessae 1807, 4.

THEODORETUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 430 sq. VI. p. 124 sq. VII. p. 430 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 429 sqq. VIII. p. 277 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1642—1684, f. *Μακαρίου ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ Ἐπισκόπου Κύρου ἅπαντα.* B. THEODORETI, Episcopi Cyri, Opera omnia in quatuor Tomos distributa, quorum plurima Graece, quaedam etiam Latine nunc primum prodeunt. Graece cum MSC. exemplaribus diligenter collata, Latinae versiones ad Graecorum normam exactae, siue recognitae, cura et studio Iacobi Sirmondi. Lutetiae Paris., sumtibus Claudii Sonnii et Dionysii Bechet. MDCXLII. — Auctarium siue Operum Tomus V., Graece et Latine, nunc primum in lucem editus cura et studio Io. Garnerii. Opus posthumum. Lutetiae Paris., apud viduam Edmundi Martin et Ioannis Boudot. MDCLXXXIV. *Hoc auctarium prodiit etiam sub hoc titulo:* Ioannis Garnerii Opera posthuma, cum praefatione Io. Harduini. Francopoli MDCLXXXV. *fol.* *V Voll.*

1769—1774, 8. THEODORETI Opera omnia, graece et Latine, ex recensione Iac. Sirmondi denuo edidit, Graeca e codd. locupletavit, editiones antiquiores adhibuit, versionem latinam recognovit, et varias lectiones adiecit *Io. Ludou. Schulze* [*et J. A. Noesselt.*] Halae Sax., orphanotr. *V Tomi in X Voll.* —— 16 *Th.* Tomo primo praemisit *Schulze* dissertationem, in qua Theodoreti vitam, controversias cum Cyrillo potissimum, scriptaque Theodoreti uberius persequutus, Theodoretum a Garnerii cavillationibus vindicavit, sobria mediocritate cum in defendendo, tum notando Theodoreto servata. Tomi quinti altera pars continet quinque indices, quorum quartus est: *Glossarium Theodoreteum*, et quintus: *Index figurarum*, auctore *Carolo Ludouico Bauero.* Uterque index separatim commemoratus singulari titulo prodiit hoc: Glossarium Theodoreteum ad usus exegeticos et criticos separatim edidit Car. Lud. Bauerus. Halae Magdeb. MDCCLXXV. 8. Tomum tertium et quarti partem curavit *Nösseltius.* Haec editio priori praestat. *Schulzius* suam editionem prodituram indicavit epistola inserta Novis Actis Eruditorum Lips. 1765. m. Iul. et Aug. p. 393 sqq. Conf. autem de hac editione Acta Eruditorum 1770. m. Nov. p. 507 sqq. *Ernesti* Novam bibl. theol. Tom. IX. P. V. p. 387 sqq. Noviss. bibl. theol. Tom. I. P. IV. p. 291 sq. P. VII. p. 587 sqq. Tom. II. P. IV. p. 300 sqq. Tom. IV. P. V. p. 339 sqq. *Klotzii* Acta literar. Tom. V. P. II. p. 230 sq., et Bibl. philol. Tom. I. P. III. p. 21 sqq. De alia editione, quam *Harlesius* non semel indicat sic: „Theodoriti Opp. graece edita, ab Eugenio, diacono Bulgariae. Hal. Sax. 1768—1774", dubitare malim.

Bb) *Opera singula.*

1) De providentia.

aa) *Omnes sermones.*

1545, 8. *ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΟΥ, ΠΕΡΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΛΟΓΟΙ ΔΕΚΑ.* THEODORETI EPISCOPI CYRI DE PROVIDENTIA SERMONES X. *Nunc primum in lucem editi. Cum Priuilegio Pontificio, & Caesareo. ad Decennium. Romae.* M. D. XXXXV. *Pag.* 255: *ΤΕΛΟΣ. α β γ δ ε ζ η ϑ ι κ λ μ ν ξ ο π Ἅπαντα εἰσι τετραδια.* —— 255 pp. Pag. 1 legitur titulus, pag. 2: *ΠΙΝΑΞ, graece*; pag. 3: INDEX, *latine.* Pag. 4 leguntur duo supplementa, quae editor ex ingenio composuit. Pag. 5 sq. exhibetur epistola, quam integram transscribo. Est autem: „NICOLAO RODVLPHO CARDINALI AMPLISSIMO, NICOLAVS MAIORANVS S. D. — CVM Vaticanae bibliothecae curam Pont. Maximi Iussu recepissem, nihil mihi potius fuit, quam ut libros, superiorum temporū culpa, negligentius habitos ad certum ordinem reuocarem, graecosq; perinde ac latinos auctores in quasdam veluti classes deducerem, ut studiosis, quorum causa comparata est librorum illa copia, magis esset exposita, diutiusq; in ea inuestigandi quod unusquisque cuperet, omnis fermè abesset labor. Quod cum accuratius facerem, & non modo à tineis carieque confectos codices, uerumetiam vel schedas quaslibet pro virili mea vindicarem, Theodoreti librū de Providentia Dei forte reperi, quem cum hominis, ad eum diem ne de nomine quidem mihi noti, cognoscendi causa perlegissem, eo dicendi genere, orationisque elegantia, eo dispositionis ordine, ea argumentorum subtilitate, & sententiarum grauitate ac copia scriptum inveni, ut eius lectione, his praesertim temporibus, Christianarum literarum amatores fraudare nefas putauerim: Sperauerimque non minimum gratiae me apud verae pietatis studiosos initurū, si talem, tam bene de Christiana religione meritum auctorem quasi intermortuū, ad uitam reuocarem. Occurrebat tamen vnum illud, quod me dies aliquot ab huiusmodi editione deterruit, & animum meum ancipitem habuit, quod cum vnicum tantum extaret exēplar, idq; a situ, & antiquitate adeo confectum, vt plurimis in locis legi vix posset, si quibus mendis, quod necessarium videbatur, minus integrū librum edidissem, suspicabar, ne plures futuri essent, qui negligentiam nostram accusarent, quam qui publicae vtilitatis, & commodi cupidam voluntatem laudarent. quà tamen suspicionem, amicissimorum, eorundemq; doctissimorum hominum, quibus librum legendum dederam, auctoritas abstulit; omnium enim, perlecto opere, ea una vox fuit, vt spretis maleuolarum obtrectationibus librum qualemcunque ederem: fore enim aiebant, ut pro industria nostra ab optimis gratiam iniremus, à malis vero ne laudationes quidem expetendas esse. Qui cum vera dicere viderentur, iamq; me accingerem, ut quam primum quàm integerrimus is auctor in lucem prodiret, id etiā curaui, ut sub alicuius nomine ederetur, qui & literarum scientia facile caeteris praestaret, & grauitate, iustitia, pietate, reliquisq; virtutibus nemini cederet: Tu autem is es nam si ex omnibus mihi exoptandus esset, quem tecum conferre possem, vix haberem. Huc accedit tuorum erga me meritorum magnitudo, qui per viginti fere annos, ex quo animi in te mei inductionem, obseruantiamq; probasti, omnibus officiis me ornare, omni humanitate complecti non destitisti. His igitur, ac plurimis aliis de causis, hoc quicquid est muneris, tuo nomini, atq; adeo numini do, dicoq;. teq; rogo vt & donum quidem ipsum, sed magis donantis animum complectaris. Vale, & me, ut facis, perpetuo foue. Romae. M. D. XLV. XV. Kal. Iulii." Sola oratio graeca exhibetur. In Bibl. sen. Lips. haec rara editio adservatur.

1546, 8. — Tiguri per Froschoverum M. D. XLVI.

1569, 8. Theodoriti, Episcopi Cyri, de providentia Orationes decem, Graece. Paris., apud Ioannem Bene-natum. MDLXIX.

1571, 8. *ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ Επισκοπου Κυρου περι προνοιας λογοι.* THEODORETI Episcopi Cyri de providentia orationes. *Graece et Latine,* Rod. Gualthero interprete. Paris. —— Hanc notitiam mihi suppeditavit *Weigelii* Apparatus literarius, no. 3102; sed librum ipsum non vidi. In *Maittairii* Annal. typogr. Vol. III. p. 754 indicatur versio tantum latina sub titulo: „Theodoriti episcopi Cyri, de providentiā Orationes decem, Latinè, Rodolpho Gualthero Tigurino interprete. Paris., apud Ioannem Bene-natum. MDLXXI. 8." ubi haec notitia additur: „Nuncupatoria Gualtheri ad Joach. Nadianum Sangallensis civitatis consulem epistola, *Tiguri, VIII. Idus Februarii, M. D. XLVI,* data est.", ex qua apparet, iam editioni a. M.D.LXXI. aliam antecessisse.

1625, 8. Theodoriti episcopi Cyri de providentia Orationes X. Graece. Paris., apud Claudium Morellum. MDCXXV.

1630, 8. S. Theodoreti Episcopi Cyri de Providentia Sermones X. Graece et Latine nunc primum junctim editi. Accedunt variae lectiones ex antiquis Codicibus, notae & vetus interpretatio recensita (interprete Rud. Gualthero). Paris. —— Huius editionis notititiam, quae etiam indicatur in *Menkenii* Catalogo I. p. 59, sumpsi ex: Catalogue d'une bibliotheque de littérature (Utrecht 1776, 8) T. I. p. 68. no. 754.

bb) *Delecti sermones.*

1710, 8mai. *Θεοδωρητου Κυρου περι προνοιας λογος α', β'. Graece.* —— In *Pa-tusae* Encyclopaedia philologica. Vol. I. p. 392 sqq.

2) Contra haereses.

1547, 4. *ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΟΥ Διαλογοι τρεις κατα τινων Αἱρεσεων:* ∽ *Κατα Αἱρετικων βιβλιον ἐν ᾧ τας αὐτων Φλυαριασ, και μυθους διηγειται και ἐξελεγχει:* ∽ *Θειων δογματων ἐπιτομη:* ∽ THEODORITI EPISCOPI CYRI *Dialogi tres contra quasdam Haereses. Contra Haereticos liber in quo illorum nugas, et fabulas narrat & redarguit. Diuinorum dogmatum epitome. Infra insigne typ. est:* ∽ : *ΣΤΕΦΑΝΟΣ* || *ΣΑΒΙΕΥΣ:* ∽ *Infra: Romae, per Stephanum Nicolinum Sabiensem Chalcographum Apostolicum, cum Priuilegio ad Decennium. Anno* MDXLVII. *Mense Ianuario.* ∽: *Οὐκ ἄνευ Προνοιασ:* ∽ —— 8 *ff.* praefixa, 142 num. *ff.* Praemissa est *f.* 2—4 epistola graeca inscr.: *ΤΩι ΑΙΔΕΣΙΜΩΤΑΤΩι ΚΑΡΔΙΝΑΛΕΙ ΑΔΡΙΓΓΙΛΛΩι ΚΑΜΙΛΛΟΣ Ο ΠΕΡΟΥΣΧΟΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.* Reliqua *ff.* praefixa implet praefatio latine scripta. Oratio graeca sola exhibetur.

1568, 8. *ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ Ἐπισκοπου Κυρου διαλογοι τρεις κατα τινων αἱρεσεων. Graece.* Lipsiae. M.D.LXVIII. *In libri calce:* Lipsiae in officina Ernesti Voegelini, Constantiensis. An. 1568. *Versio latina:* Theodoreti Episcopi Cyri dialogi tres, lectu dignissimi et ad diiudicandas horum temporum controuersias utilissimi, interprete Victorino Strigelio. Lipsiae. [Singulis dialogis additae sunt adnotationes quaedam. Epistola dedicatoria signata est Heidelbergae MDLXVII. Cal. Octobr.].

1591, 8. *ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ Ἐπισκοπου Κυρου διαλογοι τρεις κατα τινων αἱρεσεων.* LIPSIAE. Anno M.D.XCI. Cvm privilegio. *In fine textus graeci:* Lipsiae imprimebat Michael Lantzenberger, Impensis Valentini Voegelini, Bibliopolae. Anno M.D.XCI. *Subiuncta est versio latina:* THEODORETI Episcopi Cyri dialogi tres, lectu dignissimi et ad diiudicandas horum temporum controversias vtilissimi, interprete Victorino Strigelio. 1591. LIPSIAE. Cvm privilegio. —— Haec est prioris editionis Lipsiensis repetitio, cuius paginae paginis prioris accurate respondent.

1593, 8. THEODORETI Episcopi Cyri Dialogi tres, Graece, cum versione Latina Victorini Strigelii, Romani exemplaris collatione correctiores et emendatiores, perpetua analysi logica expositi, locis Scripturae et Patrum sententiis illustrati a Marco Beumlero. Tiguri apud Io. Wolphium CIƆIƆXCIII. —— *V.* 1606.

1606, 8. — Tiguri. —— *V.* 1593.

3) Graecarum affectionum liber.

1592, f. *ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ Ἐπισκοπου Κυρου Ἑλληνικων παθηματων θεραπευτικη. ἡ Εὐαγγελικης Ἀληθειας ἐξ Ἑλληνικης φιλοσοφιας ἐπιγνωσις.* THEODORETI Cyrensis episcopi Graecarvm affectionvm cvratio; seu, Evangelicae veritatis ex Graeca philosophia agnitio. *Graece nunc primum ex quatuor manuscriptis exemplaribus, duobus sc. Palatinis, & totidem Augustanis, edita, breuibusq; annotationibus, & tribus Indicibus aucta; cum Zenobii Acciaoli Latina interpretatione diligenter recognita, aliquot etiam lŏcis emendata:* Opera Friderici Sylburgii. Veter. *Infra insigne typogr., infraque:* Ex Typographeio Hieronymi Commelini, CIƆIƆXCII. —— 4 *ff.* praefixa, 218 pp. Oratio graeca cum versione latina legitur p. 1—180; deinde sequuntur: Annotationes Frid. Sylburgii, p. 181—196; index verborum, p. 197—205; index rerum, p. 205—218.

1776, 8. *ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ etc.* A Treatise of Laws, from the Greek of Sylburgius's Edition of Theodoret, Bishop of Cyrus, his Therapeutica, *etc.* done at the press of Commeline, in the year 1592. Now published by Thomas Comber, LL. D. *etc.* London, White. —— Notae additae sunt exegeticae.

4) Historia ecclesiastica.

1535, f. Theodoriti libri V, graece. —— *V.* Eusebius. II. A. Cc) 4) γ).

1544, — 1612, — 1720, — 1746, f. —— *V.* Eusebius. I. Bb) 4).

5) De caritate.

1580, 4. Theodoreti oratio de caritate, sive dilectione, Graece & Latine, ex interpretatione & cum variis lectionibus & scholiis Gerardi Vossii. Romae in aedibus populi Romani MDLXXX. —— Haec oratio est caput Historiae religiosae ultimum.

6) Commentarii.

1558, 4. *ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ἈΠΟΡΑ της θειας γραφης κατ᾽ ἐκλογην. Ἐξεδοθη ἐπιμελειᾳ τȣ ἐπιφανεςατου προεδρου Ἰωαννου Πικου. Graece.* PARISIIS Ex officina Iacobi Puteani è regione collegij Cameracensis, sub insigni Samaritanae. 1558. CVM PRIVILEGIO REGIS. *In fine: Ἐτυπωθη ἐν Λουτεκιᾳ Παρισιων, Φεβρουαριου μηνος, ἐτει ὀγδοῳ και πεντηκοςῳ ἐπι τοις χιλιοις και πεντακοσιοις. Infra duo errata corriguntur.* —— 2 *ff.* praefixa, 205 pp. Sola oratio graeca in hac editione exhibetur. *F.* 2 *a* legitur notitia, quam hîc integram transscribo. Est autem: „IOANNES PICVS INQVISITORIARVM CLASSIVM IN SENATV PARIsiensi Praeses, candido lectori Salutem. — CVM huius operis vnicum dūtaxat exemplar graecum ab Asulano Veneto nactus essem, ipsúmque imperfectum, & in singulis penè paginis mendosum, ita vt inter reiectitios libros haberetur: Illud nihilominus transcribendum (!) curaui, sperans omnia quae desiderabantur, ex consimili bibliothecae Regiae volumine restitui posse: Sed longè mea falsus opinione, propterea quòd nullum eius generis in ea repertum est, hoc solum ex Catena per Oecumeniū compilata, sum consecutus, vt primā postremamque questionem indè suppleuerim: Reliqua doctorum virorum opera consilioque sunt emendata. Vale. Lutetiae Calen. Februarijs." Nonnulli docti viri hanc editionem indicant *graece et latine*, sed errant. Versio latina separatim prodiit. Bibl. sen. Lips.

1601 sqq., f. Theodoreti quaestiones tres in librum Iudicum et unam in libellum Ruth graece primus edidit Dav. Hoeschelius. —— Cum Photii Bibliotheca. *V.* ib. I. 1).

1602, 4. Theodoreti argumenta in Jesaiam, in Ezechielem et in Danielem e codd. edidit Dan. Hoeschel. Graece. —— Cum Adriani Isagoge. p. 60. 76. 81 sqq.

7) Dissertationes duae.

1660, 8. Theodoreti Dissertationes; una adversos eos, qui dicunt, simpliciter esse sacrarum literarum loquutiones accipiendas, nec, quid illae significent, considerandum, quum omnium hominum captum excedant; altera adversus eos, qui volunt simpliciter iis, quae dicta sunt, credendum, nec considerandum, quid conueniat et quid non conueniat. Graece et latine edidit Io. Dallaeus. —— Ad calcem sui libri: De fidei ex Scripturis demonstratione. Genev.

8) Duo opuscula.

1759, 4 mai. THEODORETI Opuscula II. Nunc primum ex cod. MS. Bibliothecae Vind. vulgata studio et opera Antonii Bongiovanni. Venetiis Kal. Junii MDCCLIX. Apud Antonium Cominum Bibliopolam. Superiorum permissu. — XIX pp. Prioris opusculi, quod deest in Schulziana editione, argumentum est: ὁτι και μετα την ἐπανθρωπησιν εἷς ὑιος ὁ Κυριος ἡμων Ἰησȣς Χριςος, posterius est epistola ad monachos Euphratesiae. Utrumque tantum graece exhibetur, atque tantummodo quinquaginta exemplaria typis sunt descripta. Prius recepit *Gallandius* in Bibl. PP. T. IX. p. 412 sqq., atque Io. Bapt. Gallicioli versionem latinam addidit.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1567, — 1573, f. Theodoreti Opera omnia, latine, Io. Pico et Gentiano Herveto interpretibus. Coloniae, ex officina Io. Birckmanni. *II Voll.*

1608, f. — Paris., apud Antonium Hierat.

1617, f. Beati THEODORETI episcopi Cyrensis, Theologi vetvstissimi, opera omnia qvae ad hvnc diem latine versa sparsim extitervnt. Cum indice verborum rerumque memorabilium locupletissimo, sub calcem operum addito. *Editio postrema, prioribus auctior & correctior.* Coloniae Agrippinae, Sumptibus Antonij Hierat, bibliopolae sub signo Gryphi. Anno M.DC.XVII. —— 3 *ff.* praefixa, 570 pp.; 1 vac. *f.*, 452 pp., et 28 *ff.*: indices. Bibl. acad. Lips.

Bb) *Opera singula.*

1) Graecarum affectionum curatio.

1519, f. THEODORITI CYRENSIS EPISCOPI de Cyratione Gręcarum affectionum libri duodecim, Zenobio Acciaolo interprete. PARISIIS In officina Henrici Stephani. 1519. CVM PRIVILEGIO. *In fine f.* 112 *a*: PARISIIS, IN AEDIBVS HENRICI STEPHANI, MENSE IVLIO, M.D.XIX. —— 112 num. *ff.* Praemissus est prologus Zenobii in libros Theodosii. Rep. 1540. Bibl. acad. Lips.

1540, 4. — Antverpiae apud Ioannem Steelsium in scuto Burgundiae. M.D.XL. Typis Ioannis Graphei. —— *V.* 1519.

2) Historia religiosa.

1555, 4. Theodoreti Episcopi Cyri religiosa Sanctorum patrum · historia, Gentiano Herveto Aurelio interprete. —— *V.* Palladius. II. A. 1).

1570, 4. Theodoreti, Episcopi Cyri, Θεοφιλης, id est, religiosa Historia, latine, Gentiano Herveto interprete. —— *V.* Palladius. II. A. 1).

1583, f. —— In *Laurentii de la Barre* Historia christiana. Paris.

1615, — 1617, — 1628, f. — latine ex Herveti versione, cum notis Heriberti Rosweydi. —— Inter *Herib. Rosweydi* Vitas Patrum. *V.* Palladius. II. A. 1).

3) Historia ecclesiastica.

1523, — 1528, — 1535, — 1541, — 1544, — 1549, — 1554, — 1557, — 1562, f. —— *V.* Eusebius. II. A. Cc) 4).

1536, f. THEODORITI EPISCOPI CYRENSIS RERVM ECCLESIASTICARVM LIBRI QVINQVE CONVERSI IN LATINVM A IOACHIMO CAMERARIO PABERGENSI, CATALOGI EPISCOPORVM IN PRAECIPVIS ECclesijs & Caesarum, atq; aliquot orthodoxorum, nec non sectarum praecipuarum illius temporis historiola, eodem autore. DE ESSENTIA ET SVBSTANTIA EX GRAECIS conuersiones eiusdem. BASILEAE APVD IOANNEM HERVAGIVM ANNO M. D. XXXVI. *In fine p.* 179: BASILEAE APVD IOANNEM HERVAGIVM ANNO M. D. XXXVI. —— 6 *ff.* praefixa, 179 pp.

4) Commentarii.

1533, 8. DIVI THEODORETI, EPISCOPI Cyrensis, Explanationes in Duodecim Prophetas, quos minores uocant, iuxta interpretationem Septuaginta, PETRO GILLIO ALBIENSI INTERPRETE. APVD SEB. GRYPHIVM. LVGDVNI 1533. —— 383 pp. Bibl. acad. Lips.

1552, 8. Beati Theodoreti Cyrensis Episcopi in quatuordecim Sancti Pauli Epistolas Commentarius, nunc primum latine versus Gentiano Herveto Aurelio interprete. Florentiae MDLII. excudebat Laurentius Torrentinus. Cum privilegio. *II Voll.* —— 558 pp. Eadem editio, sed varia forma typis descripta est haec:

1552, f. Beati Theodoreti Cyrensis Episcopi in quatuordecim Sancti Pauli Epistolas Commentarius nunc primum latine versus Gentiano Herveto Aurelio interprete. Florentiae MDLII. excudebat Laurentius Torrentinus. Cum privilegio. —— 8 *ff.* praefixa, 281 pp. Haec editio omnibus fere eruditis viris ignota est. Solus *Moreni* eam indicavit in: Annali della tipografia Fiorentina di Lorenzo Torrentino. (Firenze 1811, 8) p. 123 sq. De excerptis Theodoreti commentariorum in Pauli epistolas, quae extant in Catenis conf. *Bandini* Catalogum codd. graec. Tom. I. p. 362 sqq. 404 sq. 472 sqq. 486.

1562, f. THEODORETI vrbis Cyri episcopi, in visiones Danielis prophetae Commentarivs, Ioanne Baptista Gabio Veronensi interprete. Cum indice verborum ac rerum omnium memorabilium. — Romae, M.D.LXII. Apud Paulum Manutium, Aldi F. —— 4 *ff.* praefixa, 144 pp., 6 *ff.*: tabula, et 1 vac. *f.*

1562, f. Beati Theodoreti Episcopi Cyrensis, in Ezechielem prophetam Commentarivs, Ioanne Baptista Gabio Veronensi interprete. Cum indice uerborum, ac rerum omnium memorabilium. — Romae, M. D. LXII. Apud Paulum Manutium, Aldi F. —— 4 *ff.* praefixa, 111 num. *ff.*, 6 *ff.* tabula, et 1 vac. *f.*

1563, f. Beati Theodoreti, episcopi Cyrensis, in Canticvm Canticorvm Explanatio, Interiectis Maximi, Nili, Pselliq. notationibus, Francisco Zino interprete. Index rerum & uerborum. — Romae, M. D. LXIII. Apud Paulum Manutium, Aldi F. —— 4 *ff.* praefixa, 61 *ff.*, 6 *ff.* tabula, et 1 vac. *f.* Praefixa est praefatio editoris *P. Galesini* ad pontificem Pium IV. Rep. 1574.

1574, 4. — interprete Francisco Zino. Venetiis. —— Alia versio *Gabii*, quae ab aliis indicatur, non extat.

1564, 8. Theodoreti, Episcopi Cyrensis, Commentarii in Ieremiam Prophetam, Baruch, & Lamentationes, Latine, ex versione Ioannis Pici. Lutetiae, Guil. Chaudiere. MDLXIV.

1565, 4. B. Theodoreti, Episcopi Cyri, interpretatio in omnes Davidis Psalmos, & Catena explanationum veterum SS. Patrum, in omnia Cantica Veteris & Novi Testamenti, Latine, ex interpretatione Antonii Carafae. Patavii, Anton. Gallassius. MDLXV.

5) De incarnatione.

1673, f. Fragmenta Theodoreti quinque librorum de incarnatione, latine ex versione Marii Mercatoris et cum notis Io. Garnerii. —— V. *Marii Mercatoris* Opera. T. II. p. 267 sqq.

6) Contra haereses.

1548, — 1549, 8. THEODORETI, EPISCOPI CYRI, ERANIstes *seu Polymorphus, in quo tribus Dialogis contra quosdam sui temporis Haereticos acerrime & subtilissime disputat. Eiusdem Haereticorum improbarum nugarum ac fabularum compendium. Eiusdem Divinorum decretorum seu dogmatum Epitome. Quae omnia nunc primum in lucem exeunt, à Gentiano Herveto Aurelio Latine versa.* Cum priuilegijs Summi Pontificis, & Illustrissimi Senatus Veneti ad annos decem. Venetijs, per Ioannem Francum, & fratres. MDXLVIII. — Basil., Ioan. Oporinus. MDXLIX. —— 147 num. *ff.* et 1 *f.* In Bibl. acad. Lips. editio prior adservatur.

7) De providentia.

1571, 8. —— *V.* I. Bb) 1).

1646, 8. Theodoreti, Episcopi Cyri, sermones X de providentia, Latine, nunc primum editi, ex interpretatione Rodolphi Gualtheri, Tigurini. Tiguri, MDXLVI.

B. germanicarum.

1) Contra haereses.

1575, — 1582, 8. Dialogi Theodoreti. Drey Schöne Gesprech, Von vereinigung vnd vnterscheid beyder Naturen in der einigen Person Jhesu Christi, Des alten, hochgelehrten Bischoffs Theodoreti *etc.* Verdeutscht durch Martinum Mollerum. Zu Basel. 1575. — Dialogi Theodoreti. Drey Schöne Gesprech, Von vereinigung vnd vnterscheid beyder Naturen in der einigen Person Jhesu Christi, Des alten, hochgelehrten Bischoffs Theodoreti. Sampt den vornemsten Episteln, des Hochberümpten Bapsts zu Rom Leonis Magni. Wider den Ketzer Eutychen. Jetziger zeit sehr nützlich vnd tröstlich zu lesen. Verdeutscht durch Martinum Mollerum, Wittebergensem. Zu Görlitz, durch Ambrosium Fritsch. *F. penult. b:* Gedruckt zu Görlitz, durch Ambrosium Fritsch. Anno 1582. *Sequitur 1 f. cum insigni xylogr.*

2) De providentia.

1788, 8. Theodorets Zehen Reden von der göttlichen Fürsicht aus dem Griechischen übersetzt von Jo. Mich. Feder. Würzeburg.

C. gallicarum.

1) De natura hominum.

1555, 4. Theodorite Evesque Cyrien de la Nature de l'homme, translaté de Grec en Francois, avec l'exposition des lieux plus obscurs & difficiles, par Roland Pietre advocat au siege presidial de Meaux, & addressé à Antoine de Buz bailly dudict lieu. Paris, de l'imprimerie de Michel de Vascosan. M. D. LV.

1598, 4. Theodorite, Evesque Cyrien, de la nature de l'homme, translaté de Grec en François, avec l'exposition des lieux plus obscurs & difficiles, par Roland Pietre. Paris, par Federic Morel.

2) De providentia.

1555, 4. Sermon de Theodorite, Evesque de Cyropoli, de la providence & justice divine, traduit par Loys le Roy. Paris, Seb. Nyvelle.

1610, 8. Dix Sermons de Theodoret evesque de Cyr, de la providence de Dieu, contre les athées & Epicuriens; traduicts par Seb. Hardy receveur des tailles & aydes au Mans. à Paris, de l'imprimerie de Robert Estienne. MDCX.

1626, 8. Dix Sermons de Theodoret evesque de Cyr, de la providence de Dieu, traduicts par Seb. Hardy. à Paris, de l'imprimerie de Rob. Estienne. MDCXXVI. —— In hac nova editione

in calce additur: Le sixième Sermon des douze de Theodoret concernans la guarison de l'infidelité des Grecs.

3) Historia religiosa.

1665, 8. Histoire de Theodorite, traduite par Arnauld d'Andilly. —— *V.* Vies des SS. Peres d'Arnauld d'Andilly. p. 410—500.

4) Graecarum affectionum curatio.

1712, 8. — trad. par Mich. Mourgues. —— *V.* eius opus: Plan theologique du Paganisme. Toulouse.

5) Historia ecclesiastica.

1675 (*non* 1576), 4. — 1686, 12. Histoire de l'église, écrite par Théodoret, trad. par L. Cousin. —— *V.* Eusebius Pamph. II. C. 2). Antea hanc historiam eccles. gallice vertebat *Mart. Matthieu.*

D. italicarum.

1) De providentia.

1551, 8. Della Providenza di Dio Sermoni dieci di Teodoreto Vescovo di Ciro, nuovamente di Greco in volgare lingua tradotti per Lucio Paolo Rosello Padoano. Alla Serenissima Reina di Francia. Con Privilegio. In Venetia al segno del Pozzo. MDLI. *In fine*: In Venetia appresso Bartholomeo Cesano. MDLI.

1552 — 1551, 12. Di Theodoreto Vescovo di Ciro Sermoni dieci della Providenza di Dio. Tradotti dal greco in lingua volgare. Con Privilegio. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari e Fratelli. MDLII. *In fine*: In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari e fratelli MDLI. —— Haec editio est nitida raroque occurrit.

2) Graecarum affectionum curatio.

1617, 4. Discorsi di Teodoreto Vescovo di Cirene, intitolati, la Purga delle passioni de' Gentili, ò la cognitione della verità Evangelica, estratta dalla loro Filosofia. In lingua volgare tradotti da Dardi Bembo. All' Illus.^mo^ & Rever.^mo^ Sig. Franceschо Vendramino, Cardinale di Santa Chiesa, Patriarcha di Venetia, & Primate della Dalmatia, &c. ne' quali si veggiono le opinioni di Filosofi, che da'l Principio de'l Mondo fino alla Nostra Redentione hanno scritto; et in quali cose, & da che prendessero errore. In oltre, dove, & quando si desse principio alle arti, & scienze; & quali ne furono gl' inventori. Con Licenza de' Superiori, & Privilegio. In Venetia, MDCXVII. appresso Giovanni Alberti.

E. anglicarum.

Historia ecclesiastica.

1612, 4. The Ecclesiastical History of Theodoret translated into English. London.

1712, — 1729, 8. The Ecclesiastical Histories of Socrates, Sozomen, and Theodoret, faithfully abridg'd from the Original by Samuel Parker. The Abridger has added necessary Notes on the Translations in the margin, and an Index of the memorable persons *etc.* mentioned in the abridgment. London, printed for George Sawbridge.

1754, 8. An account of the Ecclesiastical Histories of Socrates, Sozomen, and Theodoret, by Nathanael Lardner. —— *V.* eius: Credibility of the Gospel History. (Lond.) P. II. Vol. XI. p. 448—455.

III. *Illustrantia Theodoretum scripta.*

( ) Dissertation sur quelques écrits de Theodoret, en réponse aux Journalistes de Trevoux en 1738. —— *V.* Bibliothèque Germanique. T. XLVIII. p. 50 sqq.

( ) Censura quarundam Observationum H. Valesii in Librum I. Historiae Ecclesiasticae Theodoreti. —— In Miscellaneis observationibus crit. Vol. IX. T. I. (Amst. 1738, 8) p. 1—50.

I. Ph. *Baratier*: Dissertatio de Dialogis de Incarnatione, Theodoreto falso adscriptis. —— Adiecta est eiusdem Anti-Artemonis. Norimb. 1735, 8.

Gu. *Cave*: De Theodoreto. —— *V.* eius Historiam liter. scriptorum eccles. Vol. I. p. 405 sqq.

I. *Fabricius*: De Theodorito. —— *V.* eius Historicam Bibl. P. I. p. 142—149. P. II. p. 406 sq. P. VI. p. 438.

J. *Garnerii* Dissertationes II, de Vita et Scriptis Theodoreti, Eiusdem dissertatio de fide Theodoreti, de quinta Synodo generali, de Theodoreti, et Orientalium caussa. —— In *Garnierii* Auctario Operum Theodoreti. Francopoli 1685, f.

F. A. *Holzhausen*: —— *V.* Sozomenus. III.

Casim. *Oudini* Dissertatio de Vita et Scriptis Theodoreti, Cyrensis episcopi, ex Garnerii Dissertationibus contracta. —— *V.* eius Commentarios Scriptorum eccles. Tom. I. p. 1051 sqq.

J. F. Cphil. *Richter*: De Theodoreto epistolarum Paulinarum interprete. Lips., Reclam. 1822, 8 mai. —— 8 *Gr.*

Io. *Sommeri* Oratio de S. Theodoreto et multiplici usu trium eius Dialogorum etc. —— Inter eius Orationes Witebergenses habitas an. 1573. (Servestae 1586, 8) Tom. VII. p. 377 sqq.

Fulvii *Ursini* Emendationes in libros Theodoreti de curandis Graecorum adfectionibus, ex antiquis libris et coniecturis, cum collationibus scriptorum, qui a Theodoreto sunt adhibita. —— In *Garnerii* Auctario, p. 393—455.

THEODORIDES.

Fabr. B. G. T. II. p. 726 sq.; *ed. n.* T. IV. p. 496 sq.

1772, 8. Theodoridae epigrammata XVIII. Graece. —— V. *Brunckii* Analecta. T. II. p. 41 sqq.

1794, 8. Theodoridae epigrammata XVIII. Graece. —— V. *Jacobsii* Anthologiam graecam. T. II. p. 42 sqq. *Jacobsii* disputationem de Theodorida eiusque epigrammatis v. *ib.* T. XIII. p. 959 sq.

THEODORUS Abucara.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 167 sqq.; *ed. n.* T. X. p. 364 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1606, 4. Theodori, Episcopi Cariae, opuscula XLII, contra varios infideles Nestorianos, Judaeos, & Mahometanos, graece et latine edita studio & opera Francisci Turriani, et Iacobi Gretseri. —— *V.* Anastasius Sinaita. I. 1).

1624, f. — graece et latine. —— In *Frontonis Ducaei* Auctario. (Paris.) Tom. I.

1644, — 1654, f. — graece et latine. —— In Bibl. PP. (Paris.) Tom. XI.

1741, f. — graece et latine edidit Iacobus Gretserus. —— *V.* eius: Opera. (Ratisb.) Tom. XV. p. 342 sqq.

Bb) *Singula opuscula.*

1685, 8. Theodori Abucarae tractatus de unione et incarnatione, e codice MS. Bodleiano primus edidit latinamque versionem addidit Andreas Arnoldus. —— *V.* Athanasius Alexandrinus. I. Cc) 3).

1725, f. — graece e codice msto Bodleiano cum versione latina. —— V. *Henr. Canisii* Lectiones antiqq. edente Basnagio. Tom. II. P. II. p. 473 sqq.

II. *Editiones versionum latinarum.*

Aa) *Opera omnia.*

1618, f. Theodori Abucarae opuscula, latine. —— In Bibl. PP. (Colon.) Tom. IX.

1677, f. —— In Bibl. PP. (Lugd.) Tom. XVI.

Bb) *Delectus.*

1575, f. Theodori opuscula quindecim, latine vertit Gilh. Genebrardus. —— In Bibl. PP. (Paris.) Tom. IV.

1589, f. —— In Bibl. PP. (Paris.) Tom. IV.

1603, 4. Theodori Opuscula tria, latine, interprete Francisco Turriano. —— V. *Henrici Canisii* Lectiones antiqq. (Ingolst.) Tom. IV.

1622, f. —— In Supplemento Bibl. PP. (Colon.) sive Tom. XV.

1654, f. —— In Bibl. PP. (Paris.) Tom. IV.

THEODORUS Anagnostes s. Lector.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 128 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 435 sqq.

I. *Editiones textus.*

1544, — 1612, — 1720, — 1746, f. Theodori Lectoris Eclogae. —— *V.* Eusebius. I. Bb) 4). Conf. *Cavei* Historiam litterar. scriptorum eccles. Tom. I. p. 503 sq. *de la Croze* epistolam ad Mosbemium in Thesauro epistolico Lacroziano, Tom. III. p. 279 sq. *Morelli* Bibl. gr. et lat. Mss. Tom. I. p. 223 sq.

II. *Editiones versionum latinarum.*

1554, — 1557, — 1562, f. Theodori Lectoris collectaneorum ex Historia ecclesiastica libri duo, latine, Musculo interprete. —— *V.* Eusebius. II. A. Cc) 4).

1644, f. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. VII.

THEODORUS Balsamon.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 184 sqq. XI. p. 47. XII. p. 489.

I. *Editiones textus.*

1) Scholia in Canones Conciliorum patrumque.

1615, 8. Commentarii Theodori Balsamonis. —— *V.* Photius. I. 3).

1620, f. THEODORI BALSAMONIS Expositio sacrorum & divinorum canonum, sanctorum & celebratissimorum Apostolorum, & sanctarum oecumenicarum synodorum, ac etiam localium seu particularium, & reliquorum sanctorum patrum. *Alius est titulus*: Canones SS. Apostolorum, Conciliorum generalium & provincialium: Sanctorum patrum epistolae canonicae: Quibus praefixus est, PHOTII Constantinopolitani patriarchae, Nomocanon. — Omnia commentariis amplissimis THEODORI BALSAMONIS explicata; & de graecis conversa Gentiano Herveto interprete. E bibliotheca Io. Tilii Briocensis episcopi. Accessit hac editione Graecus textus ex codicibus manuscriptis erutus, & cum Latino locis innumeris emendato comparatus. Lutetiae Paris., e typographia regia MDCXX.

1661, f. Photii Nomocanon, cum commentariis Theodori Balsamonis, ex editione Christoph. Iustelli an. 1615. & interpretatione latina Henr. Agylaei in multis emendata, & graeco textui accommodata. *etc.* —— In *Gul. Voelli* Bibl. iuris can. vet. To. II.

1672, f. Theodori Balsamonis Scholia in Canones Conciliorum ac Patrum, ex Codicibus Bodleiano, Etonensi et Basiliensi Amerbachiano, Graece et Latine, vulgata, una cum scholiis Ioannis Zonarae et Alexii Aristeni in eosdem canones et Matthaei Blastaris Syntagmate Canonum Legum alphabetico. —— In *Guil. Beveregii* Synodico. Oxon.

2) Constitutionum eccles. collectio.

1661, f. Theodori Balsamonis Ecclesiasticarum Constitutionum collectio, quae iam pridem a Ioanne Leunclavio sub Paratitlorum nomine latine edita est an. M. D. XCIII. Nunc vero graece primum in lucem, prodit, ex duobus antiquis codicibus MSS. inter se collatis, una cum eiusdem Leunclavii versione, & duobus Notatorum libris. Carolus Annibal Fabrotus hanc tralationem cum graecis codicibus contulit, emendavit, & notas adiecit. —— In *Gu. Voelli* et *H. Iustelli* Bibl. iuris can. T. II. p. 1217 sqq.

3) Responsa varia.

1573, 8. Theodori Balsamonis Responsa varia. Graece cum versione latina Enimundi Bonefidii. —— *V.* eius: Ius orientale, Lib. I. Paris., excud. H. Stephanus. Eadem responsa leguntur graece et latine in *Io. Leunclavii* Iure graeco-Romano. lib. II.

4) Responsa ad quaestiones canonicas.

1573, 8. Theodori Balsamonis Responsa ad questiones LXIV canonicas, patriarchae Alexandrini, Marci. Graece, cum versione Enimundi Bonefidii. —— *V.* eius Ius orientale, Lib. III. Paris., excud. H. Stephanus. Leguntur quoque, graece et latine, in *Leunclavii* Iure graeco-Rom. lib. V. p. 362 sqq.

5) Meditationes.

1661, f. Theodori Balsamonis Meditata, sive Responsa. Graece et Latine. —— In *I. Leunclavii* Iure Graeco-Rom., Lib. VII. p. 442 sqq.

6) Epistolae.

aa) *de ieiuniis.*

1681, 4. Theodori Balsamonis epistola de jejuniis, Graece e duobus codd. Bibl. Reg., cum versione latina. —— V. *I. Bapt. Cotelerii* Ecclesiae graecae Monumenta. T. II. p. 492—514.

bb) *de rasophoris.*

1686, 4. Theodori Balsamonis epistola de Rasophoris sive Raso indutis. Graece et Latine. —— V. *I. Bapt. Cotelerii* Ecclesiae graecae Monumenta. T. III. p. 473—494.

II. *Illustrantia Theodorum scripta.*

I. A. *Bach*: De Theodoro Balsamone. —— *V.* eius: Historiam iurisprudentiae romanae lib. IV. cap. 2. Lips. 1807, 8.

Cyrus THEODORUS Prodromus.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 815 sq.; *ed. n.* T. VIII. p. 137 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Epigrammata.

1536, 8. *ΚΥΡΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑτα ὡς παλαιοτατα, ὄτω δε εὐσεβεςατα, ἐν οἷς παντα τ᾽ ἑκατερας διαθηκης κεφαλαια, ὡς ὀλβιωτατα συλλαμβανονται, και τ᾽ ἀλλα τινα, ἁ πιναξ τῃ ἑπομενῃ σελιδι ἰδια δηλοι.* CYRI THEODORI PRODROMI EPIGRAMMATA ut uetustissima, ita pijssima, quibus omnia utriusq; testamenti capita felicissimè comprehenduntur: cum alijs nonnullis, quae Index uersa pagella singillatim explicat. *Quae omnia studiosae iuuentuti, cum ad poëtices mirificos fructus consequendos, tum ad ueram pietatem in primis imbibendam, ualde idonea existent.* BASILEAE, apud Ioannem Bebelium 1536. *In fine f.* 171*b*: *Ἐν Βασιλειᾳ τοδε βιβλιον διεγραφθη τυποις Ἰωαννȣ του Βεβελιου, ἐτει αἰωνων Ἰησȣ Θεανθρωπου σωτηρος ἡμων, μετα τους χιλιους και πεντηκοσιους, τριακόςῳ ἐκτῳ.* F. 172*b* *insigne typogr.*

1632, 4. Theodori Prodromi, philosophi, Epigrammata sive tetrasticha in omnes fere V. et N. T. libros. *Graece et latine*, nunc primum latinitate donata, cura et interpretatione Guidonis de Souvigny. Juliomagi, Hernault.

2) Amores.

1625, 8. THEODORI PRODROMI, PHILOSOPHI, RHODANTHES ET DOSICLIS AMORVM Libri IX. Graece & latine, Interprete GILB. GAVLMINO MOLINENSI. [*Accedit Theodori Prodromi dialogus Amarantus sive senilis amor, graece et latine interprete Gilberto Gaulmino*]. PARISIIS, Apud FVSSANVM DV BRAY, via Iacobaea, sub Spicis Maturis. M.DC.XXV. *CVM PRIVILEGIO REGIS.* —— 16 *ff.* praefixa, 592 pp. Haec est hactenus unica editio, quae raro occurrit. Bibl. sen. Lips.

3) Amicitia exulans.

1543, — 1549, — 1559, — 1608, f. Theodori exulans amicitia, graece et latine, Conrado Gesnero interprete. —— *V.* Ioannes Stobaeus. I. Bb) 1).

1549, 4. — graece latine, Conrado Gesnero interprete. Paris., Guil. Morellus.

1609, f. —— *V.* Ioannes Stobaeus. I. Aa).

4) De sapientia.

(1608,) 8. Theodori Prodromi dissertatio de sapientia, *Πενιῃ σοφιην ἑλαχε, graece et latine.* Federicus Morellus Graeca recensuit, edidit, latine vertit notisque illustravit. Lutetiae, apud Fed. Morellum. —— 8, 14 pp., et 1 *f.*, 16 pp.

5) Amarantus.

1810, 4. Theodori Prodromi Amarantus. Graece edidit de la Porte du Theil. —— *V.* Notices et Extraits, Tom. VIII. P. II. p. 109 sqq. Aliorum opusculorum excerpta atque notitia *v.* ib. T. VI. p. 319 sqq. VII. P. II. p. 235 sqq. VIII. P. II. p. 78 sqq.

6) Epistolae.

1754, 8. Theodori Prodromi epistolae XIV. Graece cum versione italica Petri Lazeri, S. J., & anonymi latina, & varietate lectionis. Aliae epistolae tres, Graece. —— *V.* Miscellaneorum ex MSS. libris bibliothecae collegii Romani soc. Iesu. (Romae) Tom. I. p. 1 sqq. Tom. II. p. 562 sqq. Tomus primus occurrit etiam sub titulo: Theodori Prodromi, Dantis Alighierii, Franc. Petrarchae, Galeacii vicecomitis, Ant. de Tartona, Iac. Sadoleti Epistolae, ex codd. mss. nunc primum vulgatae (*per Petrum Lazeri*). Romae 1754.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1559, 4. Ioannis Laezii amicitia exulans ex Cyro Theodoro Prodromo. Eiusdem de poeta carmen, *latine.* Paris., Andr. Wechel. —— 32 *ff.*

B. gallicarum.

1) Amicitia exulans.

1558, 8. Amitié banni du monde: par Cyre Theodore, Poete Grec, et traduit en vers François par Jean Figon de Monteilimar en Dauphiné. à Tholose. —— Rep. 1559.

1559, 8. — Lyon, Cotier. —— *V.* 1558.

1589, — 1617, — 1639, 12. — trad. par Tamisier. —— In: Anthologie ou Recueil des plus beaux epigrammes grecs. Lyon.

2) Amores.

1746, 12. Les Amours de Rhodante de Dosiclès, traduction du Grec de ıéodorus Prodromus. *S. l. notitia.* —— p. 1749.

1749, 8 min. Imitation du roman grec Rhodante et Dosiclès, de Theodore odromus, par de Beauchamps. (Paris, ıustelier.) —— Huius libri notitiam npsi ex *Bruneti* Manuel du Libraire m. II. p. 561, ubi haec adnotantur: „Les ıx traductions sont tout-á-fait diffé-ıts, et c'est à tort que quelques Biblio-ıphes ont annoncé la première comme Beauchamps, en la confondant proba-:ment avec la seconde, à laquelle Beau-ımps a mis son nom." Eadem vertit :manice *Ebertus* in Allgem. Bibliogr. Lex. . 18016. Attamen *Barbier* in: Diction-:re des ouvrages anonymes et pseudo-:nes (Paris 1806, 8 mai.) Tom. I. p. 18, . 165, atque *Schoellius* in: Répertoire littérature ancienne Tom. I. p. 358 illam ·sionem viro *de Beauchamps* tribuunt.

1797, 12. Les Amours de Rhodante de Dosiclès, traduites du Grec de ıeodorus Prodromus par P. F. Godard Beauchamps; réimprimées sur l'édi-n de 1764. Paris. —— 2 *fr.* Est Vol. . in collectione inscr.: Bibliotheque des nans grecs, traduits en françois.

THEODORUS Rhaithuensis.

abr. B. Gr. T. IX. p. 232 sqq.; *ed. n.* T. X. p. 430 sqq.

I. *Editiones textus.*

1576 (*non* 1567), 4 min. THEODORI ıESBYTERI *RHAETHENSis libellus* *versus haereses quibus iam olim, hypo-tica duarum in Christo naturarum, vnio ıgnata est, nunc primùm Graecè edi-,* & *Latinus factus à* THEODORO ıZA VEZELIO. ADIECTA EST ıRVNDEM HAERESEON COLLA-O CVM CONtrouersiis eadem de re :ėns excitatis. GENEVAE, *APUD* *ISTATHIUM VIGNON.* M.D.LXXVI. — 40 pp. Qui hanc editionem indicant bl. Bunav. Catal. T. III. Vol. I. p. 107. talogue des livres impr. de la bibl. du i, Theol. T. I. p. 357) a. 1567, errant; e enim hunc libellum in bibl. sen. Lips. ›lvi. Eum etiam recenset *I. Fabricius* Hist. bibl. Fabric. P. IV. p. 112 sq.

1582, f. — graece et latine. —— In *Bezae* Opera theologica. (Genev.) T. III. 309 — 398.

1599, 8. — Graece et latine ex ver-sione et cum castigationibus e MS. co-dice Petri Stellae Roberti Balforei, la-cuna in fine suppleta. —— Cum Gela-sio. *V.* ib. I. Supplementum, quod in Bezae editione desideratur, antea iam ad-sutum est Gregorii Nysseni magnae ora-tioni catecheticae.

1624, f. — graece et latine, Francisco Turriano interprete. —— In *Ducaei* Auctario Bibl. PP. Tom. I. p. 319 sqq.

1644, f. — graece et latine ex Fr. Turriani versione. —— In Bibl. PP. (Pa-ris.) Tom. XI.

1779 — 1780, 4. Theodori Rhaithu libellus de incarnatione Domini, graece et latine ex Suidae, tum et Io. Meursii ac Caroli du Fresne Glossariis emenda-tus atque explicatus opera Io. Benedicti Carpzovii. Partic. prior. Helmstad. 1779. — Partic. posterior. Helmstad. 1780. —— *Carpzovius* notis illustrat et verba, in-primis rariora, et formulas ecclesiasticas. In praefatione agit de auctore eiusque li-bello, variisque editionibus.

II. *Editiones versionum.*

1566, 8. Theodori, Presbyteri An-tiocheni, Isagoge in quinque libros, qui et ipsi subiunguntur, Anastasii Antio-cheni, siue Exercitatio seu Corollarium de incarnatione domini, latine, ex in-terpretatione Godfridi Tilmanni. Pari-siis, Iacob Kerver. —— Rep. 1575 sqq.

1575, f. — latine, Gf. Tilmanno in-terprete. —— In Bibl. PP. (Paris.) Tom. VIII. p. 656 sqq.

1589, f. —— In Bibl. PP. (Paris.) Tom. I.

1609, — 1618, f. —— In Bibl. PP. (Co-lon.) Tom. V.

1677, f. —— In Bibl. PP. Tom. VII. p. 334 sqq.

III. *Illustrantia Theodorum scripta.*

Gu. *Cave:* De Theodoro Rhaithuensi. —— *V.* eius Historiam litter. scriptorum eccles. Tom. I. p. 587 sq.

Moshemii Adnotata de Theodoro Rhai-thuensi. —— *V.* eius Institutiones histo-riae eccles. saec. VII. P. II. cap. II. §. 5.

THEODORUS Studites.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 234 sqq.; *ed. n.* T. X. p. 434 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1728, f. Sancti Theodori Studitae epistolae, aliaque scripta dogmatica, graece et latine: pleraque Sirmondo interprete. Venetiis, e Typographia Bartolomaei Javarina. MDCC.XXVIII. —— Est *Sirmondi* Operum variorum Tomus quintus. 22 *ff.* praefixa, 618 pp., 17 *ff.* indices, et 1 vac. *f.* Continentur hoc volumine: Vita S. Theodori Studitae, auctore Michaele monacho, graece et latine, p. 1 sqq.; Theodori Studitae Testamentum, p. 63 sqq.; Antirrheticus I. contra Iconomachos, p. 70 sqq.; Antirrheticus II., p. 84 sqq.; Antirrheticus III., p. 104 sqq.; Confutatio poematum Iconomachorum, p. 135 sqq.; Quaestiones quaedam propositae Iconomachis, p. 160 sqq.; Capita septem adversus Iconomachos, p. 165 sqq.; Epistola ad Platonem de cultu SS. Imaginum, p. 173 sqq.; Epistolarum liber I., p. 177 sqq.; liber II., p. 294 sqq.; Versus iambici, p. 596 sqq.

Bb) *Opera plura.*

1600, 4. — 1616, f. Theodori Canon in adorationem S. Crucis; Oratio in adorationem S. Crucis, Graece et Latine. —— In *Iac. Gretseri* Opere de Cruce. (Ingolst. 1600.) Tom. II. p. 287 sqq. Tom. III. p. 487 sqq. (Ingolst. 1616) p. 1405 sqq.

Cc) *Opera singula.*

1) Capitula quatuor.

1684, 4. Theodori Capitula quatuor de vita ascetica. Graece et Latine. —— In *Pet. Possini* Thesauro ascetico. Paris.

2) Testamentum.

1696, 4. Theodori Studitae Testamentum, Graece et Latine, interprete Iac. Sirmondo. —— In *Iac. Tollii* Insignibus itineribus italicis. (Traj. ad Rh.) p. 178—191.

3) Oratio dogmatica.

1553, 8. Theodori oratio dogmatica de honore atque adoratione sanctarum imaginum. Graece. —— *V.* Ioannes Damascenus. I. Bb) 2).

1575, f. —— Inter Ioannis Damasceni Opera, p. 674 sqq. *V.* ib. I. Aa).

4) De cibis.

1705, 4. S. Theodori Studitae sermo ineditus de ciborum delectu. Graece. —— In Fabricii Bibl. Gr. Tom. XII. p. 303 sqq.

5) Oratio in Platonem.

1675, f. Theodori Studitae oratio funebris in S. Platonem, graece ex bibl. regia Paris. et Vaticana ediderunt Henschenius et Papebrochius. —— Ad calcem Actorum Sanctorum, Tom. I. April. m. p. XLVI sqq., et latine ib. p. 366 sqq.

II. *Editiones versionum* latinarum.

1) Sermones catechetici.

1644, f. Theodori Studitae Sermones catechetici CXXXIV, in anni totius festa, de Graecis Latini facti a Ioanne Livinejo. —— In *Hittorpii* Auctario Bibl. PP. Tom. II.

1677, f. — latine ex versione Ioannis Livineji. —— In Bibl. PP. max. (Lugd.) Tom. XIV. p. 830—901.

2) Oratio dogmatica.

1556, 12. Theodori Studitae oratio dogmatica, latine, Gf. Tilmanno interprete. Antwerp.

1589, — 1644, f. — latine. —— In Bibl. PP. (Paris.) Tom. III.

3) Oratio in Platonem.

1570, 4. Theodori Oratio funebris in Platonem, latine versa a Gentiano Herveto. —— Cum Palladio. (Paris.) p. 455—497.

1583, f. Theodori Oratio funebris in S. Platonem Hegumenum, Latine, interprete Guil. Sirleto. —— In *de la Barre* Historia Christiana patrum. (Paris.) p. 118 sqq. Deinde legitur etiam in *Aloysii Lipomanni* Tomo VII. de vitis Sanctorum Patrum. p. 275 sqq., et in Actis Sanctorum Antverp. m. Mart. Tom. II. p. 218 sqq., et apud Surium ad XVI. Decbris.

4) Oratio in adorationem crucis.

1677, f. Theodori oratio in adorationem pretiosae crucis, latine. —— In Bibl. PP. max. (Lugd.) Tom. XIV. p. 900 sqq.

5) Canon.

1677, f. Theodori Canon sive hymnus, qui canitur in erectione sanctarum imaginum, latine. —— In Bibl. PP. max. (Lugd.) Tom. XIV. p. 898 sqq. et latine, *Federico Metio* interprete, apud Baronium ad a. 842.

6) Encomium Bartholomaei.

1659, 4. — 1723, f. Theodori Encomium S. Bartholomaei apostoli, latine, ex Anastasii Bibliothecarii versione. —— V. *Lucae Dacherii* Spicilegium, Tom. III. p. 13—23, et ed. nov. Tom. II, p. 124 sqq.

1662, f. —— In *Fr. Combefisii* Bibl. Concionatoria. (Paris.) Tom. VII. p. 755 sqq.

7) Testamentum.

1602, 8. Theodori Sermones catechetici CXXXIV. Sermo in Dominic. IV. Jejunii. Testamentum. Fragmenta epistolarum. Latine, ex Ioannis Livineji versione cum eiusdem notis. Antverp.

1651, 4. — latine. —— In *Christ. Woldenbergii* libro de Testamentis veterum. Rostoch.

8) Encomium Ioannis.

1666, 4. Theodori Encomium in tertiam inventionem venerandi capitis, sancti praecursoris Ioannis Baptistae. Ex versione Francisci Combefisii. —— In libro: Traité historique du chef de S. Baptiste. Paris.

III. *Illustrantia Theodorum scripta.*

Gu. *Cave:* De Theodoro Studita. —— In Historia litter. scriptorum ecclesiast. Tom. II. p. 8 sqq.

R. *Ceiller:* Sur Theodore. —— V. Histoire générale des auteurs eccles. Tom. XVIII. p. 489 sqq.

I. Imm. *Mülleri* Dissertatio de Studio coenobio CPolitano, ex monumentis Byzantinis eruto et illustrato, clarisque Studitis. Lips., 1721, 4.

Casim. *Oudini* commentatio de Theodoro Studita. —— V. eius Commentarios de scriptoribus eccles. Tom. II. p. 32 sqq.

THEODOSIUS Alexandrinus.

I. *Editiones textus.*

1) Grammatica.

aa) *Integer liber.*

1822, 8. Theodosii Alexandrini Grammatica. E codicibus manuscriptis edidit et notas adiecit Car. Guil. Göttling. Lipsiae, in libr. Dyk. MDCCCXXII. —— XVIII, 256 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Editor usus est duobus codicibus mstis Paris., quorum unus est fons, ex qua *Imm. Bekkerus* deprompsit Canones, qui alius operis partes sunt. Sed *Göttlingius* hanc grammaticam non Theodosio Alexandrino, qui circiter tempore Constantini Magni, vel paulo post vixit, tribui posse, sed alio eique posteriori imitatori Theodosiano, qui se scholae grammaticorum byzantinorum addixit. Haec grammatica Theodosiana nihil est nisi commentarius Theodosii Alexandrini in grammaticam Dionysii Thracis, qui discipulus Aristarchae fuit. Quem commentarium posteriores grammatici et byzantini aliique serioris temporis amplificarunt atque etiam in epitomen redigerunt. Conf. ephem. litter. Jenens. 1825. no. 35. 36. 37.

bb) *Fragmenta.*

1821, 8. Theodosii Grammaticae Fragmenta, edidit F. Osann. —— V. Philemon Gramm.

2) Canones.

1821, 8 mai. Theodosii Grammatici Alexandrini Canones de declinatione nominum et coniugatione verborum, e codice msto Paris. descripsit atque edidit Imm. Bekkerus. Berol., Reimer. MDCCCXXI. —— 2 *Th.* 16 *Gr.* Hic liber est Volumen III. *Imm. Bekkeri* Anecdotorum. Canones, quorum duo edidit Imm. Bekkerus, sunt Theodosii Alexandrini opus, quod Georgius Choeroboscus commentariis illustravit.

II. *Illustrantia Theodosium scripta.*

Λεξικον της Γραμματικης, ad Theodosii Alexandrini grammaticam. —— In *L. Bachmanni* Anecdotis graecis. T. I.

Amadei *Peyron* In Theodosii Alexandrini tractatum de Prosodia commentatio. Taurini 1817, 4. —— Habetur etiam

in: Memorie della Reale Accademia delle Scienze di Torino, Tom. XXIII. P. II. p. 183 sqq.

THEODOSIUS Diaconus.

1755, 4. Theodosii Acroases, graece et latine edidit Flam. Cornelius. —— *V.* eius Cretam sacram. (Venet.) P. II. p. 269—327.

1777, f. Theodosii Diaconi Acroases, graece et latine edidit P. F. Fogginius. —— In eius Nova Appendice Corporis Historiae Byzantinae. Romae.

1828, 8. Theodosii Acroases de Creta capta, graece et latine, cum notis P. F. Fogginii. —— Cum Leonis Diaconi historia, p. 261 sqq. *Fogginii* adnotationes leguntur p. 527 sqq. Praemissum est Nicolai Mariae Fogginii Monitum de Theodosii Acroasibus, p. XXXII sqq.

THEODOSIUS Melitinus.

G. L. F. *Tafel*: De Theodosio Melitino, inedito historiae Byzantinae scriptore, ex codice Tubingensi notitia literaria. *Progr. acad.* Tubingae, apud Eifert. MDCCCXXVIII. 4. —— 18 pp. Codicem Tubingensem Theodosii historiae Stephanus Gerlachius secum ex Constantinopoli portavit Tubingam.

THEODOSIUS Monachus.

1819, f. Theodosii Monachi Epistola de expugnatione Syracusarum, graece et latine, cum notis edidit Car. Bened. Hase. —— *V.* Leo Diaconus. I. Aa), ubi p. 179 sqq. legitur. De Theodosii Epistola multum locutus est Octavius Cajetanus apud Murator. Scriptt. rer. Italic. Tom. I. P. II. 257 A. Antea epistolae versionem latinam fecit monachus nomine Iosaphat Azzalus Spartanus, „eamque ediderunt postea ipse Cajetanus SS. Sicul. II. 272 C., tum alii, vel integram, vel ex parte: Io. Bapt. Carusius Biblioth. hist. Sicil. I. 24 A. Borchus Pirrus Notit. Sicil. eccles. I. 613 D. Ioann. de Ioanne Cod. diplomat. Sicil. I. 332 A. Ducangius ad Zonaram II. 87 C. Muratori Scriptt. rer. Ital. Tom. I. P. II. 257 A. Sed hi omnes unice pendebant ex interpretatione Iosaphati, qui et a mente auctoris saepe discessit, et fere ubique in patentissimos paraphraseon campos longe est lateque vagatus." Haec docet Hasius in praefatione sua.

THEODOSIUS Tripolita.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 91; *ed. n.* T. IV. p. 21 sqq.

I. *Editiones textus.*

1558, 4. *ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΡΙΠΟΛΙΤΟΥ ΣΦΑΙΡΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑ. Γ.* Theodosij Tripolitae SPHAERICORVM, LIBRI TRES, NVNQVAM ANTEHAC GRAECE excusi. Iidem latinè redditi per Ioannem Penam Regium Mathematicum, AD ILLVSTRISSIMVM PRINCIPEM CAROLVM LOTHARINGVM CARDINALEM. PARISIIS, Apud Andream Wechelum, sub Pegaso, in vico Bellouaco: Anno Salutis, 1558. CVM PRIVILEGIO REGIS. —— 4 *ff.* praefixa, 54 pp. oratio graeca; 1 *f.* praefixum, 68 pp. versio latina, et 1 *f.* errata. *Ioannes Pena* de sua editione docet in sua praefatione haec: „In explicando Theodosio, quia plerisque locis Graeca vel mutila vel obscura erant, liberiore interdum interpretatione usi sumus, et quae Graecis deesse videbantur supplevimus, imo etiam quia totum sphaericum negotium e Geometria pendet, si quando ad firmandas Theodosii demonstrationes Euclidis Elementa deficiebant, a recentioribus authoribus, ut Vitellione et aliis, Theoremata citavimus."

1707, 8. *ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΣΦΑΙΡΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Γ.* THEODOSII SPHAERICORUM LIBRI TRES. OXONIAE, E THEATRO SHELDONIANO, Impensis H. Clements Bibliopolae Oxon. MDCCVII. —— 4 *ff.* praefixa, 87; 94 pp. Orationis graecae fundamentum est Penae editio; sed *Ios. Hunt* perlegit etiam codicem mstum e museo Saviliano, qui tamen nihil suppeditavit ad textum emendandum; qua re nullas lectionis varietates enotavit. Bibl. sen. Lips.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Sphaerica.

1529, 4. Theodosii de Sphaericis libri tres Latine a Ioanne Vogelin Hailpronnensi restituti & Scholiis illustrati. Paris., in Officinâ Joannis Singrenii MDXXIX. d. XVIII. Martii. —— Huius libri notitiam ex Maittairii Annal. Tom. II. p. 720 sumpsi, ubi autem locus *Venet.* aliter ac in Indice Tom. V. P. II. p. 284 *Paris.* indicatur.

1558, f. Theodosii Sphaericorum libri tres; Menelai Sphaerica; Autolyci liber de Sphaera; a Franc. Maurolyco latine versa et illustrata. Messanae.

1586, 4. Theodosii Tripolitae Sphaericorum libri III. a Christophoro Clavio Bambergense S. I. perspicuis demonstrationibus ac Scholijs illustrati. Accedunt eiusdem Clauii Sinus, Lineae tangentes, & secantes, Triangula rectilinea atque Sphaerica. Romae, ex typographia Dom. Basae. MDLXXXVI. —— Hanc editionem pauci viderunt.

1588, 4. —— *V.* Autolycus. II. A. 1).

1675, 4. Theodosii Sphaerica; methodo nova illustrata, et succincte demonstrata. Per Isaacum Barrow. —— *V.* Archimedes. II. A. Aa).

1730, 12. — latine edidit Andr. Celsius. Upsal.

2) De diebus natalibus.

1591, 4. THEODORI TRIPOLITAE DE. DIEBVS ET. NOCTIBVS LIBRI. DVO DE. VATICANA. BIBLIOTHECA deprompti. Scholijs antiquis: & figuris illustrati: & nunc primum de Graeca lingua in Latinam conuersi. A. IOSEPHO. AVRIA. NEAPOLITANO. ROMAE. Apud Ioannem Martinellum. MDXCI. *SVPERIORVM. PERMISSV. F. ult. a:* REGISTRVM *** A B C D E F G I K L M N O P. Omnes sunt quaterniones praeter P qui est duernio. ROMAE. Apud Iacobum Ruffinellum. M. D. XCI. —— 12 *ff.* praefixa, 114 pp., et 1 *f.* Bibl. sen. Lips.

B. germanicarum.

1826, 8. Theodosius von Tripolis drey Bücher Kugelschnitte. Aus dem Griechischen mit Erläuterungen und Zusätzen, herausgegeben von E. Nizze. Nebst vier Tafeln in Steindruck. Stralsund, Löffler. —— VIII, 171 pp. 1 *Th.* Posteriorum interpretum additamenta notasque in libelli calce adiecit editor. Quae ipse adiecit, maximi sunt aestimanda.

C. anglicarum.

1675, f. The Sphere of Theodosius, translated by Edward Sherburne. —— In appendice addita eiusdem versioni anglicae Manilii Sphaericorum. (London, printed for Nathanael Brook.)

THEOGNIS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 439 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 704 sqq.

I. *Editiones textus.*

1495, f. — 1515, 8. Theognidis Sententiae. Graece. —— *V.* Theocritus. I. Aa) *β*).

1512, 4. — 1521, 8. — 1553, 4. — 1561, — 1569, — 1562, — 1564, — 1577, — 1565, — 1576, sqq. —— *V.* Poetae. I. Bb). Gnomici poetae.

1521, 8. —— *V.* Aesopus. I. Aa) *β*).

1537, 4. Theognidis Sententiae Elegiacae. [*In Theognidis fine adiecti sunt:* Pythagorae aurei versus, graece.] Graecè. Paris., apud Iohannem Lodoicum Tiletanum. MDXXXVII. —— „Ioannes Lodoicus Tiletanus studiosis S. — Si apum nobis exemplum, quae ex omnibus flosculis, quae sibi sint usui, decerpunt, imitandum censet Isocrates, ut neque Poëtam neque Sophistam ullum negligamus, quo vitae communis adjuvari possit institutio; quanto majore sunt studio legendi, qui hasce partes solas sibi poposcerunt, & hanc personam, consulendi vitae mortalium, sibi imposuerunt. Cujus generis sunt Hesiodus, Theognis, Phocylides, quos commemorat Isocrates, aliique, qui libros suos γνώμας sive ὑποϑήκας inscripserunt. Theognis autem poëta pervetustus, Megaris Siciliae urbe natus, versus scripsit elegiacos, adeò suaves, adeò graves, ut iis Aristoteles ipse sua praecepta saepissime confirmet, ac velut obsignet: ut alios taceam, quorum libros hujus sententiae tanquam lumina quaedam illustraut. Quamobrem nolite dubitare vobis quoque hoc lumen, quod tanti caeteris aestimatum videtis, vitae vestrae praeferendum esse: accepturi à nobis propediem Hesiodum Commentariis accuratis & § nunquam adhuc editis insignem, si nostram voluntatem, quam temporum retardat iniquitas, vestra juvabit benevolentia. Valete, & industriam nostram, quae vobis servit ac sudat, boni consulite. Ex chalcographeo nostro M. D. XXXVII. mense Iunio.“ Hanc notitiam ex *Maittairii* Annal. typogr. Tom. III. p. 273 sumpsi.

1543, 8. —— *V.* Hesiodus. I. Aa) *β*).

1543, 4. Theognidis Sententiae, Graece & Latine, cum Eliae Vineti Santonis Scholiis. Paris., Excudebat Ioannes Lodoicus Tiletanus. M. DXLIII. —— 4 *ff.* praefixa, 97 pp. „Elias Vinetus Santo Lectori. .... diligenter omnia adhibui, cujusmodi sunt cùm variorum codicum locu-

rumque ex eodem autore ab aliis scriptoribus citatorum diligens collatio, tum syncerum & acre amicorum meorum virorum doctorum unà cum meo judicium; inter quos Petrus Panaetius & Iacobus Gupylus facilè principes. Quâ diligentiâ .... tandem effectum est, ut eorum, quae in bono poëta corrupta erant, magnam partem obiter castigaverim. Caeterùm cùm in eo totus essem, Ioanni Lodoico Tiletano typographo diligentissimo rem patefeci, cùm in ejus Bibliopolium quaerendi ex eo exemplaris gratiâ aliquando me contulissem: quam ubi intellexisset, rogavit vehementer, ut si quid haberem in eum authorem, quem esset brevi excusurus, communicarem &c. Id impetravit ille .... cui publicandum tradidi, quicquid fuit nostri in Theognidem laboris: quem authorem utinam tam totum restituere omnino potuissem, quàm cupiebam. Is enim tam depravatus fuit, tam lacer, tam mancus, ut nullâ diligentiâ .... id praestare potuerim: quae res in causâ est, ut in Latinum sermonem a me conversum non habueris. .... Vale, Lutetiae, Cal. Sextil. 1543.“ Haec mihi suppeditavit *Maittairius* in Annal. typogr. Tom. III. p. 354. *Ebertus* in Allgem. bibliogr. Lexicon no. 22801 appellat hanc editionem rarissimam eamque primam Theognidis sententiarum singularem; sed in hac re errare videtur, si ad antecedentem a. 1537 respicere velis. „Interpretando emendandoque, tam ex veterum libris quam ex ingenio, primus de Theognide bene meritus est *Vinetus* 1543, quem vero longe superavit septem annos post *Camerarii* solertia, doctrina, diligentia.“ Haec iudicat *Welcker* in sua praefatione p. CXIII.

1543, — 1550, — 1555, — 1558, 8. — graece et latine carmine redditae per Iacobum Schegkium. Basil., per Ioan. Oporinum.

1551, 8. Libellus scolasticvs vtilis, et valde bonus: quo continentur, Theognidis praecepta. Pythagorae uersus aurei. Phocylidae praecepta. Solonis, Tyrtaei, Simonidis, & Callimachi quaedam carmina. *Collecta & explicata à* IOACHIMO *Camerario Pabepergen.* Accessit rerum & uerborum memorabilium Index. ***BASILEAE, PER IOannem Oporinum. In fine*** **p.** 214: *ΕΤΥΠΩΘΗ ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ, παρ᾽ Ιωαννῃ τῳ ὀπωρινῳ, ἐτει της ἐνσαρκȣ οἰκονομιας τȣ Ιησȣ Χριςȣ χιλιοςῳ πεντακοσιοςῳ πεντηκοςῳ πρωτῳ.* —— 214 pp. „Fuit [Camerarius] quidem a supellectili critica bene instructus, quinque usus codicibus, de quibus in praefatione loquitur. Manu scriptos fuisse, quum Glandorfius recte intellexisset, *Seyboldus* in Additamentis ad Fabricii Bibl. Graecam, Prolusione 1791 Buxovillae scripta, p. 5 de primis editionibus Italicis cogitat. Sed tres tantum Italia viderat, nec extiterunt omnino tum temporis quinque editiones, quas *exempla vetera* Camerarius appellare potuisset. Paulo injustius est, praesertim si ceterorum illius aetatis Criticorum morem, in consulendis Codicibus multo minus diligentium, compares (Cf. Schweighaeus. Praef. ad Athen. p. LXVIII. LXI. XXXIV.), *A. Kallii* judicium in Specimine novae editionis p. XI: *Perplurima poetae loca feliciter emendavit Camerarius, sed in MSS. codicibus allegandis magna fuit, quod seculi tamen istius mori tribuas, summi viri oscitantia. Plerisque in locis, an codicum auctoritati, an ipsius viri ingenio nova, quam in textu adhibuerit, lectio debeatur, prorsus reticet, quodsi aliquando in hypomnematibus ad codices provocaverit, an unus alterve horum codicum, an omnes sint intelligendi, nunquam tamen declarat.* Immo saepissime et nescio an ubicunque ab editis recèdit, nisi vitia et levissima essent et aperta, ad codices provocat, distinguit etiam *τοὺς παλαιοὺς τῶν ἀντιγράφων* (ad v. 595), et numerum, *ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων*, vel *ἐν ἅπασιν οἷς ἐνετύχομεν ἀντιγράφοις*, ut ad v. 1055, quamvis plerumque simpliciter citat *ἐν ἐνίοις* (qua quidem formula etiam Stobaeus editus comprehenditur). Plurimum autem contulit Camerarius ad difficiliorum, qui haud pauci huic poetae insunt, locorum explicationem, de qua recentiores editores non magnopere laborarunt. Primus intellexit, non unius poetae genuinum opus se tractare; locum autem nullum, in quo aliquid esset offensionis, intactum reliquit; sed difficultates si tollere nequiret, indicavit saltem, et omnino tam prudenter diligenterque interpretis officio functus est, ut quantum ad hanc provinciam Theognidis editorum nemo ullus cum eo comparandus sit, et ut commentarii ejus, ad poetae aditum in scholas patefaciendum conscripti, etiamnum ab omnibus et ad ea adeo loca, quae rectius nunc intelliguntur, cum fructu legi possint.“ Haec habet *Welcker* praef. p. CXIII sq.

1559, — 1577, 4. Theognidis gnomae elegiacae, graece et latine. —— V. *Michaelis Neandri* Opus aureum et scholasticum. *V.* Pythagoras. I. 1) β). Poetae. I. Bb) poetae gnomici. Haec editio largo annotationum apparatu instructa est. „Neander quidem textum Camerarii se exhibere fatetur in Opere aureo p. 149; praeterea Camerarii explicationes et locos

tantum non omnes ab eo ad illustrandas Theognidis sententias ex auctoribus antiquis eleganti plerumque judicio selectas in notas suas transtulit. In quibus notis quod Camerarium nunquam auctorem laudat, praeterquam quod in margine aliquoties interpretem Graecum ex codd. unum alterumve distichon inserere annotat, bona fide factum est. Nam in disputatione de Theognide p. 143 hunc poetam profitetur *quasi amissum et mortuum luci ac vitae tandem restitutum esse a J. Camerario de re litteraria longo tempore praeclarissime merito.* Et in praefatione p. 127: *In eo Theognide*, ait, *multa fuerunt obscura, intricata et perplexa, quae quantum quidem in nobis fuit, a bonis ac eruditis viris de eo admoniti plana studuimus facere.* In sequentibus quidem a se quoque quaedam explanata esse indicat: *Nostram vero conjecturam tum vertendo tum exponendo auctore coacti etiam quandoque sumus secuti, existimantes, licere in dubiis divinare cuique. — Multa adhuc in Theognide passim reperi, quae et adolescentes perturbarent et lectorem remorarentur, dubium ac suspensum tenerent ac expositionem desiderarent.* Verum enim vero in hoc vel vanitas surrepsit bono viro, vel in fraudem se induit ipse. Nam ne unicum quidem invenies locum, qui Neandri ope, quamvis nonnullas explicationes novas tentavit, lucem adeptus sit, et ei si detraxeris omnia non sua, quae supererunt, frugis expertia esse intelliges, partim etiam ridicula, et quaedam eorum adeo, quae Camerarius probe jam intellexerat, ut v. 257. 261. 543. 719. 1207 Bekk. prave accepta. Homo fuit Neander laboriosus et multae lectionis, sed impar discernendo, quid ad rem esset, quid non, ita, ut nihil sit absurdius, nihil putidius, quam bona pars celeberrimi olim commentarii, in quo quae ex quacunque antiquitatis parte forte in mentem veniunt temere et loquaciter effutit, et proverbia, quorum quasi quodam furore agitur, postquam ex Erasmo suo Vinetus hoc genere prudenter aliquoties usus erat, non manu, sed toto sacco disseminat. Ego vero multum abfuissem ab iniquiore ferendo de hoc viro judicio, cujus praeclara in munere scholastico fuerunt merita, nisi falsis hic illic laudibus eum extolli et umbraticam ejus aediiique plenam eruditionem cum vasta et exquisita Camerarii litteratura atque adeo illius tenuitatem et mediocritatem huius viri summo cum ingenio et magno animo confundi animadvertissem. Ita Koeppen in Biblioth. der alten Litter. u. Kunst. T. I. p. 169 *magnos illos viros*, Camerarium et Neandrum, Theognidis textum restituisse ait.' Groddeckius autem bonae interpretationis laude inprimis commendabilem dicit Neandri editionem, Camerario ne in partem quidem hujus laudis admisso." Haec disserit *Welcker* in sua praefatione p. CXVI sqq.

1560, 8. Theognidis Sententiae cum versione latina, ita ut verbum verbo conferri possit, addita earundem explicatione a Philip. Melan. (*thone*) in Schola Vuitenbergensi. Witebergae excud. Laur. Schuenk. 1560. — Explicatio Sententiarum Theognidis in schola Witeberg. auctore Phil. Melanchthone, collecta a Ioh. Maiore. Witeb. excud. Laur. Schuenck. 1560. —— Haec *Melanchthonis* editio saepe recusa est eodem titulo, sed in omnibus his repetitis editionibus *Explicatio Melanchthonis* desideratur, quamquam in titulis commemoratur. Explicatio complectitur 7 *ff*. praefixa, 1 vac. *f.*, et 137 num. *ff*. *V*. 1561 sqq.

1561, 8. — Viteberg., excud. Laur. Schuenck. MDLXI. —— *V*. 1560 et 1562.

1562, 8. — Lips., Ioh. Rhamba. —— *V*. 1561 et 1570.

1566, f. — 1577, 4. — 1584, — 1600, 16. — 1606, f. — 1628, 8. — 1629, 16. — 1635 sqq., — 1814, — 1823, 8. —— *V*. Poetae. I. Aa).

1570, 8. Theognidis Sententiae cum versione Latina ita ut verbum verbo conferri possit, addita earundem explicatione a Ph. Mel. in schola Witeberg. Mulhausae. —— *V*. 1562 et 1590.

1576, 8. — cum interpretatione et scholiis Eliae Vineti. Lips.

1589, 8 min. —— *V*. Pythagoras. I. 1) β).

1590, 8. Sententiae Theognidis Megarensis cvm versione latina, ita vt verbvm verbo conferri possit, addita earundem explicatione, a Philippo Melanchthone in schola Witebergensi. *Infra est Melanchthonis effigies, ligno incisa.* Witebergae Ex Officina Cratoniana *Anno M. D. XC.* —— 48 *ff*. *V*. 1570 et 1591.

1591, — 1594, 8. — Witeberg., Lamberg. —— *V*. 1570 et 1590.

1598, 8. —— Cum Luciani Dialogis. *V*. ib. I. Bb) β).

1603, 8. Theognidis Megarensis Sententiae graecolatinae, certis titulis, quos margo numeratos exhibet, distinctae: Cvm indice dvplici, vno dictionvm et phrasivm graecarvm, altero titulorum: *Operâ M.* Vvolfgangi Seberi, Scholae Schleusingensis Rectoris. Accedvnt seorsim in

[illegible] Camerarii Scho- [illegible] impensis Tho- [illegible] in hac editione usus [illegible] lectionis varieta- [illegible] Bibliothecae Pala- [illegible] quas ab Hoesche- [illegible] Theognidis editionem me- [illegible] autem est, non ea- [illegible] hanc editionem [illegible] Bibl. acad. Lips. [illegible]

[illegible] Theognidis Sententiae ele- [illegible] interpretatione Latina. Apud [illegible] MDCIV.

[illegible], 8. — Cum versione latina [illegible] Melanchthonis. Lipsiae apud [illegible]: Vvitebergae apud Sam. Seelfisch. MDCIX.

1610, 8. Theognidis Sententiae Elegiacae graecae. Argentinae apud Bertramum. MDCX.

1620, 8. — Editio secunda, quae seorsim praeter graeca Ioach. Camerarii Scholia peculiares quoque notas exhibet, quibus et passim illustratur textus et varia insuper lectio, ut aliunde, sic inprimis e mss. codd. Bibl. Palatinae atque Augustanae commonstratur. Opera Wolfgangi Seberi. Lips. —— Haec nova editio priori praestat; sed ea rarius occurrit. Pars quaedam notarum est Ioannis Weitzii. *V.* 1603.

1639, 8. Theognidis Sententiae, cum versione latina, ita ut verbum verbo conferri possit, addita earundem explicatione a Philippo Melanchthone. Londini MDCXXXIX.

1646, 8. —— *V.* Pythagoras. I. 1) β).

1651, 12. ΓΝΩΜΟΓΡΑΦΟΙ ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΜΕΓΑΡΕΩΣ ΓΝΩΜΑΙ. ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ποιημα νουθετικον. ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ χρυσα ἔπη. ΣΟΛΩΝΟΣ γνωμαι. THEOGNIDIS, PHOCYLIDIS, PYTHAGORAE, SOLONIS & aliorum POEMATA GNOMICA. *Graecis ex adverso Latina interpretatio apposita multis in locis correcta, additaque variantis scripturae notatio.* OPERA FRIDERICI SYLBURGII. ULTRAJECTI, Ex Officina Hermanni Ribbii, ANNO CIↃIↃCLI. —— 4 *ff.* praefixa. *F.* 2 et 3 leguntur Hieronymi Commelini notae pauculae; sequuntur testimonia Suidae de Theognide, Pythagora, Phocylide, et Solone; 139 pp. oratio graeca cum versione latina; 96 pp. Sylburgii notae in Theognidem. Haec editio diversa est ab ea, quae indicata est s. v. Poetae. I. Bb). Poetae gnomici sub eodem anno. *V.* 1651. Rep. 1748.

1659, 12. — Opera F. Sylburgii. Ultrajecti. —— *V.* 1651.

1706, 8. Theognidis Megarensis Sententiae Morales, nova Latina versione, Notis et Emendationibus, explanatae et exornatae: una cum variis Lectionibus, opera Antonii Blackwall. Londini. —— Haec editio raro occurrit.

1710, 8. Theognidis Megarensis, poetae celebratissimi Sententiae elegiacae graeco-latinae, notis philologicis, ex probatissimis qvibusdam autoribus excerptis, ac collectis, exornatae, commentario integro, mentem gnomographi aperiente, illustratae, ac demum triplici indice auctiores redditae, quorum Primus singula vocabula ordine Alphabetico digesta ac beneficio Grammat. D. Welleri, resolutioni subjecta recenset: Secundus vocibus ratione Thematum investigandorum difficilioribus inservit. Tertius virtutes morales, vitia, aliaque notatu digna indicat: Quibus accedunt lectiones variantes, In φιλελληνων commodum, labore ac studio Henrici Gottlob Just, Gr. Lingu. in Gymnas. Augustin. Erffurt. Prof. *Sumptibus Autoris.* Francofurti & Lipsiae. Apud Michaelem Keyserum, Anno M. DCC. X. —— *V.* 1740.

1739, 8. Θεογνις. Theognidis Lebens-Reguln, deren Text nach den besten Lesarten hergestellet, und mit deutschen Noten behandelt wird, durch F. Gl. Fischern. Altenb., Richter. —— 8 *Gr.* Haec editio continet primam germanicam versionem.

1740, 8. — studio H. Glo. Just. Altenb. —— 10 *Gr.* *V.* 1710.

1741, 8. Ex Theognidis Megarensis Sententiis moralibus Excerpta, cum versione vulgatis emendatiori (*edidit Thomas Bentlej*). —— *V.* Callimachus. I. Aa) β).

1746, — 1784, — 1815, — 1817 (bis), 8. — 1823, 32. —— *V.* Poetae. I. Bb) poetae gnom.

1748, 12. Theognidis, Phocylidis, Pythagorae, Solonis & aliorum poemata gnomica. Graecis ex adverso Latina interpretatio apposita multis in locis correcta, additaque variantis scripturae notatio. Opera Friderici Sylburgii. Traj. ad Rh. —— *V.* 1651.

1750, — 1776, 8. Theognidis sententiae. —— *V.* Plutarchus. I. BB. Bbb).

1756, 8. — graece. Upsal.

1766, 8 max. THEOGNIDIS PHOCYLIDIS ET PYTHAGORAE CARMINA, GRAECE, LATINE, ET ITALICE. *Alius titulus*: *ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΜΕΓΑΡΕΩΣ ΓΝΩΜΑΙ ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑ ΝΟΥΘΕΤΙΚΟΝ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ.* THEOGNIDIS MEGARENSIS SENTENTIAE PHOCYLIDIS POEMA ADMONITORIVM PYTHAGORAE AVREA CARMINA. *Graecis Ex Adverso Latina Interpretatio Adposita, Multis In Locis Correctior Quam Antea Prodierit.* ACCEDIT ITALICA VERSIO METRICA CVRANTE ANG. MAR. BANDINIO I. V. D. Laurentianae Basilicae Canonico, Ibidemque R. C. Magni Etruriae Ducis Regio Bibliotheca-rio Public. Marucell. Biblioth. Praefecto. FLORENTIAE. TYPIS MOVCKIANIS. CIↃ. IↃ. CC. LXVI. *In fine p.* 170: IMPRESSVM FLORENTIAE QVAM DILIGENTISSIME IN AEDIBVS MOVCKIANIS DIE V. MENSIS SEPT. A. MDCCLXVI. FELICITER. —— XVI, 170 pp., p. 171 sq. exhibetur: Catalogvs graecor. script. qui adhuc prodierunt curante Angelo Maria Bandinio. Theognis legitur p. 1—135; Phocylides, p. 136—161; Pythagoras, p. 162—170.

1811, 8. Theognidis Sententiae et Pythagorae Aurea Carmina, in usum scholarum edidit I. Gl. Lindner. Rudolst., Klüger. —— 6 *Gr.*

1814 — 1816, — 1823, 8. —— *V.* Poetae. I. Aa).

1815, 8. Theognidis Elegi, ex fide librorum manuscriptorum recensiti et aucti, cum notis Frid. Sylburgii et Rich. Franc. Phil. Brunckii edidit Immanuel Bekkerus. Lipsiae apud Ioa. Aug. Gottl. Weigel. MDCCCXV. —— VI, 142 pp. 18 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.*, ch. membr. 1 *Th.* 16 *Gr.* Praeter *Sylburgii* et *Brunckii* notas integras, excerpsit editor etiam *Ephemae* notas; alias accepit ab *Gf. Hermanno*, *A. Seidlero* et *Fr. Passovio*, quibus omnibus inseruit *Hugonis Grotii* versionem metricam latinam. Ad haec editio omnibus prioribus locupletiorem textum graecum habet; editor enim primus e codice Mutinensi evulgavit nondum editos CLIX versus. Deinde etiam adhibuit codicem Paris., atque codicis Hamburg. varias lectiones, quas cum editore communicavit *Gurlittus*. Conf. ephem. litter. Jenens. 1815, no. 233. p. 425 sqq.

1826, 8 mai. Theognidis Reliquiae. Novo ordine disposuit, commentationem criticam et notas adiecit Fridericus Theophilus Welcker. Francofurti ad Moenum sumptibus et typis H. L. Broenneri 1826. —— CXLIV, 150 pp. 2 *Th.* Accurate ingenioseque editor in prolegomenis de Theognide et de Megarensium illius aetate rebus, nobilitatis praesertim ratione habita; de prisca libelli nostri constitutione et conditione; denique: De priorum editionum in recensendo et explanando Theognide consiliis et rationibus. Singulos versus novo ordine disposuit. Conf. ephem. litter. Halens. 1826. no. 181 sqq. Annal. Heidelb. 1827. p. 453 sqq. et *Geelii* censuram in Bibl. crit. nova, Vol. IV. p. 209—245.

1827, 8. Theognidis Elegi. Secundis curis recensuit Imm. Bekkerus. Berol., Reimer. —— IV, 60 pp. 8 *Gr.* *V.* 1815.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1558, 8. Theognidis Versio, item Pythagorae, Phocylidis, Tyrtaei, & Solonis paraphrasis, nec non alia varia poemata ac Epigrammata recens edita. Autore Hieronymo Osio Thuringo. Ad illustrissimum ac potentissimum regem Daniae. VVitebergae, impressum in officina haeredum Georgii Rhav. Anno 1558.

1575, 4. —— *V.* Poetae. II. A.

1612, 8. *Casparis Barthii* Theognis Latinus, ut Disticho Distichon, Sensus Sensui, respondeat. —— *V.* eius Opuscula varia. (Hanouiae) p. 211 sqq.

B. germanicarum.

Aa) *Integrum carmen.*

1812, 8. —— *V.* Pythagoras. II. B.

1828, 8. Die Lehrsprüche des Theognis in einer metrischen Uebersetzung mit kurzen Erläuterungen von G. Thudichum. *Progr. schol. Bueding.* Francof., Herrmann. —— 62 pp. 12 *Gr.*

Bb) *Delectus.*

1738, 8. Der Anfang einer gebundenen Uebersetzung von des Theognis Lehrsprüchen, von J. Dan. Denso. —— *V.* Kritische Beiträge, P. II. p. 559.

1790, 8. Rundgesang aus dem Griechischen des Theognis, von G. W. C. Starcke. —— *V.* eius: Einige Gedanken. (Halle.) p. 35 sq.

1799, 8. Probe einer Uebersetzung des Theognis, von Gll. Sam. Falbe. Stargard.

1803, 8. Dreizehn elegische Stücke aus Theognis, übersetzt von F. Jacobs. —— *V.* eius librum inscr.: Tempe, Vol. II. Aliud excerptum vertebat *Conzius* in *Hauffii* ephem. inscr.: Philologie, fasc. I. p. 163; duo alia vertebat *A. W. Schlegel* in ephem.: Europa, Vol. I. P. II. p. 120.

1807, 8. Probe einer wiederholten Bearbeitung der poetischen Bruchstücke des Theognis, von G. S. Falbe. —— V. *Kochii* Eurynome, m. Nov. p. 422 sqq.

1810, 8. Elegische Sentenzen aus Theognis metrisch übersetzt von Fr. Passow. —— In *J. Gust. Büschingii* et *C. L. Kannegiesseri* Pantheon, Vol. II. p. 101 sqq.

1822, 8. Uebersetzungen aus Theognis von Conr. Schwenk. —— *V. Seebodii* Krit. Bibl. fasc. II. p. 187 sq.

1826, 8. Metrische Uebersetzung aus Theognis von Falbe. —— V. *Seebodii* Neues Archiv für Philologie und Paedagogik, V. p. 129—131.

C. gallicarum.

1578, 12. Sentences de Theognis, traduites en vers par Nic. Pavillon. Paris.

1783, 12. Sentences de Theognis, de Phocylide, de Pythagore, et des Sages de la Grèce, recueillies et traduites par Lévesque. Paris.

1796, 12. Oeuvres de Theognis et Phocylide, traduits par Coupé. Paris.

III. *Illustrantia Theognidem scripta.*

E. *Epkema*: Observata in Theognidem. —— *V.* Acta litter. soc. Rheno-Trajectinae, Tom. IV. p. 318—338.

Gu. *Graefenhan*: Theognis Theognideus, sive Theognidis, qualis adhuc editus sit, in recentissimos eius interpretes vindiciae. *Progr. acad.* Mulhusae (Heinrichshofen). 1827, 4. —— 49 pp. 4 *Gr.* Contra *Welckerum* disputat *Graefenhan*. Conf. ephem. litter. scholast. univ. 1827, p. 257 sqq.

Abr. *Kallii* Specimen novae editionis sententiarum Theognidis Megarensis, poetae antiquissimi. Gotting., Dieterich. 1766, 4. —— Legitur etiam in Novis Actis Eruditorum 1765. m. Sept. et Oct. p. 401 sqq. 1766. m. Mart. et April. p *Kallius* praefixit specimini suo co tionem de Theognide, eiusque scriptis.

Ulr. Andr. *Rhode*: De Th poeta gnomico. —— *V.* eius lib veterum poetarum sapientia (Havn. 1800, 8) P. III. cap. II. §.

THEON Alexandrinu

Fabr. B. Gr. T. II. p. 369 sqq p. 210 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 17

I. *Editiones text*

1) Scholia in Aratu

1499, f. — 1536, — 1559, 4. — 1793, 8. — 1822, 4. —— *V.* I. Aa).

2) Fasti graeci.

1684, 8. Fasti Graeci priores nis forsitan Alexandrini, nunc editi, e MSto Sauiliano et Frag Theonis Alexandrini in [illegible] lemaei [illegible], e MSto Baroccia In *H. Dodwelli* Appendice ad Dis nes Cyprianicas. Oxon.

3) Commentarii in P maeum.

1538, f. —— *V.* Claudius maeus. I. Bb) 2) aa). *Theonis* nem Euclidis v. ib. I. Bb) 1) aa)

1822, 4. —— *V.* Claudius maeus. I. Aa).

II. *Illustrantia The scripta.*

(Io. *van der Hagen*:) Observa Theonis Fastos Graecos priore Eiusdem fragmentum in exped nones. Accedit de Canone regu nomico, ejusque auctoribus, edi MSStis, et quae eo pertinent, tio, in qua duplex canon regu nomicus nunc primum editus e MSto Lugduno-Batavo, & ejusd que codicis ampla notitia e Amstelaedami, apud Iohannem MDCCXXXV. 4.

Aelius THEON Rhetor Alexandrinus.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 448 sqq.; ed. n. T. VI. p. 97 sqq.

1520, 4. *F. 1 a: ΘΕΩΝΟΣ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ. Continuo sequitur oratio Theonis graeca. In fine libelli:* Impressum Romae per Angelum Barbatum. Decimo octavo cal. Augusti. M.D.XX. — Cautum est privilegio ne quis hoc opus imprimat, aut alibi impressum venale habeat. —— Angelus Barbatus curavit fortasse, ut hic libellus, quem ipse edidit, typis describeretur. Dicavit libellum Pontifici Leoni X. In epistola nuncupatoria valde conquestus est de paupertate, atque Pontificem rogat, ut ipsi beneficium ecclesiasticum quoddam daret, quo senectutem suam contra famem tueretur. Accuratam huius editionis notitiam proposuit *Veesenmeyer* in libello suo: Bibliographische und biographische Analekten. (Ulm 1826, 8) p. 40 sqq., ubi p. 41 exteriora voluminis describit his verbis: „Sie ist in ordentlichem Quartformat gedruckt, 28 Blätter stark, das Papier grau, die Lettern sind nicht scharf, und nicht gross, und ähneln denen, wie ich sie in den Juntinischen Ausgaben des Orpheus und Hermogenes sehe. Sie hat Seitenzahlen, aber mit der Besonderheit, dass sie immer auf der Vorderseite des Blattes stehen, und so, dass die Rückseite gleichsam stillschweigend gezählt ist, denn sie geben so auf einander: 1, 3, 5, und so fort bis auf 19; dann springt die Zahl auf einmal auf 33, und geht fort bis 39; dann kommt 29, 31, 33, u. s. f. bis auf 56. Die Signatur ist mit grossen griechischen Buchstaben, und jedesmal zwey Bogen mit einem Buchstaben bezeichnet, und am Ende des letzten Blattes jedes Signaturbogens ist ein Custos. Ein Titelblatt hat die Ausgabe nicht." Severum iudicium Camerarius tulit de hac editione in epistola ad Andream Francum Camicianum IC., quam suae editioni praefixit. Dicit enim: „Incidimus autem iam olim in editum libellum Romae, neq; postea unquam aliud exemplum adipisci licuit. Sed in Romano cum sunt plurima et turpissima errata, tum scriptionis series confusa est, & ordo turbatus, atq; libellus in multis locis mutilus. Nos autem innumerabilibus correctis, & suspecta quaedam notauimus, & de reliquis, quod potuimus, id fecimus." Sed Camerarius lectiones aliquot sine iure mutavit, aliaque ipse intacta reliquit. *Veesenmeyerus* defendit Angelum Barbatum; eius enim editio habet plures lectiones, quae cum codicis Parisini consentiunt lectionibus, qui etiam est mutilus.

1541, 8. *ΘΕΩΝΟΣ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.* THEONIS SOPHISTAE PRIMAE APVD RHEtorem exercitationes, innumeris quibus scatebant antea mendis IOACHIMI CAMERARII PABERGENSIS opera purgatae, & in sermonem latinum conuersae. *Adiectus est quoq; rerum & uerborum in ijsdem memorabilium locupletiss. Index.* Cum gratia & priuilegio Caesareo & Regis Galliae, ad septennium. BASILEAE. *In fine f. penult. b:* BASILEAE, SVMPTV ET CVRA IOANNIS OPORINI, MENSE *Septembri, Anno* M.D.XXXXI. —— 7 *ff.* praefixa, et 1 vac. *f.* Pag. 1 — 126 legitur oratio graeca; p. 227 — 519 versio latina. 11 *ff.* indices, et 1 *f.* cum insigni typogr.

1626, 8. *ΘΕΩΝΟΣ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.* THEONIS SOPHISTAE PROGYMNASMATA, accurate emendata recensita. [*Nunc addunt alia exx., quae in aliis desunt: (In usum Scholarum Hollandiae West-Frisiaeque:* Ex decreto Illustriss. DD. Ordinum ejusdem Provinciae.)] *Accedit Interpretatio Latina, ita hac editione emendata, ut sit Nova.* LVGDVNI BATAVORVM. Ex Officina BONAVENTVRAE ET ABRAHAMI ELZEVIR. Academ. Typograph. cIↃIↃcxxvi. —— 4 *ff.* praefixa, contin. titulum, et epistolam Danielis Heinsii ad Adrianum Blyenburgium, et in pag. ult. Danielis Heinsii in Theonis et Aphthonii Progymnasmata tria Disticha graece scripta; sequuntur 4 *ff.*: ex M. Fabii Quintiliani Institutionum oratoriarum Libro II. Cap. IV. „de primis apud Rhetorem Exercitationibus". Deinde p. 1 — 144 exhibentur Theonis Sophistae Progymnasmata, duabus columnis ita impressa, ut Graecis Latina e regione sint posita. In fine p. 144 legitur haec notitia: „*Exempla, sive Paradigmata, eidem Autori hactenus asscripta, praetermisimus, cum inter scripta Libanij non ita pridem Lutetiae sint edita.* FINIS." Nonnulla emendavit Heinsius.

1670, — 1680, 8. Theonis Progymnasmata, cum brevibus notis edidit Ioan. Schefferus. —— Cum Aphthonii Progymnasmatis, Upsaliae. Editionem a. MDCLXX. in lucem emissam esse contendit *Walzius*, eamque solam indicat *Gf. E. Groddeck* in Initiis historiae Graecorum litterariae, ed. II. Tom. II. p. 176; alii autem dicunt editam esse a. MDCLXXX., v. *Harlesii* Introductionem in historiam

linguae graecae Tom. II. P. I. p. 311, Catalogum Bibliothecae Upsaliens. s. v. Aphthonius, et p. 909 s. v. Theon Sophista; utraque editio indicatur in *Schoellii* Geschichte der griech. Litteratur, Tom. II. p. 533 et in *C. F. Peterseni* Handbuch der griech. Litteraturgesch. p. 283; *Finckhius* nullam habuit.

1832, 8. Theonis Progymnasmata, cum scholiis graecis. —— In *Walzii* collectione Rhetorum graecorum, Vol. I. p. 137 sqq. *V.* Rhetores. I.

1834, 8. Theonis Sophistae Progymnasmata, Typis repetenda curavit, adnotationes selectas Ioachimi Camerarii, Iohannis Schefferi, Christiani Walzii editas, Ioannis Henrici Lederlini ineditas, Scholia graeca et indices necessarios addidit Christoph. Eberhardus Finckh. Stuttgardiae, sumptibus C. G. Loeflundii MDCCCXXXIV. —— XXII, 181 pp., et 1 *f.* Errata. 1 *Th.* 12 *Gr.* *Lederlini* adparatum ad Theonem olim habebat *Veesenmeyerus*, v. eius Litterar. et biograph. Analekten p. 40 sqq.

THEON Smyrnaeus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 100 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 35 sqq.

1644, 4. *ΘΕΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ ΠΛΑΤΩΝΙΚΟΥ, Των κατα μαθηματικην χρησιμων εἰς την τε ΠΛΑΤΩΝΟΣ ἀναγνωσιν.* THEONIS SMYRNAEI PLATONICI, Eorum, quae in Mathematicis ad PLATONIS lectionem vtilia sunt, Expositio. E BIBLIOTHECA THVANA. *Opus nunc primum editum, Latina versione, ac Notis illustratum ab* ISMAELE BVLLIALDO *Iuliodunensi.* LVTETIAE PARISIORVM, Apud LVDOVICVM DE HEVQVEVILLE, viâ Iacobaea, sub Signo Pacis. *Cum Priuilegio Regis.* M. DC. XLIV. —— 10 pp. praefixae, 1 *f.*: Errata Typographica corrigenda, et Svmma Privilegii; pag. 1—189 Theonis Smyrnaei Mathematica, graece cum versione latina; p. 191—292: Bullialdi ad Theonem notae. Deinde p. 292—295 exhibetur graece et latine notisque illustratur Locus Platonis libri VIII. de rep. p. 446 ed. Basil. Vualderi, atque commentario adiectus est Iamblichi explicatio illius loci, graece et latine, qui legitur in eiusdem Commentario in Nicomachi Arithmeticam. Pag. 295—300 exhibetur: Decretum Lacedaemoniorum aduersus Timotheum Milesium, a Boetio traditum libro I. de Musica, graece et latine, adiecto commentario. Hunc locum iam tractarunt *Ios. Scaligerus* in Annotationibus Manilianis, *Isaacus Casaubonus* in Athenaei lib. VIII. cap. XI. Sequitur pag. 301—308 index in notas. Adpono huc quod editor in fine suae praefationis, in qua de Theonis vita, eiusdem ingenio et libro eiusque fontibus agit, ipse de sua editione docet. Disserit enim p. 9 sq. haec: „Quam vero diligentiam adhibuerim in hoc authore publicando breviter exponam. E codice Thuano elegantissimè scripto manu Angeli Vergetij Cretensis ante annos centum Bibliothecae Regis Christianissimi custodis, textum damus. Cùm verò in Bibliotheca Regia nacti essemus tres alios eiusdem Theonis MSS. libros, cum Thuano illos contulimus: quorum primus & alter manu recenti in papyro scripti sunt multisque locis mutili, & imperfecti, obmissas quippe integras lineas subinde deprehendimus, transcriptorum incuria, vel dolo; nihilominus pluribus in locis nobis usui furunt (!). Ambo verò his notis denotantur CC. R. CR. 1. CR. 2. Tertius optimae notae liber est, in membranis formae quadratae scriptus, & vetustatis non infimae, qui significatur hac nota C. 3. Horum trium MSS. Regiae Bibliothecae variantes à Thuano lectiones adnotauimus, & marginibus huiusce editionis imponi curauimus, ut tibi, *Charissime Lector*, utraque scriptura praesens esset, & lectio continua libri euolutione non interrumperetur. Numeros quoque capitibus addidimus, ut facilior usus libri reddatur. Hunc authorem promiserat olim Arnoldus Arlenius et in praefatione Platonis Basileae excusi anno 1556. significat Marcus Hopperus: vtque ex Gesnero supra didicimus, in latinum vertit sermonem Antonius Gogaua vel Gogauinus Granienais, qui Aristoxeni Elementa Musica, & Ptolomaei Harmonica Latina etiam fecit, & publicauit. E neutrius tamen manu prodiit Theo Smyrnaeus, nec publici iuris hactenus factus est.“ *etc.*

1827, 8. *ΘΕΩΝΟΣ Σμυρναιου Πλατωνικου περι των κατα ἀριθμητικην χρησιμων εἰς την του Πλατωνος ἀναγνωσιν.* THEONIS Smyrnaei Platonici Expositio eorum, quae in arithmeticis ad Platonis lectionem utilia sunt. Bullialdi interpretationem latinam, lectionis diversitatem suamque annotationem addidit J. J. de Gelder. Lugduni Batav., ap. Luchtmans. MDCCCXXVII. —— IV, LXXII, 194 pp. 2 *Th.* 4 *Gr.* Sensus sententiaeque Theonis illustrantur. Conf. *Bakium* in Bibl. crit. nova, Vol. V. p. 573 sqq.

THEOPHANES Byzantius.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 151. 239. IX. p. 397; *ed. n.* T. VII. p. 543.

I. *Editiones textus.*

1648, — 1729, f. Excerpta Theophanis Byzantii historiae librorum X., ex Bibl. Photii, graece et latine interprete And. Schotto, cum notis Ph. Labbe. — *V.* Dexippus Herennius. I.

II. *Illustrantia Theophanem scripta.*

Gu. *Cave*: De Theophane Byzantio. — *V.* eius Historiam liter. scriptorum eccles. T. I. p. 537.

Mart. *Hankii* Dissertatio de Theophane, byzantio historico. — *V.* eius librus: De rerum Byzantinarum scriptoribus, p. 674 sqq.

Ger. Io. *Vossius*: De Theophane Byzantio. — *V.* eius: De historicis graecis libros IV. ed. alt. p. 273. 285.

THEOPHANES Cerameus.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 231 sqq.; *ed. n.* T. XI. p. 208 sqq.

I. *Editiones textus.*

1644, f. SAPIENTISS. ET ELOQVENTISS. THEOPHANIS CERAMEI ARCHIEPISCOPI TAVROMENITANI HOMILIAE In Euangelia Dominicalia, & Festa totius anni, *Graece & Latine nunc primum editae, & Notis illustratae, ex multorum MSS. fide, cum Vaticano exemplari collatae*, A FRANCISCO SCORSO PANORMITANO SOCIETATIS IESV. LVTETIAE PARISIORVM. M. DC. XLIV. CVM PRIVILEGIO REGIS CHRISTIANISSIMI. — 42 *ff.* praefixa, p. 1—427 homiliae, graece et latine, p. 429—612 Francisci Scorsi ad omnes homilias Theophanis notae; 1 *f.*, 14 *ff.* indices, et 1 *f.*

II. *Editiones versionum.*

1616, f. Theophanis Cerámei homiliä de S. Imaginibus, Latine. — In *Iac. Gretseri* Opere: De Cruce. (Ingolstad.) p. 1741 sqq.

III. *Illustrantia Theophanem scripta.*

Gu. *Cave*: De Theophane Cerameo. — *V.* eius: Historiam liter. scriptorum eccles. Tom. II. p. 132 sq.

Iriarte: De Theophane, eiusque nomine, aetate, scriptis, et codice, quo Theophanis orationes continentur. — *V.* eius Catalogum codd. graec. Matrit., Tom. I. p. 55 sqq. 64 sqq.

Ch. F. *Matthaei*: Progr. de Theophane Cerameo. *Progr. schol. Misn.* Dresdae 1788, 4. — Auctor in libello agit de tribus codicibus Theophanis, Mosquensi, Lipsiensi, eoque, quem ipse possidebat. E codice Lipsiensi enotavit varias lectiones ad orationes X sqq., atque notas suas adiecit.

— —: O. Ch. E. *Charitii* Disputatio I., praeside Ch. F. *Matthaei*, de Theophane Cerámico. P. I. de Theophane interprete. Disputatio II., respondente I. C. G. Praedicouio, de studio allegoriarum, praecipuo rectae interpretationis impedimento. Witteb. 1792, 4.

I. *Molleri* de Theophane sententia. — *V.* eius Homonymoscopiam. p. 524 sq.

Mongitor: De Theophanis nomine, ortu et aetate. — *V.* eius Bibl. Siculam. T. II. p. 250 sqq.

Casim. *Oudini* dissertatio de Theophane. — *V.* eius Commentarios de ecclesiae scriptoribus, Tom. II. p. 1185 sqq.

THEOPHANES Confessor.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 151 sqq. 177 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 459 sqq.

I. *Editiones textus.*

Chronographia.

aa) *Integra.*

1655, f. ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ. S. P. N. THEOPHANIS CHRONOGRAPHIA. LEONIS GRAMMATICI VITAE RECENTIORUM IMPP. R. P. IACOBVS GOAR Ord. FF. Praedic. Congreg. S. Ludouici Vicarius Generalis Latine reddidit, THEOPHANEM Notis illustrauit, Varias Lectiones multiplici Codd. collatione adiecit. R. P. FRANCISCVS COMBEFIS *eiusdem Instituti, ac Congregationis, iterum recensuit, Notis posterioribus* THEOPHANEM; integris, LEONEM GRAMMA-

TICVM *strictim discussit, exque fide Codd. auxit, emendauit.* PARISIIS, E TYPOGRAPHIA REGIA. M.DC.LV. *In fine:* PARISIIS, IN TYPOGRAPHIA REGIA, CVRANTE SEBASTIANO CRAMOISY, REGIS, AC REGINAE ARCHITYPOGRAPHO. M.DC.LV. —— 2 *ff.* praefixa, 8 *ff.* Theophanis vita, 3 *ff.* Theophanis officium, 4 *ff.* index vocum; p. 1—510 chronographia, graece et latine; p. 511—542 variae lectiones; p. 543—633 Iacobi Goar; p. 634—676 Fr. Combefisii notae posteriores; 20 *ff.* index. Theophanis vita, volumini praefixa, latine etiam legitur in *Surii* Vitis Sanctorum d. XII. Mart. p. 158 sqq., et latine, ex MS. graeco Bibl. S. Marci Venet. cum commentario et Notis, in Actis Sanctorum Antverp. m. Mart. T. II. p. 218 sqq.; Alia autem vita, graece et latine, ex codice msto graeco Bibl. Sfortianae Romae, cum notis, in Actis SS. Antverp. m. Mart. Tom. II. p. 700 sqq. 224 sqq. Bibl. acad. et sen. Lips. Hoc volumen ad collectionem historicorum byzantinorum Parisinam pertinet.

1729, f. *Του εν άγιοις πατρος ήμων ΘΕΩΦΑΝΟΥΣ Χρονογραφια.* S. P. N. THEOPHANIS Chronographia *etc.* Venetiis, ex typographia Bartholomaei Iauarina MDCCXXIX. —— Hoc volumen ad laudatam collectionem Venetam pertinet.

bb) *Excerpta.*

1616, 8. Ex Theophanis Chronographia fragmentum de Bulgarorum originibus, graece. —— *V.* Nicephorus Patriarcha Constant. I. 1). *ib.* p. 75.

II. *Illustrantia Theophanem scripta.*

Gu. *Cave:* De Theophane Isauro Confessore. —— *V.* eius Historiam literariam scriptorum eccles. Tom. I. p. 641 sq.

Mart. *Hankii* dissertatio de Theophane Confessore. —— *V.* eius librum De rerum Byzantinarum Scriptoribus, P. I. p. 200—223.

Pagius: De Theophane. —— *V.* eius Crit. Baron. a. 813. II. III. p. 499 sq. a. 814. XII. p. 520 sqq. a. 816. I. II. p. 554 sq.

I. *Stiltingi* de S. Theophane notitia ex Fastis graecis. —— In Actis SS. Antverp. m. Sept. Tom. III. p. 327.

Ger. I. *Vossius:* De Georgio Theophane Confessore. —— *V.* eius: De historicis graecis libros IV. ed. alt. p. 285.

THEOPHANES Nicaenus Archiepiscopus.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 240 sq.

Aa) *Opera omnia.*

1590, 8. Theophanis Archiepiscopi Nicaeni, quae exstant, opera, nunc primum ex bibliotheca Vaticana, graece et latine edita, *D.* Consaluo Ponce de Leon interprete, qui annotationes etiam addidit, et varias lectiones ex alterius codicis collatione. Romae apud Franciscum Zanottum. MD.XC. —— *Villoisonus* huius editionis notitiam dedit *Harlesio* in epistola, quam his deinde proposuit in Supplementis ad Introductionem in historiam linguae graecae T. II. p. 349. Est autem: „... de 172 pages, sans compter la longue Epître dédicatoire de Ponce de Leon à Bernardo de Roias, Episcopo Panipelonensi, de 22 pages, les Testimonia de Theophane, qui viennent après la dedicace et occupent sept pages, et l'index des *sacrae scripturae loca, quae a Theophane vel citantur vel explicantur*, de trois pages et demi. En regard de la Dédicace, sur le revers du titre, on lit: *Ἰωαννου του Βοναφερεως. Ἐξ ἀχλυος || την δελτον ὁ Τορσαλος ἠγαγεν εἰς φως, || χαλκοτυποις διαδους, και Ἰταλοισιν ἐχειν. || Θεοφανεος το πονημα σοφου πατρος. Ὀλβιος ὁτι || Μουσαν ἑην ἀναγει εἰς ἁγιον μελετας.*

Bb) *Opera singula.*

1501, 4. Theophanis Nicaeni hymnus in Adnuntiationem Deiparae, graece et latine. —— Adpendix P. I.

1579, f. —— In Supplemento Bignii Bibliothecae Patrum. Paris.

1589, — 1654, f. —— In Bibl. PP. Tom. VIII.

1618, f. —— In Bibl. PP. (Colon.) Tom. VIII.

THEOPHANES Nonnus v. NONNUS Theophanes.

THEOPHILUS Alexandrinus episcopus.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 95; *ed. n.* T. VII. p. 108 sq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1788, f. Theophili Alexandrini opera. —— In *Gallandii* Bibl. PP. Tom. VII. p. 603 sqq.

Bb) *Opera singula.*

1) Canones.

1672, f. Theophili Alexandrini Canones, Graece et Latine, cum Scholiis Theodori Balsamonis. —— In *Guil. Beveregii* Pandectis Canon. Tom. II. P. I. (Oxon.) p. 170 sqq.

2) Dissertatio.

1608, 8. *ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΛΟΓΟΣ.* THEOPHILI ALEXANDR. singularis & pia dissertatio, *Cuius rei homo similis sit, simulacrumque habeat.* Graeca nunc primùm prodeunt ex Bibliotheca Regia. FED. MORELLVS *Interpres Reg. recensuit & Latine vertit.* *Βασιλει ἀγαθῳ, κρατερῳ τ'αἰχμητῃ.* *LVTETIAE*, Apud FEDERICVM MORELLVM Architypographum Regium. *M. DCVIII.* —— 23 pp. versio latina, 23 pp. oratio graeca. Bibl. sen. Lips.

1705, 4. — (sub veri auctoris Christophori, Patriarchae Alexandrini nomine). Graece cum versione latina Feder. Morelli. —— In *I. Alb. Fabricii* Bibliotheca Gr. Tom. XII. p. 657 sqq.

3) Prologus.

1627, f. S. Theophili prologus ad Theodosium de S. Pascha, Graece et Latine. —— In *Dionysii Petavii* Doctrina temporum. (Paris.) Tom. II. p. 879 sqq.

4) Epistola.

1674, f. S. Theophili Epistola ad Ammonium. Graece, e cod. Florent., Vatic., et Ambros., cum interpretatione latina Dan. Cardonii. —— In Actis Sanctorum Antverp. m. Mai. Tom. III. p. 347 & Append. p. 63.

II. *Editiones versionum.*

latinarum.

Aa) *Opuscula.*

1644, f. Theophili Alexandrini Opuscula, latine. —— In Bibl. PP. (Paris.) Tom. III.

1677, f. —— In Bibl. PP. max. (Lugd.) Tom. V. p. 842 sqq.

Bb) *Opera singula.*

1) Libri paschales.

1528, f. S. Theophili Libri paschales IV, Latine, D. Hieronymo interprete. —— In Antidoto contra diversas omnium seculorum haereses. (Basil.) fol. 95—110.

2) Prologus.

1644, f. Theophili Alexandrini prologus ad Theodosium de S. Pascha, Latine. —— In *Bucherii* Doctrina temporum. (Antverp.) p. 471 sqq.

III. *Illustrantia Theophilum scripta.*

De Vitry: Dissertation critique sur les Lettres pascales de Theophile d'Alexandrie. —— *V.* Mémoires de Trevoux, Ianv. p. 162—181, et in: Journal des Savans, Aout, 1719. p. 123 sqq.

THEOPHILUS Antiochenus.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 91 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 101 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Integer liber.

1546, f. *Εν τη παρουσῃ βιβλῳ ἐνεςι ταδε. ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΩΝ, ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΩΝ ΤΕ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ, και των θυραθεν βιβλιων τομοι τρεις. — ΜΑΞΙΜΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΕΡΙ ΤΕΛΕΙΑΣ ἀγαπης και ἀλλων ἀρετων Ἑκατονταδες δ. — ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΛΥΚΟΝ ΠΕΡΙ θεου και πιςεως χριςιανων, βιβλια γ. — ΤΑΤΙΑΝΟΥ ΑΣΣΥΡΙΟΥ ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΑ ἙΘΝΩΝ.* Hoc uolumine continentur. — SENTENTIARVM SIVE CAPITVM, THEOLOGICORVM PRAECIPVE, ex sacris & profanis libris, Tomi tres, per ANTONIVM & MAXIMVM monachos olim collecti. Antonij Loci Melissa inscripti, numero sunt 175. Maximi uero 71. — Abbae MAXIMI, philosophi, confessoris & martyris, Aphorismorum seu capitum de perfecta charitate & alijs uirtutibus Christianis ad Elpidium presbyterum Centuriae IIII. — THEOPHILI sexti Antiochensis episcopi de Deo & fide Christianorum contra Gentes Institutionum libri tres ad Autolycum. — TATIANI Assyrij, Iustini martyris discipuli, Oratio cõtra Graecos. *Omnia noua, & antea nunquam edita, praeter Maximi Centurias, nunc etia castigatiores.* CHRISTOPHORVS FROSCHOVERVS EXCVdebat Tiguri, Anno M.D.XLVI. —— 6 *ff.* prae-

fixa, contin. Conradi Gesneri epistolam dedicatoriam ad Ioannem Velserum et Iacobum Herbrot, Conradi Gesneri praefationem ad lectores, eiusdem adnotata de Antonio et Maximo ex Bibliotheca sua excerpta, denique argumenta graeca et authorum nomina. Deinde exhibentur p. 1—213 Sententiae, graece, ex variis auctoribus excerptae; p. 214—243 Maximus, graece; p. 244—275 Theophilus, graece, praemissa Ioannis Frisii Tigurini epistola ad Georgium Grebelium, atque notitia de Theophilis ex Gesneri bibliotheca; p. 276—291 Tatianus, graece, praemissa epistola Ioannis Frisii Tigurini ad Hieronymum Frick. Sequuntur 4 ff. index locorum communium omnium, qui hoc volumine continentur, atque Variae lectiones, quas collatis Antonij & Maximi locis observavimus, quibus inseruntur emendationes erratorum aliquot typographicorum. Ex Gesneri praefatione ad lectores exhibeo, quae de hac editione disserit. Sunt autem: „Nunc quid nostro labore hic sit effectum indicabo. Primum igitur ut in singulis dictionibus orthographia, & in sentētijs distinctiones obseruarētur, nō parum laboraui, quamquam id facilius fuit quàm explere mutila, & emendare corrupta: quod & ipsum pro uirili mea praestiti, ut alios hoc labore, cum huiusmodi locis ceu spinis quibusdā, antequam lectionis fructum inde carperēt, colluctandi leuarem. Sententias igitur, quae ex utroq; Testamento citantur, plurimas inquisiui, tum castigandi gratia, tum ut capitum numeros Graecis simul & Latinis adscriberem: Illarum uero quae ex prophanis authoribus sumptae sunt, non paucae apud Stobaeum quoque leguntur, & inde quasdam restitui. Sin emendare aliunde non licebat, aut non uacabat (ferè enim ad praelum haec acta sunt) coniecturas meas (ne quid temere mutaretur) ad margines annotaui. Versus quoque poetarum ubique distinxi. Ad haec, locos aliquos in prima parte Melissae mutilatos, transmissis ad me quae deerant per doctiss. uirū Vuolfgangum Musculum ex codice Augustanę bibliothecae expleui. Sed cum ea pars Graece iam esset excusa, interpretationi Latinae solum ea adieci: Graeca uero Maximi Locis similiter inscriptis adiunxi. Praeterea cum permultae sententiae Collectaneorum Antonij, sub eisdem titulis Maximi repeterentur, diligēti collatione adhibita, omnes illas obelisco notaui, nisi forte additis pluribus uerbis aut emēdatius legerentur Quorsum enim attineret Lectorem taedio, mole uolumen, emptorem pretio onerari? Verum hoc in Graecis tantummodo feci. Nam in translatione Ioan. Ribitti, docti & amicitia mihi coniuncti hominis (qui me rogante & impellēte huius laboris mihi quasi Theseus accessit) ne cui uiderer audaculus in alieno opere, nihil delere uolui. Porrò Melissae uolumen illud, quod Augustae seruatur, & pauciores nostro Locos, & alio ordine dispositos habet. Idem accidit Stobaeo: nimirum enim illi qui Locis eiusmodi utebantur, alij aliter eos uel augere, uel ad suum usum accommodare conati sunt: unde factum est ut exemplaria diuersa multum inter se varient. Hoc etiam obseruaui, authorū nomina marginibus aliquando perperam adscribi, uel omnino omitti, & non raró aliquid ad eundem alicuius dicti factiue authorem referri, ubi quis ille idem sit non exprimitur. Caeterum uersio tum nostra, tum Ioannis Ribitti, cum uertendi tempus breuissimū daretur, non tam elegantiae rationem habuit, praesertim cum Graeca etiam multa non admodum culto sermone constarent, quàm ut sensum facilem clarumq; redderet. Qui Graece callent, Graeca legant: qui nesciūt, illi spero qualemcunq; hanc interpretationem boni consulent, & hunc saltem eius fructum capient, quod facilius hoc modo Graeca Latinis conferre queant, quam si longius à uerbis discederet, quod ornatum stili sectantibus plaerunq; usu uenit. Non equidem accuso interpretes elegantiores, quin potius laudo summopere: sed ut excusatio inelegantiae meae parata sit, illius quoque nōnullum esse fructū ostendo. Certę qualiscunq. translatio ex antiquis & manuscriptis exemplaribus composita, non debet omnino contemni, hinc enim exemplaria Graeca, quae facile corrumpuntur, praesertim hodie in tanta typographorum auaritia & incuria, restitui possunt, quod facile fit cum ex collatione apparet quid uel quomodo legerit interpres."

1555, — 1559, f. *Θεοφίλου θεολόγου παλαιοτάτου πρὸς Αὐτόλυκον βιβλία τρία.* Graece et latine, interprete Conrado Clausero. —— *V.* Scriptores sacros. I.

1615, — 1636, — 1686, f. — graece et latine. —— *V.* Iustinus Martyr. I. Aa).

1624, f. — graece et latine cum notis Frontonis Ducaei. —— In Auctario Bibl. PP. Paris.

1684, 12. *ΤΟΥ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ΘΕΟΦΙΛΟΥ Ἀντιοχέων ἐπισκόπου πρὸς ΑΥΤΟΛΥΚΟΝ ΒΙΒΛΙΑ Γ'.* S. THEOPHILI Episcopi Antiocheni ad AUTOLYCUM LIBRI III. recogniti & notis illustrati (*Cura Io. Folli*). OXONII E THEATRO SHELDONIANO, *An. Dom.*

684. —— 6 ff. praefixa, 289 pp., 3 ff. libl. sen. Lips.

1724, 8. Theophili, Episcopi antioheni, Libri III. Ad Avtolycvm graece d fidem codicis MS. Bodleiani et ex arte regii Parisiens. denvo recogniti, et lvribvs in locis castigati, versione latina, reqventer emendata, notisque tvm aliorm tvm svis instrvcti a Io. Christoph. Volfio, pastore ad D. Cathar. Hambvrg. t scholarcha. Hamburgi, Apud Theod. hristoph. Felginer, MDCCXXIV. —— ff. editoris praefatio, 6 ff.: *Felli* praeatio, 6 ff.: Ex Io. Ernesti Grabii Spicigio Patrum sec. II. p. 218 excerptum, 75 pp., 4 ff. indices, et 1 f. Errata.

1742, — 1747, f. —— *V.* Iustinus lartyr. I. Aa).

2) Fragmenta.

1699, 8. Theophili Antiocheni Fragenta, cum praefatione Io. Ernesti Gra- de Theophilo eiusque libris. —— In us Spicilegio SS. Patrum Seculi II. T. I. 218 — 224.

I. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1575, — 1589, — 1609, — 1618, — 44, — 1677, f. Theophili Commenriorum siue Allegoriarum in IV Evanlia Libri IV, et ad Autolycum Libri III, tine. —— In Bibl. PP. Tom. II.

1650, 8. Theophili Patriarchae Ancheni, contra Christianae Religionis lumniatores, ad Autolycum libri tres, ine. —— V. *Franc. Rous* Mella Patrum. audiui) p. 124 — 133.

B. germanicarum.

1729, 8. Des H. Theophili, sechsten schoffs zu Antiochia, drey Bücher an tolycum, einen gelehrten Heyden: rinn der Aberglaube beschämet, und christliche Religion beschüzzet wird. s dem Griechischen übersezzet, auch t einer Vorrede und Anmerkungen verhrt von Gustau. Christoph. Hosmann, edigern in Kiel. Hamburg.

C. anglicarum.

1722, 8. Tertullian's Prescription ainst Hereticks and the Apologeticks St. Theophilus, translated into Enh, with Remarks, by Joseph Betty, M. Oxford.

III. *Illustrantia Theophilum scripta.*

Gu. *Cave*: De Theophilo Antiocheno. —— *V.* eius Historiam litter. scriptorum eccles. Vol. I. p. 69 sqq.

John *Jortin*: Remarks on the treatise of Theophilus to Autolycus. —— *V.* eius: Remarks on Ecclesiastical History. (London 1752, 8) Vol. II. p. 198 — 206.

Theoph. *Grabeneri* de Theophilo Antiocheno dissertatio. Dresdae, 1744, 4.

Sam. Gtl. *Lange*: Ueber Theophilus und dessen Lehre. —— *V.* eius: Geschichte der Dogmen. P. I. p. 261 sqq.

Nathan. *Lardner*: On the Theophilus. —— *V.* eius: Credibility of the Gospel History. (Lond. 1748, 8) P. II. Vol. II. p. 425 sqq.

Nic. *le Nourry*: Dissertatio de Libris S. Theophili, Patriarchae Antiocheni. —— *V.* eius Apparatum ad Bibl. PP. Lugdun. (Paris. 1703, f.) T. I. p. 497 — 522.

I. G. Arnold. *Oelrichs*: De Theophilo eiusque ingenio. —— *V.* eius Commentationem de vera et certa eorum, qui medio secundo atque ineunte III. saec. floruerunt, patrum de ratione s. relatione filii s. verbi cum patre sententia. (Gotting. 1787, 4) p. 30 sqq.

Steph. *Souciet*: Mémoire sur Theophile. —— *V.* Mémoires litter. de Trevoux a. 1708, p. 605 sqq, rep. in eiusdem: Recueil des dissertations. Paris, 1715, 4.

Io. Gtl. *Walpurgeri* Theophilus Antiochenus boni pastoris in ecclesia typus. Chemnic. 1735, 4.

THEOPHILUS Paraphrastes Antecessor.

Fabr. B. Gr. T. XII. p. 353 sqq.

I. *Editiones textus.*

1534, f. *ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΑΝΤΙΚΗΝΣΩΡΟΣ.* INSTITVTIONES IVRIS CIVILIS IN GRAECAM LINGVAM PER THEOPHILVM Antecessorem olim traductae, ac fusissime planissimeq; explicatae: nunc uero primum in lucem restitutae & recognitae, cura & studio VIGLII ZVICHEMI Phrysij. Quarum eximiā utilitatem eiusdem praefatio ad Opt. Max. Imp. CAROLVM abunde declarat. *Infra insigne typogr.* FRO|| BEN. BASILEAE IN OFFICINA FROBENIANA ANNO M.D.XXXIIII. *Cautum est Caes.* & *Catholicae Maiestatis priuilegio,*

rumque ex eodem autore ab aliis scriptoribus citatorum diligens collatio, tum synceram & acre amicorum meorum virorum doctorum unà cum meo judicium; inter quos Petrus Panaetius & Iacobus Gupylus facilè principes. Quà diligentià .... tandem effectum est, ut eorum, quae in bono poëta corrupta erant, magnam partem obiter castigaverim. Caeterùm cùm in eo totus essem, Ioanni Lodoico Tiletano typographo diligentissimo rem patefeci, cùm in ejus Bibliopolium quaerendi ex eo exemplaris gratià aliquando me contulissem: quam ubi intellexisset, rogavit vehementer, ut si quid haberem in eum authorem, quem esset brevi excusurus, communicarem &c. Id impetravit ille .... cui publicandum tradidi, quicquid fuit nostri in Theognidem laboris: quem authorem utinam tam totum restituere omnino potuissem, quàm cupiebam. Is enim tam depravatus fuit, tam lacer, tam mancus, ut nullâ diligentiâ .... id praestare potuerim: quae res in causâ est, ut in Latinum sermonem a me conversum non habueris. .... Vale, Lutetiae, Cal. Sextil. 1543." Haec mihi suppeditavit *Maittairius* in Annal. typogr. Tom. III. p. 354. *Ebertus* in Allgem. bibliogr. Lexicon no. 22801 appellat hanc editionem rarissimam eamque primam Theognidis sententiarum singularem; sed in hac re errare videtur, si ad antecedentem a. 1537 respicere velis. „Interpretando emendandoque, tam ex veterum libris quam ex ingenio, primus de Theognide bene meritus est *Vinetus* 1543, quem vero longe superavit septem annos post *Camerarii* solertia, doctrina, diligentia." Haec iudicat *Welcker* in sua praefatione p. CXIII.

1543, — 1550, — 1555, — 1558, 8. — graece et latine carmine redditae per Iacobum Schegkium. Basil., per Ioan. Oporinum.

1551, 8. Libellus scolasticvs vtilis, et valde bonus: quo continentur, Theognidis praecepta. Pythagorae versus aurei. Phocylidae praecepta. Solonis, Tyrtaei, Simonidis, & Callimachi quaedam carmina. *Collecta & explicata à* IOACHIMO *Camerario Pabepergen.* Accessit rerum & uerborum memorabilium Index. *BASILEAE, PER IOannem Oporinum. In fine p.* 214: *ΕΤΥΠΩΘΗ ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ, παρ' Ιωαννῃ τῳ ὀπωρινῳ, ἐτει της ἐνσαρκȣ οἰκονομιας τȣ Ιησȣ Χριςȣ χιλιοςῳ πεντακοσιοςῳ πεντηκοςῳ πρωτῳ.* —— 214 pp. „Fuit [Camerarius] quidem a supellectili critica bene instructus, quinque usus codicibus, de quibus in praefatione loquitur. Manu scriptos fuisse, quum Glandorfius recte intellexisset, *Seyboldus* in Additamentis ad Fabricii Bibl. Graecam, Prolusione 1791 Buxovillae scripta, p. 5 de primis editionibus Italicis cogitat. Sed tres tantum Italia viderat, nec extiterunt omnino tum temporis quinque editiones, quas *exempla vetera* Camerarius appellare potuisset. Paulo injustius est, praesertim si ceterorum illius aetatis Criticorum morem, in consulendis Codicibus multo minus diligentium, compares (Cf. Schweighaeus. Praef. ad Athen. p. LXVIII. LXI. XXXIV.), *A. Kallii* judicium in Specimine novae editionis p. XI: *Perplurima poetae loca feliciter emendavit Camerarius, sed in MSS. codicibus allegandis magna fuit, quod seculi tamen istius mori tribuas, summi viri oscitantia. Plerisque in locis, an codicum auctoritati, an ipsius viri ingenio nova, quam in textu adhibuerit, lectio debeatur, prorsus reticet, quodsi aliquando in hypomnematibus ad codices provocaverit, an unus alterve horum codicum, an omnes sint intelligendi, nunquam tamen declarat.* Immo saepissime et nescio an ubicunque ab editis recèdit, nisi vitia et levissima essent et aperta, ad codices provocat, distinguit etiam *τοὺς παλαιοὺς τῶν ἀντιγράφων* (ad v. 595), et numerum, *ἔν τινι τῶν ἀντιγράφων*, vel *ἐν ἅπασιν οἷς ἐνετύχομεν ἀντιγράφοις*, ut ad v. 1055, quamvis plerumque simpliciter citat *ἐν ἐνίοις* (qua quidem formula etiam Stobaeus editus comprehenditur). Plurimum autem contulit Camerarius ad difficiliorum, qui haud pauci huic poetae insunt, locorum explicationem, de qua recentiores editores non magnopere laborarunt. Primus intellexit, non unius poetae genuinum opus se tractare; locum autem nullum, in quo aliquid esset offensionis, intactum reliquit; sed difficultates si tollere nequiret, indicavit saltem, et omnino tam prudenter diligenterque interpretis officio functus est, ut quantum ad hanc provinciam Theognidis editorum nemo ullus cum eo comparandus sit, et ut commentarii ejus, ad poetae aditum in scholas patefaciendum conscripti, etiamnum ab omnibus et ad ea adeo loca, quae rectius nunc intelliguntur, cum fructu legi possint." Haec habet *Welcker* praef. p. CXIII sq.

1559, — 1577, 4. Theognidis gnomae elegiacae, graece et latine. —— V. *Michaelis Neandri* Opus aureum et scholasticum. *V.* Pythagoras. I. 1) *β*). Poetae. I. Bb) poetae gnomici. Haec editio largo annotationum apparatu instructa est. „Neander quidem textum Camerarii se exhibere fatetur in Opere aureo p. 149; praeterea Camerarii explicationes et locos

tantum non omnes ab eo ad illustrandas Theognidis sententias ex auctoribus antiquis eleganti plerumque judicio selectas in notas suas transtulit. In quibus notis quod Camerarium nunquam auctorem laudat, praeterquam quod in margine aliquoties interpretem Graecum ex codd. unum alterumve distichon inserere annotat, bona fide factum est. Nam in disputatione de Theognide p. 143 hunc poetam profitetur *quasi amissum et mortuum luci ac vitae tandem restitutum esse a J. Camerario de re litteraria longo tempore praeclarissime merito.* Et in praefatione p. 127: *In eo Theognide*, ait, *multa fuerunt obscura, intricata et perplexa, quae quantum quidem in nobis fuit, a bonis ac eruditis viris de eo admoniti plana studuimus facere.* In sequentibus quidem a se quoque quaedam explanata esse indicat: *Nostram vero conjecturam tum vertendo tum exponendo auctore coacti etiam quandoque sumus secuti, existimantes, licere in dubiis divinare cuique. — Multa adhuc in Theognide passim reperi, quae et adolescentes perturbarent et lectorem remorarentur, dubium ac suspensum tenerent ac expositionem desiderarent.* Verum enim vero in hoc vel vanitas surrepsit bono viro, vel in fraudem se induit ipse. Nam ne unicum quidem invenies locum, qui Neandri ope, quamvis nonnullas explicationes novas tentavit, lucem adeptus sit, et ei si detraxeris omnia non sua, quae supererunt, frugis expertia esse intelliges, partim etiam ridicula, et quaedam eorum adeo, quae Camerarius probe jam intellexerat, ut v. 257. 261. 543. 719. 1207 Bekk. prave accepta. Homo fuit Neander laboriosus et multae lectionis, sed impar discernendo, quid ad rem esset, quid non, ita, ut nihil sit absurdius, nihil putidius, quam bona pars celeberrimi olim commentarii, in quo quae ex quacunque antiquitatis parte forte in mentem veniunt temere et loquaciter effutit, et proverbia, quorum quasi quodam furore agitur, postquam ex Erasmo suo Vinctus hoc genere prudenter aliquoties usus erat, non manu, sed toto sacco disseminat. Ego vero multum abfuissem ab iniquiore ferendo de hoc viro judicio, cujus praeclara in munere scholastico fuerunt merita, nisi falsis hic illic laudibus eum extolli et umbraticam ejus taediique plenam eruditionem cum vasta et exquisita Camerarii litteratura atque adeo illius tenuitatem et mediocritatem huius viri summo cum ingenio et magno animo confundi animadvertissem. Ita Koeppen in Biblioth. der alten Litter. u. Kunst. T. I. p. 169 *magnos illos viros*, Camerarium et Neandrum, Theognidis textum restituisse ait.' Groddeckius autem bonae interpretationis laude inprimis commendabilem dicit Neandri editionem, Camerario ne in partem quidem hujus laudis admisso." Haec disserit *Welcker* in sua praefatione p. CXVI sqq.

1560, 8. Theognidis Sententiae cum versione latina, ita ut verbum verbo conferri possit, addita earundem explicatione a Philip. Melan. (*thone*) in Schola Vuitenbergensi. Witebergae excud. Laur. Schuenk. 1560. — Explicatio Sententiarum Theognidis in schola Witeberg. auctore Phil. Melanchthone, collecta a Ioh. Maiore. Witeb. excud. Laur. Schuenck. 1560. —— Haec *Melanchthonis* editio saepe recusa est eodem titulo, sed in omnibus his repetitis editionibus *Explicatio Melanchthonis* desideratur, quamquam in titulis commemoratur. Explicatio complectitur 7 *ff.* praefixa, 1 vac. *f.*, et 137 num. *ff.* *V.* 1561 sqq.

1561, 8. — Viteberg., excud. Laur. Schuenck. MDLXI. —— *V.* 1560 et 1562.

1562, 8. — Lips., Ioh. Rhamba. —— *V.* 1561 et 1570.

1566, f. — 1577, 4. — 1584, — 1600, 16. — 1606, f. — 1628, 8. — 1629, 16. — 1635 sqq., — 1814, — 1823, 8. —— *V.* Poetae. I. Aa).

1570, 8. Theognidis Sententiae cum versione Latina ita ut verbum verbo conferri possit, addita earundem explicatione a Ph. Mel. in schola Witeberg. Mulhausae. —— *V.* 1562 et 1590.

1576, 8. — cum interpretatione et scholiis Eliae Vineti. Lips.

1589, 8 min. —— *V.* Pythagoras. I. 1) β).

1590, 8. Sententiae Theognidis Megarensis cvm versione latina, ita vt verbvm verbo conferri possit, addita earundem explicatione, a Philippo Melanchthone in schola Witebergensi. *Infra est Melanchthonis effigies, ligno incisa.* Witebergae Ex Officina Cratoniana *Anno M. D. XC.* —— 48 *ff.* *V.* 1570 et 1591.

1591, — 1594, 8. — Witeberg., Lamberg. —— *V.* 1570 et 1590.

1598, 8. —— Cum Luciani Dialogis. *V.* ib. I. Bb) β).

1603, 8. Theognidis Megarensis Sententiae graecolatinae, certis titulis, quos margo numeratos exhibet, distinctae: Cvm indice dvplici, vno dictionvm et phrasivm graecarvm, altero titulorum: *Opera M.* Vvolfgangi Seberi, Scholae Schleusingensis Rectoris. Accedvnt seorsim in

evndem Poëtam Ioach. Camerarii Scholia Gr. 1603. LIPSIAE Impensis Thomae Schvreri. —— In hac editione usus est Wolfgangus Seberus lectionis varietatibus ex MSS. duobus Bibliothecae Palatinae, uno Augustanae, quas ab Hoeschelio accepit, qui Theognidis editionem meditatus est. Dolendum autem est, non eadem cura, qua par erat, hanc editionem typis esse descriptam. Bibl. acad. Lips. Rep. 1620.

1604, 8. Theognidis Sententiae elegiacae, cum interpretatione Latina. Apud Georgium Willerum. MDCIV.

1609, 8. — Cum versione latina Philippi Melanchthonis. Lipsiae apud Voigt; Vvitebergae apud Sam. Seelfisch. MDCIX.

1610, 8. Theognidis Sententiae Elegiacae graecae. Argentinae apud Bertramum. MDCX.

1620, 8. — Editio secunda, quae seorsim praeter graeca Ioach. Camerarii Scholia peculiares quoque notas exhibet, quibus et passim illustratur textus et varia insuper lectio, ut aliunde, sic inprimis e mss. codd. Bibl. Palatinae atque Augustanae commonstratur. Opera Wolfgangi Seberi. Lips. —— Haec nova editio priori praestat; sed ea rarius occurrit. Pars quaedam notarum est Ioannis Weitzii. *V.* 1603.

1639, 8. Theognidis Sententiae, cum versione latina, ita ut verbum verbo conferri possit, addita earundem explicatione a Philippo Melanchthone. Londini MDCXXXIX.

1646, 8. —— *V.* Pythagoras. I. 1) *β*).

1651, 12. *ΓΝΩΜΟΓΡΑΦΟΙ ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΜΕΓΑΡΕΩΣ ΓΝΩΜΑΙ. ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ποιημα νουθετικον. ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ χρυσα ἐπη. ΣΟΛΩΝΟΣ γνωμαι.* THEOGNIDIS, PHOCYLIDIS, PYTHAGORAE, SOLONIS & aliorum POEMATA GNOMICA. *Graecis ex adverso Latina interpretatio apposita multis in locis correcta, additaque variantis scripturae notatio.* OPERA FRIDERICI SYLBURGII. ULTRAJECTI, Ex Officina Hermanni Ribbii, ANNO clɔlɔcLI. —— 4 *ff.* praefixa. *F.* 2 et 3 leguntur Hieronymi Commelini notae pauculae; sequuntur testimonia Suidae de Theognide, Pythagora, Phocylide, et Solone; 139 pp. oratio graeca cum versione latina; 96 pp. Sylburgii notae in Theognidem. Haec editio diversa est ab ea, quae indicata est s. v. Poetae. I. Bb). Poetae gnomici sub eodem anno. *V.* 1651. Rep. 1748.

1659, 12. — Opera F. Sylburgii. Ultrajecti. —— *V.* 1651.

1706, 8. Theognidis Megarensis Sententiae Morales, nova Latina versione, Notis et Emendationibus, explanatae et exornatae: una cum variis Lectionibus, opera Antonii Blackwall. Londini. —— Haec editio raro occurrit.

1710, 8. Theognidis Megarensis, poetae celebratissimi Sententiae elegiacae graeco-latinae, notis philologicis, ex probatissimis qvibusdam autoribus excerptis, ac collectis, exornatae, commentario integro, mentem gnomographi aperiente, illustratae, ac demum triplici indice auctiores redditae, quorum Primus singula vocabula ordine Alphabetico digesta ac beneficio Grammat. D. Welleri, resolutioni subjecta recenset: Secundus vocibus ratione Thematum investigandorum difficilioribus inservit. Tertius virtutes morales, vitia, aliaque notatu digna indicat: Quibus accedunt lectiones variantes, In *φιλελληνων* commodum, labore ac studio Henrici Gottlob Just, Gr. Lingu. in Gymnas. Augustin. Erffurt. Prof. *Sumptibus Autoris.* Francofurti & Lipsiae. Apud Michaelem Keyserum, Anno M. DCC. X. —— *V.* 1740.

1739, 8. *Θεογνις.* Theognidis Lebens-Reguln, deren Text nach den besten Lesarten hergestellet, und mit deutschen Noten behandelt wird, durch F. Gl. Fischern. Altenb., Richter. —— 8 *Gr.* Haec editio continet primam germanicam versionem.

1740, 8. — studio H. Glo. Just. Altenb. —— 10 *Gr.* *V.* 1710.

1741, 8. Ex Theognidis Megarensis Sententiis moralibus Excerpta, cum versione vulgatis emendatiori (*edidit Thomas Bentlej*). —— *V.* Callimachus. I. Aa) *β*).

1746, — 1784, — 1815, — 1817 (bis), 8. — 1823, 32. —— *V.* Poetae. I. Bb) poetae gnom.

1748, 12. Theognidis, Phocylidis, Pythagorae, Solonis & aliorum poemata gnomica. Graecis ex adverso Latina interpretatio apposita multis in locis correcta, additaque variantis scripturae notatio. Opera Friderici Sylburgii. Traj. ad Rh. —— *V.* 1651.

— 1776, 8. Theognidis senten-
— *V.* Plutarchus. I. BB. Bbb).
, 8. — graece. Upsal.
, 8 max. THEOGNIDIS PHO-
IS ET PYTHAGORAE CAR-
GRAECE, LATINE, ET ITA-
Alius titulus: *ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΜΕ-
Σ ΓΝΩΜΑΙ ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΠΟΙ-
ΝΟΥΘΕΤΙΚΟΝ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ
! ΕΠΗ.* THEOGNIDIS MEGA-
3 SENTENTIAE PHOCYLI-
DEMA ADMONITORIVM PY-
)RAE AVREA CARMINA. *Grae-
Adverso Latina Interpretatio Ad-
Multis In Locis Correctior Quam
Prodierit.* ACCEDIT ITALICA
) METRICA CVRANTE ANG.
BANDINIO I. V. D. Laurentia-
ilicae Canonico, Ibidemque R. C.
Etruriae Ducis Regio Bibliotheca-
lic. Marucell. Biblioth. Praefecto.
NTIAE. TYPIS MOVCKIA-
Ↄ. IↃ. CC. LXVI. *In fine p.* 170:
SVM FLORENTIAE QVAM DI-
ISSIME IN AEDIBVS MOVCKIA-
. V. MENSIS SEPT. A. MDCCLXVI.
TER. —— XVI, 170 pp., p. 171 sq.
r: Catalogvs graecor. script. qui
rodierunt curante Angelo Maria
., Theognis legitur p. 1—135;
es, p. 136—161; Pythagoras, p.
10.

8. Theognidis Sententiae et
gorae Aurea Carmina, in usum
m edidit I. Gl. Lindner. Rudolst.,
—— 6 *Gr.*

— 1816, — 1823, 8. —— *V.*
. I. Aa).

8. Theognidis Elegi, ex fide
manuscriptorum recensiti et au-
n notis Frid. Sylburgii et Rich.
Phil. Brunckii edidit Immanuel
is. Lipsiae apud Ioa. Aug. Gottl.
MDCCCXV. —— VI, 142 pp.
ch. scr. 1 *Th.*, ch. membr. 1 *Th.*
Praeter *Sylburgii* et *Brunckii* no-
ras, excerpsit editor etiam *Epke-
as*; alias accepit ab *Gf. Herman-
Seidlero* et *Fr. Passovio*, quibus
inseruit *Hugonis Grotii* versionem
latinam. Ad haec editio omnibus
locupletiorem textum graecum ba-
tor enim primus e codice Muti-
ulgavit nondum editos CLIX ver-
nde etiam adhibuit codicem Paris.,
dicis Hamburg. varias lectiones,
editore communicavit *Gurlittus*.
hem. litter. Jenens. 1815, no. 233.
sq.

1826, 8 mai. Theognidis Reliquiae. Novo ordine disposuit, commentationem criticam et notas adiecit Fridericus Theophilus Welcker. Francofurti ad Moenum sumptibus et typis H. L. Broenneri 1826. —— CXLIV, 150 pp. 2 *Th.* Accurate ingenioseque editor in prolegomenis de Theognide et de Megarensium illius aetate rebus, nobilitatis praesertim ratione habita; de prisca libelli nostri constitutione et conditione; denique: De priorum editionum in recensendo et explanando Theognide consiliis et rationibus. Singulos versus novo ordine disposuit. Conf. ephem. litter. Halens. 1826. no. 181 sqq. Annal. Heidelb. 1827. p. 453 sqq. et *Geelii* censuram in Bibl. crit. nova, Vol. IV. p. 209—245.

1827, 8. Theognidis Elegi. Secundis curis recensuit Imm. Bekkerus. Berol., Reimer. —— IV, 60 pp. 8 *Gr.* *V.* 1815.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1558, 8. Theognidis Versio, item Pythagorae, Phocylidis, Tyrtaei, & Solonis paraphrasis, nec non alia uaria poemata ac Epigrammata recens edita. Autore Hieronymo Osio Thuringo. Ad illustrissimum ac potentissimum regem Daniae. VVitebergae, impressum in officina haeredum Georgii Rhav. Anno 1558.

1575, 4. —— *V.* Poetae. II. A.

1612, 8. *Casparis Barthii* Theognis Latinus, ut Disticho Distichon, Sensus Sensui, respondeat. —— *V.* eius Opuscula varia. (Hanouiae) p. 211 sqq.

B. germanicarum.

Aa) *Integrum carmen.*

1812, 8. —— *V.* Pythagoras. II. B.

1828, 8. Die Lehrsprüche des Theognis in einer metrischen Uebersetzung mit kurzen Erläuterungen von G. Thudichum. *Progr. schol. Buediug.* Francof., Herrmann. —— 62 pp. 12 *Gr.*

Bb) *Delectus.*

1738, 8. Der Anfang einer gebundenen Uebersetzung von des Theognis Lehrsprüchen, von J. Dan. Denso. —— *V.* Kritische Beiträge, P. II. p. 559.

1790, 8. Rundgesang aus dem Griechischen des Theognis, von G. W. C. Starcke. —— *V.* eius: Einige Gedanken. (Halle.) p. 35 sq.

1799, 8. Probe einer Uebersetzung des Theognis, von Gli. Sam. Falbe. Stargard.

1803, 8. Dreizehn elegische Stücke aus Theognis, übersetzt von F. Jacobs. —— *V.* eius librum inscr.: Tempe, Vol. II. Aliud excerptum vertebat *Conzius* in *Hauffii* ephem. inscr.: Philologie, fasc. I. p. 163; duo alia vertebat *A. W. Schlegel* in ephem.: Europa, Vol. I. P. II. p. 120.

1807, 8. Probe einer wiederholten Bearbeitung der poetischen Bruchstücke des Theognis, von G. S. Falbe. —— V. *Kochii* Eurynome, m. Nov. p. 422 sqq.

1810, 8. Elegische Sentenzen aus Theognis metrisch übersetzt von Fr. Passow. —— In *J. Gust. Büschingii* et *C. L. Kannegiesseri* Pantheon, Vol. II. p. 101 sqq.

1822, 8. Uebersetzungen aus Theognis von Conr. Schwenk. —— *V. Seebodii* Krit. Bibl. fasc. II. p. 187 sq.

1826, 8. Metrische Uebersetzung aus Theognis von Falbe. —— V. *Seebodii* Neues Archiv für Philologie und Paedagogik, V. p. 129—131.

C. gallicarum.

1578, 12. Sentences de Theognis, traduites en vers par Nic. Pavillon. Paris.

1783, 12. Sentences de Theognis, de Phocylide, de Pythagore, et des Sages de la Grèce, recueillies et traduites par Lévesque. Paris.

1796, 12. Oeuvres de Theognis et Phocylide, traduits par Coupé. Paris.

III. *Illustrantia Theognidem scripta.*

E. *Epkema:* Observata in Theognidem. —— *V.* Acta litter. soc. Rheno-Trajectinae, Tom. IV. p. 318—338.

Gu. *Graefenhan:* Theognis Theognideus, sive Theognidis, qualis adhuc editus sit, in recentissimos eius interpretes vindiciae. *Progr. acad.* Mulhusae (Heinrichshofen). 1827, 4. —— 49 pp. 4 *Gr.* Contra *Welckerum* disputat *Graefenhan.* Conf. ephem. litter. scholast. univ. 1827, p. 257 sqq.

Abr. *Kallii* Specimen novae editionis sententiarum Theognidis Megarensis, poetae antiquissimi. Gotting., Dieterich. 1766, 4. —— Legitur etiam in Novis Actis Eruditorum 1765. m. Sept. et Oct. p. 401 sqq. 1766. m. Mart. et April. p. 41 sqq. *Kallius* praefixit specimini suo commentationem de Theognide, eiusque aetate et scriptis.

Ulr. Andr. *Rhode:* De Theognide, poeta gnomico. —— *V.* eius librum: De veterum poetarum sapientia gnomica (Havn. 1800, 8) P. III. cap. II. §. 68 sqq.

THEON Alexandrinus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 369 sqq. VIII. p. 210 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 170 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Scholia in Aratum.

1499, f. — 1536, — 1559, 4. — 1672, — 1793, 8. — 1822, 4. —— *V.* Aratus. I. Aa).

2) Fasti graeci.

1684, 8. Fasti Graeci priores, Theonis forsitan Alexandrini, nunc primum editi, e MSto Sauiliano et Fragmentum Theonis Alexandrini in πρoχειρους Ptolemaei κανονας, e MSto Barocciano. — In *H. Dodwelli* Appendice ad Dissertationes Cyprianicas. Oxon.

3) Commentarii in Ptolemaeum.

1538, f. —— *V.* Claudius Ptolemaeus. I. Bb) 2) aa). *Theonis* Editionem Euclidis *v.* ib. I. Bb) 1) aa) bb) 2).

1822, 4. —— *V.* Claudius Ptolemaeus. I. Aa).

II. *Illustrantia Theonem scripta.*

(Io. *van der Hagen*:) Observationes in Theonis Fastos Graecos priores, & in Eiusdem fragmentum in expeditos Canones. Accedit de Canone regum astronomico, ejusque auctoribus, editionibus, MSStis, et quae eo pertinent, dissertatio, in qua duplex canon regum astronomicus nunc primum editus ex codice MSto Lugduno-Batavo, & ejusdem quoque codicis ampla notitia exhibetur. Amstelaedami, apud Iohannem Boom. MDCCXXXV. 4.

Aelius THEON Rhetor Alexandrinus.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 448 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 97 sqq.

1520, 4. *F. 1 a: ΘΕΩΝΟΣ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ. Continuo sequitur oratio Theonis graeca. In fine libelli:* Impressum Romae per Angelum Barbatum. Decimo octavo cal. Augusti. M.D.XX. — Cautum est privilegio ne quis hoc opus imprimat, aut alibi impressum venale habeat. —— Angelus Barbatus curavit fortasse, ut hic libellus, quem ipse edidit, typis describeretur. Dicavit libellum Pontifici Leoni X. In epistola nuncupatoria valde conquestus est de paupertate, atque Pontificem rogat, ut ipsi beneficium ecclesiasticum quoddam daret, quo senectutem suam contra famem tueretur. Accuratam huius editionis notitiam proposuit *Veesenmeyer* in libello suo: Bibliographische und biographische Analekten. (Ulm 1826, 8) p. 40 sqq., ubi p. 41 exteriora voluminis describit his verbis: „Sie ist in ordentlichem Quartformat gedruckt, 28 Blätter stark, das Papier grau, die Lettern sind nicht scharf, und nicht gross, und ähneln denen, wie ich sie in den Juntinischen Ausgaben des Orpheus und Hermogenes sehe. Sie hat Seitenzahlen, aber mit der Besonderheit, dass sie immer auf der Vorderseite des Blattes stehen, und so, dass die Rückseite gleichsam stillschweigend gezählt ist, denn sie gehen so auf einander: 1, 3, 5, und so fort bis auf 19; dann springt die Zahl auf einmal auf 33, und geht fort bis 39; dann kommt 29, 31, 33, u. s. f. bis auf 55. Die Signatur ist mit grossen griechischen Buchstaben, und jedesmal zwey Bogen mit einem Buchstaben bezeichnet, und am Ende des letzten Blattes jedes Signaturbogens ist ein Custos. Ein Titelblatt hat die Ausgabe nicht.“ Severum iudicium Camerarius tulit de hac editione in epistola ad Andream Francum Camicianum I. C., quam suae editioni praefixit. Dicit enim: „Incidimus autem iam olim in editum libellum Romae, neq; postea unquam aliud exemplum adipisci licuit. Sed in Romano cum sunt plurima et turpissima errata, tum scriptionis series confusa est, & ordo turbatus, atq; libellus in multis locis mutilus. Nos autem innumerabilibus correctis, & suspecta quaedam notauimus, & de reliquis, quod potuimus, id fecimus.“ Sed Camerarius lectiones aliquot non iure mutavit, aliaque ipse intacta reliquit. *Veesenmeyerus* defendit Angelum Barbatum; eius enim editio habet plures lectiones, quae cum codicis Parisini consentiunt lectionibus, qui etiam est mutilus.

1541, 8. *ΘΕΩΝΟΣ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.* THEONIS SOPHISTAE PRIMAE APVD RHEtorem exercitationes, innumeris quibus scatebant antea mendis IOACHIMI CAMERARII PABERGENSIS opera purgatae, & in sermonem latinum conuersae. *Adiectus est quoq; rerum & uerborum in ijsdem memorabilium locupletiss. Index.* Cum gratia & priuilegio Caesareo & Regis Galliae, ad septennium. BASILEAE. *In fine f. penult. b:* BASILEAE, SVMPTV ET CVRA IOANNIS OPORINI, MENSE *Septembri, Anno* M.D.XXXXI. —— *7 ff.* praefixa, et 1 vac. *f.* Pag. 1 — 126 legitur oratio graeca; p. 227 — 519 versio latina. 11 *ff.* indices, et 1 *f.* cum insigni typogr.

1626, 8. *ΘΕΩΝΟΣ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.* THEONIS SOPHISTAE PROGYMNASMATA, accurate emendata recensita. [*Nunc addunt alia exx., quae in aliis desunt: (In usum Scholarum Hollandiae West-Frisiaeque:* Ex decreto Illustriss. DD. Ordinum ejusdem Provinciae.)] *Accedit Interpretatio Latina, ita hac editione emendata, ut sit Nova.* LVGDVNI BATAVORVM. Ex Officina BONAVENTVRAE ET ABRAHAMI ELZEVIR. Academ. Typograph. cIↄIↄcxxvi. —— 4 *ff.* praefixa, contin. titulum, et epistolam Danielis Heinsii ad Adrianum Blyenburgium, et in pag. ult. Danielis Heinsii in Theonis et Aphthonii Progymnasmata tria Disticha graece scripta; sequuntur 4 *ff.*: ex M. Fabii Quintiliani Institutionum oratoriarum Libro II. Cap. IV. „de primis apud Rhetorem Exercitationibus“. Deinde p. 1 — 144 exhibentur Theonis Sophistae Progymnasmata, duabus columnis ita impressa, ut Graecis Latina e regione sint posita. In fine p. 144 legitur haec notitia: „*Exempla, sive Paradigmata, eidem Autori hactenus asscripta, praetermisimus, cum inter scripta Libanij non ita pridem Lutetiae sint edita.* FINIS.“ Nonnulla emendavit Heinsius.

1670, — 1680, 8. Theonis Progymnasmata, cum brevibus notis edidit Ioan. Schefferus. —— Cum Aphthonii Progymnasmatis, Upsaliae. Editionem a. MDCLXX. in lucem emissam esse contendit *Walzius*, eamque solam indicat *Gf. E. Groddeck* in Initiis historiae Graecorum litterariae, ed. II. Tom. II. p. 176; alii autem dicunt editam esse a. MDCLXXX., v. *Harlesii* Introductionem in historiam

linguae graecae Tom. II. P. I. p. 311, Catalogum Bibliothecae Upsaliens. s. v. Aphthonius, et p. 909 s. v. Theon Sophista; utraque editio indicatur in *Schoellii* Geschichte der griech. Litteratur, Tom. II. p. 533 et in *C. F. Peterseni* Handbuch der griech. Litteraturgesch. p. 283; *Finckhius* nullam habuit.

1832, 8. Theonis Progymnasmata, cum scholiis graecis. —— In *Walzii* collectione Rhetorum graecorum, Vol. I. p. 137 sqq. *V.* Rhetores. I.

1834, 8. Theonis Sophistae Progymnasmata, Typis repetenda curavit, adnotationes selectas Ioachimi Camerarii, Iohannis Schefferi, Christiani Walzii editas, Ioannis Henrici Lederlini ineditas, Scholia graeca et indices necessarios addidit Christoph. Eberhardus Finckh. Stuttgardiae, sumptibus C. G. Loefflundii MDCCCXXXIV. —— XXII, 181 pp., et 1 *f.* Errata. 1 *Th.* 12 *Gr.* *Lederlini* adparatum ad Theonem olim habebat *Veesenmeyerus*, v. eius Litterar. et biograph. Analekten p. 40 sqq.

THEON Smyrnaeus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 100 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 35 sqq.

1644, 4. *ΘΕΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ ΠΛΑΤΩΝΙΚΟΥ, Των κατα μαθηματικην χρησιμων εἰς την τε ΠΛΑΤΩΝΟΣ ἀναγνωσιν.* THEONIS SMYRNAEI PLATONICI, Eorum, quae in Mathematicis ad PLATONIS lectionem vtilia sunt, Expositio. E BIBLIOTHECA THVANA. *Opus nunc primum editum, Latina versione, ac Notis illustratum ab* ISMAELE BVLLIALDO *Iuliodunensi.* LVTETIAE PARISIORVM, Apud LVDOVICVM DE HEVQVEVILLE, viâ Iacobaea, sub Signo Pacis. *Cum Priuilegio Regis.* M.DC.XLIV. —— 10 pp. praefixae, 1 *f.*: Errata Typographica corrigenda, et Svmma Privilegii; pag. 1—189 Theonis Smyrnaei Mathematica, graece cum versione latina; p. 191—292: Bullialdi ad Theonem notae. Deinde p. 292—295 exhibetur graece et latine notisque illustratur Locus Platonis libri VIII. de rep. p. 446 ed. Basil. Vualderi, atque commentario adiectus est Iamblichi explicatio illius loci, graece et latine, qui legitur in eiusdem Commentario in Nicomachi Arithmeticam. Pag. 295—300 exhibetur: Decretum Lacedaemoniorum aduersus Timotheum Milesium, a Boetio traditum libro I. de Musica, graece et latine, adiecto commentario. Hunc locum iam tractarunt *Ios. Scaligerus* in Annotationibus Manilianis, *Isaacus Casaubonus* in Athenaei lib. VIII. cap. XI. Sequitur pag. 301—308 index in notas. Appono huc quod editor in fine suae praefationis, in qua de Theonis vita, eiusdem ingenio et libro eiusque fontibus agit, ipse de sua editione docet. Disserit enim p. 9 sq. haec: „Quam vero diligentiam adhibuerim in hoc authore publicando breviter exponam. E codice Thuano elegantissimè scripto manu Angeli Vergetij Cretensis ante annos centum Bibliothecae Regis Christianissimi custodis, textum damus. Cùm verò in Bibliotheca Regia nacti essemus tres alios eiusdem Theonis MSS. libros, cum Thuano illos contulimus: quorum primus & alter manu recenti in papyro scripti sunt multisque locis mutili, & imperfecti, obmissas quippe integras lineas subinde deprehendimus, transcriptorum incuria, vel dolo; nihilominus pluribus in locis nobis usui furunt(!). Ambo verò his notis denotantur CC. R. CR. 1. CR. 2. Tertius optimae notae liber est, in membranis formae quadratae scriptus, & vetustatis non infimae, qui significatur hac nota C. 3. Horum trium MSS. Regiae Bibliothecae variantes à Thuano lectiones adnotauimus, & marginibus huiusce editionis imponi curauimus, ut tibi, *Charissime Lector*, utraque scriptura praesens esset, & lectio continua libri euolutione non interrumperetur. Numeros quoque capitibus addidimus, ut facilior usus libri reddatur. Hunc authorem promiserat olim Arnoldus Arlenius et in praefatione Platonis Basileae excusi anno 1556. significat Marcus Hopperus: vtque ex Gesnero supra didicimus, in latinum vertit sermonem Antonius Gogaua vel Gogauinus Grauiensis, qui Aristoxeni Elementa Musica, & Ptolomaei Harmonica Latina etiam fecit, & publicauit. E neutrius tamen manu prodiit Theo Smyrnaeus, nec publici iuris hactenus factus est." *etc.*

1827, 8. *ΘΕΩΝΟΣ Σμυρναιου Πλατωνικου περι των κατα ἀριθμητικην χρησιμων εἰς την του Πλατωνος ἀναγνωσιν.* THEONIS Smyrnaei Platonici Expositio eorum, quae in arithmeticis ad Platonis lectionem utilia sunt. Bullialdi interpretationem latinam, lectionis diversitatem suamque annotationem addidit J. J. de Gelder. Lugduni Batav., ap. Luchtmans. MDCCCXXVII. —— IV, LXXII, 194 pp. 2 *Th.* 4 *Gr.* Sensus sententiaeque Theonis illustrantur. Conf. *Bakium* in Bibl. crit. nova, Vol. V. p. 573 sqq.

HEOPHANES Byzantius.

I. Gr. T. V. p. 151. 239. IX. p. 397; *ed. n.* T. VII. p. 543.

Editiones textus.

, — 1729, f. Excerpta Theopha-zantii historiae librorum X., ex hotii, graece et latine interprete chotto, cum notis Ph. Labbe. —— xippus Herennius. I.

Illustrantia Theo-phanem scripta.

Cave: De Theophane Byzantio. eius Historiam liter. scriptorum T. I. p. 537.

Hankii Dissertatio de Theopha-zantio historico. —— *V.* eius li-e rerum Byzantinarum scriptori-674 sqq.

Io. *Vossius*: De Theophane By- —— *V.* eius: De historicis grae-s IV. ed. alt. p. 273. 285.

EOPHANES Cerameus.

B. Gr. T. X. p. 231 sqq.; *ed. n.* T. XI. p. 208 sqq.

Editiones textus.

f. SAPIENTISS. ET ELO-ISS. THEOPHANIS CERA-CHIEPISCOPI TAVROMENI-IOMILIAE In Euangelia Domi-& Festa totius anni, *Graece* & *unc primum editae*, & *Notis illu-x multorum MSS. fide, cum Va-emplari collatae*, A FRANCISCO O PANORMITANO SOCIE-IESV. LVTETIAE PARISIO-I. DC. XLIV. CVM PRIVILEGIO CHRISTIANISSIMI. —— 42 *ff.* p. 1—427 homiliae, graece et). 429—612 Francisci Scorsi ad omilias Theophanis notae; 1 *f.*, ices, et 1 *f.*

itiones versionum.

f. Theophanis Ceramei homi-. Imaginibus, Latine. —— In seri Opere: De Cruce. (Ingol-1741 sqq.

III. *Illustrantia Theo-phanem scripta.*

Gu. *Cave*: De Theophane Cerameo. —— *V.* eius: Historiam liter. scriptorum eccles. Tom II. p. 132 sq.

Iriarte: De Theophane, eiusque nomine, aetate, scriptis, et codice, quo Theophanis orationes continentur. —— *V.* eius Catalogum codd. graec. Matrit., Tom. I. p. 55 sqq. 64 sqq.

Ch. F. *Matthaei*: Progr. de Theophane Cerameo. *Progr. schol. Misn.* Dresdae 1788, 4. —— Auctor in libello agit de tribus codicibus Theophanis, Mosquensi, Lipsiensi, eoque, quem ipse possidebat. E codice Lipsiensi enotavit varias lectiones ad orationes X sqq., atque notas suas adiecit.

— —: O. Ch. E. *Charitii* Disputatio I., praeside Ch. F. *Matthaei*, de Theophane Ceramico. P. I. de Theophane interprete. Disputatio II., respondente I. C. G. Praedicouio, de studio allegoriarum, praecipuo rectae interpretationis impedimento. Witteb. 1792, 4.

I. *Molleri* de Theophane sententia. —— *V.* eius Homonymoscopiam. p. 524 sq.

Mongitor: De Theophanis nomine, ortu et aetate. —— *V.* eius Bibl. Siculam. T. II. p. 250 sqq.

Casim. *Oudini* dissertatio de Theophane. —— *V.* eius Commentarios de ecclesiae scriptoribus, Tom. II. p. 1185 sqq.

THEOPHANES Confessor.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 151 sqq. 177 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 459 sqq.

I. *Editiones textus.*

Chronographia.

aa) *Integra.*

1655, f. *ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ.* S. P. N. THEOPHANIS CHRONOGRAPHIA. LEONIS GRAMMATICI VITAE RECENTIORUM IMPP. R. P. IACOBVS GOAR Ord. FF. Praedic. Congreg. S. Ludouici Vicarius Generalis Latine reddidit, THEOPHANEM Notis illustrauit, Varias Lectiones multiplici Codd. collatione adiecit. R. P. FRANCISCVS COMBEFIS *eiusdem Instituti, ac Congregationis, iterum recensuit, Notis posterioribus* THEOPHANEM; integris, LEONEM GRAMMA-

fxa, contin. Conradi Gesneri epistolam dedicatoriam ad Ioannem Velserum et Iacobum Herbrot, Conradi Gesneri praefationem ad lectores, eiusdem adnotata de Antonio et Maximo ex Bibliotheca sua excerpta, denique argumenta graeca et authorum nomina. Deinde exhibentur p. 1 — 213 Sententiae, graece, ex variis auctoribus excerptae; p. 214 — 243 Maximus, graece; p. 244 — 275 Theophilus, graece, praemissa Ioannis Frisii Tigurini epistola ad Georgium Grebelium, atque notitia de Theophilis ex Gesneri bibliotheca; p. 276 — 291 Tatianus, graece, praemissa epistola Ioannis Frisii Tigurini ad Hieronymum Frick. Sequuntur 4 ff. index locorum communium omnium, qui hoc volumine continentur, atque Variae lectiones, quas collatis Antonij & Maximi locis observavimus, quibus inseruntur emendationes erratorum aliquot typographicorum. Ex Gesneri praefatione ad lectores exhibeo, quae de hac editione disserit. Sunt autem: „Nunc quid nostro labore hic sit effectum indicabo. Primum igitur ut in singulis dictionibus orthographia, & in sentētijs distinctiones obseruarētur, nō parum laboraui, quamquam id facilius fuit quàm explere mutila, & emendare corrupta: quod & ipsum pro uirili mea praestiti, ut alios hoc labore, cum huiusmodi locis ceu spinis quibusdā, antequam lectionis fructum inde carperēt, colluctandi leuarem. Sententias igitur, quae ex utroq; Testamento citantur, plurimas inquisiui, tum castigandi gratia, tum ut capitum numeros Graecis simul & Latinis adscriberem: Illarum uero quae ex prophanis authoribus sumptae sunt, non paucae apud Stobaeum quoque leguntur, & inde quasdam restitui. Sin emendare aliunde non licebat, aut non uacabat (ferè enim ad praelum haec acta sunt) coniecturas meas (ne quid temere mutaretur) ad margines annotaui. Versus quoque poetarum ubique distinxi. Ad haec, locos aliquos in prima parte Melissae mutilatos, transmissis ad me quae deerant per doctiss. uirū Vuolfgangum Musculum ex codice Augustanę bibliothecae expleui. Sed cum ea pars Graece iam esset excusa, interpretationi Latinae solum ea adieci: Graeca uero Maximi Locis similiter inscriptis adiunxi. Praeterea cum permultae sententiae Collectaneorum Antonij, sub eisdem titulis Maximi repeterentur, diligēti collatione adhibita, omnes illas obelisco notaui, nisi forte additis pluribus uerbis aut emēdatius legerentur Quorsum enim attineret Lectorem taedio, mole uolumen, emptorem pretio onerari? Verum hoc in Graecis tantummodo feci. Nam in translatione Ioan. Ribitti, docti & amicitia mihi coniuncti hominis (qui me rogante & impellēte huius laboris mihi quasi Theseus accessit) ne cui uiderer audaculus in alieno opere, nihil delere uolui. Porrò Melissae uolumen illud, quod Augustae seruatur, & pauciores nostro Locos, & alio ordine dispositos habet. Idem accidit Stobaeo: nimirum enim illi qui Locis eiusmodi utebantur, alij aliter eos uel augere, uel ad suum usum accommodare conati sunt: unde factum est ut exemplaria diuersa multum inter se varient. Hoc etiam obseruaui, authorū nomina marginibus aliquando perperam adscribi, aut omnino omitti, & non rarò aliquid ad eundem alicuius dicti factiue authorem referri, ubi quis ille idem sit non exprimitur. Caeterum uersio tum nostra, tum Ioannis Ribitti, cum uertendi tempus breuissimū daretur, non tam elegantiae rationem habuit, praesertim cum Graeca etiam multa non admodum culto sermone constarent, quàm ut sensum facilem clarumq; redderet. Qui Graece callent, Graeca legant: qui nesciūt, illi spero qualemcunq; hanc interpretationem boni consulent, & hunc saltem eius fructum capient, quod facilius hoc modo Graeca Latinis conferre queant, quam si longius à uerbis discederet, quod ornatum stili sectantibus plaerunq; usu uenit. Non equidem accuso interpretes elegantiores, quin potius laudo summopere: sed ut excusatio inelegantiae meae parata sit, illius quoque nōnullum esse fructū ostendo. Certe qualiscunq. translatio ex antiquis & manuscriptis exemplaribus composita, non debet omnino contemni, hinc enim exemplaria Graeca, quae facile corrumpuntur, praesertim hodie in tanta typographorum auaritia & incuria, restitui possunt, quod facile fit cum ex collatione apparet quid uel quomodo legerit interpres."

1555, — 1559, f. *Θεοφιλου θεολογου παλαιοτατου προς Αὐτολυκον βιβλια τρια.* Graece et latine, interprete Conrado Clausero. —— *V.* Scriptores sacros. I.

1615, — 1636, — 1686, f. — graece et latine. —— *V.* Iustinus Martyr. I. Aa).

1624, f. — graece et latine cum notis Frontonis Ducaei. —— In Auctario Bibl. PP. Paris.

1684, 12. *ΤΟΥ ἐν ἁγιοις πατρος ἡμων ΘΕΟΦΙΛΟΥ Αντιοχειων ἐπισκοπου προς ΑΥΤΟΛΥΚΟΝ ΒΙΒΛΙΑ Γ'.* S. THEOPHILI Episcopi Antiocheni ad AUTOLYCUM LIBRI III. recogniti & notis illustrati (*Cura Io. Felli*). OXONII E THEATRO SHELDONIANO, *An. Dom.*

184. —— 6 ff. praefixa, 289 pp., 3 ff. bl. sen. Lips.

1724, 8. Theophili, Episcopi antiocheni, Libri III. Ad Avtolycvm graece I fidem codicis MS. Bodleiani et ex irte regii Parisiens. denvo recogniti, et vribvs in locis castigati, versione latina, eqventer emendata, notisque tvm aliorum tvm svis instrvcti a Io. Christoph. olfio, pastore ad D. Cathar. Hambvrg. scholarcha. Hamburgi, Apud Theod. ristoph. Felginer, MDCCXXIV. —— ff. editoris praefatio, 6 ff.: Felli praeio, 6 ff.: Ex Io. Ernesti Grabii Spicilio Patrum sec. II. p. 218 excerptum, 5 pp., 4 ff. indices, et 1 f. Errata.

1742, — 1747, f. —— V. Iustinus rtyr. I. Aa).

2) Fragmenta.

1699, 8. Theophili Antiocheni Fragnta, cum praefatione Io. Ernesti Grade Theophilo eiusque libris. —— In s Spicilegio SS. Patrum Seculi II. T. I. 218 — 224.

Editiones versionum.

A. latinarum.

1575, — 1589, — 1609, — 1618, — 14, — 1677, f. Theophili Commenorum siue Allegoriarum in IV Evania Libri IV, et ad Autolycum Libri III, ine. —— In Bibl. PP. Tom. II.

1650, 8. Theophili Patriarchae Ancheni, contra Christianae Religionis mniatores, ad Autolycum libri tres, ne. —— V. Franc. Rous Mella Patrum. ndini) p. 124 — 133.

B. germanicarum.

1729, 8. Des H. Theophili, sechsten chofs zu Antiochia, drey Bücher an olycum, einen gelehrten Heyden: inn der Aberglaube beschämet, und christliche Religion beschüzzet wird. dem Griechischen übersezzet, auch einer Vorrede und Anmerkungen verrt von Gustau. Christoph. Hosmann, digern in Kiel. Hamburg.

C. anglicarum.

1722, 8. Tertullian's Prescription inst Hereticks and the Apologeticks St. Theophilus, translated into Eni, with Remarks, by Joseph Betty, M. Oxford.

III. Illustrantia Theophilum scripta.

Gu. *Cave*: De Theophilo Antiocheno. —— V. eius Historiam litter. scriptorum eccles. Vol. I. p. 69 sqq.

John *Jortin*: Remarks on the treatise of Theophilus to Autolycus. —— V. eius: Remarks on Ecclesiastical History. (London 1752, 8) Vol. II. p. 198 — 206.

Theoph. *Grabeneri* de Theophilo Antiocheno dissertatio. Dresdae, 1744, 4.

Sam. Gtl. *Lange*: Ueber Theophilus und dessen Lehre. —— V. eius: Geschichte der Dogmen. P. I. p. 261 sqq.

Nathan. *Lardner*: On the Theophilus. —— V. eius: Credibility of the Gospel History. (Lond. 1748, 8) P. II. Vol. II. p. 425 sqq.

Nic. *le Nourry*: Dissertatio de Libris S. Theophili, Patriarchae Antiocheni. —— V. eius Apparatum ad Bibl. PP. Lugdun. (Paris. 1703. f.) T. I. p. 497 — 522.

I. G. Arnold. *Oelrichs*: De Theophilo eiusque ingenio. —— V. eius Commentationem de vera et certa eorum, qui medio secundo atque ineunte III. saec. floruerunt, patrum de ratione s. relatione filii s. verbi cum patre sententia. (Gotting. 1787, 4) p. 30 sqq.

Steph. *Souciet*: Mémoire sur Theophile. —— V. Mémoires litter. de Trevoux a. 1708, p. 605 sqq, rep. in eiusdem: Recueil des dissertations. Paris, 1715, 4.

Io. Gtl. *Walpurgeri* Theophilus Antiochenus boni pastoris in ecclesia typus. Chemnic. 1735, 4.

THEOPHILUS Paraphrastes Antecessor.

Fabr. B. Gr. T. XII. p. 353 sqq.

I. Editiones textus.

1534, f. *ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΑΝΤΙΚΗΝΣΩΡΟΣ*. INSTITVTIONES IVRIS CIVILIS IN GRAECAM LINGVAM PER THEOPHILVM Antecessorem olim traductae, ac fusissime planissimeq; explicatae: nunc uero primum in lucem restitutae & recognitae, cura & studio VIGLII ZVICHEMI Phrysij. Quarum eximiā utilitatem eiusdem praefatio ad Opt. Max. Imp. CAROLVM abunde declarat. *Infra insigne typogr.* FROBEN. BASILEAE IN OFFICINA FROBENIANA ANNO M.D.XXXIIII. *Cautum est Caes. & Catholicae Maiestatis priuilegio,*

ne quis aut hunc, aut alium per nos aeditum librum impune intra quatuor annos imprimat, ut uersa pagina docebit. Pag. 284: *ΤΕΛΟΣ.* BASILEAE IN OFFICINA FROBENIANA PER HIERONYMVM FROBENIVM ET NICOLAVM EPISCOPIVM ANNO MDXXXIIII. MENSE MARTIO. —— 14 *ff.* praefixa, 284 pp. oratio graeca, et 1 *f.* in cuius initio legitur notitia haec: „QVum iam hasce Institutiones imprimere coepissemus, allatum est nobis aliud exemplar ab ipso Viglio ad utriusque ueteris codicis (cuius in Praefatione mentio fit) collationem recognitum. Itaque quae illic ad eum usque locum ad quem perueneramus emendata comperimus, honestum iudicauimus paucis annotare, deinceps uero recognitum exemplar sequuti sumus." Sequuntur codicis variae lectiones. Haec editio ad duos codices parata, sed non satis diligenter correcta est. Bibl. sen. Lips. Rep. 1534 et 1544.

1534, 8. *ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΑΝΤΙΚΕΝΣΩΡΟΣ.* INSTITUTIONES IURIS CIVILIS IN GRAECAM LINGUAM PER THEOPHILUM Antecessorem olim traductae ac fusissime planissimeque explicatae. Superioribus diebus cura & studio VIGLII Zuichemi Phrysii in lucem aeditae: nunc vero exemplarium collatione, quae mutila erant, diligenter suo loco restituta atque instaurata: quod intelliget is, qui nostra cum aliis conferre non gravabitur. Eximiam autem harum utilitatem VIGLII praefatio ad Opt. Max. Imp. CAROLUM abunde declarat. PARISIIS. Excudebat Christianus Wechelus, sub scuto Basileensi, in vico Iacobaeo. Annō M.D.XXXIV. —— Haec est editionis principis repetitio, nisi quod Addenda et Corrigenda suis locis inserta habet, atque errata typographica correcta, alia autem irrepserunt.

1536, 4. *ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΙΩΝΕΣ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΑΝΤΙΚΗΝΣΩρος.* INSTITVTIONES IVRIS CIVILIS IN GRAEcam linguam per Theophilum Anticensorem traductae, ac fusissime, planissimeq; explicatae, cura & studio Viglii Zuichemi primū in lucē ęditę, nunc denuo a Rutgero Rescio recognitę, adiectis etiam aliquot Petri Nannii annotatiunculis. Eximiam autem harum vtilitatem Viglii praefatio ad Opt. Max. Imp. Carolum abunde declarat. LOVANII *ex officina Rutgeri Rescij*, 1536. *In fine p.* 463: Louanij ex officina Rutgeri Rescij. Nonis Ian. 1536. —— 1 *f.* titulus, 14 *ff.* epistola Viglii Zuichemi Phrysii ad imperatorem Carolum, 3 *ff.* tituli librorum, 463 pp. Haec editio omnium omnino est castigatissima et maxime sibi constans. Bibl. sen. Lips.

1544, 8. — e regione Latinis Theophili graecam tralationem plurimis locis emendatam opposuimus. *In fine p.* 927: *ΤΕΛΟΣ.* BASILEAE IN OFFICINA HENRICHI PETRI ANNO M. D. XLIIII. MENSE MARTIO. —— *V.* 1534.

1580, 16. INSTITVTIONES IVRIS CIVILIS, Per Theophilum Antecessorem in Graecam linguam traductae, ac fusius explicatae. Cura ac studio Viglij Zuichemi primum in lucem editae: nunc vero a Ludouico Miraeo emendatiores redditae, addita Latina interpretatione Iac. Curtij Brugensis I. C. *Praeter typum graduum cognationem à Francisco Roaldo I. C. celeberrimmo restitutum, subiunximus & alios ab eodem I. C. delineatos, quibus integra I. Iurisconsultus plana ac dilucida redditur.* LVGDVNI, APVD IOAN. TORNAESIVM, TYPOGR. REGIVM. M. D. LXXX. —— 8 *ff.* praefixa, 992 pp. Haec editio, quae satis emendata est, hoc habet singulare, quod formulas & ῥήματα τυπικὰ maiusculis sive uncialibus litteris, graece et latine, exprimat. Bibl. sen. Lips.

1587, 4. *ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΑΝΤΙΚΕΝΣΩΡΟΣ.* INSTITVTIONES THEOPHILO ANTECESSORE Graeco interprete. IMPER. IVSTINIANI INSTITVTIONVM LIBRI IIII. Paratitla & Notae ad eundem Theophilum Graecum, Latinúmque ipsis institutionibus Latinis ἐκ παραλλήλου coniunctum commissumque. *GRAECA TITVLORVM DE VERBORVM SIGNIFICATIONE, ET DE REGVLIS iuris fragmenta hinc & inde collecta.* Dionysio Gothofredo I. C. authore. Apud Guillelmum Laemarium. *M.D.LXXXVII.* [*Alia exx. habent*: Apud Eustathium Vignon. M.D.LXXXVII.] — 4 *ff.* praefixa, 308, 329 pp., et 2 *ff.* index. Bibl. acad. et sen. Lips. Rep. 1598 sqq.

1598, 4. — Apud Eustathium Vignon. MDXCVIII. —— *V.* 1587 et 1608.

1608, 4. (*Titulus ut in ed.* 1587) — *LVGDVNI*, Sumptibus Pauli Frellon. M. DCVIII. —— 4 *ff.* praefixa, 308, 329 pp., 2 *ff.* index. *V.* 1620.

1620, 4. (*ut a.* 1587) — Graeco interprete. Paratitla & Notae *etc.* Dionysio Gothofredo I. C. authore. *Accesserunt* THEOPHILI BENEDICTORVM ET PERPERAM AB EODEM ADMISSO-

RUM LIBRI IV. AUTORE IAC. GOTHOFREDO *JC. Sumptibus Samuelis Crispini* M. DC. XX. —— Editiones *Gothofredi* in omnibus rebus sibi conveniunt, exceptis aliquot erratis typographicis, quae emendata sunt.

1638, 4. *ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΗΝΣΩΡΟΣ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Δ.* THEOPHILI ANTECESSORIS INSTITVTIONVM LIBRI IV. CAROLVS ANNIBAL FABROTVS Antecessor Aquisextiensis ex tribus mss. codd. Biblioth. Regine recensuit, & scholiis Graecis auxit. Idemque IACOBI CVRTII Latinam interpretationem emendauit, & Notas adjecit. *Huic editioni accessère Graeca Titulorum de Verbor. significatione, & de Reg. Iuris fragmenta è Regiis codd. mss. eruta, eiusdem studio, & curâ.* PARISIIS, Sumptibus MATHVRINI DV PVIS, viâ Iacobaeâ, sub signo Coronae. M. DC. XXXVIII. CVM PRIVILEGIO REGIS. —— 16 *ff.* praefixa, 915 pp. Haec editio erratis typographicis scatet; versio Fabrotti latina interpolata est. Bibl. sen. Lips. Rep. 1657.

1657, 4. — notas adjecit. *Editio Secunda.* PARISIIS, apud Viduam Math. du Puis, via Iac. sub signo Cor. aureae. M. DC. LVII. —— *V.* 1638 et 1679.

1679, 4. (*tit. nov.*) — Editio secunda. PARISIIS apud Antonium Dezallier, in Vico San-Iacobaeo ad Coronam auream. M. DC. LXXIX. —— *V.* 1657. Notae et scholia in prima editione in oras paginarum exteriores, in secunda autem textui subiectae sunt.

1751, 4. *ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΑΝΤΙΚΗΝΣΩΡΟΣ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.* THEOPHILI ANTECESSORIS PARAPHRASIS GRAECA INSTITUTIONUM CAESAREARUM: Cum notis integris P. Nannii, J. Curtii, D. Gothofredi, H. Ernestii, et C. A. Fabroti, ac selectis quamplurimorum eruditorum observationibus, cum editis tum ineditis, lectionum varietates ex primariis editionibus et Pithoeano MS. inseruit, novam versionem *κατα ποδα;* concinnavit, suasque animadversiones et *επικρισεις* addidit Gul. Otto Reitz, J. Ctus: Qui & Fragmenta THEOPHILINA nunc primum collecta, & titulos Graecos *de V. S.* ac *de R. J.* denuo recognitos, nec non XX. Excursus varii argumenti, CUM GLOSSARIO THEOPHILINO atque copiosissimis tam Rerum quam Auctorum Indicibus subjunxit. *HAGAE COMITIS,* Apud Fratres OTTONEM et PETRUM THOLLIOS. MDCCLI. —— LXXX, 1377 pp. Conf. de hac omnium optima atque uberrima editione Relationes Gottingens. Vol. I. fasc. II. no. 3. p. 312—348. atque Acta Eruditorum 1752. m. Septbr. p. 481 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1536, 8. INSTITUTIONUM IURIS CIVILIS LIBRI QUATUOR. Olim a Theophilo Antecessore in Graecum e Latino huberius diffusinsque translati, & nunc nuper in gratiam eorum, quibus operam Graecis literis dare non admodum vacat aut libet, e Graeco in Latinum per D. IAC. CURTIUM, Brugensem IC. conversi, ac jam primum excusi. I. *Ioan.* II. *Iustitiam qui facit, ex DEO natus est.* Antverpiae apud Ioannem Steelsium An. 1536. mense Septemb. In scuto Burgundiae. —— Rep. 1539.

1539, 8. INSTITUTIONUM IURIS CIVILIS LIBRI QUATUOR. Olim a Theophilo Antecessore in Graecum e Latino huberius diffusiusque translati, & nunc NUPER in gratiam eorum quibus operam Graecis literis dare non admodum vacat aut libet, e Graeco in Latinum per D. IAC. CURTIUM, *Brugensem* J. C. conversi, ac jam ITERUM excusi. I. *Ioan.* II. *Iustitiam qui facit, ex DEO natus est.* Antverpiae in scuto Burgundiae apud Ioannem Steelsium A. M. D. XXXIX. —— Haec nova editio auctior atque in versione emendatior est. *V.* 1536 et 1539.

1539, 8. — PICTAVII *ex officina Marnefiorum fratrum sub Pelicano* M. D. XXXIX. —— Haec editio antecedentem a. 1539 accurate exprimit. Reliquae editiones etiam Curtii versionem habent.

1554, 16. — Lugduni, apud Iacobum Faure. MDLIV.

1558, 16. — Lugduni, apud Ioannem Frellonium. MDLVIII. — In Theophili Institutiones notae ex Franc. Hotomani & Iac. Curtii libris collectae. Lugduni apud Io. Frellonium. M. DLVIII. *In fine:* Lugduni excudebat Symphor. Barbierus. M. D. LVIII.

1572, 16. — Lugduni ex Officina Lud. Cloquemin & Steph. Michaëlis. MDLXXII.

1573, 12. Institutiones, graece et latine Theophili Antecessoris D. Iacobo Curtio interprete. In quibus multa sunt restituta. Accesserunt Observationes in Theophilum cum argumentis in singulos paragraphos. Lovanii. —— Verba „graece et latine" in titulo adiecta videntur ad significandum, Theophilum graece scripsisse. *V.* 1594.

1587, 16. — Lugduni apud Io. Huguetam. MDLXXXVII. —— Haec est fortasse editio L. Miraei.

1588, 12. — e Graeco in Latinum per D. Iac. Curtium convetsi. Venetiis.

1594, 12. — Antverpiae apud Io. Keerberg MDXCIV. *In fine:* Lovanij ex officina Io. Masii, typographi iurati. MDLXXIII. —— Sed hic est fortasse novus editionis a. 1573 titulus.

1598, 16. — Lugduni, apud Iacobum Stoer.

1610, 12. INSTITVTIONVM IVRIS CIVILIS LIBRI IIII. *Olim à Theophilo Antecessore in Graecum è Latino vberius diffusiusq; translati, & nunc nuper è Graeco in Latinum per D. Iac. Curtium Brugensem Iurisconsultum conuersi.* In quibus multa, quae in aliarum editionum libris vel deerant, vel corruptè legebantur, adhibita Graecarum Institutionum collatione sunt restituta. *Cum argumentis compendiarijs paragraphos singulos illustrantibus.* APVD IACOBVM STOER, M. DCX. —— 535 pp., 2 *ff.* index.

1628, 12. — Coloniae.

1638, 16. — Genevae. —— De hac editione dubitatur.

1651, 24. — Genevae sumptibus Samuelis Chouët.

1663, 12. — Tolosae, apud Raymundum Bosc in vico Porta Arietis.

1681, 12. — Paris.

1715, 12 mai. — Lugd. Bat., apud Ioannem van der Linden.

1728, 4. — (*edidit Boehmer.*) Halae, impensis Orphanotrophei.

1733 (*tit. nov. ed. a.* 1715), 12. — Lugd. Bat., apud Theod. Haak.

1738, 4. — Venet. ex typographia Pitteriana.

B. germanicarum.

1805, 8. Theophilus, Antecess. Paraphrase über die Institutionen Justinians, aus dem Griechischen übersetzt, und mit Anmerkungen begleitet von J. C. Finke. 1r Theil. Göttingen, Vandenhöck. —— 1 *Th.* Hoc volumen primum complectitur librum I.

1823, 8. Des Theophilus Paraphrase über die Justinianischen Institutionen, übersetzt mit Anmerkungen von K. Wüstemann. Berlin, Mylius. *II Voll.* —— 5 *Th.*

C. gallicarum.

1688, — 1689, 8. Paraphrase de Theophile sur les Institutes de l'Empereur Iustinien, traduite de Grec en François, & à côté le texte Latin du même Empereur. Par Mr. F. C. Avocat au Parlement. à Paris chez Nicolas le Gras au troisième Pillier de la Grande Sale du Palais à l'L. Couronnée. MDCLXXXIX. avec Privilége du Roi. *In fine uniuscuiusque voluminis:* à Paris de l'Imprimerie de Pierre le Mercier 1688. —— Versio perquam libera est.

III. *Illustrantia Theophilum scripta.*

(Fr. Edm. Ch. *de Beaurieux*:) Divi Fl. Justiniani Institutionum ex Theophili paraphrasi illustratarum Libri IV. Queis non solum textus, una serie interpositis Theophili luminibus, in usum tam docentium, quam discentium, genuina interpretatione dilucidatur, sed insimul, ad obtinendum aliquando jus certum, planissima via, hac ex parte, sternitur. Francofurti & Lipsiae ex officina Beati Knochi, & Io. Georg. Eslinger. Excudebat Io. Gtl. Imm. Breitkopf. MDCCXLVI. 8.

Blume: Ueber die Messinaer Handscrift des Theophilus. —— V. *Savignii* Zeitschrift für geschichtliche Rechtswissenschaft, Vol. VII. fasc. III. p. 370 sqq.

Ph. Bernh. *Degen*: Bemerkungen über das Zeitalter und die Institutionenparaphrase des Theophilus. Lüneburg, Herold 1808, 8. —— 10 *Gr.*

Danielis *Galtier* Theophilus Renovatus. Tolosae, apud Bern. du Puy, Bibliopolam in vico Portae-Arietis. 1677, 4.

Nic. Hier. *Gundlingii* Exercitatio de Theophili paraphrasi Institutionum graeca, e Gundlingianis P. II. sumta. —— In *Reitzii* editione p. 1027 sqq.

Io. Henr. *Mylii* Theophilvs, sive de Graecarum Iuris Institutionum earundemque Auctoris Historia, aetate, auctoritate, fatis, dotibus, naevis, Liber sin-

gularis. Lips. 1730, 8. Lugd. Bat., apud Theodorum 1733, 12 mai. —— Anno MDCCXXXVIII. subiuncta sunt *Mylii* Specimen Vindiciarum Theophili de Praetore peregrino & de Iure Quiritum, nec non binae vindiciae Prooemii Institut. de iis quae Iustiniano Imp. supposita perperam creduntur. Praefixa sunt *F. A. Ienichii* de Vita & scriptis Mylianis; atque his omnibus titulus: *I. H. Mylii Opuscula Academica etc.* Rec. in *Reitzii* editione Tom. II. p. 1034 sqq.

Dav. *Ruhnkenius*: De Theophili aetate. —— *V.* eius praefationem ad Thalelaei, Theodori al. commentarios.

Gli. *Wernsdorf*: Observatio de familiae emtore ipso herede in testamento per aes et libram condito, in qua Theophilum ab inscitia antiqui iuris vindicat. Wittebergae 1780, 8 mai.

THEOPHILUS Protospatharius.

Fabr. B. Gr. T. XII. p. 648 sqq.

I. Editiones textus.

1) De hominis fabrica.

1555, 8. Theophili de hominis fabrica libri V. Graece. Ex bibliothecâ regiâ. Paris., apud Guil. Morelium. MDLV.

1705, 4. — graece et latine, Iunio Paullo Crasso interprete. —— In *Fabricii* Bibl. Gr. Vol. XII. p. 783 sqq.

2) De urinis.

1608, 12. Jatrosophistae de urinis liber unus, Graece Latine, interprete Federico Morello, cum eiusdem notis. Paris., apud Fed. Morel. MDCVIII. —— Cum *Morelus* librum typis describere inciperet e codice msto mutilato, auctoris nomen non noverat; sed adscripsit id a pag. 24 supra columnas. Epilogus libelli desideratur, et versio Moreli latina non laudatur.

1679, f. mai. — graece et latine edidit Renatus Charterius. —— *V.* Galenus (I. Aa) Tom. VIII. Addidit nonnullas coniecturas, quas deinde Guidotius iterum adnotavit.

1703, — 1731, 8. *ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΠΕΡΙ ΟΥΡΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ.* THEOPHILI DE VRINIS *LIBELLVS.* THOMAS GVIDOTIVS Anglo-Britannvs, Innumeras, quibus hactenus scatuit, mendas sustulit, Hiulca supplevit, Luxata restituit, de novo vertit, & notas adjecit; *Unà cum Prolegomenis, in quibus de Potulentorum Transitu ad Renes; & recto Uroscopiae usu disseritur, Castigatur Textus, & chasmata supplentur ad Exemplaris MS. integri fidem in Celeberrima Bibliotheca Bodleiana Oxonii; collatis etiam aliis Manuscriptis Codicibus: cui accessit ejusdem* THEOPHILI *de Excrementis Tractatus, luce & Latio nunc primum donatus ex eadem Bibliotheca longe Celeberrima.* LVGDVNI BATAVORVM, Apud HENRICVM TEERING, Bibliop. *è regione Academiae in angulo plateae dictae de Klokstoeg.* MDCCIII. — (*Tit. nov.*) Lugdunum (?) Batavorum, Apud Conradum Wishoff. MDCCXXXI. —— 8 *ff.* praefixa, 271 pp., 2 *ff.* index. Maximi aestimatur editio. Bibl. sen. et acad. Lips.

II. Editiones versionum.

latinarum.

Aa) *Plura opuscula.*

α) Sine a. et l. notitia.

—, f. mai. Philareti [Theophili] opusculum de pulsibus, Liber urinarum Theophili. —— *V.* Hippocrates. II. Aa. Bb) *α*). Utrumque librum vertebat *Pontius Virunius*, sed barbaro sermone.

β) Cum a. et l. notitia.

1483, — 1487, — 1491, — 1493, — 1500, f. — 1506, — 1507, — 1515, — 1519, 8. — 1523, f. — 1525, 8. — 1527, 4. — 1533, — 1534, 8. —— *V.* Hippocrates. II. A. Bb) *β*).

1505, 8. —— *V.* Hippocrates. II. Cc) 14) *β*).

1533, 8. Philareti de pulsuum scientia libellus & Theophilvs de urinis. Basileae, per Henricum Petrum M.D.XXXIII. Mense Martio.

1535, 8. — Argentor.

1567, f. —— Inter *H. Stephani* Medicae artis principes. Paris. *V.* Scriptores medici. II. A.

Bb) *Singula opuscula.*

1) De hominis fabrica.

1536, 8. Theophili de hominis fabrica libri V, latine, Iunio Paulo Crasso interprete. Venet. —— Rep. 1540 sqq.

1540, 12. — Paris.

1581, 4. — latine, Iunio Paulo Crasso interprete. —— *V.* Scriptores medici. II. A.

2) Commentarii.

1549, 8. Philothei Commentaria in Aphorismos Hippocratis, nunc primum in latinum sermonem conversa Ludovico Corado interprete. Venetiis, apud Cominum de Tridino. —— Rep. 1581.

1581, 8. — Spirae, apud Bernhardum Albinum.

THEOPHRASTUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 242 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 408 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1498, f. Theophrasti opera quaedam. Graece. —— *V.* Aristoteles. I. Aa).

1541, f. *ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΜΕΝ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΤΑ ΔΕ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΜΑΘΗΤΟΥ και διαδοχου, τα μεχρι νυν σωζομενα, άπαντα.* THEOPHRASTI PRIMVM QVIDEM PLATONIS, MOX ARISTOtelis quoque discipuli, & in Philosophiae professione successoris, omnium uero Philosophorum, M. Tullij quoq; testimonio, elegantissimi atq; eruditissimi, Opera, quae quidem à tot saeculis adhuc restant, omnia: summo studio Partim hinc inde conquisita, atq; in unum ueluti corpus nunc primum redacta partim à multis quibus etiam hactenus scatebant mendis, doctorum uirorum industria ac meliorum exemplarium ope repurgata. EORVM TVM PRAESTANTIAM, TVM SINGVLOrum *rationem ac ordinem, ex Praefatione, & subiecto eidem Catalogo abunde cognosces.* Cum Caesareae Maiest. & Christianiss. Galliarum Regis gratia ac priuilegio ad septennium. BASILEAE. *Pag.* 291: *Ειυπωθη ἐν βασιλειᾳ, ἀναλωμασι και ἐπιμελειᾳ Ιωαννȣ τȣ οπωρινȣ, ἐτει τῳ ἀπο της ἐνσαρκȣ οἰκονομιας τȣ κυριȣ ἡμων Ιησȣ, χιλιοςῳ πεντακοσιοςῳ τεσσαρακοςῳ πρωτῳ, μαιμακτηριωνος δευτερᾳ.* —— 4 *ff.* praefixa, 2 *ff.*: *Θεοφραστου βιος κατα Διογενην*, 1 *f.* librorum catalogus, 291 pp. Diversa sunt huius libri exemplaria; aliis enim praefatio *Hieron. Gemusaei*, aliis autem *Ioach. Camerarii* epistola praefixa est. Cuius rei caussa ignoratur, cum neuter eorum virorum sibi notas marginales adscribat. *Casp. Hofmannus* suspicatur, notas collegisse Oporinum, collata Gazae versione. Oratio graeca ex coniectura emendata est. Bibl. acad. et sen. Lips.

1552, 8. *ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ, ΚΑΙ ΤΙΝΑ ΑΛΛΑ ΑΥΤΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΤΟΜΟΣ* VI. THEOPHRASTI HISTORIAM DE PLANTIS ET DE CAVSIS PLANTARVM ET QVOSDAM ALIOS IPSIVS LIBROS CONTINENS TOMVS VI. —— *V.* Aristoteles. I. Aa). *Io. Bapt. Camotius* quindecim characteribus octo alios e codice msto adiecit. In reliquis Theophrasti scriptis haec editio est prioris Aldinae repetitio.

1605, f. THEOPHRASTI ERESII, Peripateticorum post Aristotelem principis, *Pleraque antehac Latinè nunquam, nunc Graece & Latine simul edita.* Interpretibus, DANIELE FVRLANDO CRETENSI, ADRIANO TVRNEBO. *Accesserunt* Liber de innato spiritu, Aristoteli attributus, & *DANIELIS FVRLANDI VBERES ad omnia Commentarii.* EX BIBLIOTHECA IOAN. VINCENTII PINELLI. HANOVIAE, Typis Wechelianis, apud Claudium Marnium & haeredes Ioannis Aubrii. MDCV. —— 2 *ff.* praefixa, 397 pp., et 3 *ff.* Quindecim priores characteres ex editione Oporina, reliqui ex Camotiana editi sunt. *Danielis Furlandi* commentarius prolixus quidem est, sed non omnibus satisfecit. *Is. Casaubonus* in litteris ad *Ianum Rutgersium*, Paris. III. Nonis Ianuarii 1610 dicit: „*Furlanus*, homo graecus, atque is doctissimus, qui in eamdem scenam post nos descendit, stomachum mihi movit, qui mihi ferme persuasit, etiam Graecos homines in sua lingua posse aliquid a nobis discere: *φθόνος δ' ἀπέσθω τȣ̃ λόγȣ καὶ νέμεσις.*", atque in epistola ad Heinsium p. 93 ed. Hag. Com. a. 1638: „Is (*Furlanus*) nostra in libellum *Χαρακτήρων ἠθικῶν* non vidit, et, nisi fallor, homo Graecus hominem Gallum non superavit." Bibl. acad. Lips.

1613, f. *ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΤΟΥ ΕΡΕΣΙΟΥ ἍΠΑΝΤΑ.* THEOPHRASTI ERESII Graece & Latine Opera omnia. DANIEL HEINSIVS *Textum Graecum locis infinitis partim ex ingenio partim e libris emendauit: hiulca suppleuit, male concepta recensuit: interpretationem passim interpolauit.* Cum Indice locupletissimo. LVGDVNI BATAVORVM, *Ex Typographio* HENRICI ab HAESTENS. IMPENSIS Iohannis Orlers, And. Cloucq, & Ioh. Maire. ANNO CIↃ.IↃCXIII. —— 8 *ff.* praefixa, 508 pp. *Dan. Heinsius* in libri margine adscripsit coniecturas suas

vel diversas lectiones; orationem graecam ad codicis msti Heidelb. atque alius codicis variarum lectionum, Aldinae editioni adscriptarum, fidem obiter emendavit, atque etiam Gazae versionem passim mutavit. Bibl. acad. et sen. Lips.

1818 — 1821, 8. *ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ Ερεσιου τα σωζομενα.* THEOPHRASTI Eresii quae supersunt Opera et Excerpta librorum. *Graece et Latine.* Ad fidem librorum editorum et scriptorum emendavit, historiam et libros de caussis plantarum coniuncta opera H. F. Linkii, Excerpta solus explicare conatus est I. Gottlo. Schneider. Lips., Vogel. *V Voll.* —— 27 *Th.* 16 *Gr.*, ch. scr. 35 *Th.* 16 *Gr.*, ch. membr. 46 *Th.* 8 *Gr.* Hac nova maximique aestimanda editione omnia Theophrasti scripta botanica continentur. Conf. *Kurt Sprengelii* censuram in ephem. Neue Entdeckungen im ganzen Umfange der Pflanzenkunde Vol. I. (Leipz. 1820) p. 3—29.

Bb) *Opera singula.*

1) Characteres ethici.

aa) *Omnes.*

1527, 8. *ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.* Cum interpretatione Latina per Bilibaldum Pirckeymherum, iam recens aedita. *In libri calce*: Norembergae, per Ioannem Petreium, Anno M. D. XXVII. —— Haec characterum editio princeps ducta est e codice msto, quem Pirckhemerus a Io. Francisco Pico, comite Mirandulano acceperat, atque praeter prooemium quindecim priores characteres continet. Valde codex negligentia librarii contaminatus fuit. *Pirckheymerus* libellum suum inscripsit familiari suo, *Alberto Durero*, pictori nobilissimo.

1531, 8. *ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ*, cum interpretatione latina. M. D. XXXI. *In fine*: Basileae in officina And. Cratandri, mense Septembri A. Ch. M. D. XXXI. —— In quibusdam locis oratio graeca non omnino feliciter mutata est. Versionem latinam esse Angeli Politiani constat ex *Conr. Gesneri* Bibl. p. 614 b., *Maittairii* Annal. typogr. Tom. III. p. 787 et *Ottonis Menckenii* Historia vitae et in literas meritorum Ang. Politiani (Lips. 1756) p. 163. *Angelus Politianus* autem usus est alio codice msto eoque diverso ab iis, ex quibus *Pirckheymerus* et *Camotius* characteres ediderunt. Versio latina excipit orationem graecam.

1557, 8. — graece cum H. Stephani notis brevibus. —— *V.* Aristoteles. (I. Bb) DD. Bbb) p. 83 — 103. Hic leguntur tres et viginti Theophrastei characteres.

1561, 8. Libellvs Theophrasti continens notas atqve descriptiones morvm quorvndam vitiosorum, conuersus in linguam Latinam & annotationibus illustratus a Leonharto Lycio. *Ex uitio alterius sapiens emendat suum.* LIPSIAE EXCVDEBAT IOHANNES RHAMBA. *Anno* M. D. LXI. —— 7 *ff.* praefixa, contin. titulum, et poema graecum Ioach. Camerarii inscr. *Περι Θεοφραστου Χαρακτηρων μεταφρασθεντων ὑπο Λεοναρδε Λυκιε*, epistolam dedicatoriam datam Gottfrido Camerario, puero, atque carmen latinum Andreae Ellingero ad Leonhartum Lycium; 1 vac. *f.*; 13 *ff.* argumenta characterum versioque latina, 14 *ff.* textus graecus, 12 *ff.* Leonharti Lycii annotata, quibus in pag. ult. adiectae sunt: *ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ του Θεολογου γνωμαι μονοστιχοι κατα ἀλφαβητον ἰαμβικον*, graece. 1 *f.* Errata. Lycius orationem graecam ex Stephani editione repetiit, sed versionem latinam ad suas potius coniecturas, quam ad Stephanianum textum accommodavit. Adnotationes et criticae et exegeticae sunt quidem breves, sed non contemnendae. *Lycius* in epistola, libello praemissa, de auctore characterum dubitare videtur his verbis: „Visum autem mihi est, libellum hunc ab autore uel Theophrasto, uel alio quopiam studijs puerilibus dedicatum, & superiorum temporum barbarie à scholarum possessione alienatum," *etc.* Haec adnoto, quia nostro tempore satis constat, characteres, qui hactenus leguntur in editionibus, non integros esse. Bibl. sen. Lips.

1582, f. Theophrasti Eresii morum characteres, graece et latine, interprete Claudio Auberio, adiectis eiusdem notis criticis atque historicis. —— *V.* Aristoteles. I. Bb) FF. Ccc) 1) *β*).

1583, 4. *ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ* — THEOPHRASTI de notis morum liber singularis cum Angeli Politiani latina interpretatione, a Federico Morello, Parisiensi, cum eruditis viris recognita et octo posterioribus notis, quae antea desiderabantur, ab eodem in hac editione adaucta. Lutetiae apud Federicum Morellum typographum regium. MDLXXXIII. —— In margine Morellus posuit suas aliorumque coniecturas, nonnullas etiam recepit in textu.

1584, 4. —— *V.* Aristoteles. I. Bb) FF. Aaa). *Sylburgius* recepit Stepha-

nianum textum, cum aliorum suisque emendationibus.

1589, 12. —— In Thesauro philosophiae moral. (Lugd.) p. 92 sqq. *V.* Epictetus. I. Bb) 1).

1592, 8. THEOPHRASTI Characteres ethici, sive Descriptiones morum Graecè. Isaacus Casaubonus recensuit, in Latinum sermonem vertit, et LIBRO COMMENTARIO illustravit. Cum duplice Indice: altero rerum et verborum: altero auctorum utriusque linguae. Lugduni, Apud Franciscum le Preux. M. D. XCII. (*Alia exx.* MD. XCIII.) —— *Casaubonus* novam ad quatuor codices mstos Palatinos recensionem instituit, fecit novam versionem latinam, atque editionem instruxit commentario praestantissimo. Conf. *Heumannum* in Actis philosophorum Tom. III. p. 683 sqq.

1599 (1598), 8. *ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ἠθικοὶ χαρακτῆρες.* THEOPHRASTI NOTATIONES MORVM ISAACVS CASAVBONVS *recensuit, in Latinum sermonem vertit,* & LIBRO COMMENTARIO ILLVSTRAVIT. Editio altera recognita, & aliquot capitibus aucta ex MSS. *Cum Indice triplici, primo nominum propriorum; secundo Graeco; tertio Latino; vtroque vocum & rerum.* LVGDVNI, Apud Antonium de Harsy. M. D. XCIX. *In f. ult.: Excudebat Guichardus Iullieron. Typographus Regius.* LVGDVNI, 1599. —— 12 *ff.* praefixa, 351 pp, 22 *ff.* indices, 1 vac. *f.*, et 1 *f.* In hac altera editione accesserunt quinque characteres, cap. 24. 25. 26. 27. 28. e codice msto Palatino. In Bibl. sen. Lips. Rep. 1612 sqq.

1604, 8. — ex recensione Is. Casauboni, opera Io. Kirchmanni. Rostoch. —— Kirchmannus adhibuit editionem Casaubonianam primam.

1612, 8. — Is. Casaubonus recensuit etc. Lugd. —— *V.* 1599 et 1617.

1613, 12. — Colon. Allobrog.

1617, 8. *ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ἠθικοὶ χαρακτῆρες.* THEOPHRASTI NOTATIONES MORVM. ISAACVS CASAVBONVS *recensuit, in Latinum sermonem vertit,* &. LIBRO COMMENTARIO ILLVSTRAVIT. *Editio ultima recognita, ac infinitis in locis ultra praecedentes aucta* & *locupletata,* Atque paulò ante authoris obitum recognita. CVM INDICE NECESSARIO. *LVGDVNI,* APVD VIDVAM ANT. DE HARSY, Ad insigne Scuti Coloniensis. M. DCXVII. NON SINE PRIVILEGIO. *F. ult. b: LVGDVNI.* EX TYPOGRAPHIA Iacobi du Creux, aliàs Molliard. 1617. —— 4 *ff.* titulus et praefatio, 4 *ff.* indices; 367 pp., 6 *ff.*

1632, — 1653, 12. — cum piis monitis Io. Angel. Werdenhagenii. Lugd. Bat, Io. Maire.

1638, 8. — Is. Casaubonus recensuit etc. Lugd.

1638, 8. Theophrasti Characteres ethici, graece et latine, ex editione Is. Casauboni. Londini.

1640, 8. — graece et latine, edidit Io. Meursius. Lugd. Bat.

1659, 8. Theophrasti Notationes morum. Is. Casaubonus recensuit, in latinum sermonem vertit et libro commentario illustravit. Editio nova, prioribus quanto melior et auctior praefatio ad lectorem, dedicationi subnexa, declarabit, cum indicibus. Brunsuigae, typis hered. Andreae Dunckeri, impensis Christ. Gerlachii et Sim. Beckenstein. MDCLIX. Haec editio omnino habetur Casaubonianarum praestantissima, quia editor eos locos, quos Casaubonus tantum commemoravit, accuratius indicavit; sed et truncavit et interpolavit Casauboni commentarium. Ceterum textus graecus modo editoris coniecturis modo typographorum erratis contaminatus est.

1666, 8. — graece cum latina versione et prolegomenis Casauboni. Upsal. —— Praefatus est *Io. Schefferus.*

1670, 8. *ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ 'ΗΘΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.* THEOPHRASTI NOTATIONES MORUM. *ISAACO CASAUBONO* INTERPRETE. EDITIO NONA, Prioribus multà correctior & emendatior. *CANTABRIGIAE:* Ex Officina *J. Hayes*, Celeberrimae Academiae Typographi, Impensis *Joan. Creed*, Bibliopolae *Cantab.* 1670. —— 1 *f.* p. 1—35 oratio graeca cum versione latina; p. 36 sq. index capitum, graece et latine; p. 39—44 Variantes lectiones, in quarum fine legitur notitia haec: „Haec hactenus. Caeterum Theophrastum hunc auctiorem & emendatiorem, Lector, possis expectare ab egregio viro, Isaaco Vossio, qui nescit publico invidere, quae possidet bona. iterum vale." 1 vac. *f.* Haec est pars *Th. Gale* Opusculorum mythologicorum, ethicorum et physicorum. Cantabrigiae 1671. *V.* Scriptores mythologici. Rep. 1688.

1679, 8. — graece cum Casauboni latina versione edidit Adamus Rechenbergius. Lips.

), — 1702, — 1707, — 1739, — 8. —— V. Epictetus. I. Bb) 1).
5, 4. ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ἠθικοὶ χα-ῆες. THEOPHRASTI Notationes 1, cum versione Latina ISAACI CA-ONI. EDITIO NONA, numera-isis, in commodiorem docentium entium usum, distincta. HELME-II, Typis & sumptibus GEORG. GANGI HAMMII, Acad. Typogr. MDCLXXXVI. —— 2 ff. praefixa, Sub praefatione editor nomen suum it Smidius.
8, 8mai. Theophrasti Notationes n, graece et latine et cum notis. V. Th. Galii Opuscula mythologica, a et ethica. (Amstel.) p. 567—610. in hac nova editione textui, iuxta versio latina exhibetur, subiectae Auctor notarum est Thomas Gale, us est editionibus Camotiana, Casau-a, Oporina, Oxoniensi, Stephania, Syl-na, editione Stobaei Aurel. MDCIX., msto Bibl. Trin. Coll. Cant.; non-sunt etiam editoris coniecturae.
0, 8. — Budissae.
7, 8. — Bononiae typis Petri M. i.
8, 8. — Graece et latine. Ex ver-is. Casauboni, cum (Petri Hede-indice omnium verborum. Cura Benzelii. Upsal.
12, 8. ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΧΑΡΑ-ΈΣ ΗΘΙΚΟΙ. THEOPHRASTI cteres Ethici. Graece et Latine. notis et Emendationibus ISAACI UBONI et Aliorum. Accedunt IA-DUPORTI Praelectiones iam pri-editae. Graeca cum vetustissimis collata recensuit, et Notas adiecit NEEDHAM, S. T. B. Coll. Div. antab. Socius. Cantabrigiae: typis micis Impensis Cornelii Crown-celeberrimae Academiae typogra-MDCCXII. —— Adhibuit Needhamus ir codicum mstorum Paris. collatio-nas ab Guil. Clerico acceperat, at-idicem mstum Coislinianum; prae-habuit varias lectiones codicis msti iani, quas Is. Casaubonus e codice entarae Vulcanii excerpserat, atque i Ioan. Osborni, quas ab Hearnio t. Haec subsidia auxit Sylburgii, rii, Palmerii et Clerici animadver-is, atque eorum usu adiutus novum i constituit. Etiam versionem lati-ultis locis emendavit. Duporti prae-ies multa aliena atque puerilia, at-ulta ad verbum e Casauboni notis

librisque Salmasii exscripta continent. Conf. Heumanni Acta philos. Vol. III. p. 684 sqq. Memoires of Litterature Vol. II. p. 229 sqq.

1717, 8mai. — recensuit et notas ad-iecit Petrus Needham. Cantabr. etc. —— Haec ex praecedenti iterata editio est ni-tida, sed nostrates eam non notarant.

1726, 8. Θεοφράστου Χαρακτῆρες ἠθι-κοί. Theophrasti Characteres ethici, vt Isaac. Casavbonvs e graeco in latinvm sermonem vertit et Petr. Needham e mst. codd. graecis Cantabrigiae recensvit. Li-psiae Litteris Io. Georgii Schniebesii. MDCCXXVI. —— 6 ff. praefixa, 68 pp. Editor fuit F. Gthlf Freytag pater, qui praefationem de Theophrasto eiusque Cha-racteribus praemisit.

1737, 8. THEOPHRASTI CHARA-CTERES ETHICI, Graece, cum ver-sione latina Isaaci Casauboni et notis Joannis Cornelii de Pauw. Trajecti ad Rhe-num Apud Joannem Evelt MDCCXXXVII. F. ult. b: Trajecti ad Rhenum, Typis Petri Muntendam, MDCCXXXVII. —— 20 ff. praefixa, 221 pp., 1 f. In notis pro-posuit multas coniecturas editor, cuius an-notationes Schneider omnino contemnebat. Conf. Hauptmanni censuram in Actis Eru-ditor. Lips. a. 1738. m. Iun. p. 296 sqq.

1739 (non 1740), 4. Θεοφράστου χα-ρακτῆρες ἠθικοί. Theophrasti Characte-res Morum. Cum nova versione latina, ineditis August. Buchneri notis, supple-mentis item Varr. Lectt. MS. & commen-tationibus suis edidit Io. Conr. Schwartz. Coburgi Typis b. Mauritii Hagenii vid. et heredum, An. Chr. MDCCXXXIX. —— 2 ff. praefixa, 105 pp., 3 ff. Vir do-ctus et sagax ex Casauboni, Needhami ap-paratu suisque coniecturis temere textum constituit.

1743, — 1758, 12. ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ ΗΘΙΚΟΙ. THEO-PHRASTI Characteres ethici. Ex re-censione PETRI NEEDHAM, et ver-sione latina ISAACI CASAVBONI. Glas-guae: in aedibus academicis, excudebat Robertus Foulis, Academiae typographus.

1744, 8. — 1748, 12. — 1758, 8. —— V. Epictetus. I. Bb) 1).

1749, 8. Θεοφράστου ἠθικοὶ χαρα-κτῆρες. —— V. Eclogas ex optimis grae-cis scriptoribus. (Turici, Orelli) p. 137—268. Notae sunt Needhami, sed mutilatae.

1751, 8. — Lips. et Halae.

1753, 8. — graece. —— In I. Matth. Gesneri Chrestomathia graeca. (Lips.) p. 124 sqq.

1754, 8. The Characters of THEOPHRASTVS, with a strictly literal translation of the Greek into Latin, and with notes and observations on the text in English. For the benefit of Hertfort-College. By the late Richard Newton, D.D. and Principal. Oxford, Clements. —— Editio diligenter correcta est; versio anglica, quam adiecit, in verbis vere verbo respondet.

1761 — 1763, 12. Caratteri di Teofrasto Greco-Toscani, colle loro illustrazioni, varie lezioni, e note del senatore Leonardo del Riccio. In Firenze nella Stamperia Mouckiana. *IV Voll.* —— Haec editio facta est iuxta Lugdunensem a. MDXCIX., collato textu graeco cum quatuor codicibus mstis Florentinis, quorum lectiones variae in extrema paginarum ora adnotatae sunt. Versio est pura magnique aestimatur.

1763, 8. Theophrasti Characteres recensuit, animadversionibus illustravit atque indicem verborum adiecit Ioh. Frider. Fischerus. Accessit commentarius Isaaci Casauboni. Coburgi ex officina et sumtu Ioh. Caroli Findeisii. A. C. CIƆIƆCCLXIII. —— 23 *ff.* praefatio, 5 *ff.* Casauboni praefatio aliaque, 166 pp., 61 *ff.* index, 240 pp. Casauboni commentarius, 6 *ff.* indices. Diligentissime enotavit Fischerus cum librorum et scriptorum et editorum lectiones, tum virorum doctorum coniecturas et emendationes, quibus addidit duorum codicum mstorum Bibliothecae Guelferbytanae varias lectiones, quas ipse enotavit. Conf. *Klotzii* Acta litteraria, Vol. I. P. 1., p. 78 — 93. Nova Acta litter. a. 1763. m. Sept. P. II. p. 465 sqq.

1773, — 1779, 8. Theophrasti Characteres. In usum scholarum. (*Cum indice G. Chph. Bremeri.*) Magdeb.

1781, 8. — graece cum indice germanico edidit I. G. Ch. Neide. Magdeb.

1787, 8. Caracteres morales de Teofrasto. Reflexiones filos., sobre las Costumbres de nuestro siglo por Mr. Duclos; traducidos los primeros del Griego y las segundas del Frances al Castellano por Ignazio Lopez de Ayala. Madrid, Escribano.

1788, 8. — graece. Dresdae.

1789, 8. — cum adnotationibus et indice locupletissimo a I. F. Leonh. Menzel. Baruthi.

1790, 4 min. Theophrasti Characteres ethici, graece. J. Wilkes recensuit. Lond., Nichols. —— Wilkes recepit in hac sua nitidissima atque diligentissime erratis typogr. purgata editione textum Fischerianum.

1791, 8. *Θεοφραστου ηθικοι χαρακτηρες.* Theophrast's Sitten-Gemälde für höhere Lehr-Anstalten aufs neue bearbeitet von Joh. Jak. Heinr. Nast. Stuttg., b. Erhard u. Löflund. 1791. —— XLVIII, 180 pp., 22 *ff.* 12 *Gr.* Pag. 153 sqq. adiecta sunt: Einige Charakter-Schilderungen aus Griechischen und Römischen Schriftstellern: aus Lucians Rednerschule, aus Petrons Satyricon, aus den Briefen des Synesius 104. 132, aus B. 4 ad Herennium, Horazens 9. Sat. B. 1., aus Rutilius Lupus II., ein Epigramm Martial's. In textu constituendo saepe discedit a *Fischero*; in notis adiectis tractantur et res grammaticae, et exponuntur virtutum notationes. In praevia commentatione agitur de consilio atque characterum ratione, quam Theophrastus in his notationibus depingendis secutus sit.

1794, 4. Theophrasti Characteres ethici. Graece et Latine. Parmae, Bodoni. —— Haec editio, cuius auctor est *Pagnini*, habet *Needhami* textum omnium triginta characterum. Nonnulla exx. sunt in ch. m., alia eaque in ch. membr. in forma *fol.*

1798, 8 mai. Theophrasti Characteres cum additamentis anecdotis, quas e codice ms. Palatino-Vaticano saeculi XIV descripsit Ioann. Philipp. Siebenkees, edidit et lectionis varietatem adiecit Ioann. Adam Goez. Norimbergae, in officina Steiniana MDCCXCVIII. —— XXXII, 71 pp., et 1 tabula scripturae codicum duorum. 12 *Gr.* In characteribus quindecim prioribus maximam partem secutus est editor Fischerum, e cuius notis quoque plurima hausit et transscripsit; in posterioribus autem recepit lectiones codicis Palatino-Vaticani, cuius etiam additamenta suo loco interposuit. Siebenkeesii notis suas adiunxit. Haec autem additamenta, quae iam in *Siebenkeesii* Anecdotis p. 105 sqq. leguntur, alii tribuunt seriori tempori; sed *Schneiderus* discessit, de iis indicans p. XXIV. haec: „Contra mihi supplementa Vaticana multa non solum vera videntur, sed ita etiam necessaria, ut nunc demum multi characterum posteriorum XV loci ex libro Vaticano interpolati intelligi possint, quorum sententia antea erat plane imperfecta atque obscura. In multis praeterea antiquitatis, moris sermonisque Attici manifesta vestigia expressa agnosco; sunt etiam, in quibus mores ritusque et deorum cere-

moniae memorentur, aliunde ignotae; in nullo tamen manifesta aut probabilia aetatis recentioris vestigia agnoscere potui. Vocabula enim et locutiones excipio, quibus Epitomatoris manus maculas passim ex aetate sua adspersit."

1799, 8. ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ. Theophrasti Characteres seu Notationes morum Atticorum. Graece ex librorum scriptorum copiis et fide interpolati et aucti virorumque doctorum coniecturis correcti. Editor Io. Gottl. Schneider, Saxo. Jenae, sumt. F. Frommanni. MDCCIC. — *Addenda sunt:* Auctarium animadversionum ex comparata Helveti Hottingeri interpretatione subnatarum. ib. 1799. — Auctarium animadversionum et correctionum praecipue ex editione Parisiensi 1799 auctore D. Coray, Doctore medicinae. *ib.* 1800. —— 1 *Th.* Praemissa libro est: Notitia librorum editorum et manuscriptorum, ex quibus Theophrasti characteres fuerunt publicati et correcti. Quam excipiunt Characteres ipsi, quibus animadversiones et criticae et exegeticae adiunctae sunt. Sed quod attinet ad textus graeci constituendi rationem, videtur admodum audax fuisse in coniecturis suis in textu recipiendis, atque codicis Vaticani additamentis suo loco inserendis. At negligentia typothetarum et correctoris editio mendis scatet. Conf. Mélanges de Critique et Philologie par Chardon de la Rochette, Tom. II. p. 156—183.

1799, 8 mai. Les Caractères de Théophraste d'après un manuscrit du Vatican contenant des Additions qui n'ont pas encore paru en France, Traduction nouvelle, Avec le Texte grec, des Notes critiques, & un Discours préliminaire sur la Vie & les Ecrits de Theophraste. Par Coray, Docteur en Médecine de la Faculté de Montpellier. à Paris, Chez J. J. Fuchs, Libraire, rue des Mathurins No. 334. De l'imprimerie de Baudelot et Eberhart. L'an VII (1799). —— In narratione vitae Theophrasti retinuit fabellas illas, quae iam dudum sunt explosae, v. *Heumanni* Acta philosoph. Tom. III. P. XVII. p. 671 sq. Editor autem adhibuit varias lectiones quatuor codicum mstorum Florent., iam in Riccii editione vulgatas, et I. E. *Bernardi* coniecturas, depromptas e Reiskii vita, Lipsiae 1783, 8. edita. Sed in textu constituendo nimis religiose adhaesit Fischero; propria editionis dos sunt editoris versio gallica atque notae, partim criticae, partim historicae et litterariae. Conf. *Millini* Magasin Encyclop. an. IV. Tom. I. no. 2. p. 236. an. V. Tom. IV. no. 13. p. 68 sq., et: Mélanges de Critique et Philologie. Tom. II. p. 141—183.

1800, 8. *ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.* THEOPHRASTI CHARACTERES, sev Notationes morvm atticorvm, Graece ex librorvm scriptorvm copiis et fide interpolati et aucti, virorumque doctorum coniecturis correcti. Editor Io. Gottl. Schneider. Editio minor in usum studiosae iuventutis, Indiculo nominum et vocabulorum aucta. Jenae, sumtibus F. Frommanni. MDCCC. —— 4 *ff.* praefixa, 239 pp. 16 *Gr.*

1802, 8. Theophrasti de Characteribus ethicis libellus, cuius textum graecum seorsim edidit Ioannes Andreas Sixtus. Altorfii et Norimbergae, in bibliopol. Monath. et Kussler. 1802. —— 55 pp. Editor recepit Fischerianam recensionem.

1807, 8. Theophrasti Characteres ethici, in usum studiosae iuventutis scholasticae et academicae, cum interpretatione latina secundum edidit et notis illustravit L. Sahl. Havniae. —— Capita duo, quae Amadutius e codice Vaticano primus edidit, non cognovit editor.

1814, 8. *Θεοφραστου Χαρακτηρες.* Theophrasti Characteres, seu facetae morum atticorum notationes, graece. Quas, ex optimis, quotquot hactenus exstant, textus restituendi praesidiis suaque coniectura emendatas atque dispositas, illustravit Severinus Nic. Ioan. Bloch. Pars prior, graeca et crisin complectens. Lipsiae, MDCCCXIV. Impensis I. F. Hammerichi, bibliopolae Altonaviensis, ex officina Neubertiana. —— XXXIV pp. praemonenda, 2 *ff.* conspectus argumenti, atque corrigenda; 160 pp. 16 *Gr.* Textui sunt subiectae notae. Contra *Hottingerum* genuina esse additamenta codicis Vaticani contendit editor, qui etiam aliter ac in reliquis editionibus adornavit ordinem characterum. Conf. Wiener allg. Literaturzeit. 1814. m. Nov. p. 1518 sqq. ephem. litter. Jenens. 1815. no. 98.

1815, 8. *Θεοφραστου Χαρακτηρες Ἑλληνιστι ἐκδοθεντες μετα Συντομων κριτικων ἐπιστασεων ὑπο Δημητριȣ Νικολαȣ Δαρβαρεως, δαπανῃ Αυταδελφων Δαρβαρεων Ιωαννȣ και Μαρκȣ. Ἐν Βιεννῃ της Αυστριας παρα τῳ Ιωαννῃ Β. Σβηκιῳ.* 1815. —— XVI, 92 pp. et 2 *ff.* 14 *Gr.* Praefixa est Theophrasti effigies. Oratio graeca est emendata, sed saepe e coniectura.

1815, 8 mai. Theophrasti Characteres in usum lectionum edidit et indice

vocabulorum instruxit F. Astius. Lipsiae MDCCCXV. in libr. Weidmannia. — 1 f., 58 pp.

1816, 8 mai. Theophrasti Characteres. Ad optimorum librorum fidem recensuit, de notationum ingenio atque auctore exposuit et perpetua adnotatione illustravit F. Astius. Lips. MDCCCXVI. in libraria Weidmannia. —— VI, 272 pp. 1 *Th.* 6 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 12 *Gr.*, ch. membr. 2 *Th.*

1819, 16. *Θεοφραστου Ερεσιου Χαρακτηρες.* Theophrasti Eresii Characteres passim emendati in usum praelectionum. Tubingae, apud C. F. Osiandrum. 1819. —— 56 pp. 6 *Gr.*

1821, — 1826, 12. *Θεοφραστου Χαρακτηρες, Επικτητου Εγχειριδιον, και Κεβητος Θηβαιου πιναξ. Παντα τα βιβλια συν πλειστη ἀκριβεια στερεοτυπως εκδοθεντα. Εν Λειψια εκ του τυπογραφειου Καρ. του Ταυχνιτζιου.* —— 1 *f.*, 54 pp. 4 *Gr.*, nunc 2 *Gr.*, ch. scr. 6 *Gr.*

bb) *Delectus.*

1776, 8. Theophrasti Characteres ethici VIII, graece. —— V. *Spechtii* Syllogen sententiarum locorumque ex scriptoribus aliquot graecis. Herbipoli, impr. Stahel.

1778, 8. Theophrasti Characteres VII, graece. —— *V.* Florilegium ex graecis scriptoribus, ad usum Collegii Florentinorum in Urbe, cura Francisci Fontanii. (Romae apud Benedictum Francesium.) Tom. I. p. 131—139.

1786, 4 mai. Charactervm ethicorvm Theophrasti Eresii capita dvo, hactenvs anecdota qvae ex cod. ms. Vaticano saecvli XI. graece edidit latine vertit, praefatione et adnotationibvs illvstravit Iohannes Christophorvs Amadvtivs. Parmae, ex regio typographeo MDCCLXXXVI. —— 1 tabula effigies Theophrasti, 4 *ff.*, 128 pp., 5 *ff.* E codice msto Vaticano duo hactenus inedita capita edidit. Praeterea usus est Amadutius lectionibus e cod. Vindob. 238 et quatuor codd. bibliothecae Mediceo-Laurentianae Excerptis. Praefatio est historia characterum litteraria, cuius maxima pars e *Fischeri* praefatione deprompta est; deinde capita illa duo sequuntur, quae nec latinitate nec fide in graecis reddendis commendantur. Quae excipiunt adnotationes admodum largae, in quibus multa aliena, pauca ad rem pertinentia tractantur. Ceterum editio est splendidissima. Duo capita Theophrasteorum characterum anecdota sunt recusa in ephem. inscr.: Continuazione delle Novelle Letterarie di Firenze 1787. No. XXI. p. 325 sq. atque in Annalibus litter. Helmstad. a. 1787. m. Aug. p. 140 sq., eaque subiunxit etiam *Ch. Dan. Beckius* Institutionis philologicae Monogrammatibus, quae prodierunt Lipsiae 1787, 8.

1822, 8. Theophrasti Characteres quinque priores cum prooemio et sedecim sequentium partibus nunc primum genuinâ formâ publicati. Graece e cod. quondam Augustano descripsit Ch. Wurmius, cum Epilogo edidit F. Thierschius. —— *V.* Acta Philologorum Monacens. (Monachii.) T. III. fasc. III. p. 363 — 388. Ex *Thierschii* Epilogo p. 385 sqq. transscribo haec: „Scripsit sane Theophrastus anno aetatis suae nonagesimo nono bonorum malorumque morum notationes, et oratione quidem, ut Aristotelis discipulum decebat, concinna et sincera. Eius libri, cuius altera pars de bonis moribus prorsus intercidit, indoles ac natura, multis illa dubitationibus obnoxia, hucusque expediri non potuit. Prodiit tandem prooemium formâ haud dubie genuinâ, cuius orationem puram atque elegantem si cum vulgatae dissoluta verbositate et ineptiis conferas, quae fata perpessum fuerit aureum Theophrasti opusculum, nunc demum ita patet, ut omnis iam dubitatio sublata sit. Scilicet liber ille propter argumenti amoenitatem multos lectores et explicatores nactus est, qui posteaquam prisca graecae dictionis indoles et castitas desierat, suo genio eum accommodare et inani verborum et sententiarum copia involvere studuerunt. Si verum est, quod referente Fischero in Praef. ad Theophr. dixit Conradus Gesnerus, in Bibliothecis italicis extare commentarios *Maximi Planudae* in hunc libellum, equidem non dubitem pronunciare industrium illum Monachum pro ingenio sui temporis non explicuisse solum, sed etiam circumscripsisse Characteras Theophrasti et Planudae metaphrasin esse, qui hucusque Theophrasti sermo habitus fuit. Quod ad quinque priores characteras, quales ex Codice nostro exhibuimus, attinet, hi quidem et ipsi Theophrasti orationem puram et incorruptam exhibent, nec quisquam eius describendi artem et orationem in primis e libris de natura plantarum doctus, hic desiderabit, sed cognatam esse et in plantarum et in hominum natura depingenda philosophi solertiam deprehendet. Multa etiam, ut in omni descriptionum oeconomia, ita in dictione conveniunt, quae futuris editoribus indicanda relinquimus. De capitibus, quae quintum sequuntur, non ita simplex est iudicium. Apertum quidem est,

etiam in his vulgatam Theophrasti orationem simili qua in praecedentibus ratione corruptam esse. Multa enim ieiuna et diffusa, multa ad simplicitatem et brevitatem Theophrasti dissolvendam, aut ad eius argumenta amplificanda addita esse et ex re ipsa et ex codicis nostri oratione cum vulgata comparata patet. Plura autem in hac nostra tam brevia, ut vix integros Characteras referant. Accedit, quod in ea non pauca vulgatorum amissa sunt, quae ob argumenti praestantiam nemini nisi ipsi Theophrasto tribuas, et quod plerumque oratio per καὶ ὅσα παρόμοια abrumpitur. Nec tamen recte epitomen te habere statuas. Dictio enim etiam in minimis integra et Theophrastea. Statuendum igitur aut nostrum librarium aut eum, quem is sequutus est, satis habuisse inde a sexto capite primas cuiusque capitis morum notationes descripsisse, reliquas autem, quas ex descriptis lector colligeret, omisisse. Haec autem, quae disputavimus, si vera sunt, sequitur, nos Theophrasti libri partim capita integra, partim capitum fragmenta primos nunc genuina edidisse, quibus futuri eius editores in quaestionibus nimium iam agitatis absolvendis tanquam firmo fundamento possint insistere."

2) Historia plantarum.

aa) *Integra.*

1644, f. THEOPHRASTI ERESII DE HISTORIA PLANTARVM LIBRI DECEM. Graece & Latine. *In quibus* Textum Graecum variis Lectionibus, emendationibus, hiulcorum supplementis: Latinam Gazae versionem nova interpretatione ad margines: totum Opus absolutissimis cum Notis, tum Commentariis: item rariorum Plantarum iconibus illustravit Ioannes Bodaevs à Stapel, Medicus Amstelodamensis. *Accesserunt* Ivlii Caesaris Scaligeri, in eosdem Libros Animadversiones: et Roberti Constantini Annotationes, cum Indice locupletissimo. Amstelodami Apud Henricum Laurentium Anno 1644. *In fine: Typis* Judoci Broerssen. Anno 1644. —— 10 *ff.* praefixa, 1187 pp., 43 *ff.* Ex *Moldenhaweri* Specimine p. 7 sq. exhibeo, quae idem vir de hac editione iudicat, et quae deinde *Stackhouse* in sua editione Vol. I. proleg. p. XV sq. repetiit. Sunt autem haec: „Vix absoluto labore mortuus auctor, Egberto Bodaeo parenti vulgandum reliquit opus. Omnia effecit Bodaeus, quae illa tempora atque illa aetas ferre potuit. Plura in veterum scriptis ad restituendum explicandumque textum sparsa, vasta eruditione effudit. Conjectura etiam acute usus, licet Plinio nimium tribuat. In extricandis quoque plantis Theophrastus saepius felix. Sed obscura tum temporis Graeciae, finitimarumque regionum flora, adegit virum sane eruditum, ut ad plantas adeo Americanas anxius confugeret. Neque mirum, quae de interna plantarum structura, vegetationis legibus, sexus mysterio Theophrasto perspecta, fugisse virum, omnibus quibus nos suffulcimur praesidiis destitutum. Textum Heinsianum recepit. Varias lectiones Aldinae secundae, Basileensis, negligentius licet; tum suas, Scaligeri, Constantini, Salmasii coniecturas margini addidit: quarum nonnullas in notis defendit vel refellit. Gazae versionem ab Heinsio correctam, suis emendationibus in margine additis, textui opposuit. Scaligeri ac Constantini animadversiones suis praeposuit. Icones obscurae sane et incertae, eadem magnitudine plantas maximas et minimas sistunt." Icones plantarum omnes fere ex Herbario Gerardi a Johnsono emendato, Londini 1633 edito, sunt depromptae. Bibl. acad. et sen. Lips.

1813—1814, 8. Theophrasti Eresii de Historia plantarum libri decem, Graece. Cum Syllabo generum et specierum, glossario, et notis. Curante Joh. Stackhouse, Arm. Soc. Linn. S. Oxonii, excudebat S. Collingwood. Prostant venales apud J. Parker, Oxonii; T. Payne, White et Cochrane, et J. Murray, Londini; et J. Deighton, Cantabrigiae. MDCCCXIII. — *Vol. II. ib.* MDCCCXIV. —— XXV pp. prolegomena, p. xxvii—lii Catalogi plantarum Theophrasti, 241 pp., 1 *f.*; lxxxviii pp., p. 243—509, et 1 *f.* errata. Haec editio neque in rebus philologicis, neque in botanicis satisfacit; sed splendida est. Conf. ephem. litter. Jenens. 1816. no. 48. 49. 50. Wiener Jahrbb. 1816. d. 343 sqq.

bb) *Delectus.*

1791, 8 mai. *Jo. Jac. Pauli Moldenhaweri* Tentamen in historiam plantarum Theophrasti. Hamburgi sumtibus Benjamin Gottl. Hoffmann. MDCCXCI. —— 151 pp. 16 *Gr.* Auctor libelli praemisit historiam litterariam, atque deinde exhibuit p. 17—36 priora quatuor capita libri primi historiae plantarum, ubi textui graeco subiecit varias lectiones atque versionem latinam Gazae emendatam. In textu graeco emendando usus est codice msto Hafniensi atque veteribus editioni-

bus; in animadversionibus copiosissimis p. 37 sqq. adiectis expediuntur et res criticae, et botanicae.

3) De lapidibus.

1577, 4. Theophrasti liber de Lapidibus, Graece. Lutetiae, ex officina Fed. Morelli. M.DLXXVII.

1647, 8mai. *Ioannis de Laet* Antverpiani De Gemmis et Lapidibus Libri duo. *Quibus praemittitur* Theophrasti Liber de Lapidibus Graece & Latine Cum *Brevibus Annotationibus*. Lugduni Batavorum. Ex Officina Ioannis Maire. Anno cIↄIↄcxLvII. —— 8 *ff.* praefixa, 24 *ff.*, Theophrasti liber, 210 pp. de gemmis et lapidibus libri, 3 *ff.* index. Oratio graeca ex editione Furlani recepta, attamen codicis Palatini fide aliquot locis restituta, aliisque in locis coniectura editoris emendata est. Versio latina pariter Furlani est. Brevibus in notis exhibentur lectionis varietates, coniecturae ex Plinio, aliisque, et Plinii loca parallela, atque emendationes.

1746, — 1774, 8. Theophrastus's history of Stones. With an English version and critical and philosophical notes, including the modern history of the gems described by that author, of many other of the native fossils. By John Hill. London, Davis. —— Hillius suscepit lacunas orationis graece supplere, non tamen usu codicum adiutus, sed coniectura atque ex Plinii libris, quos ex Theophrasto saepe eum transtulisse contendit. Praeterea usus est Salmasii emendationibus atque coniecturis. In notis partim emendationum rationes, partim loca ex Plinio proponuntur.

1770, 8. Theophrastus von den Steinen, aus dem Griechischen. Nebst Hills physicalischen und critischen Anmerkungen und einigen in die Naturgeschichte und Chymie einschlagenden Briefen, aus dem Englischen übersetzt. Mit Anmergen und einer Abhandlung von der Kunst der Alten in Stein zu schneiden, vermehrt, von Abr. Heinr. Baumgärtner. Nürnberg, bey J. Adam Lochner. 1770. —— 16, 384 pp., 12 *ff.* 22 *Gr.* Versioni adiecta est oratio graeca.

4) De causis plantarum.

1550, 4. Theophrasti de causis plantarum liber primus, Graece. Parisiis, apud Vascosanum. M.D.L.

1558, 8. Theophrasti de causis Plantarum liber sextus, Graece & Latine. Paris., apud Guil. Morelium. M.D.LVIII. —— *Maittairii* Annal. typogr. T. III. p. 707. Alia editio *ib.* MDLXXXVIII. 8. nunquam prodiit.

5) Metaphysica.

1550 — 1551, f. Ioannis Baptistae Camotii Philosophi Commentariorvm in primvm Metaphysices Theophrasti libri tres, ad Cosmvm Medicem, Regalis amplitvdinis, et svmmi principatvs Ducem. [*Cum textu Theophrasti graeco.*] Cum privilegio Illustrissimi Senatus Veneti. Venetiis, apvd Federicvm Tvrrisanvm. M.D.LI. *In fine:* M.D.L. —— 2 *ff.* praefixa, 111 num. *ff.*, et 1 *f.* cum insigni Aldi, qui etiam in libri fronte conspicitur. Latinam praefationem praemisit Camotius, cuius nomen scribitur proprie *Camozzi.*

1585, 4. — 1823, 8mai. —— *V.* Aristoteles. I. Bb) EE. Aaa).

6) De odoribus.

1527, 4. *Θεοφραστου περι οσμων. Graece.* —— *V.* Aristoteles. I. Bb) DD. Aaa).

1556, 4. Theophrasti libellus de odoribus, Graece, ab Adriano Turnebo Latinitate donatus, atque annotationibus illustratus. Lutetiae, apud Michaëlem Vascosanum. M.D.LVI. Calendis April. —— 32, 10 num. *ff.*

1600, f. Theophrasti de Odoribus Libellus, graece et Latine, Adriano Turnebo interprete, et cum eiusdem Annotationibus. —— V. *Turnebi* Opera, T. II. p. 5 sqq.

7) De igne.

1552 — 1553, 4. Theophrastus de Igne, Graece. Paris., apud Adrianum Turnebum. M.D.LII. — Theophrasti de Igne, Liber, Latine, Adriano Turnebo interprete, cum eiusdem annotatiunculis. Paris., apud Adrianum Turnebum. MDLIII. *In fine*: Excudebatur Lutetiae Parisiorum M.D.LII. Pridie Cal. Ianuar.

8) De piscibus.

1527, 4. *Θεοφραστου περι ιχθυων.* Graece. —— *V.* Aristoteles. I. Bb) DD. Aaa).

1578, 4. Theophrastus de Piscibus, Graece. Paris., ex officina Federici Morelli MD.LXXVIII.

9) De sudoribus.

1527, 4. Θεοφραστου περι ἱδρωτων. Graece. — V. Aristoteles. I. Bb) DD. Aaa).

1576, 8. Theophrastus de Sudoribus et de Vertigine, graece et ex latina versione et cum animadversionibus Bonaventurae Grangerii. Paris.

10) De vertigine.

1527, 4. Θεοφραστου περι ἰλιγγων. Graece. — V. Aristoteles. I. Bb) DD. Aaa).

1557, 8. Ex του περι ἰλιγγων Θεοφραστου. Graece. — V. Aristoteles. I. Bb) DD. Bbb).

1640, 4. Guilielmi Ballonii Commentarius in libellum Theophrasti de vertigine. [Cum textu Theophrasti graeco.] Editore Iacobo Thevart. Paris., apud Iacobum Quesnel.

11) De lassitudinibus.

1527, 4. Θεοφραστου περι κοπων. Graece. — V. Aristoteles. I. Bb) DD. Aaa).

1557, 4. Ex του περι κοπων Θεοφραστου. Graece. — V. Aristoteles. I. Bb) DD. Bbb). Excerpta paucula ex hoc libello habet Photius cod. CCLXXVIII. p. 1571 edit. Hoeschel., quae etiam exhibentur cum problematis Aristotelis edit. Sylburg. p. 356.

12) De mutandis coloribus.

1557, 4. Ex του περι των μεταβαλλοντων τας χροας Θεοφραστου. Graece. — V. Aristoteles. I. Bb) DD. Bbb).

13) De nervorum resolutione.

1557, 4. Ex του περι παραλυσεως Θεοφραστου. Graece. — V. Aristoteles. I. Bb) DD. Bbb). Hoc fragmentum v. etiam in collectione Problematum Aristotelis. I. Bb) GG. 1) 1585.

14) De animi defectione.

1557, 4. Ex του περι λειποψυχιας Θεοφραστου. Graece. — V. Aristoteles. I. Bb) DD. Bbb). Hoc fragmentum legitur etiam in collectione problematum, v. Aristoteles. I. Bb) GG. 1) 1585.

15) De animalibus repente adparentibus.

1557, 4. Ex του περι των ἀθροως φαινομενων ζωων Θεοφραστου. Graece. — V. Aristoteles. I. Bb) DD. Bbb).

16) De invidentibus bona sua animalibus.

1557, 4. Ex του περι των λεγομενων φθονειν Θεοφραστου. Graece. — V. Aristoteles. I. Bb) DD. Bbb).

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Characteres.

1610, f. Theophrasti Characteres, latine, Bilibaldo Pirkheimero interprete. — V. eius Opera, ab Melchiore Goldasto Haiminsfeldio edita. (Francof.) p. 214 sqq.

1654, — 1672, — 1675, 12. *Ludovici Molinaei* Morum exemplar, seu Characteres. Accesserunt, ob argumenti similitudinem Theophrasti Characteres ethici et *Io. Ludov. Vinis* introductio ad sapientiam. Lugd. Bat. 1654; Hagae Comit. 1672; Hamburgi 1675.

2) Historia et de causis plantarum.

aa) *Omnes libri coniunctim.*

α) Sine a. et l. notitia.

—, 8. Theophrasti de historia plantarum. lib. ix. Et decimi principium duntaxat. Eiusdem de causis plantarum. lib. vi. — V. Aristoteles. II. A. Bb) *a*).

β) Cum a. et l. notitia.

1483, f. *F.* 1 *a*: THEODORI GRAECI THESALONICENSIS AD NICOLAVM QVINTVM PONT. MAX. *Haec est inscriptio epistolae dedicatoriae, quae finitur f.* 1 *b lin.* 29. *Continuo sequitur Theodori praefatio, quae f.* 3 *b explicit. Tum incipit:* THEOPHRASTI DE HISTORIA PLANTARVM LIBER PRIMVS PER THEODORVM GAZAM IN LATINVM EX GRECO SERMONE VERSVS. *In fine libri decimi, qui tantum duodecim lineis constat, legitur:* Theophrasti Liber decimus cuius paucula quaedam habentur: & quod apud graecos habetur: id Theodorus traduxit. *F.* 77 *b sequitur* Georgii Merulae *Alexandrini epistola ad Dominicum Sanutum Patricium; deinde exhibentur in* 6 *ff. librorum argumenta. F.* 84 *incipit:* THEOPHRASTI DE CAVSIS PLANTARVM LIBER I. *F.* 156 *a finitur verbis his:* THEOPHRASTI DE

CAVSIS PLANTARVM LIBER SEXTVS ET VLTIMVS EXPLICIT. IMPRESSVM TARVISII PER BARTHOLOMAEVM CONFALONERIVM DE SALODIO. ANNO DOMINI. M. CCCC. LXXXIII. DIE. XX. FEBRVARII. —— 156 *ff.* cum 41 lin. et *sign.* Char. rom. Tantummodo in primum librum *de Plantarum causis* per primum plagularum fasciculum notae marginales adscriptae sunt.

1504, f. HABENTVR HOC VOLVMINE HAEC THEODORO GAZA INTERPRETE. Aristotelis de natura animalium. lib. IX. fol. 1—56. Eiusdem de partibus animalium. lib. III. 56—79. Eiusdem de generatione animalium. lib. V. 79—108. Theophrasti de historia plantarum lib. IX. 109—156. Et decimi principium duntaxat. Eiusdem de causis plantarum. lib. VI. 157—204. Aristotelis problemata in duas de quadraginta sectiones, &c. 205—256. Alexandri Aphrodisiensis problemata duobus libris nō unquā āte īpressa eodē Theodoro īterprete. 256—273. —, Venetiis mense Martio, M. D. IIII. —— *V.* Aristoteles. II. A. bb) β).

1513, f. Theophrasti de historia plantarum. lib. IX. et decimi principium duntaxat. Eiusdem de causis plantarum. lib. VI. —— *V.* Aristoteles. II. A. Bb) β).

1529, 8. Theophrastus de historia et de causis Plantarum libri quindecim. Theodoro Gaza interprete. Eiusdem Tabulae duae capita librorum complectentes: quarum unam libris de historia, alteram de causis plantarum, una cum vocabulis quibusdam Graecorum et Latinorum nominum, praefixas inuenies lector. Theodoro Gaza interprete. Vaenit Parisiis apud Aegidium Gourmontium in via ad divum Jacobum sub intersignio trium Coronarum Parisiis MDXXIX. —— In *Fabricii* Bibl. Gr. T. III. p. 418 indicatur editio sub a. 1529: *Vaenit Parisiis, apud Christianum Wechel.*

1534, f. Theophrasti de historia plantarum Libri IX. Et Decimi principium duntaxat. De causis plantarum Libri VI. Theodoro Gaza interprete. —— *V.* Aristoteles. II. Bb) DD. β).

1552, 8. Aristotelis et Theophrasti Historiae. Cum de natura animalium, tum de plantis et earum causis. Lugduni, apud Theobaldum Paganum. MDLII. *Hic est tomus I.; alterius tomi titulus:* Theophrasti philosophi clarissimi, de historia plantarum libri IX. cum Decimi principio: et de Causis, siue earum generatione libri VI. Theodoro Gaza interprete. Quantum diligentiae huic editioni Iordanus ... adhibuerit in restituendis, quae corrupta erant, ex Graeco, docebit te sequens Epistola ad Lectorem. Lugduni apud Theobaldum Paganum. MDLII. —— Alia atque prorsus eadem editio *Iordani* versionis *ib.* eodemque anno prodiit:

1552, 8. THEOPHRASTI PHILOSOPHI CLARISSIMI, DE HISTORIA PLANTARVM Libri IX. cum Decimi principio: & de Causis, siue earum Generatione Libri VI. THEODORO GAZA INTERPRETE. *Quantum diligentiae huic Editioni Ioannes Iordanus medicus doctissimus adhibuerit in restituendis, quae corrupta erant ex Graeco, docebit te sequens Epistola ad Lectorem.* LVGDVNI, Apud Gulielmum Gazeium, M. D. LII. *Cum Priuilegio Regis. F. ult. b: LVGDVNI,* Excudebat Nicolaus Bacquensius, M. D. LII. —— 2 *ff.*, 26 *ff.*: index rerum, 399 pp., 7 *ff.* Vocabula latina & Graeca. Ex Ioannis Iordani ad lectorem data praefatione exhibeo haec: „... Theophrasti de re plātaria libros summa fide ac diligentia Latinos fecit Theodorus Gaza Graecus, medicus utraq; lingua doctissimus, qui nō uerbū uerbo, sed Theophrasti mētē exprimere adeò studuit, ut is prope modū Latinè scripsisse uideri queat. Adhaec suae linguae imitatione aptissimè fictis aliquando uocibus non infeliciter auxisse creditur linguā Latinā, alioqui inopē in hoc argumēto à Latinis negligētius tractato. Verū quoniā, ut ipse cōqueritur, usus est exēplari tēporum iniuria mutilo ac deprauato, coactus est quae deerāt omittere, & quae erāt deprauata, qua potuit cōiectura restituere, quod nos repetita saepius horū librorū lectione, pariter ac meliorū exēplariū collatione probè deprehendimus. Exēplar etenim Graecè in Germania impressum doctorū uirorū industria & emendatiorū codicū ope repurgatum, & alia, & plura nōnullis in locis habet, quàm Gaza cōuerterit. Quare hominū eruditorū iudicio ijs adhibitis in consiliū, qui haec ex professo tractarūt, ex Germanico exēplari nos eorū, quae erāt omissa, illa suo loco addidimus, quae à doctis probari & ad rē facere uisa sunt: nōnulla adhuc deprauata, quoad fieri potuit, in integrū restituimus. Quae porro aliter legerat interpres nullis mutatis Graecè ad margines paucis in locis annotauimus, ut liberū cuiq; iudiciū relinqretur: ea uerò quae typographorū incuria fuerāt excudēdo cor-

rupta fideliter reposuimus. Caeterū hos libros lecturū praemonitū̄ uelim, interpretē Graeca quaedā plātarū nomina interdū tā uariè Latinè reddere, ut nisi quis rē ipsam propius intueatur, haud facile sese expediat. Nāq; ut è multis indicē pauca, πίτυν uertit abietē, laricē, saepissime piceā: ἐλάτην plerumq; abietē, nōnunquā pinum: πεύκην ferè pinū, interdū piceā: quae Latina nomina singula suā habēt significatiōnē. oēs solani species, licet inter se differāt, uesicarias uocat: κύπειρον credit esse gladiolū, Plinium, opinor, sequutus, qui utrunq; cū altero cōfundit. Haec atq; alia pleraq; nō cōtēnenda diligens lector animaduertet: cur aūt ea Graeca nomina sic latinè expresserit peritissimus interpres, peritorū esto iudiciū. Ista sunt, quae nos quanta potuimus fide ac industria huc cōtulimus, multa praetermittētes oculatioribus & doctioribus obseruanda. Proinde rei plātariae studiosos unicè rogamus ut candidè interpretentur laborē nostrum, quē solo iuuādi studio suscepimus, fore sperātes, ut paulò, quā antehac, emēdatiores & locis aliquot auctiores, hi Theophrasti libri Latinè legerentur. Quod an simus assecuti, tū demum iudicet quispiā ubi cū prioribus cōtulerit hanc editionē, quam parat Guilielmus Rouillius typographus diligētissimus, nullis nec sumptibus, nec laboribus parcens ut literatis omnibus, praecipuè medicinae studiosis prodesse possit. Vale. Lugduni Cal. April. Anno M.D.L."

bb) *Delectus.*

(1528,) 8. THEOPHRASTI de Suffructibus, Herbisque ac Frugibus Libri quatuor [*historiae plantarum lib. VI—IX.*], Theodoro Gaza interprete. Acc. PLINII Natur. histor. lib. XX. capita tria. *In fine:* Argentorati per Henricum Seybold Mense Augusto.

cc) *Sententiae.*

1556, — 1561, 4. Theophrasti sparsae de plantis sententiae in continuatam seriem ad propria capita reuocatae nominaque secundum litterarum ordinem disposita per Caesarem Odonum. Accesserunt disputationes duae. Bonouiae apud Alexandrum Benaccium.

3) Metaphysica.

1515, — 1516, f. Theophrasti Metaphysicorum liber unus. —— *V.* Aristoteles. II. A. EE. β).

4) De sensu.

1497, — 1516, f. Theophrasti liber de sensu, Marsilio Ficino interprete. —— *V.* Iamblichus. II. 1). Haec versio legitur etiam inter *Ficini* Opera Tom. II. p. 1801 sqq. adde Tom I. p. 924, ubi est prooemium.

5) De piscibus.

1558, f. Theophrasti libri de piscibus in sicco degentibus pars posterior, ex Aristotele atque Athenaeo emendata, latine, Conrado Gesnero interprete. —— Adiecta est eius Historiae animalium libro IV. (Tiguri, apud Froschouerum) p. 442 sq.

6) De Lapidibus.

1600, f. Theophrasti libellus de Lapidibus, latine, Adriano Turnebo interprete. —— *V.* eius Opera. T. II. p. 27 sqq.

7) De ventis.

1600, f. Theophrasti liber de ventis, latine, Adriano Turnebo interprete, cum eiusdem Annotationibus. —— *V.* eius Opera. Tom. II. p. 41 sqq.

8) De igne.

1600, f. Theophrasti liber de igne, latine, Adriano Turnebo interprete, cum eiusdem Annotationibus. —— V. *Turnebi* Opera. Tom. II. p. 33 sqq.

B. germanicarum.

1) Characteres ethici.

aa) *Omnes.*

1606, f. Theophrasti Eressii Characteres ethici: Das ist, Merckzeichen oder eigentliche Beschreibung der Sitten: Jetzt erstmahls auss den Griechischen Nürnbergischen vnnd Lyonischen Exemplaren verdeutschet, vnd zu nutz der Jugend in Druck gegeben. Sampt vorgesetztem Bericht vom Leben dieses Auctoris, ausz den besten Scribenten zusammengezogen (*durch Wilibald Pirkheimer*). —— *V.* Theatrum Honoris et Virtutis, p. 257—335. Haec *Pirkheimeri* versio diu in bibliothecae latebris latuit. Quamquam satis rudis atque incompta est, attamen aliis huius temporis, quo Pirkheimerus vixit, versionibus praestat. Conf. Kritische Beiträge der deutschen Gesellschaft zu Leipz. P. X. p. 242 sqq.

1737, 8. Spiegel menschlicher Sitten, aus dem Griechischen des Theophrast. *Inspicere, tanquam in speculum, in vitas hominum iubeo, atque ex aliis sumere exemplum sibi. Terent. Ad. III.* 4. Dresden u. Leipz., Hekel. —— 64 pp. Haec versio *Gf. Ephr. Mülleri* satis fida atque perspicua esse dicitur.

1754, 8. Die Charactere des Theophrast und de la Bruyere mit einer Vorrede von den Vorzügen und Eigenschaften der moralischen Schildereyen von Joh. Siegm. Kiessling. Nürnberg. —— 1 *Th.* Theophrasti characteres leguntur p. 1—86.

1754, 8. Theophrasts Kennzeichen der Sitten. Nebst des Herrn Johann de la Bruyere Mitgliedes der Französischen Akademie Moralischen Abschilderungen der Sitten dieser Zeit. Aus dem Französischen übersetzt von einem Mitgliede der königlichen deutschen Gesellschaft zu Königsberg in Preussen. Regensburg und Wien. —— 16 *Gr.* Haec versio facilis esse dicitur.

1772, 8. Theophrasts Charaktere. Frankf. *II Voll.*

1783, 8. Theophrasts moralische Charaktere (*übersetzt von J. Chph. Vollbeding*). Mit dessen Leben. Leipz., Schwickert. —— 3 *Gr.* Non satis perspexit interpres orationem graecam, qua re sententias Theophrasteas male perverterat.

1789, 8. Charakterzeichnungen von Theophrast übersetzt und erläutert von F. A. Wiedeburg. —— *V.* eius Humanistisches Magazin. Vol. III. P. I. II. III.

1790, 8. Theophrastus Sittengemälde, aus dem Griechischen mit Erläuterungen aus der Psychologie und Sittengeschichte, nebst Theophrasts Biographie, von K. G. Sonntag. —— *V.* eius ephem.: Zur Unterhaltung. (Riga.) fasc. I.

1791, 8. Theophrasts moralische Charaktere. Aus dem Griechischen übersetzt und mit Anmerkungen begleitet von Joh. Dav. Büchling. Halle, Hendel. —— 6 *Gr.* Non omnibus interpres satisfecit.

1791, 8. — übersetzt mit Anmerkungen von H. W. Rotermund. Hamburg, Campe. —— 6 *Gr.*

1797 sqq., 8. Theofrasts Characterschilderungen (*übersetzt von J. J. Hottinger*). —— V. *Wielandii* Attisches Museum, Vol. I. fasc. III. p. 71—124. Vol. II. fasc. II. p. 1—48. Neues Attisches Mus. Vol. I. fasc. II. p. 1 — 56. fasc. III. p. 3—48. Vol. II. fasc. I. p. 1—106. fasc. II. p. 91—149. Vol. III. fasc. I. p. 41—143. Interpres praemisit unicuique characteri commentationem, atque adiecit versioni suae, quae prioribus praestat, notas criticas et grammaticas. Theophrasti prooemium non genuinum esse statuit. Rep. 1810.

1809, 8. Theophrasts Charaktere übersetzt mit Anmerkungen, nebst einigen Charakteren von C. Rommel. Leipz., bei Joh. Ambr. Barth. —— XVI, 120 pp. 8 *Gr.* *V.* 1827.

1810, 8. — übersetzt und erläutert von J. Jak. Hottinger. München, Stäger. —— 2 *Th.* *V.* 1797 et 1821.

1821, 8. — übersetzt und erläutert von J. Jak. Hottinger. München, Thienemann. —— 1 *Th.* 8 *Gr.*

1827, 12. Theophrasts Charaktere. Uebersetzt und mit Anmerkungen von Ch. Rommel. Prenzlau, Ragoczy. —— 4 *Gr.* *V.* 1809.

bb) *Plures.*

1779, 8. Einige Charactere des Theophrast, übersetzt von J. H. M. Ernesti. —— *V.* eius: Moralisch-praktisches Lehrbuch der schönen Wiss. für Jünglinge. Nürnberg.

1792, 4. Einige Skizzen zu Sittengemälden; aus dem Griechischen des Theophrastus, von K. G. Sonntag. Riga. —— Est programma.

cc) *Singuli.*

1710, 8. Character eines Schmeichlers; aus dem Theophrasto, c. 2. von Philander von der Linde (i. e. *J. Burkh. Menke*). —— *V.* eius: Vermischte Gedichte. p. 205. Haec versio oratione ligata composita est.

1788, 8. Der Grossprecher, aus Theophrasts Charakteren, und dem vierten Buche an Herennius, von F. W. Wiedeburg. —— *V.* eius Humanistisches Magazin. P. IV.

2) Historia plantarum.

1822, 8. Theophrast's Naturgeschichte der Gewächse. Uebersetzt und erläutert von K. Sprengel. *Erster Theil*, Uebersetzung. *Zweiter Theil*, Erläuterungen. Altona, bei J. F. Hammerich. 1822. *II Voll.* —— 4 *ff.*, 358 pp., 1 *f.*; 2 *ff.*, 427 pp. 3 *Th.* 8 *Gr.* Maximi aestimatur versio pariterque animadversiones interpretis: „Theophrast von der Naturwissenschaft der

Gewächse" legitur etiam in libello germanice scripto: Der deutsche Obstgärtner. a. 1796 et 1797.

3) De lapidibus.

1807, 8. Theophrasts Abhandlung von den Steinarten, aus dem Griechischen übersetzt und mit Anmerkungen begleitet von C. Schmieder. Freyberg, Craz u. Gerlach. —— XII, 84 pp. 9 *Gr.*

4) Scripta medicinalia.

1782, 8. Theophrasts Stücke vom Schweisse, vom Schwindel, von der Ermüdung, von der Lähmung, von der Ohnmacht, von den Erstickten. Uebersetzt von Ch. Gf. Gruner. —— *V.* Bibliothek der alten Aerzte. Vol. II. p. 582—598.

C. gallicarum.

1) Characteres ethici.

1613, 12. Les Caracteres de Theophraste, traduits par Jérôme Bienvenu. Paris.

1688, — 1690, — 1692, 8. Les Caracteres de Theophraste, traduits du Grec. Avec les Caracteres ou les Moeurs de ce Siecle. à Paris, chez Estienne Michallet.

1688, 8. Les Caracteres de Theophraste, traduits du Grec. Avec les Caractères ou les Moeurs de ce Siecle. à Paris, chez Estienne Michallet, premieur du Roy, ruë S. Jaques, à l'Image saint Paul. 1688. Avec privilege du Roy. Se vend à Bruxelles chez Jean Leonard.—— 28 *ff.*: Discours sur Theophraste, 226 pp., et 1 *f.* Bibl. acad. Lips. Ex *Corayi* discours préliminaire p. liv sqq. de *Bruyeri* versione characterum exhibeo haec: „La Bruyere a traduit Théophraste, comme Virgile auroit peut-être traduit l'Iliade d'Homere, ou Cicéron les harangues de Démosthène. C'est une tâche extrêmement difficile pour un traducteur, qui se sent le talent de son Auteur, que celle de se défendre de donner à ce dernier plus d'esprit qu'il n'en a. Il est sans cesse tenté de faire disparoître ou de déguiser ce qui lui paroît incohérent; de paraphraser par des idées accessoires ce qu'il croit trop concis ou trop obscur; d'adoucir les traits trop forts, ou de renforcer ceux qui ne le sont pas assez; en un mot, de mêler ses idées avec celles de son Auteur. Dût-il être infidele, il ne peut se décider à se traîner servilement sur les pas d'un écrivain original, quand il se sent la force de se frayer comme lui une route nouvelle. Cependant il ne faut point croire, que ce soit la seule cause des inexactitudes qu'on trouve dans la traduction de la Bruyere. Il travailloit sur un texte difficile, par son extrême concision, & par les altérations fréquentes qu'il a éprouvées par l'ignorance des copistes; sur un texte qui depuis le premier jusqu'au dernier chapitre n'est qu'une allusion continuelle à des usages & à des coutumes, que nous ne connoissons pour la plupart qu'imparfaitement. Toutes ces difficultés exigeoient des recherches, que la Bruyere n'a pu ou n'a point voulu faire. La vaste érudition & la sagacité de Casaubon avoient fait c'est le grand nombre de conjectures que divers savans ont proposées après lui, soit pour expliquer les passages obscurs, soit pour rétablir ceux qui sont altérés, sans compter ceux qui restent encore inexplicables, ou qui paroissent se refuser à toute correction. Ainsi, en rendant à la Bruyere toute la justice qui lui est due, je crois pouvoir avancer que sa traduction n'est point l'expression fidelle des idées de Théophraste." Adiecit notam hanc: „Je ne connois point celle de Jerôme Benevent, ...; mais outre son style, qui doit être suranné aujourd'hui, il est difficile de croire qu'elle soit meilleure que celle de la Bruyere. Quant à ce dernier, en examinant attentivement sa traduction, on a lieu de s'étonner du tribut d'éloges que Ménage crut devoir lui payer dans le temps: „La traduction (dit ce critique) des caractères de Théophraste est bien belle & bien Française; & montre que son Auteur entend parfaitement le Grec. Je puis dire que j'y ai vu bien des choses que peut-être faute d'attention je n'avois pas vu dans le Grec". Menagiana, T. II. p. 34. édit. d'Amst. 1716."

1700, 8. Les Caractères de Theophraste, traduits du Grec, avec les Caractères ou les Moeurs de ce siècle, par *de la Bruyère.* Paris, Michallet. *III Voll.*

1720, 8. Les Charactères de Theophraste, traduit du Grec, avec les Caracteres, ou les Moeurs de ce Siecle, par Jean de la Bruyere, avec la clef en marge divisé en trois Volumes. Nouvelle Edition, augmentée de la Defense de *Jean de la Bruyere* et de Ses Caracteres, par Pierre Coste. à Amsterdam, chez les freres Wetsteins. —— Praefixa est tabula fig. facta per *Picardum*, qua re haec editio magni aestimatur.

1743, 12. — par la Bruyere. Amst. *II Voll.*

1750, 12. Les caracteres de Théophraste, traduits du grec avec les Caracteres ou les moeurs de ce siècle, par *de la Bruyere.* à Paris, chez Guérin et David, père. *II Voll.*

1755, — 1769, 8. Les Charactères de Théophraste, avec les moeurs de ce siècle par de la Bruyère, avec des notes par Coste. Dresde. *II Voll.* —— *V.* 1796.

1756, 8. Les Caracteres de Theophraste, avec les caracteres ou les moeurs de ce siècle, par M. *de la Bruyere.* Nouvelle édition augmentée, par M. Coste. à Paris.

1765, 4. Caractères de Théophraste et de la Bruyère avec des notes par Coste. Paris, Hochereau. —— 6 *fr.*

1759, 8. Les characteres de Theophraste, avec les charactères ou les moeurs de se siècle, par M. de la Bruyère. Nouvelle édition augmentée de quelques notes et de la defense de la Bruyere et de ses caractères. Par M. Coste. à Amst. *II Voll.* —— *V.* 1796.

1782, 18. Caractères de Théophraste, et Pensées morales de Ménandre, traduites par M. Lévesque, Paris. —— 1 *fr.* 50 *cent.*

1783, 12. Les Caractères de Theophraste et de la Bruyere. De l'imprimerie de la société littéraire typographique. (*à Kehl*).

1790, 8. Les Caractères de Theophraste, traduits du Grec, avec les caractères de la Bruyère. Nouvelle Edition, revue, corrigée et augmenté des notes par B. de B. (*Belin de Ballu*). Paris, Bastien. *III Tomi in II Voll.* —— 8 *fr.* Belin de Ballu versioni Bruyerii adiunxit cap. XXIX. et XXX. Rep. 1813, 8.

1796, 8. — Hamb. —— *V.* 1753 et 1805.

1799, 8. —— *V.* I. 1) aa).

1803, — 1809, — 1816, 18 et 12. Les caractères de Théophraste traduits du grec, avec les caractères ou les moeurs de ce siècle, par La Bruyère, augmentés avec des additions et des notes nouvelles par J. G. Schweighaeuser. Paris, stéréotype d'Herhan. *III Voll.* —— 3 *fr.*, ch. membr. 7 *fr.*, in-12. et 6 *fr.*, ch. membr. 14 *fr.* Hae sunt nitidissimae atque locupletissimae editiones. Rep. 1813 et 1816.

1813, 12. — Paris, Didot l'aîné. *II Voll.* —— 5 *fr.*, ch. mel. 9 *fr.*, ch. membr. 18 *fr.* Haec est omnium fere nitidissima editio, cuius ex. quoddam in ch. membr. a. 1816 pretio 200 *fr.* venditum est. *V.* 1803 et 1819.

1813, 8. — Paris, P. Didot l'aîné. *II Voll.* —— 9 *fr.*, ch. mel. 15 *fr.*, ch. membr. 30 *fr.* Capita XXIX et XXX in hac editione desunt. *V.* 1790 et 1818.

1816, 12. — avec des additions et des notes par I. G. Schweighaeuser. Paris, Renouard. *III Voll.* —— *V.* 1803.

1818, 18. Les caractères de Theophraste, avec les caractères ou les moeurs de ce siècle, par *Labruyère.* Nouvelle édition, augmentée de Notes par Coste. à Paris, de l'impr. de Delalain. *II Voll.*

1818, 8. Les Caractères de *Labruyère,* suivies des Caractères de Théophraste, traduites du grec. Avec la notice par M. Suard. Paris, de l'impr. de Didot l'aîné, chez Lefevre. *II Voll.* —— 12 *fr.*, ch. membr. 30 *fr.* *V.* 1813, 8. et 1819.

1819, 18. — Paris, P. Didot l'aîné. *IV Voll.* —— 12 *fr.*, ch. membr. 24 *fr.* *V.* 1818 et 1820.

1819, 18. Les Caractères de Théophraste, traduits par Labruyère, avec des additions & des notes nouvelles. Par I. G. Schweighaeuser. à Paris de l'impr. de Tremblay, chez Dabo. —— 1 *fr.* 25 *cent.*

1820, 12. — Toulouse, impr. de Vieusseaux. *II Voll.* —— *V.* 1819 et 1822.

1820, 18. Les caractères de la Bruyère, suivies des Caractères de Théophraste, traduits du grec. Edition ster. Impr. de Firmin Didot, à Paris. *II Voll.* —— 2 *fr.*

1822, 8. — Avec portrait. Paris, de l'impr. de Crapelet, chez Lefevre. *II Voll.* —— 12 *fr.* *V.* 1820 et 1822.

1822, 12. Les caractères de *Labruyère,* suivies des caractères de Théophraste. Traduit du grec. à Paris, impr. de L. F. Cellot. *II Voll.*

1823, — 1824, 32. Les caractères de Labruyère *etc.* à Paris, impr. de J. Didot aîné. *III Voll.*

1824, 8. Les caractères de Labruyére *etc.* à Paris, impr. de Jules Didot aîné. *II Voll.*

1824, 18. Les Caractères de Théophraste, traduits par Labruyère avec des additions et des nouvelles. Par I. G. Schweighaeuser. à Senlis, impr. de Tremblay.

1824, 12. Les Caractères de Labruyère, precédés des Caractères de Théophraste, traduits du grec par le même. A. M. D. G. à Lyon, impr. de Rusand.

1825, 8. Les Caractères de Labruyère, etc. à Paris, impr. de Stahl. *II Voll.* —— 6 *fr.*

1826, 12 et 18. Les Caractères de Labruyère, & de Théophraste. à Blois, impr. d'Aucher-Eloy. *II Voll.* —— 3 *fr.* 75 *cent.*

1827, 8. Les Caractères de La Bruyère, suivies des Caractères de Théophraste, traduits du grec. à Paris, chez Werdet & Lequien. *II Voll.*

1828, 18. Les caractères de Labruyère, précédés des caractères de Théophraste, traduits du grec par le même. à Troyes, impr. de Mme veuve André. *II Voll.*

1828, 18. Les caractères de Théophraste, traduits par la Bruyère, avec des additions et des notes nouvelles. Par J. G. Schweighaeuser. à Paris, chez Dufour et comp. —— 2 *fr.*

1828, 8. Les caractères de Labruyère, suivis des Caractères de Théophraste, traduits du grec par le même. Avec un portrait. à Paris, chez Froment. *II Voll.*

1829, 8. Les caractères de la Bruyère, suivis des Caractères de Théophraste, traduits du grec par le même, précédés d'une Notice sur la Bruyère par J. Simonnin. à Paris. *II Voll.*

1831, 18. Les caractères de La Bruyère, suivis des Caractères de Théophraste. à Paris, Hiard. *III Voll.* —— 1 *fr.* 80 *cent.*

2) De lapidibus.

1754, 8 min. Traité des pierres de Théophraste, traduite du grec avec des notes physiques et critiques, traduites de l'anglois (*de Hill*). Paris, Hérissant.

3) De odoribus.

1556, 8. Traité des odeurs de Théophraste, avec des notes de Jean de l'Estrade. Paris.

D. italicarum.

1) Characteres ethici.

1620, 4. I Charatteri di Theofrasto interpretati per Ansaldo Cebà. Al Cardinale Federigo Borromeo. In Genova. Appresso Giuseppe Pavoni. MDCXX. Con licenza de' Superiori.

1758 — 1759, 8. I Caratteri di Teofrasto, coi caratteri o costumi di questo secolo, del sig. de la Bruyere, e la difesa di lui fatta dal Sign. Coste, il tutto tradotto dal francese, ed illustrato da Giuseppe Antonio Constantini. Venezia, per Novelli. *VI Voll.* —— Theophrasti characteres exhibentur volumine I.

1761 — 1763, 12. —— *V.* supra I. Bb) 1) aa).

1808, 12. I Caratteri di Teofrasto, tradotti da Matteo Marco Beltramini. Ferrara, per Rinaldi.

2) Historia plantarum.

1549 (*non* 1548), 8. Dell' Historia delle Piante, di Theophrasto libri tre, tradutti novamente in lingua Italiana da Michel Angelo Biondo Medico. Per cagion di quei, che, ne una ne l'altra lingua possedono, Essendo, per cio, la sua dottrina, molto necessaria, non solamente agli agricoltori, ma, anchora ai Rettori di corpi humani, & a quei che trattano li rimedij, quai s'oprano in discaciare li morbi, & in conservare la sanità, del huomo, gli altri illustreremo in breve. Con privilegio appresso il Biondo, in Vinegia, MDXLIX. *In fine*: Dalla Casupulla dove gli altri tradutti riposano.

E. anglicarum.

1699, — 1702, 8. The Characters of Theophrastus translated from Mr. Bruyere's french version into English. London.

1713, 8. The Characters of Theophrastus. Translated from the Greek. By Eustace Budgell, Esq. London. —— Rep. 1715.

1715, 12. — London, printed for J. Tonson. —— *V.* 1713. Haec est optima characterum versio, quam Angli habent.

1725, 8. The Moral Characters of Theophrastus. Translated from the Greek, with Notes. To which is prefixed a Critical Essay on Characteristic-Writings. By Henry Gally, M. A. Lecturer of St. Paul's Covent-Garden, and Rector of Wanden in Buckinghamshire. London, printed for John Hooke, at the Flower-de-Luce over against St. Dunstan's Church in Fleetstreet. —— Disquisitio de hominum characteribus ingeniose excogitata est. Conf. New Memoirs of Literature. Vol. II. p. 436 — 446.

1774, 8. Imitations of the characters of Theophrastus. London, Leacroft. —— 2 *sh.* Interpres admodum libere in imitando Theophrasto versatus est. Conf. Critical Review 1775. m. Apr. p. 316 sqq.

1776, 8. The Work of Mr. de la Bruyere, consisting of the Characters and Manners of the Age. To which are added the Characters of Theophrastus: Also the Manner of Living with great Men, written after the Manner of Bruyere, by N. Rowe, Esq. London, for J. Bell. *II Voll.* —— 6 *sh.*

1797, 8. A translation of the Moral Characters of Theophrastus. —— Haec versio elegans addita est *Raynerii* versioni Commentarii Hieroclis. *V.* ib. II. E. 1).

1824, 8 mai. The Characters of Theophrastus, translated from the Greek, and illustrated by 50 Physiognomical Sketches, by Fr. Howell. To which are subjoined the Greek Text, with Notes and Hints on the Individual Varieties of Human Nature. London, Taylor. —— 1 *L.* 1 *sh.*, ch. m. 1 *L.* 12 *sh.*

F. polonicarum.

1766, 8. Charaktery czyli przymioty Teofrasta z obyczaiami tego wieku, prz. P. de la Bruyere. Warszawa. *II Voll.* —— 8 *fl.*

III. *Illustrantia Theophrastum scripta.*

Prisciani, Lydi, Expositio in Theophrastum de sensu, phantasia et intellectu, Latine, interprete Marsilio Ficino, et cum eius commentariis. —— *V.* Iamblichus. II. 1) 1497 et 15.., et inter *Marsilii Ficini* Opera. Tom. II. p. 1801 sqq.

P. B. A. A. H. (i. e. *F. L. Abresch:*) Ἐξέτασις epistolica de verbo ὑπερμιθέσθαι in Theophrasti Characterum prooemium. —— In Miscellaneis Observationibus Vol. VIII. T. III. p. 347—352.

Felicis *Accoramboni* Explanatio sententiarum difficilium in Theophrasti libris de plantis [*Hist. plant. et de caus. plant.*] —— Prodiit cum eiusdem interpretatione obscuriorum locorum et sententiarum omnium operum Aristotelis *etc.* (Romae apud Sanctium et Soc. 1590; rep. 1604) p. 697—727.

Ioh. I. *Amnell:* —— V. *Colliander, Hageman*, et *Ruda.*

Caspari *Bauhini* Πίναξ Theatri botanici, sive Index in Theophrasti, Dioscoridis, Plinii et botanicorum, qui a saeculo scripserunt, opera, plantarum circiter sex millium ab ipsis exhibitarum nomina cum earundem synonymiis et differentiis methodice secundum genera et species proponens. Opus XL annorum. Basileae 1623, 4. —— Saepe hoc opus repetitum est.

S. N. J. *Bloch:* Criticarum observationum in characteres Theophrasti specimen. Nynjöping, 1813, 8.

J. Fr. *Boissonadius:* Theophrasti Characteres tentati. —— V. *Wolfii* Literarische Analekten. Vol. II. p. 88—90.

Brucker: De Theophrasto. —— *V.* eius Historiam criticam philosophiae. Vol. I. p. 840 sqq.

Ion. *Colliander:* In Theophrastum Eresium Dissertatio philolog., Lotiones atque Unctiones Veterum Graecorum exponens, praeside I. I. Amnell. Upsal. 1758, 4.

P. *Coste:* Defense de Mr. de la Bruyere et des ses Caracteres contre les Accusations et les Objections de Mr. de Vigneul Marville (Miscell. historiques Tom. I.). Amst., 1702, 12.

F. Ferd. *Drück:* Ueber Theophrasts fünfte Charakterschilderung. —— *V.* eius: Kleine Schriften, gesammelt und herausgegeben von C. Ph. Conz. (Tübingen 1811, 8) Tom. II. p. 312 sqq.

J. F. *Ebert:* De Theophrasto, eiusque scriptis. —— *V.* eius Dissertationes Siculas, Tom. I. (Regiom. 1825, 8) p. 70 sqq.

H. *Friesemanni* Notae in Theophrasti Characteres. —— *V.* Collectanea crit. Amst., 1786, 4) p. 168 sq.

Conr. *Gesnerus:* De stirpibus et earum partibus tabulae, ex Theophrasti praecipue libris confectae. Cum eiusdem de stirpium collectione tabulis. Argent. 1553, 8; *rec.* Tiguri, per Casp. Wolfium. 1587, 8.

I. Nic. *Hageman:* In Theophrastum Eresium exercitatio philologica, rem Graecorum nummariam illustrans, praeside Ioh. I. Amnell. Upsal. 1755, 4.

de Haller: De Theophrasto. —— *V.* eius Bibl. anatomicam, Tom. I. p. 51 sqq., et Bibl. botan. Tom. I. p. 31 sqq.

Ch. Ad. *Klotzii* Animadversiones in Theophrasti characteres. Jenae 1761, 8.

C. G. *Kratzenstein:* Nonnulla de Theophrasti historia plantarum bene merendi subsidia. Hafn. 1772, 4.

Ch. A. *Krigelii* De Theophrasto optimo fidei coniugalis magistro ad superrimum notationum Theophrasti editorem epistola. Lipsiae, ex officina Langenhemia. CIƆIƆCCLXIII. 4. —— 19 pp.

Küchlerus: Observationum in Theophrasti Characteres Spec. I., quo viro plurimum reverendo amplissi. doctiss.que Lud. Frentsch. Aug. Püschelio gratulatur Car. Ch. Küchlerus. Lips., ex off. Glückii. 1818, 8. — Spec. II. Numburgi, impr. Klaffenbach. 1825, 8. —— VI, 21, III; 15 pp.

Ioannis *Meursii* Theophrastus, sive de illius libris, qui iniuria temporis intercideruut, liber singularis. Lugd. Batav., ex officina Elzeviriana. MDCXL. 12. —— Adiectae sunt eiusdem *Ioannis Meursii* Lectiones Theophrasteae, in quibus eorum librorum, qui supersunt, loca aliquot emendantur. Rec. sunt in *Gronovii* Thesauro Antiquitatum graec. Tom. X. p. 647 sqq. et inter *Meursii* Opera, ex recensione Io. Lami, Vol. IV. p. 122—131. *Meursius* in plura Theophrasti loca emendationes coniecturasque proposuit.

Gius. *Montesanto*: Dei libri di Teofrasto Eresio intorno alle piante commentati de Gasparo Hoffmann. Notizie. Padova, 1822, 8. —— 54 pp. Hae animadversiones nihil valent.

I. Iac. H. *Nast*: Einige Bemerkungen über die Manier des griechischen Weltweisen Theophrast in der Schilderung sittlicher Charactere. Stuttgart, 1791, 4. —— Rec. sunt hae adnotationes in *Nastii* Kleine akademische und gymnastische Gelegenheitsschriften. (Tübingen, Laupp. 1820, 8) T. I. p. 60 sqq.

Palmerii adnotationes in Theophrasti Characteres. —— *V.* eius Exercitationes ad graecos Autores, p. 582—621.

P. C. *Passerat*: Parallèle de Theophraste et de la Bruyere. —— *V.* Mercure de France, 1732. m. Ian. p. 78 sqq.

G. Abr. *Pielnhuberi*, Altdorfini, disputatio praeside Georg. Casp. Kirchmaiero, de tribulis potissimum aquaticis ad Theophrastum Eresium (Plantar. lib. IV. cap. X.) Dioscoridem et Plinium Sec. Wittebergae 1692, 4.

I. Iac. *Reiskii* Animadversiones in Theophrasti Characteres. —— *V.* eius Animadversionum ad graecos auctores Vol. I. Lips., 1757, 8.

Guillaume *de Rochefort*: Observations sur l'ouvrage du Theophraste, intitulé caracteres moraux. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. Tom. XLVI. Mém. p. 174 sqq.

Dav. *Ruda*: In Theophrastum Eresium exercitatio philologica, rem Graecorum vestiariam adtingens; praeside Joh. J. Amnell. Upsal., 1735, 4.

Julii Caesaris *Scaligeri*, Viri clariss., Commentarii, et Animadversiones in sex libros de causis plantarum Theophrasti. Exquisitam rerum ac dictionum penitus abstrusarum Graecae Latinaeque linguae explicationem in his commentariis re ipsa comperient lectores: et ipse index operi additus demonstrabit. Lugduni, apud Guliel. Rouillium. MDLXVI. fol.; *rep.* Lugd., Juncta. MDLXXXIV. 8. —— Auctorem permultis in locis coniectura acutissima emendavit Scaliger, atque argumentum rationemque operis enarravit, correxit Theophrasti textum graecum et Gazae versionem pluribus locis.

Ch. Frid. *Schmidii* Specimen animadversionum in Theophrasti characteres morum. Lipsiae 1761, 4.

Ch. A. *Schwarze*: De Theophrasti Liparaeo lapide. Görlic. 1801, fol. — Commentatio II. *ib.* 1802, 4. — Commentatio III. *ib.* 1803, 4. — De loco omnium, qui de Asbesto agunt, antiquissimo, Commentationum Theophrastearum quarta. Görlici 1804, 4.

Schweighaeuser (pater) Lettres sur quelques Passages de Theophraste. —— V. *Millini* Magasin Encyclopédique, an. IX. Tom. I. p. 439 sqq.

Marcus Aurelius *Severinus*: Antiperipatias, hoc est adversus Aristoteleos de respiratione piscium diatriba. De piscibus in sicco viventibus commentarius in librum Theophrasti Eresii huius argumenti. Phoca illustratus, scilicet anatome spectatus, et philosophico criterio examinatus. De radio turturis marini eiusque vi, medicina, veneno. Amstelodami, apud Ianssonium MDCLXI. fol.

— —: Commentarius in Theophrastum de piscibus in sicco degentibus. Neapoli typis Camilli Caualli. MDCLV. fol. —— Hunc commentarium recepit *Severinus* in priorem librum.

C. Glo. *Sonntag*: In Prooemium Characterum Theophrasti. Viro clarissimo Ernesto F. C. Rosenmüllero. Lips., Litteris Solbrigianis. 1781, 4. —— 18 pp.

Ildefonsi *Sorellae* Epitome medica de differentiis herbarum ex historia plantarum Theophrasti. Valentiae, 1627; 1642, 8.

Benj. *Stillingfleet*: The Calendar of Flora by Theophrastus. At Athens Latitude 27° 25'. —— *V.* eius: Miscellaneous tracts relating to natural history, husbandry and physick. The second edition. (London 1762, 8) p. 319—329.

— —: The litterary Life and select Works of Benj. Stillingfleet, with unpublished Observations on some of the Plants of Theophrastus. By W. Coxe, A. M. Archdeacon of Sarum. London 1811, 8.

I. *Stackhouse*: Illustrationes Theophrasti, in usum Botanicorum praecipue peregrinantium. Oxon., 1809, 8. —— 7 *sh.* Conf.: Examen illustrationum Theophrastearum auctore Stackhouse. *Paris.*, Huzard. 1816, 8.

Sturtz: Duo loca Theophrasti de caussis plantarum I. 14. et 27. emendantur et explicantur. —— In *Ch. Dan. Beckii* Commentariis soc. philolog. Lips. Vol. I. P. II. p. 266 sqq.

G. L. F. *Tafel*: Exkurs zu Theophrasts Charakt. VI. —— V. *Seebodii* Kritische Bibl. 1822. Vol. I. p. 189 sq.

Dominici *Vignae* Animadversiones sive Observationes in libros de historia et de causis plantarum Theophrasti. Factae et observatae circa arbores, frutices, subfrutices, stirpes, plantas et herbas, quibus omnibus difficile nomen sit et ad nomen Italicum et vulgatum pro viribus redactae. Pisis, apud Sylv. Marchettum et Car. Massinum. MDCXXV. 4.

G. Wolf. *Wedelii* Exercitatio de corchoro Theophrasti. —— In Exercitatione medic. philolog. sacr. et profan. Cent. I. Dec. VIII. 6. p. 41 sqq.

— —: Exercitatio de bulbo veterum. —— In Exercitation. medic. philolog. Cent. I. Dec. X. Exerc. VIII. 6. p. 48 sqq.

— —: Exercitatio de Theseo Theophrasti Eresii. —— In Exercitation. medic. philol. Cent. II Dec. III. Exerc. II. p. 13 sqq.

— —: De Oenanthe Theophrasti Eresii. —— *Ib.* Exercit. IX. p. 83 sqq.

Fr. Xav. *Werfer*: Variae lectiones ex codice Darmstadino in Theophrasti Characteres. —— V. *Thierschii* Acta philologorum Monac. Tom. III. fasc. III. p. 427 sqq.

C. *Zell*: De Theophrasteorum Characterum indole ex Aristotelea ratione repetenda. Commentationes II. Friburgi Brisgov., Gerlach. 1825, 4.

THEOPHYLACTUS Archiepiscopus.

Fabr., B. Gr. T. VI. p. 284 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 586 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1754—1763, f. *ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ Αρχιεπισκοπου Βουλγαριας άπαντα.* THEOPHYLACTI Bulgarii Archiepiscopi Opera omnia, siue quae nondum lucem viderant: cum [*Io. Franc. Bernardi Mariae de Rubeis*] praevia dissertatione de ipsius Theophylacti gestis et scriptis doctrina. *Tomus I.* continens Commentarios in quatuor evangelia ac variantes lectiones ex codd. Venetis Marcianis, et Patavino S. Iustinae desumtas cum duplici indice graeco latinoque locupletissimo. Venetiis, apud Iosephum Bettinellam in officina Hertziana. MDCCLIV. — *Tomus II.* continens Commentarios in omnes D. Pauli Epistolas, et varias lectiones ex duobus codd. Oxoniensib. et uno Veneto-Marciano collectas, cum duplici indice graeco-latinoque. Venetiis *etc.* MDCCLV. — *Tomus III.* comprehendens commentarios in Acta Apostolorum et Epistolas catholicas: institutionem regiam, orationes varias et Epistolas, cum duplici indice. Venetiis *etc.* MDCCLVIII. — *Tomus IV.* continens Commentarios in Oseam, Habacuc, Ionam, Nahum et Michaeam. Accedunt EUTHYMII *Zigabeni* Commentarii in Psalmos. Venetiis *etc.* MDCCLXIII. *IV Voll.* —— Tomo III. praemisit praefationem *Bonifacius Finetti*, qui etiam Anecdotorum versionem confecit, atque variarum lectionum collectionem curavit. Sed editio scatere dicitur erratis typographicis, et non diligenter collectas varias lectiones codicis msti Venet.-Marc. habet. Conf. *Ernesti* Novam bibl. theolog. T. V. P. IX. p. 771—794.

Bb) *Opera singula.*

1) Commentarii in quatuor evangelia.

1542, f. *ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΈΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ.* ROMAE M.DXLII. *In fine voluminis:* INDEX TERNIONVM. ✱ α β γ δ ε ζ η ϑ ι κ λ μ ν ξ ο π ϱ σ τ υ φ χ ψ ω αα ββ γγ δδ εε ζζ ηη ϑϑ ιι κκ λλ μμ νν ξξ οο ππ ϱϱ σσ ττ υυ φφ χχ ψψ ωω. Omnes sunt Terniones praeter ✱ & ωω qui sunt Duerniones. ROMAE. M.D.XLII. —— 3 *ff.*, et 1 vac. *f.*, 581 pp. *F.* 2 est praefatio *f.* 3 Matthaei Evangelistae vita, graece ab Sophronio scripta, et argumenta graeca Evangelii Matthaei. Bibl. sen. Lips.

1631 (*non* 1635), f. *ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ Αρχιεπισκοπου Βουλγαριας Ἑρμηνεια εἰς τα τεσσαρα Εὐαγγελια.* THEOPHYLA-

CTI Archiepiscopi Bulgariae Commentarii in quatuor Evangelia. Opvs nvnc primvm graece et latine editvm, Theologis omnibus, Ecclesiasticis & Concionatoribus perutile & necessarium. Idipsum praelectione factâ notulis & varijs lectionibus illustravit qui Editioni praefuit I. P. addito duplici Graeco Latinoque Indice. Lvtetiae Parisiorum, Apud Carolum Morellum, viâ Iacobaea ad insigne Fontis. M.DC.XXXI. Cvm privilegio Regis. —— 5 ff. praefixa, 848 pp., 1 f.: Variantes Lectiones, 5 ff. indices. Bibl. sen. Lips.

1761, f. ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ Ἀρχιεπισκοπου Βουλγαριας Ἑρμηνεια εἰς τα τεσσαρα ἱερα Εὐαγγελια μεταγλωττισθεισα εἰς ἁπλην φρασιν παρα τινος σοφου και πεπαιδευμενου ἀνδρος ἀνωνυμου. Τα νυν πρωτον τυποις ἐκδοθεισα δια δαπανης του τιμιωτατου και χρησιμωτατου κυριου Κωνσταντινου. Τζελεχουρι ἐκ πολεως Αρεμετης, ἐκ του κλιματος του μακαριωτατου Ἀχριδων, και ἀφιερωθεισα παρ᾽ αὐτου, τη ἁγιωτατη, του Χριστου Ἀνατολικη μεγαλη ἐκκλησια ἐπιμελεια και διορθωσει του ἐν ἱερομοναχοις κυριου Γεδεων Ἱεροσολυμιτου, του Κυπριου εἰς κοινην ὠφελειαν των ἀναγινωσκομενων. Ἐν Λιψια της Σαξωνιας, παρα Ἰωαννη Γοττλοπ Ἐμμανυηλ Πρειτκοφ. ͵αψξα΄. —— 6 ff. praefixa, 529 pp., 2 ff. indices. Textus commentariorum graecus intermixtus est versioni neograecae. Bibl. sen. Lips.

2) Commentarii in epistolas Pauli.

1636, f. ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ Ἀρχιεπισκοπου Βουλγαριας Ἐξηγησις των Ἐπιστολων του ἁγιου Παυλου. THEOPHYLACTI Archiepiscopi Bulgariae in D. Pauli Epistolas commentarii: Studio & curâ Reverendissimi Patris, Domini Augustini Lindselli, Episcopi Herefordensis, ex antiquis Manuscriptis Codicibus descripti, & castigati, & nunc primùm Graecè editi. Cum Latina Philippi Montani versione, ad Graecorum Exemplarium fidem restituta. LONDINI, E Typographeo Regio. M. DCXXXVI. —— 3 ff. praefixa, 1041 pp. Editor fuit *T. Bailius*, qui praefixit epistolam nuncupatoriam ad Gulielmum Archiepiscopum Cantuariensem, atque prooemium ad Lectorem, quod est: „Praematurus Doctissimorum obitus quam gravi Ecclesiae Studiorumque incommodo evenire assolet, condocefecit nuperus Reverendissimi Viri, atque omni literarum genere excultissimi, Domini Augustini Lindselli, Episcopi Herefordensis, inter media optimae frugis molimina abrepti. Quem ita extinctum etiam ignoti flebunt. At vero mei muneris esse, duxi (qui in istiusmodi studiis illi inservierim) non tam defunctum ignavo questu prosequi, quam quae voluerit, meminisse; quae mandaverit, exequi. Hinc animus mihi accendebatur, hosce Theophylacti Commentarios, quos ille bono publico destinaverat, pro mediocritate meâ potius excolere, quàm unà cum ipso sepelire. Priores ipsius curas, atque etiam secundas experti erant: manus tantùm deerat suprema. Unde licet fortassis haud usquè adeò absolutos, non tamen omnino neglectos prodire comperies. Describebantur è vetusto Codice Manuscripto Illustrissimi Comitis Arundeliani, Angliae Mareschalli, Viri ut antiquo stemmate, ita politae antiquitatis studio decantati. Post Apographon cum Prototypo fideliter commissum, ad unum & alterum Exemplar Oxoniense instituta est castigatio. Quà in re quantum ille fidei industriaeque praestitit, testando erunt Viri ad elegantiorem doctrinam facti, *Thomas Triplet* amicus mihi unicus, & *Joannes Gregorius*; quos in posterioris Exemplaris collatione sibi συνεργοὺς adscivit. Caeterarum scilicet illius curarum ego ipse conscius, editionem istam ad mentem ejus, quantum potc, adornavi. Discrepantes Codicum lectiones, quarum haec index notula (″) textui inseritur, appinguntur areae marginali. Asteriscus dictionem loquitur ab uno aut altero Codice absentem, atque sine magno sententiae detrimento delebilem. (ἴσ.) tessera est conjecturae: cui parcius indulsimus, quò tibi facultas magis integra judicandi. Latina quidem versio est *Philippi Montani:* verò ubique adeò à nobis interpolata, atque ad Graecorum veritatem revocata; ut (si per operas Typographicas licuisset importunè festinabundas) minus taedium foret novae prorsus condendae. Id quod committentibus liquebit. Vale.“ Bibl. sen. Lips.

3) Institutio regia.

1651, 4. ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ Ἀρχιεπισκοπου Βουλγαριας παιδεια βασιλικη. THEOPHYLACTI Archiepiscopi Bulgariae Institutio regia, Graecè & Latinè, interprete Petro Possino Soc. Jesu. Parisiis, e Typographiâ Regiâ. M.DC.LI. *In fine:* Parisiis curante Sebastiano Cramoisy, Regis & Reginae regentis architypographo. MDCLI.

1711, f. Theophylacti Institutio Regia ad Porphyrogenitum Constantinum,

Graece, cum versione Latina Petri Possini notisque Anselmi Bandurii. —— V. *Bandurii* Imperium Orientale. (Paris.) T. I. p. 193—214.

4) Homilia de adoratione crucis.

1600, 4. Theophylacti Homilia in adorationem venerandae Crucis, medio ieiuniorum tempore, graece (e cod. Bavar.) cum versione latina Iacobi Gretseri. —— In *Iacobi Gretseri* opere De Cruce. (Ingolst.) p. 384 sqq. Rep. 1616.

1616, f. — graece et latine ex versione Iacobi Gretseri. —— In *Iacobi Gretseri* Opere de Cruce. (Ingolstad.) p. 1499—1520.

5) Argumenta.

1652, 4. Theophylacti Argumenta contra Latinos, Graece et Latine. —— In *Leonis Allatii* Graecia orthodoxa. (Romae.) Tom. I. p. 215—224. Editor fuit *Ioannes Beccus.*

1756, f. Theophylacti Allocutio ad quendam e suis familiaribus de iis, in quibus Latini accusantur. Graece (*e codice Bononiensi*) cum latina versione et notis [*atque refutatione*] *Io. Aloysii Mingarelli.* —— In Anecdotorum fasciculo. (Romae.) p. 257 sqq. Recusa est allocutio, collato codice Vindob. in recent. edit. Opp. Veneta, Tom. III. p. 513 sqq.

6) In Acta Apostolorum.

1567, f. Theophylacti Expositio in Acta Apostolorum, Graece [*e codice msto Io. Sambuci*] et Latine [*et notis marginalibus*]. Studio et opera Laurentii Sifanii. Coloniae, apud haeredes Arnoldi Birkmanni. MDLXVII. —— Codex, ex quo libellus editus est, non bonae notae fuit, qua re saepe emendari potest, et quidem e Chrysostomo.

7) In Hoseam.

1702, 4. Theophylacti Commentarium ad initium Capitis secundi Hoseae, graece ex apographo Io. Andreae Bosii, qui ex codice Argentinensi descripserat, cum versione sua et notis edidit Christoph. Henricus Ritmeierus. Helmstad. 1702. —— 38 pp. Io. Christoph. Wahrendorfius hunc libellum proposuit in academia Helmstad. ad disputandum praeside Ritmeiero.

8) Epistolae.

1617, 4. THEOPHYLACTI, ARCHIEPISCOPI BVLGARIAE, Epistolae. IOANNES MEVRSIVS Nunc primum è tenebris erutas [*graece*] edidit. *Lugduni Batavorum*, Ex Officinâ Godefridi Basson. Anno clɔ. Iɔ. c. xvii. —— 4 *f.* praefixa, 118 pp., et 1 *f.* Erratum. Meursius has epistolas, e Msto bibl. Mediceae descriptas, ab Andrea Schotto accepit. *Meursii* Notae exhibentur p. 110—118.

1746, f. Theophylacti, Archiepiscopi Bulgariae, Epistolae. Ioannes Meursius edidit. Quibus accessere aliae XXXV epistolae, nunc primum e codice Med. Laurent. editae, cura Ioannis Lamii. —— Inter *Ioannis Meursii* Opera. (Florent.) Tom. VIII. p. 787 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) In quatuor Evangelia.

1522, f. Theophylacti Archiepiscopi Bulgariae in quatuor Evangelia Enarrationes, Ioanne Oecolampadio interprete. Basileae, apud Andream Cratandrum. Anno M.D.XXII.

1524, f. THEOPHYLACTI *Archiepiscopi Bulgariae*, in quatuor Euangelia Enarrationes, Ioanne Oecolampadio interprete. — Cautum est Edicto Caesareo, ne quis hunc, uel alium qualemcunque librum ab Andrea Cratandro uel primum excusum, uel denuo per aliquem eruditum castigatum et auctum ante initium tertii anni a publicato libro excudat: neque alicubi excusum, imperii pomeriis uenalem importet: sub decem marcharum auri puri, atque librorum amissionis poena. *Haec f.* 1 *a.* — Basileae Mense Martio, Anno uirginei partus M. D. XXIIII. *In fine:* Excusum est egregium illud Theophylacti in Evangelia Commentariorum opus, apud inclytam Basileam in officina Andreae Cratandri Mense Martio Anno virginei partus. M. D. XXIIII.

1525, f. THEOPHYLACTI ARCHIEPISCOPI BVLGAriae, in quatuor Euangelia Enarrationes, denuo recognitae IOANNE OECOLAMPADIO INTERPRETE. — *Cautum est edicto Caesareo* etc. (ut 1524) Anno M.D.XXV. *In fine:* EXCVSVM EST DENVO EGREGIVM ILLVD THEOPHYLACTI IN EVANGELIA COMMENTARIORVM OPVS, APVD INCLY-

TAM BASILEAM, IN OFFICINA ANDREAE CRATANDRI, MENSE MARTIO ANNO VIRGINEI PARTVS, M.D.XXV. —— 9 ff. praefixa, 221 num. ff. Bibl. sen. Lips.

1527, f. Theophylacti Archiepiscopi Bulgariae, in quatuor Euangelia Enarrationes, Ioanne Oecolampadio interprete. Basileae apud Andream Cratandrum Anno M. D. XXVII. mense Martio.

1527, 8. Theophylacti in quatuor Evangelia Enarrationes Io. Oecolampadio interprete. Tiguri, per Iacobum Mazocchium MDXXVII.

1528, 8. Theophylacti in quatuor Evangelia Enarrationes, Ioanne Oecolampadio interprete. Anno MDXXVIII. Coloniae Mense Ianuar.

1528, f. Theophylacti Archiepiscopi Bulgariae, in quatuor Evangelia enarrationes diligenter recognitae. Superadditae sunt variae ad marginem annotationes, omniaque scripturarum loca longe nunc primum adiecta locupletius. Anno MDXXVIII. *In fine:* Enarrationis Theophylacti Episcopi Bulgariae in Iohannem finis, Iohanne Oecolampadio interprete. (*Coloniae per Petrum Quentel.*)

1531, f. Theophylacti Archiepiscopi Bulgariae in quatuor Evangelia enarrationes luculentissimae diligenter recognitae. Aeditio ultima. (*Interprete Io. Oecolampadio.*) Anno MDXXXI. *In fine:* Coloniae in aedibus honesti civis Petri Quentell Anno Domini MDXXXI. Mense Ianuario.

1532, 8. Theophylacti Archiepiscopi Bulgariae in quatuor Euangelia enarrationes, iam nunc multo diligentius tum excussae, quam antea, reuisae atque recognitae, Ioanne Oecolampadio interprete. Anno M.D.XXXII. *In fine:* Coloniae apud Heronem Alopecium, aere et impensa integerrimi bibliopolae Godefridi Hittorpii Mense Martio. Anno M. D. XXXII.

1541, 8. — Ioanne Oecolampadio interprete. Coloniae.

1554, f. THEOPHYLACTI Bulgariae Archiepiscopi, in quatuor Euangelia enarrationes innumeris penè locis per Phil. Montanum Armenterianum denuo recognitae & restitutae. Item in minores aliquot prophetas, Abacuc, Ionam, Naum, & Osee. *Praemissae sunt Philip. Montani Armenteriani epistolae duae: una dedicatoria, in qua de operis utilitate agitur, & aliis quibusdam non parum ad rectam Ecclesiae restitutionem pertinentibus: altera est ad candidum lectorem de recognitionis necessitate*, Accessit rerum & uerborum memorabilium Index locupletissimus. BASILEAE, APVD IOANNES HERuagios, Anno 1554. *Cum gratia & priuilegio imperiali ad quinquennium. In fine f. penult. b:* BASILEAE PER IOANNES HERVAGIOS, mense Septembri, M. D. LIIII. *F. ult. b insigne typogr. est.* —— 5 ff. praefixa, 1 vac. f., 958 pp., 9 ff. index, et 1 f. insigne typ. Philippus Montanus praemisit f. 2 et 3 epistolam dedicatoriam ad Claudium Dodaeum, Rhedonum episcopum, datam „Lutetiae e museo nostro Tornacen. 3. Calen. Nouemb. 1545. in priori quidem recognitione: secūda uerò Theophylacti in quatuor euangelia emendatio facta est anno Domini 1552.“ *F.* 4 et 5 legitur praefatio, data „Lutetiae è museo nostro Tornacensi 1545. & rursum 1552. Exhibeo praefationis initium et finem, ut appareat, quod Montanus sibi proposuerit et quod praestiterit. Docet Montanus haec: „Ne ob uarios typographorum quorūdam titulos, quibus fucum facere emptoribus solent, quum nullis aut paucis admodum locis, mutatis & correctis, ne dicam corruptis, plerosq; tamen emendatos, quamplurima restituta, & addita, & huiusmodi alia quamplurima magnificè in speciem iactāt, ut emptores splendidis huiusmodi uerbis allecti, iacturam ipsi reuera faciant. Ne igitur, candide Lector, in hoc quoq; opere, tale quid contigisse suspiceris, commodū esse duxi, paucula quaedam haud temere à nobis mutata, è primis potissimum capitibus iīdicare, è quibus de reliquis coniecturam facere possis, si fortè illa cōferre graueris.“ (*Sequuntur singula ex evangeliis exhibita, quae Montanus emendavit*) ... Ista inquam & eiusmodi pleraq; alia impressori potius quàm interpreti ascribi possent, quod autem plerisq; in locis permulta fuerint omissa, ex quibus sequentia pendebant, non tantum dictiones aliquot dico, sed uersus permultos; atq; adeò paginas totas, quodq; saepiusculè negatio contra authoris mentem aut omissa aut iniecta contrariam inducat sententiam, scribae ne aut typographo, an interpreti, mutilone codici imputandum sit, aliorum esto iudicium. Mihi abundè satis fuerit, si fauente altissimo publicam studiorum utilitatem pro nostra qualicunq; mediocritate nonnihil adiuuerimus. Interpres quidem certè Ioannis ultimo, codicem suum mutilum fuisse confitetur. Fieri tamen potest ut etiam ille quibusdam in locis nostro emendatior fuerit. Ideoq; quaedā intacta reliquimus, sine quòd ad

sensum bene quadrarent, sine quòd non magni essent momenti, etiam si ad græcum nostrum codicem non omnino respondeant. Nonnunquam autem margini diuersam lectionem adiecimus, idq; potissimum quum utraq; defendi posset: priore quidem in contextu relicta, sed huiusmodi notis †] inclusa, penes lectorem iudicium relinquentes utrum sequi malit. Sed haec fortasse dum morosis occurrere studemus apud tuam facilitatem nimium multa. Bene uale candide lector, & quae pro nostra qualicunq; mediocritate in publicam utilitatem proferimus, boni quaeso consule. Lutetiae è museo nostro Tornacensi 1545. & rursum 1552." Ubi editio a. 1545 prodierit nescio. Ad hanc editionem observationes *Latini Latinii* leguntur in eius Bibliotheca sacro-profana p. 184 sq. Bibl. sen. Lips. Rep. 1564 et 1570.

1564, 8. — per Philippum Montanum denuo recognitae et restitutae. Antverp. —— *V.* 1554 et 1570, f.

1570, f. — Basil. —— *V.* 1564. Philippus Montanus in emendanda versione usus esse videtur editione Romana graeca a. 1542 in lucem emissa; sed emendanda multa, praecipue nomina auctorum, ex quibus sua Theophylactus deprompsit, intacta reliquit.

2) Commentarii in epistolas Pauli.

1477, — 1518, f. —— *V.* Athanasius Alex. II. A. Bb). In his duabus editionibus commentarii Theophylacti prodierunt sub Athanasii nomine.

1527, 4. Theophylacti Episcopi Bulgariae in omnes Divi Pauli Epistolas enarrationes diligenter recognitae, Latine: Christophoro Porsena Romano interprete. Coloniae impensis honesti civis Petri Quentel M.D.XXVII. Mense Septembri. —— Repeto hic praefationem editionis, quam exhibuit *Maittairius* in Indice ad Annal. typogr. Tom. V. P. II. p. 286 sq. Est autem: „Philocaris amico Lectori S. P. D. ... Theophylactus — in Pauli epistolas commentaria scripsit, quae transtulit Christophorus de Porsena Romanus, et Prior Sanctae Balbinae in urbe anno à Christo nato MCCCCLXIX. sub pontificatu Pauli, et sunt primò Romae tempore Sixti impressa, tamen sub falso titulo, quasi sint Athanasii Alexandrini. Quâ re multi decepti fuerunt, quod et mihi contigisse ingenuè fateor. Nec meum etiam emendâssem errorem, nisi dum ex Graecis et Latinis codicibus, hinc indè collatis, aliud invenissem: licèt semper dubitârim, propterea quòd Basilius Nyssenus atque Gregorius in his citati fuerunt. Error itaque fuit et extat insignis, quòd pro Theophylacto Athanasium, per Germaniam, Italiam, Galliam ac reliquas partes orbis jam plusquam L. annis ferè omnes legimus. Haec doctissimus Faber in Malleo suo contra Lutherum tractatu 5. — Vale feliciter, Coloniae ex officina nostra literaria anno MDXXVII. III. Calendas Septembres."

1528, 8. Theophylacti archiepiscopi Bulgariae in omnes D. Pauli epistolas enarrationes diligenter recognitae Christophoro Porsena romano interprete. M. D. XXVIII. Coloniae impensis honesti viri Godefridi Hyttorpii pridie Calendas martii.

1529, f. Theophylacti Archiepiscopi Bulgariae in omnes diui Pauli epistolas enarrationes, diuinae prorsus tamque diligenti studio recognitae, ut ad praecedentem collationem longe perfectius, in lucem exiisse uideantur. Christophoro Porsena Rhomano interprete. Anno MD. XXIX. Mense Ianuar. *In fine:* Coloniae in aedibus honesti ciuis Petri Quentell.

1531, f. Theophylacti Archiepiscopi Bulgariae, in omnes divi Pauli epistolas Enarrationes, divinae prorsus, tamque diligenti nunc studio recognitae, ut ad praecedentem collationem, longe perfectius, in lucem exiisse videantur, Christophoro Porsenna Rhomano Interprete. Adiectus est Index Epistolarum dominicalium atque aliorum festorum. Anno M. D. XXXI. *In fine:* Coloniae in aedibus honesti civis Petri Quentell Anno domini MDXXXI. Mense Ianuario.

1532, 8. THEOPHYLACTI Archiepiscopi Bulgariae, in omnes D. Pauli epistolas enarrationes, diligenter recognitae. Christophoro Porsena Romano interprete. Coloniae ex officina Eucharii Ceruicorni Anno M. D. XXXII. mense Martio. *In fine:* Coloniae impensis honesti uiri Godefridi Hittorpii pridie calendas Ianuarii.

1537, 8. — Christophoro Porsena Romano interprete. Coloniae.

1540, f. Theophylacti Archiepiscopi Bvlgariae in omnes D. Paulli epistolas enarrationes, iam recens ex vetustissimo archetypo graeco, per D. IOANN. LONICERUM fidelissime in latinum conuersae. Ad haec eiusdem Theophylacti in aliquot prophetas minores compendiaria explanatio, eodem Ioanne Lonicero interprete. Basileae.

1542, f. Theophylacti Archiepiscopi Bulgariae in omnes D. Pauli Epistolas, & in Habacuc, Jonam, Naum, Osee, Enarrationes, Latinè, ex Archetypo Graeco vetustissimo, per Johannem Lonicerum versae; & Victorini Commentarii in Apocalypsin ex bibliothecâ divi Victoris ad Parisios. Paris., excudebat Michael Vascosanus sibi & Iohanni Roigny. MDXLII. —— Rep. 1545.

1545, 8. — Parisiis apud Audoënum Parvum sub lilio aureo via ad Divum Iacobum. MDXLV. —— Rep. 1548.

1548, 8. — Ioànne Lonicero interprete. Paris. —— V. 1545.

1554, f. — per D. Ioann. Lonicerum fidelissime in latinum conversae, pluribus in locis emendavit Philippus Montanus. Basil. —— Rep. 1564.

1564, 8. — Antwerp. — V. 1554 et 1570.

1570, f. — Basil. —— V. 1564.

3) Institutio regia.

1622, f. Theophylacti Institutio regia, ad Constantinum Porphyrogenitum, latine, Petro Possino interprete. —— In Bibl. PP. max. (Lugd.) Tom. XVIII. p. 563—570.

4) Epistolae.

1622, f. Theophylacti Epistolae, latine, interprete Vincentio Marinerio, Valentino. —— In Bibl. PP. (Colon.) T. XV.

1677, f. — latine Vincentio Marinerio interprete. —— In Bibl. PP. max. (Lugd.) Tom. XVIII. p. 532—563.

III. *Illustrantia Theophylactum scripta.*

(D. V.) Asonas of Theophylact. —— V. Classical Journal, no. XIV. p. 319 sq.

E. H. *Barker*: Reply to the Article on the Asonas of Theophylact. —— V. Classical Journal, no. XV. p. 90.

Petrus *Bondam*: Variae lectiones in Theophylacti epistolas ex Cod. Ms. ab Is. Vossio editioni Meursii 1617. adscriptas, cuius exemplar servatur in bibl. academiae Lugdun. Batavae, exscriptae. —— V. *Ferd. Stoschii* Museum criticum. (Lemgoviae, 1774. 1775) Vol. I. fasc. I. sect. II. p. 8—15.

I. G. *Dahler*: De codice msto Argentinensi Theophylacti commentariorum in Prophetas minores. —— V. Annal. litter. Helmstad. a. 1789. m. Febr.

I. Casp. *Hagenbuchius*: Excursus theologico-litterarius de Theophylacto, Bulgariae archiepiscopo, ceu exercitationis philologico-theologicae ad I. Tim. VI. 2. missus quartus, quintus et sextus, ac missus sexti reliquiae. Turici 1760—1761, 4.

I. Dav. *Michaelis*: De codice Theophylacti Argentinensi. —— V. eius Bibliothecam orient. atque exegeticam. Part. VIII. p. 165 sqq.

Alex. *Petrie*: Remarks on Theophylactus. —— V. eius: Compendious History of the catholik Church. (Hague 1662, f.) p. 212 sqq.

THEOPHYLACTUS Simocatta.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 280 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 582 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1598 — 1599, 8. ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΑΠΟ ΕΠΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΣΙΜΟΚΑΤΟΥ τα εὑρισκομενα ἁπαντα. THEOPHYLACTI SIMOCATI EXPRAEFECTI *Quae reperiri potuerunt omnia.* Naturalium quaestionum dissertatio. Historiarum Orientalis Imperij Mauric. Imper. Aug. Epitome librorum VIII. De Legationibus exterarum gentium ad Romanos, & Romanorum ad exteras gentes. Epistolae Morales, Rusticae & Amatoriae. EX BIBLIOTHECA AND. SCHOTTI ANTVERPIANI. Ex Officina Comeliniana. cIↃIↃlc. — THEOPHYLACTI SIMOCATI OPVSCVLA quae haberi potuerunt: omnia; *IACOBVS KIMEDONCIVS F. e Graeco vertit, & Castigationes addidit.* Apud Hieronymum Commelinum. cIↃIↃxcviii. —— 8 *ff.* praefixa, contin. titulum, *Iani Gruteri* praefationem, eiusque carmen latinum ad Iosephum Scaligerum; 115 pp. oratio Theophylacti graeca; 102 pp., contin. praemissas partes, et p. 103 — 112: Iacobi Kimedoncii, filii Castigationes in Theophylactum.

Bb) *Plura opuscula.*

1596, 12. Theophylacti Simocattae Quaestiones physicae & Epistolae. — Cassii Iatrosophistae Quaestiones medicae & Problemata de animalibus & quadrupedibus. Omnia Graece. Lugd. Bat., apud Ioannem Baers.

1597, 12. Theophylacti Simocattae Questiones physicae nunquam an-

tehac editae. — *Eiusdem* Epistolae morales, rusticae, amatoriae. — Cassii questiones Medicae. — Iuliani Imp. Galli Caes. Basilii & Greg. Nazianzeni Epistolae aliquot nunc primùm editae. Omnia Graecè, curâ Bonaventurae Vulcanii. Lugd. Bat., Patius. —— Harum duarum editionum, de quibus *Heylerus* in editione Iuliani epistolarum, *Fabricius* in Bibl. gr., atque *Schweigerus* valde errarunt, notitiam sumsi ex Catalogue d'une bibliotheque de l:iterature. (Utrecht 1776, 8) Tome I. p. 216. no. 2261 et 2262. *Schweigerus* tantum posteriorem novit.

1835, 8. *ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ*. THEOPHYLACTI SIMOCATTAE Quaestiones physicas et Epistolas ad codd. recensuit versione Kimedonciana et notis instruxit I. Fr. Boissonade. *Infra*: IAM PARISIIS, apud J. Albert Merklein, via des beaux-arts, no. 11. MDCCCXXXV. —— XXXV, 333 pp. 3 *Th*. In praemissis foliis recusae sunt priorum editorum praefationes partim integrae partim excerptae. Pag. 1 — 81 textus graecus exhibetur; deinde versio latina; postea p. 163 sqq. notae Boissonadii, quarum maxima pars critica est. Pag. 324 exhibentur Corrigenda et Addenda; pag. 326 sqq. index notarum. Ex *Boissonadii* praefatione p. vi sq. exhibeo haec: „Vulcanius Theophylacti Quaestiones Physicas et Epistolas cum Cassii Problematis graece ex officina Patii Leidae a. 1596. prodire jussit. Anno sequente, Theophylacti et Cassii volumini Iuliani Imperatoris, Galli Caesaris, Basilii et Gregorii Nazianzeni Epistolas aliquot tunc primum editas addidit, pristinumque libro anniculo titulum in fronte posuit; epistola etiam dedicatoria ad Grulartum senatorem Rhotomagensem scripta cui et illius anni 1597 notam apposuit. Priorem editionem tantum noveram, quum in Heyleri Praefatione Iuliani Imperatoris epistolas unquam fuisse una cum Theophylacto editas a Vulcanio negarem. Reperto demum anni posterioris exemplare integro, lectores Heyleri meliora doceo, lectores etiam Fabricii, qui, Bibl. Gr. t. 7. p. 585, in editione anni 1696 (male loco 1596) Iuliani epistolas contineri affirmat, quae tamen anno demum 1697 (male loco 1597) lucem viderunt. Edidit igitur Vulcanius (nam liber rarissimus diligentius est recensendus) Iuliani epistolas eas, quae sunt in Heyleriana numeris signatae 50, 51, 52, 63, 77, et ad hanc Basilii responsum; tum Galli Caesaris epistolam; et Gregorii Nazianzeni unam ad Nicobulum, quae in Bilyana est ordine 209ª. In notis Boissonadii p. 165 sq. leguntur haec: „Vocabatur Theophylactus cognomine τοῦ Σιμοκάτου, non Σιμοκράτους, ... nec Σμοκράτου ..., sed Σιμοκράτου. Dubitationi locus esse potest de nominis recto casu. ... Itaque ad Dionys. v. 730 Eustathius de Theophylacto historico: οὐ μόνον δὲ ὁ Σιμόκατος, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ πίστεως ἄξιοι τοὺς Οὔννους ἔθνος ἱστοροῦσι Σκυθικὸν ἀξιόλογον. Dictus fuit et ὁ Σιμόκατος Tzetzae in Chiliadibus 3, v. 100; 8, v. 517. Quidquid id est, inde lucramur ut pro certo possimus asserere eidem Theophylacto Historiam ac Quaestiones physicas et Epistolas esse tribuendas; qua de re nonnulli frustra dubitaverunt. Titulus expraefecti, ἀπὸ ἐπάρχων, Theophylacto etiam a Photio datus est Biblioth. cod. 65; etiam ἀντιγραφέως, non scribae, ut est in versione latina, parum circa id nomen diligente, sed magistri scriniorum: vide Dutheil. in Notit. manu. t. 8. part. 2, p. 80, ubi de Theophylacto disseruit. Dicitur et σχολαστικός, seu causarum patronus; quo de nomine ejusque variis significationibus vide Tarin. et Barth. ad Zachariam Scholasticum init.; Catan. et Longol. ad Plin. 2, Epist. 3, 5; Coray. ad Plutarch. Cicer. 5, et Epist. de Hierocle p. 23; Petav. ad Synes. p. 84; Cleric. ad Sulp. Sever. Dial. 1, 9; Rader. Isag. ad. Scalam Io. Climaci c. 2; Upton. ad Arrian. Dissert. 1, 11, 39."

Cc) *Opera singula.*

1) Quaestiones physicae.

1653, 4. *Θεοφυλακτου του Σιμοκατου προβληματα και ποοηματα φυσικα περι ζωων παθων*. Graecè et latine edidit Andreas Rivinus. —— *V*. Cassius Iatrosophista. I.

2) Historiae.

1604, 4. THEOPHYLACTI Simocattae historiae Mauricii Tiberii Imperatoris Libri VIII. Item Georgii Phranzae chronicorum de vltimis orientalis imperii temporibus *etc*. libri III. Epistola Georgii Trapezuntii. Omnia ex Bibl. Maximiliani Bavariae principis deprompta, latine conversa et notis illustrata a Iacobo Pontano. Ingolstadii, Sartorius.

1648, f. Theophylacti, Simocattae, Historiarum Libri VIII, Graece et Latine, interprete Iacobo Pontano. Editio priore castigatior, et Glossario Graecobarbaro auctior, studio et opera Caroli Annibalis Fabrotti. Parisiis, e typogra-

phia Regia. MDCXLVIII. —— Pertinet ad collectionem historicorum scriptorum byzantinorum Paris.

1729, f. — Venetiis e typographia Bartholomaei Iavarina. —— Est ex praecedente editione expressa.

3) Excerpta.

1648, — 1729, f. Eclogae ex Theophylacti Simocattae de legationibus, graece et latine, ex versione et cum notis Iacobi Kimedoncii. —— *V.* Dexippus. I.

4) Epistolae.

1499, 4. Theophylacti Epistolae (*morales XLIX*, *rusticae XXVIII*, *et amatoriae totidem*). *Graece.* —— V. *Aldi* collectionem Epistolarum graecarum Tom. II. *V.* Epistolae. I.

1606, f. Theophylacti Epistolae. *Graece et Latine.* —— *V.* Epistolae. I. Hic adiicio, quod *Isaacus Casaubonus* de versionis latinae auctore iudicat in praefatione Opusculis variis *Iosephi Scaligeri* Paris. 1614, 4. praefixa, his verbis: „Quaedam sub Iacobi Cuiacii, ICtorum huius aetatis nominatissimi, nomine sunt publicata, de quibus ille οὐδ' ἐν ὀνείροις unquam cogitavit. Einsmodi est illa graecarum epistolarum latina interpretatio, quam inaudita mentiendi et falsa fingendi licentia Cuiacio quidam adscripserunt, et sub tam illustri nomine obscuri cuiusdam et mediocriter docti Germani versionem publicarunt, quum V. C. Franciscus Pithoeus, a quo illi habuerunt, eam saepe mihi in bibliotheca sua ostenderit, et Basileae, nescio quo casu, sibi repertam dixerit."

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1509, 4. THEOPHYLACTI Scolastici Simocati Epistolae morales, rurales, et amatoriae, interpretatione latina (*Nicolai Copernici*). *In fine:* Impressum Cracovie in domo domini Iohannis Haller. Anno salutis nostre M.D.IX. —— Volumini praefixa est *Laurentii Corvini* Elegia, qua Prutenis valedicit *Copernicus.*

B. gallicarum.

Quaestiones physicae.

1603, 12. Dialogue de Theophylacte Simocatte sur diverses questions naturelles utiles et plaisantes, et leurs solutions. Translaté de l'original Grec en François par Federic Morel, interprete du Roy. à Paris, chez Federic Morel. 1603. —— 46 pp. In fine sunt: Vers decasyllabes de C. Garnier Parisien à Monsieur Morel.

III. *Illustrantia Theophylactum scripta.*

Mart. *Hankius:* De Theophylacto Simocato historico. —— *V.* eius Librum de Byzantinarum rerum Scriptoribus, Part. I. p. 186—194.

THEOPOMPUS.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 434 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 801 sqq.

I. *Fragmenta.*

1829, 8 mai. Theopompi Chii fragmenta, collegit, disposuit, et explicavit, ejusdemque de vita et scriptis commentationem praemisit R. H. Eyssonius Wichers. Lugduni Batavorum, Apud S. et J. Luchtmans, Academiae Typographos. 1829. —— XII pp. praefatio, p. 1—54: Commentatio de Theopompi Chii vita et scriptis, p. 55—131 fragmenta, p. 133—284: Animadversiones in Theopompi Chii fragmenta, p. 285—296 Indices. 2 *Th.* 4 *Gr.*

II. *Illustrantia Theopompum scripta.*

G. Jos. *Aschbach:* Dissertatio de Theopompo Chio historico inaug. Francof. ad M., typis Broennerianis MDCCCXXIII. 4. —— 31 pp. Enumero singularum sectionum argumenta. Sunt haec: §. 1. De historicis graecis, qui inter Xenophontis ac Polybii aetatem vixerunt; §. 2. Theopompi vita; §. 3. De Theopompi ἱστορικοῖς λόγοις; §. 4. De Theopompi scribendi genere; §. 5. De Theopompi hyperbolis; §. 6. De Theopompi excursibus; §. 7. De Theopompi maledicentia; §. 8. Utrum Theopompo in historia, inprimis Philippi, fides habenda sit, necne?; §. 9. De nonnullis minoribus scriptis Theopompi; §. 10. De recentioribus scriptoribus, qui de Theopompo egerunt. De Theopompo adnotavit quaedam *Boeckhius* in libro suo: „Staatshaushaltungskunst der Athenienser, T. I. p. 242.

G. *Frommel:* De Theopompi Chii Epitome Herodotea commentatus est, atque fragmenta explicuit. —— V. *Creuzeri* Meletemata, Tom. III. p. 135—170.

1776, 8. The Work of Mr. de la Bruyere, consisting of the Characters and Manners of the Age. To which are added the Characters of Theophrastus: Also the Manner of Living with great Men, written after the Manner of Bruyere, by N. Rowe, Esq. London, for J. Bell. *II Voll.* —— 6 *sh.*

1797, 8. A translation of the Moral Characters of Theophrastus. —— Haec versio elegans addita est *Raynerii* versioni Commentarii Hierоclis. *V.* ib. II. E. 1).

1824, 8 mai. The Characters of Theophrastus, translated from the Greek, and illustrated by 50 Physiognomical Sketches, by Fr. Howell. To which are subjoined the Greek Text, with Notes and Hints on the Individual Varieties of Human Nature. London, Taylor. —— 1 *L.* 1 *sh.*, ch. m. 1 *L.* 12 *sh.*

F. polonicarum.

1766, 8. Charaktery czyli przymioty Teofrasta z obyczaiami tego wieku, prz. P. de la Bruyere. Warszawa. *II Voll.* —— 8 *fl.*

III. *Illustrantia Theophrastum scripta.*

Prisciani, Lydi, Expositio in Theophrastum de sensu, phantasia et intellectu, Latine, interprete Marsilio Ficino, et cum eius commentariis. —— *V.* Iamblichus. II. 1) 1497 et 15.., et inter *Marsilii Ficini* Opera. Tom. II. p. 1801 sqq.

P. B. A. A. H. (i. e. *F. L. Abresch*:) Ἐξέτασις epistolica de verbo ὑπερινθεσθαι in Theophrasti Characterum prooemium. —— In Miscellaneis Observationibus Vol. VIII. T. III. p. 347—352.

Felicis *Accorambони* Explanatio sententiarum difficilium in Theophrasti libris de plantis [*Hist. plant. et de caus. plant.*] —— Prodiit cum eiusdem Interpretatione obscuriorum locorum et sententiarum omnium operum Aristotelis *etc.* (Romae apud Sanctium et Soc. 1590; rep. 1604) p. 697—727.

Ioh. I. *Amnell*: —— V. *Colliander, Hageman*, et *Ruda*.

Caspari *Bauhini* Πιναξ Theatri botanici, sive Index in Theophrasti, Dioscoridis, Plinii et botanicorum, qui a saeculo scripserunt, opera, plantarum circiter sex millium ab ipsis exhibitarum nomina cum earundem synonymiis et differentiis methodice secundum genera et species proponens. Opus XL annorum. Basileae 1623, 4. —— Saepe hoc opus repetitum est.

S. N. J. *Bloch*: Criticarum observationum in characteres Theophrasti specimen. Nynjöping, 1813, 8.

J. Fr. *Boissonadius*: Theophrasti Characteres tentati. —— V. *Wolfii* Litterarische Analekten. Vol. II. p. 88—90.

Brucker: De Theophrasto. —— V. eius Historiam criticam philosophiae. Vol. I. p. 840 sqq.

Ion. *Colliander*: In Theophrastum Eresium Dissertatio philolog., Lotiones atque Unctiones Veterum Graecorum exponens, praeside I. I. Amnell. Upsal. 1758, 4.

P. *Coste*: Defense de Mr. de la Bruyere et des ses Caracteres contre les Accusations et les Objections de Mr. de Vigneul Marville (Miscell. historiques Tom. I.). Amst., 1702, 12.

F. Ferd. *Drück*: Ueber Theophrasts fünfte Charakterschilderung. —— *V.* eius: Kleine Schriften, gesammelt und herausgegeben von C. Ph. Conz. (Tübingen 1811, 8) Tom. II. p. 312 sqq.

J. F. *Ebert*: De Theophrasto, eiusque scriptis. —— *V.* eius Dissertationes Siculas, Tom. I. (Regiom. 1825, 8) p. 70 sqq.

H. *Friesemanni* Notae in Theophrasti Characteres. —— *V.* Collectanea crit. Amst., 1786, 4) p. 168 sq.

Conr. *Gesnerus*: De stirpibus et earum partibus tabulae, ex Theophrasti praecipue libris confectae. Cum eiusdem de stirpium collectione tabulis. Argent. 1553, 8; *rec.* Tiguri, per Casp. Wolfium. 1587, 8.

I. Nic. *Hageman*: In Theophrastum Eresium exercitatio philologica, rem Graecorum nummariam illustrans, praeside Ioh. I. Amnell. Upsal. 1755, 4.

de Haller: De Theophrasto. —— *V.* eius Bibl. anatomicam, Tom. I. p. 51 sqq., et Bibl. botan. Tom. I. p. 31 sqq.

Ch. Ad. *Klotzii* Animadversiones in Theophrasti characteres. Jenae 1761, 8.

C. G. *Kratzenstein*: Nonnulla de Theophrasti historia plantarum bene merendi subsidia. Hafn. 1772, 4.

Ch. A. *Krigelii* De Theophrasto optimo fidei coniugalis magistro ad supremum notationum Theophrasti editorem epistola. Lipsiae, ex officina Langenhemia. CIƆIƆCCLXIII. 4. —— 19 pp.

Küchlerus: Observationum in Theophrasti Characteres Spec. I., quo viro plurimum reverendo ampliss. doctiss.que Lud. Frentsch. Aug. Püschelio gratulatur Car. Ch. Küchlerus. Lips., ex off. Glückii. 1818, 8. — Spec. II. Numburgi, impr. Klaffenbach. 1825, 8. —— VI, 21, III; 15 pp.

Ioannis *Meursii* Theophrastus, sive de illius libris, qui iniuria temporis interciderunt, liber singularis. Lugd. Batav., ex officina Elzeviriana. MDCXL. 12. —— Adiectae sunt eiusdem *Ioannis Meursii* Lectiones Theophrasteae, in quibus eorum librorum, qui supersunt, loca aliquot emendantur. Rec. sunt in *Gronovii* Thesauro Antiquitatum graec. Tom. X. p. 647 sqq. et inter *Meursii* Opera, ex recensione Io. Lami, Vol. IV. p. 122—131. *Meursius* in plura Theophrasti loca emendationes conjecturasque proposuit.

Gius. *Montesanto*: Dei libri di Teofrasto Eresio intorno alle piante commentati de Gasparo Hoffmann. Notizie. Padova, 1822, 8. —— 54 pp. Hae animadversiones nihil valent.

I. Iac. H. *Nast*: Einige Bemerkungen über die Manier des griechischen Weltweisen Theophrast in der Schilderung sittlicher Charactere. Stuttgart, 1791, 4. —— Rec. sunt hae adnotationes in *Nastii* Kleine akademische und gymnastische Gelegenheitsschriften. (Tübingen, Laupp. 1820, 8) T. I. p. 60 sqq.

Palmerii adnotationes in Theophrasti Characteres. —— *V.* eius Exercitationes ad graecos Autores, p. 582—621.

P. C. *Passerat*: Parallèle de Theophraste et de la Bruyere. —— *V.* Mercure de France, 1732. m. Ian. p. 78 sqq.

G. Abr. *Pielnhuberi*, Altdorfini, disputatio praeside Georg. Casp. Kirchmaiero, de tribulis potissimum aquaticis ad Theophrastum Eresium (Plantar. lib. IV. cap. X.) Dioscoridem et Plinium Sec. Wittebergae 1692, 4.

I. Iac. *Reiskii* Animadversiones in Theophrasti Characteres. —— *V.* eius Animadversionum ad graecos auctores Vol. I. Lips., 1757, 8.

Guillaume *de Rochefort*: Observations sur l'ouvrage du Theophraste, intitulé caracteres moraux. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. Tom. XLVI. Mém. p. 174 sqq.

Dav. *Rudu*: In Theophrastum Eresium exercitatio philologica, rem Graecorum vestiariam adtingens; praeside Joh. J. Amnell. Upsal., 1735, 4.

Julii Caesaris *Scaligeri*, Viri clariss., Commentarii, et Animadversiones in sex libros de causis plantarum Theophrasti. Exquisitam rerum ac dictionum penitus abstrusarum Graecae Latinaeque linguae explicationem in his commentariis re ipsa comperient lectores: et ipse index operi additus demonstrabit. Lugduni, apud Guliel. Rouillium. MDLXVI. fol.; *rep.* Lugd., Juncta. MDLXXXIV. 8. —— Auctorem permultis in locis coniectura acutissima emendavit Scaliger, atque argumentum rationemque operis enarravit, correxit Theophrasti textum graecum et Gazae versionem plurimis locis.

Ch. Frid. *Schmidii* Specimen animadversionum in Theophrasti characteres morum. Lipsiae 1761, 4.

Ch. A. *Schwarze*: De Theophrasti Liparaeo lapide. Görlic. 1801, fol. — Commentatio II. *ib.* 1802, 4. — Commentatio III. *ib.* 1803, 4. — De loco omnium, qui de Asbesto agunt, antiquissimo, Commentationum Theophrastearum quarta. Görlici 1804, 4.

Schweighaeuser (pater) Lettres sur quelques Passages de Theophraste. —— V. *Millini* Magasin Encyclopédique, an. IX. Tom. I. p. 439 sqq.

Marcus Aurelius *Severinus*: Antiperipatias, hoc est adversus Aristoteleos de respiratione piscium diatriba. De piscibus in sicco viventibus commentarius in librum Theophrasti Eresii huius argumenti. Phoca illustratus, scilicet anatome spectatus, et philosophico criterio examinatus. De radio turturis marini eiusque vi, medicina, veneno. Amstelodami, apud Ianssonium MDCLXI. fol.

— —: Commentarius in Theophrastum de piscibus in sicco degentibus. Neapoli typis Camilli Caualli. MDCLV. fol. —— Hunc commentarium recepit *Severinus* in priorem librum.

C. Gio. *Sonntag*: In Prooemium Characterum Theophrasti. Viro clarissimo Ernesto F. C. Rosenmüllero. Lips., Litteris Solbrigianis. 1781, 4. —— 18 pp.

Ildefonsi *Sorellae* Epitome medica de differentiis herbarum ex historia plantarum Theophrasti. Valentiae, 1627; 1642, 8.

Benj. *Stillingfleet*: The Calendar of Flora by Theophrastus. At Athens Latitude 27° 25'. —— *V.* eius: Miscellaneous tracts relating to natural history, husbandry and physick. The second edition. (London 1762, 8) p. 319—329.

— —: The litterary Life and select Works of Benj. Stillingfleet, with unpublished Observations on some of the Plants of Theophrastus. By W. Coxe, A. M. Archdeacon of Sarum. London 1811, 8.

I. *Stackhouse*: Illustrationes Theophrasti, in usum Botanicorum praecipue peregrinantium. Oxon., 1809, 8. —— 7 *sh.* Conf.: Examen illustrationum Theophrastearum auctore Stackhouse. Paris., Huzard. 1816, 8.

Sturtz: Duo loca Theophrasti de caussis plantarum I. 14. et 27. emendantur et explicantur. —— In *Ch. Dan. Beckii* Commentariis soc. philolog. Lips. Vol. I. P. II. p. 266 sqq.

G. L. F. *Tafel*: Exkurs zu Theophrasts Charakt. VI. —— V. *Seebodii* Kritische Bibl. 1822. Vol. I. p. 189 sq.

Dominici *Vignae* Animadversiones sive Observationes in libros de historia et de causis plantarum Theophrasti. Factae et observatae circa arbores, frutices, suffrutices, stirpes, plantas et herbas, quibus omnibus difficile nomen sit et ad nomen Italicum et vulgatum pro viribus redactae. Pisis, apud Sylv. Marchettum et Car. Massinum. MDCXXV. 4.

G. Wolf. *Wedelii* Exercitatio de corchoro Theophrasti. —— In Exercitatione medic. philolog. sacr. et profan. Cent. I. Dec. VIII. 6. p. 41 sqq.

— —: Exercitatio de bulbo veterum. —— In Exercitation. medic. philolog. Cent. I. Dec. X. Exerc. VIII. 6. p. 48 sqq.

— —: Exercitatio de Theseo Theophrasti Eresii. —— In Exercitation. medic. philol. Cent. II Dec. III. Exerc. II. p. 13 sqq.

— —: De Oenanthe Theophrasti Eresii. —— *Ib.* Exercit. IX. p. 83 sqq.

Fr. Xav. *Werfer*: Variae lectiones ex codice Darmstadino in Theophrasti Characteres. —— V. *Thierschii* Acta philologorum Monac. Tom. III. fasc. III. p. 427 sqq.

C. *Zell*: De Theophrasteorum Characterum indole ex Aristotelea ratione repetenda. Commentationes II. Friburgi Brisgov., Gerlach. 1825, 4.

THEOPHYLACTUS Archiepiscopus.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 284 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 586 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1754—1763, f. *ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ Αρχιεπισκοπου Βουλγαριας άπαντα.* THEOPHYLACTI Bulgariae Archiepiscopi Opera omnia, siue quae nondum lucem viderant: cum [*Io. Franc. Bernardi Mariae de Rubeis*] praevia dissertatione de ipsius Theophylacti gestis et scriptis doctrina. *Tomus I.* continens Commentarios in quatuor evangelia ac variantes lectiones ex codd. Venetis Marcianis, et Patavino S. Iustinae desumtas cum duplici indice graeco latinoque locupletissimo. Venetiis, apud Iosephum Bettinellam in officina Hertziana. MDCCLIV. — *Tomus II.* continens Commentarios in omnes D. Pauli Epistolas, et varias lectiones ex duobus codd. Oxoniensib. et uno Veneto-Marciano collectas, cum duplici indice graeco-latinoque. Venetiis *etc.* MDCCLV. — *Tomus III.* comprehendens commentarios in Acta Apostolorum et Epistolas catholicas: institutionem regiam, orationes varias et Epistolas, cum duplici indice. Venetiis *etc.* MDCCLVIII. — *Tomus IV.* continens Commentarios in Oseam, Habacuc, Ionam, Nahum et Michaeam. Accedunt EUTHYMII *Zigabeni* Commentarii in Psalmos. Venetiis *etc.* MDCCLXIII. *IV Voll.* —— Tomo III. praemisit praefationem *Bonifacius Finetti*, qui etiam Anecdotorum versionem confecit, atque variarum lectionum collectionem curavit. Sed editio scatere dicitur erratis typographicis, et non diligenter collectas varias lectiones codicis msti Venet.-Marc. habet. Conf. *Ernesti* Novam bibl. theolog. T. V. P. IX. p. 771—794.

Bb) *Opera singula.*

1) Commentarii in quatuor evangelia.

1542, f. *ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΈΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ.* ROMAE M.DXLII. *In fine voluminis:* INDEX TERNIONVM. * α β γ δ ε ζ η ϑ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω αα ββ γγ δδ εε ζζ ηη ϑϑ ιι κκ λλ μμ νν ξξ οο ππ ρρ σσ ττ υυ φφ χχ ψψ ωω Α. Omnes sunt Terniones praeter * & ϑϑ qui sunt Duerniones. ROMAE. M.D.XLII. —— 3 *ff.*, et 1 vac. *f.*, 581 pp. *F.* 2 est praefatio *f.* 3 Matthaei Evangelistae vita, graece ab Sophronio scripta, et argumenta graeca Evangelii Matthaei. Bibl. sen. Lips.

1631 (*non* 1635), f. *ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ Αρχιεπισκοπου Βουλγαριας Ἑρμηνεια εἰς τα τεσσαρα Εὐαγγελια.* THEOPHYLA-

CTI Archiepiscopi Bulgariae Commentarii in quatuor Evangelia. Opvs nvnc primvm graece et latine editvm, Theologis omnibus, Ecclesiasticis & Concionatoribus perutile & necessarium. Idipsum praelectione factâ notulis & varijs lectionibus illustravit qui Editioni praefuit I. P. addito duplici Graeco Latinoque Indice. Lvtetiae Parisiorum, Apud Carolum Morellum, viâ Iacobaea ad insigne Fontis. M.DC.XXXI. Cvm privilegio Regis. —— 5 *ff.* praefixa, 848 pp., 1 *f.*: Variantes Lectiones, 5 *ff.* indices. Bibl. sen. Lips.

1761, f. *ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ Ἀρχιεπισκοπου Βουλγαριας Ἑρμηνεια εἰς τα τεσσαρα ἱερα Εὐαγγελια μεταγλωττισθεισα εἰς ἁπλην φρασιν παρα τινος σοφου και πεπαιδευμενου ἀνδρος ἀνωνυμου. Τα νυν πρωτον τυποις ἐκδοθεισα δια δαπανης του τιμιωτατου και χρησιμωτατου κυριου Κωνσταντινου. Τζελεχουρι ἐκ πολεως Πρεμετης, ἐκ του κλιματος του μακαριωτατου Ἀχριδων, και ἀφιερωθεισα παρ᾽ αὐτου, τη ἁγιωτατη, του Χριστου Ἀνατολικη μεγαλη ἐκκλησια ἐπιμελεια και διορθωσει του ἐν ἱερομοναχοις κυριου Γεδεων Ἱεροσολυμιτου, του Κυπριου εἰς κοινην ὠφελειαν των ἀναγινωσκομενων. Ἐν Λιψια της Σαξωνιας, παρα Ἰωαννη Γοττλοπ Ἐμμανυηλ Πρειτκοφ. αψξα΄.* —— 6 *ff.* praefixa, 529 pp., 2 *ff.* indices. Textus commentariorum graecus intermixtus est versioni neograecae. Bibl. sen. Lips.

2) Commentarii in epistolas Pauli.

1636, f. *ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ Ἀρχιεπισκοπου Βουλγαριας Ἐξηγησις των Ἐπιστολων του αγιου Παυλου.* THEOPHYLACTI Archiepiscopi Bulgariae in D. Pauli Epistolas commentarii: Studio & curâ Reverendissimi Patris, Domini Augustini Lindselli, Episcopi Herefordensis, ex antiquis Manuscriptis Codicibus descripti, & castigati, & nunc primùm Graecè editi. Cum Latina Philippi Montani versione, ad Graecorum Exemplarium fidem restituta. LONDINI, E Typographeo Regio. M. DCXXXVI. —— 3 *ff.* praefixa, 1041 pp. Editor fuit *T. Bailius*, qui praefixit epistolam nuncupatoriam ad Gulielmum Archiepiscopum Cantuariensem, atque prooemium ad Lectorem, quod est: „Praematurus Doctissimorum obitus quam gravi Ecclesiae Studiorumque incommodo evenire assolet, condocefecit nuperus Reverendissimi Viri, atque omni literarum genere excultissimi, Domini Augustini Lindselli, Episcopi Herefordensis, inter media optimae frugis molimina abrepti. Quem ita extinctum etiam ignoti flebunt. At vero mei muneris esse, duxi (qui in istiusmodi studiis illi inservierim) non tam defunctum ignavo questu prosequi, quam quae voluerit, meminisse; quae mandaverit, exequi. Hinc animus mihi accendebatur, hosce Theophylacti Commentarios, quos ille bono publico destinaverat, pro mediocritate meâ potius excolere, quàm unà cum ipso sepelire. Priores ipsius curas, atque etiam secundas experti erant: manus tantùm deerat suprema. Unde licet fortassis haud usque adeò absolutos, non tamen omnino neglectos prodire comperies. Describebantur è vetusto Codice Manuscripto Illustrissimi Comitis Arundeliani, Angliae Mareschalli, Viri ut antiquo stemmate, ita politae antiquitatis studio decantati. Post Apographon eam Prototypo fideliter commissum, ad unum & alterum Exemplar Oxoniense instituta est castigatio. Quà in re quantum ille fidei industriaeque praestitit, testando erunt Viri ad elegantiorem doctrinam facti, *Thomas Triplet* amicus mihi unicus, & *Joannes Gregorius*; quos in posterioris Exemplaris collatione sibi *συνεργοὺς* adscivit. Caeterarum scilicet illius curarum ego ipse conscius, editionem istam ad mentem ejus, quantum pote, adornavi. Discrepantes Codicum lectiones, quarum haec index notula (″) textui inseritur, appinguntur areae marginali. Asteriscus dictionem loquitur ab uno aut altero Codice absentem, atque sine magno sententiae detrimento delebilem. (*ἴσ.*) tessera est conjecturae: cui parcius indulsimus, quò tibi facultas magis integra judicandi. Latina quidem versio est *Philippi Montani*: verò ubique adeò à nobis interpolata, atque ad Graecorum veritatem revocata; ut (si per operas Typographicas licuisset importunè festinabundas) minus taedium foret novae prorsus condendae. Id quod committentibus liquebit. Vale.“ Bibl. sen. Lips.

3) Institutio regia.

1651, 4. *ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ Ἀρχιεπισκοπου Βουλγαριας παιδεια βασιλικη.* THEOPHYLACTI Archiepiscopi Bulgariae Institutio regia, Graecè & Latinè, interprete Petro Possino Soc. Jesu. Parisiis, e Typographiâ Regiâ. M.DC.LI. *In fine*: Parisiis curante Sebastiano Cramoisy, Regis & Reginae regentis architypographo. MDCLI.

1711, f. Theophylacti Institutio Regia ad Porphyrogenitum Constantinum,

Graece, cum versione Latina Petri Possini notisque Anselmi Bandurii. —— V. *Bandurii* Imperium Orientale. (Paris.) T. I. p. 193—214.

4) Homilia de adoratione crucis.

1600, 4. Theophylacti Homilia in adorationem venerandae Crucis, medio ieiuniorum tempore, graece (e cod. Bavar.) cum versione latina Iacobi Gretseri. —— In *Iacobi Gretseri* opere De Cruce. (Ingolst.) p. 384 sqq. Rep. 1616.

1616, f. — graece et latine ex versione Iacobi Gretseri. —— In *Iacobi Gretseri* Opere de Cruce. (Ingolstad.) p. 1499—1520.

5) Argumenta.

1652, 4. Theophylacti Argumenta contra Latinos, Graece et Latine. —— In *Leonis Allatii* Graecia orthodoxa. (Romae.) Tom. I. p. 215—224. Editor fuit *Ioannes Beccus.*

1756, f. Theophylacti Allocutio ad quendam e suis familiaribus de iis, in quibus Latini accusantur. Graece (*e codice Bononiensi*) cum latina versione et notis [*atque refutatione*] *Io. Aloysii Mingarelli.* —— In Anecdotorum fasciculo. (Romae.) p. 257 sqq. Recusa est allocutio, collato codice Vindob. in recent. edit. Opp. Veneta, Tom. III. p. 513 sqq.

6) In Acta Apostolorum.

1567, f. Theophylacti Expositio in Acta Apostolorum, Graece [*e codice msto Io. Sambuci*] et Latine [*et notis marginalibus*]. Studio et opera Laurentii Sifanii. Coloniae, apud haeredes Arnoldi Birkmanni. MDLXVII. —— Codex, ex quo libellus editus est, non bonae notae fuit, qua re saepe emendari potest, et quidem e Chrysostomo.

7) In Hoseam.

1702, 4. Theophylacti Commentarium ad initium Capitis secundi Hoseae, graece ex apographo Io. Andreae Bosii, qui ex codice Argentinensi descripserat, cum versione sua et notis edidit Christoph. Henricus Ritmeierus. Helmstad. 1702. —— 38 pp. Io. Christoph. Wahrendorfius hunc libellum proposuit in academia Helmstad. ad disputandum praeside Ritmeiero.

8) Epistolae.

1617, 4. THEOPHYLACTI, ARCHIEPISCOPI BVLGARIAE, Epistolae. IOANNES MEVRSIVS Nunc primum è tenebris erutas [*graece*] edidit. *Lugduni Batavorum*, Ex Officinâ Godefridi Basson. Anno clↄ. Iↄ. c. xvii. —— 4 *f.* praefixa, 118 pp., et 1 *f.* Erratum. Meursius has epistolas, e Msto bibl. Mediceae descriptas, ab Andrea Schotto accepit. *Meursii* Notae exhibentur p. 110—118.

1746, f. Theophylacti, Archiepiscopi Bulgariae, Epistolae. Ioannes Meursius edidit. Quibus accessere aliae XXXV epistolae, nunc primum e codice Med. Laurent. editae, cura Ioannis Lamii. —— Inter *Ioannis Meursii* Opera. (Florent.) Tom. VIII. p. 787 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) In quatuor Evangelia.

1522, f. Theophylacti Archiepiscopi Bulgariae in quatuor Evangelia Enarrationes, Ioanne Oecolampadio interprete. Basileae, apud Andream Cratandrum. Anno M. D. XXII.

1524, f. THEOPHYLACTI *Archiepiscopi Bulgariae*, in quatuor Euangelia Enarrationes, Ioanne Oecolampadio interprete. — Cautum est Edicto Caesareo, ne quis hunc, uel alium qualemcunque librum ab Andrea Cratandro uel primum excusum, uel denuo per aliquem eruditum castigatum et auctum ante initium tertii anni a publicato libro excudat: neque alicubi excusum, imperii pomeriis uenalem importet: sub decem marcharum auri puri, atque librorum amissionis poena. *Haec f.* 1 *a.* — Basileae Mense Martio, Anno uirginei partus M. D. XXIIII. *In fine:* Excusum est egregium illud Theophylacti in Evangelia Commentariorum opus, apud inclytam Basileam in officina Andreae Cratandri Mense Martio Anno virginei partus. M. D. XXIIII.

1525, f. THEOPHYLACTI ARCHIEPISCOPI BVLGAriae, in quatuor Euangelia Enarrationes, denuo recognitae, IOANNE OECOLAMPADIO INTERPRETE. — *Cautum est edicto Caesareo* etc. (ut 1524) Anno M. D. XXV. *In fine:* EXCVSVM EST DENVO EGREGIVM ILLVD THEOPHYLACTI IN EVANGELIA COMMENTARIORVM OPVS, APVD INCLI-

TAM BASILEAM, IN OFFICINA ANDREAE CRATANDRI, MENSE MARTIO ANNO VIRGINEI PARTVS, M.D.XXV. —— 9 *ff.* praefixa, 221 num. *ff.* Bibl. sen. Lips.

1527, f. Theophylacti Archiepiscopi Bulgariae, in quatuor Euangelia Enarrationes, Ioanne Oecolampadio interprete. Basileae apud Andream Cratandrum Anno M.D.XXVII. mense Martio.

1527, 8. Theophylacti in quatuor Evangelia Enarrationes Io. Oecolampadio interprete. Tiguri, per Iacobum Mazocchium MDXXVII.

1528, 8. Theophylacti in quatuor Evangelia Enarrationes, Ioanne Oecolampadio interprete. Anno MDXXVIII. Coloniae Mense Ianuar.

1528, f. Theophylacti Archiepiscopi Bulgariae, in quatuor Evangelia enarrationes diligenter recognitae. Superadditae sunt variae ad marginem annotationes, omniaque scripturarum loca longe nunc primum adiecta locupletius. Anno MDXXVIII. *In fine:* Enarrationis Theophylacti Episcopi Bulgariae in Iohannem finis, Iohanne Oecolampadio interprete. (*Coloniae per Petrum Quentel.*)

1531, f. Theophylacti Archiepiscopi Bulgariae in quatuor Evangelia enarrationes luculentissimae diligenter recognitae. Aeditio ultima. (*Interprete Io. Oecolampadio.*) Anno MDXXXI. *In fine*: Coloniae in aedibus honesti civis Petri Quentell Anno Domini MDXXXI. Mense Ianuario.

1532, 8. Theophylacti Archiepiscopi Bulgariae in quatuor Euangelia enarrationes, iam nunc multo diligentius tum exactius, quam antea, reuisae atque recognitae, Ioanne Oecolampadio interprete. Anno M.D.XXXII. *In fine*: Coloniae apud Heronem Alopecium, aere et impensa integerrimi bibliopolae Godefridi Hittorpii Mense Martio. Anno M.D.XXXII.

1541, 8. — Ioanne Oecolampadio interprete. Coloniae.

1554, f. THEOPHYLACTI Bulgariae Archiepiscopi, in quatuor Euangelia enarrationes innumeris penè locis per Phil. Montanum Armenterianum denuo recognitae & restitutae. Item in minores aliquot prophetas, Abacuc, Ionam, Naum, & Osee. *Praemissae sunt Philip. Montani Armenteriani epistolae duae: una dedicatoria, in qua de operis utilitate agitur, & aliis quibusdam non parum ad rectam Ecclesiae restitutionem pertinentibus: altera est ad candidum lectorem de recognitionis necessitate*, Accessit rerum & uerborum memorabilium Index locupletissimus. BASILEAE, APVD IOANNES HERuagios, Anno 1554. *Cum gratia & priuilegio imperiali ad quinquennium. In fine f. penult. b*: BASILEAE PER IOANNES HERVAGIOS, mense Septembri, M.D.LIIII. *F. ult. b insigne typogr. est.* —— 5 *ff.* praefixa, 1 vac. *f.*, 958 pp., 9 *ff.* index, et 1 *f.* insigne typ. Philippus Montanus praemisit *f.* 2 et 3 epistolam dedicatoriam ad Claudium Dodaeum, Rhedonum episcopum, datam „Lutetiae e museo nostro Tornacen. 3. Calen. Nouemb. 1546. in priori quidem recognitione: secūda uerò Theophylacti in quatuor euangelia emendatio facta est anno Domini 1552.“ *F.* 4 et 5 legitur praefatio, data „Lutetiae è museo nostro Tornacensi 1545. & rursum 1552. Exhibeo praefationis initium et finem, ut appareat, quod Montanus sibi proposuerit et quod praestiterit. Docet Montanus haec: „Ne ob uarios typographorum quorūdam titulos, quibus fucum facere emptoribus solent, quum nullis aut paucis admodum locis, mutatis & correctis, ne dicam corruptis, plerosq; tamen emendatos, quamplurima restituta, & addita, & huiusmodi alia quamplurima magnificè in speciem iactāt, ut emptores splendidis huiusmodi uerbis allecti, iacturam ipsi reuera faciant. Ne igitur, candide Lector, in hoc quoq; opere, tale quid contigisse suspiceris, commodū esse duxi, paucula quaedam haud temere à nobis mutata, è primis potissimum capitibus iudicare, è quibus de reliquis coniecturam facere possis, si fortè illa cōferre graueris.“ (*Sequuntur singula ex evangeliis exhibita, quae Montanus emendavit*) ... Ista inquam & eiusmodi pleraq; alia impressori potius quàm interpreti ascribi possent, quod autem plerisq; in locis permulta fuerint omissa, ex quibus sequentia pendebant, non tantum dictiones aliquot dico, sed uersus permultos; atq; adeò paginas totas, quodq; saepiusculè negatio contra authoris mentem aut omissa aut iniecta contrariam inducat sententiam, scribae ne aut typographo; an interpreti, mutiloue codici imputandum sit, aliorum esto iudicium. Mihi abundè satis fuerit, si fauente altissimo publicam studiorum utilitatem pro nostra qualicunq; mediocritate nonnihil adiuuerimus. Interpres quidem certè Ioannis ultimo, codicem suum mutilum fuisse confitetur. Fieri tamen potest ut etiam ille quibusdam in locis nostro emendatior fuerit. Ideoq; quaedā intacta reliquimus, siue quòd ad

sensum bene quadrarent, sine quod non magni essent momenti, etiam si ad graecum nostrum codicem non omnino respondeant. Nonnunquam autem margini diuersam lectionem adiecimus, idq; potissimum quum utraq; defendi posset: priore quidem in contextu relicta, sed huiusmodi notis †] inclusa, penes lectorem iudicium relinquentes utrum sequi malit. Sed haec fortasse dum morosis occurrere studemus apud tuam facilitatem nimium multa. Bene uale candide lector, & quae pro nostra qualicunq; mediocritate in publicam utilitatem proferimus, boni quaeso consule. Lutetiae e museo nostro Tornacensi 1545. & rursum 1552." Ubi editio a. 1545 prodierit nescio. Ad hanc editionem observationes *Latini Latinii* leguntur in eius Bibliotheca sacro-profana p. 184 sq. Bibl. sen. Lips. Rep. 1564 et 1570.

1564, 8. — per Philippum Montanum denuo recognitae et restitutae. Antverp. —— *V.* 1554 et 1570, f.

1570, f. — Basil. —— *V.* 1564. Philippus Montanus in emendanda versione usus esse videtur editione Romana graeca a. 1542 in lucem emissa; sed emendanda multa, praecipue nomina auctorum, ex quibus sua Theophylactus deprompsit, intacta reliquit.

2) Commentarii in epistolas Pauli.

1477, — 1518, f. —— *V.* Athanasius Alex. II. A. Bb). In his duabus editionibus commentarii Theophylacti prodierunt sub Athanasii nomine.

1527, 4. Theophylacti Episcopi Bulgariae in omnes Divi Pauli Epistolas enarrationes diligenter recognitae, Latine: Christophoro Porsena Romano interprete. Coloniae impensis honesti civis Petri Quentel M.D.XXVII. Mense Septembri. —— Repeto hic praefationem editionis, quam exhibuit *Maittairius* in Indice ad Annal. typogr. Tom. V. P. II. p. 286 sq. Est autem: „Philocaris amico Lectori S. P. D. ... Theophylactus — in Pauli epistolas commentaria scripsit, quae transtulit Christophorus de Porsena Romanus, et Prior Sanctae Balbinae in urbe anno à Christo nato MCCCCLXIX. sub pontificatu Pauli, et sunt primo Romae tempore Sixti impressa, tamen sub falso titulo, quasi sint Athanasii Alexandrini. Quà re multi decepti fuerunt, quod et mihi contigisse ingenuè fateor. Nec meum etiam emendàssem errorem, nisi dum ex Graecis et Latinis codicibus, hinc inde collatis, aliud invenissem: licèt semper dubitàrim, propterea quod Basilius Nyssenus atque Gregorius in his citati fuerunt. Error itaque fuit et extat insignis, quod pro Theophylacto Athanasium, per Germaniam, Italiam, Galliam ac reliquas partes orbis jam plusquam L. annis ferè omnes legimus. Haec doctissimus Faber in Malleo suo contra Lutherum tractatu 5. — Vale feliciter, Coloniae ex officina nostra literaria anno MDXXVII. III. Calendas Septembres."

1528, 8. Theophylacti archiepiscopi Bulgariae in omnes D. Pauli epistolas enarrationes diligenter recognitae. Christophoro Porsena romano interprete. M. D. XXVIII. Coloniae impensis honesti viri Godefridi Hyttorpii pridie Calendas martii.

1529, f. Theophylacti Archiepiscopi Bulgariae in omnes diui Pauli epistolas enarrationes, diuinae prorsus tamque diligenti studio recognitae, ut ad praecedentem collationem longe perfectius, in lucem exiisse uideantur. Christophoro Porsena Rhomano interprete. Anno MD. XXIX. Mense Ianuar. *In fine:* Coloniae in aedibus honesti ciuis Petri Quentell.

1531, f. Theophylacti Archiepiscopi Bulgariae, in omnes divi Pauli epistolas Enarrationes, divinae prorsus, tamque diligenti nunc studio recognitae, ut ad praecedentem collationem, longe perfectius, in lucem exiisse videantur, Christophoro Porsenna Rhomano Interprete. Adiectus est Index Epistolarum dominicalium atque aliorum festorum. Anno M. D. XXXI. *In fine:* Coloniae in aedibus honesti civis Petri Quentell Anno domini MDXXXI. Mense Ianuario.

1532, 8. THEOPHYLACTI Archiepiscopi Bulgariae, in omnes D. Pauli epistolas enarrationes, diligenter recognitae. Christophoro Porsena Romano interprete. Coloniae ex officina Eucharii Ceruicornii Anno M. D. XXXII. mense Martio. *In fine:* Coloniae impensis honesti uiri Godefridi Hittorpii pridie calendas Ianuarii.

1537, 8. — Christophoro Porsena Romano interprete. Coloniae.

1540, f. Theophylacti Archiepiscopi Bvlgariae in omnes D. Paulli epistolas enarrationes, iam recens ex vetustissimo archetypo graeco, per D. IOANN. LONICERUM fidelissime in latinum conuersae. Ad haec eiusdem Theophylacti in aliquot prophetas minores compendiaria explanatio, eodem Ioanne Lonicero interprete. Basileae.

1542, f. Theophylacti Archiepiscopi Bulgariae in omnes D. Pauli Epistolas, & in Habacuc, Jonam, Naum, Osee, Enarrationes, Latinè, ex Archetypo Graeco vetustissimo, per Johannem Lonicerum versae; & Victorini Commentarii in Apocalypsin ex bibliothecâ divi Victoris ad Parisios. Paris., excudebat Michael Vascosanus sibi & Iohanni Roigny. MDXLII. —— Rep. 1545.

1545, 8. — Parisiis apud Audoënum Parvum sub lilio aureo viâ ad Divum Iacobum. MDXLV. —— Rep. 1548.

1548, 8. — Ioanne Lonicero interprete. Paris. —— V. 1545.

1554, f. — per D. Ioann. Lonicerum fidelissime in latinum conversae, plurimis in locis emendavit Philippus Montanus. Basil. —— Rep. 1564.

1564, 8. — Antwerp. —— V. 1554 et 1570.

1570, f. — Basil. —— V. 1564.

3) Institutio regia.

1622, f. Theophylacti Institutio regia, ad Constantinum Porphyrogenitum, latine, Petro Possino interprete. —— In Bibl. PP. max. (Lugd.) Tom. XVIII. p. 563—570.

4) Epistolae.

1622, f. Theophylacti Epistolae, latine, interprete Vincentio Marinerio, Valentino. —— In Bibl. PP. (Colon.) T. XV.

1677, f. — latine Vincentio Marinerio interprete. —— In Bibl. PP. max. (Lugd.) Tom. XVIII. p. 532—563.

III. *Illustrantia Theophylactum scripta.*

(*D. V.*) Asonas of Theophylact. —— *V.* Classical Journal, no. XIV. p. 319 sq.

E. H. *Barker*: Reply to the Article on the Asonas of Theophylact. —— *V.* Classical Journal, no. XV. p. 90.

Petrus *Bondam*: Variae lectiones in Theophylacti epistolas ex Cod. Ms. ab Is. Vossio editioni Meursii 1617. adscriptas, cuius exemplar servatur in bibl. academiae Lugdun. Batavae, exscriptae. —— V. *Ferd. Stoschii* Museum criticum. (Lemgoviae, 1774. 1775) Vol. I. fasc. I. sect. II. p. 8—15.

I. G. *Dahler*: De codice msto Argentinensi Theophylacti commentariorum in Prophetas minores. —— *V.* Annal. litter. Helmstad. a. 1789. m. Febr.

I. Casp. *Hagenbuchius*: Excursus theologico-litterarius de Theophylacto, Bulgariae archiepiscopo, ceu exercitationis philologico-theologicae ad I. Tim. VI. 2. missus quartus, quintus et sextus, ac missus sexti reliquiae. Turici 1760—1761, 4.

I. Dav. *Michaelis*: De codice Theophylacti Argentinensi. —— *V.* eius Bibliothecam orient. atque exegeticam. Part. VIII. p. 165 sqq.

Alex. *Petrie*: Remarks on Theophylactus. —— *V.* eius: Compendious History of the catholik Church. (Hague 1662, f.) p. 212 sqq.

THEOPHYLACTUS Simocatta.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 280 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 582 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1598 — 1599, 8. *ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΑΠΟ ΕΠΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΣΙΜΟΚΑΤΟΥ τα εὑρισκομενα ἁπαντα.* THEOPHYLACTI SIMOCATI EXPRAEFECTI *Quae reperiri potuerunt omnia.* Naturalium quaestionum dissertatio. Historiarum Orientalis Imperij Mauric. Imper. Aug. Epitome librorum VIII. De Legationibus exterarum gentium ad Romanos, & Romanorum ad exteras gentes. Epistolae Morales, Rusticae & Amatoriae. EX BIBLIOTHECA AND. SCHOTTI ANTVERPIANI. Ex Officina Comeliniana. cIɔIɔIc. — THEOPHYLACTI SIMOCATI OPVSCVLA quae haberi potuerunt: omnia: *IACOBVS KIMEDONCIVS F. e Graeco vertit, & Castigationes addidit.* Apud Hieronymum Commelinum. cIɔIɔxcvIII. —— 8 *ff.* praefixa, contin. titulum, *Iani Gruteri* praefationem, eiusque carmen latinum ad Iosephum Scaligerum; 115 pp. oratio Theophylacti graeca; 102 pp., contin. praemissas partes, et p. 103 — 112: Iacobi Kimedoncii, filii Castigationes in Theophylactum.

Bb) *Plura opuscula.*

1596, 12. Theophylacti Simocattae Quaestiones physicae & Epistolae. — Cassii Iatrosophistae Quaestiones medicae & Problemata de animalibus & quadrupedibus. Omnia Graece. Lugd. Bat., apud Ioannem Baers.

1597, 12. Theophylacti Simocattae Questiones physicae nunquam an-

tehac editae. — Eiusdem Epistolae morales, rusticae, amatoriae. — Cassii questiones Medicae. — Iuliani Imp. Galli Caes. Basilii & Greg. Nazianzeni Epistolae aliquot nunc primùm editae. Omnia Graecè, curâ Bonaventurae Vulcanii. Lugd. Bat., Patius.

—— Harum duarum editionum, de quibus *Heylerus* in editione Iuliani epistolarum, *Fabricius* in Bibl. gr., atque *Schweigerus* valde errarunt, notitiam sumsi ex Catalogue d'une bibliotheque de Literature. (Utrecht 1776, 8) Tome I. p. 216. no. 2261 et 2262. *Schweigerus* tantum posteriorem novit.

1835, 8. ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ. THEOPHYLACTI SIMOCATTAE Quaestiones physicas et Epistolas ad codd. recensuit versione Kimedonciana et notis instruxit I. Fr. Boissonade. *Infra:* IAM PARISIIS, apud J. Albert Merklein, via des beaux-arts, no. 11. MDCCCXXXV.

—— XXXV, 333 pp. 3 *Th.* In praemissis foliis recusae sunt priorum editorum praefationes partim integrae partim excerptae. Pag. 1 — 81 textus graecus exhibetur; deinde versio latina; postea p. 163 sqq. notae Boissonadii, quarum maxima pars critica est. Pag. 324 exhibentur Corrigenda et Addenda; pag. 326 sqq. index notarum. Ex *Boissonadii* praefatione p. vi sq. exhibeo haec: „Vulcanius Theophylacti Quaestiones Physicas et Epistolas cum Cassii Problematis graece ex officina Patii Leidae a. 1596. prodire jussit. Anno sequente, Theophylacti et Cassii volumini Iuliani Imperatoris, Galli Caesaris, Basilii et Gregorii Nazianzeni Epistolas aliquot tunc primum editas addidit, pristinumque libro anniculo titulum in fronte posuit; epistola etiam dedicatoria ad Grulartum senatorem Rhotomagensem scripta cui et illius anni 1597 notam apposuit. Priorem editionem tantum noveram, quum in Heyleri Praefatione Iuliani Imperatoris epistolas unquam fuisse una cum Theophylacto editas a Vulcanio negarem. Reperto demum anni posterioris exemplare integro, lectores Heyleri meliora doceo, lectores etiam Fabricii, qui, Bibl. Gr. t. 7. p. 585, in editione anni 1696 (male loco 1596) Iuliani epistolas contineri affirmat, quae tamen anno demum 1697 (male loco 1597) lucem viderunt. Edidit igitur Vulcanius (nam liber rarissimus diligentius est recensendus) Iuliani epistolas eas, quae sunt in Heyleriana numeris signatae 50, 51, 52, 63, 77, et ad hanc Basilii responsum; tum Galli Caesaris epistolam; et Gregorii Nazianzeni unam ad Nicobulum, quae in Bilyana est ordine 209^{a}. In notis Boissonadii p. 165 sq. leguntur haec: „Vocabatur Theophylactus cognomine τοῦ Σιμοκάτου, non Σιμοκράτους, ... nec Σμοκράτου ..., sed Σιμοκάτου. Dubitationi locus esse potest de nominis recto casu. ... Itaque ad Dionys. v. 730 Eustathius de Theophylacto historico: οὐ μόνον δὲ ὁ Σιμόκατος, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ πίστεως ἄξιοι τοὺς Οὔννους ἔθνος ἱστοροῦσι Σκυθικὸν ἀξιόλογον. Dictus fuit et ὁ Σιμόκατος Tzetzae in Chiliadibus 3, v. 100; 8, v. 517. Quidquid id est, inde lucramur ut pro certo possimus asserere eidem Theophylacto Historiam ac Quaestiones physicas et Epistolas esse tribuendas; qua de re nonnulli frustra dubitaverunt. Titulus expraefecti, ἀπὸ ἐπάρχων. Theophylacto etiam a Photio datus est Biblioth. cod. 65; etiam ἀντιγραφεύς, non scribae, ut est in versione latina, parum circa id nomen diligente, sed magistri scriniorum: vide Dutheil. in Notit. manu. t. 8. part. 2, p. 80, ubi de Theophylacto disseruit. Dicitur et σχολαστικός, seu causarum patronus; quo de nomine ejusque variis significationibus vide Tarin. et Barth. ad Zachariam Scholasticum init.; Catan. et Longol. ad Plin. 2, Epist. 3, 5; Coray. ad Plutarch. Cicer. 5, et Epist. de Hierocle p. 23; Petav. ad Synes. p. 84; Cleric. ad Sulp. Sever. Dial. 1, 9; Rader. Isag. ad. Scalam Io. Climaci c. 2; Upton. ad Arrian. Dissert. 1, 11, 39."

Cc) *Opera singula.*

1) Quaestiones physicae.

1653, 4. *Θεοφυλακτου του Σιμοκατου προβληματα και ποορηματα φυσικα περι ζωων παθων.* Graece et latine edidit Andreas Rivinus. —— *V.* Cassius Iatrosophista. I.

2) Historiae.

1604, 4. THEOPHYLACTI Simocattae historiae Mauricii Tiberii Imperatoris Libri VIII. Item Georgii Phranzae chronicorum de vltimis orientalis imperii temporibus *etc.* libri III. Epistola Georgii Trapezuntii. Omnia ex Bibl. Maximiliani Bavariae principis deprompta, latine conversa et notis illustrata a Iacobo Pontano. Ingolstadii, Sartorius.

1648, f. Theophylacti, Simocattae, Historiarum Libri VIII, Graece et Latine, interprete Iacobo Pontano. Editio priore castigatior, et Glossario Graecobarbaro auctior, studio et opera Caroli Annibalis Fabrotti. Parisiis, e typogra-

phia Regia. MDCXLVIII. —— Pertinet ad collectionem historicorum scriptorum byzantinorum Paris.

1729, f. — Venetiis e typographia Bartholomaei Iavarina. —— Est ex praecedente editione expressa.

3) Excerpta.

1648, — 1729, f. Eclogae ex Theophylacti Simocattae de legationibus, graece et latine, ex versione et cum notis Iacobi Kimedoncii. —— *V.* Dexippus. I.

4) Epistolae.

1499, 4. Theophylacti Epistolae (*morales XLIX*, *rusticae XXVIII*, *et amatoriae totidem*). *Graece.* —— V. *Aldi* collectionem Epistolarum graecarum Tom. II. *V.* Epistolae. I.

1606, f. Theophylacti Epistolae. *Graece et Latine.* —— *V.* Epistolae. I. Hic adiicio, quod *Isaacus Casaubonus* de versionis latinae auctore iudicat in praefatione Opusculis variis *Iosephi Scaligeri* Paris. 1614, 4. praefixa, his verbis: „Quaedam sub Iacobi Cuiacii, ICtorum huius aetatis nominatissimi, nomine sunt publicata, de quibus ille οὐδ' ἐν ὀνείροις unquam cogitavit. Eiusmodi est illa graecarum epistolarum latina interpretatio, quam inaudita mentiendi et falsa fingendi licentia Cuiacio quidam adscripserunt, et sub tam illustri nomine obscuri cuiusdam et mediocriter docti Germani versionem publicarunt, quum V. C. Franciscus Pithoeus, a quo illi habuerunt, eam saepe mihi in bibliotheca sua ostenderit, et Basileae, nescio quo casu, sibi repertam dixerit."

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1509, 4. THEOPHYLACTI Scolastici Simocati Epistolae morales, rurales, et amatoriae, interpretatione latina (*Nicolai Copernici*). *In fine:* Impressum Cracovie in domo domini Iohannis Haller. Anno salutis nostre M.D.IX. —— Volumini praefixa est *Laurentii Corvini* Elegia, qua Prutenis valedicit *Copernicus.*

B. gallicarum.

Quaestiones physicae.

1603, 12. Dialogue de Theophylacte Simocatte sur diverses questions naturelles utiles et plaisantes, et leurs solutions. Translaté de l'original Grec en François par Federic Morel, interprete du Roy. à Paris, chez Federic Morel. 1603. —— 46 pp. In fine sunt: Vers decasyllabes de C. Garnier Parisien à Monsieur Morel.

III. *Illustrantia Theophylactum scripta.*

Mart. *Hankius:* De Theophylacto Simocato historico. —— *V.* eius Librum de Byzantinarum rerum Scriptoribus, Part. I. p. 186 — 194.

THEOPOMPUS.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 434 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 801 sqq.

I. *Fragmenta.*

1829, 8 mai. Theopompi Chii fragmenta, collegit, disposuit, et explicavit, ejusdemque de vita et scriptis commentationem praemisit R. H. Eyssonius Wichers. Lugduni Batavorum, Apud S. et J. Luchtmans, Academiae Typographos. 1829. —— XII pp. praefatio, p. 1 — 54: Commentatio de Theopompi Chii vita et scriptis, p. 55 — 131 fragmenta, p. 133 — 284: Animadversiones in Theopompi Chii fragmenta, p. 285—298 Indices. 2 *Th.* 4 *Gr.*

II. *Illustrantia Theopompum scripta.*

G. Jos. *Aschbach:* Dissertatio de Theopompo Chio historico inaug. Francof. ad M., typis Broennerianis MDCCCXXIII. 4. —— 31 pp. Enumero singularum sectionum argumenta. Sunt haec: §. 1. De historicis graecis, qui inter Xenophontis ac Polybii aetatem vixerunt; §. 2. Theopompi vita; §. 3. De Theopompi ἱστορικοῖς λόγοις; § 4. De Theopompi scribendi genere; §. 5. De Theopompi hyperbolis; §. 6. De Theopompi excursibus; §. 7. De Theopompi maledicentia; §. 8. Utrum Theopompo in historia, inprimis Philippi, fides habenda sit, necne?; §. 9. De nonnullis minoribus scriptis Theopompi; §. 10. De recentioribus scriptoribus, qui de Theopompo egerunt. De Theopompo adnotavit quaedam *Boeckhius* in libro suo: „Staatshaushaltungskunst der Athenienser, T. I. p. 242.

G. *Frommel:* De Theopompi Chii Epitome Herodotea commentatus est, atque fragmenta explicuit. —— V. *Creuzeri* Meletemata, Tom. III. p. 135 — 170.

Mc. Gedoyn: Suite des Extraits de Photius traduits, et accompagnez des Notes. Abrégé de Theopompe. —— V. Mém. de l'Acad. des Inscr. Tom. XIV. p. 235 sqq.

F. *Koch*: De Theopompo Chio, Historico Graecorum quondam celeberrimo. Stettin. 1792, 8.

——: Prolegomena ad Theopompum Chium. Stettin, 1803, 4; Lips. 1807, 8. —— 16 *Gr.* In his prolegomenis tractantur haec argumenta: 1) Demonstratur utilitas e collectione fragmentorum Theopompi exspectanda; 2) De Theopompo ipso atque iudiciis veterum de eo; 3) Loca quaedam eius inserta et illustrata leguntur.

A. I. Edw. *Pflugk*: De Theopompi Chii vita et scriptis. Berol., Mylius. 1827, 8 mai. —— 8 *Gr.* Ingeniose atque magna cum diligentia hunc libellum composuit auctor.

THESPIS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 160 sqq.

I. Chph. *Crameri* Commentatio de Thespide, primo haud dubie cultoris tragoediae auctore. Jenae, litteris Schillianis CIↃIↃCCLXIII. 4. —— XVI pp.

I. Iac. Meno *Valett*: Num Thespis Tragoediae auctor haberi possit. Sectio I. et II. Erlangae, 1788, 4.

THOMAS Magister.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 526 sqq. VI. p. 323; *ed. n.* T. VI. p. 181 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Orationes et Epistolae.

1693, 4. *ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΗΤΟΙ ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ. ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΤΟΝ ΘΕΟΛΟΓΟΝ: ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΛΟΓΟΙ ΠΡΟΣΦΩΝΗΤΙΚΟΙ Δ. ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ Η.* HOC EST THEODULI MONACHI, SIVE THOMAE MAGISTRI, LAUDATIO GREGORII THEOLOGI, NAZIANZENI. EJUSDEM ORATIONES GRATULATORIAE. IV. ET EPISTOLAE. VIII. Editore ac Interprete LAURENTIO NORRMANNO, ANNO CHRISTI CIↃIↃCXCIII. UPSALAE, Excudit HENRICUS Keyser, S. R. M:tis & Acad. Typographus. —— 5 *ff.* praefixa, 236 pp. Laudatio Gregorii Theologi legitur graece et latine, p. 1—165; Notae quaedam censoriae, p. 166—168; Orationes gratulatoriae graece et latine, p. 169—201; Epistolae, graece et latine, p. 202—236. Bibl. sen. Lips.

2) Dictiones Atticae.

1517, 8. *Θωμα του μαγιςρου κατα αλφαβητον, ατθιδος διαλεκτυ εκλογαι. αις οἱ δοκιμωτατοι χρωνται των παλαιων. και τινες αὐτης, παρα σημειωσεις και διαφοραι.* Thome Magistri per alphabetum, hoc est elementorum ordinem attici eloquii, elegantie. quibus approbatissimi priscorum vsi sunt. atqȝ nōnulle, circa eandem annotationes: differentie: (Literis goth.) *Infra est Caliergi insigne typ., aquila duplici capite*, *inscr.*: *ZK.* *In fine f.* 132 b: *Τελος, των εκλογων, Θωμα τυ μαγιςρου. — Και αυται εν ρωμη παρα Ζαχαρια καλιεργη τω κρητι ετυπωθησαν. Χιλιοςω φιζ. Μηνος μαρτιυ δ' επι Λεοντος δεκατυ παππα ρωμης. η των δυαδιων ἀκολουθια.* — ✱. *α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. ς. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ζ. Η. Θ. Ι.* —— 2 *ff.* praefixa, 130 non num. *ff.* contin. Thomae Magistri librum. In privilegio Leonis X. Pontificis appellatur typographus *Zacharias Caliergi*, et non scribitur *Callierges*, ut *Ritschl* dicit. In graeco λ exprimitur signo η. Bibl. sen. Lips.

1524, f. DICTIONARIVM GRAECVM cum interpretatione latina, omniū, quae hactenus impressa sunt, copiosissimum. Collectio dictionum, quae differunt significatu, per ordinem literarum. Dictiones latinae graece redditae. Ammonius de similibus & differentibus dictionibus. Vetus instructio & denominationes praefectorum militum. Orbicius de nominibus ordinum militarium. Significata τῦ ἢ καὶ ὡς. Io. Grammatici quaedam de proprietatibus linguarum. Eustathii quaedam de proprietatibus linguarum apud Homerum. Corinthus de proprietatibus linguarum. Verborum anomalorum declinationes secundum ordinem literarum. Herodiani quaedam de encliticis. Io. Grammatici Characis quaedam de encliticis. Thomae Magistri eclogae atticorum nominum, & uerborum. Phrynichi ecloge atticorum nominum, & uerborum. Emanuelis Moschopuli eclogae atticarum dictionum, nunc primum impressae. *In fine*: Venetiis, in aedibus Aldi, et Andreae Asulani Soceri. mense Decembri. M. D. XXIIII. *II Partt.* —— 148, 164, et 2 vac. *ff.*, quorum posterius Aldi anchoram habet. Nullum singularem titulum habet *Pars II.*

Partis I. *f.* 1 b habet Asulani praefationem. Hic adiungam, quae de editionibus vetustis disputat *Ritschelius* in prolegomenis p. XVIII sqq.: „Quum autem pristini ista ordinis perversio mirabili I. St. Bernardi socordia ex Franeckerana propagata sit in ultimam Lugdunensem a. 1757, nomine quidem Bernardinam, reapse Oudendorpianam, nobis redeundum ad vetustiora exempla fuit, primo renatarum litterarum saeculo typis expressa. Ea tria sunt, princeps *Romanum* a. 1517., per Zachariam Calliergam Cretensem ..., cum Phrynicho eiusdem et anni et officinae nonnunquam iunctum; *Venetum* a. 1524., hoc est *Dictionarium Graecum* ex aedibus Aldi et Andreae Asulani soceri emissum cum Francisci Asulani praefatione, cuius altera parte praeter plurimos Graecae grammaticae auctores comprehenditur etiam Thomas; denique Parisiense a. 1532. (non 1538, ut est apud Schoelliam vol. III, p. 606) Michaelis Vascosani, a quo item aliis quibusdam grammaticis iunctus Thomas est. ..... Quum enim a Schaefero Praef. ad Gregor. Cor. p. XXXIII. commemoratum viderem *Dictionarium Graecum* Venetiis a. 1525. a Melchiore Sessa et Petro de Ravanis editum, cui inter viginti grammaticorum libellos etiam *Thomae Eclogae* adiectae essent, a Tittmanno rari libri possessore facile, ut illud mihi transmitteretur, impetravi. Atque in reliquis mox cognovi hoc exemplum ex Aldino Dictionario anni prioris expressum esse: mirum autem accidit, quod, qui in indice sunt ultimi tres libelli: Thomas, Phrynichus et Epistolares styli (ab aliis Libanio, aliis ascripti ab aliis), eos non modo ab Tittmanniano exemplo abesse repperi, sed nunquam typis esse traditos ex quaternionum indice perspexi. Apparet autem ante absolutum ipsum opus impressum libri indicem fuisse una cum praefatione in aversa primi folii pagina posita, in qua sic loquuntur editores: *Operam enim dedimus ut Thomae magistri, et Phrynichi eclogas ad atticam elocutionem plurimum facientes — — — adiungeremus, neque praeterea de epistolaribus stilis tractatum supressimus.* — Itaque quae esset t r i u m illarum editionum auctoritas, indagandum fuit eo diligentius, quo eas pluris facere viderentur, qui in Thoma poliendo sunt versati. Et Parisinam quidem conferendi molestiam in se suscipere Valckenarius non est dedignatus; cuius notationes ante annum, ut patet, 1757 exemplo Bosiano ascriptas religiosa fide (meis enim manibus tractavi) in epistolarum editione ad Ernestum datarum Tittmannus vulgavit a. 1812.: ex quibus non multum proficias. Verum codice ms. Vascosanum usum esse nullo, cum ex eo appareat, quod eius proprium nihil est praeter aucta hypothetarum menda multo magis quam sublata, tum ex praemissa ad Nicolaum Strabonem epistola licet coniicere, qua hoc se fatetur spectasse, ut grammaticorum libelli emitterentur *forma enchiridii, in gratiam quorundam aulicorum, qui id ut facerel enixe a se contendissent.* Quod autem in epilogo erratorum culpam excusat ab *corrupto exemplari, quod imitatus sit* et cui *initio nimium fidei adhibuerit,* id quidem interpretandum est de editione Aldina, ex qua reliqua quoque, Phrynichum, Moschopuli Syllogam, Orbicii et Aeliani de re militari commentariola Vascosanum repetisse intellexi, et in cuius locum postea demum substituit Romanam. Ut non dolendum sit parum plene in Phrynicho Parisinae discrepantias ab Lobeckio enotatas esse. — Maior apud plerosque Aldinae fuit auctoritas. De Romana enim scribens Harlesius in Fabr. Bibl. vol. VI. p. 183, *haec* ait *incognita* fuit *Asulano, qui — Thomae Magistri, Phrynichi et Emanuelis Moschopuli eclogas — primus publicasse sibi videbatur* —. Quod quidem ab Wolfio Misc. Obs. V, 3. p. 28, qui in Asulani praefatione trium illorum eclogas *nusquam in hoc tempus impressas legerat*, bona fide ad recentiores manavit, ut ad Schoellium vol. III. p. 207. At vero non modo in omnibus rebus praeter levioris generis errata, pauciora tamen ea quam Parisinae, prorsus illa cum Romana congruit, sed ne in mentem quidem Asulano unquam venit, a se primum Thomam vulgari. Quod enim in fronte libri extat: *nunc primum impressae*, ea verba vel interpunctione separata sunt ab Thomae Phrynichique nominibus et ad solas Moschopuli *eclogas* spectant, quibus sunt apposita. Atque hoc vere ita esse, planissime praefationis verbis evincitur, oscitanter ab Wolfio inspectis, quibus quae *accesserint* priori Dictionarii editioni a. 1497. enumerantur, in his autem *atticarum dictionum ἐκλογαὶ Thomae Magistri, Phrynichique, et Emanuelis M o s c h o p u l i nusquam in hoc tempus i m p r e s s i.* Luculentius etiam quod contendimus eo efficitur, quod ex omnibus grammaticorum scriptis, quae complectitur illa appendix, praeter Moschopulum nihil est, quod non vel ex priore Dictionarii editione repetitum sit, vel ex aliis libris sumptum prius typis excusis, et maximam quidem partem ex Hortis Adonidis. Quod quum diligens comparatio fecerit ut mihi sit persuasissimum, tamen non est huius loci uberius persequi. — Ita quoniam ex Aldina vidimus Parisiensem, Aldinam autem expres-

sam esse ex Romana, unius tantum codicis instar veteres editiones sunt habendae. Qui si vel aequa cum reliquis codicibus bonitate esset, perversa recentiorum editorum censenda religio esset, trepidanter tantum illarum fidem hic illic derelinquêre audentium. Quid igitur? quod non modo ad reliquorum praestantiam ille minime accedit, sed vel eiusdem vel Calliergae culpa interpolationibus ut arbitror quibusdam corrupta editio Romana est, communis fons posteriorum exemplarium. Ac quae sit pars culpae in Calliergam transferenda, is fortasse poterit eruere, si cui Taurinensis bibliothecae codicem CLXIII., in chartis saeculo XV. scriptum, certis in locis conferre licuerit. Eum enim *consonum esse omnino editioni Romanae* notatur in Pasini Catalogo p. 246. b. Quodsi huic indicio ita sit fidendum, ut non tantum, epitomam non esse, qualem p. 156. descripserat, significare voluerit: concordiae illius eo gravior vis sit oportet, quo insigniores reliquorum codicum ad unum omnium a Romana discrepantiae sunt. Atque eodem spectare inscriptio amborum librorum propria videtur, quae in Taurinensi est: *elementa attici eloquii secundum alphabeti ordinem;* in Romano vero: *per alphabetum, hoc est elementorum ordinem attici eloquii, elegantiae.* Quanquam quae in hoc addita est Graeca inscriptio, quum nec in Taurinensi exstet: nec enim talia Pasinus solet praetermittere: nec a Callierga possit profecta esse: quippe huic eam cum libris mss. communem esse p. XIII. vidimus: non dubito, quin aut perierit primum codicis folium, aut non ipsum Taurinensem Callierges manibus usurparit, sed descriptum ex illo vel ex quo ille ductus esset. Sed tamen cur de Calliergae interpolationibus cogitandum sit, caussae posthac significabuntur. — Ceterum quoniam in Thoma ordinem articulorum, qui est librorum mss., servavit Callierges, idem non satis caussae est cur Phrynichi Eclogam credatur litterarum ordini congruenter transposuisse, quod a Pauwio Praef. p. VIII. Lob. aliis est persuasum, ut Valckenario Praef. ad Ammon. p. XII. Namque non meliore ut videtur Callierges Phrynichi quam Thomae libro ms. usus est, atque epitoma adeo quadam Nunesianae simili: epitomarum autem auctoribus quam fuerit proclive istud disponendi genus, exemplis quibusdam patefiet infra positis. — In hac igitur mutua ratione veterum editionum sua sponte apparet, quid tribui Romanae, quid non potuerit, cur fundamento mihi fuerit ad instaurandum pristinum vocum ordinem, in reliquis autem fere minoris quam quivis scriptorum librorum habita. Ut autem illius, ita Aldinae et Parisinae discrepantias accurate et plene apponendas duxi, tum ut liberum unicuique iudicium esset, tum quia in novissima editione maiore quam credas negligentia non modo omissa plurima, sed innumerabilibus in locis falsissima ex illis allata vidi ac plane contraria eorum, quae revera illic exstant. Quo crimine ne Valckenarius quidem vacat. Accedit quod praeter Wolfium, annotationum parcissimum, nemo eorum, qui in Thomam commentati sunt, ne Oudendorpio quidem excepto, Venetam ipse usurpavit, Romanam solam Stoeberus (secutum is Vascosanum hallucinatus p. 87), reliqui nullam. Meis autem testimoniis ita volo confidi, ut quibus in locis nullam commemorarim diversitatem, ibi certo illis credatur cum ea quam ipse recepi scriptura convenire: nisi forte invito vel mihi vel typothetae levidense aliquid exciderit. Excipio tamen eas accentuum notationes, de quibus dixi ad p. 18, 5., et ι subscriptum, in Parisina nunquam, hic illic in Veneta, constanter omissum in Romana, et si qua sunt similia."

1525, f. Thomae Magistri Dictionum Atticarum collectio. —— In Dictionario Graeco multis additionibus locupletato. *In fine:* Melchior Sessa et Petrus de Ravanis socii quam diligentissime imprimendum curaverunt. Venetiis MDXXV. Die XXIIII. Decembris.

1532, 8. THOMAE MAGISTRI Dictionum Atticarum collectio. PHRYNICHI Atticorum verborum et nominum collectio. MANUELIS MOSCHOPULI vocum Atticarum collectio e libro de arte imaginum Philostrati & scriptis Poetarum. Omnia ex Alphabeti ordine electa. Ex scriptis AELIANI libellus de antiqua ratione instruendarum acierum et ductorum militarium appellationibus. ORBICIUS de ordinibus exercitus. *Graece.* Lutetiae apud Michaelem Vascosanum MDXXXII. Mense Novembri. —— 276 non num. *ff.*

1690, 8. *ΘΩΜΑ Μαγιστρου κατα ἀλφαβητον ὀνοματων ἀττικων Ἐκλογαι.* Nicolaus Blancardus emendavit, opus universum disposuit, et *καταλογον* veterum scriptorum adjecit. Franequerae, Amama. —— 3 *ff.* praefixa, 215 pp. Blancardus temere mutavit dictionum ordinem.

1698, 8. *ΘΩΜΑ του Μαγιστρου κατα ἀλφαβητον ὀνοματων ἀττικων ἐκλογαι.* Nicolaus Blancardus emendavit, opus universum disposuit et *καταλογον* veterum scriptorum addidit. Animadversio-

nes suas adiecit Lambertus Bos. Franequerae, Strik. cIↄIↄcxcviii. —— 3 *ff.* praefixa, 42 pp. animadversiones, 215 pp. textus graecus, qui ex eadem editione, ex qua prior editio est.

1757, 8 mai. *ΘΩΜΑ του Μαγιστρου Κατ' Αλφαβητον Ονοματων αττικων Εκλογαι*, Ex dispositione Nicolai Blancardi, Cum vetustis Lamberti Bos, & novis defunctorum virorum D. Heinsii, Fr. Junii, Laur. Normanni, Erici Benzelii, J. Christoph. Wolfii, Arn. Drakenborchii, Abr. Torrenii, & quum maxime vivorum Cl. Sallierii, Jo. Jac. Witteri, Dan. Wilh. Trilleri, Eliae Stoeberi, Ti. Hemsterhusii, Franc. Oudendorpii, Fred. Lud. Abreschii animadversionibus. Collegit partim, digessitque, Johannes Stephanus Bernard, M. D. Qui & suas notas adjecit. *LUGDUNI BATAVORUM*, Apud Petrum van der Eyk, et Cornelium de Pecker. 1757. —— 7 *ff.*, 936 pp. 24 *ff.* indices et addenda et mutanda. Oratio graeca ex *Blancardi* recensione expressa est. *Oudendorpius* praemisit praefationem, quam *Leonardi Strikii* praefatio ex *Blancardi* editione recepta excipit. Conf. Nova Acta Eruditorum a. 1757. m. Sept. P. I. p. 491 sqq.

1831—1832 (s. 1832), 8 mai. Thomae Magistri sive Theoduli Monachi Ecloga vocum Atticarum. Ex recensione et cum prolegomenis Friderici Ritschelii. Halis Sax. in libr. Orphanotrophei. A. cIↄIↄcccxxxii. —— XXXIV pp. praefatio, quam editor sagacissimus praemisit Parti priori, quae a. cIↄIↄcccxxxi. prodiit, atque vocc. *Α—Ι* in 191 pp. complectitur. Altera pars etiam singulari titulo prodiit a. cIↄIↄcccxxxii., et habet CXLVI pp. prolegomena, atque in 504 pp. vocc. *Κ—Ω*, indicesque, et corrigenda. 3 *Th.* 12 *Gr.* Novam recensionem ad codices mstos constituit *Ritschelius*. Conf. ephem. litter. Halens. 1833. no. III, p. 273 sqq.

3) Laudatio Gregorii.

1691, 4. *ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΜΑΓΙCΤΡΟΥ ΛΟΓΟC ΕΙC ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΤΟΝ ΘΕΟΛΟΓΟΝ.* Hoc est THEODULI MONACHI, sive THOMAE MAGISTRI, LAUDATIO GREGORII THEOLOGI, NAZIANZENI, Archiepiscopi Constantinopolitani, *Editore ac Interprete* LAURENTIO NORRMANNO, ANNO Christi CIↃIↃCXCI. UPSALAE Excudit HENRICUS KEYSER, S. R. M.tis & Academiae Typographus. —— 1 *f.* praefixum, 168 pp., et 2 *ff.*: Corollaria. Pag. 166—168 leguntur notae quaedam censoriae.

4) Oratio de regis officiis.

1827, 4. Theoduli sive Thomae Magistri oratio de regis officiis, ad Andronicum II. Palaeologum, graece. —— V. *Angeli Maii* Novam Collectionem veterum scriptorum. Vol. III. p. 145 sqq.

5) Oratio de subditorum officiis.

1827, 4. Theoduli sive Thomae Magistri oratio de subditorum erga regem officiis, graece. —— V. *Angeli Maii* Novam Collectionem veterum scriptorum. Vol. III. p. 173 sqq.

6) Excerpta.

1828, 8. Excerpta ex Thoma Magistro. —— V. *L. Bachmanni* Anecdota. Vol. II.

II. *Illustrantia Thomam scripta.*

Lexiphili Notitia Editionum Eclogarum vocum Atticarum Thomae Magistri, quae adhuc exstant, et consilium, quomodo accuratior aliqua parari possit. —— In Miscellaneis observationibus, Vol. V. Tom. III. p. 28—41.

Ch. Sal. *Wolfii* Schediasma de Thoma Magistro. *Progr. acad.* Lips., 1724, f.

THUCYDIDES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 818 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 721 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opus integrum.*

1502, f. *ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ.* THVCYDIDES. *Haec f.* 1 *a. F.* 1 *b legitur Aldi epistola.* F. 2 *a* (sign. a A ii): *ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΝ ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΗΤΟΡΙΚΗΝ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΥ.* *Continuo sequitur:* Βιος Θουκυδιδου, *quae f.* 3 *a finitur, quam excipit alia vita; deinde: ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΒΙΟΥ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ ΑΥΤΟΥ, ΑΠΟ ΤΗΣ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ. quae f.* 5 *a finitur. Eodem f.* b *incipit: ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ*

ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΙΔΙΩΜΑΤΩΝ Διονύσιος Αμμαίῳ τῷ φιλτάτῳ χαίρειν. quod *f.* 7 b *explicit. Continuo sequitur: ΑΛΔΟΣ. ΒΙΟΣ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.* F. 8 *vacat. F.* 9 *a* (*sign.* Aa) *incipit: ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΠΡΩΤΗΣ. In fine:* Venetiis in domo Aldi mense Maio. M.DII. *F.* 124 *vacat.* —— Aldi epistola commemorata, quam *Renouardus* in *Annales* de l'imprimerie des Aldes, Tome I. p. 80 „assez curieuse" appellavit, est *haec*: „ALDVS MA. RO. DANIELI RAINERO PATRITIO VENETO. S. D. — Si quisquam est in hac inclyta Rep. Veneta Daniel Rainere, qui ex hac nostra prouincia publicandi, uel potius è duris, ac tetris carceribus liberandi bonos libros maximam uoluptatem capiat in his te esse sum ipse optimus testis. nam non solum in uia quoties tibi fio obuiam, hortaris me, ut nec duris hisce temporibus cedens, nec laboribus ullis succumbens constanter, ac fortiter, ut coepi pergam, sed etiam confers te saepe in aedes nostras. quid nam uel latine, uel graece, uel etiam hebraice (iu tribus enim linguis edoctus es) excudatur uisurus. Taceo quanto mihi adiumento sis, tuos et graecos, et latinos commodãdo libros, admonẽdoq; ut id maxime imprimendum curem, quod studiosis summae utilitati futurũ putes, nec quivi unquam in te vel minimum iuvidiae deprehendere, quod mea opera, et labore bonae literae publicantur ut quosdam pusillanimes, et bibliotaphos notavi. .... Eram daturus una cum Thucydide τάτε Ξενοφῶντος, καὶ Πλήθωνος, &c. sed quia non habebam minimum tria exemplaria. distulimus in aliud tempus. Interea cum haec scriberem, erat sub incude Herodotus. & Sophocles cum commentarijs. Vale, et provinciae nostrae (ut soles) fave. Ven. pridie Id. Maias. M. DII.

1526, f. min. *ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ, ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΥ ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΧΩΡΙΣ ΩΝ, ΟΥΚ ΕΥΞΥΝΕΤΟΣ Ο ΞΥΓΓΡΑΦΕΥΣ.* THVCYDIDES CVM COMMENTARIIS ANTIQVIS ET VALDE VTILIBVS SINE QVIBVS AVTHOR INTELLECTV EST QVAM DIFFICILLIMVS. *Infra Iuntinum insigne typogr. atque infra epigramma graecum legitur. In fine f. ult. a: Ἐν τῇ φλορεντίᾳ παρὰ Βερνάρδῳ του Ἰουντα ἔτει ἀπὸ του χριςου γενέσεως χιλιοςῷ πεντακοσιοςῷ τε καὶ εἰκοςῷ ἕκτῳ, ἀνθεςηριῶνος δευτέρᾳ ἱςαμένου. — Ἡ τῶν τετραδίων πάντων τῆς βίβλου κατὰ τάξιν ἀκολουθία.* — AA. A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V. — *Ἅπαντα εἰσὶ τετράδια πλὴν τοῦ. AA. τριαδίου. — Florentiae apud Bernardum Iuntam, anno ab incarnatione domini Millesimo quingentesimo* (vigesimo) *sexto die secunda nouembris.* — AA. A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V. — *Omnes sunt quaterniones praeter. AA. ternionem.* —— 6 *ff.* praefixa, 160 *ff.* Sunt etiam exx., in quorum subscriptione desideratur verbum *vigesimo*, qua re alii duas editiones Iuntinas, unam a. 1506, alteram 1526 indicant.

1540, f. *ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ μετὰ σχολίων παλαιῶν, καὶ πάνυ ὠφελίμων, χωρὶς ὧν ὁ συγγραφεὺς πολὺ ἀνευχερὴς ἐςι.* Thucydides cvm scholiis et antiquis et vtilibvs, sine quibus autor intellectu multum est difficilis. Accessit praeterea diligentia Ioachimi Camerarij, in castigando tum textu, tum commentarijs, unà cum Annotationibus eius. *Infra epigr. graecum Stephani Schirotii, et:* BASILEAE Ex officina Hervagiana, anno M. D. XL. *In fine f. penult.*: *α. β.* a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. x. y. z. A. B. C. D. E. F. Omnes sunt terniones, praeter E quaternionem, & F quinternionem. BASILEAE IN OFFICINA HERVAGIANA, ANNO M. D. XL. —— 12 *ff.* praefixa, 128 pp., et 1 *f.* cum subscriptione, et 1 *f.* cum insigni typogr. Hervagii. *Ioachimus Camerarius* praemisit volumini epistolam nuncupatoriam, datam: Amplissimo Domino Mauricio praesuli Eystatensi. In cuius fine dicit haec: „... praestantissimum autorem, & cuius lectio his temporibus maxime utilis, apposita quidem certe futura esset, Tuae etiam, ampliss. praesul, excellenti uirtuti & sapientię dedicandum esse putauimus. In quo nos quasi recognoscendo non poenitendam omnino operam impendimus. Vsi autem sumus adiumento exemplaris uetusti, de quo diligẽtia Heruagij nostri multa obseruatione digna descripta fuére, & cõmunicata nobiscum. Exemplar uerò Constantinopoli (ut in illo praescribitur) ab Eugenio Papa (sic enim Graeci uocarunt suos magistros paterni affectus nomine.) Ioanni cuidã Aretino ante annos amplius centum, qui se illo studiorum causa contulisset, donatum, & Basileae hactenus asseruatum fuit. Adiunximus quidẽ & nostram attentionem atq; curam, maxime in commentariolis percensendis. Quae omnia studiosis nequaquam ingrata futura esse confidimus." *etc.* Hervagius in excerpendis variis lectionibus non satis diligenter versatus est. Bibl. sen. Lips.

1564, f. *Θουκυδιδου τυ Ολορου περι τη Πελοποννησιακου πολεμου βιβλια ὀκτω.* Thucydidis Olori filii de bello Peloponnesiaco libri octo. Iidem Latine, ex interpretatione Lavrentii Vallae, ab Henrico Stephano recognita. ANNO M.D. LXIIII. Excudebat Henricus Stephanus, illustris viri Huldrichi Fuggeri typographus. —— 8 *ff.* praefixa, 297 pp., et 1 *f.*; 216 pp., 4 *ff.* index rerum. In epistola ad Lectores docet de sua editione haec: „.... hoc tibi persuade, me in conquirendis more meo veterum codicum lectionibus curam & diligentiam quātam potuerim maximam adhibuisse: nec minori tamen cum religione quam in aliis quos antehac edidi authoribus, diuersas editionum superiorum lectiones (praeter eas quae manifeste depravatae erant) vel in ipso textu, vel saltem in margine retinuisse. Imo alicubi nimis etiam (ut ingenue fatear) religiosus fui: quippe qui ipsemet postea in locis aliquot, qum eos per otium attentius expēderem, lectiones margini a me appositas esse animaduerterim quas in ipsum potius textum recepisse debuerā. ... De scholiis secundo loco nobis dicendum est, id est de nauata à nobis in illorum editionem opera: si tamen prius nostram de illis exposuerimus sententiā. Quisquis igitur ea leget, non unius, sed diversorum, & quidem longe dissimilium, enarrationes esse sciat. Dissimilium autem, non habita tantum ratione temporis, sed multo etiam magis doctrinae, dico. ... factum esse arbitror ut in his scholiis mala sint permixta bonis, vel potius pessima optimis: ideóque summum adhibendum esse in eorū lectione iudicium praemoneo. ... Superest ut quid nostro circa ea labore effectum sit, intelligas. Effectum est nimirum ut quae antea plurimis in locis ex utilibus inutilia reddita fuerāt, atque adeo lectorem turbabant etiam, nūc summo cum fructu à quolibet, qui modo attentionem adhibeat, legi possint. Quid vero ea prius inutilia reddebat? Partim ea quae in illis passim occurrebant deprauata vocabula, partim (& multo quidem magis) quae suis è locis in alienos migrauerāt expositiones. saepe enim in aliqua verba expositio afferebatur quae cum illis nullo modo conueniebat. quomodo autem conuenire potuisset, quum non ad ea, sed ad alia, multorum versuum, interdum & multarum paginarum spatio inde distantia, pertineret? Cuius permutationis, aut potius perturbationis, exempla plurima partim ex nostrae editionis cum superioribus collatione, partim ex nostro Annotationum libro tibi suppetent: in quo & illa scholia quae in suas sedes nondum reducta fuerunt (subterfugerunt enim nostram festinationem aliquot eorum quae migraverant) reducere, & quae supersunt in illis depravationes tollere, magna saltem ex parte, conabimur. ....Vallae... igitur interpretationem quum recognoscendam suscepi, non tam duram me provinciā, quam postea expertus sum, cēpisse existimaui. Quam enim obscurus esset Thucydides non eram nescius, sed melior fide versatum esse Vallam in eius interpretatione, & omnia suae aetatis oracula ad eruendum ex obscurissimis quibusque locis sensum, consuluisse credebam. .... ad Vallam quod attinet, vix satis mirari possum illius partim inscitiam, partim negligentiam: inscitiam, quum in male vertendis quibusdam locis qui plane similes sunt, sui & ipse similis est, sibique in suo errore constat: negligentiam, quum locos similes, & interdum planè eosdem, vno in libro rectè, in altero pessimè interpretatur. Miror etiam qui fieri potuerit ut qui de Latinae linguae elegantiis scripserit, tam ineleganti plerunque (nequid grauius dicam) sermone usus sit: ac praesertim quomodo temporū usum tam pueriliter multis in locis confuderit. Adeo quidem ut vix adduci potuerim ut hanc interpretationem ab eo post scriptas Latinae linguae elegantias editam fuisse crederem. Sed de hac aliorum esto iudicium: eum certe malae in interpretando fidei apertè conuincunt meae infinitis propemodum in locis emendationes, margini appositae: ac potissimum in cōcionibus, quae quo difficiliores caetero sunt opere, eo magis à me in earum elaboratū est recognitione: ac primò certe eam solam interpretationis partem institueram recognoscere. Hactenus de Latino interprete.“ Rep. est minus nitide a. 1588. Bibl. sen. Lips.

1588, f. — Editio secunda. Anno M.D.LXXXVIII. Excudebat Henricus Stephanus *etc.* —— 10 *ff.* praefixa, 621 pp., 8 *ff.*, 73 pp. notae, et 3 *ff.* index. Novam fecit Stephanus recensionem orationis Thucydidis graecae atque scholiorum, ad fidem codicum mstorum, ac denuo recognovit Vallae versionem. Adiecit etiam notas ad librum primum maximamque partem secundi, atque **C h y t r a e i** Chronologiam.

1594, f. *ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ Του Ολορου, περι του Πελοποννησιακου πολεμου Βιβλια ὀκτω.* THVCYDIDIS Olori filii, de bello Peloponnesiaco libri octo. Iidem Latinè, ex interpretatione Lavrentii Vallae, ab Henrico Stephano nuper recognita, Quam Aemilius Portus, Francisci

Porti Cretensis F. paternos commentarios accurate sequutus, ab infinita gravissimorum errorum multitudine nouissime repurgauit, magnaq; diligentia passim expolitam innouauit. In hac postrema editione quid praeterea praestetur, sequens pagina docet. Francofurti, Apud heredes Andreae Wecheli, Claudium Marnium, & Ioan. Aubrium. M. D. XCIV. *Cum Priuilegio S. Caesareae Maiestatis ad sexennium.* —— 5 *ff.* praefixa, 3 *ff.* Marcellini vita Thucydidis, 631 pp. oratio graeca cum versione latina et subiectis scholiis graecis, variisque lectionibus in margine positis. 568 pp. Francisci Porti commentarius, 3 *ff.* Chronologia historiae Thucydidis auctore D. Chytraeo, 4 *ff.* Concionum sive orationum Thucydidis argumenta, a Iobo Veratio conscripta; 17 *ff.* indices, et 1 *f.* Errata, quorum numerus est magnus acervus. Bibl. sen. Lips.

1696, f. *ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ περι του Πελοποννησιακου πολεμου βιβλια οκτω.* THUCYDIDIS de bello Peloponnesiaco libri octo. Oxoniae, E Theatro Sheldoniano. Impensis *T. Bennet* ad insigne *Lunae falcatae* in Coemeterio D. Pauli. Anno Dom. MDCXCVI. —— 4 *ff.* praefixa, 16 pp. Marcellini vita Thucydidis aliaque, quae sequitur una tabula Graeciae antiquae; 608 pp., 15 *ff.* indices. Orationi graecae subiectae sunt versio latina, variae lectiones, atque postremo loco scholia graeca. Pag. 532—537 Veratii argumenta; p. 538—551: Ad lectionem scholiorum graecorum in Thucydidem scriptorum, proparasceue H. Stephani, praemisso eiusdem de scholiis iudicio; p. 552—595 Stephani, Palmeri et Hudsoni annotationes; p. 596 sq.: Henrici Stephani operarum in Dionysium Halicarn. cap. XVI. de Dionysii imitatione Thucydidis; p. 598—608: Appendix, in qua Variantes Lectiones Codicum MSS. Clarendonii & Graeviani, ut & Exemplarium nostrorum necnon locorum è Thucydide ab Aliis adductorum nonnullae pridem omissae, ad sua quaeque loca referuntur. Oratio Thucydidis graeca ex editione Stephaniana secunda deprompta est. Versio Laurentii Vallae iterum emendata exhibetur. *Ioannes Hudson* in epistola ad Lectores, editioni praemissa, de sua editione haec docet: „In textu exprimendo (cujus mihi prima fuit cura & antiquissima) ad Stephani editionem posteriorem haec nostra conformata est, idque tanta fide & religione, ut vix latum unguem ab ea discesserim: eorum officiosam procul habens diligentiam, qui verba Auctorum dictatoria licentia plerumque in deterius immutant, & suspiciones suas pro genuinis Scriptorum dictis venditant & inculcant. Verum, ubicunque Stephanus seu codicum Foggerianorum (ut puto) auctoritate, seu judicio suo quo valebat acerrimo subnixus, aliquid innovarit, ac ab editione Aldina aliave quavis recesserit, accurate verba ipsa subnotavi. Codices etiam MSS. quos comparare undecunque licuit, haud perfunctorie relegi, & cum excusis ea qua par est diligentia contuli. Codicem unum mihi, cum primam operi manum admoverem, suppeditabat Bibliotheca Norfolciana; alium Bibliotheca Collegii Corporis Christi Oxon: qui Claymondi primi praesidis, viri suo aevo celeberrimi, olim fuerat; tertium, qui conciones tantum complectitur, Bibliotheca nostra Barocciana, Bodleianae pars non ignobilis. Postquam autem Editio haec nostra pene ad umbilicum perducta esset, duos porro melioris notae codices ope virorum amicissimorum obtinebam: unum ex instructissima Bibliotheca illustrissimi, ... Henrici Comitis Clarendoniae: alterum pro singulari sua humanitate, ... mittendum curavit vir omni laude major Joannes Georgius Graevius. Lectiones variantes tam e Codd. impressis quam manu scriptis pridem excerptas, legentium oculis qualibet in pagina subjeci: serius autem advectas in Appendice fideliter repraesentavi. Quod si cui minus arrideat quod minutissimas quasque varietates, quae non erant manifesta librarii sphalmata, anxie & solicite conquisivisse videar: sciat delicatulus hujusmodi Lector, minutula ista mihi laboris improbi taedium non parum auxisse, sibi autem moram nullam injicere, molestiamve facessere. In iis quidem non verti Graeciae fortunas libenter agnosco, sed neglectis istis, Auctori saepe decedere gratiam & venustatem, aut peculiarem quandam sermonis elegantiam, agnoscent omnes, quibus sanum in hisce rebus judicium. .... Textui .... in tmemata sive lectiones distincto, Latinam Aem. Porti versionem supposui. .... Interpretationi autem huic non adeo serviliter memet addixi, ut eam, prout sensus exigit, paululum immutare non sustinuerim. itaque in consilium adhibui versiones Latinas caeteras omnes, ut & Gallicam Ablancurtii, & Anglicanam Hobbesii: (quem, ut obiter id moneam, fontes Graecos non adiisse acerbe magis quam juste queritur Auctor notarum ad Marmora Oxoniensia). Hasce translationes, quae mearum castigationum praecipuus fundus erant, cum textu Graeco inter legendum commisi: & ubi nodus aliquis vindice dignus occurrit, istorum etiam interpretum sententias post

variantes lectiones apposui. Infimam paginae partem occupant Scholia antiqua, quae H. Stephanus (cujus ad exemplar ista edidi) Marcellum quendam auctorem habuisse tradit (Vide *Henr. Stephani* Animadversionos ad libellum de Dialectis Graecis, p. 27) ex Cod. vet. Corinthi de dialectis. Si tamen unius & non potius diversorum & dissimilium sint enarrationes, ad oras codicum primitus adscriptae, & postea in unum fasciculum congestae. Ut vero lectores illos eruditiores demerear, qui praeter historiam ipsam textumque emaculatum, temporis etiam quo quaeque gesta sunt notitiam desiderant, Chronologiam accuratissimam, quam mecum communicavit Henricus Dodwellus, temporum emendator longe maximus, exteriori cujuslibet paginae parti ab initio libri secundi apponendam curavi.“ Bibl. sen. et acad. Lips.

1731, f. *ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ περι του Πελοποννησιακου πολεμου βιβλια οκτω.* THUCYDIDIS de bello Peloponnesiaco libri octo, Cum Adnotationibus integris Henrici Stephani, & Joannis Hudsoni. Recensuit, & Notas suas addidit Josephus Wasse. Editionem curavit, suasque Animadversiones adjecit Carolus Andreas Dukerus. Cum Variis dissertationibus, MSCTor. collationibus, Et indicibus novis locupletissimis. Amstelaedami, Apud R. & J. Wetstenios & Gul. Smith. MDCCXXXI. —— 1 *f.* titulus, 1 tabula aeri incisa, 1 *f.* titulus verus, alia 16 *ff.* praefixa, 34 pp. Marcellini vita Thucydidis, graece et latine, aliaque, et ex Fabricii Bibl. gr. excerptum de Thucydide; deinde p. 25 sqq.: Variae lectiones MS. Codicis Basileensis. Una tabula Graeciae antiquae, et post pag. 376 tabula insulae Siciliae, 574 pp. oratio graeca cum versione latina, variis lectionibus, scholiis graecis atque adnotationibus; p. 576—583: H. Stephani proparasceue; p. 585—660: Annotationes in scholia graeca cum auctario Scholiorum; p. 661—678: Addenda et Emendanda; p. 679—728: Index dictionum et locutionum quae in Thucydide visae sunt memorabiliores. 48 pp. Indices; 123 pp. Annales Thucydidei; Praemittitur apparatus, cum Vitae Thucydidis Synopsi chronologica. Ab Henrico Dodwello. Haec editio est emendatior auctiorque repetitio antecedentis, quam tamen festinanter parare coactus erat editor; qua re non ea praestitit, quae potuisset atque etiam par esset. Usus est variis duorum codicum, alterius Paris., alterius Havniensis, lectionibus, quas excerpserunt e priore Wetstenius et Smithius, atque e posteriore Ioan. Grammius. His accedebat editio Basileensis Hervagii cum MS. codice Basil. collatio, ex qua patet, Hervagium, qui nonnullas huius codicis lectiones ad Camerarium excerptas miserat, quaedam non recte vidisse, et non uno loco aliam, atque in codice est, lectionem dedisse. Veterum editionum nullam habuit Dukerus, nisi Vascosanianam trium priorum librorum, et Basileensis Hervagii a. MDXL. duo exemplaria, quae quibusdam locis inter se discedere observavit editor. Praefationi suae inseruit etiam *Wassii* Animadversiones, quas ille cum editore, iam opere absoluto, communicavit.

1759, 8 min. *Ὁ του ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ πολεμος Πελοποννησιακος.* Thucydidis Bellum Peloponnesiacum. Ex editione Wassii et Dukeri. Glasguae, Foulis. *VIII Voll.*

1785, 8. THUCYDIDIS de Bello Peloponnesiaco libri VIII. Graece ad editionem Dukeri expressi. Viennae, Trattner. *II Voll.* —— 3 *Th.* Editor *F. C. Alter* adiecit varias lectiones codicis Vindob. aliorumque, atque locos Thucydidis a Ioanne Stobaeo collectos atque ex codice Vindob. exscriptos, indicemque geographicum, et Specimen lexici graecitatis Thucydidis.

1788—1789, 8. Thucydidis de bello Peloponnesio libri octo, graece et latine ad Editionem Ios. Wasse et C. Andr. Dukeri accurate expressi, cum varietate lectionis et adnotationibus. Biponti, soc. typogr. *VI Voll.* —— 11 *Th.* 12 *Gr.* Volumen VI. complectitur Scholia, atque Annotationes, H. Stephani, indicesque. Notae sunt hinc inde ex Heilmanni versione auctae.

1790—1804, 4. Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri VIII. ad editionem Dukeri cum omnibus auctariis recusi. Accesserunt variae lectiones duorum codicum, animadversiones I. Casp. Gottleberi. Coeptum opus perfecit, suas notas adiecit, indicem Dukeri et Glossarium Gottleberi auxit C. L. Bauer. *Vol. I.* Lips., Schwickert. MDCCXC. — *Vol. II.* curante Ch. Dan. Beckio. *ib.* MDCCCIV. —— 22 *Th.* 12 *Gr.* Haec editio habet novam orationis graecae recensionem, ad codicis Augustani et Mosquensis fidem. Inprimis exegeticam partem tractaverunt editores. Volumen III. continens indices nunquam prodiit. Postea omnia exx. in Angliam migrarunt.

1791 — 1792, — 1799, 8. Thucydidis de bello peloponnesiaco Libri VIII,

ad optimas Editiones in usum scholarum diligenter expressi. (*Cura Herm. Bredenkampii.*) Bremae, Cramer. — Lips., Rabenhorst. *II Voll.* —— 2 *Th.* Conf. Bibliothek der alten Litt. u. Kunst, P. VIII. p. 120 sqq.

1791, 8. Thucydides, editionis bipontinae, illustratus ac emendatus a I. Hyac. Kistemaker. *Pars I.* complectens libros quatuor priores. Monasterii, Theising. —— 134 pp. 6 *Gr.* Kistemaker multa in Thucydide tractando praestitit. Conf. Allgemeine deutsche Biblioth. Vol. CIX. P. II. p. 551 sqq.

1804, 8. THUCYDIDES. Graece et Latine. Accedunt indices. Ex editione Wassii et Dukeri. Edinbergi: excudebat Gulielmus Laing. *VI Voll.* —— Hanc editionem curavit *Pet. Elmsley*, qui nonnulla emendavit. Conf. *F. A. Wolfii* Litterarische Analekten, Tom. I. p. 481 sq.

1805 — 1806, 8. *Θουκυδιδης περι του Πελοποννησιακου πολεμου βιβλια όκτω, μεταφρασθεντα, σχολιασθεντα τε και ἐκδοθεντα τυποις παρα Νεοφυτου Δουκα. Ἐν Βιεννῃ.* X Voll. —— Cum figg. 20 *Th.* Versio est neograeca; notae adiectae sunt, graece conscriptae, quae res breviter illustrant. Additum est etiam Excerptum ex Xenophontis Historia graeca. Volumine X. continentur lexicon memorabiliorum virorum, lexicon geographicum, Themistoclis epistolae, atque *Dukeri* index verborum.

1807 — 1808, 8 et 4. Histoire grecque de Thucydide, accompagnée de la version latine, de variantes des 13 manuscrits de la bibliothèque impériale, d'observations historiques, litéraires et critiques, de specimen de ces manuscrits, de cartes géographiques et d'estampes par J. B. Gail. à Paris, chez Gail. *XII Voll.* —— 42 *fr.*, ch. membr. 72 *fr.*, exx. in-4 venduntur pretio 58 *fr.*, ch. membr. 140 *fr.* Duo exx. in 4 sunt in ch. pergam. impressa, atque complectuntur *XIV Voll.* Octo priora volumina continent orationem Thucydidis graecam cum *Porti* versione latina, subiectis variis tredecim codicum Paris. lectionibus, quae tamen neque satis diligenter neque accurate enotatae sunt. *Vol. IX.* implet: Mémoire sur Thucydide; Vol. X. habet *Gailii* notas ad Thucydidem. Reliqua volumina habent versionem gallicam, quae separatim etiam venditur. *Gailius* non multum praestitit. Sectiones capitum male mutavit. Tabulae geographicae desiderantur, exceptis duabus tabulis, quae ad Plateae oppugnationem spectant.

1807, 8. Thucydidis historia. Graece in usum scholarum. Edidit J. B. Gail. Paris. *II Voll.*

1809, 8. Thucydidis de bello peloponnesiaco libri octo. Graece et latine; ad editionem Dukeri expressi. Accedunt variae lectiones, nec non index rerum et verborum. Oxon., Bliss. *III Voll.*

1811, 8. Thucydidis de bello peloponnesiaco libri octo, cum versione latina et variis lectionibus, ex editione Baueri accurate expressi. Oxoniae.

1815, 12. — Ad optimorum librorum fidem expressi. *Edit. ster.* Lips., Tauchnitz. *II Voll.* —— 1 *Th.* 8 *Gr.*

1815, 8. Thucydides. Edidit G. Seebode. Lips., Hahn. *II Voll.* —— 1 *Th.* 16 *Gr.*

1815, 8. — Graece, ad editionem Dukeri expressi. Oxon. —— 12 *sh.*

1819, 8 mai. THUCYDIDIS, Olori Fil. de bello Peloponnesiaco Libri VIII, cum versione latina, scholiis graecis et Virorum doctorum animadversionibus. Ex editione Io. Christoph. Gottleberi, A. M. et Car. Lud. Baueri, A. M. Accedunt Commentarii a Traugott Fred. Benedict conscripti et observationes criticae Ernesti Friderici Poppo. Londini excudebat Dove, veneunt apud Priestley. *IV Voll.* —— LIII, 463; 496; 550; 478 pp. 3 *L.* 3 *sh.*, ch. m. 4 *L.* 14 *sh.* 6 *d.* Videtur esse editionis Lips., *Baueri* et *Beckii* cura in lucem emissae, repetitio, in qua autem omissae sunt partim variae lectiones textui subiectae, partim adnotationes criticae, in Addendis et Emendandis comprehensae. Volumen IV. complectitur versionem latinam.

1820, 8. Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri VIII. *Graece. (Ex recensione Imm. Bekkeri.)* Lips., Weigel. *II Voll.* —— 1 *Th.* 12 *Gr.*, nunc 15 *Gr.*

1820, 8 mai. Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri VIII. Ad optimorum codicum fidem, adhibitis doctorum virorum observationibus, recensuit, summariis et notis illustravit, indicesque rerum et verborum adiecit Ch. F. Ferd. Haackius. Lips., libr. Hahn. *II Voll.* —— 4 *Th.* Editor textum emendavit quidem multis locis, sed non eo successu, qui necesse fuisset; praeterea non satis illustravit, quae illustranda erant. Argumenta admodum extensa sunt. Eodem modo non satisfaciunt tabulae chronologicae atque index verborum.

1821, 6. Thucydidis de bello peloponnesiaco libri VIII. Ex recensione Immanuelis Bekkeri. Accedunt Scholia graeca, et Dukeri Wassiique annotationes. Berol., ap. Reimer. *III Voll.* —— 544; 477; XXI, 305 pp., 32 *ff.* index. 15 *Th.* Editor textum ad codices bene constituit, eorumque lectiones variantes breviter indicavit. Ex notis Dukeri Wassiique, quas si reviviscerent viri non videbantur posse scribere, omisit. Scholia passim ex conjectura refinxit. Index rerum ex Baueri editione, index verborum ex Dukeriana quibusdam resectis expressus est. Cum liber *Oxoniae*, *Clarendon.*, typis descriptus sit, ibi adiecit librarius suo arbitrio *volumen IV.*, quod versionem latinam complectitur. Atque haec editio constat 2 *L.* 12 *sh.* 6 *d.*, 12 exx. in ch. m.

1821 sqq., 8 mai. Thucydidis de Bello Peloponnesiaco Libri octo. De arte huius scriptoris historica exposuit; ejus vitas a veteribus Grammaticis conscriptas addidit; Codicum rationem atque auctoritatem examinavit; Graeca ex iis emendavit; scripturae diversitates omnes, commentarios rerum geographicarum, scholia graeca et notas tum Dukeri omnes atque aliorum selectas tum suas; denique indices rerum et verborum locupletissimos subjecit Ernestus Frid. Poppo. Lips., apud Gerh. Fleischerum. —— Quae adhuc prodierunt constant 23 *Th.* 14 *Gr.* Pars I. Prolegomena complectens; *Vol. I.* (1821) De Thucydidis Historia judicium; *Vol. II.* (1823) In Thucydidem Commentarii Politici, Geographici, Chronologici. Pars II. Contextus verborum cum scholiis et scripturae discrepantiis; *Vol. I.* (1825) Thucydidis Liber I. cum disputatione: de artis criticae apud Thucydidem exercendae ratione et subsidiis; *Vol. II.* (1826) Thucydidis liber II. et III.; *Vol. III.* (1827) Thucydidis liber IV. et V.; *Vol. IV.* (1828) Thucydidis liber VI. VII. et VIII. Pars III. Commentarii; *Vol. I.* (1831) Adnotata ad librum I. cum Stephani Proparasceue; *Vol. II.* (1833) Adnotata ad libros II. et III.; *Vol. III.* (1835) Adnotata ad libros IV. et V. Editor formavit novam recensionem, usu variarum lectionum codicis Palatini atque duorum codicum Monac., qui tamen recentes sunt. His accedebant discrepantes lectiones codicis Lugdun. Batav., eaeque lectiones, quas Victorius olim margini editionis Aldinae adscripserat. Adnotata ampla sunt. Conf. ephem. litter. Halens. 1827. no. 20. et supplem. no. 17. 18. 19. et *Bakium* in Bibl. crit. nova, Vol. II. p. 225—264. Conf. ephem. litter. Jenens. 1822. no. 115 sqq. 1824. no. 136. ephem. litter. Lips. 1825. no. 133. 1827. no. 334. *Krügerum* in ephem. litter. Halens. 1827. no. 20. et Supplem. no. 17. 18. 19. conf. *Popponem* in ephem. litter. Jenens. 1827. Int. Bl. no. 48. et *Krügerum* in ephem. litter. Halens. 1827. no. 293. *Bakium* in Bibl. crit. nova, Vol. II. p. 224—264. *Seebodii* Krit. Bibl. 1826. p. 684 sqq.

1823, 8. Thucydidis de Bello Peloponnesiaco libri octo. Graece, ad optimorum codicum fidem, adhibitis doctorum virorum observationibus recensuit, summariis et notis illustravit, indicesque rerum et verborum adjecit Ch. F. Ferd. Haackius. Accedunt scholia graeca textui subjecta. Lond., Priestley. *III Voll.* —— 1 *L.* 11 *sh.* 6 *d.* His tribus voll. additur etiam *Vol. IV.* continens versionem latinam. 2 *L.* 2 *sh.*

1824, 8 mai. *ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ.* Thucydidis de Bello Peloponnesiaco Libri Octo. Ex recensione Immanuelis Bekkeri. Oxon., Parker & Bliss. MDCCCXXIV. —— XVIII, 511 pp. 14 *sh.* Hic illic oratio Thucydidis graeca, quae sola exhibetur, et sensus distinctiones, quas interpunctionis signa indicant, emendatae sunt. Adiectus est *Dukeri* index.

1824, 12 mai. *Θουκυδιδου Συγγραφη.* Thucydidis Historia. Cum brevi annotatione critica. Curavit Lud. Dindorfius. Lips., Teubner. —— XXII, 497 pp. 1 *Th.*, ch. angl. 1 *Th.* 20 *Gr.* Paucis mutatis recensio Bekkeriana expressa, sed non satis correcta est.

1826, 8. Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri octo. Cum indice historico. Curavit Anton Richter. *Edit. ster.* Lips., Tauchnitz. —— 1 *Th.* 8 *Gr.*, ch. mel. 1 *Th.* 16 *Gr.* Textus graecus ex Bekkeri recensione expressus est.

1820, 12. — Cum indice rerum. *Edit. ster.* Lips., Tauchnitz. —— Nunc 14 *Gr.*, ch. mel. 1 *Th.* 12 *Gr.*

1826, 8 mai. Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri VIII. ad optimorum librorum fidem, ex veterum notationibus, recentiorum observationibus recensuit, argumentis et adnotatione perpetua illustravit, indices et tabulas chronologicas adiecit atque de vita auctoris praefatus est Franc. Goeller. Accessit topographia Syracusarum aeri incisa. Lips., Cnobloch. *II Voll.* —— 6 *Th.* Praestitit quidem editor in Thucydidis historia illustranda multa, sed multa etiam intacta reliquit, ita ut in editione nova de vita Thu-

cydidis commentationem, atque adnotationes textui subiectas retractavit novasque fecit. *Recepit* quibusdam emendatis textum, quem *Bekkerus* edidit. Conf. *Papponem* in ephem. litter. Halens. 1827. no. 242. 243. 244. 245; supplem. no. 127. 128. 129. ephem. litter. Jenens. 1829. no. 15 sqq. et *Iahnii* Annal. 1830. XII. 2. p. 171—183.

1827, 8. Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri VIII. Ad fidem optimorum librorum diligenter recogniti. Lips., Weigel. *II Voll.* —— 1 *Th.* 12 *Gr.*, nunc 15 *Gr.*

1830—1835, 8 mai. ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ. The history of the Peloponnesian War, by Thucydides. The Text according to Bekker's edition, with some alterations. Illustrated by Maps, Taken entirely from actual surveys. With Notes, chiefly historical and geographical, by Th. Arnold. Oxon., J. Parker. —— XXXIX, 674; XV, 468; XXII, 536 pp. Cum novem tabulis geographicis. Conf. *Popponis* censuram in *Iahnii* Annal. 1832. V. 2. p. 143 sqq.

1830 sqq., 8 mai. Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri octo. Pars I. Contextum verborum ad optimorum librorum fidem editum; varietatem lectionis; summaria Haakiana et Dukeri indices rerum et verborum adauctos complectens. Curante Rob. Ad. Morstadio. *Vol. I. fascc. IV. Vol. II. fasc. I. II.* — Pars II. Vitas Thucydidis a veteribus grammaticis conscriptas; adnotationes Dukeri integras, aliorum selectas; Scholia graeca notis Stephani illustrata; Dodwelli Annales Thucydideos ex Corsinii et Clintonii observationibus emendatos; Dukeri indicem notarum locupletissimum auctum complectens. Curante Georg. Gervino et F. C. Hertlein. *Vol. I. fascc. IV. Vol. II. fascc. IV.* Francof., Schmerber. —— Unusquisque fasciculus constat 16 *Gr.*, ch. membr. 20 *Gr.* Editores denuo codicis insti Palatini lectiones enotarunt. Conf. *Popponem* in ephem. litter. Halens. 1830. no. 181. 182, p. 161—173.

1830, 12. The History of the Peloponnesian war by Thucydides. A new recension of the text; though almost always coinciding with one or other of the texts of Bekker, Goeller, and Poppo; with a statement of their respective variations from the adopted readings, and an amended punctation; accompanied with original notes, critical, philological, and exegetical; examination, questions, indexes, etc. By the rev. S. T. Bloomfield, D. D. F. S. A. of Sidney Coll. Camb., vicar of Bisbrooke, Rutland. For the use of colleges and schools. In three volumes. Sold by Longman, Baldwin, Whittaker and all other booksellers. 1830. *III Voll.* —— XXIV, 284: 328; 370 pp. 1 *L.* 7 *sh.* In constituendo textu usus est editionibus *Haackii*, *Bekkeri*, *Popponis*, *Goelleri*, atque textu vulgato. Ita ut harum editionum discrepantes lectiones accuratissime enotaverit, ubi ab iis discedit. Illustravit diligentissime omnium difficilium locorum sensum atque verborum constructionem enodavit; sed in his adnotationibus grammaticis doctrinae nunc recte relictae adhaeret, quanquam multa, nova profert. Conf. ephem. litter. scholast. 1833. Sect. III. no. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. p. 21—67.

1831, 8 mai. Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri octo, recognovit et cum brevi annotatione maximam partem exegetica, in usum juvenum studiosorum accurate edidit Ch. F. Ferd. Haacke. Lips., Hahn. —— 1 *Th.* 16 *Gr.* Conf. de hac editione Haackii minore ephem. litter. scholast. 1831. sect. II. no. 142 sq. et *Popponem* in ephem. litter. Halens. 1831. no. 126 sq. p. 361—375.

1832, 12 mai. Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri octo. Iterum recensuit Immanuel Bekkerus. *Editio stereotypa.* Berol., Reimer. —— 1 *Th.*, ch. mel. 1 *Th.* 6 *Gr.*

1562—1561, 4. *THVCYDIDIS* DE BELLO PELOPONNESIACO, PARS PRIOR, LIBROS QVATVOR CONTINENS, *ad usum iuuentutis, quae studiosa est Graecae Linguae, separatim excusa*, & *A VITO VVINSEMIO emendata. VITEBERGAE* EXCVDEBAT LAVRENTIVS SCHVVENCK. ANNO M. D. LXII. *In fine*: WITEBERGAE EXCVDEBAT LAVRENTIVS SCHVVENCK. 1561. —— 12 *ff.* contin. *Viti Winsemii* epistolam didicatoriam; 12 *ff.* *Αφθονιου εγκωμιον εἰς Θουκυδιδην, Βιος Θουκυδιδου, Μαρκελλινου περι του Θουκυδιδου βιου, Βιος Θουκυδιδου εκ των Σουιδα;* 187 num. *ff.*, et tabula in fol.: Series familiae regum Spartanorum. Oratio graeca sola exhibetur. Bibl. sen. Lips.

Bb) *Delectus.*

1531, 4. Thucydidis Libri primi conciones, *Graece.* Parisiis excudebat Christianus Wechelus. MDXXXI.

1535, 8. Thucididis (?) Historiarum Liber primus et secundus, Graece. Parisiis, e Officina Christiani Wechel. MDXXXV. —— 95, 75 pp.

1548, 4. Thucydidis Historiae liber primus. *Graece*. Paris., apud Mich. Vascosanum. M.D.XLVIII.

1549, 4. Thucydidis Historiae liber secundus. — Liber tertius. *Graece*. Paris., apud Mich. Vascosanum. M.D.XLIX.

1759, 8. Thucydidis Orationes, cum animadversionibus et indice C. L. Baueri. Lips. —— Rep. 1808.

, 1808, 12. — Oxon. —— 6 *sh. V.* 1759.

1809, 8. Thucydidis, Platonis, et Lysiae Orationes funebres; Aeschinis in Ctesiphontem et Demosthenis pro corona Orationes. Ad optimas recensiones in usum scholarum expressae. Hafniae, impensis Frederici Brummeri, 1809. —— Legitur: Periclis epitaphius, p. 1 sqq.; Platonis Menexenus sive epitaphius, p. 13 sqq.; Aeschinis in Ctesiphontem oratio, p. 41 sqq.; Lysiae epitaphius, p. 143 sqq.; Demosthenis oratio de corona, p. 167 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Historia integra.*

α) *Sine a. et l. notitia.*

——, f. *F.* 1 *a et b*: Laurentii Vallensis ad Sanctissimum Nicolaum Quintum Pontificem Maximum in Thucydidis Historici Translationem Prooemium. *F.* 2 *a incipit Thucydidis historia. In fine f.* 131 *a*: Thucydidis Atheniensis Historici Gravissimi Liber Octavus Et Vltimus Finit. Laus Deo. *F.* 131 *b*: Epistola Bartholomaei Parthenii ad Franciscum Thronum Veneti exercitus provisorem., *quam excipit*: Thucydidis vita ab eodem Parthenio ex Marcellino graeco latine reddita. *Deinde*: Registrum chartarum. —— Char. rom. 134 *ff.* cum *sign.*

β) *Cum a. et l. notitia.*

1513, f. THUCYDIDIS Atheniensis Historici gravissimi de bello Peloponnensium Atheniensiumque Libri octo Laurentio Valla interprete accuratissimo. Una cum vita authoris. Venundantur in aedibus Ascensianis. Tertio Idus Julias M.D.XIII. Deo sint gratiae.

1527, f. Thucydidis Historiarum de Bello Peloponnesium Atheniensiumque Libri VIII, Laurentio Valla interprete, et nunc a Conrado Heresbachio ad Graecum Exemplar diligentissime recogniti. Coloniae excudebat Eucharius Cervicornus. M.D.XXVII.

1528, f. THUCYDIDIS Atheniensis, historiographi longe clarissimi, de bello Peloponnesiaco libri VIII, ab Laurentio Valla translati, & a doctissimis viris cum graecis collati, cum eiusdem vita et indice amplissimo. Vaenundantur Jodoco Badio Ascensio et Johanne Parvo.

1550, f. Thucydidis Atheniensis historiographi de Bello Peloponnesium Atheniensiumque libri VIII, Laurentio Valla interprete et nunc a Conrado Heresbachio ad graecum exemplar diligentissime recogniti. Coloniae, excudebat Iasparus Gennepaeus. MDL.

1564, f. THVCYDIDES, LAVRENTIO VALLA INTERPRETE. Nunc postremo correctus, & ex Graeco innumeris locis emendatus, quemadmodum ex Praefatione in proxima pagina uidere licet. *Cum Indice locupletissimo.* BASILEAE. *CVM PRIVILEGIO CAES. MAIEST. In fine:* BASILEAE, IMPENSIS HENRICI PETRI ET MATERNI COLLINI, ANNO DOMINI M.D.LXIIII. MENSE MARTIO. —— 1 *f.* titulus, 5 *ff.* index rerum; 369 pp. Bibl. sen. Lips.

1569, f. Thucididis (?) libri VIII, è graeco in latinum sermonem conversi à Vito VVinshemio patre. VVitebergae. Anno 1569.

1580, 8. Thucydidis Atheniensis historiae de bello Peloponnesiaco, Libri octo, è Graeco sermone in Latinam linguam conuersi, A Vito VVinsemio patre, *Artis Medicae Doctore, & Graecae linguae Professore in inclyta Academia VVitebergensi.* Nunc denuo ad exemplum ab ipso authore ante obitum diligentissime recognitum, recusi & editi. Cum Gratia & Priuilegio Inuictissimi Romanorum Imperatoris Maximiliani Secundi, &c. Et Serenissimi Galliarum Regis Caroli Noni, &c. *Witebergae Anno* 1580. —— 20 *ff.* praefixa, 848 pp.

1589, 8. THVCYDIDIS De bello Peloponnesiaco libri VIII. Ex interpretatione Laurentii Vallae, ab Henrico Stephano iterum recognita. *In hac secunda editione, quae & accuratior multis parti-*

bus, quàm prima, & melior est, haec amplius etiam, quàm in illa, habes: Vitam Thucydidis *ex Marcellino castigatiorem, nunc primùm Latinitate donatam: eiusdem integrae Historiae Chronologiam, cum singulorum librorum breuibus argumentis:* Adhaec Concionum, siue Orationum, quas hic auctor vt frequenteis, ita perdifficileis habet, Catalogum, necnon argumenta earundem elegantissima. *Quae omnia suos quaeque auctores suo loco praeferunt.* Cum Indice. Francofurti, Apud heredes Andreae Wecheli, Claudium Marnium & Ioann. Aubrium. MDLXXXIX. — 16 *ff.* praefixa. 558 pp., 16 *ff.* index rerum.

1594, 12. — latine ex recognitione Aemilii Porti. Genevae.

1596, 8. Thucydidis Atheniensis de bello Peloponnesiaco libri octo, e graeco sermone in Latinum noua interpretatione conuersi: Cvm annotationibvs in eundem perpetuis: nominum item propriorum, tam hominum, quam Regionum, Insularum, Vrbium, Fluminum, Montium, &c. descriptionibus: Chronographia insuper in Thucydidem: & veteris Graeciae Geographia, aeneis typis seorsim excusa. Cvm indice rerum & verborvm praecipuorum. Auctore Georgio Acacio Enenckel, L. Barone Hoheneccio. Cvm gratia et priuilegio sacrae Caesareae Maiest. speciali ad annos quatuor. Tvbingae, Apud Georgium Gruppenbachium. MD. XCVI. —— 8 *ff.* praefixa, 407 pp. versio historiae, p. 408—674: Annotationes, p. 675—690: Chronographia, 23 *ff.* Index, et una tabula geographica Graeciae. Haec versio libera et elegans et dilucida est.

1614, 8. Thucydidis Libri VIII. de Bello Peloponnesiaco, e Graeco in Sermonem Latinum conversi, cum annotationibus perpetuis, Auctore Georgio Acacio Enenckel. Argentor., sumtibus Lazari Zetzneri. MDCXIV.

Bb) *Delectus.*

1565, 8. Thucydidis Historiae quaedam conversae in Latinum Sermonem, et de auctore illo deque scriptis ipsius exposita, nec non explicata aliqua a Ioachimo Camerario. Wittebergae excudebat Iohannes Crato. MDLXV.

1564, 8. Thucydidis orationes, latine Philippo Melanchthone interprete. Witebergae.

1567, — 1709, 4. Thucydidis Orationes pleraeque, a Ioanne Casa in Latinum Sermonem conversae. —— V. *Ioannis Casae* Monumenta Latina. (Florent.) p. 135 sqq.; *rep.* Halae Magdeb. 1709. Rep. 1584.

1584, 4. Thucydidis Orationes pleraeque, per Ioannem Casa latine conversae. Praefatus est Iohannes Caselius. Rostochii.

B. germanicarum.

Aa) *Historia integra.*

1533, f. Thucydides, der aller thewrest vnd dapfferest Historienschreiber, von dem Peloponneser krieg, Jn acht bücher gethailt, dariunen von wunderlichen seltzamen hendeln vn̄ kriegen, so die Griechen vnder jnen gehabt, begriffen, Nicht minder notwendig dan̄ nutzlich zu lesen, Durch den Achtbaren ꝛc. herrn Hieronymum Boner, Schultheysz zu Colmar, inn Teutsche sprach verwendet. M.D.XXXIII. *In fine:* Getruckt vnd Volendet inn der Kayserlichen statt Augspurg, durch Heynrick Stayner, den XVI. tag Junij. im̄ M.D.XXXIII. —— Cum figg., ligno incisis per *Schessfelein.* CLXIX *ff.* Dedicatio inscr.: „an den Edlen Strengenn Herren Kitelecken von Rüschach,“ signata est: „Datum Colmar, den ij. tag Augusti, Anno. M.D.XXXij.“ Haec est editio princeps versionis, quae rauca sonat.

1757, 4. Geschichte von Griechenland während des peloponnesischen Krieges, Griechisch beschrieben von Thucydides, zum Gebrauch deutscher Leser übersetzt, und mit vielen saubern Kupfern herausgegeben von einer Gesellschaft gelehrter Männer. Frankfurt u. Leipzig. —— Est *volumen* X. collectionis inscr. Neue Sammlung der merkwürdigsten Reisegeschichten. Haec versio ad gallicam Ablancourti facta est, quare ab ingenio linguae graecae omnino, atque Thucydidis abhorret.

1760, 8. Thucydides Geschichte des Peloponnesischen Krieges aus dem griechischen übersetzt und mit kritischen Anmerkungen erläutert von Johann David Heilman. Lemgo u. Leipz., Meyer. — 2 *Th.* 8 *Gr.* Heilmannus Thucydidis ingenium optime perspexit, atque versione sui more sui temporis reddidit. Rep. 1808.

1804 — 1808, 8. Thucydides Geschichte des Peloponnesischen Krieges,

übersetzt von Max Jacobi. Hamburg, Perthes. *III Voll.* —— 5 *Th.* 8 *Gr.* Haec versio ab ingenio Thucydidis abhorret.

1808, 8. — Neue Ausgabe mit Zusätzen von G. G. Bredow. Lemgo, Meyer. —— 4 *Th.* *Bredovius* versionem *Heilmanni* usui sermonis nostri temporis recte accommodavit, atque annotationes adiecit. *V.* 1760 et 1824.

1824, 8. — Dritte Ausgabe, mit Heilmanns Kritischen Gedanken von dem Charakter und der Schreibart des Thucydides, verbessert und mit Zusätzen von G. G. Bredow. Lemgo, Meyer. *II Voll.* —— 4 *Th.* 8 *Gr.* Animadversiones separatim etiam venduntur pretio 1 *Th.*

1826 — 1829, 12. Thucydides Geschichte des Peloponnesischen Kriegs, übersetzt von C. N. Osiander. Stuttg., Metzler. *VII fasc.* —— 905 pp. 21 *Gr.* Haec versio laudanda est, atque *Heilmanni* versioni praestat; sed non satis fida est, atque ab ingenio Thucydidei sermonis abhorret. Valde laudatur interpretis introductio, libro praemissa. Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1828. no. 39. p. 305 — 311. *Iahnii* Annal. IX. p. 382 sqq. ephem. litter. schol. 1827. Sect. II. no. 85. p. 673 sqq. 1829. Sect. II. no. 114. p. 939 sqq. ephem. litter. Jenens. 1828. no. 155 sq. p. 277 sqq. Annal. Heidelberg. 1828. p. 148 sqq. 1228 sqq.

1828 — 1830, 12. Thucydides Geschichte des Peloponnesischen Krieges, Uebersetzt, mit einigen Anmerkungen von Hieron. Müller. Prenzlau, Ragoczy. *VIII fascc.* —— 1 *Th.* 8 *Gr.* Quamquam non in omnibus rebus satisfacit haec versio, attamen sermonem Thucydideum accuratissime, quod ad brevitatem attinet, reddit. Conf. *Iahnii* Annal. IX. p. 397 sqq. et *Seebodii* Krit. Bibl. 1829. no. 33 et 34.

1828, 16. Thucydides Geschichte. Aus dem Griechischen übersetzt und mit Anmerkungen versehen von H. W. F. Klein. 1r Band. München, Fleischmann. —— 1 *Th.* 8 *Gr.* Haec pars librum I. et II. continet.

Bb) *Delectus.*

1760, 8. Deutsche Uebersetzung der Reden aus dem Thukydides, nebst lateinischen Anmerkungen über dessen gesammtes Werk von Joh. Jak. Reiske. Lemgo.

1782, 8. Thucydides von der Pest in Athen, übersetzt von Ch. Gf. Gruner. —— *V.* eius Bibliothek der alten Aerzte, Vol. II. p. 625 sqq.

1793, 8. Ein Gemälde des Thucydides von den griechischen Staatsrevolutionen und politischen Clubs zur Zeit des peloponnesischen Kriegs, von J. G. Schlosser. —— *V. F. W. D. Snellii* Philosophisches Journal für Moralität, Religion *etc.* fasc. IV. p. 60 — 79.

1796, 8. Uebersetzung und Erläuterung der Rede des Kleon eines athenienisischen Demagogen im 37. Kap. des dritten Buchs des Thucydides, von Ch. Garve. —— *V.* eius: Vermischte Aufsätze. (Breslau) p. 445 — 515. Edidit hanc versionem Garve in ephem. inscr. Schlesische Provinzialblätter. 1794. P. IX. X.

1810, 8. Thucydides von der Pest in Athen, übersetzt mit Anmerkungen von Eyerel. Wien, Binz. —— 14 *Gr.*

1813, 4. Die Leichenrede des Perikles, aus Thukydides, übersetzt von Joh. Schulze. *Progr. schol.* Hanau. —— Haec versio commendatur fide.

1826, 12. Die Eroberung von Plataea, aus Thucydides übersetzt von J. G. Seume. —— *V.* eius: Sämmtliche Schriften. (Leipz.) Vol. IV.

1826, 4. Thucydides' Vorrede zu seiner Geschichte des peloponnesischen Kriegs (Lib. I. cap. 1 — 23), als Probe einer neuen Uebersetzung derselben von Hieronymus Müller. *Progr. schol.* Naumburg, gedr. bei Klaffenbach. —— 16 pp.

1828, 4. Der Athener Begräbnissfeierlichkeiten und des Perikles Rede dabei. Probe einer neuen Uebersetzung des Thukydides, von Heinr. Wilh. Fried. Klein. —— *V.* ephem. litter. scholast. Sect. II. no. 128, p. 157 — 164. Fida quidem est versio, sed non satis dilucida.

C. gallicarum.

Aa) *Historia integra.*

1527, f. L'Histoire de Thucydide Athenien, de la guerre qui fut entre les Peloponesiens & Atheniens, translatée (du latin de Laurent Vallé,) en langue françoyse, par Claude de Seyssel. A Paris en l'hotel de Maitre Josse Badius, le X. jour d'Aoust. 1527. —— 16 *ff.* praefixa, 281 num. *ff.* Rep. 1545.

1545, 12. — à Paris, par Pierre Gaultier pour John Barbé et Claude Gammont.

1559, f. L'Histoire de Thucydide translatée de Grec en François par feu Claude de Seyssel evesque de Marseille, & depuis archevesque de Turin; revue &

corrigée sur l'exemplaire Grec. à Paris, de l'imprimerie de Michel de Vascosan. MDLIX.

1610, f. min. — traduite par Louis Jausaud d'Usez. Geneve.

1662, f. L'Histoire de Thucydide de la Guerre du Peloponese, de la Traduction de Nicolas Perrot, Sieur d'Ablancourt. (Avec l'Histoire Grecque de Xenophon, ou la Suite de Thucydide de la même Traduction). Paris. —— Interpres multa resecuit, multa aliena addidit, multa mutavit; attamen hoc opus saepe repetitum est.

1662, 8. — à Amst., Elzevir.

1671, 8. — à Paris. *III Voll.*

1694, 8. — à Amst. *II Voll.*

1694, 12. — à Amst. *III Voll.*

1713, 12. L'Histoire de Thucydide de la Guerre du Peloponese, de la Traduction de Nicolas Perrot, Sieur d'Ablancourt; Nouvelle Edition, où l'on a mis les Notes sous le Texte. Avec l'Histoire Grecque de Xenophon, ou la Suite de Thucydide de la même Traduction. à Amsterdam, aux depens de la Compagnie. *III Voll.*

1795, 8 et 4. Histoire de Thucydide, traduite par Pierre Charles Levesque. Paris. *IV Voll.* —— Interpres *Levesque* addidit notas criticas et exegeticas. Conf. *Gailii* censuram in: Mémoire ou Observations sur l'opinion en vertu de laquelle le Jury propose de décerner un prix a Mr. Coray. (Paris, chez A. Delalain 1810, 4) p. 6 sqq.

1807, 8. — traduite par J. B. Gail. Paris. *II Voll.* —— *V.* supra I. Aa).

1828, 8. Histoire grecque traduite en français du grec de Thucydide, avec supplément à son histoire, par J. B. Gail. Paris. *II Voll.*

Bb) *Delectus.*

1572, f. Harangues et concions de Thucydide et autres auteurs, traduites par Franc. da Belleforest. Paris.

1788, 8. Harangues tirées d'Hérodote, de Thucydide et de Xenophon. Paris. *II Voll.*

D. italicarum.

Historia integra.

1545, 8. Gli otto libri di Thucydide Atheniese, delle guerre fatte tra popoli della Morea, & gli Atheniesi. Nuovamente dal Greco idioma, nella lingua Thoscana, con ogni diligenza tradotto, per Francesco di Soldo Strozzi Fiorentino. L'Annotatione & dichiaratione di tutti i luoghi difficili, con la Tavola copiosissima di tutte le guerre, le paci, gli accordi, le triegue, le leghe, le battaglie navali, le giornate, le città prese, i portenti accaduti, i pronostichi fatti, i luoghi spianati, arsi, & distrutti, che nell' historia si contengono: posti tutti per ordine del Alphabeto. Con gratia & Privilegio. In Venetia. Apresso Vincenzo Vaugris, al segno d'Erasmo. M. D. XLV. —— Rep. 1545.

1545, 8. Gli otto libri *etc.* Alphabeto. Lacoonte. M. D. L. In Venetia.

(1545,) 8. Gli otto libri *etc.* Alphabeto. In Venetia appresso Baldassar de Costantini, al segno di S. Giorgio.

1563, 4. Thucidide Historico Greco delle Guerre fatte fra i popoli della Morea & gli Atheniesi; tradotto dal Greco per Francesco di Soldo Strozzi Fiorentino: & di nuovo ristampato con la tavola copiosissima di tutte le cose notabili, & con le postille. E' questo, secondo l'ordine da noi posto, il Terzo Anello della nostra Collana Historica. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari. MDLXIII. —— In hac editione est: *Tavola copiosissima* diversa ab eo indice, qui in priore editione exhibetur.

1564, 4. Thucidide *etc.* In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari. MDLXIIII. —— In hac editione, quae prorsus eadem, quae antecedens, tantum annus mutatus est.

1735, 4. Tucidide *etc.* nuovamente co' testi Greci riveduto, e dagli errori emendato colla vita dell' autore da Tommaso Porcacchi descritta, con due tavole copiosissime, una delle cose notabili, e l'altra de' nomi antichi ridotti a' moderni, colla Cronologia seguente a quella di Tommaso Gaje, e con una tavola di Geografia antica di Cristoforo Cellario. E questo è il terzo anello della Collana istorica Greca. Verona per Dionigi Ramanzini. MDCCXXXV. *II Voll.*

1789 — 1790, 4. Tucidide Ateniese. Guerre del Peloponneso e degli Ateniesi, libri otto, nuovamente co' testi Greci riveduto dal Viviani e colla vita dell' autore da Tommaso Porcacchi descritta. Roma, Desiderj. *II Voll.*

1808, 8. — Roma, Desiderj. *III Voll.*

1830—1832, 8. Tucidide delle Guerre del Peloponneso libri VIII; dal greco in italiano tradotti dal Piet. Manzi. Milano, Molina. *III Voll.* —— Haec versio saepe sententias verbaque non recte reddit. Conf. Bibl. ital. 1830. Tom. LIX. p. 385 sqq. et Giornale Arcadico. 1830. Tom. XLVI. p. 226 sqq.

E. anglicarum.

Historia integra.

1550, f. The hystory writtone by Thucidides the Athenyan of the warre, whiche was betwene the Peloponesians and the Athenyans, translated oute of Frenche into the Englysh language by Thomas Nicolls Citezeine and Goldesmyth of London. Imprinted the XXV. day of July in the yeare of our Lorde God a Thousande, fyve hundredde and fiftye. *In fine:* Here endeth the Historie of Thucidides the Athenyan — beynge translated into the Englishe ys finally, by the moste gracious privilege of the Kynges mooste excellente Maiestie, Edwarde the Sixte, published and broughte into lyhte to the proffit and edification of the subiectes of hys Maiesties Realmes and Dominions. And newely imprinted in the Citie of London in the fourth Yeare of his Maiesties most prosperous Reigne.

1628, — 1634, — 1676, f. The hystory of the grecian war by Thucydides, translated by Thomas Hobbes. London.

1723, — 1812, — 1823, 8. — translated by Thomas Hobbes. Lond. *II Voll.*

1753, 4. — 1781, — 1805, — 1812, 8. The history of the Peloponnesian war by Thucydides, translated by W. Smith. London. *II Voll.*

1823, 8 mai. The history of the Grecian war, written by Thucydides, translated by Thomas Hobbes of Malmsbury, to which are added a reference to the chapters of the original, an analysis, the various readings of Duker, Bauer and Bekker, an Index, and Smith's survey of the history. A new edition. London, Whittaker. —— XCVII, 479 pp. In hac versione non sententiae solum sed verba etiam accuratissime reddita sunt. Conf. ephem. litter. Halens. 1831. no. 185. 186. 187, p. 193—213.

1829, 8. The history of the Grecian war written by Thucydides, translated by Thomas Hobbes of Malmsbury. To which are added a reference to the chapters of the original, an analysis, the various readings of Duker, Bauer, and Bekker and Smith's survey of the history. A new edition. London.

1829, 8 mai. The History of Thucydides newly translated into english and illustrated with very copious annotations, exegetical, philological, historical, and geographical, almost entirely original, but partly selected, translated, and arranged, from the best commentators, historians, &c. prefixed, is an entirely new Life of Thucydides with an memoir on the state of Greece, civil and military, at the commencement of the Peloponnesian war. By the Rev. S. T. Bloomfield. London: Longman, Rees, Orme, Brown, and Green, Paternoster-Row. MDCCCXXIX. *III Voll.* —— XXXI pp., 2 *ff.*, 540 pp.; 2 *ff.*, 571 pp.; 2 *ff.*, 483 pp., et 6 tabulae geographicae. *Bloomfieldii* versio vel potius paraphrasis laudatur; notae admodum uberrimae sunt. Conf. Annal. Heidelberg. 1830. p. 1017—1027. ephem. litt. Halens. 1831. no. 185. 186. 187.

F. hispanicarum.

1564, f. Historia de Thucydides, traducida en leugua castellana por Don Gracian de Aldrete. Salamanca.

G. hollandicarum.

1786, 8. Thucydides over den Oorlog der Peloponnesers en Atheners, vertaald door H. Friesemann. Amsterdam. *II Voll.*

H. suethicarum.

1824, 8. —— *V.* Meleager. II. E.

1826, 8. Concio funebris Periclis ex libri secundi Thucydidis cap. 35—46 in Suecorum linguam translata. *Progr. acad.* Upsal.

1826, 8. Oratio Periclis ad Atheniensem populum de bello Peloponnesio continuando, suethice reddita. Pars I. *Progr. acad.* Upsal.

III. *Illustrantia Thucydidem scripta.*

1503, f. *ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ, ΚΑΙ ΞΥΝΟΠΤΙΚΑ ΕΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΝ, ΩΝ ΧΩΡΙΣ, ΟΥΚ ΕΥΞΥΝΕΤΟΣ Ο ΞΥΓΓΡΑΦΕΥΣ.* Haec *f.* 1 *a*, sive potius sign. ξ *a*. *In fine:* Venetiis in

Aldi Neacademia mense octobri M. D. III. —— V. Georgius Gemistius. I. 1). Haec Scholia in Thucydidem implent LIX non num. ff., atque adiicitur 1 f. cum subscriptione. Bibl. sen. Lips.

Maps and Plans illustrative of Thucydides. Containing Northern Greece, Southern Greece, Coast of Asia minor, Thracia and Macedonia, Sicily, Sybota, Stratos, Olpe, Potidaea, Amphipolis, Pylos, Battles in the Crissaean Gulf, Siege of Plataea, Syracuse, Acarnania, Athens. London, Vincent. 1823, f. —— Conf. de his tabulis ephem. litter. Halens. 1827. supplem. 129. p. 1029.

Lexicon Thucydidaeum (?): a Dictionary in Greek and English, of the words, phrases and principal idioms, contained in the history of the Peloponnesian war of Thucydides. London, Whittaker. 1824, 8. —— 10 *sh.* 6 *d.*

( ) Remarks on Thucydides. In a series of letters to a young nobleman. London, 1753, 12.

( ) Notulae in Thucydidem. —— V. *Seebodii* Archiv. 1829. no. 2.

( ) Observationes in Thucydidem. —— In Miscellaneis Observationibus, Vol. II. T. I. p. 60—62; T. II. p. 157—163. Vol. III. T. I. p. 141 sqq.

(*G. B.*) Thucydides emendatur. —— *V.* Classical Journal, no. XLIV. p. 376 sqq. recus. in *Seebodii* Krit. Bibliothek 1821. fasc. VI. p. 545.

(*J. T.*) Thucydides Misquoted in *Mitschell's* Aristophanes p. LXXXVI. —— *V.* Classical Journal, no. XLV. p. 147 sqq.

( ) Notice of Thucydide de Duker, de Beck, de Seebode, de Gail, de Bekker etc. —— *V.* Classical Journal, no. LIV. p. 257—260.

( ) Somnia Thucydidea: και ὁ πολεμος, etc. Thucyd. I. 21. and και ἐς μεν ἀκροασιν, 22. —— *V.* Classical Journal, no. XLVI. p. 341—344.

( ) De locis nonnullis Thucydideis. —— *V.* Classical Journal, no. LXXV. p. 109—112. LXXVI. p. 189 sq.

( ) Notes on Thucydides. —— *V.* Classical Journal, no. LXIX. p. 106—111. LXX. p. 314—317.

( ) Notulae in Thucydidem, ad Editionem Hudsoni accommodatae. —— *V.* Classical Journal, no. LXX. p. 233 sq.

( ) Fragment of Thucydides. —— *V.* Classical Journal, no. XLVIII. p. 382.

(*G.*) Gelegentliche Bemerkungen zu Thucydides. —— V. *Seebodii* Krit. Bibl. Vol. II. p. 978 sqq.

( ) Erklärungsvorschlag zu Thucydides I. 2 fin. —— V. *Seebodii* Archiv. 1829, no. 43.

F. L. *Abreschii* Dilucidationes Thucydideae. Traj. ad Rh. 1755, 8.

— —: Dilucidationum Thucydidearum auctarium. —— *V.* Aeschylus. III.

Arndt: Aus Thucydides. —— *V.* *Seebodii* Archiv. 1825. II. p. 362—368.

Bened. *Averanii* Diss. LVIII. in quaedam Thucydidis loca. —— *V.* eius Opera. (Florent., 1717. fol.) Tom. I. p. 227—398.

C. L. *Baueri* De lectione Thucydidis optima interpretandi disciplina exercitatio. Disp. acad. Lipsiae ex offic. Breitkopfia. MDCCLIII. 4. —— 3 ff.; 74 pp.

— —: Philologia Thucydideo-Paullina. Halae, 1773, 8.

Ch. Dan. *Beck*: Historicorum veterum iudicandi de rebus post bella institutis ars illustrata. Novae recensionis Thucydidis librorum Specimen. *Progr. acad.* Lips. MDCCCXV. 4.

Traug. F. *Benedicti* Observationes ad quaedam Thucydidis loca. Lips., Weidmann. 1813, 4.

— —: Commentarii critici in octo Thucydidis libros. Lips., Weidmann. MDCCCXV. 8 mai. —— 1 *Th.*; ch. scr. 1 *Th.* 6 *Gr.* Non multum praestitit interpres. Multa iam trita recoxit, alia multa intacta reliquit.

H. W. *Blume*: Animadversiones ad Popponis de locis quibusdam Thucydidis iudicia, et graecae grammaticae aliquot capita eodem pertinentia. Sundiae, Löffler. 1825, 4. —— 24 pp. 4 *Gr.* Conf. Indd. Götting. 1826. fasc. XLIII. p. 419 sqq.

Pet. *Camper*: Diatribe inauguralis in Thucydidem et Ciceronis de eo sententiam, quam in acad. Rheno-Trajectina publico et solemni examini submittit. Traj. ad Rh., Attheer. MDCCCXXI. 8 mai. —— XVI, 183 pp. Conf. ephem. litter. Lips. 1822. no. 263.

Ioannis *Caselii* Prolegomena in Thucydidis interpretationem. Rostochii 1576, 4.

— —: Thucydidea edita ab J. H. Ackero. Jenae 1714, 8.

Dav. *Chytraei* Chronologia historiae Thucydidis recognita. —— Cum eiusdem Chronologia historiae Herodoti. *V.* ib. III.

(G.) F. *Creuzer*: Herodot und Thucydides. Versuch einer nähern Würdi-

gung ihrer historischen Grundsätze, mit Rücksicht auf Lucians Schrift, wie man Geschichte schreiben müsse. Leipz., Ioachim. 1798, 8. —— 6 *Gr.*

Henrici *Dodwelli* Annales Thucydidei et Xenophontei. Praemittitur Apparatus cum vitae Thucydidis Synopsi chronologica. Oxon., e theatro Sheldoniano. MDCCII. 4.

Doederlein: Ad Thucydidem Observationes. —— V. *Seebodii* Neues Archiv. 1826. I. p. 136—139.

Just. Henr. *Dresleri* De Thucydidis extremo Lib. I. capite altero disputatiuncula, accedente in Herodoti Lib. II. cap. 49. commentariolo. *Progr. schol.* Wisbadae ex off. L. Riedeli. 1827, 4. —— 23 pp.

A. E. W. *Emperius*: De temporum belli Mithridatici primi ratione dissertatio inaug. Gottingae, 1829, 8. —— 28 pp.

Arn. Aug. *Evers*: Disputatio de prooemio Thucydidis. Gottingae, 1803, 8 mai.

J. Fr. *Gail*: Recherches sur un passage de la guerre d'Ionie dans Thucydide d'après un Ms. non collationné. —— *V.* Rheinisches Museum, 1828. fasc. II. p. 280—283.

J. Chph. *Gatterer.* —— *V.* Herodotus. III.

Fr. *Goelleri* Observationes in Thucydidem. —— *V.* Acta philologorum Monacens. Tom. II. p. 205—257. 315—362.

—— —— : De situ et origine Syracusarum ad explicandam Thucydidis potissimum historiam scripsit atque Philisti et Timaei rerum Sicularum Fragmenta adiecit. Accedit tabula geographica. Lips., Weidmann. MDCCCXVIII. 8 mai. —— 1 *Th.* 12 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 18 *Gr.*

Ioan. *Grammii* Castigationes ad Scholia graeca in Thucydidem. *Partt. II.* Hafn. 1721—1722, 4.

H. Ed. *Grimm*: De peste Atheniensium a Thucydide descripta. Dissertatio inaug. medica. Rostochii, 1829. 8. —— 38 pp.

C. F. *Haacke*: Kritischer Beitrag zum fünften Buche des Thucydides. *Progr. schol.* Stendal, Franzen. 1817, 8 mai. —— 4 *Gr.*

Joh. Dan. *Heilmann*: Kritische Gedanken von dem Character und der Schreibart des Thucydides. Lemgo, Meyer. 1758, 4. —— Rep. in *Heilmanni* Werken, Tom. II. p. 89 sqq.

Ad. *Heimann*: De Thucydidis orationibus dissertatio inaug. Berol., typis Corn. Feisteri. MDCCCXXXIII. 8 mai. —— 45 pp. et 1 *f.*

C. *Heinze*: Cornelius Nepos e Thucydide emendandus atque indicandus est. Dissertatio philologica. Jenae, litteris Mauckii. 1821, 8 mai. —— 45 pp.

Pet. *Horrei* Observationes in Thucydidem. —— In eiusdem Observationibus criticis in scriptores graecos. (Leovardi. 1736, 8) p. 391—513.

L. Ph. *Hüpeden*: Disputatio de Periclis laudatione funebri Thucydidis II. 35 sqq. Cellae, libr. Schulze. 1831, 4 mai. —— 14 pp. 4 *Gr.*

I. F. C. *Kampe*: Niciae Oratio, quae est apud Thucydidem libro sexto, explicata. Ad Albertum Gottschikium epistola critica et exegetica. Neo-Ruppini MDCCCXXXV. Vendunt Oehmigke et Riemschneider. 4 mai. —— 18 pp.

F. *Kortüm*: Zur Geschichte hellenischer Staatsverfassungen, hauptsächlich während des peloponnesischen Krieges; Bruchstück einer historisch-politischen Einleitung in das Studium des Thukydides. Heidelberg, Groos. 1821, 8. —— 217 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.*

—— —— : Die Stellung des Geschichtschreibers Thukydides zu den Parteien Griechenlands. Eine Inauguralrede, mit etlichen Anmerkungen. Bern, Jenni. 1833, 8 mai. —— 4 *Gr.*

C. A. *Krüger*: Commentationes criticae et historicae de Thucydidis historiae parte postrema. —— *V.* eius editionem Dionysii Halicarn. historiographicorum [*V.* ib. I. Ccc) 3 b) aa)] p. 251 sqq.

—— —— : Untersuchungen über das Leben des Thukydides. Berlin, gedr. bei Nietack. 1832, 8 mai. —— 84 pp.

Ios. A. *Kutzen*: De Pericle Thucydideo specimen I. Dissertatio inaug. Vratislav. 1829, 8. — Spec. II. *ib.* typis Kupfer. MDCCCXXXI. —— VI pp., 1 *f.* Theses, IV, 54; 34 pp.

F. *Lehneri* Observationes in Thucydidem. —— *V.* Acta philologorum Monacens. Tom. III. p. 3—41.

J. Ant. *Letronne*: Essai critique sur la topographie de Syracuse au commencement du Ve siècle, pour servir à l'intelligence de quelques auteurs anciens, et faire suite aux éditions et traductions de Thucydide, avec un plan. Paris, Pélicier. 1813, 8. —— 80 pp.

A. Ferd. *Lindau*: Spicilegium criticum in Thucydidem et Livium. Vratislav., Holäufer. 1817, 4. —— VI, 17 pp. 6 *Gr.*

A. *Matthiae*: Observationes in Thucydidis librum I. —— V. *Ruperti* et *Schlichthorstii* Magazin für öffentl. Schulen. Vol. I. P. II. p. 423 sqq.

I. H. L. *Meierotto*: Ueber den Thucydides. —— *V.* Deutsche Abhandlungen der Akadem. zu Berlin. 1790 et 1791. (1796) p. 179 sqq.; gallice legitur in Mémoires de Berlin, a. 1790 et 1791. p. 518 sqq.

I. D. H. *Meyer*: Periclis apud Thucydidem oratio funebris explanata. Osnabruci, sumptibus F. Rackhorst. MDCCCXXXII. 8. —— 54 pp.

— —: De nonnullis locis, qui leguntur apud Thucydidem in historia belli Peloponnesiaci. *Progr. schol.* Osnabrüci, 1834, 4. —— 14 pp.

Ch. Nath. *Osiander*: Observationum in Thucydidem *Fascc. III.* Stuttgart. 1827; 1828; 1829. 4. —— 22, 20, 22 pp.

Fabius *Paulinus*: Praelectiones Marciae sive commentaria in Thucydidis historiam sive narrationem de peste Atheniensium, ex ore Fabii Paulini excerpta. Venetiis, apud Iuntas. MDCIII. 4.

E. F. *Poppo*: Observationes criticae in Thucydidem. Lips., Gerh. Fleischer. 1816, 8 mai. —— II, 263 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Maxima observationum pars spectat ad quatuor priores libros. Conf. ephem. litter. Jenens. 1816. no. 12. 13.

Fr. *Portus*: —— *V.* Xenophon. III.

Ch. *Rami* Commentarius de sermonibus funebribus, qui publice Athenis habebantur. Hafn. 1793, 8.

René *Rapin*: Comparaison de Thucydide et de Tite Live. —— *V.* eius: Oeuvres. Tom. I. translated into English by Th. Taylor. London, 1694, 8.

F. *Reinhardt*: Viro magnifico et summe venerabili Ch. Glo. Lebr. Grossmann munera amplissima ... gratulatur: Observationum criticarum in Thucydidem specimen. Francof. ad Viadr., impr. Hoffmann. 1829, 8. —— VIII, 25 pp.

Io. Iac. *Reiskii* Animadversiones ad Thucydidem. —— *V.* eius Animadversiones ad Graecos auctores. P. III. p. 1—78.

I. Α. Γ. Ῥος, Σχολια εἰς Θουκυδιδην και δυο Δημοσθενους λογους etc. Heidelb., Oswald. 1819, 8. —— 4 *Gr.* Prorsus nihil valet.

F. *Roth*: Ueber Thucydides und Tacitus. Vergleichende Betrachtungen. München. 1812, 4. —— 23 pp. 4 *Gr.* Latine vertit *Poppo* in sua editione, Vol. I. P. I. p. 381 sqq.

Μανουὴλ Σ(αρη): Διατριβὴ εἰς Θουκυδίδην και της κατ' αὐτον ἱστορίας ἐπιτομή. Ἐν Βιέννῃ. Σχραιμβλ. 1799, 8. —— 101 pp.

J. H. *Schlosser*: Apologie des Thucydides gegen den Tadel des Dionysius von Halicarnass. —— *V.* Neuer deutscher Merkur, a. 1790. P. II.

G. F. *Schoemann*: Observationes in Thucydidis locos quosdam difficiliores. *Progr. acad.* Gryphisw. 1824, 4. —— 23 pp.

Ch. A. *Schoenckii* Dissertatio inauguralis de peste Periclis aetate Athenienses affligente. Lips. 1821, 4. —— 44 pp.

I. *Stiliconis* Disputatio ritus *περὶ τῆς φρυκτωρίας*, sive de excubiarum accensis ignibus actione, ad illustris Thucydidis librum III. Viteberg. 1714, 4.

G. L. F. *Tafel*: Exkurs zu Thucydides I. 2. —— In *Seebodii* Kritischer Bibliothek 1821. fasc. 1. p. 94 sqq.

F. *Thiersch*: Observationes in Thucydidem. —— In Actis philologorum Monacens. Vol. III. P. II. p. 273 sqq. P. III. p. 451 sqq.

C. F. *Weber*: Abhandlung über des Perikles Standrede im Thukydides. *Progr. schol.* Darmstadt, Leske. 1827, 4. —— 34 pp. —— Recusa est haec dissertatio adiecto additamento in ephem. litter. schol. 1827. Sect. II. no. 74 sqq.

E. *Wiedasch*: Zur Erklärung der Stelle Thucyd. I. 2 extr. —— *V.* ephem. litter. scholast. 1828. Sect. II. no. 157. p. 1299—1302.

A. *Wigand*: Ueber das religiöse Element in der geschichtlichen Darstellung des Thucydides. *Progr. schol.* Berlin, gedr. bei Reimer. 1829, 4. —— 25 pp. 6 *Gr.* Hic est maximi aestimandus libellus ad ingenium Thucydidis illustrandum.

Th. *Valperga*: Adnotationes ad verba Thucydidis I. 10: *τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδάφη.* —— V. *Amadei Peyroni* Notitiam librorum manu typisve descriptorum. (Lips., Weigel. 1820, 4 mai) p. 62.

TIBERIUS Rhetor.

Fabr. B. Gr. ed. *Harles.* T. VI. p. 118 sq.

1676, — 1773, 8. Tiberius Rhetor. Graece et latine. Edidit Thomas Gale. —— *V.* Rhetores. I.

1815, 8 mai. Tiberius Rhetor de figuris, altera parte auctior, una cum Rufi arte rhetorica. Graece edidit I. Fr. Boissonade. Londini, Valpy. —— .., 98 pp. 6 *sh.* Conf. Classical Journal no. XXIII. p. 198—204.

TIMAEUS Locrus.

Fabr. B. Gr. ed. *Harles*, T. I. p. 877 sqq.

I. *Editiones textus.*

1555, 8. TIMAEI Locri Liber de anima mundi & natura, Graecè, à Ludouico Nogarola Comite in Latinum conversus. Venetiis, apud Hieronymum Scotum M.D.LV.

1555, 8. Timaei Locri Liber de anima mundi & natura. Graece. Paris., apud Guilelmum Morelium. MDLV.

1670, 8. *Τὸν Πλατωνος Τιμαιὸς Λοκρὸς περι Ψυχας κοσμω, και φύσιος.* Platonis Timaeus Locrus De Anima Mundi, Id est Natura. (*Graece et Latine cum notis edidit Thomas Gale.*) Cantabrigiae: Ex Officina *J. Hayes*, Celeberrimae Academiae Typographi, Impensis *Joann. Creed*, Bibliopolae *Cantab.* 1670. —— 3 *ff.* praefixa, contin. de Timaeo Locro Veterum Testimonia, 24 pp. Inter *Galii* Opuscula mythologica, ethica et physica. *V.* Scriptores mythologici.

1688, 8 mai. — graece et latine cum notis. —— Inter *Thomae Galii* Opuscula mythologica, ethica et physica. (Amstelaedami.) p. 539 — 566.

1763, 8. Timée de Locres, en grec et en françois, avec des dissertations sur les principaux questions de la metaphysique, de la physique et de la morale des Anciens. Par le Marquis d'Argens. à Berlin, Spencer. —— 1 *Th.* 16 *Gr.* Notae et dissertationes nihil valent. Hic libellus legitur etiam in Platonis operum editionibus.

1768, 12. — grec et françois, par Batteux. —— *V.* Ocellus Lucanus. I.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1562, 8. Timaei Locri Liber de anima mundi, Latine. Paris., apud Guilielmum Morelium. MDLXII.

B. germanicarum.

1779, 8. Timaeus Lokrus von der Weltseele. Aus dem Griechischen übersetzt von I. G. Schulthess. Zürich, Orell. —— 4 *Gr.*

1798, 8. Timaeus der Lokrier von der Weltseele (*übersetzt und erläutert von C. G. Bardili*). —— In *Fülleborni* Beiträge zur Geschichte der Philosophie. P. IX. no. I. p. 1 — 58. Haec versio fida atque elegans est; notae rem bene illustrant.

1835, 8 mai. Das Weltall und die Weltseele nach den Vorstellungen der Alten; und Timaeus der Lokrier von der Seele der Welt und der Natur, aus dem Griechischen, mit Anmerkungen und Erläuterungen. Leipz., Dyk'sche Buchh. —— 12 *Gr.* Praemissa dissertatio magni aestimanda est, ut etiam Timaei versio.

III. *Illustrantia Timaeum scripta.*

Chph. *Meiners:* Ueber die Aechtheit der Schrift des Timaeus. —— *V.* Göttingensche philolog. Bibl. Vol. I. P. V. p. 204 sqq. *V.* etiam eiusdem *Meinersii* sententiam, hunc libellum non genuinum esse defensam in eius libro: Geschichte der Wissenschaften, Vol. I. p. 587 — 595.

Pierre *Prevost:* Quelques remarques sur l'ame humaine, suivies de l'explication d'un passage du Timée. —— *V.* Mém. de Berlin. a. 1802. Mém. philos. speculat. p. 75 sqq.

Tiedemann: Timaeus über die Weltseele ist ächt. —— *V.* Deutsches Museum. a. 1778. P. VIII. p. 151 sqq.

TIMAEUS Sophista.

Fabr. B. Gr. ed. *Harles.* T. VI. p. 243.

I. *Editiones textus.*

1754, 8. *ΤΙΜΑΙΟΥ Σοφιστου Λεξικον περι των παρα Πλατωνι λεξεων.* TIMAEI Sophistae Lexicon vocum Platonicarum. Ex codice MS. Sangermanensi edidit et animadversionibus illustravit David. Ruhnkenius. Lugd. Bat.

1756, 8. —— *V.* Moeris Atticista. I.

1789, 8. *Τιμαιου Σοφιστου Λεξικον, περι των παρα Πλατωνι λεξεων.* Timaei Sophistae Lexicon Vocum Platonicarum. Ex Cod. MS. Sangermanensi nunc primum edidit atque animadversionibus illustravit Dav. Ruhnkenius. Editio secunda, multis partibus locupletior. Lugd. Bat., apud Sam. & Ioan. Luchtmans. MDCCLXXXIX. —— *Dav. Ruhnkenii* praefatio ex altera editione Timaei legitur inter eius Opuscula varii argumenti. (Lugd. Bat. 1823, 8) p. 664 sqq. Indicantur in ea variae lectiones editionis prioris, atque emendationes alterius editionis.

1819, 8. — Edidit et animadversionibus illustravit Dav. Ruhnkenius. Lond., Priestley. — 8 sh.

1828, — 1833, 8. — Ex Cod. MS. Sangermanensi primum edidit atque animadversionibus illustravit Dav. Ruhnkenius. Editio nova: Curavit G. Aen. Koch. Lips., Lauffer. MDCCCXXVIII. *Postea titulus est mutatus:* Timaei Sophistae Lexicon vocum Platonicarum: Ex Cod. MS. Sangermanensi primum edidit atque animadversionibus illustravit David Ruhnkenius. Editio in Germania altera. Curavit et observationum appendice auxit Georg Aenotheus Koch. Accedit Comparatio prioris editionis Ruhnkenii cum altera accurate instituta atque eiusdem Ruhnkenii adnotatio integra ad Scholiastam Platonis. Lipsiae, sumptibus Guilielmi Laufferi. 1833. — XIX, 260 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 18 *Gr.* Observationes atque comparationem separatim in lucem misit editor.

II. *Illustrantia Timaeum scripta.*

G. Aen. *Kochii* Observationes in Timaei Sophistae Lexicon vocum Platonicarum et Moeridis Atticistae Lexicon Atticum a se nuper edita. Accedit comparatio prioris editionis Timaei a Ruhnkenio emissae cum altera accurate instituta. Lipsiae, sumptibus Gu. Laufferi. 1833, 8. — XVI, 61 pp.

TIMAEUS Tauromenius.

1818, 8. De Timaei vita et scriptis scripsit Fr. Goeller; adiecta sunt Timaei historiae et Olympionicorum fragmenta. — *V.* eius librum: De situ et origine Syracusarum. (Lips., Weidmann. 1818, 8) p. 177 — 206, p. 207 — 306. Conf. de Timaeo, eiusque scriptis *Leonhardum Spengel* in Συναγωγη τεχνων (Stuttg., Cotta. 1828, 8) p. 67 sqq.

TIMAGENES.

Bonamy: Recherches sur l'historien Timagène. — *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XIII. p. 35 sqq.

I. F. *Ebert:* De Timagene Alexandrino. — *V.* eius Dissertationes Siculas. (Regiomont. 1828, 8) p. 134 — 137.

TIMOCREON.

1822, 8. Translation from Timocreon, with text greek and notes. — *V.* Classical Journal, no. XXX. P. 313 — 315.

TIMON.

I. *Fragmenta.*

1573, 8. Timonis Syllographi fragmenta. — *V.* Poetae. I. Aa).

1720, — 1721, — 1723, 4. *Io. F. Langhainrichii* Dissertationes III. de Timone Sillographo. Accedunt eiusdem fragmenta. Lips.

1773, 8. Timonis Sillographi fragmenta. — V. *Brunckii* Analecta. T. II. p. 67 sqq.

1794, 8. Timonis Sillographi fragmenta. — V. *Iacobsii* Anthologia. T. I. p. 86.

1820, 8. Timonis Sillographi fragmenta collegit Fr. Ant. Woelke. — *V.* eius libellum: De Graecorum Syllis. Varsaviae. 1820, 8. *V.* Poetae. III. s. v. *Woelke.*

1821, 8. Timonis fragmenta collegit F. Paul. — *V.* eius Dissertationem de Sillis. Berol. 1821, 8. *V.* Poetae. III. s. v. *Paul.*

II. *Illustrantia Timonem scripta.*

( ) De Timone, Phliasio. — V. *Creuzeri* et *Daubii* Studien, T. VI. p. 302 sqq.

Ant. *Weland:* De Timone Phliasio Sillographo. — *V.* eius Dissertationem de praecipuis parodiarum Homericarum scriptoribus apud Graecos. (Gotting., impr. Huth. MDCCCXXXIII. 8) p. 50 sqq.

TRICHA.

1814, 8. Tricha, Elias, et Herodianus de metris. Graece. Primum edidit Franciscus de Furia. Lips., Weigel. — 12 *Gr.*

TROPHONIUS.

176., f. Τροφωνιου τεχνη ῥητορικη. *Graece.* Edidit Iriarte. — *V.* eius Catalogum MSS. Bibl. Matrit. Vol. I. p. 442 sqq.

TRYPHIODORUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 359 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 169 sqq.

I. *Editiones textus.*

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 8. *Τρυφιοδωρου Ἰλιου ἁλωσις, graece.* —— *V.* Quintus Smyrnaeus. I. Aa) α).

β) *Cum a. et l. notitia.*

1557, 8. Tryphiodori Ilii expugnatio, *graece*, a Federico Iamotio versibus latinis reddita et annotationibus quibusdam illustrata. Lutetiae, apud Michaelem Vascosanum. M. D. LVII.

1559, — 1577, 4. —— *V.* Pythagoras. I. 1) β). Poetae. I. Aa).

1566, f. — graece et latine. —— *V. Henr. Stephani* Poetarum graecorum principum heroic. carmina. *V.* Poetae. I. Aa).

1588, 4. *ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ Αἰγυπτιου Ἰλιου ἁλωσις.* Tryphiodori Aegyptii de Ilii excidio liber. Cum duplici interpretatione et notis ad graecum textum. Auctore Nicodemo Frischlino. Accedunt Castigationes Laurentii Rhodomanni. Francofurti, I. Wechel.

1606, f. — graece et latine, cum notis marginalibus. —— In *Iacobi Lectii* Corpore Poetarum graecorum. Genev. *V.* Poetae. I. Aa).

1617, 8. — Graece, studio et opera Henr. Rumpii. Hamburgi excudebat Paulus Langius. MDCXVII.

1741, 8. *ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΙΛΙΟΥ ἉΛΩΣΙΣ.* Tryphiodori Ilii excidium, cum metrica Nicodemi Frischlini versione et selectis virorum doctorum notis. Lacunas aliquot e cod. MS. explevit et suas annotationes adjecit Jac. Merrick. Oxon., e theatro Sheldoniano. —— Nova recensio ad codicem atque virorum doctorum adnotationes criticas facta.

1765, 8 max. *ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ Αἰγυπτιου του γραμματικου Ἰλιου ἁλωσις:* Tryphiodori Aegyptii Grammatici Excidium Troiae. Graece latine. Accedit interpretatio italica Ant. Mar. Salvinii nunc primum edita ex autographo bibliothecae Marucel. recensuit, varias Mediceorum codicum lectiones et selectas annotationes adjecit Ang. Mar. Bandinius. Florentiae, typis Caesareis cIↃ.IↃ.cc.LXV. —— Quamquam *Bandinius* non multum in emendando textu profecit, attamen protulit novas duorum codicum a se collatorum variantes lectiones, quibus posteriores editores usi sunt. Notae, quas editor Bandinius ex suis adiecit, nihil valent.

1774, 8. *Τρυφιοδωρου Αἰγυπτιου του Γραμματικου Ἰλιου ἁλωσις.* La Presa di Troia di Trifiodoro Egizio grammatico, Poema tradotto in versi italiani dal Dottore, Ang. Teodoro Villa. Col testo greco di rincontro. In Modena.

1791, 8. *Τρυφιοδωρου Ἰλιου ἁλωσις.* De plurimis mendis purgata et notis illustrata a Thoma Northmore. Graece. Cum indice. Londini, Deighton.

1796, 4. La Caduta di Troja di Trifiodoro Egizio grammatico. In versi italiani, col testo greco. Parma, Bodoni. —— Sunt etiam exx. in ch. membr. forma *fol.* typis descripta, sed notitia anni 1797.

1804, 8. *Τρυφιοδωρου Ἰλιου ἁλωσις,* versione latina, plurimis observationibus, duobus indicibus et variis excursibus illustrata a Thoma Northmore. Editio altera atque emendatior. Lond., apud Payne et Lunn. —— Fundus editionis est Oxoniensis a. 1741; editor usus est duobus codicibus Florent., quos *Bandini* contulit. Versio latina paucis mutatis ex editione Bandiniana expressa est. Conf. ephem. litt. Jenens. 1807. no. 33.

1808, f. Tryphiodori Ilii excidium. *Graece.* Curavit Gf. H. Schaefer. Lips., sumt. Caroli Tauchnitzii. —— Liber perrarus atque nitidissimus est; nam vix XL exemplaria in lucem prodierunt. *Schaeferus* orationem graecam emendavit.

1819, 8 mai. *Τρυφιοδωρου ἁλωσις Ἰλιου.* Cum Iacobi Merrickii, et Godofr. Henr. Schaeferi annotationibus integris, aliorum selectis, suisque maximam partem criticis et grammaticis edidit Fridericus Augustus Wernicke. Lips., Gerh. Fleischer. —— XVI, 544 pp. 3 *Th.* 12 *Gr.* Auctor editionis, quem praematura mors abripuit, diligenter emendavit textum, cui subiectae sunt notae. Commentarius in Tryphiodorum exhibetur pag. 35 — 494, quem sequuntur Addenda atque Indices. Editionem in lucem misit *Zumptius.* Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1821. Vol. I. p. 187—192.

1823, 12 mai. —— *V.* Coluthus. I. β).

1825, 12. —— *V.* Quintus Smyrnaeus. I. Aa) β).

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1555, 8. Tryphiodori Aegyptii grammatici et poetae de Ilii expugnatione li-

bellus ab Renato Perdrierio versus. —— *V.* Coluthus. II. *A.*

B. germanicarum.

1787, 8. Tryphiodorus v. 585—637 in Prosa übersetzt von Scheffler. —— V. *Wiedeburgii* Humanistisches Magazin, p. 315—321.

1824, 8. Tryphiodorus, metrisch übersetzt von Bernh. Thiersch. —— V. *Seebodii* Archiv. fasc. IV.

C. anglicarum.

1739, 8. The Destruction of Troy being the Sequel of the Iliad translated from the Greek of Tryphiodorus, with notes by J. Merrick. Oxford, printed at the theatre. —— 5 *sh.*

III. *Illustrantia Tryphiodorum scripta.*

F. *Graefe:* Observationes criticae in Tryphiodorum. —— *V.* Coluthus. III.

I. Ad. *Nodell:* Epistola critica ad Ch. Glo. Heyne. Accedunt pauca alia critica. —— *V.* Classical Journal. no. XIX. p. 156—163, ubi leguntur notae ad Tzetzen et Tryphiodorum; no. XXI. p. 52—63 exhibentur notae ad Lucianum, Herodotum, Libanium, Sophoclem, Philostratum, Paulum Apostolum 1 Cor. XIII. 12, Terentium Eunuch. III. 5, 36 al., Liv. XIV. 3, 3 al., Virgil. 1 Aen. 203 al., Cic., Cornelium, Ovidium, Propertium, Statium, Catullum, Tibullum, Appulejum, Senecam trag., Claudianum, Boethium, Mamertinum, Rutilium Lup., Manilium.

TRYPHON.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opuscula duo coniunctim.*

1814, 8mai. Tryphonis Grammatici Opuscula quaedam „παθη λεξεων, περι τροπων, graece cum notis. —— *V.* Museum critic. Cantabrigiense. T. I. p. 32—59.

1826, f. De passionibus dictionum, e Tryphone Grammatico; ejusdem opuscula quaedam, e Museo Critico Cantabrigiensi, cum notis C. I. Blomfieldii, excerptis e Fabricii Bibliotheca Graeca. —— In *Henr. Stephani* Thesauro graeco. Tom. IX. p. 671—688.

Bb) *Opuscula separatim edita.*

1) De passionibus vocum.

1476, 4. Quaedam ex Tryphone Grammatico de passionibus dictionum. —— Adiecta sunt: Constantini Lascaris Grammatices graecae epitomae. *In fine:* Medielani Impressum per Magistrum Dionysium Paravisinum. MCCCCLXXVI. Die XXX. Ianuarii.

1524, 4. *Urbani* Grammaticae Institutiones, iam tanta iterum adhuc cura excusae, ut maiore vix potuerint. Item De passionibus dictionum ex Tryphone; De spiritibus ex Theodoreto et aliis. De dialectis ex Corintho et aliis, graece. Basileae apud Valentinum Curionem Nonis Martii Anno M. D. XXIIII.

1530, 4mai. *Urbani Bellunensis* institutionum in linguam graecam Grammaticam Libri duo. De passionibus dictionum ex Tryphone et de spiritibus ex Theodoreto et aliis. Basileae, ap. Valentinum Curionem Anno M. D. XXX. Mense Septembri. —— 4 *ff.* praefixa, 216 num. *ff.*

1535, — 1539, 4. *Urbani Bellunensis* Grammaticae institutiones graecae. *etc.* Basileae in officina Ioannis Valderi mense Septembri Anno M. D. XXXV. — M. D. XXXIX.

1553, 8. *Urbani* Grammaticae institutiones graecae *etc.* Venetiis.

1614, 8. *Alexandri Scoti* Grammatica graeca. *etc.* Lugd.

2) De tropis.

aa)

1820, 8mai. Tryphonis tractatus de tropis, graece, e codice Rhedigerano editus, cum variis lectionibus codicis Anglicani. —— *V.* Museum Vratislaviense. (Vratislav., Holaeufer.) P. I. p. 1—23.

bb)

1831, 8mai. *Τρυφωνος γραμματικου περι τροπων. Graece.* —— V. *Boissonadii* Anecdota. Tom. III. p. 270 sqq. Pag. 270 adnotat editor haec: „E codd. regiis 2551 et 2929. Diversus est hic tractatus ab alio Tryphonis opusculo *περι τροπων*, quod fuit a Blomfieldio, in Museo Cantabrigiensi t. 1. p. 43, editum, indeque repetitum inter liminares libellos, quos Londinensi Stephaniani Thesauri editioni praefixit Barkerus; et, quod ex praeclara G. Hermanni Dissertatione De hyperbole didici, in Museo Vratislaviensi, T. I.“

TYRTAEUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 442; *ed. n.* T. I. p. 738 sqq.

I. *Editiones textus.*

1566, f. Tyrtaei de virtute carmen, al. —— inter *Henr. Stephani* Poetas graecos principes, p. 473 sqq.

1568, 8. Elegiae Tyrtaei. —— *V.* Poetae. I. Aa).

1606, f. Tyrtaei elegiae, graece et latine. —— *V.* Poetae. I. Aa).

1635 sqq, 8. —— *V.* Poetae. I. Aa).

1755, — 1762, 8. Elegiae Tyrtaei. —— *V.* Selecta carmina e graecis poetis, in usum regiae scholae Etonensis. (Etonae, 1755.) p. 112 sqq. (Etonae, 1762.) p. 161 sqq.

1759, 4. Spartan Lessons; or the Praise of Valour; in the Verses of Tyrtaeus; an ancient Athenian Poet, adopted by the Republic of Lacedaemon, and employed to inspire their youth with warlike sentiments. — *Εκ των του Τυρταιου Πολεμιστηριων σεσωσμενα.* Observations on the greek texte. Tyrtaei de virtute bellica carminis reliquiae. Glasgow: printed by Robert and Andrew Foulis. —— 6 *sh.* Versio anglica elegans est; atque orationi graecae adnexa est versio latina.

1761, 12. (*Six*) Elegies of TYRTAEUS, translated into English Verse, with Notes, and the original Text. London, printed for Tho. Payne. —— 1 *sh.* 6 *d.* Hic libellus nihil valet.

1764, 8. *Τυρταιου τα σωζομενα.* Tyrtaei quae restant omnia collegit, commentario illustravit, edidit Ch. Ad. Klotz. Bremae, Foerster. —— 14 *Gr.* Praemissa est dissertatio de vita et rebus gestis Tyrtaei, quam sequitur oratio reliquiarum graeca, adiectis notis. Rep. 1767.

1767, 8. — Altenburgi, Richter (*nunc* Lips., Weigel). —— 1 *Th.* 12 *Gr.*, ch. membr. 2 *Th.* 8 *Gr.* Huic editioni addita versio germanica metrica *Weissii.*

1772, 8. Tyrtaeus, graece. —— V. *Brunckii* Analecta. Tom. I. p. 48—53.

1778, 8. Tyrtaeus Lieder, nebst einem Hymnus des Kleanth, griechisch mit Erläuterungen für Schulen von D. E. Mörschel. Berlin, Rottmann. —— 4 *Gr.*

1790, 8. *ΤΥΡΤΑΙΟΥ και ΚΑΛΛΙΝΟΥ Λειψανα.* Des Tyrtaeus und Kallinus Kriegslieder. Griechisch, mit erklärenden Anmerkungen, von J. G. Brieger. Zittau, Schöps. —— 8 *Gr.*

1790—1800, 8. Tyrtaei quae supersunt, graece et latine, cum notis philologicis Christiani Dohl. Upsal. *Partt. III. acad. disp.*

1791, 8. Canti militari di Tirteo, tradotti da Onofrio Gargiulli. Col testo greco. Napoli.

1800, 8. *Τυρταιου ἀσματα.* I cantici di Tirteo, tradotti ed illustrati da Luigi Lamberti, col testo greco e versione latina. Parigi e Strasburgo, an. IX. —— 2 *fr.* 50 *cent.*

1801, 4 mai. Tyrtaei carmina, quae supersunt, *Graece*, latinis versibus reddita, Aloysio M. Buchetti. Vindobonae, typis I. Th. Nobilis de Trattnern. —— 38 pp. Auctor sensum poetae ingeniumque reddere studuit, secutus Propertii potius quam Ovidii elocutionem. Conf. *Wismayeri* Ephemeriden der ital. Litterat. Ann. III. fasc. II. p. 170 sqq.

1802, 8. Tyrtaei Elegia, graece, edidit A. Matthiae. —— *V.* eius: *Εκλογαι ποιητικαι.* Altenb., Schnuphase. 10 *Gr.*

1807, 18. —— *V.* Bion Smyrnaeus. I. Aa).

1814, 8. Tyrtaei fragmenta, cum notis. —— V. *Gaisfordii* Poetas minores graecos. (Oxon.) Vol. I. p. 429 sqq.

1816, 8. Tyrtaei elegiaca fragmenta edidit I. Valent. Franke. —— *V.* eius librum: Callinus. *V.* Callinus. III. Admodum temere adornavit versus editor.

1819, 8 mai. *Τυρταιυ μελη πολεμιστηρια.* Kriegslieder des Tyrtaeus. Mit einer neuen metrischen Uebersetzung und historischen Einleitung, wie auch mit Wort- und Sacherklärungen zum Schul- und Selbstgebrauche, versehen von C. Ch. H. Stock. Leipz., Hinrichs'sche Buchh. —— IV, 50 pp. 6 *Gr.*

1823, 8. Tyrtaei fragmenta. —— V. *Gaisfordii* Poetas minores graecos. (Lips.) Vol. III. p. 226 sqq. Conf. ephem. litter. Halens. 1828. no. 289. p. 633 sq.

1826, 8. Les chants de Tyrtée, traduits en vers François, par Firmin Didot. Paris, de l'impr. de Firmin Didot. —— 1 *fr.* 50 *cent.* Tantum centum exx. impressa sunt. Praemissa est dissertatio de Tyrtaei vita; versio gallica elegans est; versionem neograecam composuit *Clonaras.* Conf. Journal des Savans. 1826, p. 479—485.

II. *Editiones versionum.*

A. germanicarum.

aa) *Plures elegiae.*

1782, 8. Tyrtäos IV Kriegslieder, metrisch übersetzt vom Grafen Christian von Stollberg. —— *V.* eius: Gedichte aus dem Griechischen. (Hamburg.) p. 262—289.

1783, 8. Kriegslieder. Aus dem Griechischen des Tyrtaeus, von C. P. C. —— Haec versio *Conzii* adiecta est *Reinhardti* versioni germ. Tibulli, (Zürich.) p. 95—104.

1787, 8. Drei Kriegslieder des Tyrtaeus, metrisch übersetzt von Claudius. —— V. *Koeppeni* Griechische Blumenlese. Braunschw.) T. III. p. 223—232.

1793, 8. Probe einer Verdeutschung von Popens Versuch über den Menschen, nebst einer Uebersetzung der Kriegslieder des Tyrtaeus, von F. H. Bothe. Berlin.

1794, 8. Kriegslieder des Tyrtaeos, übersetzt von Johann Hinsberg. —— *V.* Neuer Deutscher Merkur. m. Iul.

1800, 8. Tyrtaeos Kriegslieder, metrisch übersetzt von F. C. L. von Seckendorf. —— *V.* eius: Blüthen griechischer Dichter. Weimar.

1809, 8. Kriegslieder des Tyrtaeos und die Ode der Erinna, übersetzt von G. C. B.(*raun*). Wetzlar.

1822, 8. — übersetzt und mit Anmerkungen begleitet von Mich. Heckner. Dillingen, Rossnagel. —— Haec versio Tyrtaei elegiarum, cui adecta est Sapphonis reliquiarum versio, nihil valet.

1822, — 1826, 8. Des Tyrtaeus Elegien metrisch übersetzt von G. Ch. Braun. —— *V.* Poetae. II. B.

bb) *Singulae.*

1797, 8. Das erste Kriegslied des Tyrtaeus, übersetzt von J. D. Hartmann. —— *V.* eius: Allgemeine Geschichte der Poesie. Vol. I. p. 602 sq.

B. gallicarum.

1758, — 1764, — 1771, — 1797, 12. Poesies de Tyrthée, traduites par L. Poinsinet de Sivry. —— *V.* Anacreon. II. C.

1826, 12. Laconiennes ou Chants guerriers de Tyrtée, traduits du grec en français, par M. Hautome, et suivies de plusieurs imitations en vers. Par P. à Paris, chez Brunot-Labbé. —— 1 *fr.* 50 *cent.*

C. italicarum.

1795, 8. Canti militari di Tirteo, tradotti in versi da vario metro da Andrea Rubbi. —— *V.* Parnaso de' Poeti classici. (Venezia per Zatta.) Tom. XIV.

1805, 8. Canti militari di Tirteo, tradotti da Luigi Lamberti, coll' aggiunta della francese versione di Barere. Parigi, per Gratiot.

1808, 8. — tradotti da Luigi Lamberti. Brescia, per Bettoni.

1816, 8. Cantici guerrieri volgarizzati di Tirteo. Torino per Favale. —— Haec versio metrica elegans est. Rep. eodem anno.

1816, 8. —— *V.* Spettatore. (Milano, per Stella.) Tom. VI. p. 266 sqq. Praemissa est brevis notitia de Tyrtaeo.

1822, 8. — tradotti da Luigi Lamberti. Milano, per Silvestri.

D. anglicarum.

1724, 8. The third Elegy of Tyrtaeus on Valour, translated from the Greek into English by James Ward. —— In: Miscellaneous Poems original and translated by several hands, publish'd by Concanen. (London.) p. 352 sq.

1745, 8. From the Greek of Tyrtaeus, the Spartan Poet, on Martial Virtue. —— *V.* Gentleman's Magazine. m. Nov. p. 587 sq.

1786, 4. — 1792, 8. The Elegies of Tyrtaeus, translated from the Greek into English Verse, with Dissertations and Notes, by Richard Polwhele. —— *V.* Theocritus. II. E. Aa).

1795, 8. The war-elegies (IV) of Tyrtaeus, imitated, with some observations on the Life and Poems of Tyrtaeus by Henry James Pye. London, Cadell jun. —— 1 *sh.* 6 *d.* Excellens est versio.

III. *Illustrantia Tyrtaeum scripta.*

A. *Matthiae:* Dissertatio de Tyrtaei carminibus. *Progr. schol.* Altenburgi, 1820, 4. —— 14 pp. In *Gaisfordii* editione Lips. Poetarum graecorum minorum. Vol. III. p. 226 sqq. atque in *Matthiae* Kleine Schriften. Altenb. 1833, 8.

Fr. *Sevin:* Recherches sur la vie et les ouvrages de Tyrtée. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. Tom. VIII. Mém. p. 144 sqq., ed. 8. Tom. XI. Mém. p. 225 sqq.

Ioannes TZETZES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 294. X. p. 245—273; *ed. n.* T. XI. p. 228 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Homerica.

aa) *Omnia.*

1770, 8. *Του Τζετζου τα προ Ὁμηρου τα Ὁμηρου και τα μεθ' Ὁμηρον ἐν συντομῳ ἐκδοθεντα.* Ioannis Tzetzae Carmina Iliaca, nunc primum e codice Augustano edidit Gtlo. Bened. Schirach. Hal. Magdeb., Curtius. —— 7 *Gr.* Haec editio ex apographo codicis Augustani, valde lacunosi parata est. Conf. Acta Eruditorum 1770. m. Mart. p. 128 sqq. *Klotzii* Acta litteraria Vol. VI. P. III. p. 366 sqq. Allgem. Bibl. Supplem. ad T. XIII—XXIV. Sect. II. p. 740 sqq. Initium carminum Iliacorum Ioannis Tzetzae, e cod. Vindob. nunc primum edidit *Heeren* in Bibl. der alten Litter. und Kunst. P. IV. (Götting. 1788, 8) p. 1—23.

1793, 8. Ioannis Tzetzae Antehomerica, Homerica, et Posthomerica, e codicibus edidit et commentario instruxit F. Jacobs. Lips., libr. Weidmann. —— 185 pp. 18 *Gr.* Haec editio habet textum integrum, quem editor instruxit commentario uberrimo, in quo indicavit Tzetzae fontes atque alia adnotavit de poesi graeca veteri. Conf. Neue allgem. deut. Bibl. Vol. XX. P. II. p. 452 sqq. Götting. gel. Anz. 1793. Vol. II. p. 1041 sqq. ephem. litter. Lips. 1793. Vol. II. p. 387 sqq. Bibl. der alt. Lit. u. Kunst. P. X. p. 97—102.

1816, 8 mai. Ioannis Tzetzae Antehomerica, Homerica et Posthomerica, recensuit Immanuel Bekker. Accedunt Excerpta e Chrestomathia Procli. Berol., Reimer. —— 14 *Gr.* Confecit *Bekkerus* novam recensionem ad codicem mstum Parisiensem atque Vaticanum.

bb) *Delectus.*

(1616,) 8. Iliacum carmen epici poetae graeci, cujus nomen ignoratur. (*Graece.*) Nunc primum prodit cum scholiis ex veteribus ms. membranis bibliothecae Is. Casauboni. Federicus Morellus latinis heroicis expressit et notis illustravit. Paris., apud Fed. Morellum. —— Hic liber complectitur Antehomericorum vv. 147—295. Libri cuiusdam titulum indicavit *Maittaire* in Annal. typogr. Vol. III. p. 868 hunc: „Ioannis Tzetzae Allegoriae Mythologicae, Physicae, Morales; Graecum poëma perelegans nunc primum prodit ex bibliotheca Jani Rutgersii J. C. & a Fed. Morello Latine jambicis senariis expressum, & notis illustratum. Lutetiae, apud Fed. Morellum MDCXVI.“

2) Chiliades.

1546, f. Ioannis Tzetzae variarum historiarum liber versibus politicis graece conscriptus, & Pauli Lacisii opera ad verbum Latine conversus, nunc primum in lucem editus. Accessit quoque Nicolai Gerbelii praefatio. —— *V.* Lycophron. I.

1614, f. Ioannis Tzetzae variarum Historiarum Liber, versibus politicis constans, graece et latine, Paulo Lacisio interprete. —— In *Lectii* Corpore Poetarum Graecorum. (Genevae.) Tom. II. p. 274 sqq.

1826, 8. *Ιωαννου του Τζετζου βιβλιον της δια στιχων πολιτικων αλφα δε καλουμενων.* Ioannis Tzetzae historiarum variarum Chiliades. Graece. Textum ad fidem duorum codd. Monacensium recognovit, brevi annotatione et indicibus instruxit Theoph. Kiessling. Lips., Vogel. —— XXIV, 568 pp. 3 *Th.* 12 *Gr.*, ch. scr. 4 *Th.* 18 *Gr.*, ch. membr. 5 *Th.* 8 *Gr.* Conf. ephem. litter. Lips. 1826. no. 275. p. 2193 sqq. *Iahnii* Annal. Vol. I. p. 282—291. *Hamakeri* in Bibl. crit. nova, Vol. IV. p. 372—403. et *Struvii* ante omnes gravem censuram in *Seebodii* Krit. Bibl. 1827. fasc. III. p. 241—306. fasc. IV. p. 370—436. fasc. V. p. 551—557, quae separatim etiam prodiit; ephem. litter. schol. 1827. Sect. II. p. 361—374. Editor emendavit quidem textum, sed neque res satis percepit, neque rationes metricas, quibus se Ioannes Tzetzes adstrinxit.

3) Exegesis Iliadis.

1812, 8 mai. Ioannis Tzetzae Exegesis in Homeri Iliadem. Primum edidit et indices addidit Gf. Hermannus. —— *V.* Draco. Aa).

4) Scholia in Hesiodum.

1537,—1603, 4. —— *V.* Hesiodus. I. Aa) β).

1820, — 1823, 8. —— *V.* Poetae. I. Aa).

5) De educatione.

1826, 8. *Ιωαννου του Τζετζου παιδων ἀγωγη.* —— Cum *Chiliadibus*, p. 509 sqq.

6) Excerptum.

1821, 8. *Ἰωαννου του Τζετζου περι ῥηματων αὐθυποταχτων.* —— V. *Imm. Bekkeri* Anecdota. Vol. III. p. 1088 sqq. Sunt XIX versus.

II. *Illustrantia Tzetzen scripta.*

A. Ferd. *Naekii* Dissertatio critica, qua Tzetzae ad Hesiodi Scut. 397 locus restituitur, et Callimachus aliquoties illustratur, emendatur, suppletur. —— *V.* Jahrbuch der Preuss. Rhein. Univers. (Bonn, Weber. 1821, 8) Vol. I. fasc. IV. p. 390 sqq.

K. L. *Struve:* Ueber den politischen Vers der Mittelgriechen; eine Abhandlung, verbunden mit einer Recension des Textes der neuesten Ausgaben von Tzetzes' Chiliaden; abgedruckt aus Seebode's Krit. Bibl. 1827. Hildesheim, Gerstenberg. 1828, 8. —— 139 pp. 14 *Gr.* Conf. ephem. litter. Halens. 1830. no. 92. p. 89—103.

Isaacus TZETZES.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 418 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 753 sqq.

1697, f. — 1803, 4 mai. Isaaci Tzetzae Commentarius in Lycophronem. —— *V.* Lycophron. I.

1811, 8. *Ισαακιου και Ιωαννου Τζετζου Σχολια εἰς Λυκοφρονα.* Lectionibus editionis Sebastianae variis in Lycophronis Alexandram praemissis et recensitis ad supplendam et absolvendam editionem Reichardi e tribus codd. Mss. Vitebergensibus unoque Cizensi nunc primum collatis emendavit, notis quum G. F. Thryllitzschii tum suis illustravit, scholiis minoribus nondum editis auxit, commentarios Meursii et Potteri addidit et indicibus instruxit Ch. Gf. Müller. Lips., Vogel. *III Voll.* —— LXXVI, 1552 pp. textus, 314 pp. indices et addenda. 9 *Th.* 8 *Gr.*, ch. scr. 12 *Th.*, ch. membr. 16 *Th.* Editor in principio libri omnes codicum varias lectiones, ad Lycophronem pertinentes, composuit accuratissime. His, quas alii et quidem *Sebastiani* collegerunt, subiunxit editor eas, quas ipse enotavit e suis codicibus, additis etiam adnotationibus, in quibus varias lectiones quasdam diiudicat, et quosdam Lycophronis locos vel emendat vel illustrat. Scholia Tzetzae emendatiora reddidit. In praefatione uberrima docet, horum scholiorum esse duas editiones, easque multis locis inter se maxime differre. *Heynii* auctoritate editor Scholia recentiora in Pindari olympica carmina uni Tzetzae adscribit; sed rem aliter iam constituit *Boeckhius* in praefatione ad Pindarum Vol. I. p. XII sq., ostendens horum scholiorum auctores esse Thomam Magistrum et Manuelem Moschopulum. Editor etiam recepit in suo libro *Scaligeri* versionem iambicam Lycophronis, ex *Meursii* editione, additis *Meursii* et *Potteri* commentariis. Conf. ephem. litter. Jenens. 1815. Supplem. no. 88. 89. 90.

ULPIANUS.

1503, — 1527, f. *Οὐλπιανου ῥητορος, προλεγομενα εἰς τους ὀλυνθιακους, και φιλιππικους δημοσθενουσ λογουσ. Ἐξηγησις ἀναγκαιοτατη, εἰς δεκα τρεις του δημοσθενους λογουσ. etc.* —— *V.* Demosthenes. III. init.

1570, — 1572, — 1604, — 1607, f. — *V.* Demosthenes. I. Aa).

1812, — 1828, 8. —— *V.* Demosthenes. I. Aa). Oratores. I.

XANTHUS.

I. *Fragmenta.*

1806, 8. Xanthi historici fragmenta, collegit F. Creuzer. —— *V.* Hecataeus. I.

II. *Illustrantia Xanthum scripta.*

() On the Xanthus Lydius. —— *V.* Museum crit. Cantabr. T. II. p. 109—112.

XENOCRATES Aphrodisiensis.

I. *Editiones textus.*

(1559,) 8. Xenocratis de alimento ex aquatilibus Animantibus libellus, Graece nunc primum editus, imperfectus; Idem Latine perfectior, Io. Baptista Rasario medico Nouariensi interprete. Accedunt Conradi Gesneri Scholia, in ea Xenocratis quę Gręce hic damus: & eorundem interpretationem Latinam. —— 35 *ff.* Pars est libri *Iani Dubravii* De piscinis. (Tiguri, apud Gesneros fratres).

1705, 4. — auctior emendatiorque, graece et latine ex I. Bapt. Rasarii versione. —— In *Fabricii* Bibl. Gr. Tom. IX. p. 454—474.

1774, — (*tit. nov.*) 1779, 8. *Ξενοκρατους περι της απο ἐνυδρων τροφης. Graece* cum latina interpretatione I. Bapt. Rasarii et Conr. Gesneri scholiis. Nunc primum integritati restituit, varietate lectionis animadversionibusque illustravit atque glossarium adjecit J. G. F. Franz. Lips., Sommer. —— 12 *Gr.* Franzius repeti iussit textum Gesnerianum atque in notis exhibuit Fabricii supplementa, adiectis variis lectionibus codicis Paris. atque Vaticani.

1794, 8. Xenocrates de alimento ex aquatilibus, *graece*, cum latina interpretatione I. Bapt. Rasarii, scholiis Conr. Gesneri et notis integris I. G. F. Franzii. Accedunt novae variae lectiones ex codd. MSS. deprомptae, et animadversiones Diam. Coray nunc primum editae, itemque adnotationes in auctorem, Additamenta in Glossarium Franzii, hodiernam ichthyologiam illustrantia et lucubratio de piscium esu Cajetani de Ancora. Neapoli, regiis typis. —— Haec editio, quae maxime aestimanda est, raro occurrit in Germania. Conf. Giorn. degli letterati di Napoli. Vol. XIII. p. 81 sqq.

1808, 4. — graece et latine cum alio eiusdem Xenocratis fragmento „*τινες κηρυκες και πορφυραι ὡς ἐμπλαςρα ὠφελουσιν*“, graece et latine, edidit Ch. F. de Matthaei. —— Cum Oribasio. (*V.* ib. I.) p. 7—29. 357—359.

1814, 8. *ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ, και ΓΑΛΗΝΟΥ περι της απο των ἐνυδρων τροφης, οἱς προτεθεινται σημειωσεις και τα περι της ἐκδοσεως προλεγομενα. Ἐν Παρισιοις*, Barrois fil. —— 8 *fr.* Editor fuit *Adam. Coray.*

II. *Illustrantia Xenocratem scripta.*

( ) Variae lectiones ad Xenocratis *περι των ἀπ' ἐνυδρων τροφων* librum e cod. MS. Vossiano Bibl. Lugd. Bat. —— V. *Ferd. Stoschii* Museum criticum. (Lemgov., Meyer. 1774, 8) Vol. I. Sect. XIII.

Gruner: Variae Lectiones Xenocrateae (*ex codice Moscov. ab Matthaeio exscriptae*) Diss. inaug. *I. Ch. Starkii.* Jenae, litteris Fickelschenii. 1777, 4. —— 20 pp. Conf. Neue philolog. Bibl. Vol. IV. P. I. p. 127—135.

XENOCRATES Chalcidonius.

I. F. *Ebert*: De Xenocrate Chalcidiensi. —— *V.* eius Dissertationes Siculas. (Regiom. 1825, 8) Tom. I. p. 121 sq.

Dionys. *van Wynpersse*: Diatribe de Xenocrate Chalcedonio. Lugd. Bat., apud Hazenberg. 1822, 8. —— 213 pp. Conf. Annal. Heidelb. 1824. fasc. V. p. 475—480.

XENOCRATES Platonicus.

I. *Editiones textus.*

1532, 8. Xenocratis Philosophi Platonici Liber de Morte. Graece et Latine. —— *V.* Alcinous. I. Aa). Hic dialogus editus est etiam inter Platonis opera, atque separatim sub Platonis nomine atque inscriptus: *Axiochus*, v. Plato. I. Cc) 27); prodiit sub Aeschinis Socratici nomine.

II. *Editiones versionum.*

a) Sine a. notitia.

—, 4. Xenocratis Philosophi Platonici liber de morte, translatus e graeca lingua in latinam a Marsilio Ficino Florentino ad clarissimum virum, Petrum medicem. Fridericus Peypus Nurembergae impressit.

β) Cum a. et l. notitia.

1497, — 1516, f. Xenocratis philosophi platonici liber de morte, latine, interprete Marsilio Ficino. —— *V.* Iamblichus. II. 1).

1498, 8. —— *V.* Athenagoras. II. A. Bb) 1).

1507, 4. Opusculum *Marsilii Ficini*, Florentini De religione christiana & fidei pietate. Xenocrates de morte, eodem interprete. *In fine*: De religione chri-

stiana Marsilii Ficini Opusculum una cum Xenocrate de morte Marsilio interprete finit. Impressum Argentine per Jo. Knoblouch Anno Dñi M. d. VII. Nonas Decembris. —— 60 *ff.*

1510, 4. *Marsilii Ficini* Florentini de religione Christiana, & fidei pietate opusculum. XENOCRATES de morte, eodem interprete. — Impressum Parisiis in sole aureo divi Iacobi expensis magistri Bertholdi Rembolt et Iohannis Waterloes MDX. XXX. mensis Octobris.

1515, 4. Xenocrates de Morte. *In fine*: Sylvanus Othmar Chalcographus formis excusit Augustae Vindelycorum apud aedem divae Vrsulae cis Lychum. Anno MDXV. XXIIII. Iulii.

1516, f. —— *V.* Pythagoras. II. A. 1).

1517, 4. Xenocratis Platonici libellus de morte a Marsilio Ficino Latio donatus. Erasmi Roterod. ad Guil. Copum de senectutis incommodis. — Lipsiae in aedibus Melchioris Lotter chalcographi ingeniosissimi, impensis Andreae Camiczani interpretis accuratissimi *etc.*

1532, 8. —— Cum Alcinoo. Basileae, per Michaelem Isingrinium. MDXXXII.

1533, 8. —— Cum Alcinoo. Paris., apud Michaelem Vascosanum. MDXXXIII.

XENOPHANES.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 613 sqq.

I. *Fragmenta.*

1573, 8. Xenophanis fragmenta poetica, edidit H. Stephanus. —— *V.* Poetae. I. Aa).

1830, 8. Philosophorum Graecorum veterum, praesertim qui ante Platonem floruerunt, Operum Reliquiae. Recensuit et illustravit Simon Karsten. *Vol. I. P. I.* Xenophanes. *Alius titulus est:* Xenophanis Colophonii Carminum Reliquiae. De vita eius et studiis disseruit, fragmenta explicuit, placita illustravit Simon Karsten. Bruxellis, Sumtibus J. Frank Bibliopolae. —— 1 *Th.* 16 *Gr.* Karsten praemisit dissertationem, in qua de suo consilio in hoc opere componendo, de veteris philosophiae historiae fontibus, atque de collectionum fragmentorum utilitate agit. Primae libri partis argumentum est: De Xenophanis vita, aetate et studiis; parte secunda exhibentur Xenophanis reliquiae; parte tertia agit auctor de Xenophanis philosophia. Conf. *Ch. Peterseni* libelli censuram in *Iahnii* Annal. 1831. Vol. III. p. 145—161.

II. *Editiones versionum.*

germanicarum.

1772, 8. Xenophanes Elegien, deutsch. —— In *Schirachii* Magazin der deutschen Kritik. (Halle.) Vol. I.

1826, 8. Xenophanes elegische Bruchstücke, metrisch übersetzt von W. E. Weber. —— *V.* eius librum: Die elegischen Dichter der Hellenen, p. 65—72. *V.* Poetae. II. B.

III. *Illustrantia Xenophanem scripta.*

Ch. A. *Brandisii* Commentationum Eleaticarum Pars I. Xenophanis, Parmenidis, et Melissi doctrina e Philosophorum reliquiis veterumque Auctorum testimoniis exposita. Altonae, Hammerich. —— 1 *Th.*

I. Gli. *Buhle*: Commentatio de ortu et progressu Pantheismi inde a Xenophane Colophonio primo eius auctore usque ad Spinozam. Gottingae, 1790, 4. —— Legitur etiam in Commentationibus soc. Gotting. a. 1789. Tom. X.

G. Gust. *Fülleborn*: Xenophanes, ein Versuch. —— *V.* eius: Beiträge zur Geschichte der Philosophie. P. I. p. 59 sq.

Tob. *Roschmann*: Dissertatio historico-philosophica de Xenophane. Altdorf., 1729, 4.

G. L. *Spalding*: Commentarius in primam partem libelli de Xenophane, Lenone et Gorgia, praemissis vindiciis philosophorum Megaricorum. Berol., Mylius. 1793, 8 mai. —— 83 pp. 8 *Gr.* Conf. ephem. litter. Lips. 1794. III. p. 389—392.

Tiedemann: Xenophanis decreta. —— In Bibl. philol. nova et crit. Vol. I. fasc. II.

XENOPHON Atheniensis.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 70 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 1 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1516, f. *ΤΑΔΕ ΕΝΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤῌΔΕ Τῌ ΒΙΒΛῼ. — Ξενοφωντος Κυρου παιδειας. βιβλια ή. — Του αὐτου ἀναβασεως. βιβλια ζ. — Του αὐτου ἀπομνημονευματων. βιβλια δ'. — Του αὐτου κυνηγετικος. — Του αὐτου ἱππαρχικος. — Του αὐτου περι ἱππικης. — Του αὐτου*

λακεδαιμονιων πολιτεια. — *Τ ου αὐτου ἀθηναιων πολιτεια.* — *Τ ου αυτου οἰκονομικα.* — *Τ ου αὐτου ἱερων.* — *Τ ου αὐτου συμποσιον.* — *Τ ου αὐτου περι ἑλληνικων. βιβλια ζ.* — HAEC IN HOC LIBRO CONTINENTVR. — X enophontis Cyri pedias. Libri VIII. — E iusdem anabaseos. Libri VII. — E iusdem apomnemoneumaton. Libri IIII. — E iusdem uenatoria. — E iusdem de equis alendis, — E iusdem lacedaemonum. resp. — E iusdem atheniensium. resp. — E iusdem oeconomica. — E iusdem hieron. — E iusdem symposium. — E iusdem de graecorum gestis. Libri VII. *In fine f.* 189 *b:* a b c d e f g h i k l m n o p q r ſ t u x y z &. Quaterniones omnes, praeter ultimum ternionem. — Impressum Florentiae in Aedibus Philippi iuntae florentini anno a salutifera incarnatione. M.D.XVI. Quarto cal. Iunii. Pontificatus Sanctissimi Leonis Papae nostri anno quarto. —— *F.* 1 est libri frons; *f.* 2*a* legitur haec: „Euphrosynus Boninus Laurentio Saluiato Iacobi filio Leonis Decimi Pontificis Maximi nepoti Patrono suo. *εὐ πραττειν.* — HOmini hominem optime Laurenti natum esse, & ueterum auctorum dicta cōfirmant, & rerū omnium magistra experientia docet. Hoc diu cogitans hoc mente animoq; uolutans Philippus noster iunta bibliopola, omni ingenio, sumptu, labore, cura, ac diligētia, studiosis iuuenibus opem ferre conatus est. Quamobrem pulcherrimos typos nactus latinoR auctorum tot breuibus enchiridiis uolumina clusit, quae nunc si omnia recēsere uellem incoepto opere fessus ab incoepto turpiter desistere cogerer. Nam non coelo tot fulgent sydera, non uere tot uirent frondes, nō estate tot pallent aristę, nō autumno tot bromius prebet racemos, non hieme tot madet terra guttis, quot nobis acrius castigata, diligētius recognita, multisq; uetustis codicibus collata latina dedit uolumina, mox latinis graecam linguam apprime utilem, atq; uera fatear, necessariam esse ratus, idem nobis in graecis quoq; auctoribus p̄stare uolens Chrisolorae (!) manuel grāmaticen magno sumptu sibi paratis, nullisq; aliis secundis typis cudere non dubitauit. dein Constantini Lascaris quem inclita quondam genuit bizantinum (!) grāmatices non inutile protulit opus. His Theodori quadripartitum opus addiecit (!), nec etiam Apollonii grāmatices necessaria pręcepta neglexit his doctam Hermogenis rhetoricen adiūxit, Hesiodi Theocritique non īmemor, dein Aristophanis comedias aggressus binas ex urbinate bibliotheca prioribꝰ adiecit, dein Aeschili (?) quot habere licuit praebuit tragoedias. At modo q,a non omnes (ut maronis nostri dicta in medium afferam) arbusta iuuant humilesq; miricae, melioribus intentus auctoribus Xenophontis opus doctissimum sane proxima apud illum foetura natum doctioribus legendum dare non erubuit, hic ille est qui lacedaemonum Rempublicā, Cyri pedian, aliaq; multa litteris mādauit. Quae omnia nūc breui Philippus noster uolumine perstrinxit. Sed quia maiora se tentasse nouit q̄, illum forsan tentare deceret dum saeuos detractorū, nec iniuria, dentes timet, hoc tibi opus dicare, hoc tuis auspiciis munire, hoc tuo numine tueri, hoc tibi dicatum prodere minime dubitauit. Quod si tibi gratum eē intelliget Dionysii de diuinis nominibus deq; angelica hierarchia īcoepto operi sūmā mox alia tentaturus imponet manum. Haec interim & lege & uale nostri non immemor. XII. Iulii humanę reparationis. Anno. M.D.XVI. Leonis Papae nostri anno quarto.“ *F.* 2*a* legitur privilegium Leonis X. Papae, datum die. XV. Februarii. M.D.XVI. Pontificis eiusdem papae Anno tertio „Dilectis filiis Philippo de Giuntis & eius filiis Bibliopolis Florentinis.“ 189 non num. *ff.* implet textus graecus, sed *f.* 144 sive *sign.* s 8 vacat, et 1 *f.* cum insigni typogr. Iuntae. In hac editione, quae princeps et valde lacunosa, atque non satis diligenter typothetarum erratis purgata est, desiderantur libri: *Agesilaus*, *Apologia Socratis*, et *de Vectigalibus*. Bibl. sen. Lips.

1525, f. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.* XENOPHONTIS OMNIA, QVAE EXTANT. *Infra Aldi insigne typ. inscr.:* ALDVS || M. R. *Infra:* Operis totius indicem pagina VIII. legito. *In fine:* VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET ANDREAE ASVLANI SOCERI. MENSE APRILI. M.D.XXV. —— 4 *ff.* praefixa, contin. titulum, praefationem, vitam Xenophontis graece, atque tabulam brevem; 87 num. *ff.*, sed *ff.* 84 et 85 male 85 et 86 signata sunt; 2 vacua *ff.*, 116 non num. *ff.*, et 1 *f.* contin. Aldi insigne typogr. Hanc editionem priore multo integriorem auctioremque curavit *Franciscus Asulanus*, qui in sua praefatione ad Iuntinam editionem spectat invidiose. Ex eiusdem *Asulani* praefatione huc transscribo haec: „Dubius mecum saepe ... reputo, utrum maius operae precium faciat is, qui veterum scriptorum monumenta iam tot annos vitio temporum situ obsita, primus è tenebris in hanc lucem, qualiacunque fors obtulerit, conetur asserere:

an qui ab aliis invulgata castigare, ac in pristinum redigere candorem, complurium simul exemplariorum collatione, iudicioque eruditissimorum hominum fretus, pro virili parte contendat. .... Rursus dolere mirum in modum illos (*auctores mortuos*) censeo, dum, quae in aliis apprimè damnassent, ea sibi librariorum incuria, necnon etiam male docti alicuius temeritate, addita & quasi afflicta, exemplaribus videlicet corruptis, intelligunt. ... Longe maiori laude dignos esse eos existimo qui maiori adhibita diligentia, meliores caeteris codices edere student; quam qui mutilatum licet aut inversum, quem primum offenderint librum, beneficio plerumque usi fortunae, statim publicare festinant, quemadmodum ii fecisse manifesto deprehenduntur qui praestantissimum, dixerim, scriptorum omnium Xenophontem, cum passim innumeris scatentem erroribus, tum mancum, atque confusum antehac impresserunt. Etenim si quis meam hanc descriptionem cum priori illa conferat; quod eos facturos facile confido, qui tantum authorem qualiscunque haberi potuit, quamprimum emere voluerunt; non solum singulis fere paginis mutatas, aut additas, & complures simul interdum lineas videbit; sed etiam duos pulcherrimos certe libros, & divisos, & maiori parte addita suppletos, atque in pristinam formam redactos conspiciet: Agesilaique laudes imperite olim ab iisdem cum Plutarchi operibus excusas, inter caetera sui authoris inveniet.“ *etc.* Asulanus omnes Xenophontis libros publicavit praeter Socratis apologiam.

1526, f. *Ξενοφωντος ἁπαντα τα εὑρισκομενα. Λαερτιοὺ βιος Ξενοφωντος. Ξενοφωντος Κυρου παιδειας βιβλια η΄. κ.τ.λ.* Xenophontis omnia quae extant. Ex Laertio Vita Xenophontis. Xenophontis Cyri pediae Libri VIII. Cyri anabaseos, id est ascensus in Persidem L. VII. De rebus Graecorum Libri VII. In Agesilaum. Apomnemoneumaton, id est de dictis So. Li. IIII. Oeconomica. Hieron. Lacedaemoniorum Respublica. Atheniensium Respublica. De Vectigalibus. Symposium. De disciplina equestri. De equis. De Venatione. Ad haec adiecimus Dionis Opuscula quaedam. De regno, et tyrannide. De fide et infidelitate. De Fortuna. *In fine*: Florentiae per heredes Philippi Iuntae Anno Domini M.D. XXVII. Die prima Decembris Clemente VII. Pontifi. Max. —— 212 *ff.* Textum prioris Iuntinae editionis cum omnibus vitiis, interpolationibus, lacunisque haec secunda editio habet, in qua nova autem addita sunt, quae iam titulus indicat.

1540, 8. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΑΠΑΝΤΑ.* XENOPHONTIS OPERA OMNIA, IN TRES partes distincta, quarum quaeq; suos libros ostendet. *τα πρωτον μερος ταδε περιεχει. Ξενοφωντος βιος ἐκ των Λαερτιȣ. Κυρȣ παιδειας βιβλια η΄. Ἀναβασεως βιβλια ζ.* *Vita Xenophontis ex Laertio.* CYRI *Paediae* LIB. VIII. CYRI *Anabaseos, i. ascensus in Persidem* LIB. VII. HALAE SVEVORVM, ANNO M.D.XL. — Vol. II. OPERVM XENOPHONTIS PARS SECVNDA. *ἐν τῳ δευτερῳ μερει ταδε ἐνεξι. ἑλληνικων βιβλια, ζ. λακεδαιμονιων πολιτεια. ἀθηναιων πολιτεια.* *De rebus Graecorum* LIB. VII. *Lacedaemoniorum Respub. Atheniensium Respub.* — Vol. III. OPERVM XENOPHONTIS PARS TERTIA. *το τριτον μερος ταδε περιεχει. Ἀπομνημονευματ βιβλια δ.* *& horum liber ε΄. qui est* *οἰκονομικοσ. Εἰς ἀγησιλαον. — Απολογια σωκρατου. — Ιερων. — Ποροι, ἡ περι προσοδων. — Περι ἱππικης. — Ιππαρχικος. — Κυνηγετικος. — Συμποσιον.* —— 8 *ff.* praefixa, 983 num. *ff.* Haec editio ex Iuntina secunda negligenter expressa est; ei praefixit Philippus Melanthon epistolam, datam ad Bellaium Langaeum, Regis Galliae Consiliarium, quae nihil continet, nisi Xenophontis laudem. Bibl. acad. Lips.

1545, f. XENOPHONTIS PHILOSOPHI AC HISTORICI EXCELLENTISSIMI OPERA, QVAE QVIDEM EXTANT, OMNIA, TAM GRAECA QVAM LAtina hominum doctissimorum diligentia, partim iam olim, partim nunc primum latinitate donata, ac multo accuratius quàm antea recognita. Quorum catalogum uersa pagella demonstrabit. *Adiecimus historiarum & rerum memoratu dignarum Indicem locupletissimum.* (*Infra est insigne typ.*) BASILEAE APVD NICOLAVM BRYLINGERVM. ANNO M.D.XLV. —— 2 *ff.* praefixa, et 12 *ff.* index, 678 pp. Libelli habent varios interpretes, qui sunt: De Paedia Cyri Persarum Regis Libri VIII. Francisco Philelfo interprete; De Cyri Minoris Expeditione Libri VIII. Romulo Amasaeo interprete; De Rebus Graecorum Libri VII. Bilibaldo Pirckhemero interprete; De factis & dictis Socratis Libri IV. Bessarione Cardinale interprete; Oeconomicus, Raphaële Volaterrano interprete; De Agesilai Regis Lacedaemoniorum laudibus oratio, Franc. Philelfo interprete; Apologia pro Socrate, Leonardo Aretino interprete; Hieron, sive

Tyrannus, Erasmo Roterodamo interprete; Pori seu de Vectigalibus, Ioanne Ribitto interprete; De Re Eqvestri libellus, Joachimo Camerario interprete; Hipparchicus, seu de magistratus Eqvitum officio, Io. Ribitto interprete; De Venatione libellus, Omnibono Leoniceno interprete; Symposium, Io. Ribitto interprete; De Republica & legibus Lacedaemoniorum libellus, Franc. Philelfo interprete; De Atheniensium Republica, Castalione interprete. Hanc editionem curavit *Albanus Torinus*, qui textum ex Halensi editione repeti iussit. Bibl. acad. Lips. *Bornemannus* in praefatione ad Memorabilium Socratis edit. a. MDCCCXXIX. p. XIV. indicat quintam editionem operum Xenophontis Basileensem anni 1540, 8 (?), adiecta notitia „Iuntinas repetiit", quae nunquam prodiit. Omnino in enumerandis omnium operum Xenophontis editionibus erravit *Bornemannus*.

(1545—1550,) 8. *Ξενοφωντος ἁπαντα.* XENOPHONTIS *ORATORIS ET HISTORICI, propter syncerū & melle dulciorem Attici sermonis gratiam, veterum omnium iudicio longè clarissimi, opera, quae quidē graecè extant, omnia, duobus tomis distincta, ac nunc primùm à SEB. Castalione à mendis quamplurimis repurgata, & quàm fieri potuit accuratissimè recognita. His accessit graecus rerum gestarum Index perquàm copiosus. [Infra insigne typogr. inscr.]* PALMA||ISING BASILEAE. *II Voll.* —— 8 *ff.* praefixa, 651, 859 num. *ff.*, et 22 non num. *ff.*: *Ἐλεγχος εἰς τα του Ξενοφωντος βιβλια. Bornemannus* in praefatione ad Socratis Memorabilia edita a. MDCCCXXIX. p. XVI. hanc editionem indicat sic: „Octava [i. e. *editio omnium operum Xenophontis*] Basileensis apud Isingrinum circa annum 1545 (nota enim anni nusquam edita extat) prodita textum Halensem vel Iuntinum exhibet a Castalione correctum, incertum ex ingenio an ex libris scriptis." Castalio, qui a. 1544 Basileam venit, ibi remansit atque docuit usque ad annum 1563, ubi obiit anno aetatis XLIX. Editio post annum 1545 prodiit, fortasse inter a. 1545—1550. Typographus volumini primo hanc notitiam praefixit: „LECTORI. ... CVM SEBAST. CASTALIO, uir hac nostra tempestate in utriusq; linguae solida atq; exacta cognitione cum paucis conferendus, Xenophontis opera nobis excudēda multoties obtulisset, quae ipse discipulis suis iam olim semel atque iterum praelegerat, atq; inter relegendum, exemplar multis in locis partim uetustate, partim librariorū incuria deprauatū, restituerat: uix tandem amici precibus expugnati, uotis eius, quamuis circa plura alia occupatissimi, acquieuimus. Nam hoc in primis officij nostri esse arbitramur, ut nihil eorum qūae ad optima quaeq; studia promouenda spectare uideantur, intermittamus. Quod cum in Xenophonte nos uel maxime pr̨estituros animaduerteremus, utpote qui ob inaffectatā illam sermonis iucunditatē, qua tantopere ipse etiam Cicero est delectatus, Attic̨ Musae nomen meruerit, praelo illum nostro subjiciendū censuimus: necessarium sanè omnibus graecae linguae studiosis autorem, & sine quo uix quisquam ad optatū studiorum suorū finem peruenire possit. Verùm cùm de ijs, qųe ad autoris huius cōmendationem, usum & utilitatem attinent, Philippus Melanthon, Germanį nostrae decus & ornamentum singulare, & eleganter & dissertè (ut solet) iam antea disseruerit (cuius epistolā huic nostrae subiecimus) prolixiores circa ea esse superuacaneū duximus. Tantùm hoc addere uolumus, Xenophontem nos tibi exhibere & emendatiorem, & quantum industria nostra assequi potuimus, modis onibus (?) absolutū. Tu illo feliciter fruere, & studium nostrum boni consule. Vale." Bibl. acad. Lips.

1555, f. XENOPHONTIS ORATORIS ET HISTORICI, PROPTER SVMMAM EIVS ELOQVENTIAM, DOCTISSIMORVM OMNIVM IVDICIO LONGE clarissimi, opera, quae quidem graecè extant omnia, eademq; eruditissimorum uirorum labore in Latinam linguam conuersa: ac nunc primùm diligenti cura, & maximo labore de integro recognita, & in lucem edita. Quorum Catalogum pagina uersa reperies. *His accessit verborum & rerum gestarum Index copiosissimus.* BASILEAE APVD NICOLAVM BRYLINGERVM. ANNO M.D.LV. —— 2 *ff.*, et 6 *ff.* index, 678 pp., et 1 *f.*: Xenophontis vita ex Suida. Oratio Xenophontis graeca ex Castalionis recensione, versio latina singulorum scriptorum ex variorum interpretatione, quam *Castalio* apud Isingrinium a. 1553 Basileae emendatius edidit. Sed in hac nova editione Oeconomicorum versionem, quae in Castalionis editione *Raphaelis Volaterrani* est, ex *Iac. Lod. Straebii* interpretatione *Ioannes Petri* recepit. *V.* 1568.

1561, f. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ἁπαντα τα σωζομενα βιβλια.* XENOPHONTIS omnia quae extant opera. Multorum veterum exemplarium ope (quorum bonam par-

tem bibliotheca viri illustris Huldrici Fuggeri suppeditauit) a multis mendorum sordibus ita purgata, ut longe maiore cum fructu legi multoque facilius quam antea intelligi possint. Epistolarum Xenophontis fragmenta quaedam haec editio praeter alias habet. In Xenophontem Annotationes Henrici Stephani, quidem partim varias lectiones examinare, partim locis aliquot obscuris lucem afferre, partim mendosos quosdam (in quibus veterum codicum auxilio destitutus fuit) suae integritati restituere conatur. Indidicem copiosissimum cum latina interpretatione innumeris in locis emendata habebis. AN. M.D.LXI. Excudebat Henricus Stephanus, illustris viri Huldrici Fuggeri typographus. —— 8 *ff.* praefixa, 587 pp., 42 pp., et 1 *f.* Annotationes. In textu edendo secutus est Henricus Stephanus editionem Aldinam a. 1525, sed partim usu librorum scriptorum, partim scriptorum veterum, qui Xenophontis libros vel excerpendo vel laudando in suum usum converterunt, partim etiam virorum doctorum hominum adnotationum, partim coniecturis emendatiorem reddidit orationem graecam. Exemplum huius editionis in ch. pergam. impressum adservatur in Bibl. Elisabeth. Wratislaviensi. Bibl. acad. Lips. Rep. 1581.

1568, f. XENOPHONTIS ... Opera, quae quidem graece extant omnia, eademque eruditissimorum virorum labore in Latinam linguam conuersa: ac nunc primum diligenti cura & maximo labore de integro recognita, et in lucem edita. Accesserunt Ioannis Brodaei in omnia eius opera graecolatina annotationes. Basileae, apud heredes Nicolai Brylingeri, MDLXVIII. — Ioannis Brodaei Turonensis in omnia Xenophontis opera tam graecae qvam latinae *Annotationes longè doctissimae, nunc primum in lucem editae. BASILEAE Apud Nicolaum Brylingerum Anno M. D. LIX.* —— 8 *ff.* praefixa, 678 pp., et 1 *f.* Xenophontis vita ex Suida; *Brodaei* annotationes 1 *f.*, 70 pp. Tantum titulus Xenophontis operum novus est; caeterum hoc volumen editio est anni 1559.

1569, f. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ἅπαντα τὰ σωζόμενα βιβλία.* XENOPHONTIS ET IMPERATORIS, & philosophi clarissimi omnia, quae exstant, opera, IOANNE LEVVENKLAIO INTERPRETE. *Cum Annotationibus eiusdem & indice copioso. Infra est insigne typ. inscr.* PALMA || GVAR. Basileae, per Thomam Guarinum, M. D. LXIX. —— 6 *ff.* praefixa, 790 pp., 8 *ff.* annotationes, 14 *ff.* index. Editor *Leunclavius* sequutus est textum Stephanianum, sed eum emendavit atque versionem latinam denuo condidit. Bibl. acad. et sen. Lips. Tantum novi tituli sunt editiones a. 1572 et 1595.

1572, f. XENOPHONTIS & Imperatoris & Philosophi clarissimi omnia, qvae exstant opera, Ioanne Levvenklaio Interprete. Additis Interpretis adnotationibus, Graecae linguae studiosis haud parum utilitatis allaturis: nec non locupletissimo Rerum & Verborum Indice. Editio Secunda. Basileae per Thomam Guarinum. —— *V.* 1569 et 1595.

1581, f. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ.* XENOPHONTIS (viri armorū & literarū laude celeberrimi) QVAE EXTANT OPERA. ANNOTATIONES HENRICI STEPHANI, *multum locupletatae: quae varia ad lectionem Xenophontis longe vtilissima habent.* EDITIO SECUNDA, AD QUAM esse factam maximam diligentiae accessionem, statim cognosces. ANNO M. D. LXXXI. Excudebat Henricus Stephanus. — *Versionis latinae, quae huic novae editioni accessit, titulus est:* XENOPHONTIS sapientissimi & fortissimi viri, quae extant opera. Quorum interpretationem a diuersis editam Henricus Stephanus partim ipse recognovit partim per alios recognoscendam curauit, in iis potissimum locis in quibus minus tolerabilis esse videbatur. His praefixa est eiusdem Henrici Stephani oratio, de coniungendis Marte musis, exemplo Xenophontis. Huius editionis margini appositi sunt numeri, qui graecam paginam latinae respondentem indicant, ut index (qui paulo superioribus accuratior extremo operi adiectus est) ad utramque editionem lectori usui esse possit. — Librorum Xenophontis series. De Paedia Cyri Libri VIII. Francisco Philelpho interprete P. 1. De Expedit. Cyri Min. Libr. VII. Rom. Amasaeo interpr. P. 104. De rebus gestis Graecorum Libr. VII. Bilib. Pirckhemero interpr. P. 188. De Agesilai laudibus Lib. I. Franc. Philelpho interpr. P. 277. De Rep. & Leg. Lac. Lib. I. Franc. Philelpho interpr. P. 288. De Rep. & Leg. Ath. Lib. I. Sebast. Castalione interpr. P. 295. Apologia pro Socr. Lib. I. Leonardo Aretino interpr. P. 299. De Fact.

& Dict. Socr. Mem. Lib. VIII. Bessarione interpr. P. 302. Oeconomicus, Lib. I. Lodoico Strebaeo interpr. P. 349. Conuiuium, Lib. I. Ioan. Ribitto interpr. P. 371. Hieron. sive Tyrannicus, Lib. I. Desid. Erasmo interpr. P. 384. De vectigalibus, Lib. I. Ioan. Ribitto interpr. P. 393. De re equestri Lib. I. Ioach. Camerario interpr. P. 398. De Magistri Equitum Off. Lib. I. Ioann. Ribitto interpr. P. 407. De Venatione Lib. I. Omnib. Leonicero interpr. P. 416. Epistolarum Fragmenta Conrado Gesnero interpr. P. 427. Annotationes, ad quas saepe in huius voluminis marginibus lector remittitur, seorsum una cum aliis quibusdam edere statuimus: interea vero his nostris laboribus frui eum voluimus. —— 6 *ff.* praefixa, 584 pp., 76 pp. Annotationes: 8 *ff.* praefixa, contin. epistolam Stephani ad Ioach. Camerarium, et eiusdem Orationem de coniungendis cum Marte Musis, exemplo Xenophontis, atque Chionis philosophi, Matridis filii, epistolam ad Matridem, seu elogium, e graeco conuersum. Bibl. acad. et sen. Lips.

1594, f. mai. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.* XENOPHONTIS, PHILOSOPHI ET IMPERATORIS CLARISSIMI, QVAE EXSTANT OPERA; IN DVOS TOMOS DIVISA: *Graece multo quam ante castigatius edita, adiecta etiam ad marginem scripturae discrepantia*: Latine tertia nunc cura ita elucubrata, vt noua bene toga prodeant: *Noua insuper Adpendice sic illustrata, vt quam planissima deinceps eorum lectio sit futura*: Opera IOANNIS LEVNCLAVII AMELBVRNI. ADDITVS IN CALCE INDEX RERVM ET VERBOrum memorabilium; a fronte, tomi vtriusque & nouae Adpendicis Leunclauianae Catalogus. FRANCOFVRTI, apud heredes Andreae Wecheli, Claudium Marnium, & Ioann. Aubrium. MDXCIV. *Cum privilegio S. Caes. Maiestatis ad sexennium.* —— 6 *ff.* praefixa, 1158 pp., 15 *ff.* index, et 1 *f.* insigne typogr. *Pag.* 649 extat titulus voluminis II. hic: „OPERVM XENOPHONTIS ATHENIENSIS, VIRI MAXIMI, Tomus secundus, Quo continentur politia, atque alij libri XV, quorum indicem versa pagina exhibet, cum epistolarum fragmentis, & adpendice noua. IO. LEVNCLAVII AMELBVRNI lucubratio tertia. Francofvrti Apud heredes Andreae Wecheli, Claudium Marnium, & Io. Aubrium. MDXCIIII. *Cum S. Caes. Maiest. speciali privilegio ad annos sex.*" Antequam absoluta est haec editio, obiit *Leunclavius*, qui versionem denuo retractavit. Praefationem praemisit *Frid. Sylburgius.* Bibl. acad. Lips. *V.* 1596.

1595, f. Xenophontis Philosophi & Imperatoris clarissimi, quae extant Opera in duos Tomos divisa. Graece multo quam ante castigatius edita: adjecta etiam ad marginem scripturae discrepantia. Latine curâ tantâ elucubrata, ut cum editionibus quibusuis facillime certare possint. Annotationes quoque ad locorum obscuriorum sententiam investigandam in fine Operis totius adjectae sunt satis locupletes. Operâ Ioannis Leunclavii Amelburni. Additus in calce Index *etc.* Basileae, per Laz. Zetznerum. MDXCV. —— *V.* 1569.

1596, f. mai. (*Titulus idem qui a.* 1594) — Opera IOANNIS LEVNCLAVII AMELBVRNI. Accesserunt Aemilij Porti, Fr. Porti C. Fil. Notae; & Index Graecus verborum phrasiumque obseruatu dignarum. *Additus item in calce alius Index rerum & verborum memorabilium; à fronte, tomi utriusque & nouae Adpendicis Leunclavianae Catalogus.* FRANCOFVRTI, Apud Andreae Wecheli heredes, Claudium Marnium, & Ioan. Aubrium. M.D. XCVI. *Cum Priuilegio S. Caes. Maiestatis ad sexennium.* —— 6 *ff.* praefixa, 1213 pp., 28 *ff.* index, et 1 *f.* insigne typogr. Editionis a. 1594 tantum titulus prior mutatus est; postea enim additae sunt: Aemilii Porti in omnes Xenophontis libros notae, p. 1160—1213, quae antea separatim prodierunt. Bibl. acad. Lips.

1625, f. Xenophontis quae extant Opera (*reliqua ut* 1594). Lutetiae Paris., typis regiis. MDCXXV. —— Haec editio, Wechelianae repetitio, nitida, sed non satis diligenter mendis typographicis purgata est.

1703, 8. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ τα Σωζομενα.* XENOPHONTIS Opera quae extant Omnia; Vna cum Chronologia Xenophontea Cl. Dodwelli, Et quatuor Tabulis Geographicis. Oxonii e Theatro Sheldoniano, MDCCIII. *V Voll.* —— In fronte singulorum voluminum tabula figur., atque voluminis I. effigies Xenophontis est. Singula volumina diverso tempore in lucem prodierunt. Vol. I. continentur titulus universi operis a. 1703, Xenophontis effigies, tabula geographica imperii Cyri, aeri incisa per artificem *Burghers;* epistola dedicatoria ad Henricum Aldrich Ae-

dis Christi in Academia Oxoniensi Decanum, & Cleri prouinciae Cantuariensis in inferiori domo synodaliter conuocati Prolocutorem; duae vitae; praefatio; Catalogus operum Xenophontis; *Κυρου παιδεια*, adiectis variis lectionibus p. 1—564. — Vol. II. (468 pp.) quod primum prodiit a. 1696, habentur *Ξενοφωντος Κυρου Ἀναβασεως ἱϛοριων βιβλια ζ*, et tabula geogr., aliaeque duae tabulae ad pag. 1. 59 et 495. — Vol. III. (1700. 515 pp.) *Ξενοφωντος Ἑλληνικων ἱϛοριων βιβλια ζ*. atque duae tabulae geogr., una Graeciae, altera Asiae minoris, quas aeri incidit *Burghers*. Henrici Dodwelli Chronologia Xenophontea. Oxon. 1700. 88 pp. — Vol. IV. P. I. (1694. 286 pp.) *Σωκρατους βιος ἐκ του Σουιδα; Ξενοφωντος Ἀπομνημονευματων βιβλια δ. Του αὐτου Σωκρατους Ἀπολογια*. P. II. (1639. 139 pp.) *Λογος Οἰκονομικος*. Fragmenta Oeconomicorum Ciceronis e Xenophonte. — Vol. V. P. I. (1691. 283 pp.) *Ξενοφωντος Λογος εἰς Ἀγησιλαον βασιλεα. Του αὐτου Λακεδαιμονιων πολιτεια. Του αὐτου Ἀθηναιων πολιτεια. Του αὐτου Συμποσιον. Του αὐτου Ἱερων ἡ Τυραννικος. Του αὐτου Ποροι ἡ περι προσοδων*. P. II. (1693. 182 pp.) *Του αὐτου Λογος περι Ἱππικης. Του αὐτου Ἱππαρχικος. Του αὐτου Κυνηγετικος*. (14 *ff*.) Testimonia aliquot de Xenophonte ex Scriptoribus antiquis excerpta; (3 pp.) Imperatorum persicorum ad Xenophontis Historiam spectantium series chronologica, iuxta calculum Dodwelli; (45 pp.) Index Rerum & Verborum in scriptis Xenophonteis praecipue memorabilium. Cuilibet volumini adiectae sunt variae lectiones. Exemplaria in ch. m. rarissime occurrunt. Anno 1824 eiusmodi exemplar, excepto Vol. V. P. I., vendebatur 158 *L.* 11 *sh.*; aliud, quod habuit dupliciter volumen IV. P. I. (Memorabilia Socratis) 173 *L.* 5 *sh.*

1763—1764, 8. Xenophontis Opera, graece latine, ex recensione E. Wells. Accedunt dissertationes quaedam et notae virorum doctorum, cura C. A. Thieme, cum praefatione I. A. Ernesti. Lips., Gleditsch. *IV Voll.* —— Cum figg. et tabulis geogr. 8 *Th.*, ch. scr. 10 *Th.* Diligenter est haec repetitio editionis Welsianae facta, additis tribus *Hutchinsoni* dissertationibus. *V.* 1801 sqq.

1798—1804, 8. Xenophontis Atheniensis scripta, in usum lectorum graecis literis tinctorum, commentariis ad rerum et verborum intelligentiam illustrata a Benj. Weiske. Lips., Fritsch (*nunc* Hahn.) *VI Voll.* —— 8 *Th.*, nunc 4 *Th.* 12 *Gr.* Inprimis res illustrare conatus est editor; sed etiam emendavit locos corruptos. Singulis voluminibus continentur: Vol. I. et II. Cyri disciplina (1 *Th.* 4 *Gr.*); Vol. III. Anabasis (1 *Th.*); Vol. IV. Historia graeca, et Agesilaus (1 *Th.*); Vol. V. Memorabilia Socratis *etc.* (20 *Gr.*); Vol. VI. Opuscula politica (12 *Gr.*).

1801—1804, 8. *Ξενοφωντος τα σωζομενα*. Xenophontis opera, graece et latine, ex recensione E. Wells; accedunt dissertationes et notae virorum doctorum, cura C. A. Thieme; cum praefatione I. A. Ernesti. Editio nova emendatior. Lips., Fritsch. *IV Voll.* *Accedit ex defuncti editoris Thieme schedis edidit F. Gu. Sturz:* Lexicon Xenophonteum. Lips., Gleditsch. 1801—1804. *IV Voll.* —— Ceterum editio ipsa non denuo typis descripta, sed tantum novus titulus editioni priori praefixus est.

1801 sqq., 8. Xenophontis Atheniensis quae extant. Ex librorum scriptorum fide et virorum doctorum conjecturis denuo recensuit et interpretatus est J. Glo. Schneider. Lips., Hahn. *VI Voll.* —— Diverso tempore singula volumina prodierunt, atque a. 1815 novo titulo omnia coniuncta sunt; itaque singula opera singulatim indicantur. Rep. 1810—1813.

1810—1817, 8. Xenophontis quae extant, Graece, recensuit et interpretatus est Io. Glo. Schneider. Oxon. *VI Voll.* —— 11 *L.* 11 *sh.*, ch. m. 15 *L.* 14 *sh.* *V.* 1801 sqq. Vol. I. continentur: Historiae Graecae Libri VII. 1810; Vol. II. De Cyri Disciplina Libri VIII. 1820; Vol. III. De Cyri Expeditione Libri VIII. Accedunt Porsoni notae breves. 1821; Vol. IV. Memorabilia Socratis, cum Apologia Socratis Xenophonti vulgo adscripta: accedunt L. C. Valckenarii et D. Ruhnkenii Annotationes integrae. 1813; Vol. V. Oeconomicus, Convivium, Hiero, Agesilaus; Vol. VI. Opuscula Politica, Equestria, et Venatica; et Arriani Liber de Venatione. 1807.

1811—1813, 12. Xenophontis Opera, ad optimorum librorum fidem edita (*cura Gf. H. Schaeferi*). Lips., Tauchnitz. *VI Voll.* —— 2 *Th.* 6 *Gr.*, ch. mel. 3 *Th.* 17 *Gr.* *Schaeferus* librorum et virorum doctorum auctoritate textum passim refinxit.

1811, 8. Xenophontis Opera, graece et latine, ex editione Schneideri et Zeunii; accedit Index Latinus. Edinb., e prelo academico. X *Voll.* —— 7 *sh.*, ch. m. 3 *L.* 12 *sh.*, vel etiam 4 *L.* 14 *sh.* 6 *d.*

1814—1816, 4 mai. Oeuvres complètes de Xenophon, traduites en fran-

çais et accompagnées du texte grec, de la version latine, et des notes critiques, des variantes des manuscrits de la Bibl. royale, de plans de batailles et cartes geographiques, des observations militaires et geographiques. Par J. Bapt. Gail. *VII Tomi in XI Voll.* —— Cum figg. et LIV tabulis geographicis, quarum XLV impressae sunt ante quam litterae incisae erant pretio 200 *fr.*, ch. membr. 400 *fr.* Edidit Gail: Prospectus de la Traduction complète des Oeuvres de Xenophon, par J. B. Gail. Paris, Delalain. 1815, 4. Tomus septimus continet collationes codicum Paris. Conf. Journal des Savans 1818. p. 138 sqq.

1818, 12. Xenophontis Opera. Ad optimorum librorum fidem accurate edita. *Ed. ster.* Lips., Tauchnitz. *VI Voll.*

1826, 12. Xenophontis Opera. *Editio ster.*, ex nova tabularum impressione emendatissima, cura C. H. Weise. Lips., Tauchnitz. *VI Voll.* —— 1 *Th.*, ch. mel. 3 *Th.* 17 *Gr.*

1828, 8. Xenophontis opera omnia, recensuit et commentariis in usum scholarum instruxit F. A. Bornemann. Vol. I. Cyropaedia. Gothae, Hennings. —— Pertinet ad Bibliothecam, quam ibi curant *F. Jacobs* et *Rost.*

Bb) *Opera plura.*

1520, 4. Xenophontis Apologia Socratis. Agesilaus et Hiero, graece ex recognitione Joannis Reuchlini, cuius ad Io. Secer. praecedit Praefatio. Hagenoae ex officina Anshelmi mense Iunio MDXX.

1538, 8. Xenophontis de republica Atheniensium et Lacedaemoniorum, graece edidit Bergius. Altorphii, typis Gerlachianis. MDXXXVIII.

1553, 8. Xenophontis rhetoris in laudem Agesilai Oratio, et Hieron; Graece. Argent., excudebat Wendelinus Rihelius. MDLIII.

1691, 8. Xenophontis Agesilaus, Lacedaemoniorum et Atheniensium Respublica, Convivium, Hieron, Rationes redituum, &c. Graece et Latine. Cura Henrici Aldrich. Oxon.

1693, 8. Ξενοφῶντος περὶ ἱππικῆς. Ἱππαρχικός. Κυνηγετικός. Xenophon de re Equestri, de Magistro Equitum et de Venatione. Graece et Latine. Accessere Veterum Testimonia de Xenophonte. Cura Henrici Aldrich. Oxon.

1749, 8. Ξενοφῶντος τινα. Xenophontis Oeconomicus, Apologia Socratis, Symposium, Hiero, Agesilaus, graece cum animadversionibus I. A. Bachii. Lips., ap. Viduam B. Casp. Fritschii. MDCCXLIX. —— 28 *ff.*, 258 pp., 50 *ff.* indices. 12 *Gr.*

1754, 8. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΑΓΗΣΙΛΑΟΝ, ΙΕΡΩΝ, Η ΤΥΡΑΝΝΙΚΟΣ, ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ, ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ, ΚΑΙ ΠΟΡΟΙ, Η ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΟΔΩΝ.* Graece et Latine. Recensuit Bolton Simpson, A. M. Coll. Reg. Oxon. Socius. Oxonii, e typographeo Clarendoniano. —— 5 *sh.*, ch. m. 1 *L.* 10 *sh.* *Simpson* ipse de sua editione in praemissa notitia docet haec: „In hac editione quid praestitum sit, quibusve auxiliis munitus, hanc adornaui, paucis accipe. — Versionem Leunclauianam, iam castigatam et emendatam, fere secutus sum. Annotationes et varias lectiones a Leunclavio, Stephano Porto, et Cl. Hutchinsono in Agesilao praecipue (addito semper auctoris nomine) mutuatus sum. Ex egregio opere N. Cragii de republica Lacedaemoniorum plurima insuper deprompsi. Indicem denique verborum et phrasium ad calcem operis adieci. — Haec sunt, de quibus, lector benevole, te monendum esse velim.“

1778, 8. Xenophontis Opuscula Politica, Equestria et Venatica: cum Arriani libello de Venatione; recensuit et explicavit I. C. Zeunius. Lips., Fritsch. —— In textu emendando editor usus est editionibus veteribus. Conf. Neue philolog. Bibl. Vol. IV. P. II. p. 233 sqq.

1782, 8. Xenophontis Oeconomicus, Apologia Socratis, Symposium, Hiero, Agesilaus, recensuit, et Bachii suisque notis explicavit I. C. Zeune. Lips., Fritsch. —— 20 *Gr.*

1805, — (*tit. nov.*) 1815, 8 mai. Xenophontis Oeconomicus, Convivium, Hiero, Agesilaus, recensuit et interpretatus est I. Glo. Schneider. Lips., Fritsch (*nunc* Hahn). —— 1 *Th.* Est *Vol. V.* editionis operum omnium Xenophontis.

1812, 8. Xenophontis Oeconomicus, Convivium, Hiero, Agesilaus, recensuit I. Glo. Schneider. Oxon., e typogr. Clarendon. —— 8 *sh.*, ch. m. 16 *sh.*

1815, 8 mai. Xenophontis Opuscula politica, equestria, et venatica, cum Arriani libello de venatione. Ex librorum scriptorum fide et virorum doctorum coniecturis recensuit et interpretatus est I. Glo. Schneider. Lips., Hahn. —— 2 *Th.* 12 *Gr.* Est *Vol. VI.* editionis omnium operum Xenophontis.

1817, 8. Xenophontis Opuscula Politica, Equestria, et Venatica, et Arriani Liber de Venatione, recensuit et edidit Io. Glo. Schneider. Oxon., e typogr. Clarendon. —— 10 *sh.*, ch. m. 16 *sh.*

1818, 8. Xenophontis Oeconomicus, Convivium, Hiero, Agesilaus. Nova editio accurata in usum praelectionum academicarum et scholarum (*Cura Gf. H. Schaeferi*). Lips., sumtib. I. A. G. Weigelii. Lugd. Bat., apud S. et I. Luchtmans. 1818. —— 163 pp. 9 *Gr.*, nunc 3 *Gr.*

1820, 8. Xenophontis Opuscula politica, equestria, et venatica. Nova editio accurata, in usum praelectionum academicarum et scholarum. (*Cura Gf. H. Schaeferi.*) Lips., sumtib. I. A. G. Weigelii; Lugd. Bat., apud S. et I. Luchtmans. 1820. —— 134 pp. 2 *Gr.*

1823, 8mai. Xenophontis Convivium et Agesilaus, ex recensione Lud. Dindorfii. Lips., in libr. Weidmann. MDCCCXXIII. —— XII, 106 pp. 12 *Gr.* Editor usus est variis lectionibus duorum codicum, quos Gail e libris suis enotavit, atque lectionibus Victorianis, quas *Victorius* fortasse e codice Mediceo excerpsit atque margini adpinxit editionis Aldinae, quae nunc in Bibl. regia Monacensi adservatur, atque ex qua editae sunt hae adnotationes in Actis philologorum Monacens. Vol. III. fasc. 3.

1824, 12mai. Xenophontis Scripta minora. Cum brevi annotatione critica edidit Ludovicus Dindorfius. Lips., sumt. et typis Teubneri. 1824. —— XXXIX, 244 pp. 12 *Gr.*, ch. angl. 18 *Gr.* In hoc volumine continentur: Oeconomicus, Convivium, Hiero, Agesilaus, de republica Lacedaemoniorum, de republica Atheniensium, de Vectigalibus, de re equestri, Hipparchicus, Cynegeticus, Apologia Socratis. In praefatione leguntur p. III — XXVIII. animadversiones, quae ad textus formam eiusque per editorem factas mutationes spectant; p. XXIX—XXXIX. exhibentur uberrima summaria.

Cc) *Singula opera.*

1) Cyropaedia.

aa) *Integer liber.*

1527, 4. Xenophontis Cyropaedia, Graece. Lovanii (apud Theodoricum Martinum Alostensem) MDXXVII.

1613, 4. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ βιβλια η.* XENOPHONTIS De Cyri Institutione Libri octo. Etonae, excusum in Collegio Regali. —— Exhibetur sola oratio graeca. Pag. 225—228 errore in numeratis paginis omissae sunt.

1648, — 1660, — 1674, — 1698, — 1713, — 1720, — 1722, — 1729, — 1736, 8. *Ξενοφωντος Κυρου Παιδειας Βιβλια η'.* Xenophontis de Cyri Institutione Libri octo. *Graece multò quàm antè castigatiùs editi.* Cum Latinâ interpretatione *Ioannis Leunclavii Amelburni*, qui & vitam ipsius *Xenophontis* concinnavit. *Additus est Index rerum memorabilium.* Londini, Typis *J. Redmayne* prostant apud *Ric. Chiswel* ad Insigne Rosae & Coronae in Coemeterio *Paulino.* MDCLXXIV. — Xenophontis Philosophi et Imperatoris clarissimi historiatum de Cyri Majoris Institutione Libri octo. Ex Latina Interpretatione *Ioannis Leunclavii Amelburni*, qui & vitam ipsius Xenophontis concinnavit. *Additus est Index rerum memorabilium.* Londini Ex Officina Iohannis Redmayne. 1674. —— 2 *ff.*, 224 pp., 4 *ff.* index; 4 *ff.* vita Xenophontis, 164 pp., 6 *ff.* index. Bibl. sen. Lips.

1674, — 1703, — 1727, 8. *Ξενοφωντος Κυρου παιδειας ἱστοριων βιβλια ὀκτω.* In usum scholarum. *Ἐκ Θεατρου ἐν Ὀξονιᾳ.*

1679, 12. Xenophontis Cyropaedia graece. Oxoniae, e theatro Sheldoniano.

1727, 4. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩ.* XENOPHONTIS de Cyri Institutione Libri octo. Graeca recognouit, cum Codice MSto Oxoniensi et omnibus fere Libris editis contulit, plurimis in locis emendauit, Versionem Latinam reformauit, Obseruationibus suis; Tabula Geographica, binisque Dissertationibus praemissis auxit et illustrauit; Notas H. Stephani, Leunclavii, Aem. Porti et Mureti recensitas et castigatas, Variantium Lectionum delectum, Indicesque necessarios adiunxit Thomas Hutchinson A. M. Oxonii, e Theatro Sheldoniano. 1727. —— 1 *L.* 11 *sh.* 6 *d.*; ch. m. 2 *L.* 19 *sh.* Conf. New Memoirs of Literature, Vol. VI. p. 58—61. Rep. 1745.

1730, — 1735, — 1738, 8. — Thomas Hutchinson. Londini. —— In his Hutchinsonianae editionis repetitionibus contractae sunt notae, dissertationes atque index. *V.* 1747.

1745, 8mai. — Editio secunda. Oxonii, E Typographeo Clarendoniano, Impensis Jac. Fletscher Bibliopolae. MDCCXLV. —— 1 Tabula geogr., 4 *ff.* praefixa, 598 pp. Bibl. acad. Lips. *V.* 1727 et 1730.

1747, 8. — Editio quarta. Londini, Typis J. Bettenham, impensis C. Hitch etc. M.DCC.XLVII. —— Tabula geogr. praefixa est editioni. Bibl. acad. Lips. *V.* 1730 et 1756.

1756, 8. — Lond. —— *V.* 1747 et 1765.

1765, 8. — Editio sexta. Londini, Typis J. Bettenham: Impensis G. Ginger etc. MDCCLXV. —— Praemissa est tabula geogr., 2 *ff.* praefixa, 547 pp. Bibl. acad. Lips. *V.* 1756 et 1773.

1767, 8 min. Xenophontis Cyropaedia, Graece et Latine, ex editione Th. Hutchinson. Glasguae, Rob. et Andr. Foulis. *IV Voll.* —— 12 *sh.* Omissae sunt dissertationes atque index orientalium vocabulorum.

1773, — 1782, — 1808, 8. — Lond. —— *V.* 1765 et 1812 bis.

1774, 8 mai. Xenophontis Cyropaedia ex recensione Hutchinsoni cum selectis eiusdem notis. Accessit index graecitatis. (*Cura S. F. Nath. Morus.*) Lips., sumtib. Schwickert. CIↃIↃCCLXXIIII. —— 20 *Gr.* Conf. Neue philol. Bibl. Vol. IV. P. II. p. 263—269. Rep. 1784.

1780. 8 mai. Ξενοφωντος Κυρου παιδειας βιβλια οκτω, recensuit et explicavit I. C. Zeune. Lipsiae, sumtibus Caspari Fritsch. cIↄIↄcclxxx. —— *Zeunius* ad emendandum textum usus est codice msto bibliothecae Guelferbytanae atque veteribus editionibus. Singulis capitibus praemisit eorum argumenta. Notae sunt criticae et exegeticae.

1784, 8 mai. Xenophontis Cyropaedia e recensione Hutchinsoni cum selectis eiusdem notis. Accessit index graecitatis. Editio auctior atque emendatior. Lipsiae, sumtibus E. B. Schwickert. A. CIↃIↃCCLXXXIIII. —— 4 *ff.* praefixa, 372 pp. 20 *Gr.* *V.* 1774.

1784, 8. — Mit einem griechisch-deutschen Wortregister von Thieme. Berlin, Hesse. —— 16 *Gr.*

1790, 8. — graece et latine. Basil., Schweighaeuser. *II Voll.* —— 1 *Th.* 8 *Gr.*

1798, — (*tit. n.*) 1801, — (*tit. n.*) 1807, 8. Ξενοφωντος Κυρου παιδεια βιβλια οκτω. Mit erläuternden Anmerkungen und einem griech.-deutschen Wort-Register herausgegeben von C. C. F. Weckherlin. Stuttg., im Verlage der Erhardischen Buchh. 1807. —— XVIII, 578 pp., 1 *f.* Errata. Rep. 1822. 1 *Th.* 12 *Gr.*

1800, 8 mai. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Κυρου παιδειας βιβλια οκτω. Xenophontis de Cyri disciplina libri VIII. Ex librorum scriptorum fide, et virorum doctorum conjecturis recensuit, et interpretatus est I. Glo. Schneider. Lips., sumtibus Caspari Fritsch. MDCCC. —— XVI, 702 pp. *V.* 1815.

1801, 8. Ξενοφωντος Κυρου παιδειας ἱστοριαι. Xenophontis de institutione Cyri historiae, graece et latine. Ex recensione Ed. Wells. Lips., Hahn. —— Hoc est volumen I. editionis *Thiemii.*

1806, 8. — Mit einem griechisch-deutschen Wortregister von Teucher. Leipz., Hinrichs. —— 1 *Th.*, ch. scr. 1 *Th.* 8 *Gr.*

1812, — 1820, 8. Xenophontis de Cyri Disciplina Libri viii. Graece recensuit I. Glo. Schneider. Oxon., e typogr. Clarendon. —— 9 *sh.*, ch. m. 1 *L.* 6 *sh.*

1812, 8. — Glasg. —— *V.* 1773 et 1814.

1812, 8. — Oxon. —— *V.* 1773 et 1814.

1812, — 1820, 8. Xenophontis de Cyri Disciplina Libri VIII. Graece. Recensuit I. Glo. Schneider. Oxon., e typogr. Clarendon. —— 9 *sh.*, ch. m. 1 *L.* 6 *sh.*

1813, 12. — graece cum notis et variis lectionibus edidit J. B. Gail. Paris., Delalain.

1814, 8. — Glasg. —— *V.* 1812 et 1822.

1814, 8. Xenophontis Cyropaedia. Graece. Hafniae, Bonnier. —— 22 *Gr.*

1815, 8 mai. Ξενοφωντος Κυρου παιδειας βιβλια οκτω. Xenophontis de Cyri disciplina libri VIII. Ex librorum scriptorum fide et virorum doctorum coniecturis recensuit et interpretatus est I. Glo. Schneider. Editio nova et emendatior. Lips., sumtibus librariae Hahnianae. —— XX, 800 pp. 2 *Th.* 12 *Gr.*

1817, — (*tit. n.*) 1833, 8. — zum Schulgebrauch herausg. von J. M. Holtzmann. Carlsruhe, Marx. —— 1 *Th.*

1817, — 1820, — 1822, 8. Ξενοφωντος Κυρου Παιδεια. In usum scholarum, recognovit, animadversionibus et indice instruxit Guil. Lange. Editio III. auctior et emendatior cum animadversionibus et tabula geographica. Halae, Orphanotr. —— XII, 651 pp. 2 *Th.* Conf. ephem. litter. Jeneus. 1824. no. 77.

1821, 8. Xenophons Cyropaedie, oder Bildungs- und Lebensgeschichte des älteren Cyrus. Griechisch mit Inhaltsanzeigen, erklärendem Wortregister und kritischer Vorrede von F. H. Bothe. Leipz., Hinrichs. —— 1 *Th.* 4 *Gr.*

1821, 8. Cyri disciplinam a Xenophonte Atheniensi scriptam, ad fidem maxime codicis Guelferbytani cum sele-

ctis virorum doctorum suisque animadversionibus et indice verborum in usum juvenum liberalioris ingenii edidit E. Poppo. Lips., Schwickert. —— XLVI, 712 pp. 2 *Th.* 6 *Gr.* In prolegomenorum capite I. exhibetur *Weiskii* dissertatio de Xenophontis Cyropaedia, quae fabula esse putatur. Textum emendavit editor ad codicem Guelferbytanum aliosque codices. In notis illustrantur Xenophonteae sermonis virtutes ex Xenophontis scriptis ipsis. Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1822. p. 1039 sqq. ephem. litter. Jenens. 1824. no. 77.

1822, 8. — Thomas Hutchinson. Cum Indice Graecitatis. Glasg. —— *V.* 1814.

1822, 8. *Ξενοφωντος Κυρου Παιδειας βιβλια όκτω.* Mit erläuternden Anmerkungen, einem griechisch - deutschen Wortregister, und einem Anhange grammatisch - kritischer Bemerkungen herausgegeben von C. C. F. Weckherlin. Zweite Auflage. Stuttg., Hoffmann. —— VIII, 564 pp. 2 *Th.* 4 *Gr.* Haec secunda editio auctior atque emendatior est in verbis singulis, accentuum signis, atque in interpungenda oratione graeca. Editio non satis mendis typogr. purgata est. De editionibus *Bothii*, *Langii*, *Weckherlini*, *Popponis* conf. ephem. litter. Lips. 1824. no. 46. 47. 48. Rep. 1827.

1823, 8. Xenophontis Cyropaedia. Denuo recensuit adhibita cod. Medic. Laurent. collatione Ern. Poppo. Accedit Collatio codicis Medic. Laurent. Lips., sumtib. I. A. G. Weigelii. Lugd. Bat. apud S. et I. Luchtmans. 1823. —— 306 pp. contin. textum graecum, qui sine variis lectionibus separatim etiam venditur; p. 307—340 exhibetur varietas codicis Laurent. lectionis. 15 *Gr.*

1823, 8. — cum collatione codicis Medic.-Laurent. Stuttg., Hoffmann. —— 1 *Th.*

1824, 12 mai. Xenophontis Institutio Cyri. Cum brevi annotatione critica edidit Lud. Dindorf. Lips., Teubner. —— IX, 253 pp. 12 *Gr.*

1825, 8. Xenophon de Cyri disciplina libri VIII. Curavit C. F. A. Nobbe. *Edit. ster.* Lips., Tauchnitz. —— VI, 288 pp. 12 *Gr.*

1826, 12 mai. — Edidit Lud. Dindorf. Editio secunda. Lips., Teubner. —— 10 *Gr.*, ch. angl. 18 *Gr.*

1827, 8. — (*titulus idem qui a.* 1822) herausgegeben von C. C. F. Weckherlin. Zweite Auflage. Stuttg., Hoffmann. —— VIII, 562, 40 pp. 20 *Gr.*

1829, 8. Xenophon. Cyropédie. Texte en regard, avec deux traductions, l'une interlinéaire, et l'autre corrigée. Par E. Boutmy. à Paris, impr. de Thuan. —— 5 *fr.*

1830, 12 mai. — Ex recensione et cum annotationibus Lud. Dindorfii. *Edit. ster.* Berol., Reimer. —— 12 *Gr.*, ch. mel. 18 *Gr.*

1833, 12. Cyropaedia of Xenophon, with English Notes, and Questions for Examination. Lond., Valpy. —— 9 *sh.* 6 *d.*

bb) *Delectus.*

1538, 4. Xenophontis Cyri Paediae libri IV priores. Graece. Paris., apud Christianum Wechelum. MDXXXVIII.

1539, 4. Xenophontis Cyri Paediae libri IV posteriores. Graece. Paris., ex officinâ Christiani Wecheli. MDXXXIX.

1543, 12. Xenophontis Cyropaediae orationes. Graece. Paris., apud Iacobum Bogardum. MDXLIII.

1561, — 1565, 8. Xenophontis Cyri Paediae libri quatuor priores. In usum scholarum seorsim excusi graece. Argentorati.

1590, 8. Xenophontis Cyri Paediae liber primus, in usum scholarum seorsim excusus. Argentorati apud Antonium Bertramum.

1607, 4. Xenophontis Cyro-paediae liber primus, Graece. Paris, apud Claudium Morel.

1827—1831, 12. Cyropédie de Xénophon. Edition collationnée sur les textes les plus purs, avec des sommaires nouveaux. Par J. Planche. Livre I—IV. Paris, Belin-Mandar et Devaux. —— Singuli libri singulatim prodierunt.

1828, 12. Xénophon. La Cyropédie, livre I., expliquée en francais, suivant la methode des colléges, par deux traductions, l'une littérale et interlinéaire avec la construction, du grec dans l'ordre naturel des idées; l'autre conforme au génie de la langue française, précédée du texte, par, et accompagnée de notes explicatives, d'après les principes de *MM.* de Port-Royal, Dumarsais, Beauzée *etc.* Par *M.* G. Rhally. à Paris, A. Delalain. —— Eodem modo tractatus prodiit liber II. a. 1829.

1829, 12. Xénophon. La Cyropédie, Livre II. *etc.* —— *V.* 1828.

1829, 12. La Cyropédie de Xénophon, I. livre, texte grec, revu sur l'édi-

tion allemande de Weiske, avec argumens et analyses en français, notes critiques, geographiques, historiques et une table analytique des matieres par A. H. L. à Paris, Delalain. —— 1 *fr.*

1829, 12. Xenophontis Cyropaediae liber primus. Ad fidem optimarum editionum cum selectis variorum suisque notis edidit Car. Huret. Ad usum scholarum. Paris., Hachette.

1829, 12. La Cyropédie de Xénophon, Livre I. Nouvelle édition, collationnée sur les textes de Schneider, de Lange, de Bothe *etc.*, enrichie de sommaires nouveaux et de notes historiques, archéologiques et grammaticales. Par V. Parisot et L. Liskenne. Paris, Boilleux. —— 1 *fr.* 25 *cent.*

1829, 12. La Cyropédie de Xénophon, Livre III. Texte grec, avec analyses en français, notes critiques, géographiques, historiques et une table analytique des matières. Par *M.* Genouille. Paris, Delalain. —— 3 *fr.*

1830, 12. La Cyropédie de Xénophon, Livre II., grec-française, avec sommaires et notes en français. Par *M.* Genouille. Paris, Delalain. —— 3 *fr.*

1831, 12. La Cyropédie de Xénophon, Livre I., texte grec, avec analyses, notes critiques, géographiques, historiques, & une table analytique des matières, et un Lexique. Par *M.* Genouille. Paris, Delalain. —— 1 *fr.* 80 *cent.*

1831, 12. Xenophon: la Cyropédie, livre Ier, grec, francais en regard. Nouvelle édition, avec sommaires et notes en français, revue et corrigée. Par M. Genouille. à Paris, A. Delalain. —— 3 *fr.*

1831, 12. Second livre de la Cyropédie de Xénophon, Grec, revu et soigneusement corrigé. à Paris, Maire-Nyon.

1832, 12. La Cyropédie de Xénophon. Livre I. Texte grec, avec analyses, notes critiques, géographiques, historiques, et table des matières. Par J. Genouille. à Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.*

1833, 12. La Cyropédie de Xénophon. Livre I. Texte grec, avec analyses, notes critiques, géographiques, historiques, et table des matières, par J. Genouille. à Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.*

1833, 12. Xenophontis Cyropaedia liber II., ad fidem optimarum editionum cum selectis variorum suisque notis edidit L. Quicherat. Paris., Hachette.

2) Anabasis.

aa) *Integer liber.*

1735, 4 mai. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΑ ΕΠΤΑ.* XENOPHONTIS de Cyri Expeditione libri septem. Graeca recognouit, cum Codicibus MStis et omnibus fere libris editis contulit, plurimis in locis emendauit, versionem Latinam reformauit, Obseruationibus suis, Tabula Geographica, et Dissertatione, (de Cyri Expeditionis auctore et toto, quod Graeci confecerunt, itinere) auxit et illustrauit, Notas H. Stephani, Leunclavii, Ae. Porti, et Mureti, recensitas et castigatas, variantium Lectionum delectum, Indicesque necessarios, adiunxit Thomas Hutchinson. Oxonii, e theatro Sheldoniano. MDCCXXXV. —— *Hutchinsonus* textum ad codicis unius et editionum veterum fidem emendavit, sed non satis recte haec subsidia adhibuit. *Leunclavii* versionem, quam addidit, etiam emendavit. Ceterum editio splendida est.

1745, 8. — graece et latine, ex recensione et cum notis Th. Hutchinson et aliorum. Oxonii, e typographeo Clarendoniano, impensis Iac. Fletcher, bibliopolae. —— In hac editione omissa est dissertatio, varietas lectionis Montefalconii, atque adpendix varietatis lectionis Etonensis. Rep. 1770 sqq.

1764, 12. Xenophontis de Cyri Expeditione libri septem, Graece et Latine, ex editione Th. Hutchinson. Glasguae, Rob. et Andr. Foulis. *IV Voll.* —— 14 *sh.* Editio est nitida.

1770, — 1777, — 1785, 8. *Ξενοφωντος Κυρου Αναβασεως βιβλια επτα.* Xenophontis de Cyri Expeditione libri septem, a Thoma Hutchinson. Editio quarta, nuper recognita. Cum tabula aenea expeditionis ex editione Le Cointe accuratissime expressa. Cantabrigiae, typis Acad. excudebat J. Archdecan. Impensis J. Nicholson ibidem Bibliopolae. M.DCC. LXXXV. —— 4 *ff.* praefixa, et una tabula, 598 pp., 1 *f.*, et lix pp. *V.* 1745 et 1785.

1772, 8. Xenophon de Cyri Expeditione libri septem. Graece. Oxon.

1775, 8 mai. *Αναβασις Κυρου.* Xenophontis de Expeditione Cyri minoris Commentarii e recensione et cum notis selectis Thomae Hutchinsoni. Accesserunt libelli Xenophontis de Republica Lacedaemoniorum et Atheniensium. Cum indice graecitatis. Lipsiae, apud Engelh.

Benj. Schwickertum. clɔlɔcclxxv. —— VIII, 340 pp., 17 *ff.* index. 1 *Th.* Hanc editionem curavit *S. F. Nath. Morus.*

1785, 8 et 4. — Oxon. —— Haec editio nova aucta est tabula geographica et notis brevibus (p. xli — Lix.), quarum auctor est *Richardus Porson.* *V.* 1770 et 1813.

1785, 8 mai. *Ξενοφωντος Αναβασις Κυρου.* Xenophontis de Cyri minoris expeditione commentarii recensiti et explicati ab I. C. Zeunio. Lips., sumtibus Caspari Fritsch. clɔlɔcclxxxv. —— 1 *Th.* 12 *Gr.* *Zeunius* usus est codice Guelferbytano, eiusque autem lectiones varias non satis diligenter enotavit.

1804, — 1811, 8. *Ξενοφωντος Αναβασις.* De expeditione Cyri minoris. Curavit F. H. Bothe. Lips., Hinrichs. 1804. — Editio nova. Lips., apud I. C. Hinrichs. *Etiam sub titulo*: Xenophons Feldzug nach Oberasien griechisch und mit griechisch-deutschem Wortregister versehen von F. H. Bothe. Leipz., Hinrichs. —— IV, 368 pp. 21 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 8 *Gr.* Textum recepit ex editione *Zeunii*, paucis tantum mutatis. *V.* 1821.

1805, — 1809, 8 mai. *Ξενοφωντος Κυρου Αναβασεως βιβλια επτα.* Juxta editionem Thomae Hutchinson. Accedunt variantes lectiones et index graecitatis ex editione Zeunii. Oxonii, e typographeo Clarendoniano. —— xlii, 679 pp. 9 *sh.*, ch. m. 15 *sh.*

1806, 8 mai. *Ξενοφωντος Αναβασις Κυρου.* Xenophontis de Cyri expeditione Commentarii recensuit I. Glo. Schneider. Lips., sumtib. Casp. Fritsch. cıɔıɔcccvı. —— XXXVI, 563 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.*

1810, 8. — graece. Insbruc., Wagner. —— 6 *Gr.*

1811, 8. — In usum scholarum, cum indice graecitatis. Halae Sax., Orphan. —— Editor *Guil. Lange* Schneideri recensionem, quibusdam locis emendatis, reddidit. Conf. ephem. litter. Jenens. 1811. no. 213. Rep. 1820.

1813, 8. — Glasg. —— 5 *sh.*, ch. m. 16 *sh.* *V.* 1785 et 1817.

1813, — 1818, 8. Xenophontis de Cyri Expeditione Libri VII. Graece recensuit I. G. Schneider. Oxon. —— 7 *sh.* 6 *d.*

1814, 8. Xenophontis Expeditio Cyri, cum notis Hutchinsoni. Hafniae, Bonnier. —— 20 *Gr.*

1817, 8. — Glasg. —— Huic editioni, in qua sola oratio graeca exhibetur, accedit tabula geographica. *V.* 1813 et 1822.

1820, 8. Xenophontis de Cyri Expeditione commentarii in usum scholarum recogniti et indice copioso instructi (*Cura Gu. Lange.*) Editio altera auctior et emendatior. Accesserunt animadversiones nonnullae et tabula geographica. Halae, Orphanotr. —— XVI, 452 pp. 20 *Gr.* Conf. ephem. litter. Halens. 1820. supplem. no. 51. p. 406 sq. ephem. litter. Lips. 1825. no. 28 sqq. *Seebodii* Krit. Bibl. 1821. Vol. I. p. 184 sqq. *V.* 1811 et 1823.

1821, 12 mai. *Ξενοφωντος Ἀναβασις Κυρου.* Xenophontis de Cyri Expeditione commentarii. Editio scholarum usui accommodata. (*Cura Ch. Laurent. Sommer*). Rudolph., ex officina Froebelii. —— IV, 190 pp. 12 *Gr.* Haec editio habet Schneideri recensionem novissimam. Conf. ephem. litter. Lips. 1822. no. 208. p. 1657 sqq.

1821, 8. *Ἀναβασις Κυρου.* Xenophontis de Expeditione Cyri commentarii, e recensione et cum notis selectis Hutchinsoni. Accedunt libelli de rebus publicis Lacedaemoniorum et Atheniensium, cum indice graecitatis. Editionem curavit C. S. Rönbeck. Gryphiswaldiae, Mauritius. —— 16 *Gr.* Haec editio nihil fere continet nisi editionem *Hutchinsoni* minorem anglicam; insunt enim *Hutchinsoni* notae tantum excerptae, atque variae lectiones Etonensis codicis.

1821, 8. *Ξενοφωντος Ἀναβασις Κυρου.* Xenophontis de Expeditione Cyri Minoris Libri VII. Curavit F. H. Bothe. Editio tertia emendata. Lips., Hinrichs. *Etiam sub titulo*: Xenophon's Feldzug nach Oberasien, griechisch mit einem Griechisch-Deutschen Wortregister versehen von F. H. Bothe. Leipz., Hinrichs. —— XVI, 322 pp. 23 *Gr.* *V.* 1804 et 1825.

1822, 8. — Accedit Index Graecitatis. Glasg. —— *V.* 1817.

1822, 8 mai. Xenophontis de Cyri expeditione Commentarii. Recensuit et annotationibus criticis etc. illustravit Albert. Lion. Gottingae, apud Vandenhoeck et Ruprecht. *II Voll.* —— 375; XL, 413 pp. 2 *Th.* 16 *Gr.* Plurima praestitit editor in illustrandis geographicis rebus, quae in libro occurrunt. Conf. ephem. litt. Jenens. 1824. Supplem. no. 209. ephem. litter. Lips. 1825. no. 28. 29. 30. ephem. litter. Halens. 1825. no. 33. 34. *Iahnii* Annal. 1831. p. 378 — 392.

1823, 8. Xenophontis de Cyri Expeditione Commentarii, Graece et Latine. Recensuit notisque Porsoni, Whiteri omnibus, Hutchinsoni, Schneideri, aliorum

selectis instruxit Geo. Townsend. Lond., Whittacker. —— 10 sh. 6 d. Versio latina separatim etiam venditur 9 sh.

1823, 8. Ξενοφῶντος Ἀνάβασις Κύρου. Xenophontis de Cyri expeditione Commentarii, in usum scholarum recognovit et indice copioso instruxit Gu. Lange. Editio tertia auctior et emendatior, cum animadversionibus et tabula geographica. Halae, impr. Orphan. —— XVI, 452 pp. 20 Gr.

1824, 12 mai. Xenophontis Anabasis, cum brevi annotatione critica edidit Lud. Dindorf. Lips., Teubner. —— 12 Gr. Rep. 1826.

1825, 8. Xenophontis Expeditio Cyri. Ex recensione L. Dindorfii. Lips., libr. Weidmann. G. Reimer. —— XIV, 399 pp. 1 Th. 16 Gr. Editor ad critica subsidia novam constituit recensionem. In praefatione commentatus est editor de auctore et fragmentis Anabasis VII—XIV.; Adiunxit autem varias codicum quatuor lectiones. Notae quidem sunt breves, sed criticae magnique aestimandae. Conf. ephem. litter. schol. 1826. II. no. 2. 3. ephem. litter. Jenens. 1828. no. 67. 68. 69. de *Lionis*, *Langii* et *Dindorfii* editionibus conf. ephem. litter. Halens. 1826. no. 125—129. ephem. litter. Lips. 1825. no. 28. 29. 30.

1825, 8. Xenophontis Expeditio Cyri. Ex recensione L. Dindorfii. In usum scholarum. Lips., Weidmann. —— 14 Gr. Sola oratio graeca exhibetur.

1825, 8. Xenophontis Expeditio Cyri. Textum recognovit F. Jacobs. Accessit varietas lectionis codicis Florentini. Lips., sumtibus Weigelii. 1825. —— 236 pp. 12 Gr., nunc 6 Gr. De hac editione, cui insunt maximi aestimandae lectiones codicis Florentini, conf. ephem. litt. Halens. 1827. no. 71. 72. *Seebodii* Krit. Bibl. 1828. no. 81. ephem. litt. schol. univ. 1826. II. no. 14.

1825, 8 mai. Xenophontis de Expeditione Cyri commentarii. Editio secunda. Curavit F. A. Bornemann, additis R. Porsoni adnotationibus integris. Lips., sumtibus libr. Hahnianae. —— XXXIV, 722 pp. 2 Th. 4 Gr. Est Volumen II. editionis novae operum omnium Xenophontis, quod Schneideri nomen in fronte fert. Editor ope variarum lectionum a Gailio et Amatio comparatarum emendatum textum reddidit. Notae et criticae et exegeticae sunt uberrimae. Conf. ephem. litter. Lips. 1826. no. 62. 63. *Blumium* in ephem. litter. scholast. univ. 1826. II. no. 2. 3. (conf. editorem ipsum *ib.* 1827. II. no. 28. eiusque emendationes novasque adnotationes *ib.* 1828. II. no. 37.) Annal. Heidelb. 1826. fasc. XI. p. 70 sq. *Krügerum* in *Seebodii* Krit. Bibl. 1827. p. 46—56. et litterarium indicem *ib.* fasc. III. p. 1—13 editoris responsionem anticriticam, et *Krügerum* ib. p. 754—768. Popponem in ephem. litter. Halens. 1826. supplem. no. 96. et ephem. litter. Jenens. 1828. no. 19. 20. 67. 68. 69.

1825, 8. Xenophons Feldzug nach Oberasien, verbessert und mit Inhaltsanzeigen und einem Wortregister versehen von F. H. Bothe. Vierte umgearbeitete Auflage. Leipz., Hinrichs. —— IV, 252 pp. 21 Gr. De hac editione, quae hodie non satisfacit, conf. ephem. litter. Jenens. 1828. no. 67. 68. 69.

1826, 8 mai. Ξενοφῶντος Κύρου Ἀνάβασις. Recognovit et illustravit C. G. Krüger. Halis, Hemmerde et Schwetschke. —— XXIV, 560 pp. 2 Th. 6 Gr. Editor defendit vulgatam lectionem, sed sibi non semper constans. Omnes lectiones tum demum comparare sibi potuit, cum iam quatuor priores libri et maxima quinti libri pars typis descripti essent. Notae quidem sunt breves, sed graves. Conf. Bibl. crit. novam. Vol. III. p. 391 sqq. ephem. litter. schol. univ. 1826. II. no. 36. 37. Annal. Heidelb. 1826. p. 925 sqq. 1120 sqq. *Popponem* in ephem. litter. Jenens. 1827. no. 167. 168. 169. contra *Krügerum* in ephem. litter. Halens. 1827. no. 293. p. 687. *Bornemannum* in *Seebodii* Krit. Bibl. 1827. fasc. III. ephem. litter. Lips. 1829. no. 71. 72. 73. p. 561 sqq. Gotting. indd. erud. 1829. p. 390 sqq. *Kästnerum* in *Iahnii* novis annal. 1831. p. 378 sqq. ephem. litter. Halens. 1827. no. 93.

1826, 12 mai. Ξενοφῶντος Κύρου Ἀνάβασις. Xenophontis Expeditio Cyri cum annotatione L. Dindorfii. Editio secunda emendatior. Lips., Teubner. —— X, 187 pp. 10 Gr.

1826, 12. Xenophontis Anabasis seu Expeditio Cyri minoris. Editio stereotypa ex nova tabularum impressione emendatissima curante C. H. Weise. Lips., Tauchnitz. —— Recepta est *Schneideri* recensio, sed in nullis rebus emendata. Conf. *Voigtländerum* in *Iahnii* Annal. 1826. II. p. 285—292.

1827, 8. Xenophontis Expeditio Cyri. Ad fidem optimorum librorum cum selectis virorum doctorum suisque adnotationibus et indice verborum in usum scholarum edidit E. Poppo. Lips., Schwickert. —— XLIV, 606 pp. 2 Th. 20 Gr. Editor commentarium suum in usum iuvenum conscripsit, et bene de Xenophontis vita et sermone, de Anabasis auctore, eiusque li-

bri codicibus et sermone agit in prolegomenis. Notae sunt et criticae et exegeticae. Conf. ephem. litter. Halens. 1827. no. 195. p. 713—717. 721—728. de *Dindorfii*, *Bornemanni*, *Popponis* et *Bothii* editionibus in ephem. litter. Jenens. 1828. no. 67. 68. 69. p. 49 sqq. ephem. litter. schol. univ. 1831. II. p. 577—592. et de *Krügeri* et *Popponis* editionibus in ephem. litter. Lips. 1829. no. 71. 72. 73.

1828, 8 mai. Xenophontis Expeditio Cyri minoris, Graece. Lips., Schwickert. —— 15 *Gr.*

1829, 12 mai. Xenophontis Expeditio Cyri. Ex recensione et cum annotatione L. Dindorfii. *Editio stereotypa.* Berol., Reimer. —— 8 *Gr.*

1830, 8 mai. *Ξενοφωντος Κυρου Ἀναβασις.* Mit erklärenden Anmerkungen herausgegeben von K. W. Krüger. Berlin, Laue. —— XIV, 369 pp. 1 *Th.* Notas in usum iuvenum, qui tertiae et secundae classi in scholis adscripti sunt, conscripsit editor, qui in notis de grammaticis rebus adlegat ad *Buttmanni* et *Matthiae* lectores, et sermonem Xenophonteum ex Xenophontis scriptis ipsis illustrat. Sed non satis diligenter menda typographica correcta sunt.

1830, 8 mai. *Ξενοφωντος Κυρου Ἀναβασις.* Edidit C. G. Krüger. Berol., Laue. —— IV, 259 pp. 12 *Gr.* Sola exhibetur oratio graeca; atque adiunctus est: Delectus emendationum nulla aut exigua librorum ope factarum, p. 246—259. De his duabus *Krügeri* editionibus conf. ephem. litter. Lips. 1832. no. 181. 182.

1830, 8. Xenophon's Anabasis, with english notes *etc.* by F. C. Belfour. London, Baldwin and Cradock. —— 8 *sh.* 6 *d.*

1831, 12. The Anabasis of Xenophon, edited by George Long. London, Taylor.

bb) *Delectus.*

1821, 12. Xenophon. Expedition de Cyrus, texte grec, avec sommaires français, index et variantes. Livre Ier. à Paris, A. Delalain.

1827, 8. The Anabasis of Xenophon, the first two books with a double translation, for the use of students on Hamiltonian system. London.

1828, 12. Xenophontis historiarum de expeditione Cyri librum II. accurate revisit, divisit capitibus notisque illustravit A. Mottet. Paris., A. Delalain. —— 1 *fr.* 80 *cent.*

1828, 12. Xenophontis historiarum de expeditione Cyri librum III. accurate revisum divisit capitibus, argumentis explicavit notisque illustravit A. Mottet. Paris., A. Delalain.

1830, 12. Xenophontis historiarum de expeditione Cyri librum IV. sive recessus decem millium librum II., quo res a Graecis gestae donec ad Trapezuntum, Sinopensem coloniam perventum est, narrantur; accurate revisum divisit capitibus, argumentis explicavit notisque illustravit A. Mottet. *Graece.* Paris., A. Delalain. —— 1 *fr.* 50 *cent.*

1830, 12. Xenophontis historiarum de expeditione Cyri librum V. *etc.*, accurate revisum divisit capitibus, argumentis explicavit, notisque illustravit A. Mottet. *Graece.* Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.* 50 *cent.*

1830, 12. Xenophontis historiarum de expeditione Cyri librum VI. *etc.* Graece. Paris., A. Delalain. —— 1 *fr.* 50 *cent.*

1830, 12. Xenophontis historiarum de expeditione Cyri librum VII. *etc.* *Graece.* Paris., A. Delalain. —— 1 *fr.* 50 *cent.*

1831, 12. Xenophontis historiarum de expeditione Cyri librum I., quo bellum adversus Artaxerxem, suum fratrem, a Cyro iuniore illatum, ejusdemque viri principis in pugna occisi obitus, narrantur, accurate revisit, divisit capitibus, notisque illustravit A. Mottet. Paris., A. Delalain. —— 1 *fr.* 50 *cent.*

3) Memorabilia Socratis.

aa) *Integer liber.*

1529, 4. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ.* Xenophontis Commentariorum libri quatuor. (*Graece.*) *In fine f. ult. b:* Lovanij industria & impensis Rutgeri Rescij ac Ioannis Sturmij. Mense Septēb. Anno M. D. XXIX. —— 2 *ff.* praefixa, 77 non num. *ff.* In fine f. 75 b. 76. 77. legitur: *Ξενοφωντος βιος εκ των Λαερτιου.* Omnia graece exhibentur. Libro praefixa est Rutgeri Rescij ad Aegidium Buslidium Caesaris a rationibus Epistola, ex qua patet, Rutgerum Rescium litteras graecas Lovanii profiteri coepisse anno circiter 1518 et suo professoris officio preli typographici curam adiunxisse, adscito sibi in eiusdem Artis curam Ioanne Sturmio tunc iuvene, et in Germania typos, quales cupiebat, reperire non potuisse. Ex epistola Rutgeri Rescii ad Aegidium Buslidium Caesaris a rationibus exhibeo initium: „Annos plus minus undecim D. Buslidi vir ornatissime,

pro mea uirili Graecas literas iā professus sum in Collegio, Louanij a fratre tuo D. Hieronymo Buslidio, praeposito Ariensi instituto. In qua quidem professione, etsi non quantū uolui, certe quantum potui, Grecę linguę studiosis studui prodesse. profuissem fortassis amplius, si Graecorum exemplarium copia nobis adfuisset. Quae ne posthac nobis deessent, aggressus sum rem quidem grauem et sumptuosam, curarumq; plenam, non tamen inutilem & incommodam futurā, ut multi iam ominantur, non modo professioni meae, sed etiam aliarum disciplinarum cultoribus. Assumpto autem socio Ioanne Sturmio, iuuene non inerudito, comparauimus nobis trium linguarū Hebraicae, Graecae & Latinae characteres, ut in Germania quidē inueniri poterāt, elegantissimos, comparaturi elegātiores, ubi primum alicūde assequi poterimus. quibus constituimus in gratiam studiosorū, optimos quosq; excudere scriptores, praecipue tamen Graecos, meę professioni necessarios. ... Porro quod ex tāto autorū numero Xenophontis ἀπομνημονευματα in primis & excudēda & praelegēda susceperimus, in causa est, partim quod superiori anno cū eius οἰκονομικον λογον, Κυρου παιδειαν & Ἱερωνα enarraremus, experti simus hūc ipsum nostris auditoribus nō displicere. partim etiam quod nō tantū Graeci scriptores, sed etiā Latini Xenophontē miris laudibus prędicēt. etc."

1541, 4. Ξενοφωντος Ἀπομνημονευματων βιβλια τεσσαρα. Xenophontis Commentariorum libri quatuor, de factis & dictis Socratis memoratu dignis; ad fidem vetusti & manuscripti codicis diligenter emendati. Paris., prostant apud Iacobum Bogardum. MDXLI. —— Hoc volumine tantum libri duo priores cum Bessarionis latina versione continentur.

1551, 8. Ξενοφωντος Ἀπομνημονευματα seu Socratis Memorabilia, curante Petro Victorio. *Graece.* Florentiae apud Iuntas.

1559, 4. — Lutet. Paris., apud Martinum Iuvenem. MDXLIX. —— In hac editione exhibetur textus graecus duorum librorum priorum ex editione Bogardi, duorum posteriorum ex editione Iuntina.

1585, — 1589, 4. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΩΝ ΒΙΒΛΙΑ τεσσαρα. *Xenophontis de dictis & factis memorabilibus Socratis libri quatuor.* ROSTOCHII Excudebat Stephanus Myliander. ANNO CIϽIϽXIC. *In fine p.* 163: *ΤΕΛΟΣ. ROSTOCHII Anno CIϽIϽXIC.* —— 1 *f.* titulus, 3 *ff.* contin. praefationes duas Caselii, p. 9 — 163 exhibetur commentariorum Socratis oratio graeca. Editor est *Ioannes Caselius.* Editio nitida est. Bibl. sen. Lips.

1690, 8 mai. Xenophontis Memorabilium Socratis libri quatuor, cura Henr. Aldri. *Graece et Latine.* Oxon.

1690, — 1700, — 1726, 8. Xenophontis memorabilium Socratis Dictorum Libri IV. Graece et Latine, cum variis Lectionibus nonnullis in fine adiectis. Eiusdem Apologia Socratis, ex versione Io. Leunclavii castigata. (*Studio Edwardi Wells.*) Oxonii, e theatro Sheldoniano.

1706, 8. Xenophontis memorabilium Socratis Dictorum Libri IV. Graece et Latine, cum variis Lectionibus nonnullis in fine adiectis. Eiusdem Apologia Socratis, ex versione Io. Leunclavii castigata, studio Eduardi Wells. Oxonii, e theatro Sheldoniano.

1720, 8. —— *V.* infra: *Apologia Socratis.*

1737, — 1742, 8. Ξενοφωντος Απομνημονευματων βιβλοι δ'. Xenophontis Memorabilium Socratis dictorum libri IV. recensuit emendavit illustravit et indicem adiecit Io. Aug. Ernesti. Lips. MDCCXXXVII. — iterum recensuit etc. Io. Aug. Ernesti. Lipsiae, apud Casparum Fritsch. MDCCXXXXII. —— 11 *ff.* praefixa, 210 pp., 17 *ff.* index. Rep. 1755.

1739, 12. Xenophontis Memorabilia et Apologia Socratis, graece et latine ex versione Ioannis Leunclavii Amelburni. —— 2 *sh.* 6 *d.*

1741, — 1749, — 1759, — 1772, — 1780, — 1788, 8. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Δ.* XENOPHONTIS Memorabilium Socratis dictorum Libri IV. Graece et Latine (*ex versione Ioannis Leunclavii*), cum Notis integris Ernesti, aliorumque selectis; nunc variis etiam novis observationibus adaucti et illustrati. Huic editioni accedunt Capitum, Verborum, et Phrasium, Indices locupletissimi. Oxonii, e theatro Sheldoniano, impensis Iacobi Fletcher. —— 5 *sh.*, ch. m. 1 *L.* 11 *sh.* Editor fuit *Bolton Simpson*; editioni a. 1780 accedunt ad calcem paucae anonymi notulae, quae iterum in editione a. 1788 auctae sunt anonymi cuiusdam notis.

1755, — 1763, 8. — recensuit, emendavit, illustravit et indicem adjecit I. A. Ernesti. Lips., Fritsch. —— 18 *Gr.* Editio postrema *Reiskii* coniecturis aucta est. Rep. 1772.

1761, 4 et 12. XENOPHONTIS de Socrate Commentarii, item Socratis Apologia. *Graece*. In hac editione emendationes nonnullae in ima pagina proponuntur. Glasguae, in aedibus acad. excudebat Rob. et Andr. Foulis.

1772, 8. — notas addidit I. A. Ernesti. Lugd. Bat. Luchtmans. —— Cum notis Valckenarii et Ruhnkenii.

1772, 8. Xenophontis Memorabilium Socratis dictorum libri IV. Ad fidem mss. et editionum veterum recensuit, emendavit, notas addidit I. A. Ernesti. Editio quinta, cui accesserunt animadversiones Dav. Ruhnkenii et L. Casp. Valckenarii. Lips., Fritsch. —— 16 *Gr.*

1780, — 1788, 8. Xenophontis memorabilia Socratis, graece. Gothae. 1780. — Curavit F. Andr. Stroth. Editio emendatior et auctior. Gothae, Ettinger. 1788. —— 10 *Gr.* Editor *Strothius* textum ex recensione Ernestii describi iussit, adiectis quibusdam lectionibus. Rep. 1797.

1780, 8. Xenophontis memorabilium Socratis dictorum atque factorum libri IV. Recensuit Ch. Gf. Schütz. Halae, Gebauer. —— Rep. 1793.

1785, 8. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Δ.* XENOPHONTIS Memorabilium Socratis Dictorum Libri IV. Recensuit, Notis illustrauit, variisque Lectionibus auxit Edvardus Edwards, S. T. P. et non ita pridem Coll. Iesu Oxon. Socius. Oxonii, e Typographeo Clarendoniano. Prostant apud J. Fletcher, *etc.* —— 6 *sh.*, ch. m. 1 *L.* Versionem latinam, quae textui graeco subiecta est, novam fecit Edwards, qui antequam typis liber integer descriptus esset, obiit diem. Adnexae sunt in 24 pp. notae, et in aliis 15 pp. variae lectiones undecim codicum, quibus suas notas interseruerunt *H. Owen* et *Belin*. Conf. Monthly Review. 1786. m. Oct. p. 291—298. m. Dec. p. 427—439.

1789, 8. Xenophontis Memorabilia Socratis libri IV. graece et latine. Basil., apud Schweighaeuser. —— 365 pp. 20 *Gr.* Basis editionis est recensio Ernestiana; sed emendatis quibusdam locis adiecta Leunclaviana versio non semper respondet verbis graecis.

1790, 8. Xenophontis Memorabilium Socratis dictorum libri IV. Recensuit, Ernesti, Zeunii et suas annotationes adiecit I. Glo. Schneider. Lips., Fritsch. —— 16 *Gr.* Conf. de hac editione Allgem. deut. Bibl. Vol. CVIII. P. II. p. 587—590.

1792, 8. Xenophontis Memorabilium Socratis libri IV. ex optimis recensionibus cum selectis variorum notis paucisque suis in usum praelectionum edidit Laur. Sahl. Hafn., apud editorem.

1793, 8. Xenophontis memorabilium Socratis dictorum atque factorum libri IV, recensuit Ch. Gf. Schütz. Editio secunda, auctior et emendatior. Halae, Gebauer. —— XIV, 198 pp. 12 *Gr.* De hac editione conf. ephem. litter. 1794. III. p. 565—567. Rep. 1822.

1797, 8. Xenophontis Memorabilia Socratis, graece. Editio tertia, emendatior et auctior. Gothae, Ettinger. —— VIII, 188 pp. 10 *Gr.* Hanc novam editionem curavit *F. Jacobs. V.* 1780 et 1818.

1801, 8. *Ξενοφῶντος Ἀπομνημονευμάτων βιβλία τέσσαρα.* Commentarii dictorum factorumque Socratis ad defendendum eum scripti a Xenophonte libris IV; cum apologia Socratis eidem auctori vulgo adscripta. Ex fide librorum editorum scriptorumque, et virorum doctorum conjecturis annotationibusque recensuit et interpretatus est I. G. Schneider. Lips., Fritsch.

1802, 8. *Ξενοφῶντος ἀπομνημονευμάτων Σωκράτους βίβλοι δ.* Xenophons Reden und Thaten des Socrates; in vier Büchern. Mit erläuternden Anmerkungen und einem vollständigen Wortregister für Schulen und Gymnasien herausgegeben von J. D. Büchling. Leipz., Schwickert. —— 1 *Th.* 6 *Gr.*

1802, 8. Xenophontis memorabilium Socratis dictorum libri IV. Cum indice verborum et phrasium. Editio nova in usum scholarum diligentissime expressa. Halae, Orphanotr.

1804, — 1809, 8. Xenophontis Memorabilia. Graece, interpretatione nova donavit et Notis illustravit Guil. Benwell. Cantabrigiae. —— 15 *sh.*

1806, 8. Xenophontis memorabilium Socratis dictorum et factorum ex ore et vita illi ad verbum fere excerptorum libri IV. Textum recognovit, summaria, animadversiones in loca difficiliora et indicem emendatiorem adjecit G. Lange. Halis, Hemmerde. —— Rep. 1819.

1806, — (*tit. nov.*) 1820, 8. *Ξενοφῶντος ἀπομνημονεύματα Σωκράτους.* Xenophontis memorabilia Socratis, cum indice vocabulorum graeco-germanico. Edidit L. H. Teucherus. Lips., Hinrichs. —— 20 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.*

1816, 8 mai. Ξενοφωντος απομνημονευματων βιβλια τεσσαρα. Commentarii dictorum factorumque Socratis ad defendendum eum scripti a XENOPHONTE libris IV, Cum Apologia Socratis eidem auctori vulgo adscripta. Ex fide librorum editorum scriptorumque et virorum doctorum coniecturis annotationibusque tertium recensuit et interpretatus est I. Glo. Schneider. Lipsiae, sumtibus libr. Hahnianae. —— XII, 388 pp. 1 Th. V. 1829.

1818, 8. Xenophontis Memorabilia Socratis, graece. Editio quarta, auctior et emendatior. Gothae, sumt. Ettingeri. MDCCCXVIII. —— VIII, 198 pp. 12 Gr. In hac nova paranda editione usus est editor editione Schneideriana a. 1816. Sub textu indicatae sunt variae quaedam lectiones, atque editorum coniecturae.

1819, 12 mai. Xenophontis Memorabilia Socratis. (*Edidit Gf. H. Schäfer.*) Lips., Weigel. —— 3 Gr.

1819, 8. — cum indice verborum et phrasium. Halae, Orphanotr. —— 10 Gr.

1822, 8. Xenophontis Memorabilium Socratis dictorum atque factorum Libri IV. Recensuit Ch. Gf. Schütz. Editio tertia, auctior et emendatior. Halae, Gebauer. —— XVI, 223 pp. 12 Gr. Haec editio hodie non satisfacit.

1823, 8 mai. Xenophontis Memorabilia Socratis, cum Apologia Socratis Eidem Auctori vulgo adscripta, cum Textu et Notis plurimis I. G. Schneideri: auxit Notis et variis Lectionibus ex Simpsonio et Benwellio excerptis Iohannes Greenwood, M. A. Accesserunt L. C. Valckenarii et D. Ruhnkenii Adnotationes integrae. Londini, Whittacker. —— X, 296 pp. 9 sh. Fundamentum editionis est Schneideriana a. 1801.

1825, 8. Ξενοφωντος Ἀπομνημονευματα και Πλατωνος Γοργιας ἐκδιδοντος και διορθουντος Α. Κοραης. Ἐν Παρισιοις, ἐκ της τυπογραφιας Ι. Μ. Ἐβεραρτου. Se trouve chez F. Didot. —— ξη΄, 422 pp. In Memorabilibus recepit Coraes Schneideri recensionem, et in Gorgiam Heindorfii textum, sed ubi ab iis recedit, admodum temere coniecturas suas sequutus est. Pag. 1—242 exhibetur oratio graeca; p. 243—304 leguntur: Εἰς τα Ξενοφωντος Ἀπομνημονευματα Σημειωσεις, quae sermone veteri conscriptae sunt.

1825, 12 mai. Xenophontis Commentarii. Cum Mss. Victorii varietatibus edidit Gulielmus Dindorfius. Lips., sumt. et typis Teubneri. —— XX, 115 pp. 8 Gr., ch. angl. 14 Gr. *Carolus Clesca* in bibl. Monacensi excerpsit lectiones ex editionibus Aldina a. 1525 et Florentina a. 1551, quarum margini *Victorius* olim eas adscripsit.

1825, 8. — edidit Gu. Lange. Editio secunda. Halae, Schwetschke. —— 1 Th.

1826, 8 mai. Xenophontis Commentarii cum apologia Socratis. Ex recensione I. G. Schneideri, eiusdem notis instruxit, interpretationem Leunclavii a Wells castigatam subjecit et doctorum virorum annotationibus auxit R. Young. Glasguae, Whittaker. —— 8 sh.

1827, 8. Ξενοφωντος Ἀπομνημονευματα. Recognovit et illustravit G. A. Herbst. Halis Saxon., Anton. —— XII, 364 pp. 1 Th. In libro illustrando diligentissime usus est editor prioribus interpretibus, et multum praestitit in iuvenum usum grammaticis notis; in edendo textu sequutus est inprimis *Dindorfium*. Conf. ephem. litter. schol. 1827. II. no. 25. p. 323 sqq. ephem. litter. Halens. 1827. no. 212. 213. p. 9—19. *Finckhium* in *Iahnii* Annal. 1828. VI. p. 281—296. ephem. litter. Lips. 1828. no. 270.

1829, 8 mai. Ξενοφωντος Ἀπομνημονευματων βιβλια τεσσαρα. Commentarii dictorum factorumque Socratis ad defendendum eum scripti a Xenophonte libris IV. Cum Apologia Socratis. Ex fide librorum editorum scriptorumque et virorum doctorum coniecturis annotationibusque post Schneiderum et Coraium recensuit et interpretatus est F. A. Bornemann. Editio maior. Lipsiae, sumtibus libr. Hahnianae. MDCCCXXIX. —— XXIV, 446 pp. 1 Th. 8 Gr. Est volumen IV. editionis omnium operum Xenophontis Schneiderianae, quam denuo edidit, in qua edenda usus est lectionibus Gailianis atque Victorianis. Notarum quidem maxima pars est critica; ex notis interpretum eas selegit atque recepit, quae ad illustrandas res multum valent.

1829, 8 mai. Xenophontis Memorabilium Socratis dictorum libri IV, una cum Socratis Apologia in scholarum usum illustrati et brevi verborum indice instructi. Oratiunculam, qua Xenophontis lectio juvenibus litterarum studiosis commendatur, praemisit F. A. Bornemann. Editio minor. Lips., sumtibus libr. Hahnianae. —— XIV, 254 pp. 12 Gr. Plurimae notae sunt epitome notarum, quas editor in editione maiori composuit.

1831, 12. Xenophontis Commentarii. Ex recognitione et cum annotationibus Ludovici Dindorfii. Editio stereotypa. Berolini, Reimer. —— 6 *Gr.* Textus, cui hinc inde paucae notae subiectae sunt, omnium accuratissimus est, quamquam corrector non satis diligenter menda typographica sustulit.

1834, 8 mai. *Ξενοφωντος Απομνημονευματα.* Xenophontis Commentarii. Cum annotationibus edidit Gust. Alb. Sauppe. Lips., apud Ad. Wienbrack. 1834. —— XX pp. contin. praefationem brevem, Vitam Xenophontis e Diogene Laertio, graece, atque brevem disputationem; 238 pp. orationem graecam cum notis, p. 239—256 indicem annotationum et indicem scriptorum; p. 257—259: Appendicem criticam, in qua exhibentur variae lectiones codicis Guelferbytani, quas F. Gu. Schneidewinus excerpsit. 1 *Th.*

bb) *Delectus.*

1579, 4. Xenophontis Institutio Herculis. Graece. Lutet., apud Fed. Morellum. MDLXXIX.

1710, 8 mai. *Ξενοφωντος Ἀπομνημονευματων βιβλιον τεταρτον. Graece.* —— In *Patusae* Encyclopaedia philologica. (Venetiis) Vol. I. p. 74—105.

1797, 8 mai. Xenophontis Hercules Prodicus. —— *V.* Prodicus. *Cubaeus.*

4) Historia.

1503, f. Xenophontis omissa: quae & graeca gesta appellantur. Georgii Gemisti: qui & Pletho dicitur: ex Diodori: & Plutarchi historiis de iis: quae post pugnam ad Mantineam gesta sunt: per capita tractatio. Herodiani a Marci principatu historiaR libri octo: quos Angelus Politianus elegantissime latinos fecit. Enarratiunculae antiquae: & perbreues in totum Thucydidem: sine quibus autor intellectu est quam difficillimus. *Graece. In fine: α. β. γ. δ. ε. ζ. η. ϑ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. ς. τ. υ. φ. — Απαντα ἐςι τετραδια, πλην των ϑ, ν, υ, φ. ὧν το μεν ϑ, και ν, δυαδια, το δε υ, και φ, τριαδια.* — Omnes sunt quaterniones: excerptis ϑ & ν duernionibus: & υ φ ternionibus. — Venetiis in Aldi Neacademia mense octobri M.D.III. —— 156 non num. *ff.*, sed cum postea a. 1525 Xenophontis historiam ex hoc volumine sumsisset atque Xenophontis omnibus operibus addidisset, remanserunt in volumine tantum 108 *ff.* *V.* supra Georgius Gemistus I. 1).

1764, 12. XENOPHONTIS Graecorum res gestae et Agesilaus, cum annotationibus Edward Wells, graece et latine. Glasguae, excud. Rob. et Andr. Foulis. *IV Voll.* —— 12 *sh. Morus* in sua praefatione p. XI. indicat haec: „Welsius modo Stephanum, modo Leunclavium secutus est, modo e veteribus editionibus, modo ex alicuius coniectura aliquid recepit, modo dixit, aliam lectionem esse, modo vulgatam, ne monitis quidem lectoribus, mutavit e notis Leunclavii. Plerumque Leunclavianam editionem usque eo secutus est, ut, quae essent ibi per negligentiam omissa, aut mutilata, aut ab aliis editionibus diversa, ea omnia servaret."

1778, 8 mai. Xenophontis Historia graeca. Recensuit animadversiones et indicem adiecit Sam. Frid. Nathan. Morus. Accedit Leunclaviana versio. Lipsiae, sumtu E. B. Schwickerti. cIↄIↄccLxxviii. —— LVIII, 412 pp. contin. orationem historiae graecam subiectis notis et criticis et exegeticis, 24 *ff.* indices, 1 *f.* addenda; 166 pp. Leunclaviananam versionem. 1 *Th.* 21 *Gr.* In hac editione editor orationem graecam collatis prioribus editionibus emendatiorem reddidit, atque bene illustravit notis suis.

1791, 8 mai. *Ξενοφωντος Ἑλληνικων ἱςοριων βιβλια ἑπτα.* Xenophontis historiae graecae libri septem; recensuit, notas I. C. Zeunii in librum primum, et indices adiecit I. G. Schneider. Lips., sumt. Caspari Fritsch. —— 1 *Th.* 16 *Gr.* Conf. de hac editione maximi aestimanda Allgem. deut. Bibl. Vol. CVIII. P. II. p. 591 sqq. ephem. litter. Lips. 1791. II. p. 595 sqq. Addita est *Dodwelli* Chronologia Xenophontea, quae in editione nova a. 1821 omissa est.

1801, 8. Xenophontis historia graeca, et Hiero, graece et latine, ex recensione Ed. Wells; accedunt notae virorum doctorum. Cura C. A. Thieme. Lips. —— Hoc est volumen III. omnium operum Xenophontis editionis, in quo exhibetur *Dodwelli* Chronologia Xenophontea.

1810, 8. — recensuit, notas I. C. Zeunii in librum primum, et indices adiecit I. G. Schneider. Oxon., e typographeo Clarendoniano. —— 12 *sh.*

1819, 12 mai. Xenophontis Historia graeca. Nova editio accurata in usum praelectionum academicarum et scholarum. (*Edidit Gf. H. Schaefer.*) Lips., sumtibus I. A. G. Weigelii; Lugd. Bat. apud S. et J. Luchtmans. 1819. —— 260 pp. 4 *Gr.*

1821, 8 mai. Ξενοφωντος Ἑλληνικων Ἱστοριων βιβλια ἑπτα. Xenophontis historiae graecae libri VII. Ex librorum scriptorum fide et virorum doctorum coniecturis recensuit et interpretatus est I. Glo. Schneider. Editio nova auctior et emendatior. Lips., sumtibus librariae Hahn. —— In adornanda hac nova historiae graecae editione usus est Schneiderus variis lectionibus codicum Paris., quas Gailius in editionis suae supplemento publicavit; sed non satis diligenter versatus est in enodandis difficultatibus grammaticis, atque in adhibendis suis criticis subsidiis. Plurimum autem praestitit in illustrandis rebus historicis. Sed dolendum est, quod *Dodwelli* Chronologiam Xenophonteam in hanc editionem non recepit. Conf. ephem. litter. Jenens. 1824. no. 99.

1823, 8. Ξενοφωντος Ἑλληνικων Ἱστοριων βιβλια ἑπτα. Xenophons Griechischer Geschichte sieben Bücher. Mit Inhaltsanzeigen, Zeitbestimmungen, kritischen Andeutungen und Registern von F. H. Bothe. Leipzig, Hinrichs. —— 1 *Th.* Editor maxime secutus est *Schneiderum*, paucis locis exceptis, ubi ab eo discedit. Notas paucas adiecit, atque eae non satisfaciunt. Singula capita in minores sectiones dissecuit, quibus argumenta germanice conscripta praefixit. Conf. ephem. litter. Jenens. 1828. Supplem. no. 73.

1824, 12 mai. Xenophontis Historia graeca. Cum brevi annotatione critica et MS. Victoriani varietatibus edidit Ludov. Dindorfius. Lips., sumt. et typis Teubneri. MDCCCXXIV. —— XII, 220 pp. 12 *Gr.* Lectiones *Victorii* variae, quas cum editore communicavit *Clesca*, et quas *Werferus* ex margine Aldinae editionis olim enotaverat, exhibentur in prolegomenis p. III—XI, intersertis adnotationibus editoris, eiusque coniecturis. Orationem graecam inter omnes editores huius libelli emendatissimam reddidit *Dindorfius*.

1831, 12 mai. Xenophontis historia graeca. Ex recognitione et cum annotationibus Ludovici Dindorfii. Editio stereotypa. Berolini, Reimer. —— 12 *Gr.* Editor librum suum sine ulla praefatione emisit in lucem publicam; sed addidit Chronologiam historiae graecae brevem, notas sub textu, quae quidem sunt criticae, atque singulorum capitum argumenta. De tribus codicibus, quas hinc inde commemorat, nihil certius docuit. Orationem graecam inter omnes editores nunc emendatissimam constituit. Conf. *Sauppium* in *Iahni* Annal. novis. Vol. VII.

5) Oeconomicus.

1527, 4. Xenophontis Oeconomicus, *Graece.* Lovanii apud Theodoricum Martinum Alostensem MDXXVII. Mense Aprili.

1535, 4. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ῥητορος Οἰκονομικος λογος. Graece. Parisiis in aedibus Ioannis Lodoici Tiletani, viâ ad D. Hilarium sub signo D. Virg. Mariae. M. DXXXV. *In fine:* Parisiis excudebat Ioannes Lodoicus Tiletanus mense Decembri. M. D. XXXV.

1544, 4. — Paris., apud Iacobum Bogardum. MDXLIV.

1734, 4. Ξενοφωντος Οικονομικος. Oder Xenophon vom Haus-Wesen aus der Griechischen in die Teutsche Sprache übersetzet von Barthold Henrich Brockes, dem jüngern. Mit einer Vorrede S. T. Herrn Io. Alb. Fabricii nebst den wenigen Stücken, die aus der Lateinischen Uebersetzung Ciceronis noch übrig. Hamburg. —— Interpres eo tempore, quo conscripsit hanc versionem, scholam frequentabat.

1812, 8. Xenophontis Oeconomicus. Edidit Guilielmus Kusterus. Lips., Schwickert. —— IV, 266 pp. et 1 *f.* Corrigenda. 1 *Th.* De hac editione, cuius editores fuerunt *Christianus Carolus Reisigius* atque *A. Meineke*, qui notas criticas et grammaticas maxima cum licentia conviciandi conscriptas addiderunt, conf. Classical Journal, no. XIV. p. 403—409.

6) Symposium.

1530, 4. Xenophontis Convivium. Lovanii, MDXXX.

1531, 8. Xenophontis Symposium; et compendiosa Explicatio in Errores Ulyssis Odysseae Homericae, Graece, opera ac studio Obsopoei edita. Haganoae per Johannem Secerium Anno M. D. XXXI. —— *Obsopoeus* Symposium inscribit Ioanni Brentio in Halis Suevorum Ecclesiastae; et Ioanni Secerio explicationis libellum, quem mutilum in antiquo codice ἀδεσποτον και ἀνωνυμον repererat.

1802, 8. Xenophontis Symposium; textu recognito in usum praelectionum seorsim edidit Gu. Lange. Adjuncta est locorum symposii difficiliorum explicatio et censura. Halis, Kümmel. —— Rep. 1825.

1824, 8. Xenophontis Convivium. Recensuit et interpretatus est F. Aug. Bornemannus. Accesserunt Wielandi de hoc Convivio disputatio et C. A. Boettigeri de capite IX. Excursus. Lips., sumpt.

Hartmann (*nunc* Lehnhold). —— XXX, 250 pp. 1 *Th.* 3 *Gr.* Oratio graeca exhibetur p. 3—40, suis locis praemissis singulorum capitum argumentis; p. 41—222 notae textui adnexae sunt uberrimae, complectentes non solum varias lectiones subsidiorum, quibus editor usus est, atque aliorum doctorum virorum coniecturas, sed etiam notas exegeticas grammaticasque multis autem alienis rebus insertis. *Wielandii* disputationem ex *Wielandii* Attisches Museum deprompsit IV. 2, p. 99 sqq. atque libro praefixit titulum: Versuch über das Xenophontische Gastmahl, als Muster einer dialogischen dramatischen Erzählung betrachtet; in *Boettigeri* excursu agitur de saltu mimico, appellato Ariadne et Bacchus (ad Sympos. cap. 9), quem e germanico in latinum vertebat editoris discipulus. Pag. 230—235 exhibentur: „Leviores quaedam lectionum diversitates, quas in Symposio e veteribus editionibus et codicibus enotaveram.“ Indices sunt locupletes.

1825, 8. Xenophontis Symposium. Textu recognito in usum praelectionum seorsim edidit Gu. Lange. Adjuncta est locorum symposii difficiliorum explicatio et censura. Editio altera auctior et emendatior. Halae, Kuemmel. —— XVI, 126 pp. 8 *Gr.* Haec editio priori multo praestat, cum iis, quae hactenus prodierunt, subsidiis diligenter usus sit editor. Praemisit etiam dissertationem de huius libelli tempore, fine, atque personis, quae in hoc dialogo sermocinantur. Orationi graecae subiectae sunt paucae notae. Pag. 151 sqq. sequitur Censura aut explicatio locorum difficiliorum, quae multo auctior est quam in editione priore a. 1802.

1830, 8. *Ξενοφῶντος Συμπόσιον.* Recognovit et illustravit G. A. Herbst. Halis Saxon., Gebauer. —— XX, 188 pp. 18 *Gr.* Prolegomenorum maximam partem conscripsit *Krügerus* professor Berolinensis; Notae sunt in usum iuvenum scholasticorum conscriptae. Conf. ephem. litter. scholast. 1831. II. no. 147. ephem. litter. Halens. 1831. no. 170.

7) Hiero.

1524, 4. Xenophontis Hieron. —— *V.* Lucianus. I. Bb) *β*).

1528, 4. Xenophontis Hiero sive Tyrannicus, Graece. Lovanii apud Theodoricum Martinum Alostensem MDXXVIII. Mense Augusto.

1547, 4. — Parisiis excudebat Christianus Wechelus. M.D.XLVII.

1736, 4. *Ξενοφῶντος Ἱέρων ἢ Τυραννικός.* Hieron oder die Wahre Beschaffenheit des Königlichen Lebens aus dem Griechischen des Xenophons in die Teutsche Sprache übersetzet von Maximilian Rudolph Helvetius, nebst beygefügtem Kurzen Anhang wie dieses Gespräch mit Nutzen bey der Jugend zu gebrauchen. Samt einer Vorrede Christian Gottlieb Schwartzens. Nürnberg, Schmidt. —— 6 *Gr.* Versionem fecit auctor annum quatuor decimum agens.

1745, 12. Xenophontis Hiero, sive de Regno. Graece, cum versione latina Ioannis Leunclavii. Glasguae, excud. Rob. Foulis.

1822, 8. Xenophontis Hiero. Recensuit et interpretatus est C. H. Frotscher. Lips., Hartmann (*nunc* Lehnhold). MDCCCXXII. —— XII, 128 pp. 12 *Gr.* Maximi laudanda est editio in usum scholarum. Conf. ephem. litter. Jenens. 1824. no. 99. *Seebodii* Krit. Bibl. 1822. p. 966 sqq.

8) Agesilaus.

1630, 8. Xenophontis de Agesilao rege oratio, Graece; cum interpretatione Latinâ, et grammaticâ difficiliorum vocum explanatione. Lutetiae Parisiorum sumptibus Sebastiani Cramoisy. M.DC.XXX.

1691, 8. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΑΓΗΣΙΛΑΟΝ,* graece et latine cura Henrici Aldrich. Oxon.

1735, 4 mai. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΑΓΗΣΙΛΑΟΝ, ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ.* XENOPHONTIS de Agesilao Rege Oratio. Graeca recognovit, cum Codice Msto Harlejano et omnibus fere libris editis contulit, plurimis in locis emendauit, versionem Latinam reformavit, Observationibus suis auxit et illustravit, Notas H. Stephani, Leunclavii, Ae. Porti, recensitas et castigatas, variantium lectionum delectum, Indicesque necessarios, adiunxit Thomas Hutchinson. Oxonii, e theatro Sheldoniano. MDCCXXXV.

1748, 12. Xenophontis de Agesilao Rege Oratio, graece et latine. Glasguae.

1829, 12. Eloge d'Agésilas, par Xenophon. Edition collationnée sur les textes les plus purs, avec des sommaires et notes nouvelles. Par E. Lefranc. à Paris, chez Belin-Mandar et Devaux.

1832, 12. Eloge d'Agésilas. Par Xenophon, texte grec avec sommaires et notes en français, par A. Mottet. à Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.* 25 *cent.*

9) De republica Lacedaemoniorum.

1626, 4. Xenophon de Republica Lacedaemoniorum, graece. Lugd. Bat. 1647, 8. — Amst.

1756, 12. Xenophon de Republica Lacedaemoniorum, graece et latine. Glasguae apud Foulis.

1833, 8. Xenophon de republica Lacedaemoniorum. Emendavit et illustravit F. Haase. Accedunt verborum index locupletissimus et rerum Tacticarum figurae. Berolini, Dümmler. —— Cum tabula lapidi inscripta. 1 *Th.* 12 *Gr.*

10) De republica Atheniensium.

1628, 8. Xenophontis de Republica Atheniensium Libellus, Graece, cum optimis exemplaribus sedulo collatus. Lugd. Bat., ex officina Bonaventurae et Abrahami Elzevir. CIϽIϽCXXVIII.

1744, 8. Xenophons Republik derer Athenienser, Griechisch und Teutsch, mit Philosophischen und Philologischen Anmerkungen, nebst dessen Leben, von Johann Heinrich Wackern. Dresden u. Leipz., Walther. —— 8 *Gr.*

11) De re equestri.

1693, 8. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΠΕΡΙ ΙΠΠΙΚΗΣ.* —— *V.* supra Bb).

1706, 8. Xenophontis de re equestri, de magistro equitum et de venatione, graece et latine, cura Eduardi Wells. Oxonii, e theatro Sheldoniano.

1813, 8. Du commandement de la cavalerie, et de l'équitation: deux livres de Xénophon, traduits par un officier d'artillerie à cheval (*Courier*), suivie du texte grec, avec des notes. à Paris, impr. d'Eberhart. —— 5 *fr.* *Courier* in bibliothecis Italicis quinque codices contulit, sed eorum lectiones non satis accurate indicavit.

1813, 12. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΠΕΡΙ ΙΠΠΙΚΗΣ*, ou Xénophon sur le commandement de la cavalerie. En français et en grec. à Paris, impr. de Stone. —— 12 *fr.*

1825, 8 mai. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΠΕΡΙ ΊΠΠΙΚΗΣ ΛΟΓΟΣ.* Xenophons Buch über die Reitkunst übersetzt und mit Anmerkungen versehen von Friedrich Jacobs. Mit einer Kupfertafel. Gotha, bey Justus Perthes. 1825. —— VIII, 226 pp. 1 *Th.* 6 *Gr.* Editor est *F. Jacobs*, filius, qui in edendo hoc libello usus est priorum interpretum notis et variis lectionibus, quibus adiutus, orationem graecam emendavit, e cuius regione posuit versionem germanicam. In notis p. 87 sqq. bene illustravit rem veterum equestrem; p. 206 sqq. exhibetur index verborum, in notis explicatorum.

12) Apologia Socratis.

1553, 4. Xenophontis Apologia Socratis, graece. Parisiis, apud Guil. Morelium. M.D.LIII.

1720, 8. Xenophontis Apologia Socratis. Eiusdem Memorabilium libri quatuor. Ioannis Leunclavii Interpretatio Latina. Adjectae sunt Henr. Stephani, Ioan. Leunclavii et Aem. Porti notae integrae. (*Curante Ioanne Gillman.*) Londini, Typis Guil. Bowyer.

1806, — 1826, 8. —— *V.* Plato. I. Bb).

1821, 12. Xenophontis Apologia Socratis, graece, quam notis et variis interpretationibus illustravit I. B. Gail. à Paris, impr. de A. Delalain.

1824, 8. Socratis Apologia a Xenophonte vulgo abjudicata vindicavit, recensuit, et interpretatus est F. A. Bornemann. Lips., sumpt. Hartmanni. —— XVI, 86 pp. 9 *Gr.* Animadversionibus ad hunc libellum, ab Schneidero Xenophonti abiudicatum, praemisit editor dissertationem inscr.: Apologia Xenophonti abjudicatur p. 10—29, in qua authentiam libelli defendit. Pag. 19 dicit haec: „Quamquam non diffiteor, innumeris locis Schneiderum eruisse, quod tum in verbis tum in rebus reprehendendum ipsi videretur, neque mihi ubique contigisse, ut, quas de singulis moverat loquendi formulis et vocibus difficultates, expedite omnes dispellerem, hoc tamen nisi fallor mihi consecutus esse videor, ut ex quadraginta amplius locis, in quibus adversarius haeserat, vix tres vel quatuor adhuc supersint, in quibus vel explicandis vel vindicandis parum mihi ipsi, nedum aliis satisfecerim."

1826, 12. Xenophon: Apologie de Socrate, texte grec, avec notes et analyses en français. à Paris, impr. A. Delalain. —— 60 *cent.*

1829, 12. Xénophon. Apologie de Socrate, expliqué en français, suivant la méthode des collèges par deux traductions, l'une littéraire interlinéaire, avec la construction du grec, dans l'ordre naturel des idées; l'autre conforme au génie de la langue française, précédée du

texte pur et accompagnée de notes explicatives, d'après les principes de *MM.* de Port-Royal, Dumarsais, Beauzée *etc.* Par *M.* Beleze. à Paris, A. Delalain.

1829, 12. Lexique grec-français de Xénophon. Apologie de Socrate, avec analyse en français. à Paris, Brunot-Labbe. —— 1 *fr.* 25 *cent.*

13) Epistolae.

1637, 4. Epistolae quinque, Xenophonti tributae, Graece et Latine, ex versione et cum Notis Leonis Allatii.—— In eiusdem editione Socratis et Socraticorum Epistolarum. Parisiis. *V.* Epistolae. I. Inter epistolas, quae in *H. Stephani* editione omnium operum Xenophontis leguntur, sunt hae no. XV. XVIII. XIX. XXI. XXII. Epistolas omnes edidit etiam *Weiskius.*

1815, 8. Epistolae, quae Xenophonti vulgo tribuuntur, graece, edidit I. C. Orelli.—— *V.* in eiusdem collectione Epistolarum Graecarum. p. 329—428. *V.* Epistolae. I.

Dd) *Excerpta.*

1794, 8. Auszüge aus Xenophons Schriften. Mit Anmerkungen und einem griechisch-deutschen Wortverzeichniss. Zum Schulgebrauch herausgegeben von Alb. Gerh. Becker. Halle, Hendel. —— 110 pp. 14 *Gr.* Conf. de hac laudanda Chrestomathia Neue allgem. deut. Bibl. Vol. XVI. P. I. p. 84 sqq.

1800, — (*tit. n.*) 1823, 8. Sittenlehren der griechischen Weisen, besonders aus Xenophon's Schriften. Griechisch und durch ein vollständiges griechisch-deutsches Wörterverzeichniss erläutert von J. Ch. F. Wetzel. Leipz., Hinrichs.——18 *Gr.* Excerpta ex Xenophontis libellis leguntur etiam in *F. Jacobsii* Chrestomathia inscr. *Attika* et *Sokrates,* et in *C. E. A. Schmidtii* Griechische Chrestomathie für die mittleren Classen der Gymnasien. Halle 1831, 8.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera.*

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, f. Xenophontis opera in hoc volumine impressa. Xenophon de venatione, per Omnibonum (*Leonicenum*) Vincentinum in latinum traductus. Xenophon liber de republica et de legibus Lacedaemoniorum Franciscus Philelfus e graeco traduxit. Xenophontis oratio de regis Agesilai Lacedaemoniorum laudibus, per Philelfum traducta. Xenophontis apologia pro Socrate per Leonem Aretinum in latinum conversa. Xenophontis opusculum de tyrannide per Leonem Aretinum traductum. Xenophontis libellus de aequivocis. Paedia Cyri Persarum regis (*interprete Francisco Philelfo*). *In voluminis calce f.* 97 *a leguntur haec:* Huic autem Cyri paediae idem Franciscus Philelfus eques auratus laureatusque Poeta extremam imposuit manum Mediolani ad XI. Calen. Octobres Anno a natali Christiano millesimo quadrigentesimo sexagesimo. *F.* 97 *b legitur epigramma Calliphili Bernardini Robiatini latinum.* —— Volumen complectitur 97 *ff.* cum 43 lin. et *sign.* A — E et a — m. Male nonnulli putarunt, annum in fine indicatum indicare impressionis annum; liber enim *de Aequivocis* opus est *Ioannis Annii Viterbiensis,* idque prodiit primum anno MCCCCXCVII. Notitiam libri accuratam proposuit *Götze* in Merkwürdigkeiten der Bibl. zu Dresden, Vol. I. p. 475 sq., atque *Ebertus* in suo Allgemeines bibliograph. Lexic., no. 24128. Non satis accurate eum indicavit *Maittairius* in Indice Tom. V. p. 348.

—, 8. In hoc volumine continentur infra scripta opera Xenophontis. Paedia Cyri Persarum regis. De Venatione. De republica et de legibus Lacedaemoniorum. De regis Agesilai Lacedaemoniorum laudibus. Apologia pro Socrate. Opusculum de Tyrannide. *In fine:* Finit feliciter. —— Praefixa est: Ad Nobilissimum Gregorium Fliscum Iurisconsultum Discipulum suum Philippi Beroaldi Bononiensis Epistola. Huius editionis notitiam dedit *Panzer* in suis Annal. typogr. Tom. VII. p. 50. no. 289, qui etiam adnotat librum esse impressum typis Iuntarum.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1502, f. In hoc uolumine continentur infra scripta opera Xenophontis. Paedia Cyri Persarum regis. De Venatione. De republica et de legibus Lacedaemoniorum. De regis Agesilai Lacedaemoniorum laudibus. Apologia pro Socrate. Opusculum de Tyrannide. (*Huius tituli notitiam sumsi ex Panzeri Annal. typogr. Vol. VI. p.* 320. *no.* 7.). *In fine f. ult. b:* Haec Xenophontis Impressit diligenter & emendate Benedictus Hectoris Bononiēsis Bibliopola Celeberrimus & Impssor

elegātissimus. Anno Salutis. M. DII. Calēdis Maii. Bononiae. — REGISTRVM A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. Omnes sunt Terni. Epistola uero in principio est folium. —— Hoc volumine iidem libelli ab iisdemque interpretibus conversi continentur, qui in priore editione s. a. et l. leguntur. Hanc novam editionem curavit *Philippus Beroaldus*, qui praemisit 1 *f.* epistolam inscr.: AD NOBILISSIMVM GREGORIVM FLISCVM IVRIS CONSVLTVM DISCIPVLVM SVVM PHILIPPI BEROALDI BONONIENSIS EPISTOLA. Subscriptionem ex exemplari, quod in bibl. acad. Lips. adservatur, descripsi, in quo autem folium primum est Epistola commemorata. Hoc exemplar complectens 108 *ff.* singularem titulum non habet, qua re *Panzeri* notitia supposititia esse videtur.

1511, 8. Xenophontis Paedia; de Venatione; de republica & legibus Lacedaemoniorum; de Agesilai laudibus; Apologia Socratis; de Tyrannide; latine. Expensis Bartholomei Trot. M.CCCCC.XI. Die II. Septembris.

1534, f. Xenophontis Opera, Latine, ex variis Interpretibus. Basileae, apud Andream Cratandrum. MDXXXIV.

1551, 12. Xenophontis Atheniensis Opera quae quidem extant omnia, doctissimorum hominum diligentia in latinam linguam conversa. Lugduni, apud Sebastianum Gryphium. MDLI. *II Voll.*

1553, 8. — nunc postremum per Sebastianum Castalionem de integro recognita. Basil., Isingrinus. *II Voll.*

1572, 4. Xenophontis de Cyri vita libri VIII, cum alijs eiusdem autoris in latinum sermonem conuersis, additis alicubi explicationibus studio Ioachimi Camerarij. Parisiis, Andr. Wechel. —— Rep. 1600, 8.

1595, 8mai. XENOPHONTIS PHILOSOPHI ET IMPERATORIS CLARISSIMI, QVAE EXTANT OMNIA, in duos tomos diuisa: A IOANNE LEVNCLAVIO *tertia cura in Latinum sermonem conuersa, nouaq; Adpendice recens aucta*: Nunc ab Aemilio Porto Fr. F. recognita, breuibusq; singulorum librorum argumentis & notatiunculis illustrata. Cuius ad Graecum contextum Notae perpetuae, cum Indice Graecolatino, seorsum ad Graecolatinam editionem adiunctae. *Additus in calce Index Rerum & Verborum memorabilium; a fronte, Tomi vtriusq; & nouae Adpendicis Leunclauianae Catalogus.* FRANCOFVRTI Apud Andreae Wecheli haeredes, Claudium Marnium & Ioann. Aubrium, A. Chr. MDXCV. *Cum S. Caes. Maiest. priuilegio ad sexennium.* — OPERVM XENOPHONTIS ATHENIENSIS VIRI MAXIMI, Tomus secundus, Quo continentur politici, atque alij libri XV, quorum indicem versa pagina exhibet, cum epistolarum fragmentis, & adpendice noua, Io. Levnclavii Amelbvrni lucubratio tertia. FRANCOFVRTI Apud heredes Andreae Wecheli, Claud. Marnium & Ioann. Aubrium. *M.D.XCV. Cum S. Caes. Maiest. speciali priuilegio ad annos sex.* —— 16 *ff.* praefixa, 698 pp.; 402 pp., 52 *ff.* index Xenophonteus. *Volumine I.* continentur Historiarum libri VII; Libri Xenophontis, qvos altero tomo complexi sumus: De Agesilao rege liber. De Lacedaemoniorum republica. De Atheniensium republica. Socratica defensio ad iudices. Memorabilium I. II. III. IIII. & V, qui Oeconomicus inscribitur. Conuiuium. Hiero, siue de regno. Rationes redituūm, seu de prouentibus. De re equestri. De magisterio equitum. De venatione. Epistolarum fragmenta. Adpendix nova, qva continentvr, Chronologia breuis ad declarādas Xenophōtis historias, & eiusdem vitam. Chionis de cōseruato à Xenophōte Byzantio. Hermogenis de forma dictionis Xenophonteę. Xenophontis de re equestri alia interpretatio.

1600, 8. — Ingolst. I. Willer. —— *V.* 1572.

Bb) *Plura opera.*

1556, 8. Hippocomicus i. e. disputatio de curandis equis: Xenophontis liber de re equestri latine factus. Nomina equestria graeca et latina. Xenophontis libri de republica Lacedaemoniorum et Atheniensium, itemque de praefectura equestri, conversi in latinum sermonem. Historia rei numariae sive de numismatis graecis & latinis. Omnia auctore Ioachimo Camerario Pabep. Lipsiae in officina Valentini Papae. MDLVI. —— Camerarius praefixit libello epistolam ad Florinum Crispeccium, data a. MDLVI.

Cc) *Opera singulatim edita.*

1) Cyropaedia.

aa) *Integer liber.*

1474, 4. FRANCISCI PHILELPHI PRAEFATIO IN XE||NOPHONTEM *etc.* *Sic incipit liber. Haec praefatio data est*

ad Paulum II. Pontificem Maximum, atque occupat 8 *pp. et* 10 *lin. In fine f.* 45 *a:* Huic autem Cyri Paediae Idem Franciscus Philelfus eques auratus. Laureatusque poeta extremam imposuit manum Mediolani ad XI. Kal. octobris, anno a natali christiano millesimo quadringentesimo sexagesimo septimo. *Deinde in quibusdam exx. legitur dodecastichum epigramma Calliphili Bernardini Robiatini, in laudem Cyropaediae, per Philelphum versae.* — Hoc opus diligenter emendatum impressum est Romae opera et impensa magistri Arnoldi de Villa die decimo Martii MCCCCLXXIIII. —— 145 non num. *ff.* cum 32 lin. et *cust.* In nonnullis exemplaribus notitia impressoris et anni desideratur.

1569, 8. Xenophontis de Cyri vita et disciplina libri VIII. latine redditi a Iulio Gabrielio, cum ejusdem emendationibus ex vetustis exemplaribus collectis. Venetiis, apud Guerrei fratres MDLXIX.

1824, 8. Xenophontis Cyropaedia seu de Institutione Cyri maioris. Versio Leunclavio-Welsiana passim emendata et ad optimas editiones reficta. Lugd.Bat., apud S. et J. Luchtmans. MDCCCXXIV. —— 1 *Th.* 4 *Gr.*

bb) ***Delectus.***

1579, 4. Xenophontis Cyropaediae liber secundus, in linguam latinam conversus ab Ioanne Caselio, cum eiusdem politicis explicationibus. Rost.

1582, 4. — liber tertius, latine interprete Io. Caselio. Rost.

1584, 4. — liber quartus, latine, interprete Io. Caselio. Rost.

1588, 4. — liber quintus *etc.* Rost.

1590, 4. — liber primus *etc.* Rost.

2) Anabasis.

1533, f. Xenophontis de Cyri minoris expeditione Libri VII, latine, interprete Romulo Amaseo. Bononiae MDXXXIII.

1536, f. — latine ex Amasei versione. Lugd.

1824, 8. Xenophontis Anabasis sive de expeditione Cyri minoris. Versio Leunclavio-Welsiana passim emendata et ad optimas editiones reficta. Lugd.Bat., apud S. et J. Luchtmans. MDCCCXXIV.

3) Memorabilia.

aa) ***Integer liber.***

1521, 4. Xenophontis de factis et dictis Socratis Libri quatuor, Bessarione interprete. Romae impressit Ariottus de Trino impensis Joannis Mazochi Bergomatis MDXXI. Kal. Decemb.

1533, 8. Xenophontis Memorabilia, Latine. Lovanii. MDXXXIII.

1576, 4. XENOPHONTIS de dictis memorabilibvs Socratis libri qvatvor, in latinam linguam conversi, ab Ioanne Caselio. Rostochii excvdebat Avgvstinvs Colorivs. *Anno M.D.LXXVI. In fine p.* 223: Rostochii ex officina Avgvstin Coleri. *Anno M.D.LXXVI.* —— 223 pp. Pag. 3—16 legitur Ioannis Caselii prooemium ad Fridericvm Secvndvm potentissimvm regem Daniae; pag. 17—219 versio memorabilium dictorum et factorum Socratis; p. 220 sq.: Ex epistola Xenophontis ad Aeschinis fragmentum, quod e Stobaeo & Eusebio deprompsit Henricus Stephanus, *latine*; p. 222 sq.: Ex epistola Xenophontis ad Critonem fragmentum, quod conseruauit Stobaeus, quam sequitur *Caselii* notitia ad Lectorem. Liber nitide typis descriptus est.

1823, 8. Xenophontis Memorabilium Socratis libri quatuor, et Apologia Socratis. Versio Leunclavio-Welsiana passim emendata et ad optimas editiones reficta. Lugd. Bat., Luchtmans. —— 15 *Gr.*

bb) ***Delectus.***

1816, 12. Xenophontis Memorabilium Socratis dictorum liber primus, latine ex interpretatione Leunclavii. Paris., Mottet.

1833, 12. Xenophontis Memorabilium Socratis Dictorum librum II, latine, recensuit A. Mottet. Paris., A. Delalain.

4) Oeconomicus.

1511, f. Commentariorum Urbanorum *Raphaelis Volaterrani* XXXVIII Libri; item Oeconomicus Xenophontis ab eodem Latio donatus. Parisiis ex officina Ascensiana MDXI.

1511, 4. Artificialis Introductio *Iacobi Fabri* Stapulens. In Decem Ethicorum Libros Aristotelis. Adiuncto familiari Commentario Iodoci Clichtovei declarata Leonardi Aretini Dialogi de Moribus. *Iacobi Fabri* Stapulens. Introductio in Politicam. Xenophontis Dialogus de Economia. *In fine:* Hos libellos introductorios ... ad hanc formulam concinnatos Ioannes Groninger Argentorati ex officina sua impressoria publicavit. Anno ab incarnatione domini virtutum M.D.XI. Mense Martio. Imperatore Caesare Maximiliano P. F. Aug. Imperium Romanum moderante.

1512, f. Introductio *Iacobi Fabri* in Politica Aristotelis, et Xenophontis Oeconomicus. Parisiis ex Officina Henrici Stephani e regione scholarum Decretorum MDXII. Pridie Nonas Septembris.

1515, f. Commentariorum urbanorum Raphaelis Maffaei Volaterrani XXXVIII Libri. Item Oeconomicus Xenophontis ab eodem latinitate donatus. Parrhisiis apud Joann. Parvum et Jodocum Badium Ascensium MDXV.

1516, f. *Iacobi Fabri* Stapulensis in Politica Aristotelis introductio Clichtovaei commentario declarata. Oeconomicum Xenophontis Raphaele Volaterrano interprete Latinitate donatum. Parisiis ex Officina Henrici Stephani e regione Scholarum Decretorum Vicesima secunda die Novembris, Anno domini omnium Gubernatoris et Rectoris decimo sexto supra millesimum et quingentesimum.

1530, f. Commentariorum urbanorum *Raphaelis Volaterrani*, octo & triginta libri, accuratius quam antehac excusi cum duplici eorundem indice secundum Tomos collecto. Item Oeconomicus Xenophontis, ab eodem latio donatus. *Infra insigne typogr. Froben.* Basileae in officina Frobeniana, Anno M.D.XXX. *Haec f.* 1 *a*; *f.* 2 *a*: Operis Dedicatio et Tomi ad Iulium II. ... Pontificem R. Volaterrani Prooemium. *In fine*: Basileae in officina Frobeniana, per Hieronymum Frobenium, Ioannem Hervagium, et Nicolaum Episcopium, Anno M.D.XXX. Mense Aug. *Deinde insigne typogr. Froben.*

1564, 8. Oeconomica Scripta, quae exstant titulo ARISTOTELIS in latinum sermonem conuersa et explicata a Ioachimo Camerario, adiunctaque iis interpretatio Oeconomici libri XENOPHONTIS. Lipsiae in officina Ernesti Voegelini MDLXIV. —— Haec *Camerarii* versio Aristotelis et Xenophontis recusa est anno MDLXXXI. *V.* Aristoteles. II. A. FF. 5) aa) *a*).

5) Apologia.

1553, 4. Xenophontis Apologia Socratis, Latine, Leonardo Aretino interprete. Parisiis, apud Guil. Morelium. M.D.LIII.

6) Hieron.

1530, 8. XENOPHONTIS Socratici Rhetoris Hieron siue Tyrannus, liber utilissimus his qui rempublicam administrant, DES. ERASMO ROTERODAMO interprete. Opus recens. *Infra insigne typogr.* FRO||BEN. BASILEAE, IN OFFICINA FROBENIANA, ANNO M.D.XXX. *Cum gratia & priuilegio Caesareo. In fine f. ult. a:* BASILEAE, IN OFFICINA FROBENIANA, ANNO M.D.XXX. *Eodem f. b insigne typogr.* FRO||BEN. —— 84 pp., quarum p. 3—5 habent Des. Erasmi Roterodami epistolam datam ad Antonium Fuggeri, in qua Erasmus dicit haec: „... hisce diebus quū inquirēs nescio quid, chartarum mearū aceruos excuterem, ultro & ut arbitror, deo quopiā ita uolente, uenit in manus, quod ante annos aliquot uertere tentarā ex Xenophontis tyrāno. Id quo minus tum absoluerim, praeter alia fuit & illud in causa, q͗d Graecus codex uideretur mihi parum emēdatus. Ad hoc laboris nūc integer reuersus, perpetuo cursu citraq; respirationem ad umbelicum deduxi." Pag. 6 usque ad pag. 58 exhibetur versio ipsa; deinde pag. 59—84 legitur epistola Erasmi inscr.: Des. Erasmvs Roterodamvs Petro Aegidio senatvs Antverpiani ab Actis S. 2 *ff.* habent aliquot epitaphica carmina, atque errata. Bibl. sen. Lips. Haec *Erasmi* versio legitur etiam inter eiusdem Opera Tom. IV. p. 643 sqq.

1550, 4. Xenophontis Rhetoris Hieron, vel Tyrannicus ab Iacobo Grifolo in latinum conversus. —— *V.* Demosthenes. II. A. Bb) AA. Aaa) bbb) 1) aa).

1550, 4. Xenophontis Hieron, Latine, Ioanne Fraxineo interprete. Paris., apud Christianum Wechelum. M.D.L.

7) Convivium.

1548, 8. Xenophontis Symposium, Latine, Iano Cornario interprete. —— In *Iani* Cornarii Libello de Conviviis veterum Graecorum. (Basil.) p. 147 sqq.

B. germanicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1778—1808, 8. Xenophons sämmtliche Werke. Aus dem Griechischen übersetzt von A. Ch. und Conr. Borheck. Lemgo, Meyersche Buchh. *VI Voll.* —— 5 *Th.* 10 *Gr.* Volumine I. (1778) continentur Cyropaedia, versa ab *A. Ch. Borheckio,* Volumine II. (1780) Anabasis, versa ab A. Ch. Borheckio; Volumine III. (1789) Historia graeca, versa ab Conr. Borheckio; Volumen IV. (1790) primo loco commentationes quaedam, quarum prior illustrat

Graeciae geographicas et physicas, reliquae autem alias res, et quidem habet de locis historiae quibusdam dissertationes, excerptas ex *Mori* commentationibus, deinde Chronologiam Xenophonteam. Adiungitur Agesilaus, versus ab *Conrado Borheckio*; Lacedaemoniorum atque Atheniensium respublicae, ab eodem interprete versa; de vectigalibus; Hiero, ab eodem *Borheckio* versus; Epistolae, ab A. Ch. Borheckio versae; Volumen V. (1794) Memorabilia Socratis dicta et facta, versa ab *A. Ch. Borheckio*; Oeconomicus, ab *Conr. Borheckio*; atque Adpendix de docenda Socratis via atque ratione, composita per *F. Rud. Waltherum*; Volumen VI. reliqua Xenophontis scripta, atque indicem complectitur.

1827 sqq., 12. Xenophon's von Athen Werke übersetzt. —— 2 *Th.* 12 *Gr.* Singuli libelli ab diversis interpretibus versi sunt in collectione versionum scriptorum graecorum prosaicorum Stuttgardiensi in Vol. 13. 18. 19. 21. 24. 26. 27. 28. 40. 69. 82. 94. 95. 96. 97. 99. Sed in singulari operum Xenophontis ordine sunt volumina: I—III.: Xenophons Cyropaedie, übersetzt von *Ch. Walz* (1827, 400 pp.); Vol. IV. V.: Xenophons Erinnerungen an Sokrates; Vertheidigung des Sokrates, und das Gastmahl, übersetzt von *Chph. Eberh. Finckh* (1827—1828, p. 401—708.); Vol. VI—VIII. Xenophon's Feldzug des jüngern Cyrus, übersetzt von *Leonh. Tafel* (1828, p. 709—1036); Vol. IX.: Xenophon von der Haushaltungskunst, und Hiero oder Herrscherleben, übersetzt von *Adolph H. Christian* (1828, p. 1037—1187); Vol. X.: Xenophons Lobrede auf Agesilaus, Staatsverfassung der Lacedaemonier, und Staatsverfassung der Athener, übersetzt von *Adolph H. Christian* (1829, p. 1189—1323); Vol. XI.: Xenophon von den Staatseinkünften der Athener, von der Reitkunst, und der Reitereibefehlshaber, übersetzt von *Adolph H. Christian* (1830); Vol. XII.: Xenophon von der Jagd, und Briefe, übersetzt von *Adolph H. Christian* (1831); Vol. XIII—XVI.: Xenophons Hellenische Geschichte, übersetzt von C. N. Osiander (1831). Haec variorum interpretum versio Xenophonteorum scriptorum omnino laudanda est; diligenter enim interpretes subsidia novissima ad Xenophontem vel illustrandum vel critice emendandum adhibuerunt, atque singulis scriptis proposuerunt introductiones bene compositas, in quibus omnes dubitationes, quae nuper excitatae sunt de singulis scriptis, tollere studuerunt. Praeterea alias difficultates in notis adiectis enodarunt. Inprimis minores libelli magna cura diligentiaque tractati sunt.

1827 sqq., 16. Xenophons von Athen Werke, übersetzt von L. E. Meyer. —— *V.* Ce) 1).

Bb) *Plura opera.*

1540, f. DEs Hochgelörtesten Philosophen, wahrhafftigen Geschichtschreibers, vnd allertheürsten Hauptmanns Xenophontis Commentarien vnd Beschreibungen, von dem Leben vñ Heerzug, Cyri des ersten Künigs in Persien, Auch von dem träfflichsten Heerzug, den Cyrus der ander des namens, Künig in Persien, wider seinen Bruder Artaxerxem gethan, Vñ wie die Griechen an allen orthen gesigt haben, Auch wz die von Athen, nach der Beschreibung Thucidides gehandelt haben, Alles, durch den achtbarn vñ weisen, Herrn Hieronymum Boner, Obristmaister zu Colmar, ausz dem Latein inns Theutsch gebracht, vnnd gemaynem nutz zu gutt, im Druck verordnet. M.D.XXXX. *In fine*: Getruckt zu Augspurg durch Hainrich Stainer, am zwey vnd zweintzigsten tag Julij desz M.D.XL. Jars. —— Cum fig. xylogr. *Bonerus* vertebat ad versionem latinam, quae tamen non distincte indicatur. Sunt autem scripta haec: Cyropaedia, Anabasis, atque historia hellenica. In vertendo non semper sensum verborum latinorum perspexit.

1758, 8. Sieben Schriften Xenophons (Griechische Geschichte; Feldzug des jüngern Cyrus und Rückzug der zehntausend Griechen; Hieron, oder wahre Beschaffenheit des königlichen Lebens; Von den Einkünften einer Republik; Republik der Lacedämonier; Republik der Athenienser; vom Hauswesen), in das deutsche übersetzt. —— *V.* Neue Sammlung der merkwürdigsten Reisen, Vol. XI. Editores huius collectionis partim *Brebesii*, *Waeckeri*, et *Helvetii* versiones, paucis mutatis, receperunt, partim ipsi cetera scripta verterunt.

1761, 8. Xenophons Cyropädie nebst dem Leben des Königs Agesilaus, von Herm. Jac. Lasius. Rostock u. Leipz. —— 16 *Gr.* Haec versio fida quidem est, sed admodum paraphrastica.

1762, 8. Xenophons VII Bücher der griechischen Geschichte (nebst der Rede auf den König Agesilaus) übersetzt und mit Anmerkungen erläutert von J. Eust. Goldhagen. Berlin, Nikolai. —— Cum 1 tabula. 1 *Th.*

1777, — 1789, 8. Xenophons vier Bücher Sokratischer Denkwürdigkeiten; Xenophons Vertheidigung des Sokrates, aus dem Griechischen übersetzt und mit historischen und kritischen Anmerkungen erläutert von J. Mich. Heinze. Weimar. —— 12 *Gr*. Rep. 1818.

1795, 8. Xenophons Gastmahl und Oekonomikus. Aus dem Griechischen übersetzt und mit erläuternden Anmerkungen begleitet von Alb. Gerb. Becker. Halle, Hendel. —— 216 pp. 14 *Gr*. Haec versio, quamquam non omnibus numeris absoluta, maximi tamen aestimanda est. Conf. ephem. litt. univ. 1796. II. p. 189 sqq.

1799, 8. Xenophons Oeconomicus, Apologie des Sokrates, Symposium und Hiero, übersetzt von Ch. Jul. W. Mosche. Frankf. a. M., Herrmann. —— LXXII, 271 pp. 20 *Gr*. Haec versio, quae etiam sub titulo: „Xenophon's Schriften IIIr Band, und der Sammlung der neuesten Uebersetzungen der griechischen prosaischen Schriftsteller IIr Theil IIIr Band" prodiit, nec satis facilis nec attici sermonis ingenio satis concinna accurataque est; attamen multum interpres pro suo tempore praestitit. Conf. Neue allgem. deut. Bibl. Vol. LIV. P. II. p. 459 sqq. Erfurt. gel. Zeit. 1799. p. 405 sqq.

1818, 8. — übersetzt von J. Mich. Heinze. Weimar. Hoffmann. —— 16 *Gr*. *V*. 1784.

Cc) *Opera singulatim edita.*

1) Cyropaedia.

aa) *Integer liber.*

1783, — (*tit. nov.*) 1795, 8. Des Xenophon von der Erziehung des Cyrus. Eine neue Uebersetzung aus der Hutchinsonischen Ausgabe von einem Böhmen (*Gf. Gratzel*). Prag, Widtmann. *II Voll*. —— 294, 326 pp. 1 *Th*. Haec versio nihil valet.

1785, 8. Xenophons Cyropaedie. Eine Unterweisungsschrift für Prinzen. Aus dem Griechischen von Friedrich Grillo. Leipz., Schwickert. —— 16 *Gr*. Haec versio admodum ab ingenio germanici sermonis abhorret, cum interpres nimis ad verba graeca se accommodaverit. Rep. 1822.

1813, 8. Xenophons Cyropaedie, übersetzt und mit Anmerkungen begleitet von J. F. v. Meyer. Frankf., Herrmann. —— 1 *Th*. 20 *Gr*. Rep. 1821.

1822, 8. — übersetzt von F. Grillo. Zweite Ausgabe. Leipz. —— *V*. 1785.

1826, 8. Xenophons Cyropaedie. Eine Unterweisungsschrift für Prinzen. Aus dem Griechischen von J. G. Neide. Leipz., Schwickert. —— 1 *Th*. 10 *Gr*. Conf. de hac non contemnenda versione *Iahnii* Annal. 1829. X. p. 26 sqq.

1827 — 1829, 16. Xenophons Cyropaedie, übersetzt von L. E. Mayer. Prenzlau, Ragoczy. *II Voll*. —— 8 *Gr*. Pertinet ad collectionem inscr.: Uebersetzungsbibliothek der Griechischen u. Römischen Classiker.

bb) *Delectus.*

1750, 8. Fragmente aus dem ersten und sechsten Buche der Cyropaedie Xenophons. —— V. *Rollin's* Anweisung *etc*. (Leipz.) Vol. II. p. 186—217.

1771, 8. Das dritte Kap. des ersten Buchs aus Xenophons Cyropaedie, übersetzt von J. F. A. Kinderling. —— *V*. eius: Grundsätze der Beredsamkeit. (Magdeb.) Tom. II. p. 225 sq.

1773, 8. Bruchstücke aus Xenophons Cyropaedie, ins Deutsche übersetzt. —— *V*. Sophron. (Mitau.) p. 177 sqq. 188 sqq.

1783 — 1784, 8. Mehre Bruchstücke aus Xenophons Cyropaedie übersetzt (*von F. E. Wilmsen*). —— *V*. eius: Vorlesungen über die Geschichte für Frauenzimmer. (Berlin.) Vol. I. et II.

2) Anabasis.

aa) *Integer liber.*

1747, 8. Xenophons Feldzug des Jüngern Cyrus nebst dem Rückzug derer Zehntausend Griechen. Aus dem Französichen des Herrn von Ablancourt übersetzt (*von J. C. Rudolph*). Begleitet mit einer Vorrede von Paul Daniel Longolius. Hof u. Bayreuth. —— Haec versio nullis fere virtutibus commendatur.

1781, 8. Xenophons Feldzug des jüngern Kyrus, übersetzt und mit erläuternden Anmerkungen versehn von F. Grillo. Frankf. a. M., Hermann. —— 16 *Gr*. Interpres nec facilem nec satis accuratam versionem fecit. Rep. 1816.

1802, 8. Xenophons Feldzug des Cyrus und Rückzug der Hellenen aus Asien, übersetzt und erläutert von Alb. Gerh. Becker. Halle, Hendel. —— 1 *Th*. 6 *Gr*. Haec versio laudanda est.

1804, 8. Xenophons Anabasis übersetzt und mit Anmerkungen von C. W. Halbkart. Jena, Frommann. —— Rep. 1822.

1816, 8. — von F. Grillo. Zweyte umgearbeitete Ausgabe von G. Ch. Braun. Frankf., Herrmann. —— 20 *Gr.* *V.* 1781.

1821, 8. Xenophons Feldzug des Cyrus. Frei in's Deutsche übertragen von A. v. Kotzebue. Darmst., Leske. —— 170 pp. 16 *Gr.* Haec versio, quae non laudatur, ex libro: Klio's Blumenkörbchen separatim expressa est.

1822, 8. Xenophon's Anabasis. Uebersetzt und mit Anmerkungen versehen von K. W. Halbkart. Zweyte verbesserte und vermehrte Auflage. Breslau, Max. —— XL, 334 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Haec nova editio ad Schneideri orationis graecae recensionem facta est In conscribendis notis, quae vel criticae, vel exegeticae sunt, quarum posteriores res et geographicas et historicas, atque antiquarias illustrant, interpres omnia adhibuit subsidia. In prolegomenis p. XX—XXIII. proposuit varias lectiones codicis msti Vindobon., atque p. XXV—LX. uberrime alias ad libellum spectantes res tractat.

bb) *Delectus.*

1745, 4. Kurze Erzählung von dem glorieusen Rückzuge der Griechen aus Asien in ihr Vaterland unter der Anführung des Xenophon, von Ch. H. Theune. Sorau. —— In suum usum auctor libelli convertit quatuor priores Xenophontei operis libros.

1773, 8. Eigenschaften und Pflichten eines Soldaten, nebst einem Anhange aus Xenophons Rückzuge der 10000 Griechen, von einem Officier. Dresden u. Leipz.

1783, 8. Der Anfang des ersten Buchs aus Xenophons Anabasis, übersetzt von J. A. Bergsträsser. —— *V.* Teutsches Museum Vol. IV. p. 234.

3) Memorabilia Socratis.

aa) *Integer liber.*

1693, 8. Der Kern Wahrer und Nützlicher Welt-Weisheit, Ehedessen von Xenophon In Beschreibung der Merkwürdigen Dinge des SOCRATES vorgestellet, Und aus dem Frantzösischen Des Herrn Charpentier ins Teutsche übersetzt Von Christian Thomas, ICto. Halle. —— Haec versio, quanquam non omnia verba graeca reddit, attamen pro *Thomasii* tempore bene composita habenda, atque saepe recusa est.

1720, 8. Der Kern wahrer und nützlicher Weltweisheit, ehedessen von Xenophon in Beschreibung der merkwürdigen Dinge des Sokrates vorgestellet, und aus dem Französischen des Herrn Charpentier ins Teutsche übersetzet von Christian Thomasius, ICto. Halle. —— *V.* 1693 et 1738.

1738, 8. Xenophons Geschichte von der Lebens-Art und den Lehren des Weltweisen Socrates, darinn seine Lehre von den vornehmsten Stücken des menschlichen Lebens in lehrreichen Gesprächen, als so vielen Exempeln, vorgetragen wird; Nach Christian Thomasius Uebersetzung; der beygefüget, Abhandlung von der Kunst und den Vortheilen der Sokratischen Lehr-Art und Gespräche durch den Zürcherischen Zuseher. Zürich. —— *V.* 1720 et 1765.

1765, 8. — übersetzet von Ch. Thomasius. Halle. —— *V.* 1738.

1777, 8. Xenophons Denkwürdigkeiten des Sokrates, zur Beförderung der sokratischen Lehrart, aus dem Griechischen übersetzt, von Joh. Casp. Künzel. Jauer. —— Interpres verba graeca non satis percepit, atque in vertendo admodum sibi indulsit aberranti ab ea via rationeque, quam sequi interpretem necesse est. Itaque nihil habet haec versio, quod germanici sermonis ingenio conveniit. *V.* 1792.

1789, 8. Socrates, aus dem Griechischen des Xenophon (*von J. G. Casp. Neide*). Leipz., Schwickert. —— 14 *Gr.* Facilis quidem versio est, sed non satis orationi graecae adaptata.

1792, 8. — übersetzt von J. Casp. Künzel. Breslau, Gutsch. —— 12 *Gr.* *V.* 1777.

1794, 8. Apomnemoneumata. Eine Schrift Xenophons zur Ehre des Sokrates, aus dem Griechischen übersetzt, und mit ausführlichen Sacherläuterungen, auch kurzen philologischkritischen Bemerkungen versehen von Benj. Weiske. Leipz., Fritsch. —— XX, 412 pp. 1 *Th.* Notae, quae huic versioni adiectae sunt, magni aestimantur. Conf. Neue allgem. deut. Bibl. Vol. XV. P. II. p. 340 sqq. Oberdeut. Lit. Zeit. 1794. II. p. 858 sqq. Erlang. Lit. Zeit. 1794. p. 683 sqq. Götting. gel. Anzeig. 1794. III. p. 1669 sqq.

1802, 8. Sokrates als Mensch und Lehrer. Oder merkwürdige Reden und Thaten aus Sokrates, aus dem Griechischen des Xenophon, mit erläuternden Anmerkungen begleitet von H. Kunhardt. Lübeck u. Leipz., Niemann. —— 303 pp.

16 *Gr.* Non versio mera est, sed libere librum in usum humaniorum lectorum paravit auctor.

1819, 8. Xenophons Denkwürdigkeiten des Sokrates, aus dem Griechischen übersetzt von J. Jac. Hottinger. Zürich, Orell. —— 20 *Gr.*

1824, 8. Xenophons Nachrichten über Sokrates Reden und Thaten, übersetzt von J. Ch. W. Froböse. Götting., Deuerlich. —— VIII, 176 pp. 14 *Gr.* Multa in hac versione desiderantur. Conf. in ephem. litter. Jenens. 1825. no. 155. Annal. Heidelberg. 1826. fasc. VI. p. 597—600.

bb) *Delectus.*

1593, 8. Die Erzehlung vom Herkules, von Lucas Mutzelov. —— In libello inscr.: Historica commentatio de Hercule ex secundo libro Xenophontis per Lucam Mutzelovium. Ab eodem in gratiam iuventutis in vernaculam linguam translata et praeterea germanicis rythmis expressa Barthae in Pomerania.

1620, 8. Prodici Hercules aus dem andern Buche der denkwürdigen Geschichten Xenophontis ins Deutsche übersetzet. —— In libro: Griechische Sprachübung. (Cöthen.) p. 63—70.

1746, 8. Aus Xenophons Memorabilien von Sokrates, B. III. cap. VI. und XXII. übersetzt. —— *V.*: Maler der Sitten. (Zürich.) Vol. II. P. LXXXI. et XCII.

1769, 8. Des Prodicus Hercules, aus Xenophon übersetzt von J. Iselin. —— *V.* eius: Sammlung, dem Nutzen und Vergnügen der Jugend geheiliget. Basel.

1771, 8. Hercules, aus Xenophon's Erzählung übersetzt von J. F. A. Kinderling. —— *V.* eius: Grundsätze der Beredsamkeit. (Magdeb.) Tom. II.

1773, 8. Des Prodicus Hercules, nach Xenophon, metrisch frei übersetzt von F. J. Bertuch. —— V. *Wielandii* Deutscher Merkur. Vol. III.

1775, 8. Prodicus, in Hexametern. —— *V.* Akademische Briefe. (Frankf. u. Leipz.) p. 94 sqq.

1779, 8. Aus Xenophons Memorabilien von Sokrates B. II. cap. II. B. III. cap. VI. B. IV. cap. II., übersetzt von C. E. Mangelsdorf. —— *V.* eius: Versuch einer Darstellung dessen, was seit Jahrtausenden im Betreff des Erziehungswesens gesagt oder gethan worden ist. (Leipz.) p. 103 sqq.

1779, 8. Aus Xenophon's Denkwürdigkeiten von Socrates, B. II. cap. II. übersetzt von J. Matth. Schröckh. —— *V.* eius: Allgem. Weltgeschichte für Kinder. Vol. I. p. 235 sqq.

1781, 8. Buch II. cap. II. aus den Denkwürdigkeiten von Sokrates, übersetzt von J. K. Wetzel. —— *V.*: Taschenbuch für Dichter, Collect. XII. (Leipz.) p. 37 sqq.

1791, 8. Des Prodikus Erzählung vom Herkules, aus dem Xenophon von Carol. Ernestine Reiske. —— *V.* eius librum inscr.: Hellas. (Leipz.) Vol. II. p. 171 sqq. Antea haec versio prodiit in *Reiskiana* collectione inscr.: *Zur Moral.* Dessau 1782, 8. Facilis atque accurata est.

1793, 8. Herkules am Scheidewege, von J. A. Schmerler. —— *V.* eius: Moralische Erzählungen und Schilderungen. Vol. I. Nürnberg.

1793, 4. Herkules, aus Xenophon übersetzt von J. F. Abegg. —— *V.* eius libellum schol. Versuch über das Allgemeine der Sokratischen Lehrart. Heidelb.

1794, 8. Herkules auf dem Scheidewege, von F. Böckh. —— In: Rathgeber junger Leute beiderlei Geschlechts. Vol. II. P. II. Leipz.

1799—1800, 8. Sokratische Gespräche aus Xenofons denkwürdigen Nachrichten von Sokrates, von C. M. Wieland. —— *V.* eius: Attisches Museum. Vol. III. P. I. II. p. 101—168. 296—336.

1800, 8. Ueber die Unmässigkeit, aus Xenophons Denkwürdigkeiten des Sokrates, B. IV. cap. V., übersetzt von Schreiber. —— *V.*: Neue Aehrenleserin auf dem Felde der Griechen und Römer. Magdeb. P. I. p. 182—192.

4) Historia graeca.

1783, 8. Xenophons griechische Geschichte, neu übersetzt von A. Ch. Borheck. Frankf. a M., Herrmann. —— 20 *Gr.*

5) Oeconomicus.

aa) *Integer liber.*

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 8. Eeen Gesprâck Xenophontis van der Huesholdinge tweer Eheliüden, wat Standes de ook syn mögen. —— Nihil comperi de hac versione.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1778, 8. Xenophons Hauswesen; aus dem Griechischen mit Anmerkungen, von F. W. J. Dillenius. Tübingen, Cotta. —— 8 *Gr.*

bb) *Delectus.*

1809, 8. Fragment aus Xenophon's Haushaltungswissenschaft, übersetzt, mit Steinbrychels und anderer neuerer Ausleger Bemerkungen begleitet, von J. Jak. Hottinger. —— V. *Wielandii* Neues Attisches Museum. Vol. III. P. I. p. 1—40.

6) Symposium.

aa) *Integer liber.*

1754, 8. Xenophons Schmaus. Aus dem Griechischen übersetzt (*von J. Dan. Tilius*). —— *V.* eius: Allgem. Magazin der Natur, Kunst u. Wissenschaft. (Leipz.) T. III. p. 65—109.

1774, 8. Das Gastmahl des Xenophons. Aus dem Griechischen übersetzt (*von D. C. Seybold*). Lemgo, Meyer. —— 3 *Gr.*

1810, 8. Xenofons Symposion übersetzt und erklärt; nebst einem Versuch über das Xenofontische Gastmahl, als Muster einer dialogisirten dramatischen Erzählung betrachtet von Wieland. —— V. *Wielandii* Attisches Museum. Vol. IV. P. I. p. 65—148. P. II. p. 99—124.

bb) *Delectus.*

1787, 8. Aus Xenophons Symposium Cap. III. u. IV. übersetzt. —— In *Wiedeburgii* Humanistisches Magazin. Vol. II. p. 173 sqq.

7) Hieron.

1736, 4. —— *V.* supra I. Cc) 7).

1767, 8. Xenophons Hieron übersetzt von J. E. Goldhagen. —— *V.* eius: Anthologie. Vol. I. p. 243—282.

8) De vectigalibus.

1753, 8. Ξενοφωντος ποροι η περι προσοδων. Xenophons Buch von den Einkünften, oder dessen Vorschläge, wie das bereiteste Vermögen grosser Herren und Staaten nach ächten Grund-Sätzen des Finanz-Wesens zu vermehren, aus dem Griechischen ins Teutsche übersetzet, und mit historisch-politischen Anmerkungen, sonderlich aber von Oeconomischen-Policey-Cammer- und Finanz-Sachen versehen durch G. Heinr. Zincken. Wolfenbüttel u. Leipz.

1781, 8. Xenophons Werk von den Einkünften, übersetzt von J. C. Schmohl. —— *V.* Collectionem inscr.: Sammlungen von Aufsätzen für Freunde der Cameralwissenschaften u. Staatswirthschaft. Leipz.

9) Agesilaus.

1832, 4. Xenophons Lobrede auf Agesilaus. Aus dem Griechischen übersetzt und mit erläuternden Anmerkungen begleitet von E. Th. Pistor. Erste Hälfte. *Progr. schol.* Darmstad. —— Interpres admodum se ad verba graeca accommodavit, qua re versio rudis est.

10) De re equestri.

1743, 4. Ξενοφωντος περι ἱππικης λογος, oder Xenophon von der Reiterkunst aus dem Griechischen übersetzet und mit kurzen Anmerkungen erläutert von J. C. H. Frankf. u. Leipz. —— Interpretis nomen est *J. Chph. Hayniscb.*

1796, 8. Xenophons Buch über die Pferde-Wissenschaft. Aus dem Griechischen übersetzt und mit Anmerkungen begleitet von F. E. H. Heubel. Leipz., Böhme. —— Cum tribus tabb. figg. 94 pp. 9 *Gr.* Versio non est contemnenda.

1825, 8. —— *V.* supra I. Cc) 11). Conf. ephem. litter. Halens. 1826. no. 194. p. 725 sqq. ephem. litter. schol. 1827. II. no. 3.

11) Apologia Socratis.

1768, 8. Xenophons Vertheidigung des Sokrates, übersetzt von J. E. Goldhagen. —— *V.* eius librum: Anthologie. Vol. III. p. 193—210.

1776, 4. Xenophons Vertheidigung des Sokrates, übersetzt von J. Mich. Heinze. Weimar. —— Est progr. scholast.

1790, 8. Xenophons Apologie des Sokrates; aus dem Griechischen mit Anmerkungen von A. W. Pohlmann. Leipz., Schwickert. —— 4 *Gr.* Versio diligenter facta atque accurata, sed non satis facilis est.

1797, 8. Apologie oder Vertheidigung des Sokrates vor seinen Richtern von Xenophon, übersetzt von F. Leopold Graf zu Stolberg. —— *V.* eius: Auserlesene Gespräche des Platon. Vol. III. p. 79—91.

12) Cynegeticus.

1828, 8. Xenophon über die Jagd, verdeutscht und erläutert von J. W. Lenz. Leipz., Hartmann (*nunc* Lehnhold). —— 8 *Gr.* Notae additae partim sunt, criticae partim res illustrant.

13) Epistolae.

1798, 8. Xenophons Briefe, aus dem Griechischen übersetzt von J. Mich. Hamann. *Progr. schol.* Königsberg.

Dd) *Excerpta.*

1796, 8. Blumenlese aus den Weisen des Alterthums, für Freunde der Religion und der Tugend, von F. L. Röper. Bd. I. Neustrelitz. —— In hoc delectu sive Chrestomathia vertebat auctor excerpta ex Memorabilium libris, ex Apologia Socratis, Oeconomico, et Convivio.

C. gallicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1613, f. Les Oeuvres de Xénophon, docte Philosope et valeureux Capitaine Athénien, nouvellement traduites en François (*par de Seyssel* et autres), recueillies toutes en un volume, et dédiées au Roy par Pyramus de Candole. A Cologny, par Pierre Aubert, pour la Société Caldorienne. —— *Goulard* in hoc volumine priores singulorum scriptorum versiones coniunxit easque retractavit. Rep. 1619.

1619, 8. Oeuvres de Xenophon *etc.* (dédiées à trois Seigneurs de Berne). Yverdon, Société, Helvétiale Caldoresque. —— Multus est de hac versione *Barbier* in: Dictionnaire des ouvrages, Tom. II. (Paris 1806, 8 mai.) p. 154 sqq. Quae ibi exponuntur, huc transscribenda duxi: „Tous les Bibliographes trompés par le titre qu'on vient de lire, ont attribué cette traduction à Pyramus de Candole, qui n'en est que l'éditeur; c'est ce que prouvent les dédicaces qu'il a signées, soit au Roi pour l'édition in-fol., soit à trois Seigneurs de la ville et canton de Berne, pour l'édition in-8°. — En 1777, l'Abbé Papon, Oratorien, consulta le fameux Abbé Rive sur l'auteur de cette traduction, et lui dit que son nom ou ses titres *commençoient par ces trois lettres: S. G. S.* — L'Abbé Rive répondit à l'Abbé Papon que le traducteur sur lequel il lui demandoit des éclaircissemens, étoit Simon Goulart, Senlisien (ou de Senlis). Le sévère Bibliographe profita de l'occasion pour reprocher à Moréry, Bayle, Niceron, Lenglet, Dufresnoy, Drouet son éditeur, enfin à Rigoley de Juvigny, qui à été celui de la Croix du Maine et de Duverdier, le silence qu'ils ont gardé sur cetté traduction dans leurs articles de Simon Goulart. — Il témoigna aussi son étonnement de ce que le savant Jean Albert Fabricius avoit attribué la même traduction à Pyramus de Candole; ensuite il releva la méprise de Baillet qui avoit cru le Président Fauchet mort en 1602, caché sous le nom de Pyrame de Candole, méprise copiée par Vincent Placcius, dans son ouvrage sur les anonymes et pseudonymes. — Simon Goulart est mort en 1628, âgé de 85 ans. Rien n'empecheroit donc de le regarder comme l'auteur d'une traduction qui parut dans un pays où il s'étoit retiré et où il se livroit à des travaux du même genre. Il est facile de croire aussi qu'à l'âge d'environ 70 ans, Goulart ait prié Pyrame de Candole de se charger de la publication de sa traduction de Xénophon, d'autant plus que cet éditeur passe pour avoir établi une imprimerie à Cologny, qui se trouve à une petite distance de Genève. Mais il me semble que l'Abbé Rive ne devoit présenter cette opinion que comme une probabilité. En effet, il ne l'appuie d'aucune preuve positive; l'Abbé Papon ne dit pas non plus où il a vu que le nom ou les titres du traducteur commençaient par ces trois lettres: S. G. S. Je ne les ai apperçues ni dans les épîtres dédicatoires de Pyrame de Candole, ni dans l'avis du *translateur* au lecteur, ni dans le corps de la traduction. — D'ailleurs l'Abbé Papon avoue qu'il n'avoit pas la traduction de Xénophon sous les yeux: il écrivoit de mémoire. — Dans la suite de sa lettre, l'Abbé Rive marque à l'Abbé Papon qu'il ne trouvera dans aucun Bibliographe, aucunes particularités sur Pyrame de Candole, natif de Marseille, et descendant de ces Candoles qui se distinguèrent dans le fameux siége que le Connétable de Bourbon fit de cette ville en 1524. — L'Abbé Rive avoit raison en 1777. Mais il devoit savoir, en 1791, que M. Senebier a inséré un petit article sur Pirame de Candole, dans son *Histoire littéraire de Genève*, 1786, 3 Vol. in-8°. Il le désigne comme un imprimeur-libraire qui avoit des connoissances. Il ajoute que Casaubon en fait mention dans la Lettre 165. du Recueil de ses Épitres, où il dit que Candaule avoit imprimé des *Harangues militaires pour la Ligue.* . Casaubon vouloit sans doute parler de *l'Histoire des Guerres d'Italie*, *traduite de Guichardin par Chomedey,* nouvelle édition, revue et corrigée, et augmentée des Observations politiques, militaires et morales de François de la Noue, etc., par Pyrame de Candole: (*Genève*), *héritiers d'Eustathe Vignon*, 1593, 2 *vol. in*-8°. — Suivant M. Senebier, Pyrame de Candole, mécontent, quitta Genève en 1617: il établit à Yverdon son imprimerie, un collége et une forge. — Charles Sorel a consacré un chapitre de sa *Bibliothèque française* (*Paris* 1664, *in*-12) aux traductions des livres grecs, latins, italiens et espagnols en français. J'y trouve ce passage relatif à

Pyrame de Candole: „En ce qui est de Tacite, Claude Fouchet, qui étoit bon écrivain d'histoires pour son temps, en avoit fait la première traduction, où ayant été plus soigneux de servir le public que d'acquérir de la gloire par ce travail, il n'y avoit point mis son nom; c'est le nom de Pyrame de Candole qu'on y voit, lequel étoit un imprimeur ou correcteur d'imprimeur, qui a mis au jour de même sorte, le Recueil des *Oeuvres de Xénophon*, qui n'est composé que des traductions de Seissel et autres." — J'ai cru devoir préférer l'opinion de Sorel, écrivain presque contemporain, à celle des deux auteurs cités dans cette note. — On peut voir d'ailleurs la lettre de l'Abbé Papon et celle de l'Abbé Rive, dans la *Chronique littéraire des ouvrages imprimés et manuscrits* de ce dernier, p. 40 et suiv. (Aix, 1791, *in*-8°)." — His alia adiunxit *Barbier* in Tom. III. (Paris. M.DCCC.IX.) p. 195 sq., et haec quidem: „M. Charles Weiss, secrétaire particulier de M. le maire de la ville de Besançon, m'a adressé sur cette traduction des détails que je me fais un plaisir d'insérer ici, parce qu'ils éclaircissent les doutes où m'avoient jeté et les exemplaires que j'avois examinés et la Correspondance de l'Abbé Rive avec l'Abbé Papon. — J'ai entre les mains, dit M. Weiss, un exemplaire de la traduction de Xénophon. C'est dans le privilége pour l'impression qu'on trouve les initiales S. G. S., sur lesquelles l'Abbé Papon consulta l'Abbé Rive. Voici l'extrait du dit privilége: „Notre amé Pyramus de Candolle, de notre ville de Marseille, nous a fait ......, à de nouveaux et à très-grands frais, faire traduire un livre intitulé: „Les Oeuvres de Xénophon faites françaises par S. G. S." — Ce privilége est daté du 5 octobre 1612. — On peut voir, dans l'avis du *traducteur*, qu'il a profité et même usé librement des traductions qui avoient précédé la sienne. — Je copie encore ici ce passage, parce qu'il me paroît très-curieux: „Je me suis, ne sçai comment, laissé aller à vestir Xénophon à la française. Le sieur *de Vintimille* a autrefois publié la Cyropédie, Louis le *Roy*, les Républiques de Sparte et d'Athènes, et Agesilaüs; Jean *Doublet* de Dieppe, les Mémoires; et le sieur de la *Boëtie*, la Ménagerie: tous sont dignes de louange, et je les ai *suivis dans leur version*, changeant ce que j'ai jugé convenable. .... Il y a plus de vingt ans qu'on nous faisoit fête d'une translation qui devoit égaler l'élégance de celle de Plutarque: or, n'ayant rien reçu de ce que je desirois finalement, je me suis avancé." — Il résulte de ces détails qu'il existe deux espèces d'exemplaires de la traduction de Xénophon publiée par Pyrame de Candole. Dans les uns, il est fait mention de S. G. S. (Simon Goulart, Senlisien), tandis que les autres n'en parlent pas." *V.* 1613.

Bb) *Plura opera.*

1745, 12. Oeuvres diverses de Xénophon, traduits du grec en françois par differents auteurs (: Portrait de la Condition des rois, traduit par Coste; La Retraite des dix-mille, traduite par Perrot d'Ablancourt, et Les choses mémorables de Socrate, traduites par Charpentier). Amst., Honoré. *II Voll.*

1767 (1768?), 12. L'Economique de Xénophon, et le Projet de finance du même auteur, traduits en françois par Ph. Dumas. Paris.

1795, 12. Les économiques, l'apologie de Socrate, le traité d'équitation, et le commandant de la cavalerie, par Xenophon, avec une traduction françoise, par J. B. Gail. —— 3 *fr.* 50 *cent.*

Cc) *Opera singula.*

1) Cyropaedia.

aa) *Integer liber.*

1547, 4. La Cyropédie de Xenophon, excellent Philosophe & Historien, divisée en huit livres, esqvelz est amplement traité de la vie, institution, & faitz de Cyrus, Roy des Perses: traduite de Grec en langve Françoyse, par Jaqves de Vintemille, Rhodien. A Paris, de l'Imprimerie d'Estienne Groulleau. (*Alias*: par Vincent Sartenas.) —— 172 *ff.* Versio nihil habet, cuius rei causa laudanda sit. Hanc notitiam suppeditavit mihi *Götze* in Merkwürdigkeiten der Königl. Bibliothek zu Dresden, Vol. I. p. 582. no. 561. Rep. 1555.

1555, 4. — par Jacob de Vintemille. Lyon, de Tournes.

1659, f. La Cyropédie ou l'Histoire de Cyrus, traduite de Grec de Xenophon, par François Charpentier. Paris. —— Rep. 1661.

1661, 8. — traduite ... par François Charpentier. à Amst., chez Jean de Ravensteyn. —— *V.* 1659 et 1717.

1717, — 1732, 8. — à la Haye, chez Vaillant. —— *V.* 1661 et 1749.

1749, 12. — à Paris. —— *V.* 1717 et 1807.

1777, 12. La Cyropedie ou Histoire de Cyrus, traduite du grec de Xenophon, par M. Dacier. à Paris, chez Debure. *II Voll.* —— 5 *fr.*, ch. holl. 10 *fr.*

1807, 12. La Cyropédie de Xenophon, ou l'Histoire de Cyrus, traduite par Charpentier. Nouvelle édition. Avignon. *II Voll.* —— 5 *fr.* *V.* 1749 et 1812.

1812, — 1820, 12. La Cyropédie de Xenophon, ou l'Histoire de Cyrus, et l'Eloge d'Agésilaus, du même auteur; traduits du Grec par Charpentier. à Avignon, impr. de Seguin aîné. *II Voll.* —— 5 *fr.* *V.* 1807.

1824, 12. La Cyropédie, ou histoire de Cyrus, et L'Eloge d'Agesilaus, traduits du grec de Xénophon, par Charpentier. Nouvelle édition, revue et corrigée avec soin. à Paris, impr. de A. Delalain. *II Voll.* —— 5 *fr.*

bb) *Delectus.*

1551, 4. Le premier livre de l'Institution de Cyrus, ou du Roy perfect, par Xenophon, traduit en françois par Loys le Roy. Paris. —— *V.* Demosthenes. II. C. Bb) Aaa) 1) bb).

1553, 4. La remonstrance que feit Cyrus roy de Perses à ses enfans et amys, traduite en françois par Loys le Roy. Paris.

1568, 4. — 1579, 8. Enseignements militaires de Cambyses à Cyrus son fils, extraictz du premier livre de la Cyropedie de Xenophon, traduictz de Grec en François par Loys le Roy. —— *V.* Isocrates. C. Bb) 1) aa).

2) Anabasis.

1529, f. L'Histoire du voyage que fit Cyrus à l'encontre du Roy de Perse Artaxerxe, traduite de Latin par Claude de Seyssel. Paris.

1658, 8. — 1665, — 1695, 12. La Retraite des dix mille de Xenophon, ou l'Expedition de Cyrus contre Artaxerxes. De la Traduction de Nicolas Perrot, Sieur d'Ablancourt. à Paris, chez Augustin Courbé. MDCLVIII. — à Paris, Joly. MDCLXV. — à Paris, MDCXCV. —— Haec versio magni aestimatur. Rep. 1706.

1706, 12. La Retraite des dix mille de Xenophon, ou l'Expedition de Cyrus contre Artaxerxes, de la Traduction de Nicolas Perrot, Sieur d'Ablancourt, avec des Remarques. Nouvelle Edition. à Paris, chez la Veuve Barbin et Christ. David. —— *V.* 1658 et 1744.

1736, 8. Histoire de Cyrus le Jeune et de la Retraite des dix-mille, avec un discours sur l'histoire grecque par l'Abbé Pagi. Amsterdam.

1744, 12. — à Amst., chez Honoré. —— *V.* 1706 et 1758.

1758, 8. — à Amst. *II Voll.*

1777, 8. L'Expédition de Cyrus ou de la Retraite des dix-mille, ouvrage traduit du grec de Xénophon (*par le Comte de la Luzerne*). à Paris, chez Cellot. —— Cum figg. Rep. 1786.

1778, 12 mai. L'Expédition de Cyrus dans l'Asie supérieure, & la Retraite des dix-mille. Ouvrage traduit du Grec, avec des notes historiques, géographiques et critiques, par Larcher. à Paris, chez Debure. *II Voll.* —— 5 *fr.*, ch. holland. 10 *fr.* Diligenter accurateque facta est haec versio, in qua paranda interpres, praeter illo tempore cognita subsidia critica et exegetica, saepe tribus codicibus usus est. Sed adscribo quae de hac versione protulit *Gabr. Peignot* in Manuel de Bibliophile. (à Dijon, chez Victor. 1823, 8) Vol. I. p. 52 sq. Est autem: „Voici le jugement que porte de cette traduction, l'auteur de la notice sur M. Larcher ...: „Cette traduction, dit-il, fit honneur à M. Larcher, mais comme helléniste et érudit, plutôt que comme écrivain; et il est permis de croire que M. de Juvigny (Rigoley) a été plus poli qu'exact, quand il a dit (*Décadence des lettres*, p. 21), que „cette excellente traduction lui paroissoit rendre toutes les beautés et toute l'élégance de l'original. „La Harpe (Correspondance, tom. II. p. 223) l'appelle une *assez bonne* traduction; ce qui est plus juste. Quoique M. Larcher n'eût pas absolument, dans le style, toutes les qualités que doit avoir un traducteur de Xénophon, son ouvrage n'en est pas moins recommandable à cause de l'exacte intelligence du texte et de l'importance des remarques; et personne, je crois, ne contestera la vérité de ce que disoit M. de Wyttenbach, dans l'article de la Bibliot. critica I. 4. p. 97), où il en rendoit compte: „Larcherus is est quem non dubitemus omnium qui nostrâ aetate veteres scriptores in linguas vertunt recentiores, antiquitatis linguaeque graecae scientissimum vocare.“ Etiam notae additae non contemnendae sunt. Adiecit etiam commentationem de nonnullarum graecarum litterarum elocutione. Conf. (*Wittenbachii*) Bibliothecam crit. Vol. I. P. IV. p. 97 — 105.

1786, 12. Expedition de Cyrus ou la Retraite des Dix-mille; Ouvrage traduit du Grec de Xenophon (*par le Comte de la Luzerne*). Paris. *II Voll.* —— 5 *fr.* Haec versio magni aestimatur, quia interpres rerum militarium cognitione optime imbutus erat.

3) Memorabilia Socratis.

1582, 8. La vie et les choses memorables de Socrate, ouvrage de Xénophon, traduit par Jean Doublet. Paris.

1650, — 1657, 12. Les choses mémorables de Socrate avec la vie de Socrate, traduits par Fr. Charpentier. Paris. —— Rep. 1699.

1699, 8. Les Choses memorables du Socrate, Ouvrage de Xenophon, traduit de Grec en François par Fr. Charpentier. à Amst., chez Etienne Roger. —— *V.* 1650.

1783, 18. Les entretiens mémorables de Socrate, traduits du grec de Xénophon, par Lévesque. Paris. *II Voll.* —— Haec versio pertinet ad collectionem inscr.: *Moralistes anciens.* Legitur etiam: Socrate et Glaucon, dialogue tiré de Xenophon Memorabilium Socratis Livr. 3. chap. 8. in Mémoires de l'Institut National de Paris. Litter. et B. A. Tom. IV. Mém. p. 443 sqq.

4) Historia graeca.

1661, f. — 1671, — 1694, 8. — 1713, 12. L'Histoire Grecque de Xenophon, ou la Suite de Thucydide, de la Traduction de Nicolas Perrot, Sieur d'Ablancourt. —— *V.* Thucydides. C. Aa).

5) Oeconomicus.

1531, 8. Science pour senrichir honestement et facilement, intitulée Leconomic de Xenophon, nagueres translatée de Grec et latin en langaige francoys par Geofroy Tory. à Paris, Tory.

1562, 8. Les mesnagier de Xenophon, traduit de Grec en François. Paris, Sertenas.

1571, 8. La mesnagerie de Xenophon. —— *V.* Plutarchus. II. C. BB. Bbb).

1600, 8. —— *V.* Aristoteles. II. C. DD. 3).

6) Convivium.

1666, — 1670, 12. Le Festin de Xénophon, traduit par Taneguy le Fevre. Saumur, Lesnier. 1666. — Paris, Joly. 1670.

7) Hieron.

1550, 8. Le dialogue, nommé le tyrannique ou bien Hieron, tourné en François par Jaques Miffant de Dieppe. à Paris, par Martin le Jeune.

1711, 8. — 1745, 12. Hieron ou Portrait de la Condition des Rois, en Grec et en François de la Traduction de Pierre Coste. à Amst., chez Henr. Schelta. —— 3 *fr.* Rep. 1736.

1736, 4. — Nouvelle édition, soignée par Max. Rud. Helvetius. Nüremberg. —— *V.* supra I. 7).

8) De rebuspublicis Lacedaemoniorum atque Atheniensium.

1579, 4. Xénophon de la République des Lacédémoniens et Athéniens, traduict du grec en français par C. P. (*Claude Pinart*, Seigneur de Cramaille). à Paris, chez Federic Morel.

1795, 12. Les républiques de Sparte et d'Athènes, par Xénophon, traduites du grec par J. B. Gail. Paris.

1803, 8. Les deux traités de Xenophon sur les républiques de Sparte et d'Athènes, trad. par Ch. Millot. —— *V.* Aristoteles. II. C. DD. 2) β).

9) Hipparchicus.

1780, 8. Tableau général de la cavalerie grecque, composé de deux mémoires et d'une traduction du traité de Xenophon intitulé ἱππαρχικος, le Commandant de la cavalerie avec des notes. Paris. —— Legitur etiam in: Mémoires de l'Acad. des Inscr. Tom. XLI. Mém. p. 242 sqq.

10) De re equestri.

1813, 8. — traduit en françois. —— *V.* I. 11). Haec versio, quae orationi graecae praecedit, complectitur 88 pp.; oratio graeca implet 50 pp., quam sequuntur observationes p. 51 — 111.

11) Cynegeticus.

1680, 12. Traitez de la Chasse, composez par Arrian Athénien, appellé Xénophon le jeune, et par Oppien, trad. en françois par F.*** Paris.

1801, 12. Les cynégétiques, ou traité de la chasse de Xénophon, traduit en françois d'après deux manuscrits collationnés pour la première fois, et accom-

pagné de notes critiques et de dissertations sur le pardalis, le panther, et autres animaux, par J. B. Gail. Paris. —— 2 *fr.* 50 *cent.*, ch. membr. 3 *fr.* 50 *cent.* De hac versione rixa extitit inter auctorem et *Clavierum* et *Bosquillonem*. *V.* infra III.

12) Agesilaus.

1551, 4. Oraison contenant les louenges d'Agesilaus; translatée de Grec en François par le Roy, dit Regius. *In fine*: Imprimée par Michel de Vascosan, le dernier jour d'Octobre M.D.LI. —— *V.* Demosthenes. II. C. Bb) Aaa) 1) bb).

13) Apologia Socratis.

1806, — 1826, 8. Apologie de Socrate, d'après Xénophon. —— *V.* Plato. I. Bb).

D. italicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1588, 4. Le Opere di Senofonte molto utili a Capitani di guerra & al viver morale & civile, tradotte dal Greco da Marc' Antonio Gandini. Con alcune annotationi necessarie per l'intelligenza di tutta l'opera. Al Seren.mo Principe Pasqual Cicogna. In Venetia, presso Pietro Dusinelli, con privilegio MDLXXXVIII. —— In pagina tituli aversa legitur index scriptorum Xenophontis, quae hoc volumine versa continentur. Sunt autem: „Della Pedia, over Vita di Ciro il maggiore, nella quale si esprime la vera Idea d'un perfetto Prencipe Lib. VIII. Della Impresa di Ciro il Minore Lib. VII. Delle Historie de' Greci Lib. VII. Oratione in lode di Agesilao. Republica de' Lacedemonii. Republica de gli Atheniesi. Difesa di Socrate à i Giudici. Detti, & fatti Notabili di Socrate Libri IIII. Del Governo Famigliare Sýmposio, over del Convito. Hierone, overo della vita del Tiranno. Delle entrate publiche. Dell' arte di cavalcare. Del carico del Generale della Cavalleria. Della Caccia." Interpres adiunxit: „La vita di Senofonte raccolta da diversi autori Greci, & da' libri stessi di Senofonte. La dichiaratione delle misure, de' pesi, & delle monete Greche. La Interpretatione delle voci oscure & Due Tavole Una delle Città, Provincie, Popoli, Regioni, Monti, Fiumi, Porti, Isole, Promontorij, che sono mentovati ne' Libri di Senofonte, co' nomi antichi, & moderni per quanto ha conceduto l'antichità di poter ritrovare. L'altra delle cose Notabili di tutta l'opera."

1736 — 1737, 4. Le Opere di Senofonte Ateniese Filosofo, ed Istorico Eccellentiss. molto utili a' Capitani di guerra ed al vivere morale, e civile tradotte dal Greco da Marc' Antonio Gandini, colla vita dell' autore descritta dal medesimo Gandini, con due tavole copiosissime una delle cose notabili, e l'altra de' nomi antichi ridotti a' moderni, con alcune annotazioni necessarie per l'intelligenza di tutta l'Opera; aggiuntavi in questa nuova impressione la Cronologia seguente a quella di Tucidide, quattro tavole di Geografia di Cristoforo Cellario, e la Storia di Gemisto Pletone nuovamente tradotta. Verona per Dionigi Ramanzini. *III Parti.* —— Haec versio est prioris emendata repetitio, in qua etiam verba secundum usum recentioris temporis scripta sunt.

1791 — 1792, 4. Senofonte, tradotto (*di J. Viviani*). Roma, Desiderj. *III Voll.* —— Continentur *Tomo I.* La Ciropedia; *Tom. II.* Le Storie greche e l'Jerone; *Tom. III.* Le Opere minori.

Bb) *Plura opera.*

1547, 8. Le Opere morali di Xenofonte tradotte per M. Lodovico Domenichi. Con Gratia & Privilegio. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari MDXLVII. —— Scripta quae hac collectione continentur, sunt: „La Republica & le leggi de i Lacedemoni: l'oratione in laude di Agesilao Re de Lacedemoni: I (quattro) libri de Fatti & detti di Socrate degni di memoria; l'Apologia per Socrate: l'Hierone, altrimenti il Principe: e il Convivio." In voluminis calce exhibetur: „Tavola delle cose." Rep. 1558.

1558, 8. Le Opere morali *etc.* In Vinegia *etc.* MDLVIII. —— *V.* 1547. Alii indicant etiam editionem a. 1588, quam ibidem prodiisse dicunt; alii eam non commemorant, qua re de ea dubitandum iure videtur.

1823, 8. Opuscoli di Senofonte, trasportati dal greco in italiano da varii. Milano, Sonzogno. *II Voll.* —— Cum figg. Exhibentur in hoc delectu scripta haec: Il Convito, tradotto da Seb. Ciampi; L'Apologia di Socrate, tradotta da Michelangelo Giacomelli; L'Economico, tradotto da Gaetano Lodoli; L'Elogio del re Agesilao,

tradotto dal Alessandro Verri; Frammenti di quattro lettere, recate in italiano da Nicola di Demetrio d'Atanasio.

Cc) *Opera singula.*

1) Cyropaedia.

1521, 8. Xenophonte della Vita di Cyro Re de Persi tradotto in lingua toscana da Jacopo di Messer Poggio Fiorentino nuovamente impresso. *In fine:* Impresso in Firenze per gli Heredi di Philippo di Giunta. Adi. XXII. Daprile. Nel M. D. XXI. Leone X. Pontefice Maximo. —— 156 *ff.* In prooemio, quam *Messer Poggio Bracciolini Fiorentino* libro praefixit, dicit haec: „Havendo molti in questa nostra età conseguitato non piccola gloria della industria & ingegno loro, in havere tradottò qualche operà di Greco in latino, io anchora ho determinato di provare se potessi in simile grado di exercitatione acquistarmi & dignita & honòre, il perche di Greca ha fatta Latina la historia di Xenophonte della vita di Cyro superiore Re di Persi." *etc.* Alia editio Juntina a. 1524, quam indicatam etiam vidi, nunquam prodiit. Rep. 1527.

1527, 8. Xenophonte *etc. In fine:* Impresso in Tusculano per Alexandro de Paganini. Adi. 9. Agosto. MDXXVII. —— *V.* 1524.

1548 — 1549, 8. Xenofonte della Vita di Ciro Re de Persi, tradotto per Messer Lodovico Dominichi. In Vinegia appresso Gabriel Giolitto de Ferrari MDXLVIII. *In fine:* In Vinegia appresso Gabriel de Ferrari MDXLIX. —— In libri calce exhibentur: Tavola per libri; deinde: Vita di Xenofonte, tolta da Raphaello Volaterrano. In quibusdam exemplaribus titulus prioraque folia typis recusa sunt. *V.* 1558.

1558, 8. Xenofonte *etc.* tradotto per Messer Lodovico Dominichi. Con Privilegio. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de' Ferrari MDLVIII. *In fine:* In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari MDXLIX. —— *V.* 1548.

1809, 8. La Ciropedia di Senofonte, tradotta da Francesco Regis torinese. Torino, per Bianco. *II Voll.* —— Haec versio magni aestimatur.

1821, 8. La Ciropedia di Senofonte, tradotta da Francesco Regis. Milano, Sonzogno. *II Voll.* —— Cum figg. 8 *fr.* Haec versio pertinet ad collectionem inscr.: Collana degli antichi storici greci.

2) Anabasis.

1547, 8. I Sette libri di Xenophonte della Impresa di Ciro Minore, tradotti per M. Lodovico Domenichi. Con la Tavola. Con Privilegio. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari MDXLVII.

1558, 8. I sette libri *etc.* per Messer Lodovico *etc.* Con la Tavola delle cose che è più necessarie. Con privilegio. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de' Ferrari. MDLVIII. *In fine:* In Vinegia appresso Gabiel (?) Giolito de Ferrari MDXLVIII. —— Hae duae editiones prorsus diversae sunt.

3) Memorabilia Socratis.

1806, 4. I quattro libri dei detti memorabili di Socrate, tradotti dal greco da Michelangelo Giacomelli, con prefazione e note di Alessandro Verri. Brescia, per Bettoni. —— Haec versio elegans atque fida est. Rep. 1810 et 1822.

1810, 8. — Roma. —— *V.* 1806 et 1817.

1814, 8. Detti memorabili di Socrate quattro libri, tradotti da Gio. Agostino Cosmi. Palermo.

1817, 24. — trad. da Michelangelo Giacomelli *etc.* Milano. —— *V.* 1810 et 1822.

1822, 12. — Brescia, per Bettoni. —— *V.* 1817.

4) Historia graeca.

1548, — 1558, — 1561, — 1567, 8. I Fatti de i Greci di Xenophonte. Tradotto per Messer Lodovico Domenichi. Con Privilegio. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari. MDXLVIII. — *ib.* MDLVIII. — *ib.* MDLXI. — *ib.* MDLXVII.

1550, 4. Le Guerre de Greci scritte da Senophonte, nelle quali si continova l'historia di Thuccydide, & vi si contiene la presa della gran Città d'Athene, la destruttione delle muraglie di detta, la mutatione dello stato, & principio della Tyrannia. MDL. Con la correttione nel fine, de gli errori, fatti da chi prima tradusse el Libro. Nuovamente, & fedelmente tradotte, dall' Idioma Greco, nell' Italiano, per Francesco di Soldo Strozzi. Con gratia, & privilegio dell' Illust. & eccell. S. di Venetia, & de gl' Illust. & eccellen. S. Duchi, di Firenze, di Ferrara, & di Mantova. *In fine:* In Venetia MDL.

1562, 4. Senofonte delle Guerre de' Greci che seguono la Storia di Tucidide, tradotte da Francesco di Soldo Strozzi. Venetia per Gabriel Giolito 1562. —— Verisimile est, hanc editionem non novam, sed tantum ff. praefixa typis recusa esse.

1821, 8. Le storie greche volgarizzate da Marcantonio Gandini. Milano, Sonzogno. —— Cum tabb. geogr. 6 *fr.* Pertinet haec versio ad collectionem inscr.: Collana degli antichi storici greci volgarizzati.

5) Oeconomicus.

1536, 8. L'Ecconomica di Senofonte tradotta in Italiano da F. Agostino Giustiniani dell' Ordine de' Predicatori ad uso di sua Cognata, cioè la Moglie di Nicolo suo fratello, e de' suoi Nipoti. MDXXXVI. —— Haec versio prodiit sine typographi et loci notitia. Rep. 1538.

1538, 8. — Palermo. MDXXXVIII.

1540, 8. La Economica di Xenophonte, tradotta di lingua Greca in lingua toscana, dal S. Alessandro Piccolomini, altrimenti lo Stordito Intronato. In Vinegia al segno del Pozzo. MDXL. *In fine:* In Venetia per Comin de Tridino de Monferrato Nelli Anni del Signor MDXL.

1546, 8. — In Venetia per gli Eredi del Sessa. MDXLVI.

1767, 8. L'Economico di Senofonte, tradotto da Gaetano Lodoli. Siena per Lodoli.

1774, 8. — trad. da Andrea Serrao. Napoli.

1823, 8. L'Economico di Senofonte, tradotto di Girolamo Fiorenzi. Brescia. —— 5 *fr.*

1825, 8. L'Economico di Senofonte, tradotto da Girolamo Fiorenzi da Osino. Pesaro, dalla tipografia Nobili. —— Haec versio est elegans.

6) Symposium.

1801, 12. Il Convito di Senofonte, tradotto dal greco e con note illustrato da Sebastiano Ciampi. Venezia per Cesare. —— Haec versio fida atque elegans est.

7) Hieron.

1540, 4. Dialogo di Senofonte intitolato Hierone tradotto in lingua toscana. Roma MDXL.

8) Agesilaus.

1810, 8. L'Elogio del re Agesilao di Senofonte, tradotto dal Conte Alessandro Verri. Roma. —— Haec versio elegans est.

9) De vectigalibus.

1763, 8. Discorso di Senofonte sulle rendite di Atene e de' varj mezzi di accrescerle di Greco ridotto in Italiano colle annotazioni dell' Abate Giuseppe Fabiani. In Firenze MDCCLXIII. Nella Stamperia di Gio: Batista Stecchi. Con licenza de' Superiori. —— Haec versio non ad verbum, sed libere facta est.

1821, 8. Discorso di Senofonte sulle rendite di Atene, tradotto da Antonio Padovani. Col testo greco. Pavia per Fusi. —— Haec versio fida est, atque adiectae sunt adnotationes, quibus res oeconomicae bene illustrantur.

10) De re equestri.

1581, 8. Il modo di cavalcare scritto da Xenofonte di nuovo tradotto nella nostra lingua volgare, ove si trattano molti particolari si intorno al conoscere un buon Cavallo, come nel saperlo conservare, ed ammaestrarlo. In Venetia appresso Franco Ziletti. —— Auctor huius versionis est *Evangelista Ortense.*

11) Cynegeticus.

1790, 8. Il Cinegetico di Senofonte, o trattato della caccia, tradotto da Felice Festa, con note. Napoli.

12) De aequivocis.

1550, 8. — 1583, 4. Equivoci di Senofonte, tradotti. —— In: Antichità di Beroso, volgarizzate da Pietro Lauro modenese, e da Francesco Sansovino. Venezia, appresso per Sabbio 1550; — Venezia appresso per Salicato. 1583.

Dd) *Excerpta.*

1825, 8. Un frammento d'una traduzione in volgare, composta dal Conte Giacomo Leopardi, della impresa di Ciro, descritta da Senofonte. —— In ephem.: Nuovo Ricoglitore, Settembre. Milano per Stella.

E. anglicarum.

Aa) *Opera plura.*

1813, 8. Xenophon's minor works, containing the Memoirs of Socrates, translated by Sarah Fielding; the Banquet, translated by James Wellwood; Hieron, translated by R. Graves; and Oeconomics, translated by Robert Bradley. London. —— 10 *sh.* 6 *d.*

Bb) *Opera singula.*

1) Cyropaedia.

aa) *Integer liber.*

α) *Sine a. notitia.*

—, 8. The Bookes of Xenophon contayning the discipline, schole and education of Cyrus the noble Kyng of Persie. Translated out of Greeke into Englyshe, by M. Wylliam Barkar. Imprinted at London by Reynold Wolfe. Cum privilegio ... solum. —— Liber incipit: „A Preface to the Right Honorable Wyllyam Earle of Pembrocke, Lord Harbert of Cardife knyght of the honorable order of the Garter, and President of the Kynges hyghnes Counsell in the marches of Wales." *etc.* Finit libro VI. *sign.* Y 10. In tituli folio est: „Imprinted ... in Paules church yard," *etc.*

β) *Cum a. notitia.*

1567, 8. The eight bookes of Xenophon, containing the institution, schole, and education of Cyrus, the noble King of Persye: also, his ciuil and principal estate, his expedition into Babilon, Syria, and Egypt, and his exhortation before his death to his children. Translated out of Greek into English, by M. William Bercher. Imprinted at London by Reynold Wolfe. 1567.

1632, — 1654, — 1682, f. Xenophon's Life of Cyrus translated into English by Philemon Holland. London. —— Titulus aeri incisus est, in quo etiam *Hollandii* effigies conspicitur.

1685, 8. The Institution and Life of Cyrus the Great, written by that famous Philosopher and General Xenophon at Athens, translated from Greek into English. To which is prefixed the life of Xenophon. By Francis Norris. London. —— Quatuor priores libros vertit *Francis Digby*, reliquos autem *John Norris.*

1728, 8. Cyropaedia: or, the Institution of Cyrus, concerning Religion and Government. Translated from the Greek Original of Xenophon, by the late honourable Maurice Ashley Cowper, Esq; (Brother to the late Earl of Shaftesbury). Address'd to the Lady Elizabeth Harris, in a Dissertation upon the true Liberty of thinking in Matters both Ecclesiastical and Civil. By the translator. London, printed for J. Noon. *II Voll.* —— Rep. 1770.

1770, 8. — London. *II Voll.* —— 7 *sh.* *V.* 1728 et 1798.

1798, 8. — Dublin. *II Voll.* —— *V.* 1770 et 1811.

1811, 8. — London. —— 12 *sh.*

1830, 8 min. Xenophon's Cyropedia, translated in to English, by Cooper. London, Valpy. —— Est *Vol. IV.* in collectione: The Family Classical Library.

bb) *Delectus.*

1765, 8. Abradates and Panthea, a Tale, extracted from Xenophon, by William Wither Beach, Esq. Fletcher. —— 1 *sh.*

1774, 8. The Character of Cyrus, translated from the Greek of Xenophon. —— *V.* Universal Magazine of Knowledge and Pleasure, m. Ian. p. 20 — 22.

1782, 8. Part the Second of an Introduction to the Writing of Greek; being select sentences from Xenophon's Cyropaedia, for the use of Winchester College. With an english translation. By G. J. Huntingford, Fellow of New College, Oxford. Oxford printed; Sold in London by Dodsley. —— 2 *sh.* 6 *d.* *Conf.* Monthly Review. 1783. April, p. 301—303.

1794, 8. The Thymbriad, (from Xenophon's Cyropaedia) By Lady Burrel. London, Leigh and Sotheby. —— 6 *sh.*

2) Anabasis.

1623, f. The Historie of Xenophon of the Retreat of the 10,000, by John Bingham. London. —— 10 *sh.*

1727, 4. The Journeys of Cyrus translated from the Greek, of Xenophon into English. Oxford. —— Rep. 1728.

1728, 8. — London. *II Voll.* —— *V.* 1727.

1742, 8. The Expedition of Cyrus into Persia, translated from Xenophon into English, with notes critical and historical. (With a geographical Dissertation by R. Forster, prefixed to the se-

cond volume). By Edward Spelman, Esq. London, Rich. Wellington. *II Voll.* —— Haec versio accurata atque elegans est rep. 1749.

1749, 8. — London, for D. Browne. *II Voll.* —— *V.* 1742 et 1776.

1776, 8. — by Edward Spelman. With the Retreat of the Ten Thousand Greeks. Cambridge. *II Voll.* —— 8 *sh.*, ch. m. 3 *L.* 10 *sh.* *V.* 1749 et 1778.

1778, 8. — London. *II Voll.* —— *V.* 1776 et 1806.

1806, 12. — London. —— *V.* 1778 et 1811.

1811, 8. — London. —— 8 *sh.* *V.* 1806.

1829, 8. Xenophon's Anabasis, newly translated into English from the greek text of Schneider. By a Member of the University of Oxford. Oxford, Slatter. —— 8 *sh.*

1830, 8 min. Xenophon's Anabasis, translated in to English, by Spelman. London, Valpy. —— Est *Vol. III.* in collectione: The Family Classical Library.

3) Memorabilia Socratis.

aa) *Integer liber.*

1712, 8. Xenophon's memorable Things of Socrates, translated into English by E. Bysshe. With the Lives of Socrates and Xenophon. London. —— 3 *sh.*

1762, — 1767, — 1788, 8. Xenophon's Memoirs of Socrates. With the Defence of Socrates before his Judges. Translated from the original Greek. By Sarah Fielding. London, Millar. MDCCLXII. (3 *sh.*) — The second Edition, corrected. London, printed for A. Millar and T. Cadell, opposite Catherine-Street, in the Strand. MDCCLXVII. — The third Edition, corrected. London, printed for T. Cadell, in the Strand. M.DCC.LXXXVIII. —— Haec versio magni habetur. Conf. Monthly Review, 1762, Sept. p. 171—176.

bb) *Excerpta.*

1797, 8. An English Key to Xenophon's Memorabilia of Socrates; literally translating the Passages which appear difficult to young Beginners, and explaining their Grammatical Construction. Intended as an Introduction to construing the Greek Classics into English without the Use of Latin. For the Use of Schools. London, Matthews. —— 280 pp. 5 *sh.*

4) Oeconomicus.

1534, 8. Xenophon's treatise of Houshold; right connyngly translated out of the Greke tongue into Englyshe by Gentian Heruet at the desyre of mayster Geffrey Pole: 1534. — Londini in aedibus Thome Bertheleti prope aquagium sitis sub intersignio Lucretie Romane impress. imprinted at London in Fletestrete in the house of Thomas Berthelet. —— 63 *ff.*, quorum ultimum vacat. Vendebatur hic liber et 19 *sh.*, et 1 *L.* 2 *sh.* Rep. 1537 sqq.

1537, 16. Xenophon's Treatise of Hovsholde, ryght counnyngly trãslated out of the Greke Tõge into Englysshe by Gentian Heruet at the Desyre of mayster Geffrey Pole. London by Thomas Berthelet. —— Cum sign. A—H 7 (quaterniones), ultimumque *f.* vacat. *V.* 1534 et 1544.

1544, 16. — London. —— *V.* 1537 et 1577.

1557, 16. — London by Abr. Vele. Anno. M.D.LVII. —— Cum sign. A—H (quaterniones). *V.* 1544 et 1573.

1573, 16. — London by John Allde. —— *V.* 1557 et 1577.

1577, 16. — London, by Abr. Vele. —— *V.* 1573 et 1767.

1727, 8. Xenophon's Oeconomics, or the Science of good Husbandry, transl. by Robert Bradley, F. R. S. London. —— 2 *sh.* 6 *d.*

1767, 8. Xenophon's Treatise of Household, translated by Gentian Hervet. And other Ancient Tracts concerning the Management of Landed Property. London. —— *V.* 1577.

5) Historia graeca.

1685, 8. Xenophon's History of the Affairs of Greece, translated into English by John Newman. London. *III Voll.*

1770, 4. Xenophon's History of the Affairs of Greece. By the Translator of Thucydides (*William Smith* M. A.) London: printed for Benjamin White, at Horace's Head, in Fleet-street. MDCCLXX. —— 13 *sh.* Exx. in ch. m. non magno pretio emuntur. Rep. 1812.

1812, 8. — London. —— 10 *sh.* 6 *d.* *V.* 1770.

6) Convivium.

1710, 12. The Banquet of Xenophon, done from the Greek; with an Introdu-

ctory Essay to the Lady Jane Douglass, eldest Daughter of his Grace the Duke of Queensberry and Dover; concerning the Doctrine and Death of Socrates. By James Wellwood, M. D. Fellow of the Royal College of Physicians. London, printed for John Barnes, at the Crown in Pall Mall; and Andrew Bell, at the Bible and Cross Keys in Cornhill. — Rep. 1750.

1750, 12. The Banquet of Xenophon, done from the Greek, with an introductory Essay to Lady Jean Douglass, concerning the Doctrine, and Death of Socrates. By James Welwood, M. D. Fellow of the Royal College of Physicians, London. Glasgow, printed and sold by Robert and Andrew Foulis MDCCL. — *V.* 1710.

7) Hiero.

1713, — 1750, 12. Xenophon's Hiero, or the Condition of a Tyrant, translated into English, with Observations. Lond. 1713. (2 *sh.* 6 *d.*). — The second Edition. Glasgow, by R. and A. Foulis. 1750.

1743, 8. A translation of a dialogue out of Xenophon in Greek, between Hiero, a King, yet some tyme a private person, and Simonides, a poet, as touching the life of the prince man. By Elizabeth, Queen of England. — Haec versio primum prodiit in: Miscellaneous Correspondence. No. II.

1793, 8. Hiero: on the Condition of Royalty: a Conversation, from the Greek of Xenophon. By the Translator of Antoninus's Meditations (the Rev. *R. Graves*). London, Robinsons. — 2 *sh.* 6 *d.* Facilis est versio accurataque atque sermonis anglici ingenio bene accommodata. Adpendix continet adnotationes. Conf. Critical Review, 1794. August. p. 431 sqq. Monthly Review, 1795. May. p. 21 sqq.

8) De republica Atheniensium.

1794, 8. The Constitution of the Athenians, containing curious and interesting Details of the Methods adopted by that ancient People to preserve a Spirit of Democracy in their Commonwealth; and exhibiting a striking Contrast between the Blessings of a limited Monarchy, and the hideous Doctrines of fanatical Republicans. Translated from the Greek of Xenophon. With a Preface and Notes. By James Morris. London, Owen. — 60 pp. 1 *sh.* 5 *d.* Conf. Critical Review. 1793. II. p. 95 sqq.

1794, 8. Xenophon's Defence of the Athenian Democracy; translated from the Greek. With Notes, and an Appendix, containing Observations on the democratic Part of the British Government, and the existing Constitution of the House of Commons. London, Nichols. — 106 pp. 2 *sh.* 6 *d.* Conf. Monthly Review 1795. I. p. 403 sqq.

9) De vectigalibus.

1697, 8. Xenophon's Discourse upon improving the Revenue of the State of Athens, translated into English, by Walter Moyle, Esq. — *V.* eius: Discourses on the publick Revenues and Trade of England. London. Haec versio recusa est in: *Moyle's* Whole Works. (Lond., printed for J. Knapton.) p. 1—46.

10) De re equestri.

1584, 4. The Art of Riding, set foorth in a breefe treatise, with a due interpretation of certeine places alledged out of Xenophon, and Gryson, verie expert and excellent Horsemen *etc.*. Imprinted at London by Henry Denham.

17.., 4. Xenophon's Rules for the Choice, Management, and Training of Horses; intended principally for Officiers of the Cavalry. London. — 6 *sh.*

11) Cynegeticus.

1788, 8. Cynegetica, or Essays on Sporting, consisting of Observations on Hare-Hunting, containing an Account of the Hare-Hunting and Coursing of the Ancients from Xenophon and Arrian, *etc.* by William Blane. A new edition. London.

1831, 4. The Cynegeticus of the Younger Xenophon, translated from the Greek, with Classical and Practical Annotations, and a brief Sketch of the Life and Writings of the Author. To which is added an Appendix, containing some Account of the Canes Venatici of Classical Antiquity. By a Graduate of Medicin. With 24 Embellishments from the Antique. London, John Bohn. — 1 *L.* 11 *sh.* 6 *d.*

F. hispanicarum.

1552, f. Las obras de Xenophon, trasladadas de Griego en Castellano, por D. Diego Gracian. Salamanca. — Rep. 1781.

1781, 4mai. Las obras de Xenofonte, trasladadas de griego en castellano por D. Diego Gracian. Segunda edicion, en que se ha añadido el texto griego, y se ha enmendado la traducion castellana por D. Casimiro Florez Canceco. Madrid, impr. real. *II Voll.* —— *Volumen III.*, minora Xenophontis scripta complectens, nunquam prodiit. Oratio graeca ex Hutchinsoni recensione expressa est.

1786, 8. La economia y los medios de aumentar las rentas publicas de Athenas. Madrid.

G. hollandicarum.

1) Cyropaedia.

1745, 8. Cyropedia of Historie van Cyrus, door Xenophon, vertaald. Rotterdam. *II Voll.*

1813, 8. Cyropedie of Over de Opvoeding en het Leven van den ouden Cyrus, door Xenophon; uit het grieksch vertaald door *M.* Jan Ten Brink. Amsterdam, de G. van Tym. *II Voll.*

2) Anabasis.

1808, 8. Krygstogt van Cyrus, door Xenophon; vertaald door Jan Ten Brink. Amsterdam. —— Cum 1 tab. geographica.

3) Memorabilia.

1801, 8. De gedenkwaardige Gesprekken van Socrates door Xenophon. Haarlem, Loosjes.

1819, 8. Gedenkwaardigheden van Socrates door Xenophon, uit het Grieksch, vertaald door Jan ten Brink. Groningen.

H. danicarum.

1) Cyropaedia.

1766, 8. Cyropädie of Xenophon, oversat ved Jac. Baden. Kiöbenhavn.

2) Anabasis.

1800, 8. Xenophons Mindesvaerk om Cyri Ledingsfaerd i Overasien og de ti tusende Graekeres Tilbagetog. Oversat fra det Graeske, med oplysende Anmaerkninger af Odin Wolff. Kiöbenh., Paulsen. —— LXIV, 344 pp. 1 *Th.*

3) Memorabilia.

1792, 8. Xenophons sokratiske Merkvaerdigheder; efter den graeske Original ved J. Bloch. Kiöbenh., Gyldendal. —— 381 pp.

4) Agesilaus.

1767, 8. Xenophons Lovtale over Agesilaus, ved G. S. Hanefeldt. Kiöbenhav.

I. polonicarum.

1832, 8. Słowo Xenofonta o wyprawie woienney Cyrusa po Grecku Anabasis przełożył z Greckiego na Polski ięzyk C. C. Mrongowius. *„Ille regit dictis animos et pectora mulcet“*, Virgil. Za pozwoleniem zwierzchności. We Gdańsku, w komisie u Pana F. S. Gerharda. —— XVI, 318 pp. 22 *Gr.*

K. ungaricarum.

1784, 8. Xenophon Cyropedia. for. Szilággi Sam. N. Károlyb, II Köt. —— Hic indicabo etiam librum ungarice scriptum et inscr.: História Cyrusról, Cambisesról, Dáriusról, *etc.* rövideden kiszedetett Xenophonból, Herodotból *etc.* Chierenyei Mihálytól. Kolosvar 1592, 4.

L. bohemicarum.

1605, 4. Cyropaedia, bohemice vertit Abr. de Gynterod. Prag.

III. *Illustrantia Xenophontem scripta.*

() Remarks on a Passage in Hutchinson's Edition of Xenophon. —— *V.* Gentleman's Magazine, 1783. m. Iun. p. 484.

() Chronologia Cyri vitae et regni ex Xenophontis Cyropaedia deprompta. —— *V.* Miscellaneas Observationes crit. (Amst. 1732, 8) Vol. I. T. I. p. 61—67.

() Observationes in Xenophontem. —— *V.* Miscellaneas Observationes criticas. Vol. III. T. III. p. 426 — 432. Vol. V. T. III. p. 49 sqq. Vol. VI. T. I. p 292 sqq. T. II. p. 338 sqq.

() Dissertation sur l'âge du Philosophe Xenophon. —— *V.* Journal des Savans. 1791. V. p. 277 — 284.

() On the Chalybes of Xenophon. —— *V.* Museum crit. Cantabr. T. II. p. 398—400.

() Xenophon's Anabasis. —— *V.* Classical Journal. no. LXXVI. p. 195 sq. Spectat ad Schneideri editionem a. 1815.

() Ueber die Wirkung des Honiggenusses, nach Xenophon's Erzählung in der Anabasis. —— *V.* ephem.: Hesperus. 1824. no. 270. p. 1077 sq.

() Bemerkungen über Xenophon Anab. I. 7, 8. —— V. *Seebodii* Krit. Bibl. 1820. fasc. VIII. p. 671.

( ) Ueber zwei Stellen in Xenophon Anab. I. 7, 8. 4, 5 et 18. —— V. *Seebodii* Krit. Bibl. 1821. fasc. III. p. 281.

G. *d'Arnaud*: Animadversiones aliquot ad Xenophontis Anabaseos Lib. I. II. III. —— *V.* eius Specimen animadversionum crit. (Harlingae 1728, 8) p. 171—177.

(*d'Authoille*:) Essai sur la cavallerie, tant ancienne que moderne. Paris, 1756, 4.

Iac. *Baden*: Commentar über die Worte Xenophons in der Einleitung zur Cyropaedie: *μη ὅτι των ἀδυνατων … πρᾶττ*, Kopenhagen, 1787, f.

Ant. *Banier*: Reflexions sur la Cyropédie, et sur l'histoire de Cyrus. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. VI. Mém. p. 400 sqq. *ed. in* 8. T. IX. Mém. p. 1 sqq.

G. F. *Benecke*: Animadversiones in Xenophontis Memorabilia. Aug. Vindel. 1780, 4.

A. *Boeckh*: Disputatio de simultate, quam Plato cum Xenophonte exercuisse fertur. Berol. 1811, 4.

F. A. *Bornemann*: De gemina Xenophontis Cyropaediae et Maximi Tyrii recensione dissertationes criticae. P. I. II. III. *Progrr. schol.* Schneebergae, 1814. 1815. 1817. 8 mai. —— Impugnat auctor Fischeri sententiam, qui contendit Xenophontem ipsum edidisse duas huius libri recensiones.

— —: Der Epilog der Cyropaedie von Xenophon durch philosophische, historische und philologische Anmerkungen erläutert, aus unbenutzten Handschriften verbessert und gegen Schulze's, Schneider's, Heindorf's u. a. Zweifel gerechtfertigt. Leipz., Hinrichs. 1819, 8. —— 10 *Gr.*

— —: De Xenophontis Oeconomici cap. 15. —— V. *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellanea. Vol. II. P. I. p. 140 sqq.

Bosquillon: Nouvelles observations critiques sur la traduction du traité de la chasse de Xénophon, par *Gail*. —— V. *Millin*, Magasin encycloped. VIIe année.

Ch. A. *Brandis*: Grundlinien der Lehre des Sokrates. —— *V.* Rheinisches Museum. Ann. I. p. 118—150.

— —: Ueber die vorgebliche Subjektivität der Sokratischen Lehre. —— *V.* Rhein. Museum. Vol. II. p. 85—113.

I. *Broduci* Adnotationes. —— *V.* supra I. 1559.

I. *Brown*: Specimen literarium inaugurale, exhibens Observationes in Xenophontis Symposium et Cyropaediam. Lugd. Bat. 1816, 8. —— 80 pp. In his adnotationibus componendis, quae sunt et criticae et exegeticae, auctor usus est codice msto Leidensi.

I. *Caselii* Prooemium in explicationem Xenophontis Cyropaedias. —— in *I. Ch. Kiesewetteri* Collectione Caselianorum. Ienae 1707, 8.

E. *Clavier*: Observations sur la traduction du traité de la chasse de Xénophon, par *Gail*. —— V. *Millin*, Magasin encyclop. VIIe année.

— —: Réponse de *Gail* à la critique de son traité de la chasse par Clavier. —— *V.* ib. VIIe année.

Le Cointe: Commentaires sur la retraite des dix-mille de Xénophon. Avec la traduction. Paris, 1766, 8. *II Voll.*

C. Ph. *Conz*: Einige Bemerkungen über Xenophons geschichtschreibenden Charakter. —— V. *Hauffii* Zeitschrift für klass. Litter. Vol. I. fasc. II., et in *Conzii* Kleinere prosaische Schriften, Vol. I.

Gilb. *Cooper*: The Life of Socrates, collected from the Memorabilia of Xenophon and the Dialogues of Plato etc. London, Dodsley. 1749, 8. *ib.* 1750, 8; *ib.* 1771, 8.

G. *Costard*: A Letter on an Eclipse mentioned by Xenophon. —— *V.* Philosophical Transactions. Vol. XLVIII. p. 155 sqq.

G. F. *Creuzer*: De Xenophonte historico disserit, simulque historiae scribendae rationem, quam inde ab Herodoto et Thucydide scriptores graeci secuti sunt, illustrare studet. Lips., Müller. P. I. II. 1799, 8. —— 126 pp. 10 *Gr.* Conf. ephem. litter. Halens. 1799. IV. 201. p. 205 sqq. Allgem. deut. Bibl. Vol. L. II. p. 426 sqq. ephem. litt. Erfurt. 1799. p. 402 sqq. ephem. litter. Erlang. 1799. II. p. 1269 sqq. ephem. litter. Gothan. 1799. p. 633 sqq. Gotting. indd. 1799. II. p. 1089 sqq.

F. *Delbrück*: Xenophon. Zur Rettung seiner durch Niebuhr gefährdeten Ehre dargestellt. Bonn, Marcus. 1829, 8. —— XIV, 238 pp. 1 *Th.* ¼ *Gr.* Maximi habendus liber est, de quo conf. Annal. Berol. 1830. no. 99. 100. ephem. litter. Jenens. 1830. no. 32. ephem. litter. Halens. 1830. no. 32. p. 250 sqq.

Gu. *Delisle*: Mémoire de la situation et de l'étendue des pays traversés par le jeune Cyrus. —— *V.* Mém. de l'Acad. des sciences. 1721. p. 56—68.

L. *Dindorf*: Xenophon Anab. VI. 4, 34 Schneid. verbessert. —— V. *Seebodii* Krit. Bibl. 1821. p. 462.

— —: Ueber die Ueberschrift der griechischen Geschichte des Xenophon. —— V. *Iahnii* Annal. 1832. Vol. I. p. 254 sqq. *L. Dindorfii* commentationem anglice vertit *Heare*, Anglus in: The Philological Museum, Vol. II. p. 241 sqq., adiecta nota, de qua in Rheinisches Museum 1835, p. 329 sq. referuntur haec: „Dass Dindorf vollkommen Recht hat in seiner Bemerkung, dass die Hellenika in dem Aldinischen Xenophon von 1525 nicht für diese Ausgabe gedruckt waren, sondern von der von 1503 in sie übergetragen worden, welche wahrscheinlich liegen geblieben war, und worin sie einen Theil desselben Bandes mit Gemistus, den Scholien zum Thukydides bildeten, ist dem Auge klar durch die Farbe des Papiers, durch die Form der Typen, durch die Zahl der Zeilen auf einer Seite (55 anstatt 54) und die Weite des Zwischenraums zwischen ihnen. In all diesen Rücksichten, mit Ausnahme von einem oder zwey Blättern, die umgedruckt sind, unterscheiden sich die Hellenika von dem übrigen Theile des Bandes, worin sie sich finden, und stimmen überein mit dem, woraus sie genommen worden sind. In Folge hiervon scheint ein vollständiges Exemplar des 1503 erschienenen Bandes eine Seltenheit zu seyn; wenigstens hat Dindorf nur eins gesehen, das den Xenophon entbehrte; und so alle, die sich in dem Bodleyschen Katalog, oder in der Universitätsbibliothek von Cambridge, oder in der von Trinity College finden, obgleich das letztere sehr reich an griechischen Aldinen ist seit den Vermächtnissen des Dr. *Raine* und Professor *Dobree*, welche grosse Mühe in Sammlung derselben angewandt haben. Als diese unvollständigen Exemplare ausgegeben wurden, setzte Asulanus ihnen ein neues Titelblatt vor und sagt auf der Rückseite desselben dem Leser: „quae Xenophontis opera, tum *παραλειπόμενα* tum *ἑλληνικά* a Graecis appellata, in hunc locum (Aldus) incluserat, hoc tamquam avulsum membrum, cum totum Xenophontem emitteremus, quasi suo corpore conjungendum putavimus.“

Ludolph. *Dissen*: De philosophia morali in Xenophontis de Socrate commentariis tradita scripsit. Gotting., Dieterich. 1812, 4. —— 6 *Gr.* In hac commentatione ingeniose pertractantur Socratis Memorabilia. Conf. Rheinisches Museum, ann. 1827. fasc. II. p. 123 sq.

Henr. *Dodwelli* Chronologia Xenophontea. Oxonii, e theatro Sheldoniano. 1700, 8.

— —: Annales Thucydidei et Xenophontei. Oxonii, e theatro Sheldoniano. 1702, 4.

Iustus H. *Dressler*: Curarum in Xenophontis Atheniensis historiam graecam specimen ad Solemnia Gymnasii Weilburgensis d. d. XXV — XXVII. Martii MDCCCXXII. Wiesbadae, ex offic. Schellenbergii. 4. —— 23 pp.

Edward *Edwards*: The Socratic System of Morals: as delivered in Xenophon's Memorabilia. Oxf. 1773, 8. —— 6 *d.*

J. A. *Ernesti*: Epistola ad I. A. Bachium de Xenophontis locis nonnullis. —— In *Bachii* editione Oeconomici Xenophontei Lips. 1749, et rec. inter *Ernesti* Opuscula varii argumenti. (Lips., 1794. 8) p. 139—165.

— —: Praefatio Xenophontis operibus a C. A. Thieme, Lipsiae a. 1763 recusis praemissa. —— V. *Ernesti* Opuscula varii argumenti. (Lips. 1794, 8) p. 219—226.

I. Melch. *Fabri* Observationes in loca quaedam obscuriora Xenophontis memorabilium Socratis. Coburgi, 1772, 8.

— —: Observationes in loca quaedam Xenophontis Memorabilium Socratis. Onoldi, 1790, 4. —— 21 pp.

Is. *Faustii* dissertatio, praeside Iac. Schallero in quatuor libros memorabilium Socratis. Argent. 1650, 8.

Reinh. *Feierabend*: Quem in finem Xenophontis Liber, qui Memorabilia Socratis inscribitur, in gymnasiis adhibendus sit? Hanoviae, formis Orphanotrophei Campiani. 1824, 8. —— 30 pp. Interrogationi respondet auctor his verbis: „Hunc librum adhibendum esse censeo ad eam erudiendi methodum aptius instituendam, quae quamquam ad consummandam humanarum facultatum culturam plurimum facere possit, a nobis tamen hucusque in gymnasiis nostris non nisi imperfecta et praepostere applicata fuisse videtur.“

Finkh: Zu Xenophons Memorabilien. —— *V.* Allgem. Schulzeit. 1829. II. no. 108. p. 889—892.

I. F. *Fischeri* Commentarius in Xenophontis Cyropaediam, Edidit Ch. Theoph. Kuinoel. Lips., Hahn. MDCCCIII. 8 mai. —— 2 *Th.* 12 *Gr.* In hoc libro proposuit *Fischerus* sententiam suam de duabus Cyropaediae recensionibus, quas Xenophontem ipsum fecisse putat.

Cl. Fr. *Fraguier*: Dissertation sur la cyropedie de Xenophon. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. II. Mém. p. 47 sqq. ed. *in* 8. T. III. Mém. p. 58 sqq.

Nic. *Freret*: Observations sur la cyropédie de Xénophon, principalement par rapport à la géographie. —— *V.* Mém.

de l'Acad. des Inscr. T. IV. Mém. p. 588 sqq. T. VII. Mém. p. 427 sqq. ed. in-8, T. VI. Mém. p. 540 sqq. T. X. Mém. p. 678 sqq.

C. H. *Frotscher*: Observationes criticae in quosdam locos Memorabilium Socratis. Lips., Reclam. 1819. —— 28 pp. 6 *Gr.*

I. Bapt. *Gail*: La vie de Xénophon. Paris, an III. (1795), 8. *II Voll.* —— Aliquot exx. in-4 in ch. membr. typis descripta sunt.

— —: Lettre à Schneider sur variantes des six manuscrits Hellen. Xénoph., avec observations sur Xénophon Cyrop. VIII. 8, 10 de προχοίδες coll. Athen. XI. p. 496. —— V. *Millin*, Magasin encyclop. Tom. II. No. 5, p. 17—25.

— —: Recherches historiques, géographiques, philologiques et critiques. Paris, 1822, 4. *II Voll.* —— 50 *fr.*, ch. membr. 100 *fr.* In his disquisitionibus protulit *Gailius* varias lectiones novas ad Xenophontem, quibus deinde editores usi sunt.

— —: Notes sur Xénophon. —— In *Seebodii* Krit. Bibl. 1821. p. 257 sq.

— —: Réponse à la critique de son (?) traité de la chasse, par E. Clavier. Paris. 8.

Ch. *Garve*: Ueber die Laune, das Eigenthümliche des englischen Humour, und die Frage: ob Xenophon unter die launigen Schriftsteller gehöre. —— *V.* Neue Bibl. der schönen Wissenschaften u. Künste. Vol. LXI. P. I. p. 51—77.

Gu. *Gölte*: Animadversiones in Xenophontis librum de republica Lacedaemoniorum. Dissertatio inaug. Götting. 1830, 4. —— 22 pp.

I. *Grammius*: Historia Deorum ex Xenophonte, sive Antiquitatum Xenophontearum prodromo, cui accedit Specimen supplementi lexicorum ex Xenophonte, quae disputationis publicae loco examinanda proponet. Havniae, Ex Typographeo Reg. Maj. & Universit. 1715, 4. —— 159 pp.

F. J. *Grulich*: De verbosa Socratis Xenophontei in disputando jejunitate munus scholasticum auspicatus quaerit. Misenae, Klinkicht. 1820, 8. —— 32 pp. Non multum valet. Conf. ephem. litter. Lips. 1821. no. 178. 179.

Ch. F. Ferd. *Haacke*: Dissertatio chronologica de postremis belli Peloponnesiaci annis secundum Xenophontis historiam graecam recte digerendis. *Progr. schol.* Stendal., Franzen. 1822, 8. —— 18 pp. 2 *Gr.* Conf. ephem. litter. Lips. 1827. no. 302.

I. Mich. *Hamann*: De Socrate cum discipulis libros veterum tractante scripsit. *Progr. schol.* Regiomonti, Kanter. 1793, 4. —— 15 pp.

Thph. Chph. *Harles*: Specimen observationum in Xenophontis Cyropaediam. Jenae, 1761, 4.

Ch. Gu. *Haun*: Oratio, qua Cyri disciplina puerili cum gymnasiorum rationibus comparata discipulis Cyri exemplum imitandum proposuit. *Progr. schol.* Merseburgi 1832, 4. —— 36 pp.

J. Mich. *Heinze*: Vindiciae Apologiae Socratis Xenophonteae. Wimariae, litteris Glüsingiis. (1776,) 4. —— 8 pp. Genuinum esse hoc opus, contendit libelli auctor.

L. *Heller*: De Cyri morientis oratione in Xenophontis Cyropaedia Lib. VIII. memorata. Erlang. 1797, 8. —— 35 pp.

I. Ch. *Hempel*: Specimen novae Xenophonteorum Hellenicorum recensionis. *Progr. schol.* Sonderhusae, apud Bernh. F. Voigt. 1819, 8. —— XV, 62 pp. 6 *Gr.*

Gf. *Hermann*: Commentatio de verbis, quibus Graeci incessum equorum indicant, ad Xenophontem de re equestri cap. VII. —— *V.* eius Opuscula. Tom. I. p. 63—80.

C. F. *Hindenburg*: Animadversiones, quibus Xenophontis Memorabilium Socratis dictorum et factorum libri illustrantur et emendantur. Lips., Crusius (*Vogel.*) 1769, 8. —— 9 *Gr.*

C. *Hoffmeister*: De Cyro Xenophonteo. *Progr. schol.* Meurs, 1826, 4. —— 18 pp.

J. M. *Holzmann*: Griechisch-deutsches Wörterbuch zu Xenophons Anabasis und Cyropaedie, welches alles enthält, was der Schüler zur zweckmässigen Vorbereitung auf beide Werke bedarf. Karlsruhe, Marx. 1818, 8 mai. —— 2 *Th.* 6 *Gr.*

Pet. *Horrei* Observationes in Xenophontem. —— *V.* eius Observationes criticas in scriptores quosdam graecos historicos. (Leovardiae, 1736, 8) p. 515—532.

C. G. *Jacob*: Observationes in aliquot Xenophontis loca. Dissertatio inaug. Halae, Ruff. 1819, 8. —— 35 pp. 12 *Gr.*

J. *Jacobs*: Variae lectiones in Oeconomico Xenophontis *Petri Victorii* manu editioni Aldinae Operum Xenophontis, quae est in Bibl. Regia Monacensi, adscriptae. —— In *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellaneis criticis. Vol. I. P. I. p. 157—161.

John Macdonald *Kinneir*: Journey through Asia Minor *etc.*, with remarks on the marches of Alexander, and retreat of the ten-thousand. London, 1818, 8. —— Cum tab. geographica. 18 *sh.*

J. *Klerk*: De vita Croesi, quam Xenophon in Cyropaedia tradidit, ad fidem historicam exacta. Lugd. Bat., 1826, 8.

I. H. Iust. *Koeppen*: Ad Xenophontis Agesilaum notae et emendationes. Hildes., 1788, 8.

I. Gf. *Kneschke*: Quid spectavit Socrates in Sermone, cum Theodota meretrice habito? Commentationes II. Zittav., Frank. 1800, 4. —— 8, 16 pp.

C. Gu. *Krüger*: De Xenophontis vita quaestiones criticae. Halis Sax., Hemmerde. 1822, 8 mai. —— 32 pp. 6 *Gr.* Conf. de his magni aestimandis quaestionibus *Seebodii* Krit. Bibl. 1826. p. 922 sqq.

— —: De authentia et integritate Anabaseos Xenophonteae. Halis, Hemmerde. 1824, 8. —— IV, 64 pp. 9 *Gr.* Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1826. p. 925—931.

Larcher: Mémoire sur l'expédition de Cyrus le jeune. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. Tom. XLVI. p. 11 sqq.

Leuhwein: Prolusio de Paedeut. Xenoph. Halae, 1779, 4.

Alb. *Lion*: Bemerkungen zu Xenophon. —— V. *Seebodii* Krit. Bibl. 1821. p. 459—462. p. 812—816.

F. C. *Matthiä*: Der Rückzug der zehntausend Griechen nach John Macdonald Kinneir. *Progr. acad.* Frankf., 1819, 4. —— 12 pp.

I. A. *Merz*: Lectionum Xenophontearum Spec. I. Praemissa est enarratio Memorabilium Socratis. *Progr. schol.* Elbing., 1832, 4. —— 24 pp.

James *Morier*: Second journey through Persia *etc.* between the years 1810 and 1816 *etc.* London, 1818, 4. —— 3 *L.* 13 *sh.* 6 *d.*

Ch. Jul. W. *Mosche*: Animadversionum in Xenophontis Oeconomicum Specimen scripsit. Francof. ad M., Fleischer. 1793, 8 mai. —— 10 *Gr.*

Ant. *Mureti* Notae in Xenophontis Cyropaediam et Anabasin. —— *V.* eius Commentarium in Aristotelis libros Ethicorum. Ingolst. MDCII. 8. Rec. sunt inter eiusdem Opera ab Ruhnkenio edita. (Lugd. Bat., Luchtmans. 1789, 8) T. III.

Luc. *Mutzelovii* Historica commentatio de Hercule ex secundo libro Xenophontis memorabilium. Barthae in Pommerania. 1593, 8.

B. G. *Niebuhr*: Ueber Xenophons Hellenika. —— *V.* Rheinisches Museum. Ann. I. 1827. p. 194—198. Rec. est in collectione eiusdem libellorum inscr.: Kleine historische und philol. Schriften. (Bonn, 1828, 8) Erste Sammlung, p. 464—482, adiecto additamento a. 1828, cum defensione contra *Dellbrückii* librum. Conf. *Henrici Ritteri* Geschichte der Pythagorischen Philosophie p. 78. 82. 105. Rhein. Mus. 1828. p. 215 sqq. Argumentum huius disquisitionis comprehendit his verbis auctor: „Ich betrachte Xenophons griechische Geschichte als bestehend aus zwei ganz verschiedenen, und zu sehr verschiedenen Zeiten geschriebenen Werken: der Beendigung des Thukydides, und den Hellenicis. Dass die beyden ersten Bücher und die fünf folgenden nicht durch fortlaufende chronologische Folge verbunden sind, kann keinem Leser entgangen seyn." Hae disquisitiones anglice versae sunt sub titulo: „*On the Hellenica of Xenophon*", et prodierunt in Classical Journal, no. LXX. p. 295—298; deinde iterum in: The Philological Museum, no. III. May. 1832. p. 485 sqq. De contentione, quae inter *Niebuhrium* et *Dellbrueckium* orta est, lege commentationem inscr.: *Xenophon, Niebuhr and Dellbrueck,* anglice scriptam, in: The Philological Museum no. III. May, 1832 (Cambridge, 8) p. 498 sqq.

C. F. A. *Nobbe*: Vita Xenophontis e Diogene Laërtio, additis adnotationibus. Lips., 1825, 8. —— 16 pp.

— —: Commentatio I. de lectionibus quibusdam Xenophonteae Cyri Anabaseos. *Progr. schol.* Lips., impr. Staritz. 1826, 8. —— 20 pp. Conf. *Voigtlaenderum* in *Iahnii* Annal. 1826. II. p. 323 sqq.

Conr. *von Orelli*: Anmerkungen zu Xenophons Gastmahl, mit Zusätzen von J. G. Bremi. Zürich, Orell. 1814, 8. —— 6 *Gr.* Hae adnotationes etiam additae sunt *Io. Caspari Orelli* editioni Isocratis orationis περι της Ἀντιδοσεως, p. 337 sqq. in qua etiam eiusdem *Orellii* epistola philologica germanice scripta de Xenophontis aliquot locis atque coniecturae leguntur.

Iac. *Palmerii* Exercitationes ad Xenophontis Hellenica. —— *V.* eius Exercitationes in Auctores Graec. p. 60—77.

Ern. F. *Poppo*: Dissertatio I., in qua de particula ἄν cum optativo apud Xenophontem potissimum et alios quosdam scriptores contra regulas vel conjuncta vel omissa. *Progr. schol.* Francof. ad Viad. 1826, 8. —— Auctius recusa est in *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellaneis criticis. Vol. I. P. I. p. 26—53.

Francisci *Porti* Commentarius in varia Xenophontis opuscula. Morgiis, apud I. le Preux. 1586, 4; *rep.* Genev. 1596, f.

I. Iac. *Reiskii* Animadversiones ad Xenophontis Cyropaediam ex editione minori Hutchinsonii. Lond. 1747, 8.

James *Rennel:* Illustrations chiefly Geographical of the History of the Expedition of Cyrus from Sardis to Babylonia: and the Retreat of the Ten Tousand Greeks from thence to Trebisonde and Lydia. With an Appendix, containing an Enquiry into the best method of improving the Geography of the Anabasis. Explained by three Maps. London. 1817, 4. —— 1 *L.* 1 *sh.* Conf. ephem. litter. Jenens. 1818. no. 157 sqq. Libere hunc librum vertit *Alb. Lion* sub titulo: *Geschichte des Feldzuges des Cyrus und des Rückzuges der zehntausend Griechen, besonders geographisch erläutert von James Rennell. Aus dem Englischen frei in das Deutsche übersetzt und mit Anmerkungen versehen.* Goettingen, Vandenhoek. 1823, 8. 16 *Gr.*

H. Ch. Mich. *Rettig*: Quorundam Anabaseos Xenophonteae locorum explicationes. *Progr. schol.* Giesae, Schroeder. 1826, 4. —— 22 pp. Auctor admodum defendit vulgatam lectionem, conf. *Voigtländerum* in *Iahnii* Annal. 1826. II. p. 325—331.

I. F. *Roos:* Spicilegium observationum in Cyropaediam Xenophonteam. Giesae, 1795, 4.

F. W. Ehrenf. *Rostius*: Socratis Ἀπομνημονευματα pueris non temere commendanda explicatione loci e Xenophontis Memorab. Lib. IV. 2. docet. Lips., Burmeister. 1800, 4. —— 16 pp.

Val. C. F. *Rost*: Griechisch-deutsches erklärendes Wörterbuch über Xenophons Memorabilien. Ein Anhang zur Strothischen Ausgabe des griechischen Textes der Memorabilien. Gotha, Ettinger. 1799, 8. — Zweite Auflage. *ib.* 1819, 8. —— 12 *Gr.*

Dav. *Ruhnkenius*: Animadversiones in Xenophontis Memorabilia ex edit. quarta. lib. I. 2, 16. —— *V.* Classical Journal, no. VI. p. 444—460; atque inter eiusdem: Orationes, dissertationes *etc.* cum notis F. Traug. Friedemann. (Brunsv. 1828, 8) Tom. II. p. 385—407.

G. A. *Sauppe:* Quaestionum Xenophontearum Particula I. *Progr. schol.* Torgav. 1827, 4. —— 14 pp. Conf. *Bremium* in *Iahnii* Annal. 1828. VI. p. 437 sqq.

C. E. A. *Schmidt:* Quaestiones de locis quibusdam Xenophontis, Isocratis, Luciani. *Progr. schol.* Stettin, 1831, 4. —— 24 pp.

Ch. Th. *Schuch*: Rettung der Xantippe. —— *V.* ephem. litter. schol. 1830. II. no. 113.

Dav. *Schulz:* De Cyropaediae ultimo capite, quod non Xenophontis esse probatur. Hal. Sax. 1806, 8.

I. *Seager*: Observationes ad Xenophontem. —— *V.* Classical Journal, no. LXVI. p. 215—219.

I. G. *Seebicht*: Dissertatio de ratione, quae inter Platonis et Xenophontis Symposium intercedit. *Disp. acad.* Halis Sax., 1826, 4.

Leonh. *Spengel:* Copiae Victorianae in nonnullos Xenophontis libellos, quas ex margine editionis Aldinae transscripsit. —— *V.* Acta Philologorum Monacens. Tom. III. fasc. III. p. 353—361.

F. Gu. *Sturz:* Specimen indicis Xenophontei. Gerae, Rothe. 1798, 4. —— 12 pp.

L. Casp. *Valckenarii* Adnotationes in Xenophontis Memorabilia. —— *V.* Classical Journal, no. VII. p. 129—139.

A. *Voigtländer:* Observationum in Xenophontem P. I. In Memorabilia. *Progr. schol.* Schneeberg., 1820, 8. —— 34 pp. Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1821. p. 869 sqq. ephem. litter. Lips. 1820. no. 88.

— —: Observationum in Xenophontem P. II.: Specimen novae Xenophontis Anabaseos editionis. Schneeberg., impr. Fulde. 1821, 8. —— 32 pp. Conf. ephem. litter. Halens. 1825. supplem. no. 9. 10.

— —: Observationes de locis quibusdam Xenophontis, Platonis et Ciceronis. *Progr. schol.* Schneeberg., Fulde. 1823, 8. —— 16 pp.

— —: Brevis de locis nonnullis Xenophontis disputatio. *Progr. schol.* Schneeberg., 1826, 8. —— 26 pp. Conf. *Bremium* in *Iahnii* Annal. 1826. II. p. 318—323.

— —: Brevis de locis nonnullis in Xenophontis Oeconomico disputatio. *Progr. schol.* Schneeberg., Fulde. 1827, 8. —— 20 pp.

B. G. *Walch:* De Cyri expeditione in Massagetas. Gotting., 1767, 4.

Wiedasch: Panthia in Xenophons Kyropädie. —— *V.* Philostratus. III.

W. *Williams:* An Essay on the geography of the Anabasis. —— *V.* eius librum: Two Essays *etc.* London, 1829, 8mai. Cum duabus tabulis geographicis.

I. F. *Wurm*: Observationes ad aliquot Xenophontis Cyropaediae locos. Stuttg., 1807, 4.

Zeune. —— *V.* Anacreon. III.

XENOPHON Ephesius.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 823; *ed. n.* T. VIII. p. 145 sq.

I. *Editiones textus.*

1726, 4 et 8. *ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΑΝΘΙΑΝ ΚΑΙ ΑΒΡΟΚΟΜΗΝ ΕΦΕΣΙΑΚΩΝ ΛΟΓΟΙ ΠΕΝΤΕ.* XENOPHONTIS EPHESII EPHESIACORUM LIBRI V. DE AMORIBUS ANTHIAE ET ABROCOMAE. Nunc primum prodeunt e vetusto codice Bibliothecae Monachorum Cassinensium Florentiae, cum Latina interpretatione ANTONII COCCHII FLORENTINI. *LONDINI:* Typis Gulielmi Bowyer, MDCCXXVI. —— VI pp. 1 *f.*: De Xenophonte Ephesio testimonia, 87 pp., 1 vac. *f.* titulus, 72 pp. Exemplaria in 4. crebrius occurrunt, quam exx. in 8. De hac non satis diligenter curata editione transscribo *Locellae* iudicium ex eiusdem praefatione p. XIV sq. Est autem: „Incuriose admodum vir ille editoris partes egit: nam nonnisi perpaucas vitiosas lectiones, quas inter scribendum aut interpretandum forte animadverterat, clandestina emendatione sustulit: ceterum non modo indiligentius descripsit apographum Salvinii, ita quidem ut alia perperam scriberet, alia plane omitteret, verum etiam in locis indubitate vitiosis aut mancis incredibili segnitie codicem MS. Bibliothecae Monachorum Cassinensium, qui codex ei, ut ita dicam, ad manum erat, in tempore consulere neglexit. Praeter errata typothetae, quorum emendationes in fine non indicantur, magna labes est huius primae editionis, quam adeo posteriores duae fere expresserunt, quod interpunctio persaepe nullo consilio, sed paene caeca et fortuita, sive potius, ut libere dicam, stulta ratione fuit adhibita, praesertim in punctis, quae saepenumero, pro commatibus posita fuere, quin etiam ibi, ubi nulla plane distinctione opus erat.“ Bibl. sen. et acad. Lips.

1781, 4. *Ξενοφωντος Ἐφεσιου των κατα Ἀνθιαν και Ἀβροκομην Ἐφεσιακων λογοι π.* Xenophontis Ephesii Ephesiacorum libri V. de amoribus Anthiae et Abrocomae. Accedit Versio Latina Antonii Cocchi, Italica Antonii Mariae Salvini et Gallica D. J(*ourdan*). Lucae MDCCLXXXI. Ex Typographia Francisci Bonsignori)(*Cum Ap.* —— 1 *f.* titulus aeri incisus, XX, 197 pp., et 1 *f.* Errata. „Est quidem elegans haec editio, sed qui eam curavit, omnia fere menda Londinensis exemplaris, paucis modo latenter correctis, retinuit, novaque irrepere passus est.“ Haec iudicat *Locella* in praefatione p. XV.

1793, 8. *Ξενοφωντος Ἐφεσιου τα κατα Ἀνθιαν και Ἀβροκομην. νυν πρωτον Ἑλληνιστι μετα της Ἰταλικης μεταφρασεως του σοφωτατου* Antonio Salvini *τυπωθεντα δια φιλοτιμου δαπανης του χρησιμωτατου ἐν πραγματευταις Παναγιωτου Δημητ. Χ. Νικου του ἐξ Ἰωαννινων. Ἐν Βιεννῃ της Αοὐστριας* 1793. —— Hanc editionem *Hiereus Polyzois Kontou* pessime curavit; non enim inspexit editionem principem, sed editionem Lucensem repeti curavit omnibus fere sphalmatis servatis atque adiunctis novis. Sed etiam Xenophontis orationem depravavit, suo consilio verba et inculcans, et commutans.

1794, 8 mai. Longi Pastoralium de Daphnide et Chloë Libri IV. Graece et Latine. Accedunt Xenophontis Ephesiacorum de Amoribus Anthiae et Abrocomae Lib. V. Textum recognovit, selectamque lectionis varietatem adjecit Ch. Gu. Mitscherlich. Biponti. soc. typ. MDCCXCIV. —— XVI, 330 pp. Nihil novi haec editio habet, conf. ephem. litter. Jenens. 1802. IV. p. 329—351. *V.* Longus. I.

1796, 4. XENOPHONTIS EPHESII de Anthia et Habrocome Ephesiacorum libri V. Graece et Latine, recensuit, supplevit, emendavit, latine vertit, adnotationibus aliorum et suis illustravit, indicibus instruxit Aloys. Emeric. liber baro Locella, *S. C. R. A. M. a Cons. aulae.* Vindobonae, apud A. Blumaver cıɔıɔccxcvı. —— XXVIII, 303 pp. 3 *Th.* 8 *Gr.* *In fine:* „Typis fratrum Markides Pulio in typographeo Ios. nob. de Baumeister. Vindobonae. MDCCXCVI.“ Haec editio nitida habet novam recensionem, suppletis lacunis, atque versionem latinam. Adnotationes, quas editor p. 121—291 adiecit, sunt uberrimae. Conf. ephem. litter. Jenens. 1797. I. p. 289—296. Neue allgem. deut. Bibl. Vol. XXXVII. P. I. p. 18 sqq. Gotting. indd. 1796. p. 1548 sqq. ephem. litter. Lips. 1796. III. p. 620 sqq.

1818, 4. Xenophontis Ephesii de Anthia et Habrocome Ephesiacorum libri V, Graece et Latine. Recensuit, adnotationibus aliorum et suis illustravit Pet. Hof-

man Peerlkamp. Harlemi, ap. viduam Adr. Loosjes. —— 9 *Th.* Haec est omnium praestantissima editio.

1833, 12 mai. *Ξενοφωντος Ἐφεσιου των κατα Ἀνθιαν και Ἀβροκομην Ἐφεσιακων λογοι ε΄.* Xenophontis Ephesii de Anthia et Habrocome Ephesiacorum libri V. Edidit Franc. Passow. Lips., Teubner. MDCCCXXXIII. —— 8 *Gr.*; ch. angl. 14 *Gr.* Est *Volumen II.* Corporis scriptorum eroticorum Graecorum, quod prodiit post editoris praematuram mortem.

II. *Editiones versionum.*

A. germanicarum.

1775, 8. Anthia und Abrokomas, aus dem Griechischen des Xenophon von Ephesus (*übersetzt von G. A. Bürger*). Leipz., Weygand. —— 7 *Gr.*

1777, 8. Etwas von Ephesus, oder Geschichte eines jungen Ehepaars, griechisch beschrieben von Xenophon von Ephesus, übersetzt durch H(*äuslin*). Ansbach.

1782, 8. Xenophons von Ephesus Geschichte der Anthia und des Abrokomes, in fünf Büchern. Eine freie und abgekürzte Uebersetzung von Ern. Christ. Reiske. —— *V.* eius collectionem: Zur Moral. (Dessau et Leipz.) p. 285 sqq. Legitur etiam in eiusdem libro: Hellas. (Leipz., 1791, 8) Vol. II. p. 285 sqq.

1798, 8. Abrokomas und Anthia, oder der Triumph ehelicher Treue. Nach Xenophon. Mit einer italienischen Uebersetzung (*von Salvini*). Stuttgard, Löfflund. —— 225 pp. 16 *Gr.*

1820, — 1831, 8. Des Xenophon von Ephesus Anthia und Habrokomes. Aus dem Griechischen übersetzt von J. G. Krabinger. München, Fleischmann. 1820. — Aus dem Griechischen übersetzt und mit kritischen Anmerkungen versehen von J. G. Krabinger. Mit nachträglichen Bemerkungen zu Synesios Rede über das Königthum. München, Fleischmann. 1831. —— 16 *Gr.*

B. gallicarum.

1736, — (*tit. n.*) 1737, 12. Les Ephésiaques de Xénophon Ephésien, ou les Amours d'Anthie et d'Abrocomas, traduits du Grec en François. Paris, Pierre Bauche. 1736. — à la Haye, 1737. —— Haec est versio satis fidelis, quamquam interpres non raro aliena inculcavit, quae in graeco textu non leguntur. *Barbier* in: Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes. (Paris, 1806, 8 mai.) T. I. p. 221. no. 1776 auctorem huius versionis adpellat *Jourdan.*

1748, 12. Les Amours d'Abrocome et d'Anthia, histoire Ephesienne, par Xénophon le jeune, traduite du Grec par M. J** (*J. Bapt. Jourdan*) avec des notes. *Sine l. notitia* (*Paris*) 1748. —— Cum figg. Hanc versionem nominat *Locella* in praefatione p. XVIII: „monstrum versionis ob perpetuum insanum Graecam orationem immutandi, exornandi, amplificandi conatum: ut nihil dicam manifesto adparere Jourdanum Graecae linguae prorsus rudem ultra interpretationes Cocchii et Salvinii non sapuisse, atque adeo cum illis toties errasse, quoties ipsi alucinati sunt."

1797, 12. Les amours d'Abrocome et d'Anthia, histoire ephesienne par Xénophon d'Ephèse, traduite en français. Paris, an V. —— Est *Volumen VII.* in collectione inscr.: Bibliothèque des Romans traduits du Grec.

1823, 16. — Traduction nouvelle, avec des notes. Paris, Merlin. —— 3 *fr.* 50 *cent.*

C. italicarum.

1723, 12. Di Senofonte Efesio degli amori di Abrocome e d'Anthia Libri V. tradotti da A. M. Salvini. Londra, per Giovanni Pickard. MDCCXXIII. —— Haec versio, e codice ipso facta, elegans atque fidelissima est, quamquam interdum graecis verbis nimium adstricta. Saepe recusa est.

1757, 12. Di Senofonte *etc.* e d'Anzia Libri cinque tradotti dal greco da Anton Maria Salvini. Edizione Seconda corretta, ed accresciuta. In Londra MDCCLVII. presso gli eredi Pickard. —— Haec nova editio aucta est additamentis aliquot: Cicalata sopra una certa curiosa statuetta antica di Bronzo, o sia Ragionamento faceto d'incomparabile amenità e di piacevolissima erudizione; deinde altera: Cicalata amenissima recitata dal D. T. C. in un' Accademia di belle lettere. Haec sequitur: Canzonetta di Tirsi a Lesbia. Versio sola deinde saepe repetita est.

1792, 12. — Firenze. —— Est *Volumen I.* in nitida Sylloge Erotioorum graecorum: *Romanzieri Greci.*

1794, 8. — Crisopoli (*Parma*), Bodoni.

1800, 12. — Parigi, Renouard. —— Hanc editionem curavit *E. Q. Visconti*, atque versionem retractavit tam magna diligentia, ut nova fere sit habenda.

1816, 8. — Pisa. — In sollectione inscr.: Erotici greci volgarizzati. Est versio antecedens, quam Viscontius emendavit.

D. anglicarum.

1727, 8. Xenophon's Ephesian History: or the Love-Adventures of Abrocomas and Anthia. In five Books. Translated from the Greek. By Mr. Rooke. London, printed for I. Millan, at Locke's Head in Shug-Lane; and the next Bookseller to the Horse-Guards. 1727. —— Haec versio laudatur. Conf. New Memoirs of Literature. Vol. IV. p. 253—256.

III. *Illustrantia Xenophontem scripta.*

(F. L. *Abresch:*) Notae in Xenophontem Ephesium, Lib. I. II. —— *V.* Miscellaneas Observationes. Vol. X. T. II. p. 201—218. T. III. p. 345—358. Miscellaneas Observationes novas T. III. p. 2—36. T. VI. p. 489—513.

Gratianus de S. Barone (i. e. I. *Alberti*) Notae in Xenophontis Ephesii Erotica. —— *V.* Miscellaneas Observationes. Vol. III. T. I. p. 96—100.

I. *Gasparis* Specimen dissertationis de Xenophonte Ephesio —— frustra quaesivit *Saxe*, quod adnotavit in Onomastico literario Vol. I. p. 473.

T(iberiu)S H(*emsterhusiu*)S: Notae et Emendationes ad Xenophontem Ephesium. —— *V.* Miscellaneas Observationes. Vol. III. T. III. p. 402—422. Vol. IV. T. II. p. 282—292. Vol. V. T. I. p. 17—32. T. III. p. 49—72. Vol. VI. T. I. p. 292—303. T. II. p. 338—352.

F. *Jacobs:* —— *V.* Achilles Tatius. III.

J. C. E. *Manso:* Ueber den Erotiker Xenophon. —— *V.* eius commentationem: Ueber den griechischen Roman, in eiusdem: Vermischte Schriften. (Leipz., Dyk. 1801, 8. *II Voll.*) Vol. II.

Pet. Hofman *Peerlkampii* Oratio de Xenophonte Ephesio. Accedit in eundem Observationum criticarum Specimen. Harlemi, 1806, 8. —— 14 *Gr.*

Chardon de la Rochette: Sur le roman de Xénophon d'Ephèse. —— *V.* eius: Mélanges de Critique et de Philologie. Tom. II. p. 60 sqq.

XIPHILINUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 322 sq.; *ed. n.* T. V. p. 141 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Historia.

1551, 4. *ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΝΙΚΑΕως* Ρωμαϊκων ἱςοριων, ἀπο Πομπηΐου Μαγνου μεχρις Ἀλεξανδρου του Μαμαιας, ἐπιτομη Ἰωαννου τȣ Ξιφιλινου. DIONIS NICAEI RERVM ROmanarum à Pompeio Magno ad Alexādrum Mamaeae, Epitome authore Ioanne Xiphilino. EX BIBLIOTHECA REGIA. — LVTETIAE, Ex officina Roberti Stephani typographi Regii, Regiis typis. M. D. LI. Cum priuilegio Regis. —— 357 pp. et 1 *f.* Bibl. sen. Lips.

1590, f. — graece et latine, Guilielmo Blanco interprete: quae versio diligenter est, quibus in locis oportuit, a Guilielmo Xylandro castigata. —— Inter Romanae historiae scriptores, edente F. Sylburgio. (Fancof.) Tom. III. p. 137—452.

1592, f. *ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΩΝΟΣ ΕΚΛΟΓΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΞΙΦΙΛΙΝΟΥ.* E DIONE EXCERPTAE HISTORIAE AB IOANNE XIPHILINO. Ex interpretatione Guilielmi Blanci, à Guilielmo Xylandro recognita. *HENRICI STEPHANI IN IOANNEM Xiphilinum post duos egregios messores Spicilegium.* Excudebat Henricus Stephanus *ANNO M. D. XCII.* —— 4 *ff.* praefixa, 376 pp., 7 *ff.* Henrici Stephani adnotationum in Xiphilinum spicilegium, 13 *ff.* indicea. Bibl. sen. et acad. Lips.

1752, f. —— *V.* Dio Cassius. I. Aa).

2) Orationes.

1616, f. Xiphilini Oratio in crucis adorationem, Graece et latine. —— In *Iac. Gretseri* Opere de Cruce. (Ingolst.) p. 1449—1476.

1775, 4. Ioannis Xiphilini et Basilii Magni aliquot Orationes. Ex variis Codicibus edidit et animadversiones adjecit Christianus Frid. Matthaei. Typis Universitatis Caesareo-Mosquensis. 1775. —— Exhibentur Xiphilini orationes quinque, notis illustratur Xiphilini sermo.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Historia.

1551, 4. Dionis Nicaei, rerũ Romanarvm a Pompeio Magno, ad Alexandrum Mamaeae filium Epitome, Ioanne Xiphilino authore, & Guilielmo Blanco Albiensi interprete. Ad Georgium Armeniacum, Cardinalem Ampliss. Lvtetiae, M.D.LI. Cum priuilegio Regis. —— 3 *ff.* praefixa, 280 pp., 5 *ff.* index. Bibl. sen. Lips.

1558, f. —— *V.* Dio Cassius. II. A. Aa).

1559, 8. Dionis Nicaei rerum Romanarum a Pompeio Magno ad Alexandrum Mamaeae filium Epitome, Ioanne Xiphilino authore et Guilielmo Blanco Albiensi interprete. (*Accedunt Guilielmi Xylandri in Ioannis Xiphilini epitomen e Dionis historia annotationes.*) Lugduni, apud Gu. Rovillium. MDLIX. —— *V.* autem Dio Cassius. II. A. Aa). Est pars editionis Dionis historiae.

2) Orationes.

1677, f. Xiphilini Oratio in crucis adorationem, latine. —— In Bibl. max. Patrum. (Lugd.) Tom. XVIII. p. 572—577.

B. germanicarum.

1770, 4. Das Leben und die Geschichte des Kaisers M. Aurel. Antoninus, aus dem Xiphilin übersetzt von J. A. B. Bergsträsser. Hanau.

C. gallicarum.

1610, 4. L'Histoire de Dion-Cassius de Nicaee, concernant les Vies des vingt-six Empereurs, *etc.*, abrégée par Xiphilin, revue, corrigée et illustrée d'annotations et maximes politiques, par Anthoine de Bandole (*Jean Baudoin*). Paris, J. Richer. —— Huc transscribo quae ad huius versionis titulum adnotat *Barbier* in: Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes T. II. (Paris 1806, 8) p. 601 sq. no. 8552. Sunt: „On voit qu'il s'agit ici d'une traduction de Xiphilin, et non de Dion Cassius, comme l'ont dit Pellisson et d'Olivet dans *l'Histoire de l'Académie française.* La riche Bibliothèque de l'Arsenal possède deux exemplaires de cette traduction, l'un sous le nom d'Anth. *de Bandole,* l'autre anonyme, avec la date de 1616. Niceron soupçonna avec raison que l'assertion des deux Historiens de l'Académie française étoit susceptible d'examen. Plusieurs Bibliographes, trompés par eux, n'en ont pas moins dit qu'il avoit paru deux traductions de Dion Cassius en 1610, l'une par J. Baudoin, et l'autre par Anth. de Bandole. V. *l'Essai sur les traducteurs français des anciens auteurs,* par C. E. Jordan, dans la *Bibliothèque germanique,* t. 46. p. 178. Bayle n'a point commis cette faute. Il présente cet ouvrage, dans son *Dictionnaire historique*, article *Bandole*, comme une traduction de Xiphilin, et il ajoute que le même auteur fit aussi imprimer à Paris, en 1609, in-4°, les *Parallèles de César et de Henri IV.*, à la tête des Commentaires de César, traduits en français et commentés par Vigenère. Ces Parallèles sont donc un ouvrage à ajouter à la longue liste des productions de J. Baudoin. Bayle semble avoir pris pour un être réel cet Antoine de Bandole, *Avocat au Parlement de Provence;* mais ce nom ne se trouve pas dans le tome 3ᵉ du Dictionnaire de la Provence, contenant l'Histoire des Hommes illustres de ce pays (publié par M. Achard, aujourd'hui Bibliothécaire de la ville de Marseille). Marseille, 1786, 4 vol. in-4°. Je ne connois qu'une traduction française de Dion Cassius, sous ce titre: Dion, *des faits et gestes des Romains*, etc.; traduit du grec en italien par Nic. Léonicène, de l'italien en français par Claude de Roziers. *Paris, les Angeliers,* 1542, *in-fol.* La Bibliothèque du Conseil d'État en possède un exemplaire."

1674, 12. Histoire de Dion Cassius de Nicée, abrégée par Xiphilin, traduite du grec en français, par M. de B. G*** (*Pierre le Pesant de Bois Guillebert*). Paris, C. Barbin. *II Voll.*

1678, 4. Histoire Romaine, écrite par Xiphilin, Zonare et Zosime, traduite par L. Cousin. Paris. —— Rep. 1686.

1686, 12. — Suivant la copie imprimée à Paris. Amst., Foucault. *II Voll.*

D. italicarum.

1562, 4. Epitome della Historia Romana di Dione Niceo di XXV Imper. Romani da Pompeo Magno fino ad Alessandro figliulo di Mammea, tradotto per M. Francesco Baldelli. Allo Illustriss. & Reverendiss. Monsignore, il Signor Cardinale da Este. Con Privilegio. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de' Ferrari. MDLXII. —— Rep. 1586.

1586, 4. — In Vinegia appresso Gabriel Giolito de' Ferrari. MDLXXXVI.

1822, 8. Epitome delle storie di Dione di Sifilino, tradotta dal greco e corre-

data di note critiche da L. Bossi. Milano, Sonzogno. II Voll.

E. anglicarum.

1704, 8. Dion Cassius, abridged by Xiphilin, translated into English by Manning. London. II Voll.

III. *Illustrantia Xiphilinum scripta.*

I. Iac. *Reiskii* Ad Xiphilini epitomen animadversiones. —— *V.* eius Animadversionum ad Graecos Auctores, Vol. I.

ZALEUCUS.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. II. p. 1 sqq.

I. *Fragmenta.*

1699, 4. Zaleuci fragmenta, collecta ab Engelbrechtio. Lips., 1699, 4.

1787, 8. Zaleuci et Charondae legum capita collegit atque illustravit Ch. Gli. Heyne. —— *V.* eius Opuscula acad. (Gottingae.) Vol. II. p. 1 sqq. Hae disquisitiones in quindecim programmatis academicis inter a. 1767—1787 prodierunt.

II. *Versiones.*

1796, 8. Einleitung zu den Gesetzen, und die Fragmente der Gesetze des Zaleukos übersetzt von F. L. Röper. —— *V.* eius Chrestomathiam: Blumenlese. (Neustrelitz.) Vol. I. p. 3—10.

ZENO Cittieus.

Fabr. B. Gr. *ed. Harles.* T. III. p. 526 sqq.

Hemmingi *Forelii* Zeno Philosophus, leuiter adumbratus exercitio academico. Upsal. 1700, 8.

(Glo. F. *Jenichen*:) Progr. ad Actum promotionis Baccalaureorum Philosophiae in Acad. Lipsiensi. (*De Zenone Cittieo*). Lips. 1724, 4.

C. F. *Stäudlin*: Zeno aus Cittium. —— *V.* eius librum: Geschichte der Moralphilosophie. (Hannover, Helwing. 1822, 8) p. 246 sqq.

Diet. *Tiedemann*: System der stoischen Philosophie. Leipz. 1776, 8. *III Voll.* —— *V.* etiam eiusdem viri librum: Geist der speculat. Philosophie, Vol. II. p. 427—566.

ZENO Eleates.

Fabr. B. Gr. *ed. Harles.* T. II. p. 612 sqq.

Ch. L. *Crellii* Progr. de Zenone. Lips. 1724, 4.

G. Gust. *Fülleborn*: De Zenone Eleata. —— *V.* Aristoteles. III.

Ch. L. *Gerling*: De Zenonis Eleatici paralogismis motum spectantibus. Marburgi MDCCCXXV. 4.

C. H. Erdm. *Lohse*: Dissertatio, praeside Hoffbauer, de argumentis, quibus Zeno Eleates nullum esse motum demonstravit *etc.* Halis, 1794, 8.

G. L. *Spalding*: —— *V.* Xenophanes. III.

Diet. *Tiedemann*: Utrum scepticus fuerit an dogmaticus Zeno Eleates? —— In Nova bibl. philolog. et crit. Vol. I. fasc. II. Conf. etiam eiusdem viri librum: Geist der speculativen Philosophie, Vol. I. p. 285 sqq.

ZENOBIUS sive ZENODOTUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 282 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 108 sqq.

1497. Ζηνοβιου Επιτομη των Ταρραιου και Διδυμου Παροιμιων. — Impressum Florentiae impensis ac cura Philippi de Zunta Florentini anno domini MCCCCLXXXXVII. —— 66 *ff.*, quorum primum vacat, cum et 26, et 27 et 28 lin. et *sign.* α—ϑ. Praefixa est volumini, quod omnium primum ex Iuntina officina typographica iisdem typis, quibus Homerus a. 1488, impressum prodiit, Epistola Benedicti Riccardini ad Georgium Dathum Canonicum Florentinum. Est in Bibl. regia Dresdensi.

1505, f. min. ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΤΑΡΡΑΙΟΥ παροιμιων. —— *V.* Aesopus. I. Aa) *β*).

1535, 8. ΖΗΝΟΒΙΟΥ ἐπιτομη τȣ Ταῤῥαιȣ και Διδυμȣ παροιμιων. Zenobii Compendium veterum Proverbiorum ex Tarraeo et Didymo. Haganoae per Petrum Brubachium Anno M. D. XXXV.

1612, 4. ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ. ADAGIA SIVE PROVERBIA GRAECORVM EX ZENOBIO seu ZENO-

DOTO, DIOGENIANO & SUIDAE COLLECTANEIS. Partim edita nunc primùm, partim Latinè reddita, SCHOLIISQVE parallelis illustrata, ab ANDREA SCHOTTO *Antuerpiano*, *Soc. Jesu Presbytero.* ANTVERPIAE, EX OFFICINA PLANTINIANA, Apud Viduam & Filios Ioannis Moreti. clↄ.Iↄc.xii. *Superiorum permissu.* —— 10 *ff.* praefixa, 702 pp., et 1 *f.* cum insigni typogr. Versio latina e regione orationi posita est, atque his notae subiectae leguntur. Schottus orationem graecam e codicum mstorum editionumque fide atque adhibitis aliis scriptoribus emendavit.

ZONARAS.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 241 sqq. XI. p. 46 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 465.

I. *Editiones textus.*

1) Annales.

1557, f. IOANNIS ZONARAE Monachi, qui olim Byzantij Magnus Drungarius excubiarū seu Biglae, & protosecretarius fuit, compendium Historiarum, in tres Tomos distinctum: quorum Primus agit de rebus Iudaicis, ab exordio Mundi usq; ad Hierosolymitanum excidium. — Secundus, Historiam Romanam, ab Vrbe condita usq; ad Constantinum Magnum, breuiter complectitur. — Tertius, Imperatorum res gestas, à Constantino Magno usq; ad obitum Alexij Comneni, tractat. — *Opus praeclarum, ac diu desideratum: nunc uerò demum liberalitate magnifici & generosi uiri D. Antonii Fuggeri*, &c. & *labore Hieronymi Vuolfii*, Graecè ac Latinè, quinq; codicibus inter se collatis, quàm emendatissimè fieri *potuit, in lucem éditum.* Singulis Tomis sui additi sunt Indices, & uariarum lectionum Annotationes. — Cum Caes. Maiest. gratia & priuilegio ad decennium: Christianiss. uerò Galliarum regis Henrici ad sexennium, cuius exemplum etiam propter plagiarios quosdam adiecimus. — *BASILEAE, PER IOANnem Oporinum*, 1557. *In f. penult. vol. III.*: *BASILEAE, EX OFFICINA IOANNIS Oporini, Anno Salutis humanae M. D. LVII. Mense Martio.* III Tomi. —— 223 pp., 3 *ff.*: Castigationes ét variae lectiones, per Hieronymum Wolfium, 16 *ff.* index; 248 pp., 2 *ff.* variarum lectionum annotationes, 9 *ff.* index; 246 pp., 2 *ff.*: Castigationes et variae lectiones, 8 *ff.* index, et 1 *f.* cum insigni typogr. *Hieronymus Wolfius*, qui hunc librum edidit, usus est quinque codicibus mstis, quorum etiam varias lectiones enotavit. Bibl. sen. Lips.

1686—1687. f. *ΙΩΑΝΝΟΥ του Ἀσκητου του ΖΩΝΑΡΑ γεγονοτος του μεγαλου δρουγγαριου της Βιγλας και πρωτοασηκρητις ΧΡΟΝΙΚΟΝ.* IOANNIS ZONARAE Monachi, magni antea vigilum praefecti et primi a secretis ANNALES. Carolus du Fresne Dom. du Cange Wolfianam editionem, cum scriptis codicibus contulit, Latinam versionem recensuit, Annales Notis illustravit. Tomi duo. Paris., e typographia regia. MDCLXXXVI. MDCLXXXVII. *II Voll.* —— Editor habuit quinque codices mstos, e quorum fide scriptorem hinc inde emendavit. Etiam versionem latinam emendatiorem reddidit. Pertinet haec editio ad Parisinam scriptorum historiae byzantinae collectionem. Bibl. acad. et sen. Lips. Rep. 1729.

1729, f. — Venetiis, ex typographia Bartholomaei Iauarina. *II Voll.* —— *V.* 1686 sq.

2) Lexicon.

1808, 4 mai. IOHANNIS ZONARAE LEXICON EX TRIBVS CODICIBVS MANVSCRIPTIS NVNC PRIMVM EDIDIT, OBSERVATIONIBVS ILLVSTRAVIT ET INSTRVXIT IOHANNES AVGVSTVS HENRICVS TITTMANN. Lipsiae, svmptibvs Siegfr. Lebr. Crvsii MDCCCVIII. *II Voll.* —— CXLVIII, 2160 colum. Exhibentur: editoris prolegomena p. VII—LXXVI; Specimen lexici inediti graece scripti e cod. Augustano, p. LXXVII sqq.; Macarii Hieromonachi Ecloga e Lexico Suidae, p. XCI sqq.; Excerpta ex Cyrilli Alexandrini Glossario, p. XCVIII sqq.; Michaelis Pselli versus politici *περι ὀνοματων*, ex codice Dresdensi Att., p. CXIII sq.; Scholia in librum medicum ex cod. Augustano, p. CXVII sqq.; Specimen variarum lectionum Etymologici Ms. in Cod. Augustano, p. CXXI sqq.; Addenda et Emendanda, p. CXXVII sqq.; Lexicon Zonarae, subiectis notis criticis implet 1900 pp. Deinde leguntur p. 1901—2160 Indices. Sunt aliquot exx. in ch. m. typis descripta.

3) Commentarii.

1618, f. Ioannis Zonarae Monachi in Canones SS. Apostolorvm & Sacrorum Conciliorum, tam Oecumenicor. quàm prouincialium, Commentarij, à viris doctissimis Latinitate donati & annotatio-

nibus illustrati. *Nunc primum ex Regiis Christianissimi & aliarum regni eius bibliothecarum codicibus Graecè ac Latinè coniunctim editi.* Adiectum est Concilium Constantinopolitanum sub Menna Patriarcha, vnà cum Constitutionibus Apostolorum, vtraque lingua pariter ex iisdem libris erutum. Lutetiae Parisiorum typis Regiis. Anno CIƆ.IƆC.XVIII. *Cum Priuilegio Regis Christianissimi.* —— 12 *ff.* praefixa, 1044 pp., 8 *ff.* variae lectiones et supplementa, 26 *ff.* indices, 1 *f.* privilegium. Editor atque interpres Antonius Salmatias, Ambrosiani Collegii Doctore Theologo usus est in edendo Ioanne Zonara, codice graeco bibliothecae Mediolanensis, deinde alio Mediceo, atque alio ex bibliotheca regia Henrici II., atque quarto ab Augusto Gallando communicato. Deinde habuit codicem alium, in quo et Concilium Constantinopol. sub Mennâ et aliquot patrum Graecorum epistolae continebantur, ex eadem regia bibl., collatum cum altero exemplari manuscripto Cardin. Perronii iussu Romae exscripto, et cum alio, quod concessit episcopus Carnot. Phil. Huraltus. Latinam versionem ad orationem graecam accommodare *Fronto Ducaeus* suscepit.

1672, f. — graece et latine. —— In *Guil. Beveregii* Pandectis Canonum. Oxon. Zonarae commentaria, graecis ad codices: Amerbachianum, Bodleianum, duosque Parisienses castigatis, latinisque versionibus prioribus passim emendatis, utraque lingua edidit Guil. Beveregius, una cum Theodori Balsamonis commentariis.

1622, f. Ioannis Zonarae Expositio canonicarum epistolarum S. Patrum, Graece et Latine, Antonio Salmatia interprete. —— *V.* Gregorius Thaumaturgus. I.

4) Hymnus.

1686, f. Ioannis Zonarae Canon in Deiparam, Graece, cum versione Latina et notis Io. Bapt. Cotelerii. —— V. *Cotelerii* Monumenta ecclesiae Graecae. T. III. p. 465—472.

5) De matrimonio.

1681, f. Ioannes Zonaras de matrimonio duorum Sobrinorum cum eadem femina, Graece, cum versione Latina et notis Io. Bapt. Cotelerii. —— V. *Cotelerii* Monumenta ecclesiae Graecae. Tom. II. p. 483—492.

6)

1616, f. Ioannis Zonarae Explicatio quorundam ecclesiasticorum vocabulorum ex ejus MSS. commentariis in anastasimos Damasceni Canones. Graece. —— In *Iacobi Gretseri* Opere de Cruce. (Ingolst.) p. 2325 sqq., atque recusa est inter *Iacobi Gretseri* Opera. (Ratisbonae.) Tom. III. p. 281 sqq.

7)

1563, 4. *Ιωαννου Ζωναρου προοιμιον εἰς τα τετραστιχα Γρηγορια τα Ναζιανζηνα.* Venetiis apud Franc. Zanettum.

8) Epistolae.

1605, 4. Ioannis Zonarae epistolae tres. Graece et Latine, studio Bonaventurae Vulcanii. —— In eiusdem notis ad Cyrillum Alex. contra Anthropomorphitas. Lugd. Bat.

9)

1573, 8. Ioannis Zonarae oratio ad eos, qui naturalem seminis fluxum immunditiem existimant. Graece, cum versione latina Enimundii Bonefidii. —— *V.* eius: Jus orientale. (Apud Henr. Stephanum.) lib. III. p. 216 sqq. 247 sqq.

1596, f. —— V. *Ioannis Leunclavii* Ius Graeco-Romanum. (Francof.) Tom. I. p. 351 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Annales.

1567, — 1568, — 1574, — 1587, f. Ioannis Zonarae Historia sive Annales, ab Exordio Mundi usque ad Obitum Imperatoris Alexii Comneni, Latine, interprete Hieronymo Wolfio. —— *V.* Nicephorus Gregoras. II. A. 1). Editioni posteriori in calce additi sunt Canones Apostolorum cum Ioannis Zonarae in eosdem Commentariis.

2) Commentarii.

1558, 4. Octoginta quinque regulae, seu Canones Apostolorum, Graece & Latinè; cum vetustis Ioannis Monachi Zonarae in eosdem commentariis, Latine: ex editione Ioannis Quintini, Haedaui, iuris canonici professoris. Parisiis, apud Andream Wechelum. M.D.LVIII.

1613, 4. Ioannis Zonarae Commentarii in Canones veterum Conciliorum,

numquam antea editi, nunc primum de Graeco in Latinum translati, ex interpretatione & cum annotationibus Antonii Salmatiae: adjectus est Canonum contextus ex Gentiani Herveti editione. Mediolani, apud Melchiorem Tradatum. M.DCXIII.

3) Hymnus.

1677, f. Ioannis Zonarae Canon in Deiparam, Latine, interprete I. Bapt. Cotelerio. —— In Bibl. max. Patrum. (Lugd.) Tom. XXIII. p. 633 sq. Hymnus latine ex versione *Gilberti Genebrardi*, sed extrema parte truncatus, legitur etiam in Bibl. PP. Paris. 1589. Vol. VI. col. 132; Colon., 1618. T. XII. P. I. p. 1190; Paris., 1654. Tom. XII. p. 358.

B. gallicarum.

Annales.

aa) *Integri.*

1563, f. Les Histoires de Zonaras, trad. en François par Jean de Maumont. à Paris, impr. par Michel Vascosan.

bb) *Delectus.*

1561, f. Le premier Livre des Histoires de Zonare, traduit par Jan de Maumont. à Paris, de l'imprimerie de Michel de Vascosan; acheve d'imprimer le XXIX. Decemb.

C. italicarum.

1560, 4. Historia di Giovanni Zonara, primo Consigliero, & Capitano della Guerra Imperiale di Constantinopoli, divisa in tre parti. Nella prima si tratta delle cose de gli Hebrei dal principio del mondo insino alla rovina di Gierusalem: Nella seconda dell' origine de' Romani insino all' Imperio dal gran Costantino: Nella terza de' fatti di tutti gl' Imperatori dal gran Costantino insino alla morte d'Alessio Comneno. Onde si apprende vera notitia delle cose più memorabili avvenute in spatio di 6626. anni nuovamente tradotta di greco per Marco Emilio Fiorentino. Con le sue tavole copiosissime. Con Privilegio. In Vinegia appresso Lodovico de gli Avanzi MDLX. *In fine*: In Vinegia per Lodovico de gli Avanzi.

1564, 4. Historie di Giovanni Zonara Monaco diligentissimo scrittore Greco dal cominciamento del mondo insino all' Imperadore Alessio Conneno: divise in tre libri, tradotte nella volgar lingua da M. Lodovico Dolce; con una tavola delle cose, che in esse si contengono, separatamente per ciascuna parte. Con Privilegio. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de' Ferrari. MDLXIIII. — Seconda Parte delle Historie di Gio. *etc.* nella quale si discrivono brevemente i fatti de' Romani dalla edification di Roma insino a' tempi del Gran Constantino *etc.* — Terza parte *etc.* nella quale si discrivono i fatti de gl' Imperatori Christiani insino alla morre di Alessio Conneno *etc.* *III Parti.*

1570, 4. La Prima Parte dell' Historie di Giovanni Zonara Consigliere Supremo, & Capitanio dell' Imperial Guardia di Costantinopoli, nella quale cominciandosi dal principio della creation del mondo, & discorrendosi per tutte l'historie de gli Hebrei si vien fino alla destruttion di Gierusalem. Tradotta da M. Lodovico Dolce, & novamente ristampata, & riscontrata co' testi Greci, & migliorata da M. Agostino Ferentelli. Con una copiosa tavola di tutte le materie & casi notabili, che si contengono nella presente opera. E questa è la prima parte dell' historie de gl' Imperatori Greci. Con privilegi. In Venetia appresso Gabriel Giolito di Ferrari MDLXX. — La seconda Parte *etc.* nella quale si trattano l'historie Romane, cominciando dal principio della Città di Roma, Fino a Costantino Cloro Imperadore, & padre del gran Costantino tradotta *etc.* — La terza Parte *etc.* nella quale si discrivono i fatti di tutti gl' Imperadori Orientali, cominciando da Costantino il grande, fino al Alessio Comneno *etc.* —— Haec editio non est nova, sed eadem quae a. 1564, tantum mutatis titulo atque dedicatione.

III. *Illusrantia Zonaram scripta.*

E. H. *Barkeri* Epistola ad Gf. H. Schaeferum, De quibusdam lexicographorum Veterum Glossis. —— *V.* Classical Journal, no. LVIII. p. 382 sqq.

Ch. Dan. *Beck*: Epistola ad Virum Magnificum atque Illustrem Io. Goth. Boehmium. Disseritur de restaurato a Carolo

Magno Imperio Romano ad locum Zonarae Annal. XV, 13. Lips., ex officina Langenhemia. 1776, 4. —— 32 pp. Nihil novi haec dissertatio continet.

U. *Becker*: De nova Ioannis Zonarae Annalium editione narratio. —— V. *Seebodii* Krit. Bibl. 1826. p. 816—820.

C. F. *Klaiber*: Observationes ad Zonarae bellum Punicum secundum. *Progr.* Stuttgardiae, 1825, 4.

F. Gu. *Sturz*: Zonarae Glossae sacrae Novi Testamenti illustratae. *Progrr. schol. III.* Grimmae, Göschen. 1818—1820, 4.

ZOROASTER.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 243 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 304 sqq.

I. *Editiones textus.*

1538, 4. *Μαγικα λογια των απο τȣ Ζωροαςρȣ Μαγων.* Magica Zoroastri Oracula, Graece; cum Graecis Plethonis Scholiis. Paris., apud Ioannem Lodoicum Tiletanum. MDXXXVIII.

1591, f. Francisci Patricii Nova de universis philosophia, in qua Aristotelica methodo, non per motum, sed per lucem, & lumina, ad primam causam ascenditur. Deinde propria Patricii methodo, tota in contemplationem venit diuinitas: postremo methodo platonica rerum universitas, a conditore Deo, deducitur. Ad sanctiss. Gregorium XIIII. Pont. Max. & eius successores futuros Pontt. max. omnes. Opus rerum copia, & vetustissima nouitate, dogmatum varietate, & veritate, rationum firmitate, sententiarum grauitate, verborum breuitate, & claritate, maxime admirandum. Ferrariae apud Benedictum Mammerellum Anno MDXCI. Superiorum concessu. —— De hac rarissima editione conf. *Morhofii* Polyhistorem philosophiae p. 7 sqq. Nachrichten von einer hallischen Bibliothek, Vol. I. p. 205 sqq. Hoc opus constat quinque partibus, quae singulos titulos habent. Prima pars est inscripta: *Panaugia* (24 *ff.*): trium partium (153 *ff.*) pars secunda est inscr.: *Panarchia*, tertia: *Pampsychia*. Pars quarta est: *Pancosmia*. Pars quinta est: Francisci Patricii Zoroaster, 11 *ff.*; Hermetis Trismegisti libelli integri XX. et fragmenta Asclepii, libelli III. a Francisco Patricio locis plusquam mille emendati, inque ordinem scientificum redacti, et de graecis latini facti, 62 *ff.*; Mystica Aegyptiorum et Chaldaeorum, a Platone voce tradita, ab Aristotele excepta, et conscripta philosophia, 51 *ff.* Oracula, quae Zoroastri tribuuntur, auxit Patritius aliis, quae excerpsit ex scriptis Platonicorum philosophorum, Procli, Hermiae, Simplicii Damascii, Synesii, Olympiodori, Nicephori Gregorae. His additis Patritii diligentia oraculorum numerum usque ad CCCXXIV auxit, eaque in ordines quosdam distribuit, atque latina fecit. Rep. 1593.

1593, f. Francisci Patritii Nova de universis philosophia libris quinquaginta comprehensa *etc.* Venetiis excud. Robertus Meietttus MDXCIII. —— *V.* 1591.

1595, 4. *Μαγικα λογια των άπο του Ζωροαςρου μαγων.* Magorum, qui a Zoroastre prodiere, Oracula, Graece. Lutetiae apud Federicum Morellum. MDXCV.

1599, 8 mai. ORACVLA MAGICA ZOROASTRIS CVM SCHOLIIS PLETHONIS ET Pselli nunc primum editi. E BIBLIOTHECA REGIA. *Studio Iohannis Opsopoei.* PARISIIS, M.D.XCIX. —— 144 pp. Exhibetur oratio graeca cum versione latina; praeterea addita est oraculorum et Plethonis commentarii versio latina, quam fecit Iacobus Marthanus. Bibl. sen. Lips. *V.* Sibyllina oracula. I. Rep. 1607.

1607, 8. Oracula magica Zoroastris cum Scholiis Plethonis et Pselli nunc primum editi. E bibliotheca regia studio Iohannis Opsopoei. Parisiis, M.DC.VII. —— *V.* 1599 et 1689.

1611, 12. Oracula Zoroastris. —— *V.* librum: Trinum magicum sive Secretorum magicorum Opus *etc.* editum a Caes. Longino. Offenb. MDCXI.

1689, 4. —— *V.* 1607 et Sibyllina Oracula I. ubi legitur in appendice p. 71—127. Ibidem omissi sunt prioris partis voluminis indices 13 *ff.* Bibl. sen. Lips.

1659, — 1710, f. Sacrorum Oraculorum Juliani Chaldaei junioris cognomine Theurgi, quae hactenus Zoroastri perperam attributa fuerunt, Reliquiae: secundum Lodoici Tiletani & Joannis Opsopoei editiones ex manuscriptis Codicibus Bibliothecae Regiae Paris. et Sanctandreano. Graece et Latine interprete Jo. Opsopoeo, atque Jacobi Marthani versio latina. Deinde Sacrorum Oraculorum *etc.* Reliquiae, a Francisco Patricio ex scriptis Platonicorum Philosophorum collectae et in undecim classes sive capita digestae, secundum editionem Ferrariensem an. 1591. *fol.*, graece et latine, at-

que Ottonis Heurnii versio latina. Item cum principio et extrema parte scholiorum Pselli ac Plethonis; item graece et latine ex editione Franc. Patricii. —— In *Petri Lambecii* Prodromo historiae litterarum. p. 94 sqq., 97 sqq., 107 sqq., 113 sqq.

1711, 4. Oracula magica Zoroastris, graece et latine, ex Patricii editione, cum notis Io. Clerici. —— In *Thomae Stanleii* Historia philosophiae. (Lips.) p. 1178 sqq.

1719, 4. *Ζωροαστρειων τε και Πλατωνικων δογματων συγκεφαλαιωσις του Πληθωνος.* Adjecta Orphicarum lectionum sylvula, edita a Valent. Herm. Thryllitio. Wittebergae, Creusig. —— 8 *ff.*

1722, 4. Oracula magica Zoroastris, Graece et Latine, interprete Federico Morello, cum eiusdem et Michaelis Maittairii Notis, ac Plethonis scholiis graecis, variantibusque lectionibus Io. Obsopaei. —— V. *Maittairii* Miscellanea Graecorum aliquot scriptorum Carmina. *V.* Poetae. I. Aa).

1797, 8. Collection of the Oracles of Zoroaster, in Greek and English, by Th. Taylor. —— *V.* Monthly Magazine, Supplem. Vol. III. p. 512—526. Rec. est sub titulo: The Oracles of Zoroaster, in Classical Journal, no. XXXII. p. 338—344. XXXIII. p. 128—133. XXXIV. p. 243—261.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1539, 4. Zoroastri Oracula, cum commentario Plethonis, Latine, Jacobo Marthano Pictaviensi interprete. Paris., apud Ioannem Lodoicum. MDXXXIX.

1593, 12. Oracula magica Zoroastris, Latine, per Franciscum Patricium; Asclepii Dialogus et Philosophia Magna; Hermetis Trismegisti Poemander, sermo sacer, sermo ad filium, sermo ad Asclepium, Minerua mundi, et alia Miscellanea, iam nunc primum ex Bibliotheca Ranzouiana e tenebris eruta et Latine reddita. Hamburgi.

1597, 4. Zoroastris, seu Magorum qui a Zoroastre prodierunt, Oracula, Latinis versibus heroicis expressa, & notis atque conjectaneis aliquot illustrata per Federicum Morellum professorem & interpretem regium. Lutetiae, apud Federicum Morellum. M.D.XCVII.

1663, 12. — Latine, e Platonicorum Libris collecta per Franc. Patricium. —— In Trino Magico, sive Secretorum Magicorum Opere, a Caesare Longino edita. (Francof.) p. 326 sqq.

B. gallicarum.

1558, 8. Les divins Oracles de Zoroastres, interprétés en rime françois par Franç. Habert. Paris. —— 56 *ff.*

III. *Illustrantia Zoroastrem scripta.*

Theod. Paul. *Bergsma*: Dissertatio de Zoroastris quibusdam placitis cum doctrina christiana comparatis. Lugd. Bat., apud Luchtmans. 1825, 8 mai. —— VIII, 118 pp. 1 *Th.*

John *Hill*: Arguments to prove that Zoroaster, the Chaldaean, was no other than Moses. —— *V.* eius: Thoughts concerning God and Nature. London, 1755, 4.

L. *v. Holberg*: Ueber Zoroaster. —— *V.* eius: Vergleichung der Historien und Thaten verschiedener, insonderheit orientalisch und indianischer grosser Helden, und berühmter Maenner, nach Plutarchi Beispiel. (Copenhagen, 1753, 8) P. II. p. 1 sqq.

Th. *Hyde*: Zoroastris vita. —— *V.* eius Historiam religionis veterum Persarum. Oxon., e theatro Sheldoniano. 1700, et 1760, 4.

Walter *Moyle*: Prideaux's Account of Zoroastres examined. —— *V.* eius: Works. (London, printed for J. Darby *etc.*) Vol. II.

Humphry *Prideaux*: A large account of Zoroaster. —— *V.* eius: Old and New Testament. The fifth edition. (Lond., 1718, f.) P. I. p. 167—182.

H. Gtl. *Schneideri* Dissertationes historicae-philologicae III de nomine et vita Zoroastris. Witteb., 1707—1708, 4.

I. H. *Ursini* de Zoroastre, Bactriano, Hermete Trismegisto, Sanchoniathone, Phoenicio, eorumque Scriptis et aliis, contra Mosaicae Scripturae antiquitatem, Exercitationes familiares, cum *Chph. Arnoldi* Spicilegio. Norimbergae, typis Mich. Endteri. 1661, 8. —— Reliqua opera, quae hactenus de Zoroastris scriptis barbaris prodierunt, hic non commemoro. Auctores eorum sunt *Foucher*, *Tychsen* (in Commentatt. Gotting. soc. 1793, sq.), *Rhode* al. *Zend-Avesta* gallice versa est per virum *Anquetil* du Perron. 1771, 4.

ZOSIMUS historicus.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 605 sqq. IX. p. 405 sq.; *ed. n.* T. VIII. p. 62 sqq.

I. *Editiones textus.*

1581, 4. — 1611, — 1624, 8. *ΖΩΣΙΜΟΥ Κομητος και ἀποφισκοσυνηγορου ἱστοριας νεας βιβλοι β.* Zosimi Comitis et Exadvocati fisci, Historiae novae libri duo. —— *V.* Herodianus Historicus. I. Aa).

1590, f. ZOSIMI Historiarum Libri VI; Ioan. Leunclavius ab interitu sua vindicatos opera, Graece Latineque nunc primum interpretatione recensita publici iuris fecit Graecum exemplar Leunclavianum Frid. Sylburgius ad codicem bibliothecae Palatinorum Principum diligenter contulit. —— *V.* eius Romanae historiae Scriptores graecos minores. (Francof., apud heredes A. Wecheli. MDXC.) Tom. III. p. 623—832. Bibl. acad. et sen. Lips.

1679, 8. *ΖΩΣΙΜΟΥ Κομητος και Αποφισκοσυνηγορȣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΝΕΑΣ Βιβλοι ἕξ.* ZOSIMI *Comitis* & *Exadvocati Fisci*, HISTORIAE NOVAE Libri Sex, NOTIS ILLUSTRATI. OXONII, E Theatro SHELDONIANO, *Anno* 1679. —— 4 *ff.* praefixa, 384 pp. 8 *sh.* Editor huius libri appellatur modo *Th. Spark* modo *Th. Smith.* Capitum sectiones non indicatae, Notae ex priorum interpretum adnotationibus selectae sunt. Duorum priorum librorum textus ex recensione *H. Stephani*, reliquorum *Sylburgii* expressus est. Bibl. sen. Lips.

1679, 8. Zosimus Graece & Latine, cum Selectis Variorum Notis. Accurante Christophoro Cellario. Ienae Sumtu Io. Bielkl, Bibliop. MDCLXXIX. *Hic titulus aeri incisus; alter typis descriptus est: ΖΩΣΙΜΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΙΣΚΟΣΥΝΗΓΟΡΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΝΕΑ.* ZOSIMI COMITIS EX ADVOCATO FISCI HISTORIA NOVA. Ex recensione Friderici Sylburgii, Cum Latina interpretatione Ioannis Levnclavii, & Notis Variorum, Accurante Christophoro Cellario. Cizae sumtu Io. Bielkl, Bibliop. Ien. Typis Fridemanni Hetstedt, Anno MDCLXXIX. —— 20 *ff.* praefixa, 670 pp., 17 *ff.* indices. *Cellarius* primus libros capitibus distinxit, et passim refinxit orationem graecam, atque priorum interpretum notarum delectum bene institutum addidit. Volumini praemisit etiam *Leunclavii* apologiam pro Zosimo. Bibl. acad. Lips. Rep. 1713.

1713, 8. — Editio secvnda. Ienae Sumtu Io. Felicis Bielkii, Litteris Krebsianis, MDCCXIII. —— 22 *ff.*, 670 pp., 17 *ff.* indices. Bibl. sen. Lips. *V.* 1679 et 1729.

1729, 8. — Editio tertia. Jenae. —— 18 *Gr.* *V.* 1713.

1784, 8. Zosimi Historiae, Graece et Latine, recensuit, notis criticis et commentario historico illustravit Io. Frid. Reitemeier I. V. D. Ad calcem subiectae sunt animadversiones nonnullae C. G. Heynii. Lipsiae, apvd Weidmanni heredes et Reichium MDCCLXXXIV. —— XIV pp. praefatio, p. XV—XXXV Disquisitio in Zosimum eiusque fidem, p. XXXVI—XXXVIII Photius Patriarcha de Zosimo, graece et latine; 530 pp. oratio graeca cum latina versione et notis criticis et grammaticis, p. 531 — 621: Commentarius historicus, p. 622—648 Heynii adnotationes; 23 *ff.* index rerum; 1 *f.* Errores typographici. 1 *Th.* 20 *Gr.*, ch. scr. 2 *Th.* 16 *Gr.*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

(1576,) f. ZOSIMI COMITIS ET EXADVOCATI, HISTORIAE NOVAE LIBRI VI. numquam hactenus editi: *Quibus additae sunt historiae*, PROCOPII CAESARIENSIS, AGATHIAE MYRRINAEI, IORNANDIS ALANI. *Zosimi libros* IO. LEVNCLAIVS *primus ab se repertos de Graecis Latinos fecit*, AGATHIAM *redintegrauit*, *ceteros recensuit.* Adiecimus & LEONARDI ARETINI rerum Gothicarum commentarios, de Graecis exscriptos. *Omnia cum Indicibus copiosis.* Infra insigne xylogr. BASILEAE *EX OFFICINA PETRI PERNAE* CVM S. CAES. MAIEST. PRIVILEGIO. —— 6 *ff.* praefixa, 5 *ff.*: Apologia pro Zosimo, adversus Euagrii, Nicephori, Callisti, et aliorum criminationes, et 1 *f.* Beati Rhenani epistola Bonifacio Amerbachio data; 6 *ff.*: Agathias interpolatus, ad Fr. Pithoeum; Zosimi historia, p. 1—115; Procopius, praemisso Raphaelis Volaterrani prooemio, p. 116—456; Agathiae historiae, p. 456—558; Jornandes, p. 558—634; Conradi Peutingeri de inclinatione Romani imperii epitome, p. 634 sq.; Sidonii ad Agricolam epistola, p. 636 sq.; Leonardi Aretini prooemium, p. 637 sq.; Leonardi Aretini de bello italico adversus Gothos libri, p. 639—700; 18 *ff.* index rerum. *V.* supra Agathias. II. A. Aa). 1576.

B. germanicarum.

1804—1805, 8. Zosimus Geschichte. Aus dem Griechischen zum ersten male übersetzt und mit Anmerkungen begleitet von Seybold und Heyler. Frankf., Herrmann. *II Voll.* —— 1 *Th.* 8 *Gr.* Haec versio est *Volumen* X. *P. I. II.* in collectione: Sammlung der neuesten Uebersetzungen der griechischen prosaischen Schriftsteller.

C. gallicarum.

1678, 4. — 1686, 12. —— *V.* Xiphilinus. II. C.

D. anglicarum.

1684, 8. The new History of Count Zosimus, sometime Advocate of the Treasury of the Roman Empire, with the Notes of the Oxford Edition, in six Books. To which is prefix'd Leunclavius's Apology for the Author, newly englished. London, printed for J. Hindmarsh. Bookseller to his Royal Highness, at the Black-Bull in Cornhill. MDCLXXXIV. —— 3 *sh.* 6 *d.* Rep. 1814.

1814, 8. — London. —— 7 *sh.* *V.* 1684.

III. *Illustrantia Zosimum scripta.*

Chph. J. Gf. *Haymanni* Progr. schol., continens notas quasdam ad Reitemeierianam Zosimi editionem. Friedericostad. (Dresd.) 1786, 4.

Chph. A. *Heumanni* Hebdomas Zosimiana. —— *V.* eius Parerga critica. (Jenae, 1712, 8) p. 70—74.

J. F. *Reitemeieri* Commentatio de Zosimi fide, stilo et historicis, quos ille sequutus est, scriptoribus. —— In (*Vollborthii*) Bibliotheca philologica, Vol. II. (Lips., 1780, 8) p. 225 sqq.

de Sainte-Croix: Observations sur Zosime. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XLIX. (Paris, 1808, 4) p. 466 sqq. 787 sqq. Conf. Indices Gotting. erud. 1810. no. 152. p. 1513 sq.

ZOSIMUS Panopolitanus.

Fabr. B. Gr. T. XII. p. 752 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 71 sq.

1814, 8. Zosimi Panopolitani de Zythorum confectione fragmentum, nunc primum graece (*e cod. Gothano*) ac latine editum. Accedit Historia Zythorum seu Cerevisiarum, quarum apud veteres mentio fit. Scripsit Ch. Gf. Gruner. Solisbaci, Seidel. —— 12 *Gr.* Zosimi fragmentum edidit *Gruner* in singulis programmatis acad. Jenens., quorum undecimum prodiit a. 1804, Jenae. Aliud fragmentum: De persica cupri tinctura, edidit J. G. Schneider in animadversionibus ad suas Eclogas physicas, p. 95 sqq.